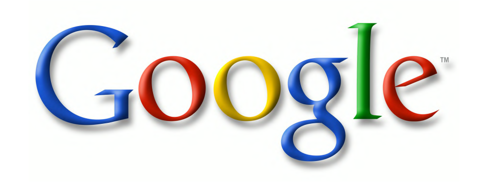
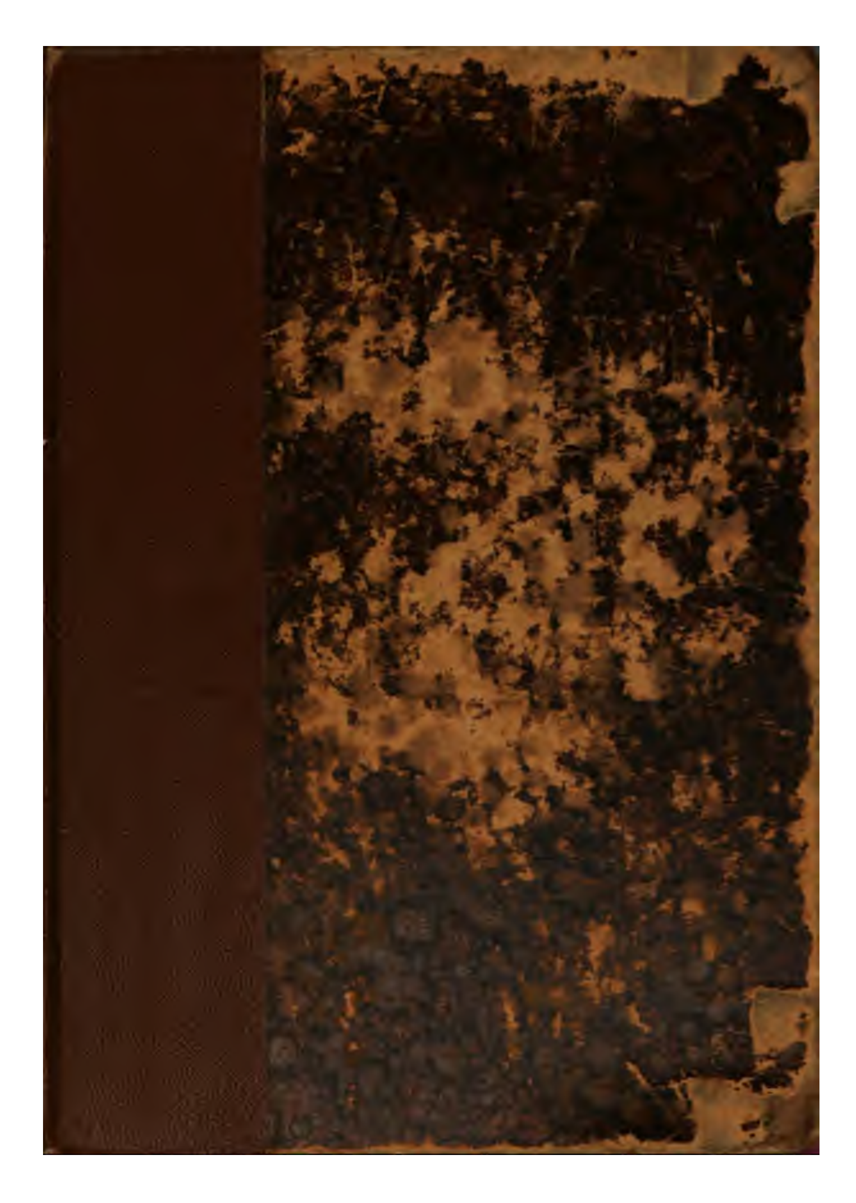

Theodor Øbergs Boghandel
Nakskov
LELAND STANFORD JR.
UNIVERSITY
·LIBRARY·
THE GIFT OF
A. Nielsen Estate

Ny

Lomme-Ordbog

til Brug for

Franskmænd og Danske

Karl Tauchnitz' Stereotypudgave

Nyt Aftryk

Kjøbenhavn
Andr. Fred. Høst & Søn
1894

NOUVEAU DICTIONNAIRE PORTATIF FRANÇAIS-DANOIS ET DANOIS-FRANÇAIS

ÉDITION STÉRÉOTYPE DE CHARLES TAUCHNITZ

NOUVEAU TIRAGE

COPENHAGUE
CHEZ ANDR. FRÉD. HÖST & FILS
1894

Theodor Øbergs Boghandel
Nakskov
LELAND STANFORD JR
UNIVERSITY
·LIBRARY·
THE GIFT OF
A. Nielsen Estate

~~[illegible]~~

Sr

e de Vilanio

Abdication, f. Aftakkelse, Afstaaelse, c. Udstødelse fra Arv.
Abdiquer, v. a. fratræde; nedlægge (Embed ell. Regiment).
Abdomen, m. T. Underbug, Isterbug, c.
Abécédaire, m. & a. Abcbog, Fibel, c.; Abcpog, c. — a. alphabetisk.
Abeillage, m. Eiendomsret til Bier i Skoven.
Abeille, f. Bi, c.; — **mère**, Viser, Bidronning, c.
Abéquer, v. a. made Fugleunger.
Aberration, f. Stiernernes tilsyneladende Bevægelse. [dum, fiantet.
Abêtir, v. a. giøre dum. — v. n. blive
Abhorrer, v. a. have Afsky for.
Abîme, m. Afgrund, c. Svælg, Dyb, n. Bundløshed, Umaalelighed, c.
Abîmé, ée, p. & a. nedsunket; fordybet; spilleret, ødelagt.
Abîmer, v. a. styrte i Afgrunden, nedsænke; ødelægge. — v. n. styrte sammen, synke i Dybet. **s'—**, v. r. styrte sig i Afgrunden, gaae til Grunde; ødelægge sig; — **dans qc.** fordybe sig i noget.
Abject, ecte, a. foragtelig, nedrig.
Abjection, f. Lavhed, Nedrighed, foragtelig Tilstand, c. [c.
Abjuration, f. Afsværgelse, Forsagelse,
Abjurer, v. a. afsværge, frasige, frafalde. [(Fisk).
Able, m. ell. **Ablette**, f. Skalle, c.
Ablégat, m. Affending, c.; Sendebud fra Paven. [Haandvaskning.
Ablution, f. Rensning, c.; Præstens
Abnégation, f. T. Fornægtelse, Forsagelse, c. [Gisen.
Aboiement, **Aboi**, m. en Hunds
Abois, m. pl. Dødskamp, c. de sidste Gisp.
Abolir, v. a. afskaffe, ophæve, tilintetgiøre; — **un crime**, lade en ond Gierning ustraffet gaae hen. **s'—**, v. r. gaae af Brug.
Abolissement, m. Ophævelse, c.
Abolition, f. Afskaffelse, Ophævelse; Eftergivelse, c.
Abominable, a. afskyelig, vederstyggelig.
Abomination, f. Afsky, Vederstyggelighed, c. fæl Gierning.
Abondance, f. Overflødighed, c.; Rigdom paa Ord, c.; **d'abondance**, af Hiertets Fylde, uden Forberedelse.
Abondant, ante, a. overflødig, rundelig, rigelig. **d'—**, ad. desuden, endydermere.
Abonder, v. n. **en qc.** have Overflod af noget; hidstrømme; * — **en son sens**, egensindigen staae paa sit Stykke; — **dans le sens de qc.**, samtykke aldeles i en andens Mening.
Abonné, m. Abonnent, Forudbetaler, c.
Abonnement, m. Forlig sluttet ved Forpagtning af uvisse Indkomster, n.; Forudbetaling, c.
Abonner, v. a. tegne en Anden for noget; forpagte uvis Eiendom for en vis Priis. **s'—**, v. r. **avec q.** indgaae Forlig med een om en vis Priis; **pour qc.** abonnere paa noget.
Abonnir, v. a. giøre bedre. — v. n. & **s'—**, v. r. blive bedre, forbedres.
Abord, m. Indgang, Tilgang, c.; Landing, Landingssted, n.; Tilløb og Færsel, c.; * Adgang, c.; Modtagelse, c.; fiendtligt Anfald; **du premier —, de prime —**, strax, fra Begyndelsen.
d'Abord, ad. strax, paa Timen; i Begyndelsen, først.
d'Abord que, c. saasnart som.
Abordable, a. hvor man kan lande; tilgængelig; let at faae i Tale.
Abordage, m. T. Læggen til Land; Skibets Entring, Sammenstød, Paaseiling, c.
Aborder, v. a. nærme sig til, lægge tæt til; entre; paaseile; * henvende sig til, tiltale, give sig i Snak med een. — v. n. lande, lægge til Land; lægge om Bord; ankomme til et Sted.
Abornement, m. Grændsesætning, c.
Aborner, v. a. sætte Grændser, sætte Skjelstene. [som fordriver Fosteret.
Abortif, ive, a. utidig; utidig født;
Abouchement, m. mundtlig Samtale, c. Sammenstød, n.
Aboucher, v. a. foranstalte en mundtlig

Samtale. s'–, v. r. (avec qc.) tales ved, tale med hinanden; støde sammen.

Abougri ell. **rabougri**, a. **bois –**, Træ, som er krumt, kort, og fuldt af Knuder.

Aboutir, v. n. **à qc.** strække sig hen til, støde til, grændse til noget; løbe ud, gaae ud paa, i; sigte til noget; * springe ud, knoppes; sætte Bylder; modnes, gaae op.

Aboutissans, m. pl. **les tenans et les –**, Enderne, Siderne og Kanterne (af et Huus); fig. alle Omstændigheder, alt hvad en Person ell. Sag vedkommer.

Aboutissant, ante, a. tilgrændsende.

Aboutissement, m. T. Tilføgning, Lap; en Bylds Modenhed, c.

Aboyer, v. n. gøe, bjæffe ad een; * **– après q.** forfølge, udskrige; **– après qc.** begierligen stræbe efter n.

Aboyeur, m. Gjøhund (paa Vildsviinjagt); * Udskielder, c.; paatrængende Ansøger; Opraaber, c.

Abrégé, m. kort Indhold, Sammendrag, Udtog, n.; **en –**, kortelig, med faa Ord.

Abréger, v. a. afkorte, sammendrage.

Abreuvé, ée, p. & a. vædet ꝛc.; drukken, svirende.

Abreuver, v. a. vande; giennembløde; fylde med Vand. **s'–**, vandes, indrikke.

Abreuvoir, m. Vandkam, c.; Vandsted, n.

Abréviateur, m. een, der bringer en Bog i Udtog.

Abréviatif, ive, a. forkortende.

Abréviation, f. Abbreviatur, Forkortelse i Skrivning, c.

Abri, m. Ly, c. Skierm mod Veirliget; Tilflugtssted, n.; **à l'abri de qc.**, sikker for noget; i Ly for.

Abricot, m. Abrikos, c.

Abricoté, m. Abrikoskierne med Sukker over.

Abricotier, m. Abrikostræ, n.

Abricotin, m. Abrikostræ som bærer tidlig moden Frugt.

Abriter, v. a. T. beskytte Urter og Blomster for Veirliget; n. e. bringe under Tag. **s'–**, søe at komme i Ly.

Abrogation, f. T. en Lovs Afskaffelse, Ophævelse, c.

Abroger, v. a. afskaffe, ophæve.

Abrouti, ie, a. (om unge Træer) afgnavet, afbidt af Qvæget.

Abrutir, v. a. giøre dum. **s'–**, v. r. blive dum.

Abrutissement, m. Bestedumhed, c.

Absence, f. Fraværelse, c. Mangel paa; * **– d'esprit**, Uagtsomhed, Adspredelse, c.

Absent, ente, a. fraværende; adspredt.

s'Absenter, v. r. bortfierne sig, begive sig bort; pakke sig.

Absinthe, f. Malurt, c.

Absolu, ue, a. uindskrænket; enevolds; T. ubetinget.

Absolument, ad. paa en uindskrænket Maade; uden Modsigelse; overhoved.

Absolution, f. Frikiendelse; Synds Forladelse, c.

Absolutoire, a. hvad der frikiender, giver Syndsforladelse.

Absorbant, ante, a. som fortærer Syrlighed og Skarphed.

Absorbé, ée, p. & a. fordybet i en Ting.

Absorber, v. a. opsluge, nedsvælge; drikke i sig; fortære; T. tage Syrligheden ell. Skarpheden bort. **s'–**, v. r. fortæres, opsluges; **(dans qc.)** tabe sig i, fordybe sig i n.

Absorption, f. Opslugen, Fortæren, c.

Absoudre, v. a. frikiende, give Syndsforladelse.

Absoute, f. Syndsforladelse, som meddeles Folket paa Skiertorsdag.

s'Abstenir, v. r. **de qc.** afholde sig fra noget.

Abstention, f. Afstaaelse, Frasigelse, c.; Vægring ved at afsige Dom, c.

Abstergent, ente, a. T. blødgiørende, rensende, opløsende.

Absterger, v. a. rense en Byld eller et Saar.

Abstersif, ive, a. T. hvad der blødgiør, renser.

Abstinence, f. Maadelighed i Mad og Drikke; Afholdenhed, c.

Abstinent, te, a. maadelig, afholden.

Abstract, te, a. abstract, hvad man i Tankerne afsondrer fra noget.

Abdication, f. Aftakkelse, Afstaaelse, c. Udstødelse fra Arv.
Abdiquer, v. a. fratræde; nedlægge (Embed ell. Regiment).
Abdomen, m. T. Underbug, Isterbug, c.
Abécédaire, m. & a. Abcbog, Fibel, c.; Abcpog, c. – a. alphabetisk.
Abeillage, m. Eiendomsret til Bier i Skoven.
Abeille, f. Bi, c.; – **mère**, Biser, Bidronning, c.
Abéquer, v. a. made Fugleunger.
Aberration, f. Stjernernes tilsyneladende Bevægelse.
Abêtir, v. a. gjøre dum. – v. n. blive dum, fjantet.
Abhorrer, v. a. have Afsky for.
Abîme, m. Afgrund, c. Svælg, Dyb, n. Bundløshed, Umaalelighed, c.
Abîmé, **ée**, p. & a. nedsunket; fordybet; spoleret, ødelagt.
Abîmer, v. a. styrte i Afgrunden, nedsænke; ødelægge. – v. n. styrte sammen, synke i Dybet. s'–, v. r. styrte sig i Afgrunden, gaae til Grunde; ødelægge sig; – **dans qc.** fordybe sig i noget.
Abject, **ecte**, a. foragtelig, nedrig.
Abjection, f. Lavhed, Nedrighed, foragtelig Tilstand, c.
Abjuration, f. Afsværgelse, Forsagelse, c.
Abjurer, v. a. afsværge, frasige, frafalde.
Able, m. ell. **Ablette**, f. Skalle, c. (Fisk).
Ablégat, m. Affending, c.; Sendebud fra Paven.
Ablution, f. Rensning, c.; Præstens Haandvaskning.
Abnégation, f. T. Fornægtelse, Forsagelse, c.
Aboiement, **Aboi**, m. en Hunds Gjøen.
Abois, m. pl. Dødskamp, c. de sidste Gisp.
Abolir, v. a. afskaffe, ophæve, tilintetgjøre; – **un crime**, lade en ond Gjerning ustraffet gaae hen. s'–, v. r. gaae af Brug.
Abolissement, m. Ophævelse, c.
Abolition, f. Afskaffelse, Ophævelse; Eftergivelse, c.
Abominable, a. afskyelig, vederstyggelig.
Abomination, f. Afsky, Vederstyggelighed, c. føl Gjerning.
Abondance, f. Overflødighed, c.; Rigdom paa Ord, c.; **d'abondance**, af Hjertets Fylde, uden Forberedelse.
Abondant, **ante**, a. overflødig, rundelig, rigelig. **d'**–, ad. desuden, endydermere.
Abonder, v. n. **en qc.** have Overflod af noget; hidstrømme; * – **en son sens**, egensindigen staae paa sit Stykke; – **dans le sens de qc.**, samtykke aldeles i en andens Mening.
Abonné, m. Abonnent, Forudbetaler, c.
Abonnement, m. Forlig sluttet ved Forpagtning af uvisse Indkomster, n.; Forudbetaling, c.
Abonner, v. a. tegne en Anden for noget; forpagte uvis Eiendom for en vis Priis. s'–, v. r. **avec q.** indgaae Forlig med een om en vis Priis; **pour qc.** abonnere paa noget.
Abonnir, v. a. gjøre bedre. – v. n. & s'–, v. r. blive bedre, forbedres.
Abord, m. Indgang, Tilgang, c.; Landing, Landingssted, n.; Tilløb og Færsel, c.; * Adgang, c.; Modtagelse, c.; fiendtligt Anfald; **du premier** –, **de prime** –, strax, fra Begyndelsen.
d'Abord, ad. strax, paa Timen; i Begyndelsen, først.
d'Abord que, c. saasnart som.
Abordable, a. hvor man kan lande; tilgængelig; let at faae i Tale.
Abordage, m. T. Læggen til Land; Skibets Entring, Sammenstød, Paaseiling, c.
Aborder, v. a. nærme sig til, lægge tæt til; entre; paaseile; * henvende sig til, tiltale, give sig i Snak med een. – v. n. lande, lægge til Land; lægge om Bord; ankomme til et Sted.
Abornement, m. Grændsesætning, c.
Aborner, v. a. sætte Grændser, sætte Skjelstene.
Abortif, **ive**, a. utidig; utidig født; som fordriver Fosteret.
Abouchement, m. mundtlig Samtale, c. Sammenstød, n.
Aboucher, v. a. foranstalte en mundtlig

Samtale. **s'—**, v. r. **(avec qc.)** tales ved, tale med hinanden; støde sammen.

Abougri ell. **rabougri**, a. **bois —**, Træ, som er krumt, kort, og fuldt af Knuder.

Aboutir, v. n. **à qc.** strække sig hen til, støde til, grændse til noget; løbe ud, gaae ud paa, i; sigte til noget; * springe ud, knoppes; sætte Bylder; modnes, gaae op.

Aboutissans, m. pl. **les tenans et les —**, Enderne, Siderne og Kanterne (af et Huus); fig. alle Omstændigheder, alt hvad en Person ell. Sag vedkommer.

Aboutissant, ante, a. tilgrændsende.

Aboutissement, m. T. Tilsøgning, Lap; en Bylds Modenhed, c.

Aboyer, v. n. gjøe, bjæffe ad een; * **— après q.** forfølge, udskrige; **— après qc.** begierligen stræbe efter n.

Aboyeur, m. Gjøhund (paa Vildsviinjagt); * Udskielder, c.; paatrængende Ansøger; Opraaber, c.

Abrégé, m. kort Indhold, Sammendrag, Udtog, n.; **en —**, kortelig, med faa Ord.

Abréger, v. a. afkorte, sammendrage.

Abreuvé, ée, p. & a. vædet &c.; drukken, svirende.

Abreuver, v. a. vande; giennembløde; fylde med Vand. **s'—**, vandes, indrikke. [n.

Abreuvoir, m. Vandkam, c.; Vandsted,

Abréviateur, m. een, der bringer en Bog i Udtog.

Abréviatif, ive, a. forkortende.

Abréviation, f. Abbreviatur, Forkortelse i Skrivning, c.

Abri, m. Ly, c. Skierm mod Veirliget; Tilflugtssted, n.; **à l'abri de qc.**, sikker for noget; i Ly for.

Abricot, m. Abrikos, c. [ker over.

Abricoté, m. Abrikoskierne med Suk-

Abricotier, m. Abrikostræ, n.

Abricotin, m. Abrikostræ som bærer tidlig moden Frugt.

Abriter, v. a. T. beskytte Urter og Blomster for Veirliget; n. c. bringe under Tag. **s'—**, see at komme i Ly.

Abrogation, f. T. en Lovs Afskaffelse, Ophævelse, c.

Abroger, v. a. afskaffe, ophæve.

Abrouti, ie, a. (om unge Træer) afgnavet, afbidt af Qvæget.

Abrutir, v. a. gjøre dum. **s'—**, v. r. blive dum.

Abrutissement, m. Bestedumhed, c.

Absence, f. Fraværelse, c. Mangel paa; * **— d'esprit**, Uagtsomhed, Adspredelse, c.

Absent, ente, a. fraværende; adspredt.

s'Absenter, v. r. bortfierne sig, begive sig bort; pakke sig.

Absinthe, f. Malurt, c.

Absolu, ue, a. uindskrænket; enevolds; T. ubetinget.

Absolument, ad. paa en uindskrænket Maade; uden Modsigelse; overhoved.

Absolution, f. Frikiendelse; Synds Forladelse, c. [ver Syndsforladelse.

Absolutoire, a. hvad der frikiender, gi-

Absorbant, ante, a. som fortærer Syrlighed og Skarphed. [Ting.

Absorbé, ée, p. & a. fordybet i en

Absorber, v. a. opsluge, nedsvælge; drikke i sig; fortære; T. tage Syrligheden ell. Skarpheden bort. **s'—**, v. r. fortæres, opsluges; **(dans qc.)** tabe sig i, fordybe sig i n.

Absorption, f. Opslugen, Fortæren, c.

Absoudre, v. a. frikiende, give Syndsforladelse.

Absoute, f. Syndsforladelse, som meddeles Folket paa Skiertorsdag.

s'Abstenir, v. r. **de qc.** afholde sig fra noget.

Abstention, f. Afstaaelse, Frasigelse, c.; Vægring ved at afsige Dom, c.

Abstergent, ente, a. T. blødgiørende, rensende, opløsende. [Saar.

Absterger, v. a. rense en Byld eller et

Abstersif, ive, a. T. hvad der blødgiør, renser.

Abstinence, f. Maadelighed i Mad og Drikke; Afholdenhed, c.

Abstinent, te, a. maadelig, afholden.

Abstract, te, a. abstract, hvad man i Tankerne afsondrer fra noget.

Abstraction, f. Abstraction, c.; pl. * Adspredelse, c. Drømmerier.
Abstractivement, ad. paa en abstract Maade, i og for sig.
Abstraire, v. a. affondre, adskille i Tankerne, abstrahere.
Abstrait, aite, p. & a. affondret, abstract; * dybsindig, adspredt, fordybet i en Tanke. – m. et affondret Begreb, Abstractum, n.
Abstrus, use, a. dunkel, skjult, ugrundelig. [Urimelighed, c.
Absurde, a. urimelig, ufornuftig. – m.
Absurdité, f. Urimelighed, c.
Abus, m. Misbrug, c. Feil, Vildfarelse, c. Indgreb i Retten; – **de soi même**, Selvbesmittelse, c.
Abuser, v. a. bedrage; – **une fille**, forføre en Pige. – v. n. (**de qc.**) misbruge. **s'–**, v. r. tage feil, fare vild.
Abuseur, m. fa. Bedrager, Forfører, c.
Abusif, ive, a. imod den rette Brug, uegentlig, lovstridig.
Abuter, v. n. T. (ved Keglespil) kaste om hvem der skal spille først.
Acabit, m. god eller slet Sort, Egenskab (især om Frugt).
Acacia, m. Acacietræ, n.
Académicien, m. Academikus, Medlem af et Academi ell. af den academiske Sect.
Académie, f. Academi, n.; Høi-Skole, c. Universitet, n.; ridderligt Academi.
Académique, a. academisk. [Academi.
Académiste, m. Elev paa et Ridder-
Acagnarder, v. a. vænne til Orkesløshed. **s'–**, v. r. føre et uvirksomt Liv.
Acajou, m. Mahognitræ, n. [tornet.
Acanthacé, ée, a. (om Planter) pigget,
Acanthe, f. Biørnekle (en Plante), c. T. Prydelse af Løv paa Piller o. dsl.
Acariâtre, a. vranten, haardnakket, arrig. [lig, kiedelig.
Accablant, ante, a. trykkende, besvær-
Accablement, m. Mismod, n. Overvældelse af Forretninger ell. af Ulykker.
Accabler, v. a. nedtrykke, undertrykke ved Byrde, q. **de qc.**; * overvælde, betynge med noget.
Accaparement, m. Opkiøb; Kornpugeri, n.
Accaparer, v. a. puge med Fødevare.
Accapareur, m. Opkiøber, Kornpuger, c.
Accastillage, m. For- og Agtercastel paa et Skib.
Accéder, v. n. **à** q. tiltræde noget f. E. en Tractat; bitræde. [fremskynder.
Accélérateur, trice, a. hvad som
Accélération, f. Hurtigheds Tiltagen; Fremskyndelse, c.
Accélérer, v. a. skynde paa, fremskynde.
Accent, m. Tone, c. Betoning, c.; Tonetegn, n.; Sprogs Udtale, c. Eftertryk i Udtalen; **accens**, pl. T. Toner, pl.
Accentuation, f. Accentuering, c. Maaden at betone. [Tonetegn.
Accentuer, v. a. accentuere, anbringe
Acceptable, a. modtagelig; antagelig.
Acceptant, m. Acceptant, Modtager (af Ting ell. Vexel-Sager).
Acceptation, f. Modtagelse, c.
Accepter, v. a. modtage; T. acceptere Vexelbreve. [et Vexelbrev.
Accepteur, m. T. den, der modtager
Acceptilation, f. Ovittering, skriftlig Erklæring, ei at kræve sine Skyldnere.
Acception, f. et Ords Bemærkelse, Mening, c.; – **de personnes**, Persons Anseelse.
Accès, m. Adgang, Tilgang, c.; Mindelse, Anstød (af en Sygdom); **d'un – facile**, let at faae i Tale.
Accessible, a. tilgængelig, nedladende, som man let kan komme til.
Accession, f. Tiltrædelse, c. Samtykke, n. Synsforretning, c.; Tilvæxt, c.
Accessit, m. Accessit, n. Bipræmie, næst bedste Præmie, c.
Accessoire, a. hvad end videre kommer til en Sag. – m. Biting, Tilgift, c. Tillæg, n.
Accident, m. Tilfælde, Træf, n.; Ulykke, c. tilfældig ikke væsentlig Egenskab; **par –**, af en Hændelse.
Accidentel, elle, a. tilfældig, ikke egentlig hørende til noget.
Accidentellement, ad. hændelseviis.
Accidenter, v. a. frembringe Afvex-

ling i et Terrain. **s'–**, v. r. blive ujevn, bakket.

Accise, f. Accise, c. Afgift af Levnetsmidler. [Bifald, udstøder Glædesskrig.

Acclamateur, m. n. c. som tilraaber

Acclamation, f. Bifaldsraab; Frydetaab, n. [skrige.

Acclamer, v. a. tilraabe Bifald, til-

Acclimater, v. a. vænne til Klimatet. **s'–**, v. r. vænnes, blive vant til Kl.

Accointance, f. fa. p. u. Kiærligheds-forstaaelse, c. Duusbroderskab, n.

Accointer, v. n. & **s'–**, v. r. hænge sig til een, omgaaes fortroelig med ham.

Accolade, f. Omarmning, Omfavnelse, c. Kys ved Ridderslaaen; Klammer, c. Forbindelsestegn, c. [den, c.

Accolage, m. T. Viinrankernes Opbin-

Accoler, v. a. omarme, falde om Halsen; T. binde Viinranker til Pælen; trække et Par Poster sammen, indklamre.

Accolure, f. T. Baand til at opbinde Viinranker; Halsstykket paa en Kane.

Accommodable, a. hvad der kan bilægges, afgiøres i Mindelighed.

Accommodage, m. Madlavning, Kiødvarers Tilberedelse, c.; Haarenes Ordning, Frisur.

Accommodant, ante, a. føielig; beqvem; villig. [Lempen efter.

Accommodation, f. Overeenskomst, c.

Accommodé, ée, p. & a. klædt, pyntet, tilberedet; **un homme –**, velhavende.

Accommodement, m. Indretning til Beqvemmelighed; Bilægning, Afgiørelse i Mindelighed; **homme d'–**, en Mand, som er god at komme til Rette med.

Accommoder, v. a. indrette til Beqvemmelighed; klæde godt, passe sig; betiene, beværte; **(q. de qc.)** tiene een med noget; frisere; pynte, tilberede; bilægge, afgiøre en Trætte; rede stemt til. **s'–**, v. r. klæde sig paa; **(à)** føie sig, skikke sig, rette sig efter n.; enes, forliges; **de qc.** være tilfreds med, tage med n.; tiltage sig en Ret o. s. v.

Accompagnateur, m. **–trice**, f. een der accompagnerer, spiller som Medhielp.

Accompagnement, m. Ledsagelse, c. Følgeskab, n. Understøttelse i Musik.

Accompagner, v. a. ledsage, giøre Følgeskab; accompagnere med et Instrument. **s'–**, v. r. **de q.** give sig i Selskab, Ledtog med een, tage een med.

Accompli, ie, p. & a. fuldendt, færdig; fuldkommen.

Accomplir, v. a. fuldbyrde, fuldende, iværksætte. **s'–**, v. r. gaae i Opfyldelse.

Accomplissement, m. Fuldbyrdelse, Opfyldelse, c.

Accoquiner, v. a. & n. lokke til et bevent og liderligt Levnet. **s'–**, v. r. (à qc.) lade sig forlede til noget uanstændigt.

Accord, m. Samklang, Harmoni; Symmetri, c. Delenes gode Forhold; * Overeenskomst, Ening, c. Forlig, n. Overeensstemmelse, c.; **mettre d'–**, stemme, forlige, giøre enig; **être d'–**, være enig, stemme; **tomber ou demeurer d'– de qc.** blive enig, være af een Mening; **être de tous bons accords**, lade sig alting behage; **tout d'un –**, eenstemmig. **d'–**, ad. vel! godt! jeg er af samme Mening.

Accordable, a. hvad der kan bevilges, indrømmes, bringes til at stemme.

Accordailles, f. pl. fa. Forlovelse. c. Forening af Parterne ved en Ægteskabscontract.

Accordant, ante, a. overeensstemmende, passende.

Accordé, m. **–ée**, f. Forlovet, c. Brudgom ell. Brud, c.

Accorder, v. n. stemme sammen (om Instrumenter); **avec q.** blive enig. – v. a. stemme (et Instrum.) bilægge, forlige sammen; bevilge, tilstaae; lade gielde. **s'–**, v. r. enes, stemme overeens, forliges; skikke sig sammen.

Accordoir, m. Stemhammer, c. Stemmenøgle, c.

Accort, orte, a. høflig, føielig.

Accortise, f. Føielighed; Høflighed, c.

Accostable, a. fa. venlig, omgiengelig, tienstfærdig; T. hvor man kan lande.

Accoster, v. a. fa. begive sig hen til een for at tale med ham; rykke nær til

hinanden (til Søes). **s'–**, v. r. **de q.** fa. omgaaes med een.

Accotter ou Acoter, v. a. støtte. **s'–,** v. r. læne sig til n.

Accottoir, m. Støtte, c. Sidestykket af et Sæde at læne sig til.

Accouchée, f. Barselkone, Barselqvinde, c. [Barsel, n.

Accouchement, m. Barnefødsel, c.

Accoucher, v. a. forløse, hielpe en Qvinde i Barnsnød. – v. n. **d'un enfant,** faae et Barn, blive forløst.

Accoucheur, m. Barsel-Læge, Fødselshielper, c.

Accoucheuse, f. p. u. Jordemoder, c.

s'Accouder, v. r. ligge ell. støtte sig paa Albuen.

Accoudoir, m. Støtte for Armen, Armpude, c.; den nederste Deel af Karmen i Vinduet.

Accouplage, f. **Accouplement.**

Accouple, f. Hundekobbel, c.

Accouplé, ée, a. kobblet, parret.

Accouplement, m. Sammenspænden i Aag; Forening; Parring, c.

Accoupler, v. a. forene sammen, spænde sammen; koble sammen. **s'–,** v. r. parres.

Accourcir, v. a. afkorte, giøre kortere. **s'–,** v. r. blive kortere, tage af.

Accourcissement, m. Forkortning, c. (meest om Veie).

Accourir, v. n. løbe til; ile til.

Accousiner, v. a. kalde een Fætter.

Accoutrement, m. p. u. Pynt, c. latterlig Paaklædning, c.

Accoutrer, v. a. fa. udmeie, udpynte; * nedrive. [tagen Skik, c.

Accoutumance, f. p. u. Vane, ved-

Accoutumé, ée, p. & a. vant; **être – de . . ., être – à,** være vant, pleie; **à l'accoutumée,** ad. fa. sædvanligviis, efter Sædvane.

Accoutumer, v. a. **(q. à qe,)** vænne til. **s'–,** v. r. **(à qe.)** vænne sig til noget.

Accouvé, ée, a. som altid sidder bag Kakkelovnen, en doven Krop.

Accouver, v. n. begynde at ruge. [den.

Accravanter, v. a. nedtrykke under Byr-

Accréditer, v. a. bringe i Anseelse, skaffe Tillid; befuldmægtige.

Accroc, m. Rift i Klæder, naar man bliver hængende; * Forhindring, c.

Accroche, f. fa. Hindring, Vanskelighed, c.

Accrochement, m. Fasthagning i noget; Fasthængen, c.; Entring; Tap i Uhret hvorved det bringes til at staae.

Accrocher, v. a. hænge paa Krog eller Hage, hage fast; tage fat i; hage et Skib til sig for at entre; * hindre, opholde. **s'–,** v. r. **(à q.)** gribe fat i, hænge sig fast ved.

Accroire, v. n. **faire – à q.** giøre een noget viis; **en faire – à q.** binde een noget paa Ærmet; **s'en faire –,** have høie Tanker om sig selv.

Accroissement, m. Vœxt, Tiltagelse, Formerelse, Tilvœxt, c. et Ords Forlængelse, c.

Accroître, v. a. formere, forøge; – v. n. tiltage, voxe, formeres. **s'–,** v. r. voxe, tage til. [paa Bagbenene.

s'Accroupir, v. r. sidde paa Hug, sidde

Accroupissement, m. Nedhugning, c. Sidden paa Hug.

Accrue, f. Tilvœxt af Land, af en Skov.

Accueil, m. Modtagelse, Begegnelse, c.

Accueillir, v. a. modtage, byde velkommen; tage vel imod een; optage; overfalde.

Accul, m. Vraa, c. snevert Stræde uden Udgang; Vig, c.; **acculs,** pl. T. Pæle til at standse den affyrede Kanon.

Acculé, ée, a. (naar to Kanoner vende Bagdelene til hinanden.)

Acculer, v. a. drive i Knibe. **s'–,** v. r. stille sig i en Krog ell. til en Væg., for at have Ryggen fri. [c.

Accumulation, f. Sammendyngning,

Accumuler, v. a. sammendynge. **s'–,** v. r. voxe, formeres. [sigtes.

Accusable, a. p. u. som kan anklages,

Accusateur, m. **–trice,** f. Anklager; Anklagerske, c. [matiken).

Accusatif, m. Accusativus (i Gram-

Accusation, f. Anklage, Beskyldning, c.

Accusatoire, a. anklagende.

Accusé, m. **-ée**, f. den Anklagede, Sigtede.

Accuser, v. a. anklage, (**de qc.**) beskylde; opgive, antyde; (hos Kiøbmænd) berette, melde (et Brevs Modtagelse).

Acens, m. Gods hvoraf svares Pagt ell. Rente.

Acensement, m. Forpagtning, c.

Acenser, v. a. bortforpagte et Stykke Jord.

A ce que, c. som; i Følge det, som.

Acérain, a. staalagtig.

Acerbe, a. T. stram, suur.

Acéré, **ée**, p. & a. staalet, skærpet; hvas; **saveur —**, skarp Smag.

Acérer, v. a. T. lægge Staal for, hvæsse.

Acérure, f. Hvæsning, c. forlagt Staal, n. Staalplade at skærpe Jern paa.

Acescent, **ente**, a. suur, syrlig.

Acétate, m. T. n. c. Acetat, n.

Acéteux, **euse**, a. eddikeagtig, suur.

Acétique, a. T. som indeholder Syre.

Acétite, m. T. eddikesuurt Salt.

Acétum, m. Eddike, c. (i Chymien).

Achalander, v. a. fa. skaffe Kunder. **s'—**, v. r. faae Søgning, faae Kunder.

Acharné, **ée**, p. & a. begierlig efter, forhippet paa; **— contre q.** heftigen forbittret paa een.

Acharnement, m. Dyrs Glubenhed, c. Higen, Forhippelse; Forbittrelse, c.

Acharner, v. a. giøre glubende, hidsig; ophidse, opirre Folk. **s'—**, v. r. gaae løs paa, tage fat paa med Iver ell. Forbittrelse; **— à qc.** være forhippet paa n.

Achat, m. Kiøb, n. kiøbte Ting; Indkiøb, n.

Ache, f. Sellerì, Petersillie, c.

Achée, f. Regnorm, Orm at sætte paa Krog.

Acheminé, **ée**, a. T. **cheval —**, en allerede noget tilreden Hest; * befordret, fremmet.

Acheminement, m. god Begyndelse, Vei, Middel til noget, Fremme, Befordring, c.

Acheminer, v. a. bringe i Gang, giøre Begyndelse, indlede, bane Veien. **s'—**, v. r. begive sig paa Veien; * være i Gang.

Acheter, v. a. kiøbe (**qc. de q.**) afkiøbe; * kiøbe, tilkæmpe sig.

Acheteur, m. **-euse**, f. Kiøber, Kiøberske, c.

Achevé, **ée**, p. & a. fuldendt; * fuldkommen; **cheval —**, vel afrettet Hest.

Achèvement, m. Fuldendelse, Forfærdigelse, c.; * opnaaet Fuldkommenhed, c.

Achever, v. a. fuldføre, fuldende, giøre færdig; **— q.** ombringe een, give ham Resten; drikke ham under Bænken; **— de vivre**, høre op at leve. **s'—**, v. r. endes; ødelægge sig, ruinere sig.

Achoppement, m. Anstød, n. Hindring, c.; * **pierre d'—**, Anstøds Steen, c.

Achores, m. Børneskurv, c.

Achromatique, a. T. achromatisk, farveløs.

Aciculaire, a. T. naaleagtig.

Acide, m. T. skarp opløsende Salt, pl. **acides**, sure Sager.

Acide, a. T. suur, skarp.

Acidité, f. Syre, Syrlighed, c.

Aciditer, v. a. mænge, mætte med en Syre.

Acidule, a. syrlig; **eaux acidules**, f. pl. Suurbrønd, c.

Aciduler, v. a. giøre syrlig. **s'—**, v. r. blive syrlig.

Acier, m. Staal, n.; * Kaarde, Klinge, c.

Aciérie, f. n. c. hvor der forfærdiges Staal, Staalfabrik, c.

Acolyte, m. Medhielper ved Alteret; fa. Staldbroder, Medhielper, c.

Aconit, m. Druemunk, Christophersurt, c. (giftig Urt).

Acoquinant, **ante**, a. fa. som forfører til Dovenskab.

Acoquiner, v. a. fa. tiltrække, forvænne, giøre doven og lad. **s'—**, v. r. hengive sig til, forvænnes.

Acore, m. Kalmus, c. (en Rod).

Acoustique, f. Læren om Hørelsen ell. Klangen. **—** a. hvad der angaaer Hørelsen.

Acquéreur, m. **-euse**, f. Erhverver, den der kiøber eller skaffer sig ubevægelige Eiendomme.

Acquérir, v. a. forskaffe sig noget, erhverve. **s'—**, v. r. erhverve sig, skaffe sig en Ting.

Acquêt, m. T. Erhvervelse, c. Kiøb, n.

anskaffet eller erhvervet Gods; Indkiøb, n.; fa. Fordeel, Nytte, c.

Acquêter, v. a. T. erhverve Formue, tilkiøbe, tilforhandle sig.

Acquiescement, m. Indvilligelse, c. Minde, n. Føielighed, c.

Acquiescer, v. n. à qc. give sit Bifald, give efter, lade beroe, indgaae i.

Acquis, m. Erhvervelse ved egen Flid, Færdighed, c.; **avoir de l'–**, have Belevenhed, megen Færdighed ell. Erfaring i Ting. [Ting, c. Kiøb, n.

Acquisition, f. Erhvervelse; erhvervet

Acquit, m. Qvittering, c. Betaling, c.; T. Udsats ell. Udspil i Billard; **– à caution**, Toldseddel, Passeerseddel, c.; **pour** ell. **à l'– de sa conscience**, for at frie sin Samvittighed; **par manière d'–**, løseligt, forsømmeligt.

Acquittement, m. n. c. Betaling, Klarering, c. Frifindelse, c.

Acquitter, v. a. betale, klarere, afbetale, afdrage, befrie for Gield; **– sa conscience**, frie sin Samvittighed; **– q. de qc.** udfrie een fra. **s'–**, v. r. betale sin Gield; **(de qc., envers q.)** opfylde sin Skyldighed mod, stille sig ved; **– d'une commission, d'une charge etc.**, udrette et Ærende, stille sig ved en Forretning, o. s. v. T. lægge ud, spille ud (i Billard).

Acre, f. en Ager-Land, omtrent en Dags Pløining.

Acre, a. skarp, bidende, streng, spydig.

Acreté, f. Skarphed, c. * Bitterhed, c.

Acrimonie, f. Skarphed, Suurhed, c.; * Bitterhed, Strenghed, c.

Acrimonieux, euse, a. som indeholder en bidende Skarphed; * bitter.

Acrobate, m. & f. Liniedandser, Liniedandserinde, c.

Acrostiche, m. Navnedigt, n.

Acte, m. vigtig Handling, Gierning; Forhandling i Retten, Document, n. Contract, c.; Beviis, n. Attest, c.; Disputats, c.; Act i en Comedie; **faire – de**, give Prøve paa; **prendre – de qc.** tage en Attest for. **Actes**, pl. Acter, Documenter, pl. Protocol, n. indskrevne Raadsbeslutninger; **– des apôtres**, Apostlernes Gierninger

Actéoniser, v. a. fa. sætte Horn paa.

Acteur, m. Skuespiller, c. een som handler, udfører en betydelig Sag.

Actif, ive, a. virksom, driftig, stræbsom; * hurtig, munter; **dette active**, Gield man har at kræve.

Action, f. Virkning; Syssel, c.; Handling, Gierning, c.; Fægtning, Træfning, c.; Anstand, Gestus i Talen; Tiltale, Sag imod nogen; Actie i et Handels-Selskab; * Eftertryk; Opvaktshed, c.; **– de graces**, Taksigelse, c.; **actions**, pl. Eiendom, c.; Bohave, n. Funktioner; Actier.

Actionnaire, m. Actiehaver, den der handler med Actier.

Actionner, v. a. stævne, sagsøge. **s'–**, v. r. fa. skaffe sig Virksomhed.

Activement, ad. T. activiſk; n. c. activ, handlende, virksom.

Activer, v. a. n. c. sætte i Virksomhed.

Activité, f. Virksomhed; Livagtighed, Virkekraft, c.

Actrice, f. Skuespillerinde, c.

Actuel, elle, a. som virkelig er til, forhaanden, nærværende.

Actuellement, ad. nu, nærværende; p. u. virkelig, i Gierningen.

Acuité, f. Skarphed, c.

Acut, ute, a. skarp; med skarp Accent.

Adage, m. Ordsprog, Sprog, n. [n.

Adagio, ad. T. langsomt. – m. Adagio,

Adaptation, f. p. u. et Ords ell. Skriftsteds rette Anvendelse.

Adapter, v. a. **(qc. à qc.)** afpasse til, føie passelig til, anvende paa. **s'–**, v. r. passe til.

Addition, f. Tillægning, Tilføielse; Adderen, Sammenregnen, c.

Additionnel, elle, a. som er føiet til, som lægges til. [sammen.

Additionner, v. a. T. addere, regne

Adent, m. T. en Tap, hos Snedkere, Sinke-Tap, c.

Adepte, m. den der eier de Vises Steen, Guldmager, c. Innviet i Mysterier. [til.

Adéquat, ate, a. T. passende, svarende

Adhérence, f. Vedhængen, Fasthængen ved, Klæben ved.
Adhérent, ente, a. vedhængende, fastgroet; Tilhænger, c.
Adhérer, v. n. hænge ved; være fastgroet; samtykke, holde med et Partie; tiltræde. [noget; Bifald, Medhold, n.
Adhésion, f. Vedhængen, Klæben ved
Adieu, ad. Gud være med jer! Farvel! – m. Afsked, c. Afskedshilsen.
Adipeux, euse, a. T. fed, med Fedt.
Adirer, v. a. T. miste, forkaste.
Adition, f. Modtagelse, Tiltrædelse af en Arv. [stødende, hosliggende.
Adjacent, ente, a. tilgrændsende, til-
Adjectif, m. Biord, Adjectivum, n.
Adjectivement, ad. adjectivisk.
Adjoindre, v. a. give een Medhielp i Embedet; adjungere. [Embede.
Adjoint, m. Adjunct, Medhielper i et
Adjonction, f. en Medhielpers Ansæt-
Adjudant, m. Adjudant, c. [telse, c.
Adjudicataire, m. den, som noget tilslaaes, tilkiendes; Forpagter, c.
Adjudicatif, ive, a. hvorved tilkiendes Eiendomsret. [Tilslag ved Auction.
Adjudication, f. lovlig Tilkiendelse, c.
Adjuger, v. a. tilkiende; tilslaae ved Auction.
Adjuration, f. Besværgelse, c.
Adjurer, v. a. besværge; bede, opfordre i Guds Navn.
Admettre, v. a. (q. à qc.) optage til, i, tillade at, tilstæde; (qc.) antage, lade gielde.
Adminicule, m. T. noget som bestyrker et Beviis; Medhielp, c.; medhielpende Lægemiddel, n.
Administrateur, m. **–trice**, f. Bestyrer, Forvalter, c.
Administratif, ive, a. n. c. administrativ, som angaaer Bestyrelsen.
Administration, f. Bestyrelse, c.; Rettens Pleie; (Sacramentets) Uddeling, c. [give Sacramentet.
Administrer, v. a. forvalte, bestyre;
Admirable, a. ypperlig, beundringsværdig. [c.
Admirateur m. **–trice**, f. Beundrer,
Admiratif, ive, a. som udtrykker Beundring. [c.
Admiration, f. Beundring, Forundring,
Admirer, v. a. beundre, forundres.
Admissibilité, f. n. c. Antagelighed, Gyldighed, c.
Admissible, a. antagelig, gyldig.
Admission, f. Tilstedelse, c. Antagelse, Tilladelse, c. Antagelse til n.
Admoniteur, m. **–trice**, f. Erindrer, Advarer, Formaner, c.
Admonition, f. Erindring, Irettesættelse, c. Varsel, c. [Alder, c.
Adolescence, f. Ungdom, Ungdoms
Adolescent, m. Yngling, c. ungt Menneske. [pynte.
Adoniser, v. a. fa. pynte smukt, ud-
Adonné, ée, p. & a. tilbøielig, hengiven til.
Adonner, v. n. blive føielig (om Vinden). **s'–**, v. r. (à qc.) hengive sig til, lægge Vind paa n.; – **chez** q. flittigt søge eens Huus.
Adopter, v. a. optage i Barns Sted, * antage som sit, hylde.
Adoptif, ive, a. optagen i Barns Sted; enfant –, Pleiebarn, n. [* Balg, n.
Adoption, f. Optagelse i Barns Sted;
Adorable, a. tilbedelsesværdig; elskværdig. [Dyrker, c. = inde, c.
Adorateur, m. **–trice**, f. Tilbeder,
Adoration, f. Tilbedelse, Dyrkelse, c.
Adorer, v. a. tilbede, dyrke; elske høit.
Adossé, ée, a. med Ryggen til hinanden. [noget; støtte imod; * bygge til.
Adosser, v. a. stille med Ryggen til
Adouber, v. a. sætte en Brikke tilrette i Skakspil.
Adoucir, v. a. forsøde, formilde, mildne, giøre blød; glatte, slibe glat. **s'–**, v. r. blive sød; * mildnes, beroliges.
Adoucissant, ante, p. & a. som mildner, stiller Smerten.
Adoucissement, m. Forsødelse, c.; Lindring, Formildelse, c. Farvers Jevning, c. [Speilsliber, c. Glassliber, c.
Adoucisseur, m. een som mildner; T.
Adressant, ante, a. henvisende til een ifølge Udskrift, adresserende.

Adresse, f. Behendighed, c.; Snildhed, c.; Udskrift, Adresse paa et Brev **etc.**; Henviisning til, Anviisning, c.; **bureau d'–**, Adresse-Contor, n. **tours d'–**, Puds, Konststykker.
Adresser, v. a. (q. à qc.) adressere til een, skrive Udskrift; rette, henvende sin Tale til een. – v. n. sigte efter. s'–, v. r. (à q.) henvende sig til een; rettes til een, gielde.
Adroit, **oite**, a. behændig, snild, listig.
Adulateur, m. **–trice**, f. Smigrer, c.
Adulatif, **ive**, a. smigrende.
Adulation, f. Smiger, c. [Maade).
Aduler, v. a. n. c. smigre (paa en lav
Adulte, a. & m. voxen, mandvoxen.
Adultération, f. Forfalskning, c.
Adultère, a. som krænker Ægteskabet; * forfalsket, falsk. – m. Hoer, Ægteskabsbrud, n. – m. & f. Hoerkarl, Hoerqvinde, c. [T. forfalske, forvanske.
Adultérer, v. n. bedrive Hoer. – v. a.
Adultérin, **ine**, a. avlet uden Ægteskab. – m. Horeunge, c.
Adverbe, m. Adverb, Biord, n.
Adverbial, **ale**, a. adverbialsk.
Adversaire, m. & f. Modstander, Modpart, c.
Adverse, a. modsat; **fortune –**, Modgang, c.; **partie –**, Contrapart, c.
Adversité, f. Ulykke, Gienvordighed, c.
Aéré, **ée**, a. luftig, som har god Luft.
Aérer, v. a. lufte, hænge ud i Luften, udlufte. [Luften, svæver i Luften.
Aérien, **enne**, a. luftig, som hører til
Aériforme, a. luftartet.
Aérole, f. Vandblegn, c.; liden Flaske, c.
Aérolithe, f. Meteorsteen, c.
Aérologie, f. Læren om Luften.
Aéromètre, m. Luftmaaler, c.
Aérométrie, f. Videnskab at maale Luften og dens Egenskaber.
Aéronaute, m. & f. n. c. Luftskipper, Luftseiler, c.
Aérostat, m. n. c. Luftballon, c.
Aérostateur, v. **Aéronaute**.
Aérostatique, a. n. c. som angaaer Luftballonen. [ladenhed, c.
Affabilité, f. Venlighed i Tale, Ned-
Affable, a. behagelig i Tale; venlig.
Affadir, v. a. giøre flau, væmmelig; **– le coeur**, foraarsage Væmmelse. s'–, v. r. blive flau, væmmelig.
Affadissement, m. Flauhed, Væmmelighed, c.; **– de coeur**, naar man faaer ondt.
Affaiblir, v. a. svække, afkræfte, forringe. s'–, v. r. aftage, svækkes.
Affaiblissement, m. Svækkelse, Aftagelse, c. Forringelse, c.
Affaire, f. Forretning, c.; Anliggende, n.; Sag; Strid, c.; Træfning, c.; **– d'honneur**, Æressag, Duel, c.; **avoir – de**, trænge til, behøve; **avoir – à**, have at bestille med, have Strid med; **tirer q. hors d'–**, hielpe een ud af sin Nød, Forlegenhed; **– faite**, det er afgiort, forbi, her er intet at giøre videre; **les affaires**, pl. Penge-, Statsanliggender; Handelen.
Affairé, **ée**, a. beskiæftiget; bebyrdet med Forretninger, Gield.
Affaissement, m. Synken; * Sammenfalden; Svækkelse, c.
Affaisser, v. a. faae til at synke, trykke ned, bøie; * nedtrykke, afkræfte. s'–, v. r. synke, sænke sig; svækkes.
Affaler, v. a. fire ned; drive et Skib mod Kysten. s'–, v. r. fire sig ned; drives mod Land.
Affamé, **ée**, p. & a. hungrig; * **– de qc.** meget begierlig efter noget.
Affamer, v. a. udhungre; tage for knapt Tri til en Kiole.
Affectation, f. Attraae, c. Affectation, c. konstlet, unaturligt Væsen. T. Hæftelse, Pant-Hypothek, c.
Affecté, **ée**, p. & a. affecteret, tvungen, konstlet; pantsat; angreben.
Affecter, v. a. affectere, attraae; **q. ell. qc.** ynde, have Forkiærlighed for, efterabe; **(de . . .)** give sig Udseende af; **– à ell. pour qc.** forbinde med, bestemme til; * angribe; røre. s'–, v. r. **de qc.** tage sig noget til Hierte; bevæges.
Affectif, **ive**, a. rørende, opbyggelig.
Affection, f. Tilbøielighed, Kiærlighed,

Godhed for, Lyst til, c.; Sindsbevægelse, c. Anfald af Sygdom. [hengiven.
Affectionné, ée, p. & a. bevaagen,
Affectionner, v. a. være hengiven, ynde; qc. have kiært. s'— à qc. lægge sig efter noget.
Affectueux, euse, a. hiertelig, hierterørende, indtagende.
Affermer, v. a. bortforpagte; forpagte.
Affermir, v. a. giøre haard, fast; * styrke, befæste. s'—, v. r. styrkes, blive haardere; (dans qc.) bestyrkes i noget.
Affermissement, m. * Bestyrkelse; Fasthed, c. [let.
Affété, ée, a. tvungen, paataget, kunst-
Afféterie, f. paataget sirligt Væsen.
Affiche, f. Plakat, Seddel, c.
Afficher, v. a. slaae en Plakat op; stille til Skue, lægge for Dagen. s'—, v. r. (pour) ville ansees for, ville gielde for.
Afficheur, m. —euse, f. een, der slaaer Plakater op. [Betroet, fortrolig Ven.
Affidé, ée, a. betroet, troværdig; — m.
Affiler, v. a. slibe, hvæsse; trække Traad; sætte Træer efter Snoer.
Affiliation, f. Optagelse i et Samfund, en Orden, etc.; Forbindelse med et Samfund.
Affinage, Affinement, m. Fiingiøren, Spidsen, c.; Raffinering; Luttring, c.
Affiner, v. a. giøre fiin, glat, etc.; hegle; luttre, rense Metaller; raffinere Sukker. — v. n. klares (om Veiret). s'—, v. r. blive finere, dannes.
Affinerie, f. Drivovn, c. Værksted for Traadtrækkeri; Sted hvor Sukker raffineres. [raffinadeur; Overskærer, c.
Affineur, m. Traadtrækker, c. Sukker-
Affinité, f. Slægtskab, Svogerskab; Overeensstemmelse, Lighed, c.
Affinoir, m. Hegle, Rebslager-Kam, c.
Affiquet, m. Strikkepibe, c.; **Affiquets,** pl. fa. smaat Fruentimmer-Pynt.
Affirmante, a. f. **proposition —,** bejaende Sætning, c.
Affirmatif, ive, a. bejaende, bekræftende.
Affirmation, f. Bekræftelse, c.; edeligt Udsagn, n. [Erklæring, c.
Affirmative, f. bekræftende, bejaende
Affirmativement, ad. paa en bekræftende Maade, bestemt.
Affirmer, v. a. forsikkre, bekræfte; stadfæste med Eed.
Affleurer, v. a. T. give to Legemer en lige Flade. — v. n. slutte tæt, være i lige Linie. [Legemsstraf, c.
Afflictif, ive, a. T. **peine afflictive,**
Affliction, f. Bekymring, Bedrøvelse, c.: **afflictions,** pl. Ulykker. [syg.
Affligé, ée, p. & a. bedrøvet, bekymret;
Affligeant, ante, a. bedrøvende, smertelig.
Affliger, v. a. bedrøve, plage; spæge sin Krop. s'—, v. r. sørge, bekymres.
Affluence, f. Tilløb, n.; * stor Mængde, c. Overflod, c.
Affluent, ente, a. om Floder, som falde i hinanden. — m. Biflod, c.
Affluer, v. n. falde i en anden Flod; * stimle til i stor Mængde.
Affoiblir, etc. v. **Affaiblir.**
Affolé, ée, a. fa. bedaaret, fornarret i n.; T. misvisende.
Affoler, v. a bedaare, indtage i høi Grad. s'—, forgabe sig i. — v. n. (**affolir**) blive til Nar.
Affourche, f. Fortøining, c.
Affourcher, v. a. T. fortøie et Skib med to Ankere, stille Ankerne korsviis.
Affranchi, ie, p. & a. frigiort. — m. & f. frigiven Slave.
Affranchir, v. a. frigiøre, befrie; frankere; give en Livegen fri; s'—, v. r. * frigiøre sig, befrie sig.
Affranchissement, m. Frigivelse; Befrielse; Frankering, c. [Skræk, c.
Affres, f. pl. — **de la mort,** Døds-
Affrètement, m. Fragt, Befragtning, c.
Affréter, v. a. hyre et Skib, fragte.
Affréteur, m. een som hyrer og fragter et Skib. [afskyelig.
Affreux, euse, a. gyselig, skrækkelig,
Affriander, v. a. fa. vænne til Lækkeri: * lokke, tillokke. s'—, vænne sig til Lækkeri.
Affrioler, v. a. fa. lokke, tillokke.
Affront, m. Fornærmelse, Beskæmmelse, Skam, c.

Affronter, v. a. dristigt angribe; trodse; bedrage.
Affronterie, f. p. u. Bedrageri, n.
Affronteur, m. **-euse**, f. Bedrager, c.
Affublement, m. Indhylling, Dragt som tilhyller; latterlig Klædning, c.
Affubler, v. a. indhylle; udpynte. **s'–**, indhylle sig. [paa Luur.
Affût, m. Lavet, c. **être à l'–**, staae
Affûtage, m. Kanoners Retning; T. Dreieres og Snedkeres Haandværktøi; gamle Hattes Oppudsning, c.
Affûté, ée, a. forsynet med Værktøi; * duelig, færdig til.
Affûter, v. a. rette, stille Kanonerne; slibe; spidse.
Afin de, Afin que, c. for at, paa det at.
Agaçant, ante, a. pirrende, lokkende, irriterende; fornærmelig.
Agace, f. Skovskade, c.
Agacement, m. Tændernes Afstumpning; Pirring, c.
Agacer, v. a. giøre stump ved Syre (Tænder, Knive, **etc.**) * ophidse, drille; lokke. [Lefleri, n.
Agacerie, f. Drilleri, n.; Koketteren, c.
Agaric, m. Træsvamp, c.; **– minéral**, Biergmeel, n.
Agate, f. Agatsteen; Poleer-Agat, c.
Age, m. Alder, c.; Tidsalder, c.
Agé, ée, a. gammel; bedaget.
Agence, f. en Agents Bestilling ell. Embede.
Agencement, m. Ordning, Indretning, c.; Gruppering paa et Maleri.
Agencer, v. a. fa. sætte i Orden, gruppere. **s'–**, pynte sig.
Agenda, m. Dagbog, Mindebog, c.
Agenouiller, v. a. **faire –**, faae til at knæle. **s'–**, v. r. knæle ned.
Agenouilloir, m. Knælepude, c.
Agent, m. Agent, Commissionær, c. (i Physik) en virkende Aarsag. **– de change**, Vexelmægler, c.
Agglomérer, v. a. sammenhobe. **s'–**, v. r. sammendynges.
Agglutinant, ante, a. klæbrig.
Agglutination, f. Sammenklæbning, c.
Agglutiner, v. a. læge, hele sammen.
Aggravant, ante, a. hvad der giør strafværdigere.
Aggraver, v. a. giøre tungere, giøre strafværdigere, forværre. **s'–**, v. r. forværres. [Gierning).
Aggrédir, v. a. angribe (med Ord ell.
Agile, a. hurtig, behændig, smidig, let.
Agilité, f. Behændighed, Legems Smi-
Agio, m. Opgield, Agio. [dighed, c.
Agiotage, m. Handel med Statspapirer; Speculation, Aager dermed.
Agioter, v. n. handle med Statspapirer.
Agioteur, m. **–euse**, f. een som driver Agiotage.
Agir, v. n. handle, virke, forrette; **– sur . . .**, virke paa . . .; **– pour q.** besørge en Forretning for een; **– contre**, stævne, føre en Sag for Retten; **– en . . .**, opføre sig som, handle som . . .; **il s'agit**, det gielder, Talen er om. [arbeidsom.
Agissant, ante, a. virkende, virksom;
Agitateur, m. n. c. een som opirrer, Oprørsstifter, c.
Agitation, f. heftig Bevægelse, c. Støden, Rysten, c.; Sinds Uro, c.
Agiter, v. a. bevæge hid og did; ryste; forurolige; oprøre; **– une question**, opkaste et Spørgsmaal; drøfte. **s'–**, v. r. være urolig, være i Bevægelse; omhandles.
Agnat, m. Afkom, Slægtning paa fædrene Side. [Linie.
Agnation, f. Slægtskab i den mandlige
Agneau, m. Lam, n. **de l'agneau**, Lammekiød, n.
Agneler, v. n. føde, kaste Lam.
Agnelet, m. lille Lam, n.
Agneline, f. **laine –**, Lammeuld, c.
Agonie, f. Dødskamp, c. sidste Suk; * Dødsangst, c. [ligge paa sit Yderste.
Agoniser, v. n. drages med Døden,
Agrafe, f. Krampe, Hattelidse; Hægte, c. Jernklammer, c.; øverste Rand om en Kurv.
Agrafer, v. a. hægte; hefte sammen.
Agrandir, v. a. forstørre, udvide; ophøie. **s'–**, v. r. blive stør; forstørres, udvides, forøge sin Eiendom, Anseelse.

Agrandissement, m. Forstørrelse, Udvidelse; Tiltagelse, c.

Agréable, a. behagelig, yndig.

Agréer, v. a. antage, bifalde, gunstigt optage; T. tiltakle. – v. n. behage, finde Yndest. [ster, c.

Agréeur, m. Skibs-Rheder; Takkelme-

Agrégat, m. Forening, c. Samling, c.

Agrégation, f. Optagelse i et Selskab; Sammenhoben, Samling, c.

Agrégé, m. T. Samling, Forening af ulige Ting; en Lærer, som er et Facultet adjungeret uden at være Professor.

Agréger, v. a. optage i et Selskab; opdynge, forene (ulige Ting).

Agrément, m. Bifald, Samtykke, n.; Yndighed, Behagelighed, c.; Fornøielse, c. **agrémens**, Beqvemmeligheder, Nydelser og Fordele; Pynt, Prydelser; T. Triller, Fioriturer; Prydelser paa Klæder; Musik, Dands ꝛc. ved et Skuespils Opførelse.

Agrès, m. pl. Takkelage, c.

Agresseur, m. – **euse**, f. Angriber, Antaster, c.; Angriberske, c. den angribende Deel.

Agressif, ive, a. n. c. angribende.

Agression, f. første Angreb til Trætte.

Agreste, a. landlig; vild; grov, bondeagtig. [dyrkning.

Agricole, a. n. c. som driver Ager-

Agriculteur, m. Jordbruger, c.

Agriculture, f. Jordbrug, Agerdyrkning, c.

Agrier, m. **Agrière**, f. Grundskat, c.

s'Agriffer, v. r. hage sig fast med Kløerne.

Agrimenser, v. a. opmaale Land.

Agripper, v. a. fa. snappe bort, rapse.

Agronome, m. lærd, studeret Landmand.

Agrouper, v. a. v. **Grouper**.

Aguerrir, v. a. afrette til Krig; * afhærde, øve, vænne til Møie. **s'–**, v. r. hærdes; blive en god Soldat.

Aguets, m. pl. **aux –**, paa Luur, i

Ah, i. Ak! Ey! Ih! [Baghold.

Ahan, m. fa. Stønnen, Lyden som udstødes ved svær Anstrengelse; fig. surt Arbeide.

Ahaner, v. n fa. slæbe og slide; beslutte sig med stor Møie.

Aheurté, ée, a. egensindig, halsstarrig.

Aheurtement, m. Egensindighed, Paastaaenhed, c.

s'Aheurter, v. r. **à qc.** egensindigen

Ahi, i. Ei! Ak! Vee! [holde ved noget.

Ahurir, v. a. fa. giøre een bestyrtet, be-

Aï, m. Dovendyret. [døve.

Aide, f. Hielp, n. Bistand, c.; Hielperinde, c.; Bikirke, c.

Aide, m. Medhielper, c. – **de camp**, Generaladjutant, c. – **major**, Regimentsadjutant, c. – **maçon**, Haandlanger ved Muurfolk.

à l'Aide, ad. formedelst (kun om Ting). – i. hielp! til Hielp!

Aideau, m. Underlag, n. Læsmed, c.

Aider, v. a. hielpe, staae bi. **s'–**, v. r. hielpe sig selv; betiene sig af n.

Aides, f. pl. Skatter og Paalæg, f. E. paa Drikkevare; **la cour des –**, Skatkammer-Retten; T. (paa Ridebanen) Hielp som en Rytter giver Hesten.

Aïeul, m. –**eule**, f. Bestefader, c. Bestemoder, c.

Aïeux, m. pl. Forfædre, pl.

Aigayer, v. a. vaske, skylle.

Aigle, m. Ørn, c. fig. Mand af store Talenter; T. Pulpitur i en Kirke. – f. Ørn (i Vaaben).

Aiglette, f. lille Ørn (i Vaaben).

Aiglon, m. Ørneunge, c. ung Ørn.

Aigre, a. suur, skarp; skærende; skiør (som Metaller); * ubehagelig, fortrædelig.

Aigre, m. Suurhed, Skarphed, c.; Suurt; – **de cèdre**, en Slags Limonade, c. [bittersød.

Aigre-doux, – **douce**, a. suursød,

Aigrefin, m. en Kulle; * et listigt Menneske. [klingrende.

Aigrelet, ette, a. lidt syrlig; lidt

Aigrement, ad. * med bittre Ord; fortrædeligt.

Aigret, ette, a. syrlig, lidt suur.

Aigrette, f. Fierbusk, Fugletop, c. Dusk, Qvast, c.; Bævrenaal, c. Fnndusk paa Blomster; den hvide Heire.

Aigreur, f. Frugters ell. Vinens Suur-

hed, c.; Metallers Skiørhed, c. * Forbittrelse, Had, Spænding mellem Personer. **Aigreurs**, pl. Syre i Maven.

Aigrir, v. a. giøre suur; T. giøre (Metaller) skiøre; * forbittre; giøre ondt værre. **s'–**, blive suur; blive mere forbittret, blive værre.

Aigu, uë, a. spids, skarp; * skarpsindig; giennemtrængende, klarlydende; (om Sygdomme) hidsig, heftig.

Aiguade, Aigade, f. Sted hvor ferst Vand tages; **faire –**, indtage ferst Vand.

Aigue-marine, f. Beryl (Ædelsteen).

Aiguière, f. Vandkande, c.

Aiguiérée, f. en Kande fuld.

Aiguille, f. Naal, c. (Synaal, Haarnaal); Radeernaal; Tungen i en Vægt; Taarnspiir, n.; Viseren paa et Uhr; Magnetnaal; Hornfisk, c.

Aiguillée, f. et Naals Traad.

Aiguiller, v. a. stikke Staeren paa Øiet.

Aiguilleter, v. a. snøre; T. naie, sye; fastsurre.

Aiguilletier, m. Snørebaandmager, c.

Aiguillette, f. Snørebaand, n., Snørelidse med Dub; lang Stribe af Hud eller Kiød.

Aiguillier, m. Naalemager, c.; Naalebøsse, c.

Aiguillon, m. Braad, n.; Spore, c.; * Tilskyndelse, c.

Aiguillonner, v. a. stikke med Pigge; * tilskynde, spore.

Aiguisement, m. Slibning, Skærpning, c.

Aiguiser, v. a. hvæsse, slibe; skærpe.

Ail, m. Hvidløg, c.

Aile, f. Vinge, c.; Fløi (af en Bygning, Slagorden ꝛc.), * Varetægt, c.

Aile, f. Ale (engelsk Øl).

Ailé, ée, a. vinget.

Aileron, m. lille Vinge, c.; Vingespids, c.; Spidsen paa Fiedre; Fiskefinne, c.; Skovl paa et Møllehiul.

Aillade, f. Hvidløgsauce, c.

Ailleurs, ad. andersteds; **d'–**, andetsteds fra; ellers, desuden.

Aimable, a. elskværdig, yndig.

Aimant, ante, a. n. c. elskende, kiærlig.

Aimant, Aiman, m. Magnet, c.

Aimanter, v. a. bestryge med Magnet.

Aimantin, ine, a. magnetisk.

Aimer, v. a. elske, ynde, holde af, kunne godt lide; **aimer à . . .**, holde af at, finde Behag i; **– mieux**, ville hellere.

Aine, f. Lysken ved Underlivet, Skambug, c.; smaa Stokke, hvorpaa Sild hænge i Røg.

Aîné, ée, a. først født, ældre; den førstefødte (Søn, Datter).

Aînesse, f. Førstefødsel; Førstefødsels Ret, c.

Ainsi, ad. & c. saaledes, altsaa, følgelig; **– que**, ligesom; just saa; **– soit-il**, gid det maa skee saaledes! Amen!

Air, m. Luft, Vind, c.; Udseende, Aasyn, n.; Væsen, n.; Adfærd, c.; Vise; Melodi, c. **coup d'–**, Trækvind; Forkølelse, c.; **prendre de l'–**, tage frisk Luft; **en l'–**, hen i Veiret.

Airage, m. Luftning, Udluften, c.

Airain, m. Kobber, n. Erts; **d'–**, a. Kobber-; * haard.

Aire, f. Flade, Logulv, c. Rum i det Frie; Rovfugls Rede, c.; Ring om Solen; T. Figurs Fladeindhold, n. **– de vent**, Compasstreg, Vindstreg, c.

Airée, f. et Lo-Gulv fuldt af Neg.

Airelle, f. Brombær; Brombærbusk, c.

Airer, v. n. bygge Rede, som Rovfugle.

Ais, m. Bret, n.; Planke, c.; **– de carton**, Karduus-Papir, n.

Aisance, f. Færdighed, c.; utvungne Lader; * Velstand, c.; Beqvemmelighed, c. **Aisances**, pl. Privet, Locum, n.

Aise, f. Tilfredshed, c.; Behag, n.; Magelighed, c.; godt Udkomme, n. **à l'–**, ad. beqvemt, let.

Aise, a. fro, glad; **j'en suis bien –**, det er mig kiært.

Aisé, ée, a. beqvem, magelig; fri, utvungen; let; velhavende.

Aisement, m. Privet, Locum, n. p. u. Magelighed.

Aisément, ad. let, uden Møie.

Aisseau, m. **Aissette**, f. Haandøxe, c.; Spaankniv, c.; Hammer, c.

Aisselle, f. Armhul, n.

Aissieu, m. Vognaxe; Ankerstok, c.

Ajourné, m. den Indstævnede.

Ajournement, m. T. Indstævning, c.; Opsættelse, c.
Ajourner, v. a. T. indstævne for Retten; n. c. opsætte, udsætte.
Ajoutage, m. T. Tilsætning, c.; Rør som sættes til.
Ajouter, v. a. tilføie; – **foi à** . . ., fæste Tro til, sætte Lid til.
Ajustement, m. Tilberedelse, Indretning, c.; Forlig, n.; Pynt, Prydelse, c.; Mynternes Justering, c.
Ajuster, v. a. indrette, afpasse, faae til at passe; klarere; lægge an, sigte, tage Sigte; rette efter Maalet; pynte; forene, forlige; stille et Uhr; spledse. **s'–**, v. r. giøre sig færdig, lave sig til, pynte sig; forliges, enes om noget; skikke sig efter n.
Ajusteur, m. een, der giver Mynten den rette Vægt, Justerer, c.
Ajustoir, m. Myntvægt, c.
Alambic, m. Distillerkolbe, c. Tragtemaskine, c.
Alambiqué, ée, a. * ziirlig, forskruet.
Alambiquer, v. a. distillere. **s'–**, v. r. bryde sit Hoved.
Alan, m. stor Jagt- ell. Slagterhund, c.
Alarme, f. Larm, c., Opløb, n.; pludselig Skræk; Uroe, Frygt, c.
Alarmer, v. a. foraarsage Larm, Skræk, Uroe. **s'–**, v. r. skrækkes, forurolliges.
Alarmiste, m. n. c. Skraaler, som giør blind Alarm.
Albâtre, m. Alabast, n.
Alberge, f. et Slags smaa Ferskener.
Alberger, v. a. bortforpagte.
Albergier, m. Slags Ferskentræ, n.
Albique, f. Slags hvidagtig Leer; Bolus. [Under.
Albrener, v. a. jage efter unge Vildænder.
Album, m. Mindebog, Stambog, c.
Alcali, m. Alcali, Ludsalt, n.
Alcalin, ine, a. T. alcalisk, som indeholder Ludsalt.
Alcalisation, f. T. Alkalisering, c.
Alcaliser, v. a. T. giøre alkalisk, udlude. [n.
Alchimie, f. Alchymi, c.; Guldmageri,
Alchimique, a. alchymistisk.
Alchimiste, m. Alchimist, Guldmager, c.
Alcohol, m. T. Alkohol, n. rectificeret Spiritus Vini.
Alcoholiser, v. a. T. pulverisere ganske fiint; rectificere Spiritus Vini.
Alcove, f. Alkove, c.
Alègre, a. munter, lystig, glad.
Alégresse, f. Munterhed, Fryd, c.
A l'encontre, ad. imod. v. **Encontre.**
Alembic, v. **Alambic.**
Alêne, f. Syl, Skomagersyl, c.
Alênier, m. Sylesmed, c.
Alenois, a. **cresson –**, Havekarse, c. v. **Cresson.** [v. **Ralentir.**
Alentir, v. a. **s'–**, v. r. være langsom;
Alentour, ell. **à l'entour**, ad. omkring, i Omegnen. **alentours**, m. pl. omliggende Egne; en Persons Omgivelser, pl.
Alerte, a. livlig, rask; aarvaagen; (som Kommando-Ord) giv Agt! pas paa! – f. pludselig Støi, Larm, c.
Alevin, m. Fiskeyngel, c.; Sættefisk.
Alevinage, m. Fiskeyngel, c. Smaafisk, pl.
Aleviner, v. a. sætte Smaafisk i en Dam.
Alezan, ell. **Alzan**, **ane**, a. rødguul Hest; – **brulé**, Brand-Fuchs; – **clair**, Hvid-Fuchs. – m. Fuchs c. (Hest).
Algalie, f. T. Sonde, Katheder, c.
Alganon, m. Galeislavernes Lænke.
Algarade, f. fa. grov Stikpille, c.
Algèbre, f. Algebra, c.
Algébrique, a. algebraisk.
Algébriser, v. n. fa. studere Algebra.
Algébriste, m. Algebrist, een som forstaaer Algebra.
Algue, f. Tang, Søgræs, n.
Alibi, m. Fraværelse fra Stedet, hvor en Forbrydelse er begaaet.
Alibiforain, m. fa. tomme Udflugter.
Aliboron, m. fa. en dum, indbildsk Person; Navn som gives Æslet.
Alibousier, m. Storaxtræ, n.
Alichon, m. Skuffe ell. Spiel paa et Bandmølle-Hiul. [overdrages.
Aliénable, a. hvad der kan afhændes,
Aliénation, f. Afhændelse, Overdragelse, c.; Salg, n.; * Hiertets Bortven-

delse; Venskabs Ophævelse; – **d'esprit,** Vanvittighed, c. [tig, c.
Aliéné, m. **-ée**, f. Afsindig, Vanvit-
Aliéner, v. a. afhænde; * gjøre afspænstig; – **l'esprit,** gjøre gal. **s'–**, v. r. **de q.** bryde Omgang med een, holde sig fra een.
Alignement, m. Afmaaling efter Snor, Opstilling i lige Linie; Retningslinie, c.
Aligner, v. a. maale efter Snor; stille i lige Linie. **s'–**, v. r. rette sig.
Aliment, m. Føde, c.; Næringsmiddel, n.; **Alimens,** pl. Kost, Underholdning, c.
Alimentaire, a. som tiener til Underholdning; spiselig; **pension –**, Kostpenge, pl. [holdning; fig. vedligeholde.
Alimenter, v. a. nære, skaffe Under-
Alimenteux, euse, a. T. fødende, nærende. [ning ell. Tryk.
Alinéa, m. Afsæt, n.; ny Linie i Skriv-
Alinger, v. a. forsyne med Linnedtøi.
Aliquante, a. f. Tal som ikke gaaer op i et andet. [gaaer op i et vist andet.
Aliquote, a. f. **partie –**, Tal som
Alise, f. Korsbær, n.
Alisier, m. Korsbærtræ, n.
Alité, ée, a. sengeliggende.
Aliter, v. a. gjøre sengeliggende. **s'–**, gaae til Sengs, holde Sengen.
Alizés, a. m. pl. **vents –**, Passat-Vinde.
Alkermès, m. Latværge, Saft af Kermesbær.
Allaiter, v. a. die, opamme. [mesbær.
Allant, ante, a. gaaende; rask, rørig, virksom.
Allèchement, m. Tillokkelse, Lokkemad, c.
Allécher, v. a. lokke, tiltrække.
Allée, f. Gang; Allee, c.; **allées et venues,** Strippen frem og tilbage; Løben om noget.
Allégation, f. Anførelse, Citering af et Sted, c.; en anført Grund.
Allège, f. liden Baad, c.; Muur om Vindue-Aabninger; Støttemuur, c.
Allégeance, f. (Lettelse, Lindring); **serment d'–**, Hyldings-Eed, c.
Allégement, m. Lettelse, Lindring, c.
Alléger, v. a. lette; losse ud; fig. lindre, berolige.
Allégir, v. a. formindske, gjøre smallere.
Allégorie, f. Allegori, Lignelses Tale, c.
Allégorique, a. allegorisk, sindbilledlig.
Allégoriser, v. a. udtyde Allegorier; udtrykke sig allegorisk.
Allégoriste, m. een, som forklarer noget i allegorisk Forstand.
Allègre, a. rask, munter, glad.
Allégresse, f. Jubel, c. Frydeskrig.
Allégro, ad. T. rask, muntert. – m. Allegro, n. Stykke som spilles rask.
Alléguer, v. a. anføre, fremføre (et Skriftsted).
Allemagne, f. Tydskland, n.
Allemand, ande, a. tydsk; tydsk Sprog.
Allemande, f. Allemande (en Dands).
Aller, v. n. gaae; gaae bort; reise; staae sig vel . . ilde; skikke sig, passe (om Klæder); – **à cheval,** ride; – **en carrosse etc** kiøre i Kareet &c.; – **faire, – dire** med Infinitivet af ethvert andet Ver . n, udtrykker, at man er i Begreb med, ell. strax vil gjøre noget, f. E. – **partir,** ville strax reise; **j'allais le dire,** jeg vilde just sige det; **il y va de qc.** det gielder, det angaaer en Ting. **s'en –**, v. r. gaae bort, reise, flyve bort; gaae af, slides, o. s. v.
Aller, m. det at gaae, Gaaen, c.; **le pis –**, det værste som kan hænde.
Alleu, m. **franc-alleu,** frit Arvelehn, Allodium, n. [ring; fig. Tilsætning, c.
Alliage, m. Metallers Blanding, Lege-
Alliance, f. Forbindelse (ved Giftermaal), c.; Forening, c.; Forbund mellem Stater.
Allié, ée, a. & m. forbunden; Paarørende; Bundsforvandt c.
Allier, v. a. forbinde, forene, blande Metaller, legere; forene (ved Forbund, Giftermaal). **s'–**, v. r. forenes; komme i Slægtskab; indgaae Forbund.
Allocation, f. T. Approbation af en Artikel i en Regning.
Allodial, ale, a. arvelig; **bien –**, m. frit Jordegods, Allodium, n.
Allodialité, f. Odelsret, Jordegodsets Frihed, c.
Allonge, f. Tilsats, tilsat Stykke hvorved noget forlænges; Forlængelse, c.

Allongement, m. Forlængelse, c. * Forhaling; Udtyndelse, c.

Allonger, v. a. forlænge, udstrække; * forhale, trække i Langdrag.; s'—, v. r. strække sig, blive længere.

Allouable, a. T. antagelig, hvad der kan indrømmes.

Alloué, m. udlært Dreng, som endnu bliver hos sin Mester; Fuldmægtig.

Allouer, v. a. antage, indrømme; bestemme Lønnen.

Allumer, v. a. tænde; * optænde, opvække, ophidse. s'—, v. r. tændes, fænge.

Allumette, f. Svovelstikke, Svoveltraad, c.

Allure, f. Gang; Maade at gaae paa; Opførsel, c.; en Hestes Fodstifte; **allures**, pl. Fodspor; fig. Kneb, hemmelige Veie.

Allusion, f. Ords Hentydelse, c.; **faire —**, hentyde paa n.

Alluvion, f. Overskyllelse, c.; tilskyllet Land.

Almanach, m. Almanak, Kalender, c.

Aloé, Aloès, m. Aloe, c. Aloesaft, c.

Aloi, m. Metallets Blanding; Guldets ell. Sølvets Værdi, Gehalt; * **de bas —**, af ringe Herkomst.

Alors, ad. da; dengang, paa den Tid; siden.

Alouette, f. Lærke, c.

Alourder, v. a. falde besværlig.

Alourdir, v. a. fa. bedøve, betynge.

Alouvi, ie, a. faaslugsulten.

Aloyau, m. Rygstykke af Oxen, Mørbrad.

Aloyer, v. a. . blande, legere (Metaller).

Alpes, f. pl. Alpebierge.

Alpestre, a. hørende til Alperne.

Alphabet, m. Alphabet, n.; Abc.

Alphabétique, a. alphabetisk.

Alpin, ine, a. hvad der vedkommer Alperne; **alpines**, f. pl. Alpeplanter.

Alpiste, m. Kanariefrø, n.

Altérable, a. hvad der kan forandres.

Altérant, ante, a. hvad der opvækker Tørst.

Altération, f. Forandring, Forfalskning; Stamferen; Tørst; Sindsbevægelse; Bestyrtelse, c.

Altercas, m. **Altercation**, f. Skiændsmaal, n.; Trætte, c.

Altéré, ée, p. & a. forandret, forfalsket; tørstig; begierlig; forskrækket.

Altérer, v. a. forandre, fordærve, forqvakle; foraarsage Tørst; forskrække. s' —, v. r. fordærves, blive slettere.

Alternatif, ive, a. afvexlende, skiftende.

Alternative, f. Afvexling; Omvexling, c.; Valg imellem to Ting.

Alternativement, ad. skiftevils.

Alterne, a. T. sat vexelviis.

Alterner, v. a. & n. afvexle, skiftes til.

Altesse, f. en Æretitel: Høihed, Durchlauchtighed, c.

Altier, ière, a. stolt, hovmodig.

Alumineux, euse, a. alunagtig.

Alun, m. Alun, n.

Alunage, m. Dypning i Alun; Overstrygelse med Alun.

Aluner, v. a. overstryge med Alun, væde med Alunvand.

Alunier, m. Alunsyder, c.

Alunière, f. Alunværk, Alunbrud, n.

Alvéolaire, a. hvad der hører til Tandhullet, Cellen &c.

Alvéole, m. Celle i en Bikube; Tandhul, n.; Hul, Huulhed.

Amabilité, f. Elskværdighed, Yndighed, c.

Amadis, m. Halværme, n.; Manskiet, c. Keglesnekke, Slags Conchylie.

Amadou, m. Fyrsvamp, Trøske, c.

Amadouement, m. Smigreri, n.

Amadouer, v. a. klappe, caressere, smigre, lokke til sig.

Amaigrir, v. a. giøre mager; udtære; tilspidse, tilhugge med skarp Kant. — v. n. blive mager. s' —, v. r. blive mager.

Amaigrissement, m. Aftagen, Udtæring, c.

s'Amaladir, v. r. ansee sig for syg.

Amalgamation, f. T. Amalgamering, Forening med Qviksølv.

Amalgame, f. T. Amalgama, Blanding af Qviksølv; n. c. nøie Forening.

Amalgamer, v. a. amalgamere; n. c. * sammensmelte, forene.

Amande, f. Mandel, Mandelkierne, c.; Kiernen af Steenfrugter, c.

Amandé, m. Mandelmelk, c.
Amandier, m. Mandeltræ, n.
Amant, m. Elsker, Kiereste, c. **amante**, f. Elskerinde, c. **Amans**, pl. Forelskede.
Amarante, ell. **Amaranthe**, f. Amarant, Tusindskiøn. — a. amarantfarvet.
Amariner, v. a. vænne til Søen; — **un vaisseau**, bemande et Skib.
Amarque, **Amargue**, f. Tønde, ell. andet Mærke lagt i Søen.
Amarrage, m. Skibets Ankren, c.; stort Ankertoug; Fortøining, c.
Amarre, f. Snor, c. Skibstoug, n.
Amarrer, v. a. binde med Toug, surre.
Amas, m. Dynge, Hob, Hob af Mennesker; Forraad, n.
Amasser, v. a. samle, sammendynge; tage op hvad der er faldet. **s'** —, forsamles, stimle sammen.
Amateur, m. — **trice**, f. Elsker, Ynder, Libhaver (af en Ting).
Amatir, v. a. T. betage Guld ell. Sølv sin Glands, giøre det mat.
Amaurose, f. T. Blindhed, den sorte Stær. [Qvinde.
Amazone, f. Amazone, c.; krigersk
Ambages, f. pl. p. u. Omsvøb, Udsvæven i Tale. [Sendebud, n.
Ambassade, f. Gesandtskab; Budskab,
Ambassadeur, m. Gesandt, fa. Afsending, c.
Ambassadrice, f. Gesandtens Frue, c.; fa. qvindelig Affending, c.
Ambe, m. Ambe i Lotteriet.
Ambesas, m. to Es i Terningespil, v. **Beset.**
Ambidextre, a. een som kan bruge Keiten og høire Haand; * een som bærer Kaaben efter Vinden.
Ambigu, m. Maaltid af kolde og varme Retter hvor Retter og Dessert bæres frem paa eengang; Forening af modsatte Ting.
Ambigu, uë, a. tvetydig, tvivlsom.
Ambiguïté, f. Tvetydighed, c.
Ambitieux, euse, a. ærgierrig.
Ambition, f. Ærgierrighed, c.
Ambitionner, v. a. tragte begierlig efter en Ære; stræbe efter, længes efter.
Amble, m. Hestes Pasgang, c.
Ambler, v. n. gaae Pasgang.
Ambleur, m. Underberider, c.
Ambligone, a. T. stumpvinklet.
Amblyopie, f. Synets Aftagelse, c.
Ambou, m. Choret i en Kirke.
Ambrant, ante, a. n. c. som lugter af Ambra. [Bernsteen.
Ambre, m. Ambra. — **jaune**, Rav,
Ambré, eé, a. lugtende af Ambra.
Ambrer, v. a. røge med Ambra.
Ambresin, ine, a. ambraagtig, ravagtig.
Ambrosiaque, a. ambrosieagtig.
Ambrosie, ell. **Ambroisie**, f. Ambrosia, f. Guders Spise.
Ambrosien, enne, a. ambrosisk.
Ambulance, f. n. c. Felthospital, n.
Ambulant, ante, a. omløbende, omstrippende. [foranderlig.
Ambulatoire, a. som skifter Sted,
Ame, f. Siæl, Aand, c.; Sind, n.; Paaskrift (paa et Sindbillede); Støbeform, c.; Model, n.; det Indre i adskillige Ting; — **d'un canon**, Krudtkammer i en Kanon; — **d'un fagot**, Smaabrænde i en Dragt Træ.
Amé, a. — **et féal**, (Titulatur) os elskelige og hengivne. [ling, c.
Amélioration, f. Forbedring, Forædling.
Améliorer, v. a. forbedre (et Huus ell. Gods); forædle.
Amen, i. Amen! [Fragt, c.
Aménage, m. Kiørsel; Tilførsel;
Aménagement, m. n. c. Besparelse af Brænde; Skovfredning.
Aménager, v. a. n. c. — **les bois**, skaane Træerne i en Skov.
Amendable, a. som skal mulcteres; forbedrelig.
Amende, f. Mulct, Pengestraf, c.; **faire — honorable**, giøre Afbigt.
Amendement, m. Forbedring, c. Forandring i et Lovudkast; Giødning, c.
Amender, v. a. mulctere; forbedre; giøde en Ager. — v. n. blive bedre; befinde sig bedre; * blive bedre Kiøb. **s'** —, v. r. bedres; bedre sig.
Amener, v. a. føre med sig, bringe

med, føre hen; trække til sig; indføre; medføre; lede til; — **les voiles, le pavillon**, stryge Seil, Flag.
Aménité, f. Behagelighed, Yndighed, c.
Amenuiser, v. a. høvle tyndt.
Amer, ère, a. bitter; * smerteligt.
Amer, m. det Bittre; Galden af nogle Dyr; **amers**, pl. Ledsmærker.
Amèrement, ad. bittert, bitterligen.
Amérique, f. Amerika.
Amertume, f. Bitterhed, c.; * Fortred, Græmmelse, c. [Ædelsteen.
Améthyste, m. Amethyst, c.; blaa
Ameublement, m. Bohave, n.; Meubler, Huusgeraad.
Ameubler, v. a. forsyne med Bohave.
Ameublir, v. a. omspade Jord; giøre urørligt Gods rørligt.
Ameublissement, m. Jords Forandring til Muldjord; Møblering, c.; fast Godses Omskiftelse til Løsøre.
Ameuter, v. a. koble Hunde sammen; * samle til Oprør. **s' —**, sammenrotte sig, stimle sammen.
Amfigouri, m. fa. Pølsesnak; Ordbram, c.
Amfigourique, a. dunkelt; forvirret.
Ami, m. Ven; Kiereste, c.
Ami, ie, a. bevaagen, gunstig.
A mi ..., ad. halv.
Amiable, a. venlig, mild; **à l' —**, med det Gode; **vendre à l' —**, sælge underhaanden.
Amical, ale, a. **Amicalement**, ad. venskabelig, venlig, velmeent.
Amidon, m. Stivelse, c. [paa.
Amidoner, v. a. pudre, komme Stivelse
Amidonier, m. Stivelsemager, c.
Amie, f. Veninde; Kiereste, c.
Amignarder, Amignoter, v. a. fa. forkiæle; carессere, smigre.
Amincir, v. a. giøre tynd.
Amincissement, f. det at giøre smækker; Fortyndelse, c.
Amiral, m. Admiral, c. Admiralskib, n. Keglesnekke, c. Slags Sommerfugl.
Amiral, ale, a. hvad der hører til Admiralen. [galei, c.
Amirale, f. Admiralinde, c. Admirals-
Amirauté, f. Admirals Værdighed, c.; Admiralitet, n. [forliset.
Amissible, a. T. hvad der kan tabes,
Amitié, f. Venskab, n. Fortrolighed, Yndest, god Forstaaelse, c. **Amitiés**, f. pl. Complimenter, Venskabsforsikkringer; Anbefaling, c.
Ammon, m. **corne d' —**, Ammonshorn, n. Slags Sneglehuse.
Ammoniac, aque, a. **sel —**, m. Salmiak; **gomme —**, Ammoniakharpix, n.
Amnistie, f. Amnesti, Tilgivelse for Forbrydere.
Amnistier, v. a. n. c. give Amnesti; tilgive Oprørere.
Amodiateur, m. Forpagter, c.
Amodiation, f. Forpagtning, c.
Amodier, v. a. forpagte.
Amoindrir, v. a. forringe, formindske. — v. n. tage af. **s' —**, v. r. blive slettere.
Amoindrissement, m. Formindskelse, Forringelse, c.
A moins que, à moins de, c. med mindre, uden saa er.
Amollir, v. a. blødgiøre; * sløve, giøre blødagtig. **s' —**, v. r. blive blød, feig, qvindagtig.
Amollissement, m. Blødgiørelse, c.; * Blødagtiggiørelse, c.
Amoncèlement, m. Opdyngning, c.
Amonceler, v. a. dynge i Hob, ophobe.
Amont, d'Amont, ad. mod Strømmen, op ad Floden; **vent d' —**, Østenvind.
Amontal, ale, a. n. c. østlig, Østre paa.
Amorce, f. Lokkemad, c.; Fængkrud, n.; Lunte, c.; Tillokkelse, c.
Amorcer, v. a. forsyne med Lokkemad; komme Fængkrudt paa; * lokke ved Smiger ell. Løfter; T. bore; **amorcez!** Krudt paa Panden!
Amorçoir, m. lidet Fridtbor, n.
Amortir, v. a. dæmpe, betage Kraften; afbøde; afbetale paa en Gield. **s' —** v. r. ophæves; ophøre; siedføre sig.
Amortissable, a. udslettelig, ophævelig.
Amortissement, m. Ophævelse, c.; Udslettelse af en Gield; Formindskelse; Afparering, c.

Amouille, f. første Melk (efter at en Ko har kalvet).
Amour, m. Kiærlighed, Elskov, c.; Brynde, c.; **– propre**, Egenkiærlighed, c.; **amours**, pl. f. Elskovshandel; Gienstanden for eens Kiærlighed, Kiæreste, c.; pl. m. Amorer.
s'Amouracher, v. r. (de q.) forlibe sig, forgabe sig i een. [del, c.
Amourette, f. Forlibelse; Elskovshan-
Amoureusement, ad. paa en forlibt Maade; af Kiærlighed; med Ynde.
Amoureux, **euse**, a. **de q.** forelsket i een; **de qc.** indtagen af n. - m. Elsker; Forelsket; Lysthaver, c.
Amovibilité, f. det at een ell. en Ting kan ophæves, afsættes, flyttes.
Amovible, a. som kan ophæves, afsættes.
Ampelis, m. Sidensvands, c. (Fugl).
Amphibie, a. Dyr, som lever paa Landet og i Vandet; * Vendekaabe, Lurendreier, c.
Amphibologie, f. tvetydig Tale, c.
Amphibologique, a. tvetydig.
Amphithéâtre, m. Amphitheater, n.: ophøiet Plads for Tilskuere; Høi, som gaaer skak op i en Runding.
Ample, a. viid, stor; * vidtløftig; rig, rigelig; omfattende.
Ampleur, f. Vide (af Klæder ɔc.).
Ampliatif, **ive**, a. T. udvidende, som udstrækker videre.
Ampliation, f. T. Udstrækning, c.; Dupplicat, dobbelt Copi af n.
Amplier, v. a. T. udsætte en Termin; opsætte, give meer Frihed. [ger, c.
Amplificateur, m. Overdriver, Fors-
Amplification, f. Udvidelse, c. vidtløftigere Udførelse (i en Tale); Forstørrelse, c. [formere.
Amplifier, v. a. udvide; udføre videre;
Amplissime, a. fortræffelig (Hæderstitel).
Amplitude, f. Buevide; Skudvide, c.
Ampoule, f. Vandblære; Blegn, c.; lille Flaske, c.
Ampoulé, **ée**, a. høitravende, svulstig.
Ampoulette, f. Timeglas paa Skibe; Brandrør til Bomber.
Ampusser, v. a. faae til at bulne.
Amputation, f. Lems Afsættelse, c.
Amputer, v. a. sætte et Lem af.
Amulette, m. Amulet; Lægdomsmiddel, som hænges om.
Amunitionner, v. a. forsyne en Fæstning med Forraad. [Skiøderne.
Amurer, v. a. hale i Seilene, stramme
Amures, f. pl. Tongene hvormed Seilene strammes; Skiødhuller.
Amusant, **ante**, a. morende, morsom.
Amusement, m. Tidsfordriv, Moroe, c.; * Henholden med Løfter.
Amuser, v. a. more, fordrive Tiden; (q. **de qc.**) skuffe, holde op. **s'–**, v. r. **à qc.**, **à faire qc.** more sig med, beskæftige sig med n. [Narreværk, n.
Amusette, f. fa. ringe Tidsfordriv, c.;
Amuseur, m. fa. een som morer, skuffer ell. sinker.
Amusoir, m.; **Amusoire**, f. fa. Tidsfordriv; Ting som opholder; Løier.
Amygdale, f. Mandelen i Halsen.
Amygdalin, **ine**, a. mandelagtig.
An, m. Aar, n. **le jour de l'–**, Nytaarsdagen; **par –**, aarlig, om Aaret.
Anabaptiste, m. Giendøber, c.
Anachorète, m. Eremit, c.
Anachronisme, m. Forvexling, Feil i Angivelsen af Tiden.
Anagrammatiser, v. a. giøre et Anagram, sætte Bogstaver om.
Anagrammatiste, m. een som giør Anagrammer. [stavomsætning, c.
Anagramme, f. Anagram, n. Bog-
Analectes, m. pl. udvalgte Fragmenter af en Forfatter.
Analeptique, a. T. qvægende, styrkende. – f. Sundhedslære, c.
Analogie, f. Analogi, c.; Lighedsforhold, n.; Overeensstemmelse, c.
Analogique, a. analogisk, ligedan.
Analogisme, m. Slutning af Analogien.
Analogue, a. lig, overeensstemmende. – m. tilsvarende Begreb, n.
Analyse, f. Sønderlemmelse, Analyse, Opløsning, c. [analysere.
Analyser, v. a. sønderlemme, opløse,
Analytique, a. analytisk.

Ananas, m. Ananas (Frugt).
Anarchie, f. Anarki, n. et Lands Tilstand uden Love ell. Overhoved.
Anarchique, a. anarkisk, uden Love.
Anarchiste, m. n. c. en Fiende af Orden og Regiering under Love.
Anathématiser, v. a. lyse i Kirkens Band; forbande.
Anathématisme, m. T. Bansættelse, c.
Anathème, m. Ban, Kirke-Ban; Forbandelse; Banlyst, c.
Anatomie, f. Anatomi, Sønderlemmelseskonst, c. * nøie Undersøgelse, c.
Anatomique, a. anatomisk.
Anatomiser, v. a. anatomere; sønderlemme; * undersøge nøie.
Anatomiste, m. Anatomiker, een som forstaaer Anatomi.
Ancêtres, m. pl. Forfædre.
Anche, f. Mundstykke, n.; Tunge i Orgelpiber; Rende hvorigiennem Melet falder.
Ancher, v. a. sætte Mundstykke paa.
Anchois, m. Ansiose, c.
Ancien, enne, a. gammelt, forbums. - m. Skribent fra Oldtiden; Ældste, Forstander, c.
Anciennement, ad. i gamle Dage.
Ancienneté, f. Alderdom, c. Fortrin efter Alderen.
Ancrage, m. beqvemt Sted til at ankre.
Ancre, m. Anker, n.; **mouiller l' –**, gaae til Ankers; **lever l' –**, lette Anker.
Ancrer, v. n. p. u. ankre. **s' –**, v. r. **(dans)** sætte sig fast et Sted.
Andante, m. (i Musik) Andante, n.
Andouille, f. Tarme, pl. Rulletobak, c.; Kiødpølse, c. [Hiortehorn.
Andouiller, m. første Spids nede paa
Andouillette, f. Kiødbolle, Kiødpølse, c.
Andrienne, f. lang Fruentimmerkiole.
Androgyne, m. Tvetulle, Hermaphrodit, c.
Ane, m. Æsel, n.; * Dosmer, c.
Anéantir, v. a. tilintetgiøre, udslette, afskaffe. **s' –**, v. r. blive til intet; * fornedre sig meget, ydmyge sig.
Anéantissement, m. Tilintetgiørelse, Udslettelse, c.; dyb Ydmygelse.

Anecdote, f. Krønnike, Anecdote, c. – a. ikke offentlig bekiendt.
Anecdotier, m. Samler af Anecdoter.
Anémomètre, m. Vindmaaler, c. (Instrument).
Anémone, f. Anemone, Vindrose, c.
Anémoscope, m. Veirviser, c.
Anerie, f. Æselsdumhed, grov Uvidenhed, c.
Anesse, f. Æselinde, c.; dum Qvinde.
Anet, m. Dild, c. (Urt.)
Anévrisme, m. Byld paa en Pulsaare.
Anfractueux, euse, a. krum, ujevn.
Anfractuosité, f. p. u. Krumning, c. Ujævnhed, c.
Ange, m. Engel, c.; **lit d'–**, Himmelseng uden Stolper; **anges**, pl. Lænkekugler.
Angélique, a. engleagtig; fortræffelig. – f. Angelikarod, c.; Slags Luth, c.
Angéliser, v. a. giøre lig Englene.
Anger, v. a. ængste, plage.
Angevin, m. Beboer af Anjou.
Anglais, aise, a. engelsk; fra England.
Angle, m. Vinkel, c. Huk, Hiørne, n.
Angleterre, f. England, n.
Angleux, euse, a. fuld af Fordybninger (om Valnødder).
Anglican, ane, a. anglikansk, som hører til den engelske Kirke.
Anglicisme, m. engelsk Talemaade, c.
Angliser, v. a. englisere en Hest.
Anglomanie, f. n. c. Forkiærlighed for engelske Sæder, Bøger &c.
Angoisse, f. Angst, Sinds Trængsel, c.
Angoisser, v. a. p. u. ængste.
Anguillade, f. Aaleskinds Svøbe; Slag dermed.
Anguille, f. Aal, c.
Anguillère, f. Aale-Dam, c. - pl. **(anguillers, m.)** Spygatter.
Angulaire, a. kantet; **pierre –**, Hiørnesteen, c.
Anguleux, euse, a. kantet.
Angustié, eé, a. snever, smal.
Ankéler, v. n. være stakaandet.
Anicroche, f. fa. Hindring, c.; Ophold, n.; Slyngel, c.

Anier, m. Eseldriver, c.; **anière**, f. Eseldriverske, c.
Anil, m. Indigo-Plante, c.
Animadversion, f. Dadel, Irettesættelse, c. Modbydelighed, c.
Animal, m. Dyr, n.
Animal, ale, a. dyrisk; kiødelig, sandselig; **esprits animaux**, Livsaander.
Animalcule, m. lille Dyr, mikroscopisk Dyr, n.
Animaliser, v. a. forvandle til dyrisk Stof; sætte i Klasse med Dyr. [c.
Animalité, f. Dyriskhed, Dyrs Tilstand,
Animation, f. Besiælelse, Oplivelse, c.
Animé, ée, p. & a. levende, livfuld; opbragt.
Animer, v. a. besiæle, oplive; * tilskynde, opmuntre; ophidse. **s' –**, v. r. opmuntres, blive levende.
Animosité, f. Had, n.; Forbittrelse, Vrede, c.
Anis, ell. **Anil**, m. et Slags Træ, hvormed Meubler ꝛc. indlægges.
Anis, m. Anis, c.
Aniser, v. a. krydre med Anis.
Anisette, f. Anisliqueur, c.
Annal, ale, a. eenaarig, varende et Aar.
Annales, f. pl. Aarbøger, Annaler, pl.
Annaliste, m. Forfatter af Annaler, Historieskriver, c.
Anneau, m. Ring; Haarlok, c.
Année, f. Aar, n.; Aargang, c.; aarlige Indkomster, pl.
Anneler, v. a. kruse Haaret; ringe en Hoppe.
Annelet, m. lille Ring, c. [kel, c.
Annelure, f. Krusning, c.; Haarbuk-
Annexe, f. Gods, som hører til et større; Annex-Kirke, c.
Annexer, v. a. tilføie, indlemme.
Annexion, f. Tilføining, Forbindelse, c.
Annihilation, f. Tilintetgiørelse, c.
Annihiler, v. a. tilintetgiøre.
Anniversaire, m. Aarsfest, Aarsdag, c. - a. aarlig. [Opbud, n.
Annonce, f. Tillysning; Forkyndelse, c.
Annoncer, v. a. forkynde, bekiendtgiøre, tilsige; anmelde; tillyse.
Annonciation, f. Mariæ Bebudelse.
Annotation, f. Anmærkning, Bemærkelse; Optegnelse, c.
Annoter, v. a. anmærke; optegne; skrive Noter.
Annuaire, a. n. c. for enhver Dag om Aaret. - m. Dagbog over hver Dags Begivenheder.
Annualité, f. det, at noget varer et Aar, kommer aarligen.
Annuel, elle, a. aarlig; som varer et Aar. - m. aarlig Siælemesse, c.
Annuité, f. Livrente paa visse Aar.
Annulaire, a. ringdannet; **doigt –**, Guld-, Ringfinger, c.
Annullation, f. Ophævelse, Tilintetgiørelse, c. [for ugyldig, ophæve.
Annuller, v. a. T. annullere, erklære
Anoblir, v. a. adle, optage i Adelstand; forædle Stilen. [stand.
Anoblissement, m. Ophøielse i Adel-
Anodin, ine, a. smertestillende.
Anomal, ale, a. T. hvad der afviger fra Regelen.
Anomalie, f. T. Afvigelse fra Regelen
Anon, m. ungt Æsel, Asenføl, n.
Anonnement, m. en Æselindes Kasten; fa. Stammen i Tale.
Anonner, v. a. kaste Asenføl; fa. stamme i Talen. [ven.
Anonyme, a. & m. anonym, unavngi-
Anormal, ale, a. uregelmæssig.
Anse, m. Hank, c. Greb, Øre, n.; Vig, c.; **l'– du panier**, ulovlig Fordeel ved Torvekiøb. [Sløife, c.
Ansette, f. lille Hank, c.; Tougring,
Anspessade, m. Gefreider, c. [c.
Antagoniste, m. Modstander, Fiende,
Antan, m. p. u. foregaaende Aar.
Antarctique, a. sydlig; **pôle –**, Sydpolen.
Antécédent, ente, a. foregaaende. - m. T. Forsætning, c. forreste Led, n. foregaaende Handling, c.
Antécesseur, m. Forgænger, c.; juridisk Professor.
Antéchrist, m. Antichrist, c. den christne Troes Fiende.
Antenne, f. Raa, Seil-Raa, c.; pl. Insekters Følehorn.

Antépénultième, a. tredie Stavelse fra Enden.
Antérieur, eure, a. som gaaer foran, foregaaende, tidligere, som var før (a, end noget andet). [ligere, tilforn.
Antérieurement, ad. før; først; tid-
Antériorité, f. Fortrin (i Tiden).
Antes, m. pl. fremstaaende Støtter, pl.
Anthère, f. Støvknoppen paa Blomster.
Anthologie, f. Blomstersamling; Samling af Poesier.
Anthrax, m. Pestbyld, c.
Anthropologie, f. Lære om Mennesket.
Anthropophage, m. Menneskeæder, c.
Anti . ., i sammensatte Ord: imod, for, foran.
Antichambre, f. Forgemak, n.
Antichrétien, enne, a. antichristelig.
Anticipation, f. Modtagelse forud, c. Forekommelse, c.; Borttagelse, som skeer forud; Indgreb, n.; **par** —, forud, i Forveien.
Anticipé, eé, a. for Tiden, forud, tidlig.
Anticiper, v. a. forekomme, giøre forud, komme i Forveien, tage forud; (**sur qc.**) giøre Indgreb.
Anticivique, a. n. c. ikke borgerlig.
Anticonstitutionnel, m. Fiende af Constitutionen. - a. stridende mod Const. (Forfatningen).
Antidate, f. falsk Datum, ældre end den skal være. [falsk Datum.
Antidater, v. a. sætte en ældre, en
Antidote, m. Modgift, c.
Antienne, f. en Slags Kirkesang; * slem Efterretning, c.
Antilles, pl. antilliske Øer.
Antilope, m. Antilop, c. [metal).
Antimoine, m. Spidsglas, n. (Halv-
Antinomie, f. Modsigelse af to Love.
Antipape, m. Modpave, c. [for n.
Antipathie, f. medfødt Modbydelighed
Antipathique, a. som vækker Modbydelighed; modstridende.
Antiphrase, f. T. Sætning, hvori Meningen er det Modsatte af Ordene.
Antipodal, ale, a. som hører til Antipoderne.
Antipode, m. Antipode, c.

Antiquaille, f. Pialter, gammelt Rakkeri.
Antiquaire, m. Oldgransker; Oldsagers Kiender, c.; den som handler med Oldsager.
Antique, a. antik, gammel, gammeldags. - f. Antik, Konstrelique fra Oldtiden. [Snittet.
Antiquer, v. a. pryde en Bog paa
Antiquité, f. Oldtid, c. Oldsager; Oldkyndighed, c.
Antisalle, f. Forsal, c.
Antispasmodique, a. & m. Middel mod Krampe.
Antithèse, f. Modsætning af Ord.
Antitype, m. T. Modbillede, n.
Antivermineux, euse, a. som fordriver Orm.
Antivérolique, a. Middel mod Kopper.
Antoiser, v. a. opdynge Møg.
Antre, m. Hule, Grotte, c.
s'Anuiter, v. r. p. u. komme for seent, saa at man maa reise om Natten.
Anus, m. Rumpehul, n.
Anxiété, f. Angst, Hierteangst, c.
Aorte, m. Port-Aaren, stor Pulsaare, c.
Août, m. Augustmaaned; Høsten.
Aoûté, ée, a. moden, moden i August.
Aoûteron, m. Høstmand, c.
Apaiser, v. a. stille, berolige, formilde, stille tilfreds. **s'** —, v. r. blive rolig, lægge sig, blive stille.
Apanage, m. Livgeding, n. Sum, der bevilges fyrstelige Personer til Underholdning; Gave, Tilgift, c.
Apanagé, a. & m. **Apanagiste**, m. een som har faaet Apanage.
Apanager, v. a. udstyre, give Apanage; * begave.
Apanthropie, f. Menneskefrygt, c.
Aparté, m. en Skuespillers afsides Tale. - ad. afsides.
Apathie, f. Følesløshed, Sløvhed, c.
Apathique, a. ufølsom, uden Lidenskab, dorsk.
Apédeute, m. en Uvidende.
Aperception, f. Bedkiendelse; Selvbeskuelse, Selvbevidsthed, c. [spores.
Apercevable, a. mærkelig, som kan

Apercevoir, v. a. mærke, fornemme, opdage, fatte. s'—, v. r. (de qc.) mærke, blive vaer.
Aperçu, m. n. c. Overblik, fortfattet Fremstilling, Udsigt over.
Apéritif, ive, a. T. aabnende (om Lægedom).
Apertement, ad. p. u. aabenbarligen, klarligen.
Apetissement, m. Formindskelse (i Frastand).
Apetisser, v. a. gjøre mindre, ringere. - v. n. & s'—, v. r. blive mindre, løbe ind.
A peu près, ad. næsten, omtrent, næstendeels.
Aphélie, f. T. hvor en Planet er længst fra Solen.
Aphonie, f. Maalløshed, Stumhed, c.
Aphorisme, m. Tankesprog, n.; fort Sentents.
Aphoristique, a. aphoristisk, i korte Afdelinger ell. Sætninger.
Aphronitre, m. Muursalt, n.
Apitoiement, m. Medynk, c.
Apitoyer, v. a. røre, bevæge til Medlidenhed.
Aplaner, Aplaigner, v. a. T. kradse Luen op paa Klæde.
Aplaneur, Aplaigneur, m. som tilbereder Klæde, kradser Luen op p. Klæde.
Aplanir, v. a. glatte, jevne, bortrydde; * hæve Vanskeligheder. s'—, v. r. jevnes, ryddes af Veien.
Aplanissement, m. Glatning, Jevning, c.; * Borttagelse af Vanskeligheder.
Aplanisseur, m. een som tilbereder Klæde.
Aplatir, v. a. gjøre plat, slaae plat, fladt. s'—, v. r. blive flad, plat.
Aplatissement, m. Fladtrykning, c.
Aplatissoires, f. pl. Valtse ell. Hammer hvormed gjøres fladt; Strækhammer, c.
Aplets, m. pl. Sildegarn, n.
Aplester, Aplaistrer, v. a. spænde Seilene ud.
Aplomb, m. lodret Stilling, c.; * Fasthed, Selvstændighed, Sikkerhed, c.; d'—, ad. lodret.
Apnée, f. Trangbrystighed, c.
Apocalypse, f. Johannis Aabenbaring, c.
Apocalyptique, a. apokalyptisk; prophetisk, mørk.
Apocryphe, a. apocryphisk, uægte, af en ubekiendt Forfatter.
Apode, m. Muursvale, c. - a. uden Fødder, barbugfinnet.
Apodictique, a. bestemt, afgiort, uimodsigelig.
Apogée, m. T. hvor en Planet er længst fra Jordkloden.
Apographe, m. Afskrift, Copi, c.
Apologétique, a. som indeholder Forsvar.
Apologie, f. Forsvarsskrift, n.
Apologiste, m. een der skriver et Forsvarsskrift.
Apologue, m. lærerig Fabel, c.; Lærdigt, n.
Apoltronner, v. a. gjøre feig.
Apophthègme, m. Tankesprog, n. Sentents, c.
Apoplectique, a. apoplectisk. - m. een som har Apoplexi.
Apoplexie, f. Slag, Slagflod, n.
Apostasie, f. Religions Frafald, n.
Apostasier, v. n. falde fra sin Religion.
Apostat, ate, a. een, som er faldet fra sin Tro, Apostat, c.
Aposter, v. a. bestikke til noget ondt; stille paa Luur.
Apostème, Apostume, m. Byld, c.
Apostille, f. Randglose, c.; Postscript i et Brev; Paategning, c.
Apostiller, v. a. skrive Margen-Noter; paategne.
Apostolat, m. Apostelværdighed og Embede.
Apostolique, a. apostolisk; pavelig.
Apostrophe, f. Tiltale, c.; * Irettesættelse, c.; T. Udelukkelsestegn, n.
Apostropher, v. a. tiltale, bebreide.
Apostumer, v. n. p. u. sætte Byld.
Apothéose, f. Forgudelse, c.
Apothéoser, v. a. n. c. forgude.
Apothicaire, m. Apotheker, c.
Apothicairerie, f. Apothek, n. Apothekerkunst, c.
Apothicairesse, f. Apothekerske (hos Nonner); Apothekerkone, c.
Apôtre, m. Apostel, c. **un bon** -, en Hellig, Helligpeer.

Apozème, m. Kryderdrik, Decoct, c.
Appaiser, v. **Apaiser**.
Apparaître, v. n. (à q.) komme tilsyne; **faire – son pouvoir**, fremvise sin Fuldmagt; **il m'apparaît que....**, jeg finder, jeg synes, at...
Apparat, m. Pragt, c.; stor Tilberedelse; Bram, c. Samling, c. **choses d'–**, hvad der giør Bram; **lettres d'–**, store sirede Begyndelsesbogstaver; Ordbog for Begyndere.
Appareil, m. Tilberedelse, Pragt, c.; Apparat; T. Forbinding, c.; Stenenes Afpasning og Lægning, c.; Boldbakke, c.; hvad der kommes i Mad, Ingredientser; Stangen i en Pompe.
Appareillage, m. T. Afseiling, c.
Appareillement, m. Sammenspænding; Parring, c.
Appareiller, v. a. mage, mage sammen, søge Mage til, sammenføie, giøre tilrette. – v. n. giøre sig seilklar. **s'–**, v. r. parres; forene sig med en Lige.
Appareilleur, m. den der afmaaler Stene, som skal tilhugges; een som tilbereder Silkesøi.
Appareilleuse, f. Koblerske, c. [synlig.
Apparemment, ad. formodentlig, sand-
Apparence, f. ydre Udseende, ydre Anstændighed, c.; Skin; Sandsynlighed, c. **en –**, ad. tilsyneladende.
Apparent, **ente**, a. øiensynlig, synlig; tilsyneladende; klar, anseelig.
Apparenté, **ée**, a. besvogret, beslægtet; **bien –**, som har fornemt Slægtskab.
s'Apparenter, v. r. besvogre sig. [skab.
Apparesser, v. a. fa. p. u. giøre doven. **s'–**, v. r. blive doven. [Parring, c.
Appariement, m. Sammenparrelse,
Apparier, v. a. parre, mage to lige Ting sammen. **s'–**, v. r. parres.
Appariteur, m. Pedel, Retsbetient, c.
Apparition, f. Syn, n.; Fremkomst, c.; kort Ophold et Sted.
Apparoir, v. n. T. **faire – de....**, beviisliggiøre, godtgiøre; **il appert**, det er klart.
Appartement, m. Værelse, n.; Række af Værelser; Sal, Leilighed, c.; Forsamling hos Kongen paa visse Dage.
Appartenance, f. Tilbehør, n.; tilhørende Leilighed. [hørende.
Appartenant, **ante**, a. (à qc.) til-
Appartenir, v. n. (à) tilhøre; henhøre til; **il appartient à lui**, det tilkommer ham; passer for ham. **s'–**, v. r. være sin egen Herre.
Appas, m. Tillokkelse; Yndighed, c.
Appât, m. Lokkemad, Mading, c.; Tillokkelse, c.; Stoppedeig, c.
Appâter, v. a. lokke, made; stoppe Kapuner. [gre. **s'–**, v. r. forarmes.
Appauvrir, v. a. giøre fattig; udma-
Appauvrissement, m. Forarmelse; Udmarven, c.
Appeau, m. Lokkemad, c.; Lokkepibe; Lokkefugl, c.; lille Klokke, som slaaer Qvarteer.
Appel, m. Appel, c.; Indstævning til høiere Ret; Udfordring til Duel; Paakaldelse, c.; Navnets Opraabelse; Sammenkaldelse ved Trommeslag; **interjeter –**, ell. **relever son –**, appellere; **sonner**, **battre l'–**, blæse, slaae Appel.
Appelant, **ante**, a. som appellerer, Appellant, c.; **se rendre –**, appellere. – m. Lokkefugl, c.
Appeler, v. a. kalde, nævne, benævne; raabe paa; lokke; paakalde; opraabe, oplæse; lade een hente; appellere; * opfordre, udæske til Tvekamp. – v. n. T. (**de...à**) appellere (fra... til...); fa. **j'en appelle**, jeg frabeder mig, jeg giver ikke mit Minde dertil. **s'–**, v. r. kaldes, hedde.
Appellatif, a. T. **nom –**, Nomen Appellativum, Fællesord, n.
Appellation, f. T. Appel; Indstævnelse for høiere Ret; Bogstavering, c.
Appendice, f. Anhang, Tillæg, n.
Appendre, v. a. hænge op (som et Minde).
Appentis, m. Hængeskuur, Halvtag, n.
Appert (il), det synes, v. **Apparoir**.
Appesantir, v. a. giøre tung; doven; nedslaae; sløve. **s'–**, v. r. blive doven, tung; sløves; dvæle længe ved.

Appesantissement, m. Tunghed, Dorskhed, Sløvhed, c.
Appétence, f. T. Instinct, Drift, c.
Appéter, v. a. attraae, begiere.
Appétissant, ante, a. læffer; indbydende.
Appétit, m. Appetit, Madlyst, c.; Begierlighed, c.; pl. Slags Løg.
Appétitif, ive, a. T. lysten, begierende.
Appétition, f. T. Attraae, c.
s'Appiétrir, v. r. (om Vare) blive slettere, tabe, forligge. [ner, etc.
Applaner, Applanir, etc. v. **Aplaner**, etc.
Applaudir, v. n. (à qc., à q.) klappe i Hænderne, give Bifald. - v. a. (q. ou qc.) klappe for, applaudere, bifalde; **s'–,** v. r. rose sig af, ønske sig til Lykke for. [Haandklap.
Applaudissement, m. Bifald ved Haandklap.
Applicable, a. (à qc.) anvendelig.
Application, f. Paalægning, c.; fig. Anvendelse; Flid, Opmærksomhed, c.
Applique, f. paalagt, indlagt Stykke; **pièces d'–,** indlagt Arbeide.
Appliqué, ée, p. & a. flittig, agtpaagivende.
Appliquer, v. a. lægge paa, trykke paa; bringe an; paahæfte; anvende; bestemme til. **s'–,** v. r. lægges tæt paa; * (à qc.) anvendes paa, lægge sig efter n., lægge Vind paa noget; **qc.,** tilegne sig noget, hentyde paa sig.
Appoint, m. Rest, c. Efterskud, n.; Stikkempynt, c.
Appointé, ée, a. n. e. lønnet, som faaer Sold. - m. Soldat med større Sold, Gefreider.
Appointement, m. Bidom, Retskiendelse, c. Gehalt, aarlig Løn, c.
Appointer, v. a. T. indkalde Partierne for Retten, give aarlig Løn; sye sammen ved Enderne.
Appert, m. Markedsplads, c.; Tilløb, n.; **Apports,** pl. T. det Medbragte, Medgiften; den indskudte Sum.
Apportage, m. Bærerløn, c.
Apporter, v. a. bringe, bringe med, til, bringe hid; indskyde Penge; medføre, anføre, anvende.
Apposer, v. a. paatrykke (et Segl); hæfte paa, sætte hos, tilføie.
Apposition, f. Paatrykning, Tilføielse, Tilsætning, c.
Appréciable, a. hvad der kan vurderes.
Appréciateur, m. Vurderingsmand, Vurderer, c. [**état –,** Vurderingslisten.
Appréciatif, a. som angiver Vurdering;
Appréciation, f. Vurdering, c.
Apprécier, v. a. vurdere, anslaae; sætte Priis paa. [de, paagribe.
Appréhender, v. a. frygte for; anholde, paagribe.
Appréhensibilité, f. Fattelighed; Paagribelighed, c.
Appréhensif, ive, a. p. u. frygtsom.
Appréhension, f. Frygt, c.; Anelse, c.; T. Paagribelse, c.; Begriben, c.
Apprendre, v. a. (qc. de q.) lære; erfare, faae at vide; (qc. à q.) lære, undervise; underrette.
Apprenti, m. **–ie,** f. Læredreng, Lærling, c. Pige som er i Lære.
Apprentissage, m. Lære, c.; Læreaar, pl. Prøve, c.
Apprêt, m. (Læders, Tøiers &c.) Tilberedelse, Appretur; fig. Affectation, Konstlerier; Tilberedelser; **peinture d'–,** Glasmaleri, n.
Apprêté, ée, p. & a. tilberedet, tilpas; * ziret, konstlet.
Apprêter, v. a. tilberede, lave tilrette; sætte Glands paa Hatte. **s'–,** v. r. holde sig færdig, være belavet paa.
Apprêteur, m. Tilbereder, Appreteur, c.; Glasmaler, c.
Appris, ise, a. fa. dannet, civiliseret; **bien –,** veløpdragen.
Apprivoiser, v. a. tæmme, giøre tam. **s'–,** v. r. blive tam; * (à...) blive vant til, omgaaes fortroelig.
Approbateur, m. **–trice,** f. een som giver Bifald, giver sit Samtykke.
Approbatif, ive, a. bifaldende.
Approbation, f. Bifald, Samtykke, n.; Tilladelse, c. godt Vidnesbyrd.
Approchant, ante, a. (de) hvad som kommer nær, ligner.
Approchant, prp. (de) & ad. fa. næsten, omtrent.

Approche, f. Nærmelse; Tilgang, c.; **approches**, pl. Løbegraver, pl.
Approcher, v. a. (qc. de qc.) nærme, bringe nærmere; sætte til hinanden; q. have fri Adgang til nogen. - v. n. (de...) nærme sig, være nær; ligne, komme overeens. **s'—**, v. r. (de) nærme sig, sætte sig hos.
Approfondir, v. a. giøre dybere; trænge dybt ind; * drøfte nøie, randsage.
Approfondissement, m. p. u. Udhuling, c.; * nøiagtig Undersøgelse.
Appropriation, f. Tilegnelse, c.
Approprier, v. a. indrette tilpas, afpasse; oppudse. **s'—**, v. r. tilegne sig, anmasse sig.
Approuver, v. a. give Bifald, samtykke; rose. [ring, c. Forraad.
Approvisionnement, m. Proviante-
Approvisionner, v. a. proviantere. **s'—**, v. r. forsyne sig.
Approximatif, ive, a. n. c. nærmende, nærkommende. [Overslag, n.
Approximation, f. T. Nærmelse, c.;
Approximer, v. n. & **s'—**, v. r. nærme sig, være nær; bringe nær hen til.
Appui, m. Støtte, Læning, c.; Brystmuur under Vinduet; Rækværk, n. **à hauteur d'—**, saa høit man kan læne sig derpaa; * Understøttelse, Støtte, c.; Beskyttelse, c. Hielp, n.; Patron, c.; T. Armskinne, c.
Appui-main, m. Malerstok, c.
Appuyer, v. a. støtte, understøtte, læne til, stille ell. støtte op til; beskytte; (qc. sur qc.) grunde noget paa n. - v. n. hvile paa, trykke haardt paa; lægge Eftertryk paa, staae paa. **s'—**, v. r. støtte sig paa, læne sig paa, forlade sig, bygge paa. [streng; gridsk paa n.
Âpre, a. skarp, haard, ujevn, hvas,
Après, prp. efter; **— cela**, hernæst; efterdi saa er; **— tout**, efter alt at dømme; **d'—**, efter (om et Mønster), i Følge. — ad. herefter, siden efter; videre. — conj. (med følgende Infinitiv) efterat. **- coup**, ad. bag efter, for sildig.

Après-demain, ad. overmorgen.
Après-dînée, f. **Après-dîner**, m. Eftermiddag, c.
Après-midi, f. Eftermiddag, c.
Après-soupée, f. **Après-souper**, m. Tiden efter Aftensmaaltidet.
Âpreté, f. Skarphed, Raahed, Ujevnhed, Strenghed, Gridskhed, c.
Apsychie, f. T. Skindød, c. Afmagt, c.
Apt, a. duelig, beqvem til.
Aptère, a. T. vingeløs.
Aptitude, f. (à qc.) naturlig Beqvemhed til noget.
Apurement, m. Eftersyn og endelig Afgiørelse af et Regnskab.
Apurer, v. a. afslutte Regnskab, finde det rigtigt; luttre, rense.
Apyre, a. T. ildfast.
Apyrexie, f. feberfri Tilstand, c
Aquarelle, f. Aquarel, Malning med Vandfarve.
Aquatile, a. vandet, sumpet; hvad der lever, groer i Vandet.
Aquatique, a. sumpet, fuld af Vand; hvad der lever, groer i Vandet.
Aqueduc, m. Vandledning, c.
Aqueux, euse, a. vandagtig, vandet.
Aquilin, a. m. **nez —**, kroget Næse, c Ørnenæse.
Aquilon, m. Nordenvind, kold Vind.
Aquilonaire, a. nordlig.
Arabe, a. arabisk. - m. Araber, c.
Arabesque, a. paa arabisk.
Arabesques, f. pl. Arabesker, Zirater, [Løvværk.
Arabie, f. Arabien.
Arabique, a. arabisk.
Arack, m. Arak, Rak, c.
Araignée, f. Edderkop, c.; Spindelvæv, n.
Aramer, v. a. spænde Tøi i en Ramme.
Araser, v. a. T. jevne ell. giøre flad efter Snor. [ster og dsl.
Arases, f. pl. Stene som bruges til Li-
Arbalète, f. Flitsbue, c.; **cheval en —**, Forløberhest, c. [c.
Arbalétrier, m. Bueskytte; Bøssesmed,
Arbitrage, m. Voldgiftsmands Dom og Forretning, c.; Vexelkursens Sammenligning, c.

Arbitraire, a. vilkaarlig, egenmægtig.
Arbitral, ale, a. **sentence -e**, Voldgiftsmands Dom. [mænd.
Arbitralement, ad. ved Voldgifts-
Arbitrateur, m. Bilægger, Voldgiftsmand, c. [n.
Arbitration, f. Burdering, c. Overslag,
Arbitre, m. Voldgiftsmand, c.; Enevolds-Herre, c.; **libre -**, **franc -**, Menneskets fri Villie.
Arbitrer, v. a. paakiende (som Voldgiftsmand); dømme, skiønne.
Arborer, v. a. opreise noget (som Flag, Fahne &c.) heise; * erklære sig for.
Arborescent, ente, a. træagtig, træet.
Arbouse, Arboise, f. Hæddebær, n.
Arbousier, m. Jordbærtræ, Hæddebærtræ, n. [i Uhre &c.
Arbre, m. Træ, n.; Møllebom; Valtse
Arbrisseau, m. lille Træ, Krat, n.
Arbuste, m. Krat, n. Riisvæxt, c.
Arc, m. Bue, c.
Arcade, f. Buegang, Hvælving, c.
Arcane, m. Hemmelighed, c.
Arcane, Arcanée, f. Slags Rødkridt, n.
Arc-boutant, m. T. Pille, Støtte i en Hvælving; * Hovedperson, Formand, c.
Arc-bouter, v. a. T. støtte.
Arceau, m. Bue, liden Hvælving over en Dør &c.
Arc-en-ciel, m. Regnbue, c.
Archaïsme, m. forældet Ord ell. Talemaade. [taltraad, c.
Archal, m. **fil d'-**, Messingtraad, Me-
Archange, m. Erke-Engel, øverste Engel, f.
Arche, f. Bue imellem to Pillere paa en Bro; Lade, Ark &c. **- d'alliance**, f. Pagtens Ark, c. [bænk).
Archelet, m. lille Bue (paa en Drei-
Archéologie, f. Oldkyndighed, c.
Archéologue, m. Oldgransker, c.
Archer, m. Bueskytter; Drabant, Bøddel, c.
Archet, m. Fiolbue, c. Bue over en Vugge; Bøile, c.; Svedekiste, c.; Vippe, c.: **passer sous l'-**, bruge Svedecuur.
Archévêché, f. Erkebispedom, n.
Archévêque, m. Erkebisp, c.
Archichambellan, m. Overkammerherre, c.
Archichancelier, m. Erkekantsler, c.
Archidiacre, m Arkidiaconus, c.
Archiduc, c. Erkehertug, c.
Archiduché, m. Erkehertugdømme, n.
Archiduchesse, f. Erkehertuginde, c.
Archiépiscopal, ale, a. erkebiskoppelig. [Værdighed.
Archiépiscopat, m. en Erkebiskops
Archifou, m. **Archifolle**, f. Erkenar, c.
Archimandrit, m. græsk Abbed, c.
Archimaréchal, m. Erkemarskalk, c.
Archipel, m. Arkipelagus, Øhav.
Archipresbytérial, ale, a. erkepræstelig.
Archiprêtre, m. Erkepræst.
Archiprêtré, m. en Erkepræstes Værdighed.
Architecte, m. Bygmester, c.
Architectonique, a. architectonisk.
Architecture, f. Bygningskonst, c.
Architrave, f. T. Møninngs Aas, Hovedbielke, c.
Architrésorier, m. Erkeskatmester, c.
Archives, f. pl. Arkiv, n. Documenter, pl.
Archiviste, m. Archivarius, c.
Archures, f. pl. T. Træværk, Gierde om en Møllesteen. [bue, c.
Arçon, m. Sadelbue, c.; Hattemager-
Arçonner, v. a. T. slaae Hatteuld med Buen. [pol, c.
Arctique, a. nordlig; **pôle -**, Nord-
Arctitude, f. T. Snæverhed, c.
Ardemment, ad. ivrigen, hidsigen.
Ardent, ente, a. brændende, gloende hed; heftig, ivrig; fyrig; ildrød; **miroir -**, Brændspeil; **fièvre ardente**, hidsig Feber, c. [Jordbamp, c.
Ardent, m. Lygtemand, brændende
Arder, Ardre, v. a. p. u. brænde.
Ardeur, m. Hede, c.; Elskovsbrynde; Hidsighed; Iver, Heftighed, c.
Ardillon, m. Torn i et Spænde.
Ardoise, f. Skifersteen, c. Skrivetavle, c.
Ardoisé, ée, a. skiferagtig, skiferfarvet.
Ardoisière, f. Skiferstenbrud, n.

Ardu, ue, a. n. c. steil; * svær, besværende.

Are, m. T. n. Are, n. (Eenheden af Maalet som bruges ved Landmaaling).

Aréage, m. Landmaaling, c.

Arène, f. Sand, n. Brydeplads, Kampplads, c. [Bygninger).

Aréner, v. n. T. synke (om Bielker ell.

Aréneux, euse, a. sandet.

Aréole, f. Ring, c.; Ring om Brystvorterne; Ring om Maanen.

Aréomètre, m. Instrument til at undersøge flydende Legemers Vægt.

Arête, f. Been i Fisk; Kant, ophøiet Rand paa en Klinge; Hestehale med afskaarne Haar.

Arêtier, m. Hiørnesparre paa et Tag, c.

Argent, m. Sølv, n.; Penge, pl. **-vif,** Qvegsølv, n.

Argenté, ée, p. & a. forsølvet, sølvfarvet.

Argenter, v. a. forsølve.

Argenterie, f. Sølvværk, Sølvtøi, n.

Argenteur, m. Forsølver, c.

Argenteux, euse, a. fa. rig, bemidlet.

Argentier, m. Sølvforvarer, Sølvpop, c. [sølvfarvet.

Argentin, ine, a. klingende som Sølv;

Argentine, f. stor Røllike, c. (Urt.).

Argenture, f. Forsølving, c.

Argile, f. Leer, Pottemagerleer, n.

Argileux, euse, a. leret, leeragtig.

Argot, m. Tiggersprog, n.; uddød Risequist, c. [qviste.

Argoter, v. a. afskiære uddøde Rise-

Argoulet, m. (fordum) Bueskytte, Karabinier, c.; * fa. fattig Stakkel, c.

Argue, f. T. Traadetrækkeri, n.; Redskab til at trække Guld ell. Sølvtraade.

Arguër, v. a. T. beskylde, straffe; n. c. dadle, forekaste.

Argument, m. Slutning, Grund, c.; Beviis, n.; Indhold, n.

Argumentant, m. Opponent ved en Disputats.

Argumentateur, m. een som gierne disputerer, argumenterer.

Argumentation, f. Beviisets Førelse, c.; Beviis, n.

Argumenter, v. n. argumentere, bevise, anføre Grunde, slutte.

Argutie, f. p. u. Spidsfindighed, c.

Argutieux, euse, a. n. c. spidsfindig.

Aride, a. tør, fortørret; * mager, ufrugtbar. [c. * Ufrugtbarhed, c.

Aridité, f. Tørhed, Tørke, c.; Magerhed,

Aridure, f. Udtæring, c.

Ariette, f. lille Arie, c.

Ariser, v. a. stryge (til Skibs).

Aristarque, m. * streng Kunstdommer, Criticus, c.

Aristocrate, m. n. c. Aristocrat, c.

Aristocratie, f. Aristokrati, n.; (de Fornemmeres Regiering).

Aristocratique, a. aristokratisk.

Aristocratiser, v. a. n. c. giøre til en Aristocrat. [nemester, c.

Arithméticien, m. Arithmetiker, Reg-

Arithmétique, f. Regnekonst, c. - a. arithmetisk.

Arlequin, m. Harlekin, Bajads, c.

Arlequinade, f. Narrestreg, c. naragtigt Indfald.

Armateur, m. een som udruster en Kaper; Rheder, Kaper, c.

Armature, f. Jernbeslag, Jernbaand, n.

Arme, f. Vaaben, Værge, n.; Geværr; **- blanche,** Sabel, Bajonet; **- à feu,** Ildvaaben; Flint, c.; **Armes,** f. pl. Vaaben; Krig; Rustning, c.; Familie-Vaaben, n.; **maître d'-,** Fegtmester, c.; **faire des -,** fegte, fegtes; T. Hugget and, c.

Armée, f. Krigshær, Armee, c.; **- navale,** Krigsflaade, c.

Armeline, v. **Hermine.**

Armement, m. Krigsrustning; Udrustning, Eqvipering, c.; Besætning, c. Folk (paa et Skib), Armatur.

Armer, v. a. bevæbne, udruste; bemande; forsyne; beslaae (en Magnet). - v. n. ruste sig (til Krig). **s'-,** v. r. væbne sig, gribe til Vaaben; forsyne sig med.

Armet, m. Hielm, c.; fa. Hovedet.

Armistice, m. Vaabenstilstand, c.

Armoire, f. Skab, n.

Armoiries, f. pl. Familie-Vaaben, n.

Armoise, f. (ogsaa **herbe de la S. Jean**) St. Hans-Urt, c.
Armoisin, m. Slags flet Taft.
Armon, m. det Træ hvori Bognstangen er fæstet.
Armorial, m. Vaabenbog, c.
Armorial, ale, a. hvad der vedkommer Vaaben.
Armoricain, aine, a. fra Armorica. - m. Beboer af Armorica (Bretagne).
Armorier, **Armoyer**, v. a. male Vaaben, zire med Vaaben.
Armorique, f. Armorica, n. (ældre Navn af Bretagne).
Armoriste, m. Vaabenkyndig, Vaabenmaler, c.
Armure, f. Harnisk, Rustning, c.; * Værge, Værn, n.; T. Jernbeslag, n. Jernindfatning, c. (en Magnetsteens) Indfattelse, Beklœdning, c.
Armurier, m. Vaabensmed; Vaabenhandler, c.
Aromate, m. Krydderi, n.
Aromatique, a. aromatisk, krydret.
Aromatiser, v. a. krydre, komme Krydderi i n.
Arôme, m. T. n. c. Planternes vellugtende Grundstof, Duft.
Arpège, m. Harpaggeren.
Arpégement, m. T. Harpaggeren (paa Violin).
Arpéger, v. a. T. harpaggere, hurtigt frembringe Tonerne; klimpre.
Arpent, m. Flademaal, n. (51 Ares).
Arpentage, m. Landmaaling, c.
Arpenter, v. a. opmaale, maale Land. - v. n. * fa. tage lange Skridt, spanke, hale.
Arpenteur, m. Landmaaler, c.
Arqué, ée, a. krum, buedannet.
Arquebusade, f. Flintesfud, n.
Arquebuse, f. Bøsse, Flint, c. **jeu d'**–, Skiveskydning, c.
Arquebuser, v. a. ihjelskyde (med Flint).
Arquebuserie, f. Bøssesmeds Haandværk ell. Handel.
Arquebusier, m. Bøssesmed; Bøsseskytte, c.
Arrachement, m. Oprykning, Udrivning, c.
d'Arrache-pied, ad. fa. i eet væk, uafladeligen.
Arracher, v. a. afrive, oprykke, rive ud, rive løs, slide løs; bringe bort; faae med Møie, afpresse; – **la vie à q.** tage een af Dage.
Arracheur, m. een som river ud; – **de dents**, Tandtrækker, c.
Arraisonner, v. a. q. tiltale een fornuftigt, tale tilrette; T. praie, anraabe.
Arrangé, ée, p. & a. indrettet; ordentlig; konstlet.
Arrangement, m. Ordning; Stilling, c.; Forlig; Overeenskomst, c.; **arrangemens**, pl. Midler, Forholdsregler.
Arranger, v. a. ordne, sætte i Orden, indrette; bilægge. **s'**–, v. r. indrette sig vel, faae sine Sager i Orden, gjøre sin (huuslige) Indretning; **avec q.** enes med een, komme ud af det.
Arrentement, m. Forpagtning, c.; forpagtet Gods, n.
Arrenter, v. a. bortforpagte mod Rente.
Arrérager, v. n. **se laisser** –, lade Renterne løbe op.
Arrérages, m. pl. henstaaende Renter, pl. Restants, c.
Arrestation, f. n. c. Fængsling, Fængsel, n.
Arrêt, m. Dom, c.; Kiendelse; Beslag, n. Arrest, c. **maison d'**–, Arresthuus, n.; Spændefiær paa Bøsse ell. Uhr; Tverføm (i Syening); Standsning, c.; Sporhundes Standsning naar de anholde Vildtet; **chien d'**–, Støverhund; **les arrets**, Arrest.
Arrêté, m. Beslutning, Paakiendelse, c.; – **de compte**, Afregning, c.
Arrêté, ée, p. & a. opholdt, standset, &c.; fast, sikker, stadig.
Arrêter, v. a. opholde, standse, hindre, holde tilbage; anholde, arrestere; fæste, hyre; bestemme, fastsætte, beslutte; – **un valet**, – **une voiture**, – **un logement**, leie en Tiener, en Vogn, et Logis; – **un marché**, slutte et Kiøb; – **un compte**, afslutte en Regning. - v. n. standse, staae stille, holde, opholde sig undervejs. **s'**–, v. r. opholde sig, staae stille; holde op; **à qc.** holde sig

ep ved noget; bestemme sig til; lægge Mærke til.
Arrher, v. a. give Penge paa Haanden.
Arrhes, f. pl. T. Penge paa Haanden; Fæstepenge; pl.; * Pant, n.
Arrière, en Arrière, ad. tilbage, bag efter, baglænds; resterende.
Arrière, m. Bagdelen af et Skib; n. c. Restants, c.
Arriéré, ée, p. & a. resterende, som staaer tilbage.
Arrière-ban, m. Opbud, Hærfølge, n.
Arrière-caution, f. Caution for Hovedcautionisten.
Arrière-change, m. Rentes Rente, c.
Arrière-corps, m. Baghuus, n.
Arrière-cour, f. Baggaard, c.
Arrière-faix, m. Efterbyrd, c.
Arrière-fief, m. Underlehn, n.
Arrrière-garant, m. Borgens Borgen, Cautionist for Hovedcautionisten.
Arrière-garde, f. Bagtrop, c.
Arrière-gout, m. Eftersmag, c.
Arrière-neveu, m. **-nièce**, f. Broders ell. Søsters Sønne- ell. Datter-Søn ell. Datter.
Arrière-neveux, pl. seneste Efterkommere, pl.
Arrière-petit-fils, m. **- petite-fille**, f. Sønne- ell. Dattersøns Søn ell. Datter.
Arrière-point, m. Agtersting (i Syening), c.
Arriérer, v. a. holde tilbage, opsætte (Betalingen). - v. n. & s'-, v. r. blive tilbage, restere (med Betalingen).
Arrière-saison, f. silbig Aarstid, Efterhøst, c.
Arrière-vassal, m. Underlehnsmand, c.
Arrimer, v. a. T. stuve Skibslasten.
Arriser, v. a. T. rebe, stryge Seil.
Arrivage, m. T. Landning, Landsætning, Ankomst, c.
Arrivée, f. Ankomst; Tilkomst, c.
Arriver, v. n. ankomme; lande; * hændes, træffe sig; vederfares.
Arroche, f. Melde, c. (Urt).
Arrogamment, ad. anmassende, trodsigen, frækt.
Arrogance, f. Hovmod, Overmod, Frækhed, Anmasselse, c.
Arrogant, ante, a. hovmodig, stolt, fræk.
s'Arroger, v. r. anmasse sig, tilegne sig (med Uret).
Arroi, m. Kiøretøi, n.
Arrondir, v. a. afrunde, giøre rund: udvide. s'-, v. r. rundes; komme i bedre Formuesomstændigheder.
Arrondissement, m. Afrunding; Udvidelse, c.; n. c. Kreds, District (ved Landets Inddeling); Periodens Runding, c.
Arrosage, m. Vanding, Befugtning, c.
Arrosement, m. Vanding, Besprængning, c.
Arroser, v. a. vande, bestænke, væde.
Arrosoir, m. Vandkande, c.
Arrudir, v. n. blive grov, hvas, haard.
Arsenal, m. Tøihuus, n.
Arsenic, m. Arsenic, Rottekrud, n.
Arsenical, ale, a. arsenikalsk; giftig.
Art, m. Konst: Videnskab, c. Talent, n.; **maitre-ès-arts**, Magister.
Artère, f. Arterie, Pulsaare, c.
Artériel, elle, a. hvad der hører til Pulsaarer.
Arthrite, f. Gigt, c.
Arthritique, a. mod Gigt; gigtisk. - f. Gigt, Smerte i Ledemodene.
Artichaut, m. Ertskok, c.
Article, m. Artikel, c. Led, n. Punkt, n.; Afdeling, c.; Stykke, n.
Articulaire, a. hvad der vedkommer Lemmerne.
Articulation, f. Ledenes Sammensætelse, c.: tydelig Udtale, c.
Articulé, ée, p. & a. tydelig, fremsat Stykke for Stykke.
Articuler, v. a. tale Stavelser tydelig ud; fremsætte en Sag punktviis; sætte Led sammen. s'-, v. r. føies sammen i Ledemod.
Artifice, m. Konst, konstig Opfindelse, c.; Forstillelse, List, c.; **feu d'-**, Fyrværkeri; **les artifices**, Møllerværk, n. Vandkonst, c. [ved Konst.
Artificiel, elle, a. konstig, frembragt
Artificier, m. Fyrværker, c.
Artificieux, euse, a. listig, snedig.
Artiller, Artillier, m. Kanonstøber; Konstabel, c.

Artillerie, f. Skydekonst, c.; svært Skyts; Kanoner, pl.; Artillericorps, n.
Artilleur, m. Artillerist, c.
Artimon, m. Mesanmast, Bagmast, c.
Artisan, m. Haandværksmand, c.; * Stifter, Ophavsmand, c.
Artisanne, f. Haandværkskone, c.; * Stifterske, c.
Artison, Artuson, m. Træorm, c.
Artisonné, ée, a. giennemboret af Orme.
Artiste, m. Konstner, c.; Skuespiller, c.
Artistement, ad. konstigen.
Artistique, a. hvad der hører til Konsterne.
As, m. Es, n. (i Kortspil ell. paa Tærninger).
Asbeste, m. Steenhør, c.
Ascarides, m. pl. Spolorme (i Mastdarmen); Orm i Planter.
Ascendant, ante, a. T. opstigende, i opstigende Linie.
Ascendant, m. Slægtning i opstigende Linie; Drift frembragt ved Stierners Indflydelse; Myndighed, Herredømme over een; Lykke i Spil. T. Fødselsstierne, c. en Stiernes Opgang.
Ascension, f. T. Opstigelse, Opgang, c.; Christi Himmelfart, c.
Ascète, m. Ascet, som opoffrer sig til aandelige Øvelser.
Ascétique, a. ascetisk, opbyggelig.
Asile, m. Asyl, Fristed, n.; Tilflugt, c. Værn, n.
Aspect, m. Syn af noget; Synspunkt; Udseende, n. Anskuelse, c.
Asperge, f. Asparges, c.
Asperger, v. a. besprenge (med Viievand).
Aspergerie, f. Aspargesbed, n.
Aspergès, m. Stænkekost, c.
Aspérité, f. Haardhed, Ujævnhed, c.; * Ubøielighed, Raahed, c.
Aspersion, f. Bestænkelse, c.
Aspersoir, m. Stænkekost, -qvast, c.
Asphalte, m. Biergbeg, Jødebeg, n.
Asphodèle, f. Gyldenurt, c.
Asphyxie, f. Skindød, heftig Befrielse, c.
Asphyxié, ée, p. & a. qvalt af Damp, skindød.
Aspic, m. giftig Snog, c.; ond Tunge, Skumler c.
Aspirant, m. **-ante**, f. een som attraaer et Embede.
Aspirante, a. f. **pompe –**, Sugepompe, c.
Aspiration, f. Aandedrag, n. Indsugning, c. Aspirering, c. Siælens Opløftelse, c.
Aspirer, v. a. indaande, inddrage; aspirere. - v. n. **à qc.** tragte efter, attraae.
Assa, m. Asant, n. (Slags Gummi); **– doux**, Benzoe (Gummi); **– foetida**, lugtende Asant; fa. Dyvelsdræk, n.
Assablement, m. Paakastning ell. Opkastning af Sand.
Assabler, v. a. fylde med Sand, paakaste Sand.
Assaillant, m. Angriber, c.; Beleirende, Stormende.
Assaillir, v. a. giøre Anfald, storme, storme løs, overfalde.
Assalnir, v. a. n. c. giøre sund ved at forbedre Luften.
Assaisonnement, m. Krydren, c.; Kryderi, n.; * Ynde, Behagelighed, c.
Assaisonner, v. a. krydre; giøre yndig, behagelig.
Assassin, m. Snigmorder, c.
Assassin, ine, a. dræbende, forførisk.
Assassinant, ante, a. * høist vanskelig, trættende.
Assassinat, m. Snigmord, n. Angreb paa eens Ære.
Assassiner, v. a. snigmyrde, dræbe, overfalde; foraarsage stor Smerte; falde til Besvær.
Assaut, m Anfald, n. Storm, c. **aller, monter à l'–**, løbe Storm; **faire –de**, kappes.
Assécher, v. a. p. u. tørre. - v. n. blive fri for Vand.
Assemblage, m. Sammenføining, Forening, c.; Sammenfeldning, c.
Assemblée, f. Forsamling, c. Selskab, n. **– d'états**, Stænderforsamling: **battre l'–**, tromme Soldater sammen.
Assemblement, m. Sammenkomst, Samling, c.

Assembler, v. a. forsamle, samle, sammenkalde; sammensøie, lægge Arkene sammen. **s'—**, v. r. forsamles.

Asséner, v. a. — **un coup de ... à q.** give een et Slag med n.; p. u. træffe, ramme.

Assentiment, m. n. c. Bifald, n.

Assentir, v. a. n. c. bifalde, samtykke, træde bi.

Asseoir, v. a. sætte ned, sætte, lægge, stille, grunde; — **un camp**, slaae en Leir op; — **la garde**, udstille Vagten; ansætte, paalægge, udskrive (Paalæg x.). **s'—**, v. r. sætte sig, tage Sæde.

Assermenter, v. a. bekræfte med Eed, tage i Eed.

Assertion, f. bekræftende Sætning, Paastand, c.; Udsagn, n.

Asservir, v. a. betvinge, underkaste, underkue. **s'—**, v. r. **à qc.** binde sig til noget, underkaste sig.

Asservissement, m. Underkastelse, c.; Trældom, Underdanighed, c.

Assesseur, m. Bisidder, Assessor, c.

Assette, f. Skifertækkeres Hammer, c.

Asseuler, v. a. lade være allene.

Assez, ad. nok, tilstrækkelig; temmelig; — **bien**, temmelig godt.

Assidu, ue, a. (**à qc.**) flittig, stadig, ufortrøden, vedholdende.

Assiduité, f. omhyggelig Flid; Nøiagtighed, Vedholdenhed, c.; flittigt Besøg.

Assidûment, ad. flittigen, omhyggeligen. [Beleirer, c.

Assiégeant, ante, a. & m. beleirende;

Assiéger, v. a. beleire; omringe, overhænge.

Assiette, f. Sæde, n.; Leie, n.; Stilling, c.; Underlag, n.; Tallerken, c.; sikker Capital; **faire l' — des tailles**, udskrive Skatter; Træers Udviisning, c.; * Sindsstemning, c.

Assiettée, f. Tallerken fuld.

Assignat, m. Anviisning paa Renten af et Gods; n. c. Assignat (Papiirspenge).

Assignation, f. Anviisning paa Penge; Fremfordring for Retten; Aftale til et Møde.

Assigner, v. a. give Anviisning til Betaling, anvise, angive, bestemme; indstævne for Retten.

Assimilation, f. en Tings Sammenligning med en anden, Forvandling til Lighed med den.

Assis, ise, a. siddende; **être —**, sidde.

Assise, f. Rad, Lag af Stene i en Muur; **assises**, pl. extraordinært Møde til Retspleie; **cour d'—**, Assiseret, Domstol.

Assistance, f. Hielp, Bistand, c.; Forsamling, c.; Medhielpere.

Assistant, ante, a. tilstedeværende; som gaaer tilhaande. - m. Medhielper, c.

Assister, v. a. (**q.**) hielpe, staae bi; gaae tilhaande; — **un malade**, berette. - v. n. (**à qc.**) være tilstede.

Association, f. Selskab, n.; Forbindelse, Forening, c.

Associé, m. **—ée**, f. Medlem, n. Compagnon, c. Medlem af et Societet.

Associer, v. a. føie til, forene, deelagtiggiøre; optage som Fælle ell. Medhielper. **s'—**, v. r. **avec q.** give sig i Selskab med een; omgaaes een.

Assombrir, v. a. giøre mørk. **s'—**, v. r. blive mørk, tungsindig. [kende.

Assommant, ante, a. dræbende, trykkende.

Assommer, v. a. slaae ihiel; prygle; være til Besvær; tilintetgiøre.

Assommeur, m. een som slaaer Slagterqvæg; Stratenrøver, c.

Assommoir, m. Prygl at slaae ihiel med; Rottefælde, c.

Assomption, f. Marias Himmelfart, c.

Assonnance, f. Mislyd af eenslydende Ord; ufuldkomment Riim.

Assonant, ante, a. eenslydende; som rimes ufuldkommen.

Assorti, ie, a. som passer sammen; vel forsynet med Vare.

Assortiment, m. Samling, Sammenstilling, c. Sortiment af Varer.

Assortir, v. a. føie sammen, sortere, forene; forsyne med Varer. - v n. (**à qc.**) passe til. **s'—**, v. r. passe sammen, stemme.

Assortissant, ante, a. som passer sammen, som stemmer.

Assoté, ée, a. fa. de qc. ou de q. forgabet i een ell. noget.
Assoupir, v. a. giøre søvnig, inddysse ; * dæmpe, stille. s'—, v. r. blive søvnig, sove hen, lægge sig.
Assoupissement, m. Søvn, Søvnighed, c.; * Dorskhed; Dæmpelse, Bilæggelse, c.
Assouplir, v. a. afrette; giøre smidig, bøielig. s'—, v. r. blive smidig.
Assourdir, v. a. bedøve, giøre døv; dæmpe. s'—, v. r. blive døv, bedøves.
Assouvir, v. a. mætte; tilfredsstille, styre sin Lyst paa n. [fredsstillelse, c.
Assouvissement, m. * Mættelse, Til-
Assujettir, v. a. undertvinge, underkaste; indtage, vinde; fastgiøre, faststætte; fastsætte (en Maß); * tvinge, binde. s'—, v. r. (à qe.) underkaste sig, binde sig til.
Assujettissant, ante, a. som tvinger, binder til n., giør afhængig.
Assujettissement, m. Underkastelse, Tvang, c.
Assurance, f. Vished; Sikkring, Sikkerhed, c.; Forsikring; Underpant, n.; Tiltro, c.; Assurance, c.
Assuré, ée, a. forsikret, vis; uforfærdet. - m. den, som lader Gods assurere.
Assurément, ad. sikkert, visseligen.
Assurement, m. Forvisning, Sikkring, c.; Pant, n.
Assurer, v. a. forsikkre; befæste; sikkre; giøre sikker, fast, indgyde Mod; befæste, faae til at staae fast; T. assurere (Skibe rc.). s'—, v. r. de qe. forvisse sig om, forlade sig paa, sætte Lid til, sikkre sig noget; — de q. sætte sig fast i eens Gunst; forlade sig paa een; arrestere, forvisse sig eens Person.
Assureur, m. Assecurant, c.
Astelle, f. T. Skinne ell. Plade som bruges til at forbinde Beenbrud.
Aster, m. Stiernblomst, Aster, c.
Astérisme, m. Stiernebillede, n.
Astérisque, m. Stierne i en Bog.
Asthénie, f. Svaghed, Afkræftelse, c.
Asthmatique, a. trangbrystet, stakaandet.

Asthme, m. Trangbrystighed, c.
Asticoter, v. a. fa. drille, pine.
Astragale, m. Kant om en Søile; Springet (i Foden); Astragel Plante).
Astral, ale, a. angaaende Stiernerne; lampe —e, Astrallampe.
Astre, m. Stierne, c.
Astreindre, v. a. underkaste, forpligte, binde; (q. à qe.) tvinge til. s'—, v. r. à qe. forbinde sig til n.
Astringent, ente, a. sammensnerpende, stoppende, bindende.
Astrolabe, m. Astrolabium, n.
Astrologie, f. Stiernetyderi, n.
Astrologique, a. astrologisk, som angaaer Astrologien.
Astrologue, m. Stiernetyder, c.
Astronome, m. Stierneskiger, Astronom, c. [nomi, c.
Astronomie, f. Stierneskigerkonst, Astro-
Astronomique, a. astronomisk.
Astuce, f. List, Svig, c.
Astucieux, euse, a. listig, svigfuld.
Asyle v. Asile.
Atelier, m. Atelier, Værksted, n.; en Konstners Værksted; Personale som hører dertil. [Forlængelse, c
Atermoiment, m. Betalings Termins
Atermoyer, v. a. forlænge en Termin. s'—, v. r. forliges, fastsætte en Termin til Betaling. [c.
Athée, m. & f. Gudsfornægter, Atheist,
Athéisme, m. Gudsfornægtelse, c.
Athéistique, a. gudsfornægtende.
Athlète, m. Fægter, Brydefægter, c.
Athlétique, a. athletisk; passende for en Athlet. - f. Brydning, Fegtekonst, c.
Atinter, v. a. fa. klæde sig broget. s'—, v. r. udmele sig.
Atlante, m. mandlig Figur der tiener som en Støtte.
Atlas, m. et Atlas (Samling af Landkort); Atlask (Tøi). [c.
Atmosphère, m. Dunstkreds, Luftkreds,
Atmosphérique, a. atmosphærisk, hørende til Dunstkredsen.
Atome, m. Solegran, Atom, n.
Atonie, f. T. Svaghed, Atonie, c.
Atour, m. Qvindepynt, Stads, c.;

dame d'–, Dronningens Pyntedame,
Atourner, v. a. fa. pynte. [c.
Atout, m. Trumf (i Kort), c.
Atrabilaire, a. melankolsk, galdesyg.
Atrabile, f. Melankolie, Galdesyge, c.
Atre, m. Arnested, Ildsted, n.
Atroce, a. græsselig, grusom, afskyelig.
Atrocité, f. Grusomhed, Afskyelighed, c.
Atrophie, f. Tæresyge, Tæring, c.
s'Attabler, v. r. fa. sætte sig til Bords.
Attachant, ante, a. * tiltrækkende, vedhængende.
Attache, f. Baand, n.; Snor, Sløife, c.; Hefte, n.; Rem, c.; Led, n.; * (**à, pour qc.**) Tilbøielighed, Hengivenhed, c.; **chien d'–**, Lænkehund.
Attaché, ée, a. bundet, knyttet til &c.; * hengiven.
Attachement, m. (**à**) Hengivenhed; Tilbøielighed, c.
Attacher, v. a. hefte paa, binde paa, sye paa, til; fæste, binde, forbinde med, gjøre fast, fængsle. **s' –**, v. r. hænge sig ved; (**à q.**) holde sig til, slutte sig til een; (**à qc.**) interessere sig for, lægge Vind paa, forfølge.
Attaquans, m. pl. den angribende Deel.
Attaque, f. Anfald; Angreb, n.; Anfald af en Sygdom.
Attaquer, v. a. angribe, anfalde. * **s' –**, v. r. **à q.** binde an med een, yppe Klammeri.
Attarder, forsinke, forhale. **s' –**, v. r. forsinke sig, komme for silde.
Atteindre, v. a. naae; indhente; ramme; maale sig med een, angribe. – v. n. (**à**) naae til.
Atteint, einte, p. & a. (**de ...**) naaet, truffet, rørt; rammet af et Onde, T.; beskyldt.
Atteinte, f. Berøring, Stød som rammer; Beskadigelse, c.; Anstød, Anfald, n.; Indgreb, n.
Attelage, m. Spænd, Forspænd, n.
Atteler, v. a. spænde for.
Attelle, f. Skinne til et brudt Been; Strygetræ ell. Bret hos Pottemagere; Seletræ, n.
Attenant, ante, a. stødende til, liggende jevnsides, tilgrændsende; – **de**, ad. tæt ved.
Attendant, en –, ad. imidlertid.
Attendre, v. a. (**q. ou qc.**) vente, bie paa; forvente; * gjøre sig Forventning, love sig noget. – v. n. bie, vente. **s'–**, v. r. **à qc.** gjøre Regning paa, vente, belave sig paa.
Attendrir, v. a. blødgjøre, gjøre mør; * røre, bevæge. **s' –**, v. r. blive blød; røres. [bevægelig.
Attendrissant, ante, a. * rørende.
Attendrissement, m. Medynk, Rørelse, c.; Barmhjertighed, c.
Attendu, prp. i Betragtning af, i Henseende; – **que**, c. fordi.
Attentat, m. Attentat, n.; Voldsgjerning, c.; Forgribelse, c.
Attentatoire, a. **à ...**, lovstridig, som gjør Indgreb i .... [Haab, n.
Attente, f. Venten, Forventning, c.;
Attenter, v. a. & n. **contre, sur, ou à qc.** forgribe sig paa, mod.
Attentif, ive, a. (**à qc.**) opmærksom.
Attention, f. Opmærksomhed; Agt, c.; **faire – à ...**, give Agt paa ...
Atténuant, ante, a. fortyndende; formildende.
Atténuation, f. Fortyndelse; Afkræftelse, c.; Formildelse, c.; Forringelse, c.
Atténuer, v. a. fortynde; svække, afkræfte; formindske.
Atterrage, m. Landkjending; Nærmelse til Land.
Atterrer, v. a. kaste til Jorden; nedtrykke; bedrøve; T. faae Land i Sigte.
Atterrir, v. n. lande, gaae i Land.
Atterrissement, m. Tilvæxt ved opskyllet Jord.
Attestation, f. skriftlig Vidnesbyrd, n.
Attester, v. a. bevidne; attestere; (**q.**) kalde til Vidne.
Atticisme, m. attisk Finhed i Udtryk.
Attiédir, v. a. gjøre lunken; * kjøle, svække. **s' –**, v. r. kjølnes, tage af; svækkes.
Attiédissement, m. * Lunkenhed, Afkjøling; Aftagelse, c. [meie sig.
Attifer, v. a. fa. pynte. **s'–**, v. r. ud-

Attifets, m. pl. Qvindepynt, Hoved-
Attique, a. attisk. [pynt, c.
Attirail, m. Redskaber, Tilbehør, Tøi,
n.; Slæng, Følge, n.
Attirant, ante, a. tiltrækkende, lokkende.
Attirer, v. a. trække til sig; paadrage;
vinde, lokke. **s'–**, v. r. **qc.** paadrage sig
noget.
Attiser, v. a. rage om i Ilden, faae
den til at brænde; * ophidse.
Attiseur, m. Fyrbøder, c.
Attisonoir, m. Ildhage; Ildrage, c.
Attitré, ée, a. som har et Hverv, opstilt,
anstillet.
Attitude, f. Stilling, Holdning, c.
Attouchement, m. Berørelse, Be-
følelse, c.
Attractif, ive, a. tiltrækkende.
Attraction, f. tiltrækkende Kraft, Til-
trækning, c.
Attraire, v. a. trække til sig; lokke til sig.
Attrait, m. Tilbøielighed, Drift, c.;
Tillokkelse, Yndighed, c.
Attrape, f. Snare, Fælde, c.; Skin, n.
Skuffelse, c. **attrapes**, pl. smaae Fi-
gurer af Sukkertøi. [te).
Attrape-mouche, f. Fluefælde (Plan-
Attraper, v. a. fange, faae, træffe,
gribe; overraske, narre.
Attrapoire, f. Fælde; Snare, c.
Attrayant, ante, a. tiltrækkende, lok-
kende.
Attribuer, v. a. tilskrive, tillægge; for-
binde, forene med. **s'–**, v. r. tilegne sig.
Attribut, m. Egenskab, c.; Attribut,
Tegn; Prædicat, n.
Attribution, f. hvad der tillægges;
Ret, Bemyndigelse, c. [drøves.
Attrister, v. a. bedrøve. **s–**, v. r. be-
Attrition, f. Anger, Sønderknuselse, c.;
to Legemers Gnidning.
Attroupement, m. Tilløb, Opløb, n.
Attrouper, v. a. foraarsage Tilløb,
Opløb. **s'–**, v. r. flokkes, sankes,
rotte sig sammen.
Aubade, f. Morgenmusik, c.; Støi der
gjøres som Udtryk af Mishag; Be-
breidelse, c.
Aubain, m. Idlænding, Fremmed, c.

Aubaine, f. **droit d'–**, Kongens Ret-
tighed at arve efter Fremmede; * ufor-
modentlig Fordeel, c.
Auban, m. T. **droit d'–**, Stadepenge,
pl. Afgift af Kræmmerboder.
Aube, f. Messeserk, c.; **– du jour**,
Dagbrækning, c.; Daggry, n.; **– de
moulin**, Skuffe paa et Møllehjul.
Aubépin, m. **Aubépine** f. Hvidtorn,
Hagetorn, c. [Hest.
Aubère, a. **cheval –**, bleggul, blakket
Auberge, f. Herberg; Gjestgivergaard,
Aubergiste, m. Gjestgiver, c. [c.
Aubier, m. Vandhyld, c.; Splinten,
Bast, c.
Aubin, m. Æggehvide, c.; T. Hestens
Gang imellem Trav og Galop.
Aucun, une, pr. nogen, noget; **ne ...
aucun**, ikke nogen, ingen, intet; **au-
cuns**, nogle.
Aucunement, ad. ingenlunde.
Audace, f. Dristighed, c.; Mod, n.;
Hattelidse, c.
Audacieux, euse, a. dristig, kjæk-
modig, forvoven.
Au-deçà, ad. & prp. paa denne Side.
Au-delà, ad. & prp. paa hiin Side,
hiinsides, hist ovre.
Au-dessous, ad. & prp. under, neden-
for, nedentil; derunder.
Au-dessus, ad. & prp. over, oven-
over, ovenfor; derover.
Au-devant, ad. & prp. imøde, imod.
Audience, f. Audients, c.; Forhør, n.;
Tilhørere; Audientsværelse, n.; Raad-
stue, c.; Møde, n.; Forsamling, c.
Audiencier, a. m. **huissier –**, Raad-
stuetiener, c. [Auditeur, c.
Auditeur, m. Tilhører, c.; Bisidder;
Auditif, ive, a. hvad Hørelsen ved-
kommer. [søgelse, c.
Audition, f. Høren; Afhørelse; Under-
Auditoire, m. Høresal, Retssal, c.;
Forsamling af Tilhørere.
Auge, f. Trug; Svinetrug, n.; Læske-
trug; Gipskar, n.; Møllerende, c.;
moulin à –, Mølle, hvor Vandet
falder ovenfra paa Hjulet.
Augée, f. Trug fuldt.

Auger, v. a. udhule som en Rende.
Auget, m. lidet Trug; Ædekasse i et Buur; Bækken under en Tagrende.
Augment, m. Tilsætning; – **de dot**, Testamentering til Konen for hendes Medgift.
Augmentatif, ive, a. forøgende, forstørrende.
Augmentation, f. Formerelse, Forøgelse, c.
Augmenter, v. a. formere, forstørre, forøge. - v. n. & s'–, v. r. tage til, forøges, stige i Prisen.
Augure, m. Spaadom af Fugles Flugt og Skrig, Spaamand, c.; Varsel, n.
Augurer, v. a. spaae, forudsige; formode, haabe.
Auguste, a. høi, ophøiet, majestætisk.
Augustin, m. Augustinermunk, c.
Aujourd'hui, ad. idag.
Aulique, f. Doctor-Disputats, c.
Aulique, a. **conseiller** –, Rigshofraad, c.
Aumailles, a. f. pl. **bêtes** –, Hornqvæg, n.
Aumône, f. Almisse, c.
Aumôner, v. a. give Almisse (som Bøde).
Aumônerie, f. en Fattigforstanders Bestilling.
Aumônier, m. Fattig-Forstander; Præst, Feldt-, Skibspræst, c.; Degn som gaaer med Kirketavlen.
Aunage, m. Maalen med Alen; Alenmaal, n.
Aunaie, f. Ellebusk, Elleskov, c.
Aune, m. Elletræ, n.
Aune, f. Alen, c.
Aunée, f. St. Ellens Rod, c.
Auner, v. a. maale med Alen. s'–, v. r. maales alenviis.
Auneur, m. Tilsynsmand med Kiøbmændenes Alenmaal.
Auparavant, ad. tilforn, forhen; forud.
Au-pis-aller, ad. i det værste Fald, naar det værste indtræffer.
Auprès, ad. derhos. - prp. hos; tæt ved; i Sammenligning med.
Auréole, f. Straaleglorie, c.; Helgenskin, n.
Auriculaire, a. **temoin** –, Ørenvidne, n.; **doigt** –, lille Finger, c.
Aurore, f. Morgenrøde, c.; – **boréale**, Nordlys, n.
Auspice, m. Spaamand af Fugles Skrig etc.; Spaadom deraf; * Tegn, n.; Beskyttelse, Styrelse, c.
Aussi, c. ogsaa, ligesaa, saa; endnu; – **bien**, desuden; – **bien que**, ligesaa vel som.
Aussitôt, ad. strax; – **que**, saasnart som.
Austère, a. haard; streng; skarp paa Tungen.
Austérité, f. Strenghed, Haardhed, c.
Austral, ale, a. sydlig.
Autant, ad. saa meget, saa mange, ligesaa meget; – **que**, forsaavidt som: **d'**– **plus**, ad. saa meget mere.
Autel, m. Alter, n.
Auteur, m. & f. Ophavsmand, Stifter, c.; Forfatter, Skribent; Hiemmelsmand, c.
Authenticité, f. Lovmæssighed; Troværdighed, Ægthed, c.
Authentique, a. ægte, gyldig, troværdig.
Authentiquer, v. a. bekræfte, giøre troværdig.
Autocrate, Autocrateur, m. –**trice**, f. Selvhersker, uindskrænket Regent, c.
Autocratie, f. uindskrænket Regiering, c.
Auto-da-fé, m. Inquisitionens Dødsdoms Fuldbyrdelse, c.
Autographe, m. skrevet egenhændigt. - m. Original af et Haandskrift.
Automate, m. Automat, Konstværk, som bevæges af sig selv; * Dumrian, c.
Automnal, ale, a. hvad der hører til Efteraaret.
Automne, m. & f. Høst, c. Efteraar, n.
Autopsie, f. Selvbeskuelse, c.; Synsforretning een selv foretager; et Liigs Aabning, c.
Autorisation, f. Fuldmagt, c.; Tilladelse, Bemyndigelse, Hiemmel, c.
Autoriser, v. a. give Fuldmagt; berettige, hiemle. s'–, v. r. give ell. skaffe sig Anseelse; beraabe sig paa.
Autorité, f. Magt, Myndighed, Anseelse, c.; Bidnesbyrd (af et Skrift) n.
Autour, ad. & prp. om, omkring; rundt om.

Autour, m. ſtor Høg, c.
Au travers (de), **A travers (qc.)**, prp. midt igiennem, tvertigiennem.
Autre, pr. & a. en anden; **l'un l'–**, hinanden; **l'un et l'–**, begge to; **l'un ou l'–**, een af de to; **à d'autres!** faae en anden til at troe dette!
Autrefois, ad. fordum, forhen.
Autrement, ad. ellers, anderledes.
Autre-part, ad. andenſteds, andenſtedshen; **d'–**, andenſtedsfra.
Autruche, f. Strudsfugl, c.
Autrui, m. en Anden, den Næſte.
Auvent, m. Skuur, Skiermtag, n.
Auxiliaire, a. hielpende, Hielpe-; pl. Hielpetropper.
s'Avachir, v. r. blive ſlap, blive for viid, ſtor; * fa. blive tyk og fed.
Aval, ad. ad Dalen til, ned ad Floden; **vent d'–**, Veſtenvind, c.; **aller –**, ſeile ned ad Strømmen; * fa. gaae Krebsgang.
Aval, m. Borgen for et Vexelbrev.
Avalage, m. Fart nedad Floden; Betaling derfor; Nedhiſſen, c.
Avalaison, **Avalasse**, f. Bandſkyl, n.; vedvarende Veſtenvind, c.
Avalanche, **Avalange**, f. Sneeſkred, n. Lavine.
Avalant, **ante**, a. ſom ſeiler ned ad Floden.
Avaler, v. a. ſynke, ſluge, nedſvælge; drikke i ſig; afhugge; hiſſe ned i Kielderen. – v. n. ſeile ned ad Strømmen. **s'–**, v. r. hænge ned.
Avaleur, m. een der ſluger; Slughals; Pralhans, c. [Svantsrem, c.
Avaloire, f. Svælg, n.; Slughals, c.;
Avance, f. Forſpring, Fortrin, n.; Forſkud, Udlæg, n.; Forarbeide, n.; hvad der ſtaaer frem paa en Bygning; **avances**, pl. førſte Skridt; førſte Anledning, c.
d'Avance, **par A.**, **à l'A.**, ad. forud.
Avancement, m. Fremgang; Befordring; Opkomſt, c.; Forudbetaling, c.
Avancer, v. a. rykke, ſkyde frem, fremad; ſætte foran; ſtrække frem; befordre, fremſkynde; betale forud, giøre Udlæg; forebringe. – v. n. gaae frem, rykke frem, giøre Fremſkridt; gaae for ſtærkt (ſom et Uhr). **s'–**, v. r. gaae frem, komme frem; nærme ſig; tage til, giøre Fremgang; gaae ſaavidt, indlade ſig for vidt.
Avanie, f. Afpresning af Penge; Beſkiæmmelſe, Fornærmelſe, c.
Avant, prp. for, før, førend; inden, foran. – ad. frem, fremad, ind i, ude paa; **en –**, fremad; foran; **mettre en –**, forebringe, paaſtaae; **se mettre en –**, trænge ſig frem.
Avant, m. Forſkibet, forreſte Deel af Skibet.
Avantage, m. Fordeel, c.; Gavn, n.; Fortrin, n.; Forrettighed, c.; Overlegenhed, c.; det der gives forud i Spil.
Avantager, v. a. (q.) foretrække, give een noget forud; begunſtige.
Avantageux, **euse**, a. fordeelagtig; gunſtig; hovérende.
Avant-bras, m. Forarm, c.
Avant-corps, m. Forhuus; Deel, ſom ſtaaer frem paa en Bygning.
Avant-cour, f. Forgaard, c.
Avant-coureur, m. Forløber, c.; Forbud, n.
Avant-dernier, **ière**, a. næſtſidſte.
Avant-garde, f. Fortropper, pl.
Avant-goût, m. Forſmag, c.
Avant-hier, ad. iforgaars.
Avant-main, m. den flade Haand; Heſtens Forkrop.
Avant-midi, m. Formiddag, c.
Avant-mur, m. Formuur, c.
Avant-pied, m. forreſte Deel af Foden.
Avant-portail, m. Forport, c.
Avant-poste, m. Forpoſt, c.
Avant-propos, m. Forerindring, Fortale, c.
Avant que, **Avant de**, c. før, førend at.
Avant-toît, m. Skiermtag, n.
Avant-train, m. Forvogn, c.; Lavet, c.
Avant-veille, f. anden Dag før.
Avare, a. gierrig. – m. en Gierrig, Gnier, c.
Avarice, f. Gierrighed, c.
Avaricieux, **euse**, a. gierrig, gnieragtig.
Avarie, f. Haveri, Søeſkade, c.; Havnepenge.

Avarié, ée, a. fordærvet, beskadiget paa Søen.
A-vau-l'eau, ad. med ad Strømmen.
Ave, Ave Marie, m. Ave Maria, n. Hilsen til Jomfrue Maria.
Avec, prp. med; tillige med; hos.
Aveindre, v. a. fa. lange frem, tage ud af et Stab ell. deel.
Aveline, f. stor Hasselnød, lambertsk Nød, c.
Avelinier, m. lambertsk Nøddetræ, n.
Avénage, f. Havretiende, c.
Avenant, ante, a. behagelig, smuk, artig: **à l'– de**, i Forhold til.
Avénement, m. Regierings Tiltrædelse, c.; Christi Ankomst til Dommen.
Avenir, m. Fremtid, c.; **à l'–**, ad. for Fremtiden, herefter.
Avent, m. Advent, c.
Aventure, f. Handelse, c. Tilfælde; Eventyr, n. Elskovsaffaire, c. **à l'–**, paa Slump; **d'–, par –**, tilfældigviis, maaskee; **à toute –**, i ethvert Tilfælde.
Aventurer, v. n. vove, sætte i Fare. **s'–**, v. r. vove sig, sætte sig i Fare.
Aventureux, -euse, a. p. u. forvoven; farlig.
Aventurier, m. Lykkeridder, Eventyrer, Vovehals, c. [Bolerske, c.
Aventurière, f. Lykkesøster, omvankende
Avenue, f. Indgang, Adgang, c.; Allee til et Sted. [gedægtere.
Avérer, v. a. bekræfte Sandheden,
Averse, f. fa. Skylregn, c.
Aversion, f. Modbydelighed, Afsky, Væmmelse, c. [nes Svimmel.
Avertin, m. p. u. Brantenhed; Faare-
Avertineux, euse, a. svimmel; kuurvorn.
Avertir, v. a. (**de qc.**) give Efterretning; paaminde, advare.
Avertissement, m. Efterretning, c.; Advarsel; kort Fortale; Bekiendtgiørelse, c.
Aveu, m. Bekiendelse, Tilstaaelse, c.; Bifald, Samtykke, n.; Revers, c.; **homme sans –**, Landstryger, c.
Aveugle, a. blind; forblindet; **à l'–**, blindt hen, ubetænksomt.
Aveuglement, m. Blindhed, c.; * Forblindelse, c.
Aveuglément, ad. blindt hen, uden Overlæg, hen i Taaget. [forblinde.
Aveugler, v. a. giøre blind, blende:
à l'Aveuglette, ad. fa. i Blinde.
Avide, a. (**de qc.**) begierlig, graadig, slugen.
Avidité, f. Begierlighed, Graadighed, c.
Avilir, v. a. giøre foragtelig, giøre ringere, nedsætte. - v. n. fa. blive bedre Kiøb. **s'–**, v. r. nedværdige sig, forringes i Priis; blive foragtelig.
Avilissant, ante, a. fornedrende, nedsættende.
Avilissement, m. Nedværdigelse, c.; Nedsættelse i Priis.
Aviné, ée, a. giennemtrukken af Viin; befugtet med Viin; * vant til Viin.
Aviner, v. n. befugte med Viin.
Aviron, m. Aare, c.; **avirons**, pl. Svingfiedre, Fiskefinner.
Avironner, v. n. roe.
Avis, m. Mening, c.; Skiønnende, Raad, n.; Efterretning, Underretning, c.
Avisé, ée, a. klog, betænksom.
Aviser, v. a. underrette, raade, advare; fa. blive vaer. - v. n. (**à qc.**) agte paa, være betænkt paa. **s'–**, v. r. (**de**) tænke paa, finde paa, faae i Hovedet, understaae sig.
Avitaillement, m. Proviantering, c.
Avitailler, v. a. proviantere.
Avitailleur, m. een der forsyner med Proviant.
Aviver, v. a. polere; opfriske.
Avives, f. pl. Kiertlerne i Hestens Strube; Sygdom af deres Ophovning.
Avocasser, v. n. fa. agere Lommeprocurator.
Avocat, m. Advocat, c.; * Talsmand, c.
Avocate, f. Patronesse, Forsvarerske, c.
Avoine, Aveine, f. Havre, c.
Avoir, v. a. have; faae; **il y a**, v. i. der er, der gives; **il y a deux ans**, for to Aar siden. [havende, n.
Avoir, m. fa. Formue, c.; Tilgode-
Avoisiner, v. a. (**qc.**) naae hen ell. op til, støde til.

Avortement, m. Misbyrd, Fødsel i Utide; Fosterets Fordrivelse, c.
Avorter, v. n. abortere, føde for tidligt; * glippe, slaae feil.
Avorton, m. utidigt Foster, Misfoster, n.
Avoué, m. fordum: Kirkefoged, c. - n. c. Sagfører, c.; Soldat som indtræder for en anden.
Avouer, v. a. bekiende, tilstaae; vedkiendes; bifalde. **s'–,** v. r. vedkiendes; **(de q.)** beraabe sig paa een.
Avril, m. April, Aprilmaaned, c.; **poisson d'–,** Makrel, c.; Nuffer, c.; Aprilsnar, c.
Axe, m. Axe, c. [n.
Axiome, m. Grundsætning, c.; Axiom,
Axonge, Axunge, f. Ister, Fedt, n.
Aye, Ayeul, etc. v. **Aïe....**
Azerole, f. Slags Mispler.
Azote, m. T. Stikstof, n.
Azur, m. Lazursteen, c.; Farve; blaa Skrivelse, c.
Azuré, ée, a. himmelblaa, blaafarvet.
Azurer, v. a. stryge blaat an.
Azyme, a. usyret; **fête des azymes,** usyrede Brøds Høitid.

B

Babeau, m. fa. Spøgelse, n.
Babeure, Babeurre, m. Kiernemelk, c.
Babiche, f. **Babichon,** m. Skiødehund, Fruerhund, c.
Babil, m. fa. Sladder, c.
Babillard, m. **-arde,** f. Sladdermund, Sladdertaske, c. - a. sladderagtig.
Babiller, v. n. fa. sladdre, lade Munden løbe.
Babine, f. Dyrs Læbe, Flab, c.
Babiole, f. **Babioles,** pl. Legetøi, n.
Bâbord, ell. **Bas-bord,** m. Bagbord, venstre Side af et Skib.
Babouche, f. tyrkisk Sko, Tøffel, c.
Babouin, Babou, m. Bavian, stor Abe, c.
Babouin, m. **-ine,** f. Abekat; skielmsk Glut, c.
Bac, m. Færge som trækkes i et Toug; Bryggerkar, n. [hed, c.
Baccalauréat, m. Baccalaureiværdig-
Bacchanales, f. pl. Fest til Bacchi Ære
Bacchante, f. Bacchantinde, c.
Bache, Presenning, c.; grovt Overtræk over en Vogn ell. dsl.
Bachelier, m. Baccalaureus, c.; adelig Svend; ung Frier.
Bacher, v. a. tildække med Overtræk.
Bachique, a. bacchisk; helliget Guden Bacchus; **chanson –,** Drikkesang, c.
Bachot, m. Færgebaad, c.
Bachotage, m. Overfart, c.; Færgepenge, pl.
Bachoteur, m. Færgemand, c.
Baclé, ée, a. spærret; afgiort.
Bacler, v. a. afspærre; lukke en Havn; lægge Fartøier paa et Lossested.
Badaud, m. **-aude,** f. fa. Tosse, c.; Fiog, n.
Badaudage, m. **Badauderie,** f. Gaben, Gloen, Tossens Lader og Væsen.
Badauder, v. a. fa. gloe og gabe, falde
Badiane, f. Stierne-Anis, c. [i Stave.
Badigeon, m. Kit, Steenkit; Muurkalk, c. [skantet.
Badin, ine, a. spøgefuld, munter;
Badinage, m. Spøg, Munterhed, c.; Skiemt i Omgang og i Stilen.
Badinant, m. Haandhest til at skifte med
Badine, f. Spadserestok, c.; **Badines,** pl. liden Ildtang.
Badiner, v. n. spøge, skiemte; flagre.
Badinerie, f. Spøg, Skiemt, c.
Bafouer, v. a. bespotte, forhaane.
Bâfre, f. fa. fed Smaus, c.; Fraadseri, n.
Bâfrer, v. n. fa. æde graadigen.
Bâfreur, m. fa. Fraadser, Slughals, c.
Bagage, m. Bagage, c.; Reisetøi, Rustøi, n. [af Folk.
Bagarre, f. fa. Strid, Støi, Stimlen
Bagasse, f. fa. Skiøge, Hore, c.
Bagatelle, f. Smaating; Ubetydelighed, c. [Fængsel, n.
Bagne, m. Slavehuus, Galeislavers
Bague, f. Ring (med Ædelstene); Jernring; Turneer-Ring, c.
Baguenaude, f. Frugt af Lindsetræ.
Baguenauder, v. a. fa. lege, fiase.

Baguenaudier, m. Slags Lindsetræ, n.; Spøgefugl, c.

Baguer, v. a. rie sammen, hefte i Folder.

Baguette, f. tynd Kiep, c.; Spidsrod, Pidsk, c.; Malerstok; Ladestok; Trommestok, c.; Lysespid, n.

Baguier, m. Æske ell. lille Kasse hvori giemmes Smykker og dsl.

Bahut, m. Kuffert, Kasse, c.; Hvælving, c.

Bahutier, m. een, som gjør Kufferter, Kister.

Bai, e, a. brunn, brunrød (om Heste).

Baie, f. Bær, n.; Havbugt, Vig, c.; Aabning, c.; Puds, n.

Baigner, v. a. bade, væde; flyde forbi. - v. n. ligge i Vand, Blød &c.; blive blød.

Baigneur, m. -euse, f. den som bader sig; den som holder Badehuus.

Baignoir, m. Badested, n.

Baignoire, f. Badekar, n.

Bail, m. (pl. baux) Forpagtning; Forpagtningscontrakt, c.

Bâillement, m. Gaben; Hiatus, c.

Bâiller, v. n. gabe; være slet sammenfuget, staae aaben.

Bailler, v. a. give, overlevere.

Baillet, a. m. (om Heste) rødguul, blegrød.

Bailleur, m. Bortforpagter, c.

Bâilleur, m. -euse, f. Gaber, Gabflab, c.

Bailli, m. -ive, f. Amtmand; Amtmands Frue, c.; Landsdommer, c.

Bailliage, m. Amt; Amtmandskab; Amthuus, n.

Bâillon, m. Knevel, Mundkurv, c.

Bâillonner, v. a. lægge Knevel i Munden; spærre.

Bain, m. Bad; Badehuus, n.; Badekar, n.

Baïonnette, f. Bajonet, n.

Baisemain, m. Haandkys, n.

Baisement, m. Fodkys hos Paven.

Baiser, v. a. kysse. se – v. r. kysses; * berøre hinanden tæt.

Baiser, m. Kys, n.

Baiseur, m. -euse, f. een som kysser gierne, kyssesyg.

Baisotter, v. a. fa. kysse tidt.

Baisse, f. Prisens Falden, c.

Baisser, v. a. giøre lavere, bøie ned; lade synke; nedsætte. – v. n. blive lavere, gaae nedad, falde, svækkes, aftage. se –, v. r. bøie sig, bukke sig.

Baissière, f. Hældning, c.; Bærme, c.; Bundfald, n.

Baisure, f. Brødskorpe som ikke er giennembagt.

Bajoue, f. Svinekiæve, c.; hængende Kiæbe.

Bal, m. Bal; Dands, c.

Baladin, m. -ine, f. Bajas, Harlekin i Ballet.

Balafre, f. Stramme, c.; Ar, n.

Balafrer, v. a. hugge een en Smøre i Ansigtet.

Balai, m. Feiekost, c. Halespids, Pensel, c.

Balais, a. m. rubis –, blegrød Rubin, c.

Balance, f. Vægt, Vægtskaal, c.; Ligevægt, c.; Tvivlraadighed, c.; T. Bilance, c.

Balancé, m. T. svingende Trin, n.

Balancement, m. Vaklen, Svæven, det at holde Ligevægt.

Balancer, v. a. holde i Ligevægt, svinge; * veie i Tankerne, overveie; opveie. - v. n. vakle, være uvis, være raadvild. se –, v. r. gynge, svæve; svinge sig; holde hinanden Ligevægten.

Balancier, m. een som gjør Vægtskaale; Uroen i et Uhr; Perpendikel; Pompesvingel, c.; Balanceerstang, c.

Balançoire, f. Gynge, c.: Gyngetræ, n.

Balasse, f. Straasæk, Sæk som lægges i Sengen.

Balast, m. Baglast, c.

Balayer, v. a. feie, feie ud; rense.

Balayeur, m. -euse, f. een der feier, Feier, Feiekone, c.

Balayures, f. pl. Feieskarn, n.

Balbutiement, m. Stammen, Støden i Talen.

Balbutier, v. n. stamme, tale forvirret. - v. a. fremstamme.

Balcon, m. Altan, c. Gang omkring Skibskahytten.

Baldaquin, m. Baldachin, Tronhimmel, c.

Baleine, f. Hvalfisk, c.; Fiskebeen, n.

Baleineau, **Baleinon**, m. Hvalfiske-Unge, c.

Balèvre, m. Underlæbe, c.

Baline, f. Paklærred, n.

Balise, f. Tønde, Mærke i Søen.

Baliser, v. a. sætte Mærker i Søen.

Baliseur, m. Strandfoged, Havnefoged, c.

Balisier, m. Blomsterrør, n.

Baliste, f. Kastemaskine hos de Gamle.

Baliveau, m. ungt Træ, som bliver staaende for at voxe.

Baliverne, f. fa. Skiems, c. Løier.

Ballade, f. Ballade, c. (Digt).

Balle, f. Spillebold, c.; Balle, Pakke, c.; Kugle, c; Avner, pl. Bissekræmmerkasse, c.; **marchandises de –**, Bissekræmmervarer.

Baller, v. n. p. u. dandse; **il va les bras ballans**, han dingler med Armene.

Ballet, m. Pantomime-Dands, Ballet, c.

Ballon, m. Ballon, Vindbold, Luftbold, c.

Ballot, m. Pakke, Balle, c.

Ballotage, m. Valg ved Kugler, Ballottering, c.

Ballotte, f. Valg-Kugle, c.

Ballotter, v. n. vakle hid og did; ballottere, stemme med Kugler. – v. a. kaste hid og did; (qc.) overveie, drøfte; (q.) narre, henholde med Løfter.

Balourd, m. **–de**, f. fa. Tølper, Dommer, c. dumt Fruentimmer.

Balourdise, f. en Dumhed, c.; dumt Indfald.

Balsamine, f. Balsamine, c. (Blomst).

Balsamique, a. balsamisk.

Balustrade, f. Rækværk, Tralværk, n.

Balustre, m. liden Søile; Dukke paa et Gitterværk; Rækværk; Tremmer.

Balustré, **ée**, a. forsynet med Rækværk.

Balzan, a. m. **cheval –**, hvidfodet sort ell. brun Hest.

Bambin, m. fa. Pog, Glut, c.

Bambochade, f. T. grotesk Maleri; Fremstilling af Landsbylivet.

Bamboche, f. Dukkemand, Marionet, c.; *Tykkert, c.; Bambusrør, n.; **bamboches**, pl. Løier, Svireslag.

Bambou, m. Bambusrør, n.

Ban, m. offentlig udraabt Befaling; Ægteskabs Tillysning, c.; Bandsættelse, Landsforviisning, c.; Tvang, Tvangsrettighed, c.; Opbud, n. **ban et arrière – ban**, almindeligt Opbud, Landstorm; **moulin à –**, Tvangsmølle, c.

Banal, **ale**, a. som har Tvangsrettighed; hvis Brug kan paalægges med Tvang; fig. til Brug for enhver, fælleds; triviel; **taureau –**, Tyr som holdes til almindelig Brug.

Banalité, f. Tvangsrettighed, Ret Lehnsherren har at forpligte de Undergivne til Brugen af visse Ting; * Trivialitet, c.

Banane, f. Pisangfrugten, Adamsfigen.

Bananier, m. Pisangtræet.

Banc, m. Bænk, c. (Roerbænk, Græsbænk); Banke, Sandbanke, c.; Skiær; Steenlag, n.

Bancal, **ale**, a. skievbenet.

Bancelle, f. lang smal Bænk, c.

Bancroche, a. & m. fa. krumbenet.

Bandage, m. Forbinding, c. Bind, Bindsel, n.; Brokbaand, n. Hiulskinne, c.

Bandagiste, m. een som giør Brokbaand.

Bande, f. Baand; Bind, n.; Strimmel, Rem, c.; Skinne, c.; Rand, Bande paa Billard; Trop, Sammenrottelse, c.

Bandeau, m. Bind om Hovedet, for Øinene; Liin, Korsklæde, n.; Diadem, n.

Bandelette, f. Bændel; Strimmel; Stribe, c. liden Liste.

Bander, v. a. binde, forbinde; spænde. – v. n. være spændt, stram. **se –**, v. r. * (contre q.) giøre Oprør mod een, modsætte sig.

Bandereau, m. Snor hvori en Trompet bæres.

Banderet, m. Anfører af en Bande.

Banderole, f. Vimpel, c.; Bandeleer, Skulderrem, Taskerem, c. Qvast, c.

Bandière, f. Flag, n.

Bandit, m. Bandit, Stimand, c.

Bandoulier, m. Røver, Stimand, c.; fa. Udhaler, c.

Bandoulière, f. Patrontaskerem, c. Bandeleer.

Banlieue, f. Byens Gebeet, Enemærker, pl. Borgfred, c.

Banne, f. grovt Tøi, Presenning, c.;

Vognkurv, c. justeret ell. stemplet Kulvogn, Kurv, c.; Ruf, Markise.
Banneau, Banne, m. Bærekurv, som bæres af en Hest ell. et Æsel; Kasse; liden Karre, c.
Banner, v. a. tildække med en Presenning ell. andet groft Tøi.
Banneret, a. **Seigneur —,** Bannerherre, Herre som har Ret til at føre Banner. [n.
Banneton, m. Bagerkurv, c. Hyttefad,
Bannette, f. Kurv til Barers Transport; et Deger Huder.
Bannie, f. offentlig Bekiendtgiørelse, c.
Bannière, f. Banner, n. Fane, Standard, c.; n. c. Parti, n.
Bannir, v. a. forvise, fordrive; fierne, udelukke fra. **se —,** v. r. holde sig fra.
Bannissement, m. Landsforviisning, c.
Banque, f. Banke, c. (Vexelbanke; Spillebanke); Pouille, Indsats; Banco; **billet de —,** Bancoseddel; **livre de —,** Lønningsbog, c.
Banquereau, m. liden Sandbanke, c.
Banqueroute, f. Bankerot, Fallit, c.
Banqueroutier, m. **—ière,** f. Bankerotterer; Fallitspiller.
Banquet, m. stort Giestebud, Gilde, n.
Banqueter, v. n. giestere.
Banquette, f. Sæde uden Læne; udstoppet Bænk; Gang, c. forhøiet Trottoir ell. Fodsti langs en Gade ell. Bro.
Banquier, m. Vexelerer, Banquier; een som holder Banke.
Banse, f. stor Bærekurv, c.
Baptême, m. Daab, c.; Faddergave, c.
Baptiser, v. a. døbe.
Baptismal, ale, a. hvad der hører til Daaben.
Baptiste, m. Døber, c.
Baptistère, m. Døbecapell, n. Sted hvor Døbefonten staaer. — a. **registre —,** Kirkebog, c.; **extrait —,** Døbeseddel, c.
Baquet, m. lille Bøtte, Ballie, c.
Baqueter, v. a. aføse med en Strippe.
Bar, m. Bærebør, c.
Baragouin, Baragouinage, m. slet, fordærvet Sprog, Pluddervælsk, n. forvirret Sprog, Kragemaal, n.
Baragouiner, v. a. & n. tale et uforstaaeligt Sprog; tale et Sprog slet.
Baraque, f. Barake, Soldaterhytte, c. Bod, Fiællebod, c.
se Baraquer, v. r. bygge Barakker.
Barat, m. **Baraterie,** f. Underslæb med Vare.
Baratte, f. Smørkierne, c.
Baratter, v. n. kierne Smør.
Barbacane, f. Skydehul, n. Udløbe-Hul for Vand.
Barbare, a. barbarisk, vild; grusom.
Barbare, m. Barbar, c. Umenneske, n.
Barbarie, f. Barbari, n. Grusomhed; Vildhed, c. [feil, c.
Barbarisme, m. Barbarismus; Sprog-
Barbe, f. Skiæg, n. **faire la —,** rage, rasere.
Barbe, m. Barber, Hest fra Barbariet.
Barbeau, m. Barbe, c.; blaa Kornblomst, c.
Barbelé, ée, a. takket, med en Hage.
Barbet, m. **—ette,** f. Pudelhund, c. Fiffeltud, Spion, c.
Barbette, f. Nonnernes Brystklær, n. T. Overfladen af Brystværnet uden Skydehuller. [hvalp, c.
Barbichon, m. liden Pudel, Pudel-
Barbier, m. Barbeer, c.
Barbifier, v. a. fa. barbere.
Barbillon, m. lille Barbe, c. (Fisk) Barter paa Fisk; Hagen paa en Krog; Hønsenes Pips.
Barbon, m. gammel Graaskiæg, c.
Barbote, f. liden Elvefisk, Aalequabbe, c.
Barboter, v. n. snadre; pladske; mumle i Skiægget.
Barboteur, m. tam And, c. — a. m. **—euse,** f. ureenlig, sølende.
Barboteuse, f. fa. gemeen Hore.
Barbouillage, m. slet Maling; Smøreri, Jaskeri, n. tosset Snak.
Barbouillé, ée, a. oversmurt; **se moquer de la —ée,** tale urimeligt og latterligt; ikke bryde sig om hvad der siges
Barbouiller, v. a. oversmøre, besudle; kiakke, skrive slet, fortælle forvirret. —

v. n. smøre; vrøvle. se —, v. r. tilsøle sig; * giøre sig foragtelig.
Barbouilleur, m. Smører, Sudler, c.
Barbu, ue, a. skiægget; skægget.
Barbue, f. Flynder, Rødspette, c.
Bard, m. Bærebør, c.
Bardane, f. Skreppe, Borre, c. (Urt).
Barde, f. Hestsharnisk, c. tynd Fleskskive, c.
Barde, m. Barde, Skiald, Sanger, c.
Bardeau, m. Tagspaan, c. Tøndestav; Skriftkasse, c.
Bardelle, f. Ridehynde, n.
Barder, v. a. læsse paa en Bør; vikle Fugle ind i Fleskeskiver; * fa. overvælde; behænge med.
Bardeur, m. Drager, Haandlanger, c.
Bardot, m. ungt Muulæsel; Pakæsel, n. een der maa bære Skylden for andre; som er Gienstanden for Alles Vittigheder. [Træ ell. Hø.
Barge, f. Hønsegiøg, c. (Fugl); Hob
Barguignage, m. fa. Nølen, c. Tvivlraadighed, c.
Barguigner, v. n. fa. prutte; dvæle, nøle; være tvivlraadig.
Baril, m. lille Tønde, Bimpel, Dunk, c.
Barillage, m. fomme Viin paa Flasker.
Barillet, m. lille Tønde; Pompespand, c. Etui; Fierhuus i Uhret.
Barioler, v. a. male, bemale med spraglede Farver. [vingesld.
Barlong, ongue, a. af ulige Længde;
Baromètre, m. Veirglas, n.
Baron, m. **—onne**, f. Friherre; Friherinde, c.
Baronnie, Baronie, f. Baroni, n.
Baroque, a. **perle —**, skievrund Perle; * sær, besynderlig.
Barque, f. Barkas, Baad, c.
Barrage, m. Spærring, af Veie; Bom, c.; Bropenge, Veipenge.
Barrager, m. een som hæver Bropenge.
Barre, f. Stang, c. Stangjern; Tværtræ, n. Skodde, c.; Bom, c. Bom som giør Skillerum mellem Heste; Skranke, c.; Diagonalbielke (i Vaaben); Rorstang; Streg, c.; Sandbanke ell. Skiær foran Indløbet til en Havn; **— d'or**, Guldbarre, c.
Barreau, m. Jernstang, Gitterstang for Vinduer ɔc.; Tverstykke, Tremme mellem Benene paa en Stol; Pressebengel; Retsskranke, c.; Advocatens Sæde; Advocaternes Embede ell. Carriere.
Barrer, v. a. tilspærre, forhindre; udstrege; afsondre ved Bomme.
Barrette, f. Barret, flad Hue, Cardinalshue, c.
Barricade, f. Barricade; Spærring, c.; opkastet Forskandsning, c.
Barricader, v. a. spærre, forskandse. **se —**, v. r. forskandse sig; lukke sig inde.
Barrière, f. alt hvormed en Indgang spærres, Bom; Stakitværk, n.; Barrierreport, Byens Port; Forhugning, c. Skranke, c.; Grændse, naturlig Forsvarsgrændse, c.; * Hindring Modstand, c.
Barrique, f. Fad, n. stor Tønde, c.
Bas, Basse, a. lav, nedrig; dyb; slet, plat; ringe; sagte. - ad. lavt; nede, ned; sagte; **à bas!** ned! ned med! **en —**, nede, nedentil, nedenfor, ved Foden; **par —**, nedenunder, nederst; **mettre —**, lægge ned, tage af, ned; faste Unger.
Bas, m. det Nederste; Underdeel, c.; Strømpe, c.
Basalte, m. Basaltsteen, c.
Basane, f. bruunt Faareskind (til Bogbinding).
Basané, ée, a. solbrændt, mørkbruun.
Bascule, f. Vippebræt, Gyngebræt, n. Brøndstang, Løftestang, c.; Spield, n. * Ligevægt, c.; **faire la —**, vippe.
Bas-dessus, m. T. anden Discant, c.
Base, f. Grund, Fod, c.; Basis; Grundlinie, Grundflade, c. Hovedstykke, n.
Basement, m. n. c. Fundament, Grundlag, n.
Baser, v. a. n. c. grunde, bygge paa. **se —**, v. r. støtte sig paa.
Bas-fond, m. lav Grund; lavt Sted.
Basilic, m. Basilicon, n.; Basilisk, c.
Basin, m. Slags kippret Bomuldstøi, Barchent.
Bas-officier, m. Underofficeer, c.

Basque, f. Skiød paa en Trøie ell. Kiole. [Sprog.
Basque, m. en Biscayer; det baskiske
Bas-relief, m. halvophøiet Billedhuggerarbeide.
Basse, f. Bas; Bassist; Basfiol, c.; - **de violon**, Bratsch, c.
Basse-cour, f. Hønsegaard, Baggaard, c.
Basse-lice, Basse-lisse, halv uldene og halv Silke-Tapeter.
Basse-licier, Basse-lissier, m. Tapetvæver, c. [Maade.
Bassement, ad. paa en lav, lumpen
Basses, f. pl. farlige Grunde, Skiær i Havet.
Bassesse, f. * Nedrighed, c.; slet, lavt Sindelag, n.; Ringhed i Stand ell. Herkomst.
Basset, m. Grævlingehund, c.; * Purk, af lav Bært.
Basse-taille, f. dyb Tenor; Tenorist, c.
Bassette, f. Bassetspil, n.
Bassier, m. Sandhøl, Sandbanke, c.
Bassin, m. Bækken, n.; Vægtskaal, c.; stort Vandfad, n. indsluttet Dal; Kalkgrube, c. inderste Deel af en Havn.
Bassiner, v. a. varme med Sengebækken; vaske ud, bade, vande.
Bassinet, m. Fænghulspande, c. Nyrebækken, n.; Skaal oven paa en Lysestage. [bækken, n.
Bassinoire, f. Sengevarmer, Senge-
Basson, m. Fagot; Fagotist, c.
Bastant, ante, a. fa. tilstrækkelig; en Ting voren.
Baste, m. Kløver-Es (i L'Hombrespil).
Bastille, f. forhen Slot ell. Fængsel i Paris. [seklædning, c.
Bastingage, Bastinguage, m. Stand-
Bastingue, f. Standseklæde, n. Dække af Seil, som spændes langs om Bord paa Skibe.
Bastion, m. Bastion, c.; Bolværk, n.
Bastionné, ée, a. omgivet med Bolværk.
Bastonnade, f. Stokkeprygl, pl.
Bastringue, f. Dands i en Kro; slet Kro, Kippe, c.
Bas-ventre, m. Underliv, n.
Bat, Bate, m. Fiskens Hale, c.
Bât, m. Kløftsadel, c. * Dumrian, c.
Bataclan, m. Tøi, n. Hob, c. Skramleri, n.
Batail, m. Knevel i en Klokke.
Bataille, f. Slag, n.; Træfning, c.
Batailler, v. n. * strides heftig, drages.
Bataillon, m. Bataillon, n.
Bâtard, m. **-arde**, f. uægte Barn, n.; Bastard, c.; - a. uægte; vild; falsk.
Bâtarde, f. Wiener-Bogn, c.
Batardeau, m. T. Dæmning for Vand.
Bâtardière, f. Træskole til at opelske Poder.
Bâtardise, f. uægte Fødsel, c.
Batate, Patate, f. Kartøffel, c.
Baté, ée, p. sadlet; * dum.
Bateau, m. lille Fartøi, n.; Baad, c.; Træværk paa en Karetfading.
Batelage, m. Taskenspilleri, n.; Varers Transport paa Baade.
Batelée, f. en Baads Ladning; * fa. Flok, Sværm, c.
Bateler, v. a. føre en Baad. - v. n. giøre Konster.
Batelet, m. Baad, Jolle, c.
Bateleur, m. **-euse**, f. Giøgler, Markskriger, c.
Batelier, m. **-ière**, f. Baadfører, c.
Bâter, v. a. lægge Kløftsaddel paa.
Bâti, ie, p. & a. indrettet; dannet: **bien -**, vel voren.
Bâti, m. Rietraad, c. Riening; T. Ramme, hos Snedkere og Uhrmagere.
Batier, m. Kløftsaddelmager, c.
Batifolage, m. Fiasen, Børneleg, c.
Batifoler, v. n. fa. lege, fiase.
Bâtiment, m. Bygning, c.; Fartøi, n.
Bâtir, v. a. bygge; * **sur qc.** bygge (stole) paa noget; T. rie sammen.
Bâtisse, f. Byggen, c.
Bâtisseur, m. fa. een der gierne bygger.
Batiste, f. Batist, fiint Linned.
Bâton, m. Stok, Stav, Kiep; Stang, c.; **tour du -**, Biindkomster, Sportler, pl.
Bâtonner, v. a. prygle, banke; folde (Salveter); udstrege (en Artikel).
Bâtonnier, m. een der har en Ordens-

Stav i Forvaring; Formand for Advocaterne.

Battage, m. Tærskning; Tærskerløn, c. Uldens Tilberedelse; Stampning, c.

Battant, m. Klokkeknevel; Dørfløi, c. Klinke, c.; Klinkeskaft, n.; Slagbom, c.; Klappe paa en Vinduesskodde.

Batte, f. Banketræ, n.; Stampe, c.; Boldtræ, n. Kjerneskang; Vaskerbank; Jomfru, c. [pen, c,

Battement, m. Slaaen, Banken, Klap-

Batterie, f. Slagsmaal, n.; Batterie, n.; Panhætte, c.; Trommeslag, n.; Klimpren paa Instrumenter; Bunden i et Sold; **– de cuisine**, Kobbertøi, n. * pl. Planer, Anslag.

Batteur, m. fa. Slagsbroder; Klapper, c.; **– en grange**, Tærsker, c.; **– de pavé**, Brolægger; * Gadestryger, c.

Battoir, m. Banketærskel, c.; Boldtræ, n.

Battre, v. a. slaae, banke; stampe, støde; beskyde; **– en grange**, tærske; **– la campagne**, streife om; * tale forvirret, vrøvle. – v. n. slaae, banke, pikke; vakle (om Hesteskoe); flagre. **se –**, v. r. slaaes, drages. [slagen Vei.

Battu, ue, p. & a. **chemin –**, jevn,

Battu, m. flad Guld- ell. Sølvtraad, c.

Battue, f. Klappen, Klappejagt, c.

Baudet, m. Esel, n.; **Baudets**, pl. T. Saugeblok, c.

Baudrier, m. Skuldergehæng, n.

Baudruche, m. T. tilberedt Oretarm hos Guldtrækkere.

Bauge, f. Vildsviins Leie, n.; Bindingsleer, n.; * slet Seng, c.; **à –**, ad. fa. fuldt op. [ve, c.

Baume, m. Balsam; Balsamurt; Sal-

Baumier, m. Balsamtræ, n.

Baux, pl. v. **Bail**.

Bavard, m. **-arde**, f. fa. Sladdermund, c. – a. sladderagtig.

Bavarder, v. n. fa. sladdre; udpluddre.

Bavarderie, f. Sladderagtighed, c. Passiar.

Bavardise, f. fa. Sludder, c.

Bave, f. Sagl, Fraade, c. Slangegift; Sneglesliim, c.

Baver, v. n. sagle, fraade.

Bavette, f. Hagesmække, Sagleklud, c.

Baveux, **euse**, a. fraadende, saglende.

Bavocher, v. a. tegne ureent; trykke et Ark slet af.

Bavochure, f. slet Tegning ell. Kobberstik; ureen Tryk.

Bavolet, m. en Bondepiges Hovedtøi.

Bayer, v. n. gabe, spile Munden op.

Bayeur, m. **-euse**, f. Gaber, -inde, c.

Béant, **ante**, a. aaben, gabende, opsperret. [ligpeer, c.

Béat, m. **-ate**, f. en Gudfrygtig; Hel-

Béatification, f. Optagelse blandt Helgene.

Béatifier, v. a. optage blandt Helgene, canonisere.

Béatifique, a. saliggiørende.

Béatilles, f. pl. alle Slags Lækkerbidskener, som kommes i Postеier.

Béatitude, f. Salighed, c.

Beau, **bel**, **belle**, a. smuk, skiøn; god; fortræffelig; stor; **il y a – temps**, det er allerede en god Tid siden. – ad. **il fait –**, det er smukt Veir; **il a – faire**, han giør sig forgieves Umage; **bien et –**, ganske, uden Omstændigheder; **tout –!** sagte! saa jevnt!

Beaucoup, ad. meget, mange, saare.

Beau-fils, m. Svigersøn; Stedsøn, c.

Beau-frère, m. Svoger; Stedbroder, c.

Beau-père, m. Svigerfader; Stedfader, c.

Beaupré, m. Bougspryd, n.

Beauté, f. Skiønhed, Deilighed, c. **beautés**, pl. skiønne Ting, skiønne Steder.

Bec, m. Neb, n.; Spids; Snude, c.; Rør, n. Splitten paa en Pen; Jordtunge, c.; **blanc-bec**, Fløbeskiæg, c.

Bécasse, f. Sneppe, c.

Bécasseau, m. ung, liden Sneppe, c.

Bécassine, f. Bekkasin, Vandsneppe, c.

Bec-de-lièvre, Hareskaar, n.

Bêche, f. Hakke, Spade, c.

Bêcher, v. a. grave med Spade.

Béchet, m. Kameel med to Pukler.

Béchique, a. T. god for Brystet, god mod Hoste.

Becquée, f. et Næbfuldt.

Becqueter, v. a. pikke, hakke med Næbet. se —, v. r. nebbes; bides.
Bedaine, f. fa. tyk Vom, Bug, c.
Bedeau, m. Pedel, c.
Bedon, m. * Tykvom, c.; tyk Person, c.
Bée, a. f. à gueule —, gabende, aaben.
Beffroi, m. Vagttaarn, n.; Stormklokke, c.; Klokkestol, c.
Bégaiement, m. Stammen, Støden i Talen, c. [- v. a. fremstamme.
Begayer, v. n. stamme, støde i Talen.
Bègue, a. stammende.
Bégueule, f. fa. knipsk, stolt Fruentimmer.
Béguin, m. Hellike for Børn, c.
Béguine, f. Beghine (Klosterjomfru); Bedesøster, c.
Beignet, m. liden Kage, Æbleskive, c.
Béjaune, m. Fugleunge, c.; * Grønskolling, c.
Bêlant, **ante**, a. brægende.
Bêlement, m. Faarenes Brægen, c.
Bélemnite, m. Tordensteen; Bettelindse, c.
Bêler, v. n. bræge.
Bel-esprit, m. Skiønaand, c.
Belette, f. Væsel, c.
Bélier, m. Væder, Faarebuk, c.
Bélière, f. Knevelring til en Klokke; Ringen, hvori en Lampe hænger.
Belître, m. Betler, Kieltring, c.
Bella-dona, **Belle-dame**, f. Belladona-Rod. [Fyr, c.
Bellâtre, a. skiøn skiøn. - m. Skiøn, sød
Belle-fille, f. Svigerdatter; Stedbatter, c.
Bellement, ad. fa. sagtelig! saa jevnt!
Belle-mère, f. Svigermoder; Stedmoder, c. [e.
Belle-soeur, f. Svigerinde; Stedsøster,
Bellie, f. Tusindfryd, c.
Belligérant, **ante**, a. krigførende.
Belliqueux, **euse**, a. stridbar, krigersk.
Bellot, **otte**, a. fa. nydelig, vakker.
Belvédère, m. Sted hvorfra der er smuk Udsigt.
Bénarde, f. Laas, som lukkes op paa begge Sider, fransk Laas. [c.
Bénédicité, m. Bordlæsning, Bordbøn,

Bénédiction, f. Velsignelse; Lyksønskning, Takssigelse, c.
Bénéfice, m. Velgierning; Bevilling, Frihed; Fordeel, c.; Præbende, n. — d'âge, Myndiggiørelse før Tiden.
Bénéficence, f. p. u. Goddædighed, c.
Bénéficier, m. Een, der eier geistlig Gods.
Bénéficier, v. a. T. bringe til Udbytte. - v. n. (**sur qc.**) vinde ved noget.
Benêt, a. m. dum, tosset. - m. Tossehoved, n.
Bénévole, a. fa. gunstig, velvillig.
Bénignité, f. Godhed, Velvillighed, c.
Bénin, **bénigne**, a. naadig, kierlig, blid, god; gunstig.
Bénir, v. a. indvie; velsigne, lyse Velsignelse; prise Gud; bede.
Bénit, **ite**, a. indviet; **eau bénite**, Vievand, n.
Bénitier, m. Vievandskiedel, c.
Béquillard, m. fa. een som gaaer paa Krykker.
Béquille, f. Krykke, c.
Bercail, m. * Faarestald, c.
Berceau, m. Vugge, c.; Bue, Buegang af Løv.
Bercer, v. a. vugge; * smigre, indbysse; **se — de . . .**, smigre sig med.
Berche, f. Svingbasse, c.
Bergamotte, f. Pergemot-Pære, n.
Berge, f. steil, høi Aabred, c lidet Fartøi paa Floder; steil Klippe.
Berger, m. **-gère**, f. Hyrde, Hyrdinde, c.
Bergerette, f. ung Hyrdinde; Drik af Viin og Honning.
Bergerie, f. Faaresti, c.; Skæferi, n. **Bergeries**, pl. Hyrdedigte.
Bergeronnette, f. Vipstiert, c.; ung Hyrdinde, c.
Bergerot, m. ung Hyrde, Hyrdedreng, c.
Berline, f. Berlinervogn, Kalesche, c.
Berlingot, **Brelingot**, m. halv Chaise, c.
Berlue, f. Synets Blendelse; Forblindelse, c. [res, drilles.
Bernable, a. een som fortiener at nar-
Bernardin, m. **-ine**, f. Bernhardinermunk, c.
Berne, f. Himmelsprett; Drillen, c.

mettre le pavillon en –, heise Flag sammenrullet.

Bernement, m. Himmelsprat; Drilleri, n.

Berner, v. a. vippe een i Veiret fra et Dække; * drille, narre.

Berneur, m. een som vipper andre; som har Folk for Nar.

Bernique, i. feil! galt!

Berniquet, m. fa. Betlerstav, c.

Besace, f. Tværsæk, Tiggerpose, c.

Besacier, m. Staadder, som bærer Tiggerposen.

Besaigre, a. syrlig.

Beset, m. begge Es i Terningspil.

Besicles, f. pl. Slags Briller; Maske med Glas for Øinene.

Besogne, f. Arbeide, n.; Forretning, c.

Besogneux, euse, a. arbeidsom; trængende.

Besoin, m. hvad der behøves; Trang; Fornødenhed, c.; Nød, c.; **avoir – de qc.** trænge til noget, behøve.

Bestial, ale, a. fæisk, dyrisk.

Bestialité, f. Bestialitet, bestisk Levnet.

Bestiaux, m. pl. (af **Bétail**) Qvæg, n.

Bestiole, f. lille Dyr, n.

Bestion, m. Gallion paa et Skib.

Bétail, m. Fæ; Qvæg, Hornqvæg, n.

Bête, f. Fæ, Dyr, n.; Vildt, n. – a. dum.

la Bête, f. Beet (i Kortspil); **faire la –,** blive Beet.

Bêtement, ad. dumt.

Bêtise, f. Dumhed, c. dum Streg.

Bette, f. Bede, c.; Porre, c. Slags Salat.

Betterave, f. Rødbede, Runkelroe, c.

Beuglement, m. Øxenes Brølen, c.

Beugler, v. n. brøle.

Beurre, m. Smør, n.

Beurré, m. et Slags Pærer.

Beurrée, f. Smørrebrød, n.

Beurrer, v. a. smøre Smør paa noget; dyppe i Smør.

Beurrier, m. **-ière,** f. Smørhøker, c.

Beurrière, f. Smørkande, -daase, f.

Beveau, v. **Biveau.**

Bévue, f. Forseelse, Feil, Snitser, c.

Bézoard, m. Bezoarsteen, c.

Biais, m. hvad der gaaer skraat, Kiertz; * Maade at gribe en Sag an paa; **de –,** ad. skievt, skraat; **prendre de –,** gribe en Sag feilt an.

Biaisement, m. p. u. Krumning, c.; Ranker, pl.

Biaiser, v. n. være paa tvers, skiev; * bruge Omveie, Udflugter; finde Udveie.

Biberon, m. Dranker, c.; liden Tud, hvoraf Børn suge Melk.

Bible, f. Bibelen.

Bibliographie, f. Kundskab om Bøger og Skrifter.

Bibliomane, m. Bognar, c.

Bibliomanie, f. Mani efter Bøger.

Bibliothécaire, m. Bibliothecarius, c.

Bibliothèque, f. Bibliothek, n. Bogsamling, c.

Biblique, a. bibelsk.

Bicêtre, m. Hospital ved Paris.

Biche, f. Hind, c.

Bichon, m. **-onne,** f. Slags smaa Hunde, Bologneser.

Bichonné, ée, a. krøllet i smaa Lokker.

Bicoque, f. slet befæstet Sted; Rede, Hytte, c.

Bidet, m. liden Hest; Klepper; Puffert, c.; Servante for Damer; Snedkerbænk, c. **pousser son –,** forfølge sin Lykke.

Bien, m. et Gode; Vel; Formue, Midler; Retskaffenhed, c. **homme de –,** en redelig Mand.

Bien, ad. vel, godt; saare; meget; gierne; **être –,** være artig; befinde sig vel; være i god Stand; staae sig godt; **– faire,** giøre vel, giøre sin Pligt, have Lykke; **faire –,** sømme sig.

Bien-aimé, ée, a. høitelsket.

Bien-aise, a. tilfreds, fornøiet.

Bien-dire, m. Veltalenhed, c.

Bien-disant, ante, a. veltalende.

Bien-être, m. Velstand, c. Velbefindende, n.

Bienfaisance, f. Velgiørenhed, c.

Bienfaisant, ante, a. velgiørende, goddædig.

Bienfait, m. Velgierning, c.

Bienfaiteur, m. **-trice,** f. Velgiører, c. -inde, c.

Bien-fonds, m. Stykke Land; Jordeiendom, c.

Bienheureux, euse, a. lykkelig, lyksalig, salig.

Bien loin que, ell. **de**, c. langt fra; istedet for.
Biennal, ale, a. som varer to Aar.
Bien que, a. endskiønt, ihvorvel.
Bienséance, f. Belanstændighed, Sømmelighed, c.
Bienséant, ante, a. velanstændig, sømmelig.
Bientôt, ad. snart, strax.
Bienveillance, f. Gunst, Velvillighed, c.
Bienveillant, ante, a. bevaagen, velvillig.
Bienvenu, ue, a. velkommen, kierkommen.
Bienvenue, f. lykkelig Ankomst, c.; Ankomsts Gilde, n.
Bienvoulu, ue, a. vel lidt.
Bière, f. Øl; **petite** –, tyndt Øl.
Bière, f. Ligkiste, c.; Bør, hvorpaa Lig bæres.
Bièvre, m. Bæver, c.
Biffer, v. a. overstryge, udslette.
se Bifurquer, v. r. fa. dele sig i to Tænder, Grene.
Bigame, a. som lever i dobbelt Ægteskab. – m. & f. Mand med to Koner; Kone med to Mænd.
Bigamie, f. dobbelt Ægteskab, n.
Bigarade, f. stor suur Pommeranze.
Bigarré, ée, p. & a. broget, spraglet.
Bigarreau, m. spraglet Kirsebær, n.; Buntkirsken, c.
Bigarrer, v. a. giøre broget, spraglet, udpynte.
Bigarrure, f. sær, broget Blanding.
Bigle, a. skelende, skeløiet.
Bigler, v. n. skele.
Bigorne, f. T. spids Ambolt, Hornambolt, c.; Kile, c.
Bigot, ote, a. skinhellig; overdreven andægtig. - m. Helligpeer, c.
Bigoterie, f. overtroisk Andægtighed, Skinhellighed, c.
Biguer, v. a. T. tuske, bytte (Kort).
Bijou, m. Juveel, n.; Klenodie, c.; kostbart Smykke.
Bijouterie, f. Galanterie-Vare; Juveelhandel, c.
Bijoutier, m. Galanteriekræmmer, c.
Bilan, m. T. Balancebog over Indtægt og Udgift.
Bilboquet, m. Kuglefænger, c. (Legetøi); Dukke, som altid staaer op igien, hvordan den kastes; Krukkestol, c.; * een som er let til Fods.
Bile, f. Galde; Vrede, c.
Bilieux, euse, a. fuld af Galde; vredladen.
Billard, m. Billiardspil; Billiardbord, n.
Billarder, v. n. støde Kuglerne to Gange.
Bille, f. Billiardkugle, c.; Pakkestok, Bindeknippel, c.; Rodskud, n.; Tougbolt, c.
Billebarrer, v. a. fa. male buntet og spraglet.
Billebaude, f. fa. Forvirring; **à la** –, uordentligt.
Biller, v. a. presse sammen med Pakkestokken.
Billet, m. Billet; kort Brev, n.; Seddel; Lotterieseddel; Komediesseddel, c.; Gieldsbeviis, n.; – **doux**, Elskovsbrev, n.
Billeter, v. a. nummerere, mærke Varer.
Billevesées, f. pl. Sæbebobler; Narrestreger; dum Snak.
Billion, f. Billion, c.
Billon, m. Skillemynt, slet, affat Mynt; afskaaren Viinstok.
Billonnage, m. Handel med falsk Mynt.
Billonner, v. n. handle med ell. indsamle falsk Mynt, c.
Billonneur, m. een der driver Handel med falsk Mynt, Myntfalskner.
Billot, m. Klods, Blok, c.; Amboltstok; Dreierblok, c.; Stang, hvorved Heste kobles sammen; Slags Musefælde.
Bimbelot, m. Legetøi for Børn.
Bimbelotier, m. een der sælger Legetøi.
Bimbelotterie, f. Fabrik af Legetøi; Handel dermed.
Binage, Binement, m. anden Bearbeidelse ell. Omhakning; anden Brakliggen af en Mark.
Binard, m. Karre, Vogn hvorpaa kiøres Steen.
Biner, v. a. T. omspade, omhakke anden Gang. - v. n. læse to Messer paa een Dag.
Binet, m. Lyseprofit, c.
Binocle, m. Seerør (til begge Øine paa engang).
Biographe, m. een som forfatter Levnetsbeskrivelser.
Biographie, f. Levnetsbeskrivelse, c.
Bipédal, ale, a. to Fod lang.

Bipède, a. tobenet.
Bique, f. Gied, c. [Myntvægt.
Biquet, m. p. u. ung Gied, c.; en
Biqueter, v. n. p. u. kaste Kid. - v. a. veie paa Myntvægt. [c.
Birambrot, m. fa. Ølsuppe, Koldskaal,
Bis, ad. T. to Gange.
Bis, bise, a. sort (om Brød); du pain —, sort Brød.
Bisage, m. Omfarvning, c.
Bisannuel, elle, a. toaarig.
Bisaïeul, m. **-eule**, f. Oldefader; Oldemoder, c.
Bisbille, f. fa. Trætte, c.; Klammeri, n.
Bis-blanc, a. halv sort ell. halv hvidt Sigtebrød. [underlig, skiev.
Biscornu, ue, a. fa. af sær Skikkelse;
Biscotin, m. lidet Sukkerbrød, liden Skibstvebak.
Biscuit, m. Tvebak; Skibsbrød, n.; Sukkerbrød, n.; grovt Steentøi, n.
Bise, f. Nordostvind, c. (kold, skarp Vind).
Biseau, m. skraa afsleben Kant paa Glas, paa en Knivryg, paa skiærende Instrumenter; Bane paa en Meisel; Dreiejern, n.; Skorpe som har faaet Stød i Ovnen; Sætterens Spaan, c.
Biser, v. n. (om Korn) blive bruun ell. sort; vanarte. - v. a. farve om.
Biset, m. Skovdue, c.; sort Kiselsteen.
Bisette, f. Slags smalle Kniplinger; Bildand, c. - **Bisettière**, f. Fruentimmer som forfærdiger disse Kniplinger.
Bismuth, m. Bismuth (Halv-Metal).
Bison, m. Pukkeloxe, c.
Bisque, f. Kraftsuppe, c.; (i Boldspil) femten forud.
Bisquer, v. n. ærgre sig.
Bissac, m. Badsæk, Tiggerpose, c.
Bissexe, a. af dobbelt Kiøn.
Bissexte, m. Skuddag, c.
Bissextil, ile, a. **an —**, Skudaar, n.
Bistoquet, m. kort Stok i Billiardspil.
Bistortier, m. Støder, Rivetræ af Burbom. [med.
Bistouri, m. T. Kniv at aabne Bylder
Bistourner, v. a. giøre en Hingst til Vallak, ved at fordreie Pungene.

Bistre, f. Bister; Sodfarve, c.
Bitte, f. Beding, c.
Bitume, m. Jordbeeg, Biergfit, n.
Bitumineux, euse, a. hvad der indeholder Jordbeeg.
Bivalve, a. toskallet. - f. Skaldyr, n.
Biveau, m. Vinkelhage, c.
Biviaire, a. hvor to Veie skilles ad.
Bivoie, f. Skillevei, Krydsvei, c.
Bivouac, m. Feltvagt, c.; Soldaters Nattelele under aaben Himmel.
Bivouaquer, v. a. n. c. bivouakere; tilbringe Natten under aaben Himmel.
Bizarre, a. urimelig, underlig, sær.
Bizarrerie, f. Egensindighed, Urimelighed, Særhed, c.
Blafard, arde, a. bleg, blegagtig, mat.
Blaireau, m. Grævling, c.
Blâmable, a. lastværdig. [c.
Blâme, f. Last, Dadel, c.; Irettesættelse,
Blâmer, v. a. (q. de qc.) laste, dadle, bebreide, irettesætte.
Blanc, blanche, a. hvid, blank; reen; **billet blanc**, Nitte i Lotteriet; **épée blanche**, blot Kaarde.
Blanc, m. hvid Farve; hvid Sminke, c.; Skive at skyde tilmaals efter; Blanket, Qvitering, hvori Navnet staaer blank; **tirer au —**, skyde tilmaals; **— de baleine**, Valrav, n.
en Blanc, ad. raa, uindbunden; ubeskrevet; ufarvet. [skiæg, c.
Blanc-bec, m. fa. ung Person, Fløde-
Blanc d'Espagne, m. Blyhvidt, n.
Blanchaille, f. alle Slags smaa Hvid-
Blanchâtre, a. hvidagtig. [fiske.
Blanche, f. T. halv Taktnode; **carte —**, Kort uden Billede.
Blanchement, ad. hvidt, reent; med reent Linnedtøi. [n.
Blancherie, f. Blegdam, c.; Blegested,
Blanchet, m. hvid Undertrøie, Bondevest, c.
Blancheur, f. hvid Farve, c.
Blanchiment, m. Blegning; Fortinning; Myntstykkers Hvidkogning, c.
Blanchir, v. a. giøre hvidt, hvidte; vaske; blege; brænde hvid; polere; hvidkoge; * q. beviisliggiøre eens Uskyldig-

hed. - v. n. blive hvid; blive graa, gammel; * ne faire que —, arbeide forgieves.
Blanchissage, m. Blegning, Vaskning, c.; Blege- og Vaskerløn, c. [sted, n.
Blanchisserie, f. Blegdam, c.; Blege-
Blanchisseur, m. **-euse**, f. Vasker, Vaskerkone, c.; Blegmand; Corrector, c.
Blanc-manger, m. en Slags hvid Gelee.
Blanc-signe, Blanc-seing, m. Blanket, Qvittering uden Navn.
Blandir, v. n. smigre, caressere.
Blanque, f. Slags Lotteri, n.; Lykkepotte, c.; Lykkepotte-Bog, c.; **trouver** —, finde Reden tom.
Blanquette, f. Slags smaa hvide Pærer; hvid Viin i Gascanien; Kalve- ell. Lammefrikassee, c.
Blaque, Blague, f. fa. Tobakspung, c.
Blaser, v. a. sløve, giøre stump. **se** —, v. r. ruinere sin Helsen.
Blason, m. Vaabenskiold, n.; Heraldik, Vaabenkunst, c.
Blasonner, v. a. udmale et Vaaben; forklare det; * q. bagtale, føre een i slet Lys. [Skioldkunsten.
Blasonneur, m. een som forstaaer
Blasphémateur, m. **-trice**, f. Gudsbespotter, c. -inde, c.
Blasphématoire, a. gudsbespottelig.
Blasphème, m. Gudsbespottelse, c.
Blasphémer, v. a. & n. bespotte Gud, [bande.
Blatier, m. Kornhandler, c.
Blatte, f. Møl, n.
Blaude, f. fa. Vognmandskiortel, c.
Blé, m. Korn, n.; Sæd, c.; Hvede, c.; — **noir**, Boghvede, c.
Blêche, a. fa. blødagtig; svag.
Blême, a. bleg, blegladen.
Blêmir, v. n. blive bleg, blegne.
Blesser, v. a. saare, beskade; giøre vee, trykke; * fornærme, giøre Skade. **se** —, v. r. saare sig, giøre sig Skade; fornærmes.
Blessure, f. Saar, n.; Fornærmelse, c.
Blet, ette, a. melet, alt for moden.
Bleu, bleue, a. blaa; **parti** —, Streifparti.
Bleu, m. Blaat; blaa Farve; — **mourant**, bleg- ell. lyseblaa.
Bleuâtre, a. blaaagtig.
Bleuir, v. a. lade løbe blaa an. - v. n. blive blaa.
Blinder, v. a. T. bedække en Løbegrav med Blender; beklæde et Skib med gammelt Tougværk.
Blindes, f. pl. Blender; Riis, Travværk i Løbegrave; gammelt Toug.
Bloc, m. Blok, Klods; stor Hob af Vare; **en** —, under eet, i det Hele.
Blocage, m. **Blocaille**, f. Fyldegruus, n.; Fyldestene, Slags Stød i Billiard.
Blocus, m. T. Blokering, Indslutning, c.
Blond, onde, a. hvidguul, blond, lyshaaret. [blonde Haar.
Blond, m. blond Farve; Person med
Blonde, f. Blonde, c. (silke Knipplinger); Blondine, c.
Blondin, m. **-ine**, f. Person med blonde Haar; * fa. Laps, c.
Blondir, v. n. blive blond; blive guul.
Bloquer, v. a. blokere, indslutte; udfylde med Steen; spille Billiardkuglen med et stærkt Stød i Hiørnehullet.
Blossir, v. n. blive for moden.
se Blottir, v. r. sidde paa Hug; krybe sammen. [Reiseskiorte, c.
Blouse, f. Billiardpung, c.; Kittel,
Blouser, v. a. støde Kuglen i Hullet. **se** —, v. r. forløbe sig (paa Billiarden); * forsee sig, tage feil.
Bluet, m. Kornblomst, c.
Bluette, f. Gnist, c.; pl. Vittigheder.
Bluteau, Blutoir, m. Meelsæk, c.; Sigte, c.
Bluter, v. a. sigte Meel.
Bobèche, f. Lysepibe i en Stage.
Bobine, f. Væverspole, Teen, c.
Bobiner, v. a. spole.
Bobinette, f. liden Spole, c.; Dørskodde af Træ.
Bobineuse, f. Spolepige, -kone, c.
Bobo, m. (i Børnesprog) lille Stød, ubetydelig Smerte.
Bocage, m. Lund, Busk, Lysttov, c.
Bocal, m. Bæger, n.; Pocal, c.; Glaskugle som hænges for Lyset.

Bocard, m. T. Stampe ell. Hammer at knuse Erts med.
Bocarder, v. a. T. stampe, knuse Ertser.
Boeuf, m. Oxe, c.; Oxekiød, n.
Bogue, f. yderste Kastanieskal, c.
Boire, v. a. & n. drikke; drikke sig fuld; drikke i sig; slaae igiennem (som Papir). - m. Drikken; Drik, c.
Bois, m. Træ, n.; Skov, c.; Ved, Brænde, n.; hvad der forfærdiges af Træ, Skaft, n.; Kegle, c.; Hiortetakker, Horn. [Skov.
Boisé, **ée**, a. panelet; forsynet med
Boiser, v. a. panele.
Boiserie, f. **Boisage**, m. Paneling, c.; Paneelværk, n.
Boiseux, **euse**, a. som voxer til Træ, bliver træet.
Boisseau, m. Skieppe, c.; Skieppemaal, n.; Kniplepude, c.
Boisselée, f. en Skieppe fuld; en Skieppe Land.
Boisselier, m. Skieppemager, Sigtemager, c.
Boisson, f. Drik, c.; Drikkevare.
Boîte, f. Æske, Daase; lille Kasse, Bøsse; Uhrkasse, c.
Boite, f. rette Tid, da Viin kan drikkes.
Boiter, v. n. halte, hinke.
Boiteux, **euse**, a. halt.
Boîtier, m. Salvebøsse, c.; Saarelægens Æske, c.
Bol, **Bolus**, m. Bolus, Fidtleer, n.
Bombance, f. fa. stort, bekosteligt Giestebud.
Bombarde, f. Kanon, Svingbasse, c.; Bombardeerskib, n.; Baspibe i Orgeler.
Bombardement, m. Bombardering, c.
Bombarder, v. a. bombardere, kaste Bomber ind.
Bombardier, m. Bombarderer, c.
Bombasin, m. Bombasin, n.
Bombe, f. Bombe, c.
Bombement, m. Hvælving, Krumning, c.
Bomber, v. a. T. hvælve ud ad, giøre en flad Bue. - v. n. hæve sig i en Bue, være hvælvet, convex.
Bomerie, f. T. Bodmeri, n.

Bon, **bonne**, a. god; dygtig; goddædig; enfoldig.
Bon, m. Godt; god Egenskab; Fordeel, c.; det Bedste; Tilstaaelse, c.; Anviisning, c. [–, for Alvor.
Bon, ad. & i. godt! ret saa! **tout de**
Bonace, f. Havblik, n.
Bonasse, a. fa. god, ærlig, enfoldig.
Bonbon. m. Knas, Sukkergot, n.
Bonbonnière, f. Æske til Sukkertøi.
Bond, m. Hop, Spring, n.; Tilbagespring, n.
Bonde, f. Sluse, c.; Spunds, n.
Bondir, v. n. springe; hoppe; * støde op (af Maven).
Bondissant, **ante**, a. hoppende.
Bondissement, m. Hoppen, c.; Opstødelse af Maven.
Bondon, m. Spunds, n.; Spundsetap, c.
Bondonner, v. a. tilspundse.
Bondonnière, f. Spundshulbor, n.
Bonheur, m. Lykke, c.; Held, n.; **par** –, lykkeligviis.
Bonhomie, f. Godtroenhed, Godmodighed, Enfoldighed, Svaghed, c.
Bonifier, v. a. godtgiøre, opreise, erstatte; giøre bedre, forbedre. [fald.
Bonmot, m. Vittighed, c.; vittigt Ind-
Bonne, f. Gouvernante, Hovmesterinde,
Bonneau, m. Ankerboje, c. [c.
Bonnement, ad. oprigtigen; egentligen; ligefrem.
Bonnet, m. Hue, Hætte; Doctorhat, c.
Bonnetade, f. fa. Hattens Aftagelse, c.; dyb Compliment, c. [danig.
Bonneter, v. a. fa. (q.) bukke under-
Bonneterie, f. Huemager-Haandværk, n.
Bunneteur, m. fa. Complimentmager, Bedrager, Filur, c. [pevæver, c.
Bonnetier, m. Huekræmmer; Strøm-
Bon-sens, m. god, sund Forstand, c.
Bonté, f. Godhed; Godhiertighed; Høflighed, c.; **bontés**, pl. Beviser paa Godhed, Høfligheder.
Borax, m. Borax (Slags Middelsalt).
Bord, m. Rand, Kant, c.; Bred, c.; Siden af et Skib; Bordt, Besætning, c.
Bordage, m. Skibsbeklædning med Brædder.

Bordayer, v. n. T. lavere, krydse.
Bordé, m. Bordt, Besætning, Bræmme, c.
Bordé, p. & a. kantet, indfattet med.
Bordée, f. Slag under Krydsningen; Lag af Kanoner; glatte Lag.
Bordel, m. Horehuus, n.
Bordelier, m. een som gaaer paa Horehuus.
Border, v. a. kante, besætte, indfatte; løbe, strække sig langs med; seile langs med; – **les voiles**, skyde for, halse Seilene.
Bordereau, m. Fortegnelse over Myntsorter; Udtog af en Regning; Regnskabsbog, c.
Bordigue, f. Fiskegierde (at fange Fisk i).
Bordure, f. Besætning, Bræmme, Indfatning, c.; Ramme; Liste, c.
Boréal, ale, a. nordlig.
Borée, m. Boreas, Nordenvind, c.
Borgne, a. eenøiet; * mørk; mistænkelig; usandsynlig, uklar; slet.
Borgnesse, f. eenøiet, styg Qvinde, c.
Bornage, m. Grændsesteensætning, c.
Borne, f. Grændse- ell. Marksteen, c.; Grændseskiel, n.; Afviser, c.; **bornes**, pl. Grændser; * Skranker.
Borné, ée, p. indskrænket.
Borner, v. a. indgrændse; indskrænke, sætte Grændser. **se –, (à)** holde Maade, lade sig nøie med.
Bornoyer, v. a. sigte med det ene Øie, søge den lige Linie; visere.
Bosquet, m. lille Lund, c.
Bossage, m. fremstaaende Steen ell. Ende af en Bielke; Bugning, Runding, c.
Bosse, f. Pukkel; Bule; Udvært, Knude, c.; ophøiet Arbeide; Stopper; Ildflaske, c.; Model at tegne efter.
Bosselage, m. drevet, udbulet Arbeide, n.
Bosseler, v. a. giøre drevet Arbeide.
Bosseman, m. Baadsmand, c.
Bosser, v. a. T. bringe Ankeret paa Kranbielken; fastgiøre Ankertouget.
Bossetier, m. Gyrtler, c.
Bossette, f. Bukkel, Sirat paa Bidselet.
Bossu, ue, a. puklet; pukkelrygget; ujevn. [drevet Arbeide.
Bossuer, v. a. støde Buler i n. giøre

Bot, a. **pied –**, Klumpfod, c.
Bot, m. Baad, c.
Botanique, f. Urtevidenskab, Botanik. – a. botanisk.
Botaniser, v. a. botanisere, søge Urter.
Botte, f. Bundt, Knippe, n.; Støvle, c.; Fodtrin ved Vogndøren; Stød i Fægtning; Klump Skarn ell. Snee som hænger ved Benene; **porter une – à q.** bibringe een et Stød; spille een en slem Streg; faae en Plade.
Botté, ée, a. bestøvlet, med Støvler paa.
Bottelage, m. Høets Sammenknipning,
Botteler, v. a. binde i Knipper. [c.
Botteleur, m. een der knipper Høe.
Botter, v. a. giøre Støvler; trække Støvler paa. **se –**, v. r. trække sine Støvler paa; faae Snee ell. Skarn hængende ved Skoen. [ler.
Bottier, m. Skomager, som gier Støv-
Bottine, f. Støvlet, Halvstøvle, c.
Bouc, m. Buk, Giedebuk, c.; Skindpose (til Viin ell. Olie), c.
Boucage, m. Steenbræk, Pimpinelle.
Boucanier, m. amerikansk Jæger, Røver; Jagtbøsse, c. [merdug.
Boucassin, m. grovt Bomuldstøi, Ol-
Boucaut, m. Paktønde, Tønde, c.
Bouche, f. Mund; Flab, c.; Aabning; Munding, c.; – **à feu**, Ildsvælg, n.; **de –**, ad. mundtligt.
Bouchée, f. Mundfuld, c. [sperre.
Boucher, v. a. tilstoppe, tilproppe; til-
Boucher, m. Slagter, c.
Bouchère, f. Slagterkone, c.
Boucherie, f. Slagterhuus, n.; Slagterbod, Slagterbænk, c.; * Blodbad, n.
Boucheture, f. Gierde, Hække, n.
Bouchoir, m. Jernplade, Ovndør, c.
Bouchon, m. Spunds, Prop, Tol, c.; Visk, som hænges ud for Viin og Øl; * Vertshuus, n.
Bouchonner, v. a. fa. trykke sammen i en Klump; forkrølle; – **un cheval**, gnie en Hest med en Halmvisk; – **un enfant**, karessere et Barn.
Bouchots, m. pl. Fiskergierde ved Stranden. [los, c.
Boucle, f. Spænde, n.; Ring, c.; Haar-

Bouclement, m. T. en Hoppes Ringning, c.
Boucler, v. a. spænde, tilspænde; spærre, indslutte; krølle Haar; ringe, lægge Ring paa. - v. n. krølle sig; give sig. **se** –, v. r. krølle sine Haar.
Bouclier, m. Skiold, n. [drik, c.
Boucon, m. forgiftet Mundfuld; Gift-
Bouder, v. n. knurre, sætte surt Ansigt op.
Bouderie, f. Surmulen; Vrede, c.
Boudeur, m. **-euse**, f. een som vrantter; Knurrepotte, c.
Boudin, m. Blodpølse, c.; Valtse, c.; Zirat om en Støtte; Vadsæk, c.
Boudinier, m. Pølsestopper, c.
Boudinière, f. Pølsehorn, n.
Boudoir, m. lille Kammer til at være ene i; Damers Værelse, n.
Boue, f. Skarn, Dynd, n.
Bouée, f. Ankerboie, c.
Boueur, m. **-euse**, f. Skarnager, Gadefeier, c.
Boueux, **euse**. a. ureen, dyndet.
Bouffant, **ante**, a. som staaer ud; opblæst. - m. Fruentimmerpuf.
Bouffe, a. comisk. - m. Bouffe, comisk Skuespiller; pl. italiensk Opera.
Bouffée, f. Vindstød, n.; pludselig opstaaet Røg, Stank 2c., Regnskyl, n.; * Anstød, Udbrud, n.; Ræben, c.
Bouffer, v. n. p. u. blæse Kinderne op; staae ud, opblæses; puste op. - v. a. puste Kiød op. [c.
Bouffette, f. Dusk, Qvast, Baandsløife,
Bouffi, **ie**, p. & a. hovnet; opblæst; svulstig.
Bouffir, v. a. blæse Ansigtet op. - v. n. hovne, svulme op.
Bouffissure, f. Hævelse; Opblæsen, c.; hovnet Sted, n. * Høitravenhed i Stilen.
Bouffon, m. **onne**, f. Komediantnar, Bajas, c. - lystig, comisk.
Bouffonner, v. n. giøre Løier, spøge, være Nar. [Spøg, c.
Bouffonnerie, f. latterlige Pudser;
Bouge, m. Sidekammer; Braa, Kant, Bug, c.
Bougeoir, m. Lyseplade, c.
Bouger, v. n. bevæge sig af Stedet.
Bougette, f. liden Vadsæk, c.
Bougie, f. Vorlys, n.; Vorstabel, c.
Bougonner, v. n. fa. knurre, brumme.
Bougran, m. Vordug, Tril, n.
Bougre, m. een som bedriver Utugt med Drenge; Skarn, n. (Skieldsord).
Bougresse, f. Tæske; liderlig Qvinde, c.
Bouillant, **ante**, a. kogende; * opbrusende. [Toldbodstempel, c.
Bouille, f. Fiskerstang, Plumpestang;
Bouiller, v. a. plumre Vandet, bruge Plumpestang; plombere, stemple Tøi.
Bouilli, m. kogt Oxekiød.
Bouillie, f. tynd Grød, Velling, Pap.
Bouillir, v. n. koge, syde; sydde Bobler; * giære, bruse. - v. a. oppuste Kiød.
Bouilloir, m. Kar til Reenkogning, c.
Bouilloire, f. Kiedel; Themaskine, c.
Bouillon, m. Boble under Kogningen; Opbrusen, c.; Suppe, Kiødsuppe, c.; * Heftighed, Ungdoms Hidsighed, c.; Baandsløife, Fruentimmerpuf.
Bouillonnant, **ante**, a. kogende, sprudende. [den, Kogen, c.
Bouillonnement, m. Opkog, n.; Syd-
Bouillonner, v. a. besætte med Baand ell. Puf. - v. n. syde, opkoge.
Boulaie, f. Lund af Birketræer.
Boulanger, m. **-ère**, f. Bager; Bagerkone, c.
Boulanger, v. a. bage Brød.
Boulangerie, f. Bagerhuus, Bageri, n.; Bagerhaandværk, n. [tænksomt.
Boule, f. Kugle, c.; **à – vue**, ube-
Bouleau, m. Birk, c.; Birketræ, n.
Bouler, v. n. (om Duer) blæse Halsen op; skyde ud ved Roden.
Boulet, m. Kanonkugle, c.; Koden paa en Hestes Fod.
Bouleté, **ée**, a. T. **cheval** –, Hest, som har forvredet sin Fod.
Boulette, f. lille Kugle; Kiødbolle, c.
Bouleux, m. Karrehest, kort tyk Hest, c.
Boulevard, **Boulevart**, m. * Bolværk, n.; Vold, c.; Boulevard i Paris.
Bouleversement, m. Kuldkastelse; Forstyrrelse, c.

Bouleverser, v. a. kuldkaste, ødelægge, forstyrre.
Boulimie, f. graadig Hunger, Fraadsefeber, c.
Boulin, m. Rede i et Duehuus; T. Hul paa en Muur, hvori Bielkerne lægges.
Bouline, f. Bougline, c.
Bouliner, v. n. seile med Sidevind; krydse for Vinden; handle uredelig. - v. a. stiele, rapse (i Leiren).
Boulineur, m. Soldat, som stieler i Leiren.
Boulingrin, m. Grønsværs Plads, c.
Boulingue, f. Topseil, n.
Boulon, m. Jernbolt, Jernstang, Nagle, c.
Boulonner, v. a. giøre fast med Jernbolte.
Bouque, f. Snevring, c.; snevert Strede, n.
Bouquer, v. n. & a. kysse af Tvang; *fa. give sig, give tabt.
Bouquet, m. Buket, Urtekost, c.; Bundt, n.; *Digt paa en Fødselsdag ell. Navnedag; Samling af Historier; Vist paa Suppen; Vist paa Heste, som ere tilfals; — **de bois**, Lystlund, c.
Bouquetier, m. een som sælger Bouketter; Blomsterpotte, c.
Bouquetière, f. Blomsterpige, som sælger Urtekoste.
Bouquetin, m. Steenbuk, c.
Bouquin, m. gammel Buk; gammel geil Knegt; gammel slet Bog, c.
Bouquiner, v. n. fa. søge gamle Bøger; læse gamle, slette Bøger; (om Haren) ramle.
Bouquinerie, f. Samling af gamle slette Bøger; Handel dermed.
Bouquineur, m. een som læser ell. handler med gamle Bøger.
Bouquiniste, m. een som handler med gamle Bøger.
Bourbe, f. Skarn, Dynd, Mudder, n.
Bourbeux, euse, a. dyndet, mudderet.
Bourbier, m. Pøl, Sump, Morads, c.
Bourbillon, m. tyk Edder i en Hestes Byld.
Bourcette, f. Agerkaal, c. (Urt).
Bourdalou, m. afstang Natpotte; Hattetresse, c.
Bourdaloue, f. Slags broget Lærred.
Bourde, f. fa. grov Løgn; falsk Efterretning, c. T.; Læseil, n.
Bourder, v. n. fa. lyve een noget for.
Bourdeur, m. —**euse**, f. een som farer med Løgn, giør Flauser.
Bourdin, f. Slags Pærsener.
Bourdon, m. Humlebi; største Orgelpibe; Brumpibe; Pilegrims-Stav; stor Klokke, c.
Bourdonnant, ante, a. surrende, brummende.
Bourdonnement, m. Brummen, Surren, c.; Susen for Ørene.
Bourdonner, v. n. snurre, brumme; mumle i Skiegget.
Bourg, m. stor Landsby.
Bourgade, f. liden Flekke ell. Landsby.
Bourgeois, m. Borger; Kunde; Huusvært, c.; Borgerskab, n.
Bourgeois, oise, a. borgerlig.
Bourgeoise, f. Borgerinde, Borgers Kone, c.
Bourgeoisie, f. Borgerskab, n.; Borgerret, c.
Bourgeon, m. Knop, c.; Øie, Skud, n.; Finne i Ansigtet; **Bourgeons**, pl. Plukkeuld, c.
Bourgeonné, ée, a. udslaaet; finnet i Ansigtet.
Bourgeonner, v. n. skyde Knopper; slaae ud; blive finnet.
Bourgmestre, m. Borgemester, c.
Bourgogne, m. fa. Burgunder-Viin, c.
Bourguignotte, f. Slags Stormhue, c.
Bourrade, f. Hug, Bid; Nævedrag, Stød, n.; Stød med Kolben af Geværet; * grovt Svar, n.
Bourrasque, f. Vindstød, Vindkast, n.; * Anfald; Udbrud; Uheld, n.
Bourre, f. Haar til at stoppe ud med; Forladning, c.; * fa. Fyldekalk i Skrifter.
Bourreau, m. Bøddel, Skarpretter, c.
Bourrée, f. Knippe Riisbrænde.
Bourreler, v. a. * martre, qvæle.
Bourrelet, Bourlet, m. udstoppet Bære-Ring ell. Bære-Krands; Udstopning; Faldhat, c.
Bourrelier, m. een som giør udstoppet Seletøi, Sadelmager, c.
Bourrelle, f. Skarpretter-Kone, c.; fa. Ravnemoder, c.
Bourrer, v. a. udstoppe med Uld ell.

Haar; * give Puf; faae Ladestokken i Løbet for at sætte Forladning for. se –, v. r. gaae løs paa hinanden. – v. n. (om Silke) komme i Urede.

Bourriche, f. Kurv uden Hanke.

Bourriers, m. pl. Avner ell. Støv af Korn.

Bourrique, f. Æselinde; Skindmær; Tosse; Muurernes Kasse, c.

Bourriquet, m. Æselføl, n.; Kar ell. Trug til Muursteen.

Bourru, ue, a. vranten, egensindig; **moine –**, Bussemand; udklædt Spøgelse, n.

Boursault, m. Slags Piletræ, n.

Bourse, f. Pung, Pengepung; Børs, c.; Kanin-Net; Stipendium, n.; Convict, Friplads; Bælg, Skal, c.; **Bourses**, pl. Sadeltasker; Pungene ved det mandlige Lem. [lomme, Buxelomme, c.

Bourseron, Bourson, m. Penge-

Boursier, m. **–ière**, f. een som gjør Punge; Convictorist, som har Stipendier; Skatmester; Kassemester, c.

Boursiller, v. n. skyde Penge sammen.

Boursilleur, m. Gnier, c.

Boursoufflade, –age, m. Bulning, Svulst, c. [plusktæftet; høitravende.

Boursoufflé, ée, a. hovnet; opblæst,

Boursouffler, v. a. blæse Huden op, gjøre hoven. [hed, c.

Boursoufflure, f. Hævelse; Opblæst-

Bousculer, v. a. støde hid og did; gjennemrode.

Bouse, Bouze de vache, f. Komøg, n.

Bousillage, m. en af Straa og Kalk sammenklistret Væg; * Fuskerværk, n.

Bousiller, v. a. sammenklistre med Leer og Straa; fuske, hjaske.

Bousilleur, m. Leerklatter; slet Arbeider; Fusker, c.

Boussole, f. Kompas, n.

Bout, m. Ende; Spidse, Yderste, Pynt, c.; lidet Stykke, liden Rest; Brystvort; Lap; Dupsko, c.; **tenir le bon –**, have Fordelen paa sin Side; **vent de –**, Modvind, c.

Boutade, f. Lune; hastigt Indfald, n.; Nykke, c.; **par –s**, stødeviis.

Boutargue, Boutarque, f. nedsaltet Fiskeravn, Caviar. [Been.

Bouté, ée, a. om Heste, som har lige

Boutée, f. T. Støtte, Understøttelse, c.

Boute-en-train, m. Fugl som faaer andre til at synge; * Tilskynder, Opmuntrer; Bekkeler, c.

Boute-feu, m. p. u. Mordbrænder; Oprørsstifter; Lunte; Sø-Constabel, c.

Boute-hors, m. en gammel Leg; * fa. Færdighed i at tale; Raastang, c.

Bouteille, f. Flaske; Vandblære, c.; fa. Stolebommert, c.

Bouter, v. a. sætte, stikke; **boutez-vous là**, sæt Dem der! – v. n. – **à l'eau, – au large**, stikke i Søen.

Bouterolle, f. Dupsko; Gravstikke, c.; Indsnit i Nøglekammen.

Boute-selle, m. Tegn med Trompeten, at Rytterne skal sadle og stige til Hest.

Boute-tout-cuire, m. Fraadser, Ødeland, c.

Boutique, f. Bod, Kræmmerbod, c.; Værksted; Hyttefad, n.; forlagte Vare.

Boutiquier, m. **–ière**, f. Kræmmer; Kræmmerske, c.

Boutoir, m. Vildsvins Tryne, c.; Virkjern, Pudsejern, n.

Bouton, m. Knop; Knap; Finne; Hedeblegn c.; Sigtekorn; Brændejern, n.; **– à feuilles**, Bladeknop; **– à fleurs**, Blomsterknop, c.

Boutonné, ée, p. & a. knoppet; tilknappet; fig. finnet; hemmelighedsfuld, varsom. [knappe til.

Boutonner, v. n. skyde Knopper. – v. a.

Boutonnerie, f. Knapmagerarbeide, -værksted, n.

Boutonnier, m. Knapmager, c.

Boutonnière, f. Knaphul, n. [riim.

Bouts-rimés, m. pl. foreskrevne Ende-

Bouture, f. Podeqvist; Viinsteensluд, c.

Bouvement, m. Listehøvl, c.

Bouverie, f. Oxestald, c.

Bouvet, m. Plovhøvl, c.

Bouvier, m. **–ière**, f. Studedriver, Kohyrde; Stjernebilledet Bootes; * Studenstrup, Knold, c.

Bouvillon, m. ung Tyr, c.

Bouvreuil, m. Dompap, c.
Boyau, Tarm, c. Indvold.
Boyaudier, m. een som gjør Tarmestrenge.
Bracelet, m. Armbaand, n.
Brachial, ale, a. hørende til Armen. - m. Armmuskel, c.
Braconner, v. n. jage paa en andens Grund; gaae paa Krybskytteri.
Braconnier, m. Krybskytte, Bildttyv, c.
Bractéate, f. Bracteat, Blikmynt, huul Mynt, c.
Bractéole, f. smaae Guldplader.
Braguer, n. n. leve lystigt; broute.
Brai, m. Skibstiære, afskallet Byg; Snare, c.
Braie, f. Barneblee, c.; beget Lærred neden om Masten.
Braillard, arde, Brailleur, euse, a. een der skraaler; Skraalhals, c. [Dyr.
Braillement, m. Skraalen; Skrig af
Brailler, v. n. skrige, snakke med høi Røst. - v. a. salte Sild og vende dem med Skovlen.
Braire, v. n. skryde som et Æsel.
Braise, f. Gløð, gloende Kul; * Elskovs Brynde, c.
Braisier, m. Kultønde, c. (hos Bagere).
Braisière, f. (hos Bagerne) Kar hvori Kul slukkes.
Bramer, v. n. bræe, skrige.
Bramine, Bramin, m. Bramin, n.
Bran, m. Menneskeskarn, n.; **— de son**, groveste Kli; **— de scie**, Saugspaaner.
Brancard, m. Bærebør; Bærestol, c.; Svingbom paa en Vogn.
Brancardier, m. Drager, Bærer, c.
Branchage, m. Grenene paa et Træ.
Branche, f. Green; Qvist, c.; Arm paa en Lysekrone; Bidselstang, c.; Stang ell. Arm paa en Bismer; Bøile paa en Kaarde, c.; Trompetrør, n.; * Sidelinie paa et Stammetræ. [ell. paa en Raa.
Branché, ée, a. siddende paa en Green
Brancher, v. a. hænge paa en Green. - v. n. sidde paa en Green.
Branchier, a. m. **oiseau —**, ung Rovfugl, som flagrer paa Grenene. [pl.
Branchies, f. pl. Fiskegiæller, Fiskeøren
Branchu, ue, a. grenet.
Brande, f. Lyng; Hede, c.; lille Green.
Brandebourg, f. Slags Reisekiole, c. - m. Slags broderede Knaphuller.
Brandevin, m. fa. Brændeviin, c.
Brandevinier, m. **-ière**, f. fa. Brændeviinbrænder, -sælger, Marketenderske, c.
Brandillement, m. Gyngen, Svingen, c.
Brandiller, v. a. gynge, svinge, slingre.
Brandilloire, f. Gynge, Vippe, c.
Brandir, v. a. svinge.
Brandon, m. Brand; Fakkel, c.; Straavisk, Straapæl, opstilt som Tegn.
Branlant, ante, a. vaklende.
Branle, m. Svingen, Vaklen, c. Sving, n.; * Tilskyndelse, Lyst til; Uvished; Runddands; Hængekøie, c.
Branlement, m. Rysten, Vaklen, c.
Branle-queue, f. Vipstiert, c.
Branler, v. a. rokke, ryste, svinge. - v. n. vakle; vige.
Branloire, f. Gyngebret, n. Kiæde, hvormed Blæsebælgen trækkes.
Braque, m. & f. Sporhund, Støver; * Ubesindig, c. [til en Side.
Braquement, m. Retning ell. Vending
Braquer, v. a. rette, vende en Kanon et Sted hen.
Braques, f. pl. Krabbekløer.
Bras, m. Arm, Lysearm; Krebskloe; Fiskefinne; Magt, Tapperhed, c.; **à tour de —**, ad. af Livsens Kræfter.
Braser, v. a. T. smede Jern sammen, sveise.
Brasier, m. Hob gloende Kul; Ildpande; Kultønde; * Elskovsild, c.
Brasillement, m. Skin, n.; Funklen, c.
Brasiller, v. a. riste lidt paa Kul. - v. n. funkle, skinne.
Brassage, m. Indtægt, Myntmesteren har; Bryggerløn, c. [me, n.
Brassard, m. Armskinne, c.; Skind-Ær-
Brasse, f. Favn, c.; Favnemaal, n.
Brassée, f. Arm fuld, c.
Brasser, v. a. røre om; brygge Øl; brase, stille Seilene; * opspinde et Forræderi.
Brasserie, f. Bryggerhuus; Bryggeri, n.

Brasseur, m. **-euse**, f. Brygger; Bryggerkone, c. [trøie.
Brassières, f. pl. fort, stiv Qvinde-
Brassin, m. Bryggerkiedel, c. Bryggerkar, n.
Bravache, m. Storpraler, Skryder, c.
Bravade, f. Trodsen, c.; Praleri, n.
Brave, a. tapper; brav; skikkelig; fa. smukt klædt. - m. en tapper Helt; Bovehals, Slagsbroder, c.
Bravement, ad. tappert, brav; fuldt.
Braver, v. a. q. trodse een; qc. byde Trods, foragte.
Braverie, f. fa. Klæderpragt, Bram, c.
Bravoure, f. Tapperhed, c. pl. Heltegierninger.
Brayer, v. a. tiære.
Brayer, m. Slags Brokbaand, n.; Jernet, en Vægtbielke hænger paa; Bælte, hvori bæres Fanen; Læderrem til en Klokkeknevel.
Brayette, f. Buxesplit, c.
Bréant, m. Kiernebider, c.
Brebis, f. Faar, n.
Brèche, f. Sprække, c. Hul, Aabning i en Muur, Voldt x.; Skaar, n.; Skade, Forliis, c. [Fortand.
Brèche-dents, m. een der har mistet en
Brechet, m. Brystbeen, n.; Hiertegrube, c.
Bredouille, m. (f.) dobbelt Spil i Triktrak; Tegn til at mærke et saadant Parti; **sortir - de...**, komme fra et Sted med uforrettet Sag.
Bredouillement, m. Stammen, c.
Bredouiller, v. n. & a. stamme, tale uforstaaelig; fremstamme.
Bredouilleur, m. **-euse**, f. een som stammer. [Skibspas, n.
Bref, m. paveligt Breve; Bønnebog, c.
Bref, brève, a. kort. - ad. kort; hurtigt; **en** -, kortelig; i kort Tid.
Brelan, m. Slags Kortspil; Spillehuus, n.
Brelander· v. n. spille bestandig.
Brelandier, m. **-ère**, f. stærk Spiller, c.
Brelandinier, m. **-ière**, f. Kræmmer som staaer ud med Vare.
Brelique-Breloque, ad. ubetænksomt, overilet.
Brelle, f. Tømmerflaade, c.
Breloque, f. Berlok; nydelige Smaating som hænges paa.
Breluche, f. Slags Droguet, halv uldent Tøi.
Brème, f. Brasen, c. (Fisk).
Breneux, euse, a. besudlet med Skarn.
Brésil, m. Brasilien; Brasilietræ, n.
Bresiller, v. a. brække i smaa Stykker; farve med Brasilietræ.
Breste, f. Liimstang, c.
Brétailler, v. n. fegtes tidt; slaaes tidt.
Brétailleur, m. een som gierne øver sig i Fegtning; Slagsbroder, c.
Bretauder, v. a. kappe; skiære Ørene af en Hest; kastrere; klippe Haarene for kort. [pl. Buxeseler.
Bretelle, f. Dragerbaand, n. Sele, c.;
Breton, m. **-onne**, f. Bretagner, -inde, c.; Slags Muslingskal.
Brette, f. lang Kaarde, Huggert, c.
Bretté, ée, a. takket, hvad der har Tænder.
Bretteler, Bretter, v. a. rappe ud, glatte en Væg, glatte med en takket Kelle; tilhugge Stene med en takket Hammer; duellere. [c.
Bretteur, m. Slagsbroder, c. Renomist,
Bretture, f. Takker, Tænder paa Haandværktøi.
Breuil, m. indhegnet Skov; Line at beslaae Seil med.
Breuiller, v. a. T. svøfte Seilene, trække dem sammen. [Qvæg.
Breuvage, m. Drik, c. Lægedrik for
Brève, f. T. Tofierdedeelsnode; kort Stavelse, c.
Brevet, m. Patent, n.; Bevilling, Bestalling, c.; Diplom, n.; en Skippers Fragtseddel; **- d'apprentissage**, Lærebrev, n. [x.
Breveter, v. a. give Patent, Bestalling
Bréviaire, m. daglig Gudstieneste; Ritual-Bog, Bønnebog, c.
Bribe, f. fa. stort Stykke Brød, Humpe, c.; **Bribes**, pl. levede Flækker; Levninger fra Maaltidet.

Bricole, f. Springrem, c. en Kuglets Tilbagespring; Løgn; **de –, par –**, ad Omveie; **bricoles**, pl. Bæreseler; Slags Jægergarn.
Bricoler, v. n. faae til at springe tilbage; * gaae Krumveie, søge Udflugter; finde Vei giennem Buske.
Bride, f. Tømme, c.; Bidsel, n.; Trendse i Knaphullerne; Hagebaand i en Hølike; Jernbaand, n.; **tourner –**, vende om; forandre sin Mening.
Brider, v. a. lægge Tømme paa; holde i Tømme; binde fast; * indskrænke; – – **l'ancre**, beklæde Ankeret. – v. n. sidde for snevert. [fæstes.
Bridoir, m. Baand, hvormed Hovedtøi
Bridon, m. Engelsk Bidsel; Trendse; Linnet paa Nonneslør.
Brief, ève, a. T. kort.
Brièvement, ad. kortelig.
Brièveté, f. Korthed, c.
Brifer, v. a. fa. æde graadigen.
Brifeur, m. **–euse**, f. fa. Slughals, c.
Brigade, f. en Brigade, et Troppecorps. [Formand i en Baad.
Brigadier, m. Brigadeer; Corporal;
Brigand, m. Stratenrøver, Skimand, c.
Brigandage, m. Stratenrøveri, n.; Udsugelse, c.
Brigander, v. n. øve Stratenrøveri.
Brigantin, m. Brigantin, Krigsskup, c.
Brignole, f. Slags Blommer fra Brignoles.
Brigue, f. Bestræbelse, Ansøgning ved andres Hielp; Parti, n.; Cabaler.
Briguer, v. a. qc. begierligen søge; hige efter; bruge Cabaler.
Brillant, ante, a. glimrende; prægtig.
Brillant, m. Glands, Glimren, c.; Brillant, c. (Diamant).
Brillanté, ée, a. skebet, glimrende; som bærer falsk Glands.
Brillanter, v. a. slibe Diamanter; give Glands; udsmykke.
Briller, v. n. glimre, tindre, funkle; fremskinne.
Brimbale, f. Pumpestang, c.
Brimbaler, v. a. fa. klimpre, ringe med Klokker, klinge
Brimborions, m. pl. fa. Smaating, Legetøi.
Brin, m. Spire, Stilk, c.; Trevl, Traad, c.; lidet Stud; Pind, c.; ung rank Stamme; Smule; **– d'estoc**, Springstang; **brin à brin**, een Trevl efter den anden, een for een.
Brioche, f. Slags Kage; Dumhed, Bommert, c.
Brique, f. Muursteen, Teglsteen, c.
Briquet, m. Fyrstaal, n. – **phosphorique**, chemisk Fyrtøi.
Briquetage, m. Hob Muursteene; Muur af Muursteene; malede Muursteene.
Briqueter, v. a. stryge en Muur an, som om den var giort af Muursteen.
Briqueterie, f. Teglbrænderi, n.
Briquetier, m. Teglbrænder, Teglstryger, c. [Skib.
Bris, m. voldsomt Indbrud; Brag af et
Brisant, m. Brænding i Søen; **Brisans**, pl. Skiær; skiulte Klipper.
Brise, f. kiølig Vind, Kuling, c.
Brise-cou, m. Trappe, Trappetrin, man kan brække Halsen paa.
Brisées, f. pl. T. afbrudte Qviste, til at betegne Vildtbanen ell. Skovhugsten; * Fodspor, Beie.
Brisement, m. Bølgernes Bryden, c.; * **– de coeur**, Hiertets Sønderknuselse, c.
Briser, v. a. bryde, knuse, sønderbryde; * afmatte. – v. n. strande; brydes. **se –**, v. r. brækkes, gaae i Stykker; foldes sammen, lade sig slaae sammen (om Døre, Skodder &c.).
Brise-vent, m. Lukke, Hegn om Planter mod Vinden.
Brisoir, m. Hørbryde, Hampebryde, c.
Brisure, f. Brækning, c. Knæk, n.; Sprække, c. Forlængelse af Courtinen.
Broc, m. stor Viinkande, c.; Stegespid, n. **de bric et de –**, ad. stykkeviis, med Ret ell. Uret.
Brocanter, v. n. handle med brugte Sager, gamle Materier &c.
Brocanteur, m. een som handler med Konstsager, Materier &c.
Brocard, m. fa. Spotteglose, Stikpille, c.
Brocarder, v. a. fa. stikle, give Skoser.

Brocart, Brocat, m. Brokade (silke Guld- ell. Sølvstoff).
Brocatelle, f. Slags ringe Brocade; Slags Marmor.
Broche, f. Spid, Stegespid; Lysespid, n.; Svik, c.; Tap ell. Hane paa en Tønde; Strikkepind; Syl, c.; Tap ell. Torn i en Laas; Daadyrs Horn.
Brochée, f. Spid fuldt.
Brocher, v. a. strikke; virke med Guld; spidde; hefte med Svikke ell. Søm; hefte Bøger; * skrive i Hast, udkaste.
Brochet, m. Giedde, c.
Brocheton, m. lille Giedde, c.
Brochette, f. Spilepind; lidet Stegespid; **Brochettes,** pl. smaae, paa Spid stegte Stykker Kalvebriissel, Lever ꝛc.; Maalestok hos Klokkestøbere.
Brocheur, m. **-euse,** f. Strømpestrikker, c. een som hefter Bøger.
Brochoir, m. Hovsmeds Klinkhammer, c.
Brochure, f. hæftet Bog, c.; Flyveskrift, n.
Brocoli, m. Slags Blomkaal.
Brodequin, m. Slags gammeldags Støvler, Halvstøvler; Ridestrømper; spanske Støvler (Tortur).
Broder, v. a. brodere, udsye; * udsmykke, lyve.
Broderie, f. Brodering, Udsyening, c. Prydelse, Zirat, c. [dererske, c.
Brodeur, m. **-euse,** f. Broderer, Bro-
Broiement, Broîment, m. Farvers Gnidning, Knusning ꝛc. [blen, c.
Bronchade, f. Feiltrin, n. Hestes Snu-
Broncher, v. n. snuble; træde feil; * tage feil, støde an.
Bronze, m. Bronce, Kobbermalm, n.
Bronzer, v. a. give Udseende af Bronce, farve sort. **se –,** v. r. blive haard; faae Broncefarve.
Broquart, m. Aar gammel Hiort, c.
Broquette, f. lille Søm, c.
Brosse, f. Børste, c.; Pensel af Svinebørster, Malerpensel, c.
Brosser, v. a. børste, afbørste; * (q.) banke een; **– les-forêts,** giennemstreife Skovene.
Brosseur, m. Skopudser, c.
Brossier, m. Børstenbinder, c.
Brou, Brout, m. grøn Skal om en Nød.
Brouailles, f. pl. Indvolde af Fiske og Fugle som laves til.
Brouée, f. fiin Regn, Taage, c.
Brouet, m. Slags Kraftsuppe, c. **– de l'épousée,** Brudesuppe, c.; **– de l'accouchée,** Barselsuppe, c.
Brouette, f. Trillebør, Hiulbør, c. Haandvogn med to Hiul.
Brouetter, v. a. trille paa Hiulbør.
Brouettier, m. een der triller med Hiulbør. [Skri.
Brouhaha, m. Bifaldsraab, Skrig,
Brouillamini, m. fa. Forvirring, forvirrede Sager; Hesteplaster af armeniansk Bolus.
Brouillard, m. Taage, c.; Kladdebog – a. **papier –,** Trækpapir, n.
Brouiller, v. a. blande sammen, røre om; * bringe i Uorden, forstyrre; besmøre Papir. **se –,** v. r. komme i Uorden; blive uenig; forvirres; (om Veiret) mørknes. [Uenighed, c.
Brouillerie, Brouille, f. Forvirring,
Brouillon, onne, a. een som ypper Splid, som bringer i Uorden; uroligt Hoved.
Brouillon, m. Kladdebog, c.; Concept.
Brouir, v. a. (om Solen) forbrænde, fortørre.
Brouïssure, f. Skade, som Planterne tage af ondt Veirlig. [nekrat, n.
Broussailles, f. pl. Buske; Krat, Tor-
Brout, m. ungt Riis.
Brouter, v. a. & n. æde Græs, græsse, afgræsse; æde Blade, unge Skud ꝛc.
Broutilles, f. pl. Riseqviste; fa. unyttigt Skrab.
Broye, f. Hamp- ell. Hørbrækker, c.
Broyer, v. a. rive, gnide, søndergnide; brække Hør. [bryder Hør.
Broyeur, m. een som river Farve; som
Broyon, m. Kølle ell. Stang hvormed Kalken omrøres; Farvejern at udrøre Trykkersværten; Slags Fælde.
Bru, f. Svigerdatter, Sønnekone, c.
Brugnon, m. Slags Ferskener.

Bruine, f. fold Støvregn, c.
Bruiné, ée, a. beskadiget af Støvregn.
Bruiner, v. i. risle, regne fiint.
Bruire, v. n. suse, bruse.
Bruissement, m. Susen, Surren, c.
Bruit, m. Larm, Støi, c.; Bulder, Skrald, n.; Opsigt; Rygte, n.; Strid, c.; Opløb, n. [fyrig.
Brûlant, ante, a. heed, brændende; *
Brûlé, ée, a. sveden, forbrændt; **vin** –, afbrændt Viin. [Smag.
Brûlé, m. Brand, c. brændt Lugt ell.
Brûler, v. a. & n. brænde, opbrænde; optænde; opbrændes; fortæres af Lidenskab.
Brûleur, m. **–euse**, f. – **de maisons**, Mordbrænder, c.
Brûlot, m. Brander, c.; Branderskib, n.; * en hidsig Person; Mundfuld, som er alt for saltet og pebret.
Brûlure, f. brændt Saar, n.
Brumaire, m. efter den republican. Kalender: Taagemaaneden (23 Octob. til 22 Nov.). [ter.
Brumal, ale, a. hvad der hører til Vin-
Brume, f. tyk Taage til Søes.
Brun, une, a. bruun; mørk; – m. bruun Farve, c.
Brunâtre, a. brunagtig.
Brune, f. Brünette, c. **fa. sur la** –, i Aftningen.
Brunelle, f. Prunelle, c. (en Urt).
Brunet, m. **–ette**, f. bruunladen; som har brune Haar; bruunladen Pige.
Brunette, f. liden Sang, Vise, c.
Brunir, v. a. giøre bruun; farve bruun; polere, glatte. – v. n. blive bruun.
Brunissage, m. Sølvets Polering, c.
Brunisseur, m. een der polerer Sølv &c.
Brunissoir, m. Redskab hvormed poleres, Polerestaal. [heftig.
Brusque, a. fremfusende; vild; hidsig,
Brusquer, v. a. (q.) overfuse med Ord; angribe med Heftighed; behandle grovt, uartigt. [Overfusen, c.
Brusquerie, f. Grovhed, Heftighed,
Brut, ute, a. raa, ubearbeidet; uraffineret; * plump, grov; **poids** –, Bruttovægt. – ad. brutto.

Brutal, ale, a. dyrisk; uforskammet, ufornuftig, gal.
Brutaliser, v. a. begegne een grovt.
Brutalité, f. fæisk Opførsel; grov Adfærd, c. [Menneske, n.
Brute, f. umælende Dyr, n.; dumt
Bruyant, ante, a. støiende, brusende
Bruyère, f. Lyng, n. Lynghede, c.
Buanderie, f. Vaskerhuus, Sted, hvor der bøges. [kone, c.
Buandier, m. **–ière**, f. Vasker, Vasker-
Bube, f. Hedeblegn paa Huden.
Bubon, m. Pest- ell. venerisk Byld, c.
Buccin, m. Trompetsnekke, Kruksnekke, c.
Bûche, f. et Stykke Brænde; Klods; * Klodrian; Fiskerqvase, c.
Bûcher, m. Brændekammer; Baal, n. Stabel Brænde.
Bûcher, v. a. kløve, flække (Brænde); giennembanke. **se** –, v. r. prygles.
Bûcheron, m. Brændehugger, c.
Bûchette, f. smaat Brænde; Pind, Qvist; Affald i Skoven.
Bucolique, a. **poëme** –, Hyrdedigt, n.
Buer, v. a. udlude, vaske.
Buffet, m. Skab til Sølvtøi; Skienkebord, Credentsbord; Bordtøi, n.; Kasse til et Orgelværk.
Buffeter, v. n. tage Hul paa et Viinfad (om Vognmænd).
Buffetier, m. Snyltegiæst, Smarodser, c.
Buffle, m. Bøffelore, c.; Bøffellæder, n. Kollert deraf; * Dummerhoved, n.
Buffleterie, f. Soldaternes Lædertøi af Bøffellæder. [Skind, n.
Bufflétin, m. Bøffelkalv, c. sammes
Buire, f. stor Skienkekande, c.
Buis, m. Buxbom, c.
Buissaie, Buissière, f. Plads bevoxet med Buxbom. [Kratskov, c.
Buisson, m. Busk, c. Tornekrat, n.
Buissonneux, euse, a. busket, bevoxen med Krat.
Buissonnier, ière, a. **lapin** –, Kanin, som er i Buskene; **faire l'école buissonnière**, skulke af Skolen.
Bulbe, f. Blomsterløg, Svibel, c. Roden af Haar, Tænder.

Bulbeux, euse, a. svibelagtig; som danner en Svulst.
Bulle, f. Blære, Boble, c.; pavelig Bulle, c.; Bestallingsbrev, n.
Bulletin, m. Seddel, Valgseddel, Indqvarteringsseddel; Rapportseddel, c.; Sundhedsbeviis, n.
Burail, m. Slags Sars.
Buraliste, m. Kasserer; Collecteur, c.
Burat, m. Borat (grovt Uldentøi).
Buratine, f. Slags Tøi af Silke og Uldgarn.
Bure, f. Vadmel, grovt Klæde, n.
Bureau, m. tykt, grovt Klæde, Skriverbord, Skriverpult, n.; Skriverstue, c.; Comptoir, n.
Buret, m. Purpursnegl, c.
Burette, f. liden Dunke ell. Flaske, Kande, c.; Skienkekar (ved Messen).
Burettier, m. katholsk Alter- ell. Messedeient, c.
Burgandine, f. bedste Sort Perlemoer.
Burgrave, m. Borggreve, c.
Burin, m. Gravstikke; Tandstikker; Griffel, c.
Buriner, v. a. stikke, gravere; rense med Gravstikke; rense Tænderne; * prente, skrive godt, skildre, male.
Burlesque, a. pudseerlig, latterlig, plat.
Busc, m. Blankiet; Udbuening, c.
Buse, f. **Busard,** m. Slags Falk, Høg; * Dummerhoved, n.
Busqué, ée, p. & a. støttet stivt imod; udbuet; **profil –,** Ansigt, Næsebenet staaer noget frem paa.
Busquer, v. a. sætte Blankiet i Snørliv; fa. **– fortune,** friste Lykken.
Busquière, f. Plads til Blankietten; Brystsmække, c.
Buste, m. Brystbillede, n.
But, m. Maal, Øiemeed, n.; Henſigt, c.; **de – en blanc,** ad. i lige Linie; uden Overlæg; **but à but,** lige om lige.
Buter, v. n. sigte; træffe Maalet; * **à qc.** tragte efter noget; (om Heste) snuble lidt. **se –,** v. r. **à qc.,** tage en fast Beslutning til noget; være hinanden ganske modsatte.
Butin, m. Bytte; Udbytte, n.
Butiner, v. a. giøre Bytte.
Butireux, euse, a. smøragtig.
Butor, m. Rørdrummel, c.; * dumt Menneske, n.
Butorde, f. * Gaas, fjantet Tøs, c.
Butte, f. Jordhøi, Skydemuur, c. Skydested, n. **être en – à...,** være udsat for. [med Jord.
Butter, v. a. T. støtte; bedække Roden
Buttière, f. stor Flint at skyde til Skive [med.
Buvable, a. som kan drikkes.
Buveau, Beveau, m. Muurmesters Vinkelhage, c.
Buvetier, m. een som holder Skienkebord ved en Tingstue.
Buvette, f. Forfriskningsværelse, Skienkebord ved Tingstuen; **Buvettes,** pl. fa. Vennelag, Gilde, n.
Buveur, m. een som gierne drikker; Dranker, c. [og tidt.
Buvetter, v. n. fa. nippe, drikke lidt

C.

Ça! i. nu! velan! **or ça,** nu da. – ad. her, herhid; **ça et là,** her og der, hid og did. – pron. istedet for **cela.**
Cabale, f. Jødernes Cabala; Kabale, Sammensværgelse, c.
Cabaler, v. n. stifte Kabaler, Partier.
Cabaleur, m. een som smedder Kabaler.
Cabaliste, m. een som forstaaer den jødiske Cabala.
Cabane, f. Hytte; Bondehytte; Ruf; Kahyt, c. Telt, n.
se Cabaner, v. r. reise en Hytte op.
Cabanon, m. liden Hytte; Fængsel i et Hospital. [bret, n.
Cabaret, m. Kro, c.; Vertshuus; Thebret, n.
Cabaretier, m. **–ière,** f. Kromand; Krokone, c.
Cabas, Cabat, m. Figenkurv; Taske, c.
Cabasset, m. Slags Stormhue, Hielm, c.
Cabestan, m. Spil, n. Vinde, c. [e.
Cabillaud, Cabliau, m. Kabeljau, Stokfisk, c. [ſe, n.
Cabinet, m. Kabinet; Kammer, Værelse, n.
Câble, m. Kabeltoug, Ankertoug, n.

Câbler, v. a. snoe Toug, slaae Reb.
Caboche, f. Hestesosom; Jisbrodde, c.; fa. Hoved, n.
Cabotage, m. Kystfart, =handel, c. Kundskab om Kompasset, Havne &c.
Caboter, v. n. seile langs med Kysten.
Cabotier, Caboteur, m. **Cabotière**, f. Kystfarer, c. lidet Fartøi til Kystseilads.
Cabre, f. Kran, Blok at hæve Byrder med.
Cabrer, v. a. giøre vred. - v. n. **faire - un cheval**, bringe en Hest til at steile. **se -**, v. r. steile; sætte sig imod; blive vred.
Cabri, m. ung Ged, c. Bukkelam, n.
Cabriole, f. Luftspring, Cabriol.
Cabrioler, v. n. giøre Luftspring.
Cabriolet, m. **Carriole**, f. Kabriolet; Karriol, c.
Cabrioleur, m. Luftspringer, c.
Cabus, a. **chou -**, Hovedkaal, c.
Caca, m. fa. Kak, Skarn, n. **faire -**, kakke.
Cacade, f. fa. Stolegang; * dumt Streg, c.
Cacao, m. Cacao, Cacaobønne, c.
Cacaotier, Cacaoyer, m. Cacaotræ, n.
Cacaoyère, f. Plantning af Cacaotræer.
Cachalot, Cachelot, m. Slags Walfisk, Kaskelot.
Cache, f. Skiul, Giemmested, n.
Cachectique, a. syg af fordærvede Vædsker.
Cachement, m. Skiulen, c.
Cachemire, m. Kashemir; ostindisk Schavl.
Cacher, v. a. skiule; fordølge; tildække; fortie. **se - de q.** skiule sin Hensigt for een; **de qc.** holde noget skiult.
Cachet, m. Signet; Segl; Præg, n.
Cacheter, v. a. forsegle.
Cachette, f. fa. Giemmested; Smuthul, n. **en -**, ad. hemmeligen, lønligen.
Cachexie, f. Tærefyge af fordærvede Vædsker.
Cachot, m. mørkt Fangehul, n.; Daarekiste, c.
Cachotterie, f. fa. Hemmelighedsfuldhed, c.
Cacophonie, f. Misllyd i Ord.
Cadastre, m. Skatteregister, c.
Cadavéreux, euse, a. liigagtig, aadselagtig.
Cadavre, m. Liig, dødt Legeme, n.
Cadeau, m. Gave, Forering, c. **faire - de qc.** forære.
Cadedis! i. Hillemænd!
Cadenas, m. Hængelaas; Futteral, Knivebestik, n.
Cadenasser, v. a. sætte Hængelaas for.
Cadence, f. T. Takt, c.; Tonefald, n. Harmoni; Trille, c.
Cadencer, v. n. holde Takt; slaae Triller. - v. a. indrette efter Takt ell. Harmoni; afrunde (Perioder).
Cadenette, f. lang Haarfletning, c.
Cadet, m. **-ette**, f. & a. den yngste Broder; yngste i Embedet; yngste af to.
Cadette, f. Steenflise, c. [- m. Kadet, c.
Cadetter, v. a. belægge med tilhugne Brosteene.
Cadis, m. Slags Sirts.
Cadmie, f. Galmei; Ovnbrud, n.
Cadogan, ell. **Catogan**, m. Haarpidsk ell. Haarfletning som vendtes opad.
Cadole, m. Dørklinke, c.
Cadran, m. Soelskive, c.; Skiven paa et Uhr; Skruestok til Diamantsliibning; Topsnekke, c.
Cadre, m. Ramme; Indfatning, c. * Anlæg; Udkast til en Bog; Stamme af Officerer og Underofficerer til Rekruters Indøvelse.
Cadrer, v. a. giøre firkantet. - v. n. (**avec q.**) passe sammen, stemme.
Caduc, -uque, a. affældig, skrøbelig; brøstfældig; forgiængelig, hiemfalden; **mal -**, faldende Syge.
Caducée, f. Mercurii Slangestav; Heroldstav, c.
Caducité, f. Skrøbelighed; Affældighed; Bygfældighed, c.; et Legats Hiemfalden.
Cafard, -arde, a. hyklerisk, skinhellig. - m. f. Hykler, =inde, c. **damas -**, Halvsilke=Damask.
Cafarderie, f. Hykleri, n. Skinhellighed, c.
Café, m. Kaffe; Kaffebønne, c.; Kaffehuus, n.
Cafeier, m. Eier af en Kaffetræ=Plantage.
Caféière, Caféyère, f. Kaffeplantage, c.

Cafetan, m. Kaftan, c. (tyrkisk Hæders-
Cafétier, m. Kaffeskienk, c. [dragt).
Cafetière, f. Kaffekande, c.
Cafier, Caféier, m. Kaffetræ, n.
Cage, f. Fuglebuur; Fangehul, n.; Trapperum; Vinduesgitter, n.; Mastkurv, c.; Flueskab, n.; Balje, liden Blok med Skive til Hisning &c.
Cagée, f. et Buur fuld af Fugle.
Cagnard, arde, a. fa. doven, liderlig, feig. - m. Dagdriver; Kujon, c.
Cagnarder, v. n. fa. dovne, være Dagdriver.
Cagnardise, Cagnarderie, f. fa. Dagdriveri, n. Lediggang, c.
Cagneux, euse, a. krumbenet.
Cagot, ote, a. hyklersk, skinhellig. - m. f. Hykler, Skinhelgen, c. [c.
Cagoterie, f. Hykleri, n. Skinhellighed,
Cagou, m. een som skyer Lyset; folkesky; Gnier; Skumler, c.
Cahier, m. et Hæfte Papir; Hæfte, n.; Skriverbog, c. [hen; med Ulyst.
Cahin-caha, ad. fa. saa saa, løst
Cahot, m. Stød af Vognen; ujevn Vei; * Hindringer; Anstødsstene.
Cahotage, m. Vognens Støden, c.
Cahoter, v. a. støde som en Vogn, skumpe.
Cahute, f. Jordhytte, usselt Huus.
Caïeu, m. Skud ell. Blomst af Blomsterzvibel: Satsløg, Zvibel.
Caille, f. Vagtel, c.
Caillé, ée, p. & a. størknet. - m. sammenløben Melk. [Melk.
Caillebotte, f. Klumper sammenløben
Caille-lait, m. Klammerurt, Melkeblomst, c. [ben, c.
Caillement, m. Melkens Sammenlø-
Cailler, v. a. lade løbe sammen. **se** –, v. r. løbe sammen, ostes; størknes.
Cailletage, m. Sladder, Pludren, c.
Cailleteau, m. ung Vagtel, c.
Caillette, f. Løben, Kallunet, Mave i Kalve ell. Faar, hvoraf Løben tages; Sladderhank, c.
Caillot, m. Klump størknet Blod.
Caillou, m. Flintesteen, c.
Cailloutage, m. Hob Flintestene; Grotteværk af Flintesteen.
Caimand, m. **-ande**, f. **Caimandeur**, m. **-euse**, f. fa. Landstryger, doven Betler, c. [tigge sig.
Caimander, v. n. fa. betle. - v. a. til-
Caisse, f. Kasse; Kiste, Penge; Kramkasse; Tromme, c.; T. Blokhuus, n.
Caissetin, m. Kasse, hvori Rosiner for- [sendes.
Caissier, m. Casserer, c.
Caisson, m. Proviant-Vogn, Pulvervogn, -kasse, c.; Kasse under Kudskesædet.
Cajoler, v. a. smigre, forføre ved Smiger, besnakke. [fører, c.
Cajolerie, f. Smigreri, n.
Cajoleur, m. **-euse**, f. Smigrer, For-
Cajute, f. Skibskahyt, c.
Cal, m. haard Hud under Hænder ell. Fødder; Vridblegn, c. [nen.
Calade, f. Galopeerbakke paa Rideba-
Calambour, v. **Calembourg**.
Calamine, f. Galmei, Zink-Erts, n.
Calamistrer, v. a. fa. kruse Haar.
Calamite, f. Kompas, Magnet, c. Storax; Løvfrø, c.
Calamité, f. Nød, Ulykke, Elendighed, c.
Calamiteux, euse, a. jammerlig, elendig, ulykkelig.
Calamus, m. Kalmus (sivagtig Plante).
Calandre, f. Rulle, c. Mangeltræ, n.; Slags store Lærker.
Calandrer, v. a. rulle, mangle.
Calandreur, m. **-euse**, f. een som ruller Tøi.
Calcaire, a. kalkagtig, af Kalk.
Calcinable, a. hvad der lader sig forkalke. [ning, c.
Calcination, f. Calcinering, Forkalk-
Calciner, v. a. calcinere, forkalke.
Calcographe, m. p. u. Kobberstikker; een som arbeider med Gravstikken.
Calcul, m. Regning; Beregning, c.; Steen (Blære-, Galdesteen &c.).
Calculable, a. hvad der lader sig beregne. [regner, Beregner, c.
Calculateur, m. **-trice**, f. Sammen-
Calculer, v. a. regne sammen, beregne. - v. n. giøre Beregning, tage sine Forholdsregler.
Cale, f. Kile, Spaan ell. andet som tie-

ner til Underlag; nederste Rum i Skibet; Vig, Havn hvor ankres i ondt Veir; Skraabrink ved Havet; Bly som hænger ved Fiskekrogen; Slags flad Hue; Beding; Kielhaling; Værft; Lossepladś, c.

Calé, ée, p. støttet; * formuende, rig.

Calebasse, f. Græskar, n.; Flaske deraf; umoden Blomme, c.

Calebassier, m. Græskartræ, Kalebastræ, n.

Calèche, f. Kalesche, c. Slags Solhat.

Caleçons, m. pl. Underbuxer. [c.

Caléfaction, f. Varmning, Ophedning,

Calemar, m. p. u. Pennefutteral, c.

Calembourg, Calembour, m. u. c. Ordspil, n.

Calendaire, m. Kirkeregister, n.

Calendrier, m. Kalender, c.

Calepin, m. fa. Ord-Samling; Collectanea.

Caler, v. a. lægge en Kile, et Underlag under; lade ned; – la voile, stryge Seil; * give efter, fire. - v. n. synke, stikke dybt i Vandet.

Calfat, m. Værk, at kalfatre med; Kalfaterjern, n.; een som kalfatrer; Kalfatring, c.

Calfater, v. a. kalfatre.

Calfateur, m. een som kalfatrer.

Calfeutrage, m. Tilstopning, Klistring, c.; Klister ell. Værk hvormed tilstoppes.

Calfeutrer, v. a. tilstoppe Sprækker, digte, kline.

Calibre, m. Kaliber: et Geværs, en Kanons Vide; en Søiles, Bielkes &c. Omfang, en Kugles Størrelse; Model, Skibsmodel, Stabelon, c.; * Slags, n.; Charakteer, c.

Calibrer, v. a. T. indrette efter Maalet, maale med Kaliberstokken; give en Kanon den passende Vide, &c.

Calice, m. Kalk, c.; Blomsterbæger, n.

à Califourchon, ad. skrævs over, ridende.

Câlin (ine), a. m. & f. dum; indsmigrende; Tosse, c.

se Câliner, v. r. fa. være sorgløs; gaae og pleie sig.

Calleux, euse, a. haardhudet, tykhudet.

Calligraphe, m. Skjønskriver, c.

Calligraphie, f. Skjønskrivning, c.

Callosité, f. Haardhed i Huden; vildt Kjød.

Calmande, f. Kalemanke, n. (Tøi).

Calmant, m. smertestillende Middel, n.

Calmar, m. Blæksprutte, c. (Fisk); Blækglas; Pennefutteral, n.

Calme, a. stille, rolig. - m. Havblik, n.; * Rolighed, c.

Calmer, v. a. stille, berolige. – v. n. & se –, v. r. blive stille, blive rolig, lægge sig.

Calmouc, ell. Calmuc, m. Kalmuk, c.

Calomniateur, m. –trice, f. Bagtaler, c.

Calomnie, f. Bagtalelse, Paadigtelse, c.

Calomnier, v. a. bagtale, belyve. - v. n. bagtale Folk.

Calomnieux, euse, a. bagtalersk.

Calorique, m. T. Varmestof, n.

Calotte, f. lille Hue, Kalot, c.; * Kardinals Værdighed. [den.

Caloyer, m. græsk Munk af Basilii Or-

Calque, m. T. Aftryk af en Tegning; Copi paa giennemsigtigt Papir.

Calquer, v. a. calquere, eftertegne, copiere en Tegning som lægges under giennemsigtigt Papir; * eftertegne.

Calus, m. haard Hud; Knude; * Sindets Forhærdelse, c.

Calvaire, m. Hovedpandested, hvor Christus bleve korsfæstet.

Calvanier, m. Dagløнner, som lægger Kornnegene i Lave.

Calville, f. Calvil, Slags Æble.

Calvinisme, m. Calvins Lære.

Calviniste, m. Calvinist, Reformeret, c.

Calvitie, f. skallet Plet paa Hovedet.

Camaïeu, m. Kamee, c.; eensfarvet Maleri, n.

Camail, m. Bispekaabe, c.

Camarade, m. & f. Kammerat, Stalbroder; Veninde, c.

Camaraderie, f. fa. Kammeratskab; Forbund, n. [næset.

Camard, arde, a. stumpnæset, brak-

Cambage, m. Afgift paa Øl; Bryggeri, n.
Cambiste, m. Vexelerer, c.
Cambouis, m. Vognsmørelse, c.
Cambrer, v. a. krumme, giøre hvælvet. se —, v. r. krumme sig, kaste sig.
Cambrure, f. Krumning, Bøining, c.
Came, f. Gabemusling; bengalsk Mynt.
Camée, m. Kamee, udgraveret Steen af forskiellige Farver.
Caméléon, m. Kameleon, n. (Firbeen).
Caméléopard, m. Kameelparder, n.
Camelot, m. Kamelot, c.; Stof af Kameelhaar.
Cameloté, ée, a. vævet som Kamelot.
Camelotier, m. Sort slet Papir.
Camelotine, f. tynd Kamelot.
Camérier, m. Overkammerer hos Paven.
Camérière, f. Kammerfrue i Spanien.
Camerlingue, m. Kardinal, som forestaaer Justitsen og Finantserne.
Camion, m. Naal som bruges til Hovedpynt; Slags Karre ell. Blokvogn.
Camisade, f. natteligt Overfald.
Camisole, f. Vest, Brystdug, c.
Camomille, f. Kameelblomst, c.
Camouflet, m. et tændt Kræmmerhuus, hvoraf man blæser een Røgen i Næsen; * Pompyelse, Irettesættelse, c.
Camp, m. en Leir, Valplads, c.
Campagnard, m. -arde, f. & a. landlig; een som boer paa Landet; en Landmand.
Campagne, f. Mark, c.; Land; Feldttog, n.
Campagnol, m. Markmuus, c.
Campane, f. Qvast, c.; Klokkeformet Sirat paa corinthiske Søiler.
Campanelle, f. liden Klokke; Klokkeblomst, c.
Campanille, f. Klokketaarn, n.; øverste Deel af en Kuppel.
Campanule, f. Klokkeblomst, c.
Campêche, m. Kampeschetræ, n.
Campement, m. Kampering, Leir, c.
Camper, v. a. leire, slaae Leir op; stille noget fast hen; * q. lade een sidde. — v. n. være leiret, kampere. se —, v. r. leire sig.
Camphre, m. Kampfer, c.
Camphré, ée, a. kampferagtig, blandet med Kampfer.
Camphrier, m. Kampfertræ, n.
Campine, f. lille fedet Høne.
Campos, m. Skolefrie, c.; fa. Ferier.
Camus, m. -use, f. & a. stumpnæset; * fa. een som har faaet en Næse.
Canaille, f. Pøbel, c.; Kieltringepak, n.
Canal, m. Kanal; Vandledning; Rende, * Vei, c.; Middel, n.
Canapé, m. Kanape, c.
Canapsa, m. fa. Vadsæk, c.
Canard, m. And; Vandhund, c.
Canarder, v. a. skyde een skiult fra Baghold.
Canarderie, f. Andegaard, c.
Canardière, f. Hytte til Vildandefangst; Andedam, c.; Skydehul, n.; Flint til Andejagt.
Canari, m. Kanariefugl, c.
Canastre, m. Kanaster-Tobak, c.
Cancan, m. (p. u. Stri, c.); Sladder, Snak, Passiar; ond Bagvaskelse, c.; cancans, pl. Historier om Folk.
Cancelle, m. Slags smaa Krebs.
Canceller, v. a. T. udslette, tilintetgiøre.
Cancer, m. Kræft, c.; et Stiernebillede.
Cancre, m. Krabbe (Søkrebs); * Gnier; Stakkel, c.
Candélabre, m. Armlysestage, c.; Slags Sale.
Candeur, f. Oprigtighed, Hjertets Reenhed, c.
Candi, ie, a. kandiseret; du sucre —, Sukkerkandi, n.
Candidat, m. Candidat, c.
Candide, a. aabenhiertig, oprigtig.
Candir, v. n. & se —, v. r. skyde an i Krystaller; candisere sig.
Cane, f. And, c.; * fa. faire la —, være bange.
Canepin, m. tyndt Lammeskind; Birkebast, Lindebast, n.
Caneter, v. n. gaae som en And, vralte.
Caneton, m. Ælling, c.
Canevas, m. Kanevas (giennemsigtigt Lærred); * første Udkast, Plan; Mønster, n.
Caniche, f. Pudeltæve, c.
Canichon, m. lille Ælling; Pudelhvalp, c.

Caniculaire, a. jours –s, Hundedagene. [gene.
Canicule, f. Hundestierne; Hundeda-
Canif, m. Pennekniv, c.
Canin, **ine**, som Hundens; faim –e, graadig Hulr; dent –, Hundetand, c.
Caniveau, m. Steen, som er udhulet i Midten, for at skaffe Vandet Løb; caniveaux, pl. flige Brastene lagt midt ad Gaden.
Cannage, m. Udmaaling efter Alen.
Cannaie, f. Sump med Rør og Siv.
Canne, f. et vist Maal; Siv, Rør, spansk Rør, n.; Spadserestok, c.
Cannelas, m. Kaneel med Sukker paa.
Cannelé, **ée**, a. kaneelfarvet; furet, riflet.
Canneler, v. a. T. udhule Furer; rifle; farve som Kaneel.
Cannelle, f. Kaneel; Kaneelbark, c.; Hanen paa en Tønde; bâton de –, Kaneelstang, c.
Canellier, m. Kaneeltræ, n.
Cannelure, f. Fure, Rifle paa en Søile, c. [ne).
Canner, v. a. udmaale med Alen (can-
Cannetille, f. Cantille, fiin Guld ell. Sølvtraad.
Cannibale, m. Kannibal; Barbar.
Canon, m. Kanon, c.; Flintelob; Rør, n.; lang Bøsserspole; hver af de to Dele af et Par Beenklæder; Hestens Been fra Knæet til Foden; huult Mundstykke paa Bidselet.
Canon, m. Kirkelov, Canon, Regel, c.; le droit –, den canoniske Ret.
Canonial, **ale**, a. hvad der angaaer en Domherre.
Canonicat, m. Domherrens Embede, n.
Canonique, a. canonisk; efter Kirkeloven.
Canonisation, f. Canonisering, Optagelse blandt Helgenes Tal.
Canoniser, v. a. canonisere, optage blandt Helgene. [Ret.
Canoniste, m. Lærer i den canoniske
Canonnade, f. Kanonskud; Kanonade, c.
Canonner, v. a. kanonere; beskyde med Kanoner.
Canonnier, m. Konstabel, Kanoneer, c.
Canonnière, f. Skydehul, Konstabeltelt, n.; Hyldebøsse, c.
Canot, m. lille Baad, c.
Cantate, f. Cantate, c.; Syngedigt, n.;
Cantatrice, f. Sangerinde, c.
Cantharide, f. spansk Flue, c. [c.
Cantine, f. Flaskefoer, n.; Soldaterkro,
Cantinier, m. Krovært i Fæstninger; Soldater-Vært.
Cantique, m. geistlig Sang; Kirkesang; – des cantiques, Salomons Høisang. [Kreds, Egn, c.
Canton, m. Qvarteer, n.; Canton;
Cantonade, f. Pladsen mellem Kulisserne.
Cantonnement, m. Cantonering, c.
Cantonner, v. a. lægge i Cantonnement. – v. n. cantonere, ligge i Cant. se –, v. r. trække sig sammen paa et Sted og forskandse sig.
Cantonnière, f. Gardinkappe, Omhæng neden om Sengen; Jernbaand om en Koffert.
Cap, m. Forbierg, n.; de pied en –, fra Top til Taa.
Capable, a. i Stand til; duelig, skikket til.
Capacité, f. Rummelighed; Duelighed; Befoielse; Drægtighed, c.
Caparaçon, m. Hestedække, n.
Caparaçonner, v. a. lægge Dækken paa en Hest.
Cape, f. Kappe med Hætte, Kyse, c.
Capelan, m. en fattig, foragtet Præst.
Capelet, m. Byld i Knæhasen paa en Hest.
Capeline, f. Solhat; Kysehat, c.
Capillaire, m. Fruentimmerhaar, n.; Haar-Urt (Plante).
Capillaire, **Capillace**, a. tynd som Haar, haardannet; Haar-.
Capillament, m. **Capillature**, f. Planters haarfine Blade ell. Rødder; Haaret; det Haarede.
Capilotade, f. Slags Ragout.
Capitaine, m. Capitain; Høvding, c.
Capital, **ale**, a. fornemst, vigtigst, Hoved-, Livs-.
Capital, m. Kapital, n.; Hovedsag, c.

Capitale, f. Hovedstad, c.; stort Bogstav.
Capitaliste, m. n. c. Kapitalist, een som lever af sine Renter.
Capitan, m. Storpraler, c.
Capitane, f. Hovedgalei, c.
Capitation, f. Kopskat, c.
Capiteux, euse, a. berusende; hvad der stiger til Hovedet.
Capiton, m. grov Silke, Floksilke, c.
Capitulaire, a. som hører til et Stift ell. Kapitel.
Capitulairement, ad. som Capitel, i Capitelet, i Stiftet.
Capitulant, a. m. den, som har Stemme i et Capitel.
Capitulation, f. Forlig om en Stads Overgivelse; Haandfæstning, c.
Capituler, v. n. capitulere, overgive sig.
Capon, m. fa. listig Spiller, Skielm; Usling; Ankerhage, c.
Caponner, v. n. fa. indsmigre sig; bedrage i Spil. - v. a. T. **– l'ancre,** trække Ankeret op. [gravene.
Caponnière, f. T. skiult Gang i Løbe-
Caporal, m. Corporal, c.
Capot, m. Caputrok; Kappe, c.; **faire –,** giøre Læs caput (i Piket).
Capote, f. Qvindekaabe; Regnkappe, c.
Câpre, f. (meest i pl.) Kapers (Frugt).
Capre, m. Kaper, c.; Kaperskib, n.
Caprice, m. Egensindighed, c.; Indfald, n.; Nykke, Lune, c. [fuld.
Capricieux, euse, a. egensindig, lune-
Capricorne, m. Steenbukken (i Dyrekredsen).
Câprier, m. Kapertræ, n.; Kapersbusk, c.
Caprisant, a. m. T. **pouls –,** uregelmæssig Puls.
Capron, m. Slags store Jordbær.
Capse, f. Daase ell. Bøsse, hvori samles Stemmer; T. Frøhuus, Kiernehuus, n. [chemisk Kar.
Capsule, f. Kapsel, c.; Frøhuus, n.;
Captateur, m. **–trice,** f. een, som med List sniger sig ind i et Testament.
Captation, f. List, c.; Konstgreb, n.
Capter, v. a. tilsnige sig ved List; besnære. [trædsk.
Captieux, euse, a. listig, bedragelig,

Captif, ive, a. fangen, bunden; Krigsfange, c.
Captiver, v. a. tage til Krigsfange; fængsle. **se –,** v. r. * tvinge sig.
Captivité, f. Fangenskab, Fængsel, n.
Capture, f. Bytte, n.; Opbringelse; Confisceren; Arrestering, c. [holde.
Capturer, v. a. n. c. fange, kapre, an-
Captureur, m. n. c. Kaper, Korsar, c.
Capuce, m. Munkehætte, c.
Capuchon, m. Munkekappe, c.
Capucin, m. **–ine,** f. Capucinermunk, Nonne, c. [streg, c.
Capucinade, f. Præken; Capuciner-
Caquage, m. Sildenes Tilberedning til Nedsaltning.
Caque, f. Fierding (til Sild ell. Krud).
Caque-denier, m. pop. Gnier, Gierrig, c.
Caquer, v. a. salte Sild ned.
Caquet, m. Snak, Sladder, Pludder, c.
Caqueter, v. n. kagle; sladdre, pluddre.
Caqueterie, f. Sladren, c.
Caquetoire, f. lille lav Lænestol, c.
Caqueur, m. een som nedsalter Sild.
Car, c. thi. [Løber, c. (Bille).
Carabé, ell. **Carabe,** m. Rav, n.;
Carabin, m. en Karabin-Rytter, c.; * een som kun vover lidt i Spil; ell. i et Selskab kun siger nogle fornærmende Ord og derpaa gaaer bort.
Carabine, f. Karabin, Riffel, c.
Carabiner, v. n. rifle; skyde som en Karabin-Rytter; * vove lidt i Spil og strax ile bort.
Carabinier, m. Karabiner, Rytter, c.
Caracol, m. **escalier en –,** en Vindeltrappe.
Caracole, f. Sving med Hesten, Tumlen; Rytternes Svingning, c.
Caracoler, v. n. tumle Hesten, giøre Sving.
Caracouler, v. n. kurre, rude.
Caractère, m. Mærke, Kiendetegn; Bogstav, Skrifttegn, n.; Værdighed; Karakteer; Karakteerfasthed; Fuldmagt, c.
Caractériser, v. a. betegne; fremstille, skildre. **se –,** v. r. vise sig, vise sin Karakteer.

Caractéristique, f. Characteristik, c.; Kiendebogstav, n. [betegner.
Caractéristique, a. caracteristisk, som
Carafe, f. Karafel, Glasflaske, c.
Caramboler, v. a. carambolere, træffe to Kugler i Billiard. [Brystsukker.
Caramel, m. brunn Sukkercandis,
Carat, m. Karat, c. (en Vægt; $\frac{1}{24}$ Deel fiint Guld).
Caravane, f. Karavane, c.
Caravanier, m. Kameelfører ved en Karavane. [tøi).
Caravelle, f. Caravelle, c. (lidet Far-
Carbatine, f. nylig afflænget Dyre-skind, n.
Carbonele, m. Karbunkel, rød Rubin, c.
Carbone, m. T. Kul, Kulstof.
Carbonique, a. T. acide –, Kulsyre, c.
Carbonnade, f. Karbonade, c.
Carcailler, v. n. skaae som en Vagtel.
Carcan, m. Halsjern, n.; Gabestok, c.; kostbart Halssmykke.
Carcasse, f. Beenrad, c.; Skrog, Skibs-skrog, n.; Virerne i en Damehat; Slags Brandpiil, Bombe.
Carcinome, m. Kræftskade, c.
Cardamome, m. Kardemome, c.
Cardasse, f. Slags Karde, c.; indiansk Figentræ, n.
Carde, f. midterste Stilk paa Plante-blade, Karte, Uldkarte, c.
Cardée, f. saa meget der gaaer paa en Karde ad Gangen.
Carder, v. a. karde, kradse Uld.
Cardeur, m. –euse, f. Uldkarter, c.
Cardialgie, f. Mavekrampe, Hierte-klemsel, c. [til Hiertet.
Cardiaque, a. hiertestyrkende; hørende
Cardier, m. Kartemager, c.
Cardinal, m. Kardinal; indiansk Fugl; Karte, c.
Cardinal, ale, a. fornemst, Hoved-.
Cardinalat, m. Kardinalsværdighed, c.
Cardinaliser, v. a. giøre til Kardinal; farve rød.
Cardon, m. spansk Ertestok, c.
Carême, m. Fastelavn, Fastetid; Faste-prædiken, c.
Carême-prenant, m. de tre Dage før Askeonsdag; Fastelavnsbolle; Faste-lavns Nar, c. [haling, c.
Carénage, m. Skibsværft, n.; Kiøl-
Carène, f. Skibskiøl, Skibets Under-deel; Kiølhaling, c.
Caréner, v. a. kiølhale, kalfatre.
Caresse, f. Kiertegn, n.
Caresser, v. a. smigre, klappe, caressere.
Caret, m. Karetskildpadde, c.; Kabel-garn, n.
Cargaison, f. Skibsladning, c.
Cargue, f. Gitoug, Gording, c.
Carguer, v. a. rebe Seilene, gie dem sammen. [drivelse, c.
Caricature, f. Carricatur, satirisk Over-
Carie, f. Ormstukkenhed, c. Beenedder; Trøske; Raadenhed, c. [den.
Carié, ée, p. & a. ormstukken; raad-
Carier, v. a. komme (Knogler) til at raadne; fortære, ruste. se –, v. r. raadne, fordærves, blive ormstukken.
Carieux, euse, a. raaden; med Ed-der i. [Kimen, c.
Carillon, m. Klokkespil; Sangværk, n.;
Carillonner, v. n. kime; lade Sang-værket gaae; klinke.
Carlin, m. Slags liden Dogge.
Carlingue, f. Kiølsviin (indvendig Kiøl).
Carme, m. Karmelitermunk, c.
Carmelite, f. Karmeliternonne, c.
Carmes, m. pl. to Firer i Tærningespil.
Carmin, m. Karmin, rød Farve.
Carnage, m. Nederlag; Blodbad, n.; Vildtets Fældning, c.
Carnassier, ière, a. kiødædende, graa-dig efter Kiød. [lerier).
Carnation, f. T. Kiødfarve (paa Ma-
Carnaval, m. Carnaval; Fastelavns Tid, c.
Carne, f. Kant, Hiørne af et Bord ell. en Steen og dsl.
Carné, ée, a. kiødfarvet.
Carnéole, Cornaline, f. Carneol, c.
Carnet, m. Gieldregister, n.; Gield-bog, c.; Brevtaske, Lommebog til Op-tegnelser.
se Carnifier, v. r. T. antage Kiødets Skikkelse, blive til Kiød.
Carnivore, a. & m. kiødædende.

Carogne, f. pop. Luder, slet Fruentimmer.
Caron, m. Stribet Flesk.
Caronade, f. kort Kanon, c.
Caroncule, f. Kjød-Pær, Kjertel, c.
Carotides, f. pl. T. Tindinge-Puls-
Carotique, a. sovesyg. [aarer.
Carotte, f. Gulerod; Tobaksstang, c.
Carotter, v. n. spille gnieragtigt. [n.
Caroube, **Carouge**, m. Johannisbrød,
Caroubier, m. Johannisbrødtræ, n.
Carpe, f. Karpe, c.
Carpe, m. Haandled, n.; Forhaand, c.
Carpeau, m. liden Karpe, c.
Carpettes, f. pl. grovt Paklærred.
Carpière, f. Hyttefad til Karper.
Carpillon, m. meget liden Karpe.
Carpin, m. Avnbøg, c.
Carquois, m. Pilekogger, n.
Carrare, m. carrarisk Marmor, n.
Carre, f. øverste Deel (af en Hattebul, af en Klædning); det Spids (paa en Sko); **belle —**, stærk Bært, brede Skuldre. [Qvadrattal, n.
Carré, **ée**, a. firkantet; **nombre —**,
Carré, m. Fiirkant; Qvadrat, c.; Havebed, n.; Rude; Fierding, c.; Etage.
Carreau, m. Fiirkant, firkantet Plade, Flise; Steenbro, Gade, c.; Gulv, n.; Vinduesrude; Knæleprude; Naalepude, c.; Ruder i Kort; Persejern; Hovedbed, n.; Mavevrid; Forstoppelse, c.
Carrefour, m. Krydsvei; Tvergade, c.; Gadehiørne, n.
Carréger, v. n. T. krydse, lavere.
Carrelage, m. Belægning med Fliser; Arbeidsløn derfor; Steengulv, n.; Steenbro, c. [forsaale.
Carreler, v. a. belægge med Fliser;
Carrelet, m. Rødspette, c.; Slags Syl; Bundgarn; Si; Fuglenet, n.
Carreleur, m. een, som lægger Fliser; Skoflikker, c.
Carrelure, f. ny Saal under Sko &c.
Carrément, ad. i Qvadrat, i Fiirkant.
Carrer, v. a. giøre firkantet; T. qvadrere. **se —**, v. r. fa. bryste sig.
Carrier, m. Steenbrækker, Steenhandler, c.

Carrière, f. Steenbrud, n.; Løbebane, Ridebane, c.; *Levnetsløb, n.; Levevei, c.
Carriole, f. Carriol, let tohjulet Vogn.
Carrosse, f. Karet, c. [c.
Carrossier, m. Karetmager; Karethest,
Carrousse, f. fa. **faire —**, smause, svire.
Carrousel, m. Carrouselridt, Ringrenden, c.
Carrure, f. Breden over Skuldrene.
Cartaux, m. pl. Søkort, pl.
Carte, f. Pappapir; Kort, Spillekort; Land-, Sø-Kort; Kortblad, n.; **— du dîner**, Spiseseddel, c.; **— blanche**, Fuldmagt, fri Raadighed, c.; **cartes**, pl. Kortspil, n.; Kortpenge, pl.
Cartel, m. Udfordringsbrev; Cartel, n.; Forlig om Fangers Udvexling.
Cartelle, f. Planke, c.; Tavle til indslagt
Cartero, m. Brevtaske, c. [Arbeide.
Carthame, m. Safflor, vild Safran, c.
Cartier, m. Kortmager, c.; Kortpapir, n.
Cartilage, m. Brusk, n.
Cartilagineux, **euse**, a. bruskagtig.
Cartisane, f. spundet Silke; Guld- ell. Sølvtraad, c.
Carton, m. Pap, Pappapir, n.; Æske, Laag af Pap; Meppe, c.; omtrykt Blad.
Cartonner, v. a. indbinde i Pap.
Cartonnier, m. Pappapirsmager; Paparbeider, c.
Cartouche, m. T. zirlig Indfatning, Løvværk &c., om Titler, og dsl.
Cartouche, f. Patron; Patronhylster; Karduus; Kartetsk, c.
Cartouchier, m. Patrontaske, c.
Carus, m. T. stærk Sovesyge.
Cas, m. Tilfælde, n.; Hændelse; Gierning; Sag, c.; Casus (i Grammatiken); * **faire — de qc.**, giøre Ophævelse af; **en — de**, i Tilfælde af; **en —**, **au — que**, ifald. [men).
Cas, **casse**, a. dump, hæs (om Stem-
Casanier, m. **-ière**, f. een, som altid sidder hiemme.
Casaque, f. Reisekiole, Ridekiole, c.; **tourner —**, sadle om, slaae sig til et andet Parti.
Casaquin, m. Kaffeking, kort Overkiole, c.

Cascade, f. Vandfald, n.; * Spring i Talen.
Case, f. Rude paa et Damtbret; Rum, n.; Skuffe, c.; Baand i Brætspil; Negerhytte; Skriftcasse, c.
Casemate, f. Kasematte, Hvælving under Volden, Kanonskiderer, c.
Caser, v. n. give Baand i Trictrak. - v. a. ansætte; ordne Ting i Hovedet; **se** -, v. r. bosætte sig.
Caserette, f. Ostform, c.
Caserne, f. Caserne, Soldater-Bolig, c.
Caserner, v. n. boe i en Caserne. - v. a. lægge ind i Caserne.
Caseux, **euse**, a. ostet, ostagtig.
Casimir, m. Casimir, n. (Tøi).
Casque, m. Hielm, c.
Casquette, f. Casquet; Hue, c.
Cassade, f. Nødløgn, ell. af Spøg; Udflugt, c.
Cassant, **ante**, a. skiør; som let brydes.
Cassation, f. Kassering, Ophævelse, Tilintetgiørelse, c.
Casse, f. Kassia, c.; Kassering, Afskedigelse; Skriftkasse, c.; Penneskufsel paa et Skrivertøi. [ssings.
Cassé, **ée**, p. & a. brudt; * svag, mat,
Casse-cou, m. et halsbrækkende Sted; en Bøvehals. [ker, c.
Casse-noisettes, m. pl. Nøddeknæk-
Casse-noix, m. Nøddebider, c. (Fugl).
Casser, v. a. brække, sønderbryde; støde itu; give Afsked; kassere, erklære for ugyldig; svække, afkræfte. **se** -, v. r. gaae i Stykker; * blive svag, affældig.
Casserolle, f. Kasserol, Kobberpande, c.
Casse-tête, m. Hovedbrud, n.; stærk Viin; Kølle at slaae med.
Cassetin, m. Rum i en Skriftkasse.
Cassette, f. lille Kasse, c.; Chatol, Skriin, n.
Cassier, m. Kassiatræ, n.
Cassine, f. p. u. Hytte; lille Lystgaard, Kassiabusk, c.
Cassis, m. Solbær, n.; Liqueur deraf.
Cassolette, f. Røgelsekar, n.; Lugt, c.
Cassonade, f. Farinsukker, n.
Cassure, f. Brud, n.; brudt Sted.
Caste, f. Kaste, c.; Classe af Folk.
Castille, f. fa. Trætte, Kiv, c.
Castor, m. Bæver; Castorhat, c.
Castoréum, m. Bævergiel, n.
Castrat, m. Kastrat, Gilding, c.
Castration, f. Kastrering, Gildning, c.
Casuel, **elle**, a. uvis; tilfældig. - m. Sportler, Accidentser, pl. [steder.
Catacombes, f. pl. underjordiske Grav-
Catafalque, m. Liig-Stillads, c.
Catalepsie, f. Slags Slagflod.
Cataleptique, m. een, der er rørt af Slag, ell. lider af Slagflod.
Catalogue, m. Fortegnelse, c. [n.
Cataplasme, m. blødgiørende Omslag,
Cataracte, f. Stefler, c.; stort Vandfald, n.; Slags Maage.
se Cataracter, v. r. faae Stær.
Catarrhe, m. Flod, Snue, Forkølelse, c.
Catarrheux, **euse**, a. underkastet Snue, plaget med Flod.
Catastrophe, f. Katastrophe, c.; Udfald; ulykkeligt Endeligt, n.
Catéchèse, f. Religions-, Katechismuslære, c.
Catéchète, m. Kateket, c.
Catéchiser, v. a. undervise i Religion; præke, formane.
Catéchisme, m. Underviisning i Religion; Katechismus, c. [ker, c.
Catéchiste, m. Religionslærer, Kate-
Catéchistique, a. efter Katechismus.
Catéchumène, m. een, som undervises i Christendommen, Confirmand.
Catégorie, f. Kategori, Slags, Klasse, c.
Catégorique, a. kategorisk; bestemt, rigtig.
Cathartique, a. T. rensende, afførende.
Cathédrale, f. & a. **église** -, Kathedralkirke, Hoved-, Domkirke, c.
Cathérétique, a. T. ætsende, fortærende. [tholsk Religion, c.
Catholicisme, m. Katholicisme, ka-
Catholicité, f. katholsk Kirke; de catholske Lande; den rette Tro.
Catholicon, m. Universal-Medicin; Universal-Ordbog, c.
Catholique, a. almindelig; katholsk. - m. & f. Katholik, c. [pretur, c.
Cati, m. Uldentøiets Tilberedning; Ap-

en Catimini, ad. fa. hemmeligen.
Catin, Cathin, f. fa. Dukke, lille Trine.
Catir, v. a. presse Klæde, sætte Glands paa. [Glands paa Tøi.
Catisseur, m. Appreteur, som sætter
Catoptrique, f. Katoptrik, Lære om Lysets Tilbagekastning. [gende Person.
Cauchemar, m. Mareridt; * overhængende
Caudé, ée, a. som har en Hale.
Causalité, f. en Aarsags Virkemaade; Aarsagernes Forhold til Virkningerne.
Causatif, ive, a. som angiver en Aarsag.
Cause, f. Aarsag; Grund, Bevæggrund; Anledning; Sag; Proces, c.; à – de, prp. formedelst, for – Skyld; à – que, c. fordi, efterdi.
Causer, v. a. foraarsage, volde. - v. n. snakke, pludre; tale ilde om.
Causerie, f. Sladder, Snak, c.
Causeur, euse, a. snaksom. - m. f. Sladderhank, Sladdertaske, c.
Causeuse, f. Canapee til to.
Caustique, a. kaustisk, brændende; * satyrisk, bidende.
Cauteleux, euse, a. snedig.
Cautère, m. bidende Middel; Fontenelle; Brændejern, n.
Cautérisation, f. Brænding med gloende Jern; en Fontenelles Sætning.
Cautériser, v. a. brænde, æde bort; sætte en Fontenelle; ætse. [nist, c.
Caution, f. Borgen; Caution; Cautio-
Cautionnement, m. Caution, c.
Cautionner, v. a. gaae i Borgen; stille Caution.
Cavalcade, f. Optog til Hest; Ridetour.
Cavale, f. Hoppe, c.
Cavalerie, f. Rytteri, n.
Cavalier, m. Rytter; Cavallerist; Cavaleer; Springer i Schak; T. Kat, Jordforhøining.
Cavalier, ière, a. fri, utvungen; artig; alt for fri, rask; stolt.
Cave, f. Kielder; Hvælving; Gravhvælving; Vinkielder, c.; Flaskefoer, n.; eens Spillepenge; rat de –, Vorstabel, c. [ving, c.
Caveau, m. lille Kielder; Gravhvæl-
Cavecon, m. Kavsun, c.

Cavée, f. Huulvei, c.
Caver, v. a. udhule; lægge Spillepenge – hen for sig; cavere (i Fægtning). * – au plus fort, vove det Yderste.
Caverne, f. Hule, c.
Caverneux, euse, a. fuld af Huler.
Cavet, m. T. udhulet Liste.
Caviar, m. Caviar, saltet Rogn.
Cavillation, f. Sophisteri, n.; Spidsfindigheder.
Cavité, f. Hule; Huulhed, c.
Cayeu, v. Caïeu.
Ce, cet, cette, pr. den, denne, det, dette.
Céans, ad. herinde, her i dette Huus; le maître de –, Herren af dette Huus.
Ceci, pr. dette, dette her.
Cécité, f. Blindhed, c.
Cédant, ante, a. & m. f. den, som afstaaer sin Ret.
Céder, v. a. afstaae, overlade; overdrage. - v. n. vige for, give efter.
Cédille, f. Tegn under c, (ç).
Cédrat, m. Slags velluqtende Citron; Citrontræ, n.
Cèdre, m. Cedertræ, n.
Cédrie, f. Cederharpix, n.
Cédule, f. Seddel, Haandskrift, Obligation, c. [kring; omgive.
Ceindre, v. a. omgiorde, binde omkring
Ceintrage, m. T. Tougværk, n.
Ceinture, f. Giord, c.; Belte; Beltested, n.; Linning paa Buxer ell. Skiørt; Indhegning, Muur, c.
Ceinturier, m. Beltemager, Gehængmager, c. [belte, n.
Ceinturon, m. Kaardegehæng, Læder-
Cela, pr. det, dette, hiint.
Céladon, m. Søgrønt; * galant Herre, smægtende Fyr, c. [Fest, &c.
Célébration, f. Høitideligholdelse af en
Célèbre, a. berømt, navnkundig; høitidelig. [ligholde; læse Messe.
Célébrer, v. a. ophøie; feire; høitide-
Célébrité, f. Høitidelighed; Navnkundighed, c.
Céler, v. a. skiule; fortie. se faire –, nægte sig hiemme.
Céleri, m. Selleri, c.
Célérité, f. Hurtighed, c.

Céleste, a. himmelsk; guddommelig.
Célibat, m. ugivt Stand.
Célibataire, m. en Ugivt, Pebersvend.
Celle, pr. f. af **celui**, denne.
Cellererie, f. Kieldermesters Bestilling.
Cellerier, m. **-ière**, f. Kieldermester, Kielderpige (i et Kloster).
Cellier, m. Kielder, Sted til Madvare.
Cellulaire, a. afdeelt i Celler; Celle-.
Cellule, f. Celle; lille Kammer; Fag, n.; Bi-Celle, c.
Celui, celle, pr. denne, dette; den, det.
Cément, m. Cement, n.
Cémenter, v. a. cementere, rense Metaller med Cement.
Cendre, f. Aske, c.; pl. indviet Aske; — **de plomb**, Fuglehagl.
Cendré, ée, a. askefarvet.
Cendrée, f. Blyskum, n.; Fuglehagl.
Cendreux, euse, a. fuld af Aske.
Cendrier, m. Askested hvor Asken samles; Askekar, n.; Askehandler, c.
Cendrillon, f. Askepot, c.
Cène, f. Nadveren; Fodvaskning, c.
Cénotaphe, m. tomt Gravsted, Grav- [minde, n.
Cens, m. Grundskat, c.
Censal, m. Mægler, c.
Censé, ée, a. anseet for, holdt for.
Censeur, m. Censor; Kritiker, Bedømmer, c.
Censier, m. **seigneur —**, Lehnsherre, som modtog Afgift. [pagterske, c.
Censier, m. **-ière**, f. Forpagter, For-
Censitaire, m. den, der betaler Grundskat til Lehnsherren; en Valgberettiget.
Censurable, a. lastværdig, som fortiener Dadel.
Censure, f. Censur; Bedømmelse; Censors Contor; Kirkeban, c.
Censurer, v. a. dadle; bedømme; for- [dømme.
Cent, a. hundrede.
Centaine, f. Antal af hundrede; Fiedebaand, n. [(Urt).
Centaurée, f. Knopurt, Tusindgylden
Centenaire, a. hundredaarig.
Centième, a. den, det hundrede.
Centime, m. Hundrededelen af en Franc.
Centimètre, m. Hundrededelen af en **mètre**.

Central, ale, a. som hører til Centrum; ligger i Centrum; fornemmest.
Centraliser, v. a. concentrere, forene i et Centrum.
Centre, m. Centrum, Middelpunkt, n.
Centuple, a. hundredefold.
Centupler, v. a. forøge ell. forstørre hundrede Gange.
Cep, m. Viinstok, c. pl. Lænker, Baand.
Cependant, ad. imidlertid; dog; ikke destomindre.
Cerat, m. Voxsalve, Voxpomade, c.
Cerceau, m. Tøndebaand; Slags Fuglenet: Baandbærer-Tag, n.
Cercelle, f. Krik-And, c.
Cercle, m. Cirkel, Kreds, c.; Tøndebaand, n.; * Selskab, n. Sphære, Grændser.
Cercler, v. a. lægge Tøndebaand om.
Cerclier, m. Tøndebaandmager, c.
Cercueil, m. Ligkiste, c. * Døden.
Cérébral, ale, a. hørende til Hiernen.
Cérémonial, m. Ceremoniel, n.; Ceremonielbog, c. [remonier.
Cérémonial, ale, a. som angaaer Ce-
Cérémonie, f. Ceremoni; Høitidelighed; Høflighedsbeviisning, c.
Cérémonieux, euse, a. som gior for mange Omstændigheder, Ceremonier.
Cerf, m. Hiort, c.
Cerfeuil, m. Kørvel, c.
Cerf-volant, m. Eeghiort, c. (Skarnbasse); Papiirdrage, c.
Cerisaie, f. Kirsebærhave, c.
Cerise, f. Kirsebær, n.
Cerisier, m. Kirsebærtræ, n.
Cerne, m. Kreds i Sandet, Tryllekreds; blaa Ring om Øine, Saar.
Cerné, ée, a. blaa om Øinene.
Cerneau, m. Halvdelen af en frisk Valnøddekierne.
Cerner, v. a. slaae Kreds om; omringe, omgive; skiere ind rundt om; skiære Kiernen ud.
Cerre, m. Slags Egetræ. [stemt.
Certain, aine, a. vis, sikker, sand; be-
Certainement, ad. visselig, tilvisse.
Certes, ad. tilvisse, i Sandhed. [byrd.
Certificat, m. Attest, skriftligt Vidnes-

Certificateur, m. een som bevidner noget; som udsteder Attest; Cautionist for en Caution. [Bekræftelse, c.
Certification, f. skriftlig Forsikring,
Certifier, v. a. forsikre; (de qc.) bevidne; sige god for.
Certitude, f. Vished; Bestandighed, Fasthed, c.
Cérumen, m. Ørevox, n.
Céruse, f. fiint Blyhvidt.
Cervaison, f. T. Hiortejagts Tiden.
Cerveau, m. Hierne; * Forstand, c. Hoved, n.
Cervelas, m. krydret Kiødpølse.
Cervelet, m. den lille Hierne, det bageste af Hiernen.
Cervelle, f. Hierne; * Forstand, c.
Cervier, a. loup –, Los, c.
Cervoise, f. Kryddeøl, n.
Césarienne, a. f. opération –, Keiserfnittet.
Cessation, f. Ophør, Standsning, c.
Cesse, f. Ophør; sans –, uophørlig.
Cesser, v. n. høre op. - v. a. holde op med, standse.
Cession, f. Afstaaelse; Overladelse, c. faire –, opgive sit Bo.
Cessionnaire, m. den, som noget afstaaes til; den, som opgiver sit Bo.
Ceste, m. Venus-Belte, n. Slags Stridshanske. [Hvalfiskeslægten.
Cétacée, a. hvalfiskagtig. - m. Fisk af
Chablis, m. Vindfald, n.
Chabot, m. Grundling, c. (Fisk).
Chabraque, f. Schabrake; Hestedækken, [n.
Chacal, m. Schakal, c.
Chacun, une, pr. enhver, hver, hvermand. [mager, nanseelig Person.
Chafouin, ine, a. & m. f. fa. lille og
Chagrin, m. Sorg, Bekymring, Fortred; Ærgrelse, Vrede, c.; T. Slags tyndt Silketøi; Slags Læder. [ærgerlig.
Chagrin, ine, a. bedrøvet; fortrædelig,
Chagriner, v. a. ærgre, volde Bekymring. se –, v. r. ærgre sig.
Chaîne, f. Kiede; Lænke, c.; Slaveri, n. Galeistraf, c.
Chaînetier, m. een som gjør Kieder, Giørtler; Kædemager, c.

Chaînette, f. lille Kiede; Uhrkiede, c.
Chaînon, m. et Led i en Kiede.
Chair, f. Kiød, n.; * Kiødelig Lyst; Hud Hudfarve, c.
Chaire, f. Prædikestol; Kathedra; biskopelig Stol, c.; Professorat, n.
Chaise, f. Stol; Bærestol; Chaise, c.; – percée, Natstol, c. [der, c.
Chaland, m. –ande, f. Kunde, Kiø-
Chaland, a. pain –, Slags meget hvidt Brød. [Kiøbere.
Chalandise, f. Søgning, c. Tilløb af
Chalcographe, m. Kobberstikker, c.
Châle, m. Shawl, c.
Châlet, m. Ostehytte i Sveits.
Chaleur, f. Varme, Hede; Brynde; * Iid, Iver, c. [me; * hidsig.
Chaleureux, euse, a. som har Var-
Châlit, m. Sengested, n.
Chaloir, v. n. & i. il ne m'en chaut, det bryder jeg mig ikke om.
Chalon, m. Slags Vod; Slags ulden Tøi.
Chaloupe, f. Sluppe; Baad, c.
Chalumeau, m. Rør; Blæserør, n.; Pibe, Skalmeie, c.
Chamade, f. Chamade, Signal at de Beleirede ville overgive sig.
Chamailler, v. n. & se –, v. r. fa. slaaes, stiændes. [maal, n.
Chamaillis, m. fa. Klammeri, Slags-
Chamarrer, v. a. besætte med Galloner; udstafere.
Chamarrure, f. Galonering, Besætning, c. [Markfuldstaffel, n.
Chambellan, m. Kammerherre, c.;
Chambranle, m. Karm, Gesims, Indfatning om Kaminer, Døre &c.
Chambre, f. Kammer, Værelse, Gemak, n. Kongens Kammerbetjente; T. et Rum i Skibet; Krudtkammer; Splitte i en Kam.
Chambrée, f. Kammeratskab, n. Folk som boe sammen; Antal af Tilskuere ved et Skuespil; Indtægten deraf.
Chambrelan, m. fa. Haandværker, som arbeider i sit Værelse; een som har leiet et enkelt Værelse.
Chambrer, v. n. giøre Kammeratskab,

boe sammen. - v. a. holde een indespærret; føre een afsides for at tale med ham.

Chambrette, f. fa. lidet Kammer.

Chambrier, m. Klosterforvalter, c.

Chambrière, f. Kammerpige, c.; Pisk paa Ridestolen; Rokkebaand, n.

Chambrillon, f. fa. lille Tøs, Tjenestepige, c. [haar, n.

Chameau, m. Kameel, c.; Kameel-

Chamelier, m. Kameeldriver, c.

Chamois, m. Steenged, c.; saamet Skind; Slags Isabelfarve, c.

Chamoiserie, f. Sted hvor Gemselæder berededes; Gemslæder, n.

Chamoiseur, m. Feldbereder, som garver Steenbukkeskind.

Champ, m. Ager, Land, Mark, c.; * Anledning, c. **champs**, pl. Landet, Marken; **se mettre aux champs**, fare op i Vrede; **sur le –**, ad. strax, paa Stedet.

Champagne, m. Champagnevin, c.

Champart, m. Korntiende, c.

Champarter, v. a. hæve Korntiende.

Champeaux, m. pl. Enge, Græsmar-

Champêtre, a. landlig. [ker, pl.

Champignon, m. Champion, svampagtig Udvæxt; lys Knop paa en Lysevæge. [Skampioner.

Champignonnière, f. Mistbænk til

Champion, m. Stridsmand, Helt, Forfægter, c.

Chance, f. (Slags Terningespil, n.) * Hændelse, Lykke; Vending, Lykkens Omskiftning, c. [vankelmodig.

Chanceler, v. n. vakle, tumle; * være

Chancelier, m. Kantsler, c.

Chancelière, f. Kantslerinde; Fodpose, c.

Chancellerie, f. Cancelli, n.

Chanceux, euse, a. heldig; underkastet Skjebnen. [forbarves.

Chancir, v. n. & se –, v. r. mugle;

Chancissure, f. Skimmel, Muggenhed, c.

Chancre, m. Kræft, syphilitisk Saar; * et fortæ ggende Onde.

Chancreux, euse, a. kræftagtig.

Chandeleur, f. Marie Renselsesdag.

Chandelier, m. Lysestage; Lysestøber, c.

Chandelle, f. Lys, Tællelys, n.

Chanfrein, m. Hestens Forhoved; Blis, c.; Skygtøi, Fiederbusk paa Hestehovedet.

Change, m. Bytte, Omvexling; Vexelbank, c. Vexelcontoir, n.; Opgivelse; Vexel, c. * **prendre le –**, lade sig narre, tage det Ene for det Andet; **donner le – à q.** tilbringe faae een fra noget, skuffe; **rendre le – à q.** svare een rask og vittigt.

Changeant, ante, a. foranderlig; ubestandig; af forskjellige Slags.

Changement, m. Forandring, c.

Changeotter, v. a. forandre tidt.

Changer, v. a. forandre; bytte, ombytte; vexle Penge. - v. n. (**de qc.**) skifte; forandre sig.

Changeur, m. Vexeler, c.

Chanoine, m. Domherre, c.

Chanoinesse, f. Stiftsdame, c.

Chanoinie, f. Canonicat, Domherres Embede, n. [Sandt! Ret!

Chanson, m. Sang, Vise, c. * vaan

Chansonnette, f. lille Vise, c.

Chansonnier, m. -ière, f. Visedigter, c. - m. Visebog, c.

Chant, m. Sang; Melodi, c. **– du coq**, Hanegal.

Chantant, ante, a. syngende; til at synge; fat paa Melodi.

Chanteau, m. Endestykke, c.; Stump, Stykke Tøi; Rile i Kioler, Skiørter &c.

Chantepleure, f. lang Tragt til Skjenning; Hul i en Muur til Vandets Afløb.

Chanter, v. n. & a. synge; gale; besynge, lovprise.

Chanterelle, f. Qvinten paa et Strengeinstrument; Lokkefugl, c.

Chanteur, m. -euse, f. Sanger; Sangerinde, c.

Chantier, m. Tømmerplads, Byggeplads, c.; Værft, n. Brændeplads, c.; Lagrer, Bielke hvorpaa Fadene ligge; Vognskam, n.

Chantignolle, f. Slags hugne Muur-

frne; Klampe paa en Tagrydning.
Chantonner, v. a. fa. nynne.
Chantourner, v. a. udarbeide efter Model.
Chantre, m. Cantor; Forsanger; Sanger, Digter, c.
Chantrerie, f. Cantorembede, c.
Chanvre, m. Hamp, c.
Chanvrier, m. **-ière**, f. Hampehegler, Hampehandler, c.
Chaos, m. Chaos, n. Forvirring, c.
Chape, f. Chorkaabe; Cardinalskappe; Kappe, c. Overtræk; Laag, n.; Hielm paa en Distilleerkolbe; Hiertet i et Spænde; Dække over Orgelpiber.
Chapeau, m. Hat, c.; * Cardinalsværdighed, c. fa. Herre, c.; **coup de** –, Hilsen med Hatten.
Chapelain, m. Kapellan, c.
Chapeler, v. a. – **du pain**, afraspe Skorpen.
Chapelet, m. Rosenkrands, c.; Paternosterværk, n.; Rad veneriske Finner paa Panden; Kastanier trukne paa Traad.
Chapelier, m. **-ière**, f. Hattemager; Hattemagerkone, c.
Chapelle, f. Capel, n.; T. Grebet paa en Violin; Hvælving over en Bagerovn; Hat paa en Distilleerkiedel; – **ardente**, Liig-Parade med Belysning.
Chapellenie, f. Capellani, n.
Chapellerie, f. Hattemagerbestilling, c. Udsalg af Hatte.
Chapelure, f. afraspet Brødskorpe.
Chaperon, m. Hue, Kappe; Hætte; Ordenskaabe, c.; Borderîng paa Chorkaaber ꝛc.; Klap over et Pistolhylster.
Chaperonner, v. a. sætte Hætten paa en Falk; sætte Straatag over en Muur.
Chapier, m. Kirkebetient i Messedragt; Skab til Messeklæder.
Chapiteau, m. Capitæl, Knap paa en Søile ꝛc. Karnis, Krands, c.; Lysmanket; Hielm, Kappe over flere Ting.
Chapitre, m. Capitel; Domcapitel, n.; Æmne, n. Materie, c.
Chapitrer, v. a. fa. tage een for, læse ham Texten.
Chapon, m. Kapun, c.; Brød kogt i Kiødgryden; Afkegger af Viinstokken.
Chaponneau, m. ung Kapun, c.
Chaponner, v. a. kapunere.
Chaque, pr. enhver, ethvert.
Char, m. Vogn; Triumphvogn; **char-à-banc**, Slags Vogn, hvorpaa flere sidde paaskrævs ell. i Rad.
Charade, f. Charade, Giættelse, c.
Charançon, m. Kornorm, c.
Charbon, m. Kul; Pestbyld, c. Brand i Korn.
Charbonnée, f. ristet Kiød, Karbonade, Mørbrad, c.
Charbonner, v. a. sværte med Kul; tegne med Kul; skitsere.
Charbonnier, m. Kulsvier, c.; Kulskuur, n.; Steenkulsovn, c.; Kulskib, n.
Charbonnière, f. Kulsvierkone, c.; Kulbrænderi, n.
Charcuter, v. a. smaahakke Kiød; skiære smaat; * skiære slet for; flænge.
Charcuterie, f. Handel med Flesk og Pølser.
Charcutier, m. **-ière**, f. Spekhøker; een som sælger Fleskevare.
Chardon, m. Tidsel, c.; Pig, spidst Jern paa en Muur ꝛc. – **à foulon**, Karbetidsel, c.
Chardonner, v. a. opkradse Luven paa Klæde.
Chardonneret, m. Stillids, c.
Chardonnière, f. Sted, begroet med Tidsler.
Charge, f. Byrde; Ladning, c.; Læs; Embede, n.; Bestilling; * Byrde, c. Paalæg, Hværv, Ærende; Angreb, n.; Ladning til et Stud; **à** –, **à la** – (**de, que**) med den Betingelse, paa det Vilkaar; **témoin à** –, Vidne mod den Anklagede; **charges**, pl. Beviser mod den Tiltalte.
Chargé, ée, p. betynget; mørk (om Veiret, Farven).
Chargeant, ante, a. tung, besværlig.
Chargement, m. Skibsladning, c. Fragtbrev, n.
Chargeoir, m. T. Ladestok til en Kanon
Charger, v. a. lade, læsse; besvære, bebyrde; – **une pipe**, stoppe en Pibe; * overlæsse, overdrive; opskrue (en Regning); angribe Fienden; (**q. de qc.**) give een et Hværv; T. vidne imod. **se** –, v. r. (**de qc.**) paatage sig noget.

Chargeur, m. den som læsser paa; som lader Kanonen; den som fragter.
Chariage, Charier, v. **Charriage, Charrier.**
Chariot, m. Vogn; Børnevogn, c.
Charitable, a. kiærlig, velgiørende, gavmild.
Charité, f. Kierlighed; mild Gave, Almisse, c.; Sygehuus, n.
Charivari, m. Spektakel, Hujen som Yttring af Mishag; Klammeri, n. Kattemusik, c.
Charlatan, m. Qvaksalver, Markskriger; Storpraler, c.
Charlataner, v. a. fa. besnakke, narre.
Charlatanerie, f. Praleri, Markskrigeri, n.
Charmant, ante, a. yndig, deilig, henrykkende.
Charme, m. Fortryllelse, c. Trylleri; Tryllemiddel, n.; * Yndighed, c.; Avnbøg, c.
Charmer, v. a. fortrylle; * indtage; henrykke, glæde; lindre.
Charmeur, m. **-euse**, f. Hexemester, Hex, c.; een som fortryller; Bolerske.
Charmille, f. ung Avnbøg, c.; Sted beplantet med samme.
Charmoie, f. Avnbøghæk, n. Avnbøglund, c.
Charnage, m. Tid, da de Katholske tør spise Kiød.
Charnel, elle, a. kiødelig, sandselig.
Charneux, euse, a. kiødet, kiødrig.
Charnier, m. Kiødkammer, n. Saltmadskielder, c. Beenhuus; opstablede Dødningebeen; Bundt af Viinstokke.
Charnière, f. Charnering, Sammenføining ved en Stifte; Huulmeisel, c.
Charnu, ue, a. kiødfuld.
Charnure, f. Kiøddele; Kiød, n. Hud, c.
Charogne, f. Aadsel, Luder, n.
Charpente, f. Tømmerværk; Tømmer, n.; * Beenrad, c. Anlæg, n. Plan, c.
Charpenter, v. a. tilhugge; * flænge.
Charpenterie, f. Tømmerhaandværk, n. Tømmeret, Arbeidet.
Charpentier, m. Tømmermand, c.
Charpie, f. Charpi, Linskav til Saar.
Charrée, f. Ludaske, c.
Charretée, f. et Læsfuld, Læs.
Charretier, m. Kudsk, Vognmand, c.
Charrette, f. Karre, c.
Charriage, m. Kiørsel, Transport; Kiøreløn, c.
Charrier, v. a. kiøre Sand, Korn ꝛc.; (om Floder) føre med sig. - v. n. drive med Iis; * - **droit**, giøre sin Pligt.
Charroi, m. Kiørsel; Vognleie, c. T. Stykkudske; Foermandsvæsen.
Charron, m. Hiulmager, Vognmager, c.
Charronnage, m. Vognmagerarbeide, n.
Charrue, f. Plov, c.
Charte (Chartre), f. gammelt Document; Chartet; Grundloven; pl. gamle Brevskaber; **charte-partie**, Fragtcontract, c.
Chartil, m. Undervogn; Høstvogn, c.; Vognskuur, n.
Chartre, f. (gammelt Document); Svindsot hos Børn; Fængsel, n.
Chartreuse, f. Kartheuserkloster, n. Nonne i samme.
Chartreux, m. Karthеusermunk, c.
Chartrier, m. Arkiv, n.; Arkivarius, c.
Chas, m. Synaalsøie; Vaterpas; Væverpap, n.
Chasse, f. Jagt, c.; Jageri, n. * Flugt, c.; Spillerum, n. **donner la** -, forfølge.
Châsse, f. Skriin til Reliquier; Skaft, n.; Gaffelen til Vægtstangen; en Brilles Indfatning, c.
Chassé, m. T. Sidetrin i Dands.
Chasse-avant, m. Arbeidsfoged, c.
Chasse-coquin, m. en Kirkebetient; Stodderkonge, c.
Chasselas, m. Slags Viindruer.
Chasse-marée, m. Vognmand som fører fersk Fisk til Byes; let Fiskerquase, c.
Chasse-mouches, m. Fluesmække, c.
Chasse-mulet, m. Æseldriver i en Mølle.
Chasser, v. n. jage; forjage, fordrive; drive foran, drive frem, ind. - v. n. jage, være paa Jagt; drive (om Fartøier ꝛc.).
Chasseresse, f. poet. Jægerinde, Jagtgudinde, c.
Chasseur, m. **-euse**, f. Jæger; Jægerinde, c.; - **à cheval** Slags lette Ryttere.

Chassie, f. Ureenlighed som rinder af Øinene.
Chassieux, euse, a. suurøiet, brinøiet.
Chassis, m. Ramme, Indfatning, c.; Formramme hos Bogtrykkere; Fod, Træværk hvorpaa noget staaer, hvorpaa Bordbladet ligger; double —, dobbelt Vindue; — dormant, fastsiddende Vinduesramme, c.
Chassoir, m. Baanddriver, c.
Chaste, a. kydsk, tugtig, reen.
Chasteté, f. Kydskhed, c.
Chasuble, f. Messehagel, c.
Chat, m. Kat, Hankat, c. **Chatte**, f. Hunkat, c.
Châtaigne, f. Kastanie, c.
Châtaigneraie, f. Kastanieskov, c.
Châtaignier, m. Kastanietræ, n.
Châtain, Chataigné, a. kastaniebruun (om Haar). [Kastel paa Skibe.
Château, m. Slot, n. Borg, c. Bakke,
Châtelain, m. Castellan, Slotsforvalter: juge —, Birkedommer, c.
Châtelet, m. lidet Slot; en vis Domstol. [Embede.
Châtellenie, f. Castellani; Castellans
Chat-huant, m. Natugle, c.
Châtiable, a. straffværdig.
Châtier, v. a. revse, tugte; * med Flid udarbeide, file.
Chatière, f. Kattehul, n.
Châtiment, m. Revselse, Tugtelse, c.
Chaton, m. ung Kat, Killing, c. den Deel af en Ring, hvori en Ædelsteen er indfattet: Tulipan-Bælg; Agern-Bælg; Hasselrakle, c.
Chatouillement, m. Kildren, c.
Chatouiller, v. a. kildre.
Chatouilleux, euse, a. kilden; * øm, delicat.
Châtré, m. Gilding, Kastrat, c.
Châtrer, v. a. gilde, castrere; * beskære, bortskære.
Châtreur, m. Svineskærer, Gilder, c.
Chattemite, f. fa. skinhellige Fruentimmer, Hyklerske.
Chatter, v. n. faae Kattekillinger.
Chaud, chaude, a. varm, heed; * hidsig; løbsk, geil.
Chaud, m. Hede, Varme, c.
Chaude, f. stærk Ild, Glødning; * Stræk, c.: à la —, i den første Hede, medens Jernet er varmt.
Chaude-pisse, f. fa. Drypper, c.
Chaudier, v. n. blive løbsk, geil.
Chaudière, f. stor Kiedel, c.
Chaudron, m. Kiedel; Theekiedel, c.
Chaudronnée, f. Kiedelfuld.
Chaudronnerie, f. Kobberkar, n. Handel dermed.
Chaudronnier, m. Kobbersmed, c.
Chauffage, m. Brændsel, n. Brændehugningsret.
Chauffe, f. Hullet i en Smelteovn.
Chauffe-chemise, m. Varmekurv, c.; Fyrbækken, n. [mekasse, c.
Chauffe-lit, m. Varmebækken, n. Var-
Chauffe-pieds, m. Kulpande, Ildpotte at varme Fødderne.
Chauffer, v. a. varme, hede; paaskynde; angribe stærkt. - v. n. være varm, blive varm. [Fyrfad, n.
Chaufferette, f. Ildkikkert, Ildpotte, c.
Chaufferie, f. Glødehytte, Smedie i et Jernværk.
Chaufour, m. Kalkovn, c.
Chaufournier, m. Kalkbrænder, c.
Chaume, m. Halmstub; Stubbeager; Tækkehalm, c.
Chaumer, v. a. oprykke Halmstubben.
Chaumière, f. Straahytte, c.
Chaussage, m. p. u. Fodtøi, n.
Chaussant, ante, a. som lader sig let trække paa.
Chausse, f. Strømpe; Slags Stads som bæres paa Skuldrene: Filtreerpose, c. [paa.
Chaussé, ée, a. med Sko og Strømper
Chausséage, Chaussage, m. Veipenge. [Chaussee, c.
Chaussée, f. Dæmning; høi Landevei,
Chausse-pieds, m. Skohorn, Redskab at trække Sko paa med.
Chausser, v. a. trække Sko og Strømper paa; gjøre Sko til een. - v. n. sidde godt, passe godt; * — au même point, være af lige Tænkemaade. se — d'une opinion, fatte sig en Mening i Hovedet.

Chausses, f. pl. Buxer. * **avoir la clef de ses** –, ikke længere staae under Riset.
Chaussetier, m. Strømpevæver, Hosekræmmer, c.
Chausse-trape, f. Fodangel; Rævesax, c.
Chaussette, f. Understrømpe, c. Strømpeskaft, n.
Chausson, m. Sokke; Fægter-, Dandsesko, c.
Chaussure, f. Sko og Strømper, Fodtøi.
Chauve, a. skaldet, bar.
Chauve-souris, f. Flaggermuus, c.
Chauveté, f. Skaldethed, c.
Chauvir, v. n. – **des oreilles**, spidse Øren (om Heste).
Chaux, f. Kalk, c. – **vive**, uløsket Kalk. – **éteinte**, læsket Kalk.
Chéant, ante, a. forfalden.
Chavirer, v. n. kantre. – v. a. endevende.
Chef, m. Hoved, * Overhoved, n. Anfører, General, c. Hovedpunkt, n. forreste Ende paa Tøi; Fordeel, c. **de son** –, ad. paa egen Haand.
Chef-d'oeuvre, m. Mesterstykke, n.
Chef-lieu, m. Hovedsæde, n. Hovedstad, c.
se Chêmer, v. r. hentæres, blive mager.
Chemin, m. Vei, c. * Middel, n. – **faisant**, ad. underveis; ved samme Leilighed.
Cheminée, f. Skorsteen, Kamin, c. **sous la** –, * hemmeligt.
Cheminer, v. n. reise, vandre; * gaae frem, have god Fremgang; flyde godt.
Chemise, f. Skiorte, Serk, c.
Chemisette, f. Halvskiorte, Krave, Brystdug, c.
Chênaie, f. Egeskov, Egelund, c.
Chenal, m. Kanal, c. Indløb, smalt Farvand, n.; Tagrende, c.
Chenapan, m. Snaphane, Bandit, c.
Chêne, m. Eeg, c. Egetræ, n.
Chêneau, m. ung Eeg, c.
Chéneau, m. Tagrende, Vandløb, n.
Chenet, m. Ildbuk, at lægge Brænde paa.
Chenevière, f. Hamp-Ager, c.
Chenevis, m. Hampefrø, n.
Chenevotte, f. Hampestængel, c. Skæve af samme.
Chenil, m. Hundestald; ureen Bolig, c.
Chenille, f. Larve, Kaalorm, c. Slags Borter; Slags Overklæde.
Chenu, ue, a. graa af Alder; * hvid af Snee, Skum o. desl.
Cheptel, Cheptail, Chetel, m. Contract om den halve Indtægt af Qvæget.
Cher, ère, a. kier, yndebar; dyr, kostbar. – ad. dyrt; **coûter** –, være dyrt, komme dyrt at staae.
Cherche, ell. **Cerche**, f. T. krum Linie som beskrives fra forskiellige Midtpunkter; [illegible], Profil til en Bue.
Cherche, f. p. u. Søgen, c. **être en** – **de**, søge efter.
Chercher, v. a. søge, lede; – **son pain**, betle.
Chère, f. Maaltid, n. Kost; Beværtning, c. Gilde, n. **bonne** –, gode Bord, god Levemaade.
Chèrement, ad. kierligt; dyrt.
Chérir, v. a. elske inderligen.
Chérissable, a. elskværdig.
Cherté, f. Dyrtid, c.
Chérubin, m. Cherubim, c. Englehoved med Vinger.
Chervis, m. Sukkerrod, c.
Chétif, ive, a. usel, elendig, ringe.
Chétron, m. Rum; Lobbe, c.; [illegible]; Skriin, n.
Cheval, m. Hest, c. – **entier**, Hingst; **être, aller, monter à** –, ride, sidde til Hest; – **de frise**, spansk Rytter. **chevaux**, pl. Heste; Ryttere; Rytteri.
Chevalement, m. Støtte, Stræbebielke; Træbuk, c.
Chevaler, v. a. T. sætte Støtter til. – v. n. arbeide med en Træbuk.
Chevaleresque, a. n. c. ridderlig.
Chevalerie, f. p. u. Ridderskab, n.; Ridderorden, c.
Chevalet, m. Slags Pinebænk; Stillads, c. Staffeli, n. Støtte, Buk, c.; Stol paa Instrumenter; Støtte, Ryg til Geværer uden for en Vagt.
Chevalier, m. Ridder, c. T. Springer i Schakspil; – **d'industrie**, Lykkeridder, fiin Bedrager, c. [Embedstegne.
Chevauchée, f. T. Omridt, Ride paa

Ciboire, m. Ciborium; Kar hvori Hostien gjemmes.
Ciboule, f. Gruslög, n.
Ciboulette, f. smaa Gruslög.
Cicatrice, f. Ar, n.; Skramme, c.; * Spor, n.; Plet, c.
Cicatricule, f. lille Ar, Skramme, c.
Cicatriser, v. a. give Ar. se —, v. r. heles, læges.
Cicérolle, Cicérole, f. smaa Fugle-[Erter.
Ci-devant, m. en forhenværende Adelig.
Cidre, m. Pære- ell. Æblemost, c.
Ciel, m. Himmel; Himmelegn, c.
Cierge, m. Voxlys, Kirkelys, n.
Ciergier, m. p. u. Voxlys-Støber, c.
Cigale, f. Slags Græshoppe, Cicade, c.
Cigarre, m. Sigar, c.
Cigogne, f. Stork, c.
Cigogneau, m. ung Stork, c.
Ciguë, f. Skarntyde, c.; Drik deraf.
Cil, m. Haar paa Øielaagene; **cils**, pl. Øienhaar.
Cilice, m. Poenitense-Skiorte; Haar-[dug, Haarmadras, c.
Cillement, m. Blinken med Øinene.
Ciller, v. n. blinke med Øinene.
Cime, f. Top, øverste Spidse, Tinde, c.
Ciment, m. Kit, Cement.
Cimenter, v. a. cimentere, mure, kitte; * befæste. [Kit, Cement.
Cimentier, m. een, som forfærdiger
Cimeterre, m. Sabel, tyrkisk Pallask, c.
Cimetière, m. Kirkegaard, c.
Cimier, m. kiødfuldt Lændestykke til Steg; T. Sirat paa en Hielm.
Cinabre, m. Zinnober, c.
Cinéraire, a. urne —, Askekrukke, c.
Cinglage, m. T. Vei, som et Skib lægger tilbage i 24 Timer; Skibsfolks Hyre.
Cingler, v. n. seile for fulde Seil. - v. a. give en Rap med Pidsk ell. Spidsrod; slaae i Ansigtet (om Vind, Regn, &c.).
Cinnamome, m. Kaneel; Kaneelbark, c.
Cinq, a. fem. - m. Fem; Femtal; den Femte.
Cinquantaine, f. Antal af halvtredsindstyve; Jubilæum, n.
Cinquante, a. halvtredsindstyve.
Cinquantième, a. halvtredsindstyvende. - m. halvtredsindstyvende Deel.
Cinquième, a. femte. - m. Femtedeel; femte Etage, - f. femte Classe, c.
Cinquièmement, ad. for det Femte.
Cintre, m. Bue, Hvælving, c.; Træer, hvorover en Hvælving bygges.
Cintrer, v. a. give en Bue, Runding; giøre Buestillads; bygge i Halvcirkel.
Cioutat, Ciotat, m. Slags Viindrue.
Cipolin, Cipollini, m. grøn italiensk Marmor. [sværte, c.
Cirage, m. Værning; Voxning; Blank-
Circée, f. Stephans-Urt, Hexe-Urt, c.
Circoncire, v. a. omskiære.
Circonciseur, m. den, som forretter Omskiærelsen.
Circoncision, f. Omskiærelse, c.
Circonférence, f. Omkreds, c.
Circonflexe, a. accent —, Cirkumflex, c. [Ord.
Circonlocution, f. Omskrivning med
Circonscription, f. Omskrivning, Begrændsning, c.
Circonscrire, v. a. indskrænke, indslutte i Grændser; beskrive en Figur omkring en anden. [Figur.
Circonspect, ecte, a. varsom, forsigtig.
Circonspection, f. Varsomhed, Forsigtighed, c.
Circonstance, f. Omstændighed, c.
Circonstancier, v. a. fortælle ell. beskrive omstændeligen. [en Leir.
Circonvallation, f. Forskandsning om
Circonvenir, v. a. bedrage, føre bag Lyset. [c.
Circonvention, f. Bedrageri, n.; List,
Circonvoisin, ine, a. omliggende.
Circonvolution, f. Snoning, Omdreining, c. [Ord.
Circuit, m. Omkreds, c.; * Omsvøb i
Circulaire, a. kredsformig, cirkelrund. - f. Circulaire, n.
Circulant, ante, a. som er i Omløb.
Circulation, f. Kredsløb, Omløb, n.
Circuler, v. n. løbe om, bevæge sig i Kreds; gaae uhindret; være i Omløb.
Cire, f. Vox; Voxlys; Segllak; Cancellie-Segl, n.; — **à cacheter**. - **d'Espagne**, Segllak, n.
Cirer, v. a. voxe, blanke, bone.

Cirier, m. Vorlysstøber; Voxblegér, c.
Ciron, m. Hudorm, c.; * Midde; lidet Punkt.
Cirque, m. Cirkus, Ridebane for Konstberidere. [magervox.
Cirure, f. Voxning; Bohning, c.; Sto-
Cisaille, f. Affald fra Mynters Bestiering; **cisailles**, pl. Sax at klere Metal-Plader med.
Ciseau, m. Meisel; Gravstikke, c.; Huggejern, n.; **ciseaux**, pl. Sax, c.
Ciseler, v. a. udarbeide med Meisel; udhugge; udskiære Steiel.
Ciselet, m. liden Meisel, Gravstikke, c.
Ciseleur, m. Giørtler; Udgraverer, som udhugger i Metaller.
Ciselure, f. Kunst at udgravere i Metaller; udgraveret og udstukket Arbeide.
Cisoir, m. v. **Cisailles**.
Citadelle, f. Citadel, Castel, n.
Citadin, m. **-ine**, f. Indvaaner af en Kiøbstad; Borger, c.
Citation, f. Anførelse af et Skriftsted (Citat); Indstævning, c.
Cité, f. Stad, den ældre Deel af en Stad; Borgerskab, n.
Citer, v. a. anføre Steder; indstævne.
Citérieur, **eure**, a. paa denne Side.
Citerne, f. Cisterne; Vandkam, c.
Citerneau, m. lidet Vandfang, hvori Vandet sætter sig inden det løber i Cisternen. [gerinde, c.
Citoyen, m. **-enne**, f. Borger; Bor-
Citrin, **ine**, a. citronfarvet.
Citron, m. Citron, c. - a. citronfarvet.
Citronnat, m. Citronat, syltede Citronskaller. [med Citroner.
Citronné, **ée**, a. citronagtig; krydret
Citronnelle, f. Citronliqueur; Citronurt, c.
Citronnier, m. Citrontræ, n.
Citrouille, f. Vandmelon, c.; Græs-
Cive, f. Snitløg, n. [kar, n.
Civet, m. Hareragout, c.
Civette, f. Desmerkat, c.; Desmer; lille Snitløg, n.
Civière, f. Bærebør, c.
Civil, **ile**, a. borgerlig; høflig; civil; **état** -, borgerligt Forhold.
Civilement, ad. borgerlig; høfligen.
Civilisation, f. Civilisation, Oplysning, Sæders Forbedrelse, c.
Civiliser, v. a. civilisere, danne, forbedre Sæder og Skikke. [Complimenter.
Civilité, f. Høflighed, c.; **civilités**, pl.
Civique, a. borgerlig; Borger-.
Civisme, m. n. e. Borgersind, n.
Clabaud, m. Jagthund som giør i Utide; * Skiændegiæst, Sladderhank; Hat med nedhængende Skygge.
Clabaudage, m. Bieffen; *Skiænden, c.
Clabauder, v. n. biæffe; * støie, skiænde, skrige. [Støi.
Clabauderie, f. fa. unyttig Skrig og
Clabaudeur, m. **-euse**, f. een som skriger og støier, Skiændegiæst, c.
Claie, f. Riisfletning, c.; Sluffe, c.
Clair, **aire**, a. klar, lys; glindsende, poleret, blank; tynd; * tydelig; **argent** -, rede Penge. - m. Skin, Lys, n.; - **de lune**, Maaneskin; **il fait** -, det er lyst, det er Dag. **clairs**, pl. T. lyse Steder (i Malning &c.). - ad. klart, tydeligt.
Clairée, f. T. klaret Sukker.
Clairement, ad. klart, tydeligen.
Clairet, **ette**, bleg, lys; **vin** -, blegrød Viin; **eau clairette**, Slags Liqueur, rød Aqvavit. - m. Slags sød krydret Viin; Ædelsteen af mat Farve.
Claire-voie, f. Aabning i en Muur; for stort Mellemrum ell. aabent Sted mellem Tagsparrer; **à** -, ad. tyndt, giennemsigtigt.
Clairière, f. lyst Sted, Aabning i Skoven; **clairières**, pl. tynde, aabne Steder i Lærred. [Skygge.
Clair-obscur, m. Halvmørke; Lys og
Clairon, m. Klarin, Basun, c.; Trompetregister, n.
Clairvoyance, f. Skarpsindighed; Skarpseenhed, c.; lyst Blik.
Clameur, f. stort Skrig; Yttring af Uvillie.
Clamp, m. Klampe; Jernkrampe, c.
Clampin, a. halt; * seen.
Clandestin, **ine**, a. hemmelig; forbudt.
Clapet, m. Klappe, c.; Ventil.

Clapier, m. Kanin-Gang, c.; Kaninbuur, n. [v. r. krybe i Skiul.
Clapir, v. n. skrige som Kaniner. **se** –,
Claque, f. Kladsk, n.; Klappen, c.; Slags Oversko; flad Hat.
Claquebois, m. Slags Harmonika; Straafiol, c. [der, c.
Claquedent, m. fa. Staadder; Skry-
Claquement, m. Klappren; Klappen: Kladsken, c. [snevert Fængsel.
Claquemurer, v. a. fa. indsperre i
Claque-oreilles, m. Hat, som hænger ned om Ørene.
Claquer, v. n. & a. klappe med Hænderne; kladske; beklappe; klappre.
Claquet, m. Møllekiapper, c.
Clarification, f. Afklaring, c.
Clarifier, v. a. afklare, skumme af.
Clarine, f. Klokke, Kobiælde, c.
Clarté, f. Klarhed, c.; Lys; Skin, n.; Giennemsigtighed, c.
Classe, f. Klasse; Læretime, c.
Classement, m. Inddeling, Ordning, Fordeling, c. [indrullere.
Classer, v. a. inddele, classificere; T.
Classification, f. Inddeling i Klasser.
Classique, a. klassisk.
Clatir, v. n. give, give stærkere.
Claude, a. enfoldig. - m. svag, dum Ægtemand.
Claudication, f. Halten, c.
Clause, f. Clausul, Betingelse, c.
Claustral, ale, a. klosterlig.
Claveau, m. Faarekopper; Slutteſteen [i en Bue.
Clavecin, m. Claveer, n.
Clavelé, ée, a. som har Kopper.
Clavelée, f. Faarekopper, pl.
Clavette, f. Kile, Søm, at stikke giennem Enden paa en Bolt.
Clavicule, f. Nøglebenet. [n.
Clavier, m. Nøglering, c.; Klaveerbret,
Clayon, m. Ostekurv; Riisfletning til Afdrypning, c. [værk, n.
Clayonnage, m. Giærde, flettet Riis-
Clef, f. Nøgle, c.; **fausse** –, Tyvenøgle; Dirk, c.
Clémence, f. Naade, Mildhed, c.
Clément, ente, a. naadig, mild; overbærende.
Clepsydre, f. Vanduhr, n.
Clerc, m. Klerk, Geistlig, c.; Skriver (hos en Advocat o. desl.).
Clergé, m. Cleresi, n.; Geistlighed, c.
Clérical, ale, a. geistlig.
Cléricature, f. geistlig Stand, c.; Skriverstand, c. [Side af en Bog.
Cliché, m. støbt Aftryk; stereotyperet
Client, m. –**ente**, f. Client, c.
Clifoire, f. Hyldesprøite, c.
Clignement, m. Blinken med Øinene.
Cligne-musette, f. Blindebuk (Leg).
Cligner, v. n. blinke med Øinene.
Clignoter, v. n. ofte blinke med Øinene.
Climat, m. Klima: Jordstrøg, n.; Himmelegn, c.
Clin, m. **un** – **d'oeil**, et Øieblik.
Clinche, ell. **Clenche**, f. Dørklinke, c.
Clinique, f. & a. **médicine** –, Klinik, Syges Behandling, c.
Clinquant, m. Paillette, Flittergnld; * falsk Skin, n.
Clique, f. Parti, n.; Complot, c.
Cliquet, m. Møllekiapper; Sperrekegle i et Uhr; Sneller paa en Laas.
Cliqueter, v. n. klappre, klirre.
Cliquetis, m. Klinken, Klappren, Klirren (af Vaaben).
Cliquette, f. Klapper, c.
Clisse, f. Ostekurv; Fletning, c.; Skinne til brudne Been.
Clisser, v. a. omflette, omgive med Flettning; forbinde med Skinner.
Cliver, v. a. kløve (Diamanter).
Cloaque, f. Kloak, c.; * ureent Sted. - m. Canal hvorigiennem Ureenlighed bortledes.
Cloche, f. Klokke, c.; Blære paa Huden.
Clochement, m. Hinken, c.
Cloche-pied, m. Organſinſtikke, c.; **à** –, ad. hoppende, paa eet Been.
Clocher, m. Klokketaarn; * Kirkesogn, n.
Clocher, v. n. hinke, halte; * være feilfuld. [klokke.
Clocher, v. a. bedække med en Glas-
Clochette, f. lille Klokke; Klokkeblomst, c.
Cloison, f. Skillevæg, c.; Plankeværk, n.; – **du nez, (diaphragme)**, Mellemvægen i Næsen.

Cloisonnage, m. Skillevægge; Arbeidet derved.
Cloisonner, v. a. afskille ved en Skillevæg. [Klosteret.
Cloître, m. Kloster, n.; Korsgang i
Cloîtrer, v. a. indslutte i Kloster, sætte i Kloster.
Cloîtrier, m. Klostermunk, c.
Clopin-clopant, ad. hinkende.
Clopiner, Cloper, v. n. hinke, halte lidt. [c.
Cloporte, m. Kielderorm, Skrukketrold,
Clorre, v. a. tillukke; omgive, indeslutte; ende. - v. n. slutte, gaae i.
Clos, ose, (p. af clorre) lukt; indesluttet; endt.
Clos, m. indhegnet Jord, c. [de om.
Closeau, m. lille Bondehave med Gier-
Closerie, f. lidet Meieri, n.
Clossement, m. Hønsenes Klukken, c.
Closser, v. n. klukke.
Clôture, f. Muur, c.; Gierde, n.; * Forpligtelse, ei at gaae ud af Klosteret; Slutning; Afslutning, c.
Clôturer, v. a. afslutte en Regning; indhegne. [giør tæt Arbeide.
Clôturier, m. Kurvmager, som kun
Clou, m. Søm, n.; Nagle; Blodbyld, c.; - de girofle, Krydder-Nellike, c.; river le - à qc., sige een Sandheden.
Clouer, v. a. nagle, slaae fast med Søm.
Clouter, v. a. beslaae med Søm.
Clouterie, f. Sømfabrik; Sømhandel,
Cloutier, m. Sømsmed, c. [c.
Cloutière, ell. Clouvière, f. Sømsmed-Ambolt, c.
Club, m. n. c. Klub, c.
Clubiste, m. n. c. Medlem af en Klub.
Clystère, m. Klisteer, n.
Coaccusé, m. Medanklaget, c.
Coactif, ive, a. tvingende.
Coaction, f. Tvang, c.
Coadjuteur, m. -trice, f. Coadjutor, Medhielper, c. [og Værdighed.
Coadjutorerie, f. Coadjutors Embede
Coagulation, f. Styrkning, Sammenløben, c. [se -, v. r. størkne.
Coaguler, v. a. bringe til at størkne.
se Coaliser, v. r. n. c. forbinde sig, træde sammen i Forening. [bund, n.
Coalition, f. n. c. Forening, c.; For-
Coassement, m. Frøernes Qvækken, c.
Coasser, v. n. qvække (om Frøer).
Cobalt, Cobolt, m. Kobolt (Halvmetal)
Cocagne, f. Kage af Vaid; * pays de -, Slaraffenland; mât de -, Klavrestang, hvorpaa klavres om Kaps.
Cocarde, f. Cocarde, Sløife paa Hatten.
Coche, m. Reisevogn, Færselvogn, c.; - d'eau, Transportskib, Flodfartøi, n.
Coche, f. Indsnit, Skaar, n.; fa. So, tykt Fruentimmer.
Cochenille, f. Cochenille.
Cocheniller, v. a. farve med Cochenille.
Cocher, m. Kudsk, c.
Cocher, v. a. træde, brænke (om Hanen).
Cochère, a. porte -, Kiøreport, Port til Indkiørsel.
Cochet, m. ung Hane, c.
Cochevis, m. Toplærke, c.
Cochléaria, m. Skeurt, Kokleare.
Cochon, m. Sviin, n.; - de lait, Pattegriis, c.; - d'engrais, Fedesviin, n.
Cochonnée, f. et Læg Grise.
Cochonner, v. n. faste Grise; *. smøre, jaske. [Svineri, n.
Cochonnerie, f. fa. Svinskhed, c.;
Cochonnet, m. Slags Terning med tolv Sider; Kuglen hvorefter der spilles.
Coco, m. Kokusnød, c.
Cocon, m. Silkeormenes Puppe.
Cocotier, m. Kokostræ, n.
Coc-sigrue, f. Vandgræshoppe, Libelle; * Laps, c.
Coction, f. Kogning; Fordøielse; Vædskers Tilberedelse, c.
Cocu, m. Hanrei, c.
Cocuage, m. Hanreiskab, n.
Cocufier, v. a. giøre til Hanrei.
Code, m. Codex, Lovbog, c.
Codébiteur, m. T. Medskyldner, c.
Codicille, m. T. Codicil, Tillæg til et Testament.
Coëffe etc. v. Coiffe etc.
Coemption, f. Medkiøb, gjensidigt Kiøb, n.

Coërcitif, ive, a. T. tvingende, som har Ret til at tvinge.
Coërcition, Coërcion, f. T. Ret til at tvinge een. [ell. Fyrste.
Coétat, m. Medstand, medforenet Stat
Coëternel, elle, a. lige evig.
Coeur, m. Hierte; * Mod; Sind, n.; det Inderste, Midten af noget; Marven i Træ; **mal au –**, Ondt for Hiertet; **par –**, ad. udenad; **dîner par –**, gaae glip af Maaltidet.
Coévêque, m. Vicebiskop, Hielpebiskop, c.
Coffin, m. Hvaedskurv med Laag.
se Coffiner, v. r. rulle sig sammen; krumme sig, kaste sig.
Coffre, m. Koffert; Kiste, c.; Penge-skrin, n.; Huulningen mellem Ribbenene; **coffre-fort**, jernbeslagen Pengekasse, c.
Coffrer, v. a. fa. kaste i Fængsel.
Coffret, m. liden Kuffert, c.; Skrin, n.
Coffretier, m. Kuffertmager, c.
Cognasse, f. vild Qvæde, c.
Cognassier, m. vildt Qvædetræ, n.
Cognat, m. Slægtning paa mødrene Side.
Cognation, f. Slægtskab mellem Descendenter af samme Stamfader.
Cognée, Coignée, f. Øxe, c.
Cogne-fétu, m. en Stundesløs.
Cogner, v. a. slaae ind, drive ind. - v. n. støde, banke. [menlebe.
Cohabitation, f. T. ægteskabelige Sam-
Cohabiter, v. n. T. leve sammen som Mand og Kone.
Cohérence, f. T. Sammenhæng, n.
Cohérent, ente, a. sammenhængende.
Cohéritier, m. **ière**, f. Medarving, c.
Cohésion, f. T. Legemernes Sammenhæng, n. [* Skare, Trop.
Cohorte, f. romersk Krigesskare, c.;
Cohue, f. Hiemting; * Sværm, Hob Folk som støie. [rolig, stille.
Coi, oite, a. **se tenir –**, holde sig
Coiffe, f. Hue, Kappe, c.; Hattefoder; Pude ell. Foring under Halsdobbelen.
Coiffer, v. a. bedække Hovedet; opsætte Haaret; pynte; frisere; **– une bouteille**, bege, binde om Proppen; * – q. sætte een noget i Hovedet; give een til Hanrei; faae een beruset. - v. n. stdde godt, klæde godt. **se –**, v. r. sætte Hue &c. paa; ordne sin Hovedpynt; sætte sig noget i Hovedet; være indtagen (**de**, af).
Coiffeur, m. **–euse**, f. Friseur, Haarskærer, c.
Coiffure, f. Hovedpynt; Frisure, Opsætning, c.; Hovedtøi, n.
Coin, m. Hiørne, n.; Krog; Ende, c.; Præg, n.; Stempel; Kile; Svikkel, c.; Hiørneskab, n.; Hestens Hiørnetænder.
Coïncidence, f. Sammentræf, n.
Coïncident, ente, a. T. som træffer sammen, falder i hinanden.
Coïncider, v. n. træffe sammen.
Coing, Coin, m. Qvæde, c.
Coïntéressé, ée, Deeltager, Medinteressent, c.
Coïon, m. fa. Kujon, Kryster, c.
Coïonner, v. a. fa. kujonere, behandle ilde, drille.
Coïonnerie, f. fa. Usselhed; Feighed; Uforskammethed; Sottise, c.
Cointerie, Cointise, f. Artighed; Forekommenhed, c.
Coït, m. Dyrs Parring, c.
Col, m. Hals, c.; Halsbind, n.; Snevring; Jordhals, c.
Colachon, m. Slags Luth.
Colature, f. T. Giennemsiening, Filtrering, c. [te).
Colchique, m. Tidløs, Hundedød (Plan-
Coléra-morbus, m. Cholera.
Colère, f. Vrede, c. - a. vred.
Colérique, a. kolerisk, hastig til Vrede.
Coliart, m. Slags Rokkefisk.
Colibri, m. Kolibrit, c. [Zirater.
Colifichet, m. Flitter, Figurer, usle
Colimbe, m. Dykker, c. (Fugl).
Colin-maillard, m. Blindebuk, c.
Colique, f. Kolik, c. Tarmvrid, n.
Collaborateur, m. **–trice**, f. Medarbeider, Collaborator, c. [bende.
Collataire, m. den som nyder et Præ-
Collatéral, ale, a. hørende til Sidelinien. - m. Beslægtet paa Sidelinien.
Collateur, m. den, som har et Præbende at give bort.
Collation, f. et Præbendes Bortgivelse; Ret til at give det bort; to Skrifters

Sammenligning; Mellemmad, Besperkost, c.
Collationner, v. a. collationere, sammenligne - v. n. spise Besperkost ell. lidt til Aftensmad. [Historier.
Colle, f. Liim; Klister, n.; fa. Løgn, c.;
Collé, ée, p. & a. limet, fastlimet; tæt sluttende til. [Gaver, Skatter.
Collecte, f. Collect, c.; Indsamling af
Collecteur, m. den, som indsamler Skatter 2c. [Collectivum:
Collectif, ive, a. **nom.** –, Samlingsord,
Collection, f. Samling, c.
Collectivement, ad. collectiv, i Samling.
Collège, m. Collegium, n.; Forsamling; Skole; Gymnasium; Skolebygning, c.
Collégial, ale, a. hørende til Skolen; pedantisk. - f. Domkirke, c.
Collégien, m. Discipel, Elev, Gymnasiast, c.
Collègue, m. Embedsbroder, c.
Coller, v. a. lime, klistre; planere; sætte fast til. - v. n. slutte tæt, sidde godt. **se** –, v. r. læne sig, klynge sig til.
Collerette, f. Halsklæde, Halskrave for Fruentimmer.
Collet, m. Halskrave; Krave, c.; Opslag, n.; Bladkrave, c.; Halsstykke, n.; Snare, c.; – **de veau**, Forfjerding af en Kalv; – **de buffle**, Kollert, Lædertrøie, c.
Colleter, v. a. gribe een ved Kraven. **se** –, v. r. slaaes. - v. n. stille Snarer.
Colletin, m. Lædertrøie uden Ærmer; Kappe for Pilgrimme.
Collier, m. Halsklæde, c.; Halsbaand, n.; Ordensklæde, c.; Halsstykket af en Oxe; **franc du** –, een som handler ærligt, gjør sin Pligt; **coup de** –, Anstrengelse, c.; Ryk, n.
Colline, f. Høi, c. [ning, c.
Colliquation, f. Smeltning, Opløs-
Collision, f. Collision, Sammenstøden; Strid, c.
Colloque, m. Samtale, c.
Colluder, v. n. T. have hemmelig Forstaaelse, spille under Dække. [c.
Collusion, f. T. hemmelig Forstaaelse,
Collyre, m. Øiensalve, c.
Colombe, f. Due, c.; en Trævægs Stotte; Høvlebænk, c. [i Theatret.
Colombier, m. Dueslag, n.; Galleriet
Colombin, ine, a. colombinfarvet.
Colombine, f. Duemøg, n.; Akeleie (Plante).
Colon, m. Colonist; Landmand, c.
Colonel, m. Oberst, c.
Colonel, elle, a. hørende til Obersten; **compagnie** –, Livcompagnie, n.
Colonie, f. Coloni, c.; Plantested, n.
Coloniser, v. a. n. c. colonisere, anlægge Coloni.
Colonnade, f. Søilerække, Søilegang, c.
Colonne, f. Søile, Pille, Støtte, c. T. Colonne af en Armee; Spalte paa en Side. [spir, n.
Colophane, f. Colophonium, Fiolhar-
Coloquinte, f. Koloqvint (Urt).
Colorant, ante, a. farvende, som giver Farve.
Colorer, v. a. farve, give en Farve; * besmykke. [minere.
Colorier, v. a. anbringe Farver, illu-
Coloris, m. Colorit, n. Farveblanding, c.
Coloriste, m. Colorist, Farveblander, c.
Colossal, ale, a. colossal, af Kæmpestørrelse. [størrelse.
Colosse, m. Colos, c.
Colportage, m. Bissekræmmerhandel, Ombæren af Varer.
Colporter, v. a. bære Varer omkring.
Colporteur, m. **euse**, f. Bissekræmmer; Sælgekone, c.; Opraaber, c.; een som sælger Bøger; Avisemand, c.
Colzat, m. Raps, c.
Combat, m. Kamp, Strid, Træfning, c.
Combattant, m. en Stridende, Stridsmand, Kæmper, c.
Combattre, v. a. bestride, kæmpe imod, stride imod. - v. n. stride, kæmpe.
Combien, ad. hvor meget, hvor mange, hvor høit, hvor dyrt; – **peu**, hvor lidt.
Combinaison, f. Forbindelse, Sammensættelse, c.
Combiner, v. a. combinere, forbinde.
Comble, m. Topmaal, n. Mønning, c * høieste Grad, Top, c. - a. fuld, topmaalt.

Combler, v. a. fylde, maale topfuldt; opfylde; bringe til det Høieste; overøse.
Comburer, v. a. vande Kar ud, for at tætte dem.
Combustible, adj. c. forbrændelig, brændbar.
Combustion, f. Forbrændelse; Brand, c.; * Oprør, n.
Comédie, f. Komedie, c.; Lystspil, n.
Comédien, m. **-enne**, f. Skuespiller, Skuespillerinde; * Hykler, c.
Comestible, a. spiselig; **comestibles**, m. pl. Spisevare.
Comète, f. Komeet, c.
Comique, a. komisk; lystig.
Comite, m. Slavefoged paa en Galei.
Comité, m. Comite; Forsamling af udvalgte Personer til Raadføring.
Comma, m. et Komma; niende Deel af en Takt.
Commandant, m. Commandant, c. - a. commanderende.
Commande, f. Ordre, Bestilling paa Arbeide; **de –**, bestilt; forstilt.
Commandement, m. Commando, n. Befaling; Magt, c.
Commander, v. a. befale, byde; kommandere; anføre; bestille Arbeide (hos Haandværksfolk). - v. n. (à) herske, byde over.
Commanderie, f. en Ordens Ridders gods ell. Indtægt.
Commandeur, m. Commandeur; Ordens-Ridder, c.
Commandite, f. Interessentskab, n.; Selskabshandel, c.
Comme, ad. ligesom, som; saasom; – **si**, som om. - conj. da, fordi, efterdi.
Commémoraison, f. en Helgens ell. Afdødes Mindefest.
Commémoration, f. Erindring; Mindefest, c.
Commencement, m. Begyndelse, c.
Commencer, v. a. & n. begynde; gjøre Begyndelse.
Commende, f. Commende, c.; Ordens præbende, n.
Commensal, **ale**, a. & s. Bordgjæst, som spiser ved samme Bord som en Anden.
Comment, ad. hvorledes, hvordan.
Commentaire, m. Commentar, Forklaring, Fortolkning, c.
Commentateur, m. **-trice**, f. Fortolker, Forfatter af en Commentar.
Commenter, v. a. skrive Commentar, forklare. - v. n. udlægge til det Værste; sætte til, digte.
Commer, v. n. fa. gjøre Sammenligninger.
Commérage, m. Sladder, Fruentimmersnak, c.
Commerçant, m. **-ante**, f. Handelsmand, c.; Kone som driver Handel.
Commerce, m. Handel, c.; Omgang; Brevverling, c.
Commercer, v. n. drive Handel.
Commercial, **ale**, a. hørende til Handelen.
Commère, f. Gudmoder; Sladderkjærling, c.
Commettant, m. Committent, som overdrager et Hverv til een.
Commettre, v. a. begaae, bedrive; (qc. à q.) overdrage, betroe; (q. à ell. pour qc.) ansætte, beskikke; sætte Folk sammen; compromittere, sætte i Fare. **se –**, v. r. (**avec q.**) lægge sig ud med een.
Commination, f. Trudsel, c.
Comminatoire, a. hvad der truer, strækker.
Commis, m. Commis, Handelsbetient; Faktor; Secretair, c.
Commisération, f. Medlidenhed, Forbarmelse, c.
Commissaire, m. Commissair, c.
Commission, f. Commission, c.; Ærende, n.; Kaperbrev, n.; Overtrædelse, c.
Commissionnaire, m. en Commissionær; Faktor, c.; Bud.
Commissionner, v. a. overdrage, bemyndige ved Patent.
Commode, a. magelig, beqvem; føielig.
Commode, f. Commode, Dragkiste, c.
Commodément, ad. beqvemt, mageligt.
Commodité, f. Beqvemmelighed, Magelighed, c.; **commodités**, pl. Locum, Lillehuus.
Commotion, f. Rystelse, c.; Stød, n.
Commuer, v. a. T. forvandle en Straf til en anden.
Commun, **une**, a. almindelig, fælleds; sædvanlig; simpel; slet.
Commun, m. det Almindelige; Fælles-

skab, n.; den ringere Classe; Tienestefolk: en —, ad. fælleds.

Communal, ale, a. hørende til Communen, fælleds.

Communauté, f. Menighed, Commune, c.: Fællesskab; Selskab, n.

Communaux, m. pl. fælleds Eng, Fælled; fælles Eiendom, c.

Commune, f. Commune; Almue; Fælled, c.

Communément, ad. almindeligen; efter almindelig Viis.

Communiant, m. Communicant, c.

Communicable, a meddelelig, som kan forenes: let at faae i Tale.

Communicatif, ive, a. hvad der let kan meddeles; een som gierne meddeler sig Andre.

Communication, f. Meddelelse, c.; Forbindelse; Omgang, c.

Communier, v. n. gaae til Alters. - v. a. meddele Nadveren.

Communion, f. Kirkens Samfund; Nadverens Nydelse.

Communiquer, v. a. meddele, aabenbare. - v. n. **de qc. à q.** ell. **avec q.** underholde sig med een om noget; **avec q.** omgaaes, staae i Forbindelse med een. **se —**, v. r. **(à)** støde sammen; meddele sig; giøre sig gemeen.

Commutatif, ive, a. f. **justice —**, Retfærdighed i Handel.

Commutation, f. Ombytning; Strafs Forandring til en ringere.

Compacité, f. T. Tæthed, c.

Compacte, a. fast, tæt.

Compagne, f. Selskabssøster, Veninde; Ægtemage; Deeltagerinde, c.

Compagnie, f. Selskab, n. Forsamling, c.: Handelscompagni; Compagni, n.

Compagnon, m. Stalbroder, Kamerad, Ligemand; Haandværkssvend: * lystig Broder, c.

Comparable, a. **(à, avec)** hvad der kan sammenlignes.

Comparaison, f. Sammenligning; Lignelse, c.

Comparaître, Comparoir, v. n. T. møde for Retten.

Comparant, ante, a. T. een som møder i Retten.

Comparatif, ive, a. sammenlignende, hvad der tiener til at sammenlignes.

Comparativement, ad. lignelsesviis.

Comparer, v. a. sammenligne; holde imod hinanden.

Comparse, m. & f. Statist, Figurant, c.

Compartiment, m. Ordning, c. symmetriske Figurer; Forgyldning paa Bindet af en Bog; Rum, Fag, n.

Compartir, v. a. giøre Inddelinger; afdele i Rum.

Comparution, f. T. Møde for Retten.

Compas, m. Passer; Skomagers Maalestok, c.: Søkompas, n.

Compassement, Compassage, m. T. Afmaaling med Passer.

Compasser, v. a. afzirkle, afmaale, afpasse: fordele nøie.

Compassion, f. Medlidenhed, Medynk, c.

Compaternité, f. Fadderskab, aandeligt Slægtskab, n.

Compatibilité, f. Forenelighed, Mulighed at være sammen.

Compatible, a. c. forenelig, som kan enes sammen.

Compatir, v. n. **(à)** have Medlidenhed med, bære over med; **(avec)** enes med, stemme med.

Compatissant, ante, a. medlidende.

Compatriote, m. & f. Landsmand, Landsmandinde, c.

Compensation, f. Vederlag, n. Opreisning, Erstatning, c.

Compenser, v. a. erstatte, vederlægge; ophæve eet mod et andet, opveie.

Compérage, m. Fadderskab, n.

Compère, m. Fadder, Gudfader; * lystig Broder, c.

Compétence, f. Competence, en Dommers Ret og Beføielse.

Compétent, ente, a. T. competent, beføiet til at dømme.

Compéter, v. n. T. tilhøre, tilkomme med Rette.

Compétiteur, m. **-trice**, f. Medsøgende, Concurrent, c.

Compilateur, m. Compilator, Samler, c.

Compilation, f. Samling, Uddrag af Andres Skrifter.

Compiler, v. a. compilere, uddrage, sammenskrive.

Complaignant, ante, a. T. klagende, Klager.

Complainte, f. T. Klage for Retten; complaintes, pl. Veeklage, Beklagelser.
Complaire, v. n. vise sig føielig; føie een; se —, v. r. synes godt om sig selv, om sine Skrifter &c.
Complaisance, f. Føielighed; Velvillighed, c. complaisances, pl. Beviser paa Føielighed.
Complaisant, ante, a. føielig, velvillig, tjenstvillig. [Træer besat Sted.
Complant, m. et med Viinranker ell.
Complanter, v. a. beplante med Viinranker, Træer.
Complément, m. Udfyldning, det som fuldstændiggjør. [complet.
Complet, ète, a. heel, fuldstændig,
Complètement, ad. ganske, fuldstændigen. [pletering, c.
Complétement, m. Udfyldning, Com-
Compléter, v. a. complettere, gjøre
Complexe, a. sammensat. [fuldstændig.
Complexion, f. Legems Beskaffenhed, Natur, Temperament.
Complexionné, ée, a. beskaffen; bien —, som har en god Natur.
Complication, f. T. Sammenstød, n. Forvikling, c. [Medvider.
Complice, a. & m. & f. medskyldig,
Complicité, f. Medskyldighed, Deelagtighed i Misgjerning.
Complies, f. pl. Completen, Slutningsbøn hos Katholikerne efter Aftensangen.
Compliment, m. Kompliment, n.; Høflighedsbevisning, c.
Complimentaire, m. Handelscompagnon, under hvis Navn Handelen føres. [ment, lykønske.
Complimenter, v. a. gjøre Kompli-
Complimenteur, m. -euse, f. Komplimentmager, c.
Compliqué, ée, a. indviklet, forviklet.
Compliquer, v. a. forvikle, forvirre, sammensætte med mange andre Ting.
Complot, m. Complot, ondt Anslag, n.
Comploter, v. a. & n. stifte Complot.
Componction, f. Anger, Sønderknuselse, c. [e.
Comportement, m. Adfærd, Opførsel,
Comporter, v. a. & n. lide; tillade;
se —, v. r. opføre sig, forholde sig.
Composant, ante, a. hvad der tiener som Bestanddeel.
Composé, ée, p. & a. sammensat; sat, alvorlig. - m. T. sammensat Ting.
Composer, v. a. sammensætte; forfærdige; componere; sætte (i et Trykkeri). - v. n. skrive, arbeide paa noget; avec q. ens om, accordere; capitulere. se —, v. r. bestaae af; antage en vis Mine, Stilling; sætte sig i Positur.
Composeur, m. Skribler, c.
Compositeur, m. een som bilægger Strid; Componist; Sætter, c.
Composition, f. Sammensætning; Sætning (i Trykkeriet); Composition; Udarbeidelse, c.; Arbeide, n. Stil, c.; Forlig, n. Capitulation, c.
Composoir, m. T. Sættebræt, n.
Composteur, m. T. Sætterens Vinkelhage, c.
Compote, f. Compot, syltet Frugt; Tillavning af Duer. [lig.
Compréhensible, a. begribelig, fatte-
Compréhension, f. Fatteevne; fuldstændig Erkiendelse, c.
Comprendre, v. a. indbefatte; indeholde; iberegne, regne med til, i; begribe, forstaae.
Compresse, f. Pulsklud, c. [kes.
Compressible, a. som kan sammentryk-
Compression, f. Sammentrykning, c. Tryk, n. [-presse; * undertrykke, dæmpe.
Comprimer, v. a. sammentrykke,
Compris, p. y —, iberegnet; non —, ikke iberegnet, undtagen.
Compromettre, v. n. enes om at overgive en Sag til Voldgiftsmænd. - v. a. (q. ell. qc.) sætte paa Spil, udsætte for Forretbelighed ell. Skam. se —, v. n. compromittere sig, udsætte sig for Skam.
Compromis, m. en Sags Overgivelse til Voldgiftsmænd; mettre en —, udsætte for Fare ell. Forlegenhed.
Compromissaire, Compromissionnaire, m. Voldgiftsmand, c.
Comptabilité, f. Ansvarlighed; Regnskabsføring, c.

Comptable, a. & m. ansvarlig; den som skal aflægge Regnskab.
Comptant, a. & m. **argent —**, rede Penge. - a. contant, i rede Penge.
Compte, m. Regning; Beregning, c.; Tal; Regnskab, n.; et Kast Penge i Tælning; Beretning; Fordeel, c. **rendre — de**, gjøre Rede, aflægge Regnskab; **faire — (sur)** gjøre Regning paa; **(de)** gjøre mærget af; **à —**, i Afbetaling; **à bon —**, godt Kiøb; **au bout du —**, tilsidst, naar Alt kommer til Alt.
Compter, v. a. tælle; regne; betale; ansee for. - v. n. regne, gjøre Regning; foretage sig.
Comptoir, m. Comptoir, n. Skriverstue, c.; Factori, n.
Comptoriste, m. Bogholder, c.
Comtal, ale, a. grevelig.
Comte, m. Greve, c.
Comté, m. Grevskab, n.
Comtesse, f. Grevinde, c.
Concasser, v. a. støde smaat, knuse.
Concaténation, f. Sammenhæng, n. Sammenkjædning, c.
Concave, a. concav, udhuget. - m. rund Udhulning, c. [ning, c.
Concavité, f. rund Hulning, Fordyb-
Concéder, v. a. bevilge; tilstaae.
Concentration, f. Concentrering; Sammentrængning, c.
Concentrer, v. a. concentrere, sammentrænge, samle. **se —**, v. r. samle sig.
Concept, m. Forestilling, c. Begreb, n.
Conception, f. Undfangelse, c. * Fatteevne, c.; p. u. Idee, Tanke, c.
Concernant, prp. angaaende.
Concerner, v. a. angaae, vedkomme.
Concert, m. Concert; Overeensstemmelse, c. **de —**, ad. efter Overeenskomst.
Concertant, ante, a. & s. Concertspiller, Concertsanger, c.
Concerté, ée, p. & a. aftalt; * tvungen, affecteret.
Concerter, v. a. prøve et musikalsk Stykke i Forveien; * aftale. - v. n. give en Concert.
Concession, f. Bevilling, Indrømmelse, c.
Concessionnaire, m. & f. een, hvem noget er bevilget; som har faaet Land til Dyrkning.
Concetti, m. pl. vittige Indfald.
Concevable, a. begribelig.
Concevoir, v. a. undfange; fatte; affatte; udtænke. **se —**, v. r. fattes, forstaaes.
Conchyle, m. Purpursnekke, c.
Concierge, m. Slotsforvalter, Arrestforvarer; Dørvogter, c.
Conciergerie, f. Slotsforvalterpost; Arrestforvarerens Bolig, c.; Arresthuus, n.
Concile, m. Kirkeforsamling; sammes
Conciliable, a. forenelig. [Beslutninger.
Conciliateur, m. **-trice**, f. Fredsmægler, c.
Conciliation, f. Forlig, n. Forligelse; Overeensstemmelse, c.
Concilier, v. a. forlige, forene; forskaffe, vinde. [trængt.
Concis, ise, a. forkortet, sammen-
Concision, f. Sammentrængthed, Korthed, c.
Conclave, m. Forsamling til Pavevalg; Sted, hvor det skeer.
Concluant, ante, a. beviisende, slaaende.
Conclure, v. a. slutte, ende. - v. n. slutte, drage en Slutning.
Conclusion, f. Ende; Slutning; Beslutning, c.
Concoction, f. Fordøielse, c.
Concombre, m. Agurk, c.
Concordance, f. Overeensstemmelse; Concordantsbog, c. [mende.
Concordant, ante, a. overeensstem-
Concordat, m. Concordat; Forlig, n.; Accord, c. [hed, c.
Concorde, f. Enighed, Samdrægtig-
Concourir, v. n. (à qc.) hielpe med, medvirke; bidrage; (pour qc.) concurrere, kappes om.
Concours, m. Medvirkning, Samvirken, c.; Sammenstød, n. Forening; Sammenstimlen; Concurs, c.
Concret, ète, a. T. concret; størknet; benævnt.

Concubinage, m. Concubinat, Boleri, n.
Concubinaire, m. Boler, som holder en Frille.
Concubine, f. Concubine, Frille, c.
Concupiscence, f. kiødelig Lyst, c.
Concurrence, f. Concurrence, c. Sammenstræf, n. **jusqu'à – ell. jusque à la – de**, indtil Beløbet af...
Concurrent, m. **–ente**, f. Concurrent, Rival, c. [c.
Concussion, f. Udsugelse, Folkeplagen,
Concussionnaire, m. Folkeplager, Udsuger, c. [værdig.
Condamnable, a. fordømmelig, straf-
Condamnation, f. Fordømmelse, c.
Condamné, ée, p. & s. dømt; domfældt. [de; forkaste.
Condamner, v. a. fordømme, domfæl-
Condensation, f. Fortætning; Sammentrængning, c. [trænge.
Condenser, v. a. fortætte, sammen-
Condescendance, f. Føielighed; Nedladelse, c. [tergivende.
Condescendant, ante, a. føielig, ef-
Condescendre, v. n. (à) være føielig; give efter, lempe sig efter; nedlade
Condigne, a. tilsvarende. [sig.
Condisciple, m. Meddiscipel, c.
Condit, m. Syltetøi, n.
Condition, f. Forfatning; Tilstand; Stand; Herkomst; Levemaade; Condition; Tieneste; Betingelse, c.
Conditionné, ée, p. & a. beskaffen.
Conditionnel, elle, a. betinget, underkastet Vilkaar. - m. T. Conditionnel (betinget Futurum). [viis.
Conditionnellement, ad. betingelses-
Conditionner, v. a. forsyne med behørige Betingelser, Egenskaber.
Condoléance, f. Medlidenheds Bevidnelse, Condolents, c.
Condouloir, v. r. **se – avec** q. bevidne een sin Deeltagelse.
Conducteur, m. **–trice**, f. Opsynsmand, Fører; Conducteur, Postfører; Belleder, c.
Conduire, v. a. føre, lede; ledsage; have Opsyn, styre, forestaae. **se –**, v. r. opføre sig.

Conduit, m. Rør, n. Rende, c.
Conduite, f. Førelse, Styrelse, Anførelse, Ledsagelse; Opførsel; Adfærd; Vandledning, c.
Cône, m. T. Kegle, c.
Confabulation, f. fa. fortrolig Passiar.
Confabuler, v. n. fa. sladre, faae sig en Passiar. [Latværge.
Confection, f. Forfærdigelse, c. T.
Confectionner, v. a. forfærdige.
Confédératif, ive, a. henhørende til et Forbund.
Confédération, f. Forbund, n.
Confédéré, ée, a. som staaer i Forbund. - m. Bundsforvandt, c.
se Confédérer, v. r. træde i Forbund sammen.
Conférence, f. Sammenligning; Samtale; Forhandling, c.
Conférer, v. a. jevnføre, sammenligne; tildele, forunde. – v. n. underhandle. [Skrifte.
Confesse, f. **être, aller à –**, gaae til
Confesser, v. a. tilstaae; skrifte; **se –**, v. r. skrifte for Præsten.
Confesseur, m. Religions Bekiender; Skriftefader, c. [n.
Confession, f. Bekiendelse, c.; Skrifte,
Confessionnal, m. Skriftestol, c.
Confiance, f. Tillid; Fortrolighed; Dristighed, c.; Selvtillid, n.
Confiant, ante, a. tillidsfuld; indbildsk.
Confidemment, ad. i Fortrolighed.
Confidence, f. en Hemmeligheds Anbetroelse; Fortrolighed, c.
Confident, m. **–ente**, f. fortrolig Ven, Veninde.
Confidentiel, elle, a. n. c. fortrolig.
Confier, v. a. anbetroe; **se – en q.**, betroe sig til een, forlade sig paa, stole paa een.
Configuration, f. udvortes Skikkelse, c. T. Planeternes Aspect.
Confiner, v. n. grændse til, støde til. - v. a. forvise etsteds hen. **se –**, v. r. trække sig tilbage.
Confins, m. pl. Grændser, pl.
Confire, v. a. sylte ned; garve Skind.
Confirmatif, ive, a. bekræftende.

Confirmation, f. Stadfæstelse; Confirmation, c.
Confirmer, v. a. stadfæste, bekræfte, confirmere. **se –**, v. r. stadfæste sig.
Confiscable, a. hvad der confiskeres.
Confiscation, f. Confiskering; confiskeret Gods.
Confiseur, m. Sukkerbager, Konditor, c.
Confisquer, v. a. confiskere, inddrage forbrudt Gods.
Confit, ite, p. & a. syltet; – **en dévotion etc.**, fordybet.
Confiture, f. Confect, Syltetøi.
Confiturier, m. **-ière**, f. Sukkerbager, c.
Conflagration, f. p. u. Brand, Opbrændelse, c.
Conflit, m. p. u. Strid, c. Sammenstød, n. Træfning, c.; Mundhuggeri, n.
Confluent, m. tvende Floders Sammenløb.
Confondre, v. a. mænge, blande; forvexle; beskiæmme, forbløffe, forstyrre. **se –**, v. r. forvirres.
Conformation, f. Indretning, Dannelse, c.
Conforme, a. **(à)** overeensstemmende, svarende til.
Conformé, ée, p. dannet.
Conformément, ad. overeensstemmende med.
Conformer, v. a. **(qc. à qc.)** giøre ligedan; indrette efter. **se –**, v. r. **(à)** rette sig efter.
Conformité, f. Ligedanhed, Overeensstemmelse, c.
Confort, m. godt Udkomme.
Confortable, a. beqvem.
Confortation, f. Styrkning, c.
Conforter, v. a. styrke; trøste.
Confraternité, f. Broderskab, n.
Confrère, m. Medbroder, Embedsbroder, c.
Confrérie, f. fromt Broderskab, n.
Confrontation, f. Vidners Fremførelse med den Anklagede; Sammenligning, c.
Confronter, v. a. fremføre Vidner tilsammen; sammenligne.
Confus, use, a. forvirret, forstyrret; dunkel; skamfuld.
Confusion, f. Forvexling; Forvirring, Forstyrrelse; Forlegenhed, c.
Congé, m. Orlov, Forlov at gaae bort; Afsked; Leiets Opsigelse, c.; Frihed, Fritid, c. Skibspas, n.
Congédier, v. a. give Afsked, afskaffe.
Congélation, f. Frysen; Størkning, c.
Congeler, v. a. faae til at fryse, lade størkne. **se –**, v. r. fryse, størknes.
Congestion, f. T. Sammenhobning, Samling af Vædsker.
Conglobé, ée, a. sammenklumpet.
se Conglomérer, v. r. sammenhobes, klynge sig sammen.
Conglutiner, v. a. sammenlime, giøre klæbrig.
Congratulation, f. Lykønskning, c.
Congratuler, v. a. lykønske.
Congrégation, f. Forsamling, c.; geistlig Ordenssocietet; andægtigt Broderskab, n.
Congrès, m. Congres, Forsamling, c.
Congru, ue, a. rigtig, efter Grammatikens Regler; tilstrækkelig; congruent.
Congrûment, ad. rigtigt; passende, sømmeligen.
Conique, a. T. conisk, kegledannet.
Conjectural, ale, a. hvad der beroer paa Gisning.
Conjecture, f. Gisning, Formodning, c.
Conjecturer, v. a. gisne, formode.
Conjoindre, v. a. sammenføie, forene.
Conjointement, ad. tillige, med hinanden, i Forening.
Conjonctif, ive, a. forbindende. - m. Conjunctivus.
Conjonction, f. Mands og Qvindes Forening; T. Bindeord, n.; to Planeters Sammenkomst.
Conjoncture, f. Conjunctur, Leilighed, c.; Omstændigheder.
Conjugaison, f. et Verbums Conjugering; Nervernes Forening, c.
Conjugal, ale, a. ægteskabelig.
Conjuguer, v. a. konjugere et Verbum; forene parviis.
Conjurateur, m. Sammensvoren; Aandemaner, c.
Conjuration, f. Sammensværgelse; Besværgelse, c.; indstændig Bøn.

Conjuré, m. Sammensvoren, c.
Conjurer, v. n. sammensværge sig. - v. a. bede indstændigen; besværge, bort-mane.
Connaissable, a. kiendelig.
Connaissance, f. Kundskab, Erkiendelse, c. Bekiendtskab, n.
Connaissement, m. Connossement, Fragtbrev, n.
Connaisseur, m. -euse, f. Kiender, Kienderinde, c.
Connaître, v. a. kiende, erkiende; forstaae; agte. - v. n. dømme, undkiende. **se** —, v. r. kiende sig selv; (**en** ell. **à** **qc.**) forstaae sig paa.
Connétable, m. Connetable, øverste Feldtherre i Frankerig.
Connexion, f. Forbindelse, c. Sammenhæng, n.
Connexité, f. Forbindelse, c.
Conniller, v. n. * søge Udflugter.
Connivence, f. Overbærelse, Eftergivelse, c.
Conniver, v. n. (**à**) see igiennem Fingre med, bære over, tillade.
Connotation, f. Bibetydning, c.
Conque, f. stor Muslingskal, c.
Conquérant, **ante**, a. erobrende. - m. Erobrer, c.
Conquérir, v. a. erobre.
Conquêt, m. erhvervet Gods; erhvervet Gode.
Conquête, f. Erobring, c.
Consacrer, v. a. indvie, hellige; lyse Velsignelse over. **se** —, v. r. (**à**) opoffre sig til.
Consanguin, **ine**, a. beslægtet fra samme Fader.
Consanguinité, f. Blodsfrændtskab, Frendskab, n.
Conscience, f. Samvittighed, c.
Consciencieux, **euse**, a. samvittighedsfuld.
Conscription, f. n. c. Conscription, Udskrivning til Krigstieneste.
Conscrit, m. n. c. Conscriberet, Recrut, c.
Consécration, f. Indvielse, c.
Consécutif, **ive**, a. efter hinanden følgende.
Consécutivement, ad. efter hinanden.
Conseil, m. Raad, n. Raadsforsamling; Raadgiver; Beslutning, c.
Conseiller, v. a. raade, give Raad.
Conseiller, m. -ère, f. Raad; Raadgiver, Raadgiverinde, c.
Consentant, **ante**, a. som giver sit Minde.
Consentement, m. Samtykke, n.
Consentir, v. n. (**à**) samtykke i.
Conséquemment, ad. consequent, i Følge, følgeligen.
Conséquence, f. Følge; Slutning; Vigtighed, c.
Conséquent, m. Følge; Følgesætning, c. **par** —, ad. følgelig.
Conservateur, m. -**trice**, f. Bevarer, Opholder, c.
Conservation, f. Opholdelse, Bevaring, c.
Conservatoire, m. Forsørgelseshuus for Fruentimmer; n. c. Slags Nationalmuseum i Paris; — **de musique**, n. c. Conservatorium, Friskole for Musik.
Conserve, f. Conserve, Krydersukker; Skib til Bedækning; Vandbeholdning, c. **conserves**, pl. Conservationsbriller; T. Udenværker.
Conserver, v. a. bevare, opholde; **se** —, v. r. bevare sin Sundhed.
Considérable, a. vigtig, betydelig; anseelig.
Considérant, **ante**, a. fa. betænksom, forsigtig.
Considération, f. Betragtning; Betænksomhed, c.; Henseyn; Motiv, n.; Høiagtelse; Vigtighed, c.
Considérément, ad. forsigtigen.
Considérer, v. a. betragte, overveie; høiagte; tage Hensyn.
Consignataire, m. Depositarius, Bevarer, c.
Consignation, f. Forvaring, Deponering; Varers Optegnelse, c.; Deponeringssted, n.
Consigne, f. Instruction, Skildvagts Ordre. - m. Portskriver i Fæstninger.
Consigner, v. a. deponere; optegne; nedlægge i Forvaring; adbresfere Varer ɔc.
Consistance, f. Varighed; Fasthed; solid Charakteer, Soliditet; Tilstand, c.
Consistant, **ante**, a. bestaaende.
Consister, v. n. (**en**, **dans** **qc.**) bestaae i, af.
Consistoire, m. Consistorium, Kirke-raad, n.

Consistorial, ale, a. hørende til Consistorium

Consolant, ante, a. trøstelig.

Consolateur, m. -trice, f. Trøster, Trøsterinde, c.

Consolation, f. Trøst, c.

Console, f. Console, lidet Bord under et Speil; T. Kragsteen.

Consoler, v. a. trøste.

Consolidant, m. T. lægende Middel, n.

Consolidation, f. Helbredelse, c.; Garantie for den offentlige Gjelds Betaling.

Consolider, v. a. læge; fig. befæste; forene; garantere Betalingen.

Consommateur, m. Consument, Fortærer; Fuldender, c.

Consommation, f. Fortæring; Fuldbyrdelse, c.; Forbrug, n.

Consommé, m. Kraftsuppe, c.

Consommer, v. a. fuldende, fuldbyrde; fortære, forbruge.

Consomption, f. Fortærelse, c.; Forbrug, n.; Tæring, Tæresyge, c.

Consonnance, f. Samlyd, Samstemning; Eenslyd, c.

Consonnant, a. samstemmende; eenslydende. [Bogstav, n.

Consonne, f. Consonant, c. medlydende

Consorts, m. pl. Consorter, Staldbrødre, pl. [mensvoren, c.

Conspirateur, m. -trice, f. Sam-

Conspiration, f. Sammensværgelse, c.

Conspirer, v. n. være forenet til; sammensværge sig; * à qc. forene sig, medvirke til n. - v. a. - la ruine de q. sværge een hans Undergang.

Constamment, ad. standhaftig; uafvigelig; visseligen. [standighed, c.

Constance, f. Standhaftighed, Be-

Constant, ante, a. standhaftig, bestandig; vis.

Constater, v. a. fastsætte, godtgiøre.

Constellation, f. Stiernebillede, n.

Conster, v. imp. være vis; il conste, det er klart.

Consternation, f. Bestyrtelse, c.

Consterner, v. a. bestyrte, forfærde.

Constipation, f. Forstoppelse, c. haardt Liv. [haardt Liv.

Constiper, v. a. forstoppe, foraarsage

Constituant, ante, a. constituerende; som beskikker, danner. - m. Fuldmagtsgiver, c.

Constitué, ée, a. beskikket, bestaaende; bien ou mal -, af god ell. slet Legemsbeskaffenhed.

Constituer, v. a. danne et Heelt, udgiøre, sætte, lade bestaae i; beskikke. se -, v. r. stille sig, indrette sig.

Constitutif, ive, a. som væsentligen udgiør noget.

Constitution, f. Sammensætning; Livrentes Oprettelse; Beskikkelse, c.; Constitution, Statsforfatning, c.; Legemsbeskaffenhed; Indretning, c.

Constitutionnel, -elle, a. n. a. constitutionnel, som stemmer med Constitutionen.

Constriction, f. Sammentrækning, c.

Construction, f. Bygning; Ordning, Anordning, c.; Anlæg, n. Construction, Ordfølge, c.

Construire, v. a. bygge; ordne; construere; afridse en Figur.

Constuprer, v. a. voldtage.

Consul, m. Consul, c.

Consulaire, a. consularisk.

Consulat, m. Consulat, Consuls Embede, n. Consulbolig, c.

Consultant, a. & m. raadgivende; Consulent; raadspørgende.

Consultation, f. Raadførsel, c. skriftlig Raad, Betænkning.

Consulter, v. a. spørge til Raads; raadføre sig. - v. n. raadslaae; overveie, betænke. se -, v. r. gaae i Rette med sig selv.

Consumant, ante, a. consumerende, fortærende.

Consumer, v. a. fortære; forbruge. se -, v. r. ødelægge sig; fortæres, hentæres.

Contact, m. Berørelse, c. [som.

Contagieux, euse, a. smittende, smit-

Contagion, f. smitsom Syge, Smitte, c.

Contamination, f. Besmittelse, c.
Contaminer, v. a. besmitte.
Conte, m. Fortælling, Historie, c.
Contemplateur, m. **-trice**, f. een som anstiller Betragtninger, Grubler, c.
Contemplatif, ive, a. beskuelig, granskende. [ning, c.
Contemplation, f. Beskuelse, Betragt-
Contempler, v. a. beskue, betragte; granske.
Contemporain, aine, a. & s. samtidig.
Contempteur, m. Foragter, c.
Contenance, f. Indhold, n. Rummelighed, c.; Holdning, Stilling; Fatning, c.
Contenant, ante, a. indeholdende, som rummer. [liserende.
Contendant, ante, a. stridende; riva-
Contenir, v. a. indeholde, indbefatte; * holde tilbage, tæmme, ave. **se —**, v. r. styre sig; afholde sig fra.
Content, ente, a. **(de qc.)** tilfreds, fornøiet. [fredshed, c.
Contentement, m. Fornøielse, Til-
Contenter, v. a. fornøie; tilfredsstille. **se —**, v. r. **(de qc.)** nøies med.
Contentieusement, ad. med Strid.
Contentieux, euse, a. stridig, trættekiær. [Anstrængelse, c.
Contention, f. Strid; Hidsighed, c.
Contenu, m. Indhold, n.
Conter, v. a. fortælle; **en — à q.**, lyve een noget for.
Contestable, a. som kan omtvistes.
Contestant, ante, a. som gierne strides; stridende.
Contestation, f. Strid, Kiv, c.
Contester, v. a. giøre stridig; omtviste.
Conteur, m. **-euse**, f. Fortæller; Sladdermund, c.
Contexte, m. Text; Sammenhæng, c.
Contexture, f. Sammenvæv, n.; Sammenføielse, Forbindelse, c.
Contigu, uë, a. tilstødende, tilgrændsende. [hæng med.
Contiguité, f. Tilgrændsen, Sammen-
Continence, f. Afholdenhed, c.
Continent, ente, a. afholden, kydsk.
Continent, m. Fastland, n.
Continental, ale, a. som hører til Fastlandet.
Contingence, f. Tilfældighed, c.
Contingent, ente, a. tilfældig, mulig.
Contingent, m. Contingent, n. Andeel, c.
Continu, ue, a. sammenhængende; uafbrudt. - m. et Heelt; **à la continue**, ad. med Tiden, i Længden.
Continuateur, m. Fortsætter, c.
Continuation, f. Fortsættelse; Vedvarenhed, c. [varende.
Continuel, elle, a. uophørlig, stedse-
Continuellement, ad. uophørligen.
Continuement, Continûment, ad. i eet væk, uafbrudt.
Continuer, v. a. fortfare, fortsætte; forlænge, lade vedvare. - v. n. vedblive, holde ved. **se —**, v. r. fortsættes, forlænges.
Continuité, f. bestandig Forbindelse, Vedvarelse, c. Sammenhæng, n. [c.
Contorsion, f. Fordreielse, Forvridelse,
Contour, m. Omrids, Omfang, c.; Contour, yderste Linie.
Contourné, ée, p. & a. fordreiet, krum; **bien —**, godt tegnet
Contourner, v. a. giøre Omrids; fordreie; * q. udfritte een.
Contractant, ante, a. contraherende - m. pl. Contrahenter.
Contracte, a. sammentrukken.
Contracter, v. a. slutte Forlig; paaføre sig; indgaae. **se —**, v. r. sammentrække sig.
Contraction, f. Sammentrækning, c.
Contradicteur, m. Modsiger; Modstander, c.
Contradiction, f. Modsigelse, c.
Contradictoire, a. modsigende.
Contraignable, a. som kan tvinges ved Retten.
Contraindre, v. a. tvinge, nøde; trykke; bringe i Knibe. **se —**, v. r. genere sig, tvinge sig.
Contraint, ainte, p. & a. tvungen; indklemt; afnødt. [Arrestering, c.
Contrainte, f. Tvang; Rettens Tvang;
Contraire, a. modsat, imod; skadelig. -

m. det Modsatte; au –, ad. tvertimod.
Contrariant, ante, a. modstridende.
Contrarier, v. a. modsige; giøre imod.
Contrariété, f. Modstand, Hindring; Modsigelse, c.
Contraste, m. Contrast, Modsætning, c.
Contraster, v. n. giøre Contrast, stikke af. - v. a. danne Contrast.
Contrat, m. Contract, c. Forlig, n.
Contravention, f. Overtrædelse, Handlen imod.
Contre, prp. mod, imod. - ad. imod, derimod; tæt ved, tæt op til.
Contre-allée, f. Side-Allee, c.
Contre-amiral, m. Contraadmiral, c.
Contre-appel, m. Kontrafinte i Fegtning.
Contre-approches, f. pl. Mod-Løbegrave.
Contre-balancer, v. a. holde Ligevægt; opveie.
Contrebande, f. Smughandel; forbudne Varer.
Contrebandier, m. –ière, f. Snighandler, Smugler, c.
Contre-basse, f. Contrabas, c.
à Contrebiais, ad. forkeert.
Contre-boutant, m. Muur som understøtter en anden.
Contrebouter, v. a. støtte, forsyne med Støtter.
Contrecarrer, v. a. handle imod, være een imod.
Contre-châssis, m. dobbelt Vindue af Papir.
Contre-coeur, m. Kaminplade til at gienkaste Varmen; à –, ad. nødigen, imod sin Villie.
Contre-coup, m. Modstød, Gienstød, Tilbagespring, n.; * Virkning, c. Bagsmæk, n.
Contre-danse, f. Contredands, c.
Contredire, v. a. modsige; giendrive.
Contredisant, ante, a. modsigende; som altid vil have Ret.
Contredit, m. Modsigelse; Indvending, c. sans –, ad. uimodsigeligen.
Contrée, f. Egn, c. Landskab, n.
Contre-épreuve, f. T. Aftryk til den modsatte Side.
Contrefaçon, f. Eftergiørelse, c.; Eftertryk, n.
Contrefacteur, m. Eftertrykker, c.
Contrefaire, v. a. giøre efter, efterabe; eftertrykke; efterskrive; forfalske, vanskabe. se –, v. r. forstille sig.
Contrefaiseur, m. Efteraber, c.
Contrefait, aite, a. vanskabt, hæslig.
Contre-fenêtre, f. Dobbeltvindue, n. Vinduesskodde, c.
Contre-fiche, f. Krydsbaand, n.
Contre-finesse, f. Modlist, c.
Contre-fort, m. Modpille, c.; Kappelæder, n.
Contre-gage, m. Modpant, n.
Contre-gager, v. a. tage ell. give Sikkerhed for et Laan.
Contre-hacher, v. n. giøre Krydsstreger over Skatteringen for at forstærke den.
Contre-hâtier, m. stor Stegebuk, c.
Contre-jour, m. Gienlys, falsk Lys, n.
Contre-latte, f. Tværlægte, c.
Contre-lettre, f. Revers, Modforskrivning, c. Contrabeviis, n.
Contre-maître, m. Høibaadsmand, c. Opsynsmand i et Værksted.
Contremandement, m. Tilbagekaldelse, c.
Contremander, v. a. tilbagekalde en Befaling.
Contre-marche, f. Tilbagemarsch, c.
Contre-marque, f. Modmærke, andet Mærke.
Contre-marquer, v. a. sætte et Bitegn.
Contre-mine, f. Contramine, c.
Contre-miner, v. a. contraminere.
Contre-mont, ad. opad; à –, mod Strømmen.
Contre-mur, m. Bimuur, c.
Contre-ordre, m. Contraordre, Befalings Gienkaldelse, c.
Contre-partie, f. modsat Mening; Modstemme, c.
Contre-percer, v. a. bore imod.
Contre-peser, v. a. holde Ligevægt; veie op.
Contre-pied, m. Tilbagespor, n.
Contre-poids, m. Modvægt; Vægt paa et Uhr; Balanceerstok, c.
Contre-poil, m. Haarets Modstrøg; à –, ad. mod Haarene; bagvendt.
Contre-point, m. T. Contrapunkt; harmonisk Composition.

Contre-pointer, v. a. gjennemsye, sye paa begge Sider; rette et Batterie mod et andet; * q. modsige.
Contre-poison, m. Modgift, c. Middel imod noget.
Contreporte, f. dobbelt Dør, c.
Contreposer, v. a. føre urigtig til Bogs.
Contreposeur, m. Brolæggeres ell. Muurfolks Handlanger.
Contre-propos, m. Gjenmæle, rask Gjensvar, n.
Contre-ruse, f. List mod List.
Contrescarpe, f. Contraskarpe.
Contre-scel, m. Bisegl, n.
Contre-sceller, v. a. paatrykke Bisegl.
Contre-seing, m. Contrasignering, Secretairens Underskrift.
Contre-sens, m. vrang Mening; Vrangside, c. **à** –, galt, bagvendt.
Contre-signer, v. a. contrasignere, underskrive med (som Secretair).
Contre-taille, f. Krydskattering, c.
Contre-temps, m. uheldigt Tilfælde, Hindring; Utide, c.; T. Contratempo; **à** –, ad. i Utide.
Contre-tirer, v. a. tage et friskt Aftryk; eftertegne.
Contre-val, **à** –, ad. ned ad Bierget.
Contrevallation, f. Mod-Forskandsning mod en Fæstning. [træder, c.
Contrevenant, m. –**ante**, f. Overs
Contrevenir, v. a. (**à**) overtræde, handle imod.
Contrevent, m. Vinduesskodde, c.; Krydsbaand (imod Vinden), n.
Contreventer, v. n. befæste imod Vinden.
Contre-vérité, f. Ironi, Antiphrasis.
Contre-visite, f. gjentagen Undersøgning ell. Besøgelse, c.
Contribuable, a. skatskyldig.
Contribuer, v. n. & a. (**à**) bidrage, hielpe med; betale Skat, Brandskat.
Contributaire, a. som svarer Skat.
Contribution, f. Contribution; Bidrag, n.; Skat, Brandskat, c.
Contrister, v. a. bedrøve.
Contrit, ite, a. angergiven, sønderknust.
Contrition, f. Anger, Fortrydelse, c.
Contrôle, m. Control; Controbog, Register, Fortegnelse, c. Stempel paa Guld- og Sølvarbeide.
Contrôler, v. a. controlere, indføre i et Register, eftersee, undersøge; stemple; * dadle.
Contrôleur, m. –**euse**, f. een som holder Register; Kontroleur; Dadler, c.
Controuver, v. a. optænke, opdigte.
Controverse, f. Strid, Stridighed, (især i Troessager).
Controversé, ée, a. stridig, bestridt.
Controversiste, m. som afhandler stridige Puncter i Troeslæren.
Contumace, f. Ulydighed, Udeblivelse fra Møde.
Contumacer, v. a. domme i Faldsmaal for Udeblivelse.
Contus, use, a. knust, forslaaet.
Contusion, f. Forknusning, c. Slag, Stød, n. [overtydende.
Convaincant, ante, a. overbevisende,
Convaincre, v. a. (q. **de** qc.) overbevise, overtyde. [vom.
Convalescence, f. Bedring efter Syg-
Convalescent, ente, a. som er i Bedring.
Convenable, a. c. sømmelig; forholdsmæssig; passende.
Convenance, f. Lighed, Overeensstemmelse, c. Forhold, n. Belanstændighed; Passelighed, c.
Convenir, v. n. (**de** qc.) enes, komme overeens om; tilstaae; (**à** q. ell. **à** qc.) passe sig for. – v. i. være raadeligt.
Conventicule, m. hemmelig Sammenkomst, c. [lig, n.
Convention, f. Overeenskomst, c. For-
Conventionnel, elle, a. efter Bedtægt; efter Overeenskomst.
Conventualité, f. Klosterfællesskab; Klosterlevnet, n.
Conventuel, elle, a. klosterlig, som angaaer Klosteret.
Conventuel, m. Conventual, Munk, som har Ret bestandig at blive i et vist Kloster. [sammenløbende.
Convergent, ente, a. T. convergent,

Convers, erse, a. anvendt; frère convers, soeur converse, opvartende Broder, opvartende Søster.
Conversation, f. Samtale, c.
Converser, v. n. (avec q.) holde Samtale med, underholde sig med.
Conversion, f. Forandring, Forvandling; Omvendelse, c.; Sving, n.
Converti, ie, p. & a. forvandlet; omvendt. [omsætte; * omvende.
Convertir, v. a. forvandle; forandre;
Convertissement, m. Forvandling; Omsætning; Omsmeltning, c.
Convertisseur, m. fa. Omvender, c.
Convexe, a. convex, rund sphærisk, bøiet ud ad. [Flade.
Convexité, f. Runding; rund sphærisk
Conviction, f. Overbeviisning, c.
Convier, v. a. (à qe.) indbyde; * tilskynde.
Convive, m. Giæst, c. [skynde.
Convocation, f. Sammenkaldelse, c.
Convoi, m. Ledsagelse, c.; Liigfølge, n. Liigbegiængelse; Tilførsel, c.; Convoi.
Convoiter, v. a. begiere heftigen, attraae. [lighed, c.
Convoitise, f. heftig Attraa, Begierlighed, c.
Convoler, v. n. (en secondes noces) skride til det andet Giftermaal.
Convoquer, v. a. sammenkalde.
Convoyer, v. a. ledsage, convoiere.
Convulsif, ive, a. convulsivisk, krampagtig.
Convulsion, f. Krampetræk, Convulsion; voldsom Bevægelse, c.
Coobligé, ée, a. medforpligtet.
Coopérateur, m. -trice, f. Medvirker, Medarbeider, c.
Coopération, f. Medvirkning, c.
Coopérer, v. n. (à qe.) medvirke, medarbeide til. [et Medlem.
Cooptation, f. Valg, n. Optagelse af
Coopter, v. a. vælge, optage.
Coordonner, v. a. n. c. sammenordne.
Copal, m. Kopal, Slags Gummi.
Copartageant, ante, a. deelagtig. - m. Deeltager, c.
Copeau, m. Spaan, Høvlspaan, c.
Copie, f. Copi, Afskrift; Efterligning, c.
Copier, v. a. afskrive; aftegne; efterligne.
Copieux, euse, a. rigelig, overflødig.
Copiste, m. Copist, Afskriver, c.
Copreneur, m. Medforpagter, Medleier, c.
Copropriétaire, m. Medeier, c.
Copulatif, ive, a. forbindende.
Copulation, f. - charnelle, Samleie, n.
Copulative, f. Bindeord, n. [leie, n.
Copule, f. T. Copula, Bindeord.
Coq, m. Hane; Veirhane, c.
Coq-à-l'ane, m. usammenhængende Snak, Sniksnak, c.
Coq-d'Inde, m. kalkunsk Hane
Coquâtre, m. Halvcapun, c.
Coque, f. Skal, Ægge-, Nødde-, Mandelskal, c.; Silkeormens Larvebælg.
Coquelicot, m. vild, rød Valmue.
Coqueliner, v. n. fa. gale.
Coqueluche, f. Munkehætte, c.; fa. en vellidt Person; T. Kighoste, c.
Coqueluchon, m. Slags Hætte, c.
Coquemar, m. Slags Kiedel.
Coquerico, m. Galen, c.
Coquesigrue, f. Chimaire, Tøsseri.
Coquet, ette, a. koket, som vil behage, lefflende. [hage, lefle.
Coqueter, v. n. kokettere, søge at behage, lefle.
Coquetier, m. Hønse ell. Æggehandler; liden Skaal, at lægge blødsødne Æg i.
Coquetterie, f. Kokettereu; Lefleri, n.
Coquillage, m. Muslingskal, c.; Sneglehuus, n.
Coquille, f. Muslingskal, c.; Sneglehuus, n. Ægge-, Nøddeskal, c. Sneglegangen i Øret; Kugleform; Fængpande paa Kanoner; Sabelskeer, c.
Coquilleux, euse, a. fuld af Muslingskaller. [ell. Farveskaller.
Coquillier, m. Samling af Conchylier;
Coquin, ine, a. liderlig; slet. - m. -ine, f. Kieltring, Skurk, Dagdriver, c.; slet Fruentimmer.
Coquinaille, f. Kieltringpak, n.
Coquiner, v. n. føre et liderligt Levnet; gaae og drive.
Coquinerie, f. fa. Skurkestreg; Lumpenhed, c.
Cor, m. Horn, Valdhorn, n.; Liigtorn, c.

Corail ell. **Coral,** pl. **Coraux,** m. Koral, c.
Corailler, v. n. skrige som en Ravn.
Corailleur, m. Coralfisker, c.
Corallin, ine, a. coralfarvet.
Coralline, f. Koralmos, n. Baad til Koralfiskeri.
Corassin, m. Karudse, c.
Corbeau, m. Ravn, c. T. Kragesteen, c.
Corbeille, f. Kurv; Slags Skandsekurv, c.
Corbeillée, f. Kurvfuld, c.
Corbillard, m. stort Torvskib; stor Kurvvogn.
Corbillat, m. Ravneunge, c.
Corbillon, m. lille Kurv, c.
Cordage, m. al Slags Reeb og Tougværk; Maalning med Reeb.
Cordager, v. n. slaae Reeb.
Corde, f. Reeb, Toug, n. Strikke, Traad; Line; Streng; Snor; T. Corde, c.
Cordeau, m. Snor, Maalesnor, c.
Cordeler, v. a. flette, som Haar, Reeb.
Cordelette, f. tynd Snor, Line, c.
Cordelier, m. Fransiskanermunk, som bærer et Reeb om Livet.
Cordelière, f. Fransiskanernonne, c. Baand med Knuder paa.
Cordelle, f. Reeb, n. Line, c.
Corder, v. a. dreie, spinde et Reeb; spinde Tobak; favnsætte Brænde; binde sammen, slaae Reeb om. **se** –, v. r. lade sig snoe, spinde; blive trevlet.
Corderie, f. Reebslageri, n.; Reebslagerbane, c.
Cordial, ale, a. hiertestyrkende; * hiertelig.
Cordialité, f. Hiertelighed, Oprigtighed, c.
Cordier, m. Reebslager, c.
Cordon, m. Reeb; Baand, n.; Snor, c.; Ordenstegn, n. Navlestreng, c. Cordon af Tropper.
Cordonner, v. a. snoe sammen, tvinde.
Cordonnerie, f. Skomagerhaandværk, Skomagerværksted, n.
Cordonnet, m. Snørebaand, n. Lidse, c.
Cordonnier, m. Skomager, c.
Cordouan, m. Korduan, n.
Coriace, a. seig; * gierrig.
Coriandre, f. Koriander.
Corme, m. Rønnebær, n.
Cormier, m. Rønnebærtræ, n.
Cormoran, f. Søravn, c.; * langt magert Menneske.
Cornac, m. Elefantfører, c.
Cornaline, f. Karniol, c.
Cornard, m. fa. Hanrei, c.
Corne, f. Horn, n. Hov, c. Kohorn ꝛc. ouvrage **à** –, Hornværk, n.
Corné, ée, a. hornagtig.
Cornée, f. Hornhinden i Øiet.
Corneille, f. Krage, c. Kragetræ, n. (Plante).
Cornemuse, f. Sækkepibe, c.
Corner, v. n. tude i et Kohorn; blæse slet paa Horn; skrige een i Ørene; suse for Ørene. - v. a. * udbasune.
Cornet, m. lidet Horn, Valdhorn; Blækhorn; Terningebæger; Kræmmerhuus, n.; Kop at kopsætte med; Krudthorn, n.
Cornetier, m. Hornarbeider, c.
Cornette, f. Fruentimmer-Natkappe; Standard, Fane, c.; Admiralflag, n.
Cornette, m. Cornet, Fændrik, c.
Corniche, f. Gesims, Karnis.
Cornichon, m. lidet Horn; liden Agurke.
Cornier, -ière, a. som er paa et Hiørne, Hiørne-.
Cornière, f. Tagrende, c.
Cornouille, f. Korneelkirsebær, n.
Cornouiller, m. Korneeltræ, n.
Cornu, ue, a. hornet; kantet; intetsigende, urimelig.
Cornue, f. Retort, c.
Corollaire, m. Følgesætning, c. Tillæg, n.
Corporal, m. viet Alterdug, c.
Corporalier, m. Alterdugs Futteral.
Corporation, f. Corporation, c.; Laug, n.
Corporel, elle, a. legemlig.
Corporifier, v. a. give Legeme, tillægge Legeme; T. stgere, giøre til et fast Legeme.
Corps, m. Legeme, n.; Krop, c.; Liig; Corps, n. Forening, c. Samfund, n. Hoveddelen af flere Ting; Styrke, Fasthed, c.; – **de carosse,** Kareetkassen; – **de garde,** Vagthuset, Vagtstuen; – **de logis,** Hovedbygning; – **de place,**

Hovedvold, c.; à – perdu, ad. forvovent, uden at ændse Liv og Helsen.

Corpulence, f. Førhed, Fyldighed, c.

Corpulent, ente, a. drøi, før, fyldig.

Corpuscule, m. lidet Legeme.

Correct, ecte, a. correct, uden Feil, rigtig.

Correcteur, m. een som retter; Rettesætter, Tugtemester; Correcteur, c.

Correctif, ive, a. formildende. – m. lindrende Lægemiddel.

Correction, f. Forbedring, Rettelse, Corrigering; Revselse, Rigtighed, c.

Correctionnel, elle, a. forbedrende, Forbedrings –.

Corrélatif, ive, a. sigtende til hinanden, i indbyrdes Forhold.

Corrélation, f. to Tings Forhold (Relation) til hinanden.

Correspondence, f. Overeensstemmelse; Forbindelse, Forstaaelse; Brevvexling, c.

Correspondant, ante, a. overeensstemmende, tilsvarende. – m. Correspondent, c.

Correspondre, v. n. (à qc.) komme overeens, stemme, svare til.

Corridor, m. Corridor, Gang, Svale om en Bygning.

Corriger, v. a. rette, forbedre, revse, irettesætte; formilde. [dres.

Corrigible, a. hvad der kan forbe-

Corroboratif, ive, Corroborant, ante, a. styrkende; styrkende Lægedom.

Corroborer, v. a. styrke.

Corrodant, ante, a. ædende, ætsende.

Corroder, v. a. ætse, æde bort, sønderguave. [Leer.

Corroi, m. T. Læderberedning; æltet

Corrompre, v. a. fordærve; forfalske; bestikke. **se –**, v. r. fordærves.

Corrosif, ive, a. bidende, ædende.

Corrosion, f. Ætsning, Giennembiden; gnavet Sted.

Corroyer, v. a. tilberede Læder; stampe Leerjord; sveitse; ælte Leer.

Corroyeur, m. Læderbereder, Garver, c.

Corrude, f. vild Asparges, c.

Corrupteur, m. **–trice**, f. Fordærver, Forfører, c. – a. fordærvende, forførende. [krænkelighed, c.

Corruptibilité, f. Fordærvelighed, For-

Corruptible, a. forkrænkelig, Forraadnelse underkastet; * bestikkelig.

Corruption, f. Fordærvelse; Forraadnelse; fordærvet Tilstand; Bestikkelse, c.

Cors, m. pl. Hiortehornes Takker.

Corsage, m. Legemets Dannelse, c.; Liv, Livsnit, n.; Overkrop, c.

Corsaire, m. Sørøver, c.; Røverskib, n.; Kaper, c.; * Udsuger, haardt Menneske.

Corselet, m. Brystpandser, c.; Brystskiold, n.

Corset, m. Korset; Snørliv; Livstykke, n.

Cortége, m. Ledsagelse, Følge; Optog til Ære.

Cortical, ale, a. Bark- ell. barkagtig.

Coruscation, f. Glands, Glimt.

Corvéable, a. hoveripligtig.

Corvée, f. Hoveritieneste, c.

Corvette, f. Corvet (tremastet Skib).

Coryphée, m. Choranfører; *Formand.

Coseigneur, m. Medlehnsherre, c. [e.

Cosmétique, a. & m. som forskiønner Huden; Middel dertil.

Cosmographe, m. Skribent, som beskriver Verden.

Cosmographie, f. Verdensbeskrivelse, c.

Cosmologie, f. Læren om Verden og dens Love.

Cosmologique, a. cosmologisk.

Cosmopolite, m. f. ell. **Cosmopolitain**, m. **–aine**, f. Cosmopolit, Verdensborger, c.

Cosse, f. Bælg, Skal; Kous, c.

Cosser, v. n. & **se –**, v. r. stanges.

Cosson, m. Kornorm, c. Skud paa Viinranken.

Cossu, ue, a. tykbælget; * velhavende.

Costume, f. Costume, n.; hvad der er Brug; Skik, Dragt, c.

Costumer, v. a. klæde efter Brugen.

Cote, f. Tegn med Bogstav ell. Tal hvorefter ordnes; Andeel, c.

Côte, f. Ribbeen, n.; Ribbe, c.; Biergside; Kyst, Strandbred, c.; * Herkomst, Slægt, c.

Côté, m. Side, c.; **à** –, ad. ved Siden, tæt forbi; **de** –, ad. til Siden, skievt.
Coteau, m. Høi; Strækning.
Côtelette, f. Ribbeen af et Dyr med Kiød paa til Mad.
Coter, v. a. nummerere, betegne med Tal; optegne Capitelskr., skrive Datum uden paa et Brev; betegne Maalet for en Tegning. [Krebs, c.
Coterie, f. lukket Selskab, Laug, n.;
Côtier, a. & m. Lods, c.
Côtière, f. Kystbeseiling, c.; Havebed op til en Muur. [deshabiller.
Cotignac, m. Qvædebrød; syltede Qvæ.
Cotillon, m. Underkiole, Underskiørt; Slags engelsk Contredands.
Cotir, v. a. støde, kvæse Frugt.
Cotisation, f. Taxering, c.; Paalæg, Bidrag, n.
Cotiser, v. a. ansætte hvad enhver har at betale. **se** –, v. r. lægge sin Andeel, skyde sammen.
Cotissure, f. Stød, Plet paa Frugt.
Coton, m. Bomuld; Uld ell. Laad paa Frugter; * Duun paa Hagen.
Cotonné, **ée**, a. lodden; krøllet.
Cotonner, v. a. fore, stoppe med Bomuld. **se** –, v. r. blive lodden; bedækkes med Laad, flosses; blive trævlet.
Cotonneux, **euse**, a. duunet; svampet; trævlet.
Cotonnier, m. Bomuldstræ, n.
Cotoyer, v. a. gaae, seile langs med.
Cotret, m. Knippe Riis ell. Brænde. * **de l'huile de** –, Prygl.
Cotte, f. ringe Qvinders Skiørt. – **de mailles**, Panserskiorte.
Cotteron, m. lille, forvert Skiørt.
Cotuteur, m. Medformynder, c.
Cotylédon, m. Lap; Navleurt (Plante).
Cou, m. Hals, c.
Couard, m. p. u. Kujon, en Feig.
Couardise, f. p. u. Feighed, c.
Couchant, m. Solens Nedgang; Vesten. - a. nedgaaende; **chien** –, Hønsehund. * Logrer, c.
Couche, f. Leie, n.; Seng, Sengested; Barselseng, Barselsæng, Barneblet, c.; Lag, n.; T. Havebed, n.; Mistbænk, c. Grund, Anstrøg til Forgylden &c. Indsats i Spil; Anslag paa Geværet.
Couchée, f. Natteleie, Nattequarteer, n.
Coucher, v. a. lægge, lægge ned; slaae ned; fælde, kaste til Jorden; lægge i Seng; lægge ind; giøre Indsats i Spil; sætte Grund, stryge paa; – **par écrit**, opsætte skriftlig. - v. n. ligge, være henstrakt; overnatte. **se** –, v. r. lægge sig; gaae til Sengs; gaae ned (om Solen).
Coucher, m. Sengelægning; Sengetid; Soven; Seng, c.; Natteleie, n. (Solens &c.) Nedgang. [dîner.
Couchette, f. liden Seng, uden Gardiner.
Coucheur, m. –**euse**, f. Sengekammerat, c. [ledes.
Couci - Couci, ad. fa. saa saa, nogenlunde.
Coucou, m. Giøg, c.
Coude, m. Albue, Boining, c.; Hiørne, n.
Coudé, **ée**, a. bøiet, krum, knæbannet.
Coudée, f. Forarm, c.; Albuemaal, n.
Cou-de-pied, m. Vrist, c. [Albue.
Couder, v. a. bøie som et Knæ, som en
Coudoyer, v. a. støde med Albuen.
Coudraie, f. Hasselbusk, c. Rødderat, n.
Coudran, m. Tiære, c.
Coudranner, v. a. tiære Skibstoug.
Coudre, v. a. sye; sye paa; hefte, stikke sammen.
Coudre, **Coudrier**, m. Hasselbusk, c.
Coudrer, v. a. barke Læder.
Coudroir, m. Garvergrube, c. Barkekar, n.
Couenne, f. Svinesvind, n. Fleskesvær, c.
Couenneux, **euse**, a. tykhudet, som Flæskesvær.
Couette, f. Dyne, c.; Hul, hvori Dørsløiens Tap bevæges.
Couille, f. fa. Testikel, c.
Couillon, m. fa. Testikel, c.
Coulage, m. Lækning, Læklads, c.
Coulant, **ante**, a. flydende; **nœud** –, Løbeknude. [Halsbaand.
Coulant, m. Rad Ædelstene paa et
Coule, f. Slags Munkekappe. [n.
Coulé, m. Rodeslinaing, c.; Sleifetrin,
Coulée, f. Stibsforlig, n.; liggende Skrift.

Coulement, m. Flyden, c.; Klingens Strygning langs ad Modstanderens.

Couler, v. n. flyde, løbe, løbe af, rinde; glide, glide ned; falde, falde af (om umoden Frugt); liste sig, snige sig bort; **– bas**, ell. **à fond**, synke. – v. a. sie, giennemsie; * stikke ind, indbringe, putte ind; hviske; smelte, støbe; sleife Noder, Triller; **– à fond**, bore i Sænk; ødelægge; gaae tilbunds i noget. **se –**, v. r. snige sig ind, bort; ødelægge sig.

Couleur, f. Farve; Kolorit, c.; * Paaskud, Skin, n.

Couleur, m. Klæde &c. af viis Farve. **Couleurs**, pl. Liberi.

Couleuvre, f. Snog, Slange, c.

Couleuvreau, m. Snogeunge, c.

Couleuvrine, f. Feltslange (Kanon).

Coulis, a. m. **vent –**, Trækvind, c.

Coulis, m. giennemsiet Kraftsuppe, c.

Coulisse, f. False, Fuge; Vinduesfalse, Skodde, Skydevindue; Coulisse paa Theatret.

Couloir, m. Dørslag, Si; Siklæde, n.; Gang, Løngang, c.

Couloire, f. Dørslag, n.; Tragt, c.

Coulpe, f. Syndeskyld, c.

Coulure, f. (Druers) Affalden; Metallets Flyden, c.

Coup, m. Slag, Stød, Hug, Stik, Snit; Skud; Kast, n.; Slurk, Deil, c.; **– d'oeil**, Blik, Diekast; **– de plume, d'anchet etc.**, Streg, Pennestrøg, Buestrøg, &c.; **– d'air**, Forkølelse af Træk; **– du ciel**, Tilskikkelse; **– de main**, tapper Gierning; Overrumpling: **tout à –**, ad. pludseligen; **tout d'un –**, ad. paa een Gang; **à – sûr**, ad. sikkert, ufeilbarligen; **après –**, for silbigt, bag efter; **pour le –, à ce –**, denne Gang; **à tous coups**, hvert Dieblik.

Coupable, a. skyldig, strafværdig.

Coupant, ante, a. skarp, skærende.

Coupe, f. Skiæren, c.; Skaar, n.; Klipning, c.; Sted, hvor noget er afskaaret; Korternes Aftagen; Snit, n.; Skovhugst.

Coupe, f. Kop, Skaal, c.; Slags Bæger.

Coupé, m. Karet med eet Sæde; forreste Afdeling af Diligencen; Dandsetrin.

Coupé, ée, a. afskaaret; kort; giennemskaaret af Floder, Canaler &c.; **lait –**, Melkevand.

Coupeau, m. Biergtop, c.

Coupe-gorge, m. Mordergrube, farligt [Sted.

Coupe-jarret, m. Røver, Snigmorder, c.

Coupelle, f. Proberdigel, c.

Couper, v. a. skiære, beskiære; afskiære; afklippe; giennemskiære; hugge, afhugge; afbryde; kappe; (i Kortsp.) tage af; stikke; **– q.**, komme i Forkiøbet, komme een i Veien; **– le vin**, komme Vand i Vinen. – v. n. skiære; være skarp; skyde Gienvei; * fa. **– court**, afbryde kort, fatte sig kort. **se –**, v. r. skære sig; modsige sig; krydse hinanden.

Couperet, m. Kiøkkenkniv, Slagterkniv, c.

Couperose, f. Vitriol; Kobbervand.

Couperosé, ée, a. finnet, kobberrød (i Ansigtet).

Coupeur, m. **–euse**, f. een som skiærer, klipper; Tilskiærer; **– de bourse**, Lommetyv, c.

Couple, f. et Par; Ægtepar, n.; Hundekobbel. **couples**, m. pl. Spanter.

Coupler, v. a. sammenkoble, sætte parviis sammen.

Couplet, m. Strofe; Sang, c.

Coupoir, m. Sax at beklippe Blik &c. med.

Coupole, f. Kuppel, c.; Hvælmtag, n.

Coupon, m. Stuv, Levning af et Stykke Tøi, Klæde &c.; Coupon, (Qvittering; Billet).

Coupure, f. Snit, Skaar, n.; Slags Forskandsning.

Cour, f. Gaard, c.; Hof, n.; Opvartning, Besøg; Overret, Domstol; **– d'assises**, Assiseretten; **– de cassation**, Overapellationsretten.

Courable, a. T. som kan jages, duer til at jages.

Courage, m. Mod, Tapperhed; Brade, c.

Courageux, euse, a. modig, behiertet, tapper.

Couramment, ad. hurtigt, færdigt, let.
Courant, m. Flod; Strøm, c.; Løb, n.; det som jevnlig gives, gielder; inde- værende Maaned; løbende Renter; **chien –**, Støverhund, c.
Courant, ante, løbende, flydende; gangbar.
Courbatu, ue, a. afreden, stiv.
Courbature, f. Stivhed, Værk; Hierte- banken.
Courbe, a. krum, bøiet.
Courbe, f. krum Linie; Krumholdt; Svulst paa Hestens Been.
Courber, v. a. krumme, bøie. - v. n. ell. **se –**, v. r. krumme sig, bøie sig, bukke.
Courbet, m. Bue paa en Kløftsadel; stor Havekniv.
Courbette, f. Curbette, Spring.
Courbetter, v. n. giøre Curbetter, Spring.
Courbure, f. Bøining, Krumning, c.
Courcailler, v. n. slaae som en Vagtel.
Courcaillet, m. Vagtelens Sang; Vagtelpibe, c.
Coureur, m. Løber, c.; **coureurs**, pl. Ryttere paa Streiftog ell. Recognoscering.
Coureuse, f. Gadehore, c.
Courge, f. Græskar, n.
Courir, v. n. løbe, rende; jage; flyde; løbe omkring; være i Omløb; forløbe; strække sig; styre. - v. a. forfølge, stræbe efter, besøge ofte; **– sa vingtième etc. année**, gaae i sit tyvende Aar; **– les ruelles**, løbe efter Horer.
Courlis, Courlieu, m. Slags Sneppe, Ryle.
Couronne, f. Krone; Krands, c. Ring om Solen, ꝛc.
Couronnement, m. Kroning, Bekrandsning, c.
Couronner, v. a. krone; bekrandse; omgive. **se –**, v. r. (om Træer) tørres af Ælde.
Courre, v. a. løbe; jage; lade løbe.
Courrier, m. Coureer; Ilbud.
Courrière, f. poet. een som løber.
Courroie, f. Læderrem, c.
Courroucer, v. a. giøre vred, opbragt.
Courroux, m. Vrede, Harme, c.
Cours, m. Løb, n.; Gang, c. * Forløb, Fremgang, c.; Gangbarhed, Cours, c.; Cursus; **– de ventre**, Diarrhee.
Course, f. Løben, Renden, c.; Vædde- løb, n.; Bane; Reise, Vei, c.; Indfald, Streiferi, n.; Røvertog, Krydstour.
Coursier, m. poet. Ganger, Hest, c.
Courson, m. beskaaren Viinranke; Stud paa Træer.
Court, courte, a. kort; liden; knap. - ad. kort; knap; **couper –**, give kort Svar; **demeurer**, ell. **rester –**, blive staaende (i sin Tale).
Courtage, m. Mægler-Embede; Mæglerpenge.
Courtaud, aude, a. & m. afstumpet; buttet, siirskaaren Person; stumprumpet Hest; Kræmmersvend, c.
Courtauder, v. a. studse Halen paa en Hest.
Court-bouillon, m. Slags Sauce.
Courte-botte, m. Tykkert, Person liden af Væxt.
Courte-haleine, f. Stakaandethed.
Courte-paume, f. Slags Boldspil.
Courte-pointe, f. stort Sengeteppe.
Courtier, m. Mægler, c.
Courtille, f. lille Gaard; Værtshuse ved Paris.
Courtine, f. Sengeomhæng, n.; Mellemvold, c.
Courtisan, m. Hofmand, c.
Courtisane, f. Stiøge, Bolerske, c.
Courtiser, v. a. smigre for at erholde noget; giøre Cour.
Courtois, oise, a. p. u. høflig, venlig.
Courtoisie, f. fa. Høflighed, Artighed, c.
Courton, m. kort Hamp.
Couru, ue, p. & a. jaget, forfulgt; **être fort –**, søges, efterspørges meget.
Cous, m. Slibesteen, c.
Cousin, m. Fætter; Søskendebarn; Myg; Slags Kage.
Cousinage, m. Fætterskab; hele Slægtskabet.
Cousine, f. Cousine, Fætterske, c.
Cousiner, v. a. kalde Fætter. - v. n. snylte.
Cousinière, f. Mygflor; Omhæng deraf.
Cousoir, m. Heftlade (hos Bogbindere).
Coussin, m. Pude, Hynde, c.
Coussinet, m. liden Pude, Hynde; Bære-Krands, c.
Cousu, ue, p. & a. syet ꝛc.; * mager, indfalden.

Coût, m. p. u. Omkostning, c.
Coûtant, a. m. **prix** –, Indkiøbspriis.
Couteau, m. Kniv, c.; kort Sidevaaben; – **de chasse**, Hirschfænger.
Coutelas, m. Slags kort, bred Sabel; Læseil.
Coutelier, ière, f. Knivsmed, c.
Coutelière, f. Knivbestik, n.; Kone som sælger Knive.
Coutellerie, f. Knivsmed-Haandværk; -arbeide, n.; Isenkram.
Coûter, v. n. koste; – **cher**, være dyrt.
Coûteux, euse, a. kostbar, dyr.
Coutier, m. Væver, som væver grovt Lærred til Telte, Bolstere, 2c.
Coutil, Coutis, m. grovt Lærred; Bolster.
Coutre, m. Plovjern, n.
Coutume, f. Sædvane, Skik, Brug; Vedtægt, c.
Coutumier, ière, a. fa. vant; efter gammel Skik. - m. **droit** –, Bylov, Lovbog.
Couture, f. Søm; Syening, c.; Ar, n.
Couturé, ée, a. arret; meget koparret.
Couturier, m. een som syer godt, Skrædder, Bondeskrædder, c.
Couturière, f. Syvige, c.
Couvain, Couvein, m. Æg af Væggeluus, 2c.
Couvaison, f. Liggetid, c.
Couvée, f. Yngel; en Redefuld.
Couvent, m. Kloster, n.
Couver, v. a. & n. ligge paa Æg, ruge, udruge; ulme.
Couvercle, m. Laag, n
Couvert, erte, p. & a. tildækket, bedækket; klædt; skiult; med Hat paa; lumsk; **temps** –, Tykning.
Couvert, m. Tag, Huusly, bedækket Sted; Convolut, Omslag; Bordtøi, Couvert; Bestik, n.; **à** –, ad. i Ly, beskyttet; skiult. [n.
Couverte, f. Glasfering, c.; Skibsdæk,
Couvertement, ad. hemmeligen.
Couverture, f. Tag; Dække; Sengetæppe; Overtræk, Omslag; * Paaskud, n. [ger Tæpper.
Couverturier, m. een som giør og sælCouvet, m. Ildpotte, c.; Fyrfad, n.
Couveuse, f. Liggehøne, c.
Couvi, a. m. **oeuf** –, halvlagt Æg; fordærvet Æg.
Couvre-chef, m. Klæde om Hovedet; Bind om Hovedet.
Couvre-feu, m. Ildskiærm; Ilddækkel; Aftenklokkens Ringning.
Couvre-pieds, m. Foddække, n.
Couvre-plat, m. Laag, n. [2c.
Couvreur, m. Tagtækker, Straatækker,
Couvreuse, f. Tagtækkers Kone; som fletter Stole af Straa.
Couvrir, v. a. dække, bedække, dække til; betrække, klæde; * skiule; (om Heste) bedække, springe; – **une carte**, sætte paa et Kort; – **une enchère**, byde over. **se** –, v. r. indhylle sig; bedække, beskytte sig; sætte Hatten paa; blive mørkt.
Crabe, f. Krabbe, Taskekrabbe, c.
Crac, m. fa. Knagen; - int. vips!
Crachat, m. Spyt; Ordenstegn, n.
Crachement, m. Spytten, Spytning, c.
Cracher, v. a. & n. spytte, spytte ud; sprøite. [meget.
Cracheur, m. **euse**, f. een som spytter
Crachoir, m. Spyttebakke, c.
Crachottement, m. idelig Spytning.
Crachotter, v. n. spytte tidt.
Craie, f. Kridt; – **rouge**, Rødkridt, n.
Craindre, v. a. frygte; befrygte; sky, have Ærbødighed for.
Crainte, f. Frygt; Banghed, c.
Craintif, ive, a. frygtsom; bange.
Cramoisi, m. Karmosinrødt.
Cramoisi, ie, a. karmosinrød.
Crampe, f. Krampe; Jernkrampe, c.
Crampon, m. Krampe; Klammer, c.; Vindueskrog; Brod under en Hestesko.
Cramponner, v. a. fæste med en Krampe; skærpe en Hestesko. **se** –, v. r. klamre sig fast, holde sig fast.
Cramponnet, m. liden Krampe.
Cran, m. Skaar, Indsnit, n.; Skure, c.
Crâne, f. Hierneskal, c.
Cranson, m. Skeeurt, c.
Crapaud, m. Skrubtudse, c.
Crapaudière, f. Skrubtudsepøl, c.

Crapaudine, f. Skrubtudsesteen; Blikplade med Huller for et Vandrør; Saar paa Hestens Fod; Dørhængsel, c.; **pigeons à la –**, opskaarne, flad trykte og paa Risten stegte Duer.
Crapoussin, ine, m. f. fa. Krøbling, Vanfør, c.
Crapule, f. Fylderi, Fraadseri, n.
Crapuler, v. n. p. u. drikke og svire.
Crapuleux, euse, a. svirende, drikfældig.
Craquelin, m. Kringle, c.
Craquelot, m. Bøkling, røget Sild.
Craquement, m. Knagen, Bragen, c.: Tænders Gnidsel.
Craquer, v. n. knage, knarke; fig. lyve, prale.
Craquètement, m. Klapren; Knebbren, c.
Craqueter, v. n. brage, knitre; knebbre.
Craqueur, m. **–euse**, f. Praler, Vindmager, c.
Crasse, f. Smuds, Skarn; Skum af smeltede Metaller; nedrig Stand og Herkomst; Gierrighed, c.
Crasse, a. f. tyk, grov, plump.
Crasseux, euse, a. smudset, snavset. * Gnier, c.
Cratère, m. Drikkeskaal; Krater, c.
Craticuler, v. a. T. inddele en Tegning i Firkanter.
Cravache, f. Krabask, Pisk, c.
Cravan, m. Radgaas (vild Gaas); Slags Muslingskaller.
Cravate, m. Croater (Hest).
Cravate, f. Halstørklæde, n. Halsklud, c.
Crayon, m. Kridt; Rødkridt; Blyantspen; Tegning med Blyantspen; * Udkast, n.
Crayonner, v. a. tegne med Blyant; giøre et Udkast; afmale, beskrive.
Crayonneux, euse, a. kridtagtig.
Créance, f. Tro, Tiltro; hemmelig Instrux til en Gesandt; Tilgodehavende; **lettre de –**, Creditbrev, n.
Créancier, m. **–ière**, f. Creditor, c.
Créat, m. Underberider, c.
Créateur, m. Skaber, Ophav.
Creation, f. Skabelse; Oprettelse, Stiftelse; Udnævnelse, c.
Créature, f. Skabning; Creatur, n.
Crécelle, f. Skralde, c.
Crécerelle, f. Spurvehøg, c.
Crèche, f. Christi Krybbe.
Crédence, f. Skienkebord; Spisekammer, n.
Crédencier, m. Spisemester, c.
Crédibilité, f. Troværdighed, c.
Crédit, m. Credit; Tiltro; Anseelse, Magt, c. **faire –**, creditere, borge; **à –**, paa Credit; * forgiæves.
Créditer, v. a. creditere.
Créditeur, m. Creditor, c.
Crédule, a. lettroende.
Crédulité, f. Lettroenhed, c.
Créer, v. a. skabe; oprette; udfinde; stifte; vælge.
Crémaillère, f. Kiedelkrog, c.
Crémaillon, m. liden Kiedelkrog, c.
Crème, f. Fløde; Creme; * det Bedste.
Crémer, v. n. sætte Fløde.
Crémière, f. Kone som sælger Fløde.
Créneau, m. Muurtinding med Skydehuller.
Crénelage, m. Udskiæring, Krusning paa Randen af Mynter.
Créneler, v. a. giøre Skaar, Tænder; kruse Randen; forsyne med Skydehuller.
Crénelure, f. Udskiæring, Takker ell. Tænder paa Randen af sl. T.
Crépage, m. kruset Flors Tilberedelse, Krusning.
Crêpe, m. kruset Flor.
Crêpé, m. Krusning, Krølning (Frisur).
Crêper, v. a. kruse, krølle. **se –**, v. r. krølle sig, kruses.
Crépi, m. Udspækning med Leer ell. Kalk.
Crépin, m. **Saint –**, den hellige Crispin.
Crépine, f. Slags Fryndser; Nettet af Kalve.
Crépir, v. a. udspække en Muur; sætte Narv paa Læder.
Crépissure, f. en Muurs Udspækning.
Crépitation, f. Knittren.
Crépodaille, f. Slags tyndt Flor.
Crépon, m. Slags kruset uldent Tøi, Krep.
Crépu, ue, a. kruset, krøllet.
Crépuscule, m. Tusmørke, n.
Crèque, f. Slags vilde Blommer, Slaaer.

Créquier, m. Slags Blommetræ, Slaaentorn.
Cresson, m. Karse (Urt).
Cressonnière, f. Sted, hvor Karse groer, Karsemark.
Crétacé, ée, a. kridtagtig.
Crête, f. Hanekam; Top, Dusk, Kam (paa Hovedet af Slanger ell. Fugle); opkastet Jord; Biergtinde, c.
Crêté, ée, a. toppet, som har Top ell. Kam.
Crêteler, v. n. kagle.
Crétin, m. Cretiner, usselt, sygeligt Menneske i sydlige Lande.
Crétonne, f. Slags hvidt Lærred.
Crétons, m. pl. Talggrever, Bundfald af Talg, ꝛc.
Creuser, v. a. grave, udhule; udgrunde. - v. n. trænge dybt ind.
Creuset, m. Smeltedigel, c.
Creux, euse, a. huul; tom; dyb.
Creux, m. Grube, Hule, Fordybelse; stærk Basstemme, c.; T. Støbeform, c.
Crevaille, f. Maaltid, Ædegilde, n.
Crevasse, f. Sprække, Ridse, c.
Crevasser, v. a. foraarsage Ridser, Sprækker. **se —**, v. r. revne, sprække, briste.
Crève-coeur, m. Hiertesorg, c.
Crever, v. a. giøre Sprækker i, faae til at briste og revne; **— les yeux**, stikke Øinene ud. - v. n. revne, briste; krepere. **se —**, v. r. briste, springe.
Crevette, f. Reie; smaa Søkrebs.
Cri, m. Skrig, Raab, n.; Udraab; Opraabelse, c.
Criailler, v. n. fa. beklage sig, skrige, kraale idelig.
Criaillerie, f. **Criage**, m. fa. idelig Skrigen, Klagen.
Criailleur, m. **—euse**, f. Skraalhals; Skiændegiæst, c.
Criant, ante, a. skrigende, himmelskrigende.
Criard, arde, a. skrigende, skraalende, skiændende. - m. Skrighals, c.
Crible, m. Sold, n.
Cribler, v. a. sigte, slaae igiennem et Sold; giennembore.
Cribleur, m. Sier, Sigter, c.
Criblure, f. det som sies bort, som afsondres fra det gode.

Cric, m. Vinde, Dunkraft.
Criée, f. offentligt Opraab.
Crier, v. n. raabe, skrige; skiænde; klage overlydt; knirke. - v. a. raabe; udraabe, opraabe.
Criérie, f. Skrig, Raaben.
Crieur, m. **euse**, f. een som skriger; Udraaber, Opraaber, c.
Crime, m. Forbrydelse, Misgierning, Overtrædelse, c.
Criminaliste, m. Criminalist, Skribent i criminelle Sager.
Criminel, m. **—elle**, f. Forbryder, Misdæder; Forbryderske; Anklaget. - a. strafskyldig; criminel; forbrydersk.
Crin, m. lange Haar paa Heste ꝛc. **crins**, pl. Manken.
Crinier, m. een som tilbereder Hestehaar.
Crinière, f. Manke, Mankekappe, c.; uredt Haar; hæslig Paryk.
Crinon, m. Medæder, Haarorm, c.
Crique, f. lille Søhavn, dannet af Naturen.
Criquet, m. liden ussel Hest; Faarestykking, c.
Crise, f. Crisis, Tilfælde som giver Udslaget.
Criseur, m. **—euse**, f. den Magnetiserede.
Crispation, f. Krusning, Sammentrækning, c.
Crisper, v. a. sammentrække, kruse; ærgre.
Crisser, v. n. skiære Tænder.
Crissure, f. Rynke, c.; Læg, n.
Cristal, m. Krystal; **— de montre**, Uhrglas, n.
Cristallerie, f. Krystalfabrik, c.
Cristallier, m. Krystalsliber, c.
Cristallière, f. Krystalgrube, c.
Cristallin, ine, a. krystalagtig, lys og klar som Krystal.
Cristallisation, f. Krystallisering, c.
Cristalliser, v. a. krystallisere, giøre klar som Kr. **se —**, v. r. & v. n. krystalliseres, skyde an; blive til Krystal.
Crite, f. **Crithe**, m. Byggkorn i Øiet.
Critiquable, a. som maa dadles.
Critique, a. kritisk; dadlesyg; afgiørende, farlig. - m. Kritikus, Konstdommer; Dadler, c. - f. Kritik, c.
Critiquer, v. a. bedømme; dadle.

Croassement, m. Ravneſkrig.
Croasser, v. n. ſkrige ſom en Ravn.
Croc, m. Hage, Krog, c.; * fa. Spiller, fiin Bedrager; **crocs**, pl. Hiørnetænder, Spidstænder; Knebelsbarter.
Croc-en-jambe, m. at ſpænde Krog for een.
Croche, a. krum. - f. Node med Svands, Ottendeels-Node; **double** –, Sextendeels-Node.
Crochet, m. lille Krog, Hage; Bismer; Klamme i et Bogtrykkeri; Dirk; Dragerbaand; **crochets**, pl. Krøller, Haarbukler, foran i Panden; Hiørnetænder.
Crocheter, v. a. dirke op.
Crocheteur, m. **-euse**, f. Drager, Laſtdrager, c.; een ſom opdirker Laaſe.
Crochetier, m. een ſom giør Dragerbaand, Seler.
Crocheton, m. lille Krog; de to Arme paa et Bære-Aag.
Crochu, **ue**, a. krum, bøiet; **avoir les mains crochues**, giøre lange Fingre.
Crocodile, m. Krokodil, c.
Croire, v. a. troe, mene; holde for; følge. - v. n. troe paa, lide paa.
Croisade, f. Korstog, n.
Croisé, **ée**, p. & a. over Kors; kippret.
Croisé, m. Korsfarer, c.
Croisée, f. Vindue-Aabning; Karm, Vinduekrydſ, Vindue; Krydstræ.
Croisement, m. Florretternes Krydsning, c.
Croiser, v. a. ſtille, lægge overkors; gaae tvers over; giennemkrydſe; udſtrege; parre forſkiellige Racer; * komme i Veien. - v. n. gaae overkors; krydſe (paa Søen). **se** –, v. r. ruſte ſig til et Korstog; krydſe hinanden.
Croisette, f. lidet Kors; Krydsurt; Krydsblok, Saling, c.
Croiseur, m. Skib, ſom krydſer; een, ſom commanderer ſamme.
Croisière, f. Sted, hvor Skibe krydſe; [Krydstog.
Croissance, f. Vært, c.
Croissant, m. tiltagende Maane; Halvmaane; krum Havekniv, c.; Udſveining paa en Violin.
Croisure, f Krydsvævning, c.
Croît, m. en Hiords Formerelſe.
Croître, v. n. & a. voxe, tage til, formeres; forøge.
Croix, f. Kors; Krydſ, n.; * Gienvordighed, c.; – **de par Dieu**, Abc-Bog; Begyndelſe, c.
Cron, m. Sand blandet med Muslinger.
Crone, m. Kran til Varers Udlosning.
Croquant, m. Drog, n.; Usling, c.
Croqnant, **ante**, a. ſom knaſer (under Tænderne).
Croque-lardon, m. Snyltegiæſt, c.
Croque-noisette, f. Nøddeknækker; ſtor Muus, c.
Croquer, v. n. knaſe under Tænderne. - v. a. knubbre; ſluge; * bortſnappe. T. & * ſkitſere, afridſe hurtigt; giøre Udkaſt.
Croquet, m. Slags tynde Peberkager.
Croqueur, m. **-euse**, f. een, der ſnapper, ſpiſer noget liſtigen.
Croquignole, f. Næſeſtyver, c.
Croquignoler, v. a. fa. give Næſeſtyver.
Crosse, f. Biſpeſtav; Geværkolbe, c.; Hank paa en Vandkande.
Crossé, **ée**, a. den, ſom bærer en Biſkopsſtav.
Crosser, v. n. ſtøde, drive en Kugle, ꝛc. med en Stok; **homme à** –, fa. et foragteligt Menneſke.
Crossette, f. Podeqviſt, c.; Skud, n.
Crotale, m. Bialdetromme, c.
Crotte, f. Snavs, Gadeſkarn; Møg, n.
Crotté, **ée**, p. & a. ſkident; tilſølet; * uſſel. [v. r. tilſøle ſig.
Crotter, v. a. tilſøle, beſudle; **se** –,
Crottin, m. tørt Møg.
Croulant, **ante**, a. brøſtfældig.
Croulement, m. Nedſtyrtning, c.; Fald, n.
Crouler, v. n. ryſte, ſynke, falde ſammen. - v. a. ryſte; ſtyde fra Land. **se**, v. r. ødelægge ſig.
Croulier, **ière**, a. (om Jord ell. Sand) man ſynker ned i, ſom giver efter.
Croupade, f. Spring (af en Heſt).
Croupe, f. Krydſet paa en Heſt; Ryg; Top

af Bierget; Andeel af Penge-Indtægt.
à Croupetons, ad. paa Hug, glidende paa Rumpen.
Croupier, m. Medhielper hos en Banqueur i Spil; Makker, c.
Croupière, f. Svandsrem, c.
Croupion, m. nederste Deel af Rygraden, Gumpe, e.
Croupir, v. n. staae stille (som Vand), forraadnes; lade henligge; * – **dans qc.** ligge i det, fordærves i noget.
Croupissant, **ante**, a. stille staaende og raadnende.
Croustille, f. Stykke Brødskorpe.
Croustiller, v. n. spise Brødskorpe til Drikken. [pudsig.
Croustilleux, **euse**, a. fa. morsom,
Croûte, f. Skorpe, c.; Roe paa Saar; slet Maleri.
Croûtelette, f. lille Brødskorpe, c.
Croutier, m. Smører, c.; een som fælger slette Malerier. [ler.
Croûton, m. lille Brødskorpe; slet Ma-
Croyable, a. troværdig, trolig.
Croyance, f. Tro; Mening; Tillid, c.
Croyant, m. –**ante**, f. en Troende.
Cru, m. Grund, hvorpaa noget voxer; Bæxt, Avl, c.
Cru, **ue**, a. raa; uforddøiet; * haard, drøi, grov; **à –**, ad. paa den bare Hud; uden Sadel.
Cruauté, f. Grusomhed, c.
Cruche, f. Krukke; * tosset Menneske.
Cruchée, f. Krukkefuld, c.
Crucherie, f. fa. Dumhed, c.
Cruchon, m. lille Krukke, c.
Crucifiement, m. Korsfæstelse, c.
Crucifier, v. a. korsfæste; spæge.
Crucifix, m. Crucifix, Christus paa Korset. [Maven.
Crudité, f. Raahed; Ufordøielighed i
Crue, f. Bæxt, Tiltagen, Stigen; Forøgelse, c.
Cruel, **elle**, a. grusom; haard.
Crûment, ad. grovt, haardt.
Crustacé, **ée**, a. bedækket med en Skal. – m. pl. Skaldyr.
Crypte, f. Hule, Grav, Hvælving under Jorden.
Cryptographie, f. Konst at skrive med hemmelig Skrift. [Kubikfod, c.
Cube, m. Kubus; Kubiktal; **pied –**,
Cubèbe, f. Kubebe, c.
Cubique, a. c. terningdannet, kubisk.
Cubital, m. Albuepude, c.
Cucurbite, f. Distilleerkolbe, c.
Cueille, f. Brede i et Seil, Seildugs Brede, c. [ter.
Cueilleret, m. Fortegnelse over Afgif-
Cueillette, f. Indhøstning, c. Collect, n.
Cueilleur, m. –**euse**, f. een som plukker, indsamler.
Cueillir, v. a. samle, indhøste; plukke.
Cueilloir, m. Kurv, Frugtkurv, c.
Cuiller, **Cuillère**, f. Skee, Kelle, c.
Cuillerée, f. Skeefuld, c.
Cuilleron, m. Munddelen, Skaalen paa Skeen.
Cuillier, m. Skeegaas, c.
Cuir, m. Hud, c. Skind, Læder, n.
Cuirasse, f. Kyrads, Harnisk, c.
Cuirassé, **ée**, a. som har Harnisk paa; * rustet; haard.
Cuirasser, v. a. beklæde med Harnisk.
Cuirassier, m. Kyradseer, c.
Cuire, v. a. & n. koge, stege, bage ꝛc. brænde Teglstene ꝛc.; fordøie Maden; smerte, svie.
Cuiré, **ée**, a. overtrukket med Læder.
Cuisant, **ante**, a. brændende, smertelig.
Cuiseur, m. Teglbrænder, c.
Cuisine, f. Kiøkken, n. Kogekunst, c.; Kiøkkenpersonale, n.; Kost, c.
Cuisiner, v. n. fa. besørge Kiøkkenet, koge. [pige, c.
Cuisinier, m. –**ière**, f. Kok; Kokke-
Cuissart, m. Harnisk, som bedækker Laaret.
Cuisse, f. Laar; Fierdedeel af en Valnød; Kølle, Bagfierding, c.
Cuisson, m. Kogning, Stegning; Bagning, c.; brændende Smerte.
Cuissot, m. Dyrekølle, c.
Cuistre, m. Pedel, Custos ved en Skole; Skolefux, c.
Cuite, f. Bagning; Brænding (af Teglsteen ꝛc.); hvad der brændes paa eengang, Ovnfuld.

Cuivre, m. Kobber; **-jaune**, Messing.
Cuivré, ée, a. kobberfarvet.
Cuivrer, v. a. belægge med Kobberblade, forgylde uægte.
Cuivrette, f. Klappe paa Instrumenter.
Cul, m. Rumpe, Bag, c.; * Bagdeel; Bunden paa en Flaske, Lampe x.; **- de basse fosse**, Fangsel; **- de jatte**, Krøbling som ikke kan gaae; **- de lampe**, Sirat under Loftet, ved Enden af en Bog, Finalstok; **- de sac**, Stræde uden Udgang. [Svandsknue, c.
Culasse, f. Bagdeel af en Kanon x.
Culbute, f. Kolbøtte, c. Nedstyrten, Fald.
Culbuter, v. n. slaae Kolbøtter; styrtes. - v. a. kaste omkuld; styrte, ødelægge.
Culée, f. Muur under en Bro ved Landet; et Skibs Stød imod en Grund; Halestykke.
Culer, v. n. vige tilbage, sakke.
Culeron, m. Enden af Svandsremmen.
Culier, a. m. **boyau -**, Endetarm, Skidentarm, c. [Lorendr.
Culière, f. Dryppesteen under en Ta-
Culinaire, a. **art -**, Kogekunst, c.
Culmination, f. en Stjernes Gjennemgang gjennem Meridianen.
Culminer, v. n. culminere, staae i Høidepunktet i Meridianen.
Culot, m. sidste Unge som kryber ud af Ægget; Yngste, Strabelage; Bundfald.
Culotte, f. Buxer, Beenklæder; Jernpladen bag paa en Pistolkolbe.
Culte, m. Gudsdyrkelse; Cultus, c.
Cultivable, a. skikket til Opdyrkning.
Cultivateur, m. Landmand, Jordbruger, c. [c.
Cultivation, f. Dyrkning, Opdyrkning,
Cultiver, v. a. dyrke Land; opelske; øve danne, uddanne.
Culture, f. Dyrkning; Opelskning; Uddannelse; Cultur, c.
Cumin, m. Kummen, c.
Cumuler, v. a. samle, forene flere Ting.
Cupide, a. begjærlig; lysten.
Cupidité, f. umaadelig Begjærlighed, Lyst; Attraa, c.
Cupule, f. Skal, Hat, Bælg, c.
Curable, a. som kan læges, helbredelig.
Curage, f. Rensning; T. Vandpeber.
Curatelle, f. Formynderskab, n.
Curateur, m. **-trice**, f. Formynder, Formynderske; Forstander, c.
Curation, f. Helbredning, Cuur, c.
Curcuma, m. Gurgemeie, Gulsot-Rod, c. [fald, n.
Cure, f. Helbredelse, Cuur, c. Præste-
Curé, m. Sognepræst, c.
Cure-dent, m. Tandstikker, c.
Curée, f. T. den Deel, Hundene faae af
Cure-oreille, m. Ørske, c. [Vildtet.
Cure-pied, m. Virkjern hvormed Hestehoven renses.
Curer, v. a. rense, feie ud; gjøre ryddelig; stange (Tænder).
Cureur, m. **- de puits**, Brøndrenser, Vandkikker, c. [fald.
Curial, ale, a. som angaaer et Sogne-
Curieux, euse, a. nysgjerrig, videlysten; sjelden. - m. en Nysgjerrig; Liebhaver. [Raritetskasse, c.
Curiosité, f. Nysgjerrighed; Videlyst,
Curoir, ell. **Curon**, m. Plovspade at rense Muldet at Ploven med.
Cursif, ive, a. cursiv; **écriture cursive**, Currentskrift.
Cururos, f. pl. Mudder, Dynd, som
Curviligne, a. krumliniet. [udkastes.
Curvité, f. p. u. Krumning, c.
Cuscute, f. Hørsilke, c.
Cussonné, ée, a. ormstukket.
Custode, f. Gardin; Kappe over et Hylster, en Æske; Orepude i en Karret. - m. Custos, een som har Opsyn.
Cutané, ée, a. henhørende til Huden, i Huden.
Cuticule, m. fiin Yderhinde, c.
Cutter, m. Kutter, c.
Cuve, f. Kar, Bøtte, Balle, c.
Cuveau, m. liden Bøtte, Balle.
Cuvée, f. Bøttefuld, Ballefuld.
Cuver, v. n. staae i Kar for at sætte sig (som Viin). - v. a. **- son vin**, sove Rusen ud; lade Breden gaae over.
Cuvette, f. liden Bøtte; Bækkefad, Haandbakken, n.

Cuvier, m. Bygekar, n. Ludbalje, c.
Cycle, m. Cyclus, Kreds af Aar.
Cycloïde, f. Slags krum Linie.
Cygne, m. Svane, c.
Cylindre, m. Cylinder, Valtse, c.
Cylindrique, a. cylindrisk, valtsedannet.
Cymbale, f. et Cymbel; Bæffen, Slags Instrument. [niker, c.
Cynique, a. cynisk; uteenlig. - m. Cy-
Cynisme, m. cynisk Philosophi; cynisk Opførsel.
Cyprès, m. Cypretræ, n.
Cyprière, f. Cypreslund, -skov, c.

D.

Da, int. **oui-da**, jo vist! ih ja! **nenni-da**, nei dog, vist ikke.
Dactyle, m. Dactylus, c. (Versefod).
Dactyliothèque, f. Dactyliothek; Samling af Gemmer, udskaarne Stene.
Dactylique, a. dactylisk.
Dactylolalie, **-lologie**, f. Fingersprog, n. [grene.
Dactylonomie, f. Regning paa Fin-
Dada, m. (Børneord) Kiephest, c.
Dadais, m. fa. Faarehoved, Dosmer.
Dagorne, f. Ko med eet Horn; fa. gammel, fæl Qvinde.
Dague, f. Slags Dolk; en Tamp til Søes; **dagues**, pl. første Takker paa en Hiort.
Daguet, m. ung Hiort, med de første Horn. [Godhed.
Daigner, v. n. værdige, være af den
D'ailleurs, ad. ellers.
Daim, m. en Daa, Daadyr.
Daine, f. Hun-Daa, Daahind, c.
Daintiers, m. pl. en Hiortes Testikler, Punge.
Dais, m. Thronhimmel, Bærehimmel, c.
Dalle, f. Fliseſteen; Pomperende til Skibs; Løbe-Fyr; Slibesteen til en
Dalmatique, f. Slags Messesærk. [Lee.
Dalot, m. Spygatrende, c.
Dam, m. **à son etc.** -, til hans ꝛc. Skade. [Damascenerklinge.
Damas, m. Damask; Slags Blommer;
Damasquiner, v. a. damascere, indlægge Guld- ell. Sølv-Figurer i Jern.
Damasquineur, m. een der giør saadant Arbeide.
Damasquinure, f. damasceret Arbeide.
Damassé, **ée**, a. damasket.
Damasser, v. a. væve med Damask-Mønster. [maskarbeide, n.
Damassure, f. Damaskmønster; Da-
Dame, f. Dame, c. Dame i Kort; Brikke i Damspil.
Dame, i. fa. ih! i Sandhed!
Dame-dame, m. Slags Ost.
Dame-damée, f. fornem Dame; T. opdamet Brikke.
Dame-jeanne, f. fa. stor Flaske.
Damer, v. a. damme op (i Damspil).
Dameret, m. Jomfruekarl, Stiaajunker, c.
Damier, m. Dambræt, n.
Damnable, a. fordømmelig; afskyelig.
Damnation, f. Fordømmelse, c.
Damné, **ée**, a. fordømt.
Damner, v. a. fordømme. **se** -, styrte sig i Fordømmelse.
Damoiseau, **Damoisel**, m. fordum en ung Adelsmand; Jomfruekarl, c.
Damoiselle, f. adelig Frøken (i Rets Stiil).
Dandin, m. Klodrian, Tosse, c.
Dandinement, m. Slingren, Dinglen, c.
Dandiner, v. n. & **se** -, v. r. dingle, slingre med Kroppen.
Danger, m. Fare; Forliis.
Dangereux, **euse**, a. farlig.
Dans, prp. i, udi; efter; om ꝛc. - **peu**, om kort Tid.
Danse, f. Dands, c.
Danser, v. a. & n. dandse.
Danseur, m. **-euse**, f. Dandser, c.
Dansoyer, v. n. dandse tit.
D'après, v. **Après**.
Dard, m. Kastespyd; Spyd, n. **dards**, pl. Straaler. Stovtraade.
Darder, v. a. kaste med Kastespyd; giennembore; kaste Straaler.
Dardille, f. Stilk paa Nellike.
Dardiller, v. n. skyde Stilk.
Dariole, f. Slags Bagværk, Cremekage.
Darne, f. afskaaret Stykke af en Fisk.

Darse, Darsine, f. det inderste af en Søehavn. [Rat, n.
Dartre, f. Skab, Finne, Ringorm Ud-
Dartreux, euse, a. finnet; som har Ringorme ꝛc.
Date, f. Datum, n.
Dater, v. a. datere.
Datif, m. Dativus.
Dation, f. Gave, Donation, c.
Datte, f. Daddel, c.
Dattier, m. Daddeltræ, n.
Dature, f. Pigæble, n.
Daube, f. Stuvning; stuvet Kiød.
Dauber, v. a. stuve, opstuve; prygle med Rævedask; drille.
Dauphin, m. Marsviin; Kronprindsen af Frankrig. [gere.
Davantage, ad. mere; desuden; læn-
Davéridion, m. Slangeolie, c.
Davier, m. Baandhage; Tandtrækker, c.
De, prp. af, fra, med, ved ꝛc.
Dé, m. Terning; Fingerbøl, c.
Débâcle, f. **Débâclement,** m. Iisbrud, Iisgang; en Havns Ryddeliggiørelse; * Forvirring, c.
Débâcler, v. a. rømme op i en Havn; brække op, aabne. - v. n. bryde løs (som Iis).
Débâcleur, m. Slags Havnemester.
Débagouler, v. n. fa. kaste op, vomere; * føre ubesindig Snak. [mund.
Débagouleur, m. ubesindig Sladder-
Déballage, m. Udpakning, c.
Déballer, v. a. udpakke.
Débandade, f. Uorden, Forvirring, c. **à la —,** ad. hulter tilbulter.
Débandement, m. Løsspænding; Adspredelse, Uorden i Soldaternes Linie.
Débander, v. a. spænde løs; løsne et Bindsel; spænde fra. **se —,** v. r. slappes, nedspændes; adsprede sig i Uorden: hvile ud.
Débanquer, v. a. sprænge Banken.
Débaptiser, v. a. ombøbe; **se —,** v. r. forandre sit Navn.
Débarbouiller, v. a. tørre Ureenlighed af Ansigt og Hænder.
Débarcadour, m. Ladeplads, c. Lossested, n
Débardage, m. Brændets Udlossen, c.
Débarder, v. a. losse (Brænde) ud.
Débardeur, m. een som udlosser.
Débarquement, m. Udskibning, Udlosning, c.
Débarquer, v. a. udskibe, udlosse, sætte i Land. - v. n. lande, gaae i Land; **nouveau débarqué,** som nylig er ankommen fra Landet.
Débarrasser, v. a. borttage Forvirring ell. Uorden; giøre fri, rydde af Veien; **se —,** v. r. **de qc.** rive sig løs fra, skille sig af med.
Débarrer, v. a. skyde Jernstangen fra en Dør ell. et Vindue; aabne.
Débat, m. Kiv, Trætte, Ordstrid, c.
Débâter, v. a. tage en Tværsadel af.
Débattre, v. a. debattere, undersøge, bestride, trættes om noget. **se —,** v. r. sætte sig imod; qvæle sig; slaae fra sig, arbeide for at slippe fri.
Débauche, f. liderligt Levnet, Udsvævelse; Svir, Fylderi. [Svireaast.
Débauché, m. udsvævende Menneske;
Débaucher, v. a. forføre til Udsvævelser, forlede; giøre afspænstig, friste til at forlade sin Pligt. **se —,** v. r. slaae sig løs; blive liderlig.
Débaucheur, m. **—euse,** f. Forfører; Ruffer, Rufferske, c.
Débet, m. Gield, Restance, c.
Débêter, v. a. n. c. giøre sædelig.
Débiffer, v. a. fordærve, svække; **débiffé,** fordærvet, fortæret, forsviret.
Débile, a. svag, kraftløs. [ning, c.
Débilitation, f. Svækkelse, Afkræft-
Débilité, f. Svaghed, Afmægtighed, c.
Débiliter, v. a. svække, afkræfte.
Débit, m. Afkræt; Salg, n. * Foredrag, n.: Beretning, c. [Udsælger, c.
Débitant, m. **—ante,** f. Kræmmer,
Débiter, v. a. sælge, sætte af; foredrage, berette; T. indføre i Gieldbogen; forarbeide Træ, Stene.
Débiteur, m. **—euse,** f. * Fortæller, Udspreder af Historier. [bitor, c.
Débiteur, m. **—trice,** f. Skyldner, De-
Débitis, m. T. Befaling til Udpantning.

Déblai, m. Bortførsel af Jord, som udgraves; * fa. Befrielse fra det, som falder til Besvær.
Déblatérer, v. n. tale hæftigt imod een.
Déblayer, v. a. bortføre Gruus, rydde bort; * fa. skaffe sig Luft.
Débloquement, m. n. e. Ophævelse af en Blokade.
Débloquer, v. a. n. e. ophæve en Blokade; T. tage urigtige ell. omvendte Bogstaver ud af Formen.
Déboire, m. ubehagelig Eftersmag; * Lede; Sorg, Eftervee, e.
Déboîtement, m. Forvridning, e.
Déboîter, v. a. forvride; bringe ud af Fugerne.
Débonder, v. a. tage Tappen ud; lade afløbe. - v. n. & **se** –, v. r. strømme ud, udgyde sig; bryde løs, udøse sin Harme 2c. [ud.
Débondonner, v. a. tage Spundset
Débonnaire, a. god, from, sagtmodig.
Débonnaireté, f. Godhed, Sagtmodighed, e.
Débord, m. Udgydelse, Overstrømmen, e. Rand paa Mynter.
Débordé, ée, a. liderlig, udsvævende.
Débordement, m Flod; Overswømmelse; Udbrud; Overøsen; Udsvævelse, Ryggesløshed, e.
Déborder, v. a. beskjære, aftage Kanten, Borten 2c.; overgaae i Brede, overfløie. - v. n. & **se** –, v. r. løbe over, udgyde sig; staae frem, rage ud over; lægge fra Bord.
Débotter, v. a. trække Støvlerne af een. - v. n. trække sine St. af.
Débouché, Débouchement, m. Udgang af et snevert Pas; Aabning paa en Rende, Dam 2c. Varers Afsætning; Middel, Udvei.
Déboucher, v. a. aabne hvad der er tilstoppet; aabne, gjøre fri, rydde af Veien; skaffe Aabning. - v. n. rykke ud af et snevert Pas.
Déboucler, v. a. opspænde, løsne; udtømme, tage Ringene af en Hoppe.
Débouilli, Débouillissage, m. Prøve af Farven.
Débouillir, v. a. T. probere Farven ved at koge Klædet. [2c.
Débouquer, v. n. seile ud af et Sund
Débourber, v. a. trække op af Skarnet; rense fra Skarn, Sliim 2c.; opmuddre. [en finere Levemaade.
Débourgeoiser, v. a. n. e. bibringe
Débourrer, v. a. tage den groveste Uld bort; tage Forladningen ud; * sætte Skik paa. **se** –, v. r. begynde at faae
Débours, m. Forskud, n. [Pli.
Déboursé, m. Udlæg; Forskud, n.
Déboursement, m. Udbetaling forud, Forskud. [Forskud.
Débourser, v. a. betale, lægge ud, gjøre
Debout, ad. staaende, opreist, overende.
Débouter, v. a. afvise.
Déboutonner, v. a. opknappe. **se** –, v. r. opknappe sig; * udøse sit Hierte.
se Débrailler, v. r. blotte sig uhøfligen om Hals og Bryst.
Débrider, v. a. tage Tømmen af, afbidsle; * fa. forrette i en Skynding; **sans** –, * fa. i eet væk.
Débris, m. Ruiner, Stykker; Vrag.
Débrouillement, m. Udvikling, Ordning, Klaring, e.
Débrouiller, v. a. bringe i Orden; opklare, udvikle. [slibe.
Débrutir, Débroutir, v. a. polere, af-
Débucher, v. n. & a. gaae ud af sit Leie, sin Hule.
Débusquer, v. a. drive ud af et fordeelagtigt Sted; * fa. drive een fra sit Embede, stikke een ud.
Début, m. første Kast, Slag 2c. i et Spil; * Begyndelse, første Optræden.
Débuter, v. n. gjøre Begyndelse; debutere, optræde første Gang.
Deçà, ad. & prp. paa denne Side.
Décacheter, v. a. bryde Segl op.
Décadence, f. Aftagelse, Hælding, Forfald.
Décagone, m. Tikant, e. [fald.
Décaisser, v. a. tage ud, pakke ud af en Kasse.
Décalogue, m. de ti Guds Bud.
Décalquer, v. a. aftrykke et Kobberstykke paa Papir. [ning.
Décampement, m. en Leirs Opbryd-

Décamper, v. n. & a. bryde op med en Leir; * fa. tage afsted, løbe bort.
Décan, m. Decanus, c.
Décanat, m. Decanusembede, n.
Décantation, f. T. Afklaring, c.
Décanter, v. a. T. afklare.
Décaper, v. a. T. afskrabe, afpudse (Metaller). - v. n. omseile et Forbierg, en Pynt.
Décapiter, v. a. halshugge.
Décarreler, v. a. tage Brostene ell. Fliser op.
Décatir, v. a. decatere.
Décatissage, m. Decatering, c.
Décaver, v. a. vinde den hele Indsats.
Décédé, ée, a. død, afgangen.
Décéder, v. n. døe.
Déceindre, v. a. afløse et Bælte.
Décéler, v. a. opdage, røbe.
Décembre, m. December, c.
Décemment, ad. sømmeligen, anstændigen. [lighed, c.
Décence, f. Velanstændighed, Sømme-
Décennaire, a. hvert tiende Aar.
Décennal, ale, a. tiaarig.
Décent, ente, a. anstændig, sømmelig.
Déception, f. Bildfarelse; Bedrageri, List.
De ce que, c. fordi, efterdi.
Décerner, v. a. tilkiende, tilstaae; bestemme, paabyde.
Décès, m. dødelig Afgang, Død, c.
Décevant, ante, a. bedragelig, skuffende.
Décevoir, v. a. bedrage, skuffe.
Déchaînement, m. heftigt Udbrud af Vrede, Skielden og Smelden.
Déchaîner, v. a. tage Lænker af; fig. ophidse. **se —**, v. r. **contre** q. fare op imod een, overfuse.
Déchalander, Désachalander, v. a. skille een ved sine Kunder.
Déchanter, v. n. synge falsk; * fa. give efter, nedstemme sine Fordringer.
Décharge, f. Aflæsning; Losning; Affyring, Salve; Frifindelse; Lettelse, c.; Afdrag, n.; Qvittering, c.; Afløb; Pulterkammer, n.; Krog, Skarnkiste; Bandkam, c. **témoin à —**, Vidne for den Anklagede, til hans Retfærdiggiørelse.
Déchargement, m. Udlosning; Aflæsning, c.
Déchargeoir, m. Afledningsrør, n. Tvibom, Rullebom paa en Væv.
Décharger, v. a. aflæsse; losse; lette; affyre, løsne; trække Ladningen ud; frikiende; qvittere. **se —**, v. r. lette, aflæsse sin Byrde; løbe ud; tabe Couleuren; afvælte Skylden, Sorgen; smitte af. [læsser.
Déchargeur, m. een som udlosser, af-
Décharné, ée, a. mager; * simpel, tør. [mager.
Décharner, v. a. pille Kiødet af; giøre
Déchasser, v. a. slaae ud, drive en Nagle &c. ud. [Gang.
Déchaumer, v. a. rispe; pløie første
Déchaussé, ée, p. & a. barfodet.
Déchaussement, m. Omhakning om Træers Rødder.
Déchausser, v. a. trække Sko og Strømper af; løsne Tandkiødet; hakke Jorden om. [Tandkiødet.
Déchaussoir, m. Redskab, til at løsne
Déchaussures, f. pl. T. Ulveleie, n.
Déchéance, f. Fald, Tab, n.; Fortabelse, c.; Ophør, n.
Déchet, m. Affald; Tab; Slid, n.; Aftagelse, c. [Haar.
Déchevelé, ée, p. & a. med flyvende
Décheveler, v. a. rive Hovedtøiet løs; slide Haar løs.
Déchevêtrer, v. a. tage Grimen af.
Déchiffrable, a. hvad der kan forklares, læses.
Déchiffrement, m. Udtydning, c.
Déchiffrer, v. a. udtyde Chiffre ell. forborgen Skrift, læse slet Skrift; opdage; (q.) udfinde eens Sindelag &c.
Déchiqueter, v. a. giøre Skaar i; skiære smaat; udtakke.
Déchirage, m. **bois de —**, Træ af gamle Skibe, gammelt Tømmer.
Déchirant, ante, a. n. c. * hiertesønderrivende, pinende. [Smerte, c. Strid, n.
Déchirement, m. Sønderrivelse;
Déchirer, v. a. sønderrive; afrive; bagvaske; ødelægge.

Déchirure, f. Rift, c.; Hul, n.
Déchoir, v. n. forfalde, tabe sig; aftage.
Déchouer, v. a. faae et Skib af Grund, gjøre flot. [fast.
Décidé, ée, p. & a. afgjort; bestemt,
Décidément, ad. ganske bestemt.
Décider, v. a. (qc.) afgjøre; (q.) formaae, bestemme een til. - v. n. de qc. dømme i en Sag; raade over. se —, v. r. beslutte sig til.
Décimable, a. hvoraf Tiende svares.
Décimal, ale, a. hørende til Tiende; decimal. [svare Tiende.
Décimateur, m. een, som har Ret at
Décimation, f. Lodkastning om hver tiende Mand; hver Tiendes Afstraffelse.
Décime, f. Tiende; Afgift. - m. en Tiendedeel Frank.
Décimer, v. a. decimere; kaste Lod om hver tiende Mand, til Straf.
Décirer, v. a. borttage, afskrabe Voxet.
Décisif, ive, a. dømmende, afgjørende.
Décision, f. Paakjendelse, Dom, Afgjørelse, c. [Ordgyder, c.
Déclamateur, m. Declamator, Taler;
Déclamation, f. Declamation, Tale; * Ordbram, c.; Udbrud, n.
Déclamatoire, a. declamatorisk.
Déclamer, v. a. & n. declamere, foredrage; contre q. ivre imod een.
Déclaration, f. Erklæring; Forkyndelse, Fremstilling; Angivelse, Fortegnelse, c.
Déclaratoire, a. forklarende, oplysende.
Déclarer, v. a. erklære; tilkjendegive; aabenbare; udnævne (til General &c.); angive (sine Varer &c.). se —, v. r. erklære sig; yttre sig, bryde ud.
Déclencher, v. a. lukke en Dør op ved Klinken.
Déclic, m. Rambuk, c.
Déclin, m. Aftagelse; Helding, c.; Snekke, Fjer i en Laas. [neres.
Déclinable, a. T. hvad der kan decli-
Déclinaison, f. T. Declination; Afvigelse, c.
Décliner, v. n. aftage, gaae til Ende, helde; T. afvige. - v. a. declinere; unddrage sig.

Déclive, a. skraa, heldende.
Déclivité, f. Skraaning, c.
Déclorre, v. a. nedbryde et Gjerde &c.
Déclos, ose, p. & a. aabent, ikke indhegnet. [tilnaglet.
Déclouer, v. a. løsne hvad der var
Décocher, v. a. skyde en Piil af.
Décoction, f. afkogt Lægedrik, Decoct.
Décoiffer, v. a. tage Hovedtøiet af, bringe Haaret i Uorden.
Décollation, f. Johannis den Døbers Halshuggelse. [der er limet.
Décoller, v. a. halshugge; løsne hvad
Décolleter, v. a. blotte Halsen ell. Brystet.
Décolorer, v. a. betage Farven, gjøre bleg. se —, v. r. falme, tabe sin Farve.
Décombrer, v. a. bortrømme Gruus.
Décombres, m. pl. Gruus; Affald, n.
Décomposer, v. a. skille, opløse; forandre. se —, v. r. forandres; bringes ud af sin Fatning. [ning, c.
Décomposition, f. Adskillelse; Opløs-
Décompte, m. Afdrag, Afkortning, c. c. Betaling med Fraregning; Skuffelse, c. [slaae af.
Décompter, v. a. regne fra afkorte;
Déconcert, m. Uenighed; Misforstaaelse, c.
Déconcerter, v. a. forstyrre, bringe i Uorden; bestyrtse, forvirre, skrække. se —, v. r. komme ud af sin Fatning.
Déconfiancer, v. a. n. c. svække eens Credit ell. Tillid.
Déconfire, v. a. p. u. nedhugge; bringe een ganske ud af sin Fatning.
Déconfiture, f. p. u. Nederlag, n.; * fuldkommen Ruin, c.
Déconfort, m. Utrøstelighed, c.
Déconforter, v. a. betage Modet. se —, v. r. tabe Modet.
Déconseiller, v. a. fraraade.
Déconsidérer, v. a. skille een ved Agtelse og Credit; misagte.
Décontenance, f. Tab af Fatning.
Décontenancer, v. a. forbavse, bringe ud af sin Fatning.
Déconvenue, f. fa. Ulykke, Vanheld.
Décorateur, m. Decorationsmaler, c.

Décoration, f. Decoration; Sirat, c.; Ordenstegn, n.
Décorder, v. a. dreie et Toug op.
Décorer, v. a. sire, pryde, smykke.
Décorum, m. **garder le** —, iagttage Velanstændighed.
Découcher, v. n. ligge ude, ligge i en anden Seng. - v. a. fordrive een af sin Seng.
Découdre, v. a. opsprætte. **se** —, v. r. løbe op; * forvierres; kølnes. - v. n. **en** —, prøve en Dyst sammen.
Découlement, m. Vædskers Afgang, Afløb. [de af.
Découler, v. n. flyde langsomt ud, rin-
Découpé, m. Blomsterqvarteer, n.
Découper, v. a. skiære itu, skiære for, skiære til; udskiære, udklippe.
Découpoir, m. Sax til at klippe ud med. [slabt.
Découplé, ée, p. & a. **bien** —, smukt
Découpler, v. a. løslade koblede Hunde; sende nogen ud for at fange een.
Découpure, f. Udskiæring; udskaaret ell. udklippet Arbeide.
Découragé, ée, a. modløs.
Décourageant, ante, a. nedslaaende, som betager Modet ell. Lysten.
Découragement, m. Forsagthed, Modløshed, c. [skrække.
Décourager, v. a. betage Mod; af-
Décours, m. Maanens ell. en Sygdoms Aftagelse. [menhængende.
Décousu, ue, p. & a. opløbet; * usam-
Décousure, f. en opløben Søm.
Découvert, erte, p. & a. aaben, blottet, ubedækt; **à** —, ad. blottet, ubeskyttet; * frimodigen, aabent.
Découverte, f. Opdagelse, c.
Découvreur, m. Opdager, c.
Découvrir, v. a. tage Bedækkelse bort; blotte; aftække; aabenbare; faae Øie paa; opdage. **se** —, v. r. blotte sig; tage Hatten af; stille sig blot, forraade sig.
Décrasser, v. a. rense, tage Skarn bort; sætte Stik paa een.
Décréditement, m. Miscredit; Credits Tab; Bersvelse af Anseelse.
Décréditer, v. a. betage Credit; nedsætte, berøve Agtelse. **se** —, v. r. forspilde sin Credit.
Décrépit, ite, a. gammel, udlevet.
Décrépiter, v. a. lade knittre; tørre Salt. - v. n. knittre.
Décrépitude, f. skrøbelig Alderdom, c.
Décret, m. Bud, n.; Befaling, Ordre, c.
Décréter, v. a. forordne, beslutte.
Décrétoire, ad. T. afgiørende.
Décri, m. Udraab, n.; Mynts offentlige Nedsættelse, c.; * Vanrygte, n.
Décrier, v. a. forbyde visse Myntsorter ell. Varer; * bringe i slet Rygte.
Décrire, v. a. beskrive.
Décrocher, v. a. tage af en Krog, hægte op. [mindskelse, c.
Décroissement, m. Aftagelse, For-
Décroître, v. n. aftage.
Décrotter, v. a. tage Skarn af, børste Sko &c.
Décrotteur, m. Skopudser, c.
Décrottoire, f. Skobørste, c.
Décrue, f. Vandets Aftagen, c.
Décruer, v. a. udlude Garn.
Décruser, v. a. koge Silken i Sæbe.
Déçu, ue, p. & a. bedraget.
Décuire, v. a. fortynde. **se** —, v. r. blive tynd.
Décuple, m. det Tidobbelte.
Décupler, v. a. fordoble ti Gange.
Décussation, f. T. Straalers Krydsning. [ret.
Décuver, v. a. helde Vinen ud af Kar-
Dédaigner, v. a. ringeagte, lade haant om, forsmaae.
Dédaigneux, euse, a. haanlig, foragtelig, een som foragter.
Dédain, m. Foragt, Haan, c.
Dédale, m. Irgang, Labyrinth, c.
Dédamer, v. n. trække en Dam i Spil.
Dedans, ad. inde; ind; derinde; **en** —, **par** —, i. inden i; giennem. - m. det Indre, Indvortes.
Dédicace, f. en Kirkes Indvielse; aarlig Kirkevielsesfest; Dedication, c.
Dédicatoire, a. f. **épitre** —, Tilegnelses Skrift. [me til.
Dédier, v. a. indvie; dedicere; bestem-
Dédire, v. a. giøre eens Ord til intet;

erklære for ugyldig. se –, v. r. kalde sit Ord tilbage; fragaae; ikke holde Ord.
Dédit, m. Ords Tilbagekaldelse; Kiøbs Omstødelse, c.
Dédommagement, m. Skadesløsholdelse, Erstatning, c. [skadesløs, erstatte.
Dédommager, v. a. (de qc.) holde
Dédorer, v. a. tage Forgyldning af. se –, v. r. tabe sin Forgyldning.
Dédormir, v. n. fa. faire – de l'eau, lunkne Vand.
Dédoubler, v. a. tage Foret fra.
Déduction, f. Afdrag fra en Sum; udførlig Fremstilling, c.
Déduire, v. a. fratrække; fremsætte, deducere, udlede.
Déesse, f. Gudinde, c.
se **Défâcher**, v. r. blive god igien.
Défaillance, f. Afmægtighed; Besvimelse, c.
Défaillant, ante, a. afmægtig; som aftager; T. som ikke møder for Retten.
Défaillir, v. n. p. u. mangle, fattes; tage af, blive svag.
Défaire, v. a. tilintetgiøre; opløse; ophæve; afskaffe; fælde, nedhugge; * fordunkle een. se –, v. r. tabe sig; komme ud af sin Fatning; (de qc.) skille sig af med, give fra sig; ombringe.
Défait, aite, p. & a. opløst, slaget &c. udtæret, svag.
Défaite, f. Nederlag, n.; Afgang paa Varer &c.; * Udflugt, c.
Défalcation, f. Afdrag, n.
Défalquer, v. a. trække af, fraregne.
se **Défausser**, v. r. T. kaste slette Kort.
Défaut, m. Feil, Mangel, c.; Skrøbelighed, c.; Udeblivelse fra Retten; – des côtes, det Tynde i Siderne.
Défaveur, f. Ugunst, Miscredit, c.
Défavorable, a. ugunstig.
Défavoriser, v. a. n. c. unddrage Gunst.
Défécation, f. Afklaring, c. [agtig.
Défectif, ive, a. ufuldstændig, mangel-
Défection, f. Overgang til et andet Parti, Frafald fra sit Parti.
Défectueux, euse, a. defect; mangelfuld; feilfuld. [menhed, c.
Défectuosité, f. Mangel, Ufuldkom-
Défendeur, m. **Défenderesse**, f. den Anklagende.
Défendre, v. a. beskytte, forsvare; forbyde. se –, v. r. forsvare sig; (de qc.) fralægge sig, frabede sig; undslaae sig for; beskytte sig imod.
Défends, m. en –, fredet, hvor det er forbuden at hugge ell. at drive Qvæg hen. [giørelse, c.; Forbud, n.
Défense, f. Forsvar, n.; Retfærdig-
Défenseur, m. Forsvarer, c.
Défensif, ive, a. hvad der tiener til Forsvar. - m. Beskiermelses Middel.
Défensive, f. être, se tenir sur la –, føre Krig blot til eget Forsvar.
Déféquer, v. a. afsondre Bundfald ell. Ureenlighed.
Déférant, ante, a. eftergivende.
Déférence, f. Føielighed, Eftergivenhed, c. [Mynter.
Déférent, m. Myntstedets Tegn paa
Déférer, v. n. (à) give efter, føie. – v. a. tilkiende, tilstaae; angive.
Défermer, v. a. løslade.
Déferrer, v. a. brække Jernbeslag af, rive Hestesko af; * giøre forvirret. se –, v. r. tabe Jernet, Skoene &c.; * forbløffes.
Défets, m. pl. Defecter; Defectark.
Défeuiller, v. a. tage Løvet af.
Défi, m. Udfordring, c.
Défiance, f. Mistillid, Mistanke, c.
Défiant, ante, a. mistroisk, mistænke-
Déficit, m. det Manglende. [lig.
Défier, v. a. udfordre, udæske; byde Trods. se –, v. r. (de) vogte sig; have Mistanke om, formode.
Défigurer, v. a. misdanne, vanzire; vanskabe.
Défilé, m. snæver Vei, snævert Pas.
Défiler, v. a. trække af Snor. se –, v. r. gaae af Snoren, løbe ud, op. – v. n. defilere, gaae Mand for Mand.
Définir, v. a. bestemme; beskrive, forklare; fastsætte. [Ordensforstanderen).
Définiteur, m. Definitor (Bisidder hos
Définitif, ive, a. afgiørende, som giør Ende, endelig. [Bestemmelse, c.
Définition, f. Beskrivelse, Forklaring;

Définitivement, ad. bestemt; ved endelig Dom. [forsamles.

Définitoire, m. Sted hvor Definitorer

Déflagration, f. T. Afbrænding, c.

Déflegmer, v. a. T. rectificere.

Défleurir, v. n. afblomstre. – v. a. foraarsage, at Blomstrene falde af; viske det Blaa af Blommer ꝛc.

Défloration, f. en Jomfrues Krænkelse.

Déflorer, v. a. krænke en Jomfru.

Défoncement, m. en Tøndebunds Indstødning.

Défoncer, v. a. støde Bunden ind i Tønder; T. valke Huder; bearbeide en Jordbund. **se –**, v. r. miste Bunden.

Déformer, v. a. vanskabe, forstyrre Formen.

Défourner, v. a. tage ud af Ovnen.

Défrai, m. Udgift, Betaling for een.

Défrayer, v. a. holde fri, betale for een.

Défrichement, m. Oprydning, Jords Rensning, c.

Défricher, v. a. rydde Land op; * opklare; begynde at uddanne.

Défricheur, m. Opdyrker, Oprydder, c.

Défriser, v. a. rive Krøller ud; klemme Haaret af Lave. * fa. forstyrre.

Défroncer, v. a. tage Folder bort; * opklare Panden.

Défroque, f. en Ordensbroders Stervbo; fa. efterladte Meubler

Défroquer, v. a. forføre en Munk fra Klosterlevnet; * udplyndre, tage Pengene fra een. **se –**, v. r. løbe af Klosteret.

Défructu, m. Brænde, Frugt, Lys ꝛc. som gives til et Gilde af den, hos hvem det holdes.

Défunt, unte, a. afdød; den Afdøde.

Dégagé, ée, a. fri; utvungen; rank; med hemmelig Udgang.

Dégagement, m. Løsgiørelse; Befrielse, c.; Opfyldelse (af et Ord) ell. Fritagelse; Frigiørelse, Lettelse; * Utvungenhed, c.; egen Ud- ell. Indgang.

Dégager, v. a. indløse; giøre fri; løsrive; løse; lette, giøre ryddelig; **– sa parole**, tage sit Ord tilbage ell. opfylde Løftet. **se –**, v. r. **(de qc.)** frigiøre sig, løsrive sig fra; skille sig ved.

Dégaine, f. **d'une belle –**, paa en plump Maade.

Dégaîner, v. a. trække ud af Skeden. – v. n. trække fra Lædeut; rykke ud (med Penge).

Déganter, v. a. trække Handsker af. **se –**, v. r. trække sine Handsker af.

Dégarnir, v. a. borttage hvad der pryder ell. beskytter; blotte; tage Meubler bort; aftakle. **se –**, v. r. blotte sig, blive tom, skaldet; klæde sig lettere.

Dégât, m. Ødelæggelse; Forødelse, c.

Dégauchir, v. a. T. tilhugge, afhøvle, glatte, ꝛc.; **se –**, v. r. blive lidt adroit, faae lidt Pli paa sig.

Dégel, m. Tøveir, n.

Dégeler, v. a. & **se –**, v. r. tøe, optøe. – v. n. & i. tøe.

Dégénération, f. Udartning, c.

Dégénérer, v. n. vanslægte, arte ud.

Dégingandé, ée, a. vaklende, usikker i Gang.

Dégluer, v. a. løsne fra Fuglelimen. **se – les yeux**, v. r. opblade Øinene.

Déglutition, f. Madens Nedsvælgning, c.

Dégobiller, v. a. fa. kaste op, spye.

Dégobillis, m. fa. det Opkastede, Udspyede.

Dégoiser, v. n. fa. pludre, sladdre.

Dégommer, v. a. udkoge Limen af Silken.

Dégonfler, v. a. fordrive en Byld.

Dégorgement, m. Udløb, n.; Udtømmelse; Rensning, c.

Dégorgeoir, m. Udløbsrende, c.; Fængenaal at rense Fænghul med.

Dégorger, v. a. aabne, rense, rydde; skylle, udskylle (Uld). – v. n. strømme over. **se –**, v. r. udgyde sig; rense sig, tabe muddret Smag.

Dégoter, v. a. fa. fortrænge een.

Dégourdi, ie, a. smidig; munter, fri; * klog, erfaren.

Dégourdir, v. a. oplive, giøre smidig hvad der er stivnet, frossen; **faire – de l'eau**, tuldslaae Vand; * – q., giøre een mere opvakt og beleven. **se –**, v. r.

blive varm igien, tøe op. * faae mere Mli; blive mere munter.

Dégourdissement, m. Opvarmelse, forfrosne Lemmers Oplivning, c.

Dégoût, m. Væmmelse, Modbydelighed, c.

Dégoûtant, ante, a. væmmelig, led, afskyelig, ubehagelig.

Dégoûter, v. a. foraarsage Væmmelse; * (q. de qc.) giøre een led af. se —, v. r. (de qc.) blive kied af, faae Lede

Dégoutter, v. n. dryppe. [for.

Dégradation, f. Nedsættelse fra en Værdighed; Stadets Anrettelse, c.; Forfald, n.; T. Farvernes Overgang til Lys ell. Skygge.

Dégrader, v. a. afsætte fra en Værdighed; fornedre; anrette Skade; T. lade Farverne tage af gradviis. se —, v. r. nedværdige sig, fornedres, forfalde; T. drive.

Dégrafer, v. a. hægte op, hægte løs.

Dégraisser, v. a. afskumme Fidt, tage Fidt af; tage Fidtpletter ud; * fa. — q. plukke een. [ud.

Dégraisseur, m. een som tager Pletter

Dégravoyer, v. a. skylle Sand ell. Jord bort fra noget og derved beskadige.

Dégré, m. Trappe, c.; Trin, n.; Grad, c.; Slægtskabs Grad.

Dégrévement, m. n. c. Eftergivelse, Formindskelse, c.

Dégréver, v. a. n. c. formindske Afgift.

Dégringoler, v. a. fa. fare hurtigt ned.

Dégriser, v. a. fordrive en Ruus, giøre ædru. [Sølvtraad finere.

Dégrosser, v. a. trække Guld, ell.

Dégrossi, m. Strækkeværk i en Mynt.

Dégrossir, v. a. Grubhugge, hugge det groveste af; giøre Begyndelsen, giøre første Udkast x. læse første Correctur.

Déguenillé, ée, a. pialtet, forreven.

Déguerpir, v. a. aftræde sin Eiendom til sine Creditorer. - v. n. fa. romme et Sted, pakke sig.

Dégueuler, v. n. fa. kaste op, spye.

Déguignonner, v. a. hielpe ud af en Ulykke. [stillelse, c.

Déguisement, m. Forklædning; * Forstillelse, c.

Déguiser, v. a. forklæde; forstille; skiule; fordreie. se —, v. r. forstille sig.

Déhâler, v. a. giøre solbrændt Hud hvid igien. se —, v. r. blive hvid igien.

Déhanché, ée, a. forvreden, lam i Hofterne. [dene løs.

Déharder, v. a. T. løskoble, lade Hundene løs.

Déharnacher, v. a. tage Seletøiet af.

Déhonté, ée, a. skamløs, ublu.

Déhonter, v. a. n. c. giøre skamløs. se —, v. r. blive skamløs.

Dehors, ad. ud, ude, udenfor; de —, udefra; en —, au —, udenfor; par —, udenom; mettre —, vise bort. - m. det Ydre, Udvortes; dehors, pl. Udenværker; ydre Anseelse.

Déification, f. Forgudelse, c.

Déifier, v. a. forgude.

Déisme, m. Deisteri, n.

Déiste, m. Deist, c.

Déité, f. Guddom, c.

Déjà, ad. allerede. [gang, c.

Déjection, f. T. Udtømmelse, Stolgang, c.

se Déjeter, v. r. kaste sig, krummes (om Træ).

Déjeûné, Déjeûner, m. Frokost, c.

Déjeûner, v. n. spise Frokost.

Déjoindre, v. a. løsne, skille ad, tage fra hinanden. se —, v. r. løsnes, skilles ad. [intetgiøre, forebygge.

Déjouer, v. n. vaie. - v. a. n. c. til-

Déjucher, v. a. jage Hans ned fra Stangen; .* drive een fra sit Sted. - v. n. flyve ned fra Stangen.

Delà, ad. derfra. - prp. & au —, paa hiin Side. [Diget.

Délabré, ée, p. & a. forreven, beskadiget.

Délabrement, m. Forfaldenhed; forvirret Tilstand, c. [ødelægge.

Délabrer, v. a. sønderslide; fordærve;

Délacer, v. a. snøre op.

Délai, m. Opsættelse, Forhaling, Henstand, c. [Opgivelse, Afstaaelse, c.

Délaissement, m. hielpeløs Tilstand;

Délaisser, v. a. forlade; aftræde, opgive. [tilhugge; udhugge hvult.

Délarder, v. a. tilrunde skarpe Kanter;

Délassement, m. Vederqvægelse; Hvile; Tidsfordriv, c.

Délasser, v. a. betage Trætheb; hvile, qvæge. **se –**, v. r. udhvile sig, oplives.
Délateur, m. **-trice**, f. Anklager, Angiver, c.
Délation, f. Angivelse, c.
Délatter, v. a. tagte Lægter af.
Délaver, v. a. udbløde en Farve, giøre bleg.
Délayant, a. fortyndende.
Délayer, v. a. udbløde, fortynde med Vand; udtvære.
Délectable, a. behagelig, yndig, fornøielig.
Délectation, f. Fornøielse, Nydelse, c.
Délecter, v. a. fornøie, forlyste. **se –**, v. r. **(à)** more sig ved, frydes ved.
Délégation, f. Beskikkelse, Overdragelse af Fuldmagt; Penge-Anviisning, c.
Délégué, m. et Sendebud; en Beskikket.
Déléguer, v. a. affende, beskikke; anvise Penge.
Délestage, m. T. Baglastens Udlosning, c.
Délester, v. a. T. udlosse Baglast.
Délétère, a. dræbende.
Délibérant, ante, a. overveiende, raadslaaende; ubestemt.
Délibératif, ive, a. raadslaaende. **voix – ve**, Stemmeret.
Délibération, f. Beraadslaaening, Overveielse; Beslutning, c.
Délibéré, ée, p. & a. besluttet; fri, bestemt, kiæk; **de propos –**, forsætligviis.
Délibérément, ad. driftigen; med Forsæt.
Délibérer, v. n. **(sur, de qc.)** raadslaae om, overveie; beslutte. - v. a. tilride en Hest.
Délicat, ate, a. fiin, nydelig; lækker; svag, skrøbelig, øm, spæd; ømfindtlig, vanskelig.
Délicater, v. a. forkiæle, pleie for meget.
Délicatesse, f. Fiinhed, Ømhed; Lækkerhed; Blødhed; Blødagtighed; Ømfindtlighed, c.
Délice, m. Lyst; Fryd, Glæde; Behagelighed, c.
Délicieux, euse, a. meget nydelig, behagelig, kostelig.
se Délicoter, v. r. stryge Grimen af.
Délié, ée, p. & a. løsnet ꝛc.; tynd, fiin; * snu, snedig.
Délier, v. a. løse op, giøre løs; * løse fra.
Délinéation, f. Omrids, første Udkast, n.
Délinquant, m. Forbryder, Delinquent, c.
Délinquer, v. n. fa. begaae Forbrydelse.
Délirant, ante, a. n. e. rasende, afsindig.
Délire, m. Vanvid; Fantaseren; Overspændthed, c.
Délirer, v. n. fantasere, være vanvittig.
Délisser, v. a. sortere Klude ell. Papir.
Délit, m. Forbrydelse, c.
Déliter, v. a. lægge en Steen om. **se –**, v. r. spaltes.
Délitescence, f. Vædskers Tilbagetræden, c.
Délivrance, f. Befrielse; Forløsning; Udlevering, c.
Délivre, m. fa. Efterbyrd, c.
Délivrer, v. a. befrie; forløse; overlevere.
Délogement, m. Flytning; Bortgang, c.
Déloger, v. n. flytte, drage bort. - v. a. fordrive fra sin Bolig, forjage.
Déloyal, ale, a. utro, troløs.
Déloyauté, f. Utroskab, Troløshed, c.
Déluge, m. Syndflod; * Flod, Strøm, c.
Démaçonner, v. a. bryde Muurarbeide ned.
Démagogie, f. n. e. Demagogers Regiering.
Démagogique, a. demagogisk.
Démagogue, m. Demagog, Folkets Anfører, c.
Démaigrir, v. a. tilspidse, hugge tyndere. - v. n. blive mindre mager.
Démailler, v. a. tage Masker op.
Démaillotter, v. a løse Svøbet af.
Demain, ad. imorgen.
Démancher, v. a. tage Skaft ell. Greb af; tage høie Greb (paa en Violin ꝛc.). **se –**, v. r. gaae af Skaftet; * ikke holde Stik, gaae galt.
Demande, f. Forlangende; Spørgsmaal, n.; Begiering; Bøn, c.
Demander, v. a. & n. **qc. à q.** begiere af een; bede een om; spørge om; **q.** spørge, spørge efter een; **qc.** forlange, fordre; udfordre; tigge.
Demandeur, m. **-euse**, f. Tigger, Tiggerske, c.
Demandeur, m. **-eresse**, f. Klager, Klagerinde, c.

Démangeaison, f. Kløen; * umaadelig Higen, Attraa, c.
Démanger, v. n. kløe.
Démanteler, v. a. bryde Ringmure ned.
Démantibuler, v. a. faae Kiævebenet af Led; bringe i Uorden, sønderbryde.
Démarcation, f. **ligne de –**, Grændselinie, c.
Démarche, f. Gang, Skridt; * Adfærd, Fremgangsmaade, c.
Démariage, m. Skilsmisse, c.
Démarier, v. a. ophæve Ægteskab. **se –**, v. r. skilles ad, som Ægtefolk.
Démarquer, v. a. aftage, udslette et Mærke. - v. n. T. (om Heste) ikke mere have Alderskiende.
Démarrage, m. T. Løsrivning fra Ankertougene.
Démarrer, v. a. løsne, giøre løs; * fa. flytte.
Démasquer, v. a. tage Masken af; afsløre.
Démâter, v. a. hugge Masten ned, tage M. ned.
Démêlé, m. Trætte, c.; Klammeri, n.; Træfning, c.
Démêlée, f. almindelig Skiferstéen.
Démêler, v. a. rede ud af hinanden, adskille; * erkiende; blive vaer, skielne; udfinde; **– qc. avec q.**, have noget at dele med een. **se –**, v. r. vikle sig ud; opklares.
Demêloir, m. Haspe; stor Kam, c.
Démembrement, m. Sønderlemmelse; Udstykning; afsondret Deel, c.
Démembrer, v. a. sønderlemme; dele; udstykke.
Déménagement, m. Flytning, Omflytning, c.
Déménager, v. a. & n. flytte, skifte Bopæl.
Démence, f. Galskab, Afsindighed, c.
se Démener, v. r. bevæge sig hæftigt frem og tilbage, arbeide stærkt; gribe sig hæftigt an.
Démenti, m. Giendrivelse, Beskyldning for Usandhed; **donner un – à q.**, giøre een til Løgner.
Démentir, v. a. giøre til Løgner, giendrive; modsige, være imod; **– sa naissance**, fornægte sin Byrd, giøre Ting som ikke svare til den. **se –** v. r. modsige sig selv, svigte; skille sig ad.
Démérite, m. strafværdig Gierning; det Brødefulde.
Démériter, v. n. forskylde noget mod een.
Démesure, f. det som overgaaer Maalet.
Démesuré, ée, a. overmaade stor, umaadelig.
Démesurément, ad. umaadeligen.
Démettre, v. a. forvride; sætte af Embede. **se –**, v. r. forvride et Lem; frasige sig Embede.
Démeublement, m. Meublers Udflytning, c.
Démeubler, v. a. udflytte Meubler.
Demeurant, ante, a. boende.
Demeure, f. Bolig, c.; Opholdssted, n.; Opsættelse, c.
Demeurer, v. n. boe; forblive, blive; opholde sig; tøve; være ved. **– court**, gaae fra en Tale; **en – là**, lade det beroe derved.
Demi, ie, a. halv; **à –**, ad. halvt.
Demie, f. halv Time.
Démis, ise, p. & a. forvreden.
Démission, f. Afsked fra en Bestilling; Aftrakkelse; Afstaaelse, c.
Démissionnaire, m. een som søger Demission.
Démocrate, m. n. c. Demokrat, c.
Démocratie, f. Folke-Regiering, c.
Démocratique, a. demokratisk.
Demoiselle, f. Frøken, Jomfru; Rambuk; Guldsmed, c.
Démolir, v. a. nedrive, sløife.
Démolition, f. Nedbrydelse, Sløifning, c.; Gruus &c. af en nedreven Bygning.
Démon, m. Diævel, ond Aand, c.
Démonetiser, v. a. berøve sin Værdi, nedsætte.
Démoniaque, f. besat af en Dæmon; Besat; rasende.
Démonstrateur, m. Forklarer, c.
Démonstratif, ive, a. overtydende, bevisende; demonstrerende.
Démonstration, f. Beviis, n.; Overtydning, c.; Foredrag, n.
Démonter, v. a. kaste af Hesten; tage fra hinanden; løfte en Kanon af Lavetten; bringe i Uorden, ud af Fatning.
Démontrable, a. beviislig.
Démontrer, v. a. bevise klarlig og tydelig; give at forstaae.

Démoralisation, f. Sædernes Fordærvelse, c.

Démoraliser, v. a. n. & forderve Sæder, svække Moraliteten.

Démordre, v. n. slippe med Tænderne; * afstaae fra.

Démourée, f. Forsinkelse, c.

Démourer, v. n. forsinke sig; være fraværende. [fra noget.

Démouvoir, v. a. bringe til at affstaae

Démunir, v. a. tage Krigsforraad, 2c. bort; sleife en Fæstning. [2c.

Démurer, v. a. aabne en tilmuret Dør

se Dénantir, v. r. skille sig ved sit Pant.

Dénatter, v. a. opløse flettede Haar.

Dénaturé, ée, a. unaturlig, umenneskelig.

Dénaturer, v. a. forandre Natur, Betydning 2c.; – **son bien**, omsætte Eiendom i Penge.

Dendrite, f. Dendrit, Slags Steen, med Tegning af Træer 2c.

Dénégation, f. Nægtelse for Retten.

Déni, m. Vægring, Uleløs Nægtelse, c.

Déniaisé, ée, p. & a. listig; huul.

Déniaiser, v. a. gjøre een klog ved at skuffe ham; gjøre snedig; misbruge Godhed.

Déniaiseur, m. en listig Fyr, som speculerer paa andres Godhed.

Dénicher, v. a. tage ud af en Rede; tage bort af sin Niche; jage bort; opspore et Smuthul. – v. n. forlade Reden; * undvige.

Dénicheur, m. een, der opsøger Fuglereder; * – **de fauvettes, de merles**, Lykkeridder, c.

Dénier, v. a. negte, benegte; vægre sig.

Denier, m. Kobbermynt i Frankrig. – **à Dieu**, Penge paa Haanden; – **de fin, de loi**, Gehalt, Lødighed.

Dénigrer, v. a. sværte, bagvaske.

Dénombrement, m. Tælning, Opregning; Fortegnelse, c.

Dénombrer, v. a. p. u. optælle.

Dénominateur, m. en Brøks Nævner.

Dénominatif, ive, a. om et Ord som tjener til Benævnelse.

Dénomination, f. Benævnelse, c.

Dénommer, v. a. navngive.

Dénoncer, v. a. forkynde; anklage; anmelde, angive.

Dénonciateur, m. –**trice**, f. Anklager, Angiver; Anklagerinde, c.

Dénonciation, f. Forkyndelse; Anklage, Angivelse, c.

Dénotation, f. Betegnelse, c.

Dénoter, v. a. betegne; antyde.

Denouement, m. Opløsning, Udfald af en Sag.

Denouer, v. a. opløse en Knude; * løse, udvikle; afbryde Forbindelse. **se** –, v. r. løse sig; * udvikle sig; blive smidigere. [Vare.

Denrée, f. Fødevare; Handelsartikel,

Dense, a. T. fast, tæt.

Densité, f. T. Tæthed, c.

Dent, f. Tand; Takke, c.; Skaar, n.

Dentaire, f. Tandurt, c.

Dentale, a. f. **lettre** –, Bogstav som tales ud ved Hielp af Tænderne. – f. Tandskæl (Skaldyr).

Denté, ée, som har Tænder, Takker.

Dentée, f. et Hug med Tænderne.

Dentelé, ée, a. takket; dannet som Tænder. [Takker i noget.

Denteler, v. a. skiære Tænder ud ell.

Dentelle, f. Knipling; Kant, c.

Dentelure, f. takket Arbeide.

Denticule, Dentelet, m. takket Sirat.

Dentier, m. Rad Tænder i Munden.

Dentifrice, f. Tandpulver, n.

Dentiste, m. **chirurgien** –, Tandlæge, c.

Dentition, f. Tændernes Frembrud.

Denture, f. alle Tænderne, Tandrad.

Dénuement, m. Berøvelse, Blottelse, Elendighed, c.

Dénuer, v. a. berøve, blotte.

Dépaqueter, v. a. pakke ud.

De par, prp. efter Befaling, i – Navn, paa – Vegne.

Déparager, v. a. gifte et Fruentimmer bort under hendes Stand.

Dépareiller, v. a. skille Ting fra hinanden, som høre sammen.

Déparer, v. a. tage Prydelse bort, vansire.

Déparier, v. a. skille Ting ad, som var parret.
Déparler, v. n. (kun med **ne pas** og **sans**) høre op at tale.
Départ, m. Afreise, c.; Adskillelse, c.
Départager, v. a. ophæve Stemmers Lighed; gjøre Udslaget.
Département, m. Fordeling, c.; Departement, n. (Kreds, District); tildeelt Forretning, c.
Départir, v. a. uddele; tildele; skille. **se – de,** v. r. affstaae fra, skille sig ved.
Dépasser, v. a. trække ud af et Huul &c.; feile forbi; * overskride.
Dépaver, v. a. bryde en Steenbro op.
Dépayser, v. a. sende fra sit Fædreneland; afvænne een med sit Fødelands Skikke; vildlede een; bringe een fra et fordeelagtigt Sted; bibringe een falske Forestillinger.
Dépècement, m. Sønderhugning, Sønderskiærelse, c. [skiære.
Dépécer, v. a. sønderhugge; sønder-
Dépêche, f. Depeche, Brev om Statssager.
Dépêcher, v. a. gjøre færdig i Hast; afsærdige, sende bort; * ombringe, skille sig af med een. **se –,** v. r. skynde sig.
Dépeindre, v. a. beskrive, afmale.
Dépenaillé, ée, a. pialtet, forreven; mager.
Dépendamment, ad. i Afhængighed af.
Dépendance, f. Afhængighed, c. **Dépendances,** pl. Tilbehør, tilhørende Leiligheder.
Dépendant, ante, a. afhængig.
Dépendre, v. a. tage ned, hvad der hænger. - v. n. afhænge af; hidrøre fra, beroe paa. [ning, c.
Dépens, m. pl. Omkostninger; Bekost-
Dépense, f. Udgift; Bekostning, c.; hvad der fortæres; Spiiskammer, n.
Dépenser, v. a. give Penge ud; fortære; **– en qc.,** anvende, øde Penge paa.
Dépensier, ière, a. ødsel. - m. Ødeland, c.; een som bestyrer Udgifterne, Spisemester.
Déperdition, f. Tab, n.; Forødelse, c.
Dépérir, v. n. fordærves; tage af; blive slettere; forfalde. [se, c.
Dépérissement, m. Forfald, Aftagel-
Dépêtrer, v. a. trække Fødderne løs, udaf. **se –,** v. r. * fa. **de qc.** rede sig ud af, rive sig løs.
Dépeuplement, m. Blottelse for Indvaanere.
Dépeupler, v. a. blotte for Folk, formindske Folkemængden. [fierne.
Déphlegmer, v. a. T. bortlede Væd-
Déphlogistiquer, v. a. T. borttage brændbare Dele.
Dépiécer, v. a. udstykke, parcelere.
Dépilatif, ive, a. som gjør Haarene tyndere, kommer dem til at falde af.
Dépilation, f. Haarenes Borttagelse.
Dépilatoire, m. Salve, som bringer Haarene til at falde af. [af.
Dépiler, v. a. komme Haar til at falde
Dépiquer, v. a. * fa. formilde Vrede, gjøre god igien.
Dépit, m. Fortred, Ærgrelse; Uvillie; Fortrydelse, c.; **en – de,** til Trods for
Dépiter, v. a. ærgre, gjøre fortrødelig. **se –,** v. n. blive vred.
Déplacé, ée, p. & a. forflyttet &c., berøvet sin Plads, som ikke er paa sit rette Sted. [sættelse, c.
Déplacement, m. Forflytning; Af-
Déplacer, v. a. forflytte, forrykke; tage fra sin Plads. **se –,** v. r. flytte.
Déplaire, v. n. mishage, bedrøve. **se –,** v. r. være misfornøiet, kiedes; ikke trives ell. komme frem paa et Sted; **ne vous déplaise,** bliv ikke vred derover.
Déplaisance, f. Modbydelighed, c.
Déplaisant, ante, a. ubehagelig, modbydelig. [velse, c.
Déplaisir, m. Misfornøielse, Bedrø-
Déplanter, v. a. omplante.
Déplantoir, m. huul Spade at grave Planter op med, &c.
Déplier, v. a. udfolde, oprikle; fremvise; pakke Vare ud, brede ud.
Déplisser, v. a. sette Folder, Rynker ud, glatte.
Déplorable, a. ynkværdig, beklagelig.
Déplorer, v. a. beklage, begræde.

Déployer, v. a. vikle ud, udfolde, brede ud; lade see; **rire à gorge déployée**, lee af fuld Hals.

Déplumer, v. a. plukke Fier af. **se –**, v. r. fælde Fier.

De plus, ad. end ydermere, desuden.

Dépointer, v. a. opsprætte, opskiære.

Dépolir, v. a. betage Glands.

Dépopulariser, v. a. n. c. q. berøve een Folkets Gunst.

Dépopulation, f. Folkeløshed, Blottelse for Folk.

Déport, m. **sans –**, ufortøvet.

Déportation, f. Landsforviisning til et vist Sted.

Déporté, m. **–ée**, f. en Landsforviist.

Déportement, m. (slet) Opførsel, c.

Déporter, v. a. n. c. forvise et Sted hen. **se –**, v. r. **de qc.** afstaae fra.

Déposant, ante, a. & m. f. som vidner for Retten; afhørt Vidne.

Déposer, v. a. afsætte; nedlægge; fratræde; deponere, betroe. - v. n. vidne, aflægge Vidnesbyrd.

Dépositaire, m. een som tager i Forvaring, hvem noget betroes.

Déposition, f. Afsættelse; Embedes Frasigelse, c.; Vidnes Udsagn.

Déposséder, v. a. q. **de qc.** tage een hans Eie, drive fra Besiddelse.

Dépossession, f. Eiendoms Berøvelse, Fordrivelse fra Besiddelse. [Post.

Deposter, v. a. drive Fienden fra en

Dépôt, m. betroet Gods; Nedlæggelse i Giemme; Opbevaringssted; Oplag, n. Depot for Tropper; Bundfald; **mettre en –**, deponere. [der, Støv.

Dépoudrer, v. a. afviske, afryste Pud-

Dépouille, f. Hud, Ham, som Dyr skyde af sig; aftrukket Hud; aflagte Klæder; Levninger; Efterladenskab; Bytte, n.; Indhøst, c.

Dépouillement, m. frivillig Berøvelse, Mangel, c. Udtog af en Regning.

Dépouiller, v. a. afklæde; trække af; flaae Hud af; * blotte, berøve, aflægge; indhøste; giøre Udtog af en Regning &c. **se –**, v. r. tage sine Klæder af; skifte Hud; miste Bladene; løsrive sig fra; skille sig ved. [nødne.

Dépourvoir, v. a. blotte for det for-

Dépourvu, ue, p. & a. berøvet, blottet; trængende; **au –**, ad. uventet.

Dépravation, f. Fordærvelse, c.

Dépraver, v. a. fordærve Smagen, Sæderne &c.

Déprécation, f. Afbigt, Bøn om Tilgivelse; Lyksønsknings- ell. Forbandelses-Figur i Rhetoriken.

Déprécier, v. a. nedværdige, vurdere under sit Værd.

Déprédateur, m. een som begaaer Svig; Ødelægger, c.

Déprédation, f. Plyndring, Ødelæggelse; Godsers, Arvs &c. Bestiælelse &c.

Déprédér, v. a. udplyndre, ødelægge.

Déprendre, v. a. skille fra hinanden; **se –**, v. r. rive sig løs fra.

Dépresser, v. a. T. tage ud af Pressen; betage Presseglandsen.

Dépression, f. Tryk, Fordybning af Tryk; * Undertrykkelse, Ydmygelse, c.

Dépri, m. Varers Angivelse til Udførsel; Begiering om Eftergivelse af Afgifter.

Déprier, v. a. afsige een, som er indbuden; angive Varer som udføres; bede om Eftergivelse.

Déprimé, ée, p. nedtrykt, fladtrykt.

Déprimer, v. a. nedtrykke, undertrykke; nedsætte, foragte.

Dépriser, v. a. nedsætte, forringe Priis ell. Værdi; ringeagte. [krænke.

Dépuceler, v. a. skille ved Mødom,

Dépucellement, m. en Piges Krænkelse. [siden, siden den Tid.

Depuis, prp. siden, fra ... til. - ad.

Dépuratif, ive, a. T. blodrensende.

Dépuration, f. T. Luttring, Afklaring,

Dépurer, v. a. rense, luttre. [c.

Députation, f. Deputation, Affendelse, c.; Affendte.

Député, m. en Affendt, Deputeret.

Députer, v. a. affende, sende Deputerede.

Déracinement, m. Oprykken med Rod.

Déraciner, v. a. rykke op med Rod; * udrydde.

Dérader, v. n. T. drive fra Rheden.

Déraison, f. Ufornuftighed, c.
Déraisonnable, a. ufornuftig, ubillig.
Déraisonner, v. n. føre ufornuftig Tale. [den, c.
Dérangement, m. Forstyrrelse, Uor-
Déranger, v. a. bringe i Uorden; * forstyrre, uleilige; bringe paa Afveie.
Dératé, ée, p. & a. munter, lystig; snedig.
Dérater, v. a. skiære Milten ud.
Dérayure, f. sidste Fure paa en Ager, hvor Agre skilles ad.
Derechef, ad. fra ny af; atter.
Déréglé, ée, a. uordentlig, liderlig.
Dérèglement, m. Forstyrrelse, Uorden, Udsvævelse, c.
Déréglément, ad. uordentligen.
Dérégler, v. a. bringe i Uorden; fordærve. **se –,** v. r. blive uordentlig, udsvævende. [muntre.
Dérider, v. a. fordrive Rynkerne; * op-
Dérision, f. Latter, Spot, c.
Dérisoire, a. spodsk, latterlig.
Dérivatif, ive, a. hidledet; afledende.
Dérivation, f. Nedstammelse, Afledning, c.; Forandring i Løb.
Dérive, f. Skibets Afvigelse, Afdrift, c.
Dérivé, ée, p. afledt, hidledet. - m. et afledt Ord.
Dériver, v. n. aflede, bortlede; hidlede. **se –,** v. r. afledes. - v. n. udledes af, hidledes; drive af, vige af fra Retningen.
Dermeste, m. Klanner, c.
Dernier, -ière, a. sidste; forrige, afvigte; yderste, høieste.
Dernièrement, ad. nylig, sidstleden.
Dérobé, ée, p. & a. stiaalet; hemmelig, forborgen; afskallet; **à la dérobée,** ad. hemmeligt, i Løn.
Dérober, v. a. stiæle; berøve, unddrage; holde hemmelig, skiule. **se –,** v. r. unddrage sig, liste sig bort.
Dérocher, v. a. styrte ned af en Klippe; rense (Guld).
Dérogation, f. Ophævelse, Forandring af en Lov &c.; Indgreb, n.
Derogeance, f. Forspildelse af Værdighed ell. Rang.
Déroger, v. n. ophæve; giøre Indgreb; handle imod, nedbryde Værdigheden.
Déroidir, ell. **Déraidir,** v. a. betage Stivhed, giøre bøielig.
Dérougir, v. a. betage Rødhed. - v. n. & **se –,** v. r. miste Rødhed, blive blegere.
Dérouiller, v. a. gnide Rust af; * afslibe, polere; **se –,** v. r. afslibes, blive maneerlig. [folde.
Dérouler, v. a. vikle op, oprulle; * ud-
Déroute, f. slagne Troppers Adspredelse, Flugt; * Uorden, Forstyrrelse, c.
Dérouter, v. a. bringe af den rette Vei, føre vild; * forstyrre, forbløffe.
Derrière, prp. bagefter. ad. tilbage, bagtil, bagved; **par –,** bag fra; bag ud. - m. Bag, Bagdeel, c. Bagbygning, c. [tyrkisk Munk.
Dervis, ell. **Derviche,** m. Dervisch,
Dès, prp. siden, fra... af; **– que,** c. saasnart som. [rettevisning, c.
Désabusement, m. Oplysning, Til-
Désabuser, v. a. (q. de qc.) bringe paa andre Tanker, betage Vildfarelse. **se –,** v. r. underrette sig bedre om, lade en gal Anskuelse &c. fare.
Désaccorder, v. a. forstemme.
Désaccoupler, v. a. løse, løskoble, skille ad. [vænne af med.
Désaccoutumer, v. a. (q. de qc.)
Désachalander, v. a berøve een sine Kunder. [ikke bevaagen.
Désaffectionné, ée, a. n. c. ugunstig,
Désagencer, v. a. bringe ud af Orden, forstyrre.
Désagréable, a. ubehagelig.
Désagréer, v. n. mishage. - v. a. takle et Skib af. [Mangel, c.
Désagrément, m. Ubehagelighed; Feil,
Désajuster, v. a. forstyrre, forrykke, bringe af Lave. [ulige Forbindelse.
se Désallier, v. r. n. c. indgaae en
Désaltérer, v. a. slukke Tørst.
Désancrer, v. n. T. lette Anker.
Désappliquer, v. a. afvende, afdrage fra Flid. [takkelse, c.
Désappointement, m. Skuffelse; Af-
Désappointer, v. a. skuffe et Haab; aftakke en Soldat &c.

Désapprendre, v. a. glemme hvad man har lært. [billiger, c.
Désapprobateur, m. **–trice,** f. Mis-
Désapprobation, f. Misbilligelse, c.
Désappropriation, f. Eiendoms Afstaaelse, c. [afstaae.
se Désapproprier, v. r. fraſige ſig,
Désapprouver, v. a. misbillige.
Désarçonner, v. a. hæve af Sadelen, kaste af Hesten.
Désargenter, v. a. borttage Forſølvning; * fa. q. ſkille een ved ſine Penge.
Désarmé, ée, a. afvæbnet, værgeløs.
Désarmement, m. Afvæbning; Aftakkelse; Aftakling, c.
Desarmer, v. a. berøve Vaaben, afvæbne; formilde, tilfredsſtille; aftakle. - v. n. afſkedige Tropper; nedlægge Vaaben.
Désarroi, m. **en** ell. **dans –,** i Uorden, i Forvirring. [hinanden.
Désassembler, v. a. ſkille, tage fra
Désassocier, v. a. ſkille fra Selſkabet, hæve det. **se –,** v. r. gaae fra et Selſkab; opløſes.
Désassorti, ie, a. ſom ikke paſſer ſammen; defect. [ſammen.
Désassortir, v. a. ſkille Ting ſom høre
Désastre, m. Ulykke, c. Uheld, n.
Désastreux, –euse, a. ulykkelig, ſørgelig. [muntre.
Désattrister, v. a. betage Sorg, op-
Désautoriser, v. a. ophæve Fuldmagt.
Désavantage, m. Skade, Tab, uheldig Stilling, c. [Skade.
Désavantager, v. a. forfordele, tilføie
Désavantageux, –euse, a. ufordeelagtig, ſkadelig.
Desaveu, m. Benægtelse; Fragaaen, Fralæggelse, c. [aabne Øinene.
Désaveugler, v. a. betage Blindhed,
Désavouer, v. a. nægte, fragaae; ikke erkiende, fralægge ſig; tilbagekalde; misbillige. [Seglet.
Desceller, v. a. bryde Segl, aftage
Descendance, f. Nedſtammelse, Herkomſt, c.
Descendant, ante, a. ſom ſtiger ned, ſom falder; (Vagt) ſom trækker af. - m. Ebbe, c. **descendants,** pl. Efterkommere, Deſcendenter.
Descendre, v. a. nedlade, tage ned, bringe ned, lange ned; nedſtemme; ſtige, ſeile &c. ned ad; **– la garde,** trække af Vagt; * døe. - v. n. ſtige ned, gaae, fare &c. ned; hænge, naae ned; gaae i Land; * nedſtamme; nedlade ſig.
Descente, f. Nedſtigen, Nedgang, Nedfart, c.; Skraaning, Skakning, c.; Fienders Indfald; Landing; **– de la garde,** Vagtens Afløsning; T. Brok, c.
Descriptif, ive, a. beſkrivende.
Description, f. Beſkrivelse; Fortegnelse, c.
Déemballer, v. a. udpakke.
Désembarquement, m. Udſkibning, Losning, c.
Désembarquer, v. a. udſkibe, loſſe; landſætte. [Skarnet.
Désembourber, v. a. hielpe ud af
Désemparer, v. n. & a. flytte fra, rømme, forlade et Sted; giøre maſteløs, ſkille ved Takkel og Tøug.
Désemplir, v. a. helde ud, tømme. - v. n. & **se –,** v. r. blive tomt.
Désemprisonner, v. r. ſætte paa fri Fod.
Désenchaîner, v. a. befrie for Lænker.
Désenchantement, m. Troldoms Fordrivelse; Trylleriets Ophævelse, c.
Désenchanter, v. a. frie fra Troldom, hæve Trylleriet.
Désenclouer, v. a. trække Søm ud; løsne en fornaglet Kanon.
Désendormi, ie, a. halvvaagen.
Désenfler, v. a. fordrive en Hævelse; lade Luften ud. - v. n. & **se –,** v. r. tabe Hævelsen.
Désenflure, f. en Bylds Aftagelse.
Désengager, v. a. løſe Pant ind; løsrive ſig fra en Forbindelse; løskiøbe en Soldat.
Désenger, v. a. renſe fra Utøi &c.
Désengrener, v. a. adſkille Dele ſom gribe i hinanden. [blive ædru.
Désenivrer, v. a. giøre ædru. - v. n.
Désenlacement, m. Opſletning, Udfrielse af en Snare.

Désenlacer, v. a. befrie, løsne af Snarer.
Désennuyer, v. a. fordrive Kjedsommelighed. **se –**, v. r. more sig.
Désenrayer, v. a. borttage Kjeden som hindrer et Hjul.
Désenrhumer, v. a. fordrive Snue.
Désenrôlement, m. Udstrygning af Rollen. [give Afsked.
Désenrôler, v. a. stryge ud af Rollen,
Désenrouer, v. a. fordrive Hæshed.
Désensevelir, v. a. tage et Liig ud af Lagnerne.
Désensorceler, v. a. befrie fra Troldom, * ell. Elskov. [Troldom.
Désensorcellement, m. Befrielse fra
Désentêter, v. a. q. de qc. frie fra en vrang Mening; faae een noget ud af Hovedet. [anden.
Desentortiller, v. a. vikle fra hin-
Désentraver, v. a. løse Spandsstikken, Laasen af en Hestes Fødder.
Désenvenimer, v. a. betage Forgift.
Déséquiper, v. a. aftakle et Skib.
Désert, **erte**, a. øde, ubeboet, ubyrket. - m. Ørk, c. ubeboet Sted.
Déserter, v. a. ødelægge; rømme, forlade, frafalde. - v. n. rømme, løbe bort. [Soldat; Overløber, c.
Déserteur, m. Desertent, rømmende
Désertion, f. Bortløben, Rømning, c.
Désespérade, f. **à la –**, ad. som et fortvivlet Menneske.
Désespéré, **ée**, a. fortvivlet; rasende.
Désespérément, ad. fortvivlet, til Fortvivlelse.
Désespérer, v. n. tabe Haabet, fortvivle. - v. a. martre, bringe til Fortvivlelse. **se –**, v. r. geraade i Fortvivl-
Désespoir, m. Fortvivlelse, c. [else.
Déshabillé, m. daglig Dragt, Morgenhabit, c.
Déshabiller, v. a. & n. klæde af; trække Klæder af. **se –**, v. r. tage sine Klæ-
Déshabité, **ée**, a. ubeboet. [der af.
Déshabituer, v. a. (**de qc.**) vænne af med noget.
Déshareneher, v. a. tage Seletøiet af en Hest. [ven ell. Staten.
Déshérence, f. Hjemfald til Lehnsher-
Déshériter, v. a. gjøre arveløs.
Déshonnête, a. usømmelig, ublu, skiendig. [righed, c.
Déshonnêteté, f. Usømmelighed, Uæ-
Déshonneur, m. Skam, Vanære, c.
Déshonorable, ell. **Déshonorant**, **ante**, a. vanærende, skammelig.
Déshonorer, v. a. beskiæmme, vanære.
Désignatif, **ive**, a. betegnende.
Désignation, f. Betegnelse; Udnævnelse, c. [stemme, udnævne.
Désigner, v. a. betegne, bebude, be-
Désincorporer, v. a. afsondre, skille en Ting fra det, hvori det var indlemmet.
Désinence, f. T. et Ords Endelse.
Désinfatuer, v. a. (q. de qc.) bringe een fra en taabelig Indbildning ell. Daarskab. [se fra usund Luft.
Désinfecter, v. a. betage Smitte, ren-
Désinfection, f. Befrielse fra Smitte, Renselse, c. [tig; upartisk.
Désintéressé, **ée**, p. & a. uegennyt-
Désintéressement, m. Uegennyttighed, c. [løs.
Désintéresser, v. a. T. holde skades-
Désir, m. Attraa, Længsel, c. Ønske, n.
Désirable, a. ønskelig; værd at ønske.
Désirer, v. a. ønske, attraae, længes efter. [gierlig.
Désireux, **euse**, a. længselfuld, be-
Désistement, m. Affstaaelse fra sin Ret, Affald. [noget.
se Désister, v. r. (**de qc.**) affstaae fra
Dès-lors, ad. dengang, fra den Tid af.
Désobéir, v. n. (**à q.**) være ulydig, ei adlyde.
Désobéissance, f. Ulydighed, c.
Désobéissant, **ante**, a. ulydig.
Désobligeamment, ad. paa en uartig Maade. [lig.
Désobligeant, **ante**, a. uhøflig, uven-
Désobligeante, f. Slags eensædet Vogn.
Désobliger, v. a. vise Uhøflighed, gjøre een imod. [Forstoppelse
Désobstructif, **ive**, m. Middel mod
Désoccupation, f. Lediggang, Orkesløshed, c. [fatning.
Désoccupé, **ée**, a. orkesløs, uden For-

se Désoccuper, v. r. gaae ledig, slaae sig fra Forretninger.
Désoeuvré, ée, a. den, som intet foretager sig, orkesløs.
Désoeuvrement, m. Ørkesløshed, c.
Désolant, ante, a. bedrøvende, fortrædelig; utaalelig.
Désolateur, m. Ødelægger, Forstyrrer, c.
Désolation, f. Ødelæggelse; stor Bedrøvelse, c.
Désolé, ée, p. & a. ødelagt; utrøstelig.
Désoler, v. a. ødelægge; bedrøve, ængste, pine.
Désopilatif, ive, a. T. aabnende.
Désopilation, f. T. Forstoppelsens Aabning.
Désopiler, v. a. aabne Forstoppelse.
Désordonné, ée, a. uordentlig; * liderlig; umaadelig.
Désordonner, v. a. bringe i Uorden.
Désordre, m. Uorden, Forstyrrelse; Udsvævelse; Uenighed, c. Excesser.
Désorganisation, f. n. c. Ordens Forstyrrelse.
Désorganiser, v. a. n. c. ophæve Orden, forstyrre.
Désorienter, v. a. forvilde i Henseende til Himmelegnen; * føre vild, bringe ud af sin Gang, ud af Fatning.
Desormais, ad. for Fremtiden, herefter.
Désorner, v. a. berøve Prydelse, Skiønhed.
Désosser, v. a. tage Been ud af Kiød ell. Fisk.
Désouci, m. Sorgløshed, c.
Désourdir, v. a. væve op igien.
Déspect, m. Ringeagt, c.
Déspectueux, euse, a. som viser Ringeagt.
Despote, m. Despot, c.
Despotique, a. despotisk, vilkaarlig.
Despotiser, v. a. beherske despotisk.
Despotisme, m. Despoti, uindskrænket Magt.
Despumation, f. Afskumning, c.
Despumer, v. a. skumme af.
Desquamation, f. Afskrabning af Skæl; Afskalling, c.
Dessaisir, v. r. **se — de qc.** give Slip paa noget.
Dessaisissement, m. Afstaaelse, c.
Dessaisonner, v. a. T. pløie og saae i Utide.
Dessalé, ée, p. udblødt; * trædsk. - m. en huul Broder.
Dessaler, v. a. bløde ud, vande Saltet ud.
Dessangler, v. a. løsne Giorden, spænde den op.
Desséchant, ante, a. udtørrende.
Dessèchement, m. Udtørring, c.
Dessécher, v. a. tørre ud, hentørre; hentære; * giøre kold, sløv.
Dessein, m. Forehavende, Forsæt, n. Hensigt, Plan, c. **à —**, ad. med Forsæt; i den Hensigt.
Desseller, v. a. sadle af.
Desserre, f. Opløsen; **être dur à la —**, være knap med Skillingen.
Desserrer, v. a. løsne; fa. **— un soufflet à q.** give een et Ørefigen.
Dessert, m. Afdækningsret, Dessert.
Desserte, f. Levninger, som bæres bort fra Taffel; et Kirke-Embedes Forvaltning af en Vicar.
Desservant, m. een som bestyrer Kirketienesten for en anden.
Desservir, v. a. bære af Bordet, dække af; — q. spille een et Puds, skade ham; T. forrette Kirketienesten for en anden.
Dessiccation, f. T. Udtørrelse, c.
Dessiller, v. a. aabne Øinene.
Dessin, m. Tegning; Omrids, Udkast, n. Tegnekonst, c.
Dessinateur, m. Tegner, c.
Dessiner, v. a. tegne, ridse, giøre Udkast.
Dessouder, v. a. skille det Sammenloddede, opsmelte Lodningen. **se —**, v. r. gaae op i Lodningen.
Dessoûler, v. a. giøre ædru. - v. n. blive ædru igien.
Dessous, ad. nedenunder, underst. - pra. under; **au —**, under, nedenunder; **en —**, underneden, forneden, ned for. - m. det Underste; Underdeel, underste Side.
Dessus, ad. & prp. ovenpaa; derpaa; derover; ovenover; **être au — de qc.** være ophøiet over; **se mettre au — de**, sætte sig ud over. - m. det Øverste, Overdeel; Udskrift, c.; * Overhaand, c.

T. Distant; là —, ad. herpaa; derover; derom.
Destin, m. Skiebne; Tilskikkelse, c.
Destination, f. Bestemmelse, c.
Destinée, f. Skiebne, c.
Destiner, v. a. bestemme. - v. n. beslutte, foretage sig.
Destituable, a. som kan afsættes.
Destitué, ée, a. **de qc.** berøvet; afsat.
Destituer, v. a. afsætte.
Destitution, f. Afsættelse, c.
Destructeur, m. **—trice**, f. Ødelægger, Fordærver. - a. ødelæggende.
Destructif, ive, a. ødelæggende, fordærvelig.
Destruction, f. Ødelæggelse; Fordærvelse.
Désuétude, f. Afskaffelse af en Lov, Brug etc.
Désunion, f. Adskillelse; Uenighed, c.
Désunir, v. a. skille ad; giøre uenig.
Détaché, ée, p. affondret.
Détachement, m. Løsrivelse, Affondring, c.; affondret Troppeafdeling som udsendes.
Détacher, v. a. løsne, løslade; affondre; borttage Pletter; * løsrive, udhæve; T. detachere, udsende en Troppeafdeling. **se** —, v. r. skille sig fra, gaae løs. [af.
Détacheur, m. een som tager Pletter
Détail, m. stykkeviis Salg; omstændelig Fortælling; **détails**, pl. nærmere Omstændigheder. **en** —, stykkeviis, enkelt; omstændelig.
Détailler, v. a. hugge ell. skiære i Stykker; sælge stykkeviis ell. enkelt; fortælle omstændelig.
Détailleur, m. Høker, Smaahandler, c.
Détalage, m. Indpakning af Varer.
Détaler, v. a. indpakke, pakke Varer sammen igien. - v. n. pakke sig afsted.
Déteindre, v. a. betage Farve, blege. **se** —, v. r. falmes, miste Farve.
Dételer, v. a. spænde Heste fra.
Détendre, v. a. nedspænde, løsne, slappe; nedtage. **se** —, v. r. slappes, nedspændes. [holde fangen.
Détenir, v. a. forbeholde, tilbageholde,
Détente, f. Trykker, Aftrækker paa et Gevær; Aftrykning, c.

Détenteur, m. **—trice**, f. Tilbageholder af andres Gods.
Détention, f. Tilbageholdelse; Arrest, c.
Détenu, ue, p. & a. tilbageholdt; arresteret; fengeliggende.
Déterger, v. a. T. rense
Détérioration, f. Forværrelse, c.
Détériorer, v. a. forværre, fordærve.
Déterminant, ante, a. bestemmende, afgiørende. [bestemmer.
Déterminatif, ive, a. som nærmere
Détermination, f. Beslutning; Bestemmelse, c. [giort; driftig.
Déterminé, ée, p. & a. bestemt, af-
Déterminément, ad. bestemt; driftigt.
Déterminer, v. a. bestemme, beslutte, fastsætte; **se** —, v. r. **à q.** beslutte sig til noget.
Déterrer, v. a. grave op; * opdage.
Détersif, ive, a. rensende, bortførende.
Détestable, a. afskyelig.
Détestation, f. Afsky, c.
Détester, v. a. afskye, forbande.
Détirer, v. a. strække, trække, udspile.
Détiser, v. a. rage Ilden, slukke Ilden.
Détisser, v. a. opløse det Vævede.
Détonation, f. falsk Syngen.
Détoner, v. n. detonere, synge falsk.
Détonner, v. n. knalde, give en Explosion. [**le bras**, forvride sin Arm.
Détordre, v. a. dreie op, snoe op; **se** —
Détorquer, v. a. * fordreie.
Détors, a. opsnoet.
Détorse, f. Fordreining, Forvridelse, c.
Détortiller, v. a. vikle op, snoe op.
Détoupper, v. a. udtage det hvormed noget er tilstoppet.
Détour, m. Krumning; Omvei, c. Omsvøb, Udflugt, c.
Détourné, ée, p. & a. afvendt etc.; afsides; * krum; fiin; fordreiet.
Détournement, m. Bortfiernelse, Afvending; Afholdning, c.
Détourner, v. a. afvende, aflede, fierne fra; bringe af fra; fordreie; fraraade; borttage med List. - v. n. dreie af, vende. **se** —, v. r. fierne sig, tage en Omvei. [q.) tale ilde om.
Détracter, v. a. bagtale. - v. n. (de

Détracteur, m. Bagvasker, c.
Détraction, f. Bagtalelse, c.
Détraquer, v. a. vænne fra sin rette Gang, forstyrre Gangen, forrykke. **se —**, v. r. forstyrres, gaae galt.
Détrempe, f. Vandfarve; Maleri med Vandfarve. [giøre Staal blødt.
Détremper, v. a. udbløde, udvande;
Détresse, f. Qvide, Nød, Hierteangst, c. **coups de canon de —**, Nødskud, pl.
Détresser, v. a. opflette.
Détriment, m. Tab, Skade, Forliis.
Détroit, m. Sund, Stræde, n. Snevring, c. Øvrigheds District.
Détromper, v. a. hielpe ud af Vildfarelse. **se —**, v. r. indsee sin Vildfarelse.
Détrôner, v. a. støde fra Tronen.
Détrônisation, f. en Konges Afsættelse.
Détrousser, v. a. nedslaae en Kiole; * fa. udplyndre. **se —**, v. r. nedslaae sin Kiole.
Détrousseur, m. Stratenrøver, c.
Détruire, v. a. nedrive, fordærve, ødelægge. **se —**, v. r. tilintetgiøres, forfalde; tage sig af Dage.
Dette, f. Gield, c. [følge, n.
Deuil, m. Sorg; Sørgedragt, c. Liig-
Deux, a. to; den anden. -m. To, Total.
Deuxième, a. den anden.
Dévaler, v. a. & n. tage ned, lade gaae ned; gaae ned ad.
Dévaliser, v. a. udplyndre.
Dévancer, v. a. komme forbi; gaae foran; * overgaae, komme i Forkiøb.
Dévancier, m. **-ière**, f. Forgænger, c.; **dévanciers**, pl. Forfædre.
Devant, prp. for, foran; lige over for; i Nærværelse. -ad. foran. -m. det Forreste, Forsiden, den forreste Deel; **prendre les —s**, komme i Forkiøbet.
Devantier, Devanteau, m. Forklæde, n.
Devantière, f. Slags Ridekiort.
Devanture, f. Forside; udvendig Beklædning, c. [ger, c.
Dévastateur, m. **-trice**, f. Ødelæg-
Dévastation, f. Ødelæggelse, c.
Dévaster, v. a. ødelægge, hærge.
Développement, m. Udvikling, c.
Développer, v. a. opvikle, vikle løs; * udvikle; fremstille, opklare. **se —**, v. r. udvikle sig.
Devenir, v. n. blive. [met, ublu.
Dévergondé, ée, a. fræk, uforskam-
Déverrouiller, v. a. slaae Skaaden fra.
Devers, prp. henimod, hos, i Egnen; **par — devers**, hos.
Dévers, erse, a. ikke lodret, skiæv.
Déverser, v. a. helde, staae skievt.
Devêtir, v. a. afklæde. **se —**, v. r. tage sine Klæder af; klæde sig tyndere; **se — de**, skille sig ved, afstaae.
Déviation, f. Afvigelse; Fiernelse, c.
Dévider, v. a. haspe af, afvinde, vinde i Nøgle. [sper Garn.
Dévideur, m. **-euse**, f. een som ha-
Dévidoir, m. Haspe, Garnvinde, c.
Dévier, v. n. n. c. afvige, fierne sig fra. [mand, c.
Devin, Devineur, m. Sandsiger, Spaa-
Déviner, v. a. sandsige; spaae; giætte.
Devineresse, f. Spaakone, c.
Devis, m. Overslag, Beregning over Bygningsomkostninger.
Dévisager, v. a. forkradse, skamfere Ansigtet. [n. Devise, c.
Dévise, f. Sindbillede; Valgsprog,
Devisser, v. a. skrue fra, skrue op.
Dévoiement, m. Durkløb, n.
Dévoilement, m. * Opdagelse, Afklaring, c.
Dévoiler, v. a. sløre af, tage Slør ell. Dække af; * afsløre, aabenbare.
Devoir, v. a. skylde, være pligtig, være skyldig; have at takke for; maatte.
Devoir, m. Skyldighed, Pligt, c.
Dévole, f. (i Spil) Læskaput; **faire la —**, ikke faae et Stik.
Dévolu, ue, a. T. hiemfalden.
Dévolution, f. Hiemfald; Eiendommes Overførelse til en Anden.
Dévorant, ante, a. slugende; fortærende.
Dévorateur, m. Sluger, Fraadser, c.
Dévorer, v. a. fortære, sluge i sig; * æde i sig. [m. Andægtig; Skinhellig, c.
Dévot, ote, a. andægtig, gudfrygtig. -

Dévotion, f. Andagt; Gudsfrygt, c.; **être à la – de q.** være een hengiven.
Dévoué, ée, p. & a. hengiven.
Dévouement, m. Hengivenhed; Opoffrelse, c.
Dévouer, v. a. hengive, hellige til, indvie. **se –,** v. r. hengive sig, opoffre sig.
Dévoyer, v. a. bringe af fra rette Vei; T. aflede, give skiæv Retning; foraarsage Durkløb.
Dextérité, f. Snildhed, Behændighed, Færdighed, c.
Dextre, a. høire. - f. høire Haand.
Dextrement, ad. p. u. behændigen.
Dia! Kudskes Raab: til Venstre!
Diable, m. Diævel, c. **en –,** stærkt, dygtigt, **comme le – ell. comme tous les diables,** af alle Kræfter, umaadelig. [vættes.
Diablement, ad. diævleblendt, over-
Diablerie, f. Diævelskab; Konstgreb, n.
Diablesse, f. Diævelinde, Fandens Qvinde.
Diablotin, m. liden Diævel, Diævelunge; Slags smaa Chocoladekager.
Diabolique, a. diævelsk; forbandet, slemt.
Diaconat, m. en Diaconus Embede.
Diaconesse, Diaconisse, f. Diaconisse, Diaconi Hustrue.
Diaconique, m. Sacristi, n.
Diacoustique, f. T. Lære om Lydens Tilbagekastning.
Diacre, m. Diaconus, c. [vedsmykke, n.
Diadème, m. Diadem, kongeligt Ho-
Diagonal, ale, a. **ligne diagonale,**
Diaire, a. daglig. [Diagonal-Linie.
Dialecte, m. Dialect, Mundart, c.
Dialectique, f. Dialectik, Logik, Disputeerkonst, c.
Dialogique, a. i Form af en Samtale.
Dialogue, m. Dialog, skreven Samtale.
Dialoguer, v. n. samtale. - v. a. indføre talende, fremstille i Samtale.
Diamant, m. Diamant, c.
Diamantaire, m. Diamantsliber, Diamanthandler, c.
Diamanter, v. a. besætte med Diamanter; forvandle til Diamant.
Diamétral, ale, a. **ligne diamétrale,** Tverlinie, c.
Diamétralement, ad. tvers igiennem Kredsen; tvertimod hinanden.
Diamètre, m. Diameter, c.
Diantre, m. fa. Diævel, Fanden.
Diaphane, a. T. giennemsigtig.
Diaphanéité, f. T. Giennemsigtighed, c.
Diaphorétique, a. svedddrivende.
Diaphragme, m. Mellemgulvet.
Diapré, ée, a. mangefarvet.
Diarrhée, f. Durkløb, Diarrhee, c.
Dictateur, m. Dictator, c.
Dictature, f. Dictators Værdighed.
Dictée, f. Dicteren, det Dicterede.
Dicter, v. a. dictere; tilsige, indskyde, paabyde. [maade, Talemaade, c.
Diction, f. Ord, Foredrag, n.; Skrive-
Dictionnaire, m. Ordbog, c.
Dicton, m. Sentents; Skose, c.
Didactique, a. didactisk, lærende. - f. Konst at lære. - m. didactisk Stiil.
Dideau, m. stort Fiskernet over en Flod. [forgroede Deles Adskillelse.
Diérèse, f. T. en Diphtongs Deling;
Dièse, ell. Diésis, m. T. Krydset foran en Node, hvorved den hæves en halv Tone.
Diesé, ée, a. T. betegnet med et Kryds.
Diète, f. Diæt, Orden i Mad og Drikke; Rigsdag, Landdag, c.
Dieu, m. Gud. [skiendersk.
Diffamant, ante, a. beskæmmende, ære-
Diffamateur, m. **–trice,** f. Bagtaler, Æreskiender, c. [den, c.
Diffamation, f. Bagtalelse, Ærekien-
Diffamatoire, a. ærerørig, æreskienderst.
Diffamer, v. a. beskæmme, udskrige, giøre ærelös, bagvaske. [ledes.
Différemment, ad. forskiellig, ander-
Différence, f. Forskiel, Ulighed, c.
Différencier, v. a. skielne, giøre Forskiel.
Différent, ente, a. forskiellig, ulig.
Différent, Différend, m. Strid, Trætte, c.
Différentiel, elle, a. **calcul –,** Dif-

ferentialregning; **quantité -le**, Differentialstørrelse, c.
Différer, v. a. & n. opsætte; forhale; være forskiellig, ulig. [egen, kræsen ɪc.
Difficile, a. tung, vanskelig, svær; *
Difficulté, f. Vanskelighed, Besværlighed, Hindring; Strid, c.
Difficultueux, -euse, a. som giør mange Vanskeligheder.
Difforme, a. vanskabt, styg.
Difformer, v. a. forandre, forvanske Formen; fordærve, skamfere.
Difformité, f. Misdannelse, Vanskabning, Styghed, c.
Diffus, use, a. vidtløftig, langtrukken.
Diffusion, f. Udbredelse; * Vidtløftighed, c. [se, sluke ned.
Digérer, v. a. fordøie; * overveie; taa-
Digeste, m. Pandecterne, Samling af romerske Retskiendelser. [døielse.
Digestif, ive, a. som hielper til For-
Digestion, f. Fordøielse, c.
Digitale, f. Fingerbølle, c. (Urt).
Digne, a. værdig, værd.
Dignement, ad. efter Fortieneste ell. Værdighed, værdigen, passende.
Dignité, f. Værdighed, Anseelse; Vigtighed, c.; Ærestrin, Embede, n.
Digression, f. Afvigelse fra Sagen.
Digue, f. Dige, n. Dæmning, c
Diguer, v. a. give af Sporerne.
Dilacération, f. Sønderslidelse, c.
Dilacérer, v. a. sønderrive.
Dilapidation, f. Forødelse, c.
Dilapider, v. a. forøde, bortødsle.
Dilatable, a. hvad der kan udvides, udstrækkes.
Dilatation, f. Udvidelse, Udstrækning, c.
Dilater, v. a. udvide, udstrække.
Dilatoire, a. som foraarsager Opsættelse.
Dilection, f. Kierlighed, c.
Dilemme, m. T. Dilemma, Slags Argument (i Logiken).
Diligemment, ad. flittigen, hurtigen.
Diligence, f. Flid; Hurtighed; Omhyggelighed, c.; Diligence, Postkareet, c.
Diligent, ente, a. flittig, hurtig, omhyggelig.
Diligenter, v. a. haste med, fremskynde. - v. n. & **se -**, v. r. anvende Flid, skynde sig.
Dimanche, m. Søndag, c.
Dîme, f. Tiende, c. - m. District, hvoraf hæves Tiende.
Dimension, f. Udstrækning, c.
Dîmer, v. a. hæve Tiende. [hæves.
Dîmerie, f. Egn, District hvoraf Tiende
Dîmeur, m. Tiendetager, c.
Diminuer, v. a. formindske, giøre mindre, nedsætte. - v. n. formindskes, aftage, svinde hen.
Diminutif, ive, a. formindskende. - m. Formindskelsesord, n.
Diminution, f. Formindskelse, Forringelse; Aftagelse, c.; Nedsættelse i Priis.
Dinanderie, f. Kiøkkentøi og Kar af Messing.
Dînatoire, a. **heure -**, Timen til Maaltidet; **déjeûner -**, stor Frokost.
Dinde, f. kalkunsk Høne.
Dindon, m. kalkunsk Hane.
Dindonneau, m. kalkunsk Kylling.
Dindonnier, m. **-ière**, f. den, som vogter Kalkuner; Landsbyepige, c.
Dînée, f. Middagsmaaltid; Sted, hvor det holdes; Betaling derfor.
Dîner, v. n. spise til Middag.
Dîner, Dîné, m. Middagsmaaltid, n.
Dîneur, m. een som holder Middagsmaaltid; een som spiser meget.
Diocésain, aine, f. & a. som hører til et Stift, Diœces.
Diocèse, m. Stift; Bispedømme, n.
Dioptre, m. Diopter paa Astrolabium.
Dioptrique, f. T. Dioptrik, c. - a. dioptrisk. [Vocal, c.
Diphtongue, f. T. Diphtong, dobbelt
Diplomate, m. Diplomat, Agent ved et fremmed Hof. [diplomatisk.
Diplomatique, f. Diplomatik, c. - a.
Diplome, m. Diplom, Document, Kongebrev, n.
Dire, v. a. sige; fremsige; byde; **trouver à -**, savne, have at udsætte paa. **se -**, v. r. siges; udtrykkes; kalde sig, give sig ud for. - m. Udsagn, n.: Ytring, Mening, c.

Direct, ecte, a. lige, i lige Linie.
Directe, f. et Lehns Omkreds.
Directement, ad. lige; i lige Linie; lige over for; ganske.
Directeur, m. **-trice,** f. Bestyrer, Forstander, c. [Retning, c.
Direction, f. Bestyrelse; Direction;
Directoire, m. Directorium, n.
Diriger, v. a. styre, føre, lede; rette.
Dirimant, a. **empêchement –,** Hindring, som gior et Ægteskab ugyldig.
Disant, a. **soi –,** kaldende sig, formeentlig.
Discale, f. T. Formindskelse i Vægt.
Discant, m. T Discant, c. [maal.
Disceptation, f. Tvist om et Spørgs-
Discepter, v. a. stride, omtviste.
Discernement, m. Forskiel; Bedømmelse, c. [skielne.
Discerner, v. a. giøre Forskiel, dømme,
Disciple, m. Discipel, Lærling, c.
Disciplinable, a. lærvillig, nem.
Discipline, f. Underviisning; Tugt, Mandstugt; Slags Pisk.
Discipliner, v. a. afrette, optugte, holde i Tugt og Orden. [Ophør, n.
Discontinuation, f. Afbrydelse, c.;
Discontinuer, v. a. & n. afbryde; høre op.
Disconvenance, f. Ulighed; Mangel paa Overeensstemmelse. [nægte.
Disconvenir, v. n. (de qc.) fragaae,
Discord, a. m. forstemt. - m. Uenighed.
Discordance, f. n. c. Misklang; Uenighed, c. [niet; * uenig.
Discordant, ante, a. som ikke stem-
Discorde, f. Uenighed, Tvedragt, c.
Discorder, v. n. ikke stemme overeens.
Discoureur, m. **-euse,** f. Sladdrer, Sladdertaske, c. [løftigen om.
Discourir, v. n. tale om, snakke vidt-
Discours, m. Snak; Samtale; Tale, c.
Discrédit, m. Miscredit; Unaade, c.
Discréditer, v. a. n. o. bringe i Miscredit, i Vanrygte.
Discret, ète, a. beskeden, sindig, taus, tilbageholdende, forsigtig i Tale.
Discrétion, f. Beskedenhed, Sindighed, Taushed, Betænksomhed, c.; Godtbefindende, n.; **age de –,** fornuftig, sat Alder: **à –,** efter eget Tykke; paa Naade ell. Unaade.
Discrimen, m. T. Bind til Aareladning paa Panden.
Disculpation, f. Retfærdiggiørelse, c.
Disculper, v. a. retfærdiggiøre.
Discursif, ive, a. som leder en Slutning af en anden.
Discussif, ive, a. fordelende.
Discussion, f. Undersøgelse, Drøftning, c. [fordele.
Discuter, v. a. drøfte, undersøge; T.
Disert, erte, a. veltalende, som taler let og klart.
Disette, f. Mangel, Nød, c.
Diseur, m. **-euse,** f. Fortæller; een som spaaer, snakker.
Disgrace, f. Unaade; Ulykke, c.; slet, ufiin Anstand og Opførsel.
Disgracié, ée, p. & a. faldet i Unaade; ilde begavet af Naturen.
Disgracier, v. a. kaste Unaade paa een, berøve Yndest. [uheldig.
Disgracieux, euse, a. ubehagelig;
Disgrégation, f. T. Lysets Adspredelse, Blændelse, c. [lerne, blænde.
Disgréger, v. a. adsprede Lysstraa-
Disjoindre, v. a. adskille.
Disjonctif, ive, a. T. adskillende.
Dislocation, f. et Lems Forvridning; Troppers Fordeling.
Disloquer, v. a. vride af Led.
Disparaître, v. n. forsvinde, komme af Syne.
Disparate, f. Urimelighed; Ulighed, Upasselighed. - a. som ikke passer sammen.
Disparité, f. Ulighed; Forskiel, c.
Disparition, f. Forsvinden, c.
Dispendieux, euse, a. bekostelig.
Dispensaire, m. T. Dispensatorium, n.; Apothekerbog, c. [uddeler.
Dispensateur, m. **-trice,** f. een som
Dispensation, f. Uddeling; Lægemidlers Tilberedelse, c.
Dispense, f. Undtagelse, Dispensation, Fritagelse fra noget.
Dispenser, v. a. uddele; dispensere; fritage fra.

Disperser, v. a. fordele, adsprede, udstrøe. **se** –, v. r. fordele sig.
Dispersion, f. Adspredelse, Fordeling, c.
Dispos, a. smidig, rask, let til Beens.
Disposant, m. den som har at raade over noget.
Disposé, ée, p. & a. (**pour q.**) sindet, oplagt, tilbøielig til, stemt for.
Disposer, v. a. anordne, bringe, stille ell. sætte i Orden; (**q. à qc.**) forberede een paa, stemme for, formaae til; (**pour qc.**) indrette, sætte i Stand for. - v. n. (**de qc.**) raade over; følge. **se** –, v. r. (**à qc.**) lave sig til, berede sig til. [noget.
Dispositif, ive, a. T. som forbereder
Disposition, f. Anordning, Ordning; Inddeling, Plan; Bestemmelse; Foranstaltning, Forberedelse; Raadighed, Magt, c.; Anlæg n.; Tilbøielighed til, Stemning for; Tilstand, c.
Disproportion, f. Ulighed, c.; Misforhold, n. [holdsmæssig.
Disproportionné, ée, a. ulige, ufor-
Disproportionner, v. a. bringe i Misforhold. [des, omtvistelig.
Disputable, a. hvad der kan bestri-
Disputailler, v. n. kives, tviste.
Dispute, f. Ordvexling, Tvist, Disputats, c.
Disputer, v. n. stride, disputere, trættes. - v. a. **qc.** tviste om, giøre stridig. **se** –, v. r. trættes, giøre hinanden stridig. [ell. disputerer.
Disputeur, m. een som gierne tvistes
Disque, m. Kastekive, Skive, rund Flade, c.
Disquisition, f. Undersøgelse, c.
Dissection, f. Sønderlemmelse; et Legemes Aabning, c.
Dissemblable, a. ulig, forskiellig.
Dissemblance, f. Ulighed, Forskiellighed, c.
Disséminer, v. a. udsaae; fig. udsprede.
Dissentiment, m. Meningsforskiellighed, c.
Dissention, f. Uenighed, Tvedragt, c.
Disséquer, v. a. anatomere, sønderlemme, obducere; analysere.
Disséqueur, m. een som anatomerer.
Dissertation, f. lærd Afhandling, c.
Disserter, v. a. afhandle.
Dissidence, f. n. c. Afvigelse, Adskillelse, Uenighed, c.
Dissident, ente, a. afvigende; Bekiender af en afvigende Lære.
Dissimilaire, a. af ulige Art.
Dissimilitude, f. T. Ulighed, c.
Dissimulation, f. Forstillelse, c.
Dissimulé, ée, a. forstilt, lumsk, falsk.
Dissimuler, v. a. & n. forstille sig, dølge, ikke lade sig mærke.
Dissipateur, m. **-trice**, f. Forøder, Ødeland, c.
Dissipation, f. Forødelse; Ødselhed; Uagtsomhed; T. Bortdunstning, c.
Dissipé, ée, p. & a. adspredt.
Dissiper, v. a. adsprede; sætte overstyr, forøde; fordrive.
Dissolu, ue, a. liderlig, ryggesløs; uhøvisk; utugtig.
Dissoluble, a. hvad der kan opløses.
Dissolument, ad. liderligen, skiændigen, utugtigen. [Udsvævelse, c.
Dissolution, f. Opløsning; Adskillelse;
Dissonance, f. T. Mislyd, Dissonants, c.
Dissonant, ante, a. falsk, mislydende.
Dissoner, v. n. klinge falsk, giøre Dissonants.
Dissoudre, v. a. adskille, opløse, ophæve. **se** –, v. r. adskilles, &c.
Dissuader, v. a. (**de qc.**), raade fra.
Dissuasion, f. Fraraadelse, c.
Dissyllabe, Dissyllabique, a. som har to Stavelser. [Kiel, c.
Distance, f. Frastand; Mellemtid; For-
Distant, ante, a. fiern bort, bortliggende. [spile.
Distendre, v. a. strække, udvide, ud-
Distention, f Udspændelse, Udstrækning, c.
Distillateur, m. Destillerer, c.
Distillation, f. Distillering; distilleret Ting, c.
Distiller, v. a. distillere; brænde Brændeviin; * udøse sin Harme. - v. n. dryppe.

Distinct, incte, a. forskiellig, tydelig, kiendelig.

Distinctif, ive, a. som gior Forskiel.

Distinction, f. Forskiel; Afdeling; Adskillelse, c.; Fortrin, n.; Agtelse, Udmærkelse; hoi Rang.

Distingué, ée, p. & a. forskiellig, anseelig, udmærket, fornem.

Distinguer, v. a. adskille, skielne; kiende; udmærke, udhæve. **se** –, v. r. adskille sig fra; udmærke sig.

Distique, m. T. Distichon, to Vers.

Distorsion, f. T. Fordreielse; Forvridning, c.

Distraction, f. Adspredelse; Sandsesløshed, c.

Distraire, v. a. adsprede; affondre, afvende fra, afholde; more. **se** –, v. r. adsprede sig; lade sig aflede fra.

Distrait, aite, a. uagtsom, adspredt.

Distribuer, v. a. uddele, fordele; inddele.

Distributif, ive, a. uddelende, fordelende; dømmende (som uddeler Løn &c.).

Distribution, f. Uddeling, Inddeling, Fordeling, Indretning, c.

Distributivement, ad. særskilt, enkelt; delende.

District, m. District, Gebet, n.

Dit, dite, p. & a. nævnt, benævnt, omtalt; kaldet, aftalt.

Dit, m. Tankesprog, n.; skudrigt Ord.

Diurétique, a. T. urindrivende.

Diurne, a. T. daglig, Dag-; som varer een Dag.

Divagation, f. n. c. Udskeielse fra Sagen.

Divaguer, v. n. gaae fra Sagen, udskeie.

Divan, m. Divan; Slags Sofa.

Diverger, v. n. fierne sig fra hinanden.

Divers, erse, a. adskillig; forskiellig.

Diversement, ad. paa forskiellig Maade.

Diversifier, v. a. forandre, afvexle paa adskillige Maader.

Diversion, f. Bortvendelse; Diversion, Vending, c.; Angreb til en anden Side.

Diversité, f. Forskiellighed, Afvexling, c.

Divertir, v. a. tilvende sig; fornøie, more; bortvende. **se** –, v. r. more sig.

Divertissant, ante, a. morende, fornøielig.

Divertissement, m. Forlystelse, Morskab, Tidsfordriv; Underskab, n.

Dividende, m. T. Dividendus; Andeel, Udbytte.

Divin, ine, a. guddommelig.

Divination, f. Spaadomskonst; Spaadom, c.

Divinatoire, a. **baguette** –, Tryllequist, c.

Divinement, ad. guddommeligen; uforligneligen.

Diviniser, v. a. forgude, vise guddommelig Dyrkelse.

Divinité, f. Guddoms Væsen, n.; Guddom, c.

Divis, m. **par** –, deelt, i Dele.

Divisément, ad. adskilt, deelt.

Diviser, v. a. dele, afdele, skille ad; * sætte Splid imellem; dividere. **se** –, v. r. dele sig, deles.

Diviseur, m. T. Divisor, c.; Delekive, Delingspasser, c.

Divisibilité, m. Delelighed, c.

Divisible, delelig.

Division, f. Deling, Afdeling, c.; Splid, Uenighed, c.; Division, Afdeling af en Armee.

Divisionnaire, a. **général** –, Divisionsgeneral, c.; **inspecteur** –, Inspector over et District.

Divorce, m. Ægteskabs Skilsmisse; Uenighed, c.; Affondring fra.

Divorcé, ée, a. n. c. skilt fra sin Ægtefælle.

Divorcer, v. n. n. c. skilles ad (om Ægtefolk).

Divulgation, f. Udbredelse, Bekiendtgioren, c.

Divulguer, v. a. giøre bekiendt, udsprede.

Dix, a. ti. - m. Tital; Ti i Kort.

Dixième, a. & m. Tiendedeel; Tiende, c.

Dizain, m. Strofe af ti Vers; Paternoster med ti Kugler.

Dizaine, f. en Tier; et Antal af ti.

Dizeau, m. Tal af ti Neg ell. Knipper.

Docile, a. lærvillig, føielig.

Docilité, f. Lærvillighed, Føielighed, Lydighed, c.

Docte, a. lærd. - m. en Lærd.

Doctement, ad. lærdt, paa lærd Viis.

Docteur, m. Doctor; Læge; Lærd, c.

Doctoral, ale, a. som vedkommer Doctorværdigheden.
Doctorat, m. Doctorværdighed, c.
Doctorerie, f. Doctorpromotion, c.
Doctrinal, ale, a. angaaende Lærdom; angaaende Troeslærdommene. [c.
Doctrine, f. Lærdom; Videnskab; Lære,
Document, m. Document; Beviis, n.
Dodécagone, m. Tolvkant, c.
Dodeliner, v. a. fa. vugge, dysse i Søvn, behandle lemfældigt.
Dodine, f. Slags Løg-Saus.
Dodiner, v. n. bevæge sig frem og tilbage. **se –,** v. r. fa. pleie sig, giøre sig en god Dag.
Dodu, ue, a. tyk og fed; trind, lasket.
Dogat, m. en Doges Værdighed.
Doge, m. Doge i Venedig.
Dogesse, f. Dogens Gemalinde.
Dogmatique, a. dogmatisk, lærende.
Dogmatiser, v. n. fremføre en falsk Religionslære; tale i afgiørende Tone; belære.
Dogmatiseur, m. een som lærer falske Lærdomme; som taler i afgiørende Tone;
Dogme, m. Troeslære, Læresætning, c.
Dogue, m. Dogge, c.; **dogues,** pl. Halshuller (til Skibs).
se Doguer, v. r. stanges som Vædre.
Doguin, m. **–ine,** f. liden Dogge, Mops, c.
Doigt, m. Finger; Taa; Fingersbred; Fingerbøllefuld, c. [Applicatur.
Doigter, v. n. T. sætte Fingrene, have
Doigtier, m. Fingerhætte, c.
Dol, m. List, Bedrageri. [Besværing, c.
Doléance, f. **doléances,** pl. Klage,
Dolemment, ad. klagende.
Dolent, ente, a. bedrøvelig, klagende,
Doler, v. a. høvle. [lidende.
Doloire, f. Bødkerkniv; Glathøvl; Slags Bindsel. [S-anien).
Dom, ell. **Don,** m. Herre (Ærestitel i
Domaine, m. Jordegods, Arvegods; Krongods, n. [Krongods.
Domanial, ale, a. som vedkommer et
Dôme, m. rundt Tag, Kuppel, c.; Hielmtag, n. [Husets Tyende.
Domesticité, f. Huustyendes Stand;
Domestique, a. huuslig; huustam; tam. - m. Tiener, Tyende, c.; Huuslvæsen, n.
Domestiquement, ad. som Tiener paa tyendeviis; fortroligen.
Domestiquer, v. a. giøre tam.
Domicile, m. Bopæl, c.
Domicilié, ée, a. boende, bosat.
se Domicilier, v. r. besætte sig.
Dominant, ante, a. herskende.
Dominateur, m. **–trice,** f. Hersker, Behersker; Herskerinde, c.
Domination, f. Overherredom; Herredømme, n. [herske.
Dominer, v. n. herske, byde. - v. a. be-
Dominicain, m. **–aine,** f. Dominicanermunk, c.
Dominical, ale, a. **oraison dominicale,** Fadervor; **lettre dominicale,** Søndags-Bogstav.
Dominicalier, m. een som holder Søndags-Prækken.
Domino, m. Domino; lang sort Kappe, c.; Dominospil, n.
Dominoterie, f. broget Papir; Handel med sligt Papir.
Dominotier, m. een som giør spraglet Papir ell. handler dermed; som sælger
Dommage, m. Skade, c. [Billeder.
Dommageable, a. skadelig. [mes.
Domptable, a. som kan tvinges, tæm-
Dompter, v. a. betvinge, undertvinge, tæmme.
Dompteur, m. Undertvinger, c.
Don, m. Gave, Foræring, c.; Talent
Donataire, m. den som faaer en Gave, Tageren. [en Gave, Giveren.
Donateur, m. **–trice,** f. den som giver
Donation, f. Gave, Skænk, c.
Donc, c. da, følgelig, altsaa.
Dondon, f. fa. et tykt, drøit og lystigt Qvindemenneske.
Donjon, m. Slotstaarn, n.; Kuppel paa Taget af et Huus med viid Udsigt.
Donnant, ante, a. gavmild.
Donne, f. Korts Given.
Donner, v. a. give, bortgive, hengive; levere; forskaffe, skaffe, foraarsage; tillægge, tilskrive. - v. n. slaae ell. støde i,

paa, imod; vende ud til (om Værelser &c.); - **dans le jeu etc.**, forfalde til Spil &c. **se** -, v. r. gives; (k) hengive sig, overgive sig. [deler, c.
Donneur, m. **-euse**, f. Giver, Med-
Dont, pr. hvis; af, om, fra hvem; hvoraf, hvormed.
Donte, f. Bugen paa en Luth &c.
Donzelle, f. fa. en Taske, Dulle.
Dorade, f. Guldfisk, c.
Doré, ée, p. & a. forgyldt, lysegnul.
Dorénavant, ad. herefter, i Fremtiden.
Dorer, v. a. forgylde; overstryge Bagværk.
Doreur, m. **-euse**, f. Forgylder, c.
Dorloter, v. a. fa. forkiæle.
Dormant, ante, a. sovende; stillestaaende.
Dormeur, m. Sover; Syvsover, c.
Dormeuse, f. Soverske; Slags Vogn at sove i.
Dormir, v. n. sove; * staae stille.
Doroir, m. T. Forgylderpind; Pensel at stryge Æggeblomme paa med.
Dortoir, m. Sovekammer i Klostre.
Dorure, f. Forgyldning, Glasering, c.
Dos, m. Ryg c.; **siége à** -, Lænestol, c.: **monter un cheval à** -, ride uden Sadel.
Dose, f. en Dosis, en vis afmaalt Deel af Lægemidler ell. andre Ting.
Doser, v. a. afdele, afpasse den behørige Dosis. [Jord.
Dosse, f. et Bret at sætte for opgravet
Dossier, m. Rygstykke, n.; Læne (paa en Stol &c.); Bagsmække, Hovedstykket af et Sengested; Bundt Acter; Convolut om samme.
Dossière, f. Bærerem paa Seletøi; Vognstang-Rem, c.
Dot, f. Medgift, Udstyr.
Dotal, ale, a. hørende til Udstyr.
Dotation, f. Gave til en Stiftelse, &c.
Doter, v. a. udstyre, dotere, skænke
Douaire, m. Livgeding, n. [Gaver.
Douairière, f. Enke af høi Stand, f. E. **duchesse** -, Enkehertuginde.
Douane, f. Told; Toldbod, c.; Toldamt, n.
Douanier, m. Tolder, Toldbetient, c.
Doublage, m. Klædning, Forhudning, c.
Double, a. dobbelt; * falsk. - m. det Dobbelte; Duplicat, n.; Doublet; liden Mynt, Hvid, c.; **au** -, ad. dobbelt.
Double, f. drøvtyggende Dyrs første Mave.
Doubleaux, m. pl. store Bielker.
Doublement, ad. dobbelt. - m. Fordobling, c.
Doubler, v. a. & n.; fordoble; sætte dobbelt, fore, lægge i Læg; seile forbi, omkring; forhyde.
Doublet, m. eftergiort Ædelsteen; Dublet i Terningespil.
Doublon, m. Doublon (spansk Mynt).
Doublure, f. Underfoer, n.
Douçain, m. Træ som bærer søde Æbler.
Douceâtre, a. sødagtig, sliffen.
Doucement, ad. sagte, langsomt; lemfældigt, blidt. [sledskende.
Doucereux, euse, a. sødagtig; flau;
Doucet, ette, a. venlig, forelsket.
Douceur, f. Sødhed; Yndighed; Venlighed; Sagtmodighed; Gave, Erkiendtlighed, c.; **douceurs**, pl. Smigrerier; Driftepenge. [af Band.
Douche, f. Styrtebad, n.; Overgydelse
Doucher, v. a. T. give et Styrtebad.
Doucine, f. en huul Liste.
Doué, ée, p. begavet.
Douègne, f. Duenna, Hovmesterinde, c.
Douelle, f. Tøndestav; tynd Steen.
Douer, v. a. begave, udstyre; testamentere.
Douille, f. Indhuling, hvori et Skaft kan stikkes; den hule Ende paa en Bayonet; Lysepibe.
Douillet, ette, a. fiin, øm, blød; blødagtig, ømfindtlig.
Douillette, f. Slags Damekaabe.
Douleur, f. Smerte; * Bedrøvelse, c.
Douloureux, euse, a. smertelig, smertefuld; bedrøvelig.
Doute, m. Tvivl, Frygt, Betænkelighed, c.; **sans** -, ad. uden Tvivl.
Douter, v. n. tvivle. **se** -, v. r. **de qc.**, ahne, formode.

Douteur, m. Tvivler, c.
Douteux, euse, a. tvivlsom; tvetydig.
Douvain, m. Tøndestavetræ.
Douve, f. Tøndestav; Slotsgrav; Vandhanefod (Urt).
Doux, douce, a. sød; mild; blød; behagelig, jevn; rolig, sagtmodig. - ad. sagte, ikke for hurtigt.
Douzain, m. en gammel fransk Mynt; et Digt af tolv Vers.
Douzaine, f. et Dusin.
Douze, a. tolv. [deel.
Douzième, a. den tolvte. - m. Tolvte-
Douzièmement, ad. for det tolvte.
Doyen, m. Decanus, den Ældste.
Doyenne, f. Decaninde, c.
Doyenné, f. Decanat; Decani Bolig.
Drachme, f. Qvintin, n.; Drachme, c.
Dragée, f. Sukkerkugle; smaat Sukkerværk; Fuglehagl; Vikker til Hestefoder.
Drageoir, m. Æske ell. Kop til Sukkertøi.
Drageoire, f. Rand, False, c. [tøi.
Drageon, m. Afl|ægger, Skud paa Træer. [Rodskud.
Drageonner, v. n. skyde Knopper ell.
Dragon, m. Drage; Dragon; Plet i Øiet. [qvast, c.
Dragonne, f. Dragonermarsch; Sabel-
se Dragonner, v. r. pine sig.
Drague, f. Slags Huulskovl; Kratse at rense Brønde med; Pensel, Glarmesterpensel; Reb at søge et Anker med.
Draguer, v. a. rense en Kanal &c.; fiske ell. søge noget paa Havets Bund.
Dramatique, a. dramatisk.
Drame, m. Skuespil, Drama, n.
Drap, m. Klæde; Lagen, n.; – **d'or**, – **de soie**, Guldstof, Silketøi, n.
Drapé, ée, p. & a. overtrukket med Klæde; valket; ulden, lignende Klæde (om Blade).
Drapeau, m. Pialt, Klud; Fane c.: **drapeaux**, pl. Barnesvøb.
Draper, v. a. overtrække med Klæde; T. drapere, male Figurers Klædedragt; * gjennemhegle, nedrive.
Draperie, f. Klædehandel; Klædefabrik, c.; Klædevarer; T. Drapering, Klæders Afskildring.
Drapier, m. Klædevæver; Klædekræmmer, c.
Drapière, f. stor Naal. [mer, c.
Drastique, a. som virker stærkt og hastigt.
Drèche, f. Malt, n. [hastigt.
Dresser, v. a. reise, rette; opreise, opslaae (f. E. en Boutique); jævne; planere (en Allee); opdrage, afrette; opsætte (skriftlig); tilride (en Hest); stille (en Snare). - v. n. staae i Veiret, reise sig (om Haarene).
Dresseur, m. –**euse**, f. een som reiser, opslaaer, tillaver, dresserer. [Skienk, c.
Dressoir, m. Kredents-Bord, n.;
Drille, m. fa. Karl, Patron, Stakkel, c.
Driller, v. n. fa. løbe hurtigt, som Tienere, Soldater, &c.
Drilleux, euse, a. laset, pialtet.
Drisse, f. Fal, Tong at heise Seil &c. med.
Drogue, f. Material-, Specerivare; Apothekervare; * Varer af ringe Værdi.
Droguer, v. a. fa. give for megen Medicin ind.
Droguerie, f. Materialvarer.
Droguet, m. Slags halv uldent Tøi.
Droguier, m. Skab til Naturalier; Apothekerkasse, c.
Droguiste, m. Materialist; een som sælger Specerier.
Droit, oite, a. lige; ret; lodret; høire; redelig, ærlig. - ad. lige, lige til. - m. Ret; Lov; Lovgivning; Retlighed; Lovkyndighed; Afgift, c.; Paalæg, n.
Droite, f. høire Haand; høire Side; **à** –, ad. til høire, paa høire Haand.
Droitier, ière, a. som bruger den høire Haand.
Droiture, f. Retfærdighed; Oprigtighed, c.; **en** –, ad. ligefrem, ad den lige Vei.
Drôle, a. lystig, pudsig, løierlig. - m. Skielm; lystig Fætter; Kieltring, c.; **un – de corps**, en morsom Person.
Drôlerie, f. Løier, Puds.
Drôlesse, f. fa. Skiøge, c.
Dromadaire, m. Dromedar, c.
Drouine, f. Kiedelflikkerpose, c.
Drouineur, m. Kiedelflikker, c.
Dru, ue, a. (om Fugleunger) færdig

til at flyve, udvoxen; munter, lystig; karsk; tæt. - ad. yppig, i Mangde, tæt, tykt.
Dû, dûe, p. & a. skyldig, tilbørlig.
Dû, m. Skyld.
Dubitation, f. T. forstilt Tvivl.
Duc, m. Hertug; Slags Natugle, c.
Ducal, ale, a. hertugelig.
Ducat, m. Ducat, c.
Duché, m. Hertugdom.
Duchesse, f. Hertuginde, c.
Ductile, a. smidig, strækkelig.
Ductilité, f. Smidighed, Strækkelighed, c.
Duègne, v. Douègne.
Duel, m. Tvekamp, Duel, c.
Duelliste, m. Duellant, een som ofte duellerer.
Duire, v. n. anstaae, passe.
Duisant, Duisible, a. passende, behagelig.
Dulcifier, v. a. forsøde, sødgiøre.
Dulie, f. culte de —, Helgenes Dyrkelse.
Dûment, ad. retmæssigen, tilbørligt.
Dunes, f. pl. Sandbanker, Klitter, *pl.*
Duo, m. Duet.
Duodénum, m. T. Tolvfingertarm.
Dupe, f. den som bedrages, ell. holdes for Nar; som let lader sig bedrage, Nar.
Duper, v. a. bedrage, narre.
Duperie, f. Bedrageri, n.
Duplicata, m. Duplicat, Afskrift.
Duplication, f. Fordobling, c.
Duplicité, f. Fordobling; * Falskhed, c.
Duplique, f. Duplik, Svar paa eens Indlæg.
Dur, dure, a. haard; * streng; besværlig; stram, feig, ufølsom ꝛc.
Durable, a. varig.
Duracine, f. Slags Fersken.
Durant, prp. medens, imedens.
Durcir, v. a. hærde, giøre haard. - v. n. & se —, v. r. hærdes, blive haard.
Durcissement, m. n. c. Hærdning; Haardhed, c.
Dure, f. den haarde, nøgne Jord.
Durée, f. Varighed, Vedbliven, c.
Durement, ad. haardt, strengt.
Durer, v. n. vare, blive ved; holde ud.
Duret, ette, a. lidt haard.
Dureté, f. Haardhed; Ufølsomhed, Strenghed, c.; duretés, pl. Grovheder.
Durillon, m. Vridblegne, haard Hud i Hænderne.
Durillonner, v. n. blive haard (som Huden i Hænderne).
Dusil, ell. Dusi, m. Tap, Tol i en Tønde.
Duvet, m. Dunn; Uld paa Blade ꝛc.; Laad om Hagen.
Duveteux, euse, a. dunet.
Dynastie, f. Dynasti; Fyrste-Rakke.
Dyscole, m. vranten, sær Person.
Dysenterie, f. Blodgang, c.
Dysurie, f. Koldpis, c.

E

Eau, f. Vand, n.; Regn, c.; Hav, n.; Flod ꝛc.; — forte, Skedevand; eaux, pl. Bad; Badested, n.; Sundhedsbrønd, c.
Eaux et Forêts, f. pl. Forstvæsen, n.
Ebarber, v. a. rage Skiæget af; bortskiære, beskiære, beklippe; afrive det Skadne af Fier.
Ebat, m. (meest i pl.) Forlystelse, Tidsfordriv, c.
Ebattement, m. Tidsfordriv, c.
s'Ebattre, v. r. fornøie sig.
Ebaubi, ie, a. fa. forskrækket, forbauset.
Ebauche, f. Grunddtegning; Skitse, c.; Udkast, n.
Ebaucher, v. a. giøre et Omrids; giøre første Udkast ell. Dispositionen; skruphøvle.
Ebauchoir, m. Pousserestok; Redskab at afhugge det Groveste; groveste Hegle.
s'Ebaudir, v. r. fornøie sig.
Ebbe, f. Ebbe, c.
Ebène, f. Ibenholt, n.
Ebéner, v. a. bedse sort; give Træ Ibenholts Udseende.
Ebénier, m. Ibenholttræ.
Ebéniste, m. Snedker, som arbeider i Ibenholt, Konstsnedker, c.
Eblouir, v. a. blende, forblinde; indtage.
Eblouissant, p. af Eblouir.
Eblouissement, m. Blendelse; Forblindelse, c.

Eborgner, v. a. flaae et Øie ud; * betage Lysning.
Ebouillir, v. n. koge hen, indkoges.
Eboulement, m. Fald, n.; Synkning, c.
Ebouler, v. n. & s'—, v. r. synke ned, falde sammen. [sammen.
Eboulis, m. noget som er synket, faldet
Ebourgeonnement, m. overflødige Knoppers Afklippelse.
Ebourgeonner, v. a. klippe overflødige Knopper og Skud bort.
Ebouriffé, ée, a. forpiusket; * forvirret. [c.
Ebranchement, m. Grenes Afkapning,
Ebrancher, v. a. kappe Grenene af.
Ebranlement, m. Rystelse; Bevægelse, c.
Ebranler, v. a. ryste; bevæge. s'—, v. r. bevæges, rystes; vakle.
Ebraser, v. a. T. udvide (en Dør, Hvælving &c.). [brække Kanten af.
Ebrécher, v. a. giøre Skaar i noget;
Ebrener, v. a. afvaske, rense et Barn.
Ebriété, f. Beruselse, c.
Ebrillade, f. et Rap, et Ryk med Tøilen.
Ebrouement, m. Prusten, Nysen, c.
Ebrouer, v. a. skylle, vaske. s'—, v. r. pruste (om Heste).
Ebruiter, v. a. udsprede, bære ud, kundgiøre. s'—, v. r. rygtes, bæres ud.
Ebuard, m. Kile til at kløve med.
Ebullition, f. Opbrusen, Kog; Giæring; Hedeblegn, c.
Ecaché, ée, a. bred, indtrykket, flad.
Ecachement, m. Sønderknuselse, c.
Ecacher, v. a. sønderknuse; trykke flad.
Ecacheur d'or, m. en Guldslager.
Ecaille, f. Fiskeskæl; Skal paa Skildpadder, Østers &c. [Skæl er afskrabet.
Ecaillé, ée, p. & a. skællet; hvorpaa
Ecailler, v. a. tage Skæl af. s'—, v. r. skalle af, falde af som Skæl.
Ecailler, m. -ière, f. Østershandler, c.
Ecailleux, euse, a. skællet.
Ecaillon, m. en Hestes Krogtand.
Ecale, f. Æggeskal; Bælg, ydre Nøddeskal. [r. falde ud af Skallen.
Ecaler, v. a. pille Skallen af. s'—, v.
Ecanguer, v. a. svinge Hør.
Ecarbouiller, v. a. slaae itu, knuse.
Ecarlate, f. Skarlagen, Skarlagens Klæde. [gensfeber.
Ecarlatine, a. f. fièvre —, Skarla-
Ecarquiller, v. a. opspile, sprede.
Ecart, m. Spring til Siden, Undvigelse; Sidetrin; * Udskeielse, Udsvævelse, c.; T. bortkastet Kort; à l'—, ad. afsides, tilside. [&c. afsides.
Ecarté, ée, p. & a. fjernet, afsondret
Ecarteler, v. a. partere i fire Stykker.
Ecartement, m. Fjernelse, Afsondring; Fratræden; Udspredning, c.
Ecarter, v. a. lægge bort fra hinanden, skille ad; fjerne, afsondre; adsprede, sprede ell. sprude omkring; sprede Haglen (om en Flint); * afvende, afværge; kaste Kort. - v. n. fare ud, vige af, stræve ud. s'—, v. r. skille sig ad, fjerne sig; * afvige fra.
Ecclésiaste, m. Prædikenernes Bog.
Ecclésiastique, m. & a. Geistlig; geistlig; Jesu Siraks Bog.
Ecervelé, ée, a. uforstandig, ubesindig.
Echafaud, m. Stillads; Skaffot, c.
Echafaudage, m. Stilladsers Opreisning; Stillads, n.
Echafauder, v. n. reise Stilladset op; * giøre stor Tilberedelse.
Echalas, m. Stang, Pæl ved Viinstokke ell. smaa Træer. [ning, c.
Echalassement, m. Viintræers Stange-
Echalasser, v. a. flytte med Pæle ell. Stænger. [le ell. Riis.
Echalier, m. et Gierde af Stænger, Pæ-
Echalote, f. Slags Løg, Skalotte; Messingplade paa en Orgelpibe.
Echamper, Echampir, v. a. T. udhæve en Figur ved Lys og Skygge.
Echancrer, v. a. tilskiære buevis; udhule. [Indsnit.
Echancrure, f. Udhulning, c.; rundt
Echandole, f. Tagspaan, c.
Echange, m. Tusk, Omskiftning; Udverling, c. en —, ad. til Bytte.
Echanger, v. a. bytte, verle; udverle.
Echanson, m. Mundskienk, c.
Echansonnerie, f. Mundskienks Embede; Hofkielder, c.

Echantillon, m. Prøve (af Klæde ell. Tøi); Mynster, n.
Echantillonner, v. a. prøve Vægt og Maal; skiære Prøver af.
Echanvrer, v. a. svinge Hamp ell. Hør.
Echanvroir, m. Hørsvinge, c.
Echappatoire, f. fa. Udflugt; Undskyldning, c.
Echappé, m. en Hest, avlet af en Hingst og Hoppe af forskiellig Race; * Affom, Descendent.
Echappée, f. Ubesindighed, Drengestreg, c.; **— de vue**, lang, smal Udsigt; **— de lumière**, Streiflys, Lysning giennem en snever Aabning; Rum under en Huustrappe; Plads i en Allee, hvor man kan vende; Gang giennem Stalden bag Hestene; **par échappées**, ad. nu og da; stødeviis, forborgent.
Echappement, m. T. Stikhiulets Takkers Undslipning, Stødværk, Standsning, engelsk Hage (Krog) i Uhre.
Echapper, v. a. undgaae, undløbe. - v. n. **(de...)** slippe fra, undkomme; **(à...)** undgaae, unddrage sig Synet; undslippe. **s'—**, v. r. undvige, slippe; * overile sig; gaae op i Sømmene.
Echarbot, m. Vandnød, Vandkastagne, c.
Echarde, f. liden Splint, Torn.
Echardonner, v. a. rense for Tidsler, luge.
Echardonnoir, m. Hakke, at rydde Tidsler op med.
Echarner, v. a. skrabe Kiød fra Huden.
Echarnoir, m. Skrabekniv, c.
Echarpe, f. Skierf; Bind, Axelbaand, n.; Baandsløife; Bløskive, c.; Toug at styre en Takkel; **en —**, ad. skiævt, paa Skraa, tversover; * distrait.
Echarper, v. a. give et Tverhug; angribe fra Siden; binde Reb om en Byrde, som skal hisses op.
Echars, arse, a. karrig; af ringere Gehalt; **vent —**, ustadig og svag Vind.
Echarseté, f. ringe Gehalt (af Mynter).
Echasse, f. Slags stor Lineal; Styltegænger (Fugl); **échasses**, pl. Stylter.
Echauboulé, ée, a. fuld af Hedeblegne.
Echauboulure, f. Hedeblegn, c.
Echaudé, m. Slags Kage.
Echauder, v. a. skolde, dyppe i hedt Vand. **s'—**, v. r. skolde sig; * fa. narres, bedrages.
Echaudoir, m. Sted ell. Kar, Kiedel hvori skoldes, koges.
Echauffaison, f. Hede i Kroppen, Hedeblegne.
Echauffant, ante, a. hidsende.
Echauffé, m. **sentir l'—**, lugte brændt.
Echauffement, m. Opvarmelse; Hidsighed, c.
Echauffer, v. a. giøre heed, varme; hidse; * ophidse; giøre vred. **se —**, v. r. blive varm, blive hidsig.
Echauffourée, f. fa. et ubesindigt, ulykkeligt Foretagende.
Echauffure, f. Hedeblegn, c.
Echauguette, f. høit Sted til Udkig, Varetaarn; høit opstilt Skilderhuus.
Echéance, f. Forfaldstid, c.
Echec, m. Skak; fig. Tab, n. Ulykke, c.
Echecs, pl. Skakspil, n.
Echelier, m. Stige til en Kran.
Echelle, f. Stige; Maalestok, c. Scala, Tonestige, c.; Trappe, Skibsstige, c.
Echelon, m. Trin paa en Stige; * Trin til Forfremmelse.
Echenal, Echeneau, m. Træ-Tagrende, c.
Echeniller, v. a. rense fra Kaalorme.
Echeveau, m. et Fed, Bundt Garn, Traad.
Echevelé, ée, a. forstyrret, med forvirrede, uflettede Haar.
Echevin, m. en Raadmand, Byens Kæmner.
Echevinage, m. en Raadmands Bestilling.
Echillon, m. Skypompe, c.
Echine, f. Rygrad, c.
Echinée, f. Stykke Svineryg.
Echiner, v. a. brække Rygraden; * fa. ihielslaae; giennembanke.
Echiqueté, ée, a. inddeelt i Ruder som et Dambræt; **en —**, rudeviis.
Echiquier, m. Skakbræt, n. Slags Fiskenet.
Echo, m. Ekko, Gienlyd.
Echoir, v. n. tilfalde; forfalde, udløbe.
Echome, m. Aaretol, Roerpind, c.
Echoppe, f. Skillebod, Krambod ved en Muur; Slags Gravstikke.

Echopper, v. a. arbeide med Raderenaalen.

Echouement, m. Stranding, c.

Echouer, v. n. strande, komme paa Grund; * slaae feil, glippe. - v. a. sætte paa Grund.

Ecimer, v. a. afkappe, studse et Træ.

Eclabousser, v. a. bestænke med Gadeskarn.

Eclaboussure, f. Stænk af Gadeskarn.

Eclair, m. Lynild, c. Lyn; Blik, Glimt, n.

Eclairage, m. Belysning af en By.

Eclairci, m. lyst, aabent Sted i en Skov.

Eclaircir, v. a. opklare, gjøre klar, lys, blank; fortynde; * oplyse, tydeliggjøre.

Eclaircissement, m. Forklaring, Oplysning, c. [sigtsfuld.

Eclairé, ée, p. & a. oplyst; klar; ind-

Eclairer, v. a. lyse, belyse; oplyse; iagttage, have Øie paa. - v. n. lyse, skinne, funkle. - v. i. lyne.

Eclaireur, m. Blinker; Fortrab, c.

Eclanche, f. Lammekølle, c.

Eclat, m. Splint, Spaan, c.; afsprengt Stykke; Knald, Skrald, n.; Støi; stor Opsigt; Glands, Anseelse, c.; — **de rire**, Skoggerlatter.

Eclatant, ante, a. skinnende; som gjør Opsigt, udmærket; klingrende.

Eclater, v. n. briste, springe; springe i Stykker; knalde; glimre; bryde ud, løs; rygtes. **s'**—, v. r. bryde løs, springe, spaltes. **s'— de rire**, udbryde i

Eclipse, f. Formørkelse, c. [Latter.

Eclipser, v. a. formørke; * fordunkle, overgaae. **s'**—, v. r. formørkes; * gaae bort, forsvinde.

Ecliptique, f. Solens Bane. - a. som vedkommer Formørkelse.

Eclisse, f. Skinne, c. Bakke, til at lave Ost paa. [brudt Lem.

Eclisser, v. a. binde Skinner om et

Ecloppé, ée, a. fa. hinkende, halt; kraftesløs.

Eclore, v. n. krybe ud af Ægget; spire frem; springe ud, blomstre; udbryde, komme for Lyset.

Ecluse, f. Sluse; Sluseport, c.

Ecofrai, m. Tilskærerbord, n.

Ecolâtre, m. Skolark, Geistlig som har Opsigt over Skoler.

Ecole, f. Skole, c.

Ecolier, m. **ière**, f. Discipel, Skolar, Skoledreng, -pige; Begynder, c.

Econduire, v. a. afvise, vise bort.

Economat, m. Forvalterpost; Forvalterbolig; Contor; Forvaltning, c.

Econome, a. oeconomisk, huusholdersk. - m. Oeconom; Forvalter; Huusholder, c.

Economie, f. Oeconomi; Huusholdning; Sparsomhed, c.

Economique, a. oeconomisk; sparsommelig; besparende.

Economiser, v. a. forvalte sparsomt; holde til raade.

Ecoperche, f. Kranbielke, c.

Ecorce, f. Bark; Skal, Skorpe, c.; * Skin, udvortes Syn.

Ecorcer, v. a. skalle Barken af. **s'**—, v. r. afskalles. [gen; * med Magt, af Tvang.

à Ecorche-cul, ad. glidende paa Ba-

Ecorcher, v. a. flaae, trække Huden af; skurre i Ørene; — **une langue**, radbrække et Sprog; — **le renard**, kaste op.

Ecorcherie, f. Rakkerkule; * fa. Værtshuus, hvor Folk snydes.

Ecorcheur, m. Rakker; * Udsuger, Optrækker, c.

Ecorchure, f. Sted hvor Huden er afstødt, afreven; Hudløshed, c.

Ecore, f. steil Kyst.

Ecorner, v. a. støde Hornene af; støde Kanten af; * forringe, svække.

Ecornifler, v. a. snylte sig et Maaltid til. - v. n. snylte.

Ecorniflerie, f. Snylten, c.

Ecornifleur, m. **-euse**, f. Snyltegjest, c. [ud af Skallen.

Ecosser, v. a. pille Bønner, Erter

Ecot, m. Bidrag, Sammenskud til et Gilde; Selskab, som spiser sammen.

Ecouane, f. fiin Rasp, Fiil; Myntfiil, Myntraspe, c.

Ecouaner, v. a. T. afraspe, affile.

Ecouer, v. a. studse, skiære Halen af.

Ecoulement, m. Afløb, Udløb, n.; * Afsætning, c.
Ecouler, v. n. & **s'–**, v. r. løbe ud, flyde bort, løbe af; * forløbe, begive sig bort, trække bort; afsættes.
Ecourter, v. a. afkorte, gjøre kortere; studse Haar &c.
Ecoute, f. Lyttekrog, c.; Skiøde, n.; **être aux écoutes**, staae paa Luur.
Ecouter, v. a. høre; høre til; lytte; give Bifald; bønhøre.
Ecouteux, a. (om en Hest) skudig, adspredt.
Ecoutille, f. Skibslüge, c.
Ecouvillon, m. Ovnvisker; Kanonvisker, c.
Ecouvillonner, v. a. rense med Ovnvisker ell. Kanonvisker.
Ecran, m. Ildskierm, Kakkelovnsskierm, c.
Ecrancher, v. a. udstryge Folder.
Ecrasé, ée, p. & a. flad, afstumpet; fortrykt.
Ecraser, v. a. knuse, sønderträde: nedtynge; * overlæsse, overvælde: ødelægge; overgaae.
Ecrémer, v. a. skumme Fløden af; * tage det bedste af.
Ecréner, v. a. beskiære skrifte Bogstaver.
Ecrevisse, f. Krebs, c.
s'Ecrier, v. r. skrige, udbryde i Skrig ell. Raab.
Ecrin, m. lidet Skriin, Juveelskriin, n.
Ecrire, v. a. & n. skrive.
Ecrit, m. Skrift; Haandskrift, c.; **écrits, pl.** Skrifter, Bøger; **par –**, skriftlig.
Ecriteau, m. Opskrift paa noget; opslagen Seddel, Placat, c.
Ecritoire, f. Skrivetøi, n.
Ecriture, f. Kunst at skrive; Skrift; hvad der er skreven; Haand, c. den hellige Skrift.
Ecrivailler, v. a. skrive meget, skrive Kragetæer.
Ecrivailleur, Ecrivassier, m. Smører, Scribler, c.
Ecrivain, m. Skriver; Skrivemester; Skribent, c.
Ecrou, m. Skruemoderen; et Register over Fanger.
Ecrouelles, f. pl. Kirtelsyge, Kro p, c.
Ecrouer, v. a. indføre en Fanges Navn paa Fangeregisteret.
Ecrouir, v. a. hamre Metal, for at gjøre det tættere.
Ecroulement, m. Synken, Indfalden, Nedstyrtning, c.
s'Ecrouler, v. r. falde, styrte ind, synke.
Ecroûter, v. a. skiære Skorpen af Brød.
Ecru, ue, a. (om Silke &c.) raa; ubleget.
Ecu, m. Skiold; Vaabenskiold, n. en Daler.
Ecueil, m. Klippe, c. Skiær, n.
Ecuelle, f. Skaal, Spølkumme, c.
Ecuellée, f. en Skaal fuld.
Eculer, v. a. træde Kappelæderet ned.
Ecumant, ante, a. skummende.
Ecume, f. Skum; * Afskum, n.
Ecumer, v. n. & a. skumme; afskumme; kaste Skum fra sig; **– les mers**, drive Sørøveri.
Ecumeur, m. **– de marmites**, Snyltegiest; **– de mer**, Sørøver, c.
Ecumeux, euse, a. skummende.
Ecumoire, f. Skumskee, c.
Ecurage, m. Skuring, c.
Ecurer, v. a. skure, rense, feie.
Ecureuil, m. Egern, n.
Ecureur, m. **-euse**, f. Brønd-Renser, Skuremand; Skurekone, c.
Ecurie, f. Hestestald; hvad der hører til en Hofstal.
Ecusson, m. Vaabenskiold; Brystskiold, n. Frugtøie; Kryderpose, c. **greffer, enter en –**, oculere.
Ecussonner, v. a. oculere.
Ecussonnoir, m. Oculereknív, c.
Ecuyer, m. fordum Vaabendrager; nu Staldmester; Berider; een som leder en fornem Dame ved Haanden; **– tranchant**, Forskiærer; **– de cuisine**, Kiøkkenmester, c.
Edenté, ée, a. tandløs.
Edenter, v. a. bryde Tænder ud, fordærve dem.
Edifiant, ante, a. opbyggelig.
Edificateur, m. som gierne bygger, Bygherre, c.
Edification, f. Byggen; Opbyggelse, c.
Edifice, m. Bygning, c.
Edifier, v. a. bygge; * opbygge.
Edit, m. Edict, n. Forordning, c.
Editer, v. a. udgive (en Bog).
Editeur, m. Udgiver, c.

Edition, f. Forlag, n. Udgave, c.
Edredon, m. Edderduun.
Educateur, m. **-trice**, f. Opdrager, c.
Education, f. Opdragelse, c.
Edulcorer, v. a. giøre sød, betage Skarphed.
Efaufiler, v. a. trække Traadene ud.
Effaçable, a. hvad der kan udslettes.
Effacer, v. a. udslette, udstryge; * fordunkle, overgaae; T. – **le corps, les épaules**, trække Hovedet og Skulderne lidt ind for at dække sig ell. rette sig.
Effaçure, f. det Udstrøgne.
Effaré, ée, p. forvirret, bestyrtet, ude af sig selv.
Effarer, v. a. bestyrtse, forvirre. **s'–**, v. r. blive bestyrtet, forvirret.
Effaroucher, v. a. forfærde, skræmme; * afskrække.
Effectif, ive, a. virkelig; i Gierningen.
Effectivement, ad. virkeligen.
Effectuer, v. a. iværksætte, udføre. **s'–**, v. r. udrettes. [blødagtig, forkiælet.
Efféminé, ée, p. & a. qvindagtig,
Efféminer, v. a. giøre qvindagtig, forkiæle; svække. **s'–**, v. r. blive blødagtig, svag.
Effervescence, f. Opbrusning, c.
Effervescent, ente, a. opbrusende; heftig.
Effet, m. Virkning; Udførelse, c. Effect: Gierning, c. rørligt Gods; **effets**, pl. Effecter, Sager; **pour cet –, à cet –**, til den Ende, i den Hensigt; **en –**, ad. virkeligen.
Effeuiller, v. a. afplukke, stryge Blade af. **s'–**, v. r. miste sine Blade.
Efficace, a. kraftig, virkende. – f. Virksomhed, c [ning, c.
Efficacité, f. Kraft, Virksomhed; Virk-
Efficient, ente, a. virkende.
Effigie, f. Billede, n.
Effigier, v. a. henrette **in effigie**.
Effilé, ée, a. trævlet; lang, tynd, smal.
Effilé, m. smal Fryndse; Sørgeklæde med Fryndser. [trævles.
Effiler, v. a. trævle op. **s'–**, v. r ud-
Effiloquer, v. a. optrævle Silke.
Effilure, f. det Optrævlede.

Efflanqué, ée, p. & a. udpisket; mager, afkræftet. [en Hest.
Efflanquer, v. a. udmagre, afmatte
Effleurer, v. a. skrabe Huden, afstryge det øverste; rive lidt; behandle løselig.
Efflorescence, f. Forvittring; Ansætning af saltede Dele; Slags Udslæt.
Effluence, f. T. Udstrømning, c.
Effondrer, v. a. sønderbryde; støde ind; tage Indvolde ud; omspade Jorden dybt.
Effondrilles, f. pl. Bundfald, Grums.
s'Efforcer, v. r. anstrænge sin Kraft, bestræbe sig. [Forsøg, n.
Effort, m. Anstrængelse, Bestræbelse, c.;
Effraction, f. Indbrud, n.
Effrayer, v. a. forskrække. **s'–**, v. r. forskrækkes. [fræk.
Effréné, ée, a. * uregierlig, tøilesløs,
Effriter, v. a. udmavre, udvisse Jord.
Effroi, m. Skræk, Forfærdelse, c.
Effronté, ée, a. uforskammet, fræk.
Effronterie, f. uforskammet Væsen; Frækhed, c.
Effroyable, a. forfærdelig, gyselig.
Effusion, f. Udgydelse; * Hiertets Udøsselse, c.
Efourceau, m. Blokvogn, c.
Egal, ale, a. lige; jevn; eens; ligegyldig; ligesindet; **à l'–, de**, lige med, lige saa meget som. – m. Ligemand.
Egalement, ad. lige, paa lige Maade, eens, lige meget.
Egaler, v. a. giøre lige, jevn; **(q. à q.)** sammenligne. – v. n. komme lig, komme nær, udgiøre det samme. **s'–**, v. r. **à q.** sætte sig ved Siden af een.
Egaliser, v. a. giøre lige; udjevne.
Egalité, f. Lighed; Jevnhed, c.
Egard, m. Hensyn; Henseende; Agtelse for een; Betragtning; **à l'– de**, ad. med Hensyn til; i Sammenligning med. [velse, c.
Egarement, m. * Vildfarelse; Udsvæ-
Egarer, v. a. vildlede; bringe i Vildfarelse; forlægge. **s'–**, v. r. farvilde sig; gaae fra Sagen; gaae fra Forstanden.
Egayer, v. a. fornøie, opmuntre; giøre livlig, behagelig.

Eglantier, m. Hyventorn, vild Rosenbusk, c.
Eglantine, f. vild Rose.
Eglise, f. Kirke; Menighed; Geistligheden.
Eglogue, f. Hyrdedigt, n.
Egohine, f. Haandsaug, c.
Egoïser, v. n. tale for meget om sig selv.
Egoïsme, m. Egoisme, Selvkiærlighed, c.
Egoïste, m. Egoist, Egenkiærlig.
Egorger, v. a. skiære Halsen af, qvæle; dræbe; * ødelægge, udsuge.
Egorgeur, m. n. c. Morder, c.
s'Egosiller, v. r. skrige sig hæs.
Egout, m. Vands Afløb, Dryppen af Tage; Rende, Rendesteen, Udløbs-Canal, Cloak; aabent Saar.
Egoutter, v. n. & s'–, v. r. afdryppe; afdryppes. - v. a. lade afdryppe; lede bort.
Egouttoir, m. Bret, hvorpaa man lader Kiøkkentøi rinde af.
Egrapper, v. a. pille Druer af Klaserne.
Egratigner, v. a. kradse, rive med Negle ꝛc. opkradse.
Egratignure, f. Saar af Kradsen, Rift, Skramme.
Egravillonner, v. a. omplante et Træ i ny, reen Jord.
Egrener, v. a. pille Frø, Korn ꝛc. ud af Ax. s'–, v. r. tabe Korn; falde ud, smuldre.
Egrillard, arde, a. livlig, lystig.
Egrilloir, m. Rist, Gitterværk for en Fiskedam.
Egriser, v. a. polere en raa Diamant.
Egrugeoir, m. Slags Træmorter.
Egruger, v. a. støde smaat.
Egrugeure, f. smaa sønderstødte Stykker.
Egueuler, v. a. brække Halsen ell. det Øverste paa et Kar. s'–, v. r. fa. skrige sig hæs.
Eherber, v. a. luge.
Ehonté, ée, a. uforskammet, skamløs; vanæret.
Ehouper, v. a. kappe Toppen af.
Ejaculation, f. Sædens Udsprøitning, c.
Elaboration, f. Forarbeidelse, Tilberedning, c.
Elaborer, v. a. tilberede, bearbeide, udarbeide.
Elagage, m. Grenes Afkæring, c.
Elaguer, v. a. kappe de overflødige Grene; skiære ud, beskiære.
Elan, m. Elsdyr, n.; Spring, Sæt, n.; Sving; Følelser, Udbrud af Følelser.
Elancé, ée, a. lang, mager, tyndlivet.
Elancement, m. Sting, Stikken i Legemet; * Opløftelse, c.
Elancer, v. n. stikke. s'–, v. r. løbe ell. styrte løs paa; svinge sig op.
Elargir, v. a. udvide; giøre bredere, videre; lægge ud; sætte i Frihed. s'–, v. r. blive bredere, udvides.
Elargistement, m. Udvidelse, Udbredelse; Løsladelse, c.
Elargissure, f. Tilsætning, Klæders Udvidelse, c.
Elasticité, f. Elasticitet, Spændekraft, c.
Elastique, a. elastisk.
Elatine, f. vild Hør.
Electeur, m. Churfyrste; Vælger, c.
Electif, ive, a. hvad der skeer ved Valg; royaume –, Valgkongerige.
Election, f. Valg, n. Udvælgelse, c.
Electivité, f. Valgbarhed, c.
Electoral, ale, a. churfyrstelig; Valg-.
Electorat, m. Churfyrsteværdighed, c.; Churfyrstendom, n.
Electrice, f. Churfyrstinde, c.
Electricité, f. Electricitet, electrisk Kraft.
Electrique, a. electrisk.
Electrisation, f. Electrisering, c.
Electriser, v. a. electrisere.
Electuaire, f. Slags Lægemiddel, Latværge.
Elégamment, ad. ziirligt, elegant.
Elégance, f. Elegants, Ynde, Ziirlighed, c.
Elégant, ante, a. elegant, smagfuld, ziirlig.
Elégiaque, a. elegisk.
Elégie, f. Elegi, c. Klagedigt, n.
Elégir, v. a. giøre tyndere, høvle.
Elément, m. Element; Grundstof; éléments, pl. Begyndelsesgrunde.
Elémentaire, a. elementarisk.
Eléphant, m. Elephant, c.
Eléphantiasis, m. Slags Udslet, Spedalskhed, c.
Elévation, f. Forhøielse; Ophøielse; Høide, Høi, c.; T. Polhøide; en Byg-

nings Fremstilling i Façaden; * Opløftelse; Siæls Storhed.
Elève, m. & f. Elev, Lærling, c.
Elever, v. a. ophøie, sætte høiere; opføre, opreise; opdrage, opelske; ophøie, forædle. s'—, v. r. hæve sig; stige op; svinge sig op; beløbe sig til; * blive hovmodig.
Elevure, f. Blegn paa Huden.
Elider, v. a. T. udelade et Bogstav.
Eligibilité, f. Valgbarhed, c.
Eligible, a. valgbar.
Elimé, ée, p. & a. forslidt.
Eliminer, v. a. n. a. udsætte; udstøde.
Elire, v. a. vælge, udvælge, udsee.
Elision, f. T. et Bogstavs Udeladelse.
Elite, f. Udvalg; det Udvalgte, Bedste.
Elixir, m. Elixir, kraftigt Lægemiddel.
Elle, pr. hun.
Ellébore, m. Nysenrt, c.
Ellipse, f. (i Grammatiken) Ords Udeladelse; Ellipse, aflang Runding.
Elliptique, a. elliptisk; aflang rund.
Elocution, f. Udtale; Foredrag, Udtryksmaade; Ordenes Sammensætning.
Eloge, m. Roes; Lovtale, c.
Elogiste, m. een som skriver, holder Lovtaler.
Eloignement, m. Bortfjernelse; Frastand; Fraværelse; * Afsky, Modbydelighed, c.
Eloigner, v. a. fjerne, bortfjerne; opsætte; frastøde. s'—, v. r. bortfjerne sig; * tilsidesætte; vise Modbydelighed
Eloquemment, ad. veltalende. [for.
Eloquence, f. Veltalenhed, c.
Eloquent, ente, a. veltalende; * udtryksfuld.
Elu, ue, p. udvalgt, udkaaret.
Elucidation, f. Opklaring, c.
Elucubration, f. møisommeligt udarbeidet lærd Værk. [fra.
Eluder, v. a. narre, undgaae, snige sig
Elusion, f. List, Bedrageri.
Elysée, m. Elysium.
Email, m. Smelteværk, Glasur; emailleret Arbeide; Tænders hvide Glands; Klenodie paa et Ordensbaand.
Emailler, v. a. emaillere; * pryde.
Emailleur, m. een, som emaillerer.
Emaillure, f. Konst at emaillere, Emaillering, c. [spring, n.
Emanation, f. Udstrømning, c. Udspring, n.
Emancipation, f. Løsgivelse, Befrielse, c.
Emanciper, v. a. frikiende en Søn fra den faderlige Magt; giøre myndig; løsgive, frigiøre, emancipere. s'—, v. r. tage sig for megen Frihed.
Emaner, v. n. udstrømme; * flyde af, hidrøre. [den.
Emargement, m. Optegnelse ved Randen.
Emarger, v. a. bemærke, optegne ved Randen.
Emasculer, v. a. gilde. [snakke.
Embabouiner, v. a. fa. narre, besnakke.
Emballage, m. Indpakning; Indpaknings Løn; det hvori noget indpakkes.
Emballer, v. a. pakke ind; * lyve brav.
Emballeur, m. Indpakker, a. fa. Windbeutel. [Landingssted, n.
Embarcadère, m. Indskibningssted; Landingssted, n.
Embarcation, f. lidet Fartøi.
Embargo, m. Beslag, Forbud paa Skibe.
Embarquement, m. Indskibning, Indladning, c. Befattelse med en Ting.
Embarquer, v. a. indskibe; * fa. vikle sig ind i en Ting, befatte sig med.
Embarras, m. Hindring; Spærring; * Forvirring; Forlegenhed; **faire de l'—**, giøre Ophævelser; give sig en vigtig Mine.
Embarrassant, ante, a. hvad der foraarsager Hindring, Uleilighed; som sætter i Forlegenhed.
Embarrasser, v. a. foraarsage Hindring, Besværlighed; spærre; volde Uleilighed; forvirre, forvikle; sætte i Forlegenhed. s'—, v. r. sættes i Forlegenhed, forurolliges; forvikle sig i.
Embasement, m. Grundmuur, c. Fodstykke, n. [baand.
Embatage, m. Hiuls Beslag med Jernbaand.
Embâter, v. a. lægge Kløvsaddel paa
Embattre, v. a. beslaae Hiul. [et Æsel.
Embauchage, m. en Svends Antagelse i Arbeide; Gilde derved.

Embaucher, v. a. sætte i Arbeide, tage i Arbeide (om Haandværksvende); hverve til Soldat ved List.
Embaucheur, m. Hverver; Oprørstifter; Oldgesel som skaffer Svende Arbeide.
Embaumement, m. Indbalsamering, c.
Embaumer, v. a. indbalsamere; fylde med Vellugt.
Embéguiner, v. a. binde et Klæde om Hovedet; sætte Griller i Hovedet.
Embellir, v. a. forskjønne. - v. n. & **s'–**, v. r. blive skjønnere.
Embellissement, m. Forskjønnelse, Prydelse, c.
Embérize, f. Guldspurv, c.
s'Emberlucoquer, v. r. fa. forgabe sig i noget, saa man ei mere har rigtig Dom.
Embesogné, ée, a. sysselsat.
Emblaver, v. a. besaae, tilsaae en Ager.
Emblavure, f. tilsaaet Ager.
d'Emblée, ad. strax, i første Angreb.
Emblématique, c. sindbilledlig.
Emblème, m. Sindbillede, n.
Emblure, f. Tilsaaning, c.
Embobiner, v. a. forføre, narre.
Emboiser, v. a. smigre, besnakke.
Emboîtement, m. Sammenføining; Sammenfugning, c.
Emboîter, v. a. føie sammen i Fuger, fælde, tappe sammen.
Emboîture, f. Fuge, Sammenfugning, c.
Embonpoint, m. Corpulence, Fyldighed, c. Legems Beskaffenhed.
Embordurer, v. a. indfatte i Ramme.
Embouchement, m. Ansætning, Mundens Ansats, c.
Emboucher, v. a. sætte et Blæse-Instrument til Munden; lægge Bidsel i Munden; lægge een Ordene i Munden, han skal sige, underrette vel. **s'–**, v. r. kaste sig i, udgyde sig i (om Floder).
Embouchoir, m. Støvleblok, c. Mundstykke, n.
Embouchure, f. Mundding, c.; Udløb, n.; Mundstykke; Mundbid; Ovnhul, n. Ansats paa Tverfløiten.
Emboucler, v. a. giøre et Spænde fast, spænde.
Embouer, v. a. besudle, besmøre.
Embourber, v. a. føre i et Morads. **s'–**, v. r. blive siddende i Dynd.
Embourrer, v. a. udstoppe med Haar.
Embourrure, f. Udstopning, c. Betræk, n.
Embourser, v. a. stikke Penge i sin Pung.
Emboutir, v. a. giøre drevent Arbeide; udgravere; giøre ophøiet Broderi.
Embranchement, m. Bielkers Sammenfugen; Giennemfletning med Grene; Snoening; flere Veies Sammenstød.
Embrancher, v. a. giennemflette med Grene; forbinde Bielker &c.; sammenlodde. **s'–**, v. r. n. a. snoe sig i hinanden; * forvikle sig.
Embrasement, m. Ildebrand, c. * Oprør, n.
Embraser, v. a. antænde; sætte Ild paa; * opflamme. **s'–**, v. r. antændes.
Embrassade, f. hiertelig Omfavnelse, c.
Embrassement, m. Omfavnelse; **embrassements**, pl. legemlig Omgang.
Embrasser, v. a. omfavne, omarme; * omfatte; gribe, paatage sig; antage.
Embrasure, f. Skydeskaar, n. den skraa Aabning i en Muur til Dør ell. Vindue.
Embrener, v. a. beskide, besudle. **s'–**, v. r. blande sig i smudsige Sager.
Embrever, v. a. fuge, indpasse, fælde ind i en Fuge.
Embrocher, v. a. sætte paa Spid.
Embroncher, v. a. giøre vred ell. fortrædelig.
Embrouillement, m. Forvirring, c.
Embrouiller, v. a. forvirre. **s'–**, v. r. forvirres, forvikles, blive dunkel.
Embruiné, ée, p. beskadiget ved kold Støvregn.
Embrumé, ée, p. skiult i Taage, taaget.
Embruncher, v. a. fælde Bielker og Sparrer sammen.
Embryon, m. Foster, n. Spire som endnu ei er udviklet.
Embûche, f. Baghold, n.; listig Efterstræbelse, Snare, c.
s'Embûcher, v. r. skiule sig i Krat.
Embuscade, f. Baghold, n.
s'Embusquer, v. r. lægge sig i Baghold.

Emeraude, f. Smaragd, c.
Emeri, m. Smergel, c.
Emerillon, m. Lærkefalk, mindste Falk.
Emerillonné, ée, a. frisk, munter af Udseende. [udtient.
Emérite, a. m. en Emeritus, som har
Emersion, f. en Planets Udtrædelse af Skygge ell. Formørkelse.
Emerveiller, v. a. sætte i Forundring. s'—, v. r. forundres, forskrækkes.
Emétique, a. & m. Brækmiddel, n.
Emettre, v. a. T. (un appel) appellere; n. c. yttre, fremkomme med; bringe i Omløb.
Emeute, f. Opstand, c. Oprør, Opløb, n.
Emier, Emietter, v. a. smulre Brød, bryde smaat. [Udvandrer, c.
Emigrant, m. -ante, f. Emigrant,
Emigration, f. Udvandring, c.
Emigré, m. -ée, f. en Emigreret, Udvandret. [Fødeland.
Emigrer, v. n. udvandre, forlade sit
Emincée, f. en Skive Kiød.
Emincer, v. a. skiære Kiød i Skiver.
Eminemment, ad. i høieste Grad; fortrinlig.
Eminence, f. Høihed; en Høi; Forhøining, o. Eminents (Ærestitel).
Eminent, ente, a. høit, ophøiet; * fortræffelig, fortrinlig; overhængende.
Eminentissime, a. Kardinalers Ærestitel.
Emissaire, m. Udsending, Spion, c.
Emission, f. Bortstødelse fra sig; Udkastning, Udflydelse, c. [huus.
Emmagasiner, v. a. oplægge i Pak-
Emmailloter, v. a. svøbe, indsvøbe.
Emmaller, v. a. pakke i Kuffert.
Emmancher, v. a. forsyne med Skaft, Haandgreb. [ter.
Emmancheur, m. een som giør Skaf-
Emmanchure, f. Ærmehul, n.
Emmantelé, ée, a. indsvøbt i Kappe.
Emmariné, ée, a. forsynet med Folk, bemandet; vant til Søen.
Emmariner, v. a. bemande, forsyne et Skib med Matroser.
Emménagement, m. Bohavets Indflyt og Ordning.
s'Emménager, v. r. anskaffe sig Bohave; indrette sig.
Emmener, v. a. føre bort, tage bort.
Emmenotter, v. a. lægge Haandjern paa. [Møbler.
Emmeubler, v. a. bortleie ell. sælge
Emmieller, v. a. bestryge, blande med Honning.
Emmiellure, f. Honningsalve (til Heste).
Emmitoufler, v. a. fa. indpakke varmt, indhylle.
Emmortaiser, v. a. fælde et Stykke Træ ell. en Not ind.
Emmurer, v. a. omgive med Muur.
Emmuseler, v. a. lægge Mundkurv paa.
Emoëller, v. a. tage Marv ud.
Emoi, m. Traurighed, Uroe, c.
Emollient, ente, a. T. blødende, blødgiørende.
Emolument, m. Fordeel; **emoluments**, pl. Indtægter, Sportler.
Emolumenter, v. n. være ude om sin Fordeel, søge at vinde.
Emonde, f. Fugleskarn, n. [Grene.
Emonder, v. a. afkappe overflødige
Emorceler, v. a. bryde i Stykker.
Emotion, f. overordentlig Bevægelse (i Legemet, Sindet &c.); Begyndelse til en Opstand. [smaa.
Emotter, v. n. slaae Jordklumper
Emoucher, v. a. jage Fluer bort.
Emouchet, m. Spurvehøg, c.
Emouchette, f. Fluenet (over Heste).
Emouchoir, m. Fluesmekke, c
Emoudre, v. a. slibe, hvæsse.
Emouleur, m. Skiærsliber, c.
Emoulu, ue, p. & a. sleben, skarp.
Emousser, v. a. giøre stump; * svække, sløve; rense Træer fra Mos. s'—, v. r. blive stump, sløv.
Emoustiller, v. a. opmuntre, oplive.
Emouvoir, v. a. bevæge; egge; bringe i Bevægelse; røre, bevæge Hiertet; pirre. s'—, v. r. bevæges, røres, komme i Oprør. [Halm; vikle ind i Halm.
Empailler, v. a. udstoppe, fylde med
Empailleur, m. euse, f. een som udstopper.

Empalement, m. Spydsætning, Spidning, c.
Empaler, v. a. spidde en Misdæder.
Empan, m. et Span.
Empanacher, v. a. forsyne med Fierbuske.
Empané, ée, a. spids, skarp.
Empanner, v. a. opbrase, dreie Skibet saaledes mod Vinden at det bliver liggende stille.
Empaqueter, v. a. pakke ind, indsvøbe. **s'—,** v. r. svøbe sig ind.
Emparement, m. Bemægtigelse, Erobring, c.
s'Emparer, v. r. (de qc.) bemægtige sig, indtage.
Empasme, m. Pulver mod Sved.
Empasteler, v. a. farve blaat, farve med Vaid.
Empâtement, m. det Klæbrige, Deig, Sliim som er lagt over noget; tyk Overstrygning af Farver.
Empâter, v. a. fylde ell. oversmøre med Dei ell. anden klæbende Materie; giøre klæbende, belægge med Sliim; overstryge tykt med Farve.
Empattement, m. Sparrernes Sammenføining; Grundmuur, Grundbielke; Grundstykkets Tykkelse.
Empatter, v. a. sætte Egene i et Hiul; sætte Tapper ind; false, sammenføie Sparrer; spledse.
Empature, f. Naadding, Falsning, c.
Empaumer, v. a. fange og slaae Bolden med den flade Haand ell. med Boldtræet; angribe en Sag godt, rigtigen opfatte; bemægtige sig.
Empaumure, f. Kronen af Hiortehorn; den indvendige Deel af Handsken.
Empeau, m. Indpodning; Podeqvist, c.
Empêché, ée, p. & a. forhindret; bestiæftiget; forlegen.
Empêchement, m. Forhindring, c.
Empêcher, v. a. forhindre; holde fra, forebygge. **s'—,** v. r. (de) afholde sig fra.
Empeigne, f. Overlæder (paa Sko).
Empellement, m. Bret som holder Vandet tilbage.
Empenneler, v. a. kaste et Varpanker ud; kaste et Anker.
Empennelle, f. T. Varpanker, n.
Empenner, v. a. besætte en Piil med Fier.
Empennes, f. pl. Fier paa en Piil.
Empereur, m. Keiser, c.
Empesage, m. Stivning med Stivelse.
Empesé, ée, p. & a. stivet med Stivelse; * stiv, tvungen.
Empeser, v. a. stive Lintøi; vøde Seilene.
Empeseur, m. **-euse,** f. een, som stiver Lintøi.
Empester, v. a. smitte, forpeste; fylde op med ond Lugt.
Empêtrer, v. a. binde, indvikle Fødderne; indvikle i en slem Sag. **s'—,** v. r. indvikle sig.
Empetrum, m. Kragebær.
Emphase, f. Eftertryk i Tale; Fynd; Svulst, c.
Emphatique, a. eftertrykkelig, fyndig.
Empiégé, ée, a. fangen i en Snare.
Empierrement, m. Belægning med Steen, Grundlag af Steen.
Empierrer, v. a. belægge med Steen.
Empiéter, v. a. & n. tilegne sig noget af Andres Gods; (sur qc.) giøre Indgreb i en andens Rettighed.
Empiffrer, v. a. fa. stoppe, proppe for meget Mde i; forsylde. **s'—,** v. r. fylde sig, mæske sig; blive feed.
Empilement, m. Opstabling af Kanonkugler, &c.
Empiler, v. a. stable op.
Empirance, f. Formindskelse, Skade, Forringelse paa Mynt, Varer &c.
Empire, m. Magt, c.; Herredømme; Rige; Keiserdømme, n.; Hovmod, c.
Empirement, m. Forværrelse, c.
Empirer, v. a. forværre. - v. n. forværres.
Empirique, a. empirisk, som holder sig til ell. handler efter Erfaring. - m. Empiriker; Qvaksalver, c.
Emplacement, m. Byggeplads; Saltets Afløsning og Oplægning i et Saltmagazin.
Emplacer, v. a anbringe paa en Plads; oplægge Salt.
Emplâtre, m. et Plaster; * fa. det, hvormed noget kan fordølges; en Stymper, et Drog.

Emplâtrier, m. Plasterdaase, c.
Emplette, f. Varers Indkiøb; **faire des emplettes**, giøre Indkiøb.
Emplir, v. a. fylde. **s'–**, v. r. fyldes; blive fuldere.
Emploi, m. Brug, Anvendelse; Bestilling, Embede; Ansættelse.
Employé, m. een som har en Bestilling, som er placeret.
Employer, v. a. bruge, anvende; anbringe; give en Bestilling, ansætte. **s'–**, v. r. (**à qc.**) lægge sig efter, give sig af med, lade sig bruge til; (**pour q.**) virke for een.
Emplumer, v. a. forsyne med Fiedre (et Klaveer). **s'–**, v. r. faae Fiedre; komme igien til Kræfter, berige sig.
Empocher, v. a. stikke i Lommen med [Haanden.
Begierlighed.
Empoigner, v. a. gribe; tage fat med
Empois, m. Stivelse, c.
Empoisonnement, m. Forgiftelse, c.
Empoisonner, v. a. forgive, forgifte; * fordærve Hiertet; udlægge til det værste, fordreie.
Empoisonneur, m. **–euse**, f. Giftblander, -blanderske; fa. en slet Kok.
Empoisser, v. a. bestryge med Beeg.
Empoissonnement, m. en Fiskedams Besætning med unge Fisk.
Empoissonner, v. a. besætte en Dam med unge Fisk.
Emporté, ée, p. & a. opfarende, hidsig.
Emportement, m. Overilelse; heftig Bevægelse; Hidsighed, c.; **noble –**, ædel Iver, Nidkierhed.
Emporte-pièce, m. Tilskiærerkniv, Skomagerkniv; Redskab at skiære med; * Satiriker.
Emporter, v. a. tage bort, bringe bort; * rive bort; henrive til, forlede til; medføre, føre med sig; erholde, bemægtige sig; **l'– sur**, overgaae, seire over, have Fortrin for. **s'–**, v. r. blive hæftig, fare op.
Empoter, v. n. sætte i Urtepotter.
Empouille, f. Korn som endnu staaer paa Marken. [indpræge.
Empreindre, v. a. paatrykke; * præge,
Empreinte, f. Aftryk; Mærke, Præg, Stempel, n.
Empressé, ée, a. ivrig, stræbsom; driftig, som har travlt.
Empressement, m. Iver, Driftighed, Forekommenhed, c.
s'Empresser, v. r. bestræbe sig, giøre sig Umage, ile med.
Emprisonnement, m. Arrest, Fængs- [sætte fast.
ling, c.
Emprisonner, v. a. sætte i Fængsel,
Emprunt, m. laant Ting; Laan, n.; **vertu d'–**, * **d'–**, paatagen, laant; Skindyd.
Emprunter, v. a. laane, tage i Laan.
Emprunteur, m. **–euse**, f. een der laaner, tager paa Borg.
Empuantir, v. a. fa. giøre stinkende, opfylde med Stank. **s'–**, v. r. blive [Stank.
stinkende, forraadne.
Empuantissement, m. Opfyldelse med
Empryée, m. ell. **ciel –**, Ildhimmel, c.
Emulateur, m. **–trice**, f. Medbeiler, som kappes med andre.
Emulation, f. Medbeilen, Kappen, [andre.
Kappelyst, c.
Emule, m. Medbeiler, som kappes med
Emulsion, f. Melkevædske af Frøkorn: kølende Drik.
En, prp. i, paa, til, ved, efter, &c. – pr. rel. af den, af det, deraf, derom, derover, derfor, dens, dets, &c.
Encâblure, f. Kabellængde, Maal af 120 Favne til Søes.
Encadrement, m. Indfatning, c.
Encadrer, v. a. indfatte i Ramme.
Encager, v. a. sætte i Fuglebuur; * sætte i Fængsel.
Encaissement, m. Indpakning i Kasser &c.; Plantning af Træer i Kasser ell. dsl.; Indcassering, c.; en Strøms snævre Giennemløb mellem Bierge.
Encaisser, v. a. pakke i en Kasse; indcassere Penge; sætte Træer i Kasser.
Encan, m. Auction, offentlig Faldholdelse, c.
s'Encanailler, v. r. omgaaes med slette Folk, giøre sig gemeen.
Encapuchonner, v. a. fa. indhylle

Hovedet. s'–, v. r. indhylle sig i en Hætte.
Encaquer, v. a. pakke i en Tønde; stuve sammen. [Hefte).
Encastelé, ée, a. T. trangehovig (om
s'Encasteler, v. r. T. blive enghovet.
Encastelure, f. T. Enghov.
Encastiller, v. a. fælde sammen, indfatte. [fatte.
Encastrer, v. a. fælde sammen, ind-
Encaustique, f. & a. **peinture –,** Vox maleri, n. [der.
Encavement, m. Nedlægning i en Kiel-
Encaver, v. a. stuve, nedlægge i en Kielder.
Encaveur, m. een der lægger ned, stuver i Kieldern.
Enceindre, v. a. omringe med et Gierde &c. indslutte.
Enceinte, a. f. frugtsommelig.
Enceinte, f. Omkreds, Omfang; Indhegning, Muur omkring; indsluttet Rum; Befæstningsværker.
Encens, m. Røgelse, Virak; * Roes, c.
Encensement, m. Røgning, ved Kirkeceremonier.
Encenser, v. a. røge; * rose, smigre.
Encenseur, m. een der røger; * roser,
Encensoir, m. Røgelsekar, n. [smigrer.
Enchaînement, m. Sammenkiædning; * Sammenhæng, Forbindelse, Række, Følge, c.
Enchaîner, v. a. lægge i Lænke; * lægge Baand paa, fængsle; forbinde, sammenkiæde.
Enchaînure, f. Sammenkiæden, c.
Enchanté, ée, p. & a. fortryllet; * overmaade deilig; henrykt af ell. over.
Enchanteler, v. a. lægge Fade paa Lagtræer; stable Brænde.
Enchantement, m. Trylleri, n.; Fortryllelse; Henrykkelse, c.
Enchanter, v. a. fortrylle; * aldeles indtage, henrykke. [ri, n.
Encharterie, f. Fortryllelse, c.; Hexe-
Enchanteur, m. **Enchanteresse,** f. Troldmand, Troldqvinde; Fortryller; Bedrager; bedragelig, forførende.
Enchaperonner, v. n. hylle Hovedet til med en Hætte. [meget.
Encharger, v. a. paalægge, anbefale
Enchâsser, v. a. indfatte (Stene &c.); * indføre, anbringe noget.
Enchâssure, f. Indfatning, c.
Enchausser, v. a. bedække Urter med Halm ell. Møg.
Enchère, f. Bud paa Varer, Overbud, Opdrivning, Auction, c.; **faire la première –,** udraabe Anslaget; **faire une –,** giøre et høiere Bud.
Enchérir, v. a. byde høiere Bud, drive Prisen op, giøre dyrere; **– sur q.,** overbyde een; * overgaae. - v. n. overbyde; blive dyrere.
Enchérissement, m. Forhøielse i Priis.
Enchérisseur, m. een der byder paa Auction, Kiøber.
Enchevêtrer, v. a. lægge Grime paa. **s'–,** v. r. (om en Hest) indvikle Foden i Tømmen; * vikle sig ind i en slem Sag; forvikle sig.
Enchifrené, ée, p. forstoppet af Snue.
Enchifrènement, m. tør Snue, Forstoppelse af Snue.
Enchifrener, v. a. foraarsage Snue.
Encirer, v. a. vøxe, overstryge med Vox.
Enclasser, v. a. inddele i Classer.
Enclave, m. Distrikt, Stykke Land indsluttet i et andet.
Enclaver, v. a. indslutte noget (et Stykke Land) i et andet; T. fælde et Stykke Træ ind i et andet.
Enclin, ine, a. **(à qc.)** tilbøielig (meest til det Onde).
Encloîtrer, v. a. sperre i Kloster.
Enclorre, v. a. omringe med en Muur, et Gierde; indhegne, indfatte.
Enclos, m. Ringmuur, Indfatning, Hegn; Plads mellem Murene, Omkreds af et Kloster &c.
s'Enclotir, v. r. forputte sig i et Hul.
Enclouer, v. a. fornagle en Hest, en Kanon; **s'–,** v. r. træde sig et Søm i Foden.
Enclouûre, f. en Hestes Fornagling; en Kanons; * Besværlighed, Hindring,
Enclume, f. Ambolt, c. [Knude, c.
Enclumeau, m. **Enclumette,** f. Haandambolt. [snit, n.
Encoche, f. Slags Snedkerbord; Ind-

Encochement, m. en Piils Indlægning i Buens Skure.
Encocher, v. a. lægge Buestrengen i Skuren paa Pilen; giøre Skurer i Træ.
Encochure, f. Hummergat (paa Enden af en Mersraa).
Encoffrer, v. a. lukke i en Kiste; spærre i Fængsel. [Hiørneskab, n.
Encoignure, f. Hiørne, n.; Krog, c.;
Encoller, v. a. overstryge med Liimvand. [vortes slemt Udseende.
Encolure, f. en Hestes Hals; * ud-
Encombrant, ante, a. n. c. som spærrer, stopper; som vanskelig bringes af Stedet. [Uheld, n.
Encombre, m. p. u. Forhindring, c.;
Encombrement, m. en Veis &c. Spærring med Gruus &c. Hindring.
Encombrer, v. a. fylde en Vei &c. med Gruus, stoppe, spærre.
Encomiaste, m. Lovtaler, c.
Encontre, m. Hændelse, Eventyr; **aller à l' – de qc.**, sætte sig imod noget, hindre det.
Encore, ell. **Encor**, ad. endnu, endnu engang; fremdeles; endog; **encore que**, c. endskiøndt, uagtet.
s'Encornailler, v. r. fa. faae en Kone, som giør een til Hanrei.
Encorné, ée, p. & a. som har Horn.
Encorner, v. a. beslaae med Horn; sætte Horn paa.
Encorneter, v. a. komme i en Tut.
Encouragement, m. Opmuntring, Tilskyndelse, c.
Encourager, v. a. sætte Mod i een; * opmuntre, tilskynde.
Encourir, v. n. paadrage sig, trække sig noget paa Halsen.
Encrasser, v. a. giøre smudsig. **s'–**, v. r. blive smudsig: tilsmudse sig; * giøre sig foragtelig ved uanstændigt Giftermaal ell. slet Selskab.
Encre, f. Blæk, Bogtrykkersværte.; – **de la Chine**, Tusk.
Encrier, m. Blækhorn, n.; Farvebræt.
Encroûter, v. a. beslaae en Muur med Kalk. **s'–**, v. r. bedækkes med en Skorpe; * ogsaa om Aand og Hierte.

Encuirasser, v. a. lægge Pantser paa een. **s'–**, v. r. blive stiv af Snavs.
Enculasser, v. a. giøre Svantsskruen til et Gevær. [udbløde dem.
Encuver, v. a. lægge Huder &c. i Kar;
Encyclopédie, f. Encyclopedi, Indbegreb af alle Videnskaber.
Encyclopédiste, m. Forfatter ell. Medarbeider af en Encyclopedi.
Endémique, a. endemisk, som hersker blandt et vist Folk (om Sygdomme).
Endente, f. Sammenføining af to Bræder.
Endenté, ée, a. forsynet med Tænder.
Endenter, v. a. forsyne et Hiul med Tænder.
Endetté, ée, p. & a. forgiældet.
Endetter, v. a. sætte i Gield, bringe i Gield. **s'–**, v. r. geraade i Gield.
Endêvé, ée, a. fa. halsstyrig, vred, fortrydelig. [stor Ærgrelse.
Endêver, v. n. fa. blive gal, rase; føle
Endiablé, ée, a. diævleblendt, besat, forbandet.
Endiabler, v. n. fa. blive rasende.
s'Endimancher, v. r. tage sine Søndagsklæder paa.
Endive, f. Endivie (Urt). [indprente.
Endoctriner, v. a. fa. lære, undervise;
Endolorer, v. a. giøre traurig.
Endolori, ie, a. som føler Smerte.
Endommagement, m. Beskadigelse.
Endommager, v. a. beskadige.
Endormeur, m. * een der dysser Folk i Søvn og bedrager dem ved Snak og Smiger &c., Smigrer.
Endormir, v. a. dysse i Søvn; dulme; giøre tryg, besnakke, opholde. **s'–**, v. r. falde i Søvn.
Endormissement, m. Soven; Bedøvelse, c.; Sikkerhed i Synd.
Endos, m. Endossering.
Endosse, f. fa. Besværligheden, Umagen ved en Ting. [paa Vexelbreve, &c.
Endossement, m. Paategning bag
Endosser, v. a. skrive bag paa en Vexel &c.: tage paa Ryggen; overdrage een noget fortrædeligt.
Endosseur, m. Endossent, der tegner

bag paa en Bexel.
Endroit, m. Sted, n.; Plads; Side, c.; Hiem, n.; Retten, den rette Side paa Tøi.
Enduire, v. a. faste paa, oversmøre, [overstryge, tiære &c.
Enduit, m. Overstrygning, det hvorved overstryges, Kalk &c.
Endurant, **ante**, a. taalmodig, som kan udstaae meget.
Endurcir, v. a. hærde; giøre haard, haardfør; vænne til Slid; forhærde. s'–, v. r. hærdes, vænnes til Ondt; forhærde sig.
Endurcissement, m. Forhærdelse; [Forstokkelse, c.
Endurer, v. a. lide, taale, bære, udstaae; tillade.
Energie, f. Energi, Fynd, Eftertryk.
Energique, a. energisk, fyndig, eftertrykkelig, kraftig.
Energiser, v. a. giøre kraftig.
Energumène, m. & f. en Besat.
Enerver, v. a. udmarve, matte; svække, afmatte. s'–, v. r. svækkes, &c.
Enfaîteau, m. Mønningstegl, c.
Enfaîtement, m. Blyplade paa Mønningen af et Tag.
Enfaîter, v. a. bedække et Tags Mønning med Bly ell. hule Tagsteen.
Enfance, f. Barndom; Barnagtighed; Barnestreg, c.
Enfançon, m. lidet Barn.
Enfant, m. & f. Barn, n.; **une belle –**, en smuk Pige; **enfans perdus**, pl. Frivillige, Soldater, som fordum skulde giøre det første Angreb.
Enfantement, m. Barnefødsel, c.
Enfanter, v. a. føde til Verden; * fremskaffe, foraarsage. [Opførsel.
Enfantillage, f. barnagtig Snak ell.
Enfantin, **ine**, a. barnagtig, barnlig.
Enfariné, **ée**, p. & a. bestrøet med Meel; * fa. indtaget; som har lært overfladisk.
Enfariner, v. a. bestrøe med Meel.
Enfer, m. Helvede, n.; **enfers**, pl. Underverdenen, de Dødes Rige.
Enfermé, **ée**, p. & a. indelukt; **sentir l'–**, lugte muggent.
Enfermer, v. a. indslutte, indelukke, omringe; indeholde, indbefatte i sig.
Enferrer, v. a. giennembore med Kaarde. s'–, v. r. * forløbe sig i sin Tale, lade noget slippe af Munden.
Enficeler, v. a. slaae en Snor om Hatten, at den kan blive snevrere.
Enfilade, f. en Række af Værelser Døre &c.; lang Prak ell. Ordbram; T. Baand i Brætspil.
Enfilement, m. – **du câble**, Ankertougets Opvinden.
Enfiler, v. a. træde en Traad i en Naal; trække paa Snor, tage en vis Vei; begynde en kiedsom Tale; giennembore een; (om Vinden) stryge lige igiennem · bestryde efter Længden; stikke Lys paa Lysespid; giøre Baand i Brætspil. s'–, v. r. giennembore sig selv, løbe en Kaarde i Livet paa sig.
Enfin, ad. endelig, omsider, tilsidst; kort at sige, med eet Ord.
Enflammer, v. a. antænde, ophede, ophidse; egge, opflamme; inflammere.
Enfler, v. a. blæse op, oppuste, opsvulme; * forstærke; giøre stolt. – v. n. & s'–, v. r. svulme op, hæve sig, blive større; opblæses.
Enflure, f. Hævelse, Ophovning; * Svulst, opskruet Stiil; Opblæsthed, Hoffærdighed, c. [af noget.
Enfolâtré, **ée**, a. taabeligen, indtaget
Enfoncé, **ée**, p. & a. indslaaet &c.; fordybet; dybt liggende; stupid.
Enfoncement, m. en Dørs Opbrydelse, Sprængning, Indslagning; Fordybning; Baggrund, c.
Enfoncer, v. a. slaae ind, støde ind, drive ind, bryde ind; sænke i Grund; trykke ned; fordybe, giøre dybere. s'–, v. r. synke; fordybe sig; gaae tilbunds.
Enfonçure, f. Bunden af en Tønde, af et Sengested; Hul, Fordybning.
Enforcir, v. a. giøre stærkere. – v. n. & s'–, v. r. blive stærkere.
Enformer, v. a. trække over en Blok, Form.
Enfouir, v. a. nedgrave; skiule. s'–, v. r. skiule sig.
Enfouissement, m. Nedgravning, c.

Enfourcher, v. a. fa. – **un cheval**, sidde skrævs paa en Hest.
Enfourchie, a. f. **tête** –, Morietakker, der gaae ud i en Gaffel.
Enfourner, v. a. sætte i Ovn; * fa. begynde, giøre Begyndelse. **s'**–, v. r. * vikle sig ind i en Sag. [Roe, &c.
Enfreindre, v. a. overtræde, bryde en
s'Enfuir, v. r. undflye, løbe sin Vei, flygte; * løbe over (som en Potte &c.) svinde, løbe ud.
Enfumer, v. a. røge; fylde med Røg, forjage med Røg.
Enfutailler, v. a. pakke i Fade.
Engagé, m. een som har fæstet sig bort, taget Haandpenge for en Tid.
Engageant, ante, a. indtagende.
Engageante, f. Baandsløife foran paa Brystet; Slags Fruentimmer-Ærmer.
Engagement, m. Pantsætning, Pant; Forpligtelse, Forbindtlighed; Hvervning; Hvervepenge; Haandpenge; Haandgemæng, Træfning.
Engager, v. a. pantsætte, give Pant; hverve; **à qc.** formaae ell. foranledige til, opmuntre, forbinde, forpligte; indvikle i en Sag; angribe, begynde en Strid. **s'**–, v. r. **à qc.** forpligte sig til; hyre sig bort, lade sig hverve; **dans qc.** indvikle sig i, trænge dybt ind; * indlade sig paa; **pour q.** være Borgen for een.
Engagiste, m. Panthaver, c.
Engainer, v. a. stikke i Skeden.
Engaller, v. a. farve med Galæble.
Engastriloque, Engastrimandre, Engastrimythe, m. Bugtaler, c.
Engeance, f. Slægt, Art, Afkom, c.
Engeancer, v. a. skaffe, føre paa Halsen. [sen.
Engelure, f. Frostbyld, c.
Engendrer, v. a. avle, fremdbringe; * foraarsage. **s'**–, v. r. avles, opkomme.
Enger, v. a. bringe een noget paa Halsen, bebyrde med. [stable op.
Engerber, v. a. binde Korn i Neg;
Engin, m. Vinde, Krane; Snare; Redskab; * List, Behændighed, c.
Engloutir, v. a. sluge; * opsluge, forøde, fortære. **s'**–, v. r. opsluges.
Engluer, v. a. bestryge med Fuglelim. **s'**–, v. r. blive klæbende ved Limpinden.
Engoncer, v. a. (om Klæder) give slem Skikkelse, gaae for høit op.
Engorgement, m. Forsliming, Forstoppelse i Rør, &c.
Engorger, v. a. forstoppe; forslime; fylde. **s'**–, v. r. forstoppes.
Engouement, m. Forstoppelse; Forbunt, blind Forkiærlighed, c.
Engouer, v. a. forstoppe Halsen, stoppe for fuld. **s'**–, v. r. forsluge sig; tage Munden for fuld; **de qc.** være aldeles indtaget af noget.
s'Engouffrer, v. r. (om Vinden &c.) fange sig i en Aabning, hvirvles; tabe sig ell. sluges op, som i et Svælg; gaae til Grunde.
Engouler, v. a. fa. nedsluge.
Engourdir, v. a. giøre stiv og følesløs; bringe et Lem til at sove; giøre dorsk. **s'**–, v. r. blive stiv, følesløs; * sløves.
Engourdissement, m. Lemmernes Stivhed, Følesløshed, Søvn; * Dorskhed, Sløvhed, c.
Engrais, m. Mæskning, Fedning; Giødning, c.
Engraissement, m. Giødning; Fedning; Fedme; Sammenfældning, c.
Engraisser, v. a. giøre fed, mæske; giøde; smøre med Fedt. – v. n. blive fed. **s'**–, v. r. blive tyk og fed; * blive rig.
Engranger, v. a. sanke i Laden. [rig.
Engraver, v. a. sætte et Fartøi paa Grund.
Engrêlure, f. Takker og Spidser om Kanten paa Kniplinger &c.
Engrenage, m. **Engrenure**, f. Indgribning af Hiul ell. Takker i hinanden.
Engrener, v. a. & n. komme Korn i en Møllestrue; give Heste godt Foder; føde med Korn; slaae Vand i Pompen; – **bien ou mal**, indlede ell. begynde godt ell. slet. – v. n. & **s'**–, v. r. gribe i hinanden (om Tænder paa et Hiul).
Engrosser, v. a. fa. besvangre.
Engrossir, v. a. giøre tykkere. – v. n. blive tykkere.

s'Engrumeler, v. r. størknes, løbe sammen.
Enguenillé, ée, p. & a. fa. pjaltet.
Enhardir, v. a. gjøre behjertet, give Mod. s'–, v. r. à, driste sig til.
Enharnachement, m. Hestes Sadling; Seletøi; underlig Paaklædning.
Enharnacher, v. a. lægge Seletøi paa en Hest; iklæde underlig.
Enigmatique, a. gaadefuld.
Enigme, f. Gaade, c.
Enivrant, ante, a. berusende.
Enivrement, m. Ruus, Beruselse, c.
Enivrer, v. a. beruse; * bedøve. s'–, v. r. beruse sig.
Enjabler, v. a. sætte Bund i.
Enjambée, f. et Skræv, Skridt.
Enjambement, m. naar et Vers gaaer over i et andet Vers, inden Meningen er ude.
Enjamber, v. n. & a. skræve ud med Benet; overskride; gjøre lange Skridt: staae ud, frem over noget; gjøre Indgreb; gaae over med Meningen af det ene Vers i det andet; haut enjambé, een som har lange Been.
Enjaveler, v. a. lægge Korn i Hobe.
Enjeu, m. Indsats i Spil.
Enjoindre, v. a. indskærpe, paalægge.
Enjointé, ée, a. court –, kortbenet.
Enjôler, v. a. bedrage, forlokke ved Smiger.
Enjôleur, m. -euse, f. Bedrager, som besnærer med smukke Ord.
Enjolivement, m. Prydelse, Zirat.
Enjoliver, v. a. pryde, oppudse, forskjønne.
Enjolivure, f. lille Zirat.
Enjoué, ée, a. lystig, munter; oprømt.
Enjouement, m. Munterhed; Skjemt, c.
s'Enjuvencer, v. r. agere Ungkarl.
Enlacement, m. Indvikling, Indfletning, c. [omslynge.
Enlacer, v. a. flette, sammenslynge;
Enlaçure, f. Fastnagling, c.
Enlaidir, v. a. gjøre hæslig, styg. - v. n. blive styg.
Enlaidissement, m. Tiltagelse i Styghed, Vansiring, c.
Enlarmer, v. a. binde store Masker omkring Kanterne af et Garn.
Enlèvement, m. hemmelig Bortførelse, Borttagelse, Oploftelse i Høiden.
Enlever, v. a. trække op i Høiden; løfte; føre bort; rive bort; borttage, bære bort; opkjøbe Vare; erobre; henrive. s'–, v. r. hæve sig, løftes; gaae af (som Hud); blive hidsig. [Snor.
Enligner, v. a. anbringe, sætte efter
Enluminer, v. a. illuminere med Farver; komme Ansigtet til at blusse, gjøre det rødt; * udpynte.
Enluminure, f. Illuminering; illumineert Arbeide; Prydelse.
Ennemi, m. -ie, f. & a. Fiende; fiendsk: som er imod; modsat.
Ennoblir, v. a. forædle, gjøre anseeligere, ophøie.
Ennui, m. Kjedsommelighed, Lede; Bekymring, Sorg. [sildig.
s'Ennuiter, v. r. forsinke sig, komme
Ennuyant, ante, a. fortrædelig, kjedelig.
Ennuyer, v. a. kjede, opvække Kjedsomhed. s'–, v. r. kjedes, blive kjed af.
Ennuyeux, euse, a. kjedsommelig, kjedende.
Enoncé, m. T. Ytring, Anbringelse, c.
Enoncer, v. a. udtrykke, forebringe. s'–, v. r. udtrykke sig, give Forklaring.
Enonciatif, ive, a. som melder, omhandler en Ting.
Enonciation, f. Udtryk, Foredrag, n.; Maade at forklare sig paa.
Enorgueillir, v. a. gjøre stolt. s'–, v. r. blive stolt. [* afskyelig.
Enorme, a. uhyre stor; umaadelig;
Enormément, ad. uhyre, umaadelig.
Enormité, f. uhyre Størrelse; Afskyelighed, c.
Enouer, v. a. nippe Knuder af Klæde.
Enquérant, ante, a. fa. alt for nysgjerrig, næsvis.
s'Enquérir, v. r. (à q. de qc.), efterforske, underrette sig om, udspørge.
Enquête, f. Efterforskning, Undersøgelse af Retten; chambre des enquêtes, Appellations Retten.

s'Enquêter, v. r. (**de qc.**) efterforske, erkyndige sig.
Enquis, ise, p. (om Vidner) adspurgt.
Enraciner, v. n. & **s'—**, v. r. rodfæstes.
Enragé, ée, a. rasende, gal.
Enrageant, ante, a. som gjør rasende, volder stor Sorg, som er til at blive gal [over.
Enragément, ad. rasende.
Enrager, v. n. blive rasende.
Enrayer, v. a. sætte Eger i et Hjul; hemme, standse et Hjul med Kiæder.
Enrayoir, m. Redskab at stoppe Hjulene med.
Enrayure, f. Kiæde at standse Hjul med; første Fure paa en Ager; Sparreværk.
Enrégimenter, v. a. danne et Regiment; antage i et Regiment.
Enregistrement, **Enregîtrement**, m. Registrering, Protocollering, c.
Enregistrer, Enregîtrer, v. a. registrere, protocollere.
Enrêner un cheval, v. a. lægge Tømme paa en Hest.
Enrhumer, v. a. foraarsage Snue. **s'—**, v. r. faae Snue.
Enrichir, v. a. berige; * pryde kostbar., udsmykke. **s'—**, v. r. beriges &c.
Enrichissement, m. Berigelse; * Prydelse, c. [ring, c.
Enrôlement, m. Hverving, Indrole-
Enrôler, v. a. hverve, indrullere. **s'—**, v. r. lade sig hverve; begive sig i et
Enrôleur, m. Hverver, c. [Selskab.
Enroncé, ée, a. tornet; * sørgelig.
Enroué, ée, a. hæs.
Enrouement, m. Hæshed, c.
Enrouer, v. a. gjøre hæs. **s'—**, v. r. blive hæs.
Enrouiller, v. a. gjøre rusten; * gjøre doven, sløve. **s'—**, v. r. ruste; sløves.
Enroulement, m. Sammenrulling; Sneglefigur; Snirkel, c.
Enrouler, v. a. rulle sammen.
Enrue, f. bred og dyb Fure.
Ensablement, m. Sandhob, Banke, c.
Ensabler, v. a. sætte et Skib paa en Sandbanke. **s'—**, v. r. strande.
Ensacher, v. a. komme i en Sæk.
Ensaisiner, v. a. T. sætte een i Besiddelse af et Gods. [med Blod.
Ensanglanter, v. a. farve ell. besudle
Enseigne, m. Fændrik, c.
Enseigne, f. Mærke, n.; Fane, c.; Fændriks Tieneste; udhængt Skildt.; Vaaben; Beviis, n.; **à bonnes enseignes**, med Føie, med Rette.
Enseignement, m. Underviisning, Lære; Forskrift; **enseignemens**, pl. Beviisligheder, Dokumenter for Retten.
Enseigner, v. a. (**qc. à q.**) lære, undervise, vise. [rygget Hest.
Ensellé, ée, a. **cheval —**, en huul-
Ensemble, a. tillige, med hinanden, sammen. - m. et Heelt, Overeensstemmelse, Samvirken.
Ensemencer, v. a. besaae, tilsaae.
Enserrer, v. a. indslutte; sætte i Drivhuus.
Ensevelir, v. a. begrave; skiule.
Ensevelissement, m. Begravelse, c.
Ensimer, v. a. smøre (Tøi &c.) med Fidt.
Ensorceler, v. a. forhexe, fortrylle.
Ensorceleur, m. Troldmand, Fortryller, c. [tryllelse, c.
Ensorcellement, m. Hexeri, n.; For-
Ensoufrer, v. a. svovle.
Ensoufroir, m. Svovlkurv, Svovlkasse til Svovling.
Ensouple, Ensuple, f. Væverbom, c.
Ensoupleau, m. Væverbom, hvorpaa det vævede Tøi rulles.
Ensuite, ad. derefter, derpaa; siden. - prp. — **de**, ifølge.
s'Ensuivre, v. r. følge; (**de qc.**), følge deraf, derpaa; hidrøre fra.
Entablement, m. T. Gesims, c.
Entaché, ée, p. smittet; plettet.
Entaille, Entaillure, f. Skure, Fuge, Indsnit. [Indsnit.
Entailler, v. a. skiære Skurer, gjøre
Entamer, v. a. gjøre Indsnit, skiære et Stykke af, skiære Hul; * angribe; gjøre en Rift; skade, gjøre Afbræk, Indgreb; begynde paa, skride til noget. **se laisser —**, lade sig henrive, misbruge, give efter.

Entamure, f. Skaar; Skramme; første Stykke, som skiæres af Endeskiven.
En tant que, c. saa vidt, for saa vidt at.
Entassé, ée, p. opdynget; * undersætsig; **homme –**, kort, stumpet Menneske.
Entassement, m. Opdyngelse, Opstabling, c.
Entasser, v. a. dynge, opstable; hobe, samle. **s'–**, v. r. trænge sig sammen.
Ente, f. Pode, Ympe; podet Stamme.
Entement, m. Podning, c.
Entendement, m. Forstand; Dømmekraft, c.
Entendeur, m. som fatter, forstaaer.
Entendre, v. a. høre, høre paa; forstaae, begribe; mene. - v. n. ville: **à qc.** samtykke i. **s'–**, v. r. forstaae sig; **à ell. en qc.** vide, kiende en Ting, forstaae sig paa; **avec q.** være i Overeensstemmelse, i god Forstaaelse, i Aftale med een, være enig.
Entendu, ue, p. & a. hørt, forstaaet; erfaren, dulig; aftalt; forstandig; **bien –**, vel indrettet, udtænkt, ordnet; **mal –**, slet udtænkt ꝛc., Misforstaaelse; **bien –**, ad. sikkert, vist: **bien – que**, med Betingelse at, vel at mærke at.
Entente, f. Udtydning; Mening; Kundskab; Indretning, c.
Enter, v. a. pode, ympe; fælde sammen; * forene, forbinde.
Entériner, v. a. bekræfte, stadfæste ved Retten.
Enterré, ée, p. & a. begravet; lavt liggende.
Enterrement, m. Begravelse, Jordefærd.
Enterrer, v. a. begrave, jorde; grave ned i Jorden; skiule.
Entes, f. pl. udstoppede Fugle til Fuglefangst.
Entêté, ée, a. **(de qc.)** egensindig, haardnakket, indtaget for, forpikket paa.
Entêtement, m. Halstarrighed, Egensindighed; Fordom, c.
Entêter, v. a. stige i Hovedet; foraarsage Hovmod, Indbildning; **(de qc.)** indtage ved Fordomme. **s'–**, v. r. **de qc.** lade sig indtage af, sætte sig noget i Hovedet.
Enthousiasme, m. Henrykkelse, Sværmeri, Begeistring.
Enthousiasmer, v. a. begeistre, henrykke.
Enthousiaste, m. Sværmer, Enthusiast, c.
Entiché, ée, a. som begynder at raadne; * **(de qc.)** smittet af, indtaget for.
Entier, ière, a. heel, hviden, fuldstændig: fuldkommen; egensindig, halstarrig: **cheval –**, Hingst. - m. Heelhed; en Heel; **en son –, en leur –**, i dens Heelhed; heel og holden, ubeskadiget; **en –**, ad. heelt igiennem.
Entièrement, ad. ganske, aldeles, heelt, fuldkomment.
Entité, f. Væsen, Væren.
Entoilage, m. Lintøi hvortil syes Knipplinger; Paasyening af Knipplinger; Lærred hvorpaa klines Landkort.
Entoiler, v. a. sye Knipplinger til Lintøi: lime paa Linned (som et Landkort).
Entoir, m. Podekniv, c.
Entoiser, v. a. stable, favnsætte.
Entomologie, f. Insectlære, c.
Entonner, v. a. gyde, fylde i Fade; istemme, begynde en Tone. **s'–**, v. r. (om Vinden) trænge ind i et snevert Sted, tude, fange sig.
Entonnoir, m. Tragt, c.
Entorse, f. et Lems Forvridning, Fordreining, c.
Entortillé, ée, a. * forviklet, forskruet.
Entortillement, m. Omdreining, Omvikling, Snoning; * forskruet Vending, c.
Entortiller, v. a. omvikle, svøbe, omsnoe; * forvikle, forvirre ved forskruede Vendinger. **s'–**, v. r. snoe sig om, svøbe sig ind i.
Entour, m. **à l'–**, ad. omkring, s. Alentour.
Entourer, v. a. omgive, omringe.
Entournure, f. rundt Snit paa Klæder, Udsnit til Ærmer.
Entours, m. pl. Omegn; * Omgivelser.
Entr'acte, m. Mellemact, Mellemtid imellem to Acter, Mellemspil.
Entrailles, f. pl. Indvolde; * Indre, Hierter, ømt Hierrelag.
Entrain, m. Munterhed; Iver, c.
Entraînant, ante, a. henrivende.
Entraîner, v. a. rive bort, rive med sig; henrive; **– avec soi**, føre med sig, foraarsage.

Entrait, m. Stive, Bindingsbielke, c.
Entrant, ante, a. indtagende, indsmigrende. [nene; * forhindre.
Entraver, v. a. føire en Hest om Benene;
Entraves, f. pl. Fodlænker som bindes imellem Hestes Fødder; * Forhindring, c.
Entre, prp. imellem; iblandt; **i. d'–**, af. [halv aaben.
Entre-bâillé, ée, a. (om en Dør ꝛc.)
s'Entre-baiser, v. r. kysse hinanden.
Entrechat, m. Korscapriol i Dands.
s'Entre-choquer, v. r. støde hinanden; modsige, Skade hinanden.
Entre-colonne, f. **Entre-colonnement**, m. Rum, Bidde imellem to Pillere.
Entre-couper, v. a. giennemskiære, afbryde; **entrecoupé**, afbrudt.
s'Entre-croiser, v. r. krydse hinanden.
Entre-deux, m. det Mellemste, Mellemstykket; Stillevæg, c. Mellemrum, n. - ad. halv og halv, imellem begge.
s'Entre-donner, v. r. give hinanden noget.
Entrée, f. Indgang; Tilgang; Aabning; Indtrædelse; Indtog; Optrædelse; Begyndelse; første Ret ved et Maaltid; Indførsel; Told paa indgaaende Vare.
Entrefaites, f. pl. **sur ces –, dans ces –**, imidlertid, mens dette skede.
Entre-fermer, v. a. lukke paa Klem.
Entregent, m. fa. høflig Opførsel, Pli.
Entre-lacer, v. a. indflette, snoe i hinanden, sammenslynge.
Entrelacs, Entrelas, m. sammenflettet Ting, Baand; sammenslynget Arbeide.
Entre-larder, v. a. giennemspække; sætte imellem; **viande entrelardée**, Kiød, som er fedt og magert om hinanden.
Entre-ligne, f. Rum imellem to Linier; hvad der er skreven mellem to Linier. [skinne svagt.
Entre-luire, v. n. skinne igiennem;
s'Entre-manger, v. r. æde hinanden op.
Entremêler, v. a. blande imellem hinanden; mænge. **s'–**, v. r. **(de qc.)** blande sig i.
Entre-mets, m. Biret, c. [mand, c
Entremetteur, m. Mægler, Mellem-
Entremetteuse, f. Koblerske, c.
s'Entre-mettre, v. r. lægge sig imellem, blive Mellemmand **(de qc.)**, tage sig af en Sag.
Entremise, f. Mægling, c.
s'Entre-nuire, v. r. skade hinanden.
Entreposer, v. a. oplægge Varer.
Entreposeur, m. Opsynsmand over et Oplag.
Entrepôt, m. Oplagssted, n.
s'Entrepousser, v. r. støde hinanden; hielpe hinanden frem. [stig.
Entre-prenant, ante, a. driftig, dri-
Entreprendre, v. a. foretage, begynde paa, paatage sig; q. binde an med een; **sur qc.** giøre Indgreb i; forgribe sig paa.
Entrepreneur, m. **–euse**, f. een som foretager, som paatager sig, Entrepreneur. [ubehændig.
Entrepris, ise, p. & a. betaget; lam;
Entreprise, f. Foretagende, n. det een har paataget sig; Indgreb.
Entrer, v. n. gaae ind, træde ind; komme, ride, kiøre, løbe ꝛc. ind; rummes i, optages i ꝛc.; **– en colère**, blive vred; **– en condition**, træde i Tieneste.
Entre-regarder, v. a. betragte giennem en Aabning ell. ubemærket. **s'–**, v. r. see paa hinanden.
Entresol, m. Mezaninetage, c.
s'Entre-suivre, v. r. følge efter hinanden. [paa den anden, stryge Skank.
s'Entre-tailler, v. r. støde den ene Fod
Entretaillure, f. Beskadigelse ved at stryge Skank.
Entretemps, m. Mellemtid, c.
Entretènement, m. Underholdning, c.
Entretenir, v. a. holde sammen; underholde; erholde, vedligeholde, opretholde. **s'–**, v. r. underholde sig, tale med nogen; conservere sig.
Entretenu, ue, p. & a. holdt, som holdes; vedligeholdt ꝛc.; T. sammenbunden.
Entretien, m. Underholdning; Samtale; Vedligeholdelse, c.

Entre-toise, f. Tværtræ, Tværholt, n.
Entrevoir, v. a. øine fjernt; mærke langt fra, faae Øie paa. s'—, v. r. komme sammen, besøge hinanden.
Entrevue, f. Sammenkomst, c.
Entr'ouïr, v. a. høre halvt, utydeligt.
Entr'ouvert, erte, a. halvt aaben.
Entr'ouvrir, v. a. aabne lidt, paa
Enture, f. Indsnit til Podning. [Klem.
Enumération, f. Opregnelse, c.
Enumérer, v. a. opregne.
Envahir, v. a. rive til sig med Vold ell. List; overfalde, indtage.
Enveloppe, f. Omslag, Konvolut, n.; Indklædning, Omsvøb i Ord.
Enveloppement, m. Omviklen, c.
Envelopper, v. a. svøbe ind, giøre et Omslag om; indhylle; omringe; indbefatte. s'—, v. r. indhylle sig.
Envenimer, v. a. forgive; * forværre; forbittre, ophidse.
Envergure, f. Raaernes Længde, Seils Brede; Vidden af en Fugls Vinger.
Envers, prp. imod. - m. Vrangen paa Tøi; à l'—, ad. forkeert; forstyrret; galt.
Envi, m. à l'—, ad. omkaps.
Envie, f. Misundelse; Avind; Lyst, Attraa; Neglerødder; Mærke, man er født med. [groet (om Synder).
Envieilli, ie, p. & a. * gammel, ind-
Envieillir, v. a. give gammelt Udseende. [Længsel.
Envier, v. a. misunde; attraae med
Envieux, euse, a. misundelig.
Enviné, ée, a. som smager ell. lugter af Viin.
Environ, ad. & prp. omtrent, henved.
Environner, v. a. omgive, omringe.
Environs, m. pl. omliggende Steder, Omegn.
Envis, ad. imod sin Villie.
Envisager, v. a. see een i Øinene, besee nøie; ansee, betragte.
Envoi, m. Sendelse, Forsendelse, c.
s'Envoiler, v. r. bøies, krummes.
Envoisiné, ée, a. fa. som har Naboer.
s'Envoler, v. r. flyve bort; * ile bort.
Envoyé, m. en Gesandt, et Sendebud;
Envoyée, f. en Gesandts Gemalinde.

Envoyer, v. a. sende, skikke, afsende.
Eolipile, m. T. Vind- ell. Dampkugle.
Epacte, f. Forskiel imellem Sol- og Maane-Aar.
Epagneul, m. **-eule**, f. Slags lodne Jagthunde med lange Øren.
Epais, épaisse, a. tyk, tæt; * dum.
Epaisseur, f. Tykkelse, Tæthed, c.
Epaissir, v. a. giøre tyk. v. n. & s'—, v. r. blive tyk, tykkere.
Epaississement, m. Fortykkelse, Tykning, c. [kokke.
Epamprer, v. a. plukke Løvet af Viin-
Epanchement, m. Udgydelse, Udstrømmelse; * Udbrud, n. Udøselse, c.
Epancher, v. a. udgyde, udøse. s'—, v. r. udgyde sig, udøse sit Hierte.
Epanchoir, m. Vand-Rende, c.
Epandre, v. a. udstrøe; udbrede. s'—, v. r. udbrede sig, løbe over.
Epanouir, v. a. udvide, udbrede; — la rate, bringe til at lee, ryste Mellemgulvet. s'—, v. r. aabne sig, udfolde sig, blomstre op; opklares.
Epanouissement, m. Blomsters Aabning, Udspringen; * Udbrud, Hiertets Udøselse. [Spring.
s'Eparer, v. r. (om Heste) slaae ud i
Epargnant, ante, a. sparsom.
Epargne, f. Sparsomhed; Sparepenge.
Epargner, v. a. spare; skaane. s'—, v. r. skaane sig; knappe af paa sig selv.
Eparpiller, v. a. udstrøe, sprede ud; * øde. s'—, v. r. spredes ad.
Epars, arse, a. adspredt.
Eparvin, Epervin, m. Spat (Heste-Sygdom).
Epaté, ée, p. & a. nez —, tyk og flad Næse; verre —, Glas med afbrudt Fod.
Epaulard, Epaular, m. Nordkaper (Fisk).
Epaule, f. Skulder; Axel; Bov; Bong, c.
Epaulé, ée, a. bovlam.
Epaulée, f. Stød, Tryk med Skulderen; Faarebov; par épaulées, stødeviis.
Epaulement, m. T. Brystværn, n.
Epauler, v. a. giøre bovlam; * hielpe, staae bi; bedække, forskandse.

Epaulette, f. Armstykke paa en Skiorte; Armbaand; Epaulet.
Epaulière, f. Armstykke af et Harnisk.
Epave, a. bortløben, herreløs; **droit d'–**, Strandrettighed, c.
Epeautre, m. Spelt (Slags Hvede).
Epée, f. Kaarde; Soldaterstand; **– de mer**, Sværdfisk, c.
Epeiche, f. Slags Spætte (Fugl).
Epeler, v. a. bogstavere, stave.
Epellation, f. Bogstavering, c.
Eperdu, ue, a. forskrækket; ude af sig selv [yderst.
Eperdument, ad. overmaade, heftigt,
Eperlan, m. Smelt (Fisk).
Eperon, m. Spore; Rynke om Øietrogene; Gallion, c.
Eperonné, ée, p. & a. med Sporer paa; med Rynker ved Øietrogen.
Eperonner, v. a. spore; * tilskynde.
Eperonnier, m. een som gjør Sporer.
Epervier, m. Høg, c.; Sænkevod, n.
Ephélides, f. pl. Fregner.
Ephémère, a. som kun varer ell. lever en Dag; * kortvarende.
Ephémérides, m. pl. astronomiske Tabeller; Dagbog, c. (Tidsskrift).
Epi, m. Ar; Jernspidse paa et Stakitværk; Haar i en Hestes Pande; **– d'eau**, Vandax (Urt).
Epice, f. Krydderi, n. [Kiøn.
Epicène, a. T. et Ord, som har begge
Epicer, v. a. krydre.
Epicerie, f. Urtekram; Specerì.
Epicier, m. **–ière**, f. Urtekræmmer, Urtekræmmerske, c. [c.
Epicurien, m. Epicuræer; Vellystling,
Epicurisme, m. Epicuri Lære; Epicuræers Levemaade.
Epidémie, f. Omgangssyge, c.
Epidémique, a. epidemisk, smitsom.
Epiderme, m. yderste Hinde.
Epier, v. a. belure, udspionere.
Epier, v. n. skyde Ar.
Epierrer, v. a. rense fra Steen.
Epieu, m. Jagtspyd, n.; Pig, c.
Epiglotte, f. Drøbel i Halsen.
Epigramme, f. Epigram, kort, sindrigt Vers.
Epigraphe, f. Overskrift; Motto.
Epilatoire, a. som volder at Haarene falde af.
Epilepsie, f. faldende Syge.
Epileptique, a. epileptisk; som har den faldende Syge.
Epillet, m. lille Ar af Græs. [Tale.
Epilogue, m. Epilog, Slutning af en
Epiloguer, v. n. & a. fa. dadle, kritisere.
Epilogueur, m. fa. en Dadler.
Epinards, m. pl. Spinat.
Epinceler, Epincer, v. a. T. noppe Knuderne ud af Klædet.
Epinçoir, m. Brolæggerhammer, c.
Epine, f. Torn; * **épines**, pl. Besværligheder; **– du dos**, Rygrad.
Epinette, f. Spinet (Instrument).
Epineux, euse, a. tornet; besværlig, fortrædelig; farlig.
Epingle, f. Knappenaal; **épingles**, pl. Knappenaalspenge, Drikkepenge for Piger; **tiré à quatre épingles**, pyntet som en Dukke.
Epinglier, m. **–ière**, f. Naalemager; Naalekræmmer; Rokketeenvinge, c.
Epinière, a. f. **moëlle –**, Rygmarv,
Epiniers, m. pl. Tornebuske. [c.
Epinoche, f. Hundesteile (lille Fisk). – m. bedste Sort Kaffe.
Epiphanie, f. Hellig tre Kongers Fest; Christi Aabenbarelses Fest.
Epiphore, f. T. Øinerinden, c.
Epiplocèle, f. T. Tarmebrok, c.
Epiploon, m. Nettet i Livet.
Epique, a. episk, som hører til Heltedigtet.
Episcopal, ale, a. biskoppelig.
Episcopat, m. biskoppelig Værdighed, Bispedømme.
Episode, m. Episode, Bistykke i et Digt.
Epispastique, m. Lægemiddel, der trækker, Trækplaster.
Episser, v. a. spledse Toug.
Epistolaire, a. **style –**, Brevstiil; **épistolaires**, m. pl. Skribenter i Brev- [stiil.
Epitaphe, f. Gravskrift, c.
Epite, f. Kile, c.
Epithalame, m. Bryllupsvers, n.
Epithème, m. Omslag over Maven.

Epithète, f. Biord, Tilnavn, n.
Epitome, m. kort Udtog.
Epitomer, ell. **Epitomiser**, v. a. p. u. bringe en Bog i Udtog.
Epître, f. Brev, n. Epistel, c.
Epizootie, f. Qvægsyge, c.
Eplaigner, v. a. karte Klæde, kradse Luen op.
Eplaigneur, m. een der opkradser Klæde.
Eploré, **ée**, a. grædende, flydende i Taarer.
Epluchement, m. Afplukning, Udpillen, Traadens ɔc. Beskiærelse.
Eplucher, v. a. rense, afplukke, afpille, udpille; * undersøge nøie. s'–, v. r. lukke sig for Utøi (om Fugle).
Eplucheur, m. **-euse**, f. een som afpiller Smuds ɔc. renser; som opsøger Feil, Ordkløver, c.
Epluchures, f. pl. Affald ved Rensning og Pilning.
Epointé, **ée**, a. (om Heste) som har forvredet Hoftebenet.
Epointer, v. a. brække Spidsen af; giøre stump. s'–, v. r. sløves; forvride Lænderne. [Hestefo.
Eponge, f. Svamp, c. T. Enden af en
Eponger, v. a. aftørre med Svamp.
Epopée, f. Heltedigt, n.
Epoque, f. Epoke, Tidspunkt.
Epoudrer, v. a. banke Støv ud.
s'Epouffer, v. a. fa. løbe hemmeligen bort.
Epouiller, v. a. luse, løske Luus af.
Epoulle, f. Garn paa Væverspolen.
Epoullin, **Epoulet**, m. Væverspole, c.
s'Epoumonner, v. a. skrige sig hæs ell. løbe saa man taber Vejret.
Epousailles, f. pl. Brudevielse, c.
Epouse, f. Hustrue, Gemalinde, c.
Epousée, f. Brud, c.
Epouser, v. a. ægte; tage til ægte; tiltræde (en Mening). s'–, v. r. ægte hinanden.
Epouseur, m. en Frier, een som vil tage til ægte.
Epousseter, v. a. støve af; * fa. prygle af, piske.
Epoussette, f. (meest i pl.) Klædebørste, c.
Epouti, m. Fnok, Smuds paa Klæde ɔc.
Epoutier, v. a. noppe Klæde.
Epoutieuse, f. Kone som nopper Klæde ɔc.
Epouvantable, a. forfærdelig, gruelig.
Epouvantail, m. Fugleskræmme; Buseman, c.; Skrækkebillede, n.
Epouvante, f. pludselig Skræk, Forfærdelse, c.
Epouvanter, v. a. forskrække, forfærde. s'–, v. r. forfærdes.
Epoux, m. Brudgom, Ægtefælle, Gemal, c.: pl. Ægtefolk.
Epreindre, v. a. trykke Saft ud.
Epreinte, f. T. Tvang, Bindsel i Stolegang.
s'Eprendre, v. r. (pour q.) blive indtagen af een.
Epreuve, f. Prøve, c. Forsøg, n. Correcturark, n.
Epris, **ise**, a. (de) heftig indtagen, forlibt.
Eprouver, v. a. probere; prøve; forsøge; erkiende, erfare, undergaae; fornemme.
Eprouvette, f. Søger; Krudtprøver; Prøveskee, c.
Epuceer, v. a. loppe, rense for Lopper. s'–, v. r. loppe sig.
Epuisement, m. Udtømmelse; Udmattelse, c.
Epuiser, v. a. udtømme; afkræfte.
Epulie, f. Gevært paa Tandkiødet.
Epure, f. Grundtegning til en Bygning.
Epuré, **ée**, a. reen, pur.
Epurer, v. a. luttre, rense; forbedre. s'–, v. r. renses; forædles.
Equarrir, **Equarrier**, v. a. tilhugge firkantet.
Equarrissage, m. firkantet Tilhugning; Løn derfor; Flaaning af Heste ɔc.
Equarrissement, m. firkantet Tilhugning.
Equarrisseur, m. Rakker, c.
Equateur, m. Linien, Ægvator.
Equation, f. Jevning; (i Algebra) Ligning, c.
Equerre, f. Vinkelhage, c.
Equestre, a. statue –, Statue til Hest.
Equiangle, a. T. ligevinklet.
Equidistant, **ante**, a. T. lige vidt fra hinanden staaende.
Equilatéral, **ale**, ell. **Equilatère**, a. T. ligesidet.
Equilibre, m. Ligevægt, c.
Equinoctial, m. Ægvinoctialcirkelen.

Equinoxe, m. Jevndøgn, n.
Equipage, m. Tøi, Tilbehør, n.; Heste og Vogn, Equipage; Klædedragt; et Skibs Besætning, c.
Equipée, f. dumt, ubesindigt Foretagende.
Equipement, m. Equipering; Forsyning med Klæder, Tøi, Redskaber &c.; Udrustning, c.
Equiper, v. a. equipere; udruste et Skib; rede ud; forsyne med Tilbehør; * fa. ilde tilrede.
Equipollent, ente, a. **(à qc.)** lige kraftig; af lige Værd; **à l'–**, ad. efter Proportion.
Equipoller, v. a. **(qc.)** giøre lige i Værdi. - v. n. **(à qc.)** være lige i Værdi.
Equipondérant, ante, a. T. som veier lige meget som.
Equitable, a. billig, retfærdig.
Equitation, f. Ridning, Ridekunst, c.
Equité, f. Billighed, Retfærdighed, c.
Equivalent, ente, a. af lige Værd. - m. den samme Værdi, Erstatning.
Equivaloir, v. n. p. u. **(à qc.)** være af samme Værdi som.
Equivoque, a. tvetydig. - f. Tvetydighed, c.
Equivoquer, v. n. tale ell. skrive tvetydig. **s'–**, v. r. fa. tage feil i et Ord, bruge et upassende Ord.
Erable, m. Valbirk, c.
Eradication, f. Oprykning med Rod.
Erafler, v. a. kradse, rive Huden af.
Eraflure, f. Rift, Skramme.
Erailler, v. a. forskyde Traadene, fordreie; ridse Huden; **oeil éraillé**, rødt Øie, med røde Striber i.
Eraillure, f. Sted paa Silketøi &c. hvor Traadene ere forskudte.
Eraté, ée, a. den, som Milten er skaaren ud paa; munter, lystig.
Erater, v. a. skiære Milten ud; * opmuntre. **s'–**, v. r. tabe Veiret.
Eré, f. Tidsregning, c.
Erection, f. Opreisning; Opretning, Reisning, c.
Ereinter, v. a. forvride Hofterne; * fa. udmatte.
Erémitique, a. **vie –**, Eremit-Levnet.
Ergo, c. altsaa, følgelig.
Ergot, m. Spore, Fugles Fødder; blødt Horn, oven for Hoven; Flodgalde; Spidsen af en fortørret Green; Brandkorn, n.
Ergoté, ée, a. som har Sporer ell. Bagkløer; **seigle –**, Brandkorn.
Ergoter, v. n. kives, trætte om Smaating; skiære visne Grene af.
Ergoterie, f. Kiv, Trætte om ubetydelige Ting.
Ergoteur, m. Kievler, Trættekiær.
Eriger, v. a. oprette, opreise; ophøie. **s'–**, v. r. **(en)** opkaste, opsvinge sig til noget.
Erminette, f. krum Haandøxe, c.
Ermitage, m. Eremitage, Eremitbolig, c.
Ermite, m. Eremit, Eneboer, c.
Erosion, f. Bortædning, Fortærelse, c.
Erotique, a. erotisk, som henhører til Kiærlighed.
Errant, ante, a. omvankende, vildfarende.
Errata, m. Fortegnelse paa Trykfeil.
Erre, f. Fart; Spor af Vildt; Fodspor; et Skibs Gang, Kiølvand; **aller bonne –**, ell. **grande –**, gaae hurtig.
Errer, v. n. vanke om, strippe om; gaae vild; tage Feil.
Erreur, f. Vildfarelse; Forseelse, Feiltagelse; Feil; **erreurs**, pl. Omflakninger.
Erroné, ée, a. vildfarende i Lære, Mening.
Eructation, f. Opstøden, Ræben, c.
Erudit, a. lærd. - m. Lærd, c.
Erudition, f. Lærdom; lærd Anmærkning.
Erugineux, euse, a. grønrustig.
Eruption, f. Udbrud; Frembrud, n.
Erysipèle, m. T. Rosen (Sygdom).
Es (en les ell. dans les) maître ès arts, Magister.
Escabeau, m. **Escabelle**, f. Fodskammel, c.
Escadre, f. Escadre, Deel af en Skibsflaade.
Escadron, m. Escadron, Antal Ryttere.
Escadronner, v. n. opstille sig escadronviis.
Escalade, f. en Volds Bestigelse med Stormstiger.
Escalader, v. a. bestige med Stormstiger.

Escale, f. **faire – dans un port**, løbe ind i en Havn.
Escalier, m. Trappe, c.
Escalin, m. Skilling, Mynt i Nederlandene.
Escamote, f. lille Taskenspillerkugle.
Escamoter, v. a. lade noget pludseligt forsvinde, som en Taskenspiller; stiæle med Behændighed.
Escamoteur, m. Taskenspiller; Spidsbub, c.
Escamper, v. n. fa. løbe sin Vei, flygte bort.
Escampette, f. **prendre de la poudre d'–**, flygte, smøre Haser.
Escapade, f. T. falsk Spring; * fa. naragtig Gierning; Bortløben, c.
Escarbillard, arde, a. lystig, munter.
Escarbot, m. Torbist, Skarnbasse, c.
Escarboucle, f. Karfunkel, Rubin, c.
Escarcelle, f. en stor gammeldags Pung med Laas for; Snapsæk.
Escargot, m. Snegl med Huus.
Escarmouche, f. Skiermydsel; Træfning, c.
Escarmoucher, v. a. skiermydse; disputere om lærde Sager.
Escarpe, f. Escarpe, Skraaning paa en Vold.
Escarpé, ée, p. & a. steil, skraa, stak.
Escarpement, m. steil Skraaning.
Escarper, v. a. giøre steil, skraa.
Escarpin, m. Dandsesko, let Sko.
Escarpolette, f. en Gynge i Reb.
Escarre, f. Roe, Skorpe paa Saar; Aabning, Hul.
Esclandre, m. ulykkeligt, skammeligt Tilfælde, Skandal.
Esclavage, m. Slaveri; Trældom.
Esclave, m. & f. Slave, Slavinde, c. - a. slavisk.
Escobarder, v. n. bedrage ved fine Usandheder.
Escobarderie, f. fiin Usandhed.
Escogriffe, m. een som gierne griber til; plump Karl.
Escompte, m. Afdrag; Discont.
Escompter, v. a. afkorte, discontere.
Escopette, f. Slags Bøsse, Flint, c.
Escopetterie, f. en Salve af Bøsser.
Escorte, f. Ledsagelse, Bedækning, c.
Escorter, v. a. escortere, ledsage.
Escouade, f. Corporalskab, Rode af Soldater.
Escourgée, f. Pidsk af Læderremme.
Escourgeon, m. Slags Byg.
Escousse, f. Tilløb som tages ved Springen.
Escrime, f. Fægtekonst, c.
Escrimer, v. n. fægte. **s'–**, v. r. (**de qc.**) forstaae sig paa noget, bruge noget.
Escrimeur, m. Fægtemester, c.
Escroc, m. en Filur, listig Bedrager.
Escroquer, v. a. & n. snyde, narre, optrække, snakke een noget fra.
Escroquerie, f. Bedrageri, Optrækkeri, n.
Escroqueur, m. **–euse**, f. Snyder, Bedrager, c.
Espace, m. Rum; Tidsrum, n.
Espacement, m. Mellemrum, n.
Espacer, v. a. give behørigt Mellemrum, adskille behørigt.
Espade, f. Skagekniv, c.
Espadeur, m. Hør- ell. Hampsvinger, c.
Espadon, m. stort Sværd, Pallask; Sværdfisk, c.
Espagnolette, f. Spaniolet, Slags uldent Tøi, Vinduesstang af Jern.
Espalier, m. Spalier, langs ad en Havemuur udspilede Træer.
Esparcette, f. Slags Foringskløver.
Espatule, f. stinkende Sværdlillie (Urt).
Espèce, f. Slags; Art; **espèces**, pl. Myntsorter; Ting som betales in Natura.
Espérance, f. Haab, n.
Espérer, v. a. haabe.
Espiègle, a. & m. skielmsk; overgiven; Uglspil.
Espièglerie, f. Spilopper, lystige Pudser.
Espion, m. **–onne**, f. Spion, Speider, c.
Espionner, v. a. & n. spionere, udspeide.
Esplanade, f. en viid, jevn Plads foran en Bygning &c.
Espoir, m. Haab, n.
Esponton, m. Sponton, Spyd.
Esprit, m. Aand; Forstand; Fatteevne, Nemme; Vid; Gemyt, Sind; Spøgelse; **– fort**, Fritænker.
Esquif, m. Jolle, Baad, c.
Esquille, f. Splint af et brudt Been.

Esquiman, m. Baadsmandsmat.
Esquinancie, f. Inflammation i Halsen, Halsbrynde, c.
Esquine, f. Ryggraden paa en Hest; Kinarod.
Esquipot, m. Sparebøsse, c. [del.
Esquisse, f. Skitse, første Udkast, Mo-
Esquisser, v. a. skitsere, gjøre første Udkast.
Esquiver, v. a. & n. undgaae, flye; slippe bort; undvige. s'–, v. r. liste sig bort.
Essai, m. Forsøg, n.; Prøve, c.
Essaim, m. Biesværm; * Sværm, c.
Essaimer, v. n. (om Bier) sværme.
Essanger, v. a. bløde Vask ud; byge.
Essarter, v. a. oprydde udyrket Land.
Essayer, v. a. & n. forsøge, probere, prøve, gjøre Forsøg.
Essayeur, m. Mynt-Proberer, c.
Esse, f. Luntstikke i en Vogn; Esset i en Vægt.
Esseau, m. Tagspaan; liden krum Øxe.
Essence, f. Væsen, n.; Essents, c.
Essentiel, elle, a. væsentlig; vigtig; nødvendig. - m. Hovedsag, det Væsentlige. [høi Grad.
Essentiellement, ad. væsentligen, i
Esseulé, ée, a. p. u. allene, forladt.
Essieu, m. Vognaxel; Nagle, c.
Essor, m. en Fugls Flugt op i Luften; fig. Tankers Flugt, Sving.
Essorer, v. a. tørre i Luften. s'–, v. r. svinge sig op i Luften.
Essoriller, v. a. skære Ørene af; * fa. beklippe Haarene for kort.
Essoucher, v. a. udrydde Træstubbe.
Essoufflé, ée, p. & a. forpustet, som har løbet sig ud af Aande.
Essouffler, v. a. bringe ud af Aande. s'–, v. r. tabe Veiret, komme ud af Aande.
Essui, m. Plads, hvor man tørrer.
Essuie-main, m. Haandklæde, n.
Essuyer, v. a. viske af; aftørre; * udstaae, taale, lide.
Est, m. Østen. [staae, taale, lide.
Estacade, f. Staktværk, Pæleværk, n.
Estaches, m. pl. Poster, Pæle ved en Bro.
Estafette, f. Stafet, c.
Estafier, m. Tiener, som bærer en Kappe over sit Liberi; Tiener.
Estafilade, f. Skramme i Ansigtet; Rift i Klæder. [Ansigtet.
Estafilader, v. a. give en Skramme i
Estame, f. strikket Uldarbeide (saasom Strømper &c.).
Estaminet, m. Tabagi, Værtshuus.
Estampe, f. Kobberstik, Aftryk, n.
Estamper, v. a. aftrykke Kobberstik &c.; præge, stemple. [træk &c.).
Estampille, f. Stempel (med Navnes
Estampiller, v. a. stemple.
Estateur, m. een der overlader sine Creditorer sit Gods.
Estère, f. Sivmaatte, c.
Esthétique, f. Æsthetik, Læren om skiøn Konst. - a. æsthetisk.
Estimable, a. agtværdig.
Estimateur, m. een som vurderer, Vurderingsmand, c.
Estimation, f. Vurdering, Værdi, c.
Estime, f. Agtelse; Høiagtelse; Anseelse; en Styrmands Gisning, c.
Estimer, v. a. vurdere, taxere, sætte Priis paa; agte høit; ansee for, mene, agte.
Estoc, m. lang smal Kaarde; Træstamme; Stammetræ, Slægtregister; **faire l'–**, staae Volten (i Kort); **dites-vous cela de votre –?** siger I det af jerselv? **cela ne vient pas de son –**, det kommer ikke af hans eget Hoved.
Estocade, f. Kaarde at støde med; Stød af en Kaarde; * fa. Anholdelse om et Pengelaan.
Estocader, v. n. fegte med en Stødekaarde; gaae hinanden paa Klingen.
Estomac, m. Mave, c. Bryst, n.
s'Estomaquer, v. r. forarges, vredes over noget.
Estomper, v. n. male med tørre Farver, drive Farver ind.
Estompe, f. Malerviſk, c.
Estrade, f. forhøiet Plads i et Værelse; Landevei, c.
Estramaçon, m. Slags Kaarde.
Estrapade, f. Vippe; Vipning; Vippegalge; et vist Sving af Liniedandserne.

Estrapader, v. a. rippe.
Estrapasser, v. a. tratte, strabadsere en Hest.
Estrassé, f. Floksilke, c.
Estropiat, m. fa. Krøbling, c.
Estropié, ée, m. lemlæstet, vanfør, berøvet et Lem, haltende; –, m. Krøbling.
Esturgeon, m. Stør, c.
Et, conj. og.
Etablage, m. Staldpenge; Stadepenge.
Etable, f. Kostald, Fæstald, c.
Etabler, v. a. sætte i Stald.
Etableries, f. pl. Fæhuse, Staldhuse.
Etabli, m. Haandværksfolks Arbeidsbord.
Etablir, v. a. befæste, giøre fast, sætte fast; opstille, opføre; oprette; forsørge, ansætte een til noget, bringe i Vei; indføre; bevise. s'–, v. r. sætte sig; besætte sig; nedsætte sig; begynde en Handel; komme i Brug.
Etablissement, m. Begrundelse; Forsørgelse; Oprettelse, Stiftelse; Besættelse; Indførelse, Indsætning, c.
Etablure, f. Forstavn, c.
Etage, f. Stokværk, Etage; * Grad, Trin, Stand; Række.
Etager, v. a. sætte Haaret med Affatse over hinanden.
Etagères, f. pl. Stillads til at opstille noget paa, Reol, Boghylde.
Etai, m. et Stag (paa en Mast).
Etaie, f. Støtte, Stiver, c.
Etaiement, m. Understøtning, c
Etaim, m. kartet Uld.
Etain, m. Tin, n.; – **de glace**, Bismut.
Etal, m. Slagterbod, Slagterbord.
Etalage, m. Varers Opstilling, Udkrammelse; opstillede Varer; Stadepenge; * fa. Udpyntning, Stads, Bram.
Etaler, v. a. lægge Vare ud, opstille, udfolde, udkramme, bramme med, brede ud for Øinene; kaste Anker for Modstrøm ell. Modbør. – **son jeu**, vise sit Spil op. s'–, v. r. strække sig ud, falde saa lang man er.
Etalier, m. Slagter som har Kiødudsalg og Slagterbod.
Etalon, m. Hingst, c.; Prøvemaal, n.
Etalonnement, **Etalonnage**, m. Maal og Vægts Prøvning og Stempling.
Etalonner, v. a. prøve og mærke Maal og Vægt.
Etalonneur, m. een som prøver Vægt og Maal.
Etamage, m. Fortinning, c.
Etambot, ell. **Etambord**, m. Bagstavntræ.
Etamer, v. a. fortinne.
Etameur, m. een som fortinner.
Etamine, f. Slags tyndt Stof; Haarsie; **étamines**, pl. Blomsterstøvtraade.
Etaminier, m. Etaminvæver, c.
Etampe, f. Huulstempel, Stempel til at trykke Figurer ꝛc. paa Jern; Jern til at giøre Huller i Hestesko med.
Etamper, v. a. slaae Huller i en Hestesko.
Etamure, f. Fortinning, c.
Etanchement, m. Standsning; Slukning, c
Etancher, v. a. stille, standse, slukke; digte, stoppe Sprækker.
Etançon, m. Støtte under en Muur.
Etançonner, v. a. sætte Støtter under.
Etang, m. Dam, c.
Etangue, f. stor Myntetang.
Etant, m. **bois en** –, Træ, som endnu staaer paa Stammen.
Etape, f. Oplagssted, Stabelsted for Varer; Raststed; Proviantshuus; daglig Ration til Tropper.
Etapier, m. Proviantmester, c.
Etat, m. Stand, Tilstand; Liste, Fortegnelse; Stat; Overslag; T. Stab; **faire – (de)**, agte; giøre meget af; stole paa; **(que)** formode. **Etats**, pl. Stænderforsamlingen.
Etau, m. Skruestok, c.
Etayer, v. a. understøtte, støtte.
Eté, m. Sommer, c.
Eteignoir, m. Lysslukker, c.; Slukkehorn, n.
Eteindre, v. a. slukke, udslukke; * dæmpe; svække; undertrykke, tilintetgiøre. s'–, v. r. slukkes; døe hen, uddøe.
Eteint, einte, p. slukt ꝛc. mat, dunkel.
Etendard, m. Standard, Rytterfane, c.; Galrisflag, n.
Etendre, v. a. udbrede; strække, udstrække; spænde ud; forlænge; forøge,

udvide, forstørre. s'—, v. r. strække sig, udbredes, udvides; udbrede sig; vare. [fang, Længde, c.
Etendue, f. Vidde, Udstrækning, Om-
Eternel, elle, a. evig.
Eternelle, f. Evighedsblomst, c.
Eterniser, v. a. forevige, giøre stedsevarende. s'—, v. r. foreviges.
Eternité, f. Evighed, c.
Eternuer, v. n. nyse.
Eternûment, m. Nysen, c.
Etêter, v. a. hugge Toppen, Hovedet af noget.
Eteuf, m. Bolt, Spillebolt, c.
Eteule, ell. **Esteuble**, f. Stubber paa Agre.
Ether, m. tynd Himmelluft, Æther.
Ethéré, ée, a. ætherisk.
Ethique, f. Sædelære, c.
Etier, m. Canal som løber ud i Havet; Rør ell. Grav, hvorigiennem Havvandet flyder i Saltdammen.
Etincelant, ante, a. funklende, gnistrende, glimrende.
Etinceler, v. n. funkle, tindre; gnistre.
Etincelette, f. lille Gnist.
Etincelle, f. Gnist, c.
Etincellement, m. Gnistren, c.
s'Etioler, v. r. (om Værter) sygne, vore svagt og uskelt.
Etique, Ectique ell. **Hectique**, a. svindsottig; udtæret.
Etiqueter, v. a. sætte en Seddel ell. Overskrift paa noget.
Etiquette, f. Seddel, Paaskrift paa noget; Hofskik, c.
Etirer, v. a. strække Jern &c., banke det
Etisie, f. Svindsot, c. [ud.
Etoffe, f. Stof, Tøi; Materie, hvoraf noget giøres; * fa. Herkomst, c.
Etoffer, v. a. tage tilstrækkelig Materialier til noget; forsyne med Alt.
Etoile, f. Stierne; T. Stierneskandse, c.; Blis i Panden; **à la belle** —, under aaben Himmel.
Etoilé, ée, a. stiernet, stierneklar.
Etoilettes, f. pl. Stiernenudler.
Etole, f. Stola, Messehagel, c. [fuld.
Etonnant, ante, a. forbausende, under-
Etonnement, m. Forbauselse, Forundring; Rystelse, c.
Etonner, v. a. forskrække, sætte i Forundring; forbause; ryste. s'—, v. r. (**de qc.**) undres, forfærdes.
Etou, m. Slagterbord, n.
Etouffant, ante, a. qvælende, som betager Luften.
Etouffement, m. Aandedrættets Betagelse; Trangbrystighed, c.
Etouffer, v. a. qvæle, betage Aanden: * dæmpe, neddysse. - v. n. & s'—, v. r. qvæles.
Etouffoir, m. Kulsukker, c.
Etoupade, f. Totte Hør, Bæle af Lærred. [digte med.
Etoupe, f. Bærk af Hamp ell. Hør, at
Etouper, v. a. digte, stoppe til med Bærk.
Etouperie, f. Lærred af Blaar.
Etoupille, f. Stoppine, Lunte, c.
Etourderie, f. Ubesindighed, dum Streg, c. [taabelig. —, m. Fusentast, c.
Etourdi, ie, a. fremfusende, ubesindig,
Etourdir, v. a. bedøve; forbause; giøre forvirret; stille, dysse. s'—, v. r. bedøves; (**sur qc.**) slaae noget ud af Hovedet; (**de qc.**) sætte sig noget i Hovedet. [forbausende.
Etourdissant, ante, a. bedøvende;
Etourdissement, m. Bedøvelse; Hovedsvimmel; Bestyrtelse, c.
Etourneau, m. Stær; * fa. ungt, letsindigt Menneske.
Etrange, a. sær, besynderlig, fremmed, usædvanlig. [maade.
Etrangement, ad. usædvanligt, over-
Etranger, ère, a. fremmed, udenlandsk. - m. Fremmed, Udlænding; Udlandet.
Etranger, v. a. forjage, bortdrive; fierne. s'—, v. r. vænne sig fra et Sted.
Etranglé, ée, p. & a. qvalt; (om Klæder) som klemmer, er for snever om Halsen; indkneben, ikke rummelig nok.
Etranglement, m. Qvæling; Tarmes Sammenknibning; Sammentrækning, c.
Etrangler, v. a. qvæle, snøre Halsen til; * indknibe, sammentrænge. - v. n. qvæles.

Etranguillon, m. Halssyge hos Heste.
Etrape, f. Segl til at meie Kornstubber.
Etraper, v. a. afsliere Stubberne.
Etrave, Etable, f. et Skibs Forstavn.
Etre, v. n. & **aux.** være; være til; (à) tilhøre. - m. Væsen; Tilværelse. **Etres**, pl. Værelser, Leiligheder i et Huus.
Etrécir, v. a. gjøre smal, gjøre snever. **s'–**, v. r. blive snever, krybe ind, som Tøi &c.
Etrécissement, m. Indknibning, Indsnevring, Beklemmelse, c.
Etrécissure, f. Sneverhed, Indlæggelse, c.
Etrein, m. p. u. Strøelse under Heste.
Etreindre, v. a. trykke fast sammen, knuge; binde fast sammen.
Etreinte, f. Sammentrækning, Binden; Omfavnelse, c.
Etrenne, f. Nytaarsgave (meest i pl.) Handsel; første Brug af en Ting.
Etrenner, v. a. give Nytaarsgave; give Handsel; bruge noget første Gang.
Etrésillon, m. Støtte, Skoletræ for Mure, som hælde.
Etrésillonner, v. a. understøtte, sætte Støtter til.
Etrier, m. Stigbøile; **bas à –**, Strømpe uden Fod; **vin de l'–**, Afskeds-Skaal, sidste Glas før Afreisen.
Etrière, f. Stigbøilerem, c.
Etrille, f. Strigle, c.; Verthuus, hvor Folk trækkes op.
Etriller, v. a. strigle; * prygle af; snyde; tage haardt med.
Etripper, v. a. tage Indvoldene ud; forride en Hest. **s'–**, v. r. optrævles.
Etriqué, ée, a. fa. for snever; * for indskrænket.
Etrivière, f. Stigbøilerem. **Etrivières**, pl. Pidsk; **donner les étrivières**, ilde medhandle, bespotte.
Etroit, oite, a. snever; smal; * nøie, streng; fortrolig; indskrænket; **à l'–**, i trangt Rum, indskrænket.
Etron, m. Menneskeskarn, n.
Etronçonner, v. a. stubse Toppen af [et Træ.
Etrope, m. Strop, c.
Etruffé, a. **chien –**, Hund, som er lændelam.
Etude, f. Studeren; Lærdom, Videnskab; Studerestue, Skriverstue, c.
Etudiant, m. Student, Studerende, c.
Etudié, ée, p. & a. studeret; godt, konstigt udarbeidet, udtænkt; tvungent, søgt, forstilt.
Etudier, v. a. & n. studere; pønse, udtænke; udgranske; lære udenad; **s'–**, v. r. (**à q.**) lægge Vind paa noget.
Etudiole, f. lidet Skab med Skuffer paa et Skriverbord.
Etui, m. Futteral, Besttik, n.
Etuve, f. Badstue; Tørreovn, c.; Dampbad, n.; Svedestue, c.
Etuvée, f. Stuvning; stuvet Mad.
Etuvement, m. et Saars Badning.
Etuver, v. a. bade et Saar.
Etuviste, m. Badstuemand, c.
Etymologie, f. Etymologi, Ordforskning, c.
Etymologique, a. etymologisk, som vedkommer Etymologien.
Etymologiste, m. Ordforsker, c.
Eucharistie, f. den hellige Nadvere.
Eudiomètre, m. Instrument til at maale Luftens Reenhed.
Eunuque, m. Gilding, c.
Euphonie, f. Vellyd, c.
Euphonique, a. vellydende.
Eux, pr. m. pl. dem.
Evacuant, Evacuatif, ive, a. afførende (Lægemiddel).
Evacuation, f. Afføring; Udtømmelse; Rømning, c.; hvad der afføres; en Fæstnings Udtømmelse fra Krigsfolk.
Evacuer, v. a. afføre, rense; rømme.
s'Evader, v. r. løbe bort, undvige.
Evagation, f. Tankernes Adspredelse, c.
Evaluation, f. Vurdering, Taxering, c.
Evaluer, v. a. vurdere, anslaae.
Evangélique, a. evangelisk.
Evangéliser, v. n. forkynde Evangelium.
Evangéliste, m. Evangelist, c.
Evangile, m. Evangelium, n.; Evangeliumbog, c.
s'Evanouir, v. r. falde i Besvimelse;

forsvinde, forgaae. [magt, c.

Evanouissement, m. Besvimelse, Af-

Evaporation, f. Uddunstning, Bortdampning, Letsindighed, c.

Evaporé, **ée**, p. & a. bortdunstet; * letsindig, ustadig.

s'Evaporer, v. r. dampe bort, ryge bort; * udsvæve, komme paa Afveie; fordybe sig i Hiernespind. – v. a. – **sa douleur**, give sin Smerte Luft; forvinde sin Smerte.

Evaser, v. a. udvide en Aabning; **s'–**, v. r. udvide sig.

Evasif, **ive**, a. undvigende.

Evasion, f. Flugt, Undvigelse, c.

Evêché, m. Bispedom, Biskops Værdighed; hans Bolig.

Eveil, m. fa. Varsel, Nys, n.

Eveillé, **ée**, a. opvakt, munter, livelig; – **sur qc.**, opmærksom.

Eveiller, v. a. vække; opvække; * opmuntre. **s'–**, v. r. vaagne op.

Evénement, m. en Tings Udfald; Begivenhed.

Event, m. Lugt ell. Smag af Mad &c., som begynde at raadne; frisk Luft; Lufthul, n.; Fiskegælle, c.

Eventail, m. Vifte, c.

Eventailliste, m. Viftemager, c.

Eventaire, m. Slags Kurv til Ueter.

Evente, f. Lysekasse (hos Lysestøbere).

Eventé, **ée**, a. bortluftet; * letsindig, ubesindig.

Eventer, v. a. vifte; hænge ud i Luften, lufte ud; opdage; brase Seil. **s'–**, v. r. lufte bort, blive doven; fordærves [i Luften.

Eventoir, m. Ildvifte, c.

Eventrer, v. a. skiære Bugen op, og tage Indvoldene ud; aabne. **s'–**, v. r. giøre sig stor Umage.

Eventuel, **elle**, a. som er indrettet paa, ell. beroer paa visse Tilfælde.

Evêque, m. Biskop, c.

Everrer, v. a. skiære Ormen (under Tungen) af en Hund.

Eversif, **ive**, a. ødelæggende.

Eversion, f. Ødelæggelse, Kuldkastelse, c.

s'Evertuer, v. r. spænde sig an, fatte Mod; bestræbe sig.

Eveux, a. **terrain –**, fed Jordbund.

Eviction, f. lovmæssig Udstødelse fra et Gods.

Evidemment, ad. øiensynlig, klarlig.

Evidence, f. Øiensynlighed, Vished, Klarhed, c. [aabenbar.

Evident, **ente**, a. øiensynlig, klar,

Evider, v. a. udhule, udringe; skiære rundt til; udgnide Stivelse.

Evidoir, m. Huulbor, Redskab at udhule med. [Kiøkken.

Evier, m. Rendesteen, Vasserende i et

Evincer, v. a. faae een ud af en Besiddelse ell. Stilling; skille ved noget.

Evitable, a. p. u. undgaaelig.

Eviter, v. a. sky, undsky, undgaae.

Evocation, f. Aanders Besværgelse: Indstævning for en høiere Ret.

Evolé, **ée**, a. letsindig, ubesindig.

Evolution, f. Troppers Vending, Svingning, Evolution, c.

Evoquer, v. a. mane Aander; indstævne en Sag for høiere Ret.

Exact, **acte**, a. nøie, nøiagtig; omhyggelig. [plager, c.

Exacteur, m. Skatteinddriver; Folke-

Exaction, f. Skatters skarpe Inddrivelse, Udpresning, c. [c.

Exactitude, f. Nøiagtighed; Rigtighed,

Exaëdre, f. **Héxaëdre**.

Exagératif, **ive**, a. som overdriver.

Exagération, f. Overdrivelse, c.

Exagérer, v. a. forstørre, overdrive.

Exaltation, f. Ophøielse; Forfremmelse; Ophøielse til pavelig Værdighed: Overspændthed, c.; Sublimeren (i Chymi). [teren.

Exalté, **ée**, p. & a. overspændt, exal-

Exalter, v. a. opløfte, ophøie med Roes; overspænde; sublimere.

Examen, m. Prøvelse; Examen, c.

Examinateur, m. een som prøver, examinerer.

Examiner, v. a. undersøge, prøve afhøre; examinere.

Exanthème, m. Hud-Udslæt, n.

Exantlation, f. Udpompning, c.

Exaspérer, v. a. forbittre, opbringe.

Exaucement, m. Bønhørelse, c.

Exaucer, v. a. bønhøre.
Excavation, f. Udhuulning, c.
Excédant, ante, a. overskydende; * plagende. - m. Overskud i Regning.
Excédé, ée, p. & a. udmattet.
Excéder, v. a. overskride; overstige: fa. overvælde, plage. **s' –**, v. r. **de** qc. gaae for vidt, overdrive; udmatte sig.
Excellemment, ad. fortræffeligen, ypperligen.
Excellence, f. Fortræffelighed, Ypperlighed, Fortrinlighed, c.; **par –**, fortrinsviis, fremfor andet; fortræffeligt.
Excellent, ente, a. fortræffelig, ypperlig.
Excellentissime, a. (Æretitel), fa. ganske fortræffelig.
Exceller, v. n. (**en** ell. **dans qc.**), excellere, være fortræffelig; overgaae, udmærke sig.
Excentrique, a. excentrisk, som har en forskiellig Middelpunkt.
Excepté, prp. undtagen, uden.
Excepter, v. a. undtage, udelukke.
Exception, f. Undtagelse; Indvending, c.
Excès, m. Ovørlighed, Overdrivelse: Umaadelighed: Voldsomhed, c.; **à l'–**, ad. i høi Grad, overmaade.
Excessif, ive, a. umaadelig, overdreven.
Exciper, v. n. T. **de qc.** giøre Indsigelse, anføre Indvendinger imod.
Excise, f. Afgift af Drikkevarer.
Excitant, ante, Excitatif, ive, a. oplivende, som opvækker.
Excitation, f. Tilskyndelse; Opmuntring, c.
Exciter, v. a. opvække; foraarsage; opmuntre, tilskynde; oplive.
Exclamatif, ive, a. som betegner et Udraab.
Exclamation, f. Udraab, n.
Exclure, v. a. (**de qc.**) udelukke, udtage; vise af.
Exclus, use, Exclu, ue, p. udelukt.
Exclusif, ive, a. udelukkende, som udelukker.
Exclusion, f. Udelukkelse; **à l'– de**, med Udelukkelse af.
Exclusivement, ad. ikke regnet med, udelukt.
Excommunication, f. Kirkeban, c.
Excommunié, m. som er i Kirkens Ban.
Excommunier, v. a. sætte i Kirkens Ban.
Excoriation, f. Huds Afflaaelse, c.
Excorier, v. a. tage Huden af.
Excrément, m. naturlig Ureenlighed, Menneskeskarn.
Excrémenteux, euse, a. som hører til Excrementer.
Excrescence, f. Gevæxt, Byld, c.
Excrétion, f. Afsondring, Afførelse, c.
Excrétoire, a. afsondrende, afførende.
Excursion, f. Indfald, Streiferi, n.: Udflugt, c.
Excusable, a. undskyldelig.
Excusation, f. Undskyldning, c.
Excuse, f. Undskyldning, c.
Excuser, v. a. undskylde; tilgive; **de** qc. fritage for.
Exécrable, a. a. afskyelig; forbandet.
Exécration, f. Afskye, Gru; Forbandelse, c.
Exécuter, v. a. fuldbyrde, udføre, fuldføre, iværksætte; pante ud; lægge Beslag paa: henrette. **s' –**, v. r. sælge noget af sit Gods for at betale sin Gield; beslutte sig til noget imod sin egen Fordeel.
Exécuteur, m. **–trice**, f. Fuldbyrder, Executor: Skarpretter, c.
Exécutif, ive, a. fuldbyrdende, executiv.
Exécution, f. Fuldbyrdelse, Iværksættelse; Execution; Henrettelse, c.
Exécutoire, a. executorisk, som kan exeqveres.
Exégèse, f. Forklaring, Fortolkning, c.
Exégète, m. den som forklarer, Fortolker.
Exégétique, a. exegetisk, tienende til Forklaring.
Exemplaire, a. exemplarisk. - m. Mønster; Exemplar, n.
Exemple, m. Exempel, Mønster, n. - f. Forskrift, n.
Exempt, empte, a. fri for, undtagen, forskaanet. - m. Gefreider, Politibetient, c.

Exempter, v. a. (q. de qc.) befrie for, forskaane, undtage.
Exemption, f. Fritagelse, Forskaanelse, Undtagelse, c.
Exercer, v. a. (q. à qc.) exercere, øve i noget; udøve, drive, forestaae noget. s'–, v. r. (à) øve sig (i at).
Exercice, m. Øvelse, Udøvelse; Beskiæftigelse, Legemsbevægelse; Bestyrelse; faire l'–, exercere (om Soldater).
Exercices, pl. ridderlige Øvelser; Disputereøvelser.
Exergue, m. Rum under en Skuepenge til at sætte Paaskrift &c.
s'Exfolier, v. r. spaltes bladeviis, afskalles.
Exhalaison, f. Uddunstning, Fordunstning; Lugt, c.
Exhalation, f. chymisk Bortdunstning, c.
Exhaler, v. a. uddunste, uddufte; – sa colère, udlade, ytre sin Harme. s'–, v. r. ytre sig; fordunste.
Exhaussement, m. T. Forhøielse, c.
Exhausser, v. a. T. forhøie, bygge høit.
Exhérédation, f. Udelukkelse fra Arv.
Exhéréder, v. a. giøre arveløs.
Exhiber, v. a. fremvise, vise op.
Exhibition, f. Fremviisning, Fremlæggelse for Retten.
Exhortation, f. Formaning, c.
Exhorter, v. a. (à qc.) formane; opmuntre; berede.
Exhumation, f. Liigs Opgravelse, c.
Exhumer, v. a. grave et Liig op af Jorden.
Exigeant, ante, a. som giør mange Fordringer.
Exigence, f. Nødvendighed, hvad der kræves.
Exiger, v. a. kræve, fordre, inddrive.
Exigible, a. som kan indkræves, inddrives.
Exigu, ue, a. ringe, lille, sket.
Exiguité, f. Ringhed, Lidenhed, c.
Exil, m. Landsforviisning; Landflygtighed, c.
Exilé, m. Landsforviist, Landflytig.
Exiler, v. a. forvise, giøre landflygtig. s'–, v. r. fierne sig fra et Sted.
Existant, ante, a. som virkelig er til, forhaanden.
Existence, f. Tilværelse, Existents, c.
Exister, v. n. være til, bestaae, have Væsen; leve.
Exitial, ale, a. dræbende.
Exocet, m. den flyvende Fisk.
Exode, m. anden Mosebog.
Exoine, f. T. Skudsmaal, som beviser at man ei kunde møde for Retten.
Exomphale, m. Navlebrok, c.
Exorable, a. som lader sig overtale ved Bøn.
Exorbitamment, ad. overdreven, overmaade.
Exorbitant, ante, a. umaadelig, overordentlig.
Exorciser, v. a. besværge, drive onde Aander ud.
Exorcisme, m. Maning, Besværgelsesformular.
Exorciste, m. Aandemaner, Besværger, c.
Exorde, m. Indgang til en Tale.
Exostose, f. Udvæxt paa Been.
Exotique, a. c. fremmed, udenlandsk.
Expansibilité, f. Udvidelses-Evne.
Expansif, ive, a. som har en udvidende, udspændende Kraft.
Expansion, f. Udvidelse, c.
Expatriation, f. Udvandring af Fædrelandet, Forviisning, c.
Expatrier, v. a. fordrive af Fædrelandet. s'–, v. r. udvandre.
Expectant, m. Exspectant, som har Løfte om Embede.
Expectative, f. Expectance, Løfte paa Embede.
Expectorant, ante, a. som renser Brystet.
Expectoration, f. Udkastelse af Sliim.
Expectorer, v. a. udkaste, udhoste.
Expédient, m. Raad, Udvei, Middel, til at rede sig ud af noget.
Expédient, te, a. nyttig, gavnlig.
Expédier, v. a. expedere, giøre snart færdig, klarere, affærdige; henrette hurtigt; udstæde.
Expéditeur, m. Speditеur, som besørger Varers Forsendning.
Expéditif, ive, a. som hurtigt expederer, expedit, rask.
Expédition, f. Besørgelse, Affærdigelse; Udstædelse; Afgiørelse, c.; Feltog, n.

Expéditionnaire, m. Afsender; Copist, Procurator ved det pavelige Hof.
Expérience, f. Erfaring, c.; Experiment, Forsøg, n. [Erfaring.
Expérimental, ale, a. grundet paa
Expérimenter, v. a. & n. forsøge; erfare; prøve.
Expert, erte, a. kyndig, duelig, erfaren. - m. Synsmand, c.
Expertise, f. Synsforretning, c.
Expiation, f. Forsoning, Afsoning, c.
Expiatoire, a. som forsoner.
Expier, v. a. afsone, bøde for. [gods.
Expilation, f. ulovlig Ran af Arve-
Expiration, f. Udaanding; Termins Udløb; Aandens Opgivelse.
Expirer, v. n. opgive Aanden; gaae til Ende, løbe ud. - v. a. udaande.
Explétif, ive, a. som udfylder.
Explicable, a. som kan forklares.
Explicatif, ive, a. som forklarer.
Explication, f. Forklaring, Udtydelse; Opløsning, c.
Explicite, a. tydelig, klar, udtrykkelig.
Explicitement, ad. tydeligen, udtrykkeligen.
Expliquer, v. a. forklare, udtyde, udvikle. s'—, v. r. forklare sig, udvikle sin Mening.
Exploit, m. tapper Bedrift, Heltedaad; en Retsbetjents Forretning, c.
Exploitable, a. som kan dyrkes, afsættes; som kan udpantes.
Exploitant, a. m. som udfører Retsforretninger, udpanter &c.
Exploitation, f. Benyttelse af et Gods; Bearbeidning af Miner &c. Beslag paa Eiendom.
Exploiter, v. n. udføre Rettens Befaling. - v. a. nytte, bearbeide et Biergværk, en Skov &c.
Explorateur, m. een som udforsker en Hemmelighed, Speider.
Explosion, f. et Legems Opløsning med Knald, Forpufning, c.; Udbrud, n.
Exportation, f. Udførsel, c.
Exporter, v. a. n. c. udføre (af Landet).
Expesant, ante, a. een der forebringer en Sag; som indgiver en Klage &c.
- m. Exponent, c.
Exposé, m. Forklaring, Forestilling; hvad der forestilles i et Bønskrift.
Exposer, v. a. lægge til Skue, fremstille for Øinene, udstille; lægge, sætte ud i Luften; sætte, vende, stille mod en Himmelegn &c.; forestille, forklare, fremsætte; udsætte; udsætte for Fare; give falsk Mynt ud. s'—, v. r. udsætte sig for Fare.
Exposition, f. Udsættelse, Udstilling, Fremlæggelse; Stilling, Beliggenhed mod et Sted; Fortælling, Forklaring, Udtydelse; Børns Henlæggelse, c.
Exprès, m. et eget Bud, en Expres.
Exprès, esse, a. udtrykkelig, klar. - ad. netop, udtrykkeligen, med Flid. [Ord.
Expressément, ad. med udtrykkelige
Expressif, ive, a. kyndig, eftertrykkelig.
Expression, f. Udpresning, c.: Udtryk, n. [Ord.
Exprimable, a. som kan udtrykkes med
Exprimer, v. a. presse, trykke ud; udtrykke, forestille, ytre. s'—, v. r. udtrykke sig. [af Eiendom.
Expropriation, f. (lovlig) Berøvelse
Exproprier, v. a. n. c. berøve een sin Eiendom. [drive; føre af.
Expulser, v. a. udvise, udstøde, ud-
Expulsif, ive, a. uddrivende, afførende.
Expulsion, f. Udstøden, Uddriven; Afføring, c.
Expultrice, a. f. som uddriver, fører af.
Exquis, ise, a. fortræffelig, udsøgt, udvalgt.
Exsiccation, f. T. Udtørring, c. [valgt.
Exsuccion, f. T. Udsugning, c.
Exsudation, f. T. Udsvedning, c.
Exsuder, v. a. udsvede.
Extant, ante, a. T. som er virkelig til, forhaanden.
Extase, f. Henrykkelse, c.
Extasié, ée, a. henrykt.
s'Extasier, v. r. være henrykt, ude af sig selv.
Extatique, a. henrykt, begeistret.
Extensibilité, f. Udvidelses-, Udstrækkelses-Evne, c. [kes.
Extensible, a. som kan udvides, stræk-
Extensif, ive, a. som kan udvide, strække.

Extension, f. Udvidelse, Udstrækning; Forøgelse, c.
Exténuation, f. Kræfters Aftagelse, Udmattelse; Forringelse, c.
Exténuer, v. a. afkræfte, udmatte, svække; formilde, forringe.
Extérieur, eure, a. udvortes, ydre, synlig. - m. det Udvortes af en Ting; Udseende. **à l'–**, i Udlandet; udenfor.
Exterminateur, m. **–trice**, f. Udrydder, Ødelægger, Fordærver, c.
Extermination, f. Ødelæggelse, Udryddelse, c. [fordrive.
Exterminer, v. a. ødelægge, udrydde,
Externe, a. udvortes; udvendig. - m. Elev som besøger en Skole, men ikke er Alumnus ell. boer i selve Skole-Instituttet. [Udryddelse, Ophør.
Extinction, f. Udslukning; Ophævelse,
Extirpateur, m. Udrydder, c.
Extirpation, f. Udryddelse, c.
Extirper, v. a. udrydde.
Extorquer, v. a. udpresse, udpine, aftvinge.
Extorsion, f. Udpresning, Tvang, c.
Extraction, f. Udtrækning; Uddragning; Udbringelse; Extraction; Herkomst, c.
Extraire, v. a. uddrage, udtrække; extrahere; destillere; giøre Udtog af en Bog.
Extrait, aite, a. den, som nedstammer.
Extrait, m. Extract; Uddrag; Udtog af en Bog.
Extraordinaire, a. overordentlig, usædvanlig, sielden. - m. noget Overordentligt; Bilag til en Avis.
Extravagamment, ad. overdreven, urimeligen.
Extravagance, f. Daarskab, urimelig Handling, Fortælling, urimelig Væsen.
Extravagant, ante, a. overdreven, overspændt, fær, urimelig.
Extravaguer, v. a. tale ell. foretage sig urimelige Ting.
s'Extravaser, v. r. (om Blodet) flyde ud af Blodkarrene.
Extrême, a. overmaade stor, yderst, overvættes, som ei holder Maal.
Extrême onction, f. sidste Salvelse, c.
Extrémité, f. Ende, yderste Ende, Spids; Yderlighed, c.; det yderste sidste Tid, Livets Ende; yderste Nød.
Extrémités, pl. Hænder og Fødder.
Extrinsèque, a. som kommer udvortes fra.
Exubérance, f. for stor Overflod.
Exubérant, ante, a. overflødig, rigelig.
Exulcération, f. Begyndelse til Bullenskab, Bylders Udbrydelse, c.
Exulcérer, v. a. foraarsage Bylder.
Ex-voto, m. Gave til en Kirke efter Løfte.

F

Fa, m. T. en Node, F i Musikken.
Fable, f. Fabel, Krønike, c.; Emne, n.; Fabellære, c.
Fabliau, m. gammel rimet Fortælling.
Fablier, m. Fabelbog, c.
Fabricant, m. Fabrikant, c.
Fabricateur, m. een som forfærdiger, opspinder etc.
Fabrication, f. Forfærdigelse, c.
Fabricien, m. Bygherre, Kirkeværge, c.
Fabrique, f. Fabrik; Forfærdigelse; en Kirkes Opbygning; Kirkens Indkomster.
Fabriques, pl. Bygninger og desl. paa Malerier.
Fabriquer, v. a. fabrikere, forfærdige.
Fabuleux, euse, a. fabelagtig; opdigtet.
Fabuliste, m. Fabeldigter, c.
Façade, f. Forside, Forgavl paa en stor Bygning.
Face, f. Ansigt, Aasyn, n.; Flade, Side, Forside; Overflade, c.; * Udseende; Synspunkt, n.; **en –**, ad. i Ansigtet, i Øinene; **à la – de qc.**, i en Tings Nærværelse.
Facé, ée, a. fa. **bien –, mal –**, som har et godt, slemt Physiognomie.
Facétie, f. Spøg, morsomt Indfald.
Facétieux, euse, a. morsom, pudsig, latterlig.
Facette, f. lille Side ell. Flade.
Facetter, v. a. skiære en Ædelsteen i Kanter.

Fâché, ée, a. vred, opbragt; bedrøvet.
Fâcher, v. a. giøre vred, fortørne, ærgre.
Fâcheux, euse, a. fortrædelig, ærgerlig; ubehagelig; besværlig, vanskelig.
Faciende, f. fa. Kabale, Sammenrottelse, c. [lig; følgagtig.
Facile, a. let; tydelig og flydende; bøie-
Facilement, ad. lettelig, let.
Facilité, f. hvad der er let; Lethed; Føielighed, c.; Nemme, n.; Lemfældighed, c.
Faciliter, v. a. giøre let, befordre.
Façon, f. Maade, Form, c. Udseende, n.; Arbeidsløn, c.; **façons,** pl. Manerer; Ophævelser; Complimenter; **de — que,** ad. saaledes, at.
Façonner, v. a. forme, danne, give behørig Skikkelse; sætte Skik paa et Menneske; bearbeide; **à qc.** vænne til. - v. n. fa. giøre Ophævelser.
Façonnier, m. **-ière,** f. een som giør mange Complimenter; een som væver Mønster i Tøi.
Facteur, m. Factor; Brevdrager, c. **— d'orgues, — de clavecin,** Orgelbygger, Claveermager. [stilt.
Factice, a. giort efter ved Kunst; * for-
Factieux, euse, a. oprørsk; Oprører.
Faction, f. Skildvagts Post, c.; Parti, n. [Skildvagt.
Factionnaire, m. Soldat, som staaer
Factorage, m. Løn ell. Afgift til Factoren.
Factorerie, m. Kiøbmands Faktori.
Factotum, m. een som er eet og alt i et Huus. [Varers Fortegnelse, c.
Facture, f. Factors Regning; Factura;
Facturier, m. Arbeider i et Værksted.
Facultatif, ive, a. som giver Ret og Magt.
Faculté, f. naturlig Kraft, Evne; Ret, Magt, c. Anlæg; Videnskabs Facultet, n.
Fadaise, f. Dumhed, Narrestreg, c.
Fade, a. flau, smagløs; mat.
Fadeur, f. Flauhed, Mangel paa Smag, Ynde ꝛc. Smagløshed.
Fagot, m. Knippe, Riisknippe, Bundt, n. Bylt, c.; **fagots,** pl. * fa. dumt Tøi. [derfor.
Fagotage, m. Sammenknipning, c. Løn
Fagoter, v. a. knippe sammen; pakke uordentligt sammen. **se —,** v. r. klæde sig smagløst.
Fagoteur, m. een som knipper sammen; som arbeider slet. [mager, c.
Fagotin, m. en udklædt Abe; Pudsen-
Fagoue, f. Brystkirtel (hos Dyr).
Faguenas, m. væmmelig Stank af Sved.
Faible, a. svag, uden Kraft. - m. en Svag; svag Side; det som mangler; Feil.
Faiblesse, f. Svaghed; Afmagt, c.
Faiblir, v. n. tabe sin Kraft; give efter.
Faïence, f. Fajence, Steentøi, n.
Faïencerie, f. Fajencefabrik, c.
Faïencier, m. een som handler med Fajence. [Fallit.
Failli, m. Kiøbmand, som er gaaet
Faillible, a. feilbar, som kan feile.
Faillir, v. n. feile, tage feil; forsee sig; være nær ved; helde; giøre Fallit.
Faillite, f. Fallit, Bankerot, c.
Faim, m. Hunger, c.
Faîne, f. Bog af Bøgetræ.
Fainéant, ante, a. doven, ørkesløs. - m. Lediggænger, c.
Fainéanter, v. n. fa. gaae og drive, være doven. [c.
Fainéantise, f. Lediggang, Dovenskab.
Faire, v. a. giøre, skabe, frembringe, forfærdige; byde i Kiøb; **faire —,** lade giøre. - v. n. arbeide; formaae; passe sammen; **— des petits,** faae Unger; **— bon pour q.** sige god for een; **il fait,** v. i. det er; **il fait froid, chaud etc.,** det er koldt, varmt ꝛc. **se —,** v. r. skee; udføres, drives; lade sig giøre; danne sig; udgive sig for; **à qc.** vænne sig til.
Faisable, a. giørligt, som lader sig [giøre.
Faisan, m. Fasan, c.
Faisances, f. pl. det en Forpagter lover at udrede ell. levere.
Faisande, f. Fasanhøne, c.
Faisandeau, m. ung Fasan.

Faisander, v. n. & **se —,** v. r. hænge saa længe, til det begynder at lugte, blive anfommen.
Faisanderie, f. Fasanhuus, n.
Faisandier, m. Fasan-Opvasser, c.
Faisceau, m. Bundt, Knippe, n.; — **d'armes,** Geværpyramide, c.
Faiseur, m. **—euse,** f. Arbeider, een som gjør noget.
Faisselle, f. Osteform, c. [sat.
Fait, faite, p. giort; færdig; voxen;
Fait, m. Gierning; Daad; Sag, c.; **de —,** ad. i Virkeligheden, i Sandhed; **en — de,** i Henseende til, angaaende; **si —,** ad. jo vist! [Tagstol, c.
Faîtage, m. Tagværk; Sparreværk, n.
Faîte, m. Mønning, c.; * Top, øverste Spidse. [steen.
Faîtière, f. Mønningstegl, huul Tegl-
Faix, m. Byrde; **porte-faix,** Lastdra- [ger, c.
Falaise, f. steil Havbred.
Falaiser, v. n. (om Havet) bryde sig paa en steil Havbred. [der.
Falbala, m. Falbeler, Strimler paa Klæ-
Fallacieux, euse, a. bedragelig, svigagtig.
Falloir, v. i. maatte, burde; have fornøden. **s'en —,** fattes, mangle.
Falot, m. Stanglygte, c.
Falot, ote, a. fa. latterlig, naragtig.
Falotier, m. een som tænder Lygterne.
Falourde, f. et Bundt Brænde.
Falqué, ée, a. seglformig.
Falsificateur, m. Falskner, c.
Falsification, f. Forfalskning, c.
Falsifier, v. a. forfalske, forvanske.
Falun, m. Skælsmul, n.
Falunière, f. Skælsmulgrube, c.
Fame, f. Navn og Rygte.
Famé, ée, a. **bien ou mal —,** vel ell. ilde omtalt.
Famélique, a. hungrig, forsulten.
Fameux, euse, a. berømt; berygtet.
Familiariser, v. a. vænne til. **se —,** v. r. omgaaes fortrolig; gjøre sig bekiendt, fortrolig med; vænnes til.
Familiarité, f. Fortroelighed, c.
Familier, ière, a. fortrolig, tilvant, [bekiendt.
Famille, f. Familie, c.

Famine, f. Hunger, Hungersnød, c.
Fanage, m. Høbiergning; Løn derfor; Blade omkring en Plante.
Fanal, m. Skibslygte, c. Fyrtaarn; Fyr, n. [ker, Sværmer, c.
Fanatique, a. sværmersk. — m. Fanati-
Fanatiser, v. a. gjøre til Sværmer.
Fanatisme, m. Sværmeri, n. Fanatisme, c. [pl. Løv.
Fane, f. Blad paa en Plante; **fanes,**
Faner, v. a. vende Hø; faae til at visne. **se —,** v. r. visne, tabe sig.
Faneur, m. **—euse,** f. een som vender Hø. [Barn.
Fanfan, m. fa. (kierligt Ord) mit lille
Fanfare, f. Skrald af Trompeter, Stød i Trompeten. [a. pralende.
Fanfaron, m. Pralhans, Skryder, c. —
Fanfaronnade, Fanfaronnerie, f Praleri, n.
Fanfreluche, f. Flitterstads, c.
Fange, f. Dynd, Skarn, n.; * foragtelig Stand; Udsvævelse, c.
Fangeux, euse, a. dyndet.
Fanion, m. Bagagefane, c.
Fanon, m. Doglæp paa Qvæg; Barde paa Hvalfisk; Bindsel om venstre Arm hos de katholske Præster; **fanons,** pl. Bind til Beenbrud.
Fantaisie, f. Indbildningskraft, Fantasi; Tanke, c. Sind; Indfald, n. Lyst, Lune, c.
Fantasque, a. lunefuld; sær, underlig.
Fantassin, m. Soldat til Fods.
Fantastique, a. fantastisk, indbildt.
Fantôme, m. Spøgelse, n. Indbildning; Skyggebillede; magert Menneske, der seer ud som en Skygge.
Faon (udtales **Fan**), m. Hiortekalv, c.
Faonner, v. n. (om Hinder og Raadyr) kaste Kid. [Karl.
Faquin, m. et Drog, en Kryster, snavs
Faquinerie, f. nedrig, dum Gierning, c. [større.
Faraillon, m. liden Sandbanke ved en
Farais, m. Garn til Koralfiskeri.
Farce, f. Fyldning, Hakkemad, hvormed fyldes; Farce, c. Gjøglespil, Skiemt.
Farceur, m. Gjøgler, Spøgefugl, c.

Farcin, m. en Hestesyge, kaldet Orm.
Farcineux, euse, a. Hest, som har Orm. [fylde, proppe.
Farcir, v. a. fylde med hakket Mad; *
Farcissure, f. Fylden med hakket Kiød; Fylding, c. [Forstillelse, c.
Fard, m. Sminke, c.; * tom Prydelse,
Fardeau, m. Byrde, c.
Fardement, m. Sminken, Forfalskning, c.
Farder, v. a. sminke; * bestryge; smykke, give falsk Skin. - v. n. synke sammen.
Fardier, m. Blokvogn, lav Vogn, c.
Farfadet, m. et Spøgelse, en Nisse; * fa. letsindigt Menneske.
Farfouiller, v. a. rode omkring. - v. a. giennemrode.
Faribole, f. Snak, dumt Tøi.
Farine, f. Meel, n.
Fariner, v. a. bestrøe med Meel.
Farinet, m. Terning, som kun har Øine paa een Side. [let.
Farineux, euse, a. fuld af Meel; me-
Farinier, m. Meelhandler, c.
Farinière, f. Meelkasse, c.
Farlouse, Farlouze, f. Englærke, c.
Farouche, a. vild; folkesky; vred.
Fascinage, m. Faskinarbeide, n.
Fascination, f. Trylleri, n. Øines Forblindelse, c.
Fascine, f. Faskine, c. [blinde.
Fasciner, v. a. fortrylle, forhexe, for-
Faséole, f. Snittebønne, c.
Fasier, v. n. flagre (om Seil).
Faste, m. Pragt, Bram, Luxus; * Svulst, c. [fortrædelig.
Fastidieux, euse, a. kiedsommelig,
Fastueux, euse, a. brammende, høitravende, pragtfuld. [Nar, c.
Fat, a. forfængelig, lapset. - m. Laps;
Fatal, ale, a. ulykkelig, uheldbringende, uundgaaelig. [delse, beskikket Uheld.
Fatalité, f. uundgaaelig Skiebne, Hæn-
Fatiguant, ante, a. trættende, besværlig.
Fatigue, f. stor Møie; Træthed, c.; trættende Arbeide, n.; Anstrængelse, c.
Fatiguer, v. a. trætte, anstrænge; udmatte; udpibske. - v. n. & se —, v. r. slide, udmatte sig.
Fatras, m. en Hob, Virrar, c.
Fatuité, f. Taabelighed, Flauhed, Dumhed, c. [med).
Faubert, m. en Svabert (at feie Dækket
Faubourg, m. Forstad, c.
Fauchage, m. Meien, Afmeining, c.
Fauchaison, f. Meietid, c. Høslæt, n.
Fauche, f. Meining, Høslæt.
Faucher, v. a. meie, slaae Græs, Korn. - v. n. (om Heste) slæbe et Forbeen efter
Fauchet, m. Rive; Slags Lee. [sig.
Faucheur, m. Meier, Høstkarl, c.
Faucheux, Faucheur, m. langbenet Edderkop.
Faucille, f. Lee, c.
Faucillon, m. Gartnerkniv, c.
Faucon, m. Falk, c.
Fauconneau, m. ung Falk; Falkonet, (Slags smaa Kanoner).
Fauconnerie, f. Falkeneergaard; Falkeneerkonst; Falkejagt, c.
Fauconnier, m. Falkeneer, c.
Fauconnière, f. Falkeneertaske, c.
Fauder, v. a. lægge Klæde sammen efter Længden; mærke det med Silketraad.
Faufiler, v. a. rie. **se** —, v. r. ell. **être faufilé avec q.** forbinde sig nøie med een.
Fauldes, f. pl. Kulmile, c.
Fau-perdrieu, m. Hønsefalk, c.
Faussaire, m. Falskner, c.
Fausse-alarme, f. blind Allarm, c.
Fausse-clef, f. falsk Nøgle, Tyvenøgle, Dirk, c.
Fausse-couche, f. utidig Nedkomst, c.
Fausse-fenêtre, f. blindt Vindue.
Fausse-fleur, f. Blomst som ikke sætter
Faussement, ad. falskeligen. [Frugt.
Fausse-porte, f. skiult Dør, Bagdør, Tapetdør, c.
Fausser, v. a. krumme, fordreie, fordærve; bryde, svigte.
Fausset, m. falsk Discant, Fistel, c.
Fausseté, f. Usandhed, Falskhed, c. Hykleri, n. [Rundning.
Faussure, f. en Klokkes Sveifning,
Faute, f. Feil, Mangel; Forseelse,

Styld, c. – de..., af Mangel paa; sans –, ufeilbarligen.
Fauteuil, m. Lænestol, c.
Fauteur, m. **-trice**, f. Beskytter, Forsvarer, c.
Fautif, ive, a. urigtig, feilfuld.
Fauve, a. brungul.
Fauvette, f. Giøgemoder, c.
Faux, f. Lee, e.
Faux, fausse, a. falsk; urigtig; giort efter, uægte; utro, hykkelsk; **à faux**, ad. falskt, falskelig.
Faux-bourdon, m. Hanbi, c.
Faux-brillant, m. en uægte Ædelsteen; tom glimrende Tanke.
Faux-feu, m. Geværets Klikken; – **feux**, pl. Blinkfyr, n.
Faux-frais, m. pl. smaa Extraudgifter.
Faux-fuyant, m. Udflugt, c. Paaskud, n.
Faux-germe, m. utidigt Foster, n.
Faux-jour, m. falsk Belysning, c.
Faux-pas, m. Feiltrin, n.
Faux-pli, m. urigtig Fold, Rynke; slem Vane, c.
Faux-saunage, m. hemmelig Indførsel ell. Salg af Salt.
Faux-semblant, m. falsk Skin, n.
Faveur, f. Gunst, Yndest; Anseelse; Credit, c.; **faveurs**, pl. Gunstbeviisninger; **en – de**, i Betragtning af, til Fordeel for.
Favorable, a. gunstig, bevaagen.
Favori, m. **-ite**, f. Yndling, Favorit, c. - a. yndet, Yndlings-.
Favoriser, v. a. begunstige, befordre: [fsie een.
Fayence, v. **Faïence**.
Féage, m. Lehngods, n. Lehnscontract, c.
Féal, ale, a. T. tro.
Fébricitant, ante, a. Feberpatient.
Fébrile, a. feberagtig.
Fécale, a. f. **matière–**, Menneskeskarn.
Fécer, v. n. sætte Bundfald.
Féces, f. pl. Bundfald, n.
Fécond, onde, a. frugtbar; riig.
Féconder, v. a. befrugte, giøre frugtbar.
Fécondité, f. Frugtbarhed, c.
Féculence, f. Bundfald i Urin.
Féculent, ente, a. ureen, som sætter Bundfald. [bund.
Fédéral, ale, a. som hører til et For-
Fédératif, ive, a. foederativ, forenet.
Fédération, f. Confoederation, Forbund.
Fédéré, ée, a. & m. som hører til en Confoederation; Medlem af et Forbund.
Fée, f. Fee, Troldqvinde, c.
Féerie, f. Troldomskunst, Trylleri.
Feindre, v. a. forstille, opdigte; fremhykle, lade som. - v. n. (meest nægtende) tage i Betænkning, frygte; halte.
Feint, feinte, p. opdigtet, forstilt, hyklet. [Fægtning.
Feinte, f. Forstillelse; List; Finte i
Félatier, m. Glaspuster, e.
Fêle, f. Pusterør, n.
Fêler, v. a. spalte, faae til at revne **se –**, v. r. revne, springe; **fêlé**, p.
Félicitation, f. Lykønskning, c. [sprag.
Félicité, f. Lyksalighed, c.
Féliciter, v. a. (**q. de qc.**) ønske til Lykke.
Félon, onne, a. utro, meenedersk; falsk.
Félonie, f. en Vasals Utroskab; Forræderi, n.
Felouque, f. lidet Fartøi i Middelhavet.
Fêlure, f. Spalte, Revne, c.
Femelle, f. en Hun; et Qvindfolk. - a. som er af Hunkiønnet.
Féminin, ine, a. qvindelig; qvindagtig. - m. Hunkiønnet.
Femme, f. Qvinde, Kone, Hustru, c.; Fruentimmer, n.
Femmelette, f. enfoldig, usfel Qvinde.
Fémur, m. Laarbeen, n.
Fénaison, f. Høslæt, c.
Fendant, p. & m **faire le –**, antage en vred Mine for at prale ell. kyse Folk.
Fenderie, f. Jernets Hugning i Jernstænger: Stedet hvor dette skeer.
Fendeur, m. Brændehugger; een som kløver Jern.
Fendre, v. a. kløve, spalte, splitte ad; sønderskiære; trænge igiennem. - v. n. briste, springe. **se –**, v. r. sprække, splittes. [duer i en Bygning.
Fenêtrage, m. Vinduesværk; alle Vin-

Fenêtre, f. Vindue, n.
Fenil, m. Høilade, c. Høiloft, n.
Fenin, m. Penning, c.
Fenouil, m. Fenikel (Urt).
Fenouillette, f. Slags Brændeviin af Fenikel.
Fente, f. Spalte, Revne, c. [pe, c.
Fenton, m. Jern- ell. Træhage, Kram-
Féodal, ale, a. feudal, som hører til Lehn. [hed, c.
Féodalité, f. Lehnspligt, Lehnsrettig-
Fer, m. Jern, n. * Knude, Dolk, c. (— **à cheval**) Hestesko, c.; **fers**, pl. Lænker.
Fer-blanc, m. Blik, n.
Ferblantier, m. Blikkenslager, c.
Fer-chaud, m. Halsbrynde, c.
Férial, ale, a. som hører til Helligdage, ell. Feriedage.
Férie, f. Dag i Ugen undtagen Løverdag og Søndag.
Férir, v. a. **sans coup** —, uden Sverdslag, uden at løsne et Skud.
Ferler, v. a. tage Seilene ind.
Fermage, m. Forpagtningsafgift, c.
Fermail, m. Spænde, n. Hægte, c.
Fermaillé, m. Jern-Gitter, n.
Fermant, ante, a. som lukker; **à jour** —, ved Dagens Ende; **à portes -es**, ved Portenes Lukning.
Ferme, a. fast, ubevægelig; sikker, standhaftig, stærk.
Ferme, f. Avlsgaard, c.; Forpagtningsgods, n.; Forpagtning, c.; Decoration bag paa Theateret; Ryttingsgavl.
Ferment, m. Gjæringsmiddel, n. (Surdei, Bærme &c.).
Fermentation, f. Gjæring, c.
Fermenter, v. n. gjære; * være i Bevægelse, ulme.
Fermer, v. a. lukke, tillukke, indslutte; spærre, afbryde. - v. n. & **se** —, v. r. lukkes; lukke sig; slutte.
Fermeté, f. Fasthed; Bestemthed; Kraft; Standhaftighed, c. [fatning, c.
Fermeture, f. Lukke; Lukning; Ind-
Fermier, -ière, f. Forpagter, Forpagterske, c.
Fermoir, m. Bogspænde, n.; Meisel, c.
Féroce, a. vild, glubsk, grum.

Férocité, f. Vildhed, Glubskhed; Grumhed, c.
Ferraille, f. gammelt Jern.
Ferrailler, v. n. fegtes, slaa sig paa Fægteskolen; * trættes.
Ferrailleur, m. een som handler med Jernkram; Slagsbroder.
Ferrandine, f. Slags halvt Silketøi.
Ferrandinier, m. Ferrandinvæver, c.
Ferrant, a. **maréchal** —, Grovsmed, c.
Ferrement, m. Jernredskaber; Lænker; Jernbeslag.
Ferré, ée, p. beslaaet; haard, beslagt.
Ferrer, v. a. beslaae med Jern; beslaae en Hest.
Ferret, m. Snørelidsdup, c.
Ferretier, m. Smedehammer, c.
Ferreur, m. — **d'aiguillettes**, een som sætter Dupper paa Snørelidser.
Ferrière, f. Læder-Pose til Værktøi.
Ferron, m. Jernhandler, som handler med Jernstænger. [allehaande Jern.
Ferronnerie, f. Sted, hvor der sælges
Ferronnier, m. **-ière**, f. een som handler med Jern; Isenkræmmer, c.
Ferrugineux, euse, a. som indeholder Jern. [Beslaaning.
Ferrure, f. Jern-Beslag; Hestenes
Fertile, a. frugtbar.
Fertiliser, v. a. gjøre frugtbar.
Fertilité, f. Frugtbarhed, c.
Féru, ue, p. (af férir) **être** — **de...**, være forlibt i...; **être** — **contre...**, være vred paa...
Férule, f. Svøbe, Pisk, c.
Fervemment, ad. ivrigen, hidsigen.
Fervent, ente, a. ivrig, andægtig.
Ferveur, f. Ivrighed, Iver, Andagt, Brynde, c.
Fesse, f. Artsballe, c. [for Penge.
Fesse-cahier, m. fa. Copist, Skribent
Fessée, f. fa. Riis paa Rumpen.
Fesse-mathieu, m. fa. Aagerkarl, c.
Fesser, v. a. give Riis paa Rumpen.
Fesseur, m. **-euse**, f. Arspauker, som giver Børn Riis paa Rumpen.
Fessier, m. fa. Rumpen, Bagen.
Fessu, ue, a. som har tykke Artsballer.
Festin, m. Gjestebud, n. [tere.
Festiner, v. n. gjestere. - v. a. trac-

Festivité, f. Høitid, Fest, c.
Feston, m. Krands af Løvværk.
Festonner, v. a. prydе med Festons.
Festoyer, Fêtoyer, v. a. fa. tractere godt, tage vel imod een.
Fête, f. Fest, Høitidsdag, Helligdag, c. Gilde, n. Forlystelse, c.; **faire – de qc. à q.** give een Haab om noget; **se faire de –**, trænge sig paa, blande sig i noget; **faire – à q.** bevise een Ære, tage vel imod een; **se faire – de qc.** lade noget være sig en stor Glæde.
Fêter, v. a. høitideligholde, helligholde.
Fétide, a. stinkende.
Fétu, m. et Halmstraa, en Stiœve, Splint.
Fétus, m. T. Foster, n.; Livsfrugt, c.
Feu, m. Ild; Hede, c.; Ildsted, n. – **d'artifice**, Fyrværk, n. **Feux**, pl. Ildsteder, Ovne; **faire –**, fyre; **faire du –**, giøre Ild.
Feu, feue, a. afdød, salig.
Feudataire, m. Vasal, c. [retten.
Feudiste, m. een som er kyndig i Lehns-
Feuillage, m. Løv; Løvværk, n.
Feuillaison, f. Løvets Udspring.
Feuillantine, f. Slags Bagværk.
Feuille, f. Blad; Ark Papir, n.
Feuillée, f. Løvhytte, c.
Feuille-morte, m. & a. bleggul Farve, der ligner visne Blade. [værk.
Feuiller, v. n. faae Blade; male Løv-
Feuilleret, m. Listhøvl, c.
Feuillet, m. Blad af et Ark.
Feuilletage, m. Butterdeig (Bakkelse).
Feuilleter, v. a. gjennemblade, blade i en Bog; efterslaae; tillave Butterdei.
Feuillette, f. vist Viinmal; Viinfad, n.
Feuillu, ue, a. som har meget Løv.
Feuillure, f. Fuge, Liste, hvori en Dør ell. et Vindue slaaer ind. [n.
Feurre, Foarre, f. Halm, Halmfoder,
Feutrage, m. Filtning, c.
Feutre, m. Filt; slet Hat.
Feutrer, v. a. filte, udstoppe med Uld &c.
Feutrier, m. Filtmager, c.
Feutrière, f. Filtklæde, n.
Fève, f. Bønne, c.
Féverole, f. Snittebønne, lille Bønne.
Février, m. Februar.
Fi, int. fy! [refuds.
Fiacre, m. (i Paris) en Hyrekaret, Hy-
Fiamette, f. Ildfarve.
Fiançailles, f. pl. Forlovelse, c.
Fiancé, ée, a. & s. forlovet; Brudgom, Brud, c.
Fiancer, v. a. forlove; holde Forlovelse; forlove sig.
Fibre, f. Trevl, Muskeltraad, c.
Fibreux, euse, a. trevlet, af Trevler.
Fibrille, f. liden Trevle, c.
Fic, m. Slags Kiødudvært.
Ficeler, v. a. binde med Seilgarn.
Ficelle, f. Seilgarn, n. [om.
Ficellier, m. Rulle at vinde Seilgarn
Fichant, ante, a. som rammer; fortrædelig; **feu –**, indtrængende Ild.
Fiche, f. Dørhage, Vinduehage; Knage, Tap, c.; Mærke i Spil.
Ficher, v. a. stikke ind; inddrive, indramme; fæste.
Fichet, m. Strimmel Papir til et Brevs Forsegling; Mærke i Brætspil.
Fichoir, m. Klemme at holde noget.
Fichu, ue, a. fa. slet, ussel, jammerlig.
Fichu, m. trekantet Halstørklæde.
Fichure, f. Slags Aalegaffel.
Fictif, ive, a. indbildt; opdigtet.
Fiction, f. Opdigtelse, c.
Fidéicommis, m. Fideicommis; Godsers Testamentering til een som siden skal give dem tilbage til andre.
Fidéicommissaire, m. een der modtager Arvegods paa saadan Maade.
Fidéjusseur, m. een, som gaaer i Borgen.
Fidéjussion, f. Borgen, Kaution, c.
Fidèle, a. tro; oprigtig; rettroende; trofast. [druhed, c.
Fidélité, f. Troskab; Trofasthed; Sand-
Fief, m. Lehn, Lehngods, n.
Fieffant, m. T. Lehnsherre, c.
Fieffé, ée, a. som hører til Lehn; som besidder et Lehn; Erke..., f. E. **fripon –**, Erkeskielm.
Fieffer, v. a. give til Lehn, forlehne.
Fiel, m. Galde; * Had, Vrede. [sel.
Fiente, f. Skarn, Møg af Dyr; Giød-

Fienter, v. n. (om Dyr) faste sit Skarn.
Fier, v. a. (qc. à q.) betroe. **se** —, v. r. (à q.) stole paa, lide paa een; (sur qc.) forlade sig paa, regne paa.
Fier, ière, a. stolt, hovmodig; modig.
Fier-à-bras, m. Pralhans, Storskryder, c.
Fièrement, ad. stolt; dygtigt.
Fierté, f. Stolthed, c.; Mod, n. Dri-
Fièvre, f. Feber, c. [stighed, c.
Fiévreux, euse, a. som foraarsager Feber; som har Feber.
Fiévrotte, f. en Smule Feber.
Fifre, m. Tverpibe; Piber, c.
Figement, m. Styrkning, c.
Figer, v. a. komme til at styrkne. **se** —, v. r. styrknes.
Figue, f. Figen, c.
Figuerie, f. Figenhave, c.
Figuier, m. Figentræ, n.
Figurant, m. **ante**, f. Figurant, Figurantinde, stum Person, c.
Figuratif, ive, a. figurlig; topographisk.
Figure, f. Figur, Skikkelse, c.; Udseende; Ansigt; Billede, n. Afbildning, c.
Figuré, ée, p. & a. figurlig; aftegnet.
Figurément, ad. figurligen, i figurlig Forstand.
Figurer, v. a. afbilde, tegne, forestille; tale i Sindbilleder. - v. n. passe sammen; giøre Figur; optræde, vise sig. **se** —, v. r. forestille sig, tænke sig.
Fil, m. Traad, c.; Garn, n. Eg paa en Kniv; Strøm, c.
Filage, m. Spinden, c. [ter.
Filament, m. fiin Trævl i Dyr ell. Væx-
Filamenteux, euse, a. trævlet.
Filandière, f. Spindekone, c.
Filandres, f. pl. Spindelvæv, der flyver i Luften; Kiødtrævler.
Filardeux, deuse, a. (om Stene) fuld af Aarer.
Filasse, f. heglet Hør ell. Hamp.
Filassier, m. **-ière**, f. een som tilbereder Hør ell. Hamp, handler med Hamp.
Filature, f. Spinding, c. Spinderi, n.
File, f. Rad, Række; Rad Soldatre; **chef de** —, Fløimand; **à la** —, i Rad.
Filer, ad. spinde; trække (Traad, Bogstabler); fire, stikke paa et Toug; — **la carte**, tilvende sig et Kort. - v. n. trække sig som en Traad; gaae i en Række; gaae bort.
Filerie, f. Hampspinderi, n.
Filet, m. fiin Traad; fiin Trævl; Tungebaand, n.; Net; Bod; Mørbraden; forgyldt Linie paa Bindet af en Bog; Streg; Snare, c. [derske, c.
Fileur, m. **-euse**, f. Spinder, Spin-
Fil-gros, m. Begtraad, c.
Filial, ale, a. sønlig, barnlig.
Filiation, f. Sønlighed; et Barns Herkomst; barnligt Forhold; * n. c. Følge, Forbindelse, c.
Filière, f. Trækkejern; Bogstabeltrækker; Aarer i Steenminer; Skruejern, n.
Filigrane, f. Guldsmedes Traadarbeide; Vandmærke i Papir.
Fille, f. Datter; Pige; ugift Qvinde; Nonne, c.; — **de joie**, Glædespige, Skiøge, c.
Fillette, f. fa. lille Pige, Pigebarn.
Filleul, m. **-eule**, f. Gud-Søn, Gud-
Filon, m. Metalaare, c. [Datter, c.
Filoselle, f. Floretsilke, c.
Filou, m. Spidsbub, Filur, c.
Filouter, v. a. bedrage, stiæle, snyde.
Filouterie, f. Snyderi, Tyveri, n.
Fils, m. Søn, c. **beau** —, Stedsøn; **petit** —, Sønnesøn, Barnebarn.
Filtration, f. Filtrering, Siening, c.
Filtre, m. Sie, hvad der bruges at sie med; Elskovsdrik.
Filtrer, v. a. giennemsie; filtrere; * n. c. indgyde. **se** —, v. r. dryppe igien-
Filure, f. Traadens Spind. [nem.
Fin, f. Ende, c.; * Hensigt, c. Øiemed, n.
Fin, fine, a. fiin; tynd; liden; ypperlig; ægte, god; listig, polisk; skarp, subtil; (om Veiret) lys, klar; **herbes fines**, smaa vellugtende Urter, saasom Tymian, Majoran &c. [Ting.
Fin, m. Hovedpunct; det vigtigste ved en
Finage, m. T. et Jurisdictionsdistrict.
Final, ale, a. endelig; som er tilsidst;

cause —e, Øiemed; la finale, Endestavelsen.
Finalement, ad. endeligen, tilsidst.
Finance, f. rede Penge; Finantsers Bestyrelse; Afgift, c.; **finances**, pl. Statsindtægter, Finantser; Formuesomstændigheder.
Financer, v. a. & n. betale til Kongens Kasse; forestrække, udrede Penge.
Financier, m. Embedsmand i Finantsvæsenet; Banquier; Toldforpagter, c.
Financière, a. f. écriture —, fler Skrift med runde Bogstaver.
Finasser, v. n. fa. handle listigt, bedrage.
Finasserie, f. fa. List, Kneb.
Finassier, m. ière, f. **Finasseur**, m. euse, f. een som bruger List.
Finaud, aude, a. listig, rænkefuld.
Finement, ad. fiint, sindrigt, listigt.
Finesse, f. Fiinhed, Tyndhed; Skarphed; List, c.
Finet, ette, a. listig, fiin.
Fini, ie, p. & a. fuldendt; afskaffet; fuldkomment; afgiort, bestemt.
Finir, v. a. fuldende, tilendebringe; slutte. - v. n. ende, endes, faae Ende, ophøre; døe.
Fiole, ell. **Phiole**, f. Glasflaske, c.
Firmament, m. Firmamentet, Stiernehimmel, c.
Fisc, m. Kongens, Øvrighedens Statskammer, Fiskus, c.
Fiscal, ale, a. som henhører til Fiskus. - m. Fiscal, c.
Fissure, f. Spalte, Revne, Brud paa Knokler.
Fistule, f. Fistel, aabent Saar.
Fistuleux, euse, a. fistelagtig; soret, pibet (om Planters Blade, Stengler).
Fixation, f. Bestemmelse, Fastsættelse; Stivnen, c.
Fixe, a. fast, ubevægelig; vis; bestandig; ildfast.
Fixément, ad. regarder —, see stivt.
Fixer, v. a. giøre fast, fastsætte, bestemme; fastheste, hefte (Øinene) paa; standse; fængsle; stivne. se —, v. r. hefte sig fast; nedsætte sig; stivnes; (à qc.) bestemme sig til.
Fixes, f. pl. Fixstierner.
Fixité, f. Fasthed; T. Ildfasthed, c.
Flabeller, v. a. lufte, blæse paa noget.
Flache, f. Hul i en brolagt Gade; Bautant, c.
Flacheux, euse, a. vankantet.
Flacon, m. Flaske med Glasprop.
Flagellation, f. Hudstrygelse, Pidskning, c.
Flageller, v. a. hudstryge, pidske.
Flageolet, m. Flageolet, Slags smaa Fløiter.
Flageoleur, m. een som spiller paa Flageolet.
Flagorner, v. n. fa. hykle, fuxsvandse, spytslikke. - v. a. smigre.
Flagornerie, f. fa. Fuxsvandsen, Spytslikkeri, Smiger.
Flagorneur, m. —euse, f. Fuxsvandser, Spytslikker, Øretuder, c.
Flagrant, a. en — **délit**, paa frisk Gierning.
Flaine, f. Slags Dreil.
Flair, m. Lugt, som en Hund har af Vildtet.
Flairer, v. a. lugte, spore; * fig. forud; have Næs om.
Flaireur, m. Snyltegiest, c.
Flambant, ante, a. flammende; flammet.
Flambart, m. halv udslukt Kul; en Lægtemand (til Søes).
Flambe, f. Sverdblomst, blaa Lilie.
Flambé, ée, a. fordærvet; sløiten.
Flambeau, m. Fakkel, Voxfakkel, Lysestage, c. Lys, Ild.
Flamber, v. a. flamme, blusse. - v. a. svie, holde over Ilden; dyppe en Steg med Fidt.
Flamberge, f. Kaarde, c.
Flamboyant, ante, a. flammende, luende; funklende.
Flamboyer, v. n. give Lue, blusse, flamme, blinke.
Flamme, f. Flamme; Vimpel, c.; Lancet at aarelade med.
Flammèche, f. Ildgnist, c.
Flammerole, f. Lygtemand, Ildbrand, c.
Flammette, f. en Snepper til Koppesætning.
Flan ell. **Flaon**, m. Mellkage; Myntplade, c.
Flanc, m. Siden; det tynde af Livet; Flanke.
Flanchet, m. Slaget af en Oxe; Stokfiskebug, c.
Flanconnade, f. Sidestød, n.

Flandrin, m. fa. en lang Ræfel.
Flanelle, f. Flonel, Slags uldent Stof.
Flaner, v. n. drive om, gaae og gabe.
Flaneur, m. **–euse**, f. Dagdriver, Gadeslænger, c.
Flanqué, ée, p. (om Bygninger ɔc.) sat ved Siden af noget.
Flanquer, v. a. beskytte; dække; staae ved Siden af noget. - fa. give, tildele (en Ørefigen ɔc.).
Flaque, f. Sump, Pyt, c.
Flaquée, f. saa meget Vand man udgyder paa en Gang.
Flaquer, v. a. fa. overøse, bespröite.
Flasque, f. Krudtflaske, Krudtpung af Læder.
Flasque, m. Sidestykke af en Lavet.
Flasque, a. løs, svag, mat, slap, magtesløs.
Flatir, v. a. hamre (Myntpladerne).
Flatoir, m. Myntehammer, c.
Flatter, v. a. smigre; karessere; stryge; fornøie. [hed, c.
Flatterie, f. Smiger, Smigren, Slesk-
Flatteur, euse, a. en som smigrer; smigrende.
Flatueux, euse, a. som blæser op, foraarsager Vinde. [ning, c.
Flatuosité, f. Vinde i Livet, Opblæs-
Fléau, m. Plejl, Vægtbielke; Jernstænger for Porte; * Landeplage, Plage, c.
Flèche, f. Piil; Vognbom, c.; Spiir, n. Taarnspidse, c.; Side Flesk; Bielker til en Trækkebro.
Fléchir, v. a. böie, krumme; * bevæge, røre. - v. n. bøies, bøie sig; * give efter, underkaste sig. [c.
Fléchissement, m. Bøining; Knælen,
Flegme, Phlegme, m. Phlegma; Sliim; * Rolighed, Koldblodighed, c.
Flegmon, m. Blodbyld, c.
Flegmoneux, euse, a. underløbet med
Flétan, m. Hellefiynder, c. [Blod.
Flétrir, v. a. fortørre, bringe til at visne; berøve Farve, Livlighed; vanskaie; beskiæmme, brændemærke. **se –**, v. r. visne, falme; beskiæmmes.
Flétrissure, f. Visnen; Afgang paa Farve; * Skamplet, Beskiæmmelse, c.; Brændemærke, n.
Fleur, f. Blomst; Blomstring, c.; blaat Fnug ell. Meel paa Blommer; * det Bedste, Kiærnen; Glands. **à – de**, ad. lige med Overfladen, horizontal.
Fleuraison, f. Blomstring, Blomstertid, c. [brændemærke.
Fleurdeliser, v. a. pryde med Lilier;
Fleurer, v. n. lugte, give Lugt fra sig.
Fleuret, m. Floretsilke, Floretsbaand; en Floret. [Smigrerier.
Fleurette, f. lille Blomst; * Leflesnak,
Fleureur, Flaireur, m. Tallerkenslikker, c. [lig.
Fleuri, ie, p. & a. blomstrende; zir-
Fleurir, v. n. blomstre.
Fleurisme, m. Blomster-Liebhaveri, n.
Fleurissant, ante, a. blomstrende; (* **florissant**).
Fleuriste, m. Blomsterelsker; Blomsterkiender; Blomsterhandler; Blomstermaler, c. [Zirat, Vignet, c.
Fleuron, m. lille Blomst; Blomster-
Fleuve, m. stor Flod; * Overflod, c.
Flexibilité, f. Bøielighed, c.
Flexible, a. bøielig; * føielig; medlidende.
Flexion, f. Bøining, c.
Flibustier, m. Sørøver i America.
Flin, m. Polerstenen hos Sværdfegere.
Flipot, m. Træ at udfylde med.
Flocon, ell. **Floc**, m. Noppe, Fnug Flokke af Uld ɔc.
Floraison, f. Træers Blomstertid.
Floréal, m. den ottende Maaned i den republicanske Kalender (21de April til 20de Mai).
Florence, m. Florentiner-Taft.
Florès, fa. **faire –**, leve flot, føre stor Stads. [Blomstre.
Florilège, m. udvalgt Samling af
Florin, m. Gylden, c.
Florissant, ante, a. * blomstrende.
Flot, m. Bølge; Flod; Stimmel; Flaadetømmer; **être à –**, være flot; **mettre à –**, giøre flot.
Flottable, a. hvor Tømmer kan drive.
Flottage, m. Tømmers Flaadning, Drivning, c.

Flottant, ante, a. svømmende, bølgende, vaiende, svævende; * vaklende.
Flotte, f. Skibsflaade, c.
Flotté, a. **bois –,** Flaadetømmer, n.
Flotter, v. n. svømme, flyde; bevæges hid og did af Vinden; flagre; svæve; * vakle. - v. a. lade Tømmer drive paa Strømmen.
Flottille, f. lille Flaade, c.
Flou, ad. fiint, let.
Flouette, f. Fløi, Veirfane paa Skibe.
Fluant, a. m. **papier –,** Trækpapir.
Fluctuation, f. Hævelse, Bevægelse af af Vædsker af i et Saar; * Vaklen, c.
Fluctueux, euse, a. urolig, som opkaster Bølger.
Fluer, v. n. flyde, rinde.
Fluet, ette, a. tynd, spæd, svagelig.
Fluide, a. flydende.
Fluidité, f. flydende Tings Beskaffenhed.
Flûte, f. Fløite, c.; Fløiteskib, n.
Flûtée, a. f. **voix –,** Fløitetone, c.
Flûter, v. n. blæse paa Fløite; fa. suppe, drikke.
Flûteur, m. een som blæser maadeligt paa Fløite.
Flux, m. Flod, Havets Stigen; Durløb; * Strøm af Ord.
Fluxion, f. Flod i Legemet.
Foarre, ell. **Foerre,** m. Kornstraa, lang udtærsket Halm.
Foetus, m. Foster, n.
Foi, f. Tro, c.; Troskab, Troskabsløfte; Beviis, Vidnesbyrd, n.; Tiltro, c.; **de bonne –,** redelig, oprigtig.
Foible etc., v. Faible.
Foie, f. Lever, c.
Foi-mentie, f. en Vasals Utroskab mod sin Lehnsherre.
Foin, m. Hø, Græs, n.
Foin, int. fy! væk dermed!
Foire, f. Marked, n.; Markedsgave, c.; Bugløb, n.
Foirer, v. n. fa. have Bugløb.
Foireux, euse, a. begiert; som har tyndt Liv.
Fois, f. Gang; **à la –,** paa eengang.
Foison, f. Overflod; **à –,** ad. i Overflod.
Foisonner, v. n. **(en)** have Overflod paa; (om Dyr) formere sig stærkt.
Fol, v. Fou.
Folâtre, a. spøgende, overgiven.
Folâtrer, v. n. flase, spøge, giøre Løier.
Folâtrerie, f. Spøg, Overgivenhed, c.
Folichon, onne, a. fa. lystig, spøgefuld.
Folie, f. Naragtighed, Galskab; Uforstandighed; Daarskab, c.; dum Streg, morsomt Indfald.
Folle, f. Fiskergarn med store Masker.
Follement, ad. taabeligen, ubesindigen.
Foller, v. n. flase.
Follet, ette, a. naragtig; lystig, spøgende; **feu –,** Lygtemand; **poil –,** Duun paa Hagen; **esprit –,** Trold, c.
Folliculaire, m. n. c. gal Scribler.
Follicule, f. liden Blære; Frøhuus, n.; Sædebælg, c.
Fomentation, f. fugtigt Omslag af Krydderurter, Krydderpose.
Fomenter, v. a. varme, ell. styrke ved Omslag; * vedligeholde.
Fonçailles, f. pl. Bræder i Bunden paa en Seng.
Foncé, ée, a. rig; kyndig, velgrundet i en Videnskab; (om en Farve) dunkel.
Foncer, v. a. sætte Bund i; **– une couleur,** giøre en Farve mørk. - v. n. **– à l'appointement,** forstrække Penge til Udgifter; **– sur ...,** styrte løs paa
Foncier, ière, a. som angaaer Grundeiendom; **rente foncière,** Grundrenter; **seigneur foncier,** Landeier.
Foncière, f. Lag i en Flisesteens Grube.
Foncièrement, ad. grundigen; i Grunden.
Fonction, f. Forretning, Embed; Hverv; Bestilling; Function, c.
Fonctionnaire, m. Forretningsmand, Embedsmand, c.
Fond, m. Bund; Grund; Dybde, c.; Dyb, n.; Bagsædet (i en Karet). **à –,** ad. grundig; tilbunds; **au –,** i Grunden.
Fondamental, ale, a. som hører til Grunden, tiener til Grundvold; Grund-.
Fondant, m. Fluss (til Smeltning).
Fondant, ante, a. (om Frugt) saftig, smeltende i Munden.

Fondateur, m. **-trice**, f. Stifter, Stifterinde, c.
Fondation, f. Stiftelse; Grundvold, c.
Fondé, ée, p. & a. grundet (paa); grundet, billig; **(à)** beføiet til.
Fondement, m. Fundament, Grundvold; Grund, Aarsag, c.; Rumpehul, n.
Fonder, v. a. grunde, lægge Grund; anlægge, stifte.
Fonderie, f. Masovn, Smeltehytte, c.; Støberi, Skriftstøberi, n.; Smeltekonst, c.
Fondeur, m. Smelter, Støber, c.
Fondis, m. sunken Jord under en Bygning. [smelte Fidt.
Fondoir, m. Sted, hvor Slagterne
Fondre, v. a. & n. smelte, støbe; tage af, forgaae; synke ind, styrte ned; sammensmelte; **– sur ...**, styrte løs paa ..., angribe, anfalde pludselig; slaae ned paa; **– en larmes**, briste i Graad. **se –**, v. r. smeltes, flyde hen.
Fondrière, f. et dybt, sunken Hul i Jorden; en Pøl.
Fondrilles, f. pl. Bundfald, Smuds.
Fonds, m. liggende Gods, Jorder; Jordsmon; Capital; Varelager, n.; Forraad, c.; pl. Formue; Statspapirer; **biens-fonds**, Grundeiendomme.
Fonger, v. n. (om Papir) slaae igiennem.
Fongible, a. (om Levnetsmidler) som sælges efter Tal, Maal og Vægt.
Fongueux, euse, a. svampagtig.
Fontaine, f. Kilde, c.; Springvand, n.; Vandkumme; Themaskine, c.; Hane paa Tønde, ɔc. [paa Børnehoveder.
Fontanelle, f. den bløde, aabne Isse
Fontange, f. Baandsløife paa Damers Hovedpynt.
Fonte, f. Smeltning; Støbning, c.: støbt Metal; Farvers Sammensmeltning, c.
Fontenier, Fontainier, m. Fontainemester; Vandfiger, c.
Fonticule, f. en Fontanel.
Fonts, m. pl. Døbefont, c.
For, m. Samvittighed; Domstol, c
Forain, aine, a. udenlandsk, fremmed.
Forban, m. Sørøver, c.
Forçat, m. Roerknegt; Galeislave, c.
Force, f. Styrke; Magt; Kraft; Vold; Sialsstyrke, Aandskraft; **à –, de –, par –**, ad. af al Magt; med Magt; **à – de**, ved, formedelst. - a. fa. mange, meget. **Forces**, pl. Krigsmagt. T. Overskærersaxr, Uldsax, c.
Forcé, ée, p. & a. tvungen, søgt ɔc.
Forcément, ad. tvungent, med Magt; nødvendigviis.
Forcené, ée, a. rasende, gal.
Forceps, m. T. Tange, c.
Forcer, v. a. tvinge; indtage med Magt; bryde op; sprænge; tage med Vold; forvride (en Laas ɔc.). **se –**, v. r. anstrænge sig ɔc.
Forcettes, f. pl. liden Overskiærersax, Uldsax. [fra Retten.
Forclorre, v. a. T. udelukke; afvise
Forclusion, f. Udelukkelse, Afviisning fra Retten.
Forer, v. a. bore.
Forestier, m. Holzførster, Skovrider, c.
Forestier, ière, a. som angaaer Skovvæsen; **villes forestières**, de fire Waldstæder, (Skovbyer) ved Rhinen.
Forêt, f. Skov, c.
Foret, m. Fritbor, n.
Forfaire, v. n. begaae Forbrydelse, handle mod sin Pligt. - v. a. forspilde.
Forfait, m. Misgierning; Forbrydelse, c. Accord om et Arbeide ɔc.; Kiøb under eet.
Forfaiture, f. Overtrædelse, Brøde, c.
Forfante, m. Bedrager, Storpraler, c.
Forfanterie, f. fa. Storpraleri; Bedrageri.
Forge, f. Smedie; Hammermølle, c.
Forger, v. a. smede; * udtænke.
Forgeron, m. Smed, c.
Forgeur, m. een, som smeder, som giør Smedearbeide; een som digter Løgn og Usandhed.
Forjeter, Forgeter, v. n. rage frem, staae urigtigt frem.
Forlancer, v. a. jage Vildtet op.
Forligner, v. n. vanslægte, arte ud; * **elle a forligné**, hun har ladet sig forføre.

Forlonger, v. n. (om Hiorte) løbe langt ud foran Hundene.

se Formaliser, v. r. **de qc.** opholde sig over noget, tage ilde op, blive stødt derover.

Formaliste, m. een som holder nøie over Former; som gisr Ophævelser.

Formalité, f. Formalitet; Formular; Ceremonie.

Format, m. Bogs Format.

Formation, f. Dannelse, Oprettelse, c.

Formatrice, f. **vertu –**, dannende, avlende Kraft.

Forme, f. Form; Figur, Skikkelse; Maade, c.; Læst; Formular, c.; Hattepul; Chorstol; beslaaet, udstoppet Bænk, Dok, c.: **par – de**, under Form af.

Formel, elle, a. formelig, udtrykkelig.

Former, v. a. forme, danne; frembringe, forfærdige; rette, indrette; fremkomme med.

Formidable, a. forfærdelig.

Formier, m. Læsteskiærer, c.

Formulaire, m. Formular, c.

Formule, f. Formular; Regel; Recept, c.

Formuler, v. n. skrive Recepter; opsætte et Document.

Fornicateur, m. **–trice**, f. Hoerkarl, c.

Fornication, f. Utugt, Hor.

Forpaître, Forpaiser, v. n. søge sin Græsning langt borte.

Forsenant, a. T. hidsig, ivrig; (om Hunde).

Fort, forte, a. stærk; fast; tyk, før; tæt; haard; dygtig; velgrundet. **se faire – de qc.**, være god for, paatage sig.

Fort, m. det Stærkeste, Tykkeste, Fasteste; Fæstning, Skandse; det hvori een har sin Styrke; stærkeste Grad; tykkeste Sted i Skoven. [ivrigen.

Fortement, ad. stærkt; kraftigt; fast;

Forteresse, f. Fæstning, c.

Fortifiant, ante, a. styrkende.

Fortificateur, m. Ingenieur, c.

Fortification, f. Befæstning, c.; Fæstningsværk, n.; Befæstningskonst, c.

Fortifier, v. a. befæste; styrke; stadfæste. **se –**, v. r. blive stærk; befæste [sig.

Fortin, m. liden Skandse.

Fortraire, v. a. p. u. rane, røve.

Fortrait, aite, a. udmattet forreden (om Heste).

Fortuit, ite, a. tilfældig, uventet.

Fortunal, m. Stormvind, Kastevind (paa Søen).

Fortune, f. Lykke; Ulykke; Skiæbne; lykkelig Tilstand, Velstand, Formue, c.

Fortuné, ée, a. lykkelig. [pibe.

Forure, f. boret Hul, Hul i en Nøgle-

Fosse, f. Grube, Hule, Kule; Grøft; Grav, c.; **basse-fosse**, mørkt Fangehul.

Fossé, m. Grøft; Fæstningsgrav.

Fossette, f. liden Grøft; Hul i Kinderne, Hagen. [forstenet.

Fossile, a. som graves op af Jorden;

Fossoyer, v. a. omgive med Grøft; grave.

Fossoyeur, m. Liiggraver, c.

Fou, Fol, Folle, a. naragtig, enfoldig, gal, taabelig, daarlig; overgiven. – m. Gal, Nar; Løber (i Schakspil).

Fouace, f. Stollekage, c.

Fouage, m. Skat, som betales af ethvert Arnested.

Fouailler, v. a. blive ved at pidske.

Fouasse, f. **Fouace**. [denslag.

Foudre, m. & f. Torden, Lynild; Tor-

Foudre, m. et stort Viinfad.

Foudroyant, ante, a. lynende; * knusende; forfærdende, bitter, vred.

Foudroyement, m. Tordenens Nedslag, Drab ved Lynslag.

Foudroyer, v. a. slaae ell. dræbe med Lynild; knuse; * beskyde stærkt.

Fouée, f. Fakkeljagt, c.

Fouène, Foène, f. Aalestang, c.

Fouet, m. Pidsk; Svøbe, c.; Riis, n.; Kagstrygning, c. [gen; stribet.

Fouetté, ée, p. & a. pidsket; kagstrø-

Fouetter, v. a. pidske; slaae med Riis; kagstryge; slaae Fløde, Æg, ꝛc. – v. n. beskyde; pidske, slaae imod (om Vinden), giennemstryge. [c.

Fougade, Fougasse, f. Fladdermine,

Fouge, f. hvad et Vildsviin roder op.

Fouger, v. n. rode med Trynen.
Fougère, f. Bregne (Urt).
Fougon, m. Skibskiøkken, n.
Fougue, f. voldsom Drift, Hidsighed; * Begeistring, Brynde, c.
Fougueux, euse, a. vred, hidsig, heftig; vild; baldstyrig.
Fouille, f. Opgravning, Oprydden, c.
Fouille-merde, m. Skarnbasse, c.
Fouiller, v. a. & n. rode, rode op, grave ud; eftergrave; giennemrode: giennemsøge. se –, v. r. søge i sine Lommer.
Fouine, f. Maar, Ilder, c.: Høtyv; Ålegaffel, c.
Fouir, v. a. grave, grave om.
Foulage, m. Valkning; Stads Nedtrædning, c. [Trykværk.
Foulante, a. pompe –, Pumpe med
Foule, f. Hob, Mængde; Trængsel; Valkning, c.
Fouler, v. a. træde, nedtræde, nedtrykke; forvride; trykke ved Paalæg; T. valke.
Foulerie, f. Valkemølle, c.
Fouleur, m. een som valker; een som presser Druer.
Fouloir, m. Valkestok, Visker, c.
Foulcire, f. Valkebord, Valkekar, n.
Foulon, m. Klædevalker; moulin à –, Valkemølle, c.
Foulque, f. Slags Vandhøne, c.
Foulure, f. Beskadigelse, Forstyrkelse; Knusning; Valkning, c.
Four, m. Bagerovn; Teglsteensovn; Bageri, n.; * mørkt Sted; pièces de –, Bagværk, Kager. faire –, ikke spille (paa Theatret) af Mangel paa Tilskuere.
Fourbe, a. falsk, lumsk, bedragerisk. - m. Skielm, Bedrager, c. - f. Bedrageri, Skielmsstykke.
Fourber, v. a. bedrage.
Fourberie, f. Bedrageri, n.
Fourbir, v. a. polere, glatte Jerngodsfaber.
Fourbisseur, m. Sværdfeger, c.
Fourbissure, f. Jerntøis Polering, c.
Fourbu, a. cheval –, stiv forreden Hest.
Fourbure, f. Stivhed, Stivbenethed, c.
Fourche, f. Fork, Høtyv, c.; à la –, ad. skiødesløst.
Fourcher, v. n. & se –, v. r. dele sig i to ell. flere Grene som en Gaffel, spalte sig.
Fourchet, m. Byld imellem to Fingre.
Fourchette, f. Gaffel; Vogngaffel, c.; Brystbeen, n.
Fourchon, m. Green paa en Gaffel; Sted, hvor et Træes Grene begynde.
Fourchu, ue, a. gaffeldannet, spaltet.
Fourgon, m. Rustvogn, Brandfork.
Fourgonner, v. a. rage om i Ovnen, i Ilden; rode om.
Fourmi, f. Myre, c. [biørn, c.
Fourmilier, **Fourmiller**, m. Myre-
Fourmilière, f. Myretue, Myrehob; Mængde, c.
Fourmi-lion, m. Myreløve (Insect).
Fourmillement, m. Kløe, Krillen, c.
Fourmiller, v. n. krille, kløe; vrimle.
Fournage, m. Bagerpenge; Afgift af en Bagerovn.
Fournaise, f. Smedeovn; Smelteovn, c.
Fourneau, m. Ovn; Smelteovn; Kulmile; Mine, c. [ding, c.
Fournée, f. Ovnfuld; Bagning; Bræn-
Fournette, f. lille Ovn.
Fourni, ie, p. & a. forsynet, forsørget; vel besat; tyk.
Fournier, m. –ière, f. een som har en Bagerovn i Pagt; Bager.
Fournil, m. Bagerhuus, Sted, hvor Bagerovnen er. [horn, n.
Fourniment, m. Krudtflaske, c.; Krudt-
Fournir, v. a. (q. de qc.) forsyne med; (qc. à q.) levere, forskaffe; (à qc.) give, bidrage til; (qc.) fuldende, udfylde; fremkomme med; betiende (i Kort). - v. n. (à qc.) bidrage til, være nok, bestride.
Fournissement, m. Forstrækning: indskudt Capital.
Fournisseur, m. Leverandeur, c.
Fourniture, f. Forstrækning, Leverance; Skræderes Tillæg; Bi-Urter i Salat.
Fourrage, m. Foder for Kvæg; Fou-

rage; Fouragering; de som bedække Fourageringen.

Fourrageur, m. een som rider ud paa Fouragering.

Fourrager, v. n. gaae ud paa Fouragering; fouragere, indsamle Foder. - v. a. plyndre, ødelægge.

Fourré, ée, p. & a. stukket ind, foret &c., uægte; **paix fourrée**, forstilt Fred; **coup –**, lumsk Stød; **pays –**, Land fuld af Skov og Buske; **bois –**, Tornekrat; **– de malice**, fuld af Ondskab.

Fourreau, m. Overtræk, n.; Skede, c.; Hylster, n.; Futteral, c.

Fourrelier, m. Hylstermager, Futteralmager, c.

Fourrer, v. a. fore med Pelsværk; putte, stikke ind i; forstikke; indblande, indvikle i en Sag; putte hemmelig til, proppe. **se –**, v. r. putte sig, skiule sig; blande sig i, trænge sig ind; pakke sig vel ind.

Fourreur, m. een som sælger Pelsværk, Bundtmager. [see sig.

Fourrier, m. Fourer, c.

Fourrière, f. Brændeskuur, n.; Bedhammer; **mettre en –**, tage (Qvæg) til Pant. [Pels, c.

Fourrure, f. Pelsværk, Foerværk, n.;

Fourvoyer, v. a. bringe fra rette Vei, forvilde. **se –**, v. r. fare vild; for-

Fouteau, m. Bøg, c. [see sig.

Foutelaie, f. Bøgeskov, c.

Foyer, m. Arnested; Foyer, Forsamlingsværelse paa Theatret; Hovedsæde; Brændepunkt.

Fracas, m. Knagen og Bragen; Sønderslagning; Bulder, Larm, c.

Fracasser, v. a. slaae itu, knuse.

Fraction, f. Brødets Brydelse i Nadveren; Brøk i Tal. [brud, n.

Fracture, f. Brud; Indbrud; Been-

Fracturé, ée, a. brudt, knust.

Fragile, a. skiør; * forgængelig, skrøbelig, svag.

Fragilité, f. Skiørhed; Forgængelighed; Svaghed, c.

Fragment, m. afbrudt Stykke; Levning, c.; Brudstykke, Fragment, n.

Frai, m. Leeg af Fiske; Fiskerogn; Yngel; Slidning paa Mynter.

Fraîchement, ad. køligt; frisk, nyligen.

Fraîcheur, f. Kølighed, Svale; Kulde; Friskhed, c.; Livelighed i Farve.

Fraîchie, f. Kuling, c.

Fraîchir, v. n. (om Vinden) blive friskere, stærkere.

Frairie, f. fa. Drikkelag, n.

Frais, fraîche, a. frisk, kølig; ny; frisk og sund; fersk; munter.

Frais, m. frisk Luft, Kølighed, c.

Frais, m. pl. Omkostninger, Udgifter.

Fraise, f. Jordbær, n.; Tarmekrøs; kruset Blad, Halsstrimmel; Pæleværk, n.; Stormpæle.

Fraiser, v. a. folde, kruse; ælte; forsyne med Stormpæle; giøre et Hul videre; trække Huden af Bønner.

Fraisette, f. kruset Strimmel om Halsen ell. Hænderne; lille Krave.

Fraisier, m. Jordbærplante, c.

Framboise, f. Himbær, n. [saft.

Framboiser, v. a. sylte med Himbær-

Framboisier, m. Himbærbusk, c.

Franc, m. Frank (Mynt).

Franc, franche, a. fri; befriet, løs; oprigtig, aabenhiertet; heel; ægte.

Franc, ad. aabent, frit ud; **tout –**, glat væk, reent ud.

Franc-archer, m. Friskytte, c.

Franc-fief, m. en Adeligs Frilehn.

Franchement, ad. frit ud, aabenhiertigt, oprigtigt; dristigen.

Franchir, v. a. springe over, fare, sætte over; overskride; overvinde (en Hindring); **– le pas**, vove det tilsidst; **– le mot**, sige reent ud; kalde en Ting ved sit rette Navn.

Franchise, f. Fritagelse: Frihed; Privilegium; Frimodighed; Fristed; lette, utvungne Træk i Malerier.

Francin, m. reent Pergament.

Franciscain, m. Franciskaner, c.

Franciser, v. a. give et fremmed Ord fransk Endelse. **se –**, v. r. antage franske Sæder.

Franc-maçon, m. Frimurer, c.

Franc-maçonnerie, f. Frimureri, n.

Francolin, m. Jerpe, c.
Frange, f. Fryndse, c.
Franger, v. a. besætte med Fryndser.
Franger, ell. **Frangier**, m. Fryndsemager, c. [Slags Vellugt.
Frangipane, m. Slags Mandelkage;
Frangule, f. Elmetræ, n.
Franquette, a. fa. **à la** –, frimodigen.
Frappant, ante, a. paafaldende, træffende, overraskende.
Frappe, f. Præg paa Mynt.
Frappé, ée, p. & a. slaaet; overrasket; afkølet; tæt.
Frapper, v. a. slaae, støde, hugge; ramme; præge; slaae Klæde vel sammen; * giøre Indtryk, gribe, overraske. - v. n. slaae, banke, klappe, træffe. **se** –, v. r. støde sig, slaae sig.
Frappeur, m. –**euse**, f. een som slaaer, banker &c.
Frasque, f. **faire une** – **à q.**, spille een et Puds.
Fratèr, m. Barbeersvend, Chirurg, c.
Fraternel, elle, a. broderlig.
Fraterniser, v. n. leve enig, broderligt.
Fraternité, f. Broderskab, n.
Fratricide, m. Brodermord, Søstermord; Brodermorder, c.
Fraude, f. Bedrageri, n.
Frauder, v. a. beskuppe, snyde, begaae Toldsvig. [Smugler, c.
Fraudeur, m. –**euse**, f. Bedrager,
Frauduleux, euse, a. bedragelig, svigagtig.
Fraxinelle, f. Diptam (Plante).
Frayer, v. a. bane, anlægge en Vei; gnide, stryge. - v. n. slides; (om Fisk) lege; * fa. omgaaes, stemme overeens.
Frayeur, f. pludselig Skræk.
Fredaine, f. Ungdoms Streg, Galskab,
Fredon, m. Trille i Musiken. [Løier.
Fredonnement, m. Trille; Nynnen, c.
Fredonner, v. n. slaae Triller, nynne.
Frégate, f. en Fregat.
Frein, m. Bidsel, n.; Tømme, c.; Baand, n.
Frelater, v. a. forfalske Viin.
Frêle, a. skiør; * skrøbelig.
Frêle, Freule, f. Frøken, c.
Frelon, m. Gedehams, c.
Freluche, f. liden Qvast, Silkedusk, c.
Freluquet, m. Vindbeutel; Laps, Nar, c.
Frémir, v. n. gyse, bæve, skiælve; syde, bruse.
Frémissement, m. Gysen, Bæven, Rysten, Skiælven, Brusen, c.
Frêne, m. Asketræ, n.
Frénésie, f. Vanvittighed, c.; Raseri, n.
Frénétique, a. afsindig, vanvittig.
Fréquemment, ad. ofte, hyppig. [c.
Fréquence, f. Gientagelse, Hyppighed,
Fréquent, ente, a. hyppig, jevnlig; hurtig. [med een.
Fréquentation, f. jevnlig Omgang
Fréquenter, v. a. & n. omgaaes med; søge, besøge ofte; komme tidt paa et Sted.
Frère, m. Broder, c. [Sted.
Fresaie, f. Natugle, Taarnugle, c.
Fresque, f. Maling paa vaad Kalk, Fresco-Maleri.
Fressure, f. Kraase, Indmad, c.
Fret, m. Skibsfragt; Betaling for Fragten; Ladning, c. [det.
Fréter, v. a. fragte et Skib bort; lade
Fréteur, m. Skibsrheder, c.
Frétillant, ante, Frétillard, arde, a. urolig, munter, springende.
Frétillement, m. fa. idelig Bevægelse, Hoppen og Springen.
Frétiller, v. n. bevæge sig idelig; hoppe og springe; logre, sprætte.
Fretin, m. Fiskeyngel, c.; Udskud af Vare.
Frette, f. Jernbaand, n.: Jernring, c.
Freux, m. Raage, Allike (Fugl).
Friable, a. som let lader sig smulre.
Friand, ande, a. lækker, kræsen, slikvorn; lysten. - m. en Lækkertand.
Friandise, f. Kræsenhed, c.; **Friandises**, pl. Lækkerier; Slikkerier.
Fricandeau, m. Ret af tyndskaaren, stuvet Kalvekiød.
Fricassée, f. Frikassee, Miskmask, c.
Fricasser, v. a. lave Frikassee; * forøde, opæde.
Fricasseur, m. en slet Kok.
Friche, f. Brakland, Jord, som ligger brak: **en** –, ad. udyrket.
Friction, f. Gnidning, c.

Frigard, m. marineret Sild.

Frigidité, f. Kulde; Mangel paa mandlig Avlekraft.

Frigorifique, a. som foraarsager Kulde.

Frigotter, v. n. qviddre, slaae som en

Frileux, euse, a. kuldskier. [Finke.

Frimaire, m. tredie Maaned i den republican. Kalender (21. November til 21. December).

Frimas, m. Riim, Riimfrost, c.

Frime, f. fa. forstilt Lade, Geberde, Mine, Skin. [given.

Fringant, ante, a. kydsk, livlig, over-

Fringuer, v. n. hoppe og dandse. - v. a. — une verre, skylle et Glas.

Friper, v. a. krølle; fordærve, skamfere; slide; * fortære, sluge ind; stiæle ud af en Bog.

Friperie, f. Pialter; gamle Meubler; Handel dermed; Sted hvor der handles dermed.

Fripier, m. -ière, f. Marskandiser, c.

Fripon, m. -onne, f. Skielm, Bedrager, Gavtyv, c.

Friponner, v. a. stiele, rapse, snyde.

Friponnerie, f. Skielmsstykke, Tyvstreg.

Friquet, m. Slags Spurv; Skee at tage noget op af en Pande med.

Frire, v. a. stege i Pande. - v. n. steges.

Frise, f. Slags kruset Tøi; Slags Lærred; Frise, Bielkeliste, c.

Friser, v. a. frisere, kruse; streife; være paa Nippet. - v. n. krølle sig.

Friseur, m. -euse, f. Friseur, Haarskiærer, c.

Frison, m. Underskiørt; Slags Klæde; (til Skibs) Krukke at drikke af.

Frisotter, v. a. smaakruse; sammenfolde pyntelig.

Frisque, a. nydelig, frisk.

Frisson, m. Febergysen; Rystelse af Skræk; Skielven af Frygt. [ven, c.

Frissonnement, m. let Gysen, Skiel-

Frissonner, v. n. gyse, bæve.

Frisure, f. Maade at kruse paa, Krusning, Frisure, c.

Friture, f. Stegning, Stegefedt; stegt Ret, Fisk, &c.

Frivole, a. forfængelig, tom, intetsigende; unyttig.

Frivolité, f. Tomhed, Forfængelighed: det Unyttige.

Froc, m. Munkehætte, Munkekappe, c.

Frocard, m. p. u. Munk, c.

Froid, m. Kulde, Frost; * Koldsindighed, c.

Froid, froide, a. kold; * koldsindig, følesløs; à —, ad. koldt.

Froideur, f. Kulde; * Koldsindighed, c.

Froidir, v. n. se —, v. r. blive kold, afkøles.

Froidure, f. Luftens Kulde; Vinter, c.

Froidureux, euse, a. kuldskier.

Froissement, m. Knusen; Qvæstning; Forkrølling; Sønderknusning, c.

Froisser, v. a. knuse; gnide; forkrølle; støde an imod. [Knusning, c.

Froissure, f. Stød, n.; Qvæstning,

Frôler, v. a. let berøre, streife.

Fromage, m. Ost, c.

Fromager, m. -ère, f. Ostehandler, Ostelaver, c. [Ostetorv, n.

Fromagerie, f. Sted hvor Oste laves;

Fromageux, euse, a. osteagtig.

Froment, m. Hvede, c.

Fromental, ale, a. som bærer god Hvede. - m. Raigræs, n.

Fromentée, f. Hvedemeel, n.

Froncement, m. Rynkning (som Øienbrynes). [dere.

Froncer, v. a. giøre Folder; rynke Pan-

Froncis, m. Fold paa en Klædning.

Fronçure, f. Rynke; Rynkning, c.

Fronde, f. Slynge, c.

Fronder, v. a. slynge, stænge, kaste; * dadle, fordømme. - v. n. tale mod Regieringen.

Frondeur, m. Slyngekaster, c.; een som ivrer mod Regieringen.

Front, m. Pande; forreste Deel; Front; * Frækhed, c.; de —, ad. forfra; [illegible] sides.

Frontal, m. Bindsel om Panden.

Fronteau, Frontail, m. Baand om Panden; Korsklæde; Jødernes Pandebind; Bidsel; Hestes Sørgekappe; [illegible] paa Kanoner.

Frontière, f. Grændse, c. - a. som ligger ved Grændsen.
Frontispice, m. Forgavlen paa en Bygning; Titelblad, n.
Fronton, m. Gavl, Pyntelse over en Dør &c.; Speilet paa et Skib.
Froqueur, m. een, der forbedrer Breve.
Frottage, m. Boning, Skuring, c.
Frottement, m. Gnidning, c.
Frotter, v. a. gnide, skure; smøre, bestryge; * banke. se —, v. r. gnide sig; give sig i Kast med een.
Frotteur, m. -euse, f. een, som skurer, boner. [Skureborste, c.
Frottoir, m. Skureklud; Viskeklud;
Frotton, m. en Kommagers Balle, c.
Fructidor, m. tolvte Maaned i den repub. Kalender (18. Aug. til 17. Septbr.)
Fructifier, v. n. bære Frugt; * trives.
Fructueux, euse, a. frugtbar; * nyttig, indbringende.
Frugal, ale, a. tarvelig, nøisom, maadelig, sparsom. [Maadeholdenhed, c.
Frugalité, f. Tarvelighed, Nøisomhed,
Fruit, m. Frugt; Træfrugt; * Fordeel, Nytte; Afgrøde, c. Indkomster.
Fruitage, m. Træfrugt.
Fruiterie, f. Frugtkammer, n.
Fruitier, m. -ière, f. Frugthandler, Frugthandlerske, c. [Frugthave, c.
Fruitier, ère, a. som bærer Frugt. - m.
Frusquin, m. fa. alt hvad een eier, hans Tøi; Penge.
Fruste, a. médaille —, en forslidt Medaille.
Frustratoire, a. kraftesløs, skuffende. - m. Viin med Sukker og Muskat.
Frustrer, v. a. skuffe; (q. de qc.) berøve.
Fugitif, m. en Flygtig, Landflygtig.
Fugitif, ive, a. flygtig, flygtende; pièces fugitives, Flyveskrifter.
Fugue, f. T. Fuge i Musik.
Fuie, f. lille Dueslag.
Fuir, v. n. & a. flygte, flye; søge Udflugter; undgaae, sky; (om Kar) lække, rinde. [se; Udflugt, c.
Fuite, f. Flugt; Undløben; * Opsættel-
Fulguration, f. Glimt ved Smeltning af Sølv ell. Guld.
Fulminant, ante, a. tordnende, lynende; or —, Knaldguld.
Fulmination, f. Kirkebans Forkyndelse; Knaldguldets Bragen.
Fulminer, v. a. forkynde Bandsættelse. - v. n. skiende heftig, tordne; knalde, sprætte.
Fumant, ante, a. rygende; * fnysende.
Fumée, f. Røg, Dunst, Damp, c.
Fumer, v. n. ryge, dampe; * fnyse. - v. a. røge; giøde.
Fumeron, m. rygende Træ-Kul.
Fumet, m. behagelig Lugt af Mad &c.
Fumeterre, f. Jordgalle (Urt).
Fumeur, m. Tobaksryger, c.
Fumeux, euse, a. som giver Røg fra sig; rygende; berusende.
Fumier, m. Giødsel, Møg; Mødding.
Fumigation, f. Røgning, Berøgning, c.
Fumiger, v. a. giennemrøge.
Funambule, m. Linedandser, c.
Funèbre, a. som hører til Liigfærd; * sørgelig, mørk.
Funérailles, f. pl. Liigbegiængelse, c.
Funéraire, a. angaaende Begravelsen, Begravelses-.
Funeste, a. ulykkelig, sørgelig.
Fur, ad. fa. au ell. à — et à mesure, eftersom; efterhaanden. [Speider, c.
Furet, m. Fritte (et Dyr); * Opspører,
Fureter, v. a. jage Kaniner med en Fritte; giennemrode, efterspore; efterforske.
Fureteur, m. een som jager med en Fritte; een som giennemsøger, udforsker alting.
Fureur, f. Raseri, n. Vrede; Lidenskab, c.
Furibond, onde, a. rasende, forbittret, forbistret. [hed; Furie, c.
Furie, f. Raseri, n. Hidsighed; Heftig-
Furieusement, ad. rasende, voldsomt, overvættes.
Furieux, euse, a. rasende, heftig, hidsig; umaadelig, frygtelig.
Furin, m. rum Sø.
Furolles, f. pl. Lysdunster. [len.
Furtif, ive, a. hemmelig, dulgt; stiaa-

Furtivement, ad. hemmeligen, i Smug.
Fusain, m. Præstehue (Urt).
Fuseau, m. Teen; Kniplestok; hvad der er langt, tyndt.
Fusée, f. en Teenfuld; Raket, c. Brandrør i Bomber; Sneglevaltsen i et Uhr; Valtsen paa en Spedevender.
Fusée, a. f. **chaux** –, smuldret Kalk.
Fuser, v. n. smeltes og udbrede sig, [flyde.
Fusibilité, f. Smeltelighed, c.
Fusible, a. som kan smeltes.
Fusil, m. Fyrstaal, Fyrtøi, n.; Flint; Flintelaas, c.; Staal at hvæsse paa; Pandedækkel, c.
Fusilier, m. Musketeer, c.
Fusillade, f. Nedskyden med Flinteskud: Geværsalve.
Fusiller, v. a. ihjelskyde med Flinteskud. **se** –, v. r. skyde med Gevær paa hinanden.
Fusion, f. Smeltning; Flus.
Fustet, m. guult Farvetræ.
Fustigation, f. Pidskning, c.
Fustiger, v. a. pidske.
Fût, m. Skaft, Skæfte, paa en Bøsse ꝛc.; Træværk paa et Fad, en Tromme, Høvl; Fad til Viin ꝛc.
Futaie, f. Tømmerskov; Høiskov, c. **de haute** –, høistammet.
Futaille, f. Fad, n. Tønde, c.
Futaine, f. Barkent (Slags Stof).
Futainier, m. Barkentvæver, c.
Futé, **ée**, a. listig, trædsk.
Futée, f. Slags Kit.
Futile, a. unyttig, ringe, ubetydelig.
Futilité, f. Ubetydelighed; Uselhed; Bagatel, c. Lapperi, n.
Futur, **ure**, a. tilkommende. - m. f. Brud, Brudgom, c. [tiken.
Futur, m. T. Futurum i Gramma-
Fuyant, **ante**, a. (i Malerier) som fjerner sig fra Øinene.
Fuyard, **arde**, a. flygtende; som pleier at flygte. - m. Flygtning, c.

G.

[illegible]an, m. Slags Kappe af Filt.
[illegible] Slags fladbundet Fartøi; Fiskerbaad.

Gabatine, f. fa. **donner de la** – **à q.** bilde een noget ind. [tørres.
Gabeler, v. a. lægge Salt op for at
Gabeleur, m. Betient ved Salttolden.
Gabelle, f. Salttold, c.; Salthuus, Saltmagasin, n.
Gaber, v. a. spotte, drille. [magasin, n.
Gabet, m. Veirhane, Fløi, c.
Gabie, f. Mers, Mastkurv, c.
Gabier, m. een, som er paa Udkig i Mersen.
Gabion, m. Skandsekurv, c.
Gabionner, v. a. befæste med Skandsekurve.
Gâche, f. Dørkrampe, hvori Laasen griber ind; Krampe; Deigspade hos Posteibagere; Kalkspade, c.
Gâcher, v. a. røre Kalk om, udrøre: skylle Linned af; sælge Varer til altfor godt Kiøb; fuske.
Gâchette, f. liden Dørkrampe, c.
Gâcheur, m. een som udrører Kalk ꝛc.; een som sælger sine Varer til for godt Kiøb.
Gâcheux, **euse**, a. skiden, dyndet.
Gâchis, m. Pøl, Søle, c.
Gadèle, f. Slags Stikkelsbær.
Gadelier, m. Stikkelsbær-Busk, c.
Gadouart, m. Natmand, c.
Gadoue, f. Skarn af et Privet.
Gaffe, f. Baadshage, c.
Gaffer, v. a. hage med Baadshagen.
Gagate, f. sort Agat.
Gage, m. Pant, Underpant, n. * Forsikring; **gages**, pl. Løn, Sold, c.
Gager, v. a. lønne; vædde.
Gagerie, f. lovlig Udpantning, Beslag.
Gageur, m. –**euse**, f. een, som vædder
Gageure, f. Væddemaal, n.
Gagier, m. Landsbydegn, c.
Gagnage, m. Græsning, Græsgang, c.; **gagnages**, pl. Afgrøde.
Gagnant, **ante**, a. som vinder i Spil
Gagne-denier, m. Arbeidsmand, Dagløнner, Byrdedrager, c.
Gagne-pain, m. det, hvormed een erhverver sit Brød.
Gagne-petit, m. Skiærsliper, c.
Gagner, v. a. vinde; fortiene, erhverve; opnaae, erholde; naae. - v. n. tiltage,

vinde; gribe om sig.
Gagui, f. et lystigt, fyldigt Qvindfolk.
Gai, aie, a. lystig, munter, glad; **verd –,** lysegrøn. - ad. muntert, lystigt.
Gaieté, Gaîté, f. Lystighed, Munterhed, Spøg.
Gaillard, arde, a. lystig, munter; rask, fri, dristig, fræk; halv drukken; **vent –,** frisk, følig Vind.
Gaillard, m. lystig Kompan; Kastellet paa et Skib. [Slags lystig Dands.
Gaillarde, f. muntert Fruentimmer;
Gaillardise, f. overgiven Munterhed.
Gain, m. Gevinst, Vinding, Fordeel, c.
Gaîne, f. Skede, Knivskede, c. Overtræk, Hylster, n.
Gaînier, m. Skede- og Futteralmager, c.
Gala, m. Galla, Høitid ved Hoffet.
Galactite, f. Melkestéen, hvid Jaspis.
Galamment, ad. høfligen, artigen; galant; fiint.
Galant, ante, a. galant, artig, høflig; brav; beleven; smagfuld.
Galant, m. Frier, Tilbeder, c. fa. Fugl, listigt Menneske.
Galanterie, f. fiin Levemaade, Høflighed, Artighed; Kjærlighedsforstaaelse; lille Foræring, c.
Galaxie, f. Melkeveien paa Himmelen.
Galbanum, m. Slags Gummi.
Gale, f. Fnat, n.
Galefretier, m. en Slyngel, slet Karl.
Galène, f. Blyglands, c.
Galer, v. a. fa. klø, kildre; **se –,** v. r. kløe sig.
Galère, f. Galei, c.; Galeiarbeide, n.
Galerie, f. Galeri; bedækket Gang, Corridor, c.
Galérien, m. Galeislave, c.
Galet, m. flad, rund Flintesteen; Strandbred; Slags Spilletavl.
Galetas, m. Loftkammer, Qvistkammer, n.
Galette, f. Brødkage, c. Fladbrød, n.
Galeux, euse, a. fnattet, skabet.
Galimafrée, f. Slags Frikassee.
Galimatias, m. uforstaaelig Snak.
Galipot, m. Gran-Harpix.
Galle, f. Udvært paa Blade; **noix de –,** Galæble, n.
Gallican, ane, a. som angaaer den franske Kirke.
Gallicisme, m. Talemaade, som er det franske Sprog egen; fransk Talemaade.
Gallinacées, f. pl. Hønsearter.
Galoche, f. Oversko, Galosche, c. **menton de –,** lang, opbøiet Hage.
Galon, m. Tresse, Galon, c.
Galonner, v. a. besætte med Galoner &c.
Galop, m. Galop, c.
Galopade, f. Galoperen; Slags Dands.
Galoper, v. n. galopere; * fa. have meget at løbe og rende om. - v. a. sætte en Hest i Galop; * fa. forfølge een.
Galopin, m. Kjøkkendreng; Dreng, som gaaer Ærinder.
Galvaniser, v. a. T. n. c. galvanisere.
Galvanisme, m. Galvanisme, c.
Galvauder, v. a. fa. medhandle ilde, skielde ud.
Gamaches, f. pl. Kamascher.
Gambade, f. Krumspring, Luftspring, n.
Gambader, v. n. gjøre Krumspring.
Gambage, m. Afgift paa Øl.
Gambiller, v. n. dingle med Benene.
Gamelle, f. Madbakke, c.
Gamme, f. T. Tonestige, Scala; **hors de –,** ud af Fatning.
Ganache, f. Hestens Underkjæve; dumt Menneske. [de paa en Sene.
Ganglion, m. et Overbeen; en Knu-
Gangrene, f. Koldbrand, c.
se Gangréner, v. r. faae Koldbrand; **gangréné,** fordærvet.
Gangréneux, euse, a. som gaaer over til Koldbrand, fordærvet af Brand.
Gangue, f. Gang, c. Ertsleie, n.
Ganse, f. Lidse, der tiener som Knaphul.
Gant, m. Handske, c. [bandage, c.
Gantelet, m. Pandserhanske; Haand-
Ganter, v. a. trække Handsker paa. - v. n. (om Handsker) passe vel til Haanden. **se –,** v. r. trække sine Handsker paa.
Ganterie, f. Handskemagerarbeide, n.; Handskehandel, c,
Gantier, m. **-ière,** f. Handskemager: Handskemagerske, c.
Garançage, m. Farvning med Krap.
Garance, f. Krap, Kraprødt.

Garancer, v. a. farve med Krap.

Garant, m. **-ante**, f. Borgen, Hiemmelsmand, c. [dersisholdelse, c.

Garantie, f. Ansvar, n. Garanti; Stas

Garantir, v. a. (qc. à q.) sige god for, gaae i Borgen, indestaae for; (q. de qc.) ho de skadesløs, sikre, beskytte for.

Garbon, m. Agerhønens Han.

Garce, f. Hore, Skiøge, c.

Garçon, m. Dreng, Drengebarn; Ungkarl; Tiener; Haandværkssvend; Bods

Garçonnet, m. lille Dreng. [svend, c.

Garçonnière, f. Tøs, som løber med Drengene.

Garde, f. Vagt; Livvagt; Vaagetone; Bevaring, Opsigt; Varetægt; Agt, c. T. Pareerplade; **corps de –**, Vagthuus; **prendre –**, passe paa, tage sig i Agt; **se donner de –**, vogte sig, see sig for; **n'avoir – de faire qc.**, ikke være Sinds at giøre noget.

Garde, m. Vogter; Gardist; Opsynsmand, c.; **– de sceaux**, Seglforvarer, c. [tient, c.

Garde-bois, m. Skovløber, Skovb.

Garde-bonnet, m. Overtræk over en Hue. [lagte Vare.

Garde-boutique, m. Bodvogter; for-

Garde-chasse, m. Skovrider, c.

Garde-côte, m. Strandvagt; Kystbevarer, c.

Garde-fou, m. Rækværk om Grave, Broer 2c. [ter, c.

Garde-malade, m. & f. Sygepasser-

Garde-manger, m. Spisekammer, n.

Garde-meubles, m. Sted hvor Meubler giemmes.

Garde-noble, f. adeligt Formynderskab.

Garder, v. a. bevare; forvare, giemme: vedligeholde; vogte, have Opsyn med, passe, passe paa; pleie (en Syg); holde: **en donner à – à q.** giøre een noget viis. **se –**, v. r. (**de qc.**) vogte sig, tage sig i Agt; forvare sig; holde sig (om Frugt).

Garde-robe, f. Klædekammer, Klædeskab, n.; alle eens Klæder, Garderobe; Kammer til Natskrinet.

Garde-robe, m. Forklæde, n.

Garde-temps, m. Sseuhr, n. [e-

Gardeur, m. **-euse**, f. Vogter, Hyrde,

Garde-vaisselle, m. een som har Sølvtøi i Forvaring.

Garde-vue, m. Skierm, Lyseskierm, c.

Gardien, m. **-ienne**, f. Forvarer, Vogter, Beskytter; Guardian, c.

Gardiennerie, f. Konstabelskammer paa et Skib.

Gardon, m. Grundling (Fisk).

Gare! int. af Veien! Varsko!

Gare, f. Hul, Bugt ved en Bred.

Garenne, f. Kaningaard, c.

Garennier, m. Kaninvogter, c.

Garer, v. a. binde, surre fast (en Baad).

se Garer, v. r. fa. vogte sig; vige tilside.

se Gargariser, v. r. gurgle sig.

Gargarisme, m. Gurglevand, n.; Gurglen, c.

Gargotage, m. ureenlig, slet Mad.

Gargote, f. Marketenteri, n. Kneibe, c. svinsk Vertshuus.

Gargoter, v. n. spise hos en Marketenter; spise slet Mad.

Gargotier, m. **-ière**, f. Marketenter, Marketenterske; slet Kok, c.

Gargouille, f. Tagrende, Tud af forskiellig Skikkelse. [Tagrende.

Gargouillée, f. Vandets Flod af en

Gargouillement, m. Vandets Lyd ved Gurgling; Knurren i Maven.

Gargouiller, v. n. pladske i Vandet.

Gargouillis, m. Rislen af Vandets Fald. [Dunke, c.

Gargoulette, f. Slags Vandflaske,

Gargousse, f. Kanonpatron, c.

Gargoussière, f. Patrontaske til smaa Patroner. [fyel, c.

Garnement, m. fa. Døgenigt, Skyn-

Garni, m. Flikksteen, Muurfyldning, c.

Garni, **ie**, p. besat; begroet; opfyldt, forsynet; meubleeret.

Garnir, v. a. (**de qc.**) forsyne, besætte, pryde med; fylde; overtrække; udstoppe; udruste; T. tilrække. **se –**, v. r. (**de qc.**) bemægtige sig noget; (**contre qc.**) beskytte sig imod. [ger Skat.

Garnisaire, m. Exeqverer, som afttvin-

Garnison, f. Besætning; Garnison, c.
Garnisseur, m. een som stafferer Hatte.
Garniture, f. Garnitur, Udstaffering, Besætning; Meublering; Indfatning, c.; Beræk; Beslag, n.
Garou, m. Peberræ, Kieldverhals.
Garouage, m. **aller, être en –,** gaae paa liderlige Steder.
Garrot, m. Knippel; Deel af Bringen paa en Hest; Sadelbue, c.
Garrotter, v. a. dreie sammen med en Knippel, snevle, binde stærkt; binde Hænderne paa een. [Pralhans, c.
Gascon, m. **-onne,** f. Gascogner; *
Gasconnade, f. Praleri, Skryderi, n.
Gasconner, v. n. tale som en Gascogner; fa. prale, skryde.
Gaspillage, m. Ødslen, c.
Gaspiller, v. a. sætte overstyr, bortødsle; fordærve; bringe i Uorden.
Gaspilleur, m. **-euse,** f. Forøder, Ødeland, c.
Gastadour, m. Veiarbeider, c.
Gastriloque, m. een som taler af Bugen.
Gastrique, a. som henhører til Maven.
Gastronome, m. Lækkertand, c.
Gastronomie, f. Konst at leve godt.
Gastrotomie, f. Bugsnit, Slags Keisersnit, n.
Gâteau, m. Kage; Vorkage; Stykke Vor, hvormed udfyldes.
Gâte-métier, m. een som giver for godt Kiøb, som fordærver Prisen. [ter.
Gâte-papier, m. usel Scribent, Smø-
Gâte-pâte, m. slet Bager; * Fusker, c.
Gâter, v. a. fordærve, beskadige; tilsøle, plette; * forværre; forvænne, forkiæle. **se –,** v. r. fordærves; beskadiges.
Gauche, a. venstre; skiæv; klodset, keitet, forkeert; **à –,** ad. til Venstre, paa venstre Haand; forkeert. – f. venstre Haand ell. Side.
Gaucher, ère, a. keithaandet.
Gaucherie, f. Keitethed; dum Streg.
Gauchir, v. n. undvige, dreie sig til Siden; * ikke handle oprigtig.
Gaude, f. Vau (Urt).
Gauder, v. a. farve guult med Vau.
se Gaudir, v. r. (**de q.**) have een til Bedste. [kel, c.
Gaufre, f. Honningkage, Vlfage; Vaf-
Gaufrer, v. a. trykke Figurer paa Tøi.
Gaufreur, m. een som trykker Figurer paa Tøi.
Gaufrier, m. Vaffeljern, n.; Redskab at trykke Tøier med. [Tøi.
Gaufrure, f. Figurers Trykning paa
Gaule, f. lang Stang; Spidsrod; Pidsk, c. [Stang.
Gauler, v. a. slaae Frugt ned med en
Gaulette, f. lille Stang, lille Pidsk.
Gaulis, m. Qvist, Rodskud.
Gaulois, oise, a. gallisk; Gallier; * gammeldags. [mer; Slofte.
Gaupe, f. ureenligt, liderligt Fruentim-
se Gausser, v. r. (**de q.**) drille een, drive Spot.
Gausserie, f. Skiemt, Spot, Drillen, c.
Gausseur, m. **-euse,** f. een som driller andre; Skiemtebroder.
Gavache, f. fa. Lusehund, feig Karl.
Gavion, m. fa. Strube, c.
Gavon, m. Kammer bag Kahytten.
Gavotte, f. Slags munter Dands.
Gaz, Gas, m. Gas. [stigtigt Tøi.
Gaze, f. Gaze, Slags klart, giennem-
Gazelle, f. Gazelle (Slags vild Gied).
Gazer, v. a. overtrække med Gaze; * tilsløre. [Avisombærer, c.
Gazetier, m. Avisskriver; Avisudleier;
Gazetin m. lille Avis.
Gazette, f. trykt Tidende, Avis.
Gazeux, euse, a. gasartet.
Gazier, m. Gazevæver, c.
Gazon, m. Grønsvær; **gazons,** pl. Stykker af Grønsvær.
Gazonnement, m. Belægning med Grønsvær. [Græstørv.
Gazonner, v. a. belægge, beklæde med
Gazouillement, m. Fugles Qviddren; en Bæks Rislen.
Gazouiller, v. n. qviddre; risle; lalle.
Geai, m. Skovskade, c.
Géant, m. **-ante,** f. Rise, Kæmpe, c.
Geindre, v. n. fa. klynke; klage.
Geindre, m. øverste Bagersvend.
Gélatine, f. Gelee, c.

Gélatineux, euse, a. geleeagtig.
Gelée, f. Frost; tyk Saft, Gelee, c.
Geler, v. a. bringe til at fryse; fordærve ved Frost; gjøre koldt, foraarsage Kulde; * vise Kulde. - v. n. fryse, fryse til. **se –,** v. r. fryse.
Gelif, a. **bois –,** Træ, som er revnet [af Frosten,
Géline, f. Høne, c.
Gélinotte, f. ung, feed Høne; **– des bois,** Rype, c.
Gélivure, f. Sprække, Frostrevne, c.
Gémeaux, m. pl. Tvillingerne (i Dyrekredsen). [kurre.
Gémir, v. n. sukke; jamre sig; klynke;
Gémissant, ante, a. sukkende, jamrende. [Kurren, c.
Gémissement, m. Sukken, Klynken;
Gemme, a. **sel –,** Steensalt, n.
Genal, ale, a. hørende til Kinderne.
Gênant, ante, a. fortrædelig, kiedelig, besværlig.
Gencive, f. Tandkjød, n.
Gendarme, m. Gendarme, c.; **gendarmes,** pl. Pletter i Ædelstene; Plet i Øiet; smaa Gnister. [bragt, stødt.
se Gendarmer, v. r. vredes, blive op-
Gendarmerie, f. Korps af Gendarmer.
Gendre, m. Svigersøn, c.
Gêne, f. Tortur, Pinebænk; * Qval, Pine, Tvang, c.
Généalogie, f. Slægtregister, n.
Généalogique, a. genealogisk, som hører til Slægtregister.
Gêner, v. a. besvære, trykke, tvinge, hindre, være til Besvær ell. Uleilighed. **se–,** v. r. genere sig; indskrænke sig.
Général, ale, a. almindelig. **en** - ad. overhoved, i Almindelighed.
Général, m. General, c.; det Almindelige. [hed.
Généralat, m. en Generals Værdig-
Générale, f. Generalmarsch; Generalinde, c. [delighed.
Généralement, ad. overhoved, i Almin-
Généraliser, v. a. gjøre almindeligt; udvide. [ved en Armee.
Généralissime, m. Generalissimus
Généralité, f. Almindelighed, c.; Generalitet, Collegium af Generaler.
Génération, f. Avling; Slægt, Afkom; Slægtskabsfølge; Menneskealder; Frembringelse, c. [mild.
Généreux, euse, a. ædelmodig, gav-
Générique, a. som angaaer Kjønnet, betegner samme. [hed, c.
Générosité, f. Høimodighed; Gavmild-
Genêt, m. Gyvel (Urt).
Genet, m. Slags smaa spanske Heste.
Genette, f. Slags Desmerkat; Slags Bidsel; **à la –,** med korte Stigbøiler.
Genèvre, ell. **Genièvre,** m. Enebær; Enebærtræ, n.; Enebærbrandeviin, c.
Genevrette, f. Drik af Enebær.
Genevrier, m. Enebærtræ, n.
Génie, m. Genius, Skytsaand, c.; Genie, n. Aand; Naturgave, c. Ingenieurkunst; Ingenieurcorps.
Génisse, f. Qvie, c.
Génital, ale, a. som hører til Avling.
Génitif, m. T. Genitivus.
Génitoires, m. pl. Testikler, Punge.
Géniture, f. Barn, som man avler.
Genou, m. Knæ; Skibsknæ; Kugle paa en Cirkel.
Genouillé, ée, a. som har Knæ, Led.
Genouillère, f. Knæskinne, c. Knælæder, n. Støvlekrave; Knærem, c.
Genouilleux, euse, a. som har Knæ ell. Led; knudret. [Slags Maade.
Genre, m. Genus, n. Slægt; Art,
Gens, m. & f. pl. Folk; Personer; Tienestefolk.
Gent, f. Folk, Folkefærd, n.
Gentiane, f. Enzian (Urt). [ning, c.
Gentil, ile, a. hedensk. - m. f. Hed-
Gentil, ille, a. nydelig, net, behagelig.
Gentilhomme, m. Adelsmand, c.
Gentilhommeau, m. liden, ringe Adelsmand.
Gentilhommerie, f. fa. Adelskab, n.
Gentilhommière, f. fa. Herregaard, c.
Gentilisme, v. **Paganisme.**
Gentilité, f. hedenske Folk; Hedenskab.
Gentillâtre, m. ringe Adelsmand, Straajunker. [hed, c.
Gentillesse, f. Behagelighed, Ynddig-
Gentiment, ad. smukt, net, artigt.
Génuflexion, f. Knæbøining, c.

Géodésie, f. Landmaalingskunst, c.
Géognosie, f. Kundskab om Jordlagene.
Géographe, m. Jordbeskriver, c.
Géographie, f. Jordbeskrivelse, c.
Géographique, a. geographisk.
Geolage, f. Penge til Arrestforvareren.
Geole, f. Fængsel, n. [forvarer, c.
Geolier, m. **-ière**, f. Slutter, Arrest-
Géologie, f. Lære om Jordkloden, dens Dannelse &c. [teerkunst, c.
Géomance, ell. **Géomancie**, f. Punk-
Géomancien, m. **-ienne**, f. een som spaaer af Punkteren.
Géométral, ale, a. geometrisk; **plan** –, Grundtegning.
Géomètre, m. Landmaaler, c.
Géométrie, f. Maalekonst, Geometri,
Géométrique, a. geometrisk. [c.
Géoponique, a. som hører til Agerdyrkning ell. et Skreven derom.
Gérant, m. Forretningsbesørger, Com-
Gerbe, f. Neeg, n. [missionær, c.
Gerbée, f. et halvtærsket Neeg til Foer.
Gerber, v. a. binde i Neeg; opstable Viinfade.
Gerbillon, m. lidet Neeg.
Gerce, f. Møl, Bogmøl, c.
Gercer, v. a. rive Huden op; komme til at briste. - v. n. & **se** –, v. r. sprække,
Gerçure, f. Revne, Sprække, c. [revne.
Gérer, v. a. forestaae, forvalte, besørge.
Gerfaut, m. Slags Falk.
Germain, aine, a. kiødelig; **cousin** –, kiødelig Fetter. [Tydskland.
Germanie, f. Germanien, det gamle
Germanique, a. germanisk, tydsk.
Germe, m. Spire, Sædspire; * Aar-
Germer, v. n. spire, voxe op. [sag, c.
Germinal, m. syvende Maaned i den republikan. Kalender (fra 21. Marts til 20. April).
Germination, f. Spiren, c.
Gérondif, m. T. Gerundium.
Gersée, f. Slags Sminke.
Gerzeau, m. Klinte, c.
Gésier, m. Fuglekro, Fuglemave, c.
Gésine, f. Barselseng, c.
Gésir, ell. **Gir**, v. n. ligge.
Gesse, f. vilde Erter.
Geste, m. Lade, Geberde, Gestus, c.
Gestes, m. pl. p. u. Bedrifter.
Gesticulateur, m. een som giør for mange Gestus. [drevne Gestus.
Gesticulation, f. Gesticulation, over-
Gesticuler, v. n. gesticulere; giøre mange Geberder.
Gestion, f. Forvaltning, c.
Gibbeux, euse, a. buglet, pukket.
Gibbosité, f. Rygradens Krumhed.
Gibecière, f. Jægertaske, Hyrdetaske; Pengekat, c.
Gibelet, m. liden Svikbore.
Giberne, f. Patrontaske, c.
Gibet, m. Galge, c.
Gibier, m. Vildt, Jagtvildt, n.
Giboulée, f. Pladskregn, c.
Giboyer, v. a. gaae paa Jagt.
Giboyeur, m. Skytte, som gaaer meget paa Jagt.
Giboyeux, euse, a. fuld af Vildt.
Gigantesque, a. kæmpeagtig.
Gigot, m. Lammekølle; Bedelaar; **gigots**, pl. Hestes Baglaar.
Gigotté, ée, a. som har stærke Laar.
Gigotter, v. n. sprælle, sparke med Fødderne.
Gilet, m. Brystdug; Vest, c.
Gimblette, f. Slags Bagværk i Form af en Ring.
Gingembre, m. Ingefær.
Ginguet, ette, a. svag; stumpet; * slet. - m. slet, tynd Viin.
Gipe, f. Bognmandskittel, c.
Gipon, m. Visk hvormed Læder smøres.
Girafe, f. Giraf, c.
Girande, f. Springvand med mange Straaler; Ildhiul, n.
Girandole, f. Armlysestage; Ørenring af Diamanter; Ildhiul.
Girasol, m. Straalesteen, Solsteen, c
Girofle, m. **clou de** –, Kryder-Nellike.
Giroflée, f. Levkøi, c.
Giroflier, m. Nelliketræ; Levkøistok.
Giron, m. Skiød; Trappetrins Brede.
Gironner, v. a. tilrunde, afrunde.
Girouette, f. Veirhane; Fløi, c.
Gisant, ante, a. liggende.
Gisement m. en Kystes Beliggenhed.

Gît (af gésir), ci-gît, her ligger (be-
graret); fn. ogsaa fig. bestaaer, beroer;
tout – en cela, herpaa beroer alt.
Gîte, m. Natteleie; Bolig; Leie; under-
ste Møllesteen.
Gîter, v. n. fn. holde Natteleie.
Givre, m. Riimfrost paa Træer.
Glabre, a. glat, uden Haar.
Glace, f. Iis; Speilglas; en Karets
Vinduer; Confect-Iis; Plet i en Dia-
mant; * Kulde, koldt Væsen.
Glacé, ée, p. & a. frossen; glaceret;
glindsende; kold.
Glacer, v. a. bringe til at fryse; stivne,
iisne; * forbløffe, støde. T. glacere;
candere; fore med Taft ell. Silke som
sidder glat. - v. n. & se –, v. r. fryse;
iisne. [tet, uklar.
Glaceux, euse, a. (om Ædelstene) plet-
Glacial, ale, a. iiskold; kold; la mer
glaciale, Iishavet. [scher.
Glacier, m. een som laver Iis; Glet-
Glacière, f. Iisgrube, c.; * koldt Sted.
Glacis, m. heldende Sted; Skraaning;
Glaçon, m. Iisstykke, Iistap. [Glacis.
Gladiateur, m. Fegter; Slagsbroder, c.
Glaïeul, m. Sverdlilie, blaa Lilie.
Glaire, f. Sliim; Æggehvide, c.
Glairer, v. a. overstryge med Æg-
Glaireux, euse, a. slimet. [hvide.
Glaise, f. ell. terre –, Leer, Leerjord.
Glaiser, v. a. beklæde med Leerjord.
Glaiseux, euse, a. leeret.
Glaisière, f. Leergrav, c.
Glaive, f. Glavind, Sværd.
Glanage, m. Axsankning, c.
Gland, m. Olden, Agern; * Qvast,
Glande, f. Kiertel, c. [Dusk, c.
Glandée, f. Indsamling af Agern.
Glandule, f. lieden Kiertel.
Glanduleux, euse, a. yret, kiertlet.
Glane, f. Haandfuld Ax; Knippe Løg;
Hob Pærer paa een Green. [Efterslæt.
Glaner, v. a. & n. sanke Ax; giøre
Glaneur, m. –euse, f. een som sanker
Glanure, f. Axsankning, c. [Ax.
Glapir, v. a. bieffe; tale ell. synge lydt.
Glapissement, m. Bieffen; klingrende
Røst.

Glas, m. Kimen for Afdøde.
Glèbe, f. Jord og Grund; Stavn;
Jordklump, c.
Glette, f. Blyglød, n.
Glissade, f. Fodderues Udglidning, c.
Glissant, ante, a. glat, slibrig.
Glisser, v. n. glide ud, glide; slippe
ud; (sur qc.) berøre løseligt. – v. a.
(qc. dans) putte ind, bringe behæn-
digt ind; indføre. se –, v. r. snige sig
Glissoire, f. Glidebane, c. [ind.
Globe, m. Kugle; Jordklode; Globus,
c.; Rigsæble, n.
Globulaire, f. Snebold (Plante).
Globule, m. lille Kugle.
Gloire, f. Ære; Roes, Hæder, Berøm-
melse; Herlighed; Glorie, c.
Glorieux, euse, a. hæderlig, berøm-
melig; roesværdig; hovmodig.
Glorification, f. Herliggiørelse, c.
Glorifier, v. a. herliggiøre, lovprise.
se –, v. r. de qc. rose sig af noget.
Gloriole, f. n. c. ussel Hæder.
Glose, f. Fortolkning; Glosse; Bemærk-
ning, c. [tolke; kritisere.
Gloser, v. a. & n. skrive Gloser; for-
Gloseur, m. –euse, f. een som udlæg-
ger alting til det værste.
Glossaire, m. Glossarium, n. Ordbog, c.
Glossateur, m. Fortolker, c.
Glossopètre, m. forstenede Fisketænder.
Glotte, f. Stemmeridse, c.
Glougou, m. en Flaskes Klukken.
Gloussement, m. en Hønes Klukken.
Glousser, v. n. klukke; hulke.
Glouteron, m. Burre, Skræppe, c.
Glouton, onne, a. graadig, slugvorn.
- m. Slughals; Vielfraß, c.
Gloutonnement, ad. med Graadighed.
Gloutonnerie, f. Graadighed, Slugen-
Glu, f. Fugleliim, n. [hed, c.
Gluant, ante, a. limet, klæbende.
Gluau, m. Liimstang, at fange Fugle
med. [med Fugleliim.
Gluer, v. a. giøre klæbende; bestryge
Glui, m. Rughalm, at tække med.
Glutinatif, ive, a. som binder sammen.
Glutineux, euse, a. klæbrig, klæ-
bende.

Gnome, m. Gnomide, f. Nisse, Bjergaand, c.; Tankesprog, n.. [sprog.
Gnomique, a. gnomisk; rig paa Tanke-
Gnomon, m. Viser paa en Soelskive.
Gnomonique, f. Konst at giøre Soelskiver. [standigheder.
Go, tout de go, ad. fa. frit, uden Om-
Gobbe, f. forgiftet Mundfuld, som kastes til Dyr.
Gobelet, m. Bæger, n.; Mundskienk, c.; joueur de gobelets, Taskenspiller, c.
Gobelins, m. pl. Tapetmanufactur i Paris. [tidt.
Gobeletter, v. n. suppe, drikke lidt og
Gobe-mouche, m. Slags Fiirbeen; Fluesnapper (Fugl).
Gober, v. a. sluge i sig; * troe let; gribe een uventet; — le morceau, * bide paa, lade sig narre.
Goberge, m. Slags Stokfisk.
se Goberger, v. r. (de q.) holde sig op over een; more sig. [bund.
Goberges, f. pl. Bræder til en Senge-
Gobet, m. fa. Mundfuld, c.
Gobeter, v. a. spække en Muur med Kalk, tilkline.
Gobin, m. en Pukkelrygget.
Goblin, m. Spøgelse, n.; Nisse, c.
Godailler, v. n. fa. drikke dygtigt.
Gode, m. Slags Maage.
Godelureau, m. fa. Jomfruknægt, Courmager, c.
Godenot, m. Taskenspiller-Dukke, c.; * fig. et vanskabt, lidet Menneske.
Godet, m. lidet Bæger; Randspand, Øsekrippe; Farveskaale, c.; Rør, n.; Vandrende, c. [m.
Godiveau, m. Postei af Kalvekiød o.s.v.
Godron, m. rund, pibet Fold paa Kraver, Hovedtøi ɔc.; Slags Sirat paa Sølvtøi ɔc.
Godronner, v. a. giøre runde Folder paa Kraver ɔc.; sætte runde Sirater paa.
Goëmon, m. Søgræs, n.
Goétie, f. Kogleri, Tanders Besværgelse.
Goffe, a. grov, tølperagtig, [illegible].
Goguaille, f. fa. Gilde, n.
Gogo, ad. fa. vivre à —, leve i Overflødighed, efter sit Hiertes Lyst.

Goguenard, arde, a. lystig, skiemtsom.
Goguenarder, v. n. skiemte, spøge, spotte.
Goguenarderie, f. slet Spøg, Løier.
Goguettes, f. pl. fa. løierlige Indfald, Skiemt; être en (ses) —, være oplagt til at spøge. [spises stærkt.
Goinfrade, f. fa. Maaltid hvor der
Goinfre, m. fa. Slughals, Fraadser, c.
Goinfrer, v. n. fa. fraadse, overgive sig til Fylderi.
Goinfrerie, f. fa. Fraadseri, n.
Goître, m. Krop, Gevært paa Halsen.
Goîtreux, euse, a. som har en Krop.
Golfe, m. Golf, Havbugt, c.
Golgas, m. Golgas; (Slags Flonel).
Golis, m. [illegible] gummiet Træ; sammes Ved.
Gomme, f. Gummi, Harpix, c.
Gommer, v. a. overstryge med Gummi.
Gommeux, euse, a. fuld af Gummi.
Gommier, m. Gummitræ, n.
Gonagre, f. Gigt i Knæerne.
Gond, m. Dørhængsel, n.
Gondole, f. Gondol, Slags Baad.
Gondolier, m. Gondolfører, c.
Gonfalon, Gonfanon, m. Flag paa Standarter ɔc.; Kirkefane, som bæres i Processioner.
Gonfalonnier, m. Fanedrager, c.
Gonflement, m. Ophovning, Hævelse, c.
Gonfler, v. a. blæse op, giøre opblæst, ophovne. — v. n. & se —, v. r. svulme, hovne. [bat.
Gonin, a. fa. maître —, en listig Kra-
Gonne, f. (til Skibs) Øltønde, Lagtønde, c.
Gonorrhée, f. Sædflod, Drippert, c.
Gord, m. Pælegierde i en Flod.
Goret, m. lille Griis, Skibsskrubbe; ældste Svend hos Skomagere.
Goreter, v. a. T. skrubbe et Skib.
Gorge, f. Strube, Hals; Barm, c.; Svælg; snævert Pas, Gab, n.; rendre —, kaste op.
Gorge-bleue, f. Blaamejse (Fugl).
Gorgé, ée, p. & a. fuld, [illegible]; opsvulmet.
Gorgée, f. Mundfuld, Slurk, c.
Gorger, v. a. proppe med Mad; [illegible]

vælde. se —, v. r. proppe sig.
Gorgerette, Gorgelin, f. Slags Halstørklæde for Fruentimmer. n.
Gosier, f. Strube, c.; Svælg; Luftrør,
Gothique, a. gothisk; * gammeldags.
Gouache, f. Vandfarve, c.; Vandfarvemaleri, n.
Goudron, m. Skibstjære, c.
Goudronner, v. a. tjære, bege.
Gouet, m. Aron.
Gouffre, m. Vandsvælg; Dyb, n.; Afgrund, c.; * Sag, som tager Penge; Ødeland.
Gouge, f. Huulmeisel; * Hore, c.
Gouine, f. fa. liderlig Hore, c.
Goujat, m. Styktnegt; Haandlanger, c.
Goujon, m. Grundling; Jernbolt; Huulmeisel, c. [Bolte ꝛc.
Goujonner, v. a. fæste med Nagler,
Goujure, f. Skure i en Tridse.
Goulée, f. stor Mundfuld.
Goulet, m. snever Munding til en Søhavn.
Gouliafre, a. fa. graadig.
Goulot, m. smal Hals paa en Flaske ꝛc.
Goulu, ue, a. graadig, slugen.
Goulûment, ad. graadigen.
Goupille, f. liden Stift, Nagle, c.
Goupiller, v. a. sætte en Plog for; fæste med Nagler.
Goupillon, m. Stænkekost; Børste at rense Kander ꝛc., med. [Børste.
Goupillonner, v. a. gjøre reen med en
Gour, m. Hule; Hule, fuld af Vand.
Gourd, gourde, a. stiv af Kulde, valen.
Gourde, f. Græskarflaske, c.; T. dobbelt Vandbrok.
Gourdin, m. tyk Knippel, Prygl, c.
Gourdiner, v. a. fa. prygle med en Knippel.
Goure, f. forfalsket Materialvare.
Goureau, m. Slags stor Figen.
Goureur, m. Materialist, som forfalsker Varer; Bedrager, c.
Gourgandine, f. Gadehore, c.
Gourmade, f. fa. Slag med Næven.
Gourmand, ande, a. graadig. - m. Fraadser, Lækkertand, c.
Gourmander, v. a. laste, irettesætte, nedrive; tage haardt i Bidselet (paa en Hest): tæmme, twinge.
Gourmandise, f. Fraadseri, n.
Gourme, f. Kropflod (hos Heste); Ureenlighed, Udslet.
Gourmer, v. a. lægge Kindkiede paa en Hest; slaae med knyttede Næver.
Gourmet, m. Viinkiender, c.
Gourmette, f. Kindkiede, c.; Svabergast, c. [(Hest).
Goussaut, Goussaut, m. Spekhals
Gousse, f. Bælg, Skal, c.; — **d'ail,** Hvidløgsknop, c.
Gousset, m. Armehul; Svedelugt under Armen; Lomme, Buxelomme, ꝛc.; Spids i Ærlen paa Skiorter; Roerstang, c.; Sæde i en Karet. [c.
Goût, m. Smag; Lugt, Duft; * Smag,
Goûter, v. a. smage; lugte til; * prøve, bifalde, finde Behag i. - v. n. spise Mellemmad: smage paa (de ell. à qc.). - m. (goûté) Mellemmad, c.
Goutte, f. Draabe, c.; Podagra, Gigt: ne.... goutte, ikke det Mindste.
Gouttelette, f. liden Draabe.
Goutte-sereine, f. den sorte Stær.
Goutteux, euse, a. som har Podagra, Gigt.
Gouttière, f. Tagrende; huult Snit paa en Bog; huul Stribe.
Gouvernail, m. Roer; * Regierings-Roer, n.
Gouvernante, f. en Gouverneurs Hustru; Opdragerinde; Huusholderske, c.
Gouvernement, m. Statholderskab, n.; Regiering, Bestyrelse; Regieringsform, c.
Gouverner, v. a. styre; regiere, forestaae; være Hovmester; have Opsigt; passe, pleie (en Syg). se —, v. r. opføre sig.
Gouverneur, m. Gouverneur, Statholder; Hovmester; Bestyrer, Forstander, c.
Grabat, m. ussel Seng, Rede, c.
Grabataire, a. sengeliggende.
Grabeau, m. Affald af Krydderier ꝛc.
Grabuge, m. fa. Splid, Klammeri, Trætte.

Grâce, f. Naade, Gunst, Bevaagenhed; Tilgivelse; Ynde; Gracie; Tak, c.; **de —,** ad. jeg beder dem, vær saa god;
Grâces, pl. Bøn efter Maaltidet.
Graciable, a. T. tilgivelig.
Gracieuser, v. a. begegne venligen.
Gracieuseté, f. fa. Høflighed; Erkiendtlighed, Gave, c.
Gracieux, euse, a. venlig, høflig; tækkelig, yndig; naadig.
Gracilité, f. Stemmens klare Lyd.
Gradation, f. trinviis Stigen; T. Farvers umærkelige Overgang.
Grade, m. Grad, c.; Træstrin, n.
Grader, v. a. n. e. hæve til en Værdighed.
Gradin, m. Forhøining, c.; Trin, n.; Bænke som staae gradviis over hverandre.
Graduation, f. Inddeling i Grader; Saltsolens Gradering.
Gradué, a. inddeelt i Grader. - m. een som har faaet en Grad.
Graduel, elle, a. som gaaer trinviis, gradviis opad.
Graduer, v. a. inddele i Grader; meddele en Grad paa Universiteter.
Graille, f. Slags Krage.
Graillement, m. Kragens Skrig; grov ell. hæs Stemme.
Grailler, v. n. T. blæse i et Jægerhorn.
Graillon, m. Levning efter et Maaltid; **Marie-graillon,** Pialt-Ane, pialtet Qvindfolk.
Grain, m. Korn; Sædekorn; Bær; Gran, n.; Narv paa Læder.
Graine, f. Frø, n.; Kierne, c.; Silkeormes Æg; **monter en —,** skyde Frøe.
Grairie, f. en fælleds Skov.
Graissage, m. Smøren med Fidt.
Graisse, f. Fidt, n.; Fedme; Smørelse, c.
Graisser, v. a. smøre med Fidt, tilsidte.
Graisset, m. Løvfrø, c.
Graisseux, euse, a. fuld af Fidt.
Gramen, m. Qvækker (Græsart).
Grammaire, f. Grammatik, c.
Grammairien, m. Grammatiker, Sprogkyndig, c.
Grammatical, ale, a. grammatikalsk.
Gramme, m. Gramme (mindste franske Vægt).
Grand, grande, a. stor; høi; * ophøiet, anseelig, fornem &c.
Grandelet, ette, a. fa. temmelig stor.
Grandement, ad. saare, meget.
Grandesse, f. en Spansk Grandes Værdighed. [hed, Høihed, c.
Grandeur, f. Størrelse, Høide; * Stor-
Grandir, v. n. voxe, blive stor.
Grandissime, a. fa. meget stor.
Grange, f. Lade, Kornlade, c.
Granit, m. Granit (Steen).
Granitelle, a. granitagtig.
Granuler, v. a. korne Metal.
Graphique, a. beskrivende; billedlig, aftegnet; malerisk. [sterklase, c.
Grappe, f. Drue; Drueklase; Blom-
Grappiller, v. n. sanke de overblevne Druer i Viinhøsten. [der, c.
Grappilleur, m. Eftersanker; * Snyder,
Grappillon, m. liden Viindrueklase.
Grappin, Grapin, m. Dræg (Anker); Entrehage, c. [Skib.
Grappiner, v. a. entre, hage sig fast i et
Gras, asse, a. fed; fidtet; smudsig, sølet; olieagtig; feig; * gemeen, ublu.
Grassement, ad. rigeligen, rundeligen.
Grasset, ette, a. lidt feed, feedagtig.
Grassette, f. Bibesidt (Urt).
Grasseyement, m. Læspen, tyk Udtale.
Grasseyer, v. n. læspe.
Grassouillet, ette, a. lidt feed, buttet.
Grat, m. Sted, hvor Høns skrabe.
Graticuler, v. a. inddele en Tegning i Qvadrater ell. Net.
Gratification, f. Skienk, Gave, c.
Gratifier, v. a. bevise Velgierning, give Foræring. [Gryden.
Gratin, m. det som bliver siddende i
Gratiole, f. Fattigmands Urt.
Gratis, ad. for Intet, omsonst.
Gratitude, f. Taknemmelighed, c.
Gratte-boësse, f. Kradsebørste, c.
Gratte-cul, m. Hyben, c.
Gratteleux, euse, a. fnattet.
Grattelle, f. Fnat, n.
Gratter, v. a. kradse, skrabe; rive; klø.
Grattoir, m. Kradser, c.; Skrabejern,

n.; Raderekniv, c.

Gratuit, ite, a. frivillig, ufortient; ugrundet.

Gratuité, f. uforskyldt Naade.

Gratuitement, ad. omsonst, af Naade; ugrundet.

Gravatier, m. een som fører Gruus.

Grave, a. tung; alvorlig; vigtig; betænksom; (om Tonen) dyb.

Gravelée, a. f. **cendre —**, Aske af brændt Viinbærme.

Graveleux, euse, a. fuld af Gruus; * smudsig, uværdig.

Gravelle, f. Nyresteen, Gruus i Urinen.

Gravelure, f. smudsig Tale.

Gravement, ad. alvorligen.

Graver, v. a. udgravere, stikke, udskiære; * indprente.

Graveur, m. Graveur; Udskiærer; Kobberstikker, c.

Gravier, m. Gruus; Gruus; Bundfald af Urin.

Gravir, v. n. klattre.

Gravitation, f. et Legems Trykning ved sin Tyngde, Tyngdekraft.

Gravité, f. Alvorlighed; Vigtighed; Tyngde; Dybde, c.

Graviter, v. n. trykke ved sin Tyngde.

Gravois, m. Gruus af Muur, ꝛc.

Gravure, f. Gravering, Kobberstikkerkunst, c.; Kobberstik, n.

Gré, m. Godtbefindende; fri Villie, Behag; **bon —, mal —**, godvilligen ell. tvungen, om een vil eller ei; **en savoir — à q. de qc.**, være een Tak skyldig for; **se savoir — de...**, ønske sig til Lykke, at....

Grec, Grecque, a. & m. f. græsk; Græker; Grækerinde; græsk Sprog.

Grèce, f. Grækenland, n.

Grécisme, m. græsk Talemaade.

Grecque, f. Bogbindersaug, c.

Gredin, ine, a. usel; pialtet. — m. fa. Prakker, Usselryg; Slags smaa Hunde.

Gredinerie, f. Betleri, n.; Elendighed, c.

Greffe, m. en Rets Skriverstue, Comptoir; Indkomster af samme.

Greffe, f. Podeqvist, c.; Øie, n.; Indpotning, Oculering, c.

Greffer, v. a. pode, ympe.

Greffier, m. Byskriver, Retsskriver; Actuarius, c.

Greffoir, m. Podekniv, c.

Grège, a. f. **soie —**, raa Silke.

Grégeois, a. m. **feu —**, græsk Ild.

Grègue, f. **Grègues**, f. pl. Slags Buxer; **il y a laissé ses grègues**, der fik han sin Død.

Grêle, a. tynd, smal om Livet; (om Stemmen ꝛc.); klar, høi.

Grêle, f. Hagl; * fig. Mængde; Byggkorn paa Øiet.

Grêlé, ée, p. & a. fordærvet af Hagl. — fa. koparret; * ruineret; fig. hæslig af Udseende; berøvet sine Tilhørere.

Grêler, v. imp. hagle. — v. a. fordærve ved Hagl; **— un prédicateur**, berøve en Prædikant sine Tilhørere.

Grêlet, m. Slags Muurhammer.

Grelin, m. Varp-Ankertoug, n.

Grêlon, m. stort Hagelkorn.

Grelot, m. Bielde, c.

Grelotter, v. n. skielve, klappre med Tænderne.

Greluchon, m. hemmelig begunstiget Elsker.

Grément, Gréement, m. Tiltakling; Takkelage, c.

Grémil, m. Perlegræs, n.

Gremillet, m. Forglemmigei (Blomst).

Grenade, f. Granatæble; Haandgranat, c.

Grenadier, m. Granattræ, n.; Grenadeer, c.

Grenadière, f. Granattaske, c.

Grenadille, f. Passionsblomst, c.

Grenaille, f. Metalkorn, kornet Metal; Kornaffald, n.

Grenailler, v. a. korne Metal, forvandle i smaa Korn.

Grenat, m. Granatsteen, c.

Greneler, v. a. noppre Læder.

Grener, v. n. & a. skyde i Frø; bære Sæd; faae Korn. — v. a. korne; noppre.

Greneterie, f. Kornhandel; Frøhandel, c.

Grenetier, m. **-ière**, f. Kornhandler, Kornhandlerske; Saltfactor, c.

Grenetis, m. Kørning, kruset Rand om en Mynt; Stempel hvormed slige gjøres.

Grenettes, f. pl. smaa Korn hvormed farves Guult.

Grenier, m. Loft under Taget; Kornloft; Magasin, n.

Grenoir, m. Krudtsigte, Krudtsold, n.

Grenouille, f. Frø, c.; Hævelse under Tungen.

Grenouiller, v. n. fa. svire og drikke.

Grenouillère, f. et Frøkiær, en Sump.

Grenouillet, m. liden Frø; liden Hævelse; Hvidrod (Urt). [kornagtig.

Grenu, ue, a. fuld af Korn; kornet;

Grès, m. Sandsteen, c.; Steentøi, n.

Grésil, m. fiin Hagel; sønderstødt Glas.

Grésillement, m. Sammenskrumpning; fiin Hagel.

Grésiller, v. imp. smaahagle; falde Iisslag. - v. a. faae til at krumpe sammen; knuse. - v. n. blive kornet.

Grésillonner, v. n. skrige som en Faarekylling.

Gresserie, f. Arbeide af Sandstene; Steenbrud; brændt Steentøi, n.

Grève, f. jevn og sandet Strandbred; Plads i Paris, hvor Forbrydere rettes.

Grever, v. a. besvære, plage, tilføie Fortred. [paa Risten.

Griblette, f. Stykke Svinekiød, stegt

Gribouillage, m. fa. slet Maling; slet Skrift. [i Grams.

Gribouillette, f. jeter à la –, kaste

Gribouri, m. Slags Bladbille.

Grièche, a. ortie –, broget Nelde; pie –, broget Spætte; * Havgasse, c.

Grief, m. Skade, Uret, c.; Besværing derover.

Grief, ève, a. haard, tung, svær.

Griéveté, f. en Forbrydelses, Synds Storhed.

Griffe, f. Klo, c.; Navnetræk, Mærke, n.: Løg af Ranunkler &c.

Griffer, v. a. gribe i Kløerne.

Griffon, m. Grib, c.; fabelagtig Fugl.

Griffonnage, m. ulæselig Skrift, Kragetæer. [Kragetær.

Griffonner, v. a. skrive ulæseligt, male

Grignon, m. Brødskorpe, c.

Grignoter, v. a gnave; * fa. giøre sig en liden Profit.

Grigou, m. fa. svinsk Staadder, Gnier,

Gril, m. Rist, c. [c.

Grillade, f. Stegning paa Rist; ristet Kiød. [Staaltraadsgitter, n.

Grillage, m. Tørring over Ilden;

Grille, f. Gitterværk, n.; Nonners Talestue; Rist, c.; Hielmgitter, n.

Griller, v. a. stege paa Rist; brænde, forbrænde, sætte Gitter for. - v. n. riste; forgaae af Hede.

Grillon, m. Faarekylling, c.; Slags Baand til Tortur. [kylling.

Grilloter, v. n. synge som en Faare-

Grimace, f. Grimasse, Ansigts Fordreielse; Fold paa Klæder; Forstillelse; Naalepude-Æske, c.

Grimacer, v. n. vrænge, fordreie Ansigtet; slaae Rynker. [Classe.

Grimaud, m. Skolefux; een af nederste

Grime, m. fa. Abepog, c. [Spil.

Grimelinage, m. liden Profit; karrigt

Grimeliner, v. n. spille lavt Spil; høkre, skakre.

Grimoire, f. Hexebog, c.; * fa. mørk, uforstaaelig Skrift ell. Tale.

Grimper, v. n. klavre i Veiret, snoe sig op ad.

Grimpereau, m. Træpikker (Fugl).

Grincement, m. Tænders Gnidsel, Skæren. [Tænder.

Grincer, v. a. – les dents, skiære

Gringotter, v. n. & a. qvidre, nynne, synge. [hed.

Gringuenaude, f. Klump af Ureenlig-

Griotte, f. Slags sure Kirsebær.

Griottier, m. Træ, som bærer slige Kirsebær.

Grippe, f. Grille, Nykke; Kiephest, c.

Gripper, v. a. snappe, rapse, gribe. se –, v. r. krympe sig sammen, løbe ind; sætte sig noget i Hovedet.

Gris, ise, a. graa; * fa. lidt beruset; temps –, mørkt Veirlig.

Gris, m. Graat, graa Farve.

Grisaille, f. Maleri med Graat i Graat.

Grisailler, v. a. stryge graat an.

Grisâtre, a. graalig.

Griser, v. a. beruse, faae een til at drikke sig en Ruus.

Griset, m. liden Stillids.

Grisette, f. Pige af ringe Stand, ugift Fruentimmer, som nærer sig af Syning &c.; Slags tyndt graat Tøi.

Grison, onne, a. som har graat Haar.

- m. Graaskiæg; graa klædt Tiener; fa. et Æsel. [Haar.
Grisonner, v. n. blive graa, faae graat
Grive, f. Kramsfugl, c.
Grivelé, ée, a. graaspættet.
Grivelée, f. fa. Snit, hemmelig Profit.
Griveler, v. n. fa. giøre sit Snit, giøre sig ulovlig Profit.
Grivois, oise, a. lystig, fri. - m. flink Karl, lystig Kompan.
Grivoise, f. Marketenterske; lystigt Fruentimmer; Raspejern, at rive Tobak
Grivoiser, v. a. rive Tobak. [med.
Grognard, m. Brantning, Brumbasse, c.
Grogne, f. Brantenhed, c.
Grognement, m. Grynten; * fa. Knurren, c. [brumme.
Grogner, v. n. grynte; * fa. knurre,
Grogneur, euse, a. vranten · vrantent Menneske.
Groin, m. Svinetryne, c. [mumle.
Grommeler, v. n. fa. brumme, knurre,
Grondable, a. som fortiener Skiænd.
Grondement, m. Brag, Dundren; Brummen, c.
Gronder, v. n. knurre; dundre. - v. a. (q.) skiende paa een. [n.
Gronderie, f. Skienden, c.; Skienderi,
Grondeur, euse, a. vranten, knurrende. - m. Skiændegiæst, c.
Gros, grosse, a. tyk; stor; stærk; grov; svær; frugtsommelig. - m. den største Deel; det Vigtigste, Væsentligste; Hovedindtægt; Groschen; Qvintin, c. - ad. meget: **en gros**, ad. i det Store, i Alt.
Groseille, f. Ribs; **- verte**, Stikkelsbær, n. [busk, c.
Groseillier, m. Ribsbusk; Stikkelsbær-
Grosse, f. tolv Dosin, et Gros.
Grossesse, f. Svangerskab, n.
Grosseur, f. Størrelse, Tykkelse; Svulst, c.
Grossier, ière, a. tyk, grov, plump; **marchand -**, Grosserer, c.
Grossièrement, ad. grovt, plumpt; overhovedet, i det Hele.
Grossièreté, f. Grovhed, Plumphed; grov, uartig Tale.
Grossir, v. a. forstørre, forstærke, giøre tykkere. - v. n. blive stor, blive tykkere, formeres, voxe. **se -**, v. r. forstørres, forøges.
Grossissement, m. Forstørrelse, c.
Grossoyer, v. a. udfærdige Acter, skrive reent.
Grotesque, a. grotesk; * overdreven, underlig, latterlig.
Grotte, f. Grotte, Hule, c.
Grouetteux, euse, a. stenet, gruset.
Grouillant, ante, vrimlende, kravlende, c. [rumle; vrimle; rykke.
Grouiller, v. n. bevæge sig, røre sig;
Groupe, m. Gruppe; Figurer i en Hob.
Grouper, v. a. gruppere, sammenstille gruppeviis. - v. n. danne en Gruppe. **se -**, v. r. gruppere sig, klynge sig.
Gruau, m. Grød; Gryn, Havregryn; ung Trane. [Kran, c.
Grue, f. Trane; * fa. Tosse, c.; T.
Gruger, v. a. knuse, bide itu, spise, fortære. [størknet Blod ell. Melk.
Grumeau, m. Klump, lille Klump
se Grumeler, v. r. løbe sammen, blive klumpet. [klumpet; knudret; melet.
Grumeleux, euse, a. sammenløbet;
Gruon, m. Trane-Unge, c.
Gruyer, m. een som har Opsyn over
Gué, m. Vadested, n. [Skove.
Guéable, a. som man kan vade igiennem.
Guède, f. Vaid (Farve-Urt).
Guéder, v. a. farve med Vaid.
Guéer v. a. vade; skylle Vask ud; ride en Hest i Vandet.
Guenille, f. Pialt, Klud, c.; pialtet Klædning; gammelt Skrammleri.
Guenillon, m. lille Pialt, c.
Guenipe, f. fa. sviinsk Qvinde, c.
Guenon, f. Hunabe; * fa. hæsligt Fruentimmer.
Guenuche, Guenuchon, f. liden Hunabe; * fa. hæsligt, pyntet Fruentimmer.
Guêpe, f. Gedehams, Hveps, c.
Guêpier, m. Hvepsereede, c.; Biskuger (Fugl).
Guère, ell. **Guères**, ad. **ne . . . guère**, lidt, ikke meget, ikke saare, ikke let, ikke ofte.

Guéret, m. Hvileland, Brakmark, c.; poét. Mark, Ager, c.
Guéridon, m. Geridon, Lysebord; Ofer.
Guérir, v. a. helbrede. - v. n. (**de**) helbredes, komme sig af. **se** –, v. r. helbrede sig, læges.
Guérison, f. Helbredelse, c.
Guérissable, a. som kan helbredes.
Guérite, f. Skilderhuus, n.; Altan paa et Huus.
Guernon, m. Knebelsbart.
Guerre, f. Krig; Strid; Krigskonst, c.; **petite** –, fiendeligt Streiferi.
Guerrier, ière, a. krigersk. - m. Krigsmand, Soldat, c.
Guet, m. Luur; Vagt; Patrouille, Natlevagt, Runde, c.; – **apens**, m. Bagholdt, lumsk Efterstræbelse; overlagt Plan; **de** – **apens**, med Overlæg, for at skade. [tres, passe sig.
Guêtre, f. Støvlet, c.; **tirer ses guê-**
Guêtré, ée, a. som har Støvletter paa.
se Guêtrer, v. r. trække Støvletter paa.
Guetter, v. a. lure paa een, passe een op.
Guetteur, m. een der staaer paa Luur.
Gueulard, m. –**arde**, f. een som taler høit, Skraaler.
Gueule, f. Dyrs Mund, Gab, Flab; Hul, Aabning paa en Brønd, Ovn ɔc.
Gueulée, f. Mundfuld. **Gueulées**, pl. smudsig Snak.
Gueuler, v. n. have en uforskammet Mund, skraale. - v. a. T. tage fat, snappe (om Hunde).
Gueusaille, f. Tiggere, Kieltringepak.
Gueusailler, v. n. leve af at tigge.
Gueusant, ante, a. betlende.
Gueuse, f. Klump smeltet Jern.
Gueuser, v. n. & a. betle, tigge.
Gueuserie, f. Betleri, Armod; * fa. Skrameri, Ting uden Værdi.
Gueux, euse, a. fattig, nødlidende. - m. Tigger, slet Karl.
Gui, m. Mistel (Plante); Seilstang, c.
Guichet, m. Port, Laage, c.; Aabning i en Dør ɔc.; Dør til et Skab; Vinduesskodde, c.
Guichetier, m. –**ière**, f. Arrestforvarer, Slutterens Karl.

Guide, f. Beiviser, Veileder, Tømme, c.; Thema i en Fuga.
Guideau, m. Fiskergarn, n.; Ruse, c.
Guider, v. a. føre, veilede, styre.
Guidon, m. liden Fane; Fanebærer; – **de renvoi**, Mærke, Henviisningstegn, n.
Guigne, f. Koralkirsebær, n. [lure.
Guigner, v. a. & n. skele, skotte; plire;
Guignier, m. Koralkirsebærtræ, n.
Guignon, m. fa. Uheld (især i Spil).
Guildive, f. Sukkerbrændeviin, c.
Guilée, f. Pladskregn, Byge, c.
Guillage, m. nyt Øls Giæring.
Guillante, a. f. **bière** –, giærende Øl.
Guillaume, m. T. Slags Høvl. [c.
Guilledin, Guildin, m. engelsk Vallak,
Guilledou, m. **courir le** –, sværme om paa Horehuse.
Guillemets, m. pl. Gaaseøine, Anførselstegn, pl.
Guiller, v. n. skyde Giæren op.
Guilleret, ette, a. opvakt, lystig.
Guillocher, v. a. T. udsire med Linier ell. Træk. [nier (paa Daaser ɔc.).
Guillochis, m. Sirat af slyngede Li-
Guimauve, f. dobbelt Katost. (Plante).
Guimbarde, f. Slags lang Lastvogn; Mundharpe, c.
Guimpe, f. Nonners Halsklæ.
se Guimper, v. r. gaae i Kloster, blive Nonne.
Guindage, m. Ophissen, Opvinden, Lossen; Reb dertil; Løn derfor.
Guindal, Guindas, m. Vinde; Talje, c.
Guindé, ée, p. & a. fig. svulstig, overspændt.
Guinder, v. a. hisse, vinde op. **se** –, v. r. svinge sig i Høiden; * være høitravende.
Guinderesse, f. Takkel at hidse op med.
Guindoule, f. Skibskran, c.
Guindre, m. liden Garnvinde til Silke.
Guingois, m. Skievhed, noget skievt, som er af Lave; **de** –, ad. skievt.
Guinguette, f. liden Kro uden for Byen; lidet Landgods.
Guiorant, ante, a. pibende (om Muus).
Guiper, v. a. overspinde med Silke.

Guipure, f. Kore, Knipling med Guld ell. Sølvtraad.
Guirlande, f. Blomsterkrands, c.; Blomsterbaand, n.
Guise, f. Viis, Skik; **en – de**, paa den [Maade, som.
Guitare, Guitarre, f. Cithar, Guitar, c.
Guitariser, v. n. spille paa Guitar.
Guitran, m. Tiære, c.
Guttural, ale, a. som udtales af Struben; **son –**, Strubelyd.
Gymnase, m. Gymnasium, n.
Gymnastique, a. gymnastisk. - f. Gymnastik, c.
Gynécocratie, f. Stat, hvor Qvinder regiere ell. kunne regiere.
Gypse, m. Gips, c.
Gypseux, euse, a. gipsagtig.

H

(De Ord, i hvilke H som Begyndelsesbogstav høres udtalt, ere foran betegnede med Aandelydtegnet ʻ).

ʻHa! int. ha! ih! ei!
Habile, a. duelig, klog, flink, hurtig; T. berettiget, myndig til.
Habileté, f. Duelighed, Færdighed, &c.
Habilité, f. T. Rettighed til.
Habiliter, v. a. T. berettige, giøre myndig.
Habillage, m. Fugles Tilberedning inden de steges; Tilberedning, c.
Habillé, ée, p. & a. klædt; **habit –**, Livkiole, Stadskiole, c.
Habillement, m. Klædning; Paa-[klædning, c.
Habiller, v. a. klæde, paaklæde; iføre Klæder, sye ell. skaffe Klæder; tilberede, rense til Kogning (f. E. Fisk); * indklæde, skiule; nedrive. **s'–**, v. r. klæde sig paa; klæde sig; faae sig Klæder.
Habit, m. Klædning; Livkiole, c.; **prendre l'–**, gaae i Kloster.
Habitable, a. beboelig.
Habitacle, m. Hytte, Bolig, c.; Kompashuus, n.
Habitant, ante, a. boesat. - m. Indbyggere, Beboer, c. [vaaner, Beboer, c.
Habitation, f. Beboelse; Bolig, c.; Colonie; legemlig Omgang.
Habiter, v. a. beboe. - v. n. boe; **– avec une femme**, have legemlig Omgang med en Qvinde.
Habitude, f. Vane; Færdighed, c.; Bekiendtskab, nøie Omgang; Legems Beskaffenhed, c.
Habitué, m. **-ée**, f. en Giæst, een som jevnlig søger et Sted; Kapellan, c.
Habituel, elle, a. som er bleven til en Vane; indgroet.
Habituellement, ad. af Vane, jevnligen.
Habituer, v. a. vænne til. **s'–**, v. r. **(à qc.)** vænne sig til.
ʻHabler, v. n. broute, prale.
ʻHablerie, f. Praleri, n.; Brouten, c.
ʻHableur, m. **-euse**, f. Praler, Skryder, c.
ʻHache, f. Øxe, c.; **– d'armes**, Strids-[øxe, c.
ʻHacher, v. a. hakke, sønderhugge; sønderslaae, hugge ned; skattere med Krydsstreger; **haché**, p. * uden Orden og kort afbrudt.
ʻHachereau, m. liden Øxe.
ʻHachette, f. lille Øxe; Hammer, der paa den ene Side er skarp.
ʻHachis, m. smaahakket Kiød.
ʻHachoir, m. Hakkebret, n.; Hakkekniv; Hakkelsekniv, c.
ʻHachure, f. Krydsskattering, c.
ʻHagard, arde, a. vild, forstyrret, barsk, bister.
ʻHaie, f. Gierde, n.; Hække, c.; Rad, Række (Soldater &c.); **border la –**, opstille sig i Rad paa begge Sider af en [Gade.
ʻHaillon, m. Pialt, c.
Hain, Haim, m. Fiskekrog, c.
ʻHaine, f. Had, Nag, n.; Afsky, c.
ʻHaineux, euse, a. hadefuld, hadsk [sindet.
ʻHaïr, v. a. hade.
ʻHaire, f. Haarskiorte, c.
ʻHaireux, a. m. **temps –**, koldt, vaadt Veirlig.
ʻHaïssable, a. forhadt, som fortiener [Had.
ʻHalage, m. et Skibs Haling, Trækning, c.
ʻHâle, m. Hede, varm Luft; Solbrændt-[hed, c.
ʻHalé, ée, p. & a. solbrændt.
Haleine, f. Aande, c.; Mundsveir; Aandedræt; Vindpust, n.
Halement, m. Knude, Slynge paa et [Reb.

Halenée, f. Aandedræt og slem Lugt.
'Halener, v. a. lugte eens Aande; lugte Vildtet; * lugte, mærke, udforske.
'Haler, v. a. trække, hale (et Skib); hidse (Hunde).
'Hâler, v. a. tørre, gjøre solbrændt; tørre Hamp. **se —**, v. r. blive solbrændt.
'Haletant, ante, a. forpustet, aandeløs.
'Haleter, v. n. puste, snappe efter Veiret.
'Haleur, m. een som haler et Skib.
'Hallage, m. Stadepenge, pl.
'Halle, f. Hvælving, bedækket offentlig Plads, Halle, c.
'Hallebarde, f. Hellebarde, c.
'Hallebardier, m. Hellebardebærer, c.
'Hallier, m. tyk Buskads; Vægter ved en Halle; Kræmmer i en Halle.
'Halo, m. Ring om Solen ell. Maanen.
'Haloir, m. Hør- ell. Hamptørre, c.
'Halot, m. Kaninhul, n.
'Halte, f. Soldaters Holdt, Hvile.
'Hamac, f. Hængematte, Hængeseng, c.
'Hameau, m. liden Bondeby.
Hameçon, m. Fiskeangel, Medekrog, c.
'Hampe, f. Skaft paa et Spyd, en Pensel &c. T. Bryst af en Hiort.
Hamster, m. Hamster, c.
'Hanche, f. Hofte, c.
'Hangar, m. Skuur, Vognskuur, n.
'Hanneton, m. Oldenborre, c.
Hanse, f. **la — teutonique**, Hanseforbundet.
'Hanter, v. a. omgaaes med; besøge et Sted ofte.
'Hantise, f. fa. fortrolig Omgang.
'Happe, f. Beslag paa en Vognaxel; Krampe, c.
'Happelourde, f. falsk Ædelsteen; * smuk Person uden Forstand.
'Happer, v. a. (om Hunde) snappe; * snappe bort, gribe.
'Haquenée, f. Pasgænger (Hest).
'Haquet, m. lang Karre; Pontonvogn, c.
'Haquetier, m. Karrekudsk, c.
'Harangue, f. offentlig Tale, høitidelig Tale, c.
'Haranguer, v. a. & n. holde offentlig Tale; tiltale offentligt.
'Harangueur, m. Taler; een som holder lang Sladder.
'Haras, m. Stuteri; Stuteriets Heste.
'Harasser, v. a. trætte, afmatte.
'Harceler, v. a. anfalde tidt; drille, tirre.
'Harde, f. Flok Vildt, Hunde; Rem i et Hundekobbel.
'Harder, v. a. sammenkoble Jagthunde.
'Hardes, f. pl. Tøi, Klæder, Sager een fører med sig.
'Hardi, ie, a. driftig, modig, kiæk; rask, forvoven; uforskammet.
'Hardiesse, f. Driftighed; Frihed, man tager sig; Forvovenhed, c.
'Hareng, m. Sild, c. **— blanc**, fersk Sild; **— pec, — salé**, Spegesild; **— saur, — sauret**, røget Sild (holsteensk Sild).
'Harengaison, f. Sildefangsttid, c.
'Harengère, f. Fiskehøkerske, c.
'Harengerie, f. Sildetorv, n.
'Harenguière, f. Sildegarn, n.
'Hargneux, euse, a. knurvurren, vranten, trættekier; bidsk.
'Haricot, m. Snitbønne, c.; Lammekiød med Røer.
'Haridelle, f. en Skindmær.
Harle, Herle, m. Dykkerand, c.
Harlequin, m. Gjøgler, Harlekin, c.
Harmonie, f. Harmoni, Samklang, Velslyd, c.; * Enighed, Overeensstemmelse, c.
Harmonieux, euse, a. harmonisk, vellydende.
Harmonique, a. harmonisk. - m. Harmonika, c.
'Harnachement, m. Paalægning af Seletøi; Hestetøi, n.
'Harnacher, v. a. lægge Hestetøi paa.
'Harnais, m. Harnisk, c.; Seletøi, Kiøretøi, n.
'Haro, m. (i Normandiet) Raab ved Paagribning &c., Raab om Hielp.
'Harpagon, m. en Gnier.
se 'Harpailler, v. r. rives, drages.
'Harpe, f. Harpe, c.
'Harpeau, m. Entrehage, c.
'Harper, v. a. gribe, klemme med Hænderne. **se —**, v. r. rives og slaaes. - v. n. (om Heste) løfte Bagbenene hastigt op.
'Harpie, f. Harpie, c.; * gridsk Person; arrig Qvinde.

Gélatineux, euse, a. geleeagtig.
Gelée, f. Frost; tyk Saft, Gelee, c.
Geler, v. a. bringe til at fryse; fordærve ved Frost; gjøre koldt, foraarsage Kulde; * vise Kulde. - v. n. fryse, fryse til. **se** –, v. r. fryse.
Gelif, a. **bois** –, Træ, som er revnet af Frosten,
Géline, f. Høne, c.
Gélinotte, f. ung, feed Høne; – **des bois**, Rype, c.
Gélivure, f. Sprække, Frostrevne, c.
Gémeaux, m. pl. Tvillingerne (i Dyrekredsen).
Gémir, v. n. sukke; jamre sig; klynke; kurre.
Gémissant, ante, a. sukkende, jamrende.
Gémissement, m. Sukken, Klynken; Kurren, c.
Gemme, a. **sel** –, Steensalt, n.
Genal, ale, a. hørende til Kinderne.
Gênant, ante, a. fortrædelig, kiedelig, besværlig.
Gencive, f. Tandkiød, n.
Gendarme, m. Gendarme, c.; **gendarmes**, pl. Pletter i Ædelstene; Plet i Øiet; smaa Gnister.
se Gendarmer, v. r. vredes, blive opbragt, stødt.
Gendarmerie, f. Korps af Gendarmer.
Gendre, m. Svigersøn, c.
Gêne, f. Tortur, Pinebænk; * Qval, Pine, Tvang, c.
Généalogie, f. Slægtregister, n.
Généalogique, a. genealogisk, som hører til Slægtregister.
Gêner, v. a. besvære, trykke, tvinge, hindre, være til Besvær ell. Uleilighed. **se**–, v. r. genere sig; indskrænke sig.
Général, ale, a. almindelig. **en** - ad. overhovedet, i Almindelighed.
Général, m. General, c.; det Almindelige.
Généralat, m. en Generals Værdighed.
Générale, f. Generalmarsch; Generalinde, c.
Généralement, ad. overhovedet, i Almindelighed.
Généraliser, v. a. gjøre almindeligt; udvide.
Généralissime, m. Generalissimus ved en Armee.
Généralité, f. Almindelighed, c.; Generalitet, Collegium af Generaler.

Génération, f. Avling; Slægt, Afkom; Slægtskabsfølge; Menneskealder; Frembringelse, c.
Généreux, euse, a. ædelmodig, gavmild.
Générique, a. som angaaer Kiønnet, betegner samme.
Générosité, f. Høimodighed; Gavmildhed, c.
Genêt, m. Gyvel (Urt).
Genet, m. Slags smaa spanske Heste.
Genette, f. Slags Desmerkat; Slags Bidsel; **à la** –, med korte Stigbøiler.
Genèvre, ell. **Genièvre**, m. Enebær; Enebærtræ, n.; Enebærbrandeviin, c.
Genevrette, f. Drik af Enebær.
Genevrier, m. Enebærtræ, n.
Génie, m. Genius, Skytsaand, c.; Genie, n. Aand; Naturgave, c. Ingenieurkunst; Ingenieurcorps.
Génisse, f. Qvie, c.
Génital, ale, a. som hører til Avling.
Génitif, m. T. Genitivus.
Génitoires, m. pl. Testikler, Punge.
Géniture, f. Barn, som man avler.
Genou, m. Knæ; Skibsknæ; Kugle paa en Cirkel.
Genouillé, ée, a. som har Knæ, Led.
Genouillère, f. Knæskinne, c. Knælæder, n. Støvlekrave; Knærem, c.
Genouilleux, euse, a. som har Knæ ell. Led; knudret.
Genre, m. Genus, n. Slægt; Art, Slags Maade.
Gens, m. & f. pl. Folk; Personer; Tienestefolk.
Gent, f. Folk, Folkefærd, n.
Gentiane, f. Enzian (Urt).
Gentil, ile, a. hedensk. - m. f. Hedning, c.
Gentil, ille, a. nydelig, net, behagelig.
Gentilhomme, m. Adelsmand, c.
Gentilhommeau, m. liden, ringe Adelsmand.
Gentilhommerie, f. fa. Adelskab, n.
Gentilhommière, f. fa. Herregaard, c.
Gentilisme, v. **Paganisme**.
Gentilité, f. hedenske Folk; Hedenskab.
Gentillâtre, m. ringe Adelsmand, Straajunker.
Gentillesse, f. Behagelighed, Yndighed, c.
Gentiment, ad. smukt, net, artigt.
Génuflexion, f. Knæbøining, c.

Géodésie, f. Landmaalingskunst, c.
Géognosie, f. Kundskab om Jordlagene.
Géographe, m. Jordbeskriver, c.
Géographie, f. Jordbeskrivelse, c.
Géographique, a. geographisk.
Geolage, f. Penge til Arrestforvareren.
Geole, f. Fængsel, n. [forvarer, c.
Geolier, m. -**ière**, f. Slutter, Arrest-
Géologie, f. Lære om Jordkloden, dens Dannelse &c. [teerkunst, c.
Géomance, ell. **Géomancie**, f. Punk-
Géomancien, m. -**ienne**, f. een som spaaer af Punkteren.
Géométral, ale, a. geometrisk; **plan** –, Grundtegning.
Géomètre, m. Landmaaler, c.
Géométrie, f. Maalekonst, Geometri, [c.
Géométrique, a. geometrisk.
Géoponique, a. som hører til Agerdyrkning ell. et Skreven derom.
Gérant, m. Forretningsbesørger, Com-
Gerbe, f. Neeg, n. [missionær, c.
Gerbée, f. et halvtærsket Neeg til Foer.
Gerber, v. a. binde i Neeg; opstable Viinfade.
Gerbillon, m. lidet Neeg.
Gerce, f. Møl, Bogmøl, c.
Gercer, v. a. rive Huden op; komme til at briste. - v. n. & **se** –, v. r. sprække,
Gerçure, f. Revne, Sprække, c. [revne.
Gérer, v. a. forestaae, forvalte, besørge.
Gerfaut, m. Slags Falk.
Germain, aine, a. kiødelig; **cousin** –, kiødelig Fetter. [Tydskland.
Germanie, f. Germanien, det gamle
Germanique, a. germanisk, tydsk.
Germe, m. Spire, Sædspire; * Aar-
Germer, v. n. spire, voxe op. [sag, c.
Germinal, m. syvende Maaned i den republican. Kalender (fra 21. Marts til 20. April).
Germination, f. Spiren, c.
Gérondif, m. T. Gerundium.
Gersée, f. Slags Sminke.
Gerzeau, m. Klinte, c.
Gésier, m. Fuglekro, Fuglemave, c.
Gésine, f. Barselseng, c.
Gésir, ell. **Gir**, v. n. ligge.
Gesse, f. vilde Erter.
Geste, m. Lade, Geberde, Gestus, c.
Gestes, m. pl. p. u. Bedrifter.
Gesticulateur, m. een som giør for mange Gestus. [drevne Gestus.
Gesticulation, f. Gesticulation, over-
Gesticuler, v. n. gesticulere; giøre mange Geberder.
Gestion, f. Forvaltning, c.
Gibbeux, euse, a. buglet, puklet.
Gibbosité, f. Rygradens Krumhed.
Gibecière, f. Jægertaske, Hyrdetaske; Pengekat, c.
Gibelet, m. liden Svikbore.
Giberne, f. Patrontaske, c.
Gibet, m. Galge, c.
Gibier, m. Vildt, Jagtvildt, n.
Giboulée, f. Pladskregn, c.
Giboyer, v. a. gaae paa Jagt.
Giboyeur, m. Skytte, som gaaer meget paa Jagt.
Giboyeux, euse, a. fuld af Vildt.
Gigantesque, a. kæmpeagtig.
Gigot, m. Lammekølle; Bedelaar; **gigots**, pl. Hestes Baglaar.
Gigotté, ée, a. som har stærke Laar.
Gigotter, v. n. sprælle, sparke med Fødderne.
Gilet, m. Brystdug; Vest, c.
Gimblette, f. Slags Bagværk i Form af en Ring.
Gingembre, m. Ingefær.
Ginguet, ette, a. svag; skumpet; * slet. - m. slet, tynd Viin.
Gipe, f. Bognmandskittel, c.
Gipon, m. Visk hvormed Læder smøres.
Girafe, f. Giraf, c.
Girande, f. Springvand med mange Straaler; Ildhiul, n.
Girandole, f. Armlysestage; Ørenring af Diamanter; Ildhiul.
Girasol, m. Straalesteen, Solsteen, c
Girofle, m. **clou de** –, Kryder-Nellike.
Giroflée, f. Levkøi, c.
Giroflier, m. Nellikètræ; Levkøistok.
Giron, m. Skiød; Trappetrins Brede.
Gironner, v. a. tilrunde, afrunde.
Girouette, f. Veirhane; Fløi, c.
Gisant, ante, a. liggende.
Gisement m. en Kystes Beliggenhed.

Git (af gésir), ci-gît, her ligger (begravet); fa. ogsaa fig. bestaaer, beroer; tout — en cela, herpaa beroer alt.
Gîte, m. Natteleie; Bolig; Leie; underste Møllesteen.
Gîter, v. n. fa. holde Natteleie.
Givre, m. Riimfrost paa Træer.
Glabre, a. glat, uden Haar.
Glace, f. Iis; Speilglas; en Karets Vinduer; Confect-Iis; Plet i en Diamant; * Kulde, koldt Væsen.
Glacé, ée, p. & a. frossen; glaceret; glindsende; kold.
Glacer, v. a. bringe til at fryse; stivne, iisne; * forbløffe, støde. T. glacere; candere; fore med Taft ell. Silke som sidder glat. - v. n. & se —, v. r. fryse; iisne. [tet, uklar.
Glaceux, euse, a. (om Ædelstene) plet-
Glacial, ale, a. iiskold; kold; la mer glaciale, Iishavet. [scher.
Glacier, m. een som laver Iis; Glet-
Glacière, f. Iisgrube, c.; * koldt Sted.
Glacis, m. heldende Sted; Skraaning;
Glaçon, m. Iisstykke, Iistap. [Glacis.
Gladiateur, m. Fegter; Slagsbroder, c.
Glaïeul, m. Sverdlilie, blaa Lilie.
Glaire, f. Sliim; Æggehvide, c.
Glairer, v. a. overstryge med Ægge-
Glaireux, euse, a. slimet. [hvide.
Glaise, f. ell. terre —, Leer, Leerjord.
Glaiser, v. a. beklæde med Leerjord.
Glaiseux, euse, a. leeret.
Glaisière, f. Leergrav, c.
Glaive, f. Glavind, Sværd.
Glanage, m. Axsankning, c.
Gland, m. Olden, Agern; * Qvast,
Glande, f. Kiertel, c. [Dusk, c.
Glandée, f. Indsamling af Agern.
Glandule, f. lieden Kiertel.
Glanduleux, euse, a. yret, kiertlet.
Glane, f. Haandfuld Ax; Knippe Løg; Hob Pærer paa een Green. [Efterslet.
Glaner, v. a. & n. sanke Ax; gjøre
Glaneur, m. —euse, f. een som sanker
Glanure, f. Axsankning, c. [Ax.
Glapir, v. a. bjæffe; tale ell. synge lydt.
Glapissement, m. Bjæffen; klingrende Røst.

Glas, m. Kimen for Afdøde.
Glèbe, f. Jord og Grund; Stavn; Jordklump, c.
Glette, f. Blyglød, n.
Glissade, f. Foddernes Udglidning, c.
Glissant, ante, a. glat, slibrig.
Glisser, v. n. glide ud, glide; slippe ud; (sur qc.) berøre løseligt. - v. a. (qc. dans) putte ind, bringe behændigt ind; indføre. se —, v. r. snige sig
Glissoire, f. Glidebane, c. [ind.
Globe, m. Kugle; Jordklode; Globus, c.; Rigsæble, n.
Globulaire, f. Snebold (Plante).
Globule, m. lille Kugle.
Gloire, f. Ære; Roes, Hæder, Berømmelse; Herlighed; Glorie, c.
Glorieux, euse, a. hæderlig, berømmelig; roesværdig; hovmodig.
Glorification, f. Herliggjørelse, c.
Glorifier, v. a. herliggjøre, lovprise. se —, v. r. de qc. rose sig af noget.
Gloriole, f. n. c. uffel Hæder.
Glose, f. Fortolkning; Glosse; Bemærkning, c. [tolke; kritisere.
Gloser, v. a. & n. skrive Gloser; for-
Gloseur, m. —euse, f. een som udlægger alting til det værste.
Glossaire, m. Glossarium, n. Ordbog, c.
Glossateur, m. Fortolker, c.
Glossopètre, m. forstenede Fisketænder.
Glotte, f. Stemmeridse, c.
Glougou, m. en Flaskes Klukken.
Gloussement, m. en Hønes Klukken.
Glousser, v. n. klukke; hulke.
Glouteron, m. Burre, Skræppe, c.
Glouton, onne, a. graadig, slugvorn. - m. Slughals; Vielfras, c.
Gloutonnement, ad. med Graadighed.
Gloutonnerie, f. Graadighed, Slugenhed, c.
Glu, f. Fugleliim, n. [hed, c.
Gluant, ante, a. limet, klæbende.
Gluau, m. Liimstang, at fange Fugle med. [med Fugleliim.
Gluer, v. a. gjøre klæbende; bestryge
Glui, m. Rughalm, at tække med.
Glutinatif, ive, a. som binder sammen.
Glutineux, euse, a. klæbrig, klæbende.

Gnome, m. **Gnomide**, f. Nisse, Bierg-aand, c.; Tankesprog, n.

Gnomique, a. gnomisk; rig paa Tankesprog.

Gnomon, m. Viser paa en Solskive.

Gnomonique, f. Konst at giøre Solskiver.

Go, tout de go, ad. fa. frit, uden Omstændigheder.

Gobbe, f. forgiftet Mundfuld, som kastes til Dyr.

Gobelet, m. Bæger, n.; Mundskienk, c.; **joueur de gobelets**, Taskenspiller, c.

Gobelins, m. pl. Tapetmanufactur i Paris.

Gobeletter, v. n. suppe, drikke lidt og tidt.

Gobe-mouche, m. Slags Fiirbeen; Fluesnapper (Fugl).

Gober, v. a. sluge i sig; * troe let; gribe een uventet; — **le morceau**, * bide paa, lade sig narre.

Goberge, m. Slags Stokfisk.

se Goberger, v. r. (de q.) holde sig op over een; more sig.

Goberges, f. pl. Bræder til en Sengebund.

Gobet, m. fa. Mundfuld, c.

Gobeter, v. a. spække en Muur med Kalk, tilkline.

Gobin, m. en Pukkelrygget.

Goblin, m. Spøgelse, n.; Nisse, c.

Godailler, v. n. fa. drikke dygtigt.

Gode, m. Slags Maage.

Godelureau, m. fa. Jomfrukarl, Kurmager, c.

Godenot, m. Taskenspiller-Dukke, c.; * fa. et vanskabt, lidet Menneske.

Godet, m. lidet Bæger; Kandspand, Øsekrippe; Farveskaale, c.; Rør, n.; Vandrende, c.

Godiveau, m. Postei af Kalvekiød o. s. v.

Godron, m. rund, piibet Fold paa Kraver, Hovedtøi ꝛc.; Slags Zirat paa Sølvtøi ꝛc.

Godronner, v. a. giøre runde Folder paa Kraver ꝛc.; sætte runde Zirater paa.

Goëmon, m. Søgræs, n.

Goétie, f. Kogleri, Aanders Besværgelse.

Goffe, a. grov, tølperagtig, mißdannet.

Goguaille, f. fa. Gilde, n.

Gogo, ad. fa. **vivre à** —, leve i Overflødighed, efter sit Hiertes Lyst.

Goguenard, arde, a. lystig, skiemtsom.

Goguenarder, v. n. skiemte, spøge, spotte.

Goguenarderie, f. slet Spøg, Løier.

Goguettes, f. pl. fa. løierlige Indfald, Skiemt; **être en (aux)** —, være oplagt til at spøge.

Goinfrade, f. fa. Maaltid hvor der spises stærkt.

Goinfre, m. fa. Slughals, Fraadser, c.

Goinfrer, v. n. fa. fraadse, overgive sig til Fylderi.

Goinfrerie, f. fa. Fraadseri, n.

Goître, m. Kro, Gevært paa Halsen.

Goîtreux, euse, a. som har en Kro.

Golfe, m. Golf, Havbugt, c.

Golgas, m. Golgas; (Slags Flonel).

Golis, m. Tyveaars gammelt Træ; sammes Ved.

Gomme, f. Gummi, Harpix, n.

Gommer, v. a. overstryge med Gummi.

Gommeux, euse, a. fuld af Gummi.

Gommier, m. Gummitræ, n.

Gonagre, f. Gigt i Knæerne.

Gond, m. Dørhængsel, n.

Gondole, f. Gondol, Slags Baad.

Gondolier, m. Gondolfører, c.

Gonfalon, Gonfanon, m. Flag paa Standarter ꝛc.; Kirkefane, som bæres i Processioner.

Gonfalonnier, m. Fanebærer, c.

Gonflement, m. Ophovning, Hævelse, c.

Gonfler, v. a. blæse op, giøre opblæst, ophovne. — v. n. & **se** —, v. r. opsvulme, hovne.

Gonin, a. fa. **maître** —, en listig Krabat.

Gonne, f. (til Skibs) Oltønde, Lagtønde, c.

Gonorrhée, f. Sædflod, Drippert, c.

Gord, m. Pælegierde i en Flod.

Goret, m. lille Griis, Skibsskrubbe; ældste Svend hos Skomagere.

Goreter, v. a. T. skrubbe et Skib.

Gorge, f. Strube, Hals; Barm, c.; Svælg; snævert Pas, Gab, n.; **rendre** —, taste op.

Gorge-bleue, f. Blaameise (Fugl).

Gorgé, ée, p. & a. fuld, udspilet; opsvulmet.

Gorgée, f. Mundfuld, Slurk, c.

Gorger, v. a. proppe med Mad; * overs-

vælde. se —, v. r. proppe sig.
Gorgerette, Gorgelte, f. Slags Halstørklæde for Fruentimmer. n.
Gosier, f. Strube, c.; Svælg; Luftrør,
Gothique, a. gothisk; * gammeldags.
Gouache, f. Vandfarve, c.; Vandfarvemaleri, n.
Goudron, m. Skibstiære, c.
Goudronner, v. a. tiære, bege.
Gouet, m. Aron.
Gouffre, m. Vandsvælg; Dyb, n.; Afgrund, c.; * Sag, som tager Penge; Ødeland.
Gouge, f. Huulmeisel; * Hore, c.
Gouine, f. fa. liderlig Hore, c.
Goujat, m. Stykknegt; Haandlanger, c.
Goujon, m. Grundling; Jernbolt; Huulmeisel, c. [Bolte &c.
Goujonner, v. a. fæste med Nagler,
Goujure, f. Skure i en Tridse.
Goulée, f. stor Mundfuld.
Goulet, m. snever Munding til en Søhavn.
Gouliafre, a. fa. graadig.
Goulot, m. smal Hals paa en Flaske &c.
Goulu, ue, a. graadig, slugen.
Goulûment, ad. graadigen.
Goupille, f. liden Stift, Nagle, c.
Goupiller, v. a. sætte en Pløg for; fæste med Nagler.
Goupillon, m. Stænkekost; Børste at rense Kander &c., med. [Børste.
Goupillonner, v. a. giøre reen med en
Gour, m. Hule; Hule, fuld af Vand.
Gourd, gourde, a. stiv af Kulde, valen.
Gourde, f. Græskarflaske, c.; T. dobbelt Vandbrok.
Gourdin, m. tyk Knippel, Prygl, c.
Gourdiner, v. a. fa. prygle med en Knippel.
Goure, f. forfalsket Materialvare.
Goureau, m. Slags stor Figen.
Goureur, m. Materialist, som forfalsker Varer; Bedrager, c.
Gourgandine, f. Gadehore, c.
Gourmade, f. fa. Slag med Næven.
Gourmand, ande, a. graadig. - m. Fraadser, Lækkertand, c.
Gourmander, v. a. laste, irettesætte, nedrive; tage haardt i Bidselet (paa en Hest); tæmme, twinge.
Gourmandise, f. Fraadseri, n.
Gourme, f. Kropflod (hos Heste); Ureenlighed, Udslæt.
Gourmer, v. a. lægge Kindkiede paa en Hest; slaae med knyttede Næver.
Gourmet, m. Viinkiender, c.
Gourmette, f. Kindkiede, c.; Svabergast, c. [(Hest).
Goussaut, Goussant, m. Spekhals
Gousse, f. Bælg, Skal, c.; — d'ail, Hvidløgsknop, c.
Gousset, m. Armehul; Svedelugt under Armen; Lomme, Buxelomme, &c.; Spids i Ærlen paa Skiorter; Roerstang, c.; Sæde i en Karet. [c.
Goût, m. Smag; Lugt, Duft; * Smag,
Goûter, v. a. smage; lugte til; * prøve, bifalde, finde Behag i. - v. n. spise Mellemmad; smage paa (de ell. à qc.). - m. (goûté) Mellemmad, c.
Goutte, f. Draabe, c.; Podagra, Gigt; ne.... goutte, ikke det Mindste.
Gouttelette, f. liden Draabe.
Goutte-sereine, f. den sorte Stær.
Goutteux, euse, a. som har Podagra, Gigt.
Gouttière, f. Tagrende; huult Snit paa en Bog; huul Stribe.
Gouvernail, m. Roer; * Regieringsroer, n.
Gouvernante, f. en Gouverneurs Hustru; Opdragerinde; Huusholderske, c.
Gouvernement, m. Statholderskab, n.; Regiering, Bestyrelse; Regieringsform, c.
Gouverner, v. a. styre; regiere, forestaae; være Hovmester; have Opsigt; passe, pleie (en Syg). se —, v. r. opføre sig.
Gouverneur, m. Gouverneur, Statholder; Hovmester; Bestyrer, Forstander, c.
Grabat, m. ussel Seng, Rede, c.
Grabataire, a. sengeliggende.
Grabeau, m. Affald af Krydderier &c.
Grabuge, m. fa. Splid, Klammeri, Trætte.

Grâce, f. Naade, Gunst, Bevaagenhed; Tilgivelse; Ynde; Gracie; Tak, c.; **de –,** ad. jeg beder dem, vær saa god;
Grâces, pl. Bøn efter Maaltidet.
Graciable, a. T. tilgivelig.
Gracieuser, v. a. begegne venligen.
Gracieuseté, f. fa. Høflighed; Erkiendtlighed, Gave, c.
Gracieux, euse, a. venlig, høflig; tækkelig, yndig; naadig.
Gracilité, f. Stemmens klare Lyd.
Gradation, f. trinviis Stigen; T. Farvers umærkelige Overgang.
Grade, m. Grad, c.; Ærestrin, n.
Grader, v. a. n. c. hæve til en Værdighed.
Gradin, m. Forhøining, c.; Trin, n.; Bænke som staae gradviis over hverandre.
Graduation, f. Inddeling i Grader; Saltsolens Gradering.
Gradué, a. inddeelt i Grader. – m. een som har faaet en Grad.
Graduel, elle, a. som gaaer trinviis, gradviis opad.
Graduer, v. a. inddele i Grader; meddele en Grad paa Universitetet.
Graille, f. Slags Krage.
Graillement, m. Kragens Skrig; grov ell. hæs Stemme.
Grailler, v. n. T. blæse i et Jægerhorn.
Graillon, m. Levning efter et Maaltid; **Marie-graillon,** Pialt-Ane, pialtet Qvindfolk.
Grain, m. Korn; Sædekorn; Bær; Gran, n.; Narv paa Læder.
Graine, f. Frø, n.; Kierne, c.; Silkeormes Æg; **monter en –,** skyde Frøe.
Grairie, f. en fælleds Skov.
Graissage, m. Smøren med Fidt.
Graisse, f. Fidt, n.; Fedme; Smørelse, c.
Graisser, v. a. smøre med Fidt, tilsidte.
Graisset, m. Løvfrø, c.
Graisseux, euse, a. fuld af Fidt.
Gramen, m. Qvækker (Græsart).
Grammaire, f. Grammatik, c.
Grammairien, m. Grammatiker, Sprogkyndig, c.
Grammatical, ale, a. grammatikalsk.
Gramme, m. Gramme (mindste franske Vægt).
Grand, grande, a. stor; høi; * ophøiet, anseelig, fornem &c.
Grandelet, ette, a. fa. temmelig stor.
Grandement, ad. saare, meget.
Grandesse, f. en Spansk Grandes Værdighed.
Grandeur, f. Størrelse, Høide; * Storhed, Høihed, c.
Grandir, v. n. voxe, blive stor.
Grandissime, a. fa. meget stor.
Grange, f. Lade, Kornlade, c.
Granit, m. Granit (Steen).
Granitelle, a. granitagtig.
Granuler, v. a. korne Metal.
Graphique, a. beskrivende; billedlig, aftegnet; malerisk.
Grappe, f. Drue; Drueklase; Blomsterklase, c.
Grappiller, v. n. sanke de overblevne Druer i Viinhøsten.
Grappilleur, m. Eftersanker; * Snyder, c.
Grappillon, m. liden Viindrueklase.
Grappin, Grapin, m. Dræg (Anker); Entrehage, c.
Grappiner, v. a. entre, hage sig fast i et Skib.
Gras, asse, a. fed; fidtet; smudsig, sølet; olieagtig; feig; * gemeen, ublu.
Grassement, ad. rigeligen, rundeligen.
Grasset, ette, a. lidt feed, feedagtig.
Grassette, f. Vibefidt (Urt).
Grasseyement, m. Læspen, tyk Udtale.
Grasseyer, v. n. læspe.
Grassouillet, ette, a. lidt feed, buttet.
Grat, m. Sted, hvor Høns skrabe.
Graticuler, v. a. inddele en Tegning i Qvadrater ell. Net.
Gratification, f. Skienk, Gave, c.
Gratifier, v. a. bevise Velgierning, give Foræring.
Gratin, m. det som bliver siddende i Gryden.
Gratiole, f. Fattigmands Urt.
Gratis, ad. for Intet, omsonst.
Gratitude, f. Taknemmelighed, c.
Gratte-boësse, f. Kradsebørste, c.
Gratte-cul, m. Hyben, c.
Gratteleux, euse, a. knattet.
Grattelle, f. Knat, n.
Gratter, v. a. kradse, skrabe; rive; klø.
Grattoir, m. Kradser, c.; Skrabejern,

n.; Naturelaiv, c. [ugrundet.
Gratuit, ite, a. frivillig, uforskyldt;
Gratuité, f. uforskyldt Naade.
Gratuitement, ad. omsonst, af Naade; ugrundet.
Gravatier, m. een som fører Gruus.
Grave, a. tung; alvorlig; vigtig; betænksom; (om Tonen) dyb.
Gravelée, a. f. cendre –, Aske af brændt Viinbærme.
Graveleux, euse, a. fuld af Gruus; * smudsig, uterlig.
Gravelle, f. Nyresteen, Gruus i Urinen.
Gravelure, f. smudsig Tale.
Gravement, ad. alvorligen.
Graver, v. a. indgravere, stikke, udskiære; * indprente. [berstikker, c.
Graveur, m. Graveur; Udskierer; Kob-
Gravier, m. Gruus; Gruus; Sand- [fald af Urin.
Gravir, v. n. klattre.
Gravitation, f. et Legems Trykning ved sin Tyngde, Tyngdekraft.
Gravité, f. Alvorlighed; Vigtighed; Tyngde; Dybde, c.
Graviter, v. n. trykke ved sin Tyngde.
Gravois, m. Gruus af Muur, &c.
Gravure, f. Gravering, Kobberstikkerkunst, c.; Kobberstik, n.
Gré, m. Godtbefindende; fri Villie, Behag; **bon –, mal –,** godvilligen ell. tvungen, om een vil eller ei; **en savoir – à q. de qc.,** være een Tak skyldig for; **se savoir – de...,** ynske sig til Lykke, at....
Grec, Grecque, a. & m. f. græsk; Græker; Grækerinde; græsk Sprog.
Grèce, f. Grækenland, n.
Grécisme, m. græsk Talemaade.
Grecque, f. Bogbindersaug, c.
Gredin, ine, a. usseln; pialtet. – m. fe. Prakker, Usselrug; Slags smaa Hunde.
Gredinerie, f. Betleri, n.; Elendighed, c.
Greffe, m. en Rets Striverstue, Comptoir: Indkomster af samme.
Greffe, f. Podeqvist, c.; Øie, n.; Indpotning, Oculering, c.
Greffer, v. a. pode, ympe.
Greffier, m. Byskriver, Retsskriver; Actuarius, c.
Greffoir, m. Podekniv, c.
Grège, a. f. soie –, raa Silke.
Grégeois, a. m. feu –, græsk Ild.
Grègue, f. **Grègues,** f. pl. Slags Buxer; **il y a laissé ses grègues,** der fik han sin Død.
Grêle, a. tynd, smal og linet; (om Stemmen &c.); klar, høi.
Grêle, f. Hagl; * stor Mængde; Koppeferu paa Siet.
Grêlé, ée, p. & a. forderret af Hagl. – fa. fordærret; * ruineret; slet, pukkelig af Udseende; berøvet sine Tilhørere.
Grêler, v. imp. hagle. – v. a. fordærve ved Hagl; – **un prédicateur,** berøve en Prædikant sine Tilhørere.
Grêlet, m. Slags Muurhammer.
Grelin, m. Varp-Ankertoug, n.
Grêlon, m. stort Hagelkorn.
Grelot, m. Bielde, c. [Tænderne.
Grelotter, v. n. skielve, klappre med
Greluchon, m. hemmelig begunstiget Elsker. [Takkelage, c.
Grément, Gréement, m. Tiltakling;
Grémil, m. Perlegræs, n.
Gremillet, m. Forglemmigei (Blomst).
Grenade, f. Granatæble; Haandgranat, c. [deer, c.
Grenadier, m. Granattræ, n.; Grena-
Grenadière, f. Granattaske, c.
Grenadille, f. Passionsblomst, c.
Grenaille, f. Metalkorn, kornet Metal; Kornaffald, n.
Grenailler, v. a. korne Metal, forvandle i smaa Korn.
Grenat, m. Granatsteen, c.
Greneler, v. a. noppre Læder.
Grener, v. n. & a. Skyde i Frø; bære Sæd; faae Korn. – v. a. korne; noppre.
Greneterie, f. Kornhandel; Frøhandel, c. [Kornhandlerske; Saltfactor, c.
Grenetier, m. -ière, f. Kornhandler,
Grenetis, m. Karvning, kruset Rand om en Mynt; Stempel hvormed slig gjøres.
Grenettes, f. pl. smaa Korn hvormed farves Guult. [loft; Magasin, n.
Grenier, m. Loft under Taget; Korn-
Grenoir, m. Krudtsigte, Krudtsold, n.

Grenouille, f. Frø, n.; Hævelse under Tungen.
Grenouiller, v. n. fa. svire og drikke.
Grenouillère, f. et Frøkjær, en Sump.
Grenouillet, m. liden Frø; liden Hævelse; Hvidrod (Urt).
Grenu, ue, a. fuld af Korn; kornet; [kornagtig.
Grès, m. Sandsteen, c.; Steentøi, n.
Grésil, m. fiin Hagel; sønderstødt Glas.
Grésillement, m. Sammenkrumpning; fiin Hagel.
Grésiller, v. imp. smaahagle; falde Isslag. - v. a. faae til at krumpe sammen; knuse. - v. n. blive kornet.
Grésillonner, v. n. skrige som en Faarekylling.
Gresserie, f. Arbeide af Sandstene; Steenbrud; brændt Steentøi, n.
Grève, f. jevn og sandet Strandbred; Plads i Paris, hvor Forbrydere rettes.
Grever, v. a. besvære, plage, tilføie Fortred.
Griblette, f. Stykke Svinekiød, stegt [paa Risten.
Gribouillage, m. fa. slet Maling; slet Skrift.
Gribouillette, f. jeter à la —, kaste [i Gramsi.
Gribouri, m. Slags Bladbille.
Grièche, a. ortie —, broget Neldę; pie —, broget Spætte; * Havgasse, c.
Grief, m. Skade, Uret, c.; Besværing derover.
Grief, ève, a. haard, tung, svær.
Grièveté, f. en Forbrydelses, Synds Storhed.
Griffe, f. Klo, c.; Navnetræk, Mærke, n.; Løg af Ranunkler &c.
Griffer, v. a. gribe i Kløerne.
Griffon, m. Grib, c.; fabelagtig Fugl.
Griffonnage, m. ulæselig Skrift, Kragetær.
Griffonner, v. a. skrive ulæseligt, male [Kragetær.
Grignon, m. Brødskorpe, c.
Grignoter, v. a gnave; * fa. giøre sig en liden Profit.
Grigou, m. fa. smudsk Staadder, Gnier, c.
Gril, m. Rist, c.
Grillade, f. Stegning paa Rist; ristet Kiød.
Grillage, m. Tørring over Ilden; [Staaltraadsgitter, n.
Grille, f. Gitterværk, n.; Nonners Talestue; Rist, c.; Hielmgitter, n.
Griller, v. a. stege paa Rist; brænde, forbrænde, sætte Gitter for. - v. n. riste; forgaae af Hede.
Grillon, m. Faarekylling, c.; Slags Baand til Tortur.
Grilloter, v. n. synge som en Faare-[kylling.
Grimace, f. Grimasse, Ansigts Fordreielse; Fold paa Klæder; Forstillelse; Naalepude-Æske, c.
Grimacer, v. n. vrænge, fordreie Ansigtet; slaae Rynker.
Grimaud, m. Skolefux; een af nederste [Classe.
Grime, m. fa. Abcpog, c. [Spil.
Grimelinage, m. liden Profit; karrigt
Grimeliner, v. n. spille lavt Spil; hokkre, skakre.
Grimoire, f. Hexebog, c.; * fa. mørk, uforstaaelig Skrift ell. Tale.
Grimper, v. n. klavre i Veiret, snoe sig op ad.
Grimpereau, m. Træpikker (Fugl).
Grincement, m. Tænders Gnidsel, Skæren.
Grincer, v. a. — les dents, skære [Tænder.
Gringotter, v. n. & a. qviddre, nynne, synge.
Gringuenaude, f. Klump af Ureenlig-[hed.
Griotte, f. Slags sure Kirsebær.
Griottier, m. Træ, som bærer slige Kirsebær.
Grippe, f. Grille, Nykke; Kiephest, c.
Gripper, v. a. snappe, rapse, gribe. se —, v. r. krympe sig sammen, løbe ind; sætte sig noget i Hovedet.
Gris, ise, a. graa; * fa. lidt beruset; temps —, mørkt Veirlig.
Gris, m. Graat, graa Farve.
Grisaille, f. Maleri med Graat i Graat.
Grisailler, v. a. stryge graat an.
Grisâtre, a. graalig.
Griser, v. a. beruse, faae een til at drikke sig en Ruus.
Griset, m. liden Stillids.
Grisette, f. Pige af ringe Stand, ugift Fruentimmer, som nærer sig af Syning &c.; Slags tyndt graat Tøi.
Grison, onne, a. som har graat Haar.

- m. Graaskiæg; graa klædt Tiener; fa. et Æsel. [Haar.
Grisonner, v. n. blive graa, faae graat
Grive, f. Kramsfugl, c.
Grivelé, ée, a. graaspættet.
Grivelée, f. fa. Snit, hemmelig Profit.
Griveler, v. n. fa. giøre sit Snit, giøre sig ulovlig Profit.
Grivois, oise, a. lystig, fri. - m. flink Karl, lystig Kompan.
Grivoise, f. Marketenterske; lystigt Fruentimmer; Raspejern, at rive Tobak
Grivoiser, v. a. rive Tobak. [med.
Grognard, m. Vrantning, Brumbasse, c.
Grogne, f. Vrantenhed, c.
Grognement, m. Grynten; * fa. Knurren, c. [brumme.
Grogner, v. n. grynte; * fa. knurre,
Grogneur, euse, a. vranten · vrantent Menneske.
Groin, m. Svinetryne, c. [mumle.
Grommeler, v. n. fa. brumme, knurre,
Grondable, a. som fortiener Skiænd.
Grondement, m. Brag, Dundren; Brummen, c.
Gronder, v. n. knurre; dundre. - v. a. (q.) skiende paa een. [n.
Gronderie, f. Skienden, c.; Skienderi,
Grondeur, euse, a. vranten, kurrende. - m. Skiændegiæst, c.
Gros, grosse, a. tyk; stor; stærk; grov; svær; frugtsommelig. - m. den største Deel; det Vigtigste, Væsentligste; Hovedindtægt; Groschen; Qvintin, c. - ad. meget; **en gros**, ad. i det Store, i Alt.
Groseille, f. Ribs; – **verte**, Stikkelsbær, n. [busk, c.
Groseillier, m. Ribsbusk; Stikkelsbær-
Grosse, f. tolv Dosin, et Gros.
Grossesse, f. Svangerskab, n.
Grosseur, f. Størrelse, Tykkelse; Svulst, c.
Grossier, ière, a. tyk, grov, plump; **marchand –**, Grosserer, c.
Grossièrement, ad. grovt, plumpt; overhovedet, i det Hele.
Grossièreté, f. Grovhed, Plumphed; grov, uartig Tale.
Grossir, v. a. forstørre, forstærke, giøre tykkere. - v. n. blive stor, blive tykkere, formeeres, voxe. **se –**, v. r. forstørres, forøges.
Grossissement, m. Forstørrelse, c.
Grossoyer, v. a. udfærdige Acter, skrive reent.
Grotesque, a. grotesk; * overdreven, underlig, latterlig.
Grotte, f. Grotte, Hule, c.
Grouetteux, euse, a. stenet, gruset.
Grouillant, ante, vrimlende, kravlende, c. [rumle; vrimle; ryste.
Grouiller, v. n. bevæge sig, røre sig;
Groupe, m. Gruppe; Figurer i en Hob.
Grouper, v. a. gruppere, sammenstille gruppeviis. - v. n. danne en Gruppe. **se –**, v. r. gruppere sig, klynge sig.
Gruau, m. Grød; Gryn, Havregryn; ung Trane. [Kran, c.
Grue, f. Trane; * fa. Tosse, c.; T.
Gruger, v. a. knuse, bide itu, spise, fortære. [størknet Blod ell. Melk.
Grumeau, m. Klump, lille Klump
se Grumeler, v. r. løbe sammen, blive klumpet. [klumpet; knudret; melet.
Grumeleux, euse, a. sammenløbet;
Gruon, m. Trane-Unge, c.
Gruyer, m. een som har Opsyn over
Gué, m. Vadested, n. [Skove.
Guéable, a. som man kan vade igiennem.
Guède, f. Vaid (Farve-Urt).
Guéder, v. a. farve med Vaid.
Guéer v. a. vade; skylle Vask ud; ride en Hest i Vandet.
Guenille, f. Pialt, Klud, c.; pialtet Klædning; gammelt Skramleri.
Guenillon, m. lille Pialt, c.
Guenipe, f. fa. sviinsk Qvinde, c.
Guenon, f. Hunabe; * fa. hæsligt Fruentimmer.
Guenuche, Guenuchon, f. liden Hunabe; * fa. hæsligt, pyntet Fruentimmer.
Guêpe, f. Gedehams, Hveps, c.
Guêpier, m. Hvepserede, c.; Bisluger (Fugl).
Guère, ell. **Guères**, ad. **ne . . . guère**, lidt, ikke meget, ikke saare, ikke let, ikke ofte.

Guéret, m. Hvileland, Brakmark, c.; poét. Mark, Ager, c.
Guéridon, m. Geridon, Lysebord; Ofer.
Guérir, v. a. helbrede. - v. n. (de) helbredes, komme sig af. **se** —, v. r. helbrede sig, læges.
Guérison, f. Helbredelse, c.
Guérissable, a. som kan helbredes.
Guérite, f. Skilderhuus, n.; Altan paa et Huus.
Guernon, m. Knebelsbart.
Guerre, f. Krig; Strid; Krigskonst, c.; **petite** —, fiendeligt Streiferi.
Guerrier, ière, a. krigersk. - m. Krigsmand, Soldat, c.
Guet, m. Luur; Vagt; Patrouille, Nattevagt, Runde, c.; — **apens**, m. Baghold, lumsk Efterstræbelse; overlagt Plan; **de — apens**, med Overlæg, for at skade.
Guêtre, f. Støvlet, c.; **tirer ses guêtres**, passe sig.
Guêtré, ée, a. som har Støvletter paa.
se Guêtrer, v. r. trække Støvletter paa.
Guetter, v. a. lure paa een, passe een op.
Guetteur, m. een der staaer paa Luur.
Gueulard, m. **-arde**, f. een som taler høit, Skraaler.
Gueule, f. Dyrs Mund, Gab, Flab; Hul, Aabning paa en Brønd, Ovn rc.
Gueulée, f. Mundfuld. **Gueulées**, pl. smudsig Snak.
Gueuler, v. n. have en uforskammet Mund, skraale. - v. a. T. tage fat, snappe (om Hunde).
Gueusaille, f. Tiggere, Kieltringepak.
Gueusailler, v. n. leve af at tigge.
Gueusant, ante, a. betlende.
Gueuse, f. Klump smeltet Jern.
Gueuser, v. n. & a. betle, tigge.
Gueuserie, f. Betleri, Armod; * fa. Skramleri, Ting uden Værdi.
Gueux, euse, a. fattig, nødlidende. - m. Tigger, slet Karl.
Gui, m. Mistel (Plante); Seilstang, c.
Guichet, m. Port, Laage, c.; Aabning i en Dør rc.; Dør til et Skab; Vinduesskodde, c.
Guichetier, m. **-ière**, f. Arrestforvarer, Slutterens Karl.
Guide, f. Beiviser, Veileder, Tømme, c.; Thema i en Fuga.
Guideau, m. Fiskergarn, n.; Ruse, c.
Guider, v. a. føre, veilede, styre.
Guidon, m. liden Fane; Fanebærer; — **de renvoi**, Mærke, Henviisningstegn, n.
Guigne, f. Koralkirsebær, n.
Guigner, v. a. & n. skele, skotte; plire; lure.
Guignier, m. Koralkirsebærtræ, n.
Guignon, m. fa. Uheld (især i Spil).
Guildive, f. Sukkerbrændeviin, c.
Guilée, f. Pladskregn, Byge, c.
Guillage, m. nyt Øls Giæring.
Guillante, a. f. **bière** —, giærende Øl.
Guillaume, m. T. Slags Høvl.
Guilledin, Guildin, m. engelsk Vallak, c.
Guilledou, m. **courir le** —, sværme om paa Horehuse.
Guillemets, m. pl. Gaaseøine, Anførselstegn, pl.
Guiller, v. n. skyde Giæren op.
Guilleret, ette, a. opvakt, lystig.
Guillocher, v. a. T. udsire med Linier ell. Træk.
Guillochis, m. Sirat af slyngede Linier (paa Daaser rc.).
Guimauve, f. dobbelt Katost. (Plante).
Guimbarde, f. Slags lang Lastvogn; Mundharpe, c.
Guimpe, f. Nonners Halsslør.
se Guimper, v. r. gaae i Kloster, blive Nonne.
Guindage, m. Ophissen, Opvinden, Loffen; Reb dertil; Løn derfor.
Guindal, Guindas, m. Vinde; Talje, c.
Guindé, ée, p. & a. fig. svulstig, overspændt.
Guinder, v. a. hisse, vinde op. **se** —, v. r. svinge sig i Høiden; * være høitravende.
Guinderesse, f. Takkel at hidse op med.
Guindoule, f. Skibskran, c.
Guindre, m. liden Garnvinde til Silke.
Guingois, m. Skievhed, noget skievt, som er af Lave; **de** —, ad. skievt.
Guinguette, f. liden Kro uden for Byen; lidet Landgods.
Guiorant, ante, a. pibende (om Muus).
Guiper, v. a. overspinde med Silke.

Guipure, f. Kore, Knipling med Guld ell. Sølvtraad.
Guirlande, f. Blomsterkrands, c.; Blomsterbaand, n. [Maade, som.
Guise, f. Viis, Skik; **en – de**, paa den
Guitare, Guitarre, f. Cithar, Guitar, c.
Guitariser, v. n. spille paa Guitar.
Guitran, m. Tiære, c.
Guttural, ale, a. som udtales af Struben; **son –**, Strubelyd.
Gymnase, m. Gymnasium, n.
Gymnastique, a. gymnastisk. – f. Gymnastik, c.
Gynécocratie, f. Stat, hvor Qvinder regiere ell. kunne regiere.
Gypse, m. Gips, c.
Gypseux, euse, a. gipsagtig.

H

(De Ord, i hvilke H som Begyndelsesbogstav høres udtalt, ere foran betegnede med Aandelydtegnet ʻ).

ʻHa! int. ha! ih! ei!
Habile, a. duelig, klog, flink, hurtig; T. berettiget, myndig til.
Habileté, f. Duelighed, Færdighed, &c.
Habilité, f. T. Rettighed til.
Habiliter, v. a. T. berettige, giøre myndig.
Habillage, m. Fugles Tilberedning inden de steges; Tilberedning, c.
Habillé, ée, p. & a. klædt: **habit –**, Livkiole, Stadskiole, c. [klædning, c.
Habillement, m. Klædning; Paa-
Habiller, v. a. klæde, paaklæde; iføre Klæder, sye ell. skaffe Klæder; tilberede, rense til Kogning (f. E. Fisk); * indklæde, skiule; nedrive. **s'–**, v. r. klæde sig paa; klæde sig; faae sig Klæder.
Habit, m. Klædning; Livkiole, c.; **prendre l'–**, gaae i Kloster.
Habitable, a. beboelig.
Habitacle, m. Hytte, Bolig, c.; Kompashuus, n. [vaaner, Beboer, c.
Habitant, ante, a. boesat. – m. Ind-
Habitation, f. Beboelse; Bolig, c.; Colonie; legemlig Omgang.
Habiter, v. a. beboe. – v. n. boe; **– avec une femme**, have legemlig Omgang med en Qvinde.
Habitude, f. Vane; Færdighed, c.; Bekiendtskab, nøie Omgang; Legems Beskaffenhed, c.
Habitué, m. **–ée**, f. en Giæst, een som jevnlig søger et Sted; Kapellan, c.
Habituel, elle, a. som er bleven til en Vane; indgroet.
Habituellement, ad. af Vane, jevnligen.
Habituer, v. a. vænne til. **s'–**, v. r. (**à qc.**) vænne sig til.
ʻHabler, v. n. broute, prale.
ʻHablerie, f. Praleri, n.; Brouten, c.
ʻHableur, m. **–euse**, f. Praler, Skryder, c. [øxe, c.
ʻHache, f. Øxe, c.; **– d'armes**, Strids-
ʻHacher, v. a. hakke, sønderhugge; sønderslaae, hugge ned; skattere med Krydsstreger; **haché**, p. * uden Orden og kort afbrudt.
ʻHachereau, m. liden Øxe.
ʻHachette, f. lille Øxe; Hammer, der paa den ene Side er skarp.
ʻHachis, m. smaahakket Kiød.
ʻHachoir, m. Hakkebret, n.; Hakkekniv; Hakkelsekniv, c.
ʻHachure, f. Krydsskattering, c.
ʻHagard, arde, a. vild, forstyrret, barsk, bister.
ʻHaie, f. Gierde, n.; Hække, c.; Rad, Række (Soldater &c.); **border la –**, opstille sig i Rad paa begge Sider af en [Gade.
ʻHaillon, m. Pialt, c.
Hain, Haim, m. Fiskekrog, c.
ʻHaine, f. Had, Nag, n.; Afsky, c.
ʻHaineux, euse, a. hadefuld, hadsk [sindet.
ʻHaïr, v. a. hade.
ʻHaire, f. Haarskiorte, c.
ʻHaireux, a. m. **temps –**, koldt, vaadt Veirlig. [Had.
ʻHaïssable, a. forhadt, som fortiener
ʻHalage, m. et Skibs Haling, Trækning, c. [hed, c.
ʻHâle, m. Hede, varm Luft; Solbrændt-
ʻHalé, ée, p. & a. solbrændt.
Haleine, f. Aande, c.; Mundsveir; Aandedræt; Vindpust, n. [Reb.
ʻHalement, m. Knude, Slynge paa et

Halenée, f. Aandedræt og stem Lugt.
'Halener, v. a. lugte eens Aande; lugte Vildtet; * lugte, mærke, udforske.
'Haler, v. a. trække, hale (et Skib); hidse (Hunde).
'Hâler, v. a. tørre, giøre solbrændt; tørre Hamp. **se –**, v. r. blive solbrændt.
'Haletant, ante, a. forpustet, aandeløs. [ret.
'Haleter, v. n. puste, snappe efter Vei-
'Haleur, m. een som haler et Skib.
'Hallage, m. Stadepenge, pl.
'Halle, f. Hvælving, bedækket offentlig Plads, Halle, c.
'Hallebarde, f. Hellebarde, c.
'Hallebardier, m. Hellebardebrager, c.
'Hallier, m. tyk Buskads; Vægter ved en Halle; Kræmmer i en Halle.
'Halo, m. Ring om Solen ell. Maanen.
'Haloir, m. Hør- ell. Hamptørre, c.
'Halot, m. Kaninhul, n.
'Halte, f. Soldaters Holdt, Hvile.
'Hamac, f. Hængematte, Hængeseng, c.
'Hameau, m. liden Bondeby.
Hameçon, m. Fiskeangel, Medekrog, c.
'Hampe, f. Skaft paa et Spyd, en Pensel ꝛc. T. Bryst af en Hiort.
Hamster, m. Hamster, c.
'Hanche, f. Hofte, c.
'Hangar, m. Skuur, Vognskuur, n.
'Hanneton, m. Oldenborre, c.
Hanse, f. **la – teutonique**, Hanseforbundet. [Sted ofte.
'Hanter, v. a. omgaaes med; besøge et
'Hantise, f. fa. fortrolig Omgang.
'Happe, f. Beslag paa en Vognaxel; Krampe, c.
'Happelourde, f. falsk Ædelsteen; * smuk Person uden Forstand.
'Happer, v. a. (om Hunde) snappe; * snappe bort, gribe.
'Haquenée, f. Pasgiænger (Hest).
'Haquet, m. lang Karre; Pontonvogn, c.
'Haquetier, m. Karrekudsk, c.
'Harangue, f. offentlig Tale, høitidelig Tale, c.
'Haranguer, v. a. & n. holde offentlig Tale; tiltale offentligt.
'Harangueur, m. Taler; een som holder lang Sladder.
'Haras, m. Stuteri; Stuteries Heste.
'Harasser, v. a. trætte, afmatte.
'Harceler, v. a. anfalde tidt; drille, tirre. [et Hundekobbel.
'Harde, f. Flok Vildt, Hunde.; Rem i
'Harder, v. a. sammenkoble Jagthunde.
'Hardes, f. pl. Tøi, Klæder, Sager een fører med sig.
'Hardi, ie, a. dristig, modig, kiæk; rask, forvoven; uforskammet.
'Hardiesse, f. Dristighed; Frihed, man tager sig; Forvovenhed, c.
'Hareng, m. Sild, c. **– blanc**, fersk Sild: **– pec, – salé**, Spegesild: **– saur, – sauret**, røget Sild (holsteensk Sild).
'Harengaison, f. Sildefangsttid, c.
'Harengère, f. Fiskehøkerske, c.
'Harengerie, f. Sildetorv, n.
'Harenguière, f. Sildegarn, n.
'Hargneux, euse, a. knurvurren, vranten, trættekiær; bidsk.
'Haricot, m. Snitbønne, c.; Lammekiød med Roer.
'Haridelle, f. en Skindmær.
Harle, Herle, m. Dykkerand, c.
Harlequin, m. Gisgler, Harlekin, c.
Harmonie, f. Harmoni, Samklang, Velllyd, c.; * Enighed, Overeensstemmelse, c. [lydende.
Harmonieux, euse, a. harmonisk, vel-
Harmonique, a. harmonisk. – m. Harmonika, c. [Seletøi; Hestetøi, n.
'Harnachement, m. Paalægning af
'Harnacher, v. a. lægge Hestetøi paa.
'Harnais, m. Harnisk, c.; Seletøi, Kiøretøi, n.
'Haro, m. (i Normandiet) Raab ved Paagribning ꝛc., Raab om Hielp.
'Harpagon, m. en Gnier.
se 'Harpailler, v. r. rives, brages.
'Harpe, f. Harpe, c.
'Harpeau, m. Entrehage, c.
'Harper, v. a. gribe, klemme med Hænderne. **se –**, v. r. rives og slaaes. – v. n. (om Heste) løfte Bagbenene hastigt op.
'Harpie, f. Harpie, c.; * gridsk Person; arrig Qvinde.

se 'Harpigner, v. r. fa. rives og slaaes.
'Harpin, m. Baadshage, c.
'Harpon, m. Harpun, c.
'Harponner, v. a. harpunere.
'Hart, f. Vidie; Strikke, hvormed een hænges. [n. Fare, c.
'Hasard, m. Hændelse, Tilfælde; Træf,
'Hasarder, v. a. vove, sætte paa Spil. **se —**, v. r. vove det, driste sig til; udsætte sig for Fare. [lig; farlig.
'Hasardeux, euse, a. forvoven; vove-
'Hase, f. Hunhare; Hunkanin, c.
'Hâte, f. Hast, Ilfærdighed, c.: **en —**, ad. hastigen; **à la —**, ad. i Hast.
'Hâter, v. a. paaskynde, drive paa. **se —**, v. r. skynde sig; **hâté**, p. tidlig; som har Hastværk.
'Hâteur, m. Slags Kiøkkenmester.
'Hâtier, m. Stegebuk, c.
'Hâtif, ive, a. for tidlig moden.
'Hâtille, f. fa. Stykke Kiød, som sendes til Venner i Slagtertiden.
'Hâtiveau, m. tidlig modne Pærer, Druer.
'Hâtivement, ad. moden før Tiden.
'Hâtiveté, f. Modenhed før Tiden.
'Hauban, m. T. Toug at holde en Stillads med; **haubans**, pl. Vanter paa et Skib. [Kran fast med Reb.
'Haubaner, v. a. giøre et Stillads. en
'Haubannier, m. Bundtmager, c.
'Haubert, m. Pantserskiorte, c.
'Hausse, f. hvad der tiener til at giøre en Ting høiere, Underlægning, c.
'Hausse-col, m. Ringkrave, c.
'Haussement, m. Forhøielse, c. **— d'épaules**, Trækken paa Skuldrene.
'Hausser, v. a. forhøie; opløfte, hæve; giøre høiere; * forøge; **— les épaules**, trække paa Skuldrene. — v. n. blive høiere, stige, gaae i Veiret. **se —**, v. r. reise sig, hæve sig op; (om Veiret) klares.
'Haut, haute, a. høi; ophøiet, hævet; opløftet; stor; stolt. — m. Høide; Overdeel, Top, c. — ad. høit, oppe; med høi Stemme; reent ud; stolt; **en —, là —**, opad; deroppe; ovenpaa; **d'en —**, ovenfra, fra Himlen.
'Haut-à-bas, m. Bissekræmmer, c.

'Hautain, aine, a. stolt, hovmodig.
'Hautbois, m. Hobo; Hoboist, c.
'Haut-de-chausses, m. Buxer, pl.
'Haut-dessus, m. T. første Discant.
'Haute-contre, m. T. anden Discant, Alt; Altsanger, c.
'Haute-futaie, f. høistammet Skov.
'Haute-justice, f. Overret, c.
'Haute-lice, f. Tapet af Silke og Uld.
'Haute-liceur, ell. **-licier**, m. Forfærdiger af Tapeter (**hautes-lices**).
'Haute-lutte, f. * **de —**, med Vold og Overmagt. [stolt; offentligen.
'Hautement, ad. dristigen; diervt; frit;
'Hautesse, f. Høihed (Æretitel).
'Haute-taille, f. T. høi Tenor.
'Hauteur, f. Høide; Høi; Høide paa Søen; * Stolthed, c. Hovmod, n.
'Haut-goût, m. fiin, krydret Smag paa Mad.
'Haut-justicier, m. Herre i Overretten.
'Haut-mal, m. Ligfald, n.
'Hâve, a. bleg, mager.
'Haveau, m. Tærskel; Knevel, c.
'Havir, v. a. svide. - v. n. & **se —**, v. r. blive forbrændt.
'Hâvre, m. Søhavn, c.
'Havre-sac, m. Randsel, Tornister, c.
'Hé, int. ih! hør!
'Heaume, m. Hielm; Roerstang, c.
Hebdomadaire, a. ugenlig.
Hebdomadier, m. **-ière**, f. Geistlig, hvis Uge det er at forrette Tienesten.
Héberger, v. a. fa. herbergere; modtage, give Logis.
Hébété, ée, a. dum. - m. Dumrian, c.
Hébéter, v. a. sløve, giøre dum.
Hébichet, m. Rørsigte, n
Hébraïque, a. hebraisk.
Hébraisme, m. hebraisk Talemaade, c.
Hébreu, a. hebraisk. - m. det hebraiske Sprog; en Hebræer. [Dyr.
Hécatombe, f. Offer af hundrede
Hèche, f. Vognstie, c.
Hectique, a. **fièvre —**, Snigfeber, hektisk Feber, c.
Hélas, int. ak! - m. Suk, Klage.
'Heler, v. a. praie et Skib.
Hélice, f. Sneglelinie; ydre Ørekreds.

Hélioscope, m. Solkikkert, c. Solglas, n. [Jaspis.
Héliotrope, m. Solsikke (Urt); Slags
Hellénique, a. hellenisk, gammelgræsk.
Hémicycle, m. halv Cirkel.
Hémisphère, m. Halvkugle; Halvdelen af Himmel- ell. Jordkuglen.
Hémistiche, m. halvt Vers.
Hémoptysie, f. Blodspytning, c.
Hémorragie, f. Blodstyrtning, c.
Hémorroïdale, f. Blodaare ved Endetarmen; lille Svaleurt.
Hémorroïdes, f. pl. Hæmorrhoider, gyldne Aare.
'Hennir, (udtales **Hanir**) v. n. vrinske.
'Hennissement, m. Vrinsken, c.
Hépar, m. T. (– **sulphuris**) Svovellever, c. [Leverurt, c.
Hépatique, a. hørende til Leveren. - f.
Hépatite, f. Leverinflammation; Leversteen, c. [Heraldik, Vaabenkunst, c.
Héraldique, a. **science** ell. **art** –,
'Hérant, m. Herold, c.
Herbacé, ée, a. blød, græsagtig, ikke træet. [Græsgang, Eng, c.
Herbage, m. allehaande Græs, Urter:
Herbe, f. Græs; Urt, c. [Græs.
Herbeiller, v. n. (om Vildsviin) æde
Herber, v. a. blege paa Græsset.
Herberie, f. Vorblegdam, c.
Herbette, f. kort Græs, spædt Græs.
Herbeux, euse, a. begroet med Græs.
Herbier, m. Urtebog, c. Herbarium, n. drøvtyggende Dyrs første Mave.
Herbière, f. Kone, som sælger Urter.
Herboriser, v. n. søge Urter, botanisere.
Herboriste, m. Urtekyndig; Urtemand, c.
Herbu, ue, a. begroet med Græs.
Hère, m. Slags Kortspil; Usling, Stymper, c.
Héréditaire, a. arvelig; arvet.
Hérédité, f. Arvepart; Arveret, c.
Hérésiarque, m. Begynder ell. Stifter af et Kietteri.
Hérésie, f. Kietteri, n.
Hérétique, a. kiettersk. - m. Kiætter, c.
'Hérissé, ée, p. & a. børstet, børstehaaret; * stivsindet; – **de,** besat med.

'Hérisser, v. n. & **se** –, v. r. reise sig; rage frem paa, over. - v. a. reise i Veiret; udspække en Muur.
'Hérisson, m. Pindsviin, n.; Kamhjul, n. Slagbom med Jernpigge paa.
'Hérissonne, f. Slags Kaalorm, Larve med Børster. [Arvelod, n.
Héritage, m. Arv; Arvepart, Arvegods;
Hériter, v. n. (**de q., de qc.**) arve. - v. a. (**qc.**) arve.
Héritier, m. **-ière,** f. Arving, c.
Herle, m. Slags Søravn.
Hermaphrodite, m. Tvetulle, c.
Hermétique, a. hermetisk, chymisk, tæt lukket.
Hermétiquement, ad. paa hermetisk Viis, lufttæt, lukket ved Smeltning.
Hermine, f. Hermelin, c.; Hermelinsskind, n.
'Herniaire, a. som vedkommer et Brok; **chirurgien** –, Broklæge, c.
'Hernie, f. Brok, Tarmebrok, n.
'Hernieux, euse, a. som har et Tar-
'Herniole, f. Brokurt, c. [mebrok.
Héroïde, f. Heltebrev, n. Heroide, c.
Héroïne, f. Heltinde, c. [(Digt).
Héroïque, a. heltemæssig, heroisk.
Héroïsme, m. Heltemod, n.
'Héron, m. Heire, c.
'Héronneau, m. liden Heire.
'Héronnière, f. Sted, hvor Heirerne
'Héros, m. Helt, c. [bygge Rede.
Herpe, f. herpetisk Udslæt; **herpes marines,** hvad der groer i Havet, og opkastes deraf, Bernsteen, Koraller &c.
'Hersage, m. Harvning, c.
'Herse, f. Harve, c.; Faldgitter; Stakitværk, n.; Trælysestage, c. Strop i en Blok (til Skibs).
'Herser, v. a. harve. [ning, Tvivl, c.
Hésitation, f. Stammen; Betænk-
Hésiter, v. n. støde an, stamme i Talen; staae i Tvivl, betænke sig.
Hétérodoxe, a. afvigende i Tro, vrangtroende.
Hétérodoxie, f. vrang Tro ell. Lære.
Hétérogène, a. af forskiellig Art, uensartet, heterogen. [geartethed, c.
Hétérogénéité, f. Forskiel i Art, Uli-

'**Hêtre**, m. Bøgetræ, n. Bøg, c.
Hétrurie, f. Hetrurien (Land).
Heure, f. Time, c.; Klokkeslet, n. **de bonne —**, tidligt; **tout à l'—**, strax; nylig. [ligviis.
Heureusement, ad. lykkeligen, lykke-
Heureux, euse, a. lykkelig, heldig.
'**Heurt**, m. Stød, n. Stødeu, c.
'**Heurter**, v. a. & n. støde, støde imod, paa; banke paa; * stride imod, komme for nær, saare. **se —**, v. r. støde sig; støde sammen.
'**Heurtoir**, m. Dørhammer, c.
Hexaëdre, a. sexsidet. - m. sexsidet Legeme. [c.
Hexagone, f. sexkantet. - m. Sexkant,
Hexamètre, a. & m. sexfodet (Vers): [Hexameter, c.
'**Hibou**, m. Ugle, c.
'**Hic**, m. fa. **voilà le —**, der er Knuden; Hovedpunct.
'**Hideux, euse**, a. hæslig, fæl, afskyelig.
'**Hie**, f. Brolæggerstampe, Jomfrue, Rambuk, c.
Hièble, f. Sommerhyld, Attik (Urt).
'**Hier**, v. a. ramme Brostene ell. Pæle [ned.
Hier, ad. i Gaar.
'**Hiérarchie**, f. Englenes Orden i Himmelen; geistligt Herredømme, Præstevælde.
'**Hiérarchique**, a. hierarkisk, Præste-.
Hiéroglyphe, m. Hieroglyphe, c.; Billedskrift, c.
Hippiatrique, f. Hestelægekunst, c.
Hippopotame, m. Nilhest, Flodhest, c.
Hirondelle, f. Svale, c.
Hispide, a. børstehaaret; * vranten.
'**Hisser**, v. a. hisse, heise.
Histérique, v. **Hystérique**.
Histoire, f. Historie; Beskrivelse; Tildragelse: Fortælling, c.
Historial, ale, a. historisk.
Historien, m. Historieskriver, c.
Historier, v. a. udsmykke med Zirater.
Historiette, f. lille Historie, lidet Eventyr.
Historiographe, m. Historieskriver, c.
Historique, a. historisk.
Histrion, m. Harlekin, Gjøgler; Komediant, c.
Hiver, m. Vinter, c.

Hivernal, ale, a. som henhører til Vinteren, Vinter-.
Hiverner, v. n. overvintre. **s'—**, v. r. vænne sig, hærde sig til Kulde.
'**Ho**, int. hei! hør engang! oh! ho! ho!
'**Hobereau**, m. Lærkefalk, c.; * fa. Straajunker, c.
'**Hoche**, f. Skure, Snit ind i noget.
'**Hochement**, m. **— de tête**, Rysten med Hovedet. [Korr.
'**Hochepot**, m. Slags Ragout med
'**Hochequeue**, m. Vipstiert, c.
'**Hocher**, v. a. ryste; rykke; (tilskynde); staae med Nakken (af Foragt).
'**Hochet**, m. Barne-Rangle, c.
Hogue, f. Høi, c.
Hoir, m. T. Arving, c.
Hoirie, f. T. Arvepart, c.
'**Holà**, int. hola! hør! sagte
'**Hollander**, v. a. trække Pennefjer gjennem hedd Aske. [der og Stikke.
Hollandiser, v. a. give hollandske Sæ-
'**Homard**, m. Hummer, c.
Hombre, m. Lhombrespil, n.; Lhom-
Homélie, f. Prædiken, c. [brespiller, c.
Homicide, m. Mord, Drab, n. Morder, c. - a. morderisk.
Hommage, m. Lehnspligt; Hylding; * Ærefrygt, Underdanighed, c.
Hommager, m. Vasal, Lehnsmand, c.
Hommasse, a. f. (om Fruentimmer) mandlig, mandagtig.
Homme, m. Menneske, n. Mand, c. Mandfolk, n.; **— d'affaires**, Commissionair; Huushovmester; **— de lettres**, Lærd. [i Landbrug).
Hommée, f. Dags Arbeide for en Mand
Hommesse, f. Mandinde (i Bibelen).
Hommelet, m. en lille Mand.
Homogène, a. ligeartet.
Homogénéité, f. Ligeartethed, c.
Homologation, f. Stadfæstelse for Retten. [gende.
Homologue, a. eens i Stilling, eensligge-
Homologuer, v. a. hjemle, stadfæste for Retten. [eenslydende.
Homonyme, a. som er lige af Navn;
Homonymie, f. Eenslyd, Ords Lighed
'**Hongre**, m. Vallak, c. [i Lyd.

'Hongrer, v. a. castrere en Hest.
Honnête, a. ærlig, retskaffen; anstændig, ærbar; høflig; god, rimelig, passende.
Honnêteté, f. Retskaffenhed, Redelighed; Høflighed, Belanstændighed, Ærbarhed; Erkiendtlighed, c.; **honnêtetés**, pl. Høflighedsbeviser.
Honneur, m. Ære; Æresbeviisning; Redelighed, c.; **honneurs**, pl. Æresposter; Æresbeviisninger.
'Honni, ie, a. haanet, vanæret.
'Honnir, v. a. p. u. forhaane, vanære, beskiæmme. [seet; anseelig.
Honorable, a. ærefuld, hæderlig; an-
Honoraire, a. som kun har Ære og Titel af et Embede; Æres-. – m. Honorar (Betaling).
Honorer, v. a. ære, agte høit; betale Honorar; (q. de qc.) beære med. s'–, v. r. (de qc.) giøre sig en Ære af.
Honorifique, a. som bringer Ære.
'Honte, f. Skamfuldhed, Undseelse; Skam; Skiændsel, c.
'Honteusement, ad. skiændigen, skammeligen, med Skam.
'Honteux, euse, a. undseelig, skamfuld; skammelig; skiændig.
Hôpital, m. Hospital, Sygehuus; Fattighuus, n.
'Hoquet, m. Hikke; Rysten, c.
'Hoqueton, m. Slags Kappe ell. Trøie for Retsbetientere.
Horaire, a. som betegner Timer; maales efter Timer; som skeer i en Time, [timeviis.
'Horde, f. Horde, Flok, c.
'Horion, m. fa. haardt Slag, Puf.
Horizon, m. Synskreds, Horizont, c.
Horizontal, ale, a. horizontal, vandret.
Horloge, f. Uhr; Timeglas; Uhrværk, n.
Horloger, m. Uhrmager; **horlogère**, f. Uhrmagerkone, c.
Horlogerie, f. Uhrmagerhaandværk; Handel med Uhre.
Hormis, prp. undtagen, foruden.
Horoscope, f. Nativitetsstilling; Spaadom af Stiernernes Stilling; **faire, tirer, dresser l'– de** ell. **à q.** forudsige eens Skiebne; **l'– d'une affaire**, en Tings Udfald. [hed, c.
Horreur, f. Afsky; Rædsel; Afskyelig-
Horrible, a. afskyelig, skrækkelig.
Horriblement, ad. afskyeligt; uhyre.
'Hors, prp. uden for; ude af; undtagen; **– de la loi**, n. e. fredløs; **– de prix**, for dyrt.
'Hors-d'oeuvre, m. Bisag, Biting; Episode; Sidebygning, Tilbygning; Biret, c. [Asyl; Hospital, n.
Hospice, m. Herberg for Reisende;
Hospitalier, ière, a. giæstfri.
Hospitalité, f. Giæstfrihed, c.; Giæstevenskab, n.
Hostie, f. Offerdyr, n. Hostie, Oblat, c.
Hostile, a. fiendtlig.
Hostilité, f. Fiendtlighed, c.
Hôte, m. **Hôtesse**, f. Vært; Værtinde; Giæst; Huusvært, c. den, som leier sig ind et Sted.
Hôtel, m. Hotel, n. Pallads, c. stort Giæstgiversted; **– de ville**, Raadhuus, n.
Hôtelier, m. **-ière**, f. Vært, Værtinde; Giæstgiver, c. [Værtshuus, n.
Hôtellerie, f. Giæstgivergaard, c.
'Hotte, f. Bærekurv, c.
'Hottée, f. en Bærekurv fuld.
'Hotteur, m. **-euse**, f. een, som bærer
'Houblon, m. Humle, c. [en Bærekurv.
'Houblonner, v. a. komme Humle paa.
'Houblonnière, f. Humlehave, c.
'Houe, f. Hakke; Kalkspade, c.
'Houer, v. a. hakke, omhakke.
'Houille, f. Steenkul, n.
'Houillière, f. Steenkulsgrube, c.
'Houle, f. huul Sø, stærk Søgang.
'Houlette, f. Hyrdestav, c.
'Houleux, euse, a. (om Havet) urolig efter et Uveir. [gen.
'Houpée, f. en Bølges Hævelse, Opsti-
'Houppe, f. Kvast, Dusk; Top, c.
'Houppelande, f. Slags Reisekiole, Kappe. [get; kæmme Uld.
'Houpper, v. a. giøre en Dusk paa no-
Hource, f. T. Bras, c.
'Hourdage, m. grovt Muurarbeide.
'Hourder, v. a. udrappe, kline med
'Houret, m. slet Jagthund. [Leer.

'**Hourvari**, m. Jæger-Skrig til Hundene: * fa. Hindring; stor Støi.

'**Houspiller**, v. a. fa. rive, ruske i een; * plage. se –, v. r. rives.

'**Houspillon**, m. fa. Slurk Viin.

'**Houssage**, m. Affeien, Afstøvning, c.; ydre Beklædning af Brædder paa en Mølle.

'**Houssaie**, f. Sted, begroet med Stikpalmer.

'**Houssard**, m. Husar, c.

'**Housse**, f. Skaberak, Hestedække; Betræk over Stole; Vogntæppe, n.; Dække over Kudskesædet.

'**Houssée**, f. Regnbyge; Skum.

'**Housser**, v. a. støve af med en Støvekost; * prygle af.

'**Houssine**, f. Spidsrod, c. Spanskrør, n.

'**Houssiner**, v. a. banke Støv af Klæder; * prygle af.

'**Houssoir**, m. Feiekost, Støvekost, c.

'**Housson**, m. Museiorn, c.

'**Houx**, m. Stikpalme, c. (Træ).

'**Hoyau**, m. Ryddehakke, c.

'**Huard**, m. Søørn, c.

'**Huche**, f. Deigtrug, n. Brødkiste; Meelkasse i Møllen.

'**Hucher**, v. a. kalde ad Hunde.

'**Huchet**, m. Jægerhorn, n.

'**Huée**, f. Skrig paa Jagten; * Hujen, Haanlatter ad een.

'**Huer**, v. a. jage Ulven med Hujen; * huje efter een. hysse, udlee. - v. n. tude.

'**Huette, Hulotte**, f. Natugle, c.

'**Huguenot**, m. **-otte**, f. Hugenot, Reformeert, c.

Huguenotte, f. Slags Ovn med en Potte til Kogning; Leergryde.

Huile, f. Olie, Olivenolie, c.

Huiler, v. a. smøre med Olie, tilberede med Olie.

Huileux, euse, a. olieagtig; fittet; besmurt.

Huilier, m. Oliekager; Oliekrukke, c.

Huilière, f. Oliekrukke, c. Olieglas, n.

Huir, v. n. skrige som en Hønsehøg.

Huis, m. Dør; T. **à – clos**, ved lukte Døre.

Huisserie, f. Dørkarm, Dørramme, c.

Huissier, m. Dørvogter; Pedel; Raadstuetiener; Retsbetient, c.

'**Huit**, a. otte. - m. den Ottende; Ottetal.

'**Huitaine**, f. Tid af otte Dage.

'**Huitième**, a. & m. ottende; Ottendedeel.

Huître, f. Østers, c.

Huîtrier, m. Østersfanger; Østershandler; Østerstyven (Fugl).

Hulot, m. Hul til Roerstangen.

'**Hulotte**, f. Natugle, c.

Humain, aine, a. menneskelig; human, menneskekierlig, venlig; **humains**, m. pl. Mennesker.

Humainement, ad. menneskeligen, menneskekierligen.

Humaniser, v. a. giøre menneskelig, sædelig; giøre føieligere; civilisere. s'–, v. r. blive mere human, mere føielig &c.

Humaniste, m. Humanist, een som forstaaer Skolevidenskaberne.

Humanité, f. Menneskenatur; Menneskeslægt; Humanitet, Menneskekierlighed; **humanités**, pl. Humaniora, Skolevidenskaber.

Humble, a. ydmyg, underdanig; simpel, ringe; nedrig.

Humectant, ante, a. befugtende; forfriskende.

Humectation, f. Befugtning; Udblødning, c.

Humecter, v. a. befugte; forfriske.

Humer, v. a. slurke ned, suge, indsuge.

Humeur, f. Fugtighed, Vædske; Sindsstemning; Lune; **humeurs**, pl. onde Vædsker.

Humide, a. fugtig, vaad. - m. det Fugtige.

Humidité, f. Fugtighed, c.

Humiliant, ante, a. ydmygende, beskæmmende.

Humiliation, f. Ydmygelse; Krænkelse, c.

Humilier, v. a. ydmyge; krænke. s'–, v. r. ydmyge sig.

Humilité, f. Ydmyghed, c.

Humoriste, a. lunefuld.

'**Hune**, f. Mers paa en Mast; Bielke, hvorpaa en Klokke hænger.

'**Hunier**, m. Mersseil, n.; Mersseilsstang, c.

'**Huppe**, f. Hærfugl; Fugletop, c.

'**Huppé, ée**, a. som har en Top, toppet; * fa. anseet, fornem; listig.

'**Hure**, f. Vildsvinshoved; Hoved paa en Lax ell. Giedde; * fa. stridt, børstet Haar.

'**Hurlement**, m. Hylen, Tuden, c.
'**Hurler**, v. n. hyle, tude.
'**Hussard**, v. **Houssard**.
'**Hutte**, f. Hytte, c.
'**Hutter**, v. a. brase Kaerne. **se –**, v. r. bygge sig en Hytte.
Hyacinthe, f. Hyacintblomst, c. en Ædelsteen.
Hydraulique, f. Videnskab om Vandmaskiner; Vandledningskonst. - a. hydraulisk. [re, n.
Hydre, f. Hydra, Vandslange, c.; Uhy-
Hydrocèle, f. Vandbrok, c.
Hydrocéphale, f. Vattersot i Hovedet.
Hydrographie, f. Beskrivelse om Vandet, Havet, Skibsfarten &c.
Hydrographique, a. hydrographisk.
Hydromel, m. Miød, c.
Hydrophobe, m. & f. een som lider af Vandskræk.
Hydrophobie, f. Vandskræk (Sygdom).
Hydropique, a. vattersotig.
Hydropisie, f. Vattersot, c.
Hydrostatique, f. Videnskab om flydende Legemers Ligevægt. - a. hydrostatisk.
Hydrotique, a. sveddrivende.
Hyène, f. Hyæne, c. [varelse.
Hygiène, f. Lære om Sundhedens Be-
Hygine, f. Helbredelseskonst, c.
Hygromètre, Hygroscope, m. Redskab at maale Luftens Fugtighed og Tørhed.
Hymen, m. Jomfruehinden.
Hymen, Hyménée, m. Ægteskabsguden Hymen; * Ægteskab.
Hymne, m. Hymne, Lovsang, c.
Hypécoon, m. Hornkummen, c.
Hyperbate, f. Ords Omsætning.
Hyberbole, f. Overdrivelse; Hyperbel.
Hyperbolique, a. hyperbolisk; overdreven. [a. nordlig.
Hyperborée, Hyperboréen, enne,
Hypercrise, f. T. heftig Omvexling af en Sygdom. [streng Kritikus.
Hypercritique, m. Erkedadler, alt for
Hyperdulie, f. T. Jomfru Marias Tilbedelse. [uden Tag.
Hypethre, m. aaben Bygning, Tempel
Hypnotique, a. søvnbringende.
Hypocondre, m. det Tynde i Siden; Miltsyg; Hypokondri, c.
Hypocondriaque, a. hypokondrisk, miltsyg. - m. Hypokondrist.
Hypocras, m. Slags Drik; krydret
Hypocrisie, f. Hykleri, n. [Viin.
Hypocrite, m. & f. Hykler, Skinhelligen. - a. hyklersk, skinhellig.
Hypogastre, m. det nederste af Underlivet. [Nederste af Livet.
Hypogastrique, a. som hører til det
Hypoglosse, m. Tungenerve, c.
Hypoglosside, f. Bulning under Tungen. [Støttepunct.
Hypomochlion, m. en Løftestangs
Hypophore, f. T. fistelagtig Byld.
Hypostase, f. T. Personlighed; Person; Bundfald af Urin.
Hypostatique, a. T. personlig.
Hypothécaire, a. som har Panteretighed til et Gods; som hører til Panteretten. [retvinklet Triangel.
Hypothénuse, f. Hypothenusen i en
Hypothèque, f. Hypothek, Underpant, Pant, n.
Hypothéquer, v. a. pantsætte.
Hypothèse, f. Hypothese, Forudsætning, Sætning der antages for sand; Mening. [grundet paa Hypotheser.
Hypothétique, a. hypothetisk, som er
Hypotypose, f. livelig Beskrivelse, levende Skildring.
Hyssope, f. Isop, c.
Hystéralgie, f. Modersygdom, c.
Hystérique, ad. hysterisk, modersyg.
Hystérocèle, f. T. Moderfald, n.
Hystérolithe, f. Modersteen, c.
Hystérotomie, f. Moderens-Anatomering, c.; Keisersnit, n.
Hystérotomotocie, f. Keisersnit, n.

I.

Iambe, m. T. Jambe, c. (Versefod).
Ichneumon, m. Pharaosrotte; Giøgsbreps, c.
Ichnographie, f. T. Grundtegning, c.
Ichthyocolle, f. Huusblas; Fiskelim, c.

Ichthyologie, f. Beskrivelse over Fisk.
Ici, ad. her, her paa Stedet; **jusqu'ici**, indtil nu, hidtil; – **bas**, her neden, her i Verden.
Iconoclaste, m. Billedforstyrrer, c.
Iconographie, f. Beskrivelse over Billeder og Statuer.
Iconologie, f. Udtydning af Billeder &c.
Ictérique, a. guulsotig; som fordriver
Idéal, m. Ideal, n. [Guulsot.
Idéal, ale, a. idealsk, indbildt.
Idée, f. Idee, c. Begreb, n. Forestilling; Tanke, c. Udkast, n.
Identifier, v. a. bringe to Ting under eet Begreb, identificere.
Identique, a. eens, identisk. [titet, c.
Identité, f. fuldkommen Lighed, Iden-
Idiome, m. Idiom, n. Mundart, c.
Idiot, ote, a. dum, vankundig, enfoldig. – m. Idiot, c.
Idiotisme, m. egen Talemaade, eget Udtryk i et Sprog.
Idolâtre, a. & m. f. afgudisk; Afgudsdyrker: som giør noget til sin Afgud; forelsket. [a. * forgude.
Idolâtrer, v. n. bedrive Afguderi. – v.
Idolâtrie, f. Afguderi, n. Afgudsdyrkelse, c.
Idole, f. Afgud, c. Afgudsbillede, n.
Idylle, f. Idyl, c. Hyrdedigt, n.
Ieuse, Yeuse, f. Steeneg, c.
If, m. Taxtræ, n.
Ignare, a. ulærd; uvidende.
Ignée, a. ildagtig.
Ignoble, a. uædel, lav, nedrig.
Ignominie, f. Vanære, Skam, c.
Ignominieux, euse, a. skammelig, vanærende.
Ignoramment, ad. af Uvidenhed.
Ignorance, f. Uvidenhed, c.
Ignorant, ante, a. uvidende.
Ignoré, ée, p. & a. ubekiendt; skiult.
Ignorer, v. a. ikke vide, være uvidende om.
Il, pron. han; den, det. **Ils**, pl. de.
Ile (Isle), f. Ø, c.
Iléon, m. Langtarmen.
Iliaque, a. T. **passion** –, Miserere, Tarmegigt.
Illégal, ale, a. ulovlig, lovstridig.

Illégalité, f. Lovstridighed, c.
Illégitime, a. uretmæssig, utilladelig; uretmæssig; uægte.
Illégitimité, f. Uretmæssighed, c.
Illettré, Illitéré, ée, a. ustuderet; uvidende. [slavisk.
Illibéral, ale, a. ikke liberal; nedrig,
Illicite, a. utilladelig, forbuden ved Love.
Illimité, ée, a. uindskrænket, ubegrænd-
Illuminatif, ive, a. oplysende. [set.
Illumination, f. Oplysning; Inspiration, c. [nat, Sværmer, c.
Illuminé, ée, p. oplyst. – m. Illumi-
Illuminer, v. a. oplyse; illuminere.
Illusion, f. Skuffelse, c. Blændværk, Bedrag; falskt Skin, n.
Illusoire, a. falsk, bedragelig, skuffende.
Illustration, f. Oplysning, Forklaring; Glands, Hæder, c.
Illustre, a. berømt; herlig.
Illustrer, v. a. giøre berømt, udmærke; forklare. [tel).
Illustrissime, a. glorværdig (Æreti-
Ilot, m. liden Ø. [stilling, c.
Image, f. Billede, n. Afbildning; Fore-
Imager, m. –**ère**, f. Billedkræmmer, c.
Imaginable, a. optænkelig, tænkelig.
Imaginaire, a. indbildt.
Imaginatif, ive, a. opfindsom.
Imagination, f. Indbildning; Forestilling: Indbildningskraft, c.
Imaginative, f. Indbildningskraft, c.
Imaginer, v. a. opfinde, tænke sig, optænke. **s'**–, v. r. forestille sig: indbilde sig; troe. [taabelig.
Imbécille, a. svag, svag af Forstand,
Imbécillité, f. Forstands Svaghed, Enfoldighed, c.
Imberbe, a. n. c. skiæggeløs; ung.
Imbiber, v. a. fugte, giennembløde. **s'**–, v. r. trække Fugtighed i sig, blødes.
Imbriaque, a. fa. aldeles perialiseret.
Imbu, ue, a. giennemblødt; * **de qc.** indtagen af, fuld af.
Imitable, a. som kan efterlignes.
Imitateur, m. –**trice**, f. Efterligner, c.
Imitatif, ive, a. efterlignende.
Imitation, f. Efterlignelse, c.
Imiter, v. a. efterligne, efterabe.

Immaculée, a. f. (om Jomfru Maria) ubesmittet. [staaer feil.
Immanquable, a. ufeilbar, som ikke
Immatérialité, f. Ulegemlighed, c.
Immatériel, elle, a. ulegemlig, som ei bestaaer af Materie.
Immatriculation, f. Indskrivelse i Register (Matrikul).
Immatricule, f. Indskrivningsbeviis, n.
Immatriculer, v. a. indskrive i Register (Matrikulen).
Immaturité, f. Umodenhed, c.
Immédiat, ate, a. umiddelbar.
Immédiatement, ad. umiddelbart.
Immémorial, ale, a. umindelig.
Immense, a. umaalelig; uendelig.
Immensité, f. Umaaleligher, Uendelighed, c.
Immersion, f. Neddypning, Neddykning, c.; T. en Planets Indtrædelse i en andens Skygge. [ligt Gods.
Immeuble, a. & m. urørlig; ubevæge-
Imminent, ente, a. forestaaende, overhængende. [T. tilegne sig en Arv.
s'Immiscer, v. r. blande sig i noget;
Immiséricordieux, euse, a. ubarmhiertig. [delse af et Arvegods.
Immixtion, f. Indblanding; Tiltræ-
Immobile, a. ubevægelig.
Immobilier, ière, a. angaaende urørligt Gods. - m. urørligt Gods.
Immobilité, f. Ubevægelighed; * Standhaftighed, c.
Immodération, f. Umaadelighed, c.
Immodéré, ée, a. umaadelig; overdreven. [stændig.
Immodeste, a. ubeskeden, uartig, uan-
Immodestie, f. Ubeskedenhed, Uanstændighed, c.
Immolation, f. Offring, c.
Immoler, v. a. offre; * opoffre.
Immonde, a. T. ureen.
Immondices, f. pl. Ureenlighed, c.; Snavs, Skarn, n. [delig.
Immoral, ale, a. n. c. umoralsk, usæ-
Immoralité, f. n. c. Usædelighed, Mangel paa Moralitet.
Immortaliser, v. a. forevige, gjøre udødelig.

Immortalité, f. Udødelighed, c.
Immortel, elle, a. udødelig, evig.
Immortelle, f. Evighedsblomst, c.
Immuable, a. uforanderlig.
Immunité, f. Befrielse for Afgifter.
Immutabilité, f. Uforanderlighed, c.
Impair, a. ulige. (om Tal).
Impalpable, a. ufølelig, fiin.
Impardonnable, a. utilgivelig.
Imparfait, aite, a. ufuldkommen; ufuldstændig; ufuldendt. - m. T. Imperfect, n.
Impartial, ale, a. upartisk.
Impartialité, f. Upartiskhed, c.
Impartible, a. uadskillelig.
Impassibilité, f. Egenskab, ei at være underkastet Lidelser; n. c. Følesløshed, c. [følesløs.
Impassible, a. ikke udsat for Lidelser;
Impatience, f. Utaalmodighed, c.
Impatient, ente, a. utaalmodig; fortrøden.
Impatienter, v. a. vække Utaalmodighed. s'—, v. r. blive utaalmodig.
s'Impatroniser, v. r. fa. trænge sig ind, blive Herre et Sted.
Impayable, a. ubetalelig.
Impeccabilité, f. T. Frihed for Synd.
Impeccable, a. uden Synd, som ei kan synde. [lighed; Ugrundelighed, c.
Impénétrabilité, f. Uigjennemtrænge-
Impénétrable, a. uigjennemtrængelig; uransagelig. [færdighed, c.
Impénitence, f. Forhærdelse, Ubod-
Impénitent, ente, a. ubodfærdig, forhærdet.
Impense, f. T. Omkostninger.
Impératif, m. Imperativus.
Impératif, ive, a. befalende, bydende.
Impératrice, f. Keiserinde, c.
Imperceptible, a. umærkelig; ubegribelig.
Imperfection, f. Ufuldkommenhed, Mangel. **Imperfections**, pl. Defecter (af en Bog).
Impérial, ale, a. keiserlig.
Impériale, f. Himmel, Overdeel af en Karet; Sengehimmel; Keiserblomme. Keiserkrone, c. (Blomst).

Impérieux, euse, a. herskesyg, stolt; bydende.
Impérissable, a. uforgængelig.
Impéritie, f. Uerfarenhed, Ukyndighed, c.
Imperméable, a. T. uigiennemtrængelig.
Impersonnel, a. m. T. verbe –, upersonligt Verbum.
Impertinence, f. Uartighed, Uforskammethed, fornærmelig Tale; Urimelighed, c.
Impertinent, ente, a. uartig, uforskammet, grov; usømmelig.
Imperturbable, a. som ei kan forstyrres, foruroliges; urokkelig.
Impétrable, a. som kan erholdes.
Impétrant, ante, a. Impetrant, som faaer Bevilling.
Impétration, f. Erholdelse af en Naade, Frihed &c.
Impétrer, v. a. erholde, faae Bevilling.
Impétueux, euse, a. heftig, voldsom; stormende.
Impétuosité, f. Heftighed, Voldsomhed, c.
Impie, a. ugudelig, ryggesløs.
Impiété, f. Ugudelighed, c.
Impitoyable, a. ubarmhiertig.
Implacable, a. uforsonlig.
Implanter, v. a. T. indplante; indsætte.
Implexe, a. T. omskiftende, forviklet.
Implication, f. Indvikling i en Forbrydelse.
Implicite, a. indbefattet, underforstaaet; **foi –,** Kulsviertro, c.
Impliquer, v. a. inddrage, indvikle med i en Sag; medføre; **– contradiction,** indeholde Modsigelse.
Imploration, f. p. u. Anholdelse, Ansøgning, c.
Implorer, v. a. anholde med Bøn, paakalde.
Impoli, ie, a. uhøflig, uartig, usleben.
Impolitesse, f. Uhøflighed, c.
Impolitique, a. n. c. upolitisk, uklog.
Importance, f. Vigtighed, Anseelse, c.; **d'–,** ad. fa. tilgavns, saare.
Important, ante, a. vigtig, magtpaaliggende, betydelig. - m. Hovedsagen; stolt Person.
Importer, v. a. indføre fremmede Varer. - v. n. have at betyde, være magtpaaliggende; **n'importe,** det siger intet.
Importun, une, a. besværlig; paatrængende; trættende.
Importuner, v. a. falde til Besvær, uleilige; trætte.
Importunité, f. Paatrængenhed, c.; Overhæng, n.
Imposable, a. hvad der kan lægges Afgift paa.
Imposant, ante, a. imponerende, anseelig.
Imposer, v. a. paalægge Hænder; paalægge, paabyde; give een Navn; indgyde Ærbødighed; T. skyde ud; skrue i Form; **en – à q.,** lyve for een, giøre een noget vis.
Imposition, f. Hænders Paalæggelse; Paalægning, c.; Paalæg, n.
Impossibilité, f. Umulighed, c.
Impossible, a. umulig.
Imposteur, m. Bedrager; falsk Lærer, Bagvadsker, c. - a. bedragerisk, falsk.
Imposture, f. Bedrageri, n.; Bagvadskelse, c.; Hykleri, n.
Impôt, m. Paalæg, n.; Skat, Afgift, c.
Impotent, ente, a. uduelig; vanfør; impotens; Krøbling.
Impraticable, a. ugiørlig; ufremkommelig; ikke at bruge; uomgængelig.
Imprécation, f. Forbandelse, ondt Ønske.
Imprégnation, f. en Vædskes Indtrængen, Indsugelse i et Legeme.
Imprégner, v. a. trænge ind, besvangre; * indprente. **s'–,** v. r. giennemtrænges af.
Imprenable, a. uovervindelig.
Imprescriptibilité, f. T. Egenskab at der ei kan faaes Hævd paa en Ting.
Imprescriptible, a. T. som ei kan vindes Hævd paa.
Impression, f. Indtryk, Præg, n.; Indvirkning, c.; Tryk, n.; en Bogs Trykning, c.
Imprévoyance, f. Uforsigtighed, c.
Imprévoyant, ante, a. uforsigtig.
Imprévu, ue, a. uforudseet, uformodet.
Imprimé, m. trykt Skrift.
Imprimer, v. a. paatrykke, præge; trykke en Bog; aftrække, aftrykke; * indprente; T. male Grunden.

Imprimerie, f. Bogtrykkerkonst, c.; Bogtrykkeri, n.
Imprimeur, m. Bogtrykker; Trykker, c.
Imprimure, f. Grund, Grundfarve paa Lærred. [usandsynlig.
Improbable, a. som ei kan bevises;
Improbation, f. Misbilligelse, c.
Improbité, f. n. c. Uredelighed, c.
Impromptu, m. Indfald, Svar, Digt som forfattes strax.
Impropre, a. uegentlig, figurlig.
Impropriété, f. det Uegentlige i et Ords Brug.
Improuver, v. a. misbillige.
Improvisateur, m. **-trice**, f. Improvisator; Digter som forfatter strax paa Stedet. [delse.
Improviser, v. a. digte uden Forbere-
Imprudence, f. Uklogskab, Uforsigtighed, c.
Imprudent, ente, a. uklog, uforsigtig.
Impubère, a. umyndig. [hed, c.
Impudence, f. Uforskammethed, Fræk-
Impudent, ente, a. uforskammet, fræk, ublu.
Impudicité, f. Ukydskhed, Utugt, c.
Impudique, a. ukydsk, utugtig.
Impugner, v. a. (om Meninger) modsige, stride imod.
Impuissance, f. Uformuenhed; Udygtighed til at avle Børn.
Impuissant, ante, a. afmægtig, uformuende; impotent, udygtig.
Impulsif, ive, a. drivende, tilskyndende.
Impulsion, f. Stød, n.; Impuls; Tilskyndelse, c.
Impunément, ad. ustraffet, uhævnet.
Impuni, ie, a. ustraffet, uhævnet.
Impunité, f. Strafs Eftergivelse, Fritagelse, Strafs Udeblivelse.
Impur, ure, a. ureen; * ukydsk.
Impureté, f. Ureenhed; * Utugt, c.
Imputable, a. tilregnelig; til Afdrag.
Imputation, f. Afregning, Fradragning, c.; T. Beskyldning, c.; Tilregning af Christi Fortieneste.
Imputer, v. a. beskylde; tilregne, tilskrive; T. regne sig til Gode; fradrage, afdrage.

Inabordable, a. hvor man ei kan lande; utilgængelig; ikke let at faae i Tale.
Inaccessible, a. utilgængelig; ikke at faae i Tale. [at enes med.
Inaccommodable, a. uforligelig, ikke
Inaccostable, a. uomgiængelig.
Inaccoutumé, ée, a. usædvanlig; uvant.
Inactif, ive, a. uvirksom.
Inaction, f. Uvirksomhed, c. [lig.
Inadmissible, a. utilladelig, uantage-
Inadvertance, f. Uagtsomhed, c.
Inaliénable, a. uafhændelig, som ei kan sælges ell. skiødes bort.
Inalliable, a. uforenelig.
Inaltérable, a. uforanderlig.
Inamissibilité, f. Umistelighed, Utabelighed, c.
Inamissible, a. umistelig, utabelig.
Inanimé, ée, a. livløs; * ikke livelig.
Inanité, f. Tomhed; * Forfængelighed, c. [af Mangel paa Føde.
Inanition, f. Afkræftelse, Kraftløshed
Inaperçu, ue, a. n. c. ubemærket.
Inapplicable, a. uanvendelig.
Inapplication, f. Mangel paa Flid; Uagtsomhed, c.
Inappliqué, ée, a. uagtsom, efterladen.
Inappréciable, a. uskatteerlig.
Inaptitude, f. Udygtighed, Uduelighed, c.
Inarticulé, ée, a. utydeligt udtalt.
Inattendu, ue, a. uventet.
Inattentif, ive, a. uopmærksom.
Inattention, f. Uopmærksomhed, Uagtsomhed, c. [se i et Embede.
Inauguration, f. Indvielse, Indsættel-
Inaugurer, v. a. indvie, indsætte.
Incaguer, v. a. fa. trodse, byde Trods.
Incahotable, a. (om en Kareet) som ikke støder.
Incalculable, a. uberegnelig.
Incantation, f. Besværgelsesformular; Manen, c. [Stand til.
Incapable, a. uduelig, uskikket, ikke i
Incapacité, f. Uduelighed, c.
Incarcération, f. n. c. Indspærring, c.
Incarcérer, v. a. n. c. sætte i Fængsel.
Incarnadin, ine, a. & m. ridsfarvet; blegrød Farve.

Incarnat, ate, a. & m. incarnat, høi-
rød; Kiødfarve. [til at være.
Incarnatif, ive, a. som bringer Kiød
Incarnation, f. T. Christi Manddoms
Annammelse; Menneskeblivelse, c.
Incarné, ée, a. T. som er bleven Kiød
(Menneske); * fa. skindbarlig.
s'Incarner, v. r. antage menneskelig
Skikkelse (om Christo); faae nyt Kiød.
Incartade, f. fræk Fornærmelse, Be-
skæmmelse; dum Streg, c.
Incendiaire, m. Mordbrænder, c. – a.
mordbrændersk.
Incendie, m. Ildebrand, Ildløs;
* Oprørsflamme, c.
Incendié, m. **-ée**, f. Brandlidt, c.
Incendier, v. a. afbrænde, sætte Ild
paa. [ubestemt.
Incertain, aine, a. uvis; tvivlsom;
Incertitude, f. Uvished, Ubestemthed, c.
Incessamment, ad. uforløvet; uophør-
Inceste, m. Blodskam, c. [ligen.
Incestueux, euse, a. blodskienderSk.
Incharitable, a. ukiærlig, uchristelig.
Incidemment, ad. ved Leilighed, som
Bisag.
Incidence, f. T. Sammenstød; Ind-
fald, n.; **angle d'–**, Indfalds Vinkel.
Incident, m. Tilfælde, noget som mø-
der; Biomstændighed; Vanskelighed, c.;
Bisag der omtvistes.
Incident, ente, a. som møder, ind-
træffer ved en Sag; indfaldende.
Incidentaire, m. een som gior Vanske-
ligheder, Chicaneur.
Incidenter, v. n. holde sig op ved Bi-
sager, chicanere, opkaste Vanskeligheder.
Incinération, f. Forbrændelse til Aske.
Incirconcis, ise, a. uomskaaren.
Inciser, v. a. T. giøre Indsnit i; æde
ind, opløse, fordele.
Incisif, ive, a. indskærende; opløsende,
delende; **dents incisives**, Skiære-
tænder.
Incision, f. Indsnit, n.
Incitatif, ive, a. opæggende, stimule-
rende, drivende.
Incitation, f. Tilskyndelse, Opæggelse, c.
Inciter, v. a. tilskynde, drive, opægge.

Incivil, ile, a. uhøflig; ikke efter bor-
gerlige Love.
Incivilité, f. Uhøflighed, c.
Incivique, a. n. c. uborgerlig.
Incivisme, m. n. c. Mangel paa Bor-
gersind. [Ubarmhiertighed, c.
Inclémence, f. Haardhed; Strenghed;
Inclinaison, f. en Liniés, Flades Boi-
ning ell. Helding.
Inclinant, ante, a. heldende sig til en
Side; (**à**) tilbøielig til.
Inclination, f. Buk, n.; Bøining,
Heldning; Tilbøielighed; Drift; Hen-
givenhed; Kiærlighedsforstaaelse; Kiæ-
reste, c.
Incliner, v. a. hælde, bøie. – v. n. (**à,
de**) hælde til, imod; være tilbøielig til.
s'–, v. r. hælde sig; bøie sig; bukke.
Inclus, use, p. indlagt, indsluttet;
l'incluse, det vedlagte Brev.
Inclusivement, ad. inclusive, iberegnet,
indbefattet.
Incognito, ad. ukiendt. [gende.
Incohérent, ente, a. usammenhæn-
Incombustible, a. uforbrændelig.
Incommensurable, a. som ei kan
maales med et fælles Maal.
Incommode, a. ubeqvem; besværlig.
Incommodé, ée, p. besværet; syg,
upasselig; trængende. [qvemt.
Incommodément, ad. besværligt, ube-
Incommoder, v. a. besvære, uleilige.
s'–, v. r. giøre sig Uleilighed; blive
upasselig.
Incommodité, f. Besværlighed; Ulei-
lighed; Forlegenhed; Upasselighed, c.
Incommunicable, a. som ei kan med-
deles. [tages Eieren.
Incommutable, a. T. som ei kan fra-
Incomparable, a. uforlignelig.
Incompatibilité, f. Uforbragelighed,
Uforenelighed, c. [enelig.
Incompatible, a. uforbragelig, ufor-
Incompétence, f. Ubeføiethed til at
dømme. [petent.
Incompétent, ente, a. ubeføiet, incom-
Incomplaisant, ante, a. p. u. uføielig.
Incomplet, ète, a. ufuldstændig.
Incomplexe, a. usammensat, enkelt.

Incompréhensibilité, f. Ubegribelighed, c. [uforklarlig.
Incompréhensible, a. ubegribelig,
Inconcevable, a. ubegribelig; overordentlig.
Inconciliable, a. uforenelig. [sel.
Inconduite, f. slet, uforstandig Opfør-
Incongru, ue, a. mod Grammatikens Regler; usømmelig.
Incongruité, f. Feil imod Grammatiken: Usømmelighed, c.
Inconnu, ue, a. ubekiendt; ukiendt.
Inconséquence, f. urigtig Følge; Modsigelse; Inconseqvents, c.
Inconséquent, ente, a. inconseqvent, ikke overeensstemmende med sig selv.
Inconsidération, f. Ubetænksomhed, c.
Inconsidéré, ée, a. ubetænksom, ube-
Inconsolable, a. utrøstelig. [findig.
Inconstamment, ad. ustadigt, ubestandigen. [hed, c.
Inconstance, f. Ubestandighed, Ustadig-
Inconstant, ante, a. ubestandig, flygtig, ustadig.
Incontestable, a. ustridig, uomtvistelig.
Incontinence, f. Uafholdenhed, Ukydskhed, c. [umaadelig, ukydsk.
Incontinent, ente, a. ikke afholdende,
Incontinent, ad. strax, paa Stand.
Inconvenable, a. upassende.
Inconvenance, f. n. c. Usømmelighed, c. [hagelighed; Hindring, c.
Inconvénient, m. slem Følge, Ube-
Inconvertible, a. ikke at forandre, omdanne. [uforanderlig.
Inconvertissable, a. uomvendelig;
Incorporalité, f. Ulegemlighed, c.
Incorporation, f. to Legemers Forening; Indlemmelse, c.
Incorporel, elle, a. ulegemlig; urørlig.
Incorporer, v. a. forene, indlemme.
Incorrect, ecte, a. urigtig, som har Feil. [tighed, c.
Incorrection, f. Urigtighed; Unøiag-
Incorrigibilité, f. Uforbederlighed, c.
Incorrigible, a. uforbederlig.
Incorrompu, ue, a. ufordærvet.
Incorruptibilité, f. Uforkrænkelighed; * Ubestikkelighed, c.
Incorruptible, a. uforkrænkelig, uforraadnelig; * ubestikkelig.
Incorruption, f. Uforkrænkelighed, Ufordærvelighed, c.
Incrassant, ante, a. fortykkende.
Incrassation, f. T. Fortykkelse, c.
Incrasser, v. a. T. fortykke.
Incrédibilité, f. Utroelighed, c.
Incrédule, a. vantro, ei lettroende.
Incrédulité, f. Vantro, c.
Incréé, ée, a. uskabt.
Incriminer, v. a. n. c. anklage, beskylde.
Incroyable, a. utrolig, overvættes. — m. Spradebasse, Laps, c.
Incruster, v. a. beklæde en Muur med Marmor &c.; indlægge med Zirater.
Incubation, f. Rugning, Liggen paa [Æg.
Incube, m. Maren; Mareriden.
Inculpation, f. Beskyldning, c.
Inculper, v. a. beskylde, anklage. **l'inculpé**, den Tiltalte.
Inculquer, v. a. indskiærpe, indprente.
Inculte, a. udyrket; * raa.
Incurable, a. ulægelig.
Incurie, f. Sorgløshed, c.
Incuriosité, f. Mangel paa Videbegierlighed. [Land.
Incursion, f. Streiftog, Indfald i et
Inde, m. Indigo; **bois d' —**, Campeschetræ, n. [lighed, c
Indécence, f. Uanstændighed, Usømme-
Indécent, ente, a. uanstændig, usømmelig.
Indéchiffrable, a. som ikke kan dechiffreres; dunkel, ulæselig; ubegribelig.
Indécis, ise, a. uafgiort; tvivlraadig; uvis, ubestemt. [declinere.
Indéclinable, a. T. som ei lader sig
Indéfectible, a. uophørlig, som vedvarer.
Indéfense, f. n. c. Værgeløshed, c.
Indéfini, ie, a. ubestemt; vag.
Indéfinissable, a. som ikke lader sig definere, uforklarlig.
Indélébile, a. uudslettelig.
Indélibéré, ée, a. uoverlagt, ubesindig.
Indemne, a. skadesløs.
Indemniser, v. a. holde skadesløs.
Indemnité, f. Skadesløsholdelse, c.

Indépendamment, ad. uafhængigen; (**de**) uden Hensyn til, foruden.
Indépendance, f. Uafhængighed, c.
Indépendant, ante, a. uafhængig; som ei staaer under nogen.
Indéstructible, a. uødelæggelig.
Indétermination, f. Raadvildhed, Uvished, c. [vild, uvis.
Indéterminé, ée, a. ubestemt; raad-
Indévot, vote, a. uandægtig, som viser Ringeagt for Gudsdyrkelsen.
Indévotion, f. Uandægtighed; Ringeagt for Gudsdyrkelsen.
Index, m. en Bogs Register; Index; Viser; Pegefinger, c.
Indicateur, m. Pegefingerens Muskel.
Indicatif, ive, a. tilkiendegivende, betegnende. - m. T. Indicativ.
Indication, f. Anviisning, c.; Kiendetegn, Symptom, n.
Indice, m. Tegn, Kiendetegn, n.; Angivelse; Fortegnelse paa forbudne Bøger.
Indicible, a. usigelig.
Indiction, f. Sammenkaldelse til et Concilium; Periode af 15 Aar.
Indienne, f. Sirts, fiint Kattun.
Indifféremment, ad. ligegyldigt; uden Forskiel.
Indifférence, f. Ligegyldighed; Kulde, c.
Indifférent, ente, a. ligegyldig; ikke interesserende; hverken god ell. ond.
Indigénat, m. Indfødsret, c.
Indigence, f. Mangel, Trang, stor Fattigdom, c. [m. en Indfødt.
Indigène, a. indfødt; indenlandsk. -
Indigent, ente, a. trængende, fattig.
Indigeste, a. ufordøielig; ufordøiet; slet ordnet.
Indigestion, f. Ufordøielighed, c.
Indignation, f. Fortrydelse, Uvillie, Harme, c. [skammelig.
Indigne, a. (**de**) uværdig; upassende;
Indigné, ée, a. vred, opbragt.
Indigner, v. a. opbringe, vække Indignation, opirre. **s'–**, v. r. blive vred, harmes, opføres.
Indignité, f. Uværdighed; Beskæmmelse; skiendig Behandling, c.
Indigo, m. Indigo; Indigoplante.
Indigoterie, f. Indigoplantage; Sted, hvor Indigo tilberedes. [handler, c.
Indigotier, m. Indigoplante; Indigo-
Indiquer, v. a. angive, tilkiendegive; vise, paapege; anvise; bestemme; beramme; tilsige. [*skiult, krum.
Indirect, ecte, a. indirect, middelbar;
Indiscernable, a. som ikke kan skielnes.
Indisciplinable, a. uregierlig, gienstridig.
Indiscipline, f. Mangel paa Krigstugt.
Indiscipliné, ée, a. adisciplineret, uden Mandstugt.
Indiscret, ète, a. ubeskeden; ubesindig, ubetænksom; som ei kan tie.
Indiscrétion, f. Ubetænksomhed, Ubesindighed: Røben af Hemmeligheder.
Indispensable, a. uundgaaelig, som man ei kan skaanes for.
Indisposé, ée, a. upasselig.
Indisposer, v. a. giøre vred; giøre ugunstig: giøre upasselig.
Indisposition, f. Upasselighed; ugunstig Stemning, c.
Indisputable, a. ustridig, uomtvistelig.
Indissoluble, a. uopløselig; *ubrødelig. [lig.
Indistinct, incte, a. umærkelig, utyde-
Individu, m. enkelt Ting; Individ; Person.
Individualiser, v. a. betragte særskilt; afsondre, individualisere.
Individualité, f. Individualitet; Eiendommelighed, c.
Individuel, elle, a. som vedkommer Individet: som angaaer en enkelt Person; hver for sig; enkelt.
Indivis, ise, a. T. udeelt; **par –**, i Fællesskab.
In-dix-huit, m. Octodezformat.
Indivisible, a. udelelig.
Indocile, a. ulærvillig; uregierlig.
Indocilité, f. Ulærvillighed, c.
Indolence, f. Ligegyldighed; Træghed; Skiødesløshed; Følesløshed, c.
Indolent, ente, a. ligegyldig; skiødesløs; dorsk; følesløs.
Indomptable, a. ustyrlig, uregierlig.
Indomté, ée, a. utæmmet, vild.

In-douze, m. Duodezformat.
Indu, ue, a. utilbørlig, uret, upassende; usædvanlig.
Indubitable, a. upaatvivlelig, vis.
Induction, f. Tilskyndelse, Overtalelse; Slutning, c. [hidlede, slutte af.
Induire, v. a. tilskynde, lede, forlede til;
Indulgence, f. Lemfældighed, Overbærelse; Skaansel, Eftergivelse, c.; Afslad.
Indulgent, ente, a. lemfældig, overbærende, skaansom.
Indult, m. pavelig Bevilling til at bortgive visse Kald. [ligen.
Indûment, ad. utilbørligen, uretmæssigen.
Induration, f. Forhærdelse, c.
Industrie, f. Behændighed; Vindskibelighed; Driftighed; Konstflid; Industri, c.
Industriel, elle, a. n. c. hørende til Industri, Konstflid. - m. een som driver en Næringsvei; een som lever af Hæleri, Bedrag o. dsl.
Industrieux, euse, a. behændig, konstfærdig; vindskibelig, driftig.
Inébranlable, a. urokkelig; standhaftig.
Inédit, ite, Inedité, ée, a. n. c. utrykt, ikke udgivet.
Ineffable, a. udsigelig.
Ineffaçable, a. uudslettelig.
Inefficace, a. uvirksom, frugtesløs.
Inefficacité, f. Uvirksomhed, Kraftløshed, c. [findet.
Inégal, ale, a. ulige; ujevn; * vægelsindet.
Inégalité, f. Ulighed; Ujevnhed; Uregelmæssighed; Ubestandighed, c.
Inélégance, f. Mangel paa Ziirlighed.
Inénarrable, a. uudsigelig.
Inepte, a. uduelig; tosset; urimelig.
Ineptie, f. Dumhed, c.; urimeligt Væsen.
Inépuisable, a. uudtømmelig.
Inerme, a. ubevæbnet; uden Braad.
Inerte, a. n. c. træg; dorsk.
Inertie, f. Træghed; Dorskhed; Uvirksomhed, c.
Inespéré, ée, a. uventet. [somhed, c.
Inestimable, a. uskatteerlig.
Inévitable, a. uundgaaelig.
Inexact, acte, a. unøiagtig, uagtsom.
Inexactitude, f. Unøiagtighed, Skjødesløshed, c.
Inexcusable, a. uundskyldelig, uforsvarlig. [Uopfyldelse, c.
Inexécution, f. efterladt Fuldbyrdelse;
Inexorable, a. ubønhørlig, uforsonlig.
Inexpérience, f. Uerfarenhed, c.
Inexpérimenté, ée, a. uerfaren, uforsøgt.
Inexpiable, a. som ei kan udsones.
Ineplicable, a. uforklarlig, uopløselig
Inexprimable, a. usigelig.
Inexpugnable, a. uovervindelig, uindtagelig.
Inextinguible, a. uudslukkelig.
Inextricable, a. sammenviklet, som man ei kan rede sig ud af. [lighed, c.
Infaillibilité, f. Ufeilbarhed, Paalidelighed, c.
Infaillible, a. ufeilbar, sikker.
Infaisable, a. ugiørlig. [rig.
Infamant, ante, a. vanærende, ærerørig.
Infamation, f. Beskæmmelse, Skamplet, c. [afskyelig.
Infame, a. skiændig, skammelig, æreløs; afskyelig.
Infamer, v. a. giøre æreløs; vanære.
Infamie, f. Æreløshed; Skamplet; Skiændsel; skammelig Gierning. **Infamies**, pl. Skieldsord. [inde, c.
Infant, m. **-ante**, f. Infant; Infantinde, c.
Infanterie, f. Fodfolk, n.
Infanticide, m. Barnemord, n.; Barnemorder, c.
Infatigable, a. utrættelig; ufortrøden.
Infatuation, f. Forgabelse, daarskabsfuld Indtagelse.
Infatuer, v. a. (q. de qc.) indtage een for noget, bedaare. s'–, v. r. forgabe sig (de ..., i ...).
Infécond, onde, a. ufrugtbar.
Infécondité, f. Ufrugtbarhed, c.
Infect, ecte, a. stinkende; fuul; forraadnet; smittet. [peste; * smitte.
Infecter, v. a. opfylde med Stank, forpeste; * smitte.
Infection, f. Stank; Smitte; Forraadnelse, c.
Infélicité, f. p. u. Ulykkelighed, c.
Inféodation, f. Forlehning, c.
Inféoder, v. a. T. forlehne; forene med et Lehn.
Inférer, v. a. slutte, udlede af.
Inférieur, eure, a. nedre, nederste;

laveve; ringere, som staaer tilbage (à, for; end), (en, i, i Henseende til). - m. en Undergiven.

Infériorité, f. Ringhed; lavere Stand; ringere Grad; underordnet Forhold.

Infernal, ale, a. diævelsk; **pierre infernale**, Helvedessteen, Sølvsteen, c.

Infertile, a. ufrugtbar; mager.

Infertilité, f. Ufrugtbarhed, c.

Infester, v. a. ødelægge, hærge; plage, forurolige.

Infidèle, a. utro, troløs; svigtende; upaalidelig; vantro.

Infidélité, f. Utroskab; Unøiagtighed; Vantro, c.

Infini, ie, a. uendelig; umaadelig; utallig.

Infiniment, a. uendeligen, overmaade.

Infinité, f. Uendelighed, stor Mængde.

Infinitif, m. T. Infinitivus.

Infirme, a. skrøbelig, svagelig, svag, skranken.

Infirmer, v. a. svække; omstøde, gjøre ugyldig.

Infirmerie, f. Sygestue (i et Kloster); Sygehuus.

Infirmier, m. **-ière**, f. Sygeopvarter, c.

Infirmité, f. Svaghed, Skrøbelighed, c.

Inflammabilité, f. Antændelighed, c.

Inflammable, a. antændelig, brændbar.

Inflammation, f. Antændelse; Betændelse, c.

Inflexibilité, f. * Ubøielighed, c.

Inflexible, a. * ubøielig; ubevægelig.

Inflexion, f. Bøining, c.; Buk, n.

Infliction, f. Strafs Paalæggelse, c.

Inflictive, a. f. **peine -**, legemlig Straf.

Infliger, v. a. paalægge en Straf.

Influence, f. Indflydelse; Virkning, c.

Influer, v. n. indvirke paa, have Indflydelse - v. a. meddele, indgyde.

In-folio, m. Foliant, c.

Information, f. Undersøgelse; Underretning, Erkyndigelse, c.

Informatrice, f. n. c. Lærerinde, c.

Informe, a. vanskabt, ildedannet.

Informé, m. Undersøgelse, c.

Informer, v. a. (q. de qc.) underrette om. - v. n. T. anstille Undersøgelse. **s'-**, v. r. (à q. de qc.) erkyndige sig.

Infortune, f. Ulykke, c.

Infortuné, ée, a. ulykkelig.

Infracteur, m. Overtræder, c.

Infraction, f. Overtrædelse; Krænkelse, c.

Infructueux, euse, a. ufrugtbar; som ikke lønner; * frugtesløs.

Infule, f. Inful, pavelig Hovedsmykke.

Infus, use, a. * indgivet; medfødt.

Infuser, v. a. udbløde Urter &c., gyde Vand paa for at drage Kraften af dem; * indgive. **s'-**, v. r. (om Theen &c.) trække.

Infusible, a. usmeltelig.

Infusion, f. Udblødning; Paagydning; Thee; * Indblæsning, c.

Ingambe, a. rask, hurtig til Beens.

s'Ingénier, v. r. fa. udtænke Midler til at drive noget igiennem.

Ingénieur, m. Krigsbygmester, Ingenieur, c.

Ingénieux, euse, a. sindrig; skarpsindig; kunstig; snildt udtænkt.

Ingénu, ue, a. aabenhiertig, oprigtig, ligefrem.

Ingénuité, f. Aabenhiertighed, Oprigtighed, c.

s'Ingérer, v. r. (de qc.) blande sig i noget.

Ingrat, ate, a. utaknemmelig; * ufrugtbar, som ei lønner.

Ingratitude, f. Utaknemmelighed, c.

Ingrédient, m. Ingredients, Bestanddeel, c.

Inguérissable, a. ulægelig.

Inguinal, ale, a. som hører til Lysterne.

Inhabile, a. udygtig, uduelig.

Inhabilité, f. Udygtighed, Uduelighed, c.

Inhabitable, a. som ei kan beboes.

Inhabité, ée, a. ubeboet.

Inhabitué, ée, a. ikke vant.

Inhérence, f. T. Vedhængen, Sammenhæng med.

Inhérent, ente, a. T. vedhængende, uadskillelig forbunden med.

Inhiber, v. a. T. forbyde.

Inhibition, f. T. Forbud, n.

Inhospitalier, ière, a. n. c. ugjestfri.

Inhospitalité, f. Ugjestfrihed, c.

Inhumain, aine, a. umenneskelig.

Inhumanité, f. Umenneskelighed, Ubarmhiertighed, c.

Inhumation, f. Begravelse, c.

Inhumer, v. a. begrave, jorde.

Inimaginable, a. utænkelig, som ei kan forestilles.
Inimitable, a. uefterlignelig.
Inimitié, f. Fiendskab, n.
Inintelligible, a. uforstaaelig, ubegribelig.
Inique, a. uretfærdig, ubillig.
Iniquement, ad. paa en ubillig Maade.
Iniquité, f. Uretfærdighed; Uret; Synd, c.
Initial, ale, a. **lettre initiale**, ell. blot **initiale**, Begyndelsesbogstav, n.
Initiation, f. Indvielse i noget.
Initiative, f. n. c. Ret til at være den første som giør et Forslag.
Initier, v. a. indvie, optage i.
Injecter, v. a. T. indsprøite.
Injection, f. Indsprøitning, c.
Injonction, f. udtrykkelig Befaling, c.
Injure, f. Fornærmelse, c.; Skieldsord, n.
Injurier, v. a. skielde ud, fornærme.
Injurieux, euse, a. fornærmelig; ærerørig; forurettende.
Injuste, a. uretfærdig, ubillig.
Injustice, f. Uretfærdighed; Uret, c.
Injustifiable, a. n. c. uforsvarlig.
Innavigable, a. useilbar.
Inné, ée, a. medfødt.
Innocence, f. Uskyldighed; Troskyldighed; Uskadelighed, c.
Innocent, ente, a. uskyldig; uskadelig; enfoldig.
Innocenter, v. a. erklære for uskyldig.
Innombrable, a. utallig.
Innominé, ée, a. T. ubenævnt.
Innommé, ée, a. T. uden Navn.
Innovation, f. ny Forandring, Indførelse af Nyt.
Innover, v. a. indføre Nyt.
Inobservation, f. Uagtpaagivenhed, Overtrædelse; Uordholdenhed, c.
In-octavo, m. Octavformat; Octavbind.
Inoculation, f. Indpodning, c.
Inoculer, v. a. indpode Kopper.
Inodore, a. uden Lugt.
Inofficiosité, f. T. ubillig Arvelsgivelse.
Inondation, f. Vandflod; Oversvømmelse, c.
Inonder, v. a. oversvømme.
Inopiné, ée, a. uformodentlig, uventet.
Inouï, ïe, a. uhørt
In-quarto, m. Qvartant, Bog i Qvart.
Inquiet, iète, a. urolig.
Inquiéter, v. a. forurolige, forstyrre. **s'—**, v. r. foruroliges, bekymres.
Inquiétude, f. Uro, Bekymring, c.
Inquisiteur, m. Inqvisitor, Kietterdommer, c.
Inquisition, f. Inqvisition, f. Inqvisitionsret, c.
Insalubre, a. usund, skadelig.
Insalubrité, f. Usundhed, c.
Insatiable, a. umættelig.
Insciemment, ad. uvidende, uafvidende.
Inscription, f. Indskrift; Opskrift; Overskrift; Indskrivning; Indførelse i en Bog; Indrullering, c.
Inscrire, v. a. skrive ind i en Fortegnelse &c.; indskrive, indføre. **s'—**, v. r. indskrive sig ell. lade sig indskrive. T. **— en faux**, benegte (for Retten), paastaae at noget er falskt.
à l'Insçu, ad. uden eens Vidende.
Insecte, m. Insect, n.
In-seize, m. Format i Sedez.
Insémination, f. Saaning, c.
Insensé, ée, a. afsindig, halvgal; ufornuftig.
Insensibilité, f. Ufølsomhed; Følesløshed, c.
Insensible, a. ufølsom; følesløs; umærkelig.
Insensiblement, ad. umærkeligt, lidt efter lidt.
Inséparable, a. uadskillelig.
Insérer, v. a. indsætte; indpode; stikke ind; indrykke, føre ind.
Insermenté, a. n. c. som ikke har aflagt Eed.
Insertion, f. Indsætning, Indstikning; Indpodning; Indrykning, Indførelse, c.
Insession, f. halvt Bad, Dampbad, n.
Insidieux, euse, a. lumsk, listig, efterstræbende.
Insigne, a. udmærket, betydelig, stor.
Insignes, m. pl. Insignier, Æreslegn.
Insinuant, ante, a. indsmigrende, indtagende.
Insinuation, f. Indsmigreri, n.; Indskydelse, c.; Indførelse i en Protocol.
Insinuer, v. a. indstikke, indbringe be-

hændigt; give at forstaae; føre til Bogs.
s'—, v. r. trænge sig ind; indsmigre sig.
Insipide, a. smagløs; flau; tosset.
Insipidité, f. Smagløshed, Flauhed, c.
Insister, v. n. (**sur qc.**) anholde be-
standig, trænge paa; paastaae; * støtte
sig paa. [omgaaes.
Insociable, a. uselskabelig; vanskelig at
Insolation, f. Tørring i Solen.
Insolemment, ad. uforskammet.
Insolence, f. Uforskammenhed, Fræk-
hed, Hovmod. [hovmodig.
Insolent, ente, a. uforskammet, fræk,
Insoler, v. a. T. stille i Solen, bade i
Solen.
Insoluble, a. uopløselig.
Insolvabilité, f. Uformuenhed at betale.
Insolvable, a. insolvent, som ei kan be-
Insomnie, f. Søvnløshed, c. [tale.
Insouciance, f. n. c. Sorgløshed, c.
Insouciant, ante, a. sorgløs, ubekym-
ret. [res; utaalelig.
Insoutenable, a. som ei kan forsva-
Inspecter, v. a. n. c. besigte, eftersee;
have Opsyn med.
Inspecteur, m. Opsynsmand, c.
Inspection, f. Opsyn; Eftersyn, n.
Besigtelse, c.
Inspiration, f. Indspiration; Indsky-
delse; Tilskyndelse, c. Raad, n. Indaan-
ding, c.
Inspirer, v. a. indgive, indblæse; ind-
skyde; begeistre; raade; indaande.
Instabilité, f. Ubestandighed; Usta-
dighed, c.
Instable, a. ubestandig, ustadig.
Installation, f. Indsættelse i et Embede.
Installer, v. a. indsætte i et Embede.
s'—, v. r. flytte ind; sætte sig paa et
Sted.
Instance, f. indstændig Anholdelse; An-
søgning; Instants; Indvending, c.
Instant, ante, a. indstændig; overhæn-
gende. [blikket.
Instant, m. Øieblik, n. à l'—, paa Øie-
Instantané, ée, a. øieblikkelig.
à l'**Instar**, ad. ligesom, paa samme
Maade, som. [stiftelse, c.
Instauration, f. Istandsættelse; Ind-

Instaurer, v. a. istandsætte, fornye.
Instigateur, m. **—trice**, f. Anstifter,
Tilskynder, c. [se, c.
Instigation, f. Indskydelse, Tilskyndel-
Instiguer, v. a. tilskynde, ægge.
Instiller, v. a. inddryppe draabeviis; *
bibringe, indgyde.
Instinct, m. Instinct, Naturdrift, c.
Instituer, v. a. indsætte, anordne, ind-
stifte, bestikke. [stitut, n.
Institut, m. Leveregel; Stiftelse, c. In-
Instituteur, m. **—trice**, f. Stifter,
Stifterske; Institutbestyrer; Lærer, Læ-
rerinde, c.
Institution, f. Anordning; Stiftelse,
Anstalt; Udnævnelse; p. u. Opdragelse, c.
Instructeur, m. Læremester, c.
Instructif, ive, a. lærerig.
Instruction, f. Underviisning, Under-
retning; Forholdsregel; Instrux, c.
Instruire, v. a. underrette; undervise,
lære; afrette. [Document, n.
Instrument, m. Instrument; Redskab;
Instrumental, ale, a. som tiener til
Redskab; **musique —e**, Instrumental-
musik. [Documenter.
Instrumenter, v. n. T. forfatte Rets-
à l'Insu, v. **à l'Insçu**.
Insubordination, f. Mangel paa
Mandstugt.
Insubordonné, ée, a. n. c. opsætsig.
Insuffisamment, ad. utilstrækkeligen.
Insuffisance, f. Utilstrækkelighed, Udyg-
tighed, c.
Insuffisant, ante, a. utilstrækkelig.
Insulaire, a. & s. Øboer, c.
Insultant, ante, a. fornærmende.
Insulte, f. Fornærmelse; Forhaanelse;
Bestormelse, c.
Insulter, v. a. forhaane, fornærme;
angribe hæftigt. - v. n. (**à q. ou à qc.**)
spotte, trodse. [ner, c.
Insulteur, m. n. c. Fornærmer, Haa-
Insupportable, a. utaalelig.
Insurgé, m. n. c. Oprører, c.
Insurgens, m. pl. ungersk Landmilice.
Insurgent, ente, a. som giør Oprør. -
m. Insurgent, c. [Masse.
s'**Insurger**, v. r. n. c. giøre Opstand i

Insurmontable, a. * uovervindelig.
Insurrection, f. Opstand, c.
Insurrectionnaire, **Insurrectionnel, elle**, a. n. c. oprørsk. [Liste.
Intabuler, v. a. skrive paa en Tavle,
Intact, acte, a. urørt, uskadt.
Intarissable, a. som ei kan udtørres; * uudtømmelig. [regning.
Intégral, ale, a. **calcul –**, Integral-
Intégralité, f. n. c. Fuldstændighed, c.
Intégrant, ante, a. integrerende, som bidrager til at giøre fuldstændig.
Intégration, f. T. Beregning i Integralregning.
Intègre, a. redelig, ubestikkelig; from.
Intégrer, v. a. T. finde Integralet.
Intégrité, f. Redelighed; Fuldstændighed: uskadt Tilstand.
Intégument, m. T. Hinde paa Legemets indvortes Dele.
Intellect, m. T. Forstand, c.
Intellection, f. Begriben, Opfattelse, c.
Intellectuel, elle, a. som hører til Forstanden; aandig.
Intelligence, f. Forstand; Indsigt, Kundskab; Forstaaelse, Overeensstemmelse; T. intellectuelt, tænkende Væsen.
Intelligent, ente, a. forstandig; kyndig, duelig, kløgtig. [staaelig.
Intelligible, a. fattelig, tydelig, for-
Intempérance, f. Umaadelighed, c.
Intempérant, ante, a. umaadelig.
Intempéré, ée, a. umaadelig, uden Maadehold.
Intempérie, f. Uorden i Legemets Vædsker; Uregelmæssighed i Veirliget. [Utide.
Intempestif, ive, a. ubetimelig, i
Intendance, f. Overopsyn; Bestyrelse; District, Bolig for en Intendant.
Intendant, m. Overopsynsmand, Intendant, Forvalter, c.
Intendante, f. Intendantens Kone.
Intense, a. T. stærk; heftig.
Intension, f. T. høieste Grad, høieste Spænding. [Kraft; høieste Grad.
Intensité, f. Intensitet, indre Styrke,
Intensivement, ad. med Heftighed.
Intenter, v. a. anlægge Proces, begynde en Klage.
Intention, f. Mening, c. Forehavende, n. Hensigt; Tanke, c.; **à l'– de q.** een til Behag, for eens Skyld.
Intentionné, ée, a. sindet.
Intercadant, a. T. uregelmæssig (om Pulsen). [Skuddag.
Intercalaire, a. indskudt; **jour –**,
Intercalation, f. Indskydelse, Indrykkelse, c.
Intercaler, v. a. indskyde; indrykke.
Intercéder, v. n. **(pour q.)** indlægge Forbøn, tale for een; mægle.
Intercepter, v. a. opfange, opsnappe; afbryde. [delse, c.
Interception, f. Opsnappelse; Afbry-
Intercesseur, m. Talsmand, Mægler, c.
Intercession, f. Forbøn, Mægling, c.
Interdiction, f. Ophævelse; Suspension, c.; Forbud, n. Umyndighedserklæring, c.
Interdire, v. a. **(qc. à q.)** forbyde; suspendere; erklære umyndig; giøre forbauset. **s'–**, v. r. bestyrtses.
Interdit, ite, a. forbuden, suspendert;
Interdit, m. Forbud, Interdict. [bestyrtet.
Intéressant, ante, a. interessant, tiltrækkende, vigtig.
Intéressé, ée, a. & s. som har Deel i en Sag; Deeltager; egennyttig.
Intéresser, v. a. bevæge een til at tage Deel i en Sag; vinde een, bringe een paa sin Side; vække Deeltagelse, fængsle, tiltrække. - v. n. angaae; røre; vedrøre. **s'–**, v. r. **(à, dans qc.)** deeltage i, interessere sig for; **(pour q.)** tage sig af een.
Intérêt, m. Gavn, n. Fordeel, c. Interesse; Andeel; Deeltagelse; Egennytte, c. Renter. [med Papir.
Interfolier, v. a. giennemskyde en Bog
Intérieur, eure, a. indvendig; indvortes, indre; indenlandsk. - m. det Indvortes. [**–**, interimistisk.
Intérim, m. Mellemtid, Interim; **par**
Interjection, f. Interjection, Udraabs-Ord; **– d'appel**, Appellering, c.
Interjeter, v. a. **– un appel**, appellere.

Interligne, m. Rum imellem to Linier.
- f. Skydelinie, c. [Linier.
Interlinéaire, a. skrevet mellem to
Interlocuteur, m. **-trice**, f. Deeltager i en Samtale; een man taler med.
Interlocution, f. **Interlocutoire**, m. ell. a. **arrêt -, sentence interlocutoire**; **Interlocut**, T. foreløbig Kiendelse. [ind.
Interlope, m. Skib, som smugler Varer
Interloquer, v. a. & n. T. afsige en foreløbig Kiendelse; * bestyrtse. **s'-**, v. r. forvirres.
Intermède, m. Mellemspil, Intermezzo; T. Forbindingsmiddel, n.
Intermediat, ate, a. imellem to Terminer; Mellem-. [bringes.
Interminable, a. som ei kan tilende-
Intermission, f. Afbrydelse, c. Ophør; Mellemtid mellem to Anfald.
Intermittent, ente, a. som afvexler, standser; uregelmæssig.
Interne, a. indvendig, indvortes.
s'Interner, v. r. indgaae fortroligt Venskab. [dunkle.
Internissable, a. som intet kan for-
Internonce, m. overordentlig Gesandt af Paven.
Interpolation, f. Indrykken, Tilsætning i Texten; Udfyldning, c. Indskifelse. [ter, forfalske dem.
Interpoler, v. a. skikke noget ind i Skrif-
Interposer, v. a. sætte imellem; * anvende, bruge. **s'-**, v. r. komme imellem; lægge sig imellem; mægle.
Interposition, f. Mellemkomst; * Mægling, c. [ring, Fortolkning, c.
Interprétation, f. Udtydning, Forkla-
Interprète, m. & f. Oversætter, Tolk, Forklarer, c. [fortolke.
Interpréter, v. a. udtyde, forklare,
Interrègne, m. Mellemregiering, c.
Interrex, m. Mellemregent, c.
Interrogant, ante, a. **point -**, Spørgsmaalstegn, n.
Interrogat, m. Spørgsmaal af Retten.
Interrogatif, ive, a. spørgende.
Interrogation, f. Spørgsmaal, n.
Interrogatoire, m. Forhør, n.

Interroger, v. a. spørge, udspørge, forhøre; undersøge.
Interrompre, v. a. forhindre; afbryde; forstyrre. [ning, c.
Interruption, f. Afbrydelse, Stands-
Intersection, f. Overskæringspunkt, n.
Interstice, m. Mellemtid, c.; Mellemrum, n. [tid, c. Interval.
Intervalle, m. Mellemrum, n. Mellem-
Intervenant, ante, a. T. som træder ind i en Sag, som kommer til; mæglende.
Intervenir, v. n. blande sig i en Sag: indtræffe som Tilfælde; mægle, intervenere; lægge sig imellem.
Intervention, f. Mellemkomst, Intervention; Indtrædelse i en Sag.
Intestat, a. & ad. **ab -**, T. uden Testament.
Intestin, ine, a. indvortes.
Intestin, m. Tarm; **intestins**, pl. Indvolde. [i Tarmene.
Intestinal, ale, a. som hører til ell. er
Intime, a. indre; inderlig, fortrolig.
Intimer, v. a. forkynde, indstævne.
Intimider, v. a. indjage Skræk, skræmme. [skab.
Intimité, f. Fortrolighed, inderligt Ven-
Intitulation, f. Opskrift, Titel paa en Bog &c. [paa.
Intituler, v. a. sætte Titel ell. Opskrift
Intolérable, a. utaalelig, ulidelig.
Intolérance, f. Ufordragelighed, Intolerants, c.
Intolérant, ante, a. intolerant, som ei taaler Religionsforskiellighed.
Intonation, f. Istemmelse; Begyndelse med Sang: Tonefald.
Intraduisable, a. uoversættelig.
Intraitable, a. uomgængelig, som ei vil lade sig sige, vanskelig.
Intrépide, a. uforfærdet, behiertet.
Intrépidité, f. Uforfærdethed, c.
Intrigant, ante, a. rænkefuld. - m. Rænkesmed, Lurendreier, c.
Intrigue, f. Rænke; listigt Konstgreb, Kneb; Knuden i en Komedie; hemmelig Forstaaelse.
Intriguer, v. a. forvirre, sætte i Forle-

genhed. - v. n. opspinde Kabaler, intrignere. s'-, v. r. blande sig i; gjøre sig stor Umage.
Intrinsèque, a. indvortes, indre.
Introductif, ive, a. indledende.
Introduction, f. Indførelse; Indledning; Indbringelse; Veiledning, c.
Introduire, v. a. indføre, indbringe; skaffe Adgang, introducere.
Introït, m. Messens Indgang.
Introniser, v. a. indsætte en Biskop høitidelig. [(i et Embede).
Intrus, use, a. som har trængt sig ind
Intrusion, f. Indtrængelse i en Bestil-
Intuitif, ive, a. beskuende. [ling.
Intuition, f. Beskuelse, c.
Inusité, ée, a. ubrugelig. [ves.
Inutile, a. unyttig, ubrugelig; forgjæ-
Inutilité, f. Unyttighed, c.
Invalide, a. skrøbelig, udygtig til Arbeide: * ugyldig. - m. Invalid.
Invalider, v. a. T. gjøre ugyldig.
Invalidité, f. T. Ugyldighed (for Retten).
Invariabilité, f. Uforanderlighed, c.
Invariable, a. uforanderlig.
Invasion, f. fiendtligt Indfald.
Invective, f. nærgaaende Ord, bitter Dadel, Straffeprædiken. [Ord.
Invectiver, v. a. skielde ud, revse med
Inventaire, m. Fortegnelse paa Gods &c.; Inventarium; Auction.
Inventer, v. a. opfinde, udtænke.
Inventeur, m. **-trice,** f. Opfinder; Opdigter, c.
Inventif, ive, a. opfindsom.
Invention, f. Opfindelse, List; Opfindelseevne, c.
Inventorier, v. a. forfatte et Inventarium, ell. Catalog.
Inverse, a. T. omvendt. - f. omvendt Orden; modsat Retning.
Inversion, f. Ordenes Forandring, Omsætning, c. [Grandsker.
Investigateur, m. **-trice,** f. forskende;
Investigation, f. Grandskning, Efterforskning, c.
Investir, v. a. indsætte; forlehne med; indeslutte, omringe; være strøds om een.
Investissement, m. Indslutning, Omringning, c. [Forlehning, c.
Investiture, f. Indsætning i Embede,
Invétéré, ée, a. p. & a. * indgroet, rodfæstet. [Rod.
Invétérer, v. n. & s'-, v. r. fæste
Invincible, a. uovervindelig.
Inviolable, a. uforkrænkelig; ubrødelig.
Invisibilité, f. Usynlighed, c.
Invisible, a. usynlig. [c.
Invitation, f. Indbydelse; Tilskyndelse,
Invitatoire, m. Morgenpsalme til Guds Priis. [fordre.
Inviter, v. a. indbyde; opmuntre, op-
Invocation, f. Paakaldelse, c.
Involontaire, a. ufrivillig, uvilkaarlig.
Involution, f. T. Indvikling, Vanskeligheder.
Invoquer, v. a. paakalde, anraabe.
Invraisemblable, a. usandsynlig.
Invraisemblance, f. Usandsynlighed, c.
Invulnérable, a. som ei kan saares; som ei kan skades.
Ionique, & Ionien, enne, a. ionisk.
Iris, f. Regnbue; Regnbuehinden;
Ironie, f. Ironi, Spot, c. [Sværdlilie, c.
Ironique, a. ironisk, spottende.
Irradiation, f. Straalen, Bestraalelse, c.
Irraisonnable, a. ufornuftig.
Irrationnel, elle, a. T. irrational, som ei kan maales med en vis Eenhed.
Irréconciliable, a. uforsonlig.
Irrécusable, a. uforkastelig.
Irréfléchi, ie, a. uoverlagt.
Irréformable, a. uforbedrelig.
Irréfragable, a. uimodsigelig, uomstødelig.
Irrégularité, f. Uregelmæssighed, c.
Irrégulier, ière, a. uregelmæssig; uordentlig. [delig.
Irréligieux, euse, a. irreligiøs, ugu-
Irréligion, f. Ringeagt for Religionen, Ugudelighed, c.
Irrémédiable, a. som ei kan raades Bod paa, uofhielpelig.
Irrémissible, a. utilgivelig.
Irréparable, a. uerstattelig, uoprettelig.
Irrépréhensible, a. ustraffelig, ulastelig.

Irréprochable, a. ulastelig, upaaklagelig; ufortastelig.
Irrésistible, a. uimodstaaelig.
Irrésolu, ue, a. ubestemt, vankelmodig, raadvild. [modighed, c.
Irrésolution, f. Raadvildhed, Vankel-
Irréussite, f. n. e. uiykkeligt Uhald.
Irrévéremment, ad. uærbødigen.
Irrévérence, f. Mangel paa Ærbødighed.
Irrévérent, ente, a. uærbødig.
Irrévocable, a. uigienkaldelig.
Irrigation, f. Vanding, Engvanding, c.
Irrision, f. p. u. Bespottelse, haanlig Latter, c.
Irritabilité, f. Pirrelighed, c.
Irritable, a. pirrelig; ømfindtlig.
Irritation, f. Pirring; Betændelse; Opirrelse, c.
Irriter, v. a. tirre, opægge, ophidse; pirre, irritere. s'—, v. r. opirres, blive vred; opröres. [ning, c.
Irroration, f. Bestænkning, Bedug-
Irruption, f. fiendtlig Indfald; Indbrud, n.
Isabelle, a. isabelfarvet, hvidgnul.
Ischurétique, a. urindrivende.
Ischurie, f. Urinens Forstoppelse, c.
Islam, Islamisme, m. den tyrkiske Religion. [eensom.
Isolé, ée, a. fristaaende, isoleret; ene,
Isoler, v. a. isolere, affondre; giöre fritstaaende. s'—, v. r. afsondre sig fra Mennesker.
Isoscèle, Isocèle, a. T. ligebenet.
Issu, ue, a. nedstammende, udsprungen fra.
Issue, f. Udgang, c. Udløb, n. • Udvei, c. Udfald, n. Smaamad af slagtede Dyr: **issues**, pl. Omgivelser, Omegn.
Isthme, m. Jordhals, Jordsnævring, c.
Italien, enne, a. italiensk.
Italique, m. ell. a. **caractère** —, Kursivskrift.
Item, ad. ligeledes, endvidere. - m. Post, Punct i en Regning; **voilà l'**—, der er Knuden.
Itératif, ive, a. gientagen.
Itinéraire, m. Reisebeskrivelse; Reisebog; Reiseroute; Reisebørn. - a. **colonne** —, Beviser-Pæl, c.
Ivoire, m. Elfenbeen, n.
Ivoirier, m. Arbeider i Elfenbeen.
Ivraie, Ivroie, f. Klinte, c.
Ivre, a. drukken, beruset.
Ivresse, f. Drukkenskab, Ruus, c.
Ivrogne, a. drikfældig. - m. Drukkenbolt, c.
Ivrogner, v. n. fa. drikke sig fuld.
Ivrognerie, f. Drikfældighed, Drik, c

J.

Jabot, m. Fuglekro; Kalvekryds, c.
Jaboter, v. n. sladdre, lade Munden løbe.
Jachère, f. Hvileland, Brakland, n.
Jachérer, v. a. pløie Brakland.
Jacinthe (Hyacinthe), f. Hyacint, c.
Jacobin, m. **-ine**, f. Dominicanermunk, -Nonne; n. c. Jacobiner, c.
Jactance, f. Praleri, n.
Jactation, f. en Syges Uro og Kasten i Sengen. [suk, n.
Jaculatoire, a. **oraison** —, Hjerte-
Jadis, ad. fordum, i forrige Tider.
Jaillir, v. n. sprøite ud, springe frem.
Jaillissant, ante, a. sprøitende, springende.
Jaillissement, m. Udsprøitning, heftigt Frembrud af Vand, Blod ꝛc.
Jais, m. Gagat, Steenkul, sort Smelteglas.
Jalap, m. Jalappherod, c. [glas.
Jale, f. Trug, n. Bøtte, c. [Mærke.
Jalon, m. Landmaalerpæl, Stok til
Jalonner, v. a. & n. maale, afstikke med Stokke, mærke.
Jalousé, ée, a. som er giort skinsyg; forsynet med Gitter.
Jalousie, f. Skinsyge; Misundelse, c.; Vinduesjalousi, Gitter, n.
Jaloux, ouse, a. (**de**) skinsyg; misundelig; begiærlig.
Jamais, ad. nogensinde; (**ne** —) aldrig, ingensinde; **à** —, for evig, stedse.
Jambage, m. Støtteværk, n.; Grundmuur, Støttemuur, c.
Jambe, f. Been, n.; Fod, c.; Green,

Spidse af en Paasser. [Tagværk.
Jambette, f. Foldekniv, c. Støtte i
Jambon, m. Skinke, c.
Jambonneau, m. liden Skinke.
Janissaire, m. Janitschar, c.
Jante, f. Hiulfelge, c.
Janvier, m. Januarmaaned, c.
Japon, m. japonesisk Porcelain.
Jappement, m. Biæffen, c.
Japper, v. n. gioe, biæffe.
Jaque, f. Jakke, c. **– de mailles,** Pandserskiorte, c.
Jaquemart, m. Dukke paa et Uhr; Fiederen i en Myntpresse; en underlig klædt Person. [tiole, c.
Jaquette, f. Kofte; Bondekittel; Ski-
Jardin, m. Have, c.
Jardinage, m. Gartneri; Havevæxten; Havearbeide; flere Haver; Urter.
Jardiner, v. n. sysle med Havearbeide.
Jardinet, m. liden Have.
Jardinier, m. Gartner, c.
Jardinière, f. Gartnerske; Slags Ret af Gulerødder; Slags Stikning paa Manchetter.
Jardon, m. Byld i Hasen paa Heste.
Jargon, m. fordærvet, særeget Sprog; Kragemaal, n.; guul Diamant, c.
Jargonner, v. n. tale et fordærvet Sprog; vrøvle.
Jarre, f. stor Vandkrukke; Vandkumme, c. – m. Slags grov, haard Uld; Slags Maal til Olie ell. Viin.
Jarret, m. Knæhase, c.
Jarreté, ée, a. (om Heste) som har indad vendte Bagbeen.
Jarreter, v. n. være ujævn, buglet, slaae en Bugt. **se –,** v. r. binde sine Strømpebaand. [baand, n.
Jarretière, f. Strømpebaand, Knæ-
Jarreux, euse, a. strid.
Jars, m. Gasse, c.
Jas, m. Ankerstok, c.
Jaser, v. n. pludre, sladdre; ikke holde reen Mund; snakke.
Jaserie, f. Sladder, c.
Jaseur, m. **–euse,** f. Sladdermund;
Jasmin, m. Jasmin, c. [sladderagtig.
Jaspe, m. Jaspis, c.
Jasper, v. a. marmorere som Jaspis, male broget.
Jatte, f. dybt Fad, Skaal, Kumme.
Jattée, f. en Skaalfuld.
Jauge, f. Viskermaal, Justeermaal, n.; Tommestok, c. [for.
Jaugeage, m. Justering; Betaling der-
Jauger, v. a. visere, justere, maale.
Jaugeur, m. Justeermester, Opmaaler, c.
Jaunâtre, a. guulagtig.
Jaune, a. guul. – m. det Gule; **– d'oeuf,** Æggeblomme, c.
Jaunet, m. lille guul Blomst; Guldmynt, c.
Jaunir, v. a. giøre guul. – v. n. blive [guul.
Jaunisse, f. Guulsot, c.
Javart, m. Byld paa Hestens Been.
Javeau, m. sammenskyllet Ø i en Flod.
Javeler, v. a. lægge paa Skaar. – v. n. ligge paa Skaar.
Javeline, f. Kastespyd, n.
Javelle, f. Skaar, Armfuld Korn; Knippe ell. Bundt Riis, Pæle.
Javelot, m. Kastespyd, n.
Je, pron. jeg.
Jéjunum, m. Tomtarmen.
Jérémiade, f. fa. Klage, Klagesang, c.
Jésuite, m. Jesuit, c.
Jet, m. Kast, n. Kasten, c.; saa langt man kan kaste; Straale, c. Spire, Skud paa Træer; een Støbning; et Nets Kast, Dræt; alle Segl paa et Skib; Varers Udkastelse over Bord; **– d'eau,** Slags Springvand, hvor Vand flyder uden at der postes.
Jeton, m. Regnepenge; ung Bisværm.
Jettée, f. Dæmning ved en Havn.
Jetter, v. a. kaste; kaste ud, udstøde; kaste hen; skyde, sætte Skud; støbe; regne, sammenregne; (om Bier) sværme. **se –,** v. r. kaste sig, styrte sig, strække sig; * **– à la tête de q.,** trænge sig paa een.
Jeu, m. Leg; Spøg, c.; Spil, n.; Indsats, c.; Spillehuus; Spillerum, n. **mettre en –,** bringe i Spillet med, tage til Hielp, benytte.
Jeudi, m. Torsdag; **– saint,** Skiertorsdag, c.

Jeun, à jeun, ad. fastende.
Jeune, a. ung; ungdommelig.
Jeûne, m. Faste; Fastedag, c.
Jeûner, v. n. faste; sulte.
Jeunesse, f. Ungdom; unge Mennesker; Ungdoms Ubesindighed, c.
Jeunet, ette, a. fa. meget ung.
Joaillerie, f. Juveleerarbeide; Juveleerkonst; Juveleerhandel, c.
Joaillier, m. -ière, f. Juveleer, c.
Jobelin, m. godmodig Tosse. [c.
Jocrisse, m. fa. Fiog, Drog, n.; Gnier,
Jodelet, m. fa. een som gjør Narrestreger, Giøgler.
Joie, f. Glæde; Lyst, c.
Joignant, ante, a. tilstødende.
Joignant, prp. tæt ved.
Joindre, v. a. sammenføie, tilføie; folde (Hænderne); forene; støde til; naae, indhente. - v. n. slutte, passe sammen. se –, v. r. sammenføies; træffe sammen. [Bygninger.
Joint, m. Led, n. Rum mellem Stene i
Jointe, f. Kode paa Hestens Been.
Jointée, f. et Giævne, saa meget der kan tages paa een Gang med begge Hænder. [Fuge, c.
Jointure, f. Led, n. Sammenføining;
Joli, ie, a. smuk; nydelig, net. [net.
Joliet, ette, a. fa. temmelig smuk, tet
Jolivetés, f. pl. nydelige Smaating; Børnespøg.
Jonc, m. Siv, n.; glat Guldring, c.
Jonchaie, f. Sted bevoxet med Siv.
Jonchée, f. Blomster, Grene, Græs, der strøes; Kar til Fløde; lille Ost af Fløde.
Joncher, v. a. bestrøe med Blomster &c.; * bedække med; strøe omkring.
Jonction, f. Forening, c. Sammenstød, n. [lerkunst, c.
Jonglerie, f. Giøgleri, n. Taskenspil-
Jongleur, m. Giøgler, Taskenspiller, c.
Jouailler, v. n. spille lavt til Tidsfor- [driv.
Joubarbe, f. Huusløg.
Joue, f Kind, c.
Jouée, f. T. Tykkelse af en Muur i Dør- ell. Vindues-Aabningen.
Jouer, v. n. & a. spille; lege. se –, v. r. (de qc. de q.) have til Bedste; bryde sig lidt om.
Jouereau, m. fa. lav, ussel Spiller.
Jouet, m. Spilleværk, Legetøi, n.
Joueur, m. -euse, f. Spiller, Spillerske, c
Joufflu, ue, a. pluskiæftet.
Joug, m. Aag, n. * Trældom, c.
Jouir, v. n. nyde, have Brugen af.
Jouissance, f. Nydelse; Brug, c.
Jouissant, ante, a. som har Nytte og Brug af noget.
Joujou, m. Legetøi, n.
Jour, m. Dag, c.; Dagslys; Lys, n.: à –, ad. giennemsigtigt, giennembrudt.
Journal, a. m. Dagbog, c. Dagblad; Journal, Tidsskrift, n. - a. m. livre –, Dagbog, c.
Journalier, ière, a. daglig; ubestandig. - m. Dagløuner, c.
Journaliste, m. een som skriver ell. udgiver Tidsskrifter.
Journée, f. Dag; Dagstid, c.; Dagværk, n. Dagløn; Dagreise, c. Slag, n. Dagen paa hvilken Slaget stod.
Journellement, ad. dagligen.
Joûte, f. Spærbrydning; Dyst, Kamp, c.
Joûter, v. n. bryde en Landse; stride; disputere. [Dystløber, Kiæmper, c.
Joûteur, m. een som bryder Landser,
Jouvenceau, m. Yngling, smuk ung Mand.
Jouvencelle, f. fa. ung Pige.
Jovial, ale, a. munter, lystig.
Jovialité, f. Munterhed, c. [ke, n.
Joyau, m. Klenodie, Juveel, c.; Smyk-
Joyeux, euse, a. glad, lystig, fryde- [n. fuld.
Jube, f. en Løves Manke.
Jubé, m. Sangchor i en Kirke, Pulpitur,
Jubilation, f. Jubel, Glædesskrig.
Jubilé, m. Jubelaar, n. Jubelfest, c.; a. m. docteur –, Jubeldoctor, som feirer sit Jubilæum.
Jucher, v. n. & se –, v. r. (om Høns) flyve op paa en Stang &c. * sætte sig høit tilveirs. [ſepind, c.
Juchoir, Juc, m. Hønsehuus, n. Høn-
Judaïque, a. jødisk. [dernes Skik.
Judaïser, v. n. være Jøde, følge Jø-
Judaïsme, m. Jødedom, c.

Judée, f. Jødeland, n.
Judicature, f. Dommer-Embede, n.
Judiciaire, a. som hører til Retten; retlig. - f. Dømmekraft, c.
Judicieux, euse, a. forstandig, klog.
Juge, m. Dommer, c.
Jugé, m. Dom, Kiendelse, c.
Jugement, m. Dom, Kiendelse; Mening; Dømmekraft, c.
Juger, v. a. & n. dømme, paakiende; bedømme; mene, tænke om; slutte.
Juif, m. **Juive,** f. Jøde; Jødinde, c. - [a. jødisk.
Juillet, m. Julimaaned.
Juin, m. Skiærsommer, Junimaaned.
Juiverie, f. Jødeqvarteer, Jødegade, c.
Julep, m. kølende Drik, Mixtur, c.
Jumart, m. Muulære, c.
Jumeau, elle, a. Tvilling, c.
Jument, f. Hoppe, c.; T. Myntpresse, c.
Junte, f. Junta (Forsamling).
Jupe, f. Skiørt, n.
Jupon, m. Underskiørt, n.; Klokke, c.
Jurande, f. Oldermands Bestilling; Eedsvornes Samfund.
Juratoire, a. edelig.
Juré, ée, p. eedsvoren; svoren.
Juré, m. Eedsvoren; Dommer i Jury.
Jurement, m. Eed; Forbandelse, c.
Jurer, v. a. & n. bekræfte med Eed; sværge, besværge; bande; * stikke af; skurre.
Jureur, m. Bander, Sværger, c.
Juri, v. **Jury.** [c.; District, n.
Juridiction, f. Jurisdiction, Domstol,
Juridique, a. juridisk, lovlig, retlig.
Jurisconsulte, m. Lovkyndig, c.
Jurisprudence, f. Lovkyndighed, c.
Juriste, m. Jurist, Retslærd, c.
Juron, m. Eed af Vane, Yndlingseed, c.
Jury, m. n. c. Jury, Eedsvornes Ret.
Jus, m. Saft, c.
Jusque, Jusques, prp. indtil; endog; **jusqu' à ce que,** indtil at.
Jusquiame, f. Bulmeurt, c.
Justaucorps, m. kort Frakke, c.
Juste, a. retfærdig; rigtig; billig; nøie; retmæssig; grundet; **bien –, trop –,** for kort, for snever. - ad. rigtigt; **au –,** paa det nøieste.
Justement, ad. med Rette; just.
Justesse, f. Rigtighed, Passelighed, c.
Justice, f. Retfærdighed; Ret; Jurisdiction; Justits, c.
Justicier, m. een som elsker Retfærdighed: een som har en Jurisdiction.
Justicier, v. a. straffe, henrette ifølge Dom.
Justifiable, a. som kan retfærdiggiøres.
Justifiant, ante, a. retfærdiggiørende, frikiendende. [Retfærdiggiørelse.
Justificatif, ive, a. som tiener til
Justification, f. Retfærdiggiørelse; T. Justering, c.
Justifier, v. a. retfærdiggiøre; frikiende; bevise; T. justere. **se –,** v. r forsvare sig.
Juteux, euse, a. saftig.
Juvénil, ile, a. ungdommelig.

K.

Kermès, m. Skarlagbær, n.
Kilogramme, m. Vægt paa 1000 Gram.
Kilolitre, m. Maal af 1000 Litres.
Kilomètre, m. Maal paa 1000 Metres.
Kilostère, m. Maal paa 1000 Sterer.
Kyrielle, f. Litani, n.; * lang Ramse af Ord &c. [med Materie.
Kyste, m. Blære, blæredannet Hævelse

L.

La, art. f. den ell. det. - pr. hun: hende; den ell. det.
Là, ad. der; derhen; derved; hist.
La la, ad. saa saa, saa nogenledes.
Labeur, m. Arbeide, n.; Slid, c.
Labiale, a. f. **lettre –,** Læbebogstav, n.
Labile, a. **mémoire –,** svag Hukommelse. [Værksted, n.
Laboratoire, m. Laboratorium, chymisk
Laborieux, euse, a. arbeidsom; møisommelig. [ven, Pløining, c.
Labour, m. Jords Bearbeidelse, Gra-
Labourable, a. pløielig; **terre –,** Pløieland, n.
Labourage, m. Agerdyrkning; Pløining, c. [rode.
Labourer, v. a. & n. pløie, grave; om-

Laboureur, m. Agerdyrker, Bonde, c.
Labyrinthe, m. Labyrint, Bildnis; * forvirret Sag, c.
Lac, m. Sø, Indsø, c.
Lacer, v. a. snøre, tilsnøre; løbe (om Hunde).
Lacérer, v. a. T. sønderrive.
Laceret, m. Bor, Fritbor, n.
Lacet, m. Snørebaand, n.; Snor; Snare, c.
Lâche, a. slap, løs; * feig, modløs; doven; lumpen, nederdrægtig. - m. Kryster; ærelos Person.
Lâcher, v. a. giøre slapt, løsne; slippe løs, give slip; give. - v. n. ell. **se** –, v. r. slappes; give efter; gaae løs.
Lâcheté, f. Feighed, Nederdrægtighed, c.
Lacis, m. netdannet Værk, c.
Laconique, a. lakonisk, kort, i faa Ord.
Laconisme, m. kort, fyndig Tale.
Lacrymal, ale, a. Taare-.
Lacrymatoire, m. Taarekrukke, c.
Lacs, m. Snor, Snøre, Sløife; Snare, Faldstrikke, c.
Lactée, a. f. **veine** –, Melkeaare; **voie** –, Melkeveien.
Lacune, f. manglende Sted i en Bog, tom Plads.
Ladre, a. spedalsk; * gierrig; ufølsom.
Ladrerie, f. Spedalskhed, c.; Sygehuus for Spedalske: Karrighed, c.
Ladresse, f. spedalsk Qvinde; * karrig Qvinde, c.
Lagune, f. lille Sø; Vandpyt, c.
Lai, aie, a. verdslig, læg; **frère** –, **soeur laie**, verdslig Munk, verdslig Nonne, som bruges til Opvartning. - m. Lægmand, c.
Lai, m. Klagesang, c.
Laid, aide, a. hæslig, grim, styg.
Laideron, f. ung, styg Qvinde.
Laideur, f. Stygked, Hæslighed, c.
Laie, f. Vildso; giennemhuggen Vei i en Skov; Steenhuggerhammer, c.
Lainage, m. uldne Varer; Uld; Ruen, c.
Laine, f. Uld, c.
Lainer, v. a. opkradse Uld, rue.
Laineur, m. Uldarbeider; een som opkradser Uld.
Laineux, euse, a. ulden, uldrig.
Lainier, m. Uldhandler; Uldarbeider, c.
Laïque, a. læg, verdslig. - m. Lægmand, c.
Laisse, f. Hattesnor; Strikke til Hundekobbel; Ledesnor, c.
Laisser, v. a. lade; forlade; lade tilbage, efterlade, lade ligge; overlade; -overlade til Forvaring; opgive; tillade.
Lait, m. Melk, c.
Laitage, m. Melkemad, c.
Laite, Laitance, f. Fiskenes Melk.
Laité, ée, a. (om Fiske) som har Melk, Han-.
Laiterie, f. Melkekammer, Melkestue; Malkning, c.
Laiteron, m. Svinemelk, Svinetidsel, c.
Laiteux, euse, a. som har en melkehvid Saft (om Planter); melkefarvet.
Laitier, m. Metalskum.
Laitière, f. Melkekone, Melkepige; Malkeko, c.
Laiton, m. Messing, c.
Laitue, f. Laktuk, Salat, c.
Lamanage, m. T. Indlodsning; Lodsarbeide.
Lamaneur, m. Lods, c.
Lambeau, m. Lap, Klud, Pialt; Stump, c.; Brudstykke, n.
Lambin, m. **-ine**, f. Nøler, c.; Dovendyr, n.
Lambiner, v. n. fa. nøle.
Lambris, m. Paneelværk, n.; Væggets Beklædning, c.
Lambrissage, m. Paneling, Beklædning, c.
Lambrisser, v. a. panele, beklæde et Værelse.
Lame, f. tynd Metalplade, Blikplade; Klinge, c.; Knivsblad, n.; Bølge, c.; Flitter, Lahn.
Lamé, ée, a. giennemvirket med Lahn, ell. med Guld, Sølv.
Lamentable, a. ynkelig, jammerlig.
Lamentation, f. Veeklage, Jamren, c.
Lamenter, v. a. beklage, begræde. - v. n. jamre. **se** –, v. r. jamre sig, klage.
Lamie, f. Havkal (Hai); Træbuk (Insect).
Lamier, m. Lahntrækker, c.
Laminer, v. a. platte Metal, slaae i Plader.
Laminoir, m. Plattemaskine, c.
Lampe, f. Lampe, c.
Lamper, v. a. fa. tømme store Glas; suppe, svire.

Lamperon, m. Lampetør, hvori Vægen ligger.
Lampion, m. liden Lampe (ved Illumination).
Lamproie, f. Lampret, Negenøie, c.
Lamproyon, Lamprillon, m. liden Negenøie.
Lampsane, f. vild Kaal.
Lance, f. Lantse, c.; spadeformigt Værktøi.
Lancer, v. a. kaste, slynge, skyde. **se** —, v. r. styrte sig, fare paa; opjage (Vildt).
Lancette, f. Lancet, Aareladejern.
Lancier, m. Landsedrager, Landseneer, c.
Lançoir, m. Møllebræt, n.
Lande, f. Hede, Hedestrækning, c.
Landgrave, m. Landgreve, c.
Landgraviat, m. Landgrevskab, n.
Landgravine, f. Landgrevinde, c.
Landier, m. Ildbuk paa en Størsteen.
Landreux, euse, a. svagelig.
Langage, m. Sprog, Tungemaal, n.
Langard, m. Praler, Pluddermund, c.; T. Bredfok, c.
Lange, m. Barnesvøb, Svøb, n.
Langoureux, euse, a. mat; smægtende.
Langue, f. Tunge, c.; Sprog, Tungemaal, n.
Languette, f. liden Tunge; Klap; Tungen i en Vægt; Mellemmuur i en Kamin; Prøveplade, c.
Langueur, f. Mathed, Svaghed; Længsel; Nedstemthed; Smægten, c.
Langueyeur, m. een som efterseer Sviin.
Languier, m. røget Svinetunge, c.
Languir, v. n. & a. hentæres; være afmattet, svag; pines længe; lide Trang; vansmægte; længes; kiedes; mangle Liv; gaae langsomt.
Languissant, ante, a. mat, kraftløs; smægtende.
Lanice, a. **bourre** —, Kradsuld, c.
Lanier, m. Hun-Harpax, c.
Lanière, f. lang smal Læderrem, c.
Lansquenet, m. tydsk Landsknegt; Slags Kortspil.
Lanterne, f. Laterne, Løgte; — **sourde**, Blændløgte, c.
Lanterner, v. n. * nøle. - v. a. fa. kiede med Sludder.
Lanternerie, f. fa. taabelig Snak; Raadvildhed, c.
Lanternier, m. Løgtemager; een som tænder Løgterne; Nøler; Vindbeutel, c.
Lantiponner, v. n. fa. føre Sladder, vaase.
Laper, v. n. labe, drikke som en Hund.
Lapereau, m. ung Kanin, c.
Lapidaire, m. Steensliber, Juveleer. - a. **style** —, Lapidarskrift, c.
Lapidation, f. Stening, c.
Lapider, v. a. stene.
Lapidifier, v. a. forvandle til Steen.
Lapin, m. Kanin, c.
Lapine, f. Hunkanin, c.
Lapis, m. — **lazuli**, Lazursteen.
Laps, m. T. — **de temps**, Tidsforløb.
Laps, —se, a. frafalden (Kietter).
Laquais, m. Lakei, Tiener, c.
Laque, Lacque, f. Lak, Gummilak, c.
Larcin, m. Tyveri; Tyvegods, n.
Lard, m. Flesk, n.
Larder, v. a. spække; udspække; giennembore paa mange Steder.
Lardoire, f. Spækkenaal, c.
Lardon, m. Strimmel Flesk; Stikpille, c.; Biblad til en Avis; T. Sværmer (Raket).
Lardonner, v. a. spække; * give Stiksler.
Lare, f. Maage, c.
Larenier, m. Krandslikke, c.
Lares, m. pl. Husguder hos de gamle Romere.
Large, a. bred; viid; stor; gavmild.
Largement, ad. rigeligen.
Largesse, f. Gavmildhed; Foræring, c.
Largeur, f. Brede, c.
Largo, ad. T. langsomt.
Largue, m. rum Sø; **à la** —, ad. i rum Sø. - a. **vent** —, Sidevind.
Larguer, v. a. stikke paa Seil og Toug, fire. - v. n. seile til Siden, seile igiennem; revne.
Larigot, m. Hyrdepibe; Orgelpibe, c.; **boire à tire** —, bælle i sig.
Larme, f. Taare; liden Draabe, c.
Larmier, m. Tagskiæg, Liste under et Tag, Dryppetag, n.
Larmiers, m. pl. Tindinger paa en Hest.
Larmoyant, ante, a. grædende; rørende.
Larmoyer, v. n. græde bitterligen.

Larron, m. **-onnesse**, f. Tyv; Røver; Tyv i Lyset; Læg paa et Blad i en Bog.
Larronneau, m. liden Tyv.
Larve, f. Larve (Kaalorm).
Las, asse, a. træt; * kied af; **- d'aller**, dovent Menneske.
Lascif, ive, a. letfærdig, vellyst g, ukydsk.
Lasciveté, f. Letfærdighed, Hang til Vellyst.
Lassant, ante, a. trættende, kiedende.
Lasser, v. a. trætte; kiede; falde til Besvær. **se -**, v. r. trættes, kiedes.
Lassitude, f. Træthed; Afkræftelse, Mathed; Lede, c.
Last, Laste, m. Last, Skibslast, c. (Vægt til Skibe).
Latent, ente, a. lønlig. [Side.
Latéral, ale, a. som hører til Siden,
Latéralement, ad. fra Siden af.
Latin, ine, a. latinsk. - m. Latin, latinsk Sprog. [latinsk Endelse.
Latiniser, v. a. latinisere, give et Ord
Latinisme, m. latinsk Talemaade.
Latiniste, m. en god Latiner.
Latinité, f. Latin, latinsk Skrivemaade.
Latiter, v. a. T. dølge, skiule. **se -**, v. r. skiule sig.
Latitude, f. T. Brede, Afstand fra Æqvator; * n. e. Udstrækning, c.; Spillerum, n.
Latrines, f. pl. Privet.
Latte, f. Lægte, c.
Latter, v. a. beslaae med Lægter.
Lattis, m. Lægteværk, n.
Laudanum, m. Opiumextract.
Lauréat, a. **poète -**, laurbærkronet Digter.
Lauréole, f. laurbærbladet Kielderhals.
Laurier, m. Laurbærtræ, n.; * Seier, Hæder, c. [Slampamper, c.
Lavage, m. Badskning; Overskylling;
Lavande, f. Lavendel, c. [c.
Lavandier, m. Kongens Badskemester,
Lavandière, f. Badskerkone, c.
Lavange, f. Sneskred, Lavine.
Lavaret, m. Helt (Fisk).
Lavasse, f. Skylregn, c.; Skybrud, n.
Lave, f. Lava, c. [bleg Farve.
Lavé, ée, a. **couleur lavée**, mat, lys,
Lave-main, m. Haandfad, Badskerbækken, n.
Lavement, m. Badskning; Klystcer, c.
Laver, v. a. vaske, vaske af, toe; skyde forbi; illuminere med Tusk &c.; tilhugge glat; planere. - v. n. toe sine Hænder før Maaltidet. [Balkeulllen.
Laveton, m. grov Uld, som falder af i
Lavette, f. Karklud, c.
Laveur, m. **-euse**, f. een som vasker.
Lavis, m. Tusk, Illuminering med Tusk.
Lavoir, m. Badskested; Badskerhuus, n.; Kiøkkenvadsk; Udkradser, c.
Lavure, f. Skyllevand; Planeervand; Badskning, c.
Laxatif, ive, a. løsnende, afførende.
Layer, v. a. hugge Vei giennem en Skov; tilhugge Stene med en takket Hammer; mærke, udvise Træer.
Layetier, m. Æskemager, Kassemager, c.
Layette, f. Skuffe; Trækasse, c.; Barnetøi, Svøb, n. [huus, n.
Lazaret, m. Sygehuus; Qvarantaine-
Le, Artikel: den ell. det. - pron. ham, den ell. det.
Lé, m. Brede paa Klæde, &c. **(chemin de halage)** Halesti, Vei langs med en Flod for at trække Skibe.
Lèche, f. tynd Skive Brød, Skinke &c.; **à Lèche-doigt**, ad. alt for knapt, halv mæt.
Lèchefrite, f. Stegepande, c.
Lécher, v. a. slikke.
Leçon, f. Underviisning; Læretime, Forelæsning; Lectie; Læsemaade; Lære. Forskrift; Irettesættelse, c.
Lecteur, m. **-trice**, f. Læser; Lector; Forelæser, c.
Lecture, f. Læsning; Studering; megen Læsning, c.
Légal, ale, a. lovlig, lovmæssig.
Légaliser, v. a. erklære authentisk; retlig stadfæste. [hed, c.
Légalité, f. Lovmæssighed; Retfærdig-
Légat, m. pavelig Gesandt, Stadtholder, c. [utenteres.
Légataire, f. een, hvem noget testa-
Légation, f. paveligt Stadtholderskab; Gesandtskab; sammes Hotel, n.

Lége, a. T. **vaisseau –**, Skib, som ikke har Ladning nok.
Légendaire, m. Legendeskriver, c.
Légende, f. Legende; Omskrift paa en Mynt.
Léger, ère, a. let, ikke tung; * flygtig; letsindig; rask; hurtig; løselig.
Légèreté, f. Lethed; Raskhed; Ubestandighed; Ubetænksomhed, c.
Légion, f. Legion, c.
Légionnaire, m. Soldat ved en Legion.
Législateur, m. **–trice**, f. Lovgiver, c.
Législation, f. Rettighed at give Love: Lovgivning, c.
Législatif, ive, a. lovgivende.
Légiste, m. Lovkyndig; Jurist, c.
Légitimation, f. uægte Børns Lysning i Kuld og Kiøn; Gyldighedserklæring, c.
Légitime, a. lovlig, retmæssig, billig. - m. tilsikkret Arvepart.
Légitimer, v. a. lyse i Kuld og Kiøn; legitimere; retfærdiggiøre; godtgiøre en Fuldmagts Rigtighed. **se –**, v. r. legitimere sig, godtgiøre sin Fuldmagts Rigtighed.
Légitimité, f. Legitimitet, Retmæssighed; Fødsels Ægthed, c.
Legs, m. Testament, Legat, n.
Léguer, v. a. testamentere.
Légumes, m. pl. Bælgfrugter; Grønt, Madurter.
Lendemain, m. næste Dag, Dagen efter, den Dag imorgen. [Person.
Lendore, m. & f. fa. en dorsk, doven
Lénifier, v. a. lindre. [Lindring, c.
Lénitif, m. et Lægemiddel, som lindrer;
Lent, ente, a. langsom, seen.
Lente, f. Gnid af Luus.
Lenteur, f. Langsomhed, c.
Lenticulaire, a. lindsedannet.
Lentille, f. Lindse, c.; Lindseglas, n.
Lentilles, pl. Fregner.
Lentilleux, euse, a. fregnet.
Lentisque, m. Mastirræ, n.
Léopard, m. Leopard, c.
Lèpre, f. Spedalskhed, c.
Lépreux, euse, a. spedalsk.
Léproserie, f. Sygehuus for Spedalske.
Lequel, Laquelle, pr. hvilken, hvilket; som, der. [skadige.
Léser, v. a. paaføre Skade; saare, be-
Lésine, f. Gnieragtighed, Karrighed, c.
Lésiner, v. n. gnie, være karrig.
Lésion, f. Beskadigelse; Krænkelse, c.; Saar, n.
Lessive, f. Lud; Udludning, Badsk, c.
Lessiver, v. a. lude ud; byge, vaske [med Lud.
Lest, m. Baglast, c.
Lestage, m. Baglastning, c.
Leste, a. let, rask; let klædt; smuk; net pyntet: behændig: letfærdig; upassende.
Lester, v. a. forsyne med Baglast.
Lesteur, m. Baglastpram, c.
Léthargie, f. Sovesyge; Følesløshed, c.
Léthargique, a. sovesyg; ufølsom, dorsk.
Lettre, f. Bogstav; Skrift; Skrifttegn; Brev, n. **Lettres**, pl. Videnskaber; Papirer (Pas, Fragtbrev, rc.).
Lettré, ée, a. lærd, studeret.
Lettrine, f. lidet Anmærkningsbogstav, Columnetitel.
Leur, pr. dem; deres.
Leurre, m. T. Lokkefigur med Fiedre til at lokke Falken; Lokkemad, c.
Leurrer, v. a. T. afrette en Falk med Lokkebillede; * lokke, tillokke.
Levain, m. Suurdei; Syre, c.; Levninger af en Lidenskab; Bærme, c.
Levant, a. m. **soleil –**, opgaaende Sol. - m. Solens Opgang; Østen; Levanten, Østerland.
Levantin, ine, a. østerlandsk; Østerlænder: een som farer paa Levanten.
Levantine, f. Slags Taft.
Levé, m. Stik i Kortspil.
Levée, f. Ophævelse; Indsamling, Opbyrsel; Soldaters Udskrivning; Optagelse; Lantsens Opløftelse; opkastet Dæmning; Stik i Kortspil.
Lever, v. a. hæve, løfte, opreise; trække op; aftage, borttage, ophæve; oppebære, indsamle; hverve, udskrive. - v. n. (om Værter, om Deig) skyde op; hæve sig. **se –**, v. r. reise sig; staae op, gaae op. - m. Opstaaen; Tid, man staaer op: Opvartning ved Hoffet om Morgenen.

Levier, m. Løftestang, c.
Levis, a. m. **pont** –, Vindebro, c.
Lévite, m. Levit, c.
Lévitique, m. tredie Mosebog.
Levraut, m. Hareunge, c.
Lèvre, f. Læbe; Rand, c.
Levreteau, m. meget liden Hareunge.
Levrette, f. Hunmynde, c.
Levretté, ée, a. tynd om Livet som en Mynde. [Harer med Mynder.
Levretter, v. n. kaste Hareunger; jage
Levriche, f. liden Hunmynde.
Lévrier, m. Mynde, c.
Levron, m. liden Mynde, ung Mynde, c.
Levure, f. Giær af Øl; Flæskesvær, c.
Lexicographe, m. een som skriver en Ordbog, Lexicograph.
Lexique, Lexicon, m. Ordbog, c.
Lézard, m. Fiirbeen, c.
Lézarde, f. Revne i en Muur.
Liaison, f. Forbindelse, Forening; * Sammenhæng, Forstaaelse, c.; Bekiendtskab, n.; T. Binding, c.; Bindeord, n.
Liant, ante, a. bøielig, smidig; *føielig.
Liard, m. Slags Smaamynt, Hvid, c.
Liasse, f. Bundt Skrifter, Pakke Akter; Traad, hvormed de ere sammenbundne.
Libage, m. Grundsteen, c.
Libation, f. Drik-Offer, n.
Libelle, m. Skamskrift, Pasqvil.
Libeller, v. a. opsætte et Klageskrift.
Libelliste, m. Pasquillant, Forfatter til Pasquiller.
Libéral, ale, a. gavmild; ædelmodig; frisindet, liberal; **arts libéraux**, frie Konster. [hed, c.
Libéralité, f. Gavmildhed; Frisindet-
Libérateur, m. **-trice**, f. Frelser, Befrier, c.
Libération, f. Befrielse; Fritiendelse; Frigiørelse fra Gield.
Libérer, v. a. befrie fra Gield; frigive.
Liberté, f. Frihed, c.
Libertin, ine, a. alt for fri; liderlig, usædelig, ryggesløs. - m. Vantroende, Fritænker, c.
Libertinage, m. Udsvævelse, Liderlighed, Ryggesløshed, c.; Fritænkeri.
Libidineux, euse, a. vellystig, ukydsk.
Libraire, m. Boghandler, c.
Librairie, f. Boghandel, c.
Libre, a. fri, befriet; utvungen; aaben; løs; ugift; frimodig; fræk.
Lice, f. Bane, hvor der stikkes efter Ringen; Rendebane, Tourneerplads; Kampplads; Rækværk om en Ridebane; Jagtræve, c.; Slags Tapet.
Licence, f. Tilladelse; for megen Frihed; Kaadhed; uordentligt Levnet; Licentiatgrad, c.
Licencié, m. Licenciat, c. [c.
Licenciement, m. Soldaters Afskaffelse,
Licencier, v. a. afskaffe Soldater; meddele Licentiatgraden. **se** –, v. r. tiltage sig alt for store Friheder.
Licencieux, euse, a. alt for fri, fræk, udsvævende.
Lichen, m. Slags Mos, Tare, Lav.
Licitation, f. Faldbydelse, Salg, c.
Licite, a. lovlig, tilladt. [falbyde.
Liciter, v. a. sælge til Høistbydende,
Licorne, f. Enhiørning; – **de mer**, Narhval, c.
Licou, Licol, m. Grime, c.
Lie, f. Bærme; Viinbærme, c.
Liège, m. Kork, Korketræ.
Lien, m. Baand, n. **Liens**, pl. Lænker.
Lienterie, f. Durkløb, n.
Lier, v. a. binde, forbinde; sammenføie, forene; forpligte; slaae sig sammen om en Tour. **se** –, v. r. binde sig; forbindes; indgaae Forbindelse.
Lierre, m. Vedbende, Ephen.
Lieu, m. Sted, Plads, Rum; * Herkomst; Aarsag; Leilighed; passelig Tid, c.; **au** – **de**, ad. i Stedet for. **Lieux**, pl. Privet.
Lieue, f. fransk Miil.
Lieur, m. een som binder Neg.
Lieutenance, f. Lieutenants Plads.
Lieutenant, m. een der forretter en andens Bestilling; Lieutenant, c.
Lieutenante, f. en Lieutenants Frue.
Lièvre, m. Hare, c.
Ligament, m. T. Baand (som forbinder Legemets Dele).
Ligature, f. Bind; Aareladebind, n

Lige, m. Lehnstienefte. - a. lehnspligtig.
Ligence, f. Lehnspligt, c.
Lignage, m. Slægt, Stamme, c.; Slags rød Viin.
Lignager, m. som stammer fra samme Slægt. - a. **retrait** –, Indløsningsret.
Ligne, f. Linie, Streg; Rad; Række; Medesnor; Maalesnor; Rang, c.
Lignée, f. Stamme, Afkom, c.; Livsarvinger.
Lignette, f. fiin Snor.
Ligneul, m. Beegtraad, c.
Ligneux, **euse**, a. træet.
se Lignifier, v. pr. blive træet.
Ligue, f. Forbund, n.; Pagt, c.; Liguen; Sammenrottelse, c.
Liguer, v. a. forene i Forbund. **se** –, v. r. slutte et Forbund.
Lilas, m. Sireen (spansk Hyld); Lilafarve, c.
Limace, f. Snegl uden Huus; den archimediske Vandskrue.
Limaçon, m. Snegl med Huus.
Limaille, f. Fiilspaan.
Limas, m. Snegl uden Huus.
Limbe, m. T. Rand, Kant, c.
Lime, f. Fiil; Vildsvins Huggetand, c.; Slags søde Citroner.
Limer, v. a. file; * polere et lærd Værk.
Limier, m. Sporhund, Støver, c.
Liminaire, a. **avertissement** –, **épître** –, Fortale, c.
Limitatif, **ive**, a. begrændsende, indskrænkende.
Limitation, f. Indskrænkning, Begrændsning, c.
Limiter, v. a. sætte Grændser; indskrænke: bestemme.
Limites, f. pl. Grændser, Skranker.
Limitrophe, a. tilgrændsende.
Limon, m. Dynd; Lemon; Bognstang paa en Censpænderrogn.
Limonade, f. Lemonade, c.
Limonadier, m. –**ière**, f. een, der sælger Lemonade.
Limoneux, **euse**, a. dyndet, muddret.
Limonier, m. Censpænderhest, c.; Lemontræ, n.
Limonière, f. de to Bognstænger paa en Censpændervogn.
Limosin, **Limousin**, m. een fra Limoges; Murer fra Limoges; Hest fra Limoges.
Limousinage, m. **Limosinerie**, f. groot Muurarbeide af Kampesteen og Leer.
Limpide, a. (om Vand) klar, reen.
Limpidité, f. Klarhed, Reenhed, c.
Limure, f. Fiilning, c.; Fiilarbeide, n.
Lin, m. Hør, c.; Hørlærred, n.
Linaire, f. Hørurt, c.
Linceul, m. Sengelagen; Liiglagen, n.
Linéal, **ale**, a. T. som gaaer frem i lige Arvelinie.
Linéament, m. Ansigtstræk, n.; Grundtræk, Udkast, n.
Linette, f. Hørfrø, n.
Linge, m. Linned; Lintøi, n.
Linger, m. –**ère**, f. Lærredshandler; Syepige, c.
Lingerie, f. Lærredshandel; Linnedsyening, c.
Lingot, m. Metalstang, Barre, c.
Lingual, **ale**, a. som hører til Tungen. - f. Tungebogstav.
Linier, m. Hørkræmmer, c.
Linière, f. Hørager; Hørkræmmerske, c.
Liniment, m. lindrende Salve, c.
Linon, m. Linon, Slags hvidt Tøi.
Linot, m. **Linotte**, f. Graasisken, c.
Linteau, m. Tverstykke over et Vindue, øverste Dørtærskel.
Lion, m. –**onne**, f. Løve; Løvinde, c.
Lionceau, m. Løveunge, c.
Lippe, f. tyk Underlæbe.
Lippée, f. fa. Mundfuld; **franche** –, frit Maaltid.
Lippitude, f. Øinenes Rinden.
Lippu, **ue**, a. som har en stor Underlæbe.
Liquéfaction, f. Smeltning, c.
Liquéfier, v. a. smelte, giøre flydende. **se** –, v. r. smeltes, blive flydende.
Liqueur, f. Vædske; Likør, c.; Vinens Sødhed.
Liquidation, f. Regnings Slutning, Afregning, c.
Liquide, a. flydende; rigtig, klar; gieldfri. - det Flydende, flydende Vare.
Liquider, v. a. bestemme, beregne; liqvidere, giøre Rigtighed.
Liquidité, f. flydende Tilstand.
Liquoreux, **euse**, a. (om Viin) alt for sød.
Lire, v. a. læse; oplæse.
Lis, m. Lilie, c.; * hvid Farve.

Lisérer, v. a. indfatte med Lidse; sye ud med Lidser.
Liseron, Liset, m. Snerle, Convolvulus (Urt).
Liseur, m. -euse, f. Læser, Læserinde,
Lisible, a. læselig.
Lisière, f. Kant, Liste, Klædeliste, c.; Ledebaand, n.; Grændse, Skovbryn, yderste Deel af en Skov.
Lisoir, m. Briefkammel, c.
Lisse, a. glat, glattet. - f. Slags Tapet; Barkholt, n.
Lisser, v. a. glatte, polere.
Lisseron, m. Trummestokker; Væverbom, c.
Lissoir, m. Glattesteen, c.; Glatteredskab, n.
Lissure, f. Glatning, c.
Liste, f. Liste, Rolle, Fortegnelse, c.
Listel, Listeau, m. Liste, lille Kant til Prydelse.
Lit, m. Seng, c.; Sengested, n.; Sengeklæder; Leie; Lag, n.
Litanies, f. pl. Litani, n.
Litharge, f. T. Blyglød, Blyoryd, n.
Lithocolle, f. Steenkit, n.
Lithographe, m. Lithograph, c.
Lithographie, f. Steenskrivning, c.: Steentryk, n.
Litière, f. Bærestol; Strøelse for Kvæg.
Litige, m. Trætte, Proces, c.
Litigieux, euse, a. stridig, som der trættes om.
Litorne, f. Slags Kramsfugl.
Litre, f. sort Baand i Kirker, med Vaaben paa.
Litre, m. Litre (fransk Maal).
Litron, m. ældre fransk Kornmaal. ($\frac{1}{16}$ Skieppe).
Littéraire, a. litterair, lærd.
Littéral, ale, a. bogstavelig.
Littérateur, m. Litteratus; Lærd, c.
Littérature, f. Litteratur, c.
Littoral, m. Kyst, c.; Kystland, n.
Liturgie, f. Ritual, Kirkeskik.
Livide, a. (om Huden) brun og blaa, guul og grøn.
Livraison, f. Levering, Leverance; Hefte (af en Bog).
Livre, m. Bog, c.; à - ouvert, ad. fra Bladet.
Livre, f. Pund, n.; Livre (Vægt).
Livrée, f. Liberi; samtlige Lakaier
Livrer, v. a. levere, overlevere, overgive; se -, v. r. (à qc.) hengive sig til.
Livret, m. liden Bog; Multiplicationstabel, c.
Lobe, m. Lap, Flip; Deel af Lungen, x.; Halvdeel af en Skal. Bælg.
Lobule, m. liden Flip.
Local, ale, a. som hører til et Sted; local. - m. Locale, Leilighed; et Steds Beskaffenhed.
Locataire, m. Leier, Leietager, c.
Locateur, m. Udleier, c.
Locati, m. Hyrekaret; Leiehest, c.
Location, f. Udleining; Bortforpagtning, c.; Fæste, n.
Loche, f. Smerling (Fisk).
Locher, v. n. (om Hesteskoe) vakle, ikke være fast.
Locution, f. Udtryk, n.; Talemaade, c.
Lodier, m. udstoppet Sengetæppe.
Logarithme, m. Logarithme, c.
Loge, f. Hytte; Celle; Loge; Bod, c.; Afslukke; Port-, Skibskammer, n.; Rum til Dyr, x.
Logeable, a. beboelig, hvor man kan boe.
Logement, m. Bolig, c.; Logis; Værelse, n.; Qvarteer; Indqvartering; T. Forskandsning, c.
Loger, v. n. logere, boe; drage ind i Herberg. - v. a. give Huusly, herbergere; indqvartere. se -, v. r. indrette sig; indqvartere sig; leie sig ind, tage ind; bygge et Huus; forskandse sig.
Logeur, m. een som udleier meublerede Værelser.
Logicien, m. Logiker, c.
Logique, f. Logik, Fornuftlære, c.
Logis, m. Bolig, c.; Logis; Huus; Vertshuus, n.
Loi, f. Lov; Magt, c.; Bud, n.
Loin, ad. langt, vidt; langt borte, fiernt; - de, bien - de, i Stedet for, langt fra.
Lointain, taine, a. fiern, langt bortliggende. - m. det Fierne, Frastand.
Loir, m. Murmeldyr, n.
Loisir, m. Fritimer, Fritid; Stunder bequem Tid, c.
Lombard, m. Assistentshuus, n.

Lombes, m. pl. Lænder.
Lombric, m. Regnorm, c.
Long, longue, a. lang; langvarig; langsom; kiedsom.
Long, m. Længde, c. **au –**, ad. vidtløftigen; **le –, du –**, prp. langs ad, (en Tid) igiennem.
Longanimité, f. Langmodighed, c.
Longe, f. Vagsierding; Nyresteg af en Kalv; smal Læderrem; Snor, c.
Longer, v. a. gaae langs ad, strække sig langs hen ad.
Longévité, f. langt Liv.
Longitude, f. geographisk ell. astronomisk Længde. [Tag.
Long-pan, m. længste Side af et brudent
Longue, f. lang Stavelse; lang Node, c.
Longuet, ette, a. fa. langagtig.
Longueur, f. Længde; Vidde; Langvarighed, Langsomhed, c.
Loquacité, f. Snaksomhed, c.
Loque, f. fa. Pialt, c.
Loquet, m. Klinke paa en Dør.
Loqueteau, m. Faldklinke paa Vinduesskodder.
Loquette, f. fa. lidet Stykke af noget.
Lorgner, v. a. skele, skotte til noget: lorgnere. [Lorgneren.
Lorgnerie, f. fa. Skotten, Diekast;
Lorgnette, f. Lorgnet, c.; Øienglas, n.
Loriot, m. Svenske (Fugl).
Lormier, m. Kleinsmed, c.
Lors (du, de la, de l'), prp. i, paa den Tid (da noget andet var ell. skete): ved.... Tid; dengang; **dès –**, fra den Tid af; **pour –**, den Gang.
Lorsque, c. da, den Tid, naar.
Losange, f. Rudefigur; Rude; skæv Fiirkant, c.
Lot, m. Lod, n. Deel, c. Arvelod, n.
Loterie, f. Lotteri, n.
Lotir, v. a. udlodde, fordele.
Loto, m. Lotteri, n.
Lotte, f. Aalequabbe, c.
Louable, a. roesværdig.
Louage, f. Leie, Hyre, c.
Louange, f. Roes; Lovtale, c.
Louanger, v. a. rose.
Louangeur, m. **-euse**, f. een som roser, Berømmer. - a. rosende.
Louche, a. skeløiet, skelende.
Loucher, v. n. skele.
Louer, v. a. udleie; leie bort; leie, tage til Leie; rose, prise. **se –**, v. r. leie sig bort: rose sig selv.
Louis, Louisd'or, m. Louisdor, c.
Loup, m. Ulv; Pakstok, c.
Loup-cervier, m. Los, c.
Loupe, f. Byld med Hinde om; Forstørrelsesglas; umoden Ædelsteen; Knude paa et Træ.
Loup-garou, m. Varulv, c.
Lourd, lourde, a. tung, plump, klodset; grov. [plumpt Menneske.
Lourdaud, m. **-aude**, f. Tølper:
Lourderie (Lourdise, p. u.), f. fa. Dumhed, Plumphed; grov Feil, c.
Loutre, f. Fiskodder, c.
Louve, f. Ulvinde; Stiøge, c.; Tang at løfte Steen med. [Hævestang.
Louver, v. a. trække Steen op med en
Louvet, ette, a. ulvegraa.
Louveteau, m. ung Ulv, c.
Louveter, v. n. kaste Ulveunger.
Louveterie, f. Redskab, der hører til Ulvejagt. [Jagt.
Louvetier, m. Jægermester ved Ulve-
Louvoyer, v. n. lavere, krydse.
Loyal, ale, a. lovlig; loyal: tro, redelig, oprigtig. [skaffenhed, c.
Loyauté, f. Loyalitet; Troskab; Ret-
Loyer, m. Huusleie; Løn, Arbeidsløn, c.
Lubie, f. fa. Grille, urimeligt Indfald.
Lubricité, f. Geilhed, Ukydskhed, c.
Lubrifier, v. a. giøre slibrig.
Lubrique, a. geil, ukydsk; slibrig.
Lucarne, f. Tagvindue, n.
Lucciole, f. Johannisorm, c.
Lucide, a. lysende; lys, klar.
Lucidité, f. Klarhed; lyst Foredrag.
Lucratif, ive, a. indbringende, fordeelagtig.
Lucre, m. Fordeel, Profit, c.
Luette, f. Drøvelen i Halsen.
Lueur, f. Glands, c. Lys, Skin, n.
Lugubre, a. bedrøvelig, sørgelig.
Lui, pr. ham; hende.
Luire, v. n. skinne, glindse, lyse; glimre.

Luisant, ante, a. lysende, skinnende &c.
- m. Glands, c.
Luites, f. pl. et Vildsviins Punge.
Lumière, f. Lys, n. Lysning, c. * Indsigt, c. T. Fænghul, n.
Lumignon, m. Tande; Stump Lys.
Luminaire, m. Himmellys, lysende Verdenslegeme; Kirkebelysning, c.: fa. Ansigt, n. [fuld af Forstand.
Lumineux, euse, a. lysende; * klar,
Lunaire, a. Maane-. – f. Maanerude (Urt). [Af- og Tiltagen.
Lunaison, f. Maanens Gang, dens
Lunatique, a. maanesyg; lunesyg.
Lundi, m. Mandag.
Lune, f. Maane; Maaned, c.
Lunette, f. Dienglas, n. Kikkert, c. Aabning, Sæde paa et Privet; Brystbeen paa en Høne &c.; **lunettes,** pl. Briller; Hestes Skyklapper.
Lunettier, m. **–ière,** f. Brillemager, c.
Lupin, m. Ulvebønne, c.
Lustre, m. Glands; Pragt; Lysekrone; Tidsrum af 5 Aar.
Lustrer, v. a. T. give Glands.
Lustreux, euse, a. glandsfuld.
Lustroir, m. Poleerfilt, n.
Lut, m. T. Liim, Kit.
Luter, v. a. T. kline, tilkitte.
Luth, m. Lut, c.
Luthéranisme, m. luthersk Lære.
Luthérien, enne, a. luthersk. - m. Lutheraner. [ger, c.
Luthier, m. Lutmager, Instrumentma-
Lutin, m. Nisse, c. Spøgelse, n.
Lutiner, v. a. fa. plage, drille. - v. n. spøge, agere Spøgelse.
Lutrin, m. Pulpeet i et Chor.
Lutte, f. Brydning; Kamp; Trætte, c. **de haute –,** med Vold og Magt; **de bonne –,** ved tilladte Midler.
Lutter, v. n. brydes, kæmpe (**contre,** med).
Lutteur, m. Kæmper, Brydefægter, c.
Luxation, f. Forvridning, Forstrækkelse, c.
Luxe, f. Overdaadighed, Luxus (i, **de**
Luxer, v. a. forvride. [**qc.**), c.
Luxure, f. Ukydskhed, Uafholdenhed, c.
Luxurieux, euse, a. ukydsk, vellystig.
Luzerne, f. Foderkløver, c.
Lycée, m. Lyceum, n. Sted hvor der gives Underviisning.
Lymphe, f. Vædske, Blodvand.
Lynx, m. Los, c.
Lyre, f. Lire, Lyra, Cithar, c.
Lyrique, a. lyrisk.

M.

Ma, pr. min.
Macaron, m. Makron, c. [ler.
Macaroni, m. Macaroni, italienske Nud-
Macération, f. Kjødets Spægelse; T. Udblødning, c.
Macérer, v. a. spæge sit Kiød; udbløde.
Mâche, f. lille Baldrian (Urt).
Mâchefer, m. Hammerskiæl, n.
Mâchelière, a. f. **dent –,** Kindtand, c.
Mâchement, m. Tyggen, c.
Mâchemoure, f. Krummer af Skibstvebakker. [haabe forgiæves.
Mâcher, v. a. tygge; * fa. **– à vide,**
Mâcheur, m. **–euse,** f. een der tygger; een der spiser stærkt; (**– de tabac**) een der skraaer. [paa; tygget.
Machicatoire, a. noget man tygger
Machicot, m. Kirkesanger, c.
Machinal, ale, a. maskinmæssig.
Machinateur, m. Intrigant, Opspinder, c. [Anslag, n.
Machination, f. Sammenspindelse, c.
Machine, f. Maskine; * List, c.; Konstgreb, n.
Machiner, v. a. opspinde, pønse paa.
Machiniste, m. Maskinmester, c.
Mâchoire, f. Kindbeen, n. Kiæbe paa en Skruestok; Jernet paa en Bøsselaas hvori Stenen sidder; **jouer de la –,** spise vakkert. [langsomt; mumle.
Mâchonner, v. a. tygge med Møie,
Mâchurer, v. a. fa. tilsmøre, tilsøle;
Macis, m. Muskatblomme, c. [giøre sort.
Macle, f. Vandnød, c.
Maçon, m. Murer; Frimurer, c.; * fa. Smører, c.; **aide à –,** Haandlanger hos Muurfolk.
Maçonnage, m. Muurarbeide, n.
Maçonner, v. a. mure, tilmure; * fa. smøre, klakke, arbeide slet.

Maçonnerie, f. Muurarbeide; Frimureri, n.
Macquer, v. a. bryde Hamp.
Macre, f. Vandnød, c.
Macreuse, f. Slags Vildand.
Maculature, f. Maculatur, Svøbepapir, n.
Macule, f. Plet; Plet i Solen.
Maculer, v. a. tilsmudse. - v. n. smudses, smitte af (om trykte Ark).
Madame, f. Madame, Frue, c.
Mademoiselle, f. Jomfrue; Frøken, c.
Madré, ée, a. plettet, stribet; * fa. træds, snedig. - m. huul Broder.
Madrier, m. tyk Planke.
Madrigal, m. Madrigal, Slags Vers.
Madrure, f. det Spraglede; Striber, Maslinger. [findet.
Mafflé, ée, a. fa. tyk og rund; plubs-
Magasin, m. Magasin; Pakhuus; Oplag, n. Kiøbmandshvælving, c.
Magasinier, m. Magasinforvalter, c.
Mage, m. østerlandsk Viis.
Magicien, m. **–enne**, f. Magiker, Heremester, c. [Trylleri, n.
Magie, f. Magi; Troldom, c. Hexeri;
Magique, a. magisk; fortryllende.
Magister, m. Landsbyeskolemester; Skolefur, c.
Magistral, ale, a. skolemesteragtig; **ligne –e**, en Fæstnings Hovedomrids.
Magistrat, m. Øvrighed; Magistrat, c.; Øvrighedsperson, c. [n.
Magistrature, f. Øvrigheds-Embede,
Magnanime, a. høimodig.
Magnanimité, f. Høimodighed, c.
Magnat, m. Magnat, c. (Stormand).
Magnésie, f. Magnesia, Brunnsteen, c.
Magnétique, a. magnetisk.
Magnétiser, v. a. magnetisere.
Magnétisme, m. Magnetisme, magnetisk Kraft.
Magnificence, f. Pragt, Herlighed, c.
Magnifique, a. prægtig, herlig, kostbar.
Magot, m. Slags stor Abe; styg Menneske; slet udarbeidet Figur, Dukke: * fa. skiult Skat.
Mahométan, ane, a. & m. f. Mahomedaner; mahomedansk.
Mahométisme, m. mahomedansk Tro.
Mai, m. Maimaaned, c.; Maigrønt; Maitræ, n. [presse.
Mai, f. Deitrug, n.; Bunden af en Viin-
Maigre, a. mager. - m. det Magre; Fastespise.
Maigrelet, ette, a. lidt mager.
Maigrement, ad. * fa. sparsomt, knapt.
Maigret, ette, a. lidt mager.
Maigreur, f. Magerhed, c.
Maigrir, v. n. blive mager.
Mail, m. Plegl til Malliespil; Banen hvor det spilles; Spillet selv.
Maille, f. Maske; Malle, Ring, c.; Plet i Øiet; (tilforn) liden Kobbermynt.
Maillé, ée, p. & a. **fer –**, Jerngitter, n. [n.
Mailleau, m. lille Knippel, lille Knevel
Mailler, v. a. p. u. forsyne med en Pantserskiorte; giøre Masker; flette ell. strikke Gitterværk; banke (Skind) glat. **se –**, v. r. iføre sig et Pantser; faae spraglede Pletter. - v. n. knyttes, sætte Knopper.
Maillet, m. Trækølle; Stampe, c.
Mailloche, f. stor Kølle, Rydie, c.
Maillon, m. Ring, Led i en Kiæde.
Maillot, m. Barnesvøb, n.
Main, m. Haand; Haandskrift; Forhaanden i Spil; Bog Papir; Qvast i en Kareet; Knap, Greb paa en Skuffe; Falkekle; Jern til Kareetremmen; **– d'oeuvre**, Haandarbeide: **faire – basse (sur q.)**, hugge een ned; **– de justice**, Scepter med Figuren af en Haand paa.
Main-chaude, f. Slags Leg, Blindebuk.
Main-forte, f. T. Rettens Følge, Rettens Midler, Bevæbnede. [slaglægning.
Main-levée, f. T. Ophævelse af Be-
Main-mise, f. T. Beslag, Arrest, c.
Main-morte, f. Haand der styres af en Anden; Vornedskab; stedsevarende Stiftelse, c.
Maint, ainte, a. mangen, mangt; **maintes fois**, mangengang. [Tid.
Maintenant, ad. nu, for nærværende
Maintenir, v. a. vedligeholde, beskytte, haandhæve; paastaae.

Maintenue, f. Rettens Forsvar ved en Besiddelse.
Maintien, m. Vedligeholdelse; Haandhævelse; Holdning, Anstand, c. Udseende, n.
Maire, m. Maire, Byfoged, Borgermester, c.
Mairie, f. en Maires Embede og Bolig.
Mais, conj. men, dog.
Maïs, m. tyrkisk Korn.
Maison, f. Huus, n.; Familie, c. Huusholdning, c. Handelshuus, n.; **les petites maisons,** Daarekisten.
Maisonnage, m. Bygningstømmer, n.
Maisonnée, f. hele Familien med Tyendet i et Huus.
Maisonnette, f. lidet Huus.
Maître, m. Herre; Mester: Lærer, c.: **- garçon,** Oldgesel; **- valet,** øverste Tiener; Avlskarl; **- coquin, - fou etc.,** Erkeskielm, Erkenar &c.; **- autel,** Høialteret; **-ès-arts,** Magister, c.
Maîtresse, f. Herskerinde; Lærerinde; Mesterinde; Frue; Maitresse; Kiæreste, c.
Maîtrise, f. Mesterskab, n. **grande -,** Stormesters Værdighed, c.
Maîtriser, v. a. beherske, betvinge.
Majesté, f. Majestæt, c.
Majestueux, euse, a. majestætisk.
Majeur, eure, a. større, vigtigere; myndig.
Majeure, f. T. Forsætning, c.
Major, m. Major, c.
Majorat, m. Majorat, n.
Majordome, m. Majordomus, Overhuushovmester, c.
Majorité, f. Majoritet, Flerhed; Myndighed, c.
Majuscule, a. **lettre -,** stort Bogstav.
Mal, m. Ondt, Onde; Smerte; Skade; Sygdom, c.
Mal, ad. ilde, slemt, ondt, slet.
Malade, a. syg, svag; **tomber -,** blive syg. - m. en Syg.
Maladie, f. Sygdom, c.; * Syge, Mani, c.
Maladif, ive, a. sygelig.
Mal-adresse, f. Ubehændighed; Plumphed, c.
Mal-adroit, oite, a. ubehændig; feilet.
Malaguette, f. Paradiiskorn (Slags Peber).
Mal-aise, m. Ildebefindende, n.; besværlig Tilstand, c.
Mal-aisé, ée, a. vanskelig, besværlig, ubeqvem; indskrænket.
Malandres, f. pl. Mnk, Knæbylder hos Heste; raadne Knuder paa en Træstamme.
Mal-à-propos, ad. i Utide, ubeleilig
Malart, m. vild Andrik, c.
Mal-avisé, ée, a. ubetænksom, indiscret
Mal-bâti, ie, a. ildedannet.
Mal-content, ente, a. misfornøiet.
Mâle, a. mandlig, Han-; mandig. - m. Mand; en Han; Hankiøn, n.
Malebête, f. slemt Dyr; * Person, man maa vogte sig for.
Malédiction, f. Forbandelse, c.
Male-faim, Mal-faim, f. fa. graadig Sult, c.
Maléfice, m. Skade som paaføres ved Hexeri; Hexeri, n.
Maléficié, ée, a. fa. forhexet, skranten.
Maléfique, a. ond, af ond Virkning.
Malencontre, f. Uheld, n.
Malencontreux, euse, a. uheldig; som medfører Ulykke.
Mal-en-point, ad. fa. ilde faren, slet, i slem Tilstand.
Mal-entendu, m. Misforstaaelse, Irring, c.
Malenuit, f. en slem Nat.
Malepeste! int. fa. for en Ufærd! gid du faae Skam!
Males-semaines, f. pl. fa. Qvindernes Maanedstider.
Mal-être, m. Ildebefindende, n.
Malévole, a. fiendsk, som ei vil een vel.
Mal-façon, f. Feil, c.; noget Forfeilet; * Bedrageri, n.
Mal-faire, v. n. giøre Ondt.
Mail-faisance, f. Ondskab, ondt Sindelag, n.
Mal-faisant, ante, a. ond; skadelig.
Mal-fait, aite, a. ildeskabt; styg.
Malfaiteur, m. Misgierningsmand, c.
Mal-gracieux, euse, a. fa. grov, uhøflig.
Malgré, prp. mod eens Villie; til Trods for; uagtet.
Mal-habile, a. uduelig, uskikket, ubeqvem.
Mal-habileté, f. Uduelighed; Ubehændighed, c.

Malheur, m. Ulykke, c.; Uheld, n.
Malheureux, euse, a. ulykkelig, uhel-dig; slet, elendig. [uredelig.
Mal-honnête, a. uanstændig, uhøflig,
Mal-honnêteté, f. Uhøflighed, Uartig-hed: Uredelighed, c. [c.; Puds, n.
Malice, f. Ondskab, n. Skalkagtighed,
Malicieux, -euse, a. ondskabsfuld, skalkagtig, listig.
Malignement, ad. ondskabsfuldt.
Malignité, f. Ondskab, n.; farlig ell. skadelig Beskaffenhed.
Malin, igne, a. ondskabsfuld, ond; skadelig; snedig: et Skarn.
Malingre, a. fa. skranten, svagelig.
Mal-intentionné, ée, a. ildesindet.
Malitorne, a. fa. ubehændig, plump, tølperagtig. - m. Tølper, c.
Mal-jugé, m. urigtig, ubillig Kjendelse, c.
Mallard, m. Hvæssesteen, c.
Malle, f. Vadsæk; Postsæk; liden Reise-kuffert, c. **malle-poste**, Pakkepost, c.
Malléable, a. som lader sig smede.
Malléole, m. Ankel, c.
Malletier, m. Vadsækmager, Reise-kuffertmager, c.
Mallette, f. liden Vadsæk, Randsel, c.
Mallier, m. Posthest, som bærer Post-sækken; Stanghest for en Postkalesche.
Mal-mener, v. a. behandle ilde, iret-tesætte; volde.
Malotru, m. -ue, f. Usling, slet Per-son. - a. ilde skabt, ussel. [ubehagelig.
Mal-plaisant, ante, a. fortrædelig,
Mal-propre, a. ureenlig, smudsig, svinsk. [hed, c.
Mal-propreté, f. Ureenlighed, Svinsk-
Mal-sain, aine, a. usund.
Mal-séant, ante, a. uanstændig.
Malsonnant, ante, a. ildelydende, stø-dende mod Velanstændighed.
Malt, m. Malt, n.
Maltôte, f. ubillig Paalæg, n. Penge-udpresning, c.
Maltôtier, m. Udsuger, c.
Maltraiter, v. a. mishandle, ilde med-tage; nægte een sin Ret.
Malveillance, f. Had, n. Avind, c.
Malveillant, ante, a. ildesindet, mis-undelig. [beds utro Forvaltning.
Malversation, f. Underslæb, n. et Em-
Malverser, v. n. begaae Underslæb.
Malvoisie, f. Malvasier (Viin).
Malvoulu, ue, a. forhadt.
Maman, f. Mama. [ter, pl.
Mamelle, f. Bryst, Pattebryst, n. Pat-
Mamelon, m. Brystvorte; Vorte, c.
Mamelu, ue, a. som har store Bryster.
Mammaire, a. som hører til Brystet, Bryst-. [c.
Manant, m. Bondemand; grov Bonde,
Mancelle, f. Vognstangsklæde, c.
Manche, f. Ærme, n. Vandslange paa Skibe; Canalen mellem England og Frankrig; **– d'hypocras**, Filtreer-sæk, c.
Manche, m. Haandgreb, Hæfte, Skaft, n.; Plovstiert, c.; Halsen paa en Violin; Gribebræt, n.; * **branler au –, dans le –**, vakle; være tvivlraadig.
Mancherons, m. pl. Plougstiert, c.
Manchestre, m. Manchester (Tøi).
Manchette, f. Manchet, c.
Manchon, m. Muffe, c.
Manchot, ote, a. som kun har een Haand, eenarmet. [na.
Mandarin, m. Adelsmand, Lærd i Chi-
Mandat, m. Fuldmagt, Ordre, c.
Mandataire, m. Mandatar, Kommis-sar, c. [Bud, n.; Anviisning, c.
Mandement, m. Befaling, Ordre, c.;
Mander, v. a. melde; befale, byde, give Ordre: indbyde, sammenkalde.
Mandibule, f. Kindbeen, n.
Mandoline, f. Mandoline (Slags Ci-
Mandore, f. Slags Luth. [thar).
Mandragore, f. Alrune (Urt).
Mandrin, m. Drilboer, n. Dokke i en Dreierbænk.
Manége, m. Ridebane, Rideskole; Ride-konst, c.; * listig Adfærd, slebet Væsen.
Mânes, m. pl. de Afdødes Sjele, Skyg-
Manganèse, f. Bruunsteen, c. [ger.
Mangeable, a. spiselig.
Mangeaille, f. Foder, n.; Fugleføde; Mad, c.
Mangeoire, f. Krybbe, c.; Ædetrug, n.

Manger, v. a. spise; æde op; fortære; forøde. - m. Føde, Mad, Spise, c.
Mangerie, f. Fylderi, Fraadseri, n. Udsugelse, c.
Mangeur, m. **-euse**, f. stærk Spiser, c.
Mangeure, f. Musefraat, Ormædt, n.
Maniable, a. hvad der let kan haandteres, smidig, nem; * føielig.
Maniaque, a. rasende, besat.
Manicles, f. pl. Haandjern, pl.
Manie, f. Raseri, Galskab, n.; rasende Lyst, Mani, c.
Maniement, m. Følen, Finden paa; Lemmernes Bevægelse; Forvaltning, Styrelse, c.
Manier, v. a. tage paa, føle paa; arbeide igiennem; føre, bruge, haandtere; omgaaes; styre, lede. - m. **au** -, ved Følingen.
Manière, f. Maneer, Maade, Viis, c.; **manières**, pl. Lader, Væsen; **de** - **que**, saa at.
Maniéré, ée, a. affecteert, tvungen.
Manifestation, f. Aabenbaring, c.
Manifeste, a. klar, aabenbar. - m. Manifest, n. Statserklæring, c.
Manifester, v. a. tilkiendegive, aabenbare, giøre vitterligt.
Manigance, f. fa. List, Fif, c. Kneb, n.
Manigancer, v. a. fa. opspinde, smede en Intrigue.
Manipulation, f. Bearbeidelse, Haandteringsmaade, c.; Greb, n.
Manipuler, v. a. n. c. behandle, bruge Greb, haandtere. [ske, c.
Manique, f. Haandlæder, n.; Svehand-
Maniveau, m. flad Kurv, Vidiekad til Fødevarer. [at dreie Maskiner med.
Manivelle, f. Haandgreb, Skruestikke
Manne, f. Manna, Himmelbrød, n.; Hankekurv; - **d'enfant**, Kurvevugge, c.
Mannequin, m. Bærekurv, c.; Dukke med bøielige Led.
Mannette, f. flettet Kurv, Hankekurv, c.
Manoeuvre, m. Haandlanger, Daglønner, c
Manoeuvre, f. Manoeuvre, n; Takkelage, Tøugværk; * Fremgangsmaade, c.
Manoeuvrer, v. n. & a. manoeuvrere; regiere Tougværk; * tee sig, bruge Midler.
Manoeuvrier, m. duelig Matros. [ler.
Manoir, m. Huus, n.; Bolig, c.
Manouvrier, m. Haandarbeider, Dagleier, c. [Mangel.
Manque, m. Mangel, c. - prp. af
Manquement, m. Feil, Forsømmelse, c.
Manquer, v. a. feile, forfeile, ikke træffe, naae &c.; forsømme; **l'avoir manqué belle**, være med Nød sluppen fra en Fare. - v. n. mangle; være feilfuld; slaae klik; snuble, glide ud; **(de)** lide Mangel paa, trænge til; undlade at; være nær ved at; **(à)** forsømme, ikke opfylde. [mer; Mansardetage, c.
Mansarde, f. brudden Tag, n. Tagkam-
Mante, f. Sørgeslør, n.; Sørgekaabe; Kappe, c.; stort Tæppe, Klæde, n.
Manteau, m. Kappe, Kaabe, c.; Paaskud, Skin, n.
Mantelet, m. Slags smaa Kapper; Bispekaabe; Ruf; Skiermlæder for en Vogndør. [Kaabe.
Manteline, f. liden Fruentimmer-
Mantille, f. Slags Damekaabe, c.
Mantonnet, m. Knage, at hænge noget paa. [stød af Bølgerne.
Manture, f. T. Bølgebrud, Sammen-
Manuel, elle, a. som forrettes med Hænderne; Haand-. - m. Haandbog, c.
Manufacture, f. Manufaktur; Værkhuus, n. [rede i et Manufactur.
Manufacturer, v. a. forfærdige tilbe-
Manufacturier, m. Fabrikeier, c.; Arbeider i et Manufactur.
Manuscrit, ite, a. haandskreven. - m. Haandskrift, n.
Mappemonde, f. Verdenskort, Jordkuglen paa et Landkort.
Maquereau, m. Makrel, c.; **maquereaux**, pl. Pletter paa Skinnebenet af Ildens Hede. [Kufferske, c.
Maquereau, m. **-elle**, f. Kuffer;
Maquerellage, m. Kufferi, Høreværkskab, n. [Kobler, Underhandler, c.
Maquignon, m. Hesteprangerr; * fa.
Maquignonnage, m. Hesteprangeri; fa. Kobleri, n.
Marabout, m. mahomedansk Præst.

Galeiseil ved godt Veir; buget Blik=Castefande, c. [tenhave om Paris.
Marais, m. Morads, Sump, c.; Kiøk=
Marasme, m. Tæring, Svindsot, c.
Marâtre, f. ond Stedmoder; Ravne=moder, c.
Maraud, m. et Skarn, en liderlig Fugl.
Maraude, f. slet Fruentimmer, n.; Ma=rodering, Plyndring, c.
Marauder, v. n. (om Soldater) gaae hemmelig ud paa Plyndring.
Maraudeur, m. Marauder, Soldat, som gaaer hemmelig ud paa Plyndring.
Marbre, m. Marmor, n. [marmorere.
Marbrer, v. a. male som Marmor,
Marbreur, m. een som marmorerer.
Marbrier, m. een som saver Marmor, arbeider i Marmor.
Marbrière, f. Marmorbrud, n.
Marbrure, f. marmoreret Arbeide, n.
Marc, m. et halvt Pund; udpressede Frugter; Bundfald af Kaffe.
Marcassin, m. Vildsviins Griis.
Marcassite, f. Markasit, Svovlkiis.
Marchand, m. Kiøbmand, Handels=mand; Kiøber, c.
Marchand, ande, a. handlende; som tiener til Handel; som er Kiøbmands=gods; **vaisseau** –, Koffardieskib, n.
Marchande, f. Kiøbmandskone; Sæl=gekone, c.
Marchander, v. a. & n. kiøbslaae, tin=ge, handle; * fa. betænke sig; – q. slaae ne nogen. [vare, c.
Marchandise, f. Handel; Kiøbmands=
Marche, f. Gang; Marsch; Vei, c.; Trappetrin; Trin, n.; Fremgangsmaa=de, c.
Marché, m. Torv; Marked; Kiøb, n. Kiøbslutning, c.; **grand** –, dyrt; **bon** –, godt Kiøb; * **avoir bon** – **avec q.** blive snart færdig med een: **vin du** –, Ligkiøb, n. **par dessus le** –, desuden, oven i Kiøbet.
Marchepied, m. Fodskammel, c.; Fod=trin, Vogntrin, n. Pertline, c.
Marcher, v. n. gaae; reise; marschere; gaae frem, gaae til Værks; – **sur qc.** træde paa noget: – **droit**, handle rede=ligt. – m. Gang, c.
Marcheur, m. –**euse**, f. Fodgænger, c.
Marcotte, f. Aflægger, c.
Marcotter, v. a. giøre Aflæggere.
Mardi, m. Tirsdag; – **gras**, Hvide=Tirsdag (i Faste).
Mare, f. Sump, c.; Dynd, n.
Marécage, m. Morads, Mose, c.
Marécageux, euse, a. moradsig, sum=pig.
Maréchal, m. Grovsmed; Marskalk, c. – **des logis**, Regimentsqvarteermester; Fourer, c.
Maréchale, f. en Marskalks Gemalinde.
Maréchaussée, f. Marskalkene af Frankrigs Jurisdiction; Politivagt til Hest.
Marée, f. Ebbe og Flod; fersk Søfisk; **haute** –, Høivande; **basse** –, Lav=vande. [fenbeen.
Marfil, ell. **Morfil**, m. uforarbeidet El=
Marge, f. den hvide Rand om Texten i Bøger ell. ved Siden i et Hefte, Mar=gen.
Margelle, f. Steenrand om en Brønd.
Marginal, ale, a. som er skreven om Randen; **note** –**e**, Randglose, c.
Margotter, v. n. (om Vagtler) hvæse, inden de begynde at slaae.
Margouillis, m. Pøl, Søle, c.
Margrave, m. & f. Markgreve; Mar=grevinde, c.
Margraviat, m. Markgrevskab, n.
Marguerite, f. Margaretha (Navn): Gaaseblomst; Perle, c.
Marguillerie, f. Klokker=Embede, n.
Marguillier, m. Klokker; Kirkevær=ge, c.
Mari, m. Ægtemand, Mand, c. – **de conscience**, hemmeligt Ægteskab.
Mariable, a. mandvoxen, giftefærdig.
Mariage, m. Ægteskab, n.; Ægtestand, c.; Giftermaal, Bryllup, n. Udstyr, Medgift. [ægteviet, Brud, Brudgom, c.
Marié, m. –**ée**, f. den, som er nylig
Marier, v. a. ægtevie, vie sammen; gif=te bort, faae gift; * forene, sammenføie **se** –, v. r. gifte sig, faae sig en Kone, Mand.

Marieur, m. **-euse**, f. een som frier for andere, stifter Ægteskaber.

Marin, m. en Sømand.

Marin, ine, a. hvad der hører til Havet, Hav-, Sø-.

Marine, f. Søvæsen, n.; Sømagt; Søkyst, c.; Sømaleri, n.; Havlugt, Smag af Søvand.

Mariné, ée, a. marineret; som smager efter Søen; søslaaet.

Mariner, v. a. marinere; sylte.

Maringouin, m. Slags smaa Myg i Amerika. [soldat, c.

Marinier, m. Baadfører, Sømand, Sø-

Marionnette, f. Marionet, Traaddukke, c.: **marionnettes**, pl. Marionettheater, n.

Marital, ale, a. som tilkommer en Ægtemand. [ved Søen, Sø-.

Maritime, a. som hør til Søen, ligger

Marjolaine, f. Meiran (Urt).

Marjolet, m. ungt Menneske, som spiller Galan.

Marmaille, f. Flok smaa Børn.

Marmelade, f. Marmelade, Saft, Grød, kogt af Frugter; **en –**, i Mas, hakket smaat. [Lystskov, c.

Marmentaux, m. pl. Fredskov; lille

Marmite, f. Gryde; Grydefuld; **bonne –**, god Levemaade.

Marmiteux, euse, a. fa. ussel, sygelig.

Marmiton, Marmitier, m. Kokkedreng, c.

Marmonner, v. n. fa. mumle.

Marmot, m. Marekat, stor Abe, c.; grotesk Figur; lille Dreng.

Marmotte, f. Murmeldyr, n.; * liden Pige.

Marmotter, v. a. mumle, brumme.

Marmouset, m. fa. liden grotesk Figur; liden, uanseelig Mand.

Marne, f. Mergel, c. **– à foulons**, Valkerjord, c.

Marner, v. a. giøde med Mergel. – v. n. (om Havet) trække sig tilbage.

Marneron, m. Mergelgraver, c.

Marnière, f. Mergelgrube, c.

Marotte, f. Narrescepter, Narrebrix; * fa. Kiephest, c.

Marouflo, m. fa. Slyngel, grov Knold, c. - f. Slags Malerliim.

Maroufler, v. a. T. lime Lærred paa til Malning med Oliefarve.

Marque, f. Mærke, Tegn, Kiendetegn; Præg, Stempel; Brændemærke, n.: Ar; Beviis; Æreстegn, n.; **– d'honneur**, Decoration, c. **droit de –**, Stempel-Rettighed; **homme de –**, fornem, udmærket Mand.

Marqué, ée, p. & a. mærket &c.; stemplet; med et Modermærke; med en Blik ell. dsl.; arret; brændemærket; markeret; øiensynlig, mærkelig.

Marquer, v. a. mærke, betegne; stemple, brændemærke; sætte Mærke paa; tilkiendegive, melde; bemærke; bevidne; bestemme; afmaale, afstikke. – v. n. give Tegn fra sig, vise sig, røbe sig, være paafaldende; (om Heste) endnu have Aldersmærket.

Marqueter, v. a. pryde med Pletter, giøre spraglet; T. giøre indlagt Arbeide. [beide.

Marqueterie, f. indlagt, Mosaik-Ar-

Marquette, f. Klump Jomfruvox; **droit de –**, Brudenat-Rettigheden.

Marqueur, m. een som stempler, mærker; Markør ved Billardspil.

Marquis, m. Marquis, c.

Marquisat, m. Marquisat (Grevskab).

Marquise, f. Marquisinde, c.; Markise, Slags Overtræk over Telte; Slags Raket, c.

Marraine, Marreine, f. Gudmoder, c.

Marre, f. Hakke, Spade, c.

Marron, m. Maron, stor Kastanie, c.; hemmelig trykt Bog; Runderingstegn, n.: **nègre –**, bortrømt Slave; **marrons**, pl. store Haarlokker. – a. kastaniebrun.

Marronnier, m. Kastanietræ, n.

Marroquin, m. Marokkaner, c.; Saffianlæder, n.

Marroquiner, v. a. tilberede Saffian.

Marroquinerie, f. Saffianfabrik, c.: Konst at tilberede Saffian; Saffianvarer.

Marroquinier, m. Saffianmager, c.

Mars, m. Guden Mars; Planeten Mars; Martsmaaned, c.: pl. Vaarsæden.

Marsèche, f. Sommer-Byg, c.
Marsouin, m. Marsviin, n.
Marteau, m. Hammer; Dørhammer; Stempelhammer; Hammerfisk, c.; — **d'armes**, Stridshammer; — **de forge**, Smedhammer, c.
Martel, m. Hammer, c.; — **en tête**, Griller i Hovedet. [viisning, c.
Martelage, m. Træers Mærkning, Ud-
Marteler, v.a. & n. hamre; * forurolige.
Martelet, m. liden Hammer.
Martial, ale, a. krigersk, stridbar; T. jernholdig.
Martin, m. Morten; — **l'âne**, dumt Æsel; — **bâton**, Æseldrivernes Kiep.
Martinet, m. Huussvale; Hammer-Stempel; Lyseplade, c.; Pidsk at tugte med.
Martingale, f. Hestes Springrem, c.
Martre, m. Maar, c.; Maarskind, n.; — **zibeline**, Zobel, c.
Martyr, m. **-yre**, f. Martyr, c.
Martyre, m. Marter; Martyrdom; Pine, c. [pine.
Martyriser, v. a. giøre til Martyr;
Martyrologe, m. Martyrbog, Martyrers Historie, c.
Mascarade, f. Maskerade, Maskebal, c.
Masculin, ine, a. mandlig; af Hankiønnet. [Manddom, c.
Masculinité, f. det at være Mand;
Masque, m. Maske; maskeret Person, c.; * Skalkeskiul, n.
Masquer, v. a. maskere, forklæde. **se** —, v. r. maskere sig, tage Maske paa; * forstille sig.
Massacre, m. Blodbad, n.; Nedsabling, Dyrs Fældning; * Fusker, c.
Massacrer, v. a. nedsable, hugge ned for Fode, myrde; * fordærve, forfuske.
Masse, f. Masse; Hob, Klump, c.; Lag, n.; Slags Kølle, c.; Mas (til Billard); Stav, Pedellens Stav, Ceremoniestav, c.; — **d'eau**, Duunhammer, c.
Mâsse, f. det een sætter, vover i Spil.
Masse-pain, m. Marzipan, n.
Mâsser, v. a. sætte i Spil, sige hvor høit man vil spille.
Massette, f. liden Hammer, Tærskel, c.
Massicot, m. Blykalk, Slags Glasur.
Massier, m. Pedel, som bærer Scepter
Massif, ive, a. massiv, tyk, gedigen, tung og fast; plump. [c.
Massif, m. fast Grundmuur; tyk Stov,
Massiveté, f. Tykhed, Fasthed, c.
Massue, f. Kølle, c.; **en** —, kølledannet.
Mastic, m. Mastix; Slags Kit, n.
Mastiquer, v. a. kitte, kitte sammen; stikke sket sammen.
Masure, f. forfalden Bygning ell. Muur; usselt Huus.
Mât, m. Mast, Skibsmast, c.
Mat, matte, a. (om Brodering) ujevn, altfor svær; (om Farve) mat.
Mat, m. & a. Mat i Schak; schakmat.
Matador, m. T. Matador; Trumf, c.
Matamore, m. Storpraler, c.
Matasse, f. raa Silke, c. [rier, pl.
Matassinade, f. Narrestreger, Giøglerier, pl.
Matassins, m. pl. Buffodands, c.; slige Dandsere. [Kareet.
Matelas, m. Matras, c.; Hynde i en
Matelasser, v. a. stoppe ud som Matrasser; forsyne med Hynder.
Matelassier, m. Matrassemager, c.
Matelot, m. Matros, c.; **vaisseau** —, Skib, som seiler til Bedækning.
Matelotage, m. Matros-Hyre, c.
Matelote, f. Matrosret, c.; **à la** —, paa Matros-Viis. [kue, ydmyge.
Mater, v. a. giøre schakmat; * spæge;
Mâter, v. a. sætte Master i, reise Master: reise overende.
Matérialiste, m. Materialist, som nægter Aandeværener.
Matérialité, f. T. Legemlighed, c.
Matériaux, m. pl. Materialier, pl.
Matériel, elle, a. materiel, legemlig; svær, grov. [Mødrene-
Maternel, elle, a. moderlig; Moders-,
Maternité, f. Moders Egenskab, det at være Moder.
Mathématicien, m. Mathematicus, c.
Mathématique, a. mathematisk. **Mathématiques**, f. pl. Mathematikken.
Matière, f. Materie, c.; Legeme; Stof, n.; Gienstand, c.; **entrer en** —, begynde at afhandle en Sag; **en** — **de**,

angaaende, i Henseende til.
Mâtin, m. Hund, c. (Hyrde-, Gaard-, Slagterhund).
Matin, m. Morgenen. - ad. aarle; **demain –**, i Morgen tidlig.
Matinal, ale, a. som staaer tidlig op.
Mâtineau, m. liden Gaardhund, Slagterhund &c. [tid, c.
Matinée, f. Morgenstund, Formiddags-
Matines, f. pl. T. Morgenmesse, c.
Matineux, euse, a. som staaer aarle op.
Matir, v. a. udarbeide Guld ell. Sølv mat, upoleert.
Matoir, m. Radeerjern, n.
Matois, oise, a. listig, snu, trædsk. - m. en Filur. [geri, n.
Matoiserie, f. Snedighed, c.; Bedra-
Maton, m. Hankat, c.
Matras, m. Retorte, Distilleerkolbe, c. (fordum) Bolt til en Flitsbue.
Matricaire, f. Moderurt, c.
Matrice, f. Moderen; Matrice, Form, hvori Typer støbes; Hovedstempel i en Mynt; Prøvemaal, n.
Matrice, a. **langue –**, Modersprog, n.: **église –**, Hovedkirke, c.: **couleurs matrices**, Grundfarver.
Matricide, m. & f. Modermord, n.; Modermorder, c.
Matricule, f. Matrikel; Immatrikulering, c.; Attest derpaa.
Matrimonial, ale, a. ægteskabelig.
Matrone, f. Matrone; T. Jordemoder, c.
Maturant, ante, Maturatif, ive, a. som fremmer Modningen.
Maturation, f. Modning, c.
Mâture, f. Masterne paa et Skib, Reisningen; Kunst at sætte Master ind; Sted, hvor Mastemagere arbeide.
Maturité, f. Modenhed, c.; **avec –**, med modent Overlæg.
Matutinal, ale, Matutinel, elle, a. hørende til Morgenmessen.
Maubêche, m. Strandløber, c. (Fugl).
Maudire, v. a. forbande, ønske Ondt over.
Maudisson, m. fa. Forbandelse, c.
Maudit, ite, p. & a. forbandet.
Maugréer, v. n. fa. bande og sværge.
Maupiteux, euse, a. (grusom); **faire le –**, anstille sig ynkelig, klynke.
Maure, v. **More**. [(Due).
Maurin, a. **pigeon –**, Morenkop, c.
Mausolée, f. prægtigt Gravsted, n.
Maussade, a. modbydelig, smudsig; slet giort, grov. [Grovhed, c.
Maussaderie, f. ubehageligt Væsen, n.;
Mauvais, aise, a. ond; slet; slem; skadelig; ilde; ussel; **prendre en –e part**, tage ilde op; **–e mine**, daarligt, sygt Udseende. - ad. ilde; **il fait –**, det er farligt at; det er ondt Veir.
Mauve, f. Katost; Maage, c.
Mauvis, m. Kramsfugl, c. [benene.
Maxillaire, a. som hører til Kjæve-
Maxime, f. Regel, Grundsætning, c.
Maximum, m. n. c. høieste Salgspriis, c. [Stymper, uklog Spiller.
Mazette, f. Skindmær, c.; * fa.
Me, pr. mig.
Mécanicien, m. Mecanicus, Kunstner som forfærdiger Maskiner.
Mécanique, f. (& **les Mécaniques**, pl.) Mecanik, c.; konstig Indretning, c.
Mécanique, a. mekanisk.
Mécanisme, m. Mecanisme (Indretning, Bygning), c.
Méchamment, ad. ondskabsfuldt.
Méchanceté, f. Ondskab, n.; Nederdrægtighed, c.; dumt, fornærmeligt Puds der spilles een.
Méchant, ante, a. ond, slem, slet, ondskabsfuld; **–e mine**, ondt ell. skofelt Udseende. - m. ondt, lastefuldt Menneske.
Mèche, f. Væge i Lys; Tønder; Fyrsvamp; Lunte, c.; Boerspidsen; Enden af en Ridepidsk; Spiralspidsen af en Proptrækker.
Mécher, v. a. svovle et Viinfad.
Mécompte, m. Feilregning; Feiltagelse, c.; feilslaget Haab. [Feil.
se Mécompter, v. r. forregne sig; tage
Méconnaissable, a. ukiendelig. [c.
Méconnaissance, f. Uerkiendtlighed,
Méconnaissant, ante, a. ukiendsom, uerkiendtlig. [kiende; forglemme.
Méconnaître, v. a. miskiende; ikke

Mécontent, ente, a. misfornøiet, utilfreds. [c.
Mécontentement, m. Misfornøielse,
Mécontenter, v. a. vække Misfornøielse.
Mécréant, m. en Vantro.
Mécroire, v. a. ikke troe, have Mistanke.
Médaille, f. Medaille, Skuepenge, c.
Médaillier, m. Myntcabinet, n.
Médaillon, m. stor Skuepenge, c.; rund ophøiet Flade; Emblemtegn, n.; oval Ring til et Maleri &c.
Médecin, m. Læge, c. [n.
Médecine, f. Lægekunst, c.; Lægemiddel,
Médeciner, v. a. give alt for mange Lægemidler. - v. n. fa. forordne Medicin.
Médianoche, m. Midnats-Gjestebud, n.
Médiat, ate, a. middelbar.
Médiateur, m. **-trice,** f. Mægler; Mellemmand, c.
Médiation, f. Mægling; Mellemkomst,
Médicament, m. Lægemiddel, n. [c.
Médicamenter, v. a. give Lægemidler ind. **se —,** v. r. tage Medicin, medicinere. [de, virkende som Lægemiddel.
Médicamenteux, euse, a. helbredens-
Médicinal, ale, a. helbredende, tienlig til Lægemiddel.
Médiocre, a. middelmaadig.
Médiocrité, f. Middelmaadighed, c.
Médire, v. n. (**de q.**) sige ondt om,
Médisance, f. Bagvaskelse. [bagtale.
Médisant, ante, a. bagtalerisk. - m. Skumler, c. [dybsindig.
Méditatif, ive, a. grublende, tankfom,
Méditation, f. Eftertænkning; Betragtning; Andagt, c.
Méditer, v. a. & n. eftertænke, gruble over, pønse paa, overveie; anstille Betragtninger. [havet.
Méditerranée, a. f. **mer —,** Middel-
Médium, m. fa. Middel, n.; Middel-
Médonner, v. a. give feil Kort. [vei, c.
Médullaire, a. som hører til Marv, Marv-.
Méfaire, v. n. (**à q.**) giøre Uret, Ondt.
Méfait, m. Misgierning, c.
Méfiance, f. Mistillid, c.
Méfiant, ante, a. mistænkelig.
se Méfier, v. r. (**de q.**) mistænke, have Mistanke. [Uagtsomhed.
Mégarde, f. Vanvare; **par —,** af
Mégie, f. Felberederhaandværk, n.
Mégisserie, f. Felberederhandel, c.
Mégissier, m. Felbereder, c. [c.
Meigle, f. (hos Viingaardsmænd) Hakke,
Meilleur, eure, a. bedre; **le meilleur,** den, det bedste. [paa en Galei.
Meistre, m. **mât de —,** største Mast
Mélancolie, f. Melankoli, Tungsindighed, c. [sindig.
Mélancolique, a. melankolsk, tung-
Mélange, m. Blanding, c.
Mélanger, v. a. sammenblande, mænge.
Mélasse, f. Sukkersyrup, c.
Melchite, m. Slags Christne i Levante.
Mêlée, f. Haandgemæng; Slagsmaal, n.; Strid, c.
Mêler, v. a. blande, sammenblande; giøre urede. **se —,** v. r. blandes; (**de qc.**) blande sig i noget.
Mélèze, Mélèse, m. Lærketræ, n.
Mélisse, f. Melisse, Hiertensfryd (Urt).
Mellier, Millet, m. drøvtyggende Dyrs tredie Mave.
Melliflu, ue, a. honningsød.
Mélodie, f. Melodie, Syngemaade, c.
Mélodieux, euse, a. melodisk, vel-
Melon, m. Melon, c. [klingende.
Melonnier, m. Melonhandler, c.
Melonnière, f. Melonland, n.
Melote, f. Faareskind med Uld.
Mémarchure, f. Lems Forvridning.
Membrane, f. Hinde, c. [(om Heste).
Membraneux, euse, a. fuld af Hinder. [Deel, c.
Membre, m. Lem; Medlem; Led, n.;
Membru, ue, a. grov, før af Lemmer.
Membrure, f. Ramme, Indfatning, c.; Favnsættermaal, n.
Même, pr. selv; samme. - ad. selv, endog: **être à —,** være i Stand til; **de —, tout de —,** ligesaa, ret; **de — que,** ligesom.
Mémoire, f. Hukommelse, c.; Minde, n.
Mémoire, m. Seddel; Regning; Fortegnelse, c. **Mémoires,** pl. Mindeskrifter, Erindringer, pl.
Mémorable, a. mindeværdig.

Mémorial, m. Memorial, Anføgning, c.; Mindeskrift, n.; Dagbog, c.
Menace, f. Trudsel, c.
Menacer, v. a. true; **– ruine**, true med Omstyrtning.
Ménade, f. Bacchantinde; * rasende Qvinde, c.
Ménage, m. Huusholdning, c.; Oeconomie, c.; fa. Huusgeraad, Kiøkkentøi, &c.; **pain, toile etc. de –**, hiemmebagt Brød, hiemmegiort Lærred, &c.; **avec –, de –**, sparsomt.
Ménagement, m. Varsomhed, Skaansel, c.; Hensyn der tages.
Ménager, ère, a. huusholdersk, sparsommelig. - **m. & f.** Huusholder; Huusholderske, c.
Ménager, v. a. & n. spare; skaane, holde til Raade; bruge vel; udføre klogelig; indlede; forskaffe. **se –**, v. r. tage sig i Agt; være forsigtig.
Ménagerie, f. Menagerie, hvor Dyr holdes.
Mendiant, ante, a. betlende. - m. & f. Tigger, Tiggerske, c.
Méndicité, f. Betleri, n.; Tiggerstav, c.
Mendier, v. a. & n. tigge; trygle.
Meneau, f. Krydspost i Vinduer.
Menée, f. hemmeligt Anslag; Snigrei, c.
Mener, v. a. føre, lede; bringe; drive (Kreaturer); fiøre (en Vogn); anføre; have hos sig; * opholde, affspise med Løfter.
Ménestrel, m. Minstrel, Sanger, c.
Ménétrier, m. Bierfidler, c.
Meneur, m. **–euse**, f. een som fører; Leder, Fører, c.; **– d'ours**, Biørnetrækker, c.
Menin, m. (fordum) Slags Page hos Dauphin.
Ménisque, a. m. **verre –**, Glas, som er slebet bugiet paa den ene Side og indhulet paa den anden.
Ménotte, f. Barnehaand, c. **Ménottes**, pl. Haandjern, pl.
Mense, f. Taffelgods, n.
Mensole, f. en Hvælvings Slutteſteen.
Mensonge, m. Løgn; Usandhed, c.
Mensonger, ère, a. løgnagtig; falsk.
Menstrual, ale, ell. **Menstruel, elle**, a. maanedlig, Maaneds-.
Mentale, a. som skeer i Tankerne, i Sindet.
Mentalement, ad. stiltiende, i Tankerne.
Menterie, f. løgnagtig Tale.
Menteur, euse, a. Løgner, løgnagtig; Løgnerske.
Menthe, f. Mynte (Urt).
Mention, f. Omtale, Beretning, c.; **faire – de qc.**, omtale en Ting.
Mentionner, v. a. melde, omtale, anføre.
Mentir, v. n. lyve.
Menton, m. Hage, c.
Mentonnière, f. Hagebind; Hagestykke, n.
Menu, ue, a. tynd, smal; fiin; liden; ringe; **– peuple**, Almuen, ringe Folk; **menus plaisirs**, Smaafornøielser; Lommepenge, Smaaudgifter. - **ad.** smaat; **dru et –**, tæt; fiint; hurtigt og med smaa Skridt. - **m.** Fiintøi, n.; Smaamad, c. **(d'un repas)** Spiseseddel, c.; **par le –**, ad. stykkeviis.
Menuaille, f. Smaapenge; Smaafisk; Smaating, pl.
Menuet, m. Menuet, c.
Menuiser, v. n. giøre Snedkerarbeide.
Menuiserie, f. Snedker-Arbeide; Snedker-Haandværk, n.
Menuisier, m. Snedker, c.
Méphite, f. Stikluft, c.
Méphitique, a. mephitisk, qvælende.
se Méprendre, v. r. forsee sig, tage feil.
Mépris, m. Foragt; foragtet Tilstand, c.: **au – de**, trods, til Trods, uagtet.
Méprisable, a. foragtelig.
Meprise, f. Feiltagelse; Vildfarelse, c.
Mépriser, v. a. foragte.
Mer, f. Hav, n.; Sø, c.; **haute –, pleine –**, rum Sø; **coup de –**, Søstyrtning, c.
Mercandier, m. n. c. Spekhøker, c.
Mercantile, a. mercantilsk, Kræmmer-.
Mercantille, f. Kram, n.; Kræmmervare; Handel, c.
Mercelot, m. Bissekræmmer i Paris, ringe Markedskræmmer, c.
Mercenaire, m. Dagløнner; Leiesvend, c. - a. leiet; venal, som giør alting for Penge.
Mercerie, f. Kramvarer, pl.
Merci, f. Naade, Barmhiertighed, Tak, c.
Mercier, m. **–ière**, f. Kræmmer; Kræmmerske, c.

Mercredi, m. Onsdag, c.
Mercure, m. Guden Mercurius; Planeten Mercurius; Qvikfølv, n.
Mercuriale, f. Bingelurt; fa. Irettesættelse, c. **Mercuriales**, pl. n. c. Torvepriserne. [Irettesættelse.
Mercurialiser, v. a. (q.) give een en
Mercuriel, elle, a. som indeholder Qvikfølv, mercurialsk. [Grøngunalt.
Merde, f. Menneskeskarn, n.; **– d'oie**,
Merdeux, euse, a. skiden, snavset.
Mère, a. f. **– goutte**, Fordraaber; **– laine**, fineste Uld, c.; **– perle**, største Perle, c.; **langue –**, Modersmaal, n.
Mère, f. Moder, c. [linie, c.
Méridien, m. T. Meridian, Middags-
Méridienne, a. f. **ligne –**, Middagslinie, c. - f. Middagssøvn, c.
Méridional, ale, a. sydlig.
Merise, f. Fuglekræge, vildt Kirsebær.
Merisier, m. vildt Kirsebærtræ, n.
Mérite, m. Fortieneste, c.
Mériter, v. a. & n. fortiene, være værd: **(de q., de qe.)** giøre sig for-
Méritoire, a. fortienstlig. [tient af.
Merlan, m. Hvilling, c. (Slags Torsk); **gober le –**, geraade i Faldstrikke.
Merle, m. Solsort, c.
Merlin, m. Slagterkølle, Brændeøxe, c.
Merluche, f. Stokfisk, c.
Merrain, m. tynde Brædder, Træ til Tøndestaver.
Merveille, f. Under; Underværk, n.; **à –**, ad. ganske fortræffeligt.
Merveilleux, euse, a. beundringsværdig; forunderlig. - m. det Underfulde; Laps, c.; fortræffelig: underlig.
Mésalliance, f. ulige Ægteskab, n.
Mésallier, v. a. gifte bort til en ringere; **se –**, v. r. gifte sig under sin Stand.
Mésange, f. Musvit, c. (Fugl).
Mésangette, f. Musvitfælde, c.
Mésarriver, Mésavenir, v. n. løbe galt af, mislykkes. [delse, c.
Mésaventure, f. p. u. ulykkelig Hæn-
Mésentère, m. T. Krøset.
Mésestimer, v. a. misagte.
Mésintelligence, f. Misforstaaelse, Uenighed, c.
Mésoffrir, v. n. misbyde, skambyde.
Mesquin, ine, a. karrig, gnieragtig; smaalig; slet. [tighed, c.
Mesquinerie, f. Gierrighed, Gnierag-
Message, m. Budskab, n.
Messager, m. **–ère**, f. Bud, Sendebud; Varsel, n. [stue; Dagvogn, c.
Messagerie, f. Buds Forretning; Bud-
Messe, f. Messe, c.; Præst, der læser Messe. [Sag, c.
Messéance, f. Usømmelighed; slem
Messéant, ante, a. uanstændig, usømmelig. [ilde.
Messeoir, v. n. være uanstændig, klæde
Messer, v. a. n. c. læse Messe.
Messidor, m. 10de Maaned i den republ. Kalender (19. Juni til 18. Juli).
Messie, m. Messias, c. [Blinbierge
Messier, m. Markvogter; Bogter vet
Messire, m. (fordums Ærestitel) naadige Herre. [ved Cavalleriet.
Mestre-de-camp, m. (fordum) Oberst
Mesurable, a. maalelig.
Mesurage, m. Maalepenge; Maaling, c.
Mesure, f. Maal, n.; Udmaaling Mensur; Takt, c.; Versmaal; Maadehold, n.: Forholdsregel som tages; **à – que**, efter som.
Mesurer, v. a. maale, afmaale; opmaale; overveie. **se – (avec q.)**, v. r. maale sig med een.
Mesureur, m. Maaler, c.
Mésuser, v. n. misbruge.
Métairie, f. Meieri, n.; Avlsgaard, c.
Métal, m. Metal, n.; **– de fonte**, Klokkemetal, n.
Métallique, a. metallisk; som angaaer Metaller: **histoire –**, Medaillernes Historie. - f. Metallurgi, c.
Métallurgie, f. Metallurgi, Metallers Forarbeidning, c. [andring, c.
Métamorphose, f. Forvandling; For-
Métamorphoser, v. a. forvandle; forandre. [Talemaade, c.
Métaphore, f. T. Metapher; figurlig
Métaphorique, a. metaphorisk, forblommet.
Métaphrase, f. ordret Oversættelse, c.

Métaphysicien, m. Metaphysicus, c.
Métaphysique, f. Metaphysik, c. - a. metaphysisk.
Métayer, m. **-ère**, f. een, som driver et Meieri.
Méteil, m. Blandingskorn, n.
Métel, m. Pindsvinsknoppe (Urt).
Métempsycose, f. Sielevandring, c.
Météore, m. Luftsyn, n.
Météorologie, f. Læren om Luftsyn og Veierlig.
Méthode, f. Methode, Læremaade; egen Maade, Viis, c.
Méthodique, a. methodisk; regelmæssig.
Métier, m. Haandværk, n.; Konst, c.: Haandværkslaug, n.: Profession, Haandtering, c.: **(- de tisserand)** Væverstol; Broderramme, c.
Métis, m. **-isse**, f. Mestice, c.
Mètre, m. Versemaal, Metrum; Vers, n.; T. Metre, fransk Længdemaal (noget over 3 Fod).
Métrique, a. metrisk, efter Stavelsemaal. - f. Metrik, c.
Métropole, f. Stad, hvor en Erkebisp har sit Sæde; erkebiskoppelig Kirke; Hovedstad, c.
Métropolitain, aine, a. erkebiskoppelig. - m. Erkebisp, c.
Mets, m. Ret, Mad, c.
Mettable, a. (om Klæder xc.) som man kan tage paa.
Metteur en oeuvre, m. Guldsmed, som indfatter Ædelstene.
Mettre, v. a. sætte, lægge, stille; bringe: (om Klæder) tage paa, bære; anvende. **se -**, v. r. lægge sig, sætte sig xc.; klæde sig: **(à)** tage til at, begynde at....
Meublant, ante, a. tienlig til Ombæng.
Meuble, m. Huusgeraad, Løsøre; **Meubles**, pl. Meubler, Meublering.
Meuble, a. bevægelig; (om Jord) løs; **biens meubles**, Meubler, pl.
Meublé, ée, p. & a. meublerret; forsynet.
Meubler, v. a. meublere, forsyne med Bohave.
Meugler, v. n. brøle.
Meule, f. Møllesteen; Slibesteen; Høstak, c.: knudret Rod om Hiortehorn.
Meulière, f. Møllesteensbrud, n.; Steen tienlig til Møllesteen.
Meûnier, m. **-ière**, f. Møller, c.
Meurtre, m. Mord, Drab, n.
Meurtrier, m. **-ière**, f. Morder, c. - a. morderisk.
Meurtrière, f. T. Skydehul i en Muur.
Meurtrir, v. a. forslaae, qvæste, støde.
Meurtrissure, f. Qvæstelse, c.; Saar af Hug ell. Slag.
Meute, f. Koppel Jagthunde; Hob Hiorte.
Mévendre, v. a. sælge med Skade.
Mévente, f. Salg med Skade.
Mezzanine, f. T. Mezzaninetage, Rum mellem to Etager; **fenêtre -**, Halvvindue, n.
Mezzo-termine, m. Middelvei til Forligelse.
Mi, prt. halv, Midten, midt paa; **à mi-Mai**, midt i Mai; **à mi-chemin**, midtveis, xc.
Miasmes, m. pl. Smittestof, n.
Miaulée, f. Brød, dyppet i Viin ell. anden sød Drik.
Miaulement, m. Kattens Miaven.
Miauler, v. n. miave som en Kat.
Mica, m. Glimmer, Slags Steen; **- blanc**, Kattesølv, n.; **- jaune**, Katteguld, n.
Miche, f. Brød, Stykke Brød, n.
Miche, m. Tosse, c.
Micmac, Micquemac, m. Mækleri, Sammenspind, n.; Intrigue, c.
Microscope, m. Forstørrelsesglas, n.
Midi, m. Middag, c.; Klokken tolv om Middagen; Sønder.
Mie, f. Brødkrumme; Barnepige, c.; **ma -**, min Kiære; **ne . . . mie**, slet intet.
Miel, m. Honning, c.
Mielleux, euse, a. honningsød.
Mien, enne, pr. min, mit.
Miette, f. liden Brødkrumme; * lidet Stykke.
Mieux, ad. bedre, hellere. - m. det Bedste.
Mièvre, a. fa. munter, skalkagtig.
Mièvrerie, f. fa. Skalkagtighed, Vilterhed, c. (om Sprog) flirlig.
Mignard, arde, a. fa. nydelig, affecteret;
Mignarder, v. a. fa. forkiele; affectere.
Mignardise, f. fa. Ømhed, Yndighed, c.; Slags Nelliker. **Mignardises**, pl. Kiertegn, pl.
Mignon, onne, a. smuk, yndig, nyde-

lig; **argent** –, Sparepenge. - m. f. Yndling, Kieledægge, c.
Mignonnette, f. Slags Nelliker; fineste Slags Skrift; Slags fine Kniplinger.
Mignoter, v. a. fa. forkiæle.
Mignotise, f. fa. Kieleri, n.
Migraine, f. Hovedpine i den ene Side; stærk Hovedpine, c. [Træk, n.
Migration, f. Udvandring, c.; Tog,
Mijaurée, f. fa. indbildsk Fruentimmer.
Mil, Mille, a. tusinde.
Mil, Millet, m. Hirsekorn, n.
Milan, m. Glente, c.
Milice, f. Militz, c.; Mandskab, n.
Milicien, m. Landsoldat, Conscriberet, c.
Milieu, m. Midte; Middelvei, c.; Middel, n.; **point** –, Middelpunct; **au** – **de**, midt i, iblant.
Militaire, a. militair, som hører til Krig, krigersk. - m. Soldat, c.
Militante, a. f. **l'église** –, T. den stridende Kirke. [for, imod.
Militer, v. n. **(pour, contre)** * stride
Mille, Mil, a. tusinde. - m. Miil, c.
Mille-feuille, f. Røllike (Urt).
Millénaire, a. tusinde, tusindaarig. - m. Aartusinde, n.
Mille-pertuis, m. Jordhumle, c.
Mille-pieds, m. Tusindbeen (Orm).
Milleret, m. Pynt paa Dameklæders Besætning.
Millésime, m. Aarstal paa Mynter.
Millet, m. v. **Mil**.
Milliaire, m. Milepæl, c. - a. f. **colonne** –, Milepæl; **pierre** –, Milesteen, c.
Milliard, m. tusind Millioner.
Milliasse, f. fa. utallig Mængde.
Millième, a. den Tusinde; Tusindedeel.
Millier, m. et Tusinde; tusinde Pund; **à milliers**, ad. i Tusindtal.
Million, m. Million, c.
Millionième, a. den tihundredetusinde; en Milliondeel.
Millionnaire, m. & f. en Millionær.
Milord, m. fornem engelsk Herre.
Mime, m. Mimik; Mimiker, Komediant, c.
Mimique, a. mimisk. - f. Mimik, c.
Minauder, v. n. giøre Miner, giøre sig lækker, coquettere.
Minauderie, f. Coquetterie, affecteert Væsen, n. [Miner, coquetterer.
Minaudier, m. –**ère**, f. een som giør
Mince, a. liden, tynd, fiin; slet, knap, ringe.
Mine, f. Mine, c.; Ansigtstræk, Ansigt, n.; Metalgrube, c.; Biergværk, n.; Ertz, Malm; Krudtmine, c.; fransk Maal.
Miner, v. a. giøre en Krudtmine, minere, undergrave; * fortære, langsomt udhule.
Minérai, m. T. Grube, Ertz.
Minéral, m. Mineral, n.
Minéral, ale, a. mineralsk, Mineral-.
Minéralisation, f. T. Forertsning, Mineralisering, c.
Minéraliser, v. n. mineralisere, forertse.
Minéralogie, f. Mineralogi, Videnskab om Mineralier.
Minéralogique, a. mineralogisk.
Minéralogue, m. Mineralog, c.
Minet, m. **ette**, f. fa. Kattekilling, c.
Mineur, m. Minerer; Biergarbeider, c.
Mineur, eure, a. mindreaarig, umyndig; mindre.
Mineure, f. T. Undersætning i en Syllogisme; Fransiskanernonne, c.
Miniature, f. Miniatur, Miniaturmaleri, n.
Miniaturiste, m. Miniaturmaler, c.
Minière, f. Bierggrube, Biergværk, n.
Minime, a. mørkebrun. - m. Slags Fransiskanermunke.
Ministère, m. Embede, n.; Bestilling, Embedsforretning, c.; Ministerium, n.
Ministre, m. Minister; Gesandt; protestantisk Præst, c.; * Redskab, n.
Minium, m. Minie, c.
Minois, m. fa. ganske smukt Ansigt.
Minon, m. fa. Kat, Misekat.
Minorité, f. Mindreaarighed, c.
Minot, m. et fransk Maal. [Natten.
Minuit, m. Midnat, Klokken tolv om
Minuscule, f. liden Bogstav, n.
Minute, f. Minut, Øieblik, n.; 1/60 Grad; liden Skrift; Concept, n.; Originalact, c.

Minuter, v. a. udkaste, opsætte Concept; * opspinde hemmeligt.
Minutie, f. Smaating, Ubetydelighed, c.
Minutieux, euse, a. smaalig, som befatter sig med Lapperier.
Mion, m. liden Dreng, Pog, c.
Miquelet, m. Bandit i de pyrenæiske Bierge.
Miquelot, m. Tiggerdreng; Hykler, c.
Miracle, m. Undervært, n.; **à –**, ad. fa. ganske fortræffeligt.
Miraculeux, euse, a. vidunderlig.
Mirage, m. Luftspeiling, Fata Morgana.
Mirauder, v. a. fa. betragte nøie.
Mire, f. Sigtekorn, Sigte, Øiemaal, n.
Mirer, v. a. sigte, tage Sigte. **se –**, v. r. speile sig. [mager, c.
Mirliflore, m. fa. galant Herre, Cour-
Mirmidon, m. fa. en Dværg; Stym-
Miroir, m. Speil, n. [per, Næsviis.
Miroité, ée, a. (om Heste) speilplettet.
Miroiterie, f. Speilhandel, c.
Miroitier, m. Speilmager, c.
Mirtille, f. (**airelle**) Blaabær, n.
Mis, m. T. Indlægs Datum paa et Document. [slet klædt.
Mis, mise, p. & a. **bien, mal –**, vel,
Misaine, f. Fokkemast, c.; Fokkeseil, n.
Misanthrope, m. Menneskefiende; Vrantning. - a. fortrædelig, vranten.
Misanthropie, f. Menneskefiendskhed, c.
Mise, f. Udgift (i Modsætning til **recette**, Indtægt); Bud paa noget; Indsats i Spil; det at være gangbar; Klædedragt; Paaklædning, c.; **– en liberté**, Frigivelse, **– en scène**, Opføring af et Theaterstykke; **– en vente**, Falbydelse, c.; **de –**, gangbar.
Misérable, a. elendig, ynkelig; ussel, slet, foragtelig, ond. - m. f. Usling, Stakkel; liderlig Qvind, e.
Misère, f. Elendighed, Nød, c.; fa. Lapperi; Bryderi, n.
Miséréré, m. Tarmegigt, c.
Miséricorde, f. Barmhiertighed, Forbarmelse, Naade, c.
Miséricordieux, euse, a. barmhiertig.
Missel, m. T. Messebog, c.
Mission, f. Sendelse; Mission, c.; Hværv, Ærinde; Omvendelseshværv, n.
Missionnaire, m. Missionær, c.
Missive, f. Sendebrev, n.; Brev paa
Mistral, m. Nordvest. [noget.
Mitaine, f. Vælgvante; Klaphandske, e.
Mite, f. Mid, Midde, c.
Mithritade, m. Mithridat (Modgift).
Mitiger, v. a. lindre, formilde.
Miton, m. Halvhandske; Kofte, c.
Mitonner, v. n. give et lille Opkog. - v. a. forkiele, pleie omhyggeligen; smigre; lempe sig frem.
Mitoyen, enne, a. imellem, i Midten; Mellem-, Middel-.
Mitoyerie, f. Mellemmuur, c.
Mitraillade, f. **Mitraillement**, m. Skydning med Kartætsker.
Mitraille, f. alleslags Jern- ell. Blikvare; gammelt Jern, som lades i Kanoner; gammelt Kobber; Smaamynt; T. Skud med Kartætsker.
Mitrailler, v. a. & n. skyde med Kar-
Mitral, ale, a. hueformig. [tætsker.
Mitre, f. Bispshue, c.; Tagsteen i en Camin, som hindrer Røg. [Bispshue.
Mitré, ée, a. som er befviet at bære
Mitron, m. fa. Bagersvend.
Mixte, a. blandet. [Mixtur, c.
Mixtion, f. T. Lægedoms Mængning,
Mixtionner, v. a. blande; forfalske (Viin). [konst, c.
Mnémonique, f. n. c. Hukommelses-
Mobile, a. bevægelig; * vankelmodig. - m. bevægeligt Legeme; * Drivefieder, c.
Mobiliaire, a. (om Gods) bevægelig; som bestaaer i rørligt Gods.
Mobilier, ère, a. bevægelig, rørlig.
Mobilier, m. Indbo, Meublement, n.; Meubler. [dighed, c.
Mobilité, f. Bevægelighed; * Ubestan-
Mode, f. Maade, Skik, Vane, Maneer, c. **Modes**, pl. Modevarer, pl.; **à la –**, paa Moden. [Tonart, c.
Mode, m. n. c. T. Modus; Form;
Modèle, m. Mynster, Model; Exempel, n.
Modeler, v. a. & n. danne, forme; modellere. **se –**, v. r. (**sur qc.**) danne sig efter.
Modénature, f. T. Gesims, n.

Modérateur, m. **-trice**, f. Bestyrer, Styrer, c. [delse, Nedsættelse, c.
Modération, f. Maadehold, n.; Formil-
Modéré, ée, p. & a. maadeholden; moderat; jævn; stille, sindig.
Modérément, ad. med Maade.
Modérer, v. a. holde Maade; styre; formindske, indskrænke.
Moderne, a. modern, nuværende, ny, efter nyeste Skik.
Moderner, v. a. n. c. modernisere, indrette efter nyeste Smag.
Modeste, a. sædelig, beskeden; ærbar, simpel; (om Farve) som ikke praler.
Modestie, f. Sædelighed, Beskedenhed, c. [hed, c.
Modicité, f. Ringhed; Ubetydelig-
Modification, f. Modification; nærmere Bestemmelse; Indskrænkning, c.
Modifier, v. a. modificere, formilde, indskrænke.
Modillon, m. T. Sparrehoved, n.
Modique, a. ringe, middelmaadig, maadelig. [handler, -inde, c.
Modiste, m. som følger Moden; Mode-
Modulation, f. T. Modulation, c. Tonefald, n. [maal; Gjennemsnit.
Module, m. T. Forholdsmaal, Spile-
Moduler, v. n. & a. T. modulere.
Moëlle, f. Marv, c. [* kraftig.
Moëlleux, euse, a. fuld af Marv;
Moëllon, m. Slags Kalksteen, c.
Moeuf, m. T. Modus (i Grammatiken).
Moeurs, f. pl. Sæder, Skikke, Vaner, pl.
Moi, pron. jeg; mig.
Moignon, m. Stump, c. Stykke, n.
Moindre, a. mindre, ringere; **le —**, det ringeste, mindste. [c.
Moine, m. Munk; Slags Sengevarmer,
Moineau, m. Spurv, c. **cheval —**, Hest med studsede Øren.
Moinerie, f. Munkekram; Munkeuvæsen; Munkekloster, n.
Moinesse, f. Nonne, c.
Moinillon, m. en ussel ell. ung Munk.
Moins, ad. mindre; **le —**, det mindste; **à — de**, ell. **que**, med mindre at, uden paa Vilkaar; **au —**, **du —**, i det mindste; **en — de**, i kortere Tid, end.

Moire, f. Moer, Silkemoer; vatret Tøi.
Mois, m. Maaned, c.; pl. Qvinders maanedlige Renselse; **par —**, maanedlig.
Moisi, m. **Moisissure**, f. Skimmel, Muggenhed, c.
Moisir, v. n. & **se —**, v. r. skimles, blive muggen. - v. a. gjøre muggen.
Moison, m. Forpagtning for en Part af Frugterne.
Moisson, f. Høst; Høsttid, c.
Moissonner, v. a. & n. høste, indhøste, * bortrive. [Høstqvinde, c.
Moissonneur, m. **-euse**, f. Høstkarl;
Moite, a. fugtig; klam.
Moiteur, f. Fugtighed, c.
Moitié, f. Halvdeel; Ægtefælle, c. - ad. halvt; **à —**, halvt; i Fællesskab, hver det Halve.
Mol, v. **Mou**.
Molaire, a. f. **dent -**, Kindtand, c.
Môle, m. Dæmning, Dige for en Havn.
Môle, f. utidigt Foster.
Molécule, liden Deel, liden Klump (Blod &c.). [dige.
Molester, v. a. uleilige, plage, fortræ-
Molette, f. Hjul i en Spore; T. Senegalle (Hestebyld); Løber at gnie Farve med; Hage paa et Rebslager- ell. Knapmagerhjul.
Molière, f. Møllesteenbrud, n.
Molière, a. f. **pierres molières**, Møllestene, pl.
Mollasse, a. altfor blød; altfor tynd.
Mollement, ad. blødt; * dovent; vellystig; kjødesløst.
Mollesse, f. Blødhed; * Blødagtighed; Mangel paa Fasthed; Kjødesløshed, c.
Mollet, ette, a. blød, øm; **oeufs mollets**, blødsødne Æg.
Mollet, m. smal Frynse; Læg (paa Benene). [Tøi).
Molleton, m. Multum (Slags uldent
Mollir, v. n. blive blød, mør; blive træt; * give efter, vige; lægge sig (om Vinden). [gleorme, pl.
Mollusques, f. pl. T. Mollusker, Sne-
Molybdène, m. Blyant, c.
Moment, m. Øieblik, Moment, n.
Momentané, ée, a. øieblikkelig.

Momerie, f. Mummeri; * forstilt, paataget Væsen, n.
Momie, Mumie, f. ægyptisk Mumie, c.
Mon, pron. min. [Munke=
Monacal, ale, a. som hører til Munke,
Monachisme, m. Munkestand, c.; Munkevæsen, n. [legran.
Monade, f. T. Monade, udeleligt Ge=
Monarchie, f. Monarkie, n.
Monarchique, a. e. monarkisk.
Monarque, m. Monark, Eneherſker, c.
Monastère, m. Kloster, n.
Monastique, a. klosterlig.
Monant, a. m. eenøret.
Monceau, m. Hob, Klump, c. [lig.
Mondain, aine, a. verdslig, forfænge=
Mondanité, f. verdslig Forfængelighed, c.
Monde, m. Verden, c.; Folk; en stor Mængde; **beau —, grand —, le — poli,** fornemme Folk; **son —,** eens Folk; eens Underordnede; eens Gjæster.
Monde, a. (i Bibelen: om Dyr) reen.
Mondé, ée, a. **de l'orge —,** Bankebyg, n. [rede (Bankebyg).
Monder, v. a. pille Skallen af; tilbe=
Mondifier, v. a. rense et Saar.
Monétaire, m. Myntmester, c. - a. **atelier —,** Mynten.
Monial, m. **—ale,** f. Munk; Nonne, c.
Moniteur, m. Paaminder; Raadgiver; Moniteuren. [Paamindelse, c.
Monition, f. Øvrighedens Advarsel,
Monitoire, m. T. Formaningsbrev, n.
Monnaie, f. Mynt, c.; Myntbuus, n.; Smaapenge. [der myntes Penge.
Monnaierie, f. Sted i en Mynt, hvor
Monnayage, m. Myntning, c.
Monnayer, v. a. mynte Penge, præge
Monnayeur, m. Myntner, c. [Mynt.
Monogramme, m. Navnetræk, n.
Monologue, m. Monolog, Enetale, c.
Monopole, m. Monopol; Enehandel, c.
Monopoleur, m. Monopolist, een som driver Enehandel. [fels=Ord.
Monosyllabe, a. eenstavet, Eenstavel=
Monotone, a. monoton; * eensformig
Monotonie, f. Eenslyd i Sang ell Tale; * Eensformighed, c.

Monseigneur, m. (Ærestitel) naadige Herre.
Monsieur, m. Herre; min Herre.
Monstre, m. Vanskabning, c. Uhyre, n.
Monstrueux, euse, a. vidunderlig; uhyre; afskyelig.
Mont, m. Bierg, n.: **à —,** op ad Floden.
Montage, m. Fart op ad en Strøm; Varers Optrækning, Ophisning, c.
Montagnard, arde, a. som boer paa Biergene. - m. Biergbeboer, c.
Montagne, f. Bierg; Field, n.
Montagnette, f. lidet Bierg, n.
Montagneux, euse, a. biergfuldt.
Montant, p. & a. som stiger op, farer op ad; **garde —e,** Vagt, som trækker paa Vagt. - m. Beløb, n. Opstander; Sidestolpe, c.; een som rykker op i en andens Plads, Eftermand; berusende Kraft i Viin.
Monte, f. en Hingstes Bedækning.
Monté, ée, a. forsynet; med et Skaft; **haut —,** langbenet; **bien —,** som har en god Hest.
Montée, f. Vei opad; Opstigen; Opgang; Trappe, c.; Trin, n.; Høide; Opstaaning, c.
Monter, v. n. & a. stige, stige op; gaae, ride, flyve &c. op; rykke op, frem; vore, tiltage; løbe op, beløbe sig til; **— à cheval,** ride; **— sur mer,** gaae ombord. - v. a. sammensætte; bringe, trække op; udruste; forsyne (et Regiment med Heste); sætte Skaft paa; trække (et Uhr) op; indfatte (Stene); **(— un violon etc.)** sætte Strenge paa; **— un cheval,** stige til Hest; ride en Hest; **— la garde,** trække paa Vagt. **se —,** v. r. **(s'élever à)** beløbe sig til. [Geværer.
Monteur en blanc, m. een som skjefter
Montgolfière, f. n. c. Luftballon, c.
Monticule, m. lidet Bierg.
Montoir, m. Steen at stige til Hest paa.
Montre, f. Uhr, n.; Mønster, Prøve af noget; Varer som lægges ud; Skue, Hestes Forevisning; Stillen til Skue: Prøveridt, n.; Lønning, c. * Skin, Bram. [lære fra sig, undervise.
Montrer, v. a. vise; fremvise; lade ee;

Montueux, euse, a. biergfuldt.
Monture, f. Dyr, man rider paa; Geværskæfte; Træværk paa en Saug; Fæste, n.; Indfatning af Smykker ꝛc.; Saugestilladს, c. [le, n.
Monument, m. Monument; Gravmæ-
Mopse, m. Mopshund, c.
se Moquer, v. r. (de q., de qc.) holde sig op over een, over noget, giøre Nar af, bespotte; skiemte; **se faire —,** blive udleet.
Moquerie, f. Spot; Skiemt, Urimeligt.
Moquette, f. Slags Fløiel.
Moqueur, euse, a. spodsk. - m. f. Spotter, c.
Morailles, f. pl. Bremse, c. [ꝛc.).
Moraillon, m. Overfald (paa Kofferter
Moral, ale, a. moralsk, sædelig. - m. Moralen; moralske Evner.
Morale, f. Sædelære, c.
Moralement, ad. moralsk; rimeligviis.
Moraliser, v. n. moralisere, giøre moralske Betragtninger. [serer.
Moraliseur, m. een som altid morali-
Moraliste, m. Skribent som afhandler Moral.
Moralité, f. Moralitet; Moral i en Fabel; moralsk Character, c. [(Sted).
Morbleu! int. Hilledød! for Pokker!
Morceau, m. Stykke, n.; Bid; Deel, c.; Sted, n.
Morceler, v. a. udstykke, parcellere.
Morcellement, m. n. e. Udstykning, Parcellering, c. [Spydighed, c.
Mordacité, f. Skarphed, ædende Kraft;
Mordant, ante, a. bidende; skiærende.
Mordant, m. T. Firnis til Forgyldning; Tenakel, c.
Mordicant, ante, a. bidende; skarp.
Mordoré, ée, a. bruunrød.
Mordre, v. a. & n. bide, gnave, æde;
More, m. Mohr, c. [* laste.
Moreau, a. m. **cheval —,** sort Hest. - m. Foderpose til Muulæsler.
Morelle, f. Natskygge (Urt).
Moresque, a. mohrisk. - f. Mohrinde; mohrisk Dands; Slags grotesk Maleri.
Moresse, f. Mohrinde, c.
Morfondre, v. a. giøre kold; forkiøle.
se —, v. r. forkiøles; blive kold; * vente forgiæves.
Morgeline, f. Hønsebid, Arve, c. (Urt).
Morguant, ante, a. som seer stolt og foragtelig paa een.
Morgue, f. stolt, trodsig Mine; T. Sted i Fængslet hvor Fanger kunne iagttages; Sted, hvor Liig henlægges til Skue.
Morguer, v. a. (q.) see stivt paa een; trodse een.
Morgueur, m. Arrestforvarer, som iagttager Fangerne; een som trodser, som seer trodsigt paa nogen.
Moribond, onde, a. dødssyg, døende.
Moricaud, aude, a. mørkbruun. - f. en Sortladen.
Morigéner, v. a. optugte; anvise een til at opfylde sine Pligter.
Morille, f. Morkel, c. [straf
Morion, m. Slags Hielm; en Soldater-
Morne, a. mørk, skummel, sørgmodig.
Mornifle, m. fa. Kindhest, c.
Morose, a. fortrædelig, vanskelig.
Morosité, f. Vrantenhed, Knurvorn-
Morpion, m. Fladluus, c. [hed, c.
Mors, m. Bidsel, Mundstykke, n.
Morsure, f. Bid, n.; Biden, c.
Mort, f. Død, c. **à la —,** dødeligt; overmaade. [Død.
Mort, morte, a. død, afdød. - m. en
Mortadelle, f. tyk italiensk Pølse.
Mortaillier, Mortaillable, a. T. livegen.
Mortaise, f. T. Taphul, n. Sammenfælding, c.; Hul i en Blok (Talie), i et Rør ꝛc.
Mortalité, f. Dødelighed, c. [lig.
Mortel, elle, a. dødelig. -m. en Døde-
Morte-paye, m. gammel Soldat ell. Tiener som nyder Naadsensbrød.
Mortier, m. Morter; Mørser; Muurkalk, c.; sort Hue for Retspræsidenten.
Mortifère, a. dødelig, dræbende.
Mortifiant, ante, a. beskiæmmende, krænkende.
Mortification, f. Legemets Spægelse; Dæmpelse; Krænkelse, Gienvordighed, c.
Mortifier, v. a. giøre Kiød mørt, blødt; spæge; dæmpe; krænke

Mortuaire, a. Lig-, Døde-; **drap** –, Liglagen, n.; **registre** –, Dødeliste, c.
Morue, f. Stokfisk, c.
Morve, f. Snot, Snive, c. (hos Heste).
Morveau, m. tyk Snot, Sliim.
Morveux, **euse**, a. snottet. - m. f. Snotnæse, c. [Arbeide, n.
Mosaïque, a. mosaisk. - f. T. Mosaik-
Moscouade, f. urenset Sukker.
Mosquée, f. Moskee, c.
Mot, m. Ord; Løsen; Valgsprog, n.
Motet, m. Motet, Kirkesang, c.
Moteur, m. Ophav; Ophavsmand; Anstifter, c.
Motif, m. Bevæggrund, c.
Motion, f. Bevægelse, c.; n. c. Forslag, Andragende, n.
Motionnaire, **Motionneur**, m. n. c. een som gjør et Forslag. [slag.
Motionner, v. n. & n. c. gjøre et For-
Motiver, v. a. motivere, begrunde.
Motte, f. Jordklump; Jordvold, c.; Tørv af Garverbark.
se Motter, v. r. (om Agerhøns) forputte sig bag Jordklumper.
Motus, int. tie! tys!
Mou, m. Lunge af Kalve, Oxer &c.
Mou (Mol), **molle**, a. blød; * svag, blødagtig.
Mouchard, m. Spion; Politispion, c.
Mouche, f. Flue; Skjønplet; Politispion, c. **prendre la** –, være Grillenfænger: let fare op. [spionere.
Moucher, v. a. snyde; pudse Lyset; ud-
Moucherolle, f. Fluesnapper, Erle, c.
Moucheron, m. Myghanke, liden Flue; Lysetande, c.
Moucheté, **ée**, p. & a. plettet, spraglet.
Moucheter, v. a. plette, gjøre spraglet.
Mouchette, f. T. Listhøvl; Krandsliste, c.
Mouchettes, f. pl. Lysesax, c.
Moucheture, f. Udskiæring, Takker; spraglede Pletter, Tegn.
Moucheur (de chandelles), m. Lysepudser, c.
Mouchoir, m. Tørklæde, Lommetørklæde: – **de cou**, Dame-Halsklæde, n.
Mouchure, f. (**de chandelles**) Tande af pudsede Lys. [prygle.
Moudre, v. a. male (Korn); * fa. mør-
Moue, f. Grimace; **faire la** –, see suurt; (**à q.**) vrænge Mund ad een.
Mouette, f. Maage, c.
Mouflard, m. –**arde**, f. en Pluskjeftet.
Moufle, f. Bælgvante; Tallie, Blok med Skive i til at hidse op med; Muffel (Kar); pluskjeftet Ansigt.
Moufler, v. a. fa. gribe een i Snuden ell. faae een til at puste Kinderne op.
Mouillage, m. Ankergrund, c.
Mouille-bouche, f. saftig Pære, Bandpære, c. [gjøre vaad; kaste Anker.
Mouiller, v. a. væde, befugte; dyppe;
Mouillette, f. fa. langagtig Skive Brød, at dyppe i Æg. [ner.
Mouilloir, m. Vædekar for Spindekø-
Mouillure, f. Væden, Bestænkning, c.
Moulage, m. Maleværk, Drivhjul, n.; Favnsætning; Løn derfor; Formning, Afstøbning, c. støbte Steen.
Moulant, m. Møllerdreng, c.
Moule, f. Musling, c.
Moule, m. Model; Form hvori flere Ting støbes, Lyseform; – **de bouton**, Knapform; – **à balle**, Kugleform, c.; Favneramme, c.; * Mønster, n.
Moulée, f. Slibesteensgruus, n.
Mouler, v. a. støbe; forme; aftrykke; favnsætte Brænde. **se** –, v. r. fa. (**sur q.**) danne sig efter een.
Moulerie, f. Støberi, n.
Mouleur de bois, m. Favnsætter, c.
Moulin, m. Mølle, c.; – **à bras**, Haandqværn, c.; – **à café**, Kaffemølle, c.
Mouliné, a. (om Træ) ormstukken.
Mouliner, v. a. T. tilberede Silke paa Møllen; rode, grave igiennem.
Moulinet, m. liden Vindmølle af Kort; Vinde; Haandgreb hvormed noget dreies; Qverle; Hjul paa en Veirmølle.
Moulinier, m. Silkevinder, c.
Moulu, **ue**, p. & a. malet; * forstødt. som lemlæstet; **or** –, pulveriseret Guld.
Moulure, f. T. Karnisværk, Gesims, Lister.
Mourant, **ante**, a. døende; mat; bleg.

Mourir, v. n. døe; (**de qc.**, af noget); hendøe; gaae ud. **se –**, v. r. ligge for Døden, døe.
Mousquet, m. Musket, Flint, c.
Mousquetade, f. Musketskud, n.
Mousquetaire, m. Musketeer, c.
Mousqueterie, f. Salve med Musketter.
Mousqueton, m. kort Musket. [ter.
Mousse, a. p. u. stump.
Mousse, f. Mos, n.; Skum paa Øl &c.
Mousse, m. Skibsdreng, c.
Mousseline, f. Musselin, Nesseldug.
Mousser, v. n. sætte Skum, skumme.
Mousseron, m. hvid Champion, c.
Mousseux, **euse**, a. som skummer meget.
Mousson, f. T. Passatvind, c.
Moussu, **ue**, a. mosset, begroet med
Moustache, f. Knebelsbart, c. [Mos.
Moût, m. Most, c.
Moutarde, f. Senep, c.
Moutardier, m. Senepskande, c.; een som sælger Senep.
Mouton, m. Bede, c.; Bedekiød, n.: Faareskind, n.; Rambuk; Kareetbuk, c.: Klokketræ, n.
Moutonné, **ée**, a. kruset som Faareuld; **temps –**, siges, naar Himlen er bedækket med smaa, hvide Skyer.
Moutonner, v. n. (om Havet) være hvid af Skum, kruse sig.
Moutonnier, **ière**, a. dum som et Faar.
Mouture, f. Maling; Malepenge; blandet Korn.
Mouvance, f. T. Lehns-Afhængighed, c.
Mouvant, **ante**, a. bevægende; vaklende, løs; som forlehnes hart.
Mouvement, m. Bevægelse; * Tilskyndelse; Drift; Opstand; T. Hiulværk i et Uhr; Takt; (Terrains) Afvexling.
Mouver, v. a. løsne Jorden.
Mouvoir, v. a. bevæge, røre; * drive, tilskynde.
Moye, f. T. blød Aare i et Steenbrud.
Moyen, m. Middel, n.; Formue, c.: **moyens**, pl. Rigdom; **au – de**, formedelst. [terst, mellemst, Middel-.
Moyen, **enne**, a. middelmaadig; mid-
Moyennant, prp. formedelst, ved.

Moyenner, v. a. p. u. mægle.
Moyer, v. n. kløve Stene efter Aarerne.
Moyeu, m. Æggeblomme, c.; Slags syltede Blommer; Hiulnav, n.
Mû, **ûe**, p. & a. bevæget; dreven.
Muable, a. foranderlig, ubestandig.
Muche-pot, m. usselt Værtshuus; **à –**, i Smug.
Mucilage, m. Vædske, Sliim, c.
Mucilagineux, **euse**, a. sliimet.
Mucosité, f. Snot, Sliim, c.
Mue, f. Fiederfælding, Haarfælding; Hornfælding; Tiden dertil; Hønsehuus til Fedning.
Muer, v. n. fælde Fieder, kaste Horn, skyde Ham; forandre sig (om Stemmen).
Muet, **ette**, a. stum; **chien –**, Støver (som ikke giver). [Dyrs Leie, n.
Muette, f. Jægerhuus; Jagtslot, n.
Mufle, m. Snude, Mule, c.
Mugir, n. n. brøle; * dundre, bruse.
Mugissant, **ante**, a. brølende; * brusende.
Mugissement, m. Brølen; * Brusen, c.
Muguet, m. Liliekonval; * Jomfrukarl, c. [lure paa.
Mugueter, v. a. & n. fa. leske, beile;
Muid, m. Viinfad, n.; fransk Maal.
Muire, **Mure**, f. T. Saltvand, hvoraf koges Salt. [Mulat, Mulatinde, c.
Mulâtre, m. & f. (**Mulatresse**, f.)
Mulcte, f. T. Pengemulct, c.
Mulcter, v. a. T. dømme i Mulct.
Mule, f. Tøffel; Muulæselinde; **mules**, pl. Frostbylder. [Havmulte, c.
Mulet, m. Muulæsel, n.; Slags Fisk,
Muletier, m. Muulæseldriver, c.
Muliébre, a. qvindelig.
Mulot, m. stor Markmuus, c.
Muloter, v. n. rode Jorden op.
Mulquinerie, f. Slags fiint Lærred; Linonmanufactur.
Mulquinier, m. Linonfabrikant, c.
Multiple, a. mange Gange; Tal, som indeholder et andet flere Gange.
Multipliable, a. som kan multipliceres.
Multiplicande, m. T. Tal, som skal multipliceres. [der multipliceres.
Multiplicateur, m. T. Tal, hvormed

Multiplication, f. Formerelse; T. Multiplication, c. [de, c.
Multiplicité, f. Mangfoldighed, Mæng-
Multiplier, v. a. & n. formere; multiplicere; formere sig.
Multitude, f. Mængde; Folkemængde, c.; Almuen.
Municipal, ale, a. som hører til Lands- ell. Stadsret, som angaaer en Commune, Communal -. [Municipalitet.
Municipaliser, v. a. n. c. giøre til en
Municipalité, f. n. c. Communebestyrelse: Commune; sammes District.
Munificence, f. Gavmildhed, c.
Munir, v. a. **(de qc.)** forsyne med.
Munition, f. Forraad, Proviant, c.; **pain de –**, Commisbrød, n.
Munitionnaire, m. Proviantmester, c.
Mucqueux, euse, a. slimet, Sliim -.
Mur, m. Muur: **murs**, pl. Volde: **mur d'appui**, Gjerdemuur; **– de face**, Formuur, c.; **mettre q. au pied du –**, drive een i Knibe.
Mûr, ûre, a. moden; mør, skiør; fat.
Muraille, f. Muur, c.
Mûre, f. Morbær, n.
Mûrement, ad. * modent; omhyggeligt.
Murène, f. Lampret, Regensie, c.
Murer, v. a. tilmure; omgive med Mure. [**– de chaux**, Chlor.
Muriate, m. T. Suursalt, Kogsalt, n.;
Mûrier, m. Morbærtræ, n. [nes.
Mûrir, v. a. giøre moden. - v. n. mod-
Murmure, m. Knurren; Mumlen; Brummen, Surren, Rislen, c.
Murmurer, v. n. knurre; brumme, surre, suse, risle.
Musaraigne, f. Spidsmuus, c.
Musard, arde, a. dovent Menneske, een som staaer og gaber. [schus.
Musc, m. Desmerdyr, n.; Desmer; Mo-
Muscade, f. Muskat, Muskatnød; Taskenspillerkugle, c.
Muscade, a. **noix –**, Muskat.
Muscadelle, f. Muskatpære, c.
Muscadet, m. Muskatellerviin, c.
Muscadier, m. Muskattræ, n.
Muscadin, m. liden Desmerkugle; n. c. Laps, Spradebasse, c.
Muscadiner, v. n. n. c. være Laps.
Muscat, a. muskatagtig. - m. Muskatellerdrue; Muskatviin, c.
Muscle, m. Muskel, c.
Musclé, ée, a. musknløs.
Musculaire, a. som hører til Muskler, Muskel -. [muskelstærk.
Musculeux, euse, a. fuld af Muskler;
Muse, f. Muse; * Digtekonst; Begeistring, Genius, c.
Museau, m. Snude; Tryne; Flab, c.
Muselière, f. Mundkurv, c.
Muser, v. n. gaae og drive.
Muserolle, f. Næserem paa et Bidsel.
Musette, f. Sækkepibe, c.
Muséum, Muséon, m. Museum, n.
Musical, ale, a. musikalsk.
Musicien, m. **–enne**, f. Musicus, Musikant, c.
Musique, f. Musik; Tonekonst; Noder; Kapel; **papier de –**, Nodepapir.
Musiquer, v. a. sætte i Musik. - v. n. giøre Musik.
Musqué, ée, a. vellugtende som Desmer; parfumeert; * behagelig, affecteert, smigrende. [Desmer.
Musquer, v. a. giøre vellugtende med
Musquinier, m. Batistvæver, c.
Musulman, m. Tyrk, Muselmand, c.
Musulman, anne, a. tyrkisk.
Mutabilité, f. Foranderlighed, c.
Mutation, f. Forandring, c.
Mutilation, f. Lemlæstelse, c. [strere.
Mutiler, v. a. lemlæste; vanskabe; ca-
Mutin, ine, a. haarnakket; oprørsk; gienstridig, pikant. - m. Oprører, c.
se Mutiner, v. r. blive oprørsk; være gienstridig, fortrydelig.
Mutinerie, f. Oprør; Halsstarrighed, Egensindighed, c.
Mutisme, m. Stumhed, c.
Mutuel, elle, a. indbyrdes, gjensidig.
Mutule, f. Bielkehoved, Bygningssirat.
Myope, m. f. kortsynet.
Myopie, f. Kortsynthed, c.
Myriade, f. Myriade, Titusinde.
Myriagramme, m. Vægt af 10000 Grammer. [tres
Myriamètre, m. Maal af 10000 Me-

Myriare, m. Maal af 10000 Ares.
Myrrhe, f. Myrrha, c.
Myrte, m. Myrtetræ, n.
Myrtille, m. Blaabær; Blaabærlyng: Myrtebær, n.
Mystère, m. Hemmelighed; noget der skiules.
Mystérieux, euse, a. hemmelighedsfuld; forborgen.
Mystifier, v. a. n. c. mystificere, narre, more sig paa eens Bekostning.
Mystique, a. mystisk, hemmelig (i Religionssager). - m. Mystiker, c.
Mythologie, f. Mythologi, Gudelære, c.
Mythologique, a. mythologisk.

N.

Nabot, m. -ote, f. fa. Pusling (Skieldsord).
Nacarat, a. & m. høirød Farve.
Nacelle, f. Baad, c.; la -de St. Pierre, den Romerske Kirke.
Nacre, f. (de perles) Perlemoer, c.
Nadir, m. T. (i Astronomien) Fodpunct, n.
Naffe, f. eau de -, Pomerantsvand, n.
Nage, f. à la -, ad. svømmende, ved Svømmen; en -, drivvaad.
Nageoir, m. Sted hvor man bader sig.
Nageoire, f. Fiskefinne; Svømmeblære, c.
Nager, v. n. svømme; roe; - entre deux eaux, svømme under Vandet; * holde sig mellem to Partier; være trivlsom.
Nageur, m. -euse, f. Svømmer; een der roer.
Naguère, Naguères, ad. for ikke længe siden, for kort siden.
Naïf, ive, a. naiv, naturlig, oprigtig, troskyldig, enfoldig.
Nain, m. Naine, f. Dverg. - a. Dværge-.
Naissance, m. Fødsel; Herkomst, c.; Stand, Adel; * Oprindelse, c. Udspring, n.
Naissant, ante, a. som fødes; som først fremkommer, begynder.
Naître, v. n. fødes, komme til Verden: opkomme, opstaae; voxe frem; begynde; grye.

Naïveté, f. Naturlighed, Oprigtighed, Troskyldighed; Enfoldighed, c.
Nanan, m. (i Børnesprog) Slikkeri, n.
Nanquin, m. Nanquin, n.
Nantir, v. a. give Pant ell. Forsikring. se -, v. r. (de qc.) sikkre sig noget; fa. forsyne sig med, tage til sig.
Nantissement, m. Pant, n. Sikkerhed, c.
Naphte, f. Naphta, m. Naphta (mineralsk Olie).
Nappe, f. Borddug, c. Bordklæde, n.; - d'autel, Alterklæde, n.; - d'eau, bredt Vandfald.
Naquet, m. Opvarter, Tiener, c.
Naqueter, v. n. fa. giøre Opvartning; vente underdanigst.
Narcisse, m. Narcisblomst; * indbildsk Smaaherre, c.
Narcotique, a. narcotisk, søvndyssende, bedøvende.
Nard, m. Nardus; - commun, Lavendel, c.
Nargue, ad. (de) fy! væk dermed! ikke Andet end det! faire - à qc. overgaae en Ting langt.
Narguer, v. a. (dire nargue de) fa. ikke ændse noget, ikke kere sig om, lee ad.
Narine, f. Næsebul, n.
Narquois, m. -oise, f. fa. listig, fiffig Person, Bedrager, c. parler -, tale Rothvælsk.
Narrateur, m. Fortæller, c.
Narratif, ive, a fortællende.
Narration, f. Narré, m. p. u. Fortælling, c.
Narrer, v. a. fortælle.
Narval, m. Narhval, Søeenhiørning, c.
Nasal, ale, a. Næse-, som udtales giennem Næsen.
Nasarde, f. Næseknips, c.
Nasarder, v. a. give Næseknips; forhaane.
Naseau, m. Dyrs Næseboer, n.
Nasillard, arde, a. snøvlende.
Nasiller, v. n. snøvle.
Nasse, f. Fiskeruse, c. être dans la -, * være om en Hals.
Natal, ale, a. Føde-; Fødsels-.
Natation, f. Svømning, c
Natif, ive, a. født, barnefødt; gedigen.
Nation, f Nation, c. Folk, n. Landsmandskab, n.
National, ale, a. national, som er eget for en Nation.

Nationaliser, v. a. p. u. nationalisere.
Nationalité, f. Nationalitet, et Folks eiendommelige Characteer. [Fristime, c.
Nativite, f. Fødsel; T. Nativitet, Fød-
Natron, m. Natron, naturligt Ludsalt, n.
Natte, f. Straamaatte, Sivmaatte, c.
Natter, v. a. bedække med Maatter; flette som en Maatte.
Nattier, m. **-ière**, f. een som gjør ell. sælger Maatter.
Naturalisation, f. Indfødsret, c.
Naturaliser, v. a. give Indfødsret; optage. [lig Religion, c.
Naturalisme, m. Naturlighed; natur-
Naturaliste, m. Naturkyndig; Naturalist, c.
Naturalité, f. Indfødsret, c.
Nature, f. Natur; Art, c.; **en —**, med Naturalprodukter; **changer qc. de —**, gjøre noget til Penge.
Naturel, elle, a. naturlig, medfødt; (om Børn) uægte.
Naturel, m. Natur, naturlig Egenskab, Naturgave; **au —, sur le —**, efter Naturen: **naturels**, pl. Indfødte.
Naufrage, m. Skibbrud; Forliis, n.
Naufragé, ée, a. skibbruden.
Naulage, m. Fragt, Færgeløn, c.
Nausée, f. Qvalme, Væmmelse, c.
Nautique, a. nautisk, angaaende Skibsfart, Sømands-. [Skibs-.
Naval, ale, a. som angaaer Skibe, Sø-,
Navée, f. et Skibs Ladning, c.
Navet, m. bortfeldsk Roe, c.
Navetière, f. Roe-Ager, c.
Navette, f. Rapsæd; Væverspole, c.; Røgelsekar, n.; Klump Bly.
Navigable, a. seilbar.
Navigateur, m. Søfarende, c.
Navigation, f. Skibsfart, Seilads; Navigation, c.
Naviguer, v. n. seile, fare til Søes.
Navire, m. Skib, stort Skib, n.
Navrant, ante, a. som saarer Hjertet.
Navrer, v. a. saare, nedslaae, smerte [dybt.
Ne, ad. ikke.
Né, Née, p. & a. født; **bien —, mal —**, af godt ell. slet Gemyt, vel ell. ilde opdraget

Néanmoins, ad. ikke desmindre, allige- [vel.
Néant, m. Intet.
Nébuleux, euse, a. taaget, tyk, mørk.
Nécessaire, a. nødvendig; uundgaaelig. — m. det Nødvendige: Fornødenhed, c.; Udkomme; Slags Reiseskriin, n.
Nécessitante, a. f. **de nécessité —**, af uundgaaelig Nødvendighed.
Nécessité, f. Nødvendighed: Nødtørftighed, Trang, c.: **nécessités**, pl. Fornødenheder; Privet; **de —**, nødvendigen.
Nécessiter, v. a. tvinge, nøde.
Nécessiteux, euse, a. trængende, nødlidende.
Nécrologe, m. Nekrolog; Dødsliste, c.
Nécromance, Nécromancie, f. Aandemanen, den sorte Konst.
Nécromancien, m. **enne**, f. Troldmand; Aandemaner; Troldqvinde, c.
Nécrose, f. et Lems Brand, Beenbrand, c.
Nectar, m. Nectar, Guders Drik.
Nef, f. T. Skibet af en Kirke.
Nèfle, f. Mispel, c.
Néflier, m. Mispeltræ, n.
Négatif, ive, a. nægtende.
Négation, f. Nægtelse, c.
Négative, f. nægtende Sætning, c.: Afslag, n. [Morgendragt, c.
Négligé, m. Nattøi, n. Huusdragt,
Négligé, ée, a. *uden Prydelse; ringe
Négligemment, ad. skjødesløst; løselig.
Négligence, f. Skjødesløshed, Efterladenhed, Forsømmelse, c.
Négligent, ente, a. efterladen, forsømmelig.
Négliger, v. a. efterlade, forsømme; ikke ændse. **se —**, v. r. ikke holde sig pæn; ikke passe sine Ting.
Négoce, m. Handel, Haandtering, c.
Négociable, a. (om Statspapirer ꝛc.) som kan forhandles, omsættes.
Négociant, m. Handelsmand, c.
Négociantisme, m. Handelsaand, c.
Négociateur, m. **-trice**, f. Underhandler, Mellemmand, Mægler, c.
Négociation, f. Underhandling; Handel med Actier ꝛc. Omsætning, c.

Négocier, v. a. forhandle; underhandle; omfatte; bevirke. - v. n. handle, drive Handel. [gerinde, c.
Nègre, m. **Négresse**, f. Neger; Ne-
Négrillon, m. liden Neger, c.
Neige, f. Snee, c.
Neiger, v. n. imp. snee.
Neigeux, **euse**, a. fuld af Snee.
Nenni, ad. fa. nei! [Brug.
Néologie, f. ny Ords Opfindelse og
Néologique, a. neologisk.
Néologisme, m. Mani efter ny Ord.
Néologue, m. Neolog, som gjør ny Forandringer i Sproget. [Christen.
Néophyte, m. & f. nyligt omvendt
Néphrétique, a. hørende til Nyrerne. - f. Nyrepine, c.
Népotisme, m. Nepotisme, Omhu for at ophøie og berige Frender.
Nerf, m. Nerve; Sene; * Kraft, c.
Néroli, m. Pomerantsessents, c.
Nerprun, m. Korsbærtorn, c.
Nerval, **ale**, a. angaaende Nerverne.
Nerver, v. a. omvinde, befæste med Sener.
Nerveux, **euse**, a. fuld af Nerver; nerveus; nervesvag; * kraftfuld, fyndig.
Nervin, **ine**, a. nervestyrkende.
Nervure, f. T. Streger ell. Aarer paa Ryggen af en Bog; Besætning med Snorer ell. Striber Taft; Stræber paa en Hvælving.
Net, **Nette**, a. reen, net, klar, glat; tydelig; rum; netto; **mettre au** –, reenskrive. - ad. aldeles, paa eengang; **tout** –, reent ud, glat væk. [ud.
Nettement, ad. net, pænt; klart, reent
Netteté, f. Reenlighed, Pænhed; Tydelighed, c.
Nettoyement, **Nettoyage**, m. Rensning, Reengjørelse, c.
Nettoyer, v. a. rense, gjøre reent; børste; feie; befrie fra Gield.
Neuf, a. ni. - m. Ni; Nital; Nier; Niende.
Neuf, **euve**, a. ny; * uerfaren; **à** –, paa ny. **de** –, ny, med nye Klæder.
Neutraliser, v. a. n. c. neutralisere, gjøre neutral.
Neutralité, f. Neutralitet, c.
Neutre, a. neutral. - m. & a. (**le genre** –) Neutrum. [Deel.
Neuvième, a. den niende. - m. niende
Neuvièmement, ad. for det niende.
Neveu, m. Broderson, Søsterson, c.
Névritique, a. nervestyrkende.
Névrologie, f. T. Læren om Nerverne.
Nez, m. Næse, c.; hele Ansigt; * Lugt, c.
Ni, ad. hverken, eller.
Niable, a. negtelig, som kan negtes.
Niais, **aise**, a. **oiseau** –, Unge i Reden; * enfoldig, dum. - m. Tosse, c.
Niaisement, ad. enfoldigen.
Niaiser, v. n. drive dum Spøg.
Niaiserie, f. Enfoldighed, dumt Tøi.
Nicette, f. fa. enfoldig Tøs.
Niche, f. Nische; Alcove, c.; fa. lidet Puds, Streg, man spiller een.
Nichée, f. Rede fuld; Huus fuldt af slette Folk.
Nicher, v. n. bygge Rede. - v. a. fa. skiule, sætte et Steds hen. **se** –, v. r. sætte sig et Sted; * snige sig ind i et Huus.
Nichet, m. Æg som lægges i en Rede.
Nichoir, m. Hættebuur, n.; Kanarihække, c.
Nid, m. Rede, c. [bent, brændt.
Nidoreux, **euse**, a. som lugter raa-
Nièce, f. Broderdatter, Søsterdatter, c.
Nielle, f. Meeldug; Kornrose; Klinte, c.
Nieller, v. a. fordærve Korn ved Meeldug; emaillere.
Nier, v. a. negte, fornegte.
Nigaud, **aude**, a. dum, enfoldig. - m. f. Tosse, c. [drive Abespil.
Nigauder, v. n. gjøre dumme Streger,
Nigauderie, f. Taabelighed, dumt Tøi.
Nille, f. liden Gaffel paa Viinranker.
Nimbe, m. Helgenskin, Straaleglands, c.
Nipper, v. a. forsyne med Klæder og Stads. [Smaating til Pynt.
Nippes, f. pl. allehaande Stads,
Nique, f. Nik med Hovedet; fa. **faire la** – **à qc.**, foragte, lade haant om.
Niquedouille, **Niguedouille**, m. Tosse, c.; Dummerhoved, n.
Nitouche, f. Hykler, Skinhellig, c.

Nitre, m. Salpeter, n.
Nitreux, euse, a. salpeteragtig.
Nitrière, f. Salpeter-Grube, c.
Niveau, m. Vaterpas, Rettesnor; horizontal Flade, lige Linie, c.; **au – de, de – avec**, lige, horizontal ell. jevn med en anden Ting; * lige, jevnlig med en Person.
Niveler, v. a. nivellere, maale efter Vaterpas; maale et Jordsmons Høide, Skraahed; * n. c gi̊øre lige.
Nivellement, m. Nivellering, Afmaaling efter Vaterpas.
Nivet, m. Snyderi paa Indkiøb.
Nivose, m. fierde Maaned i den republican. Kalender (21. December til 19. Januar). [a. adelig, Adels-.
Nobiliaire, m. adeligt Slægtregister. -
Nobilier, ière, a. n. c. adelig.
Noble, a. adelig; * ædel. - m. Adelsmand, c.; det Ædle.
Noblesse, f. Adel, c.; Adelskab, n.; * Høihed, c.; det Ædle.
Noce, f. Bryllupshøitid; Bryllupsgiæsterne. **Noces**, pl. Bryllup; Giftermaal, Ægteskab, n.
Nocher, m. Styrmand; Skipper, c.
Noctambule, v. **Somnambule**.
Nocturne, a. natlig. - m. natlig Messe; natlig Serenade, c.
Noël, m. Juul; Julepsalme, c.
Noeud, m. Knude; Sløife, c.; Led, n.; Knast, Knort, c.; * Baand, n.; Vanskelighed, c.
Noguet, m. Frugtkurv, c.
Noguette, f. Høkerske, Pigen i en Bod.
Noir, oire, a. sort; mørk; skiden. - m. det Sorte; Sværte, sort Farve; en Sort, Neger; **voir en –**, see Tingen fra den slemme Side; **faire du –**, hengive sig til mørke Tanker; **vendre du – à q.**, giøre een noget viis.
Noirâtre, a. sortagtig, sortladen.
Noiraud, aude, a. m. & f. een som er sort af Haar og brun af Teint.
Noirceur, f. Sorthed; sort Plet, c.; * Skændighed, c.
Noircir, v. a. sværte; giøre sort. - v. n. blive sort. **se –**, v. r. blive sort; * giøre sig forhadt, vanære sig.
Noircisseur, m. een som farver sort.
Noircissure, f. sort Anstrygning; sort Plet, c.
Noire, f. sort Node, c.
Noise, f. Strid, Trætte, c.
Noisetier, m. Hasselbusk, c.
Noisette, f. Hasselnød, c.
Noix, f. Nød; Valnød; Knækkal, c.; Nød paa en Bøsselaas; **– de galle**, Galæble, n.
Nolis, Nolissement, m. et Skibs Hyre, Fragt. [Skib.
Noliser, v. a. T. hyre ell. fragte et
Nom, m. Navn, n.; T. Nomen, n.; * Navnkundighed, c.
Nomade, a. omflakkende; Nomade.
Nombre, m. Tal; Antal, n.; Mængde, c.; T. Ener, Eenhed, c.; Numerus, Velklang, c.
Nombrer, v. a. tælle. [gende.
Nombreux, euse, a. talrig; velklin-
Nombril, m. Navle, c. [nelifte, c.
Nomenclature, f. Nomenclatur, Nav-
Nominal, ale, a. **faire l'appel –**, opraabe ved Navn.
Nominateur, m. een som udnævner.
Nominatif, m. T. Nominativus.
Nominatif, ive, a. n. c. navnlig, Navnes.
Nomination, f. Udnævnelse, c. [ligen.
Nommément, ad. udtrykkeligen, navn-
Nommer, v. a. nævne; navngive; udnævne. **se –**, v. r. kaldes, hedde.
Non, ad. nei, ikke; **– plus**, lige saa lidet, heller ikke. [gammel.
Nonagénaire, a. halvfemsindstyve Aar
Nonante, a. halvfemsindstyve.
Nonantième, a. den halvfemsindstyvende. [c.
Nonce, m. pavelig Nuncius, Gesandt,
Nonchalamment, ad. skiødesløst, efterladent. [ladenhed, Utvungenhed, c.
Nonchalance, f. Skiødesløshed, Efter-
Nonchalant, ante, a. efterladen, skiødesløs. [Nonne, c.
Nonnain, Nonne, Nonnette, f.
Nonnette, f. Musvit; liden Nonne, c.
Nonobstant, prp. uagtet, endskiønt.
Nonpair, a. ulige.

Nonpareil, eille, a. mageløs.
Nonpareille, f. Slags smalt Straabaand; Smaaknas, n.; meget fine Hagl; T. Sølvstiil, mindste Skrift.
Non-sens, m. p. u. Nonsens.
Nonuple, a. nifold. [geligbed, c.
Non-usage, m. en Lovs, et Ords Ubru-
Non-valeur, f. som ikke kan inddrives; Mangel paa Indtægt; Uværd.
Noper, v. a. noppe.
Nopeuse, f. Nopperske, c. [c.
Nord, m. Nord; Norden; Nordenvind,
Nord-est, m. Nordost.
Nord-ouest, m. Nordvest.
Normal, ale, a. normal; **école –e,** Normalskole. - f. lodret Linie.
Normand, ande, a. fra Normandie; fiffig, forstilt.
Nosologie, f. T. Læren om Sygdomme.
Nota, m. Nota; Anmærkning, c.; Tegn, c.
Notable, a. mærkværdig; anseelig. **Notables,** pl. de Fornemste, Rigeste, Anseeligste.
Notablement, ad. betydeligt.
Notaire, m. Notarius, c.
Notamment, Notemment, ad. navnligen, i Særdeleshed.
Notariat, m. en Notarius Embede.
Note, f. Note; Anmærkning, c.; Mærketegn, n.; Regning; Plet; Node, c.
Noter, v. a. mærke, anmærke; notere, antegne; sætte i slet Lys; sætte et Stykke med Noder.
Noteur, m. Nodeskriver, c.
Notice, f. Efterretning, Notits; Fortegnelse, c. [kiendtgiørelse, c.
Notification, f. lovlig Meldning, Be-
Notifier, v. a. T. bekiendtgiøre, tilkiendegive, melde.
Notion, f. Begreb, n.
Notoire, a. notorisk, bekiendt.
Notoriété, f. almindelig Bekiendthed,
Notre, pron. vor. [Kundbarhed, c.
Notule, f. liden Note, Bemærkning, c.
Noue, f. huul Tagsteen; twende Tages Vinkel; Bly ell. Blik, som sættes paa det Sted; Engbund, c. [* forviklet.
Noué, ée, a. p. & a. knyttet; gigtisk;

Nouement, m. Knytten, c.
Nouer, v. a. knytte, slaae Knude: binde. - v. n. & **se –,** v. r. faae Knuder, gaae over til Frugt.
Nouet, m. liden Kryderpose, c.
Noueux, euse, a. (om Træ) knudret.
Nougat, m. Slags Mandelkage.
Noulet, m. Tagsteens Rende, c.
Nourrain, m. Fiskeyngel, c.
Nourri, ie, p. & a. næret; fuld; kraftig: feed, stærk.
Nourrice, f. Amme; Fostermoder, c.
Nourricier, m. en Ammes Mand; Fosterfader, c.
Nourricier, ière, a. Nærings-; **père –,** Pleiefader; **mère –,** Pleiemoder, c.
Nourrir, v. a. nære, ernære; føde; opfostre, opdrage; give Die, opamme; bespise, forsyne med Fødemidler; * underholde; **– les couleurs,** lægge Farverne tykt paa.
Nourrisage, m. Qvægavl, c. [tig.
Nourrissant, ante, a. nærende, kraf-
Nourrisson, m. Pattebarn, n.; Fosterson, c.
Nourriture, f. Næring, Føde, c.; Foder, n.; * Avl, c.; Tillæg, n.; * Opdragelse, c.
Nous, pr. vi. [gelse, c.
Nouveau, Nouvel, elle, a. ny. - m. Nyt: det Nye. - ad. nyt, friskt; nyligt; **de –,** paa ny, endnu engang.
Nouveauté, f. Nyhed, Nyt, ny Ting; Forandring, c. [Novelle, c.
Nouvelle, f. Tidende, Efterretning;
Nouvellement, ad. nyligt, for kort siden.
Nouvellete, f. Krænkelse i Besiddelsen.
Nouvelliste, m. een som gierne hører og fortæller Nyt.
Novateur, m. een som indfører Nyt.
Novation, f. ny Forandring, c.
Novelles, f. pl. T. Justiniani Noveller (Forordninger).
Novembre, m. November, c.
Novice, a. & m. f. Novice, Prøvemunk; Begynder, c.; uerfaren.
Noviciat, m. Noviciat, Prøvetid; Huus hvor Prøven holdes; * Prøvetid, Lære, c.
Noyau, m. Steen, Kierne i Frugt;

Spiral af en Binderkrappe.
Noyer, m. Nøddetræ, n.
Noyer, v. a. drukne; oversvømme. se —, v. r. drukne sig; drukne.
Nu, nue, a. nøgen, bar, blottet. - m. det Nøgne, nøgen Figur; à —, ad. nøgent, bart; uden Sadel; aabent.
Nuage, m. Sky; Taage, c.
Nuageux, euse, a. bedækket med Skyer; plettet.
Nuance, f. Skattering, c.
Nuancer, v. a. skattere Farven.
Nubécule, f. Slim i Urinen; hvid Plet i Øiet.
Nubile, a. mandvoxen.
Nubilité, f. Mandbarhed, c.
Nudité, f. Nøgenhed; Blusfel, c.
Nue, f. Sky, c.
Nué, ée, a. skatteret (i Farver).
Nuée, f. Sky; Sværm, Hob, c.; * Uveir, n.
Nuement, v. **Nûment**. [sere.
Nuer, v. a. T. skattere Farven, nuan-
Nuire, v. n. fa. skade; (à) være til Hin-
Nuisible, a. skadelig. [der.
Nuit, f. Nat, c.; de —, ad. om Natten.
Nuitamment, ad. ved Nattetider.
Nuitée, f. en heel Nats Tid ell. Arbeide; Natteleie, n.
Nu-jambes, ad. barbenet.
Nul, nulle, a. ingen, intet; ugyldig: **nulle part**, ad. ingensteds.
Nullement, ad. ingenlunde.
Nullité, f. T. Ugyldighed, Nullitet, c.
Nûment, ad. oprigtigt, ligefrem.
Numéraire, a. f. **valeur** —, Pengets lovbestemte Værdi til Betaling. - m. rede Penge.
Numéral, ale, a. som betyder et Tal.
Numérateur, m. en Brøks Tæller.
Numération, f. T. Numereren; Tallen; Udbetaling, c. [merisk.
Numérique, a. hørende til Tal, nu-
Numériquement, ad. i virkelige Tal; hvad Tallet angaaer.
Numéro, m. Nummer; Priismærke, n.
Numéroter, v. a. numerere, mærke med Tal.
Numismatique, a. **science** —, Numismatik, Læren om gamle Mynter.
Nuncupatif, ive, a. (om Testamente) mundtlig; kun efter Navn.
Nu-pieds, ad. barfodet.
Nuptial, ale, a. som hører til Bryllup; Bryllups-, Brude-.
Nuque, f. Nakke, c.
Nu-tête, ad. barhovedet.
Nutritif, ive, a. nærende.
Nutrition, f. T. Næring, c.
Nymphe, f. Nymphe; smuk Pige; Insekters Puppe, c.

O.

O! int. o!
Obédience, f. Lydighed, c.; Tilladelse ell. Ordre en Ordensgeistlig faaer, til at reise.
Obéir, v. n. (à) adlyde; give efter for.
Obéissance, f. Lydighed, c.
Obéissant, ante, a. lydig; bøielig, som giver efter.
Obélisque, m. Obelisk, høi Støtte, c.
Obéré, ée, p. & a. betynget med Gjeld, gjeldbunden. [i Gjeld.
Obérer, v. a. betynge med Gjeld, sætte
Obésité, f. T. Legemets Fedme.
Obier, m. Vandhyld, c.; Fuglebær, n.
Obit, m. Sielemesse, c.
Obituaire, a. **regitre** —, Dødeliste, c.
Objecter, v. a. indvende; forekaste.
Objectif, ive, a. objectiv, modstaaende: **verre** —, Objectivglas, n.
Objection, f. Indvending, c.
Objet, m. Gjenstand, c.; Øiemed, n.
Oblation, f. Offer, n.; Offring, c.
Obligation, f. Forbindtlighed, Forpligtelse; Forskrivelse, c.; Gjeldsbrev, n.
Obligatoire, a. hvad der forpligter, bindende. [en Læredreng.
Obligé, m. Lærecontract, Caution for
Obligé, ée, a. forbunden, forpligtet; T. obligat.
Obligeamment, ad. forbindtligt.
Obligeance, f. n. e. Høflighed, Tjenstfærdighed, c. [tjenstfærdig.
Obligeant, ante, a. høflig, forbindtlig;
Obliger, v. a. (q. à qc.) forbinde;

formaae; forpligte; twinge; nødsage, gjøre til Behag; sætte (en Dreng) i Lære. s'–, v. r. forpligte sig til; forskrive sig.
Oblique, a. skraa, skiev; * skjult, urigtig.
Obliquité, f. Skievhed, Skraahed, c.
Oblong, ongue, a. aflang.
Obole, f. en Hvid.
Obreptice, a. tilsnegen.
Obreption, f. Tilsnigelse, c.
Obscène, a. utugtig, smudsig, slibrig.
Obscénité, f. Uanstændighed, smudsig Tale. [kiendt, utydelig.
Obscur, ure, a. mørk, dunkel; * ube-
Obscurcir, v. a. formørke, fordunkle. s'–, v. r. formørkes, mørknes; tage af.
Obscurcissement, m. Formørkelse, c.
Obscurément, ad. dunkelt; hemmeligt, utydeligt.
Obscurité, f. Mørke, n.; Mørkhed: * Utydelighed; Ringhed, c. [plage.
Obséder, v. a. (q.) beleire; besætte,
Obsèques, f. pl. prægtig Ligbegængelse, c.
Obséquieux, euse, a. overdreven opmærksom, forekommende.
Observance, f. Munkereglernes Jagttagelse, Observants; Regel, c.
Observateur, m. **–trice**, f. een som holder Love og Regler; Jagttager, c.
Observation, f. Jagttagelse; Anmærkning, Bemærkning, c.
Observatoire, m. Observatorium, astronomisk Taarn, n.
Observer, v. a. give Agt paa; iagttage; betragte: lægge Mærke til; følge, efterleve. s'–, v. r. betragte hinanden: være forsigtig.
Obsession, f. Dievlens Besættelse, Indtagelse: bestandig Hængen over een.
Obstacle, m. Hindring, Vanskelighed, c.
Obstination, f. Haardnakkethed, Egensindighed, c.
Obstiné, ée, a. haardnakket, egensindig.
Obstiner, v. a. gjøre haardnakket, forhærde. s'–, v. r. blive haardnakket, staae paa sit Stykke.
Obstructif, ive, a. forstoppende.
Obstruction, f. Forstoppelse, c.
Obstruer, v. a. forstoppe; stoppe.
Obtenir, v. a. faae, opnaae, erholde.
Obtention, f. Erholdelse, c.
Obtus, use, a. sløv; T. stump; **esprit –**, Dumrian, c.
Obtusangle, a. m. stumpvinklet.
Obus, m. Granat, Haubits, c.
Obusier, m. Haubits, c.
Obvier, v. n. (à) forekomme, forebygge.
Occasion, f. Leilighed, Anledning, c.
Occasionnel, elle, a. hvad der foranlediger. [Leilighed.
Occasionner, v. a. foranledige, give
Occident, m. Occidenten; Vesten.
Occidental, ale, a. vestlig, mod Vesten.
Occiput, m. T. Baghoved, Bagdeel af Hovedet.
Occulte, a. forborgen, hemmelig. [vedet.
Occupation, f. Forretning. Bestilling; Besiddelsestagelse; Indtagelse: Occupation, c. [sysselsat med.
Occupé, ée, p. & a. indtaget: **(à qe.)**
Occuper, v. a. indtage, udfylde; besætte, bemægtige sig: give at bestille; bebøe. s'–, v. r. (à) beskiæftige sig med: **(de)** tænke paa, lade sig være magtpaaliggende. [Møde, n.
Occurrence, f. Leilighed, c.; Tilfælde,
Occurrent, ente, a. indtræffende, mødende.
Océan, m. Ocean, Verdenshav.
Océane, a. f. **la mer –**, Verdenshavet.
Ocre, f. Okker, Metaljord, c.
Octaèdre, m. T. Octaeder, Legeme, indsluttet af 8 ligesidede Triangler.
Octant, m. T. Octant, c.
Octante, a. p. u. firsindstyve.
Octave, f. Octav; Ottedags Fest, c.
Octobre, m. Octobermaaned.
Octogénaire, a. som er firsindstyve Aar gammel.
Octogone, a. & m. ottekantet; Ottekant
Octroi, m. T. Octroi, Bevilling, c.
Octroyer, v. a. T. bevilge, tilstaae.
Octuple, a. ottefold.
Oculaire, a. som hører til Øinene; **témoin –**, Øienvidne; **verre –**, Ocularglas, n.
Oculiste, m. Øienlæge, c.
Ode, f. Ode, lyrisk Digt.
Odeur, f. Lugt, c.; * Ry, godt ell. ondt

Navn; **Odeurs**, p. vellugtende Sager.
Odieusement, ad. ondskabsfuldt.
Odieux, euse, a. forhadt; ondskabsfuld; ærgerlig.
Odontalgie, f. Tandpine, c.
Odorant, ante, a. vellugtende.
Odorat, m. Lugt, c.
Odoriférant, ante, a. vellugtende.
Oeil, m. Øie, n.; Knop, c.; Hul, n.
Oeillade, f. Øiekast, n. [een.
Oeillader, v. a. p. u. kaste Øine paa
Oeil-de-boeuf, m. rundt ell. ovalt Vindue. [Øientand, c.
Oeillère, f. Skyklap, c. - a. **dent** –,
Oeillet, m. Nellike, c.; Snørehul, n.
Oeilleterie, f. Nellikebed, n.
Oeilleton, m. Skud, n.; Afl ægger, c.
Oeilletonner, v. a. afskiære Skud paa Planter.
Oesophage, m. Madpibe, c.
Oestre, m. Brems; * Begeistring, c.
Oeuf, m. Æg, n.; **Oeufs**, pl. Rogn i Fisk. [–, Rognfisk, c.
Oeuvé, ée, a. som har Rogn; **poisson**
Oeuvre, f. Værk; Arbeide, n.
Offense, f. Fornærmelse; T. Synd, Brøde, c.
Offensé, m. den Fornærmede.
Offenser, v. a. fornærme; saare; * støde. **s'**–, v. r. **(de)** stødes, føle sig fornærmet ved.
Offenseur, m. Fornærmer, c.
Offensif, ive, a. angribende, Offensiv-.
Offensivement, ad. angrebsviis, offen-
Offerte, f. T. Messeoffring, c. [siv.
Office, m. Pligt; Skyldighed; Tieneste, c.: Embede, n.; Gudstieneste, c.
Office, f. Biværelse hvor Bordtøiet forvares; **Offices**, pl. Værelser, hvor Tyendet opholder sig.
Official, m. geistlig Dommer, c.
Officiant, m. Geistlig, som forretter Gudstieneste.
Officiel, elle, a. officiel, som udgaaer fra et Amt, fra Regieringen.
Officier, v. n. forrette Gudstieneste.
Officier, m. Betient; Officier, c.
Officieux, euse, a. tienstfærdig, høflig; paa Embeds Vegne.
Officinal, ale, a. officinel, som haves i en Officin.
Offrande, f. Offer, n.; Gave, c.
Offrant, a. m. **le plus** –, den Høist-
Offre, f. Tilbud; Bud, n. [bydende.
Offrir, v. a. offre; tilbyde; vise; byde; frembyde. **s'**–, v. r. tilbyde sig; fremstille sig, vise sig. [blende, sætte i Skygge.
Offusquer, v. a. fordunkle, tilhylle,
Ogre, m. **Ogresse**, f. Vildmand, Bar-
Oh! int. o! aa! [ulv, c.
Oie, f. Gaas, c.; **la petite** –, Gaasekraas; * Smaating som hører til Paaklædningen. [Hud (paa Hælen).
Oignon, m. Svibel, c.; Løg, n.; haard
Oignonnière, f. Løgbed, n.
Oille, f. Kiødsuppe, Krydersuppe, c.
Oindre, v. a. salve, smøre, indgnide med Olie.
Oint, Ointe, p. salvet. - m. en Salvet.
Oiseau, m. Fugl; Falk, c.; Kalkslagertrug, n. [jage efter Fugle.
Oiseler, v. a. afrette en Falk. - v. n.
Oiseleur, m. Fuglefænger, c.
Oiselier, m. Fuglehandler, c.
Oisellerie, f. Fuglefangst; Handel med Fugle: Konst at afrette Falke. [tig.
Oiseux, euse, a. ørkesløs, doven, unyt-
Oisif, ive, a. ørkesløs; * som ikke anvendes, ikke bringer Frugt.
Oisillon, m. liden Fugl, c.
Oisiveté, f. Ørkesløshed, Lediggang, c.
Oison, m. ung Gaas; * dumt Menneske.
Oléagineux, euse, a. olieagtig, harpixagtig.
Oléandre, m. Laurbærrose, Oleander, c.
Olinde, f. Slags fine Kaardeklinger fra Brasilien.
Olinder, v. n. fa. trække blank.
Olindeur, m. fa. Slagsbroder, Renomist, c.
Olivaison, f. Olivenhøst, c. [mist, c.
Olivâtre, a. olivfarvet, forteguul.
Olive, f. Olive, c.; Olietræ, n.
Olivettes, f. pl. Slags Dands efter Olivenhøsten.
Olivier, m. Olietræ, n.; et Mandsnavn.
Ollaire, a. **pierre** –, Grydesteen, c.
Olographe, a. **testament** –, Testament, skreven med Testators egen Haand.

Olympe, m. Bierget Olymp; * Himmelen. [Mar.

Olympiade, f. Olympiade, Tid af fire

Olympique, a. **cirque –**, Stueplads for Ridekonster og gymnastiske Øvelser.

Ombelle, f. Slags Skyggehat; Parasolblomster.

Ombellifère, a. **plante –**, Plante, som bærer Parasolblomster.

Ombilic, m. T. Navlen.

Ombilical, ale, a. som hører til Navlen, Navle-. [Mistanke, c.

Ombrage, m. Skygge, c.; * Mistillid,

Ombrager, v. a. beskygge, kaste Skygge over; fordunkle.

Ombrageux, euse, a. skyggefuld; * sky, frygtsom, mistroisk.

Ombre, f. Skygge, c.; * Beskyttelse, c.; Paaskud; Skin; Mørke, n.; **terre d'–**, Umbrajord, c.

Ombrelle, f. Parasol, c.

Ombrer, v. a. T. skattere.

Ombreux, euse, a. skygget, mørk.

Omelette, f. Æggekage, c.

Omettre, v. a. undlade; udelade; forbigaae; glemme.

Omission, f. Undladelse; Udeladelse; Feil; Forsømmelse, c.

Omnipotence, f. Almagt, c.

Omniscience, f. Alvidenhed, c.

Omoplate, f. Skulderblad, n.

On, l'on, pron. man.

Once, f. Unze (2 Lod); Unze (Dyr).

Onciales, a. f. pl. **lettres –**, store Bogstaver til Inscriptioner o. desl.

Oncle, m. Farbroder, Morbroder, c.

Onction, f. Salvelse, c.

Onctueux, euse, a. fidtagtig, olieagtig, smøret.

Onctuosité, f. Fidtethed, c.; Fidt, n.

Onde, f. Bølge; * Vandet, Havet.

Ondé, ée, a. bølget, vatret, flammet.

Ondée, f. Skylregn, Pladsregn, c.

Ondin, m. **Ondine**, f. Nøkken, Flodaand; Undine, c.

Ondoiement, m. Hiemmedaab, c.

Ondoyant, ante, a. bølgeagtig, bølgende. [- v. a. hiemmedøbe.

Ondoyer, v. n. bølge, bølge sig; flagre.

Ondulation, f. bølgeagtig Bevægelse, c.

Onéraire, a. som fungerer; **tuteur –**, virkelig Formynder.

Onéreux, euse, a. besværlig.

Ongle, m. Negl; Klo; Hov, c.

Onglée, f. Kulde, Sløvhed i Fingerenderne.

Onglet, m. Gravstikke; Strimmel Papir som heftes i Bøger til at klistre Kobberstykker o. desl. paa; omtrykt Blad; Heftestift; **Onglets**, pl. Gaaseøine i Trykken.

Onglette, f. liden Gravstikke, c.

Onguent, m. Salve, c.; Plaster, n.

Onyx, m. Ædelsteen, Onyx, c.

Onze, a. elleve. - m. den ellevte.

Onzième, a. ellevte. - m. Ellevtedeel.

Onzièmement, ad. for det Ellevte.

Opacité, f. Uigiennemsigtighed, c.

Opale, f. Opal (Ædelsteen).

Opaque, a. uigiennemsigtig, uklar.

Opéra, m. Opera, c.; Syngespil; Operatheater, n. [Markskriger, n.

Opérateur, m. Operateur, Saarlæge;

Opération, f. Virkning, Forretning; Cuur, Operation; Krigsoperation, c.

Opératrice, f. Kvaksalverske, c.

Opérer, v. a. & n. virke, forrette, bevirke, tilveiebringe; operere; bære sig ad. **s'–**, v. r. udrettes, foregaae.

Ophtalmie, f. Øiepine, c.

Ophtalmique, a. som hører til Øinene, godt for Øinene.

Opiat, m. Opiat (Lægemiddel af Opium).

Opilatif, ive, a. T. forstoppende.

Opilation, f. T. Forstoppelse i Karrene.

Opiler, v. a. T. forstoppe.

Opinant, m. een som giver sin Stemme i en Forsamling.

Opiner, v. n. votere, sige sin Mening, give sin Stemme.

Opiniâtre, a. haardnakket, halstarrig; egensindig; vedholdende. [haftigen.

Opiniâtrément, ad. haardnakket; standhaftigen.

Opiniâtrer, v. a. (qc.) paastaae haardnakket; **– un enfant**, gjøre et Barn halstarrig. **s'–**, v. r. (**a qc.**) være paastaaelig, egensindigt staae paa sit Stykke.

Opiniâtreté, f. Haardnakkenhed, Stivsindethed, c.

Opinion, f. Mening; Stemme, c.; **affaire d'–**, hvorom enhver kan tænke hvad han vil.

Opium, m. Opium, n.; Valmuesaft, c.

Opportun, une, a. beqvem, beleilig. gunstig.

Opportunité, f. gunstig Leilighed, Be- [leilighed, c.

Opposant, ante, a. & m. f. Modstander; Vederpart; Opponent, c.; stridig, modstaaende.

Opposé, ée, a. modsat. - m. det Mod- [satte.

Opposer, v. a. stille imod, sætte imod. **s'–**, v. r. sætte sig imod, være imod.

Opposite, a. ligeoverfor. - m. det Modsatte; **à l'–**, prp. & ad. ligeoverfor.

Opposition, f. Modstand; Modsætning; Indsigelse; Protest, c.; T. Planeters Opposition (Stilling lige over for hinanden); **n. c.** Modparti, Oppositionspartiet.

Oppresser, v. a. trykke, nedtrykke; klemme; undertrykke.

Oppresseur, m. Undertrykker, c.

Oppression, f. Trykken; Undertrykkelse, [c.

Opprimer, v. a. undertrykke med Vold.

Opprobre, m. Skiendsel, Skam, Beskiæmmelse, c.

Optatif, ive, a. ønskende. - m. T. Optativus (i Grammatiken).

Opticien, m. Opticus, optisk Instru-

Option, f. Valg, n. [mentmager, c.

Optique, f. Seekunst, Optik, c. - a. optisk, Syns-; **chambre –**, Camera obscura.

Opulemment, ad. rigeligen; prægtigt.

Opulence, f. Rigdom, Overflødighed, c.

Opulent, ente, a. rig, velbemidlet.

Opuscule, m. lidet Værk, lidet Skrift.

Or, m. Guld, n. [altsaa.

Or, ad. nu, nu da, nu vel; men nu;

Oracle, m. Orakel; Svar af et Orakel: Spaadom. [c.

Orage, m. Storm, c.; Uveir, n.; *Ulykke,

Orageux, euse, a. stormende, oprørt; som truer med Uveir.

Oraison, f. Bøn; Tale, c.

Oral, ale, a. mundtlig.

Orange, f. Orange, Pomerants, c.

Orangé, ée, a. pomerantsfarvet, orangeguul. [Bom.

Orangeade, f. Drik af Pomerantser og

Orangeat, m. syltede Pomerantsskaller.

Oranger, m. Pomerantstræ, n.

Orangerie, f. Orangeri, n.; Pomerantstræer i et Drivhuus.

Orateur, m. Taler, c.

Oratoire, a. oratorisk, som hører til Talekonsten, Tale-. - m. Bedestue, c.

Orbe, m. Cirkel, Kreds, Klode, c.

Orbe, a. **coup –**, Slag, Streifskud, Qvæstelse; **mur –**, Muur med blinde Vinduer.

Orbiculaire, a. kredsdannet, rund.

Orbite, f. T. Planeters Bane; Øienhuling, c.

Or-ça! int. fa. velan!

Orchestre, m. Orchesteret; Musikanternes Plads i Theatret.

Ordalie, f. Uskyldighedsprøve, (Ild- og Vandprøven).

Ordinaire, a. sædvanlig, ordentlig, almindelig. - m. det Sædvanlige; Sædvane; den ordinaire Post; Postdag; sædvanlig Middagskost; en sædvanlig Portion; **à l'–**, ad. som sædvanligt, som ellers; **d'–, pour l'–**, almindeligen, for det Meste. **Ordinaires**, pl. Qvindernes Menstruation.

Ordinairement, ad. almindeligen, sædvanligviis.

Ordinal, ale, a. T. **nombre –**, Ordi- [naltal, n.

Ordinand, m. Geistlig, som skal ordineres.

Ordinant, m. den ordinerende Biskop [ell. Prælat.

Ordination, f. Ordination, en Geistligs Indsættelse, Indvielse, c.

Ordonnance, f. Anordning, Ordning; Forordning, Befaling; Indretning; Anviisning paa en Sum; Recept, c.; Ordonnants, c.

Ordonnateur, m. **–trice**, f. Anord- [ner, Anviser, c.

Ordonner, v. a. ordne, anordne; befale; forordne, ordinere; anvise til Betaling · **(de qc.)** befale, hvorledes der skal forholdes med en Sag.

Ordre, m. Orden; Anordning; Befa-

ling, Ordre; Rang, c.; Ordenstegn, n.; — du jour, n. c. de Anliggender ell. Forretninger som ere bestemte at foretages paa en Dag.
Ordure, f. Uhumskhed, c.; Snavs, Skarn, Feieskarn, n.; * smudsig Tale.
Ordurier, m. Feieskarnsskiste, c.
Ordurier, ère, a. som gierne taler ell. skriver gemeent.
Oreillard, arde, a. langøret, hængøret.
Oreille, f. Øre, n.; * Hørelse, Gehør; Skorem; Hank; Ankerflig, c.
Oreiller, m. Hovedpude, c.
Oreillette, f. Slags Ørenring, Gehæng bag Øret til Prydelse.
Oreillons, Orillons, m. pl. Svulst i Ørekiertlerne; Flus i Ørerne.
Orfèvre, m. Guldsmed, c.
Orfévrerie, f. Guldsmedsarbeide, n.; Guldsmedprofession, c.
Orfévresse, f. Guldsmedskone, c.
Orfraie, f. Havørn, Søørn, c.
Organe, m. Organ, Virkeleem; Redskab, n.
Organique, a. organisk, organiseret.
Organique, f. Instrumental-Musik, c.
Organisation, f. Organisation, Bygning; Indretning, c.
Organiser, v. a. organisere, danne; * n. c. indrette. [spiller, c.
Organiste, m. & f. Organist, Orgel-
Organsin, m. Organsinsilke (to Gange tvunden Silke).
Organsiner, v. a. tvinde Silke.
Orge, f. Byg; — mondé, Bankebyg.
Orgeat, m. Slags Forfriskningsdrik.
Orgies, f. pl. Bacchusfest; * Sviregilde.
Orgue, m. **Orgues**, f pl. Orgel, Orgelværk, n.
Orgueil, m. Hovmod, Stolthed, c.
Orgueilleux, euse, a. hovmodig, stolt.
Orient, m. Solens Opgang; Østen; Østerland, Orient.
Oriental, ale, a. østlig; østerlandsk.
Orientaux, m. pl. østerlandske Folk.
Orienter, v. a. stille efter Himmelegnene. s'—, v. r. orientere sig, finde hvor man er. [c.
Orifice, m. Munding, Aabning, Mund,
Oriflamme, f. fordum Armeens Hovedfane.
Origan, m. Tost (Urt). [fane.
Originaire, a. oprindelig; udrunden; nedstammet. [billede, n.
Original, m. Original, Mønster, Ur-
Original, ale, a. oprindelig, original, som er Mønster for det Senere.
Originalité, f. oprindelig Egenskab, Originalitet, c.
Origine, f. Oprindelse; Begyndelse; Herkomst; Nedstammelse, c.
Originel, elle, a. originel, oprindelig; **péché —**, Arvesynd, c.
Orignac, Original, m. Elsdyr, n.
Orillard, v. **Oreillard.**
Orillon, m. Øre, Hank, c.; **orillons**, f. pl. Hiørnesirat paa Vinduer &c.
Orion, m. Orion (Stiernebillede).
Oripeau, m. Flitterguld, Flitterstads; gamle Klæder; uægte Prydelser.
Orle, Orlet, m. Rand, Kant, c.
Orléan, m. Jordfarve, c. v. **Roucou.**
Ormaie, Ormoie, f. Elmelund, c.
Orme, m. Elmetræ, n.
Ormeau, m. lidet Elmetræ.
Ormille, f. Elmeskud, n.
Orne, m. Slags Asketræ. [Smykke, n.
Ornement, m. Prydelse, Zirat, c.;
Orner, v. a. pryde, smykke.
Ornière, f. Hiulspor, n.; * Slendrian.
Ornithologie, f. T. Beskrivelse over Fugle. [i Floder, Guldvasker.
Orpailleur, m. een som sanker Guldkorn
Orphelin, m. **—ine**, f. Faderløs, Moderløs.
Orpiment, Orpin, m. Auripigment.
Orque, v. **Epaulard.**
Orseille, f. Farvermos. [Sum.
Or-sol, m. T. det Tredobbelte af en
Or-sus! int. fa. velan!
Ort, m. Brutto; **peser —**, veie med Emballagen.
Orteil, m. Taa, Stortaa, c.
Orthodoxe, a. rettroende, orthodox.
Orthodoxie, f. Rettroenhed; reen, uforfalsket Tro.
Orthographe, f. Retskrivning, c.
Orthographie, f. Giennemsnits Tegning.

Orthographier, v. a. skrive rigtigt.
Orthographique, a. orthographisk.
Ortie, f. Nelde, c. — **morte**, døv Nelde.
Ortolan, m. Ortulan (Fugl).
Orviétan, m. Slags Theriak; **marchand d'—**, Markskriger, Charlatan.
Oryctognosie, f. T. Kundskab om fossile Legemer.
Oryctologie, f. T. Læren om Fossilier.
Os, m. Been, n.; Knokle, c.
Oscillation, f. (Penduls) Bevægelse, Svingning, c.
Oscillatoire, a. **mouvement —**, svingende Bevægelse.
Osciller, v. n. svinge (som en Pendul).
Osé, ée, a. driftig, forvoven, dierv.
Oseille, f. Syrer (Urt).
Oser, v. n. & a. vove, driste sig til, turde
Oseraie, f. Pilekrat, Sted, besat med Piletræer.
Osier, m. Piletræ, n.; Vidie deraf.
Osselet, m. lidet Been; Tommeskrue.
Ossemens, m. pl. Been, Dødingebeen.
Osseux, euse, a. benet, beenhaard, Been=.
Ossifier, v. a. forvandle til Been. **s'—**, v. r. blive til Been.
Ossillon, m. lidet Been af en Fugl.
Ossu, ue, a. som har grove Knogler.
Ostensible, a. hvad der kan forevises.
Ostensiblement, ad. n. o. synlig.
Ostensoir, m. Monstrants, c.
Ostentateur, m. Praler, c.
Ostentation, f. Praleri; Ostentation.
Ostéologie, f. T. Læren om Been (Knogler).
Otage, m. Gidsel, c.
Otalgie, f. Ørepine, c.
Oté, prp. undtagen, (det) fraregnet.
Oter, v. a. borttage, betage; lægge bort, skaffe bort; tage af; berøve. **s'—**, v. r. gaae bort.
Ottomane, f. tyrkisk Sopha.
Ou, conj. eller.; **ou**... **ou**, enten, eller.
Où, ad. hvor, hvorhen, hvori, hvorpaa, hvortil; **d'—**, hvorfra; **par —**, hvorigiennem; — **que**, hvorhen end.
Ouaille, f. Faar; * Kirkens Faar, n.
Ouais, int. fa. ih! ei!
Ouate, f. Vat, n.
Ouater, v. a. vattere, fore med Vat.

Oubier, m. Slags Falk.
Oubli, m. Forglemmelse; Glemsomhed, c.
Oublie, f. Krumkage; Oblat, c.
Oublier, v. a. forglemme; forsømme. **s'—**, v. r. forglemme sig selv; forsee sig.
Oubliettes, f. pl. Sted hvor sættes i evigt Fængsel.
Oublieux, Oublieur, m. Dreng, som sælger Krumkager.
Oublieux, euse, a. glemsom.
Ouest, m. Vesten; Egn imod Vesten.
Ouf, int. uf! au! vee!
Oui, ad. ja; — **dà**, aa ja, ja gierne; **mais —**, tilvisse. - m. Ja, Jaord.
Ouï-dire, m. Sagn, Rygte, n. hvad man har hørt sige.
Ouie, f. Hørelse; **ouies**, pl. Fiskegæller; Lydhuller paa et Instrument.
Ouïr, v. a. & n. høre; høre paa; afhøre.
Ouragan, m. Orkan, voldsom Stormvind, c.
Ourdir, v. a. (hos Vævere) rende Garnet; flette; * opspinde et Forræderi.
Ourdissoir, m. Væverbom, Ramme, c.
Ourdissure, f. Garns Rending.
Ourler, v. a. sømme, giøre en Søm.
Ourlet, m. Søm, c.
Ourque, f. Havdrage (Fisk).
Ours, m. Biørn, c.
Ourse, f. Hunbiørn, c.; Stiernebillede ved Nordpolen.
Oursin, m. Igelkiær, c.
Ourson, m. Biørneunge, c.
Outarde, f. Trapgaas, c.
Outardeau, m. Trapgiæsling, c.
Outil, m. Værktøi, Redskab, n.; Høvl, c.
Outillé, ée, a. forsynet med Værktøi.
Outrage, m. Bespiœmmelse, grov Fornærmelse, c.
Outrageant, ante, a. bespiœmmende, høist fornærmelig.
Outrager, v. a. bespiœmme, fornærme, krænke.
Outrageux, euse, a. høist fornærmende, krænkende.
Outrance, f. **à —, à toute —**, uden Maade, overvættes, til det Yderste.
Outre, m. Læderfæk, Læderflaske til flydende Vare.
Outre, prp. over, foruden; hiinsides; — **cela**, desuden. - ad. videre; — **que**, foruden at; **d'— en —**, tvertigiennem;

en –, ad. desuden; d'– mer, over Havet, paa hiin Side.
Outré, ée, ad. overdreven, dreven til det Yderste, over Evne.
Outrecuidance, f. Forvovenhed, alt for stor Selvtillid. [get.
Outrément, ad. overmaade, alt for meget.
Outremer, m. Ultramarin, himmelblaa Farve. [Evne.
Outre-mesure, ad. overdreven, over Evne.
Outre-passer, v. a. * overskride Grændserne.
Outrer, v. a. overdrive, drive for høit, gaae forvidt; angribe for stærkt; * bringe til det Yderste.
Ouvert, erte, a. & p. aaben, aabnet: blottet; * aabenhiertet, frimodig; aabenlys. [aabenhiertigt; reentud, ligefrem.
Ouvertement, ad. aabent, aabenlyst; aabenhiertigt; reentud, ligefrem.
Ouverture, f. Aabning; Aabenbarelse: * Begyndelse, Indledning, c.; Forslag, n.; Leilighed; Ouverture, c.
Ouvrable, a. jour –, Søgndag, c.
Ouvrage, m. Arbeide, Værk; Skrift, n.
Ouvragé, ée, p. udarbeidet med Flid.
Ouvrant, ante, a. à jour –, ved Dagens Frembrud; à porte –e, ved Portens Aabning.
Ouvré, ée, p. & a. ziirlig udarbeidet, udsyet; forarbeidet; arbeidet efter Mønster.
Ouvrer, v. a. & n. p. u. arbeide; mynte.
Ouvreur, m. –euse, f. Logecontrolleur, Dørvogter, c.
Ouvrier, m. –ère, f. Arbeider, Arbeiderske, Arbeidsmand; Haandværksmand; Skribent, c.
Ouvrier, –ère, a. jour –, Arbeidsdag, Søgndag; cheville –e, Slutnagle, c.
Ouvrir, v. a. aabne; lukke op; skiære Hul paa; * begynde. - v. n. aabnes. s'–, v. r. aabnes, aabne sig, gaae op: * (à q.) aabenbare sig for een.
Ouvroir, m. Værksted, Arbeidssted, n.
Ovaire, m. T. Æggestok, c.
Ovale, a. oval, aflang rund. - m. Oval.
Ovipare, a. T. som lægger Æg.
Oxigène, m. T. n. c. Suurstof, n.
Oxygone, a. spidsvinklet.
Oxymel, m. Oxymel, Blanding af Honning og Eddike. [Regning til.
Oyant, m. –ante, f. den, der aflægges Regning til.
Ozène, m. ildelugtende Næsebyld, c.

P.

Pacage, m. Græsning, Græsgang, c.
Pacager, v. n. græsse.
Pacificateur, m. Fredsstifter, Fredsmægler, c. [Gienoprettelse, c.
Pacification, f. Fredsstiftelse, Fredens Gienoprettelse, c.
Pacifier, v. a. stifte Fred, stille Uroligheder, gienoprette Freden.
Pacifique, a. fredelig, fredelskende; stille.
Pacotille, f. Skibsfolks Føring, Bilast, c.: Skramleri.
Pacte, m. Pagt, c.; Forbund, n.
Paction, f. Pagt, Forening, c.
Pactiser, Pactionner, v. n. indgaae en Pagt, giøre Accord.
Padou, m. Florettesbaand, n.
Paganisme, m. Hedenskab, n.
Page, m. Page, c.
Page, f. Siden af et Blad.
Pagination, f. Paginering, c.
Paginer, v. a. paginere.
Pagnote, a. & m. forsagt, feig; Kujon; mont –, Høi, sikkert Sted, hvorfra en Træfning kan sees. [hed, c.
Pagnoterie, f. fa. Feighed; Forsagthed, c.
Pagode, f. Pagode, indiansk Afgudstempel. [ning, c.
Païen, enne, a. hedensk. - m. f. Hedning, c.
Paillard, arde, a. løsagtig, ukydsk, forhoret.
Paillarder, v. n. fa. hore, bedrive Hoer.
Paillardise, f. fa. Hoer, Løsagtighed.
Paillasse, f. Halmsæk i en Seng. - m. Bajas, c.
Paillasson, m. Straatag; Straamatte.
Paille, m. Straa; Halmstraa, n.; Splint; Skiæve; Hammerskiel; Plet i Ædelstene.
Pailler, m. Sted hvor Straa henkastes; Mødding; Qvægfold; sur son –, paa sit Eget, paa sin egen Mødding (som Hanen).

Paillet, a. m. blegrød; **vin** –, bleg Viin.

Paillette, f. Guld- ell. Sølvkorn; Paillette; Skiæl, smaa Jernsplinter; Smaaplader til Brodering.

Pailleur, Pailleux, m. **-euse**, f. Halmsælger, c. [revnet.

Pailleux, euse, a. (om Metal) skiør,

Paillon, m. stor Paillette; Folie.

Pain, m. Brød, n.; Næring, * Underhold; – **à cacheter**, Oblat, c.; – **d'épices**, Honningkage, c.; – **de sucre**, Sukkertop, c. – **de plomb**, Blok ell. Klump Bly.

Pair, a. m. lige; effen; T. pari; **de** –, ad. lige, i lige Rang, som Ligemand; **au** –, lige op. - m. lige Rang; Ligemand; Mage (om Fugle).

Pair, m. Pair, c.

Paire, f. et Par.

Pairie, f. en Pairs Værdighed.

Paisible, a. fredelig; rolig.

Paisson, m. Mast, Oldendrift for Sviin.

Paître, v. a. & n. græsse, gaae paa Græs; drive paa Græs, vogte (Qvæg): **envoyer** – q. vise een grovt af. **se** –, v. r. ernære sig. [stille!

Paix, m. Fred: Rolighed, c. - int. tys!

Paladin, m. Paladin, Ridder, c.

Palais, m. Palais, n.; T. Domhuus, [n.

Palais, m. Gane, c.

Palanque, f. Pælerværk; Pallisader.

Palanquer, v. a. T. hisse op.

Palanquin, m. Tallie at hisse med; Slags Bærestol. [en Laas.

Palastre, m. Laastakke, ydre Deel af

Palatale, a. f. **lettre** –, Ganelyd, c.

Palatin, ine, a. pfaltsgrevelig: T. **os** –, Ganebeen, n. [i Ungern.

Palatin, m. Voivod i Polen; Vicekonge

Palatinat, m. pfaltsgrevelig Værdighed: Pfalts; Voivodskab.

Palatine, f. Palatin (Slags Halskrave).

Pale, f. Bret som stopper Vandet; Slusebret; Laag over Kalken; Aareblad, n.

Pâle, a. bleg, mat; **pâles couleurs**, Blegsot.

Palée, f. Pæleværk, Rad Pæle; Tømmerbygning under en Bro.

Palefrenier, Palfrenier, m. Staldkarl, Rideknegt, c. [Ridehest, c.

Palefroi, m. Paradehest; Qvinders

Paleron, m. Forbov paa Heste. [med.

Palet, m. flad Steen ell. Skive at kaste

Paleter, v. n. lege med Kasteskiven.

Paletot, m. **Palletot**, m. Slags Bondeklædning; Palletot.

Palette, f. Raket at slaae Fierbolt med; Aareblad; T. Palette; Maleres Farvebret, n.; Forgylderkniv; Kulskuffe, c.; Aareladsbækken, n.

Pâleur, f. Blegbed, bleg Farve, c.

Palier, m. Affats paa en Trappe.

Palingénésie, f. Gienfødsel; Frembringelse paa ny

Palinodie, f. Ords Gienkaldelse; **chanter la** –, tage sine Ord tilbage.

Pâlir, v. n. blive bleg, blegne. - v. a. giøre bleg.

Palis, m. Gierdepæl; Gierde af Pæle.

Palissade, f. Palissade, Standsepæl; Hæk, grønt Gierde i en Have.

Palissader, v. a, forskandse med Palissader.

Pâlissant, ante, a, blegnende.

Palisser. v. a. binde Træer op til et Spalier.

Palliatif, ive, a. tilsyneladende; T. **remède** –, Middel, som kun lindrer, ikke helbreder grundigt.

Palliation, f. Besmykkelse; Skinkuur, c.

Pallier, v. a. besmykke; T. helbrede løseligt.

Pallium, m. geistligt Smykke.

Palme, f. Palmegreen, c.; Palmetræ, n.; * Seier, c. [Længde.

Palme, m. (et Maal) en Haands

Palmier, m. Palmetræ, n.

Palmite, m. Marv af et Palmetræ.

Palonneau, Palonnier, m. Skagletræ, n. Hammel, c.

Palot, m. fa. grov Knold.

Pâlot, otte, a. bleg. [kan tage paa.

Palpable, a. haandgribelig, hvad man

Palper, v. a. fa. tage paa, føle paa.

Palpitant, ante, a. bankende, krampeagtigt bevæget. [Krampetrækning.

Palpitation, f. Banken, Pulsslag;

Palpiter, v. n. banke, bevæge sig krampagtigt, sitre.
Paltoquet, m. Klodrian, Knold, c.
Paludier, m. Saltsyder, c.
Palus, m. Sump, Pøl, c.
Pâmer, v. n. ell. **se Pâmer**, v. r. besvime, faae Ondt.
Pâmoison, f. Besvimelse, Afmagt, c.
Pampe, f. Blad paa den grønne Sæd.
Pamphlet, m. Pamphlet, Flyveskrift, n.: Piece, c.
Pampre, m. Viinranke, c.
Pan, m. Stiød, Flig af en Kiole &c.; Væg, Side; Sidebræt af en Seng.
Panacée, f. Lægemiddel for alle Sygdomme.
Panache, m. Fiederbusk, Hielmbusk, c.
Panaché, ée, a. stribet, spraglet.
Panade, f. Brødsuppe, c.
se Panader, v. r. fa. kroe sig, bryste sig.
Panais, ell. **Pastenade**, m. Pastinakrod, c.
Panaris, m. T. Neglebyld, c.
Pancaliers, m. Savoikaal, c.
Pancarte, f. Placat; Toldplacat; * Viss, skrevne Sager.
Pandectes, f. pl. T. Pandecter, Samling af romerske Juristers Kiendelser.
Pandore, f. Slags Luth.
Pandoure, m. Pandur (ungersk Soldat).
Panée, a. f. **de l'eau –**, Brødvand, n.
Panégyrique, m. & a. Lovtale, c.
Panégyriste, m. Lovtaler, c.
Paner, v. a. strøe med revet Brød, riste.
Panerée, f. Kurvfuld, c.
Paneterie, f. kongeligt Hofbageri, n.
Panetier, m. **grand –**, Opsynsmand over Hofbageriet.
Panetière, f. Madpose; Hyrdetaske, c.
Panicule, m. Riske, c.
Panicum, m. Fennikelhirse, c.
Panier, m. Kurv; Bikurv; Kurvfuld, c.: Fiskebeensskiørt, n.: **– à ouvrage**, Sykurv; **– percé**, * Ødeland; een som igien glemmer alting.
Panique, a. **terreur –**, panisk Skræk.
Panne, f. Plyds; Ister, n.: den brede Ende af Hammeren; Tagstol; **mettre en –**, brase op; **rester en –**, lade beroe.

Panneau, m. T. Fag, n.; Side, c.; Dørfylding; Paneeltavle, c.; Garn, n.; Sadelpude, c.
Panneauter, v. n. opstille Garn.
Panneton, m. Kam paa en Nøgle.
Pannon, m. Fløi, Fane, c.
Pannonceau, m. Skildt som Tegn paa en Jurisdiction; Vaabenskildt.
Pansage, m. Hestes Forpleining, c.
Panse, f. Bug, Vom; Drøvmave, c.
Pansement, m. Røgt, Forpleining, Pleie; Saars Forbindelse, c.
Panser, v. a. pleie en Syg; røgte; forbinde (Heste).
Pansu, ue, a. fa. tykmavet.
Pantalon, m. Pantalon (heel Paaklædning af eet Stykke; Narredragt); Pantalons (lange Buxer); Pantalone (Faderen i Pantomimen); * Hykler, Filur, c.
Pantalonnade, f. Narredands; Giøglespil; Puds, Forstillelse.
Panthéon, m. Pantheon; alle Guders Tempel, Ærestempel, n.
Panthère, f. Pantherdyr, n.
Pantographe, m. Storkesnabel, c.
Pantois, oise, a. trangbrystig.
Pantomètre, m. Maaleskive; Vinkelmaaler, c.
Pantomime, a. pantomimisk. - m. mimisk Skuespiller. - f. Pantomime, Mimik.
Pantoufle, f. Tøffel; **(for à –)** Pantoffelsko, c.
Paon (udtales **Pan**), m. Paafugl; Han-Paafugl, c.
Paonne, f. Hun-Paafugl, c.
Paonneau, m. Paafugl-Unge, c.
Papa, m. Papa; Fader, c.
Papal, ale, a. pavelig.
Papauté, f. pavelig Værdighed; Pavedom.
Pape, m. Pave, c.
Papegai, m. Fugl at skyde efter.
Papelard, arde, a. hyklersk, skinhellig. - m. Hykler, c.
Papelardise, f. fa. Hykleri, Skinhellighed.
Paperasse, f. gamle, fuldskrevne Papirer.
Paperasser, v. n. rode i Papirer; smøre sammen.
Paperassier, m. een som glemmer paa gamle Papirer.

Papeterie, f. Papirmølle; Papirfabrication: Papirhandel, c.

Papetier, m. Papirmager; Papirhåndlet, c.

Papier, m. Papir, n.: * Protocol, Regnskabsbog, c.; **papiers**, pl. Vexler; Statspapirer; Pas, Papirer; – **volant**, løs Seddel.

Papier-monnaie, f. Papirpenge.

Papillon, m. Sommerfugl, c.

Papillonner, v. n. fa. flagre omkring.

Papillotage, m. Blinken; glimrende Glands ell. Colorit; Haarkrølning; Krølle, c.

Papillote, f. Haarkrølle af Papir.

Papilloter, v. a. krølle Haar op. – v. n. blinke, skinne, glimre.

Papisme, m. Pavedom, c.

Papiste, a. pavelig, papistisk. – m. Papist, c.

Pâque, f. Jødernes Paaskefest, Paaskelam.

Pâque, ell. **Pâques**, m. de Christnes Paaske. **Pâques**, f. pl. – **fleuries**, Palmesøndag; – **closes**, Søndag efter Paaske.

Paquebot, m. Paketskib, n.

Pâquerette, f. Gaaseurt, Tusindfryd, c.

Paquet, m. Pakke, Byldt, c.; **risquer le** –, vove det, lade det komme an derpaa.

Paqueter, v. a. (**empaqueter**) pakke ind.

Par, prp. igiennem, ud igiennem; i, paa, ved, om, af; – **ici**, ad denne Vei; – **dedans**, indvendig &c.; – **trop**, altfor; **de – le roi**, i Kongens Navn.

Parabole, f. Lignelse; Parabel, c.

Parabolique, a. lignelsesviis; parabolisk.

Parachute, m. Faldskierm, c.

Paraclet, m. Trøsteren (den Helligaand).

Parade, f. Parade; Bram, Pragt; Affarering, c.: **faire – de qc.** prale med noget.

Paradigme, m. T. Mønster, hvorefter et Ord flecteres.

Paradis, m. Paradis, n.; Galleri i Komediehuset.

Paradoxe, **Paradoxal**, **ale**, paradox, sær. – m. Sætsætning, c.

Parafe, **Paraphe**, m. Navnetræk, Pennestreg, Mærke, n.

Parafer, **Parapher**, v. a. sætte sit Mærke ell. Navn under.

Parage, m. (Rang, Byrd, c.); Farvand; Sted, n.

Paragraphe, m. Paragraph, n. Afsats, c.

Paraguante, f. fa. Foræring, c.

Paraître, v. n. lade sig see, vise sig; komme frem; falde i Øinene; synes.

Parallaxe, f. T. Parallaxis; Forskiel mellem en Stiernes sande og synlige Sted.

Parallèle, a. parallel, som staaer i lige Afstand fra hinanden. – f. Parallellinie; Løbegrav, c.

Parallèle, m. Parallelkreds; Sammenligning.

Parallélogramme, m. T. Parallelogram, Firkant med modstaaende parallele Sider.

Paralogisme, m. Feilslutning, c.

Paralysie, f. Lamhed, c.

Paralytique, a. lam, værkbruden.

Parangon, m. (Mønster, Exempel, n.) Diamant uden Pletter; Slags Bogstaver.

Paranymphe, m. Brudefører; T. Lovtale, c.

Parapet, m. Brystværn; Rækværk, n.

Paraphe, **Parapher**, v. **Parafe etc**

Paraphernaux, m. pl. ell. a. **biens** –, en Kones egen Formue.

Paraphrase, f. Omskrivning; ondskabsfuld Udtydning, c.

Paraphraser, v. a. omskrive; fa. fortælle med Tilsætninger.

Paraphraste, m. Omskriver, Paraphrast, c.

Paraplégie, f. T. Lamhed paa Lemmer, Rørelse, c.

Parapluie, m. Regnskierm, c.

Parasélène, f. Bimaane, Rand om Maanen.

Parasite, m. Snyltegiest, c. – a. **plante** –, Snylteplante, c.

Parasol, m. Solskierm, c.

Paratonnerre, m. Tordenafleder, c.

Paravent, m. Vindues Skodde; Skiermbræt; spansk Væg.

Parc, m. Park; Dyrehave; indgrøftet Eng; Qvægfold; Magasin.

Parcage, m. Qvægfolds Sætten; Afgift af Engbund.

Parcelle, f. lidet Stykke, liden Deel.

Parce que, conj. fordi, fordi at.

Parchemin, m. Pergament, n.
Parcheminerie, f. Pergamentfabrik, c.; Pergament-Udsalg, n.
Parcheminier, m. Pergamentmager, c.
Parcourir, v. a. giennemløbe; giennemreise; giennemgaae; giennemblade.
Par-deçà, prp. & ad. paa denne Side; herhid efter, herigiennem. [over.
Par-delà, prp. & ad. paa hiin Side; *
Par-derrière, ad. bag fra, bagtil.
Par-dessous, prp. & ad. under; derunder, nedenunder; underfra.
Par-dessus, prp. & ad. over; derover; desforuden. - m. Tilgift, c.
Par-devant, prp. & ad. for, foran een; forfra.
Par-devers, prp. hos, for.
Pardon, m. Forladelse, Tilgivelse, Pardon, c.; Bedeklokke, c.
Pardonnable, a. tilgivelig.
Pardonner, v. a. tilgive, forlade, benaade; skaane.
Pareil, eille, a. lige, lignende, slig. - m. det Samme; Ligemand; **la pareille**, Lige for Lige, lige Skiel.
Pareillement, ad. ligeledes, paa samme Maade.
Parélie, f. Bisol, c. [me Maade.
Parement, m. Prydelse, Kirkeprydelse, c.; Opslag paa et Ærme; udvortes prydet Side.
Parénèse, f. moralsk Tale.
Parénétique, a. moralsk, formanende.
Parent, m. **Parente**, f. Slægtning, Paarørende; **parents**, pl. de, man nedstammer fra; Forældre.
Parenté, f. (**Parentage**, m. p. u.) Slægtskab, n.; Slægtninge.
Parenthèse, f. Parenthesis; indskudte Ord; **par** –, i forbigaaende.
Parer, v. a. pryde, pynte; giøre klar, faae i Lave; (**de** ell. **contre qc.**) beskytte mod, bevare; (**– un coup**, ell. v. n. **à un coup**) parere, afværge; (**– un cap**) seile omkring; udvirke, rense (en Hestehov). **se** –, v. r. pynte sig; giøre sig til af; beskytte sig, vogte sig. [sig.
Paresse, f. Dovenskab, Ladhed, c. [sig.
Paresseux, euse, a. doven, lad.
Parfaire, v. a. tilendebringe, fuldbyrde, giøre færdig, giøre fuldstændig.
Parfait, aite, a. fuldkommen, fuldstændig. - m. T. Perfect, n.
Parfaitement, ad. fuldkomment, aldeles.
Parfois, ad. fa. stundom. [deles.
Parfournir, v. a. levere hvad endnu resterer, skaffe Resten.
Parfum, m. Vellugt; Røgelse, c.
Parfumer, v. a. giøre vellugtende, røge; parfumere; røge ud.
Parfumeur, m. **-euse**, f. een som laver ell. sælger lugtende Sager.
Pari, m. Væddemaal, n.; Væddesum, c.
Parier, v. a. & n. vædde.
Parieur, m. een som vædder.
Parisien, m. **-enne**, f. Pariser, Pariserinde, c.
Parisienne, f. Perleskrift, fineste Skrift.
Parité, f. Lighed, c. [Meeneder, c.
Parjure, a. meensvoren. - m. Meeneed;
se Parjurer, v. r. aflægge falsk Eed; bryde sin Eed.
Parlage, m. fa. Snak, c. [udtryksfuld.
Parlant, ante, a. talende; * træffende,
Parlement, m. Parlament, n.
Parlementaire, a. parlamentarisk; underhandlende. - m. Parlamentair, Underhandler, c. [derhandle.
Parlementer, v. n. parlamentere, un-
Parler, v. n. & a. tale, snakke. **se** –, v. r. tales.
Parlerie, f. fa. Sludder, c.
Parleur, m. **-euse**, f. Parlør, Sladdermund, Sladdertaske, c.
Parloir, m. (i Klostre) Taleværelse, n.
Parmesan, m. Parmesanost, c.
Parmi, prp. iblandt, imellem.
Parodie, f. Parodi (Digt).
Parodier, v. a. parodere, eftergiøre og fordreie.
Paroi, m. Væg, Stillevæg, c.
Paroir, m. Virkejern, at rense en Hestehov med. [Sognekirke, c.
Paroisse, f. Kirkesogn; Sognekald, n.
Paroissial, ale, a. hørende til et Sogn, Sogne-. [Forslag, n. Parole, c.
Parole, f. Ord, n.; Tale, c., Sprog, n.
Paroli, m. T. Paroli, fordobblet Indsats i Spil

Parque, f. Parce, c.
Parquer, v. a. & n. sætte i et indsluttet Sted; sætte paa Græsgang; sætte i Gierde, i Fold, staae i Fold.
Parquet, m. Tilhørerplads; Parquet; indlagt Gulv; Indfatning.
Parquetage, m. et Gulvs indlagte Arbeide.
Parqueter, v. a. indlægge et Gulv.
Parqueterie, f. indlagt Gulv.
Parrain, m. Fadder, c.
Parricide, m. & f. Fader- ell. Modermorder; Morder af en Slægtning: Fadermord; Attentat. - a. morderisk.
Parsemer, v. a. besaae, bestrøe.
Parsimonie, f. Sparsomhed, c.
Part, f. Deel, Andeel, c.; Sted, n. Kant; **faire - de qc. à q.** giøre deelagtig i, meddele, underrette, melde; **à -,** ad. for sig, afsides; **à - moi,** ad. ved mig selv; **de - et d'autre,** paa begge Sider.
Part, m. Nedkomst, c.; Barn, n.
Partage, m. Deling; Andeel; Lod; Arvedeel; Arvedeelsforlig; Stemmelighed.
Partageable, a. delelig.
Partager, v. a. dele; tildele; give Andeel; adskille.
Partance, f. Afgang, Affeiling; Stilsmisse, c.; **coup de -,** Afskedsskud, Signalskud ved Affeiling.
Partant, ad. T. følgelig.
Parterre, m. Blomsterbed; Parterre, n.
Parti, m. Parti, n.; Beslutning; Udvei, c. Middel, n.; Fordeel; Levevei, c.; [Fag, n.
Partial, ale, a. partisk.
se Partialiser, v. r. være partisk.
Partialité, f. Partiskhed, c.
Participant, ante, a. **(de qc.)** deelagtig i. [tighed, Medvidenhed, c.
Participation, f. Deeltagelse, Deelagtighed, Medvidenhed, c.
Participe, m. T. Middelord, Participium, n.: Participant i Handel &c.
Participer, v. n. **(à qc.)** tage Deel i noget: **(de qc.)** have noget af en Tings Natur ved sig. [deligt.
Particulariser, v. a. fortælle omstændeligt.
Particularité, f. besynderlig Omstændighed, c.
Particule, f. liden Deel; T. Partikel, c.
Particulier, ière, a. besynderlig; særdeles; ei almindelig; egen; privat. - m. Privatperson; **en -,** alene; særskilt.
Particulièrement, ad. særdeles, især; udførligen.
Partie, f. Deel; Parti; Selskab; Stemme (i Musik); Post, c. Punct, n.; **parties,** pl. Regning; **en -,** ad. for en Deel, tildeels, deels.
Partiel, elle, a. partiel, som er en Deel af et Heelt.
Partir, v. n. afreise; reise et Steds hen; tage ud; * hidrøre, udspringe.
Partisan, m. Tilhænger; Partigænger: Finantsforpagter, c.
Partitif, ive, a. partitiv, som kun betegner en Deel. [titur; Inddeling, c.
Partition, f. Deling; Division; Partitur; Inddeling, c.
Partout, ad. allevegne, overalt.
Parulis, m. T. Byld paa Tandkiødet.
Parure, f. Pynt; Prydelse; Garnitur; en Hovs Udvirkning; Affald ved Skiæring.
Parvenir, v. n. naae, komme til, opnaae; giøre Lykke, svinge sig i Veiret.
Parvenu, m. Parvenu, et Lykkens Barn, een som fra ringe Stand er kommen i Veiret. [Kirken.
Parvis, m. Forgaard, ell. Plads foran Kirken.
Pas, m. Skridt; Trin, Pas; snævert Pas: Fied, n.; Dørtærskel, c.; **un mauvais -,** slemt Sted at passere; **(- difficile)** slem Sag; **(tout) de ce -,** strax; i Øieblikket; **avoir le - sur q.** have Fortrin for een.
Pas, ad. ikke; **- un,** ikke een, ingen.
Pascal, ale, a. Paaske-; **agneau -,** Paaskelam, n.
Pasquin, m. Pasquinsstøtten i Rom, hvor opslaaes Pasquiller; Satiriker.
Pasquinade, f. Pasqvil, Skamskrift, n.
Pasquiniser, v. n. fa. giøre Pasquiller. [lig, temmelig.
Passable, a. som kan passere; taalelig, temmelig.
Passablement, ad. taaleligt, saa temmelig.
Passade, f. Giennemreise, flygtigt Op-

holb; Tærepenge; T. Spor efter en Hestehov.

Passage, m. Gang, Bei til noget; Giennemgang, Færsel; Giennemreise, -fart, -marsch; Overgang, Overfart; Fragt derfor; Sted, Sætning (i en Bog); Hestens stolerette Gang; **oiseau de –,** Trækfugl. [lemæssig Gang.

Passager, v. a. lade en Hest gaae sto-

Passager, m. Reisende, Passageer, c.

Passager, ère, a. som ei opholder sig, forbigaaende; * forgængelig, flygtig.

Passant, ante, a. befaren, alfar, hvor der gaae mange; **en –,** ad. i Forbigaaende. - m. Forbigaaende, Reisende, Forbireisende. [delse.

Passation, f. T. en Contracts Udstæ-

Passavant, m. Passeerseddel, c.

Passe, f. det Manglende i en vis Sum; T. Giennemfart; Farvand; Stød ell. Udfald i Fægtning; Kortgiverens Indsats; **être en –,** have Udsigter.

Passé, m. det Forbigangne, den forbigangne Tid, Fortid; hvad der er skeet.

Passe-balle, Passe-boulet, m. Kuglemaaler, c.

Passe-cheval, m. Hestefærge, c.

Passe-debout, m. Passeerseddel paa Varer.

Passe-dix, m. Slags Terningspil.

Passée, f. Vildts Spor; Sneppers Træk; Tot Haar til en Tresse; Væverskyttelens Hen- og Hidløben; Hulstikning ved Knaphuller ꝛc.

Passe-fleur, f. **(anémone)** liden Vindrose, Kobielde, c.

Passement, m. Knipling, Galon ell. Snor af spunden Silke, Sølv, Guld.

Passementer, v. a. besætte med Possementer, Galoner. [mentmager, c.

Passementier, m. **-ière,** f. Posse-

Passe-parole, m. Ordet, Løsenet.

Passe-partout, m. Hovednøgle; Portnøgle, c.

Passe-passe, m. Gøglespil; **tours de –,** Taskenspillerkonster; fa. listigt Bedrageri.

Passe-poil, m. Kant paa en Kiole ꝛc.; Stribe langs ad Sømmen.

Passe-pomme, f. Slags tidlig modne Æbler, Passepommerouge.

Passe-port, m. Reisepas; Leidebrev, n.

Passer, v. n. & a. gaae, passere, drage, reise ꝛc.; gaae igiennem, gaae forbi, fare, stryge, flyde ꝛc. igiennem; gaae forbi, gaae over, forgaae, faae Ende; forslaae, strække til; gielde, antages; passe (i Kortspil); fare, reise, kiøre, stige, stride ꝛc. over; stikke ind i; giennemstikke, -støde; lade gaae igiennem; trække-, sie igiennem; overgaae; aftrække, slibe (en Kniv); give (Penge) ud; T. **qc.** tilberede; **– pour ...,** holdes for ...; **– le tems à qc.,** tilbringe Tiden med; **– un contrat,** udstæde en Contract; **– sous silence,** forbigaae med Taushed; **– qc. à q.** (**– là dessus, – sur les défauts de q.**) lade een noget gaae hen, bære over med, glemme; **en – par,** finde sig i noget; **passe,** fa. lad saa være! for mig gierne: **cela me passe,** det begriber jeg ikke. **se –,** v. r. hengaae, henrinde; falme, tabe sig; hændes, skee, passere, foregaae; **– de qc.** ell. **à qc.,** nøies med; **de qc.** undvære, afholde sig fra.

Passereau, m. Spurv, c.

Passerelle, f. Bro for Fodgængere.

Passe-temps, m. Tidsfordriv, c.

Passeur, m. Færgemand, c.

Passe-velours, m. Amarant, Tusindskiøn, c.

Passe-volant, m. Soldat der ved Mynstring gaaer i en andens Sted; Snyltegiæst, der indsniger sig uden at betale. [see underkastet.

Passibilité, f. Egenskab at være Lidel-

Passible, a. Lidelser underkastet.

Passif, ive, a. lidende, passiv; **dette passive,** Gield man staaer i hos een. - m. Passivum.

Passion, f. Lidelse; Christi Lidelse; Passionstiden; Passionsprædiken; Lidenskab; Sindslidelse; Elskov, c.

Passionné, ée, a. lidenskabelig; forelsket; øm; hidsig; hengiven.

Passionner, v. a. give Udtryk af Lidenskab; bevæge, indtage stærkt. **se –,**

v. r. indtages, henrives; forivre sig; pour qc., lidenskabelig tage sig af en [Ting.
Passoire, f. Dørslag, n.
Pastel, m. farvet Kridt, Farvestift; Pastel: Pastelmaleri; Waid.
Pasteur, m. Hyrde; * Sjelesørger, Pastor, c.
Pastiche, m. T. Efterligning, Copi (af et Maleri x.). [tage, c.
Pastille, f. Røgelsekugle; Pebermynte-
Pastoral, ale, a. Hyrde-; Præste-; geistlig.
Pastorale, f. Hyrdedigt; Hyrdespil, n.
Pastoureau, m. **-elle**, f. liden Hyrde; ung Hyrdinde, c. [fagerskib, n.
Patache, f. Vagtskib, n.; Baad; Pas-
Patagon, **Patacon**, m. Slags Sølvdaler (i Vestindien).
Pataraffe, f. Kragetæer, ulæselig Skrift.
Patard, m. Stilling, Hvid (i Flandern).
Patate, f. Kartoffel, c.
Pataud, m. Hundehvalp med tykke Poter.
Pataud, m. **-aude**, f. fa. tyk, svær Person, Tyksak.
Patauger, v. n. traske om i Skarn.
Pâte, f. Deig; Klister; Meelkage, alskens Kager af Deig; * Natur, Masse hvoraf noget er gjort; **- d'amandes**, Mandelkli.
Pâté, m. Postei; Blækplet; Slags Bulværk mod Vand; * **faire le -**, blande Kortene med Bedrageri.
Pâtée, f. Rulle ell. Klump Stoppedeig; Nudel; Blanding af Brød og Kjødsuppe til Dyr.
Patelin, m. fa. Skielm, Bedrager, c.
Patelin, ine, a. fa. smigrende, slebsk.
Patelinage, m. fa. Smiger, Fursvandseri.
Pateliner, v. a. & n. bedrage ell. indtage ved Smiger, fursvandse; anlægge snildt. [Luxendreier, c.
Patelineur, m. **-euse**, f. Fursvandser,
Patène, f. Laag over en Altarkalk.
Patenôtre, m. Fader vor; **Patenôtres** pl. Rosenkrands, Paternoster.
Patenôtrier, m. Paternostermager, c.
Patent, ente, a. klar, aabenbar.
Patente, f. Patent, Brev, Diplom, n.
Pater, m. fa. Fader vor; Kugle paa en
Pâter, v. a. klistre. [Rosenkrands.
Patère, f. Offerskaal, c.
Paternel, elle, a. faderlig.
Paternité, f. Paternitet, Faderstand, c.
Pâteux, euse, a. deiet; kleget; slimet; leret; sliben.
Pathétique, a. pathetisk, hjerterørende.
Pathologie, f. T. Pathologi, Lære om Sygdomme. [i en Tale.
Pathos, m. T. det Bevægende, Rørende
Patibulaire, a. galgeagtig, hørende til Galgen.
Patiemment, ad. taalmodigen.
Patience, f. Taalmodighed, c.
Patient, ente, a. taalmodig; lidende. - m. dømt Forbryder; Patient, c.
Patienter, v. n. have Taalmodighed.
Patin, m. høihælet Fruentimmerske; Skøite. [løbe paa Skøiter.
Patiner, v. a. føle paa, beføle. - v. n
Patineur, m. Skøiteløber, c.
Pâtir, v. n. lide, udstaae, døie.
Pâtis, m. Græsgang, c.
Pâtisser, v. n. lave Posteier ell. Kager af Deig. [Posteibageri, n.
Pâtisserie, f. Bagværk, Kagedei;
Pâtissier, m. **-ière**, f. Posteibager, c.
Patois, m. Bondesprog, plat Dialect.
Pâton, m. Rulle Deig, at stoppe med, Stoppenudel; T. Kappe for paa Sko.
Patraque, f. fa. gammel forslidt Maskine; gammel Stakkel.
Pâtre, m. Fæhyrde, c.
Patriarcal, ale, a. patriarkalsk.
Patriarcat, m. Patriarks Værdighed.
Patriarche, m. Patriark, Erkefader, c.
Patrice, m. Patricier, c.
Patricien, enne, a. af patricisk Slægt. - m. Patricier.
Patrie, f. Fædreland, n.
Patrimoine, m. Fædrene- ell. Mødrenearv, c.; Arvegods, n.
Patrimonial, ale, a. som hører til Fædrenearv. [Ven, c.
Patriote, m. f. Patriot, Fædrelands
Patriotique, a. patriotisk.
Patriotisme, m. Patriotisme, c.
Patrociner, v. n. snakke een noget for.

Patron, m. Patron; Beskytter; Skytshelgen; Herre; Skibspatron, Skipper, c.; T. Form, c.; Mønster, n.

Patronage, m. Beskyttelse; Patronat; Rettighed at bortgive Præstekald.

Patronal, ale, a. som vedkommer Patronen.

Patronne, f. Beskytterinde, Skytshelgen, c.

Patronner, v. n. tegne af, stryge Farver paa efter et Mønster.

Patrouillage, m. fa. Jaskfammen; Sviineri, n.

Patrouille, f. Patrulle, omgaaende Vagt.

Patrouiller, v. a. & n. sammenjaske, lave svinsk; røde i Snavs; patrollere, gaae Nattevagt.

Patrouillis, m. fa. Svineri, Søleri, n.; Sump, c.

Patte, f. Pote, Fod, Labbe, Klo, c.; Fod under et Glas; Rostral, Nodepen; Smæk for en Buxesplit; Laag over et Futteral; — **de velours**, Kattepote med indtrukne Kløer; * Sledsthed, Falskhed

Pattu, ue, a. (om Duer) med laadne Fødder.

Pâturage, m. Græsgang, Græsning; Græsningsret, c.

Pâture, f. Føder, Foering; Føde; Græsning.

Pâturer, v. n. græsse.

Pâtureur, m. (ved Hæren) Karl, som fører Heste.

Paturon, m. Kode paa en Hestefod.

Paume, f. den flade Haand; Haandbred; Bold, c.; (**jeu de** —) Boldspil, Boldhuus, n.

Paumelle, f. toradet Byg; Slags Dørhængsel; Lap ell. Handske at beskytte Haanden hos Rebslagere rc.

Paumer, v. a. slaae med den flade Haand.

Paumier, m. Boldmester, c.

Paumillon, m. Haandgreb paa en Plov; Haandel.

Paumure, f. Krone paa Hjortehorn.

Paupière, f. Øielaag, n.; Haar paa Øienlaagene.

Pause, f. Pause, c.; Ophold, n.

Pauser, v. n. pausere, holde op, standse.

Pauvre, a. fattig, usel, stakkels. — m. Fattig, Tigger, c.

Pauvresse, f. fa. Betlerske, c.

Pauvret, ette, a. fattig, ussel; Stakkel.

Pauvreté, f. Armod, Fattigdom, c.; tosset Snak.

Pavage, m. Brolægning, c.

se Pavaner, v. r. bryste sig, kneise.

Pavé, m. Steen; Steenbro, c.

Pavement, m. Brolægning, c.; Redskaber dertil.

Paver, v. a. brolægge.

Pavesade, f. Standskappe, c.; Seil som spændes ud; Skiærmbret, n.

Paveur, m. Brolægger, c.

Pavie, f. Slags Fersken.

Pavillon, m. Telt; Lysthuus, n.; Pavillon, c.; Bygningsfløi, c.; Omhæng; Flag, n.; Fane, c.

Pavois, m. stort Skiold, n.; Standseklædning paa Skibe.

Pavoiser, v. a. udspænde en Standseklædning.

Pavot, m. Valmue, c.

Payable, a. som er til at betale, forfalden.

Paye, f. Arbeidsløn, Sold, Lønning, c.; en Betaler.

Payement, m. Udbetaling; Betaling, c.

Payen, v. **Païen**.

Payer, v. a. betale, udbetale. **se** —, v. r. giøre sig betalt.

Payeur, m. —**euse**, f. Betaler, Udbetaler, c.

Pays, m. Land, n.; Egn, c.; Fædreland, n.

Pays, m. **Payse**, f. Landsmand; Landsmandinde, c.

Paysage, m. Landskab, n.

Paysagiste, m. Landskabsmaler, c.

Paysan, m. —**anne**, f. Bonde, Landmand; Bondekone, Bondepige, c.

Péage, m. Told; Brotold, c.; Beipenge; Bomhuus, n.

Péager, m. Tolder, Bommand, c.

Péagier, a. m. **chemin** —, Toldvei, Toldpassage, c.

Peau, f. Hud, c.; Skind, n.; Skal, Bælg, c.

Peaucerie, Peausserie, f. Skindvare; Handel med Skind; Læderhandel.

Peaucier, Peaussier, m. Felberedер; Skindhandler, c.

Peautre, m. **envoyer q. au** —, sende een Fanden i Vold.

Pec, a. m. **hareng** —, frisk saltet Sild.

Peccable, a. som kan synde.

Peccadille, f. liden Synd, ringe Forseelse.

* styrte sig i, overlade sig til. - v. n. dukke under, dykke.
Plongeur, m. een som dykker, Dykker, c.
Ployable, v. **Pliable**.
Ployer, v. a. & n. (**Plier**) bøie, bukke.
Ployon, m. Bidiebaand, n.
Pluie, Regn, c.
Plumage, m. en Fugls Fiædre; Fierbusk.
Plumail, Plumart, m. Støvekost, Fiedervifte, c.
Plumasseau, m. Fieder paa Tangenter; Püulfieder; Fiedervifte, Ildvifte; Bæle, Charpi.
Plumassier, m. Fiederhandler; een som forfærdiger Fiæderpynt.
Plume, f. Fieder; Pennefieder, c.
Plumée, f. Pen fuld af Blæk.
Plumer, v. a. plukke Fier af; * trække op, snyde.
Plumet, m. Hattefieder; Fiederbusk; * fa. een som bærer Fieder i Hatten.
Plumette, f. liden Fieder; Slags uldent Tøi.
Plumeux, euse, a. fiedret, fuld af Fier.
Plumitif, m. Concept af et Skrift, Protocol; Originalen til Retskiendelser; * Skriver, c.
Plupart, f. den største Deel, de fleste.
Pluralité, f. Fleerhed, Mængde, c.
Pluriel, elle, a. T. **nombre** –, ell. **Pluriel**, m. Fleertal, Pluralis.
Plus, ad. mere; **au** –, **tout au** –, i det høieste; **de** –, videre, fremdeles. - det Meste.
Pluser, v. a. plukke Uld.
Plusieurs, a. pl. flere, adskillige, mange.
Plutôt, ad. før; snarere, hellere; **au** –, saasnart mueligt.
Pluvial, m. Bispers Messekappe, c.
Pluviale, a. f. **eau** –, Regnvand, n.
Pluvier, m. Brokfugl, c.
Pluvieux, euse, a. regnagtig; som bringer Regn.
Pluviôse, m. femte Maaned i den republican. Kalender (fra 20. Jan. til 18. Febr.).
Pneumatique, a. **machine** –, Luftpompe, c.
Pneumonique, a. Lunge-.
Poche, f. Lomme; Sæk, c.; Kaningarn, n.; Fuglekro; liden Violin, Sakviolin, c.
Pocher, v. a. slaae (Øinene) blaa ell. hovne; slaae Æg ud; beklakke med Blæk.
Pocheter, v. a. bære i Lommen.
Pochette, f. lille Lomme; lille Pose, c.; lidet Kaningarn.
Podagre, a. m. Podagrist. - f. Podagra, c.
Podure, f. Jordloppe, c.
Poêle, m. (– **de deuil**) Liigklæde, Liigtæppe; Bielsesløir, n.; Baldakin, c.
Poêle, Poile, m. Kakkelovn; Dagligstue, c.
Poêle, f. Pande, Digel, c.
Poêlier, m. Smed som giør Pander.
Poêlon, m. liden Pande, c.
Poêlonnée, f. Pandefuld, c.
Poème, m. Digt, n.
Poésie, f. Digtekonst, c.; Digt, n.
Poète, m. Poet, Digter, c.
Poétereau, m. slet Poet, Rüimsmed, c.
Poétique, a. poetisk. - f. Digtekonst, Poetik, c.
Poétiser, v. n. fa. giøre Vers.
Poids, m. Vægt; Tyngde; Byrde; Vægtighed, c.
Poignant, ante, a. stikkende; hæftig.
Poignard, m. Dolk; * Sorg, c.
Poignarder, v. a. stikke ihiel med Dolk; * krænke dybt.
Poignée, f. Haandfuld, c.; Greb, Haandtag, n.; Hank, c.; Bundt, n.; et Par.
Poignet, m. Haandled, n.; Haand, Ræve; Haandlinning, c.
Poil, m. Haar paa Legemet, undtagen paa Hovedet; Skiæg, n.; Luv paa Klæde.
Poiloux, m. fa. Luusangel, c.
Poilu, ue, a. haaret.
Poinçon, m. Preen; Haarnaal; Guldstempel; Myntstempel; Gravstikke; Matrice; Gavlspids, c.; et Maal paa Viin (⅜ Muid).
Poindre, v. a. p. u. stikke. - v. n. spire; bryde frem, bryde ud.
Poing, m. Næve, Haand, c.
Point, m. Punkt; Sting, n.; syede Kniplinger; * Stykke, Sætning, Afdeling; Stilling; Øie paa Kort, Tærninger; Styrmands Bestik; **au dernier** –, i høieste Grad; – **de vue**, Synspunkt;

Pélisson, m. **Pélisse**, f. Skindpels, c.
Pelle, f. Skuffe, Skovl, c.
Pellée, Pellerée, Pelletée, f. Skuffefuld, c.
Pelleron, m. liden Bagerskovl, c.
Pelleterie, f. Pelsværk, Foerværk, n.; Bundtmagerprofession; Skindhandel, c.
Pelletier, m. **-ière**, f. Felbereder; Bundtmager, c.
Pellicule, f. en Hinde, tynd Hud, c.
Pelote, f. Nøgle Traad &c.; Bold, Klump; Naalepude; Blis, Stierne, c.; **– de neige**, Snebold, c.
Peloter, v. n. spille Bold; kaste med Snebolde. - v. a. fa. prygle; ilde medtage.
Peloton, m. Nøgle; Klump; liden Naalepude; Hobe, Rode; Peloton, c.
Pelotonner, v. a. vinde paa et Nøgle.
Pelouse, f. Græsplet, c.
Pelu, ue, a. haaret; * fa. **patte –e**, Fuchsvandser, c.
Peluche, f. Plyds; Flos, n.
Peluché, ée, a. flosset, laadden.
Pelure, f. Skal, Bælg; Hud, Skorpe; Plukuld, c.
Penaille, f. (foragtelig) Munkepak.
Penaillon, m. fa. Pialt; Munk, gammel Synder.
Pénal, ale, a. straffende, Straf underkastet.
Penard, m. fa. gammel, uformuende Ægtemand; Stymper.
Pénaud, aude, a. fa. beskyrtset, skamfuld, forlegen.
Penchant, ante, a. hældende, hængende frem over; skraa nedad; * aftagende, vaklende.
Penchant, m. Skraaning, Helding, c.; Skrænt, n.; * Hang, Tilbøielighed.
Penchement, m. Helden.
Pencher, v. a. helde, bøie. - v. n. & **se –**, v. r. helde, være skraa; * **à** ell. **vers qc.**, være tilbøielig til.
Pendable, a. værd at hænges.
Pendaison, f. fa. Ophængen i en Galge.
Pendant, ante, a. som hænger, hængende, nedhængende; anhængig for Retten.
Pendant, m. Gehæng, n.; Øre ved et Uhr; Nøglerem, Nøglering; Pendeløk, Ørenring, c.; T. Sidestykke, Pendant.
Pendant, prp. medens, i den Tid, under; **– que**, medens at.
Pendard, m. **–arde**, f. Galgefugl, Spidsbub; Rakkerqvind, c.
Pendeloque, f. Smykke som hænges ved Ørenringe og flere Ting; Lase som hænger ned.
Pendiller, v. n. fa. dingle, hænge.
Pendre, v. a. hænge, hænge op. - v. n. hænge, hænge ned.
Pendule, m. Perpendikel i et Uhr. - f. Perpendikeluhr.
Pêne, m. Laasgang; Tiærekost, c.
Pénétrabilité, f. Giennemtrængelighed, c.
Pénétrable, a. giennemtrængelig.
Pénétrant, ante, a. giennemtrængelig.
Pénétratif, ive, a. giennemtrængende.
Pénétration, f. Giennemtrængelse; giennemtrængende Forstand, Skarpsindighed, c.
Pénétrer, v. a. & n. giennemtrænge; indtrænge; * giennemskue, udgrunde; bevæge.
Pénible, a. møisommelig, besværlig; pinlig.
Péninsule, f. Halvø, c.
Pénitence, f. Anger, Ruelse; Bod; Straf, c. * slet Kost; **en – de, pour –**, til Straf.
Pénitenciel, m. Bodsbog, c.
Pénitencier, m. Pønitentiarius, Bodsdommer, c.
Pénitent, ente, a. bodfærdig. - m. f. Skriftebarn, n.; en Bodfærdig.
Pénitentiaux, a. pl. **pseaumes –**, Bodpsalmer.
Pennache, v. **Panache**.
Pennade, f. Spark med Foden.
Pennader, v. a. give et Spark.
Pennage, m. Fier paa Rovfugle.
Penne, f. Vingefier; Fier paa Pile.
Pennon, m. fordum: Ridderfane, c.
Pénombre, f. (i Astronomien) Halvskygge, c.
Pensant, ante, p. & a. tænkende, findet; **mal –**, ilde sindet, som tænker slet om Andre.
Pensée, f. Tanke; Mening; Tænkning, Betragtning, c.; Forsæt; Indfald; første Udkast, n.; Stedmodersblomsten.

Penser, v. a. & n. tænke; betænke, overlægge; mene, tro, drømme; udtænke; være nær ved.
Penseur, m. Tænker, c. [grublende.
Pensif, ive, a. tankefuld, dybsindig,
Pension, f. Pension; Pengeløn; Kostpenge; Sted, hvor man er i Kost, Pensionsanstalt.
Pensionnaire, m. & f. een som nyder Pension: Kostgænger, c.
Pensionnat, m. n. c. Huus hvor een er i Kost, Opdragelseshuus, n.
Pensionner, v. a. give Pension.
Pensum, m. en Discipels Strafarbeide.
Pentagone, a. femkantet. - m. Femkant, c. [femfodet Vers.
Pentamètre, m. & a. T. Pentameter,
Pentateuque, m. de fem Mosebøger.
Pente, f. Strækt, Skraaning, Skraahed, c.; Krands ell. Strimmel oven omkring en Seng; et Vindue, rc.; *Tilbøielighed, c.
Pentecôte, f. Pindsedag, c.
Penture, f. Dørhængsel; Jernbeslag, Jernbaand til Styrkning paa Døre; Vinduebeslag, n.
Pénultième, a. den næst sidste.
Pénurie, f. Mangel, Trang, Fattig-
Pépie, f. Pip (Hønsesyge). [dom, c.
Pépier, v. n. pippe (som en Fugleunge).
Pepin, m. Kierne, Frugtkierne, c.
Pépinière, f. Træskole, Planteskole; Seminarium, n. [ler.
Pépiniériste, m. Gartner ved Træsko-
Perçant, ante, p. & a. giennemtrængende, skarp, spids; * skarpsindig.
Percé, m. (**Percée**, f.) Giennemgang, huggen Aabning i en Skov. - a. giennemboret, aaben; vaad.
Perce, m. Vinbore, c.; **en** -, ad. anstukken: **mettre en** -, tage Hul paa.
Perce--bois, m. Træborer, Træorm, c.
Perce-feuille, f. Giennemvæxt (Urt).
Perce-forêt, m. Erkejæger, c.
Perce-lettre, f. Brevstikker, at stikke Huller i Pergamentbreve med.
Percement, m. en Muurs rc. Giennembrydning.

Perce-neige, m. Sneblomst, Sommergiæk, c.
Perce-oreille, m. Ørentvist, c.
Perce-pierre, f. Steenbræk (Urt).
Percepteur, m. n. c. Indcasserer, Oppebørselsbetient, c. [kiendelig.
Perceptible, a. fattelig, mærkelig,
Perception, f. Oppebørsel; Forestilling, c.; Begreb, n.
Percer, v. a. giennembore, -bryde, -støde, -skiære rc., giennemtrænge; giøre Hul i, bore Hul i; tage Hul paa. - v. n. giennembryde; bryde frem; gaae, fare igiennem; gaae op (om Bylder); (**dans**) have Udgang til (om Huse).
Perceur, m. Skibstømmermand, som borer Huller.
Percevoir, v. a. oppebære, modtage.
Perchant, m. T. Lokkefugl, c. [c. (Fisk).
Perche, f. Stang; Maalestok; Aborre,
Percher, v. n. & **se** -, v. r. (om Fugle) flyve op, sætte sig paa en Stang,
Perchis, m. Riisgierde, n. [Green.
Perchoir, m. Stang, hvorpaa Høns flyve op; Pind i et Fuglebuur; Hønse-
Perclus, use, a. lam, contract. [huus.
Perçoir, m. Bor; Jern at slaae Huller med. [menstøden, c.
Percussion, f. Slag, Stød, n.; Sam-
Perdant, ante, a. & m. f. tabende; een som taber i Spil.
Perdiablé, ée, a. besat af Djævelen.
Perdition, f. Fordømmelse; Forliis; Fordærvelse, c.
Perdre, v. a. & n. tabe, miste; spilde, ødelægge, styrte; forspilde; fordærve. **se** -, v. r. tabes, komme bort, forsvinde; fordærve; ødelægge sig; forgaae; fare vild, gaae vild; strande, forlise; forløbe sig (i Billard); **on s'y perd**, man bliver borte i det, forstaaer det ikke.
Perdreau, m. Agerhøne-Kylling, c.
Perdrigon, m. Slags Blomme.
Perdrix, f. Agerhøne, c.
Perdu, ue, p. & a. tabt, spildt rc.; gal, fortvivlet; **pays** -, øde Land; **femme** -**e**, Hore; **à corps** -, rasende galt, blindthen.

Père, m. Fader; Pleiefader; Pater, c.
Péremtoire, a. T. peremptorisk, afgiørende, endelig.
Perfectibilité, f. Egenskab at kunne uddannes, bringes til Fuldkommenhed.
Perfectible, a. uddannelig, som kan giøres fuldkommen.
Perfection, f. Fuldkommenhed, c.; **en —**, fuldkomment.
Perfectionner, v. a. uddanne, giøre fuldkommen. **se —**, v. r. blive mere fuldkommen, forbedre sig.
Perfide, a. troløs, utro, falsk. - m. f. Troløs, Forræder, c. [hed, c,
Perfidie, f. Troløshed, Utroskab, Falsk-
Perforation, f. Giennemboring, c.
Perforer, v. a. giennembore.
Pergolèse, m. Slags Viindrue.
Péricarde, m. Hinde om Hiertet, Hiertepung, c.
Péricarpe, m. Frøbælle, Frøhuus, n.
Péricliter, v. n. p. u. være i Fare.
Périer, m. Hedelærke, c.
Périgée, m. T. Sted, hvor Planeterne ere Jorden nærmest. [hed ved Solen.
Périhélie, m. T. Planeternes Nær-
Péril, m. Fare, Forliis, c.
Périlleux, euse, a. farlig.
Périmer, v. n. **laisser —**, lade forfalde (for Retten), lade blive ugyldig.
Périmètre, m. T. en Figurs Omkreds.
Période, f. Periode; Planets Omløbstid; Tidsrum af Aar.
Période, m. Maal, n.; Ende, c.; Tidsrum; Sygdoms Stadium, n.
Périodique, a. periodisk; som verler kommer igien efter vis Tid og Orden.
Périphérie, f. Peripheri, Omkreds, c.
Périphrase, f. Omskrivning med Ord.
Périphraser, v. n. omskrive.
Péripneumonie, f. T. Betændelse i Lungen.
Périr, v. n. forgaae; omkomme; forfalde; gaae under; fordømmes.
Périssable, a. forgængelig. [Søiler.
Péristyle, m. T. Søilegang, Rad af
Péritoine, m. T. Tarmehinde, c.
Perlé, ée, a. besat med Perler; velsyet; **bouillon —**, Kraftsuppe.

Perle, m. Perle; Perlemusling; Perleskrift, c.; Libelle. [c.
Permanence, f. Vedbliven, Vedvaren,
Permanent, ente, a. stedsevarende, vedblivende, bestandig.
Perméable, a. T. giennemtrængelig.
Permettre, v. a. tillade, tilstæde, forunde, bevilge. [seresseddel, c.
Permis, m. n. c. Tilladelsesbeviis, Pas-
Permission, f. Tilladelse, Forlov, c.
Permutation, f. Kalds Ombytning; Forsætning; Forvandling, c.
Permuter, v. a. ombytte (Embeder).
Pernicieux, euse, a. skadelig, fordærvelig, farlig.
Péroraison, f. T. en Tales Slutning; n. c. en Tales Fremsigen.
Pérorer, v. a. n. c. holde en Tale.
Perpendiculaire, a. lodret. - f. lodret Linie. [pendikel i et Uhr; Blylod, n.
Perpendicule, m. lodret Linie; Per-
Perpétrer, v. a. (for Retten) begaae, forbryde.
Perpètres, f. pl. T. Fællesmarker.
Perpétuel, elle, a. stedsevarende, bestandig, uophørlig.
Perpétuer, v. a. bestandigt opholde, forevige. **se —**, v. r. forplante sig, holde sig. [**à —**, for bestandigt.
Perpétuité, f. uafbrudt Vedvaren, c.;
Perplexe, a. bestyrtet, tvivlsom, uaadvild. [Tvivlraadighed, c.
Perplexité, f. Bestyrtelse, Forvirring,
Perquisition, f. Rettens Undersøgelse, Efterforskning.
Perrique, f. liden Papagøie, c.
Perron, m. Trappe foran Huse; Trin.
Perroquet, m. Papagøie; (til Skibs) Bramstang; Slags Feltstol, c.
Perruche, f. Hun-Papagøie; Slags smaa Papagøier.
Perruque, f. Paryk, c. [ger, c.
Perruquier, m. **-ière**, f. Parykma-
Persécutant, ante, a. paatrængende, plagende, heftig. [overhænge.
Persécuter, v. a. forfølge; plage,
Persécuteur, m. **-trice**, f. Forfølger; Paatrængende, c. [Overhæng, n.
Persécution, f. Forfølgelse; Plagen, c.;

Persévéramment, ad. stadigen, ved-
holdende.
Persévérance, f. Stadighed, Vedhol-
denhed, Bestandighed; Fremturen, c.
Persévérant, ante, a. som fremturer,
bestandig, vedholdende.
Persévérer, v. n. vedblive, holde ved,
bestandig; fremture, holde ud.
Persicot, m. Persico, Ferskenbrænde-
viin, c.
Persienne, f. Sommer-Jalousi.
Persifflage, f. Spotteri, n.; vittig Be-
spottelse, c.
Persiffler, v. a. persiflere, giøre latter-
lig, bespotte. - v. n. snakke hen i Taaget.
Persiffleur, m. Driller, Spotter, c.
Persil, m. Petersilie, c.
Persillade, f. Ragout med Petersilie.
Persillé, ée, a. skimlet, mullen.
Persister, v. n. (**à** ell. **dans qc.**)
holde fast ved, vedblive, fremture; be-
staae. [son i Skuespil; Rolle, c.
Personnage, m. Person; Mand; Per-
Personnaliser, v. n. indføre en Per-
son talende. [kiærlighed, c.
Personnalisme, m. Egoisme, Egen-
Personnalité, f. Personlighed, c.; Per-
sons Fornærmelse, c.
Personne, f. Person, c. - pr. nogen;
ne –, ingen, ikke nogen; **en –, en
propre –,** selv, personlig, i egen Person.
Personnel, elle, a. personlig; som an-
gaaer en Person; egoistisk. - m. Person-
lighed; personlig Karakteer; Personale.
Personnifier, v. a. personligen ind-
føre, forestille som en Person, give
Personlighed.
Perspectif, ive, a. perspectivisk.
Perspective, f. Perspectiv, Prospect,
Udsigt, c.; **avoir en –,** have Udsigten
paa, til (et Sted); **avoir – de ...,**
* have i Vente.
Perspicacité, f. Skarpsindighed, c.
Perspicuité, f. Tydelighed, c.
Persuader, v. a. (**q.**) overtale, over-
tyde, overbevise; (**qc. à q.**) formaae
een til noget, raade til. **se –,** v. r. ind-
bilde sig, troe. [beviislig.
Persuasible, a. som lader sig overtale;
Persuasif, ive, a. overtalende, over-
bevisende. [viisning, Tro, c.
Persuasion, f. Overtalelse, Overbe-
Perte, f. Tab, n.; Forliis, Skade, c.;
Fald, n.; **à –,** med Tab; **en –,** for-
giæves, uden nogen Grund; **à – de
vue,** saa langt man kan øine; hen i
Taaget. [ligen, passende.
Pertinemment, ad. fornuftigt, tilbør-
Pertinent, ente, a. tilbørlig, passende.
Pertuis, m. Hul, Aabning (for Vand
ell. Vind; og i flere Ting); Sund, n.;
Havsnevring, c. [øxe, c.
Pertuisane, f. Partisan, Slags Strids-
Perturbateur, m. **–trice,** f. Forstyr-
rer; Fredsforstyrrer, c.
Perturbation, f. Frygt, Sinds Uroe;
T. Forstyrrelse i en Planets Løb.
Pervenche, f. Vintergrønt, Singrøn
(Urt).
Pervers, erse, a. bagvendt, forkeert;
slem, ond, fordærvet, forvorpen.
Perversion, f. Fordærvelse, c.
Perversité, f. Vanart, Ondskab, For-
vorpenhed, c. [* fordreie.
Pervertir, v. a. fordærve, forføre;
Pesant, ante, a. tung, vægtig, svær;
* møisommelig, langsom; besværlig;
uden Lethed. - m. Vægt, c.
Pesanteur, f. Tyngde, Vægt; Byrde;
Tyngen; * Langsomhed, Dumhed, c.
Pesée, f. Veining, Afveining; en Vægt-
skaalfuld. [Ting, Vandvægt, c.
Pèse-liqueur, m. Vægt til flydende
Peser, v. a. veie; * overveie, betænke. -
v. n. veie, være tung; * ligge tungt,
trykke; (**à q.**) falde til Besvær.
Peseur, m. Veier, Veiermester, c.
Peson, m. Bismer, c.
Peste, f. Pest, Pestilents; Ulykke;
peste! for Pokker! for en Ufærd!
Pester, v. n. skielde, bande.
Pestifère, a. pestilentsialsk.
Pestiféré, ée, a. smittet af Pest.
Pestilence, f. Pestilents, c. [lentialsk.
Pestilent, ente, a. smittende, pesti-
Pestilentiel, elle, a. forpestet, smit-
som. [tialsk, skadelig.
Pestilentieux, euse, a. * pestilen-

Pet, m. Fiert, c. [krone.
Pétale, m. T. Blad paa en Blomster-
Pétarade, f. Hestes Fierten, c.
Pétard, m. Petarde; en Sværmer i Fyrværk. [med en Petarde.
Pétarder, v. a. sprenge en Port op
Pétardier, m. den som antænder Petarden.
Petaud, m. **cour du roi –, (Petaudière, f.)** fa. Sted hvor derer megen Forvirring, hvor enhver er Herre.
Pétéchiale, a. f. **fièvre –**, Flekfeber, c.
Pétéchies, f. pl. Pletter ved Flekfeberen.
Pet-en-l'air, m. fa. kort Trøie Fruentimmer bære.
Peter, v. n. fierte; * knalde, brage.
Péterole, f. Haandsværmer, c.
Peteur, m. **-euse**, f. een som fierter tidt; Skider.
Petillant, ante, a. gnistrende, knagende, sprudende, tindrende, funklende, skummende. [Spruden; Tindren, &c.
Petillement, m. Gnistren, Knagen,
Petiller, v. n. knage, brage, sprude; tindre, funkle; koge, skumme.
Petit, ite, a. liden; ung; slet, ringe; svag; **en –**, i Miniatur; i det smaa: **– à –**, lidt efter lidt.
Petit, m. hvad der er smaat; en Unge.
Petitement, ad. ikke meget, lidt, en Smule; smaaligt.
Petite-mignonne, f. tidlig moden
Petite-oie, v. **Oie**. [Fersken.
Petitesse, f. Ubetydelighed; Smaahed; Ringhed; Lumpenhed, c.
Petite-vérole, f. Børnekopper, pl.
Petit-fils, m. **Petite-fille**, f. Sønnesøn, Dattersøn; Sønnedatter, Datter-
Petit-gris, m. Graaværk, n. [datter, c.
Pétition, f. Petition, Bøn, Ansøgning, c.
Pétitionnaire, m. n. c. een som indgiver en Petition, den Søgende.
Pétitionner, v. n. indgive et Bønskrift
Petit-lait, m. Valle, c.
Petit-lard, m. magert Flesk, n.
Petit-maître, m. **Petite-maîtresse**, f. Smaaherre, Spradebasse, Laps; Modedame, c.
Petit-métier, m. Krumkage, c.
Petit-neveu, m. Nevøs Søn, c.
Petit-salé, m. Kiød som kun er lidt røget.
Petits-pieds, m. pl. Smaafugle, pl.
Peton, m. fa. lille Fod.
Pétreau, m. vildt Skud af et Træ.
Pétrel, m. Stormfugl, Uveirsfugl, c.
Pétreux, euse, a. T. stenet, steendannet.
Pétrification, f. Forsteenelse, c.
Pétrifier, v. a. forsteene; bestyrtse. **se –**, v. r. forsteenes.
Pétrin, m. Deigtrug, n.; **dans le –**, * i Fidtefadet, ilde bestedt.
Pétrir, v. a. ælte Deig, deine; træde Leer, Kalk.
Pétrisseur, m. een som lægger Deig, ælter; som træder Leer.
Pétrole, m. Biergolie, c.
Pétulance, f. Frækhed; Heftighed, c.; opfarende Væsen. [rende.
Pétulant, ante, a. fræk, hidsig, opfa-
Petun, m. fa. slet Tobak.
Petuner, v. n. fa. røge Tobak.
Peu, ad. lidt, faa; **– à –**, ad. lidt efter lidt; **dans –, sous –**, ad. om kort Tid, med det første; **à – près**, ad. næsten, omtrent; **pour – que**, om end nok saa lidt. - m. Lidt, en Smule; Ubetydelighed, kort Tid. [keførd.
Peuplade, f. Befolkning; Coloni; Fol-
Peuple, m. Folk; Menigmand; Pøbel, Hob; Fiskeyngel, c.
Peuplé, ée, a. folkerig.
Peupler, v. a. befolke; giøre folkerig; besætte med Vildt, Fiskeyngel &c. - v. n. formere sig.
Peuplier, m. Poppeltræ, n.
Peur, f. Frygt, c. [bange; sky.
Peureux, euse, a. frygtsom, ræd;
Peut-être, ad. maaskee.
Phalanges, f. pl. Krigere i Rækker.
Phalène, f. Nat-Sommerfugl, c.
Pharaon, m. Pharao, Slags Kortspil.
Phare, m. Fyr, Fyrtaarn, n.
Pharisaïque, a. pharisæisk.
Pharisaïsme, m. Pharisæernes Lære; * Hykleri.
Pharisien, m. Pharisæer, c.

Pharmaceute, m. Pharmaceut; een som forstaaer Apothekerkonsten.
Pharmaceutique, a. pharmaceutisk. - f. Apothekerkonst, c. [thek, n.
Pharmacie, f. Apothekerkonst, c.; Apo-
Pharmacien, m. Apotheker, c.
Pharmacopée, f. Apothekerbog, om Lægemidlernes Tilberedelse ell. Priis.
Pharynx, m. T. Svælg, n.; Munding, c.
Phase, f. T. Planeternes afvexlende Skin, Lysforvandling; Phase; Forandring, c.; Skin.
Phaséole, f. vælsk Bønne.
Phébus, ell. Phoebus, m. Phøbus; Solen; * Bombast, Svulst.
Phénisseau, m. ung Phønix.
Phénix, m. Fuglen Phønix.
Phénomène, m. Phænomen, Syn, Særsyn, n.
Philantrope, m. Menneskeven, c.
Philantropie, f. Godhed, Menneskekjerlighed. [hed, c.
Philologie, f. Philologie, Sprogkyndig-
Philologique, a. philologisk. [c.
Philologue, m. Philolog, Sprogkyndig,
Philomèle, f. Nattergal, c.
Philosophale, a. f. pierre -, de Vises Steen.
Philosophe, m. Philosoph, c.
Philosopher, v. n. philosophere.
Philosophie, f. Philosophi, c.
Philosophique, a. philosophisk.
Philtre, m. Elskovsdrik, c.
Phosphore, m. Phosphorus; lysende Materie. [phorsuur.
Phosphorique, a. T. phosphorisk, phos-
Phrase, f. Talemaade, c.
Phrasier, m. Phrasemager, Bravler, c.
Phthisie, f. Svindsot, Tæresyge, c.
Phthisiologie, f. T. Afhandling om Svindsot.
Phthisique, a. svindsotig. [n.
Physicien, m. Physiker, Naturforsker,
Physiologie, f. T. Physiologi, det menneskelige Legems Beskrivelse.
Physionomie, f. Physionomi, Ansigtsdannelse, Mine; Konst at bedømme Ansigtstræk.
Physionomiste, m. Physiognom, som forstaaer at bedømme Ansigtstræk.
Physique, f. Physik, Naturlære, c. - a. physicalsk, physisk, naturlig.
Piaffe, f. fa. Praleri, Brouten, stolt Gang.
Piaffer, v. n. fa. prale; kneise.
Piaffeur, a. m. en Storagtig; cheval -, stolt Hest.
Piailler, v. n. fa. skrige, skraale; kivedes.
Piaillerie, f. fa. Skrig, Skraalen, c.
Piailleur, m. -euse, f. een som skriger, Skraalhals.
Pianiste, m. Fortepianospiller, c.
Piauler, Pioler, v. n. pibe, pippe; klynke.
Pic, m. Træpikker, Spet; Tredsindstyve i Piketspil; Steenpikke, Steenhuggerhammer, c.; høit, spidst Bierg; à -, ad. lodret; pic-vert, v. Pivert.
Picolets, m. pl. Laaskramper.
Picorée, f. Marodering; aller à la -, gaae ud paa Plyndring.
Picorer, v. n. marodere, gaae paa Plyndring; plyndre Andres Skrifter.
Picot, m. Stub af et Træ; Takke paa Kanten af Kniplinger; Slags spids [Hammer.
Picoté, ée, a. koparret.
Picotement, m. Prikken, stikkende Smerte (i Huden).
Picoter, v. a. prikke, stikke; pikke, hakke med Næbet i Frugt; * - q., stikle paa een med Ord. [piller.
Picoterie, f. Stikleri, Drilleri, Stik-
Picotin, m. lidet Havremaal.
Pie, f. Skade (Fugl): pie-de-mer, Strandskade; Slags riflet Kiod; fromage à la -, hvid Ost; cheval -, spættet, hvidstribet Hest.
Pie, a. oeuvre -, mild Stiftelse.
Pièce, f. Stykke; Deel af noget; Myntstykke; Theaterstykke; Kanon; Værelse; Lap; Skakbrikke, c.; lidet Skrift; Actstykke; - de vin, et Fad (Tønde) Viin; * Puds, n.; Streg, c.; - de corps, Livstykke, n.; pièces d'honneur, Insignier (Krone, Scepter x.); mettre en -s, slaae i Stykker; tout d'une -, af eet Stykke; stiv, som ei kan bukke (lempe sig); slet og ret; i eet væk, uaf-

bundt; — à —, stykkeviis, eet efter det andet.

Pied, m. Fod, c.; Fodspor; Fodstykke; Been, n.; halv Alen, Fod (Maal); Træ, Stok, Blomsterstok; — **à terre**, Afstrædelsesværelse, n.; * **plat** —, gemeen Person; **prendre** —, faae Fodfæste; * (**sur qc.**) rette sig efter noget i lignende Tilfælde; — **à** —, Fod for Fod.

Pied-de-chèvre, m. Kofod, c.; Brækjern, n.

Pied-droit, m. Dørstolpe, Sidepille, c.

Piédestal, m. Fodstykke under en Statue. [under et Brystbillede.

Piédouche, m. lidet zirligt Fodstykke

Piége, m. Faldstrikke, Snare; * ond List, c.

Pierraille, f. grovt Gruus, Kiis.

Pierre, f. Steen; Nyre- ell. Blæresteen; * Anstødssteen, c.; — **de touche**, Prøvesteen; — **à broyer**, Rivesteen, c.; — **noire**, Sortkridt, n.

Pierrée, f. Vandledning, Vandrende af lagte Steen.

Pierreries, f. pl. Ædelstene.

Pierrette, f. liden Steen. [ne.

Pierreux, **euse**, a. steenet, fuld af Stez

Pierrier, m. Kanon, som skyder med Steen. [Pantomimen.

Pierrot, m. lille Peder; Pierrot, Nar i

Piété, f. Gudsfrygtighed, Fromhed; — **filiale**, barnlig Kjerlighed, c.

Piéter, v. n. (i Keglespil) holde Fod. **se** —, v. r. fa. belave sig paa, gjøre Modstand. [trippe.

Piétiner, v. n. stampe med Fødderne;

Piétisme, m. Pietisteri, n.

Piétiste, m. Pietist, c.

Piéton, m. —**onne**, f. Fodgænger, c.

Piétonner, v. n. gaae til Fods, tage smaae Skridt.

Piètre, a. ussel, slet, schofel.

Piètrerie, f. fa. Skrammeri, usle Varer.

Piette, f. hvid Nonne (Vandfugl).

Pieu, m. Pæl, c. [gudelig, barnlig.

Pieux, **euse**, a. gudsfrygtig, from,

Piffre, m. —**esse**, f. tyk, fred Mand, Æder, c.

se Piffrer, v. s'Empiffrer.

Pigeon, m. Due, c.; — **ramier**, Skovdue, c.

Pigeonne, f. Hun-Due; lille Due, c.

Pigeonneau, m. Dueunge, c.

Pigeonnier, m. Duehuus, n.

Pignocher, v. n. spise uden Appetit, tygge Maden langsomt.

Pignon, m. Pinie; Stamtap, c.; Kant, Gavl paa en Muur; Drev, Drivhjul, n. Skibslysestage, c. [Pante-.

Pignoratif, **ive**, a. som hører til Pant,

Pigoche, f. Møllespil, n.

Pigou, **Pignon**, m. (til Skibs) Jernlysestage at stöde fast.

Pilastre, m. firkantet Pille, c.

Pilau, m. Risengryn, kogt med Kiød og Smør. [versen paa en Mynt.

Pile, f. Stabel, Bunke; Bropille; Re-

Piler, v. a. støde smaae, knuse; stampe; * fa. spise meget.

Pileur, m. een som støder smaat; * fa. een som spiser stærkt.

Pilier, m. Pille, Støtte; Gabestok; (**barre**) Staldbom, c.

Pillage, m. Plyndring, c.; Bytte, plyndret Gods.

Pillard, **arde**, a. begfingret, tyvagtig.

Piller, v. a. plyndre, røve, stiæle; stiæle af Bøger. [Tyveri, n.

Pillerie, f. Plyndring; Udpresning, c.;

Pilleur, m. Plyndrer; Plagiator, c.

Pilon, m. Støder i en Morter; Stampe, c.

Pilonage, m. Stampning, Valkning, c.

Piloner, **Pilonner**, v. a. valke Uld.

Pilori, m. Gabestok, c.

Pilorier, v. a. sætte i Gabestokken.

Piloris, m. Desmerrotte, c.

Pilot, m. Hob Salt ved et Saltdige.

Pilotage, m. Pæleværk, Bulværk, n.; Lodsning; Styrmandskunst, c.

Pilote, m. Styrmand; — **côtier**, Lodsmand, c.

Piloter, v. a. & n. ramme Pæle ned; befæste en Grund med Pæle; lodse.

Pilotin, m. Styrmandslærling, c.

Pilotis, m. Grundpæl, c. [ſt, c.

Pilulaire, f. Slags Bregne; Skarnbas-

Pilule, f. Pille, c. (Lægemiddel.)

Pimbêche, f. affecteret, udmaiet Fruentimmer. [– **royal**, Pors.
Piment, m. Piment, spansk Peber;
Pimpant, ante, a. fa. pyntet, flirlig, net.
Pimprenelle, f. Pimpernelle (Urt).
Pin, m. Fyr, c. Fyrretræ, n.
Pinacle, m. Tind, Tinding, c.; * Lykkens Spids.
Pinaie, f. Fyrreskov, c. [kens Spids.
Pinasse, f. Sluppe, c. (Fartøi).
Pinastre, m. vildt Fyrretræ.
Pince, f. Tang; Knibtang, c.; Kofod, c. Brækkejern, n. Horn paa Hiortens Klove; spids Fold ell. Læg paa Klæder; **pinces**, pl. Hestens fire Fortænder; Krebsekløer. [gen, affecteret.
Pincé, ée, p. & a. kneben &c. * tvungen, affecteret.
Pinceau, m. Pensel; Maade at male paa; – **optique**, Straalekegle, c.
Pincée, f. saa meget der kan tages med to ell. tre Fingre, en Prise; en lille Korn.
Pincelier, m. Fad at rense Penslen i.
Pince-maille, m. fa. Gniepind, Lunsangel, c.
Pincement, m. Afkniben, c.
Pincer, v. a. knibe; nappe; afknibe; smerte; (q.) gribe een; * stikle, raillere; – **la harpe**, spille paa Harpe; – **des deux**, give Hesten af begge Sporer; – **le vent**, luffe, knibe Luven.
Pincette, f. liden Tang, Naptang, c.; **pincettes**, pl. Ildtang, c.
Pinçon, m. Nap; blaa Plet af Kniben.
Pinçure, f. lille Fold i Tøi af Valkningen.
Pinde, m. Pindus, Musernes Bierg.
Pinéale, a. f. **glande** –, Grantap-Pren i Hiernen.
Pinée, f. bedste Slags Stokfisk.
Pingouin, Pingoin, m. Pingvin, Feedgaas, c.
Pinque, f. Pink (Skib). [Feedgaas, c.
Pinson, m. Bogfinke, c.
Pintade, f. (**poule** –) Perlehøne, c.
Pinte, f. Pinte (Maal; halv Pot, Kande).
Pinter, v. n. fa. pimpe, svire.
Pintereau, m. slet Maler.
Pioche, f. Hakke, Steenhuggerhammer, c.
Piocher, v. a. omgrave, omhakke Jorden.
Pion, m. Bonde i Skakspil; Dambrikke, c.
Pionnier, m. Skandsegraver, c.
Piot, m. fa. Viin, Drikke.
Pipage, m. Viintold, c.
Pipe, f. Tobakspibe; Pibe (Fad) Viin.
Pipeau, m. Lokkepibe; Rørfløite, c.; List; **pipeaux**, pl. Liimpinde.
Pipée, f. Fuglefangst med Lokkepibe.
Piper, v. a. & n. lokke Fugle med Piben; * snyde i Spil; – **des dés**, forfalske Terningerne.
Piperie, f. Bedrageri (i Spil).
Pipet, m. lille Pibe; Fluefænger, c.
Pipette, f. liden Tobakspibe, c.; **fumer** –, røge sig en Pibe.
Pipeur, m. falsk Spiller, c.,
Piquant, m. Pig, Braad (paa Planter).
Piquant, ante, a. stikkende, skarp, spids; pirrende, pikant; * bidende, krænkende; interessant, indtagende.
Pique, f. Pike, c.; Spyd, n.; Pikeneer, c.; * hemmeligt Nag; Spænding.
Pique, m. Pik, Spader (i Kortspil).
Pique-boeuf, m. Studedriver, c.
Pique-nique, m. Piknik, Gilde hvortil enhver medbringer Mad, ell. betaler sin Andeel.
Piquer, v. a. & n. stikke, giennemstikke; prikke; spække; rie, sye med lange Sting; spore; bore Hul paa en Tønde; bide paa Tungen, pirre; * smerte, krænke. **se** –, v. r. stikke sig; stødes, vredes; (**de qc.**) tage noget ilde op; giøre sig til af, indbilde sig.
Piquet, m. Landmaalerstok; Teltpløk, Pæl, c.: T. Piket (Feltvagt); Piketspil, n.; **planter le** –, slaae Leir.
Piquette, f. tynd, ringe Viin, c.
Piqueur, m. Jæger til Hest, Parforcejæger: Berider, Forrider; Opsynsmand ved Bygninger; Stegespækker, c.; **apprenti** –, Jægerdreng, c.
Piquier, m. Pikenerer, c.
Piqûre, f. Stik: (– **de ver**) Ormestik: Sting, n.: Syning, c.
Pirate, m. Sørøver, c.
Pirater, v. n. drive Sørøveri.

Piraterie, f. Sørøveri, n.
Pire, a. værre, slettere. - m. **le** –, det Værste, Slettestе; **avoir du** –, komme til kort.
Pirogue, f. Baad af en udhulet Træstamme.
Pirouette, f. Top at lege med; Dreining i Kreds, Piroет (i Dands).
Pirouetter, v. n. dreie sig i Kreds som en Top.
Pis, m. Yver paa Køer.
Pis, ad. værre, slettere. - m. det Værste: **le** – **aller**, det Værste der kan hændes; * Nødanker, n.
Pisasphalte, m. Biergbeeg, n.
Piscine, f. Fiskedam; Sted i Sacristiet, hvor Vandet slaaes hen.
Pisé, m. T. stampet Jord.
Pissat, m. fa. Pis, n.
Pissement, m. Pissen, c.
Pissenlit, m. een som pisser i Sengen; Løvetand (Urt).
Pisser, v. a. & n. pisse; stalde.
Pisseur, m. –**euse**, f. Pisser, Pisserske.
Pissoir, m. Pissekrog, c.
Pissoter, v. n. pisse tidt.
Pissotière, f. lidet, ussel Vandspring; Urinblære.
Pistache, f. Pistacie, Pimpernød, c.
Pistachier, m. Pistacietræ, Pimpernøddetræ, n.
Piste, f. Spor, Fodspor; Hestes Hovslag, n.
Pistil, m. Støvvei paa Blomster.
Pistole, f. Pistol, c. (Mynt.)
Pistoler, **Pistoletter**, v. a. p. u. ihielskyde med Pistol.
Pistolet, m. Pistol (at skyde med); – **de poche**, Lommepuffert, c.
Pistolier, m. een som skyder godt med Pistoler.
Piston, m. Pumpestok, Stempel i en Pumpe.
Pitance, f. (i Klostre) Andeel, Portion ved Maaltidet.
Pitancerie, f. Spisekammer, n.; Spisemesters Bestilling, c.
Pitancier, m. Spisemester i et Kloster.
Pitaud, m. –**taude**, f. Bondeknøld, Lømmel; plumpt Fruentimmer.
Piteusement, ad. ynkeligt.
Piteux, **euse**, a. beklagelig, ynkelig.
Pitié, f. Medlidenhed, Medynk, Forbarmelse, c.
Piton, m. Ringsøm, Ringskrue, c.
Pitoyable, a. medlidende; ynkelig, jammerlig: ussel.
Pitrepite, m. stærk Brændeviin af Spiritus Vini.
Pittoresque, a. pittoresk, malerisk
Pituitaire, a. **glande** –, Sliimkirtel, c.
Pituite, f. Sliim, slimet Vædske, c.
Pituiteux, **euse**, a. slimet, forslimet.
Pivert, m. Grønspætte, c.
Pivoine, f. Peon, Gigtrose, c.
Pivoine, m. Dompap, Blodfinke, c.
Pivot, m. Tap, hvorom noget dreier sig; Hierterod, Pælerod, c.; Person, paa hvilken alt beroer.
Pivoter, v. n. skyde Hierterod, skyde Rod lige ned i Jorden.
Placage, m. indlagt Træarbeide.
Placard, m. Snedkerarbeide, Beklædning over en Dør; Placat, c.; Skamskrift, n.
Placarder, v. a. slaae en Placat op; (q.) offentliggiøre Skamskrifter om een.
Place, f. Sted, n.; Plads, c.; Rum, n., Fæstning, c.; Embede, n.; Betiening, c.; Børsen; – **d'armes**, Vaabenplads, Paradeplads, c.
Placé, **ée**, p. placeret; **bien** –, i den rette Stilling; paa det rette Sted.
Placement, m. Stillen, Sætten; Penges Anbringelse, c.
Placer, v. a. sætte, opstille, lægge; anlægge, anbringe, faae anbragt; udsætte (Penge); anvise Plads.
Placet, m. Stol, c.; Sæde, n.; Supplik, Ansøgning, c.
Placier, m. Torvemester, c.
Placité, **ée**, a. fastsat, bevilliget.
Plafond, m. Loft i et Værelse; Maleri ell. ziirlig Beklædning under et Loft.
Plafonner, v. a. beklæde, pryde Loftet.
Plage, f. flad, jevn Strandkant, Kyst: Himmelegn, c.
Plagiaire, m. Bogtyv, som skriver ud af andres Bøger.
Plagiat, m. Plagiat, literairt Tyveri, n.
Plaid, m. (**Plaidoyer**) Advocats Sagførelse; Rettergangsdag, c.; Ting, n.
Plaidant, a. **avocat** –, Advocat, som fører en Sag, som plaiderer.

Plaider, v. a. & n. føre en Sag for Retten, plaidere; procedere, sagsøge; forsvare, tale eens Sag.
Plaideur, m. **-euse**, f. een som plaiderer, fører en Sag; Sagsøger, een som fører Proces; Trættekiær.
Plaidoirie, **Plaidoierie**, f. Plaideren; Øvelse i Procesføren, Rettergangs Praxis. [bog, c.
Plaidoyable, a. **jour –**, Rettergangs-
Plaidoyé, **Plaidoyer**, m. en Advocats Forsvarstale.
Plaie, f. Saar, Ar, n.; Skade; Plage, c.
Plaignant, **ante**, a. & m. f. Klager, Sagsøger, c.; Anklagerske.
Plain, **aine**, a. lige, jevn, flad; **– pied**, een Grund; een Etage; **de – pied**, i samme Etage; * ligefrem.
Plain, m. Garvergrube, c.
Plain-chant, m. Kirkesang, Choral, c.
Plaindre, v. a. klage, beklage, ynke. **se –**, v. r. klage, beklage sig (**de qc.** over noget; **à q.** hos een).
Plaine, f. Slette, c.
Plainte, f. Klage, Beklagelse, c.; **faire des plaintes (de q.)**, føre Klage, besvære sig (over een).
Plaintif, **ive**, a. klagende, som idelig klager; bedrøvelig, veemodig.
Plaire, v. n. behage, være til Behag. **se –**, v. r. (**à qc.**) finde Behag i; **(en quelque lieu)** gierne ville være paa et Sted.
Plaisance, f. **lieu**, **maison de –**, Lyststed, Lysthuus, n.
Plaisant, **ante**, a. behagelig, morsom, artig, løierlig; spøgefuld, skiemtsom; latterlig. - m. Spøgefugl, Nar, c.
Plaisanter, v. n. spøge, skiemte. - v. a. giøre Nar af, have til Bedste.
Plaisanterie, f. Spøg; Skiemt, Løier.
Plaisir, m. Glæde, Lyst, Fornøielse; Villie, Behag; Villighed, Føielighed, c.
Plamage, m. Haarenes Afgnidning, Garvning, c.
Plamée, f. Garverkalk (Aske og Kalk).
Plamer, v. a. garve, aftage Haar.
Plan, **ane**, a. flad, jevn.
Plan, m. Flade, Grund; Grundrids; Plan, c.; Udkast, n.
Planche, f. Planke, c.; Bræt, n.; Plade, c.: Kobberstik; Træsnit; Havebed, n.; **sur les –s**, paa Bræderne, paa Theatret. [Bræder.
Plancheier, v. a. belægge, beklæde med
Plancher, m. Gulv; Loft i et Værelse.
Planchette, f. lille Bræt, n.; Blankskiet, c.; Maalebord, n.
Plançon, m. Sættegreen, Plantegreen af Piletræ.
Plane, m. **(Platane)** Løn (Træ).
Plane, f. Tollekniv, c.
Planer, v. a. skiære glat, glatte, jevne, planere, polere. - v. n. svæve (i Luften): **(sur)** overskue.
Planétaire, a. Planet-.
Planète, f. Planet, c.
Planimétrie, f. T. Fladers Udmaaling.
Planisphère, f. T. Himmel- eller Jordkuglens Afbildning paa en Flade.
Plant, m. ungt Træ; Qvist, Pode, Plante; Sted, hvor unge Træer opelskes.
Plantage, m. Plantning af Træer, Plantested.
Plantain, m. Veibred (Urt).
Plantard, m. Pode af Piletræer.
Plantation, f. Plantning, Plantage, c.
Plante, f. Plante; Vært, c.; **– du pied**, Fodsaale, c.
Planté, **ée**, p. & a. plantet; stillet; **bien –**, smukt ordnet; med smuk Beliggenhed.
Planter, v. a. plante, sætte; indramme; opreise; anlægge; * **fa. (q.)** lade een staae, skyde. [Plantage.
Planteur, m. Planter; Eier af en
Plantoir, m. Plantepind, c.
Plantureux, **euse**, a. rigelig, feed, frugtbar.
Planure, f. Snittespaan, Høvlespaan, c.
Plaque, f. Plade, Metalplade; (**– de tôle**) Blikplade f. E. paa Enden af Flintekolben; Pareerplade; Lysearm; Uhrskive, c. [n.
Plaqueminier, m. Daddelblommetræ,
Plaquer, v. a. plettere, belægge med Plader af Blik, Sølv, ꝛc. [tynd Bog.
Plaquette, f. Slags Mynt (Skilling);

Plaquis, m. Ret indlagt Arbeide.
Plastique, a. plastisk.
Plastron, m. Brystharnisk; Fegtemesters Brystlæder; * fa. Gienstanden for Spot.
Plat, ate, a. flad, jævn; glat, fladbundet; * plat; flau; gemeen; **tout à –,** glat væk, reent ud; aldeles.
Plat, m. Flade, c.; Fad, n.; Ret Mad; **– de balance,** Vægtskaal, c.
Platane, m. Platanus-Træ, n.
Plat-bord, m. Ræling paa et Skib.
Plateau, m. Bræt til en Vægtskaal; Præsenteerbakke; Jordforhøining til Batterier; Høiflette, c.
Plate-bande, f. Rand om et Bed; Rabat; Indfatning, Liste, c. [Bygning.
Platée, f. Fadfuldt; Grund under en
Plate-forme, f. fladt Tag, n.; Altan, c.; Planke, Stillads til Skydset.
Plate-longe, f. Langstrikke, hvori Heste løbe; Sele, c.
Plat-fond, v. **Plafond.**
Platine, f. Tørreplade; Plade paa Laase; Flintelaas; Bund i et Lommeuhr; Platina, c.
Platitude, f. Plathed, Flauhed, c.
Plâtrage, m. Gipsarbeide, n.
Plâtras, m. Affald af Gips.
Plâtre, m. Gips; Figur af Gips.
Plâtrer, v. a. overstryge med Gips, gipse; * besmykke. **se –,** v. r. sminke sig; skrømte. [Gips.
Plâtrier, m. Gipser; een der sælger
Platrière, f. Gipsgrube, c.
Plâtrouer, m. Gipsekke, c.
Plausibilité, f. Sandsynlighed, Rimelighed, c.
Plausible, a. sandsynlig, rimelig.
Plébéien, enne, a. af Almuen.
Pléïades, f. pl. Syvstiernen.
Plein, eine, a. fuld; opfyldt; heel; fuldstændig, fuldkommen; drægtig; tyk, fyldig; **en –,** midt i, midt paa, om. – m. det Fulde; Fylde; fuldt Rum.
Pleinement, ad. fuldkommen, aldeles.
Plein-pouvoir, m. Fuldmagt, c.
Plénière, a. f. fuldkommen; **cour –,** almindelig Forsamling ved Hoffet.
Plénipotentiaire, a. & m. befuldmægtiget Afsending.
Plénitude, f. Fylde, c.; Overflod, n.
Pléonasme, m. T. Overflødighed af Ord.
Pléthore, f. Fuldblodighed, c.
Pléthorique, a. T. fuldblodig.
Pleurard, arde, a. een som altid skriger.
Pleurer, v. n. græde. – v. a. begræde.
Pleurésie, f. Sidesting, n.
Pleureur, m. **–euse,** f. een som græder; Grædekone, c.
Pleureuses, f. pl. Sørgemanschetter.
Pleureux, euse, a. grædende, taarefuld.
Pleurs, m. pl. Taarer, pl.
Pleuvoir, v. n. imp. regne.
Pleyon, m. Vidiebaand, n.; Halm at binde med. [* Bane, Pli, c.
Pli, m. Fold, Bugt; Rynke; Krumning;
Pliable, a. bøielig, smidig. [c.
Pliage, m. Sammenlægning, Foldning,
Pliant, ante, a. bøielig; som kan lægges sammen. – m. **(siége –)** Feltstol, c.
Plie, f. Slags Flynder.
Plier, v. a. folde; lægge sammen; bøie; faltse. – v. n. & **se –,** v. r. bøie sig, krummes, bøies; * give efter, føie sig.
Plinthe, f. Tavle ell. Plade paa en Pille; List paa en Muur.
Plioir, m. Faltsebeen, n.
Plique, Plica, f. Marelok, c.
Plisser, v. a. folde. – v. n. & **se –,** v. r. have Folder.
Plissure, f. Foldning; Folder.
Plomb, m. Bly; Blyvægt; Blylod, n.; Lodline, c.; **à –,** lodret; **l'à –,** Ligevægt, Sikkerhed, Fasthed i Bevægelser.
Plombagine, f. Blyant, c.
Plombé, ée, a. blyfarvet.
Plomber, v. a. glasere, fæste, udfylde med Bly; plombere; maale med Blysnor; stemple; træde Jorden fast.
Plomberie, f. Blystøberi, n.
Plombier, m. Blyarbeider, Blystøber, c.
Plongeant, ante, a. ovenfra nedad.
Plongée, f. T. øverste Skraaning af et Brystværn. [fugl).
Plongeon, m. Dykker, c. (ogsaa Vand-
Plonger, v. a. dyppe, dykke i Vand; støde Lys; * støde ind. **se –,** v. r.

* styrte sig i, overlade sig til. - v. n. dukke under, dykke.
Plongeur, m. een som dykker, Dykker, c.
Ployable, v. **Pliable.**
Ployer, v. a. & n. **(Plier)** bøie, bukke.
Ployon, m. Bidiebaand, n.
Pluie, Regn, c.
Plumage, m. en Fugls Fiædre; Fier-busk.
Plumail, Plumart, m. Støvekost, Fiedervifte, c.
Plumasseau, m. Fieder paa Tangenter; Püilfieder; Fiedervifte, Ildvifte; Bæle, Charpi.
Plumassier, m. Fiederhandler; een som forfærdiger Fiæderpynt.
Plume, f. Fieder; Pennefieder, c.
Plumée, f. Pen fuld af Blæk.
Plumer, v. a. plukke Fier af; * trække op, snyde.
Plumet, m. Hattefieder; Fiederbusk: * fa. een som bærer Fieder i Hatten.
Plumette, f. liden Fieder; Slags uldent Tøi.
Plumeux, euse, a. fiedret, fuld af Fier.
Plumitif, m. Concept af et Skrift, Protocol; Originalen til Retskiendelser; * Skriver, c.
Plupart, f. den største Deel, de fleste.
Pluralité, f. Fleerhed, Mængde, c.
Pluriel, elle, a. **T. nombre –,** ell. **Pluriel,** m. Fleertal, Pluralis.
Plus, ad. mere; **au –, tout au –,** i det høieste; **de –,** videre, fremdeles. - det Meste.
Pluser, v. a. plukke Uld.
Plusieurs, a. pl. flere, adskillige, mange.
Plutôt, ad. før; snarere, hellere; **au –,** saasnart muelig.
Pluvial, m. Bispers Messekappe, c.
Pluviale, a. f. **eau –,** Regnvand, n.
Pluvier, m. Brokfugl, c.
Pluvieux, euse, a. regnagtig; som bringer Regn.
Pluviôse, m. femte Maaned i den republican. Kalender (fra 20. Jan. til 18. Febr.).
Pneumatique, a. **machine –,** Luftpompe, c.
Pneumonique, a. Lunge-.
Poche, f. Lomme; Sæk, c.; Kaningarn, n.; Fuglekro; liden Violin, Stokviolin, c.
Pocher, v. a. slaae (Øinene) blaa ell. hovne; slaae Æg ud; beklakke med Blæk.
Pocheter, v. a. bære i Lommen.
Pochette, f. lille Lomme; lille Pose, c.; lidet Kaningarn.
Podagre, a. m. Podagrist. - f. Podagra, c.
Podure, f. Jordloppe, c.
Poêle, m. **(– de deuil)** Liigklæde, Liigtæppe; Bielsesiør, n.; Baldakin, c.
Poêle, Poile, m. Kakkelovn; Dagligstue, c.
Poêle, f. Pande, Digel, c.
Poêlier, m. Smed som giør Pander.
Poêlon, m. liden Pande, c.
Poêlonnée, f. Pandefuld, c.
Poème, m. Digt, n.
Poésie, f. Digtekonst, c.; Digt, n.
Poète, m. Poet, Digter, c.
Poétereau, m. slet Poet, Riimsmed, c.
Poétique, a. poetisk. - f. Digtekonst, Poetik, c.
Poétiser, v. n. fa. giøre Vers.
Poids, m. Vægt; Tyngde; Byrde; Vægtighed, c.
Poignant, ante, a. stikkende; heftig.
Poignard, m. Dolk; * Sorg, c.
Poignarder, v. a. stikke ihiel med Dolk; * krænke dybt.
Poignée, f. Haandfuld, c.; Greb, Haandtag, n.; Hank, c.; Bundt, n.; et Par.
Poignet, m. Haandled, n.; Haand, Ræve; Haandlinning, c.
Poil, m. Haar paa Legemet, undtagen paa Hovedet; Stiag, n.; Luv paa Klæde.
Poilloux, m. fa. Luusangel, c.
Poilu, ue, a. haaret.
Poinçon, m. Preen; Haarnaal; Guldstempel; Myntstempel; Gravstikke; Matrice; Gavlspids, c.; et Maal paa Viin (½ Muid).
Poindre, v. a. p. u. stikke. - v. n. spire; bryde frem, bryde ud.
Poing, m. Næve, Haand, c.
Point, m. Punkt; Sting, n.; Syede Kniplinger; * Stykke, Sætning, Afdeling; Stilling; Øie paa Kort, Terninger; Styrmands Bestik; **au dernier –,** i høieste Grad; **– de vue,** Synspunkt;

Udsigt; – du jour, Dagbrækning; à – nommé, til bestemt Tid; à son – et aisément, efter eens Leilighed.

Point, ad. ikke, ingenlunde, ingen; nei; – du tout, aldeles ikke, slet ikke.

Pointal, m. opreist Støtte, Stolpe, c.

Pointe, f. Spids; Pynt; Preen, Syl, Stift, c.; (– du jour) Daggry; * vittigt Indfald; Pointe, Braad; pikant Smag; suivre sa –, forfølge sin Plan; en –, ad. som løber ud i en Spids.

Pointement, m. Kanoners Retning, c.

Pointer, v. a. stikke, punktere, prikke; rette; giøre Bestik. - v. n. stige i Veiret.

Pointeur, m. Constabel, som stiller Kanoner.

Pointillage, m. Punktering, c.

Pointille, Pointillerie, f. Spidsfindighed, Smaating.

Pointiller, v. n. punktere, prikke; * opholde sig ved Ubetydeligheder. - v. a. fa. stikle.

Pointilleux, euse, a. trættekier, vrippen, sær.

Pointu, ue, a. spids; esprit –, spidsfindig.

Pointure, f. Reeb i Seilene.

Poire, f. Pære, c.; (à amorcer) Krudtpose, c.

Poiré, m. Pæremost, Pærevin, c.

Poireau, ell. **Porreau**, m. Purreløg; Vorte, c.

Poirée, f. Bede (Urt).

Poirier, m. Pæretræ, n.

Pois, m. Ert, c.

Poison, m. Gift, c.

Poissard, arde, a. som en Fiskerkiærling, gemeen.

Poissarde, f. Fiskerkiærling, c.

Poissement, m. Overstrygelse med Beg.

Poisser, v. a. bege, smøre.

Poisson, m. Fisk, c. (ogsaa Halvpottemaal).

Poissonnaille, f. fa. Smaafisk.

Poissonnerie, f. Fisketorv, n.

Poissonneux, euse, a. fiskerig.

Poissonnier, m. **-ière**, f. Fisker; Fiskehandler: Fiskerkone, c.

Poissonnière, f. Fiskekiedel, c.

Poitrail, m. en Hestes Bringe; Brystrem, Underbielke, Tværbielke, c.

Poitrinaire, a. & m. som har Brystsyge.

Poitrine, f. Bryst, n.

Poitron, m. Slags gule Blommer.

Poivrade, f. skarp, pebret Sauce; Tillavning dermed.

Poivre, m. Peber, c.

Poivrer, v. a. krydre med Peber, pebre.

Poivrier, m. Pebertræ, n. Peberdaase, c.

Poivrière, f. Kryderdaase, Peberbøsse, c.

Poix, f. Beg, Harpix, n.; – de terre, Jordbeg: – noire, Skomagerbeg; – résine, Træharpix, n.

Polaire, a. som hører til Polerne, Polar.

Polarité, f. Polaritet (Magnetens Retning mod Polen).

Pôle, m. Pol, c.

Polémique, a. polemisk, Strids-. - f. Polemik; Feide, c.

Polémiser, v. n. polemisere, stride.

Polémoscope, m. Krigsperspectiv.

Poli, m. Glands, Politur, c.

Poli, ie, a. poleret; glat; * artig, sædelig, høflig.

Police, f. Politie, n.; T. Police, Stobeseddel, c.

Policer, v. a. indføre Politie, indrette vel.

Polichinel, Polichinelle, m. Harlekin i italienske Skuespil.

Poliment, m. Polering; Politur, Glands, c.

Poliment, ad. artigt, fiint, høfligt.

Polion, m. Polei (Plante).

Polir, v. a. polere, slibe, giøre glat; * forfine, file.

Polisseur, m. **-euse**, f. een som polerer, sliber.

Polissoir, m. Glatfiil, Glattesteen; Polerertand, c.; Glattejern, n.

Polissoire, f. Poleerbørste, c.

Polisson, m. Gadedreng: gal Knegt, c.

Polisson, onne, a. smudsig, gemeen.

Polissonnerie, f. Drengestreg: gemeen Tale, c.

Polissure, f. Polering, Slibning, Politur, c.

Politesse, f. Sirlighed, Fiinhed, Høflighed, c.

Politique, f. Statskonst, Politik, Regieringskonst, Snildhed, c.

Politique, a. politisk, klog, listig. - m. Politiker, Statsmand, c.

Politiquer, v. n. (parler politique) fa. politisere, tale om Statssager.

Pollicitation, f. T. Løfte, n.

Polluer, v. a. besmitte, vanhellige. se –, v. r. besmitte sig selv.

Pollution, f. Besmittelse; Pollution, c.
Poltron, onne, a. feig, ræd. - m. Kujon, Kryster, c. [hed, c.
Poltronnerie, f. Kujoneri, n.; Feig-
Polyèdre, a. mangekantet.
Polygame, a. & m. som har flere Qvinder (Mænd) paa eengang.
Polygamie, f. Ægteskab med mere end een Qvinde.
Polyglotte, a. skreven i mange Sprog. - f. Bibel skreven i flere Sprog.
Polygone, a. mangekantet. - m. Mangekant. [hemmelige Tegn.
Polygraphie, f. Konst at skrive med
Polymathie, f. Kundskab i mange Ting.
Polype, m. Polyp, c.
Polyspaste, m. Takkel med flere Tridser.
Polysyllabe, a. som har mange Stavelser.
Polythéisme, m. Polytheisme; flere Guders Dyrkelse.
Polythéiste, m. Polytheist, som dyrker flere Guder.
Pommade, f. Pommade, Haarsalve, c.
Pommader, v. a. smøre med Pommade.
Pomme, f. Æble, n.; Knap (f. E. paa en Stok), c.; **– de chou,** Kaalhoved, n.; **– de terre,** Kartoffel, c.
Pommé, m. Æblemost, c.
Pommé, ée, a. som har Hoved; *fuldendt; **fou –,** complet Nar. [c.
Pommeau, m. Kaardeknap, Sadelknap,
Pommelé, ée, a. **gris –,** abildgraa.
se Pommeler, v. r. blive abildgraa; overtrækkes med smaa Skyer.
Pommer, v. n. sætte Hoved.
Pommeraie, f. Æblehave, c.
Pommette, f. lille Knap til Sirat; T. Øienbeen, n. [stege Æbler i.
Pommier, m. Æbletræ, n.; Pande at
Pompe, f. Pragt, Bram, c.
Pompe, f. Pompe; Sprøite, c.
Pomper, v. a. & n. pompe.
Pompeux, euse, a. prægtig, stadselig.
Pompier, m. Sprøitemager; een af Brandfolkene, een som er ved Sprøiterne.
Pompion, m. lille Sprøite.
Ponant, m. T. Vesten. [steen, c.
Ponce, f. Poncerpose; **pierre –,** Pimp-
Ponceau, m. Slags Rose; høirød Farve; lille Bro, c.
Poncer, v. a. aftegne prikket Mønster med Kulstøv; gnide med Pimpsteen.
Poncire, m. Sylteeitron, c.
Poncis, m. prikket Mønster, Poncermønster, n.; linieret Blad.
Ponction, f. Tapning hos Vatersottige.
Ponctualité, f. Punctlighed, Nøiagtighed, c. [punktion, c.
Ponctuation, f. Punktering; Inter-
Ponctuel, elle, a. punktlig, nøiagtig.
Ponctuer, v. a. punktere; interpunktere.
Pondre, v. a. & n. lægge Æg.
Pont, m. Bro, c.; Skibsdæk, n.; **– de culotte,** Bureklap, c.
Pontac, m. Slags Viin.
Ponte, f. (Hønsenes) Læggetid; Lægning, c. - m. Ponte (Hjerteres.)
Ponté, ée, a. forsynet med Dæk, een som sætter mod Bankøren i Spil.
Ponté, m. Stikblad paa en Kaarde.
Ponter, v. n. T. pontere, spille mod Bankøren.
Pontet, m. lille Bro; Haandbøile (mellem Kolben og Løbet) paa en Flint.
Pontife, m. ypperste Præst; Pave; Biskop, c. [bispelig, Bispe-.
Pontifical, ale, a. ypperstepræstelig;
Pontificat, m. ypperstepræstelig ell. pavelig Værdighed ell. Regiering.
Ponton, m. Ponton, Pram, Brofartøi til Skibsbroer.
Pontonage, m. Bropenge; Færgepenge.
Pontonnier, m. een som hæver Bropenge; T. Pontoneer, c.
se Popiner, v. r. pynte sig.
Populace, f. Pøbelen.
Populaire, a. som vedkommer Folket, Almuen; elsket af Folket; populær.
Populariser, v. a. n. c. giøre almeennyttigt. **se –,** v. r. giøre sig populær, elsket hos Folket.
Popularité, f. Nedladenhed, Almeennyttighed; Folkets Yndest; Kierlighed til Folket. [ning, c.
Population, f. Folkemængde, Befolk-
Populeux, euse, a. folkerig.
Poque, m. Pukbret, Pukspil, n.

Pore, m. Sviin; Svinekiød, n.
Porcelaine, f. Porcelain; Porcelains-snegl, c.
Porchaison, f. Tid, da Vildsviin ere fedest.
Porche, m. Forgaard, Hal ved et Tempel, en Kirke ꝛc.
Porcher, m. Svinehyrde, c.
Pore, m. Svedehul, fiin Aabning.
Poreux, euse, a. porøs, som har Svedehuller.
Porphyre, m. Porphyr, c.
Porphyriser, v. a. T. rive paa Porphyr.
Porque, f. So, c.
Porreau, v. **Poireau**.
Port, m. Havn; et Skibs Dragtighed; Fragt, Ladning, c.; Bæren, det at bære; Porto, Postpenge; Holdning, Gang, c.; Væsen, n.; Kort man holder paa; en Plantes Væxt, Frugtbarhed; **– d'armes**, Ret at bære Vaaben; **– franc**, postfri.
Portable, a. T. som kan bæres.
Portage, m. Bæren; Føren; Befordring til Vogns; Skibsfolks Føring, c.
Portail, m. Portal, Hoveddør, c.
Portant, a. bærende; **l'un – l'autre**, eet regnet mod det andet.
Portant, m. Hank, c.; Greb, n.; Rem i et Kaardegehæng.
Portatif, ive, a. som let kan bæres. – m. fa. Tegnebog, Lommebog, c.
Porte, f. Dør; Port, c.; **– battante**, Dør som falder i af sig selv.
Porté, ée, a. **(à qe.)** tilbøielig til noget.
Porte-arquebuse, m. Bøssespænder, Svend, c.
Porte-assiette, m. Bakke, Brikke, Bordskrands, c.
Porte-baguette, m. Ring til Ladestokken.
Porte-balle, m. Bissekræmmer, c.
Porte-clefs, m. Arrestforvarer, c.
Porte-crayon, m. Metalpibe til Blyant; (Blyantspen).
Porte-crosse, m. een som bærer Bispestaven.
Porte-dîner, m. Madspand, c.
Porte-drapeau, **Porte-enseigne**, m. Fændrik, c.
Portée, f. Kuld, Læg Unger; et Skibs Drægtighed; Tid da Dyr ere drægtige; Strækning, Skudvidde; saa langt man kan see, høre, raabe, naae; Evne, Forstand; Leilighed (det at være i Stand til), at giøre noget.
Porte-épée, m. Kaardegehæng, n.; Portepee, c.
Porte-éperon, m. Sporelæder, n.
Porte-étendard, m. Standartjunker; Standartsko, c. knap paa Sadlen.
Porte-étrier, m. Stigrem; Stigbøile.
Porte-étrivières, m. pl. Stigremsringe, pl.
Porte-faix, m. Drager, Slauer, c.
Porte-feuille, m. Brevtaske, Portefeuille, Mappe, c.
Porte-flambeau, m. Fakkelbærer, c.
Porte-lettre, m. Brevtaske, c.
Porte-manchon, m. Mufferring, c.
Porte-manteau, m. Vadsæk; Tiener som bærer Kappen efter.
Porte-montre, m. lidet Skriin ell. Meuble hvori et Uhr ophænges.
Porte-mors, m. Rem ved Bidselet.
Porte-mouchettes, m. Lysesarbakke, c.
Porte-queue, m. een som bærer Slæbet.
Porter, v. a. bære; have paa, have hos sig; bringe; taale; være frugtsommelig; drive; holde saa og saa meget i Længden; * understøtte; indeholde, melde; **(– la parole)** føre Ordet; **(– parole)** giøre Tilbud; aflægge (Vidnesbyrd); **(q. à qe.)** faae een til. – v. n. ligge, hvile paa; række, naae træffe; feile, styre. **se –**, v. r. befinde sig; opføre sig (som); **(à qe.)** være tilbøielig til, skride til noget.
Portereau, m. lille Port; Vandsluse, c.
Porterie, f. Portnerkammer, n.
Porte-tapisserie, m. Tapetdør, Tapetramme, c.
Porte-trait, m. Ridehylster, n.
Porteur, m. **-euse**, f. Bærer; Overbringer; T. en Verels Ihændehaver, c.
Porte-verge, m. Pedel; Under-Degn, c.
Porte-voix, m. Talerør, n.; Raaber, c.
Portier, m. **-ière**, f. Portner, Dørvogter, c.
Portière, f. Forhæng for en Dør; Karetdør.
Portion, f. Deel, Andeel, Portion, c.
Portioncule, f. lille Deel.

Portique, m. Hvælving, Hal, Søilegang, c. [* Skildring, c.

Portrait, m. Portrait, Billede, n.;

Posage, m. Opstilling, Opslaaening, Lægning; Løn derfor.

Pose, f. T. Stenes Sætning ell. Lægning; Skildtvagt, c.

Posé, **ée**, a. sat, adstadig, alvorlig.

Poser, v. a. sætte, stille, lægge; nedlægge; * forudsætte; (**posé**, forudsat). - v. n. ligge paa, hvile; staae stille, tage Stilling; sidde for en Maler.

Poseur, m. Steensætter, c. [stemt.

Positif, **ive**, a. positiv, virkelig, vis, be-

Positif, m. lidet Orgel; T. Positivus.

Position, f. Sætning; Stilling, Position; Positur; Beliggenhed; Tilstand, Forfatning, c. [ligt.

Positivement, ad. bestemt, tilforlade-

Possédé, **ée**, a. & m. besat; en Besat,

Posséder, v. n. besidde; have i Eie; have i sit Huus; kunne, forstaae. **se** –, v. r. være sig selv mægtig, være Herre over sig selv. [ver, c.

Possesseur, m. Besidder, Ihændeha-

Possessif, **ive**, a. **pronom** –, tilegnende Pronomen. [dom, c.

Possession, f. Besiddelse, Eie, Eien-

Possessoire, m. T. Eiendomsret, c.

Possessoirement, ad. ifølge Eiendomsret.

Possibilité, f. Mulighed, c.

Possible, a. muelig. [veren.

Post-communion, f. Bøn efter Nad-

Postdate, f. sildigere Datum.

Poste, f. Post, c.; Posthuus, n.; Poststation; Brevpost, c.; Kugle, Hagel.

Poste, m. Post, Plads, c.; Sted, Embede, n.; Tieneste, c.; – **avancé**, Forpost, c. [ansætte; **posté**, ansat.

Poster, v. a. stille, sætte, postere; fa.

Postère, m. fa. Bagen, Rumpen.

Postérieur, **eure**, a. som er yngere, nyere, senere (**à**, end noget); som kommer efter. - m. Bagen.

Postérieurement, ad. (**à qc.**) efter den Tid, bag efter.

Postériorité, f. Plads ell. Rang efter andre; senere Væren.

Postérité, f. Efterslægt, Efterkommere; Efterverden. [efterladt.

Posthume, a. født efter Faderens Død;

Postiche, a. falsk; uægte; forloren; senere; ilde anbragt, tilføiet; indtrædende, supplerende. [rider, c.

Postillon, m. Postillon, Postkarl; For-

Postposer, v. a. p. u. sætte bag efter, skyde tilside. [aspirerer.

Postulant, **ante**, a. som attraaer,

Postulat, m. T. Postulat; antagen Sætning.

Postuler, v. a. & n. ansøge, anholde; postulere; (**pour q.**) føre en Proces for een. [Tilstand, c.

Posture, f. Legemsstilling, Positur;

Pot, m. Potte; Gryde, c.; Maal, n., Kande, c.; – **de chambre**, Natpotte; – **pourri**, Lugtepotte, Potpourri; Miskmask; Kuskomsnusk; – **de vin**, Kande Viin; * Lidkiøb, n.

Potable, a. drikkelig.

Potage, m. Suppe, c.

Potager, m. Anretterbord, Kiøkkenbord, n.; (**jardin** –) Kiøkkenhave, c.; Suppefad, n. [Suppeurter, Kiøkkenurter.

Potager, **ère**, a. **herbes potagères**,

Potasse, f. Potaske, c.

Pote, a. f. **main** –, tyk ell. hoven Haand.

Poteau, m. Post, Støtte, Stolpe, c.

Potée, f. Pottefuld; Tinaske, c.; Glasserevand, n.

Potelé, **ée**, a. kiødfuld, rund, buttet.

Potelet, m. liden Stolpe, c.

Poteleur, m. een, der skiænker Viin ud.

Potelot, m. Blyerts.

Potence, f. Knæ, Støtte under en Bielke; Arm; Galge; Krykke, c.; Anlægsmaal; Høidemaal, n.; **en** –, i en Vinkel; krykkedannet.

Potencé, **ée**, a. T. krykkedannet.

Potentat, m. Potentat, c.

Potentiel, **elle**, a. hvori der er en Kraft; ædende.

Poterie, f. alleslags Leerkar, Pottemagervarer; Pottemagerhaandværk; -værksted, n.

Poterne, f. Udfald, n.; Udfaldsport, c.

Potier, m. Pottemager; Pottehandler;

– d'étain, Kandestøber, c.
Potin, m. Klokkemalm, c.
Potion, f. Lægedrik, Mixtur, c.
Potiron, m. Vandmelon; stor Paddehat.
Pou, m. Luus, c.
Pouacre, a. skidenfærdig, svinsk.
Pouce, f. Tommelfinger; Tomme, c.; joner du –, rykke ud med Penge.
Poucier, m. Tommelring, Spring, c.
Pouding, m. (engelsk) Budding, c.
Poudre, f. Støv; Pulver; Krudt; Pudder; Strøsand, n.
Poudrer, v. a. pudre; bestrøe, overdrysse. - v. n. smitte af.
Poudrerie, f. Krudtmølle, c.
Poudreux, euse, a. støvet.
Poudrier, m. Krudtmager; Krudthandler, c.; Sandhuus, n. [Latter.
Pouffer, v. n. fa. – de rire, briste af
Pouiller, v. a. fa. lydske; udskielde. se –, v. r. lydske sig; skiændes. [ord.
Pouilles, f. pl. Bebreidelser, Skieldsord.
Pouilleux, euse, a. luset. [huus.
Pouillier, Pouillis, m. usselt Vertshuus.
Poulaille, f. Fiederkræ, n.
Poulailler, m. Hønsehuus, n.; Hønsekræmmer, c.
Poulain, m. Føl, n.; Byld i Lysken.
Poulaine, f. Skibsstæg, n.
Poularde, f. ung fedet Høne.
Poule, f. Høne; Pullie i Spil; – mouillée, Krysteт, Qvindekarl, c.
Poulet, m. Kylling; Kierlighedsbillet, c.
Poulette, f. ung Høne.
Poulevrin, m. Fængkrudt, n.
Pouliche, f. Hoppeføl, n.
Poulie, f. Blokskive, Tallie, Binde, c.
Poulier, v. a. hisse op med Taljer.
Poulin, m. Føl, n.; Stige at rulle Tønder ned med.
Pouliner, v. n. fole, kaste Føl.
Poulinière, a. f. jument –, Stutterihoppe, Følhoppe, c. [skive, c.
Pouliot, m. Polei (Urt); liden Blokskive.
Poulpe, f. tykt Kiød; Kiød paa Frugt.
Pouls, m. Puls, c.
Poumon, m. Lunge, c. [barn, n.
Poupard, m. Svøbelsebarn; Dukkebarn, n.
Poupe, f. Bagstavn, c.
Poupée, f. Dukke, c.
Poupelin, m. Slags Butterdeig.
Poupelinier, m. Tærtepande, Bagepande, c.
Poupetier, m. Dukkekræmmer, c.
Poupin, ine, a. dukkemæssig. - m. f. Modeherre, Modedukke, c. [Glut, c.
Poupon, m. –onne, f. lille Dukke; Glut, c.
Pour, pr. & c. for; formedelst; til; mod, imod; hvad angaaer; for at, fordi; – lors, ad. da, til den Tid; – que, c. paa det at; – peu que, dersom blot.
Pourboire, m. fa. Drikkepenge.
Pourceau, m. Sviin; – de mer, Marsviin, n. [Menneske.
Pourceaugnac, m. latterligt, sletklædt Menneske.
Pourchasser, v. a. forfølge, attraae.
Pourfendre, v. a. hugge igiennem, kløve. [komst, c.
Pourparler, m. Samtale, Sammenkomst, c.
Pourpier, m. Portulak, c.
Pourpoint, m. Trøie, Brystdug, Undertrøie, c.
Pourpointerie, f. Trøieskrædderi, n.
Pourpointier, m. Trøieskrædder, c.
Pourpre, m. Purpur, n.; Pletfeber, Frieslinger.
Pourpre, f. Purpursnegl; Purpurfarve; Purpurkaabe; Pletfeber, c.
Pourpré, ée, a. purpurfarvet; fièvre pourprée, Pletfeber, c.
Pourquoi, c. hvorfor? c'est –, derfor. - m. Aarsag, hvorfor.
Pourri, m. det Raadne, Raaddenhed, c.
Pourri, ie, a. raadden.
Pourrir, v. a. bringe til at raadne. - v. n. & se –, v. r. raadne, fidde og fordærve.
Pourriture, f. Forraadnelse, c.
Poursuite, f. Forfølgelse; Efterjagen; Bestræbelse, Søgen, Bedriven; Poursuites, pl. Acter i en Proces; faire ses –s, lade det gaae til en Proces.
Poursuivant, m. een som forfølger, bedriver; Anholder, Aspirant, Beiler, c.
Poursuivre, v. a. forfølge, sætte efter; fortsætte; (qc.) bestræbe sig for, søge; bedrive; anholde om; sagsøge, drive en Sag for Retten.

Pourtant, c. dog, alligevel; imidlertid.
Pourtour, m. T. et Legems Omkreds.
Pourvoir, v. n. (**à qc.**) sørge for, bære Omhu for, raade Bod paa; besætte (et Embede), bortgive. - v. a. (**de qc.**) forsyne med, forsørge; (q.) * sørge for een. **se** –, v. r. forsyne sig; forfølge en Sag, komme ind for Retten.
Pourvoirie, f. en Leverandeurs Oplag (Forraadshuus).
Pourvoyance, f. Levering, Leverance, c.
Pourvoyeur, m. Leverandeur, c.
Pourvu que, c. dersom, saafremt, i Tilfælde at.
Pousse, f. Skud af Træer; Trangbrystighed hos Heste; fa. Politiet, samtlige Rettens Tienere. [Bysvend, c.
Pousse-cul, m. fa. Rettens Tiener,
Poussé, p. & a. **vin** –, doven Viin; – **de nourriture**, overmæt (om Heste).
Pousser, v. a. støde; støde til; drive, drive paa; drive ind, slaae ind i; fortsætte, udstrække; * tilskynde, forlede, raade til; (q.) hielpe een frem, faae frem; udstøde (Skrig, Suk rc.); – **au bout**, drive til det Yderste; faae een vred. **se** –, v. r. svinge sig op, gaae frem, giøre en god Carriere. - v. n. blive ved; (om Værter) voxe, skyde Rod, knoppes, springe ud; (om Heste) være trangbrystet; (om en Muur rc.) give sig ud, helde; – **à** ..., gaae løs paa, blive ved at gaae hen til: **poussez!** bliv ved!
Poussier, m. Kulstøv, Krudtstøv, n.
Poussière, f. Støv, n.; * ringe Stand.
Poussif, ive, a. trangbrystig; stakaandet.
Poussin, m. Kylling, c. [det.
Poussinière, f. Høne med Kyllinger; Syvstiernen.
Poussoir, m. Redskab at støde ud med; Stift ell. Knap hvorved Repeteeruhre bringes til at repetere.
Poutie, f. Fnug paa Klæder.
Poutre, f. Bielke, c.
Poutrelle, f. liden Bielke, c.
Pouvoir, v. n. & a. kunde, formaae, mægte; **n'en – mais**, ikke være Skyld deri; **cela se peut**, det er muligt.
Pouvoir, m. Formue, Evne; Magt, Kraft; Anseelse; Fuldmagt, c.
Prairial, m. niende Maaned i den republican. Kalender (fra 20. Mai til
Prairie, f. Eng, c. [18. Juni).
Praline, f. brændt Mandel.
Praticable, a. giørlig, mulig, udførlig; fremkommelig, at passere; at komme tilrette med. [serende.
Praticien, a. & m. Practicus; practi-
Pratique, a. practisk, udøvende. - f. Praxis; Udøvelse; Erfaring; Brug, Skik; Søgning, c. **Pratiques**, pl. Rænker; hemmelig Forstaaelse.
Pratiquer, v. a. practisere; udøve, drive en Konst rc.; (q.) omgaaes med een; faae ham paa sin Side.
Pré, m. Eng, c.; Vænge, n.
Préalable, a. foreløbig; som maa giøres først. [først.
Préalablement, ad. fremfor alt; aller-
Préambule, m. Fortale, Indledning, c.; Omsvøb, n. [Fængslet; Grønplet, c.
Préau, m. liden Eng; Gaard ved
Prébende, f. Præbende, Indkomst af et geistligt Embede.
Prébendé, ée, a. een som nyder Indkomsterne af en Stiftelse. [dar, c.
Prébendier, m. Stiftsvicarius, Præben-
Précaire, a. forundt, hvad man har af Naade; * precair, usikker. [hed, c.
Précaution, f. Forsigtighed, Varsom-
Précautionné, ée, a. forsigtig, betænksom.
Précautionnel, elle, a. n. c. forsigtig.
Précautionner, v. a. (**q. contre qc.**) bevare een mod noget. **se** –, v. r. sikkre sig mod, bruge Forsigtighed.
Précédemment, (**à**) forud, i Forveien, før end. [rig.
Précédent, ente, a. foregaaende, for-
Précéder, v. a. gaae foran, være forud, have Forsæde, overgaae.
Précepte, m. Underviisning, Lære, Forskrift, Regel, c.; Bud, n.
Précepteur, m. Læremester, Lærer, c.
Préchantre, m. Forsanger, c.
Prêche, m. Prædiken, c.
Prêcher, v. a. & n. prædike; * prædike for, snakke for; rose.

Prêcheur, m. **-euse**, f. Prædikant; een som moraliserer; uffel Prædikant.
Précieuse, f. affecteret Fruentimmer.
Précieusement, ad. omhyggeligt.
Précieux, **euse**, a. kostbar, dyrebar; affecteert.
Précipice, m. Afgrund, c.
Précipitamment, ad. hovedkulds, i Hast.
Précipitation, f. største Hast, Overilelse, c.; T. Bundfældning, c.
Précipite, m. T. Bundfald, Præcipitat, n.
Précipité, **ée**, a. overilet; T. bundfældet, præcipiteret.
Précipiter, v. a. styrte, nedstyrte; haste med, fremskynde, overile; T. præcipitere, bundfælde. **se –**, v. r. styrte sig ned, styrte sig i.
Précis, **ise**, a. bestemt, nøie angivet; præcis; kort og tydelig.
Précis, m. kort Indhold, kort Begreb, Afrids, n.
Précisément, ad. bestemt, nøiagtigen, rigtigt, netop.
Préciser, v. a. n. c. bestemme nøie, tydeligt angive.
Précision, f. Nøiagtighed, Bestemthed, Præcision, c.
Précoce, a. tidligt moden; * for tidlig. – f. tidligt modne Kirsebær.
Précocité, f. tidlig Modenhed, c.
Précompter, v. a. fraregne, afdrage forud (**sur**, paa, af).
Préconiser, v. a. * lovprise.
Précurseur, m. Forløber, Bebuder, c.; Forvarsel, n.
Prédécesseur, m. Formand, Forgænger, c.
Prédestination, f. Forudbestemmelse, c.: Naadevalg, n.
Prédestiner, v. a. forud bestemme, udvælge.
Prédétermination, f. T. Forudbestemmelse, c.
Prédéterminer, v. a. T. forud bestemme.
Prédicable, a. som kan prædikeres, siges om noget.
Prédicament, m. **en bon ou mauvais –**, i godt ell. ondt Rygte.
Prédicant, m. Prædikant; uffel Prædikant, c.
Prédicateur, m. Prædikant, c.
Prédication, f. Prædiken, c.
Prédiction, f. Spaadom, Forudsigelse, c.
Prédilection, f. Forkierlighed, c.
Prédire, v. a. forudsige, spaae.
Prédominant, **ante**, a. fremherskende, fremfor andet.
Prédominer, v. a. herske, have Overhaand.
Prééminence, f. Fortrin, n.; Overlegenhed, c.
Prééminent, **ente**, a. fortrinlig, ophøiet.
Préétablir, v. a. forud fastsætte, forud bestemme.
Préexistant, **ante**, a. som har existeret før noget andet.
Préexistence, f. tidligere Tilværelse, c.
Préexister, v. n. tidligere være til end noget andet.
Préface, f. Fortale; Indledning, c.
Préfecture, f. Statholder-Embede, n.; Præfectur, c.
Préférable, a. som maa foretrækkes, fortrinlig.
Préférence, f. Fortrin, n.
Préférer, v. a. foretrække.
Préfet (Préfect), m. (Statholder); Præfect over et Departement, Forstander, c.
Préfinir, v. a. bestemme, fastsætte, berammme forud.
Préfix, **ixe**, a. bestemt; fastsat, berammet.
Préfixion, f. Bestemmelse, Berammelse, c.
Pregnant, **ante**, a. heftig, trængende, smertelig.
Pregnation, f. Frugtsommelighedens Tid.
Préhension, f. Borttagen.
Préjudice, m. Skade, Forurettelse, Afbræk, c.
Préjudiciable, a. skadelig, nærgaaende.
Préjudicier, v. n. (**à q.**) skade, giøre Afbræk, træde for nær.
Préjugé, m. Fordom; T. foreløbig Kiendelse, c.
Préjuger, v. a. formode; T. dømme med foreløbig Kiendelse.
Prélart, m. Presenning, c.
se Prélasser, v. r. fa. kroe sig, være gravitetisk.
Prélat, m. Prælat, c.
Prélature, f. Prælatværdighed, c.; Prælatembede, n.
Prêle, f. Hesterumpe, Skavegræs (Urt).
Prélegs, m. Forlod i et Testament.
Préléguer, v. a. testamentere forlods.
Prêler, v. a. polere med Skavgræs.
Prélever, v. a. fradrage ell. aftrække forud.
Préliminaire, a. foregaaende, foreløbende; **discours –**, Fortale; **–s de**

la paix, Fredspræliminarier. - m. foregaaende Forsøg.

Prélire, v. a. T. læse først, førend [andet.

Prélude, m. Forspil, n.; *Forberedelse, c.

Préluder, v. n. spille Forspil, præludere.

Prématuré, ée, a. for tidlig moden; for tidlig at iværksætte.

Prématurité, f. *for tidlig Modenhed.

Préméditation, f. foregaaende Overveielse, c.

Préméditer, v. a. overlægge i For- [veien, betænke forud.

Prémices, f. pl. første Grøde; Begyndelse, c.

Premier, ière, a. først, den første; den fornemste, øverste.

Première, f. øverste Classe.

Premièrement, ad. først, for det første.

Prémisses, f. pl. T. Forsætninger, Præmisser.

Prémunir, v. a. **(contre qc.)** forvare, betrygge imod, beskierme. **se —**, v. r. forvare sig; pakke sig ind.

Prenable, a. indtagelig; bestikkelig.

Prenant, ante, a. som tager; **partie —e**, den, som modtager Betaling.

Prendre, v. a. tage, tage fat, fatte, gribe; borttage, stiæle; tage paa, iføre sig; tage ind; indtage, erobre, fange; tage til sig (Mad, Drikke); antage (Smag, Lugt &c.); tage en Vei. - v. n. voxe, slaae Rod, trives; fryse til; løbe sammen **(le lait prend)**; lykkes, have Bifald; **— au nez**, stige op i Næsen; **— à la gorge**, rive i Halsen; **— à droite, à gauche, à travers etc.**, vende sig til høire, til venstre &c. **se —**, v. r. **(à q. à qc.)** holde sig til een; holde sig ved, blive hængende ved noget; begynde (f. E. **à rire**, at lee &c.), give sig til; **s'en — à q.**, skyde Skylden paa een; **s'y —**, bære sig ad med.

Preneur, m. **-euse**, f. een som tager, fanger, erobrer &c.; **— de tabac**, een som snuser.

Prénom, m. Fornavn, n.

Préoccupation, f. forudfattet Mening, Fordom, c.

Préoccuper, v. a. indtage forud, sætte en Mening, Fordom i Hovedet. **se —**, v. r. fatte Fordomme.

Préparatif, m. Tilberedelse, Rustning, [c.

Préparation, f. Forberedelse, Tilberedelse; Lavning, c.

Préparer, v. a. lave, berede, tilberede; anrette. **se —**, v. r. tilberedes; **(pour, à qc.)** berede sig, forberede sig, belave sig paa.

Prépondérance, f. Overvægt, c.

Prépondérant, ante, a. overveiende.

Préposé, m. Foresat, c.

Préposer, v. a. sætte foran; **(q.)** sætte een over noget, sætte til Opsynsmand.

Préposition, f. T. Præposition, Forord.

Prépuce, m. Forhud, c.

Prérogative, f. Fortrin, n.; Forrettig- [hed, c.

Près, prp. & ad. hos, nær, nærved; næsten; **de —**, ad. i Nærheden; *nøie, haardt, skarpt; **à cela —**, paa det nær, det undtagen; **à beaucoup —**, langt fra; **à peu —**, næsten, omtrent.

Présage, m. Forvarsel; Varsel, n.

Présager, v. a. varsle forud, bebude; formode.

Presbyopie, f. Fiernsynethed, c.

Presbyte, m. f. fiernsynet.

Presbytéral, ale, a. vedkommende en Præst, præstelig.

Presbytère, m. Præstebolig ved Kirken.

Presbytériat, m. Presbyter-Stand.

Presbytérien, m. Presbyterianer, c.

Préscience, f. T. Guds Forudvidenhed, c.

Préscriptible, a. som kan faaes Hævd [paa.

Préscription, f. Hævd, c.

Préscrire, v. a. foreskrive; T. hævde, give Hævd. - v. n. & **se —**, v. r. hævdes, faae Hævd paa; **(se —**, paalægge sig en Pligt).

Préséance, f. Forsæde, n.; Forrang, c.

Présence, f. Nærværelse, Tilstedeværelse, c.

Présent, ente, a. nærværende; tilstedeværende; **à —**, ad. for nærværende Tid, nu; **de —**, for Tiden; **pour le —**, for Øieblikket.

Présent, m. Foræring, Gave, c.; det Nærværende; T. Præsens.

Présentateur, m. een, der præsenterer

(indstiller) til et Kald.
Présentation, f. Overlevering; Forevisning; Forestilling; Præsentation til et Kald. [Tid, nu.
Présentement, ad. for nærværende
Présenter, v. a. tilbyde, frembyde; forestille, fremstille; overlevere; præsentere; indstille til et Kald; holde hen til, tilpasse. **se —**, v. r. fremstille sig, vise sig, tage sig ud; forekomme.
Préservatif, ive, a. forebyggende. - m. Preservativmiddel, n.
Préserver, v. a. (q. de qc.) forvare, bevare mod. [Forsæde, n.
Présidence, f. Præsidentplads, c.;
Président, m. Præsident; Formand, Præses, c. [en Præsident.
Présidental, ale, a. som tilkommer
Présidente, f. Præsidentens Frue.
Présider, v. n. & a. (à qc. ell. qc.) være Præses, præsidere, have Forsæde.
Presidial, m. Landret, Hiemting, c.
Présidial, ale, a. som hører til Landsretten. [modentlig.
Présomptif, ive, af formeentlig, for-
Présomption, f. Formodning; Indbildning, c. [Stolt.
Présomptueux, euse, a. indbildsk,
Presque, ad. næsten, omtrent.
Presqu'île, f. Halvø, c.
Pressant, ante, a. drivende, skyndende; presserende; magtpaaliggende; trængende, indstændig, hæftig; smertende.
Presse, f. Trængsel; Presse; Bogtrykkerpresse; Matrospresning; Knibe; Slags Ferskeu; * **la — y est**; det har rivende Afgang, der er stort Tilløb.
Pressé, ée, a. presseret, tilfærdig, som har Hast; **— d'argent**, i Forlegenhed for Penge.
Pressée, f. en Presseført
Pressentiment, m. Anelse, Mindelse, Forudfølelse, c.
Pressentir, v. a. & n. ane, mærke forud; udforske, opdage.
Presser, v. a. trykke, presse; perse; trænge; drive paa; nøde; haste med; * **q.** gaae een paa Livet, trænge paa, friste. - v. n. presere, have Hast; trænge paa, være hæftig. **se —**, v. r. trænge sig sammen, trykke sammen; skynde sig.
Presseur, m. Presser, c. [pressen.
Pressier, m. Trykker ved Bogtrykker-
Pression, f. Tryk, n.
Pressis, m. udpresset Saft.
Pressoir, m. Viinperse, Olieperse.
Pressurage, m. Viinpersning; sidste ell. slettste Viin.
Pressurer, v. a. perse, trykke Saft ud; * fa. udsuge, udplyndre.
Pressureur, m. een som perser Viin.
Prestance, f. anseeligt Udvortes.
Prestant, m. Principal i et Orgel.
Prestation, f. Leverance, Betaling, Præstation; **— de serment**, Eeds Aflæggelse.
Preste, ad. hurtig, snar, rask, rap.
Prestement, ad. hurtigen, raskt.
Prestesse, f. Hurtighed, Raphed, c.
Prestige, m. Kogleri, n. [spiller, c.
Prestigiateur, m. Gøgler, Taskens-
Prestolet, m. fa. ussel Præst.
Présumable, a. n. c. formodentlig.
Présumer, v. a. & n. formode; **— trop de q.**, tiltroe for meget; **— de soi**, have for høie Tanker om sig.
Présupposer, v. a. forudsætte.
Présupposition, f. Forudsættelse, c.
Présure, f. Løbe, Ostelsbe, c. [belavet.
Prêt, ête, a. bered, færdig, rede; redebon,
Prêt, m. Laan; det Laante; Forskud, n.; Lønning, c. [dent, c.
Prétendant, m. **-ante**, f. Prætendent, c.
Prétendre, v. a. & n. begiere, forlange; paastaae; (à) giøre Paastand, stræbe efter.
Prétendu, ue, a. formeentlig, foregiven. - m. Forlovet, Kiæreste, Brudgom, c.
Prétentieux, euse, a. n. c. som giør store Fordringer, forfængelig.
Prétention, f. Fordring, Paastand, c.; Krav, n.
Prêter, v. a. laane, udlaane; * frembyde, række (Haand, Hielp); aflægge (Eed). - v. n. give efter, række sig (om Tøi). **se —**, v. r. (à) give efter, hen-

reiſe op; viſe til Rette; redreſſere; — **au jeu**, ſnyde. **se —**, v. r. holde Legemet lige; kneiſe.
Réductible, a. ſom kan reduceres, opløſes i mindre Dele.
Réduction, f. Tilbagebringelſe i ſin forrige Tilſtand; Reducering; Forvandling; Formindſkelſe; Undertvingelſe, c.
Réduire, v. a. (à qc.) bringe til noget; tvinge; formindſke; forvandle: reducere; ſammenligne (Maal, Mynter ꝛc.); gjenindſætte. **se —**, v. r. (à qc.) ſigte til, løbe ud paa; indſkrænke ſig; opløſes, forvandles til.
Réduit, m. affondret Sted, Tilflugtsſted; lidet Fæſtningsværk, n.
Réel, elle, a. virkelig; ſanddru; T. ſom angaaer Ting.
Refaire, v. a. & n. gjøre atter; gjøre om; forbedre, reparere, lappe; bringe i Stand igien; begynde forfra igien. **se —**, v. r. komme ſig igien.
Réfection, f. Reparation, Iſtandſættelſe, c.; Maaltid, n.
Réfectoire, m. Munkenes Spiſeſtue.
Réfectorier, m. **-ière**, f. Taffeldækker, c.
Refend, m. **mur de —**, Mellemvæg; **pierre de —**, Bindeſteen, c.
Refendre, v. a. kløve endnu engang; ſauge paa langs.
Référé, m. Beretning, Referering, c.
Référendaire, m. Referendarius, c.
Référer, v. a. (à qc.) henføre, henegne til; overlade (Valget). - v. n. referere, foredrage. **se —**, v. r. ſigte til.
Refin, m. fineſte ſpanſk Uld; Tøi deraf.
Réfléchi, ie, a. overlagt, gjennemtænkt; **verbe —**, tilbageførende Tidsord.
Réfléchir, v. a. & n. kaſte tilbage, ſpringe ell. falde tilbage; eftertænke, overveie.
Réfléchissement, m. Tilbageſlag, Tilbagefald, n.; Gjenſtraalen, c.
Reflet, Reflex, m. T. (i Maleri) Gjenſkjær, n.
Réflexe, a. tilbagefaldende.
Réflexion, f. Tilbageſpringen, Tilbageſlag; Gjenlyd; Gjenſkin; Eftertænkning, Overveielſe.
Refluer, v. n. flyde tilbage.
Reflux, m. Ebbe, c.
Refonder, v. a. erſtatte.
Refondre, v. a. omſmelte, gyde om; * omarbeide.
Refonte, f. Omſmeltning, c.
Reforger, v. a. ſmede om igien.
Réformateur, m. **-trice**, f. Reformator, een ſom forbedrer, reformerer.
Réforme, f. Forbedring, bedre Indretning, Reformation; Reform; Afſkaffelſe, c.
Réformé, ée, p. & a. forbedret, ændret; reformert. - m. f. en Reformeret.
Réformer, v. a. forbedre, indrette bedre; reformere; afſkaffe, aftakke; forringe.
Refouler, v. a. ſtøde endnu engang; valke paa ny. - v. n. flyde tilbage.
Réfractaire, a. ulydig, gjenſtridig.
Réfraction, f. T. Lysſtraalernes Brydning, c.
Refrain, m. Omqvæd, n.
Réfréner, v. a. tæmme, ſtyre.
Réfrigérant, ante, a. kølende. - m. Kølekar, n.
Réfrigératif, ive, a. kølende.
Réfrigération, f. Afkøling ved Deſtilleren.
Refrogné, Renfrogné, ée, a. rynket, fortrædelig.
se Refrogner, ell. **Renfrogner**, v. r. ſee ſuurt, rynke Panden; ſætte et ſuurt Anſigt op.
Refroidir, v. a. kiøle af, gjøre kold, ſvale. - v. n. & **se —**, v. r. afkøles, blive kold; * kølnes, tage af.
Refroidissement, m. Afkøling; * Kulde, Aftagelſe, c.
Refuge, m. Tilflugt, c.; Tilflugtſted, n.; * Udflugt, c.
Réfugié, ée, p. & a. flygtet. - m. Flygtning, c.
se Refugier, v. r. flygte hen, tage ſin Tilflugt.
Refus, m. Vægring, c.; Afſlag, n.
Refuser, v. a. afſlaae, vægre, forkaſte, nægte. **se —**, v. r. (qc.) nægte ſig noget: (à qc.) afholde ſig fra.
Réfusion, f. (Omkoſtningernes) Erſtatelſe, c.

Réfutation, f. Gjendrivelse, c.
Réfuter, v. a. gjendrive.
Regagner, v. a. vinde igjen; naae igjen.
Regain, m. Ævred, Eftergræs, n.
Régal, Régale, m. Gjæstebud, Tractement: Glædesfest.
Régale, f. en kongelig Rettighed.
Régale, a. f. **eau** –, Kongevand, n.
Régaler, v. a. regalere, traktere; foræре: inddele et Paalæg; jevne Terrain.
Régalien, a. m. **droit** –, Rettighed, som tilkommer en Fyrste.
Regard, m. Blik, Øiekast, n.; Aspect; to hinanden tilvendte Ansigter; Samlested, hvoraf Vandet ledes i Renderne; **au – de**, i Henseende til, imod.
Regardant, ante, a. meget nøiagtig. – m. fa. Tilskuer, Beskuer, c.
Regarder, v. a. & n. see, betragte, skue, tage i Øiesyn; overveie; vende til ell. have Udsigt til et Sted; have Hensyn til, vedkomme; være nøiagtig, streng.
Regayer, v. a. hegle Hamp.
Regayoir, m. Hamphegle, c.
Régence, f. Regiering, c.; Regentskab, n.
Régénération, f. Gjenfødelse, c.
Régénérer, v. a. gjenføde; forbedre.
Régent, m. **-ente**, f. Regent, Regentinde; Lærer ved en Skole. – a. regierende.
Régenter, v. a. & n. være offentlig Lærer, holde Forelæsninger; ville herske, commandere. [der.
Régicide, m. Kongemord; Kongemor-
Régie, f. Forvaltning af visse Indkomster og Godser.
Regimber, v. n. slaae bag op (om Heste); * modsætte sig.
Régime, m. Levеorden, Diæt; Regiering; Regieringsform; Orden, c.; T. Styrelse, Objekt (i Grammatiken).
Régiment, m. Regiment, n.
Région, f. Region, c.; Land, n.; Egn, c.
Régionnaire, a. m. sat over en vis Egn.
Régir, v. a. regiere, forvalte; styre.
Régisseur, m. Forvalter, Forstander (for en Anden); Regisseur, c.
Registraire, m. Registrator, c.
Régistre, ell. **Régître**, m. Register: Protocol, c.
Règle, f. Lineal; Regel, Rettesnor, Forskrift, Orden, c.; **Règles**, pl. Qvindernes maanedlige Renselse.
Réglé, ée, p. & a. linieret; ordentlig, regelmæssig, bestemt; reguleret.
Réglement, m. Reglement, n.; Anordning; Orden; Kiendelse; Grændsers Bestemmelse, c.
Réglément, ad. regelmæssigt.
Régler, v. a. liniere; indrette, bestemme, bringe i Orden. **se –**, v. r. (**sur qc.**) rette sig efter noget.
Réglet, m. T. Steg i en Bogtrykkerform; Liste; Lineal; Vinkelhage, c.
Réglette, f. T. Sætlinie, c. [Papir.
Régleur, m. een der slaaer Linier paa
Réglisse, f. Lakrits, c.; **jus de –**, Lakritssaft, c. [Glattetræ, n.
Régloir, m. Redskab at liniere med;
Réglure, f. Liniering; trukne Linier.
Règne, m. Regiering, c.; Rige, n.
Régner, v. n. regiere, herske; strække sig.
Régnicole, m. som boer i et Rige.
Regonfler, v. n. svulme op, træde tilbage (om Vand).
Regorger, v. n. løbe over, flyde ud; (**de qc.**) have Overflod. [overmætte.
Regouler, v. a. overfuse, afvise groft;
Regrat, m. Høkeri, n.; Høkerbod (hvor Salt sælges).
Regratter, v. a. opkradse, kradse af igien. – v. n. udsælge Salt.
Regratterie, f. Høkeri, Høkervare.
Regrattier, m. **-ière**, f. Høker; Høkerske; * fa. Gnier, c.
Regret, m. Fortrydelse, Anger; Sorg, Bedrøvelse, c.; Klager; **à –**, ad. ugjerne, nødig.
Regrettable, a. ynkværdig. [ynke.
Regretter, v. a. angre, fortryde; savne;
Régulariser, v. a. n. c. ordne, indrette.
Régularité, f. Regelmæssighed, Orden, c.
Régulateur, m. Fieder; Uhrfieder; Perpendikel, c. [lets renere Dele).
Régule, m. T. Metalkonge, c. (Metal-
Régulier, ière, a. regelmæssig, ordentlig, efter en Orden. [Stand.
Réhabilitation, f. Indsættelse i forrige

Réhabiliter, v. a. indsætte i forrige Stand.
Réhabituer, v. a. vænne til igien.
Rehausser, v. a. forhøie, giøre høiere, løfte, hænge høiere.
Réimposer, v. a. lægge (en Skat) paa igien.
Réimpression, f. nyt Aftryk ell. Oplag.
Réimprimer, v. a. aftrykke igien.
Rein, m. Nyre; Lænd; **Reins**, pl. Krydset paa en Hest.
Reine, f. Dronning, c.
Reinette, f. Renetæble, n.
Reinté, ée, a. lændestærk.
Réintegrande, **Réintégration**, f. Indsættelse igien i en Eiendom.
Réintégrer, v. a. indsætte igien i Besiddelse.
Réitérer, v. a. gientage.
Reître, m. tydsk Rytter; **vieux** —, gammel Soldat, gammel Skielm.
Rejaillir, v. n. sprøite, springe, sprude ud; falde ell. fare tilbage paa; kastes tilbage.
Rejanner, v. a. efterabe.
Rejection, f. n. c. * Forkastelse, c.
Rejet, m. Qvist, nyt Skud; T. Casfering; Paalægs Fordeling, c.
Rejetable, a. forkastelig.
Rejeter, v. a. kaste igien; kaste tilbage; udkaste; sætte nyt Skud; overføre; forkaste, vrage, afslaae.
Rejeton, m. nyt Skud, Qvist; * Afkom, c.
Rejoindre, v. a. føie sammen, bringe sammen igien; (q.) indhente, komme igien til een. **se** —, v. r. træffes igien.
Réjouir, v. a. glæde, fornøie. **se** —, v. r. glæde sig, giøre sig lystig.
Réjouissance, f. Glæde; Forlystelse, c.
Réjouissant, ante, a. glædelig, fornøielig.
Relâche, m. Ro, Hvile, Ophøren; **sans** —, uafladeligen. - f. Ankersted, n.
Relâché, ée, p. slap, slattet; * liderlig.
Relâchement, m. Slappelse; Ophøren, Mildning; Slaphed; Forsømmelighed, Ryggesløshed; Forfriskning, c.
Relâcher, v. a. & n. slappe, løsne, løslade; eftergive, slaae af; lægge sig for Anker et sikkert Sted. **se** —, v. r. slappes, give efter; mildnes; hvile.
Relais, m. Hestes ell. Hundes Skifte; Forspænd, n.; Station, c.; Bedested, n.; **habits de** —, Klæder at skifte med; **être de** —, ikke have noget at bestille.
Relancer, v. a. drive Vildtet op igien; * fa. afhente een, søge een op, afferdige een kort.
Relaps, apse, a. & m. f. igien forfalden til. frafalden;
Relatif, ive, a. relativ, som sigter til noget.
Relation, f. Henshyn, Forhold til; Relation; Forbindelse, c.; Sammenhæng; Fortælling, c.
Relativement, ad. (à qc.) med Henshyn til, angaaende.
Rélaxation, f. Slappelse; Løsladelse, c.
Rélaxer, v. a. løslade.
Relayer, v. a. afløse i Arbeidet. - v. n. tage friske Heste, Hunde.
Relégation, f. Forviisning, c.
Reléguer, v. a. vise bort, forvise.
Relent, m. muggen Smag ell. Lugt.
Relevailles, f. pl. Barselkoners Kirkegang.
Relevé, ée, a. * høi, ophøiet, ædel; skarp.
Relevé, m. en Hestesko's Fastgiørelse; ny Rets Servering; (— **d'un compte**) Uddrag af en Regning; n. c. det Ovenmeldte.
Relevée, f. Eftermiddag; Kone som er kommen sig af Barselseng.
Relèvement, m. Opreisning, Opbygning paa ny; Opkomst; Opgiørelse; Dæks Høide.
Relever, v. a. reise, løfte op igien, ophielpe; sætte i Stand igien; løfte, giøre høiere, ophøie; afløse; revse, irettesætte; vække, gienoplive; servere en ny Ret; fritage for; — **un appel**, indlægge en Appel. - v. n. & **se** —, v. r. reise sig igien, staae op igien.
Reliage, m. Bødkerarbeide, n.
Relief, m. Relief, ophøiet Arbeide; Høide; * Glands, Anseelse; Lehnsafgift, c.
Relier, v. a. binde sammen igien; indbinde (en Bog), binde Tønder &c.
Relieur, m. Bogbinder, c.
Religieuse, f. Nonne, c.
Religieux, m. Munk, c.
Religieux, euse, a. religiøs, gudfrygtig, andægtig; samvittighedsfuld.

Religion, f. Religion, c.; geistlig Orden.
Reliquaire, m. Reliqvieskriin, n.
Reliquat, m. Rest, det Resterende.
Reliquataire, m. Restant, c.
Relique, f. Reliqvie, Helligdom, c.
Relire, v. a. læse igien, læse tidt.
Reliûre, f. Indbinding, c.; en Bogs Bind, n.
Relouer, v. a. leie igien; leie bort igien.
Reluire, v. n. glindse; skinne frem.
Remâcher, v. a. tygge igien, drøvtygge; * overveie tidt.
Remaniement, m. gientagen Bearbeidning med Hænderne, Formeers Ombrækning, c.
Remanier, v. a. føle paa ny; istandsætte; omarbeide; brække om; lægge (en Bro, et Tag) om. [dig.
Remarquable, a. mærkelig, mærkvær-
Remarque, f. Anmærkning, Bemærkning, c.
Remarquer, v. a. mærke, betegne paa ny; bemærke; lægge Mærke til; udmærke.
Remballer, v. a. pakke ind igien.
Rembarquement, m. Indskibning paa ny; * ny Indvikling i en Sag.
Rembarquer, v. a. indskibe paa ny. **se** —, v. r. indskibe sig atter; * indvikles igien i. [vise til Orden.
Rembarrer, v. a. * fa. drøit afvise,
Remblai, m. Opfyldning med Jord.
Remboîter, v. a. ledsætte, sammenpasse igien.
Rembourrer, v. a. udstoppe igien.
Remboursement, m. Udbetaling, Penges Tilbagegivelse, Erstatning, c.
Rembourser, v. a. betale tilbage; erstatte, godtgiøre; dække.
Rembruni, ie, p. * mørk.
Rembrunir, v. a. giøre brun, give mørkere Grund.
Remède, m. Lægemiddel; Hielpemiddel, n.; Klysteer; Hielp, c.; Raad, n.
Remédier, v. n. (à qc.) afhielpe, raade Bod paa. [igien.
Remêler, v. a. blande igien, forvirre
Remémoratif, ive, a. erindrende.
Remercier, v. a. (de qc.) takke, aflægge Taksigelse for; aftakke.
Remercîment, m. Tak, Taksigelse, c.
Réméré, m. T. Gienkiøb, n.
Remesurer, v. a. maale efter.
Remettre, v. a. lægge, sætte, stille paa sit Sted igien; bringe tilrette igien, helbrede; overlevere, aflevere, tilbagelevere; overlade; remittere Penge; opsætte; eftergive; — **une charge**, nedlægge et Embede. **se** —, v. r. sætte, stille etc. sig igien paa sit Sted; **(qc.)** mindes, erindre igien; **(de qc.)** komme sig igien (efter); **s'en — à q.** holde sig til een, beraabe sig paa. [kommelse, c.
Réminiscence, f. Gienerindring, Ihu-
Remise, f. Opsættelse, Udsættelse; Frist; Overlevering; Remisse, anviste Penge; Eftergivelse; Rabat, c.; Vognskuur, n.
Remiser, v. a. sætte ind i et Vognskuur.
Rémissible, a. tilgivelig.
Rémission, f. Tilgivelse; Benaadelse; Skaansel; Aftagen; Lise, c. [c.
Rémolade, f. Hestesalve; skarp Sauce,
Remole, f. Malstrøm, Havhvirvel, c.
Remontage, m. Klæd af Gryn; Støvlers Forfødning, c.
Remontant, m. nederste spaltede Deel af et Kaardegehæng. [nye Hefte.
Remonte, f. Remonte, Forsyning med
Remonter, v. n. & a. stige op, gaae op igien; bestige; gaae ell. træde tilbage, staae op; gaae, seile, kiøre etc. op ad igien; forføde; forsyne med Inventar; med ny Heste; nyt Skaft etc. v. **Monter**. [maning, c.
Remontrance, f. Modforestilling; For-
Remontrer, v. a. vise paa ny; forestille; formane; revse.
Remords, m. Samvittighedsnag, n.
Rémore, f. **Rémora**, m. Ophold, n.; Sinkelse; Hindring, c. [sering, c.
Remorque, f. T. Slæbetoug, n.; Bug-
Remorquer, v. a. T. bugsere.
Remoucher, v. a. snyde igien; pudse
Remoudre, v. a. male igien. [igien.
Remouiller, v. a. vøde igien. - v. n. kaste Anker igien.
Remouleur, m. Skiærsliber, c. [n.
Remous, m. Vandhvirvel, c.; Kiølvand,

se Remparer, v. r. forskandse sig.
Rempart, m. Vold, c.; Bolværk, n.; * Formuur, c.
Remplaçant, m. n. c. som indtræder i en andens Sted.
Remplacement, m. Indtrædelse i en andens Sted; Erstatning; Penges Udsættelse, c.
Remplacer, v. a. indtræde i en andens Sted; erstatte; udsætte Penge. **se —**, v. r. faae sig nyt istedet for andet.
Remplage, m. Opfyldning, c.
Rempli, m. Indlægning paa Tøi.
Remplier, v. a. lægge Tøi ind.
Remplir, v. a. fylde igien, fylde, fylde i; opfylde; erstatte; giøre fuldtallig; besætte, beklæde et Sted; stoppe (Kniplinger &c.).
Remplissage, m. Opfyldning; Kniplingers Udfyldning; T. Mellemstemme; * Fyldekalk.
Remplisseuse, f. Fruentimmer som stopper Kniplinger.
Remploi, m. Penges Udsættelse igien.
Remployer, v. a. anvende, anbringe paa ny; bruge igien.
Remporter, v. a. tage tilbage, bære bort, bringe bort igien; erholde, vinde, høste.
Remuage, m. Omrøren, Omskovling, Omfastning, c.
Remuant, ante, a. urolig, som ingen Roe har paa sig.
Remuement, m. Omflytning; Bevægelse; Jords Bortskaffelse; Uroe, Opstand, c.
Remue-ménage, m. Omflytning; * fa. Forvirring i et Huus, Land &c.
Remuer, v. a. & n. bevæge, flytte; røre om, rage om, skovle Korn om; giøre Indtryk paa; svøbe (et Barn); røre sig, skifte Plads; * — **beaucoup d'argent**, have stor Pengeomsætning. **se —**, v. r. bevæge sig, røre sig, være om sig.
Remueuse, f. Svøbekone, c.
Remugle, m. muggen Lugt.
Rémunérateur, m. Belønner, Giengielder, c.
Rémunération, f. Belønning, Giengield, c.
Rémunérer, v. a. belønne.
Renâcler, Renasquer, v. n. fa. fnyse af Vrede ell. Uvillie mod.

Renaissance, f. Gienfødelse, c.
Renaître, v. n. gienfødes; være igien; vaagne igien, opkomme paa ny.
Renard, m. Ræv, c.
Renarde, f. Hunræv, c.
Renardeau, m. Ræveunge, c.
Renardier, m. Rævejæger, c.
Renardière, f. Rævehule, c.
Renardin, ine, a. n. c. listig, snu.
Renardiner, v. a. n. c. handle listigt.
Renchéri, ie, p. & a. **faire le —**, giøre sig kostbar.
Renchérir, v. a. & n. giøre dyr; blive dyrere; stige i Priis; **(sur qc.)** overbyde, drive høiere.
Rencontre, f. Møde; Sammenstød, n.; Fægtning; Trekamp; Leilighed, c.; Tilfælde; Indfald, n.; **par —**, tilfældigviis.
Rencontrer, v. a. træffe, møde, støde paa een.
Rendant, m. **—ante**, f. een som aflægger Regnskab.
Rendez-vous, m. Stævnemøde, n.
Rendormir, v. a. dysse i Søvn paa ny. **se —**, v. r. sove ind igien.
Rendoubler, v. a. lægge ind, lægge Læg.
Rendre, v. a. giengive, give tilbage, give igien; aflevere, afgive; yde, vise, giengylde; kaste op; indbringe; giøre; oversætte, udtrykke; aflægge (Regnskab); **— la justice**, udøve Retfærdighed. — v. n. **(à, sur)** gaae, føre til, vende ud mod. **se —**, v. r. overgive sig; give efter; begive sig hen til; giøre sig til, blive.
Rendu, ue, p. giengiven &c.; træt; ankommen til Stedet.
Rendu, m. Overløber, c.; fa. iron. Giengieldelse, Tak.
Renduire, v. a. atter overstryge.
Rendurcir, v. a. giøre haard, haardere; forhærde. **se —**, v. r. forhærdes.
Rêne, f. Tømme, c.
Renégat, m. **—ate**, f. Renegat, frafalden Christen.
Rénette, f. Birkejern, n.
Renfermer, v. a. indeslutte igien; indelukke; indeholde, begribe. **se —**, v. r. indskrænke sig, samle sig.
Renfler, v. n. & a. svulme op, bulne ud.

Renfoncement, m. T. Fordybning, c.
Renforcer, v. a. forstærke, forøge.
Renformer, v. a. T. udvide Handsker.
Renformis, m. en gammel Muurs Ud-
Renfort, m. Forstærkning, c. [spækning.
Rengager, v. a. pantsætte igien; ind-
vikle igien.
se Rengorger, v. r. bryste sig.
Rengréger, v. a. giøre værre. **se** –,
v. r. blive værre. [fragaaes.
Reniable, a. som nægtes, som kan
Reniement, m. Fornægtelse, c.
Renier, v. a. fornægte, fragaae; af-
sværge sin Tro. [bespotter, c.
Renieur, m. Gudsfornægter, Guds-
Renifler, v. n. snøfte; snuse; rynke
Renne, m. f. Rensdyr, n. [Næsen.
Renom, m. Ry, Rygte, Navnkundighed.
Renommé, ée, a. berømt.
Renommée, f. Anseelse, Ry; Navn og
Rygte; Navnkundighed.
Renommer, v. a. **faire** –, giøre be-
rømt; **se** – **de q.**, beraabe sig paa een.
Renonce, f. T. Renonce, manglende
Farve.
Renoncement, m. Frasigelse, c.
Renoncer, v. a. (q.) fornægte een, ikke
erkiende for. - v. n. (**à qc.**) frasige sig,
give Slip paa, giøre Afkald paa.
Renonciation, f. Frasigelse, Afstaael-
se, c.
Renoncule, f. Ranunkel, Hanefod, c.
Renouée, f. Veigræs, n.
Renouement, m. * Fornyelse, c.
Renouer, v. a. binde igien, knytte igien;
ledsætte; fornye, begynde igien. - v. n.
* forliges igien.
Renouveau, m. fa. Vaar, c.
Renouveler, v. a. fornye; gientage.
Rénovation, f. p. u. Fornyelse, c.
Renseignement, m. Anviisning, Un-
derretning, c. [paa hinanden.
Rentasser, v. a. dynge op igien, pakke
Rente, f. aarlig Indtægt, Afgift; Ren-
te, c. [Renter; begavet.
Renté, ée, a. som nyder Indkomster,
Renter, v. a. forsyne med Indkomster.
Rentier, m. **-ière**, f. Capitalist, c.
Renton, Rentou, m. Faltse, Fuge, c.

Rentraire, v. a. kaste sammen, stoppe.
Rentraiture, f. Kastesøm, Stopning, c.
Rentrayeur, m. **-euse**, f. een der
stopper &c.
Rentrée, f. Rettens Aabning paa ny;
Fremtrædelse paa ny; Indgaaen, Ind-
bringen; kiøbte Kort (i Spil).
Rentrer, v. n. træde ind igien, gaae
ind paa ny; komme tilbage til, aabne
igien, atter fremtræde; indløbe, ind-
komme; kiøbe Kort. [gen.
à la Renverse, ad. baglænds, paa Ryg-
Renversement, m. Kuldkastelse, Om-
støden; Forstyrrelse, Uorden; (**trans-
bordement**) Omladning, c.
Renverser, v. a. kuldkaste, omstøde;
forstyrre; nedbryde, ødelægge; nedrive;
adsplitte; omlade (et Skib). **se** –, v. r.
styrte omkuld; komme i Uorden.
Renvi, m. høiere Bud i Spil.
Renvier, v. n. byde høiere i Spil.
Renvoi, m. Tilbagesendelse, Retour;
Henviisning; Afskedigelse, c.; **de** –,
som sendes Retour.
Renvoyer, v. a. sende atter, sende til-
bage, vise tilbage; afskedige; henvise;
kaste tilbage; afvise; frikiende (en An-
klaget). [ning, c.
Réorganisation, f. n. o. ny Indret-
Réorganiser, v. a. n. o. indrette paa ny.
Repaire, m. Dyrs Hule, Hie; * Tyve-
hul, n. [blive tykkere.
Répaissir, v. a. fortykke. **se** –, v. r.
Repaître, v. n. spise, æde, faae Foder.
- v. a. (**de qc.**) give at spise, spise af
med, lade een nøies med. **se** –, v. r.
(**de qc.**) ernære sig med, nøies med.
Répandre, v. a. udbrede, udsprede, ud-
strøe; udgyde; spilde; uddele. - v. n.
spilde; lække. **se** –, v. r. udbrede sig;
fordeles; spildes. [erstattelig.
Réparable, a. som kan istandsættes,
Réparateur, m. Gienopretter, For-
soner, c. [ning, Opreisning, c.
Réparation, f. Istandsættelse; Erstat-
Réparer, v. a. reparere, forbedre, istand-
sætte; erstatte, godtgiøre; indhente.
Repartie, f. Svar, Giensvar, n.
Repartir, v. n. reise bort igien. - v. a.

svare, give Gjensvar.
Répartir, v. a. atter dele, uddele.
Répartition, f. Fordeling, Uddeling, c.
Repas, m. Maaltid, n.
Repasser, v. n. & a. reise forbi igien, passere atter, komme tilbage.
Repasser, v. a. give ny Glands, farve op; polere; slibe, trække af (om Knive ꝛc.), giennemsee endnu engang, betænke, overregne ꝛc.
Repentance, f. Anger, Bod, c.
Repentant, ante, a. angergiven, bodfærdig.
Repentir, m. Anger, Ruelse, c.
se Repentir, v. r. (**de qc.**) angre noget.
Répercussion, f. Tilbageslag; Tilbagedrivelse, c. [tilbage.
Répercuter, v. a. drive tilbage, kaste
Répertoire, m. Repertorium, Register, n.; Samling, c.
Répéter, v. a. repetere, gientage, sige frem igien, fordre tilbage. **se** –, v. r. gientages ꝛc.
Répétiteur, m. Repetent, c.
Répétition, f. Repetition, Gientagelse; Prøve (hos Skuespillere ꝛc.); T. Tilbagefordring, c.; Vidneforhør, n.
Repic, m. (i Piket) Halvfemsindstyve.
Repincer, v. a. knibe igien; * straffe til Giengield.
Répit, m. Frist, Henstand, Opsættelse, c.
Replacer, v. a. sætte ell. stille paa sin Plads igien.
Replâtrage, m. det Overstrygning med Gips; * fa. slet Udflugt, Middel for et Øieblik.
Replâtrer, v. a. gipse paa ny, atter stryge over; * fa. besmykke igien.
Replet, ète, a. (om Mennesker) fyldig, tyk, fed.
Réplétion, f. Fyldighed; Fuldblodighed; Tykkelse; Mavens Stoppelse, c.
Repli, m. Fold, Læg, n.; Omslag; Brev i Convolut; **Replis**, pl. Bugter, Snoening.
Replier, v. a. lægge sammen igien, folde; bøie om. **se** –, v. r. bøie sig, foldes, snoe sig; trække sig tilbage.
Réplique, f. Replik, c.; Gjensvar; Svar paa Indvendinger. [vende.
Répliquer, v. a. svare; besvare; ind-
Répondant, m. Cautionist; Respondent ved en Disputats.
Répondre, v. a. & n. (**à qc.**) svare, svare paa; giendrive; komme overeens, stemme med; svare til; strække sig til, støde til; giøre Giengield; (**de**) være Cautionist, cavere, indestaae for. **se** –, v. r. stemme, forstaae hinanden.
Réponse, f. Svar, n.; Giendrivelse, c.
Report, m. Renter; – **du comptant**, Renter af contant Capital.
Repos, m. Ro; Hvile, c.; Hvilepunkt; Afsnit; Hvilested, n.
Reposer, v. a. lægge ell. sætte i Ro, give Hvile, berolige. – v. n. hvile; ligge paa; sove; sætte sig som Bundfald. **se** –, v. r. hvile ud; (**sur**) støtte sig til; * stole paa.
Reposoir, m. Hvilested; Hvilealter, n.
Repous, m. Slags Muurkalk.
Repoussant, ante, a. frastødende.
Repoussement, m. Tilbagestøden, Tilbagedriven, c.
Repousser, v. a. drive tilbage, støde tilbage; drive bort; fordrive; afvise; giendrive. – v. n. skyde ud, springe ud igien; være frastødende; støde (om en Flint ꝛc.), slaae tilbage.
Repoussoir, m. Drivejern (at slaae Huller med); Steenmeisel; Tang (at brække Tænder ud med). [værdig.
Répréhensible, a. strafværdig, last-
Répréhension, f. Bebreidelse, Irettesættelse, c.
Reprendre, v. a. & n. tage igien, faae igien; igien begynde, fortsætte; svare; q. **de qc.** irettesætte een for noget, revse; sye sammen; slaae Rødder igien; læges; lægge til igien. **se** –, v. r. læges, gaae til; betænke sig, og tale anderledes.
Repreneur, m. Dadler, Irettesætter, c.
Représaille, f. Giengieldelse, Hevn, Vedergjeld; **Représailles**, pl. Repressailler.
Représentant, m. Repræsentant, indtrædende for en anden.

Représentatif, ive, a. forestillende, som repræsenterer, repræsentativ.
Représentation, f. Forestilling, Fremstilling, Fremlæggelse; Opførelse; Beskrivelse, c.; Maleri, n.
Représenter, v. a. forestille, afbilde, fremstille; opføre; beskrive; repræsentere. **se –**, v. r. fremstille sig, indstille sig, forestille sig.
Répressif, ive, a. n. c. standsende.
Répression, f. Standsning, Afværgelse, c.
Réprimande, f. Irettesættelse, c.
Réprimander, v. a. revse, irettesætte.
Réprimer, v. a. standse, styre, hemme.
Reprise, f. Gjentagelse, Fortsættelse; Gjenopførelse; Gjenerobring; gjenerobret Skib; Stopning; Reprise, c.; Repetitionstegn, n.; **à plusieurs reprises**, flere Gange. [Rydelse, c.
Réprobation, f. Misbilligelse; Forskydelse, c.
Reprochable, a. strafffældig, lastværdig; forkastelig.
Reproche, m. Bebreidelse, c.; **Reproches**, pl. Indsigelser mod Vidner.
Reprocher, v. a. bebreide, forekaste; T. forkaste Vidner.
Reproduction, f. Reproduction, Forplantelse, Frembringelse paa ny.
Reproduire, v. a. frembringe igjen.
Réprouvé, ée, a. forstødt; forskudt. – m. Fordømt. [billige, fordømme.
Réprouver, v. a. bevise igjen; misbillige, fordømme.
Reptile, a. krybende. **Reptiles**, m. pl. krybende Dyr; Kryb.
Républicain, m. **-aine**, f. Republikaner. – a. republikansk.
République, f. Republik, Fristat, c.
Répudiation, f. en Hustrues Forskydelse. [forkaste; gjøre Affald.
Répudier, v. a. forskyde (sin Hustru); forkaste; gjøre Affald.
Répugnance, f. Modbydelighed, Uvillie, c. [dende imod.
Répugnant, ante, a. modbydelig, stridende imod.
Répugner, v. n. (**à qc.**) stride imod, være imod, være modbydelig.
Réputation, f. Rygte, Ry, Agtelse; godt Navn og Rygte; Anseelse, c.
Réputer, v. a. agte, anse for, troe.
Requérir, v. a. bede om, søge, begjære; reqvirere; udfordre.
Requête, f. Bønskrift, Ansøgning; Anmodning; **maître des –s**, Embedsmand som modtager og indberetter om Ansøgninger; **être de –**, (om Varer) søges, begjæres.
Requin, m. Haifisk, c.
se Requinquer, v. r. udmaie sig.
Requint, m. femte Part af en Femtedeel. [udfordres.
Requis, ise, p. & a. som søges; som udfordres.
Réquisition, f. Anmodning, Begjæring; Reqvisition, Paabud af Leverancer.
Réquisitionnaire, m. n. c. een som reqvireres til Krigstjeneste. [Retten.
Réquisitoire, m. T. Begjering til Retten.
Rescinder, v. a. ophæve, erklære for ugyldig. [hævelse.
Rescision, f. T. en Retshandlings Ophævelse.
Rescription, f. Anviisning paa Penge.
Rescrit, m. Reskript, skriftlig Befaling.
Réseau, m. lidet Garn; nettedannet Arbeide. [behold, n.
Réservation, f. Reservation, c.; Forbehold, n.
Réserve, f. Forbehold, n.; hvad der forbeholdes, gjemmes til Nøden; Reserve; Tilbageholdelse; Varsomhed, c.; **à la – de**, med Undtagelse af; **en –** i Reserve, i Baghaand, i Forraad.
Réservé, ée, a. forbeholden; tilbageholden, forsigtig.
Réserver, v. a. forbeholde, holde tilbage, spare. **se –**, v. r. (**qc.**) forbeholde sig.
Réservoir, m. Beholdningssted, n.; Vandkam, c.; Hyttefad, n.
Résidant, ante, a. residerende, boende.
Résidence, f. Sæde, n.: Bolig; Residents, c.; en Residents Post; T. Bundfald, n.
Résident, m. Resident, c. [fald, n.
Résider, v. n. have sit Sæde, boe, residere. [T. Bundfald, n.
Résidu, m. Levning, Beholdning, c.;
Résignation, f. Afstaaelse, Frasigelse, Affald; Resignation; Hengivelse, c.
Résigner, v. a. afstaae. **se –**, v. r. hengive sig, underkaste sig.
Résilier, v. a. T. lovformelig ophæve

en Contract &c. **se –**, v. r. fragaae hvad man har sagt.
Résine, f. Harpix, n.
Résineux, euse, a. harpixagtig.
Résipiscence, f. Synderness Erkiendelse, Bod og Bedring.
Résistance, f. Modstand, c.
Résister, v. n. staae imod; giøre Modstand, modsætte sig. [fast.
Résolu, ne, p. & a. besluttet, bestemt,
Résolûment, ad. aldeles; fast, fiekt.
Résolutif, ive, a. opløsende, fordelende.
Résolution, f. Opløsning; Beslutning, Beslied, Resolution, c.; Mod, n.
Résolvant, ante, a. opløsende. - m. opløsende Middel. [c.
Résonnance, f. Medklang; Resonants,
Résonnement, m. Efterklang, Gienlud, c.
Résonner, v. n. lyde, klinge, gienlyde.
Résoudre, v. a. opløse; ophæve; bestemme, afgiøre, beslutte; **(q. à qc.)** formaae til; T. fordele (en Hævelse). **se –**, v. r. opløses, fordeles; **(à qc.)** beslutte sig til. [dighed, c.
Respect, m. Respect, Agtelse, Ærbø-
Respectable, a. agtværdig, anseelig.
Respecter, v. a. holde i Ære, have Ærbødighed for; respectere; skaane.
Respectif, ive, a. giensidig, respectiv, som har Hensyn til hver især.
Respectueux, euse, a. ærbødig.
Respiration, f. Aandedræt, n.
Respirer, v. a. & n. aande, drage Aande, indaande; faae Veiret, komme sig: * **(qc. ell. après qc.)** beslæles af, drives til, begiære.
Resplendir, v. n. skinne, funkle.
Resplendissement, m. Glands, c.; Gienskin, n.
Responsabilité, f. Ansvarlighed, c.
Responsable, a. **(de qc.)** ansvarlig for.
Ressac, m. Brænding, c.
Ressasser, v. a. sie igiennem; * nøie giennemgaae.
Ressaut, m. Udbygning, c.
Ressemblance, f. Lighed, Lignelse, c.
Ressembler, v. n. **(à)** ligne, være lig, see lig.

Ressentiment, m. Fornemmelse, Eftervee, Mindelse af; Fortrydelse, Nag, Hævngierrighed.
Ressentir, v. a. føle, fornemme. **se –**, v. r. **(de qc.)** faae det at føle, føle Smerter efter; lide ved; hævne sig.
Reserrement, m. Sammentrækning; Klemmelse, c.
Resserrer, v. a. & n. snøre sammen, giøre snevrere, trangere; snøre til, sammentrænge, -trække; atter indeslutte; strængere indespærre; forstoppe; indskrænke, forkorte. **se –**, v. r. blive snevrere, trække sig sammen; blive koldere; indskrænke sig.
Ressif, m. Skiær under Vandet.
Ressort, m. Spændefiæder; Spændekraft; Fiæder; Drivefiæder; Jurisdiction, Instants, c.; **faire –**, springe op, springe tilbage. [Jurisdiction.
Ressortir, v. n. **(à)** staae under en
Ressouder, v. a. lodde sammen igien.
Ressource, f. Hielpemiddel, n.; Hielpekilde, Tilflugt, Udvei, c. [sig, mindes.
se Ressouvenir, v. r. **(de)** erindre
Ressouvenir, m. Erindring, c.; Minde, n.
Ressuer, v. n. udsvede. - v. a. tørre.
Ressusciter, v. a. opvække fra Døde; * igien oplive; opripppe. - v. n. igien opstaae. [tørre af; tørres.
Ressuyer, v. a. & n. tørre ud paa ny;
Restant, ante, a. resterende, øvrig, overblivende. - m. Rest, Levning, c.
Restaurant, ante, a. styrkende. - m. Styrkelse; Kraftsuppe, c.
Restaurateur, m. Gienopretter; Restaurateur, Spisevært, c.
Restauration, f. Gienoprettelse; Istandsættelse, c. [rette; styrke.
Restaurer, v. a. istandsætte, gienop-
Reste, m. Rest, Levning; Restance, c.; **au –, du –**, ad. i øvrigt, forresten; **et le –**, og saa videre.
Rester, v. n. være tilovers, levnes; blive tilbage, forblive; **– court**, blive staaende i Talen.
Restituer, v. n. give tilbage, erstatte igien; forbedre; istandsætte, indsætte igien.

Restituteur, m. een som retter en Text, istandsætter.
Restitution, f. Erstatning; Forbedring; Istandsættelse; Indsættelse, c.
Restreindre, v. a. trække sammen, stramme; indskrænke.
Restrictif, ive, a. indskrænkende.
Restriction, f. Indskrænkning, Undtagelse; Forbeholdelse, c.
Restringent, ente, a. sammentrækkende, stoppende. [fald, n.
Résultat, m. Resultat; Følge, c.; Ud-
Résulter, v. n. udspringe af, komme ud af, flyde af, følge.
Résumé, m. Hovedindhold, kort Indbegreb; Gientagelsestale, c.
Résumer, v. a. kortelig gientage.
Résumption, f. kort Gientagelse, c.
Résurrection, f. Opstandelse, c.
Retable, m. Altertavle, c.
Rétablir, v. a. sætte i Stand igien; indsætte paa ny; gienoprette; curere. **se –**, v. r. komme sig. [skiæring.
Retaille, f. Stumper, Affald ved Til-
Retailler, v. a. skiære anderledes, tilskiære, tilhugge paa ny.
Retaper, v. a. smøge op, fæste (en Hat) op; **retapé**, ilde medtaget.
Retard, m. Sinkelse, Ophold; **être en –**, (om et Uhr) gaae for langsomt.
Retardation, f. T. Ophold; (Hurtigheds) Formindskelse.
Retardement, m. Forsinkelse, Forhaling; Seendrægtighed, Nølen; Opsættelse, c.
Retarder, v. a. forsinke, opsætte, opholde, forhale. - v. n. gaae for lang-
Retendre, v. a. spænde igien. [somt.
Rétendre, v. a. udbrede igien.
Retenir, v. a. holde tilbage, beholde, holde; faae igien; forbeholde; opholde; beholde i Hukommelsen, huske; leie, fæste. - v. n. blive drægtig. **se –**, v. r. holde sig, afholde sig fra; holde sig ved noget. [holdelse; Urinens Stoppelse.
Rétention, f. Forbeholdelse, Tilbage-
Rétentir, v. n. & a. gienlyde, skralde, klinge.
Rétentissant, ante, a. gienlydende.
Retenu, ue, a. tilbageholden, maadeholden, forsigtig.
Retenue, f. Tilbageholdenhed, c.; Maadehold, n.; Tilbageholdelse; Afdrag; **droit de –**, Indløsningsret.
Rétif, ive, a. stædig; * gienstridig.
Rétine, f. Nethinden i Øiet.
Retiré, ée, a. indskrumpet, forkortet; indgetogen; eensom; afsides.
Retirement, m. Sammentrækkelse, Sammenskrumpning, c.
Retirer, v. a. & n. skyde igien; trække igien, trække tilbage, tilbageholde, trække ud, rive ud, fra (de); optage i sit Huus; borttage; (de qc.) høste af, drage Nytte af. **se –**, v. r. trække sig tilbage, begive sig bort, hiem; gaae paa sit Værelse, i Seng; tage Tilflugt til; løbe ind, krybe ind.
Retordement, m. Silkens Tvinden.
Retordre, v. a. snoe, tvinde.
Rétorquer, v. a. giendrive een med hans Grunde. [trædsk.
Retors, orse, a. snoet, tvunden; * fa-
Retorsoir, m. Tvindehiul, n.
Retorte, f. Retort, c.; Destilleerkar, n.
Retouche, f. Rettelse, Opfriskning, Opstikning, c.
Retoucher, v. a. røre ved, føle paa igien; rette, forbedre, giennemgaae igien; opstikke en Kobberplade.
Retour, m. Tilbagekomst, Hiemkomst; Hiemfragt; Giengieldelse, Gientieneste, Tak; Svar; Tilgift. **Retours**, pl. Bugter, Krumninger; **– de chasse**, Maaltid efter Jagten; **de –**, hiemkommen; **être sur le –**, ældes, gaae ned ad Bakke
Retourne, f. Trumf i Kort.
Retourner, v. a. & n. komme tilbage; vende om; lægge Trumf op. **se –**, v. r. vende sig om; * vide at hielpe sig; **s'en –**, vende om igien, komme tilbage, gaae sin Vei.
Retracer, v. a. aftegne igien; fortælle igien; **se –**, fornyes i Erindringen.
Rétractation, f. Ords Tilbagekaldelse, c.
Rétracter, v. a. tilbagekalde. **se –**, v. r. tage sine Ord tilbage.

Retrait, m. Gientiøb; Forliøb, n.; Indløsningsret, c.; Lillehuus, n.
Retraite, f. Tilbagegaaen, Hiemgang; Tilbagetog, Retirade; Tappenstreg; Afgang fra Embede ell. Forretninger; Ro, Hvilestand; Eensomhed, c.; Ophold, Tilflugtssted, n.
Retranchement, m. Afkortning, Indskrænkning; Forskandsning, c.; Afsnitte, n.
Retrancher, v. a. afskiære, bortskiære, afforte, indskrænke, bortstrege, fradrage; afskaffe; forskandse. **se** –, v. r. indskrænke sig; forskandse sig.
Rétrécir, v. a. giøre snevrere, trække ind, indskrænke. **se** –, v. r. blive smallere, krybe ind.
Rétribuer, v. a. belønne.
Rétribution, f. Belønning, c.; Salarium, n. [virkende.
Rétroactif, ive, a. **effet** –, tilbage-
Rétrocéder, v. a. T. afstaae igien.
Rétrocession, f. T. Afstaaelse paa ny.
Rétrograde, a. tilbagegaaende.
Rétrograder, v. n. gaae tilbage.
Retroussement, m. Opkiltning, Opskiørtning, c.
Retrousser, v. a. opkilte, opkaste, opskiørte, opbinde, stryge tilbage, smøge op.
Retroussis, m. opstrøgen Hatkygge; omlagt Kioleskiøde; Støvlekrave.
Retrouver, v. a. gienfinde.
Rets, m. Net, Garn, n.; Snare, c.
Réunion, f. Gienforening; Forening, c.
Réunir, v. a. forene igien, forsone; forene.
Réussir, v. n. lykkes, være heldig, opnaae sin Hensigt; faae Udfald.
Réussite, f. heldigt Udfald, Fremgang.
Revaloir, v. a. & n. giengielde.
Revanche, f. Giengield, Hævn; Opreisning, c.
Revancher, v. a. (q.) skaffe Opreisning, hævne, giengielde, forsvare. **se** –, v. r. hævne sig, forsvare sig; (**de qc.**) giengielde. [tasere; grillisere.
Rêvasser, v. n. drømme slemt, phan-
Rêve, m. Drøm, c.
Revêche, a. ram, suur; egensindig.
Réveil, m. Opvaagnen, c.
Réveille-matin, m. Vække, c.
Réveiller, v. a. vække igien; gienoplive. **se** –, v. r. vaagne.
Réveilleuse, f. n. c. Slags Sopha.
Réveillon, m. Maaltid om Natten.
Révélation, f. Oplysning; Aabenbaring, c.
Révéler, v. a. aabenbare, røbe.
Revenant, ante, a. behagelig, tækkelig. m. Gienganger, c.
Revenant-bon, m. Kassebeholdning, Overskud; Fordeel, Accidents.
Revendeur, m. **-euse**, f. Høker, Marskandiser; Sælgekone, c.
Revendiquer, v. a. giøre Paastand paa, fordre Eiendom tilbage.
Revenir, v. n. komme igien, komme tilbage; komme sig igien; gaae igien, spøge; (om Mad) støde op; indbringe; (**à**) koste, beløbe sig til.
Revente, f. Salg paa ny, Høkeri.
Revenu, m. Indkomst, Indtægt, c.
Revenue, f. ungt Skud paa en Stamme.
Rêver, v. n. & a. drømme, fantasere i Drømme; (**à ell. sur qc.**) gruble, pønse paa. [lyd, c.
Réverbération, f. Gienskin, n.; Gien-
Réverbère, m. Reverbeerild; Reverbeerplade; Gadelygte, c.
Réverbérer, v. a. & n. kaste tilbage, reflectere; give Gienskin.
Reverdir, v. a. anstryge grønt. – v. n. grønnes, springe ud igien.
Révérence, f. Ærbødighed; Reverents, Hilsen, c. Buk, n. [Complimenter.
Révérencieux, euse, a. som giør
Révérend, ende, a. ærværdig (Titel).
Révérendissime, a. høiærværdig (Titel). [Ære.
Révérer, v. a. ære, høiagte, holde i
Rêverie, f. Drømmen, Fantaseren; Grublen, c.
Revers, m. Bagside, c.; Slag med bagvendt Haand; Rabat paa en Kiole; Revers (af en Mynt); Fortog; * Ulykke, Gienvordighed, c.; **à** –, **de** –, bagfra.
Reverser, v. a. skienke i igien. [igien.
Reversible, a. T. som kan falde hjem
Reversion, f. T. Hiemfald, n.

Revêtement, f. Beklædning over en Muur.
Revêtir, v. a. klæde, opklæde; klæde paa igien; indklæde; beklæde; forlehne: omgive med Muur. **se –**, v. r. (**de**) iføre sig.
Revêtissement, m. Beklædning; Forlehning, c.
Rêveur, euse, a. drømmende, fordybet; Drømmer.
Revirer, v. n. bryde et Baand i Triktrak; (**– de bord**) vende, gaae over Stag.
Réviseur, m. Revisor, c.
Réviser, v. a. giennemsee, eftersee, revidere.
Révision, f. Giennemsyn, Eftersyn, n.; Revision, c.
Revisiter, v. a. besøge igien; eftersee, giennemsee igien.
Revivifier, v. a. oplive igien.
Revivre, v. n. leve op igien.
Révocable, a. gienkaldelig.
Révocation, f. Tilbagekaldelse, c.
Revoir, v. a. see igien; giennemsee igien.
Révoltant, ante, a. oprørende.
Révolte, f. Oprør, n.; Opstand, c.
Révolter, v. a. & n. oprøre, egge til Oprør. **se –**, v. r. giøre Opstand.
Révolu, ue, a. udløbet, omme.
Révolution, f. Omløb, n.; Omvexling; Omvæltning; Revolution, c.
Révolutionnaire, a. n. c. revolutionair. - m. Tilhænger af Revolutionen.
Révoquer, v. a. gienkalde, ophæve; kalde tilbage.
Revue, f. Eftersyn, n.; Revue; Mynstring, c.
Rez, prp. **– pieds, – terre**, lige med Jorden.
Rez-de-chaussée, m. horizontal Jordflade; jevn Grund; Stueetage, c.
Rhabiller, v. a. paaklæde igien; klæde igien, opklæde; istandsætte.
Rhéteur, m. Taler, Rhetor, c.
Rhétoricien, m. een som forstaaer Rhetoriken (Talekonsten).
Rhétorique, f. Talekonst, c.
Rhingrave, m. Rhingreve, c.
Rhinocéros, m. Næshorn, n.
Rhombe, m. T. ligesidet Fiirkant, Rude, c.
Rhomboïde, f. T. Rhomboid, aflang, skiev Fiirkant.
Rhubarbe, f. Rabarber-Rod, c.
Rhumatisme, m. Rheumatisme, Forkiølelses-Flod.
Rhume, m. Snue, c.
Rhythme, m. T. Rhytmus, Takt.
Rhythmique, a. rhytmisk, taktmæssig.
Riant, ante, a. leende; venlig, behagelig.
Ribambelle, f. fa. lang Række, Remse, c.
Ribaud, aude, a. utydsk; Horkarl, Hore, c.
Ribes, f. pl. røde Ribs.
Riblerie, f. Natteføile, c.
Riblette, f. Stykke tyndt ristet Kiød.
Ribleur, m. fa. Nattesværmer, c.
Ribord, m. anden Beklædning paa et Skib.
Ribot, Ribo, m. Kierneskang, c.
Ricanement, m. Haanlatter, c.
Ricaner, v. n. lee spodsk, grine, lee af Dumhed.
Ricaneur, m. **–euse**, f. Grinebider, c. Spottefugl;
Richard, m. fa. riig Gnier.
Riche, a. c. rig; kostbar; frugtbar.
Richesse, f. Rigdom, c.
Ricochet, m. en Steens Spring hen ad Vandfladen; Spring; T. Ricochetskud, n.; **par –**, fa. af Rygtet.
Ride, f. Rynke, Krusning, c.
Ridé, ée, a. rynket, krumpet.
Rideau, m. Forhæng, Gardin; T. Alle Høi.
Ridelle, f. Vognhaver (paa en Høstvogn).
Rider, v. a. rynke, kruse; rikke (Seil).
Ridicule, a. latterlig.
Ridiculiser, v. a. giøre latterlig.
Ridiculité, f. fa. Latterlighed, c.
Rien, ad. & m. intet; noget; * en Ubetydelighed.
Rieur, m. **–euse**, f. een som leer meget, Lattermild, Spottefugl.
Riflard, m. Skrubhøvl; Spidsmeisel, c.
Rigide, a. streng, skarp, haard.
Rigidité, f. Strenghed, Skarphed, c.
Rigole, f. Rende, Vandgrøft, c.
Rigoureux, euse, a. streng, skarp, haard.
Rigueur, f. Strenghed, Haardhed; **à la –**, strengt, efter Bogstaven.
Rimaille, f. slette Vers, Rimeri.

Rimailler, v. n. smede Riim.
Rimailleur, m. Riimsmed, c.
Rime, f. Riim, n.
Rimer, v. a. rime, giøre Vers. - v. n. rime sig, rime sammen.
Rimeur, m. Riimsmed, c.
Rinceau, m. Løvværk, n.
Rinçure, f. Skyllevand, n.
Rioter, v. n. fa. smile, smiske.
Ripaille, f. Gilde, Smauseri, n.
Ripe, f. Skavejern, Kradsejern, n.
Riper, v. a. afrive, skave.
Ripopé, m. **-ée**, f. Blanding af Slumper Viin; * Miskmask.
Riposte, f. hurtigt Svar; Gienstød, efter Parering.
Riposter, v. n. svare hurtigt; støde igien efter at have pareret.
Rire, v. n. lee (**de qe.** af noget); — **au nez de q.**, lee een i Ansigtet. **se —**, v. r. (**de q.**) lee ad, ikke bryde sig om, lee een ud.
Rire, Ris, m. Latter, c.
Ris, m. Riis (v. **Riz**).
Ris, m. — **de veau**, Kalvebrissel, c.
Risdale, f. Rigsdaler, c.
Risée, f. Latter, Spot, c.
Risibilité, f. Leen; Evne at kunne lee.
Risible, a. latterlig; at lee ad.
Risquable, a. vovelig, farlig.
Risque, m. Fare; Voven, c.; **à toute —**, hvordan det end gaaer.
Risquer, v. a. vove, sætte i Fare.
Risser, Riser, v. a. T. rebe Seilene.
Rissole, f. lille Kiødpostei, c.
Rissoler, v. a. brune i Smør; **rissolé**, solbrændt.
Rit, Rite, m. Kirkeskik, c. [n.
Ritournelle, Ritornelle, f. Omqvæd,
Rituel, m. Ritual, Kirkebog, c.
Rivage, m. Strandbred, Kyst, c.
Rival, m. **-ale**, f. Rival, Medbeiler, c.
Rivaliser, v. a. & n. rivalisere, kappes.
Rivalité, f. Rivalitet, Medbeilen, c.
Rive, f. Aabred, Rand, c.
River, v. a. nitte, klinke et Søm.
Riverain, a. & m. som eier Jorder ell. Lande ved en Flod ell. Skov; Strandboer, c.

Rivet, m. Nitnagle, nittet Spids; Synning i en Sko.
Rivière, f. Flod, Strøm, c.
Riz, Ris, m. Riis, c.
Rizière, f. Riismark, c.
Rob, m. tyk Saft, c.
Robe, f. Kiole, c.; Lød ell. Haar; Skal, Hinde (paa Løg ɔc.); — **de chambre**, Slaabrok, c.; **gens de —**, Embedsmænd af Civilstanden. [derne.
Roberie, f. Kammer ell. Sal til Klæ-
Robinerie, f. Spilopper, pl.
Robinet, m. Tap, Hane i en Tønde.
Roboratif, ive, a. styrkende.
Robuste, a. stærk, kæk, haandfast.
Roc, m. Klippe, c.; Field, n.; Taarn i Schakspil. [ler ɔc.).
Rocaille, f. Grotteværk (Muslingskal-
Rocailleur, m. een som giør Grotteværk.
Rocambole, f. spanske Skalotter.
Roche, f. Klippe, Klint, c.
Rocher, m. Klippe, Klint, c.
Rochet, m. Slags Messeskiorte; Silkespole, c.
Rochoir, m. Boraxdaase, c. [kring.
Rôder, v. n. gaae omkring, stryge om-
Rôdeur, m. Landstryger, c. [c.
Rodomont, m. Storpraler, Storskryder,
Rodomontade, f. Praleri, Skryderi, n.
Rogaton, m. Tiggerbrev, n.; **Rogatons**, pl. fa. opvarmet Mad; Papirer, ubetydelige Arbeider.
Rogne, f. indgroet Fnat ell. Skab.
Rogner, v. a. beskiære, beklippe, snuppe af; * forringe.
Rogneux, euse, a. skabet, fnattet.
Rognon, m. Nyre, c.; Nyrestykke, n. **Rognons**, pl. Testikler.
Rognoner, v. n. fa. knurre, skiende.
Rognure, f. Affald, Spaaner.
Rogue, a. fa. stolt, opblæst.
Roi, m. Konge, c. [brat; strid, hurtig.
Roide, a. stiv, stram, ubøielig; steil,
Roideur, f. Stivhed, Stramhed; Steilhed; Strenghed; hurtig Flugt, Løb.
Roidillon, m. lille Høi, Banke, c.
Roidir, v. a. giøre stiv, stramme, spænde. - v. n. & **se —**, v. r. blive stiv,

stivne; * være haard, ikke give efter.
Roitelet, m. Gierdesmutte (Fugl); Smaakonge, c.
Rôle, f. Liste, Rulle; Rolle (i Skuespil).
Rôlet, m. lille Rolle, Seddel.
Romain, aine, a. & m. f. romersk; [Romer.
Romaine, f. Bismer, c.
Roman, m. Roman; det romanske Sprog.
Romance, f. Romance (Digt).
Romancier, m. Romanskriver; Romancedigter, c.
Romanesque, a. romanagtig.
Romaniser, v. n. skrive Roman, indklæde i en Roman.
Romaniste, m. Romanskriver, c.
Romantique, a. romantisk.
Romarin, m. Rosmarin, c.
Rompement, m. – **de tête**, stor Larm; Hovedbrud.
Rompre, v. a. & n. brække, bryde, knække, sønderbryde; gaa itu; afbrække, opbryde; radbrække; sønderrive. **se** –, v. r. knække, briste, gaae itu; **à tout** –, fa. i yderste Tilfælde.
Rompu, ue, p. & a. brudt; træt; (**à qc.**) vel øvet i, breven i.
Ronce, f. Brombærriis, n. **Ronces**, pl. * Vanskeligheder. [n.
Ronceroi, m. **–aie**, f. Brombærgierde,
Rond, Ronde, a. rund; * oprigtig, ligefrem.
Rond, m. Runding, Kreds, Runddeel, c.
Ronde, f. Runde, Nattepatrouille, c.; **à la** –, i Kreds, rundt.
Rondeau, m. Rondeau (Digt); T. Baand; rund Frise. [vel fyldig.
Rondelet, ette, a. fa. rundagtig; lidt
Rondelle, f. rundt Skiold; Slags Huulmeisel, c. [frem, oprigtigt.
Rondement, ad. eens; hurtigt; lige-
Rondeur, f. Runding, c.
Rondin, m. Knippel, Prygl, c.
Rondiner, v. a. fa. afprygle.
Ronfler, v. n. snorke; pruste; bruse.
Ronger, v. a. gnave, fortære, bortæde; nage; (q.) udsuge. [kappe, c.
Roquelaure, f. Slags Reisekiole, Regn-
Roquer, v. n. rokere (i Schakspil).
Roquet, m. fordum: kort Kappe; Slags smaa Hunde: Slags Fiirbeen.
Roquette, f. Vinterkarse, c.
Roquille, f. mindste Viinmaal; Spidsglasfuldt.
Rosaire, m. Rosenkrands; Paternoster.
Rosat, a. af Rose, Rosen-.
Rose, f. Rose, c. – m. Rosenfarve, c.
Rosé, ée, a. rosenrød.
Roseau, m. Rør, Siv, n.
Rosée, f. Dug, c. [c.
Roseraie, f. Rosenbed, n.; Rosenhave,
Rosette, f. liden Rose; Rødkridt; rødt Blæk: rødt Kobber; Stilleskive i Uhrer.
Rosier, m. Rosenbusk, c.; Rosentræ, n.
Rosière, f. Rosenpige, Rosenbrud;
Rosse, f. Skindmær, c. [Rødfisk, c.
Rossée, f. fa. Dragt Prygl.
Rosser, v. a. fa. prygle, banke.
Rossignol, m. Nattergal, c.
Rossignoler, v. n. synge som en
Rôt, m. Steg; Stegt. [Nattergal.
Rot, m. Ræben, c.; Rit, n.
Rotation, f. Omdreining om en Axe.
Roter, v. n. ræbe. – v. a. ombinde
Rôti, m. Steg, c. [med Reb.
Rôtie, f. ristet Brødskive, c.
Rôtir, v. a. stege, riste. – v. n. & **se** –, v. r. steges; forbrændes.
Rôtisserie, f. Stegekielder; Sted, hvor stegt Mad sælges. [ger Steg &c.
Rôtisseur, m. **–euse**, f. een som sæl-
Rôtissoir, m. **Rôtissoire**, f. Stegegryde; Stegemaskine, c.
Rotonde, f. Rotunde, rund Bygning.
Rotondité, f. Rundhed; Tykhed, c.
Rotule, f. Knæskal, c.
Roture, f. uadelig Stand, Almue.
Roturier, ière, a. & m. f. uadelig, borgerlig.
Rouage, m. Hiulværk i en Maskine.
Rouan, a. m. **cheval** –, Graa- ell. Rødskimmel.
Rouble, m. russisk Rubel.
Rouche, f. Skroget af et Skib.
Roucouler, v. n. kurre.
Roue, f. Hiul, n.
Roué, m. en Radbrækket; n. c. galant Herre af slette Grundsætninger. [&c.).
Rouelle, f. lidet Hiul; Skive (af en Citron

Rouer, v. a. radbrække; knuse; mørbanke.
Rouet, m. Rok, c.; Spindehjul; Kamhjul, n.
Rouette, f. Vidie, c. Vidiebaand, n.
Rouge, a. rød; gloende; — **bord**, bredfuldt Glas. — m. Rødt; rød Farve.
Rougeâtre, a. rødladen.
Rougeaud, aude, a. rødmusset.
Rouge-gorge, m. Rødkielke, c.
Rougeole, f. Mæslinger.
Rouget, m. Rødfisk, c.
Rougeur, f. Rødme; Hedeblegn, c.
Rougir, v. a. giøre rød, male rød; giøre gloende. — v. n. blive rød; rødme.
Rouille, f. Rust, c. [ruste.
Rouiller, v. a. giøre rustet. **se** —, v. r.
Rouillure, f. Rust, c.
Rouir, v. a. udbløde, riste Hør ell. Hamp.
Roulade, f. Nedrullen, Nedtrillen; Løb (i Musik).
Roulage, m. Rullen; Kiørsel; Rullevogn, c.; Kiøretøi, n.; Vognleie, c.
Roulant, ante, a. rullende; beqvem (Vei); **chaise** —**e**, Chaise med to Hiul.
Rouleau, m. Rulle; Valtse; Trumle; Rullestok, c. [Trommen).
Roulement, m. Rullen; Hvirvel (af
Rouler, v. a. & n. rulle, trille, dreie, vælte; valtse; oprulle; rulle sammen, vikle; dreie sig; skiftes til; flakke om; (om Penge) rullere; (om Skibe) slingre; * slaae sig igiennem; (— **sur q. qc.**) beroe paa. **se** —, v. r. vælte sig &c.
Roulette, f. Rulle, Trilde; Gangvogn; Stol med Hiul under; Seng paa Ruller.
Roulier, m. Vognmand, c.
Roulis, m. et Skibs Slingren.
Rouloir, m. Rulletræ, n. [(Mynt).
Roupie, f. Draabe af Næsen; Rupie
Roupieux, euse, a. hvem Næsen drypper paa.
Roupiller, v. n. fa. blunde, slumre.
Rouquet, m. Ramler, Hanhare, c.
Roussâtre, a. rødagtig, rødbrun.
Rousseau, m. en Rødhaaret.
Rousselet, m. Sommerpære, Sukkerpære, c.
Rousseline, f. Sumplærke, c.
Roussette, f. Giøgemoder; Haa (Fisk).
Rousseur, f. Rødhed. **Rousseurs**, pl. Sommerpletter.
Roussi, m. brændt Lugt; Ruslæder.
Roussin, m. underfærdig Hingst.
Roussir, v. a. giøre rødlig; brænde, svie, branke. — v. n. blive rød, brun.
Route, f. Vei; Route; Bane; Fart, c.; Løb, n.; Marsch; Cours, c.; **la grande** —, Landevei, Kongevei; **à vau de** —, over Hals og Hoved.
Routier, m. Veiviser (Bog) for Søfolk; fa. een som kiender Coursen; Practicus.
Routine, f. Routine, Øvelse, c.
Routiner, v.a. (**q. à qc.**) erverve i, øve.
Rouvre, m. Steeneg, c.
Rouvrir, v. a. aabne igien. **se** —, v. r. aabnes igien.
Roux, Rousse, a. rød, rødguul; rødhaaret. — m. Rødt; Sauce af branket [Smør.
Royal, ale, a. kongelig.
Royaliste, m. Kongeligsindet.
Royaume, m. Kongerige, n.
Royauté, f. kongelig Værdighed, c.
Ru, m. liden Bæk, Canal, Rende, c.
Ruade, f. Hestes Slaaen bag ud; * Brutalitet, c.; **tirer, détacher une** —, slaae bag ud.
Ruban, m. Baand, n. [væveri, n.
Rubanerie, f. Baandhandel, c.; Baand-
Rubanier, m. –**ière**, f. Baandvæver, c.
Rubanté, ée, a. besat med Baand.
Rubican, a. m. sort ell. brun med hvide Pletter (om Heste).
Rubicond, onde, a. (om Ansigtet) rød, kobberfarvet.
Rubis, m. Rubin; Blegn, Finne, c.
Rubrique, f. Rødkridt; røde Bogstaver; Rubrik; Opskrift, c.; * fa. List, c.
Ruche, f. Bikube, c.
Ruchée, f. en Bikubefuld.
Rucher, m. Bistade, n.
Rudanier, ière, a. grov, plump.
Rude, a. raa; haard, skarp, streng; tung, grov; besværlig; hæftig; ujevn stødende.
Rudenté, ée, a. T. forsynet med Stokke ell. Lister i Furerne ell. Rillerne.
Rudesse, f. Haardhed, Raahed, Skarp-

hed, Grovhed, c.
Rudiment, m. latinsk Grammatik for Begyndere. **Rudiments**, pl. Begyndelsesgrunde.
Rudoyer, v. a. begegne haardt, overfuse; holde haardt.
Rue, f. Gade, c.
Rue, f. Rude (Urt).
Ruelle, f. liden Gade, Stræde; Plads bag en Seng og Væggen; (Sovekammer).
Ruer, v. a. kaste, slynge; slaae. - v. n. slaae bag ud. **se —**, v. r. (**sur qc.**) kaste sig over.
Rugine, f. Beenfiil; Tandmeisel, c.
Ruginer, v. a. rense Been ell. Tænder med Filen.
Rugir, v. n. brøle.
Rugissant, ante, a. brølende.
Rugissement, m. Brølen, c.
Rugosité, f. Rynker (paa Huden).
Rugueux, a. rynket (f. E. om Huden).
Ruine, f. Forfald; Undergang, Ruin, c. **Ruines**, pl. Ruiner; Gruus.
Ruiner, v. a. forstyrre, ødelægge, ruinere. **se —**, v. r. ødelægges; ruinere sig; gaae til Grunde.
Ruineux, euse, a. brøstfældig, faldefærdig.
Ruinure, f. Skure, Udhuling, c.
Ruisseau, m. Bæk; Rendesteen, c.
Ruisseler, v. n. risle, rinde.
Rum, m. Rum, c.; Rummet, Lasten i et Skib.
Rumb, m. T. Vindstreg paa Compasset.
Rumeur, f. Larm, c.; Strig, Ry, Ytringer af den offentlige Mening (Oprør, Mistanke &c.).
Rumination, f. Drøvtygning, c.
Ruminer, v. a. drøvtygge; drøfte, eftertænke.
Ruptoire, m. ædsende Middel.
Rupture, f. Opbrydelse; Indbrud; Brud, n.; Rift; Brok; T. Farveblanding, c.
Rural, ale, a. landlig; angaaende Landvæsenet.
Ruse, f. List, Snedighed, c.; Knub.
Rusé, ée, a. listig, snedig.
Ruser, v. n. bruge List.
Rustaud, aude, a. & m. f. bondeagtig, grov; Stud, Knold.
Rusticité, f. Bondevæsen, n.; Grovhed, c.
Rustique, a. bondeagtig; landlig; plump; vild.
Rustiquer, v. a. T. opføre af grove Stene.
Rustre, a. & m. grov, plump; Stud, Tølper.
Rut, m. Brunst, Parretid, c.
Rutoir, v. **Routoir**.

S.

Sabbat, m. Sabbat; Hexedands; fiere Støi, c.
Sabine, f. Sevenbom, c.
Sable, m. Sand; Timeglas, n.
Sabler, v. a. bestrøe med Sand; drikke et Glas Viin ud i en Slurk.
Sableur, euse, a. sandet.
Sablier, m. Timeglas; Sandhuus, n.
Sablière, f. Sandgrav, c.; T. Fodstykke, n.
Sablon, m. fiint Sand, Skuresand, n.
Sablonner, v. a. skure med Sand.
Sablonneux, euse, a. sandig.
Sablonnier, m. Sandmand, som sælger Sand.
Sablonnière, f. Sandgrube, c.
Sabord, m. Stykport, c.
Sabot, m. Træsko; Hestehov; Top, c.
Saboter, v. n. spille Top.
Sabotier, m. Træskomager; een som gaaer med Træsko.
Sabre, m. Sabel, Kaarde, c.
Sabrenauder, Sabrenasser, v. a. fuske.
Sabrer, v. a. nedsable.
Sac, m. Sæk, Pose; Plyndring, c.; **— à ouvrage**, Strikkepung, c.
Saccade, f. Ryk med Tømmen; Ryk, n.; Irettesættelse, c.; **par —s**, i Stødetal, afbrudt.
Saccager, v. a. plyndre.
Sacerdoce, m. Præstedømme; Præsteembede, n.
Sacerdotal, ale, a. præstelig.
Sachée, f. Sækfuld, c.
Sachet, m. lille Sæk, Pose, c.
Sacoche, f. Reisetaske; Coureertaske, c.
Sacraire, m. lidet Tempel.
Sacramental, ale, Sacramentel, elle, a. sacramentalsk.
Sacre, m. Salving, Kroning, Indvielse, c.
Sacré, ée, a. hellig, helliget, indviet.
Sacrement, m. Sacramente, n.
Sacrer, v. a. salve, indvie. - v. n. fa. bande, sværge.

Sacrificateur, m. **-trice**, f. Offerpræst; Præstinde, c.
Sacrifice, m. Offer, n.; Opoffrelse, c.
Sacrifier, v. a. & n. offre; * opoffre.
Sacrilége, m. Vanhelligelse, c.; Kirkeran, n.; Kirkerøver; Gudsbespotter, c. - a. ugudelig.
Sacristain, m. Klokker, Degn, c.
Sacristie, f. Sacristi, n.
Safran, m. Safran, c.
Safrané, ée, a. safranguul; med Safran t.
Safraner, v. a. farve ell. lave med Safran.
Safre, m. Safler, Glasblaat, n.
Safre, a. graadig, træsen.
Sagacité, f. Skarpsindighed, c.
Sage, a. viis, klog, forstandig, sædelig, ærbar.
Sage-femme, f. Jordemoder, c.
Sagesse, f. Viisdom, Klogskab, c.
Sagette, f. Vandpiil, c.
Sagittaire, m. Stiernebilledet Skytten.
Sagou, m. Sago, c.; Sagogryn; Sagotræ, n.
Sagouin, m. liden Abe; sviinsk.
Saignant, ante, a. blodig, bløden̄de.
Saignée, f. Aareladning; Afledningsgrøft, c.
Saignement, m. Bløden, c.
Saigner, v. a. aarelade; aftappe; aflede. - v. n. bløde.
Saigneux, euse, a. blodig.
Saillant, ante, a. fremstaaende; levende, træffende.
Saillie, f. Spring; fremspringende Deel af en Bygning; * Hidsighed; Ubesindighed, c.; Indfald, n.; Raptus; Vittighed, c.
Saillir, v. n. fuse, springe frem, sprøite, sprude; staae frem. - v. a. (om Dyr) bespringe.
Sain, aine, a. sund, frisk.
Sain-doux, m. Svinefidt, n.
Saint, ainte, a. hellig. - m. Helgen.
Sainte-Barbe, f. T. Krudtkammer, Constabelskammer, n.
Sainteté, f. Hellighed, c.
Saisie, f. Arrest, c.; Beslag paa Gods, Indførsel, c.
Saisir, v. a. gribe, tage fat paa; lægge Beslag paa; belægge med Arrest; * opfatte, let begribe: overfalde, indtage. **se –**, v. r. (**être saisi**) betages, bevæges, forskrækkes; (**de qc.**) bemægtige sig.
Saisissant, ante, a. som overfalder; som giør Indførsel; pludselig.
Saisissement, m. Sindsbevægelse, Bestyrtelse, c.; – **de coeur**, Klemmelse, c.
Saison, f. Aarstid; rette Tid, c.
Salade, f. Salat, c.
Saladier, m. Salatfad, n.; Salatkurv, c.
Salage, m. Nedsaltning, c.
Salaire, m. Salarium, Løn.
Salaison, f. Nedsaltning; Saltmad; Saltetid, c.
Salamandre, f. Salamander, c.
Salant, a. m. salt, som indeholder Saltsole.
Salarier, v. a. p. u. salarere, lønne.
Salaud, aude, a. fa. sviinsk.
Sale, a. smudsig, skiden, ureen; hæslig.
Salé, m. saltet Kiød.
Salé, ée, p. & a. saltet; salt.
Saler, v. a. salte, nedsalte.
Saleron, m. Staal af et Saltkar.
Saleté, f. Ureenlighed, c.; Snavs, n.; Uanstændighed, c.; Svinerie; uhøvisk Snak.
Saleur, m. een som nedsalter.
Salicaire, f. Fredløs (Urt).
Salière, f. Saltkar, n.
Saligaud, aude, a. sviinsk, skidenfærdig.
Salignon, m. Saltskive, Saltklump, c.
Salin, ine, a. saltagtig.
Saline, f. saltet Kiød ell. Fisk; Saltværk, Saltsyderi, n.
Salique, a. f. **loi –**, den saliske Lov om de franske Kongers Arvefølge.
Salir, v. a. tilsøle, tilsmøre.
Salissant, ante, a. som let smudses.
Salisson, f. sviinsk Tøs.
Salissure, f. Snavs, n.; Smudsplet, c.
Salivation, f. Spyttesiod; Spyttekuur, c.
Salive, f. Spyt, n.
Salle, f. Sal; Sygestue, c.; **tenir –**, holde offentlig Dandse- og Fegteskole.
Salmigondis, m. Ragout af Kiødlevninger.
Saloir, m. Saltkar; Salttrug, n.

Salon, m. stor Sal; Salon, c.
Salope, a. svinsk, slusket, skiden paa sig.
Saloperie, f. Svinskhed, Ureenlighed, c.
Salorge, f. Saltmagasin, n.
Salpêtre, m. Salpeter, n.
Salpêtrier, m. Salpetersyder, c.
Salpêtrière, f. Salpetersyderi, n.; et
Hospital og Tugthuus i Paris.
Saltimbanque, m. Giøgler, Markt-
skriger, c.
Saluade, f. Hilsen, Compliment, c.
Salubre, a. sund, gavnlig for Sund-
heden. [heden.
Salubrité, f. Gavnlighed for Sund-
Saluer, v. a. hilse; salutere.
Salure, f. Salthed, c.
Salut, m. Vel, n.; Velfærd; Lyksalig-
hed; Hilsen, c.
Salutaire, a. helbredende, gavnlig.
Salutation, f. Hilsen; Reverents, c.
Salve, f. Salve [illegible] Geværer).
Salvé, m. T. Bøn til Jomfru Maria.
Samedi, m. Løverdag, c.
Sanctificateur, m. Helliggiører, c.
Sanctification, f. Helliggiørelse, c.
Sanctifier, v. a. hellige.
Sanction, f. Sanction, Stadfæstelse,
Anordning, c. [giøre, give Lovskraft.
Sanctionner, v. a. sanctionere, gyldig-
Sanctuaire, m. Helligdom; Sted i
Templet hvor Alteret staaer.
Sandal, m. Sandeltræ, n.
Sandale, f. Sandal, Saal, Munkesko, c.
Sandalier, m. Skomager som giør
Sandaler ell. Munkesko. [Operment.
Sandaraque, f. Sandrak, c.; rødt
Sang, m. Blod; * Slægtskab, n.
Sanglade, f. Rap, Pidskeslag, n.
Sanglant, ante, a. blodig; * smertelig,
fornærmelig. [baand, n.
Sangle, f. Belte, n.; Giord, c.; Drager-
Sangler, v. a. omgiorde, spænde Giord
om; – un coup etc., give et Slag.
se –, v. r. snøre sig.
Sanglier, m. Vildsviin, n.
Sanglot, m. (meest i pl.) Suk, Hulken.
Sangloter, v. n. sukke, hulke.
Sangsue, f. Blodigle; * Blodsuer, c.
Sanguin, ine, a. blodrig, sangvinsk;
blodfarvet; Blod-.
Sanguinaire, a. blodtørstig, grusom.
Sanguine, f. Blodsteen; Rødkridtsteen, c.
Sanguinole, f. Blodferskeu, c.
Sanguinolent, ente, a. blodig; blan-
det med Blod.
Sanie, f. Materie, Edder.
Sanieux, euse, a. som indeholder ell.
sætter Materie. [det ikke skeer.
Sans, prp. uden; – cela, – quoi, hvis
Sansculotte, m. n. c. Sansculot,
Buxeløs, c.
Sans-jupon, f. n. c. Kiolleløs, c.
Sansonnet, m. Stær, c.; liden Sma-
Santé, f. Sundhed, c. [krel.
Sapan, m. rødt Sandeltræ, n.
Sape, **Sappe**, f. T. en Muurs ꝛc.
Undergravning; Gang, Løbegrav.
Saper, **Sapper**, v. a. T. undergrave,
underminere.
Sapeur, **Sappeur**, m. Sapeur, c.
Saphir, m. Saphir (blaa Ædelsteen).
Sapin, m. Gran, c.
Sapine, f. Granplanke, c.
Sapinière, f. Granskov, c.
Saporifique, a. som giver Smag.
Saquebute, f. Basbasune, c.
Sarbacane, **Sarbatane**, f. Blæserør;
Talerør, n.
Sarcasme, m. Skose, bitter Spotteglose.
Sarcelle, f. Krikand, c.
Sarcler, v. a. luge.
Sarcloir, m. Lugejern, n.; Ryddehakke, c.
Sarclure, f. opluget Ukrud.
Sarcocèle, m. Kiødbrok, c. mi).
Sarcocolle, f. Kiødliim (Slags Gum-
Sarcome, m. Kiødgevæxt, c.
Sarcophage, m. Ligkiste af Steen.
Sardine, f. Sardelle, Brisling, c.
Sardoine, f. Sardonyx (Ædelsteen).
Sardonien, **Sardonique**, a. m. **ris –**,
sardonisk (krampagtig, tvungen) Latter.
Sarment, m. Viinranke, Viinrankeqvist, c.
Sarrasin, m. & a. **blé –**, Boghvede, c.
Sarrau, m. Kofte, Kittel, c.
Sart, m. Strandtang, n.
Sas, m. Haarsie; T. Sluseport, c.
Sasser, v. a. sie, sigte; * drøfte.
Sasset, m. lille Haarsie, c.

Sassoire, f. Træværk hvorved Vognen vendes.
Satan, m. Satan, Dievel, c.
Satanique, a. satanisk, diævelsk.
Satellite, m. Svend, bevæbnet Tiener; T. Drabant, Biplanet, c.
Satiété, f. Mæthed; Kiedsomhed, c.
Satin, m. Atlask, n.
Satinaire, m. Atlaskvæver, c.
Satiné, ée, a. atlaskagtig.
Satiner, v. a. væve som Atlask. - v. n. (om Blomster) ligne Atlask.
Satire, f. Satire, c.; Spotteskrift, n.
Satirique, a. satirisk, spottende.
Satiriser, v. a. spotte, persiflere, skrive Satirer.
Satisfaction, f. Tilfredshed, Fornøielse; Opreisning, Satisfaction, c.
Satisfactoire, a. fyldestgiørende.
Satisfaire, v. a. (q. qc.) fornøie, tilfredsstille, behage; betale; give Opreisning. - v. n. (à) fyldestgiøre, opfylde, efterkomme, svare til. **se –**, v. r. skaffe sig selv Opreisning; styre sin Lyst.
Satisfaisant, ante, a. fyldestgiørende, tilfredsstillende.
Saturation, f. T. Mættelse, c.
Saturé, ée, p. & a. mæt; kied af.
Satyre, m. Satyr, Skovgud, c.
Sauce, f. Sauce, Dyppelse, c.
Saucer, v. a. dyppe i Sauce; komme Sauce paa; * q. irettesætte.
Saucière, f. Sauceskaal, c.
Saucisse, f. Medisterpølse, c.
Saucisson, m. Kiødpølse; Rullepølse, c.; T. Krudtrør, n.
Sauf, auve, a. heel og holden, uskadt.
Sauf, prp. uskadt, uden Skade; med Betingelse ell. Forbehold; undtagen.
Sauf-conduit, m. Leidebrev, n.
Sauge, f. Salvie, c. [agtig.
Saugrenu, ue, a. urimelig, dum, nar-
Saule, m. Piletræ, n.
Saumache, Saumâtre, a. **eau –**, Brakvand, n.
Saumon, m. Lax; Klump Metal.
Saumoné, ée, a. **truite –e**, Laxforelle, c.
Saumure, f. Lage, Saltlage, c.

Saunage, m. Salthandel, c.
Sauner, v. a. koge Salt, tillave Salt.
Saunerie, f. Saltsyderi, Saltværk, n.
Saunier, m. Saltsyder; Salthandler, c.
Saunière, f. stort Saltkar af Træ.
Saupoudrer, v. a. bestrøe med Salt; * udspække, blande. [–, røget Sild.
Saure, Sauret, a. brunguul; **hareng**
Saurer, v. a. røge Sild.
Saussaie, f. Lund af Piletræer. [fald, n.
Saut, m. Spring; Sæt; Fald; Vand-
Sauter, v. n. & a. springe, hoppe, springe i Luften. [i et Klaveer.
Sautereau, m. lille Springer; Tangent
Sauterelle, f. Græshoppe; Vinkel-
Sauteur, m. Springer, c. [maaler, c.
Sautiller, v. n. hoppe.
Sauvage, a. vild; øde; folkesky.
Sauvage, Sauvement, m. Biergning; Biergeløn, c.
Sauvageon, m. vil[illegible]ung Stamme.
Sauvagin, ine, a. vild, som Vildt; **sentir le –**, smage ell. lugte af Vildt.
Sauvagine, f. Vandfugle, Havfugle.
Sauvegarde, f. Beskyttelse; Sikkerhedsvagt, c.
Sauver, v. a. redde, frelse; bevare; fritage for. **se –**, v. r. redde sig, undløbe; frelse sin Siæl; **(sur qc.)** holde sig skadesløs for.
Sauvetage, m. Biergning, c.
Sauveté, f. Sikkerhed, sikkert Sted.
Sauveur, m. Befrier, Frelser, c.
Savant, ante, a. lærd, en Lærd.
Savate, f. gammel Sko; Brevdrager, c.
Savaterie, f. Sted hvor gamle Skoe sælges.
Saveter, v. a. fa. forfuske, rakke til.
Savetier, f. Skoflikker; Fusker, c.
Saveur, f. Smag, c.
Savoir, v. a. vide, kiende, kunne, forstaae; erfare. - ad. (ell. **à –, c'est à –**) nemlig; dersom kun; det er endnu et Spørgsmaal. - m. Lærdom, Kundskaber.
Savoir-faire, m. Duelighed, Dygtighed, Snildhed, c. [maade, c.
Savoir-vivre, m. klog Opførsel, Leve-
Savon, m. Sæbe, c.

Savonnage, m. Sæbevask, Indsæbning, c.; Sæbevand, n. [Sæbe.
Savonner, v. a. indsæbe, vaske med
Savonnerie, f. Sæbesyderi, n. [c.
Savonnette, f. Sæbekugle; Plettekugle,
Savonneux, euse, a. sæbeagtig. [n.
Savonnier, m. Sæbesyder, c.; Sæbetræ,
Savourer, v. a. smage, smage paa; langsomt nyde. [kank, c.
Savouret, m. Marvbeen, n.; Svine-
Savoureux, euse, a. velsmagende.
Scabellon, m. høit Fodstykke, Postament, n.
Scabieux, euse, a. skabet.
Scabreux, euse, a. ujevn, knudret; * farlig, vanskelig.
Scalène, a. uligesidet.
Scalper, v. a. scalpere. [Uvillie, c.
Scandale, m. Scandal, Forargelse;
Scandaleux, euse, a. scandaløs, forargelig.
Scandaliser, v. a. forarge, giøre Opsigt. **se —**, v. r. stødes, vredes over.
Scander, v. a. T. scandere (Vers).
Scapulaire, m. Scapulier, Messehagel, c.
Scarabée, m. Torbist, Skarnbasse, c.
Scaramouche, m. Scaramuz, forklædt Hanswurst.
Scarificateur, m. Kopsættejern, n.
Scarification, f. Kopsætning, c.
Scarifier, v. a. kopsætte.
Scarlatine, a. f. **fièvre —**, Skarlagensfeber, c. [ling, c.
Sceau, m. Segl; Signet, n.; Forseg-
Scel, v. **Sceau.**
Scélérat, ate, a. ugudelig, skarnagtig, nederdrægtig. — m. Skurk, Niding, c.
Scélératesse, f. Ondskab; Nidingsdaad; Forvorpenhed, c.
Scellé, m. Rettens Segl, Forsegling.
Scellement, m. Binding; Props Tilbegning, c.
Sceller, v. a. forsegle, besegle, sætte Segl for; støde Klammere fast i en Muur. [trin, n.
Scène, f. Skueplads; Scene, c.; Op-
Scénique, a. scenisk; theatralsk.
Scepticisme, m. skeptisk Philosofi; Tvivlesyge, c.
Sceptique, a. skeptisk; tvivlende.
Sceptre, m. Scepter, n.
Schelling, m. Skilling, c.
Schismatique, a. frafalden, utro.
Schisme, m. Frafald, n.; Adskillelse,
Schiste, m. Skifer, c. [Strid, c.
Sciage, m. Savning, c.; **bois de —**, savede Brædder.
Sciatérique, f. Konst at giøre Solskiver. - a. **cadran —**, Solskive, c.
Sciatique, f. & a. **goutte —**, Lende-
Scie, f. Sav, c. [verk.
Sciemment, ad. forsætlig, med Vidende.
Science, f. Viden; Kundskab, Videnskab, c.
Scientifique, a. videnskabelig, lærd.
Scier, v. a. save, skiære; meie. - v. n. roe tilbage. [**long**, Brædesanger, c.
Scieur, m. Savskiærer; Meier, c.; **— de**
Scille, f. Skilløg, c.
Scintiller, v. n. funkle, tindre.
Scion, m. Skud paa Træer.
Scissile, a. som let kan kløves.
Scission, f. Split, Adskillelse, c.
Scissure, f. Sprække, Rift, c.
Sciure, f. Savspaaner.
Scolastique, a. skolastisk. - f. skolastisk Theologi. - m. Skolastiker, c.
Scoliaste, m. Scholiast, Forklarer, c.
Scotie, f. & m. Anmærkning, Forkla-
Scorbut, m. Skiørbug, c. [ring, c.
Scorbutique, a. skiørbutisk.
Scorie, f. Ureenlighed, Metalskum, n.
Scorifier, v. a. renske fra Metalskum.
Scorpion, m. Skorpion, c.
Scorsonère, Scorzonnère, m. Skorzonerrod, c.
Scribe, m. Skriver; Skriftlog, c.
Scrofulaire, Scrophulaire, f. Bruun-
Scrofules, f. pl. Kiertler. [rod, c.
Scrofuleux, euse, a. fuld af Kiertler, kropagtig.
Scrotum, m. Testikelpung, c.
Scrupule, m. Skrupel (Vægt); Samvittighedsskrupel, Tvivl, Betænkelighed, c.
Scrupuleux, euse, a. samvittighedsfuld, meget nøiagtig.
Scrutateur, m. Grandsker; Stemmesamler, c.

Scruter, v. a. n. c. udgrandske, undersøge. [Seddel.
Scrutin, m. Valgstemme ved Kugle ell.
Sculpter, v. a. udhugge, udskiære i Steen &c.
Sculpteur, m. Billedhugger, c.
Sculpture, f. Skulptur; Billedhuggerkonst, c.
Scurrilité, f. grov Skiemt.
Se, pr. sig. [son, Forsamling, c.
Séance, f. Sidden, c.; Sæde, n.; Ses-
Séant, ante, a. siddende; som holder Forsamlinger; som klæder godt, sømmelig. - m. **en** ell. **sur son** -, siddende opreist.
Seau, m. Spand, Vandspand, c.
Sec, sèche, a. tør; tørret, fortørret; mager, haard, [illegible]; **pain** -, haart Brød; **argent** -, rede Penge. - m. det Tørre; tørt Foder. - ad. tørt; haart; **à** -, tørt; uden Vand.
Sécante, f. T. Secant, Skiærelinie, c.
Sèche, f. Blæksprutte, c.
Sécher, v. a. tørre, udtørre. - v. n. & **se** -, v. r. tørres, fortørres.
Sécheresse, f. Tørhed, Tørke, c.
Sécherie, f. Tørreplads, c.
Sécheron, m. tør Eng, c.
Séchoir, m. Bræt at tørre paa; Tørreplads, Tørreovn, c.
Second, onde, a. anden. - m. den Anden; Secundant; anden Sal.
Secondaire, a. underordnet, Bi-.
Seconde, f. Sekund, c.
Secondement, ad. for det andet.
Seconder, v. a. staae bi, hielpe, secundere. [c.
Secouement, m. Rysten, Skumplen,
Secouer, v. a. ryste, skumple; ryste af; (q.) ilde medtage.
Secourable, a. behielpelig; tienstfærdig; som kan hielpes. [staae bi; undsætte.
Secourir, v. a. hielpe, komme til Hielp,
Secours, m. Hielp, Bistand; Undsætning, c.; Hielpetropper.
Secousse, f. Rystelse, Stødden, Skumplen, c.; Stød, n.
Secret, ète, a. hemmelig, lønlig; taus.
Secret, m. Hemmelighed; Taushed; hemmelig Springfieder, c.; **en** -, ad. hemmeligen. [Skriverbord, -pult, n.
Secrétaire, m. Secretair, Skriver, c.;
Secrétariat, m. en Secretairs Post.
Secrétion, f. Afsondring, c.
Sectaire, m. p. u. Tilhænger af en Sect.
Sectateur, m. Tilhænger, c.
Secte, f. Sect, c.
Secteur, m. (- **de cercle**) T. Udsnit.
Section, f. Snit; Giennemsnit; Afsnit, n.; Afdeling, Section, c.; o. c. Qvarteer af en By. [en Sect; Deeltager, c.
Sectionnaire, m. n. e. Tilhænger af
Séculaire, a. hundredaarig.
Séculariser, v. a. giøre verdslig.
Sécularité, f. verdslig Stand.
Séculier, ère, a. verdslig.
Sécurité, f. Sikkerhed, Tryghed, c.
Sédatif, ive, a. T. smertestillende.
Sédentaire, a. som sidder meget; siddende; som holder sig hiemme.
Sédiment, m. Bundfald, n.
Séditieux, euse, a. oprørsk.
Sédition, f. Oprør, n.; Opstand, c.
Séducteur, m. **-trice**, f. Forfører. - a. forførende.
Séduction, f. Forførelse, c.
Séduire, v. a. forføre, forlede.
Séduisant, ante, a. forførisk.
Segment, m. T. Cirkels Afsnit.
Seigle, m. Rug, c. [fornem Herre, c.
Seigneur, m. Herre; befalende Herre;
Seigneuriage, m. T. Myntskat, c.
Seigneurial, ale, a. herskabelig.
Seigneurie, f. Herskab, n.; Herlighed
Seime, f. Hornkløft, c. (Titel).
Sein, m. Barm, c.; Bryst, Skiød, n.; Hiertet, Midten.
Seing, m. egenhændig Underskrift.
Seizaine, f. Strikke til Indpakning.
Seize, a. sexten; sextende; Sedez.
Seizième, a. sextende; sextende Dag; Sextendeel.
Séjour, m. Ophold; Opholdssted, n.
Séjourner, v. n. opholde sig etsteds.
Sel, m. Salt, n. [Stolegang, c.
Selle, f. Skammel; Natstol; Sadel;
Seller, v. a. sadle. **se** -, v. r. (om Jorden) udtørres, blive haard.

Sellerie, f. Sadelkammer, n.
Sellette, f. lav Stol; lille Skammel; **tenir q. sur la —**, fritte een ud.
Sellier, m. Sadelmager, c.
Selon, prp. efter, ifølge. - ad. **c'est —**, efter Sagens Beskaffenhed. - conj. **— que**, eftersom, forsaavidtsom.
Semailles, f. pl. Sæd, Frø; Saaening, Sædetid. [Arbeide.
Semaine, f. Uge; Ugeløn, c.; en Uges
Semainier, m. **-ière**, f. Munk, Nonne, hvis Uge det er at forrette Tjenesten.
Semblable, a. lig, lignende, ligedan.
Semblant, m. Skin, Udseende, n.; **faire — (de)**, anstille sig som.
Sembler, v. n. synes, lade som, tykkes.
Semelle, f. Saale, c.; **battre la —**, vandre, stryge omkring.
Semence, f. Sæd, Frø; **— de perles**, mindste Perler.
Semer, v. a. saae, besaae; udstrøe.
Semestre, a. halvaarig, Halvaars. - m. halvt Aar; halvt Aars Tieneste; Orlov. [halvt Aar.
Semestrier, m. Permitteret paa et
Semeur, m. Sædemand, c.
Semillant, ante, a. (om Børn) livlig, urolig, vilter.
Séminaire, m. Seminarium, n.
Séminariste, m. Seminarist, c.
Semoir, m. Saaepose; Saaemaskine, c.
Semonce, f. Invitation; Formaning, Irettesættelse, c.
Semoncer, v. a. irettesætte.
Semoule, f. Slags smaa Nudler.
Sempiternel, elle, a. stedsevarende, [evindelig.
Sénat, m. Raad, Senat.
Sénateur, m. Senator, Raadsherre, c.
Sénatorien, enne, a. af Raadsherreslægt.
Sénatrice, f. Raadsherrens Frue.
Sénatus-consulte, m. Raadsbeslut- [ning, c.
Senau, m. Snav (Skib).
Séné, m. Sennesbusk; Sennesblade.
Sénéchal, m. Seneschal, Landshøvding, Landfoged.
Sénéchaussée, f. Landfogderi, n.
Seneçon, m. Korsurt, c.
Sénévé, m. Sennepskorn; Sennop.

Senieur, m. Senior, Ældste, c.
Sens, m. Sands; Mening; Forstand; Betydning; Side, Maade, c.
Sensation, f. sandselig Fornemmelse; Sensation, Opsigt, c.
Sensé, ée, a. forstandig, fornuftig, klog.
Sensément, ad. fornuftigen.
Sensibilité, f. Følelse; Følsomhed; Ømfindtlighed, c. [ansfindtlig.
Sensible, a. følelig, mærkelig; følsom,
Sensiblerie, f. n. o. Føleri, n.
Sensitif, ive, a. som kan føle, følelig, sandselig.
Sensitive, f. følsom Mimose, c.
Sensualité, f. Sandselighed; sandselig Lyst.
Sensuel, elle, a. sandselig, vellystig.
Sentence, f. Sentents, c.; Tankesprog, n.; Dom, c.
Sentencier, v. a. & n. T. domme.
Sentencieux, euse, a. lærerig, fuld af Sententser. [lugtende Sager.
Senteur, f. Lugt; **Senteurs**, pl. vel-
Sentier, m. Sti, Fodsti, c.
Sentiment, m. Fornemmelse; Sands for; Følelse, c.; Sindelag, n.; Mening, c. [som.
Sentimental, ale, a. sentimental, føl-
Sentine, f. nederste Rum i Skibet.
Sentinelle, f. Skildvagt, c.
Sentir, v. a. & n. føle, fornemme, mærke; bemærke; lugte, smage (af); see ud til at være. **se —**, v. r. føle sig, befinde sig; **(de qc.)** spore, mærke til.
Seoir, v. n. sidde, klæde, passe sig.
Séparable, a. adskillelig.
Séparation, f. Adskillelse; Skilsmisse; Skillevæg, c. [fra Religionen.
Séparatiste, m. Separatist, afvigende
Séparément, ad. særskilt, for sig.
Séparer, v. a. skille, adskille, skielne, skille fra; dele, afdele. **se —**, v. r. dele sig; skilles ad. [vende Dag &c.
Sept, a. syv. - m. Syv; Syvende; sy-
Septante, a. halvfierdsindstyve.
Septembre, m. September, c.
Septénaire, a. m. syvende Tal.
Septennal, ale, a. syvaarig.
Septentrion, m. Nord, Norden.

Septentrional, ale, a. nordlig.
Septième, a. syvende. - m. syvende Deel; syvende Dag &c.
Septièmement, ad. for det syvende.
Septuagénaire, a. & m. halvfierdsindstyveaarig.
Septuagésime, f. Søndagen Septuagesima.
Septuple, a. syvfoldig.
Sépulcral, ale, a. som til Graven; Grav-, Liig-.
Sépulcre, m. Grav, c.; Gravsted, n.
Sépulture, f. Begravelse, c.; Gravsted, n.
Sequelle, f. fa. Følgeskab, Slæng, n.
Séquestration, f. Seqvestrering, c.
Séquestre, m. Seqvester (den, hos hvilken noget lægges i Forvaring); seqvestreret Ting.
Séquestrer, v. a. seqvestrere, give i Forvaring; fierne, skaffe tilside. **se —,** v. r. afsondre sig.
Sequin, m. Zechine (Guldmynt).
Sérail, m. Serail, n.
Seran, m. Hegle, c.
Serancer, v. a. hegle.
Séraphin, m. Seraph, c.
Séraphique, a. seraphisk, englelig.
Serdeau, m. Tiener ved Taffel; Pagesal; Kiøkkenstue, c.
Serein, m. Aftendug, c.
Serein, eine, a. klar, reen, blid.
Sérénade, f. Serenade, Natmusik, c.
Sérénissime, a. Durchlauchtig.
Sérénité, f. Klarhed; Blidhed; Durchlauchtighed, c.
Séreux, euse, a. vandet (om Blod &c.).
Serf, serve, a. Livegen, Borned.
Serfouette, f. Ruddehakke, c.
Serfouetter, Serfouir, v. a. hakke, omhakke, rydde.
Serge, m. Sars, n. (Tøi).
Sergent, m. Sergent; Underofficeer; Raadstuetiener, c.
Sergenter, v. a. sende Raadstuetienere til een; * pine, plage.
Sergenterie, f. Raadstuetieners Embede.
Serger, Sergier, m. Sarsvæver, c.
Sergerie, Sergetterie, f. Sarsmanufactur, n.
Sergette, f. Slags tyndt Sars.
Série, f. Rad, Række; n. c. Følge, c.
Sérieux, euse, a. alvorlig; vigtig. - Alvorlighed, c.
Serin, m. Sisgen, c.; **— de Canarie,** Kanariefugl, c.
Serine, f. Hunnen af Sisgener.
Serinette, f. Fugleorgel, n.
Seringat, m. vild Jasmin.
Seringue, f. Sprøite, c.
Seringuer, v. a. sprøite.
Serment, m. Eed; Sværgen, c.
Sermenté, ée, a. eedsvoren.
Sermon, m. Prædiken, c.
Sermonnaire, m. Postil, c.
Sermonner, v. n. fa. præke, præke for een; skuddre.
Sérosité, f. Karp, vandagtig Vædske i Blodet.
Serpe, f. Havekniv; Faskinkniv, c.
Serpent, m. Slange; Serpent; een som blæser Serpent.
Serpentaire, f. Slangerød, c.
Serpenteau, m. ung Slange; Fyrværks-Sværmer, c.
Serpenter, v. n. slynge sig, skyde Bugter.
Serpentin, m. krumt Rør paa en Brænderviinspande.
Serpentine, f. Serpentinsteen; Slangetunge (Urt).
Serpette, f. Viingaardsmands Kniv.
Serpillière, f. Paklærred, n.
Serpolet, m. vild Thimian, c.
Serrage, m. et Skibs indvendige Klædning.
Serre, f. Klo; Krebsklo, c.; Drivhuus, n.; Drueperssning, c.
Serré, ée, p. & a. trykket, indelukt, sammentrængt, strammet, klemmet, forstoppet, haardt bundet, snevert, bespændt, i Knibe, kort, tæt; tavs; paaholden, karrig. - ad. fa. stærkt, meget, tæt, frækt; **jouer —,** spille forsigtigt.
Serre-bras, m. Armbind, n.
Serre-file, m. sidste Geled; Agtermand i bageste Geled.
Serrement, m. Sammentrykning; **— de main,** Haandtryk, n.; **— de coeur,** Hierteklemsel, c.
Serrément, ad. tæt sammentrængt; * knapt, nøie.
Serre-papiers, m. Kasse ell. Kammer til Papirer; Papirtvinger.

Serre-pouces, m. Tommeskrue, c.
Serrer, v. a. binde sammen, trække fast til, sammentrykke, trykke, presse, klemme; forstoppe (Livet); trække ind, indslutte; skrive tættere; slutte Geléderne; **– q. de près**, tæt forfølge een. [c.
Serre-tête, m. Hovedbind, n.; Nathue,
Serrure, f. Laas, c.
Serrurerie, f. Laasesmedsarbeide; Laase; Laasesmedshaandværk, n.
Serrurier, m. Laasesmed, Kleinsmed, c.
Sertir, v. a. indfatte (en Ædelsteen).
Sertissure, f. (Ædelsteens) Indfatning, [c.
Serum, m. Blodvand, n.
Servage, m. p. n. Bornedskab, n.
Servant, a. m. tienende, som har Tieneste ell. Opvartning.
Servante, f. Tienestepige; Tienerinde, c.
Serviable, a. tienstfærdig.
Service, m. Tieneste; Gudstieneste; Krigstieneste; Betiening, Bistand; Anretning, c.; Sæt, Bordtøi, Service.
Serviette, f. Serviet, Salveet, c.
Servile, a. servil, slavisk, trælagtig; lumpen.
Servir, v. a. & n. tiene; betiene; varte op; dække Bord; rette an, lægge for; **(de qc.)** tiene til ell. i Stedet for; **(à qc.)** være tienlig til. **se –**, v. r. **(de qc.)** betiene sig af en Ting. [ter, c.
Serviteur, m. Tiener, Betient, Opvarter,
Servitude, f. Trældom, Livegenskab; Tvang; T. Hæftelse, Servitut.
Session, f. Session, Forsamling, c.
Seton, m. Haarsnor, c.
Seuil, m. Dørtærskel; Tærskel, c.
Seul, eule, a. ene, allene, eneste; enkelt; blot.
Seulement, ad. blot, kun; **pas –**, ei engang.
Seulet, ette, a. ene, allene.
Sève, f. Saft af Planter; Kraft af Vinen; Fynd.
Sévère, a. streng, haard, alvorlig.
Sévérité, f. Strenghed, Haardhed, c.
Sévices, m. pl. Mishandling, Haardhed mod Hustrue ell. Børn.
Sévir, v. n. **(contre q.)** behandle strengt ell. haardt.
Sevrer, v. a. afvænne et Barn; tage fra Moderen; skiære Vinper af; * **q. de qc.** skille een ved. **se –**, v. r. **de qc.** vænne sig af med.
Sexagénaire, a. tredsindstyveaarig.
Sexagésime, f. anden Søndag før Fastelavn.
Sexe, m. Kiøn; Qvindekiønnet.
Sextuple, a. sexfold. [Kiøns.
Sexuel, elle, a. som betegner Kiønnet;
Si, conj. naar, hvis, dersom, om; **– bien que**, saa at.
Sicaire, m. u. c. Snigmorder, Bandit, c.
Siccité, f. Tørhed, c.
Sidéral, ale, a. Stierne-.
Siècle, m. Aarhundrede, Seculum, n.; Tidsalder, c.
Siége, m. Stol, c.; Sæde, n.; Jurisdiction; Domstol; Beleiring, c.
Siéger, v. n. sidde, regiere; **– dans les conseils**, have Sæde i Raadet.
Sien, enne, pr. sin, sit; hans, hendes.
Sieste, f. Middagsro, c.
Sieur, m. Herre, c.; **un –**, en vis.
Sifflant, ante, a. pibende, hvidslende.
Sifflement, m. Hvislen, Piben; Hyssen, c.
Siffler, v. a. & n. pibe, fløite, hvæse, suse, hvisle, hysse; (q.) indblæse een hvad han skal sige ꝛc.; udpibe.
Sifflet, m. Pibe, c.; fa. Luftrør, n.; Strube, c.; **(coup de –)** Udpiben, c.
Siffleur, m. een som piber, fløiter, hysser ꝛc.
Sigillée, a. f. **terre –**, Bolus, Fidtleer.
Sigisbée, m. Galan, c.
Signal, m. Tegn, Løsen, Signal, n.
Signalé, ée, a. beskreven; mærkelig, udmærket.
Signalement, m. Beskrivelse, Betegning af et Menneske.
Signaler, v. a. beskrive (efter Udvortes); vise (ved Gierning); betegne, bebude, vise, udmærke. **se –**, v. r. **(par qc.)** vise sig med noget, udmærke sig ved.
Signataire, m. den som underskriver.
Signature, f. Underskrift; Signatur, c.
Signe, m. Tegn, Mærke, Kiendemærke; Vink, n.

Signer, v. a. undertegne, underskrive, betegne.
Signifiant, ante, a. betegnende, betydende, tydelig, eftertrykkelig.
Significatif, ive, a. betydende, udtryksfuld. [heise, c.
Signification, f. Betydning; Tilkjendegivelse,
Signifier, v. a. betyde, tilkjendegive, anmelde.
Silence, m. Taushed; Stilhed, c.
Silencieux, euse, a. stille, taus.
Silex, m. Flintesteen, c. [c.
Silhouette, f. Silhouet, Skyggetegning,
Silique, f. Bælg, Frøhuus, n.
Sillage, m. Kjølvand, Spor, Skibs Fart.
Siller, v. n. seile, skyde Fart.
Sillet, m. Stol paa en Fiolin &c.
Sillon, m. Fure, c.; Spor, n.; Rynke, c.
Sillonner, v. a. fure, pløie, rynke.
Simagrée, f. fa. Affectation, Grimase, c.
Simarre, f. Kjole med Slæb; Slags vid Overkjole, Slaabrok.
Simbleau, m. Cirkelsnor, c.
Similaire, a. eensartet, ligedan.
Similitude, f. p. u. Lighed, Lignelse, c.
Similor, m. Similor; (Blanding af Kobber og Tin). [Embeder.
Simonie, f. Aager med geistlige Ting,
Simple, a. enkelt; simpel; ene, eneste, blot; gemeen; slet og ret, ligefrem; jevn; tarvelig; enfoldig. - m. det Enkelte: **Simples**, pl. enkelte Lægemidler.
Simplicité, f. Enkelthed; Enfoldighed, c. [tydeligere.
Simplifier, v. a. gjøre mere simpelt,
Simulacre, m. Afgudsbillede; Billede, n.
Simulation, f. Forstillelse, c.
Simuler, v. a. skrømte, lade som, forstille, foregive.
Simultané, ée, a. samtidig, paa een Tid,
Sinapisme, m. T. Sennopsplaster, n.
Sincère, a. oprigtig, redelig.
Sincérité, f. Oprigtighed, c.
Sinciput, m. T. Forhoved, n.
Sindon, m. Bæle af Charpi; Christi Svededug. [snabel, c.
Singe, m. Abe; Bippe, Kran; Elefant-
Singer, v. a. efterabe.
Singerie, f. Abespil, Narrestreger.
se **Singulariser**, v. r. udmærke sig ved Særheder. [hed, c.
Singularité, f. Besynderlighed, Sær-
Singulier, ière, a. besynderlig, sielden, sær. - m. el. a. **nombre** –, Enkeltal, Singularis.
Singulièrement, ad. særdeles, fornemmeligen, især; underligt.
Sinistre, a. ulykkelig, uheldig, ond, slem.
Sinon, ad. dersom ikke, undtagen at; ellers; – **que**, det være da.
Sinueux, euse, a. krum, bugtet, bugtet.
Sinuosité, f. Krumning, Bugt, c.
Siphon, m. Hævert; Vandhvirvel, c.
Sire, m. (Herre); Sire, Majestæt (Titel).
Sirène, f. Sirene, Havfrue; * Fruentimmer, [forførerske, c
Sirop, m. Sirop, c.
Siroter, v. n. & a. fa. drikke langsomt.
Sirtes, f. pl. Sandbanker.
Sis, sise, a. liggende, beliggende.
Sison, m. Vandpetersille, c. [made.
Sister, v. a. T. stævne. **se** –, v. r.
Site, m. Beliggenhed, Egn, c.
Sitôt-que, conj. saa snart som.
Situation, f. Beliggenhed, Stilling; * Forfatning; Situation, c.
Situé, ée, p. & a. stillet, beliggende.
Situer, v. a. stille, anlægge.
Six, a. sex. - m. Sex, Sextal; Sexer; Siette; sjette Dag &c.
Sixain, m. halvt Dusin; Digt af sex Vers; sex Spil Kort.
Sixième, a. m. sjette. - m. Siettedeel; sjette Klasse; Sextener; Sextaner.
Sixièmement, ad. for det sjette.
Sixte, f. T. sjette Tone.
Smaragdin, ine, a. smaragdfarvet.
Smille, f. tvespidset Muurhammer, c.
Sobre, a. ædru, maadelig, tarvelig; * beskeden. [c.
Sobriété, f. Ædruelighed; Tarvelighed,
Sobriquet, m. Øgenavn, n.
Soc, m. (– **de charrue**) Langjern, Plovjern, n.
Sociabilité, f. Selskabelighed, c.
Sociable, a. selskabelig. [fundet.
Social, ale, a. social, angaaende Sam-
Sociétaire, m. n. a. Medlem af et Selskab.

Société, f. Selskab, Samfund, n.
Socle, m. Sokkel, c.; Fodstykke, n.; Stenefod, c. [Lystspil.
Socque, m. Munkes Træsko; lav Sko;
Sodomie, f. Sodomiteri, n.
Sodomite, m. Sodomit, c.
Soeur, f. Søster; Nonne, c.
Sofa, Sopha, m. Sofa, c.
Soffite, m. Slags Plafond.
Soi, pr. sig; **soi-disant**, a. m. saakaldt, foregiven. [Haar paa flere Dyr.
Soie, f. Silke, c.; Svinebørster; lange
Soif, f. Tørst; * Begjerlighed, c.
Soigner, v. a. & n. besørge, pleie, røgte; bære Omhu for. [som.
Soigneux, euse, a. omhyggelig, agt-
Soin, m. Omsorg, Pleie, Omhu, c.
Soins, pl. Bekymringer; * Opmærk-
Soir, m. Aften, c. [somheder.
Soirée, f. Aftenstund, Aften; Aftenunderholdning, c.
Soixantaine, f. Antal af tredsindstyve.
Soixante, a. tredsindstyve.
Soixanter, v. a. gjøre en Tredsindstyver (i Piquet).
Soixantième, a. tredsindstyvende. - tredsindstyvende Deel.
Sol, m. Jordbund, Jord, Grund, c.
Solaire, a. som hører til Solen, Sol-; **cadran** –, Solskive, c.
Solandres, f. pl. Raspe (Hestesygdom).
Solanum, m. Natskygge (Plante).
Solbatu, ue, a. (om Heste) som har Skade under Foden.
Soldat, m. Soldat, c. - a. m. krigersk.
Soldatesque, f. Soldater, Krigsfolk. - a. krigersk.
Solde, f. Sold, Lønning, c.; T. Saldo, c.
Sole, f. Agerland, n.; Saale, c.; Fodstykke, n.; Tunge (Fisk).
Solecisme, m. Sprogfeil, c.
Soleil, m. Sol, c. [len, tys.
Soleillé, ée, a. n. c. beskinnet af So-
Solennel, elle, a. høitidelig, festlig.
Solenniser, v. a. høitideligholde, feire.
Solennité, f. Høitidelighed; Formalitet, c. [derne i Sangen).
Solfier, v. n. solfeggere (nævne No-
Solidaire, a. solidarisk, gjensidig caveret, een for alle og alle for een.
Solide, a. solid, fast, tæt, stærk, varig; * sand, ægte, grundig; fat. - m. fast Legeme. [dighed; Grundighed &c.
Solidité, f. Soliditet, Fasthed, Bestan-
Soliloque, m. Enetale, c.
Solitaire, a. eensom; **ver** –, Bændelorm, c. - m. Eremit; enkelt indfattet Ædelsteen.
Solitude, f. Eensomhed, Ørk, c.
Solive, f. Bielke, c.
Soliveau, m. liden Bielke.
Sollicitation, f. Tilskyndelse, Driven; Ansøgning, Begjering; Fristelse; Sags Anbefaling hos Dommeren.
Solliciter, v. a. tilskynde; (q.) anmode een; bede, anholde; qc. drive, drive paa; anbefale en Sag hos Dommeren.
Solliciteur, m. **–euse**, f. Sollicitant, een som anholder, driver &c.
Sollicitude, f. Sorg, Bekymring, c.
Solmisier, v. **Solfier**.
Solstice, m. Solhverv, n. [hverv.
Solsticial, ale, a. som hører til Sol-
Soluble, a. opløselig.
Solution, f. Opløsning, c.
Solvabilité, f. Evne at betale.
Solvable, a. betalelig; som har Evne at betale. [sørgelig.
Sombre, a. mørk, dunkel; * sørgmodig,
Sombrer, v. n. kantre, kuldseile.
Sommage, m. Hoveri med Heste.
Sommail, m. Grund i Søen, usikkert Dyb. [Indhold.
Sommaire, a. summarisk. - m. kort
Sommation, f. (Rettens) Opfordring; Indstævning; Opsummering, c.
Somme, f. (et Lastdyrs) Byrde, Dragt; Sum, c.; Beløb, kort Begreb, n.; **bête de** –, Lastdyr, Pakhest.
Somme, m. Blund, Søvn.
Sommeil, m. Søvn; Søvnighed, c.
Sommeiller, v. n. slumre, blunde; ligge i Søvn; blive søvnig ell. uvirksom.
Sommelier, m. **–ière**, f. Kjøkkenmester, Kieldermester; Huusholderske, c.
Sommellerie, f. Kieldermester-Embede, n. [men; opfordre, mane, tilholde.
Sommer, v. a. summere, regne sam-

Sommet, m. Top, Spidse; Isse; T. Støvstengel, c.
Sommier, m. Lastdyr, n.; Arbeids-, Pakhest; Madratse af Krølhaar; Underlagsbielke; Bindkasse i et Orgel; Hovedbog, c.
Sommité, f. øverste ell. yderste Spidse.
Somnambule, m. & f. Søvngiænger, Nattevandrer, c.
Somptuaire, a. f. **loi –**, Lov som indskrænker Overdaad. [overdaadig.
Somptueux, euse, a. prægtig, kostbar,
Somptuosité, f. Kostbarhed, Pragt,
Son, sa, pr. sin, hans. [Luxus, c.
Son, m. Lyd, Tone, Klang; Klid, c.
Sonate, f. Sonate, c.
Sonde, f. Dybslod, n.; Søger; Sonde, c.
Sonder, v. n. sondere, søge; lodde; * prøve, undersøge.
Songe, m. Drøm, c. [bler, c.
Songe-creux, m. fa. Drømmer, Gru-
Songe-malice, m. en Skadefro.
Songer, v. n. (**de qc.**) drømme om noget; (**à qc.**) tænke, være betænkt paa.
Songeur, m. Drømmer; Grubler, c.
Sonica, ad. * just tilpas.
Sonnaille, f. Bielde, Klokke paa Dyr.
Sonnailler, m. Klokkefaar, Dyr med Klokke.
Sonnailler, v. a. fa. ringe idelig.
Sonner, v. a. & n. lyde, klinge; (om et Uhr) slaae; blæse (paa Trompet ꝛc.) ringe.
Sonnerie, f. Klokkeklang, Ringen, Kimen, c.; Slagværk, n.
Sonnet, m. Sonnet, n. (Digt).
Sonnette, f. Klokke, Bielde; Rambuk, c.
Sonnettier, m. Bieldemager, c.
Sonneur, m. een som ringer Klokkerne; **– de cor**, Valdhornist, c.
Sonore, a. velklingende, klangfuld.
Sophisme, m. Sophisme; falsk, Sandheden fordreiende Slutning.
Sophiste, m. Sophist, c.
Sophistique, a. sophistisk, spidsfindig.
Sophistiquer, v. a. indklæde i falske Slutninger, ordkløve; forfalske.
Sophistiqueur, m. Bedrager, Forfalsker, c. [sommelig.
Soporatif, ive, a. søvndyssende; * kiedsommelig.
Soporifique, Soporifère, a. søvndyssende.
Sorbe, f. Rønnebær, n. [dyssende.
Sorbet, m. Sorbet, Slags Lemonade.
Sorbier, m. Røn, Rønnetræ.
Sorbonne, f. theologisk Facultet i Paris.
Sorcellerie, f. Troldom, c.; Hexeri, n.
Sorcier, m. **-ière**, f. Troldmand; Troldqvinde; Trold, Hex, c.
Sordide, a. smudsig, lumpen.
Sorne, f. Ureenlighed af Jern.
Sornette, f. Sniksnak, tosset Snak.
Sort, m. Skiebne, c.; Kaar, Lod, Hexeri, n.
Sortable, a. sømmelig, passende.
Sorte, f. Sort, Slags, Art; Maade, Viis, c. **Sortes**, Forlag, n.; Forlagsbøger; **de – que**, saaledes at.
Sortie, f. Udgang; Udførsel, Udtog, Udvei; Udflod; Udfald; Bortreise.
Sortilége, m. Hexeri, n.
Sortir, v. n. gaae ud; løbe ud; komme frem, springe ud; slaae frem; nedstamme fra; **faire –**, lade gaae ud, føre, vise ud. - v. a. (**q. de qc.**) hielpe ud af, trække ud; **au –**, ved Udgangen.
Sot, sotte, a. dum, taabelig, daarlig, enfoldig. [meenhed, Grovhed, c.
Sottise, f. Dumhed, dum Streg; Ge-
Sottisier, m. Samling af Sottiser; een der siger Sottiser.
Sou, Sol, m. Sou (Mynt, 1/20 Franc).
Soubresaut, m. Hestes Spring; Vogns Stød; * Hindring, c.
Soubrette, f. Kammerpige, Terne, c.
Soubreveste, f. Vest uden Ærmer.
Soubuse, f. Lærkefalk, c.
Souche, f. Stub, Bul; Stamme; * Æt, Stammefader, Klodrian, c.
Souci, m. Sorg, Bekymring, c.
se Soucier, v. r. (**de qc.**) bekymre sig om, tage sig af noget. [sorgfuld.
Soucieux, euse, a. bekymret, urolig,
Soucoupe, f. Underkop; Præsenteertallerken, c.
Sondain, aine, a. pludselig, hurtig.
Soudard, m. fa. gammel Soldat.
Soude, f. Salturt; Potaske af Salturt, Soda.
Souder, v. a. sveise, lodde sammen.
Soudoir, m. Loddebolt, c.

Soudoyer, v. a. lønne, give Sold.
Soudrille, m. fa. slet Soldat.
Soudure, f. Lodning, c.; Slaglod, n.
Soufflage, m. Glaspusten, c.
Souffle, m. Puft, n.; Aande; Luftning, c.
Souffler, v. n. blæse, puste, lufte; stønne; mukke. - v. a. blæse ell. puste til, puste ud, bort; indblæse; souflere; * fa. bortsnappe.
Soufflet, m. Blæsebælg, c.; Ørefigen, n.
Soufflетade, f. fa. en Portion Ørefigen.
Souffleter, v. a. give Ørefigen.
Souffleur, m. een som puster, blæser; Souffleur; Laborant; **– d'orgue**, Bælgetræder, c.
Souffrance, f. Lidelse, Smerte; Overbærelse, Tilladelse; Udsættelse; **en –**, udsat.
Souffrant, ante, a. lidende; taalmodig.
Souffre-douleur, m. en Hvermands Træl, een som skal have Skyld for alting.
Souffrir, v. a. lide, taale, udstaae; tilstede, tillade.
Soufrage, m. Svovling, c.
Soufre, m. Svovl, c.
Soufrer, v. a. svovle.
Soufroir, m. Svovlkiste, c.
Sougarde, f. Bøile paa et Haardebøsse; paa Skaftet af en Flint.
Souhait, m. Ønske, n.
Souhaitable, a. ønskelig.
Souhaiter, v. a. ønske, unde.
Souil, m. Søle, n.
Souille, f. Sump hvor Sviin søle sig; Hul hvori Ureenlighed kastes. [smitte.
Souiller, v. a. tilsøle, tilsmøre; * be-
Souillon, m. & f. Barn som tilsøler sig; ureenlig Kokkepige, Askepot, c.
Souillure, f. Smuds; * Plet, Skamplet, c. [tied.
Soûl, soûle, a. mæt; fuld, beskienket;
Soûl, m. (med pron. **mon, ton etc.**) Bekomst, saa meget man behøver.
Soulagement, m. Lindring, Lettelse, c.
Soulager, v. a. lindre, lette, husvale.
Soûlant, ante, a. fa. mættende.
Soulard, arde, Soulaud, aude, m. f. Drukkenbolt, c.
Souler, v. a. mætte; giøre drukken.
se –, v. r. mættes; drikke sig fuld.
Soulèvement, m. Oprør, Mishag, Giæring; **– de coeur**, Qvalme.
Soulever, v. a. hæve, løfte lidt, lette; reise; vække, ægge til Oprør; bringe paa Bane. - v. n. qvalme, volde Væmmelse. **se –**, v. r. reise sig; giøre Opstand, oprøres.
Souleur, f. fa. pludselig Skræk.
Soulier, m. Sko, c.
Souligner, v. a. understrege.
Soumettre, v. a. underkaste.
Soumis, ise, p. & a. underdanig, lydig.
Soumission, f. Underdanighed, Lydighed; Underkastelse. **Soumissions**, pl. Ærbødighed, underdanig Opvartning.
Soupape, f. Luftklap, Ventil, c.
Soupçon, m. Mistanke, c.
Soupçonner, v. a. (**q. de qe.**) mistænke een for; formode.
Soupçonneux, euse, a. mistænkelig.
Soupe, f. Suppe; Brødskive i Suppe; **tailler la –**, skiære Brød i Suppen.
Soupeau, m. Plovaas, c.
Soupente, f. Hængerem, Kareetrem, c.; Bræt som sættes for; Afslukke, n.
Souper, v. n. spise til Aften.
Souper, Soupé, m. Aftensmad, c.
Soupeser, v. a. lette ell. veie noget med Haanden.
Soupière, f. Suppefad, Terrin.
Soupir, m. Suk, n.; T. Pause af en Fierdedeelstakt; **demi –**, Pause af en Ottendedeel. [Trækhul, n.
Soupirail, m. Kielderhul; Lufthul,
Soupirant, m. fa. Forelsket, Frier, c.
Soupirer, v. n. sukke (**après qe.**, efter noget). [eftergivende.
Souple, a. smidig, bøielig; * føielig,
Souplesse, f. Smidighed; * Føielighed, Eftergivelse, c.; **tour de –**, Kif, Puds.
Souquenille, f. Lærredskittel, c.
Source, f. Kilde, c.
Sourcil, m. Øienbryn, n.
Sourciller, v. n. bevæge ell. rynke Øienbrynene. [stolt.
Sourcilleux, euse, a. brat, steil; høi;
Sourd, m. Fiirbeen, c.

Sourd, ourde, a. døv; dump; dunkel.
Sourdaud, aude, a. fa. tungh. tunghør.
Sourdement, ad. dumpt; hemmeligen.
Sourdine, f. Dæmper (paa Instrumenter); **à la –**, ad. i al Stilhed.
Sourdre, v. n. vælde ud; * opkomme.
Souriceau, m. ung Muus, Musenore.
Souricière, f. Musefælde, c.
Souriquois, oise, a. som vedkommer
Sourire, v. n. smile. [Muus.
Sourire, Souris, m. Smiil, n.
Souris, m. Muus, c. [Filur, c.
Sournois, oise, a. lumsk; hemmelig;
Sous, prp. under.
Sous-âge, m. Mindreaarighed, c.
Sous-bail, m. Underforpagtning, c.
Sous-barbe, f. Slag under Hagen; en Hestes Undermund.
Souscripteur, m. Subscribent, c.
Souscription, f. Underskrift; Subscription; Forudbetaling, c.
Souscrire, v. a. underskrive, subscribere.
Sous-diaconat, m. Underdiaconat, n.
Sous-diacre, m. Underdiaconus, c.
Sous-diviser, v. **Subdiviser**.
Sous-entendre, v. a. underforstaae.
Sous-entendu, ue, a. som underforstaaes. [holdenhed, c.
Sous-entente, f. Reservation, Forbe-
Sous-lieutenant, m. Underlieutenant, c. [til Leie hos en Leietager.
Sous-locataire, m. Underleier, som boer
Sous-louer, v. a. leie bort igien; leie af Hovedleieren. [ordning, c.
Sous-ordre, m. Underordnet; Under-
Sous-pied, m. Strop under Sporer, Pantalons. [Fremen.
Soussigné, ée, a. undertegnet, under-
Soustraction, f. Subtrahering; Borttagen, c.; Underslæb, n.
Soustraire, v. a. tage bort, fratage, unddrage; subtrahere. **se –**, v. r. (**de, à qc.**) undslaae sig for.
Sous-traitant, m. Underforpagter, c.
Sous-traité, m. Underforpagtning, c.
Sous-traiter, v. n. tage i Underforpagtning, c.
Sous-ventrière, f. Hestes Buggiord, c.
Soutane, f. Præstekiole; * geistlig Stand.
Soutanelle, f. kort Præstekiole, c.
Soute, f. T. Krudtkammers Ligning; Kammer i Skibsrummet; Saldo, Regnings Slutning.
Soutenable, a. som kan forsvares, fig.; taalelig; som kan holde sig.
Soutenant, m. Respondens ved en Disputats. [Forsvarsskrift, n.
Soutenement, m. Hold, n.; Støtte, c.;
Souteneur, m. een som holder Jomfruhuus.
Soutenir, v. a. holde, bære, støtte; * underholde, vedligeholde; forsvare; paastaae; udholde, taale, modstaae. **se –**, v. r. staae opreist, holde sig overende; holde sig; conservere sig.
Souterrain, aine, a. underjordisk. - m. Hvælving rc. under Jorden. **Souterrains**, pl. Kneb.
Soutien, m. Støtte; * Beskyttelse, c.
Soutirer, v. a. omtappe.
se Souvenir, v. r. (**de qc.**) erindre sig, mindes. [c.; Minde, n.
Souvenir, m. Erindring, Ihukommelse,
Souvent, ad. ofte, mangen Gang.
Souverain, aine, a. uindskrænket, eenemægtig; højst fortræffelig. - m. Souverain, Regent, Overherre, c.
Souveraineté, f. Overherredømme, n.; Enevoldsmagt, c.
Soyeuse, f. Silkeplante, c.
Soyeux, euse, a. blød som Silke; rig paa Silke.
Spacieux, euse, a. rummelig, vid.
Spadassin, m. Slagsbroder, Huggebasse, c.
Spadille, m. Spadille, Spader Es.
Sparte, f. Spydsiv (Plante).
Sparterie, f. Maattefabrik, c.
Spasme, m. Krampetrækning, c.
Spasmodique, a. krampeagtig; krampestillende. [Steenart).
Spat, Spath, m. Spath (kalkagtig
Spatule, m. Spatel, c.
Spéautre, m. Speauter, Zink, c.
Spécial, ale, a. speciel; særdeles.
Spécialement, ad. især, fornemmelig, i Særdeleshed.
Spécialité, f. Særdeleshed, c.

Spécieux, euse, a. som falder i Øinene, sandsynlig.
Spécification, f. specificeret Fortegnelse, c.
Spécifier, v. a. specificere, optegne, beskrive tydeligen.
Spécifique, a. specifik, egen, egentlig, særegen. - m. eget Lægemiddel for en vis Sygdom.
Spectacle, m. Skuespil; Syn, n.
Spectateur, m. **-trice,** f. Tilskuer, c.
Spectre, m. Spøgelse, n.
Spéculaire, a. **science —,** Speilmagerkunst; **pierre —,** Marienglas, n.
Spéculateur, m. Grandsker; Speculant, c.
Spéculatif, ive, a. speculativ, grandskende, filosofisk, theoretisk.
Spéculation, f. Grandskning; Speculation; Speculeren; Theorie, c.
Spéculer, v. a. & n. grandske, speculere; betragte.
Spermatique, a. Sæde-.
Sperme, m. dyrisk Sæd.
Sphacèle, m. T. Koldbrand, c.
Sphacélé, ée, a. angreben af Koldbrand.
Sphère, f. Klode; Globus; Kreds, Bane; Sphære, c.
Sphéricité, f. Runding, c.
Sphérique, a. sphærisk, kuglerund.
Sphéroïde, a. kugledannet.
Sphinx, Sphinge, f. Sphinx; Aftenbakke, c.
Spinal, ale, a. som hører til Rygraden.
Spinelle, a. **rubis —,** hvidagtig Rubin.
Spiral, ale, a. spiral, snegledannet; **ligne spirale,** ell. **spirale,** f. Snegleline, c.
Spire, f. Sneglefigur; rund Liste.
Spiritualiser, v. a. forvandle til Spiritus, trække Spiritus ud af noget.
Spiritualité, f. Aandelighed; aandelig Natur, c.
Spirituel, elle, a. aandelig; aandig; aandrig, sindrig. - m. aandelige ell. geistlige Anliggender; Omsorg for Sielen.
Spiritueux, euse, a. som indeholder Spiritus; kraftig.
Splendeur, f. Skin, Glands, c.
Splendide, a. glimrende, prægtig, kostbar.
Spode, m. Metalaske, c.
Spoliation, f. T. Rov, Plyndren, Ran.
Spolier, v. a. T. røve, berøve.
Spondée, m. T. Spondæus (to lange Stavelser).
Spongieux, euse, a. svampet.
Spontané, ée, a. frivillig, af sig selv.
Spontanéité, f. Frivillighed, Handling af egen Drift.
Spumosité, f. Egenskab at sætte Skum.
Sputation, f. Spytten, c.
Squammeux, euse, a. skieldannet; som har Skiel.
Squelette, m. Skelet; Beenrad, c.
Squille, f. Hav- ell. Muselög.
Squirre, m. haard Byld.
Squirreux, euse, a. **tumeur —e,** forhærdet Byld.
Stabilité, f. Fasthed, Varighed, Bestandighed, c.
Stable, a. fast, varig, bestandig.
Stagnant, ante, a. stillestaaende, stagnerende.
Stagnation, f. Standsning, Stillestaaen, c.
Stalactite, f. Stalactit, Drypsteen, c.
Stalle, m. & f. Stol ell. Sæde i Choret; Plads i Parquettet.
Stance, m. Strofe (vist Antal Vers).
Statère, f. Bismer, c.
Station, f. Station; Stillestand, c.; Standpunkt, n.; Post, c.; **faire —,** bede.
Stationnaire, a. T. (om Planeter) stillestaaende.
Statique, f. Statik, Videnskab om faste Legemers Ligevægt.
Statistique, f. Statistik, c.
Statuaire, m. Billedhugger, c. - f. Billedhuggerkunst, c.
Statue, f. Billedstøtte, c.
Statuer, v. a. fastsætte, anordne, bestemme.
Stature, f. Legemsstørrelse, Væxt, c.
Statut, m. Statut, Anordning, Lov, c.
Stéatite, m. Spæksteen, c.
Stéganographie, f. Konst at skrive med Tegn.
Stellionat, m. T. Bedrageri i Handel.
Stellionataire, m. T. uredelig Sælger, Optrækker, c.
Sténographie, f. Konst at skrive hurtigt ved Tegn og Forkortninger.
Sténographien, Sténographiste, m. Hurtigskriver, c.
Stère, m. Stere (Maal).
Stéréotypage, m. **Stéréotypie,** f. n. c. Stereotyperen.

Stéréotype, a. n. c. stereotyp. - m. Stereotyper. [Stereotyper.
Stéréotyper, v. a. n. c. trykke med
Stérile, a. ufrugtbar, gold.
Stérilité, f. Ufrugtbarhed, c.
Sternon, Sternum, m. Brystbeen, n.
Sternutatoire, m. Nysepulver.
Stigmate, m. Ar, Mærke, n.
Stigmatiser, v. a. brændemærke.
Stil de grain, m. Sitgelb, n. (guul Farve).
Stimulant, ante, a. T. pirrende.
Stipendiaire, m. som tiener for Sold.
Stipendier, v. a. lønne, leie, besolde
Stipuler, v. a. stipulere, betinge sig; love; enes om.
Stoïcien, enne, a. stoisk; Stoiker.
Stoïque, a. stoisk; * streng, følesløs.
Stokfiche, m. Stokfisk, c.
Stomacal, ale, a. mavestyrkende.
Stomachique, a. som vedkommer Maven; mavestyrkende.
Storax, Styrax, m. Storax (Slags Gummi); Storaxtræ.
Store, f. Rullegardin, Forhæng.
Strabisme, m. Skelen, c.
Stramonium, m. Pigæble, n.
Strangurie, f. Koldpis, n.
Strapontin, m. Bisæde, lidet Sæde i en Kareet; Hængemaatte, c.
Strasse, f. Flokfilke, c.; Pakpapir, n.
Stratagème, m. Krigslist; * snild Streg, c. [T. Styrbord, n.
Stribord, Tribord, Estribord, m.
Strict, icte, a. streng, nøie.
Strié, ée, a. stribet, riflet.
Stries, f. pl. Striber, Rifler paa Piller.
Striure, f. Riller, Striber.
Strongle, m. Spolorm, c.
Strophe, f. Strofe, c.; Vers, n.
Structure, f. Bygningsmaade, Bygning; Structur, Indretning, c.
Stuc, m. Gips (Stuk).
Stucateur, m. Stucaturarbeider, c.
Studieux, euse, a. flittig, som elsker Studering. [telse, c.
Stupéfaction, f. Bedøvelse; Bestyr-
Stupéfait, aite, a. forbauset, forfærdet.
Stupéfier, v. a. bedøve; * forbause.
Stupeur, f. et Lems Følesløshed; * Forundring, c. [undring, c.
Stupide, a. dum.
Stupidité, f. Dumhed, c.
Style, m. Griffel; Viser; * Stiil, Skrivemaade, c.
Styler, v. a. fa. øve, anføre, afrette.
Stylet, m. lille Dolk.
Stylobate, m. Søilefod, c.
Styptique, a. T. sammentrækkende, blodstillende, stoppende.
Suaire, m. Liiglagen, Liigklæde, n.; Svededug, c.
Suant, ante, a. svedende. [Lugt.
Suave, a. liflig, yndig, behagelig af
Suavité, f. Liflighed, Behagelighed, Sødhed, c. [ringere.
Subalterne, a. subaltern, underordnet;
Subdélégué, m. underordnet Affending, c.
Subdéléguer, v. a. beskikke og befuldmægtige en anden i sit Sted.
Subdiviser, v. a. dele noget igien som allerede er deelt; giøre Underafdelinger.
Subdivision, f. Underafdeling, c.
Subhastation, f. Salg ved Auction.
Subhaster, v. a. sælge ved offentlig Auction.
Subir, v. a. lide, udstaae, være underkastet; undergaae; paatage sig.
Subit, ite, a. pludselig, hurtig.
Subjonctif, m. T. Conjunctivus.
Subjuguer, v. a. bringe under Aaget, undertvinge, underkue. [limeren, c.
Sublimation, f. T. (i Chymien) Sub-
Sublime, a. høi, ophøiet. [Qvægsølv.
Sublimé, m. T. Sublimat, sublimeret
Sublimer, v. a. T. (i Chymien) sublimere.
Sublimité, f. Høihed, Ypperlighed, c.
Sublunaire, a. som er under Maanen, her paa Jorden.
Submerger, v. a. sætte under Vand, oversvømme; drukne.
Submersion, f. Oversvømmelse, c.
Subordination, f. Underordning; Subordination, c.
Subordonner, v. a. underordne.
Subornation, f. Forførelse, c.
Subornement, m. Bestikkelse, For-

førelse (af Vidner). [Vidner.
Suborner, v. a. forføre, bestikke, falske
Suborneur, m. **-euse**, f. Forfører; Forførerske, c.
Subrécargo, Subrécargue, m. Supercargo, Factor i en indisk Handel.
Subrécot, m. fa. hvad der fortæres meer end det Betingede; uventet For-
Subreptice, a. tilsneget. [dring.
Subreption, f. Tilsnigelse, c.
Subroger, v. a. indsætte i en andens Sted og Rettigheder.
Subrogé-tuteur, m. Medformynder, c.
Subséquent, ente, a. følgende, efterfølgende. [Subsidiepenge.
Subside, m. Paalæg; Pengebidrag,
Subsidiaire, a. T. som hielper til, Hielpe-.
Subsistance, f. Underholdning, Livsophold; Levnetsmidler, Proviant.
Subsister, v. n. være til, bestaae, leve, have Ophold.
Substance, f. Substants, Ting, som bestaaer for sig selv; Kraft; Formue; væsentligt Indhold; **en —**, ad. i Korthed, overhoved. [tig, nærende.
Substantiel, elle, a. væsentlig; kraf-
Substantif, a. T. selvstændig. - m. Substantiv, Hovedord, n.
Substituer, v. a. substituere, sætte i en andens Sted.
Substitut, m. Substitut, som bestyrer et Embede i en andens Sted.
Substitué, m. nærmeste ell. anden Arving efter den førstes Død.
Substitution, f. Indsætning i en andens Sted; anden Arvings Indsættelse.
Subterfuge, m. T. Udflugt, c.; Paafund, n. [findig, listig, behændig.
Subtil, ile, a. fiin, tynd, subtil; spids-
Subtiliser, v. a. giøre tyndere, finere; giøre klogere; * bedrage fiint. - v. n. gruble, haarkløve.
Subtilité, f. Fiinhed, Tyndhed; * List; Behændighed; Spidsfindighed, Skarpsindighed, c.
Subvenir, v. n. (à) komme til Hielp, staae bi; afhielpe, bestride; forsyne.
Subvention, f. Hielpeskat, Pengebidrag; Understøttelse; **— de guerre**, Krigsskat, c. [kastelse, c.
Subversion, f. * Omstyrtning, Kuld-
Subvertir, v. a. * omstyrte, forstyrre.
Suc, m. Saft, c.; * det Bedste.
Succéder, v. n. & a. (à) følge, komme efter, følge paa; lykkes, faae Fremgang.
Succès, m. Fremgang, god Fremgang, Lykke, godt Udfald.
Successeur, m. Efterfølger, c.
Successible, a. m c. qvalificeret til at arve.
Successif, ive, a. paafølgende, følgende efter hverandre, efterhaanden; T. Arve-. [ke; Arvefølge; Arv, c.
Succession, f. Følge, Efterfølge; Ræk-
Successivement, ad. efter hinanden; efterhaanden.
Succin, m. Bernsteen, Agatsteen, c.
Succinct, incte, a. kort, kortfattet.
Succion, f. Sugen, Udsugning, c.
Succomber, v. n. ligge under, bukke under. [Mareriden.
Succube, m. Spøgelse i Qvindeskikkelse,
Succulent, ente, a. saftig, kraftig, nærende.
Succursale, a. **église —**, Annexkirke, c.
Sucement, m. Sugen, c.
Sucer, v. a. suge; indsuge, udsuge.
Suçon, m. rødt Mærke paa Huden efter Kys ell. Sugen.
Sucre, m. Sukker, n.
Sucré, ée, a. oversukkret; sukkersød; **faire la sucrée**, stille sig ærbar an.
Sucrer, v. a. komme Sukker i ell. paa.
Sucrerie, f. Sukkersyderi. **Sucreries**, pl. Sukkerbagværk, n.
Sucrier, m. Sukkerbøsse, c. [pære.
Sucrin, ine, a. sukkersød. - m. Sukker-
Sud, m. Syd, Sønden; Søndenvind.
Sud-est, m. Sydost. [drivende.
Sudorifique, Sudorifère, a. sved-
Sud-ouest, m. Sydvest.
Suée, f. Angestsved, c.
Suer, v. n. & a. svede; svede ud.
Suette, f. engelsk Sved; (Slags Feber).
Sueur, f. Sved, c.
Suffir, v. n. (à) være nok, strække til, staae til, forslaae; bestride.

Suffisamment, ad. nok, tilstrækkeligt; suffisant.
Suffisance, f. fa. Tilstrækkeligt; Nok; Indbildskhed; Duelighed, c.; **à —**, **en —**, nok, tilfulde.
Suffisant, ante, a. tilstrækkelig, fuldkommen nok; indbildsk, fuld af Selvtillid.
Suffocant, ante, a. qvælende.
Suffocation, f. Qvælen; Stikflod, c.
Suffoquer, v. a. & n. qvæle.
Suffragant, a. m. Bisskop som ei har Bispedømme, som staaer under Erkebispen.
Suffrage, f. Valgstemme, c.; Bifald, n. **Suffrages**, pl. Kirkens, Helgenes Forbøn.
Suffumigation, f. T. Barøgning, c.
Suffusion, f. T. Udgydelse; (Galdens) Udfluden; (Blodets) Overløb. [meligt.
Suggérer, v. a. indgive, indskyde hem-
Suggestion, f. Forførelse, listig Indskydelse, c.
Sugillation, f. blaa Plet af Stød 2c.
Suicide, m. Selvmord, n.; Selvmorder, c. [Dage.
se Suicider, v. r. n. c. tage sig selv af
Suie, f. Kønrøg, Sod, c.
Suif, m. Talg, c.
Suint, m. Sved, Fittighed i Uld.
Suinter, v. n. svede, vædske, dryppe, rinde.
Suisse, m. Schweitser; Portner, c.
Suisserie, f. Portnerkammer, n.
Suite, f. Følge; Suite, c.; Følge, n.; Række, c.; det Følgende, Fortsættelsen; Sammenhæng, n.; **de —**, ad. efter hinanden, i Rad; **à la — (de)**, **par —**, ifølge; **tout de —**, ad. strax, uden Ophold. [gende, efterfølgende.
Suivant, ante, a. følgende, paafølgende
Suivant, prp. efter, ifølge; **— que**, c. eftersom.
Suivante, f. Kammerpige, Terne, c.
Suivi, ie, a. fulgt, 2c.; sammenhængende.
Suivre, v. a. (q. ou qc.) følge, efterfølge, følge paa; ledsage, gjøre Selskab; efterleve, rette sig efter.
Sujet, m. Undersaat; Aarsag; Anledning; Gjenstand, c.; Subject, n.
Sujet, ette, a. (à) undergiven; underkastet; * tilbøielig, hengiven til; udsat for.
Sujétion, f. Afhængighed, Underdanighed, Undergivenhed; Tvang, besværlig Stil; Opvartning, c.; Servitut.
Sulfuré, ée, **Sulfureux, euse**, a. svovlet, svovlagtig. [inde, c.
Sultan, m. **—ane**, f. Sultan; Sultan-
Superbe, a. stolt, hovmodig, storagtig; * prægtig, herlig, kostbar. [drageri, n.
Supercherie, f. List, Falskhed, c.; Be-
Superfétation, f. T. overflødig Besvangrelse.
Superficie, f. Overflade, c.
Superficiel, elle, a. overfladisk; løselig.
Superfin, ine, a. særdeles fiin.
Superflu, ue, a. overflødig. **— m.** Overflod, c.: det Overflødige.
Superfluité, f. Overflødighed, c.
Supérieur, eure, a. som er ovenover, øverste, høiere, høieste; Over-; overlegen.
Supérieur, m. **—eure**, f. Forstander; Foresat; Overmand, c.
Supérieurement, ad. meget bedre, fortrinligere; ypperligt.
Supériorité, f. Superioritet, Overmagt, c.; Fortrin, n.; Overlegenhed, c.
Superlatif, m. T. Superlativus; **au —**, i høieste Grad.
Superlativement, ad. i høieste Grad.
Superport, m. Dørstykke, n.
Superstitieux, euse, a. overtroisk.
Superstition, f. Overtro, c. [tiken).
Supin, m. T. Supinum (i Gramma-
Supplanter, v. a. spænde Krog; (q.) fortrænge, stikke een ud.
Suppléant, m. n. c. en Substitueret, indtrædende for en anden.
Suppléer, v. a. (qc.) & v. n. (à qc.) supplere, tilføie ell. udfylde det Manglende; bøde paa; fyldestgjøre.
Supplément, m. Opfyldning; Erstatning, Tilgift, c.; Tillæg, Supplement til et Skrift.
Supplémentaire, a. n. c. & **Supplétif, ive**, a. som tiener til Supplement.
Suppliant, ante, a. & m. f. bedende;

supplicerende, Supplicant.
Supplication, f. ydmyg Bøn, Ansøgning, c.
Supplice, m. Straf; Livsstraf; Retterssted, n.; Legemsstraf, Qval, Plage, c.
Supplicier, v. a. henrette, straffe paa Livet.
Supplier, v. a. ansøge, bønfalde.
Supplique, f. Supplik, Ansøgning, c.
Support, m. Støtte, Stolpe; Bistand, Hielp, c.
Supportable, a. taalelig.
Supporter, v. a. bære, holde; taale, udstaae: beskytte.
Supposé, p. & ad. sat, forudsat.
Supposer, v. a. forudsætte, antage; falskelig foregive, paadigte; underskikke.
Supposition, f. Forudsættelse, Formodning; falsk Foregivende, Opdigtelse; Underskikning, c.
Suppositoire, m. Stikpille (at purgere efter).
Suppôt, m. Medlem af et Selskab, af et Universitet; Tilhænger, Haandlanger, Hielper, c.
Suppression, f. Undertrykkelse; Standsning; Ophævelse, Afskaffelse, Fordølgelse, Udeladelse, c.; **– de part**, Barnefødsel i Dølgsmaal; Barnemord.
Supprimer, v. a. undertrykke, standse; afskaffe, ophæve; fortie; udelade; forbyde en Bog.
Suppuration, f. Buldning, Edderfætning, c.
Suppurer, v. n. sætte Edder, buldne.
Supputation, f. Beregning, c.; Overslag, n.
Supputer, v. a. beregne, overregne, giøre Overslag.
Suprématie, f. høieste Anseelse, Supremati, Overlegenhed.
Suprême, a. høiest, øverst, ypperst; sidst.
Sur, **sure**, a. suur, stram.
Sur, prp. paa, over, ved, hos, i &c.
Sûr, **sûre**, a. sikker, vis.
Surabondance, f. stor Overflødighed, c.
Surabondant, **ante**, a. meer end overflødig.
Surabonder, v. n. være overflødig, overvættes, være mere end nok.
Suracheter, v. a. kiøbe for dyrt.
Suranné, **ée**, a. forældet, gammeldags.
Suranner, v. n. T. forælde, gaae af Kraft.
Surbaissé, **ée**, a. T. (om Hvælvinger) trykket, ei i halv Cirkel.
Surcharge, f. Overladning, ny Byrde; * ny Gienvordighed.
Surcharger, v. a. overlæsse, bebyrde over Evne.
Surcomposé, **ée**, a. T. dobbelt ell. flere Gange sammensat.
Surcouper, v. a. T. overstikke.
Surcroissance, f. vildt Kiød; Udvært, Gevært paa Kroppen.
Surcroît, m. Tilvært, Formerelse, c.
Surcroître, v. n. T. voxe vildt ud.
Surdemande, f. overdreven Fordring, c.
Surdent, m. dobbelt Tand.
Surdité, f. Døvhed, c.
Surdorer, v. a. forgylde, overforgylde.
Surdos, m. Krydsrem paa Hestetøi.
Sureau, m. Hyld, Hyldetræ.
Sûrement, ad. sikkert, visseligen.
Suréminent, **ente**, a. ophøiet over alt.
Surenchère, f. Overbud, høiere Bud, n.
Surenchérir, v. a. byde over, byde høiere.
Suret, **ette**, a. syrlig.
Sureté, f. Sikkerhed, c.; **lieu de –**, sikkert Sted, Fængsel.
Surface, f. Overflade, c.; Tings Udvortes, n.
Surfaire, v. a. byde over, drive op; forlange for meget.
Surfaix, m. Overgiord, c.
Surgarde, m. Skovrider, c.
Surgeon, m. Skud, Qvist af en Stamme.
Surhausser, v. a. forhøie; forhøie Prisen.
Surhumain, **aine**, a. overmenneskelig.
Surintendance, f. Overopsigt; Superintendentur, c.
Surintendant, m. **ante**, f. Overopsynsmand; Superintendent, c.
Surjet, m. Kastesøm, c.; T. høiere Bud, n.
Surjeter, v. a. sye Kastesøm, kaste; T. byde over.
Surlendemain, m. Overmorgen.
Surlonge, f. Mørbradstykke, Lændestykke, n.
Surmener, v. a. drive (Kreatur) over Evne, forkiøre, forride (en Hest).
Surmesure, f. Overmaal, n.; Tilgift, c.
Surmonter, v. a. stige over; * overvinde, overgaae.

Surmoût, m. upresset Most.
Surnager, v. n. svømme oven paa.
Surnaître, v. n. (à) voxe paa noget.
Surnaturel, elle, a. overnaturlig.
Surnom, m. Tilnavn, Binavn, n.
Surnommer, v. a. give Tilnavn.
Surnuméraire, a. som er over Tallet.
Suron, m. Seron (Oxehud til Varers Emballering); Balle.
Surpasser, v. a. være høiere, overstige, overgaae.
Surpayer, v. a. betale for dyrt.
Surplis, m. Messesærk, c.
Surplomb, m. ikke lodret Retning; en —, som hænger for over, luder.
Surplomber, v. n. hænge foroven.
Surplus, m. Overflod; Overskud, n.; Rest, c.; au —, forresten, iøvrigt.
Surpoids, m. Overvægt, c.; Udslag, n.
Surprenant, ante, a. overraskende, forunderlig.
Surprendre, v. a. overraske, overrumple, komme bag paa; bedrage, besnære; tilsnige sig, opsnappe; forbause, giøre bange; indjage Frygt.
Surpris, ise, p. forundret; befalden.
Surprise, f. Overraskelse, Overrumpling; Bedrageri, Besnærelse; Forundring, Forbauselse, c.
Sursaut, m. s'éveiller en —, fare pludselig op af Søvne.
Surséance, f. Opsættelse, Frist, c.
Sursemer, v. a. besaae en Mark paa ny.
Surseoir, v. a. T. opsætte, udsætte, forhale.
Sursis, m. T. Opsættelse, Frist, c.
Surtaux, m. overdreven Taxering, c.
Surtaxer, v. a. taxere for høit.
Surtout, m. Overkiole; Bagagekarre; Platmenage, c.
Surveillant, ante, a. aarvaagen, opmærksom. - m. Paapasser, Tilsynsmand, c.
Surveille, f. anden Dag før Dagen før; Dagen før en Helligaften.
Surveiller, v. n. (à qc.) & v. a. (q.) have Opsyn med, have Øie med.
Survenance, f. uventet Komme.
Survendre, v. a. sælge for dyrt; slaae for høit an.
Survenir, v. n. komme uformodentlig; træffe ind, hændes.
Survente, f. overdreven Priis.
Survêtir, v. a. trække uden paa andre Klæder.
Survider, v. a. hælde af, hælde oven af.
Survie, f. Overleven, c.
Survivance, f. Expectance, Løfte paa et Embede.
Survivancier, m. som har Løfte paa et Embede.
Survivant, ante, a. overlevende.
Survivre, v. n. (à q.) & v. a. (q.) overleve.
Sus, prp. paa, til; **courir — à q.**, gaae løs paa een; **un quart en —**, endnu en Fierdedeel meer end Summen.
Sus, int. fa. nu velan! op!
Susain, ~~**Susin**~~, m. T. bageste Dæk, Halvdæk, n.
Susceptibilité, f. Modtagelighed, c.
Susceptible, a. som kan modtage; ovedbladen.
Susception, f. Antagelse af en geistlig Orden.
Suscitation, f. Tilskyndelse, Opæggelse, c.
Susciter, v. a. vække, opvække, tilskynde, opægge.
Suscription, f. Paaskrift, Udskrift, c.
Susdit, ite, a. ovennævnt, omtalt.
Suspect, ecte, a. mistænkt.
Suspecter, v. a. n. c. (q.) have een mistænkt for.
Suspendre, v. a. hænge, hænge op; opsætte, udsætte; afbryde, suspendere, afsætte for en Tid. **se —**, v. r. hænge sig.
Suspendu, ue, a. hængende; svævende, tvivlraadig.
Suspens, a. suspenderet fra Embedet; **en —**, i Tvivl, uafgiort.
Suspense, f. Afsætning, Suspension, c.
Suspension, f. Afsættelse fra Embede; Opsættelse, Udsættelse; Standsning, c.
Suspensoir, m. Brokbaand; Bærebind, n.
Suspicion, f. Mistanke, c.
Sustentation, f. Underholdning, Næring, c.
Sustenter, v. a. underholde, opholde, ernære.
Suture, f. Syening, Naadding, c.
Suzerain, aine, a. **seigneur —**, Overlehnsherre, c.

Suzeraineté, f. Overlehnsret, c.
Svelte, a. rank, smekker; let, utvungen.
Syllabaire, m. Abcbog, c.
Syllabe, f. Stavelse, c.
Syllabique, a. som hører til Stavelser.
Syllogisme, m. Slutning, c.
Sylphe, m. **Sylphide**, f. Sylphe; Sylphide. (Luftaand).
Sylvain, m. Skovgud, c.
Symbole, m. Symbol, Sindbillede, n.; T. Troesbekiendelse, c.
Symbolique, a. symbolisk, sindbilledlig.
Symétrie, f. Symmetri, rigtigt Forhold i Delene, Overeensstemmelse.
Symétriser, v. n. være symmetrisk ordnet.
Symétrique, a. symmetrisk.
Sympathie, f. Sympathie, Overeensstemmelse af Naturen.
Sympathique, a. sympathetisk.
Sympathiser, v. n. stemme overeens, have eens Tilbøielighed.
Symphonie, f. Symphoni, Toners Velklang, c.
Symphoniste, m. Componist, c.
Symptome, m. Symptom, Sygdomstegn, n.
Synagogue, f. Jødekirke, c.
Synchrone, a. T. samtidig.
Synchronisme, m. T. Samtidighed, c.
Syncope, m. T. stærk Besvimelse; Stavelses Udeladelse i Midten; en Nodes Deling.
Syncoper, v. a. forkorte et Ord; dele en Node.
Syndic, m. Syndicus; Curator, Directeur over et Fallitbo.
Syndicat, m. en Syndicus's ꝛc. Embede.
Synode, m. geistligt Landemode.
Synodique, a. T. synodisk; **mois** —, Tid fra en Nymaane til en anden.
Synonyme, a. synonym, eenstydig.
Synoptique, a. synoptisk; **tableau** —, kort Overskuelse.
Synovie, f. Ledevand, n.
Syntaxe, f. T. Syntaxis, Ordføining, c.
Synthèse, f. T. Sammensætning; Sammenføielse: Tilberedelse, c.
Systématique, a. systematisk.
Système, m. System, n.; Lærebygning, c.

T

Tabac, m. Tobak, c.
Tabagie, f. Tobaksstue, c.; Tobaksselskab, n.: Tobakspung, c.; Pibefutteral, n.
Tabarin, m. Harlekin, Nar, c.
Tabarinage, m. Harlekinsstreg, c.
Tabatière, f. Tobaksdaase, c.
Tabernacle, m. Tabernakel; Telt, Paulun; Alterskab, n.
Tabide, a. udtæret, svindsottig.
Tabis, m. vatret Taft, n.
Tabiser, v. a. T. vatre Stof.
Tablature, f. T. Tablatur, Fortegnelse paa en Melodie; * Fortred, c.
Table, f. Bord; Taffel; Maaltid, n.; Tavle; Tabel, c.; Register; Sidebræt, n.; Resonantsbund; Brikke, c.; — **de nuit**, Natbord, n.
Tableau, m. Maleri, Skilderi, Billede, n.; Skildring; Liste, Fortegnelse, Tavle. Flade, c.; Agterspeil, n.
Tablée, f. Bordfuldt.
Tabler, v. n. sætte Brikkerne; * fa. — **là-dessus**, giøre Regning derpaa.
Tabletier, m. Konstsnedker, c.
Tablette, f. enkelt opslaaet Bræt, Hylde, Bognhylde, Reol, Række, c.; Fag, n.; Gesims; Tabulet, c.; Bielkehoved, n. **Tablettes**, pl. Skrivertavle, c.; — **de chocolat**, Chokoladekage, c.
Tabletterie, f. Kunstsnedkerarbeide, n.
Tablier, m. Forklæde; Skiødskind; Dam-, Skakbret, n.
Tabouret, m. Taburet, lav Stol uden Rygstykke.
Tac, m. Faareskab, n.
Tacet, m. T. Pausering, c. (i Musik).
Tache, f. Plet; * Skamslik, Feil, c.
Tâche, f. Dagværk, Dagarbeide; Pensum, n.
Tachéographie ell. **Tachygraphie**, f. Geschwindskrivningskonst, c.
Tâcher, v. n. (**de**) bestræbe sig, giøre sin Flid; (**à**) tragte efter.
Tacher, v. a. plette, besmøre. - v. n. plettes.
Tacheté, **ée**, a. plettet, spættet.
Tacheter, v. a. giøre plettet.
Tacite, a. stiltiende.
Tacitement, ad. stiltiende, uden udtrykkeligt Samtykke.
Taciturne, a. taus, som ei taler meget.
Taciturnité, f. Taushed, c.
Tact, m. Følelse, c.

Tacticien, m. n. c. Taktiker, c.
Tactile, a. følelig, som kan føles.
Taction, f. Følen; Fornemmelse, c.
Tactique, f. T. Taktik, c.
Taffetas, m. Taft, n.
Tafia, m. Sukkerbrændeviin, c.
Taie, f. Puderaar, Overtræk, n.; Plet i Øiet; Hinde om Fosteret.
Taillable, a. som staaer for Skat.
Taillade, f. Snit, n; Flænge, Splitte, c.
Taillader, v. a. flænge, skiere Splitte i; kramme. [n.; Jernkram, c.
Taillanderie, f. Kleinsmedhaandværk,
Taillandier, m. Kleinsmed, c.
Taillant, m. Eg, Od paa en Kniv &c.
Taille, f. Eg, c.; Snit, n.; Tilskiering; Tilhugning, c.; Snit; Livsnit; Steensnit, n.; Karvestok; Figur, Væxt, c.; Afsagning i Pharaospil; Tenor, Tenorist; Skat, c.
Taille-douce, f. Kobberstik, n.
Tailler, m. skiere, beskiere, tilskiere, tilhugge; giøre Indsnit; **– et rogner**, salte og valte. - v. n. tage Kort af; lægge Bank op. [Steenhugger, c.
Tailleur, m. Skræder; **– de pierres**,
Tailleuse, f. Skræderkone, c.
Taillis, m. Skov som skal hugges; Krat, n.; Underskov, c.
Tailloir, m. Hakkebret; Plade oven paa en Støtte. [til.
Taillon, m. Skat, som endnu kommer
Tain, m. Staniol, Bladtin, n. [tie.
Taire, v. a. tie med, fortie. **se –**, v. r.
Taisson, m. (**blaireau**) Brok, Grævs-
Tale, m. Talksteen, c. [ling, c.
Talent, m. Talent, Gave, naturligt
Talion, m. Giengieldelse, c. [Anlæg.
Talisman, m. Talisman, c.
Talmouse, f. Ostkage, c.
Talmud, m. Jødernes Talmud.
Taloche, f. Drag, Slag paa Hovedet.
Talon, m. Hæl; Affats &c.; Spore; nederste Ende, Fod, Bagdeel; Hullkiste, c.; Stammen af Kort.
Talonner, v. a. følge, være i Hælene paa een; være paa Halsen, drive paa; presse, pine.
Talonnier, m. Hæleskiærer, c.
Talonnière, f. Vinge paa Mercurii Fod; Hælkappe paa Skoe. [Vold &c.
Talus, Talut, m. Skraaning paa en
Taluter, v. a. giøre skraae; giøre tyndere opad.
Tamarinier, m. Tamarindetræ, n.
Tamarins, m. Tamarinder (Frugt).
Tamaris, Tamarise, m. Tamariske (Plante).
Tambour, m. Tromme; Trommeslager; Trommehinde; Vindskierm, c.; Bislag, n.; **– à broder**, Syramme, c.; **– battant**, med klingende Spil.
Tambourin, m. Haandtromme med Bielder; een som slaaer derpaa.
Tambouriner, v. n. slaae paa Tromme. - v. a. efterlyse ved Trommeslag.
Tamis, m. Haarsie, c.
Tamiser, v. a. sie, sigte.
Tamisier, m. een som giør Sigter.
Tampon, m. Tap, Prop, Tol, Spunds.
Tamponner, v. a. tilproppe.
Tan, m. Garverbark, c.
Tancer, v. a. fa. udskielde.
Tanche, f. Suder (Fisk). [dens.
Tandis que, conj. saa længe som, imedens.
Tanière, f. Dyrs Hule, c.; * Smuthul, n.
Tannage, m. Nedlægning med Bark.
Tanne, f. Finne, Blegn, c.
Tanné, ée, a. rødbrun, barket.
Tanner, v. a. barke, garve.
Tannerie, f. Garveri, n.
Tanneur, m. Garver, c.
Tanqueur, m. Strandcadet, c.
Tant, ad. saa meget, saa mange; saa, i den Grad; saa længe; **– mieux**, desbedre; **– pis**, desværre.
Tante, f. Tante; (Faster, Moster).
Tantet, Tantin, Tantinet, m. en lille Smule. [siden, strax.
Tantôt, ad. snart; nylig, for kort siden;
Taon, m. Brems, c.
Tapabor, m. Reisehatte, c.
Tapage, m. fa. Larm, Støi, Tummel, c.
Tapageur, m. fa. een som støier, som er med ved Spektakler. [n.
Tape, f. Dask med Haanden; Ørefigen,
Taper, v. a. & n. tapere; stampe; til

slippe; stryge paa; kruse Haar; * fa. daske, give Ørefigen.
en Tapinois, ad. hemmeligen, i Smug.
se Tapir, v. r. dukke sig ned, krybe i Skiul. [n.; – **verd**, Grønplet, c.
Tapis, m. Tapet; Tæppe; Sengetæppe,
Tapisser, v. a. tapetsere, betrække, bekløde, pryde.
Tapisserie, f. Tapetseri, Betræk, n.
Tapissier, m. Tapetvæver; Tapethandler, c.
Tapissière, f. Betrækshyrske, c.
Tapon, m. fa. Klump, Bylt Klæder.
Tapoter, v. a. daske, slaae.
Tapure, f. Kruusning; kruset Haar.
Taquet, m. (til Skibs) Klampe, Pløk, c.
Taquin, ine, a. karrig, gnieragtig; vrippen, halstarrig. [starrighed, c.
Taquinerie, f. fa. Gnidskhed; Hal-
Tarabuster, v. a. fa. falde besværlig, overhænge.
Tarare, int. fa. ligemeget! Snikksnak!
Taraud, m. Skruebore, c.
Tarauder, v. a. udbore en Skruemoder.
Tard, ad. silbigt, silde.
Tarder, v. n. tøve, dvæle, nøle; **il me tarde**, jeg længes efter.
Tardif, ive, a. silbig; langsom; seen; silbig moden &c. [denhed, c.
Tardiveté, f. Langsomhed; seen Mo-
Tare, f. (**Tara**) Afgang, Svinden, Tab paa Vægt &c.; Tara; * Mangel, Lyde, c.
Taré, ée, a. fordærvet, beskadiget.
Tarentule, f. Tarantel (giftig Edderkop).
Tarer, v. a T. veie et Fad, en Kasse forend Varer kommes i; beskadige; * nedsætte.
Targette, f. Slaae, Skodde, c.
se Targuer, v. r. (**de qc.**) broute, prale af noget, pukke paa.
Tarière, f. Hullbore, Jordbore, c.
Tarif, m. Priisfortegnelse paa Varer &c., Tarif, c.
Tarifer, v. a. tarere, bringe i en Tarif.
Tarin, m. Grønsiegen, c.
Tarir, v. a. & n. udtørre; fortørres, udtømmes; standse.
Tarissable, a. som kan udtørres.
Tarissement, m. Udtørrelse, Hensvinden, c. [Bagsiden.
Taroté, ée, a. (om Kort) farvet paa
Tarots, m. pl. Tarokkort; **jouer aux** –, spille Tarok.
Taroupe, f. Haar mellem Øienbrynene.
Tartareux, euse, a. viinsteenagtig.
Tartariser, v. a. T. mætte med Viin- [steen.
Tarte, f. Tærte, c.
Tartelette, f. liden Tærte, c. [n.
Tartine, f. Brødskive, c.; Smørrebrød,
Tartre, m. Viinsteen, c.
Tartufe, m. Hykler, Skinhelgen, c.
Tartuferie, f. fa. Hykleri, n.
Tartufier, v. n. fa. hykle.
Tas, m. Hob, Bunke, Stabel; Haandambolt; Knapform, c.; **par** –, **à** –, hobeviis, i Mængde.
Tasse, f. Skaal; Kop, c.
Tasseau, m. Tværliste; carreret Brudsteen; Myntambolt, c.
Tassé, ée, a. sat sig, synket sammen.
Tassée, f. Kopfuld.
Tasser, v. a. opdynge, stable. - v. n. udbrede sig, voxe.
Tassette, f. Laarstykke af et Harnisk.
Tâte-poule, m. fa. Pottekiger, c.
Tâter, v. a. føle paa, finde, kramme; smage paa; forsøge. **se** –, v. r. prøve sig selv; kiele for sig selv.
Tâteur, m. **–euse**, f. som føler, smager paa; vankelmodig.
Tâtillon, m. **–onne**, f. fa. Snakkebroder; som stikker sin Næse i alt.
Tâtillonner, v. n. fa. sladre.
Tâtiner, v. a. føle ofte paa. [c.
Tâtonnement, m. Beføelen, Krammen,
Tâtonner, v. a. & n. beføle; famle i Mørke.
à Tâtons, ad. famlende; blindt hen.
Taton, m. Pantserdyr, n.
Tatouer, v. a. tatovere, male broget.
Taudis (**Taudion**, fa.), m. Hytte, c.; Hul; slident Værelse, n.
Taupe, f. Muldvarp, c.; Slags Byld paa Hovedet.
Taupier, m. Muldvarpefænger, c.
Taupière, f. Muldvarpefælde, c. [sect).
Taupin, m. Smælder, Springbasse (In-

Taupinée, Taupinière, f. Muldvarpe-
Taure, f. Qvie, c. [skud, n.
Taureau, m. Tyr, c.
Tauricide, m. spansk Tyrefægtning, c.
Tautologie, f. T. Ords unyttige Gjentagelse. [sættelse; sædvanlige Renter.
Taux, m. Taxt, fastsat Priis; Skatan-
Tavaïolle, f. Christentøi, n.
Taveler, v. a. gjøre plettet, spraglet.
Tavelure, f. det Spættede i Huden.
Taverne, f. Værtshuus, n. Kro, c.
Tavernier, m. -ière, f. Værtshuusmand, Kromand; Krokone, c.
Taxateur, m. Taxadeur, c.
Taxation, f. Taxering, c. Taxations, pl. Tællepenge; Sportler (for Finantsbetientere). [Skat, c.
Taxe, f. Taxt, fastsat Priis; Paalæg,
Taxer, v. a. sætte Priis, taxere; ansætte, paalægge Skat; (q. de qc.) beskylde for, sigte. se —, v. r. tegne sig
Te, pr. dig. [for en vis Sum.
Technique, a. technisk, konstmæssig.
Technologie, f. Technologi, c.
Teignasse, f. fa. gammel Paryk; forpjusket Haar. [i Hoveder.
Teigne, f. Møl; Udslet, Slags Skurv
Teignerie, f. Sygehuus for Skurvede.
Teigneux, euse, a. skurvet, skabet.
Teillage, m. Hampbrydning, c.
Teille, f. Stiever af Hamp; Hampebast.
Teiller, v. a. bryde Hamp ell. Hør.
Teindre, v. a. farve; besudle.
Teint, m. Farveri, n.; Ansigtets Farve.
Teinte, f. Farve, Grad af Farvernes Styrke; Anstrøg, n.
Teinture, f. Farvning; Farve; Tinctur; * løselig Kundskab; let Indtryk.
Teinturier, m. -ière, f. Farver; Farverske, c.
Tel, telle, a. saadan, slig; mangen en; en vis; Den og Den; — que, saaledes at, som; — quel, saa nogenledes.
Télégraphe, m. Telegraph, c.
Télescope, m. Seerør, n.; Kikkert, c.
Tellement, ad. saaledes, paa saadan Maade; — quellement, saa saa, nogenledes. [hals.
Téméraire, a. forvoven, dristig; Vove-

Témérité, f. Forvovenhed, Formastelse, c. [Tegn, n.
Témoignage, m. Vidnesbyrd; Beviis,
Témoigner, v. a. vidne, bevidne; ytre, give tilkiende. [Vitterlighed.
Témoin, m. Vidne, n.; en — de, til
Tempe, f. Tinding, c.
Tempérament, m. Temperament; Legemsbeskaffenhed; Maade, Middelvei; T. Temperatur, c.
Tempérance, f. Maadeholdenhed, c.
Tempérant, ante, a. afholden, maadeholden. [Beskaffenhed; Veirligt.
Température, f. Temperatur, Luftens
Tempéré, ée, a. maadelig, tempereret.
Tempérer, v. a. temperere, formilde, dæmpe, holde Maade med, formindske.
Tempête, f. Uveir, n.; Storm, Ulykke, c.
Tempêter, v. n. fa. støie, larme.
Tempêtueux, euse, a. stormende.
Temple, m. Tempel, n.; Kirke, c.
Templier, m. Tempelherre, c.
Temporel, elle, a. timelig, forgængelig; verdslig.
Temporiser, v. n. opsætte, see Tiden an, vente paa bedre Leilighed.
Temps, m. Tid, c.; Veirlig, n.; T. Tempus; Tempo; à —, ad. til rette Tid, tids nok; paa en Tid; de tout —, altid.
Tenable, a. som kan holdes, forsvares.
Tenace, a. seig, klebrig; vedhængende; paaholden, karrig; paastaaende.
Ténacité, f. Seighed; Karrighed; Paastaaenhed, c.
Tenaille, f. (Tenailles, pl.) Tang, Knibtang, c.; T. Tangværk; Gravsax.
Tenailler, v. a. knibe med gloende Tænger. [n.
Tenaillon, m. T. Tangværk, Udværk,
Tenancier, m. Leilænding, c.
Tenans, m. pl. et Godses &c., Grændser.
Tenant, ante, a. paaholdende; gjerrig.
Tenant, m. Mantenedor; Skioldholder; Defendens ved en Disputats.
Tendance, f. Bestræbelse, Tendents, c.
Tendant, ante, a. (à qc.) tragtende sigtende efter.
Tendineux, euse, a. sener.

Tendon, m. Sene, c.
Tendre, a. blød, mør; følsom, øm; svag; spæd; nybagt; **blé —**, blødt Korn. - m. øm Kierlighed.
Tendre, v. a. spænde, stramme, udstrække, opstille, opreise; behænge med; række. - v. n. (**à**) gaae hen; tragte efter; sigte til.
Tendrelet, ette, a. fa. øm, kielen.
Tendresse, f. øm Elskov; Ømhed.
Tendresses, pl. Kiærtegn. [hed, c.
Tendreté, f. Frugtens Blødhed, Mør-
Tendron, m. ung Qvist, Spire, c.; Brusk, n.; * ung Pige.
Ténèbres, f. pl. Mørke, Mulm, n.
Ténébreux, euse, a. mørk; dunkel.
Ténébrion, m. Skrubbe (Insect).
Teneur, f. Indhold, n.
Teneur de livres, m. Bogholder, c.
Tenez! int. holdt! see der! der!
Ténia, m. Bændelorm, c.
Tenir, v. a. & n. holde; holde paa; have, besidde; optage, indeholde; vedligeholde; holde for, mene; **qc. de q.** have een at takke for; have lært noget af een; **de q.** være lig; (**contre**) holde Stand, holde ud; staae sig; vedblive; **— bon**, staae godt imod; (**à qc.**) være fæstet ell. bunden til, sidde ell. hænge fast ved, paa noget; * (**à qc.**) være knyttet til een, tage Deel i hans Anliggender; beroe paa een; **en —**, være truffet, forelsket; have en Perial; have sin Bekomst. **se —**, v. r. holde sig; (**à qc.**) ved noget, til noget; henholde sig til; opholde sig et Sted; staae ved; **— de qc.** afholde sig fra. [Viinstokken.
Tenon, m. Tap; Gaffel, Ranke af
Tenor, m. T. Tenor, c.
Tension, f. Spænding, Stramning; Anstrængelse, c.
Tentant, ante, a. fristende, lokkende.
Tentateur, m. **-trice**, f. Frister, c.
Tentatif, ive, a. fristende.
Tentation, f. Fristelse, c.
Tentative, f. Forsøg, n.; Examen, c.
Tente, f. Telt; Bæle, n.
Tenter, v. a. forsøge, prøve, vove, friste.
Tenture, f. Tapet, Betræk, n.
Ténu, ue, a. fiin, tynd.
Tenue, f. Holdelse, Session; Holdning, Positur; Bestandighed, fast Character: Mundering; Holdebund, c.; **— noble**, adeligt Lehn.
Tenuité, f. Tyndhed, Fiinhed, c.
Téorbe, Tuorbe, m. Theorbe (Slags Luth).
Tercet, m. Tercett, Strofe af tre Vers.
Térébenthine, f. Terpentin, c.
Térébinthe, m. Terpentintræ, n.
Tergiversation, f. Udflugt, Vægring, c.
Tergiverser, v. n. søge Udflugter, undslaae sig.
Terme, m. Ende, c.; Maal, Øiemed, n.; Tid, Termin; Grændsesteen, - støtte, c.; Udtryk, Ord, Konstord, n.: Terminus, c.; Led i et Forhold; **moyen —**, Mellembegreb i en Slutning; Middelvei. **Termes**, pl. Tilstand.
Terminaire, m. Tiggermunk, c.
Terminaison, f. Ords Endelse, c.
Terminer, v. a. begrændse, ende, fuldende. **se —**, v. r. endes; fuldendes; løbe af, falde ud.
Ternaire, a. som bestaaer af tre Tal.
Terne, a. uden Glands, mat; mørk; plumret. [i Tærningekast.
Terne, m. Terne. **Ternes**, pl. Treer
Ternir, v. a. giøre mat, betage Glands; fordunkle. **se —**, v. r. fordunkles.
Ternissure, f. Mathed, mat Skin, Fordunkling.
Terrain, Terrein, m. Terrain, n.; Jordbund, Grund; Plads, c.
Terral, m. Fralandsvind, c.
Terrasse, f. Terasse, Jordforhøining, Jordvold; Altan; Forgrund, c.
Terrasser, v. a. omgive med en Jordvold, bedække med Jord; kaste til Jorden, nedfælde; * nedslaae, faae til at tie. **se —**, v. r. forskandse sig.
Terrassier, m. (**ouvrier —**) Skandsegraver; som kaster Jordbunker op.
Terre, f. Jord, c.; Land; Jordsmon, Jorden; Landgods, n.; Mark, c.; **à —**; tæt hen over Jorden; langs med Landet.
Terreau, m. Giødningsjord, c.
Terre-noix, f. Jordkastanie, Jordnød, c.

se Terrer, v. r. grave sig ned i Jorden: forskandse sig.
Terrestre, a. jordisk; Jord-, Land-.
Terreur, f. Frygt, Skræk, c.
Terreux, euse, a. blandet med Jord, jordagtig; fuld af Støv; gusten, jordfarvet. [overmaade.
Terrible, a. skrækkelig, forfærdelig;
Terrien, m. -enne, f. Jordegodseier, c.
Terrier, m. (a. papier –) Jordbog; Dyrs Hule, c.
Terrifier, v. a. n. c. skrække, afskrække.
Terrine, f. Terrin, Suppeskaal, c.; Slags Ragout.
Terrinée, f. Terrinefuld.
Terrir, v. n. gaae i Land; lande.
Territoire, m. Gebeet, n.; Landstrækning, c. [mon, n.
Terroir, m. Jord, Grund, c.; Jordsmon, n.
Terroriser, v. a. n. c. opfylde med Rædsel.
Terrorisme, m. n. e. Rædselssystem, n.
Tertre, m. Brink, Høi, c.
Tesson, m. Potteskaar, Flaskeskaar, n.
Testacé, ée, a. som har en haard Skal. Testacées, pl. Skaldyr.
Testament, m. Testament, n.
Testamentaire, a. testamentarisk.
Testateur, m. -trice, f. Testator, een som giør sit Testament.
Tester, v. n. giøre et Testament.
Testicules, m. Testikler, Pungene.
Testif, m. Kameelhaar, n.
Testimonial, ale, a. som giver ell. indeholder Bidnesbyrd.
Têt, m. Potteskaar, n.; Capel, c.
Tétanos, m. T. Krampe, som giør stiv.
Têtard, m. Rumpetrold, Frøunge, c.
Tetasses, f. pl. fa. hængende, slappe Bryster.
Tête, f. Hoved, n.; * øverste Plads, c.; Overhoved, n.; Spids; Forstand, c.; coup de –, dum Streg.
Tête-à-tête, ad. under fire Øine. - m. Stævnemøde; hemmelig Samtale.
Téter, v. a. & n. patte; die. [Hest.
Têtière, f. Børnehue; Hovedlag til en
Tétin, m. Brystvorte, c.
Tétine, f. Yver, n.; Bule, c.
Téton, m. Bryst, n. [c.
Tétragone, a. firkantet. - m. Firkant,
Tette, f. Vorte paa Dyrs Patter.
Têtu, ue, a. egensindig, haardnakket.
Texte, m. Text, c.
Textile, a. spindelig. [Texten.
Textuel, elle, a. textmæssig, efter
Texture, f. Bæv, c. [rakler.
Thaumaturge, m. een som giør Mirakler.
Thé, m. Thee, c.
Théâtral, ale, a. theatralsk.
Théâtre, m. Theater, n.; Skueplads, c.
Théière, f. Thepotte, c.
Thème, m. Thema, n.; Sætning, c. Opgave; Stiilsøvelse, c.
Théologie, f. Theologi, c.
Théologien, m. Theolog, c.
Théologique, a. theologisk.
Théorème, m. Læresætning, c.
Théorétique, a. theoretisk.
Théoricien, Théoriste, m. n. c. Theoretiker, c.
Théorie, f. Theori, c.
Théorique, a. theoretisk.
Thérapeutique, f. Therapi, Læren om Sygdommes Helbredelse.
Thériacal, ale, a. theriakalsk.
Thériaque, f. Theriak.
Thermes, m. pl. varme Bade.
Thermidor, m. ellevte Maaned i den republ. Kalender (fra 19. Juli til 17. August). [rometer, Beirglas).
Thermomètre, m. Thermometer (Barometer, Beirglas).
Thésauriser, v. n. samle Skatte.
Thèse, f. Thesis; Læresætning, c.
Thon, m. Tanteie (Fisk).
Thorax, m. T. Bryst, Overliv, n.
Thuriféraire, Thurifère, m. Geistlig, som bærer Røgelsekarret.
Thym, m. Thimian, c.
Thyrse, m. Thyrsusstav, Bacchi Spyd.
Tiare, f. Tiara, persisk Kongehat; Pavekrone, c. [Bane, Lade, c.
Tic, m. Hestes Krybbebiden; fa. egen
Tiède, a. lunken; ligegyldig. [c.
Tiédeur, m. Lunkenhed; Ligegyldighed,
Tiédir, v. n. blive lunken; blive ligegyldig; blive kolbsindig.
Tien, tienne, pr. din, dit.

Tierce, f. T. Terts, c.; tredie Correctur, Revision, c.
Tiercelet, m. Hannen af Rovfugle.
Tiercement, m. tredIedeel høiere Priis.
Tiercer, v. a. treploie; dele i tre Dele. - v. n. byde en tredie Deel høiere.
Tiers, m. tredie Mand; tredie Deel; tredie Stand; **le – et le quart**, alleslags Folk, Creti og Pleti.
Tiers, erce, a. tredie; **fièvre tierce**, tredie Dags Feber; **le tiers-état**, Borger- og Bondestanden.
Tige, f. Stilk, Stængel, Bul, Stamme, c.; Rør; Spindel; (**– de clef**) Røglepibe; (**– de botte**) Støvleskaft; Slægt, Stamme, c. [Qvinde-Hue, c.
Tignon, m. Fruentimmers Nakkehaar;
Tignoner, v. a. kruse Nakkehaaret. **se –**, v. r. faae hinanden ved Haarene.
Tigre, m. Tiger, Tigerdyr.
Tigré, ée, a. spettet som en Tiger.
Tigresse, f. Hun-Tiger, c.
Tillac, m. Skibs Dæk, Fordæk, n.
Tille, f. Bast paa Lindetræ.
Tilleul, m. Lindetræ, n.
Timbale, Timballe, f. Pauke; Slags Bæger ell. Drikkekar (f. E. til Bouillon); liden Raket.
Timbalier, m. Paukeslager, c.
Timbre, m. Klokke uden Knevl; Klokkeklang; Klang, c.; Stempel, n.; Stempling, c.; Stempletpapir; Stempelpenge;
Timbres, pl. Trommesnorer.
Timbrer, v. a. stemple.
Timbreur, m. Papirstempler, c.
Timide, a. frygtsom, forsagt, ræd.
Timidité, f. Frygtsomhed; Undseelighed, c. [Roer, n.
Timon, m. Vognstang; Roerpind, c.;
Timonnier, m. een som staaer til Roers, Roersgast; Stanghest, c.
Timoré, ée, a. samvittighedsfuld, [ængstelig.
Tin, m. Lagtræ, n.
Tine, f. Strippe, liden Spand, c.
Tinette, f. liden Bøtte, c.
Tintamarre, m. fa. Larm, Støi.
Tintamarrer, v. n. fa. larme, støie.
Tintement, m. Efterklang; Ringen, Klokkeklang; Syngen for Ørene.
Tinter, v. a. ringe. - v. n. klinge; synge for Ørene.
Tintouin, m. Klingen, Susen for Ørene; * Uroe, c.; Bryderi, n.
Tique, f. Faareluus; Træbuk, c.
Tiquer, v. n. (om Heste) bide i Krybben.
Tiqueté, ée, a. spættet, broget.
Tiqueur, m. Krybbebider, c.
Tir, m. Skydelinie, c.; Skud, n.
Tirade, f. Tirade, c.; Strøg, Træk, n.; Roders Sløifning, c.; Række, Ramse af Ord, Tanker; **tout d'une –**, i eet Træk ell. Aandedræt, i een Kiørevæk.
Tirage, m. Trækken; Trækning, Vei for Heste som trække Skibe; Skyden, c.
Tiraillement, m. Riven, Trækken, Sliden, c.
Tirailler, v. a. slide, trække frem og tilbage. - v. n. skyde feil, spilde Krud; tiraillere, blinke.
Tirailleur, m. Tirailleur, Blinker, c.
Tirant, m. Trækkebaand paa en Pung; Støvlestrop; Storem; svær, haaret Sene i Kiød; Bindebielke; Jernkrampe i en Muur; Vands Dybde, et Skib behøver, Vandgang.
Tirasse, f. stort Fuglegarn, n.
Tirasser, v. a. & n. fange med Fuglegarn.
Tire, f. Træk; **tout d'une –**, i eet Træk, i eet væk; **voler à – d'aile**, flyve [meget hurtigt.
Tiré, m. Bøssejagt, c.
Tire-aux-dents, f. Kiertler i Kiød.
Tire-balle, m. Kugletrækker; Kradser, c.
Tire-botte, m. Støvleknegt; Støvlestrop, c.
Tire-bouchon, m. Proppetrækker, c.
Tire-bourre, m. Kradser, at trække Ladningen ud med.
Tire-clou, m. Knibtang, c.
Tire-d'aile, m. Vingeslag, n.
Tire-l'aine, m. Spidsbub, Stimand, c.
Tire-laisse, f. fa. Glippen, feilslaget Haab. [tæt.
Tire-larigot, ad. **boire à –**, drikke
Tire-ligne, m. Ridsepen, Fier at slaae Linier med.
Tire-lire, f. Sparebøsse, c.; Lærkesang, c.
Tirelirer, v. n. synge som en Lærke.

Tire-moëlle, m. Marvtrækker, c.
Tire-pied, m. Knærem, c.
Tire-plomb, m. Blytrækker, c.
Tirer, v. a. & n. trække; trække til sig;
trække ud, tage ud, rive ud; trække af;
udstrække; øse, tappe; malke; tage;
skyde, affyre; afpresse, udtrykke; uddrage,
udlede, slutte; forme, male; **(sur)** om
Farver: falde i; – **au sort**, trække
Lod; **(sur qe.)** trassere, trække en Vexel
paa een; * trække løs imod een, give
Støder; – **au large**, – **de long**, løbe
sin Vei. [T. Stilletegn, n.
Tiret, m. Snor hvormed Acter heftes;
Tireur, m. een som trækker; Traad-
trækker; Trassent; Skytte; – **d'or**,
Guldtrækker, c.
Tire-veille, f. T. Fald, Faldreeb, n.
Tiroir, m. Skuffe; Dragkiste, c.
Tisane, f. Bygsuppe, Havresuppe for
Syge.
Tison, m. Brand, tændt Brand, c.
Tisonné, ée, a. **cheval gris –**, sort-
plettet.
Tisonner, v. n. rage om i Ilden.
Tisonnier, m. Brandfork, Ovnrage, c.
Tisser, v. a. væve, strikke; kniple efter
Mønster. [c.
Tisserand, Tissier, m. Linnedvæver,
Tissu, ue, p. & a. vævet, strikket.
Tissu, m. Væv, vævet Tøi; – **cutané**,
Hudens Væv, Huden; * Indretning,
Orden, c. [c.
Tissure, f. Væv; Vævning, Strikning,
Tissutier-rubanier, m. Baandvæver,
c. [de; kilden.
Titillant, ante, a. kildrende; spruden-
Titillation, f. Kildren; Dirren, c.
Titiller, v. a. kildre, pirre. - v. n. sprude.
Titre, m. Titel; Overskrift, c.; Titel-
blad; Document, n.; Adkomst, Ret,
Hiemmel, c.; T. Mynters Gehalt.
Titré, ée, a. betitlet, som har en Titel.
Titrer, v. a. give en Titel; berettige.
Titulaire, a. som bærer Titel af, Titu-
lair; som besidder et Embede.
Toc, m. **jeu du –**, Toccodillespil, n.
Tocane, f. ny stærk Viin.
Tocsin, m. Stormklokke, c.

Toge, f. Romernes lange Overkiole
Toi, pr. du, dig. [(**Toga**).
Toile, f. Lærred, n.; Forhæng for en
Skueplads; – **d'araignée**, Spindel-
væv; – **de coton**, Kattun. **Toiles**,
pl. Rækker af Garn paa Jagt.
Toilé, m. Grunden i Kniplinger.
Toilerie, f. Lærredshandel; linnede Va-
rer. [Pyntebord, Toilet.
Toilette, f. Fruentimmers Natbord,
Toilier, m. **-ière**, f. Lærredshandler;
Toise, f. Favn, sex Fod. [Væver, c.
Toisé, m. Favnemaaling, Udmaaling
med Rodstang.
Toisé, ée, p. afgiort, hvorved der er
intet at giøre. [viis.
Toiser, v. a. maale, maale i Favne-
Toiseur, m. Maaler, c.
Toison, f. Uld, klippet af Faar; Skind
med Uld paa.
Toit, m. Tag, n.; – **à cochons**, Svi-
nestald; * Huus, n.
Tôle, f. **fer de –**, Jernblik, n.
Tolérable, a. taalelig.
Tolérance, f. Overbærelse, Taalmodig-
hed: Tolerance, c. [lerant.
Tolérant, ante, a. overbærende; to-
Tolérantisme, m. Tolerance (i Reli-
gionssager).
Tolérer, v. a. taale, lide overbære.
Tombac, m. Tombak, c.
Tombe, f. Gravsteen; Grav, c.
Tombeau, m. Grav, c.; Gravmæle, n.
Tombelier, m. Skarnager, c.
Tomber, v. n. falde, falde omkuld;
falde ned; falde i; tilfalde; ende; for-
falde; – **malade**, blive syg; – **d'ac-
cord**, bifalde. [re; Karrefuld, c.
Tombereau, m. Skarnagervogn; Kar-
Tome, m. Tome, Deel, Bind af en Bog.
Ton, m. Tone; Lyd, Klang; Stemme, c.
Ton, ta, pr. din, dit.
Tondeur, m. Klæde-Overskiærer; Faa-
reklipper; een som beskiærer Hækker.
Tondre, v. a. klippe; overskiære.
Tonique, a. T. spændende; **note –**,
Hovedtone i et Stykke.
Tonlieu, m. Stadepenge.
Tonnage, m. Drægtighed, c.; Tønde-

maal, n.; Told i England af Varer i Tønder.
Tonnant, ante, a. tordnende.
Tonne, f. Tønde, c. [Stibslæst, c.
Tonneau, m. Tønde, c.; Fad, n.;
Tonnelage, m. Bødkerarbeide, n.
Tonneler, v. a. fange med Garn; * fange, hilde, besnære.
Tonnelier, m. Bødker, c.
Tonnelle, f. Løvhytte, c.; Lysthuus; Agerhønsgarn, n.
Tonnellerie, f. Bødkerhaandværk; Bødkerværksted, n.
Tonner, v. n. tordne; dundre, brage.
Tonnerre, f. Torden; Lynild, c.; **pierre de –,** Tordenkile, c.
Tonsille, f. Mandel i Halsen.
Tonsure, f. Haarets Klipning, Tonsur; Kronragning, c.
Tonsurer, v. a. kronrage.
Tonte, f. Faareklipning; Tiden dertil; afklippet Uld. [n.
Tontine, f. Tontine, c.; Livrenteselskab,
Tonture, f. Klipning; Hækkers Klipning; Skiæruld, c. [steen).
Topase, Topaze, f. Topas (Ædel-
Tope, int. top! velan! jeg giver mit Minde!
Toper, v. n. holde Indsatsen; **(à)** * fa. antage, give sit Minde, sige: top!
Topinambour, m. Jordpære, c.
Topique, a. hørende til et vist Sted, stedegen. [skriver et Sted.
Topographe, m. Topograph, som be-
Topographie, f. Topographi, Beskrivelse over et Sted.
Topographique, a. topographisk.
Toque, f. smalskygget Hat, Hue, c.; Nonners Halstørklæde.
Toquer, v. a. berøre, slaae.
Toquet, m. Børnehue; Qvindehue, c.
Toraille, f. Sted, hvor Korn tørres.
Toral, m. Agerreen, c.
Torche, f. Fakkel, c.; Harpix, n.; Halmvisk til Underlag; Stang (Løg); Rulle (Jerntraad). [med.
Torche-cul, m. Visk at tørre Rumpen
Torche-nez, m. Brems, c.
Torche-pot, m. sort Træpikker (Fugl).
Torcher, v. a. viske, viske af; tørre af; skure, pudse; kline, beslaae med Kalk.
Torchère, f. Stok ell. Stage til Fakler; Begkrands.
Torchis, m. Leer og Straa at kline med.
Torchon, m. Viskeklud, Karklud; Straavisk, c. [hals (Fugl).
Torcol, Torcot, Torcou, m. Vende-
Tordage, m. Silketvinden, c.
Tordeur, m. **–euse,** f. een som tvinder, spinder Uldgarn.
Tordre, v. a. dreie, vride, omdreie, fordreie; krumme, bøie; tvinde; slaae Reeb; (q.) friste, presse.
Tore, m. T. Fod-Ring om Piller.
Tormentille, f. Blodurt, c.
Toron, m. Streng i et Toug.
Torpeur, f. n. e. Følesløshed, Bedøvelse, Sløvhed, c.
Torpille, f. Krampefisk, c.
Torquer, v. a. spinde Tobak.
Torquet, m. **donner le – à q.,** sætte een en Bornæse paa.
Torquette, f. Bundt Fisk, n.
Torqueur, m. Tobaksspinder, c.
Torréfaction, f. Tørren over Ilden.
Torréfier, v. a. riste i en Pande, tørre, brune, brænde Bønner &c.
Torrent, m. Regnbæk; Strøm, c.
Torride, a. f. **la zone –,** den hede Zone. [fordreiet; stiv.
Tors, orse, a. snoet; tvunden; dreiet,
Torse, m. T. Torso, Kroppen af en Statue.
Tort, m. Uret; Skade, c.; **à – et à travers,** ubetænksomt, paa Slump.
Torticolis, m. stiv Hals; * Hykler, c.
Tortillement, m. Snoening, Dreining: * fa. pl. Omsvøb, Udflugter.
Tortiller, v. a. dreie, snoe, flette. – v. n. * vende og dreie sig; søge Udflugter.
Tortillon, m. Valk, Bærekrands, c.; Pige fra Landet.
Tortionnaire, a. voldsom, lovstridende.
Tortionner, v. a. n. c. mishandle.
Tortis, m. Fed; snoede Traade; Blomsterkrands. [* forkeert.
Tortu, ue, a. krum, forvoxet; stiv;
Tortue, f. Skildpadde, c.

Tortuer, v. a. krumme, gjøre skievt.
Tortueux, euse, a. krum, snoet, bugtet, skiev; fuld af Omsvøb.
Tortuosité, f. Krumning, Bugt, c.
Torture, f. Tortur, Pinebænk; Piinsel, c.
Torturer, v. a. pine; * fordreie, urgere.
Toste, f. Roerbænk i en Sluppe.
Toste, m. Skaal som udbringes; * en feiret Skiønhed.
Toster, v. a. drikke eens Skaal.
Tôt, ad. strax, snart, tidlig.
Total, ale, a. total, heel, heelstændig. - m. det Hele, Alt.
Totalement, ad. aldeles.
Totalité, f. Heelhed; det Hele; den hele Sum; Formue. [staver paa.
Toton, m. Slags Terninger med Bog-
Touaille, f. stort Haandklæde.
Touchant, prp. angaaende. [cher.
Touchant, ante, a. rørende, v. Tou-
Touchante, f. T. Tangent (Linie).
Touche, f. Greb, n.; Tangent, Claves; Pegepind; Strygning paa Proberstenen; Smeld paa en Pidsk; T. Farvegivning, Penselstrøg; * Slag, n.; Gienvordighed, c.; **pierre de –**, Probersteen.
Toucher, v. a. & n. berøre; **(à)** røre ved, tage ell. føle paa, gribe paa; * røre, bevæge; angaae, vedkomme; være nær, naae til, støde til; modtage, hæve (Penge); spille paa (Claveer ꝛc.); prøve (Guld ꝛc.); valtse op. **se –**, v. r. berøre hinanden, støde til hinanden.
Toucher, m. Følen, Følelse, c.; T. en Tonekunstners Maneer, Foredrag.
Touer, v. a. varpe.
Touffe, f. Busk; Dusk, c.; Bundt, n.; **par –s**, duskeviis.
Touffu, ue, a. busket, tæt, med tykt Haar ell. Løv paa.
Toug, m. Hestehale, c. [imidlertid.
Toujours, ad. altid, stedse; fa. dog,
Toupet, m. Haardusk; Tot, c.; Haar foran i Panden: **– de bois**, lille Busk.
Toupie, f. Top, Spilletop; fa. Skiøge, c.
Toupiller, v. n. fa. løbe omkring, vimse.
Toupillon, m. liden Dusk, c.
Tour, m. Omkreds, Omfang, c.; Omløb, n.; Omgang, Gang, Tour, kort Reise; Rand; Strimmel; Krave; **(– de lit)** Sengegardin, c.; Omhæng, n.; Bending; Dreiebænk; Binde; Spinderok; Række; Orden; * Streg, c.; Puds; **– de main**, Konststykke, n.; * **– du bâton**, Sportler; **le – du monde, du lac etc.**, Reise omkring Jorden, en Tour man gjør omkring en Sø ꝛc.; **tour à tour**, skifteviis.
Tour, f. Taarn, n. [Hob Folk.
Tourbe, f. Tørv; **Tours**, pl. n. c.
Tourbeux, euse, a. som indeholder Tørv.
Tourbier, m. een som sælger Tørv.
Tourbière, f. Tørvemose, c. [c.
Tourbillon, m. Hvirvelvind; Hvirvel,
Tourbillonner, v. n. hvirvles.
Tourde, Tourdelle, f. Kramsfugl, c.
Tourdille, a. **gris –**, (om Heste) graa som en Drossel.
Tourelle, f. lidet Taarn.
Touret, m. lidet Hiul; Spinderok, c.; Ring paa en Bismer; Roertol; Krog til Skumskeden.
Tourière, f. Portnerske i et Kloster.
Tourillon, m. Tap, noget dreier sig om, hviler paa. [c.
Tourment, m. Qval, Pine; Kummer,
Tourmente, f. Uveir, Storm paa Søen.
Tourmenter, v. a. martre, pine, qvæle, plage; ryste, kaste frem og tilbage. **se –**, v. r. pine sig, plage sig; (om Tømmer) slaae sig, kaste sig.
Tourmenteux, a. stormende.
Tourmentin, m. T. Udlægger; Stormfugl, c. [som dreier sig om.
Tournant, ante, a. som løber om,
Tournant, m. Veis Krumning, Bending, c.; Gadehiørne, n.; Vandhvirvel; Valtse, c. [gield, c.
Tourne, f. Trumf, c.; Opslag, n.; Op-
Tourné, ée, p. & a. **bien –**, velskabt; af god Beliggenhed; **mal –**, sær, bagvendt; ond. [Skruejern, n.
Tourne à gauche, m. Skruenøgle, c.;
Tournebroche, m. Stegevender, c.
Tournée, f. liden Reise, Vei; et Løb,

en Gang.
Tourne-feuillet, m. Baandmærke, n.
Tourne-main, m. **en un –**, i en Haandevending.
Tourner, v. a. vende, dreie; snoe, vende om, drive om; dreie paa Dreierbænk; rette, give en Vending. – v. n. & **se –**, v. r. gaae omkring, vende sig, dreie sig om; forandre sig; kaste sig, blive suur; løbe sammen; faae Farve, modnes; * geraade, faae Udfald.
Tourne-sol, m. Solsikke; Lakmosplante; Lakmos, c.
Tournette, f. Garnvinde, Haspe, c.
Tourneur, m. Dreier, c.
Tourne-vis, m. Skruenøgle, c.
Tourniquet, m. Dreiekryds for en Indgang, Korsmølle, c.; Lykkehjul, n.; Dørhvirvel; Aarepresse, c.
Tournoi, m. Turnering, c.
Tournoiement, m. Omdreining, Vending, Krumning; Vandhvirvel; **– de tête**, Hovedsvimmel, c.
Tournoyer, v. n. dreie sig om, snoe sig; gaae omkring, løbe rundt; hvirvle; gaae krumt (som en Vei); søge Udflugter.
Tournure, f. Dreiekonst; Vending; Dannelse, Skikkelse, Skik paa sig.
Tourte, f. Tærte, c.
Tourtereau, m. Turteldue-Unge, c.
Tourterelle, f. Turteldue, c.
Tourtière, f. Tærtepande, c.
Tourtre, f. Turteldue, c.
Toussaint, f. Allehelgensdag.
Tousser, v. n. hoste.
Tousseur, m. een der hoster meget.
Tout, toute, a. al, alt, heel, heelt; enhver; **tout-à-fait**, ad. ganske, aldeles; **après –**, alt vel overlagt; ved alt dette; **– un**, ligemeget, eet.
Tout, m. det Hele, Alt.
Toutefois, ad. dog, alligevel.
Toute-présence, f. Allestedsnærværelse, c.
Toute-puissance, f. Almagt, c.
Tout-puissant, a. almægtig.
Toux, f. Hoste, c.
Traban, m. Drabant, c.
Tracas, m. Støi, Tummel; Forvirring: Besværlighed, c.
Tracasser, v. n. løbe hid og did, være i Arbeide, i Uro; giøre Spektakel. – v. a. forurolige.
Tracasserie, f. ondskabsfuld Streg; Chicaner, Splid, Trætte; Klaffer, c.; Klammeri, n.
Tracassier, m. **–ière**, f. Chicaneur, som stifter Uenighed; som giør Spektakel.
Trace, f. Fodspor; Spor; Traad, n.; Afridsning, Aftegning, c.; * Mærke, Kiendetegn, n.
Tracé, m. Ridsning; **– des épures**, Grundtegning til et Huus &c., Afridsning, c. [c.
Tracement, m. Aftegning, Afstikning,
Tracer, v. a. tegne, aftegne, afridse; afmaale, afstikke; * foreskrive; bane Vei, udkaste. – v. n. skyde Rødder hen ad Overfladen.
Trachée, –artère, f. T. Luftrøret.
Tradition, f. Overgivelse, Udlevering, Overdragelse; Tradition, c.; Sagn, n.
Traditionnel, elle, a. mundtlig forplantet.
Traducteur, m. Oversætter, c.
Traduction, f. Oversættelse, c.
Traduire, v. a. oversætte; føre for en anden Ret.
Traduisible, a. som kan oversættes.
Trafic, m. Handel, Kiøb og Salg; Omsætning, c.; **faire –**, drive Handel.
Trafiquer, v. n. **(en ell. de qc.)** handle med noget, drive Handel. – v. a. sælge. [torne, c.
Tragacanthe, Tragant, m. Bukke-
Tragédie, f. Tragedie, Sørgespil.
Tragédien, m. p. u. tragisk Skuespiller.
Tragique, a. tragisk; sørgelig, ulykkelig. – m. det Tragiske; Tragiker; Tragedieskriver, c.
Trahir, v. a. forraade; svigte, handle falskelig; * røbe; handle imod.
Trahison, f. Forræderi, n.
Traille, f. Flyvebro; Færge, c.
Train, m. Gang, c.; Skridt; Tog; Følge; Drift (Qvæg); Slæng, n.; Tummel; Undervogn; Tømmerflaade,

c.; **faire du** –, støie; **faire le** –, more sig med Støi; **en** –, i Gang; **aller bon** –, gaae, ride, kiøre dygtig til.
Traînant, ante, a. slæbende.
Traîneau, m. Slæde, Kane; Sluffe, c.; Fuglegarn, Fiskevaad, n.
Traînée, f. Streg, Stribe af noget, som spildes langs hen; Spor, n.; Løbeild, c.; Sleife paa Noder.
Traîner, v. a. & n. trække, slæbe; føre med sig; udhale, forhale, trække i Langdrag; efternøle; ligge omkring i Uorden; medføre; skrante. **se** –, v. r. slæbe sig frem, liste, krybe.
Traîneur, m. een som fanger Fugle med Slæbenet; Marodeur, Efternøler, c.
Traire, v. a. malke.
Trait, m. Piil, c.; Kastespyd; Træk; Drag; Streg, n.; Compasstreg, c.; Stagle, Hamlereb; Ledebaand; Udslag paa en Vægtskaal; Guld- Sølvtraad, c.; T. Stenes Tilhugning; **coupe du** –, Construction, Modellering; **avoir** – **à**, sigte til, være sigtet paa.
Traitable, a. føielig, omgængelig; smidig; som let kan helbredes.
Traitant, m. Forpagter af herskabelige Indtrader.
Traite, f. Strækning, c.; et Stykke Vei imellem to Bedesteder; Udførsel, Transport; Vexel, Tratta; Vexelhandel; – **des nègres**, Negerhandel, c.
Traité, m. Afhandling; Traktat, Forlig, Contract, c.
Traitement, m. Behandling, Medfart; Beværtning; Cuur, Syges Pleie; Løn, Gage, c.
Traiter, v. a. & n. handle, behandle, afhandle; underhandle; beværte, tractere; læge; (**de qc.**) omhandle; (**q. de qc.**) kalde for. **se** –, v. r. spise, føre et Bord; bestemmes (f. E. om en Priis), handles. [Mægler, c.
Traiteur, m. Traktør, Spisevært;
Traître, m. **-esse**, f. Forræder. – a. forrædersk, troløs.
Traîtreux, euse, a. n. e. forrædersk.
Trajet, m. Overfart, Reise, c.
Trame, f. Islæt i Væv; *Livets-Traad; Complot, c. [spinde, stifte.
Tramer, v. a. væve, slaae Islæt i; * op-
Tramontane, f. Nord; Nordenvind; Polarstierne; Nordkyst; * fa. **perdre la** –, tabe sin Fatning.
Tranchant, ante, a. skarp, skiærende; **écuyer** –, Forskiærer, c.
Tranchant, m. Od, Eg paa Knive &c.
Tranche, f. Snit; Stykke, n.; Skive, c.; Bogsnit, n.
Tranchée, f. Udgravning, Grøft; Vandledningsgrøft; T. Løbegrav, c.
Tranchées, pl. Bugvrid, n.
Tranche-file, f. T. Kapital paa en Bog; Indersøm i Skoe.
Trancher, v. a. skiære, afskiære; skiære itu; skiære for; overhugge; * ende; – **le mot**, – **net**, sige kort og godt. – v. n. skiære; skiære i Livet; * stikke af ikke passe til; – **du grand seigneur**, spille stor Herre; – **court**, med faa Ord ende Samtalen.
Tranchet, m. Skomagerkniv, c.
Tranchoir, m. Skiærebræt, Spekkebræt, Hakkebræt, n.; Trætallerken; Huggeblok, c.
Tranquille, a. stille, rolig.
Tranquilliser, v. a. berolige. **se** –, v. r. holde sig rolig, være rolig.
Tranquillité, f. Rolighed; Stilhed; Beroligelse, c.
Transaction, f. Underhandling, Forhandling; Overeenskomst, Bilæggelse, c.
Transborder, v. a. omlade.
Transbordement, m. Omladning, c.
Transcendance, f. Overlegenhed, Overvægt, c.
Transcendant, ante, a. overordentlig, ophøiet, hævet over andet; T. transcendent, oversandselig; høiere.
Transcendental, ale, a. T. overstigende, transcendental.
Transcription, f. Afskrivning, c.
Transcrire, v. a. afskrive; skrive ud af.
Transe, f. stor Angest, Frygt, c.
Transférer, v. a. flytte, forflytte; bringe hen; overføre.
Transfert, m. Overdragelse, c.
Transfiguration, f. T. Christi Forklarelse, c.

Transfigurer, v. a. T. forklare.
Transformation, f. Forvandling, c.
Transformer, v. a. forvandle, omskabe, forstille.
Transfuge, m. Overløber, c.
Transfuser, v. a. omgyde; øse af et Kar i et andet; tappe Blodet af et Dyr i et andet.
Transfusion, f. Omgydning; Blodets Omtapning, c.
Transgresser, v. a. overskride, overtræde.
Transgresseur, m. Overtræder, c.
Transgression, f. Overtrædelse, c.
Transi, a. ræd.
Transiger, v. n. enes, indgaae Forlig.
Transir, v. a. giennemiisne, stivne; overvælde med Frygt.
Transissement, m. Stivnen, Bestyrtelse, c.
Transit, m. Passeresseddel, c.
Transitif, ive, a. T. hvis Virkning gaaer over paa noget andet. - m. Transitivum, n.
Transition, f. T. Overgang (i en Tale).
Transitoire, a. forgængelig.
Translation, f. Overførsel, Forflyttelse; Omsætning, c.
Transmettre, v. a. lade gaae igiennem; overlade, overdrage; tilstille; bringe paa et andet Sted; * forplante.
Transmigration, f. Folks Udvandring, c.
Transmissible, a. som kan overdrages, afstaaes.
Transmission, f. Overdragelse, Afstaaelse; Forplantelse, c.
Transmuable, a. som kan forvandles.
Transmuer, v. a. forvandle.
Transmutation, f. Forvandling, c.
Transparence, f. Giennemsigtighed, c.
Transparent, ente, a. giennemsigtig. - m. Linieblad; Transparent.
Transpercer, v. a. giennembore, -stikke.
Transpiration, f. Transpiration, Uddunstning, c.
Transpirer, v. n. uddunste.
Transplanter, v. a. forplante, omplante. **se –**, v. r. flytte i et andet Land &c.
Transport, m. Transport; Befordring, Udførsel, c.; Overdragelse, Afstaaelse; * heftig Sindsbevægelse, Henrykkelse; Vanvid, c.
Transporter, v. a. transportere, bortføre, overføre, udføre; flytte; overdrage; * henrykke, bringe ud af sig selv. **se –**, v. r. forføie sig; vredes, komme ud af sig selv.
Transposer, v. a. omsætte, forsætte; hefte Blade feil ind; transponere.
Transposition, f. Forsætning, Forflytning; urigtig Hæftning, c.
Transsubstantiation, f. T. Brødets og Vinens Forvandling i Nadveren.
Transvaser, v. a. fylde af et Fad i et andet.
Transversal, ale, a. tvært, paa tværs, Tværs.
Transversalement, ad. over tvers, paa tvers.
Trantran, m. fa. Slendrian, gammel Trant.
Trappe, Trape, f. Faldbør, Faldluge; Lem; Klap for et Dueslag; Fælde, Ulvegrube, c.
Trapu, a. kort, tyk, undersætsig.
Traquenard, m. Hestes Gang mellem Skridt og Trav; Fælde, c.
Traquer, v. a. T. omringe, stille omkring.
Traquet, m. Fælde, Ræveſax, c.; Træ som bevæger Sigten i en Mølle.
Travail, m. Arbeide; Standsearbeide, n.; Nødskald, c.; **– d'enfant**, Barnsnød, c.
Travailler, v. n. arbeide; kaste sig, bøie sig; giære. - v. a. bearbeide, udarbeide; ængste, plage; afrette, tumle en Hest. **se –**, v. r. plage sig.
Travailleur, m. Arbeider; Standsearbeider, c.
Travers, m. Brede, Tværbrede, Tværside; Straahed; Skiævhed; * Særhed, Tværhed, c.; **de –**, ad. tvært, straat: skiævt; forkeert; **à –, au –**, tvers igiennem; **en –**, tvers over; **par le –**, tvers for, lige over for; **à tort et à –**, paa Slump; galt.
Traverse, f. Tverstang, Tverbielke, c.; Tverstykke, n.; Tvervei; Tvervold; * Hindring, Gienvordighed, c.; **à la –**, i Veien, til Hindring.
Traversée, f. Overfart, c.

Traverser, v. a. gaae, kiøre, ride over, igiennem; sætte over; trænge igiennem; * krydse, hindre, være i Veien. - v. n. gaae igiennem.

Traversier, ière, a. **vent** –, Modvind; **barque** –**e**, Færgeskib; **flûte** –**e**, Tverfløite. [n.

Traversin, m. Hovedpude, c.; Tvertræ,

Traversine, a. tvers, giennemskydende. - f. Bindingsbielke, c.

Travestir, v. a. forklæde; indklæde anderledes; travestere. **se** –, v. r. forklæde sig: forstille sig.

Travestissement, m. Forklædning; * Forstillelse, c.

Travon, m. Tverbielke under en Bro.

Trayon, m. Patte paa et Yver.

Trébuchant, ante, a. som giver Overvægt, godt veiet.

Trébucher, v. n. snuble, giøre et Feiltrin; falde; holde Overvægt.

Trébuchet, m. Guldvægt; Fuglefælde, Snare, c.; Slag, n.

Tréfilerie, f. Traadtrækkeri, n.

Tréfileur, m. Traadetrækker, c.

Trèfle, m. Kløver; Kløverblad; Kløver i Kort.

Treillage, m. Gitterværk, Tralværk, n.

Treille, f. Løvhytte af Viinranker; Buegang af Gitterværk.

Treillis, m. Gitter, Tralværk; Glandslærred; Sækkelærred, n.

Treillisser, v. a. forsyne med Gitter.

Treize, a. num. tretten. [dedeel.

Treizième, a. trettende. - m. Tretten-

Treizièmement, ad. for det trettende.

Trélingage, m. T. Hanefod; Svigtinger.

Tréma, m. T. to Puncter over en Vocal.

Tremblaie, f. Æspelund, c. [de.

Tremblant, ante, a. skielvende, bæven-

Tremblant, m. Tremulant i et Orgel; Bævernaal, c.

Tremblante, f. Zitteraal, c.

Tremble, m. Bæveresp, c.

Tremblement, m. Rystelse, Bæven, Skielven; Frygt, c.; – **de terre**, Jordskielv, n. [bæve.

Trembler, v. n. ryste, sittre, skielve,

Trembleur, m. –**euse**, f. een som skiælver; Qvæker, c.

Trembloter, v. n. fa. skiælve lidt.

Trémie, f. Møllestrue; Salttragt, c.

Trémousser, v. n. – **de l'aile**, ryste ell. slaae med Vingerne, flagre. **se** –, v. r. hoppe omkring; * tumle sig, giøre sig Umage.

Trempe, f. Jernets &c. Hærdning; Papirs Fugtning; * Maade, Natur, c.; Sindelag, n.

Tremper, v. a. dyppe, bløde, udbløde; fugte; hærde (Jern). - v. n. blødes; * (**dans, à**) have Deel i.

Tremplin, m. Liniedandsers Springbræt, n.; Springbænk, c.

Trempoire, f. Kar at lægge iblød i.

Trentaine, f. Antal af tredive, halv

Trente, a. tredive. [Stok.

Trentième, a. tredivte. - m. Tredivtedeel. [Jordbore; Trepaneren, c.

Trépan, m. Trepan, Hierneskalbore;

Trépaner, v. a. trepanere.

Trépas, m. Død, Hedenfart, c.

Trépassé, ée, a. & m. f. afdød; Afdød.

Trépasser, v. n. døe, afgaae ved Døden.

Trépied, m. Trefod, c.

Trépigner, v. n. stampe, trampe.

Trépoint, m. **Trépointe**, f. udvendig Søm paa Skoe.

Très, a. meget, saare.

Tréseau, m. tre Neg; Qvintin.

Trésor, m. Skat, c.; Skatkammer, n.

Trésorerie, f. Skatkammer, n.; Skatmesterbolig, c. [ster, c.

Trésorier, m. Skatmester, Renteme-

Tressaillement, m. pludselig Bevægelse; Gysen, Sittren, Hoppen af Glæde.

Tressaillir, v. n. fare op; sittre, gyse; hoppe. [c.

Tresse, f. Tresse, Fletning, flettet Traad,

Tresser, v. a. flette Baand, snoe; tresse Haar.

Tressoir, m. Tressebænk, c.

Tréteau, m. Træbuk, Stillads; Fiællebod, c.; **oeuvre de** –, Fiællebodsstykke, slet dramatisk Product.

Treuil, m. Spilbom, Vindebom, c.

Trève, f. Vaabenstilstand; Ro, c.

Triage, m. Valg, n.; Sortering; Skilning af Ertser; Skov som skal hugges.
Triangle, m. Triangel, Trekant, c.
Triangulaire, a. trekantet.
Tribord, Stribord, m. Styrbord, c.
Tribale, f. ferst Flest, fogt i sit eget Fidt.
Tribu, f. Tribus, Stamme, Laug.
Tribulation, f. Trængsel, Kors, Modgang. [Vandusd, c.
Tribule, m. Veitidsel; — **aquatique**,
Tribun, m. romersk Tribun, c.
Tribunal, m. Domstol; Retten.
Tribune, f. Tribune, Talerstol, c.; Pulpitur, Chor.
Tribut, m. Tribut, Skat, Afgift, c.
Tributaire, a. skatskyldig.
Tricher, v. a. fa. bedrage i Spil; trække op.
Tricherie, f. fa. Bedrageri, n.
Tricheur, m. **-euse**, f. fa. Bedrager [i Spil.
Tricolore, a. trefarvet.
Tricon, m. tre lige Kort.
Tricot, m. Knippel, Prygl; strikket Toi.
Tricotage, m. Strikning, c.; Strikketøi, n.; Kniplen, c.
Tricoter, v. a. strikke; kniple.
Tricoterie, f. Lapperi, n.; liden Intrigue. [Knipler; Strikkerske.
Tricoteur, m. **-euse**, f. Strikker,
Trictrac, m. Triktrakspil.
Trident, m. Treforк, c. [Kalender.
Tridi, m. tredie Dag i den republican.
Triennal, ale, a. treaarig; tre Aars-.
Trier, v. a. udvælge, udsøge, sortere; pille (Erter 2c.). [Lurendreier, c.
Trigaud, aude, a. falsk, lumsk. — m.
Trigauder, v. n. fa. bruge Rænker.
Trigauderie, f. Bedrageri, Kneb, Ræn-
Trige, f. Vogn med tre Heste. [ker.
Triglyphe, m. T. Triglyph, Trekant, Trespalte. [Trianglers Udregning, c.
Trigonométrie, f. T. Trigonometri,
Trilatéral, ale, a. T. tresidet.
Trillion, m. Billion, c.
Trimer, v. n. trave omkring.
Trimestre, m. Tid af 3 Maaneder.
Trin, ine, a. T. treenig.
Tringle, f. Gardinstang; Vinduesliste; Lægte; smal Træstrimmel, c.
Tringler, v. a. slaae en Streg med Kridtsnoren.
Trinité, f. Treenighed; Trinitatis.
Trinquer, v. n. fa. drikke, klinke og drikke.
Trinquet, m. Fokkemast paa en Galei.
Trinquette, f. Stagseil, n. [mer.
Trio, m. T. Trio, Concert af tre Stem-
Triomphal, ale, a. som hører til en Triumf, Seier; Triumf-. [ferende.
Triomphant, ante, a. seirende, trium-
Triomphateur, m. Seierherre, een som triumferer. [Seier.
Triomphe, m. Triumf, Seierstog,
Triomphe, f. Trumf i Kort.
Triompher, v. n. triumphere, seire, holde Seiersindtog.
Tripaille, f. Indvolde af Dyr.
Tripe, f. **Tripes**, pl. Indvolde, Kallun; Slags uldent Stof; — **madame**, lille Huusløg, Muurpeber.
Triperie, f. Kallunstorv, n.
Triphtongue, f. tre Vocaler sammen.
Tripier, m. Slagter, som sælger Kallun.
Tripière, f. Kallunhøkerske; tyk Qvinde.
Triple, a. tredobbelt. - m. Tripeltakt.
Tripler, v. a. triplere, forøge tredobbelt.
Triplicité, f. Trefoldighed, c.
Tripoli, m. Trippelse, c.
Tripolir, v. a. skure med Trippelse.
Tripot, m. Boldhuus, Spillehuus, n.
Tripotage, m. Miskmask, n.; Blanding, c.
Tripoter, v. a. & n. blande sammen; * forvirre; sætte sammen.
Trique, f. Stok, Prygl, c.
Trique-balle, m. Kanonvogn, c.
Triquenique, f. Bagatel; Trætte om Lapperier. [blande sammen.
Triquer, v. a. udsøge og lægge tilside,
Triquet, m. Buk; liden Raket.
Trirème, f. Skib med tre Roerbænke.
Trisaïeul, m. **-eule**, f. Tipoldefader, Tipoldemoder, c.
Trisyllabe, a. trestavelses.
Triste, a. bedrøvet; bedrøvelig, sørgelig; trist, mørk; fortrædelig.
Tristesse, f. Traurighed, Bedrøvelse, c.
Triton, m. Accord af tre Lyd; en Søegud.

Triturable, a. som kan knuses, sønder-
gnides. [ning, c.
Trituration, f. Sønderstødning, Knus-
Triturer, v. a. knuse, støde, gnide til
Pulver.
Triviaire, a. **carrefour** ell. **place** –,
Plads hvor tre Veie støde sammen.
Trivial, ale, a. trivial, forslidt, ge-
meen, almindelig. [Gemeenhed, c.
Trivialité, f. Trivialitet, forslidt Ting;
Troc, m. Tusk, Bytte.
Trochée, m. T. Trochæus (Versfod).
Trochet, m. Klase, c. [gemiddel).
Trochisque, m. liden rund Kage (Læ-
Troëne, m. Beenved, c.
Trogne, f. fa. forbrukkent rødt Ansigt.
Trognon, m. Kiernehuus, n.
Trois, a. tre. - m. Tre; Tretal; Tredie.
Troisième, a. tredie. - m. tredie Eta-
ge; Tertianer. - f. Tertie, tredie Classe.
Troisièmement, ad. for det tredie.
Trôler, v. a. føre omkring, slæbe med
sig. - v. n. fa. vimse, strippe omkring.
Troller, v. a. løskoble Hunde.
Trombe, f. Vandhvirvel, Skypompe;
Veirstak, c.
Trompe, f. Trompet; Raaber, c.; Vald-
horn, n.; Mundharpe; Elephantsnabel,
c.; Suerør, n.
Tromper, v. a. bedrage, skuffe. **se** –,
v. r. skuffes; tage feil.
Tromperie, f. Bedrageri, n.; Svig, c.
Trompeter, v. a. bekiendtgiøre ved
Trompetlyd; * udbasune. [peter, c.
Trompette, f. Trompet. – m. Trom-
Trompeur, euse, a. bedragersk, skuf-
fende. - m. f. Bedrager, c.
Tronc, m. Stamme, Bul; Stump;
Krop; Pilleskaft; Kaalstok; Fattigblok, c.
Tronche, f. Stykke Tømmer, Klods.
Tronchet, m. Huggeblok; Ambolt-
blok, c. [Stump.
Tronçon, m. afbrudt, afskaaret Stykke,
Tronçonner, v. a. skiære i Stykker
ell. Stumper.
Trône, m. Throne, c.; Høisæde, n.
Tronquer, v. a. afstumpe, lemlæste,
afskiære, afkorte.
Trop, ad. for meget, alt for meget, for;
bien –, alt for meget. - m. hvad der er
for meget, Overdrivelse.
Trope, m. T. et Ords figurlige Forstand.
Trophée, m. Trophæ, c.; Seierstegn,
n.; Seier, c.
Tropique, m. T. Vendekreds, c.
Tropologique, a. T. tropisk, figurlig.
Troquer, v. a. bytte, vexle.
Troqueur, m. –**euse,** f. een som bytter.
Trot, m. Trav; **au grand** –, i fuld
Trav. [tour, c.
Trottade, f. fa. lille Ridetour, Kiøre-
Trotte, f. fa. Stykke Vei; Strækning, c.
Trotter, v. n. & a. trave; trave om-
kring; fa. løbe om.
Trotteur, m. Traver, c. [der.
Trottin, m. fa. Dreng som løber Ærin-
Trottiner, v. n. trave, strippe omkring.
Trottoir, m. Fortog, n.
Trou, m. Hul, n.; Aabning, c.
Troubadour, m. Troubadour, Elskovs-
sanger fra Provence.
Trouble, a. tyk, plumret; taaget; uklart.-
m. Uorden; Forvirring; Uenighed; Sinds-
uro, c.; **en** –, uenig.
Trouble-eau, m. Plumpestang, c.
Trouble-fête, m. fa. Glædesforstyr-
rer, c.
Troubler, v. a. plumre, røre Vandet
op; * forurolige, forstyrre. **se** –, v. r.
plumres, forplumres, forvirres, mørk-
nes; løbe surr i sin Tale.
Troué, ée, a. hullet, giennemboret.
Trouée, f. Aabning i en Skov ell. Hegn.
Trouer, v. a. giennembore. **se** –, v. r.
faae Huller.
Trouille, f. Levningerne af udpresset
Olie; **pain de** –, Oliekage.
Troupe, f. Hob, Trop, c. **Troupes,**
pl. Krigsfolk, Tropper; **en** –, **par** –,
Troupeau, m. Hiord, c. [hobeviis.
Trousse, f. Byldt, n.; Pakke, c.: Rand-
sel; Pilekogger; Barbeertøi, n. **Trous-
ses,** pl. Slags snevre Buxer; **aux** –
de q., i Hælene paa een. [indrettet.
Troussé, ée, p. **bien** –, velskabt, vel
Trousseau, m. Byldt, Bundt, n.; Ud-
styr, c. [lera.)
Trousse-galant, m. Galdeflod. (Co-

Trousse-queue, m. Læder om Hestes Hale. [en Sadel.
Troussequin, m. Trosbue, Træværk i
Trousser, v. a. skiørte op, kilte op, tage op, binde op, rulle sammen; * fa. besørge, klare i en Fart; bortrive; — **bagage,** pakke sig i en Hast. [Kiole.
Troussis, m. Ophæftning, Læg paa en
Trouvaille, f. fa. Hittegods.
Trouver, v. a. finde, hitte; udfinde; opfinde; udtænke; holde for; **aller — q.,** gaae hen til een, besøge. **se —,** v. r. findes, mødes, være; indfinde sig; befinde sig. [Provence.
Trouvère, Trouverre, m. Poet fra
Trouveur, m. god Støverhund, c.
Truand, m. **-ande,** f. fa. Dagdriver, Landstryger, c. [gerpak.
Truandaille, f. fa. Kieltringer, Tig-
Truander, v. n. fa. tigge af Dovenskab.
Truble, f. Glib, Fiskergarn paa en
Truc. m. Slags Billardbord. [Stang.
Trucheman, Truchement, m. Tolk, c.
Trucher, v. n. fa. tigge af Dovenskab.
Trucheur, m. **-euse,** f. Tigger; Tiggerkone, c.
Truelle, f. Muurskee; Fiskeskee, c.
Truellée, f. en Muurskeefuld.
Truffe, Truffle, f. Trøffel, Jordæble.
Truffière, f. Sted hvor Trøfler voxe.
Truie, f. Griseso, c.
Truite, f. Forelle, c. [Forelle.
Truité, ée, a. spraglet, plettet som en
Trumeau, m. Oxebov; Muurpille mellem Vinduer; Speil paa slig Pille.
Tu, pron. du. [fortiener Døden.
Tuable, a. god at slagte, skyde; som
Tuage, m. Sviins Slagtning; Slagterpenge.
Tuant, ante, a. fa. dræbende; fortrædelig, høist besværlig; utaalelig.
Tu-autem, m. fa. Knude, væsentligt
Tube, m. Rør, n. [Punkt.
Tubercule, m. Knort, Knude paa
Tubéreuse, f. Tuberose, c. [Rødder.
Tubereux, euse, a. knortet, knudret.
Tuberosité, f. Knort, Knude, c.
Tudesque, a. germanisk, gammeltydsk.

Tue-mouches, m. Fluesmække, c.
Tuer, v. a. dræbe, slaae ihiel; slagte; fælde; ødelægge. **se —,** v. r. dræbe sig selv; miste Livet; * giøre sig stor Umage.
Tuerie, f. fa. Blodbad, n.; Blodsudgydelse, c.; Slagterhuus, n.
à Tue-tête, ad. af alle Kræfter.
Tueur, m. Sviineslagter; — **de gens,** Manddraber, c.
Tuf, m. Dufsteen; Dukjord, c.
Tuffier, ière, a. dufsteenagtig.
Tuilage, m. T. Klædes sidste Appretur.
Tuile, f. Teglsteen, Tagsteen, c.; Strygebræt til Appretur. [Teglsteen.
Tuileau, Tuilot, m. Stykke af en
Tuilerie, f. Teglbrænderi, n.; Teglgaard, c. [c.
Tuilier, m. Teglbrænder, Teglstryger,
Tulipe, f. Tulipan, c.
Tulipier, m. Tulipantræ, n.
Tulle, m. Tyll (Tøi).
Tuméfaction, f. Hævelse, Svulst, c.
Tuméfier, v. a. foraarsage Svulst. - v. n. & **se —,** v. r. hovne, svulme.
Tumeur, f. Svulst, Hævelse, c.
Tumulte, m. Tumult, Tummel, Støi, Larm, Opløb. [mende.
Tumultuaire, a. tumultuarisk, lar-
Tumultueux, euse, a. larmende, forvirret, heftig, oprørsk.
Tunique, f. Tunica, Kiole; T. Hinde, c.
Tuorbe, v. **Téorbe.**
Turban, m. Turban, c.
Turbe, f. Hob, c.; v. **Tourbe.**
Turbine, f. Sangchor i en Kirke.
Turbiné, ée, a. snoet, kegledannet.
Turbot, m. Sletvar (Flynder).
Turbotin, m. liden Sletvar.
Turbulence, f. Voldsomhed, Heftighed.
Turbulent, ente, a. heftig, urolig, voldsom. [paa tyrkisk Maneer.
Turc, Turque, a. tyrkisk; **à la turque,**
Turc, m. tyrkisk Sprog.
Turcie, f. Steendæmning, c.
Turlupin, m. (fordum en Sect); Spotter, Vittighedsjæger, Hansqvast.
Turlupinade, f. dum Vittighed, Narrestreg.
Turlupiner, v. n. giøre Narrestreger;

være vittig. - v. a. støde, trække op.
Turlut, m. Slags Lærke, c.
Turlutaine, f. Fugleorgel, n.
Turluter, v. n. dudle.
Turpitude, f. Skiændsel, Vanære, c.
Turque, Turquesse, f. Tyrkinde, c.
Turquet, m. Slags smaa Hunde; **bled** –, tyrkisk Korn.
Turquette, f. Pisseurt, c.
Turquin, a. m. **bleu** –, mørkeblaa.
Turquoise, f. Turkis (blaa Ædelsteen).
Tutélaire, a. beskyttende; **ange** –, Skytsengel, c.
Tutelle, f. Formynderskab, n.
Tuteur, m. **-trice**, f. Formynder; Formynderske, c.
Tutoiement, m. Duus, Duten.
Tutoyer, v. a. dutte, kalde du.
Tuyau, m. Rør, Halm, Straa, n.; Stilk; Pennepose; Orgelpibe, c.
Tuyauté, ée, a. som har Rør ell. Piber; som har en Stilk.
Tympan, m. Trommehinde; Dæksel; Gavl, c.; Trædehjul; Stighjul, n.
Tympaniser, v. a. udskrige, dadle offentlig.
Tympanite, m. Trommesyge, c.
Tympanon, m. Hakkebræt (Instrument).
Type, m. Forbillede, n.; Grundform; Typus; støbt Bogstav; Symbol, allegorisk Figur.
Typique, a. figurlig, forbilledlig.
Typographe, m. Typograf, Bogtrykker, c.
Typographie, f. Bogtrykkerkonst.
Typographique, a. typographisk.
Typométrique, a. m. **l'art** –, Konst at sætte og trykke Landkort. [tyrannisk.
Tyran, m. Tyran; Enehersker, c.; **en** –,
Tyranneau, m. lille Tyran.
Tyrannie, f. Tyranni, n.; grum Strenghed, c.
Tyrannique, a. tyrannisk.
Tyranniser, v. a. & n. tyrannisere; regiere, behandle grusomt.

U.

Uberte, f. Overflødighed, c.
Ubiquiste, m. * som er hiemme overalt.
Ulcération, f. Byld, Bulkenskab, c.
Ulcère, m. Byld, c.; Saar, n.
Ulcéré, ée, p. & a. saaret; bulken; fornærmet; som bærer Nag.
Ulcérer, v. a. foraarsage Bylder og Saar; * forbittre, fornærme.
Ultérieur, eure, a. hiinsidig; videre, yderligere. [Bestemmelse.
Ultimatum, m. Ultimat, afgiørende
Un, une, a. en, et; een, eet; **un à un**, een for een, een ad Gangen.
Unanime, a. eenstemmig, eendrægtig.
Unanimité, f. Eenstemmighed, Samdrægtighed, c.
Uni, ie, p. & a. forenet, enig; ligefrem; jævn, flad; eensformig, simpel. - ad. (**à l'uni**) eens.
Unième, a. een, første.
Uniforme, a. eensformig, ligedan, eens. - m. Uniform, Mondur, c.
Uniformer, v. a. n. e. giøre overeensstemmende. [c.
Uniformité, f. Lighed, Eensformighed,
Uniment, ad. eens, ligedan; jevnt, ligefrem; simpelt. [Samdrægtighed, c.
Union, f. Forening; Union; Enighed;
Unique, a. ene, eneste.
Unir, v. a. forene, jevne, slette, glatte.
Unisson, f. Samklang; * Overeens-
Unité, f. Eenhed, c. [stemmelse, c.
Univers, m. hele Verden. [hed, c.
Universalité, f. Almindelighed; Heel-
Universel, elle, a. almindelig, samtlig.
Université, f. Universitet, n.
Urane, m. Uranus (Planet). [len.
Uranographie, f. Beskrivelse over Him-
Urbanité, f. Høflighed, Artighed, c.
Ure, m. Urore, c.
Urétère, f. Uringang, c.
Urètre, m. Urinrør, n.
Urgence, f. n. e. Trængsel, twingende Nød, Uopsættelighed, c.
Urgent, ente, a. twingende, uopsættelig.
Urinal, m. Uringlas, n.
Urinateur, m. Dykker, c.
Urine, f. Urin, c.
Uriner, v. n. pisse, lade sit Vand.
Urineux, euse, a. urinagtig.

Urne, f. Urne; Asfekrukke, c.
Ursuline, f. Ursulinernonne, c.
Us, m. **– et coutumes**, Skik og Brug.
Usage, m. Skik, Sædvane (**– reçu**) Vedtægt; Brug, Anvendelse; Afbenyttelse; T. Skovningsret, Overdrevret, c.
Usages, pl. Bønnebøger, Messebøger.
Usager, m. **–ère**, f. een, der har Skovnings- ell. Overdrevs Ret. [frist, c.
Usance, f. T. (i Vexelretten) Maanedsnet. [nyder.
Usant, ante, a. T. brugende, een som
Usé, ée, p. brugt; forslidt; sløvet; føl-
User, v. n. (**de qc.**) bruge, betiene sig af; **en –**, bære sig ad, behandle, opføre sig; (**avec q.**) omgaaes. – v. a. forbruge, fortære; opslide, sløve. **se –**, v. r. slides, opbruges, tage af, sløves. – m. Brug, Afbenyttelse; Varighed, c.
Usine, f. Værk, n.; Bedrift, c. (Mølle, Fabrik &c.).
Usité, ée, a. brugelig, gængs, sædvanlig.
Usnée, f. Mos af Egetræ.
Usquebac, m. Safranbrændeviin, c.
Ustensile, m. Boskab, Huusgeraad, Kiøkkentøi, Effecter, Redskaber; T. Servis, Qvarteerpenge.
Ustion, f. T. Forbrænding, c.
Usucapion, f. Hævd, c.
Usuel, elle, a. brugelig, sædvanlig.
Usufructuaire, a. som giver Nytten, Fordelen. [Gods.
Usufruit, m. Nytten, Brugen af et
Usufruitier, m. **–ière**, f. den som har Nytten, Brugen. [Aager.
Usuraire, a. aageragtig, forbunden med
Usure, f. Aager; Slid.
Usurier, m. **–ière**, f. Aagerkarl, c.
Usurpateur, m. **–trice**, f. Usurpateur; uretmæssig Besidder. [masselse, c.
Usurpation, f. ulovlig Besiddelse, An-
Usurper, v. a. tiltage sig med Uret, anmasse sig, bruge ulovligen, giøre
Ut, m. T. første Node. [Indgreb.
Utensile, v. **Ustensile**.
Utérin, ine, a. **frère –, soeur –e**, Broder ell. Søster af een Moder; **fureur –e**, Mandgalskab, Modersyge.
Utile, a. nyttig, gavnlig.
Utiliser, v. a. n. c. benytte, giøre frugtbar.
Utilité, f. Nytte, Gavn Fordeel, c.
Utricule, f. liden Læderfæk; Vædskeblære, c.
Uvée, f. T. Druehinde.
Uvule, f. Drøbelen.

V.

Va, int. velan! lad saa gaae!
Vacance, f. Vacance, ledig Plads. **Vacances**, pl. Ferier.
Vacant, ante, a. vacant, ledig, ubesat.
Vacarme, m. Larm, Spektakel, Klammeri.
Vacation, f. Haandtering, Forretning, c.; Møde, Tid en Session varer; Gebyr, Salarium; Retsferier.
Vaccin, m. T. n. c. Kokoppematerie, c.
Vaccination, f. T. n. c. Kokoppe-Indpodning, c. [Kokopper.
Vaccine, f. T. n. c. Skytskopper; fa.
Vacciner, v. a. T. n. c. indpode Kokopper.
Vache, f. Ko; Kohud, c.; **– à lait**, Malkko, c.; **poil de –**, rødt Haar.
Vacher, m. **–ère**, f. Kohyrde; Hyrdepige, c.
Vacherie, f. Kostald, c.; Malkested, n.
Vacillant, ante, a. vaklende; uvis, ubestemt. [Vankelmodighed, c.
Vacillation, f. Vaklen; * Ubestemthed,
Vaciller, v. n. vakle; slingre; være ubestemt, være tvivlraadig.
Vacuité, f. Tomhed, c.
Vade, f. Indsats i Spil; Andeel, c.
Vademanque, f. Capitals Aftagelse i en Kasse.
Vadrouille, f. Svabert, c.
Vagabond, onde, a. omflakkende, omløbende. – m. f. Landstryger; Landløberske, c.
Vagin, m. Moderskede, c.
Vagissement, m. spæde Børns Skrig.
Vague, f. Bølge, Vandvove, c.
Vague, a. uden fast Grændse, uindskrænket; * vag, vidtløftig, tom.
Vague-mestre, m. Vognmester, c.
Vaigrer, v. a. føre med Planker.
Vaillamment, ad. tappert.

Vaillance, f. Tapperhed, c.; Mod, n.
Vaillant, ante, a. tapper, behjertet.
Vaillant, m. Formue, Gods, rede Penge.
Vain, aine, a. forfængelig; unyttig, forgjeves; tom; stolt, storagtig; varm; **en** –, ad. forgjeves, omsonst.
Vaincre, v. a. overvinde, vinde Seier; overgaae.
Vainement, ad. forgjeves, omsonst.
Vainqueur, m. Seierherre, Overvinder, c.
Vairon, a. m. (om Heste) glasøiet.
Vairon, m. Slags Grundling (Fisk).
Vaisseau, m. Kar; Fad; Skib, n.
Vaisselle, f. Bordtøi, Fade, Tallerkener.
Val, m. p. u. Dal, c.; **à** –, ned ad Floden.
Valable, a. gyldig.
Valant, (part. af **valoir**) gjældende; af Værdi.
Valériane, f. Baldrian (Urt).
Valet, m. Tiener; Knegt, Bonde (i Kort); Stang ell. Lod bag en Dør; – **de miroir**, Speilfod; Stang bag et Speil; – **à louer**, – **de place**, Leietiener; – **d'artillerie**, Stykknegt, c.
Valetage, m. fa. Opvartning, c.
Valetaille, f. Tienestevolk.
Valeter, v. n. være Tiener, varte op.
Valétudinaire, a. skranten, svgelig.
Valeur, f. Værd, n.; Tapperhed, c.
Valeureux, euse, a. tapper.
Validation, f. Regnings-Gyldighed, c.
Valide, a. gyldig; tienstdygtig; (om Tiggere) stærk, i Stand til at arbeide.
Valider, v. a. erklære for gyldig.
Validité, f. Gyldighed (for Retten).
Valise, f. Vadsæk; Randsel, c.
Vallée, f. Dal, c.
Vallon, m. liden Dal.
Valoir, v. n. & a. gjælde, være værd; due; indbringe, kaste af sig; – **mieux**, være bedre; **faire** –, gjøre gjeldende; **à** –, T. paa Afslag.
Valse, f. Vals, c.
Valser, v. n. valse.
Valseur, m. –**euse**, f. Valsende, Cavaleer, Dame som valser.
Valve, f. Skal af Snegle ell. Muslinger.
Valvule, f. T. Klap, Hindeklap, c.
Vampire, m. Vampir, Blodsuger, c.
Van, m. Kastevol, Sold.
Vanille, f. Vanille, c.
Vanité, f. Forfængelighed; Tomhed, c.
Vaniteux, euse, a. fa. forfængelig.
Vanne, f. Stibord ved en Mølle.
Vanneau, m. Vibe (Fugl). **Vanneaux**, pl. Rovfugles Svingfiedre.
Vanner, v. a. kaste, drøfte Korn.
Vannerie, f. Kurvmagerhaandværk; -arbeide, n.
Vannette, f. Rüiskurv at drøfte Korn med.
Vanneur, m. een som drøfter, harper Korn.
Vannier, m. Kurvmager, c.
Vantail, m. Dørfløi, c.
Vantard, m. Praler, Skryder, c.
Vanter, v. a. rose, prise. **se** –, v. r. (**de qc.**) rose sig af, prale.
Vanterie, f. Praleri, Skryderi, n.
Vanteur, m. fa. Praler, c.
Vapeur, f. Damp, Dunst, c. **Vapeurs**, pl. Vapeurs, Opblæsninger, hypocondriske Tilfælde.
Vaporation, f. Uddunstning, c.; **bain de** –, Dampebad, n.
Vaporeux, euse, a. fuld af Dunster, som foraarsager Dunster; opblæsende.
Vaquer, v. n. være ledig, staae ledig, have Ferier; (**à qc.**) passe noget, lægge Vind paa.
Varangue, f. Spante (i Skibe).
Varech, m. Tang, Strandgræs; noget; Søen kaster op; Vrag.
Varenne, f. Vildbane, Dyrehave, c.
Variable, a. foranderlig, ubestandig.
Variant, ante, a. foranderlig (om Mennesker).
Variantes, f. pl. forskiellige Læsemaader.
Variation, f. Forandring, c.
Varice, f. T. opsvolmet Aare.
Varicocèle, m. T. Aarebrok, c.
Varier, v. a. forandre, afvexle med. – v. n. forandre sig; variere; skifte; være forskiellig.
Variété, f. Forskiellighed, Forandring; Blanding, c.
Varilles, f. pl. Gasler paa Viinrankerne.
Varlet, m. fordum: Tiener, Page, c.
Varlope, f. Slethøvl, c.
Varrer, v. n. harpunere Skildpadder.

Vasculaire, Vasculeux, euse, a. som har mange Aarer ell. Kar.
Vase, m. Kar, n.; Vase, c.
Vase, Vaze, f. Dynd, Mudder.
Vaseux, euse, a. dyndet.
Vassal, m. **-ale,** f. Lehnsmand, Vasal, c.
Vasselage, m. Lehnspligt, Tieneste, c.
Vaste, a. stor, viid, vidtløftig.
Va-tout, m. T. hele Indsats i Spil.
à Vau-de-route, ad. hovedkulds.
Vaudeville, m. Vaudeville; Gadevise, c.
à Vau-l'eau, ad. ned ad Strømmen; fortabt.
Vaurien, m. Døgenigt, c.
Vautour, m. Grif, c.
Vautrait, m. Tilbehør til Vildsviinsjagt.
Vautrer, v. n. jage efter Vildsviin. **se –,** v. r. vælte sig, føle sig i Skarn; strække sig.
Vavasseur, m. Underlehnsmand, c.
Veau, m. Kalv, c.; Kalveskind; Kalvekiød, n.
Vedasse, f. Potaske, c.
Vedette, f. Vedet, Rytterskildvagt, c.
Végétable, a. vegetabilsk, planteagtig, som vorer.
Végétal, m. Plante, Vært, c.
Végétal, ale, a. som hører til ell. kommer af Planter, Plante-.
Végétant, ante, a. vorende, vegeterende.
Végétatif, ive, a. som har Evne at vore.
Végétation, f. Planters Vært, Plantelliv; Vegetation, c.
Végéter, v. n. vore, vegetere som Planter.
Véhémence, f. Voldsomhed, Heftighed, c.
Véhément, ente, a. heftig, stærk, voldsom.
Véhicule, m. Vehikel, Befordringsmiddel.
Veillant, ante, a. vaagen.
Veille, f. Vaagen; Nattevagt; Nattevaagen; Helligaften; Dagen før; **être à la – de,** være i Begreb med at. **Veilles,** pl. megen Vaagen; Nattesidden, c. Nattevaagen hos en Syg.
Veillée, f. Aftentid, c.; Aftenselskab, n.;
Veiller, v. n. vaage; være vaagen; (à) vaage over. – v. a. vaage hos, over.
Veilleur, m. een som vaager ved et Liig.
Veilleuse, f. Natlampe, c.
Veilloir, m. Bord til Arbeide ved Lys.
Veine, f. Aare; Blodaare, c.
Veiné, ée, a. fuld af Aarer.
Veineux, euse, a. fuld af Aarer, **sang –,** Blod af Blodaarerne.
Vêler, v. n. kalve.
Velin, m. fiint (Kalveskinds) Pergament; **papier –,** Velinpapir.
Velléité, f. blot Villie, uden Gierning; Indfald.
Vélocifère, f. n. e. hurtig kiørende Dagvogn.
Vélocité, f. Hurtighed, c.
Velours, m. Fløiel, n.
Velouté, ée, a. virket paa Fløiel; fløielsagtig.
Velouté, m. Fløielsbordt, c.; Fløilsbaand, n.
Velte, f. Maal af flydende Varer; Vistirstok.
Velter, v. a. maale Fade med Visirstok.
Velu, ue, a. lodden, med Haar paa.
Venaison, f. Vildt, Kiød af Vildt; Tid da Vildtet er fedest.
Vénal, ale, a. som sælges, som er tilfals.
Vénalité, f. det at være tilfals, Sælgelighed.
Venant, ante, a. kommende; **a tout –, (au premier venu)** til den Første den Bedste.
Vendange, f. Viinhøst, c.
Vendanger, v. a. & n. holde Viinhøst, høste Viindruer; * fa. forderve Viinbiergene, ødelægge.
Vendangeur, m. **-euse,** f. Viinhøster, c.
Vendémiaire, m. Viinmaaned i den republican. Kalender fra 22. Sept. til 21. Oct.).
Vendeur, m. **-deuse, deresse,** f. Sælger, -Handler; Sælgekone, c.
Vendition, f. Salg, n.
Vendre, v. a. sælge, handle med; * forraade. **se –,** v. r. sælges, falholdes.
Vendredi, m. Fredag; **– saint,** Langfredag.
Vénéfice, m. Giftblanden, c.; Forgivelse; Elskovsdrik.
Venelle, f. liden Gade; **enfiler la –,** løbe sin Vei.
Vénéneux, euse, a. giftig (om Planter).
Vener, v. a. jage, hedse et Dyr; **faire –,** lade Kiød blive ankommen.
Vénérable, a. ærværdig.

Vénération, f. Ærbødighed, c.
Vénérer, v. a. have Ærbødighed for, hædre. [Jægerhuus, n.
Vénerie, f. Jægeri, n.; Jagtbetientere.;
Vénérien, enne, a. venerisk.
Veneur, m. Overjæger, Jægermester; Jæger; **grand –**, Overjægermester, c.
Vengeance, f. Hævn, c.; **tirer, prendre – de q.**, hævne sig.
Venger, v. a. hævne. **se –**, v. r. (**de q.**) hevne sig paa een.
Vengeur, m. **-eresse**, a. & m. f. hævnende; Hævner, Hævnerske, c.
Véniel, elle, a. tilgivelig.
Venimeux, euse, a. giftig (om Dyr).
Venin, m. dyrisk Gift; * Ondskab, c.
Venir, v. n. komme; ankomme; komme frem, voxe; komme af, hidrøre; **– bien**, passe godt, klæde godt; **– voir q.**, see til een; **en –**, skride til, sigte til; **s'en –**, komme; **– à rien**, svinde hen; **– de** (med følgende Infinitiv), udtrykker en nylig fuldendt Handling, f. E. **il vient de sortir**, han er nylig gaaen ud; **à –**, herefter.
Vent, m. Vind; Luft; Opblæsning, Vinde i Livet; T. Veir, n.; Lugt, c.; **avoir – de qc.**, faae Nys om noget; **– de bout**, Modvind, c. [Hielm.
Ventail, m. T. Mundaabning paa en
Vente, f. Salg; Sted og Tid, noget sælges; **mettre en –**, falbyde, bekiendtgiøre til Salg; **de bonne –**, som gaaer godt af; T. Skovstykke som skal
Venter, v. n. blæse. [hugges.
Venteux, euse, a. vindig; stormende; opblæsende, som giver Vinde; **colique –**, Vindcolik, c. [Skov.
Ventier, m. Træhandler som kiøber en
Ventilateur, m. T. Ventil, Lufthul, Luftrenser. [Stifte.
Ventilation, f. T. Vurdering i et
Ventiler, v. a. undersøge; vurdere ved Stifte.
Ventôse, m. n. c. Vindmaaned (i den republican. Kalender fra 20. Jan. til 18. Febr.).
Ventosité, f. Opblæsning, Vinde i Livet.
Ventouse, f. Kop at kopsætte med; Lufthul, Trækhul, n.
Ventouser, v. a. kopsætte.
Ventre, m. Bug, c.; Liv, n.; Mave, c.
Ventre-bleu, Ventre-saint gris. int. for Pokker!
Ventrée, f. et Læg Unger.
Ventrière, f. Buggiord, c.
Ventriloque, a. & m. f. som taler ud af Bugen; Bugtaler.
Ventru, ue, a. tykmavet.
Venue, f. Ankomst; Vext, c.; Kast i Keglespil; **tout d'une –**, lige op og ned; som en Stang.
Vénule, f. liden Aare, c.
Vêpre, m. Aften, c. [efter Middag.
Vêpres, f. pl. Aftensang, Gudstieneste
Ver, m. Orm; Maddik, c.
Véracité, f. Sanddruhed, c.
Verbal, ale, a. mundtlig; verbal; af et Verbum.
Verbaliser, v. n. affatte en Rapport, Protokol; fa. sladre meget.
Verbe, m. Verbum, Tidsord, n.
Verbération, f. sitrende Bevægelse i Luften.
Verbeux, euse, a. ordrig; vidtløftig.
Verbiage, m. Sludder, Snikksnak, c.
Verbiager, v. n. sludre, vaase.
Verbiageur, m. **-euse**, f. Ordgyder, Vaaser, c.
Verbosité, f. Ordgyderi, n.
Ver-coquin, m. Orm i Hovedet; * Nykke, Raptus, c.
Verd, v. **Vert**.
Verdâtre, a. grønagtig.
Verdée, f. Slags hvid Viin fra Florents.
Verdelet, ette, a. lidt syrlig; grønladen (om Viin); endnu munter og frisk.
Verderie, f. Skov- ell. Jagt-District.
Verdet, m. Spanskgrønt, n.
Verdeur, f. Træers og Planters Saft; Vinens Syrlighed; * Ungdomskraft, c.
Verdict, m. n. c. T. en Edsvorens Kiendelse.
Verdier, m. Holtsførster; Guulspurv, c.
Verdir, v. a. male grønt. - v. n. blive grøn, grønnes.
Verdoyant, ante, a. grøn, grønnende.
Verdure, f. Grønt; Grønning; grønt

Løv; Landskabsbetræk.
Véreux, euse, a. ormstukken; * fa. mislig, mistænkt, ikke reen.
Verge, f. Spidsrod, Ferle, c.; tynd Stok, Stang, Pedelstav; Tryllestav, c.
Verges, pl. Riis; Spidsrod.
Vergée, a. f. (om Stoffer); **étoffe –,** ujevn af Traade.
Vergee, f. en Rode Land.
Verger, m. Frugthave, Abildgaard, c.
Verger, v. a. maale i Roder.
Vergeté, ée, p. stribet; med Aarer i; besat med smalle Pæle.
Vergeter, v. a. afbørste.
Vergette, f. liden smal Pæl (i Vaaben); Giord paa en Tromme.; kort Pandehaar. **Vergettes,** pl. Klædebørste, c.
Vergettier, m. Børstebinder, c.
Vergeure, f. Traad i en Papirform; Striber deraf i Papir.
Verglas, m. Iisslag, n.
Vergue, f. Seilstang, Raa, c.
Vericle, f. uægte Steen.
Véridicité, f. Sanddruhed, c.
Véridique, a. sanddru.
Vérification, f. T. (for Retten) Undersøgelse, Stadfæstelse; Protokollering, c.
Vérifier, v. a. T. (for Retten) undersøge, bekræfte; protokollere.
Vérin, m. T. Dunkraft, Tømmermandsskrue, c.
Vérine, f. Varinastobak, c.
Véritable, a. sand, sandfærdig, ægte.
Vérité, f. Sandhed, c.: **à la –,** visselig, rigtig nok: **en –,** sandelig, i Sandhed.
Verjus, m. umodne Druer: Saft deraf.
Verjuté, ée, a. suur, ram, umoden.
Vermeil, eille, a. rød, lidt mørkerød.
Vermeil, (– doré) m. forgyldt Sølv.
Vermeille, f. bøhmisk Granat, c.
Vermicelle, m. Italienske Nudler.
Vermiculaire, Vermiforme, a. ormedannet.
Vermifuge, a. & m. Middel mod Orm.
Vermiller, v. n. rode efter Orm.
Vermillon, m. Zinober; Skarlagbær; Kinders ꝛc. Rødme. [rode Orme op.
Vermillonner, v. n. (om Grævlingen)
Vermine, f. Utøi; Kryb; * Pak, n.
Vermisseau, m. liden Orm, c.
se Vermouler, v. r. blive ormstukken.
Vermoulu, ue, a. ormædt.
Vernal, ale, a. Foraars-.
Verne, f. Elletræ, n. [Fernis.
Vernir, v. a. lakere, overstryge med
Vernis, m. Fernis; Lakering; Glasur, c.; * Sminke, Skin.
Vernisser, v. **Vernir.**
Vernisseur, m. Lakerer, c.
Vernissure, f. Ferniseering, Lakering, c.
Vérole, f. **grosse –,** venerisk Syge; **petite –,** Børnekopper. [Syge.
Vérolé, ée, a. behæftet med venerisk
Vérolique, a. som kommer af venerisk Syge.
Véronique, f. Ærenpriis (Urt).
Verrat, m. Orne, c.
Verre, m. Glas; Drikkeglas, n.; (**verrée,** f.) Glasfuldt. [c.; Glasvarer.
Verrerie, f. Glaspusteri, n.; Glashytte,
Verrier, m. Glaspuster; Glashandler; Glaskurv, c.
Verroterie, f. smaa Glasvarer.
Verrou, m. Skodde, Slaa, c.
Verrouiller, v. a. slaae Slaaen for
Verrucaire, f. Vorte-Urt, c.
Verrue, f. Vorte, c. [Vers.
Vers, m. Vers, n.; **– blancs,** riimfrie
Vers, prp. imod, mod, til; henimod, omtrent. [Skrænt.
Versant, ante, a. som let vælter. – m.
Versé, ée, a. erfaren, øvet, dreven.
Verseau, m. T. Vandmanden i Dyrekredsen.
Verser, v. a. gyde, øse, helde; vælte; skienke, skienke i; udgyde, udøse. – v. n. vælte, falde om; slaaes ned.
Verset, m. Vers; Bibelvers, n.; Afdeling, c.
Versificateur, m. Versmager, c.
Versification, f. Versification, Versbygning, c.
Versifier, v. n. versificere, giøre Vers.
Version, f. Oversættelse, c.
Verso, m. den anden Side af et Blad.
Vert, verte, a. grøn; * umoden; frisk; suur, ram. – m. Grønt; grøn Farve;

fuur Smag, Stramhed.
Vert-de-gris, m. Spanskgrønt, n.
Vertèbre, f. Hvirvelbeen, n.
Vertement, ad. drøit, djærvt, kraftigen.
Vertevelle, f. Laaskrampe, c.
Vertical, ale, a. lodret; **point –**, Issepunct, n.
Vertical, m. Issepunct, n. [c.
Vertige, m. Hovedsvimmel; Forrykthed,
Vertigineux, euse, a. plaget med Hovedsvimmel.
Vertigo, m. Hestes Kuller; Raptus, c.
Vertu, f. Dyd; Kraft, c.; **en – de**, i Kraft af.
Vertueux, euse, a. dydig.
Verve, f. Begeistring; Fyrighed; * fa. Lune, Indfald.
Verveine, f. Jernurt, c.
Vesce, f. Vikker.
Vésicatoire, m. Trækplaster, n.
Vésicule, f. liden Blære.
Vespérie, f. Eftermiddags-Disputats; * fa. Irettesættelse, c. [een Texten.
Vespériser, v. a. fa. irettesætte, læse
Vesse, f. Fiis, c.
Vesse-de-loup, f. Ulvefiis, c.
Vesser, v. n. fise.
Vessie, f. Blære; Urinblære, c.
Vessignon, m. T. Flusgalle, c.
Vestale, f. Vestalinde, c.
Veste, f. Vest, c. [Forsal, c.
Vestibule, m. Vestibule, Forgaard,
Vestige, m. (meest i pl.) Fodspor; Spor, n. [klædning.
Vêtement, m. Klædning, Klæder, Paa-
Vétéran, m. Veteran, udtient Soldat.
Vétérinaire, a. hørende til Dyrlæge-konsten, Veterinair-. - m. Dyrlæge, c.
Vétille, f. Lapperi, Ubetydelighed.
Vétiller, v. n. give sig af med Bagateller og unyttige Ting.
Vétilleux, euse, a. **Vétilleur**, m. **–euse**, f. een som opholder sig ved Ubetydeligheder, en Trættekjær, Nar, Haarkløver.
Vêtir, v. a. klæde, klæde paa. **se –**, v. r. klæde sig; klæde sig paa.
Véto, m. T. n. c. Veto; Vægring at samtykke; **le –**, Benægtelsesret.
Vêture, f. en Munks ell. Nonnes Iklædning.
Vétusté, f. Ælde, c. (om Bygninger).
Veuf, veuve, a. & m. f. Enkemand; Enkekone, c.; * berøvet.
Veule, a. fa. (om Jord) alt for let; (om Grene) svag, smækker.
Veuvage, m. Enkestand, c.
Veuve, f. Enke, c.
Vexation, f. Plage, Undertrykkelse, c.
Vexatoire, a. n. c. trykkende.
Vexer, v. a. plage, trykke, blodsue Folk.
Viable, a. T. som kan leve.
Viager, ère, a. paa Livstid, saa længe een lever; **rente –e**, Livrente.
Viande, f. Kiød, n.; Kiødmad, Mad, c.
Viatique, m. Viaticum, Tærepenge paa
Vibord, m. Ræling, c. [en Reise.
Vibrant, ante, a. svingende.
Vibration, f. Svingning, c.; Sving, n
Vibrer, v. n. svinge; dirre, vibrere.
Vicaire, m. Vicarius, som træder i en andens Sted.
Vicairie, v. **Vicariat**.
Vicariat, m. Vicariat, n.; Tieneste som forrettes af en anden; Præstekald med Vicar. [neste.
Vicarier, v. n. forsyne en Andens Tie-
Vice, m. Feil, Last, Mangel; Utugt, c.
Vice ..., Vice-, Under- (i Sammensætninger).
Vice-amiral, m. Vice-Admiral, c.
Vice-chancelier, m. Vicekantsler, c.
Vice-consul, m. Vice-Consul, c.
Vicennal, ale, a. tyveaarig.
Vice-président, m. Vicepræsident, c.
Vice-roi, m. Vicekonge, c.
Vicier, v. a. T. fordærve; giøre ugyldig.
Vicieux, euse, a. feilfuld; lastefuld; urigtig, ugyldig.
Vicinal, ale, a. n. c. nærliggende, nær, Nabo-; **chemin –**, Bivei, c.
Vicissitude, f. Afvexling; Omskiftning, c.
Vicomte, m. Vicomte, Vice-Greve, c.
Victimaire, m. Offertiener, c.
Victime, f. Offerdyr, Slagtoffer, n.
Victimer, v. a. n. c. opofre. **se –**, v. r. opofre sig

Victoire, f. Seier, c.
Victorieux, euse, a. seierrig, seirende.
Victuaille, f. Fødevare, Fetalie.
Victuailleur, m. Proviantmester, c.
Vidange, f. Udtømning, Bortførsel; Møddinghuls Udtømning; Skarn.
Vidangeur, m. Natmand, som renser Priveter.
Vide, a. tom; ledig; blottet. - m. tomt Rum; Tomhed; **à —**, ad. tom; **machine du —**, Luftpompe.
Vide-bouteille, m. fa. lidet Huus med Have: Drikkestue ved Staden.
Videlle, f. Sporejern til Deig.
Vider, v. a. tømme, udtømme, rømme ud, ryddeliggiøre; udhule, udbore; tage Indvoldene ud; * afgiøre.
Vidimer, v. a. T. vidimere, bevidne en Copis Rigtighed. [pocal).
Vidrecome, m. Velkomstglas; (Drikke-
Viduité, f. Enkestand, c.
Vidure, f. det Udborede, Udskaarne.
Vie, f. Liv; Levnet, n.; Levetid, Levnetsbeskrivelse, Levemaade; Underholdning, c.; Brød, n.
Viédase, m. Klodrian, c.
Vieil, ell. **Vieux, vieille**, a. gammel.
Vieillard, m. gammel Mand, Olding, c.
Vieille, f. gammel Kone, c.
Vieilleries, f. pl. gammelt Skramleri, Pialter.
Vieillesse, f. Ælde, Alderdom, c.
Vieillir, v. n. ældes, blive gammel. - v. a. giøre gammel.
Vieillot, ote, a. gammelagtig.
Vielle, f. Lire, c.
Vieller, v. n. spille paa Lire.
Vielleur, m. **—euse**, f. Lirespiller; Lirespillerinde, c. [tet ꝛc.
Vierge, f. Jomfrue, c. - a. reen, uplet-
Vieux, a. v. **Vieil.**
Vieux-oing, m. Vognsmørelse, c.
Vif, vive, a. levende; livlig; fyrig; **eau vive**, Kildevand; **haie vive**, levende Gierde; **de vive voix**, mundtlig; **de vive force**, med Magt.
Vif, m. Liv; det Levende, levende Kiød; **au —**, livagtigt, inderligt, dybt.
Vif-argent, m. Qviksølv, n.
Vigier, v. n. (til Søes) holde Vagt.
Vigilance, f. Aarvaagenhed, c.
Vigilant, ante, a. aarvaagen, paapassende.
Vigilateur, m. n. c. Spion, c.
Vigile, f. Helligaften før en Helgens Fest: **vigiles des morts**, Sialemesser.
Vigiler, v. a. n. c. vaage over, passe paa.
Vigne, f. Viinbierg, n.; Viinstok; Viinranke; Viingaard, c.
Vigneron, m. Viingaardsmand, c.
Vignette, f. Titelsirat, Vignet, c.
Vignoble, m. Viinland, n.
Vigogne, m. f. peruviansk Faar; Uld af samme; Vigognehat. [kraftfuld.
Vigoureux, euse, a. stærk, tapper,
Vigueur, f. Styrke, Kraft; Tapperhed; Energi; Fynd, Klem. [telig.
Vil, vile, a. slet, nedrig, ringe, forag-
Vilain, aine, a. hæslig, fæl, styg; skiden; skammelig; karrig.
Vilbrequin, m. T. Vindelbore, c.
Vilement, ad. lumpent, slet, foragteligen.
Vilenie, f. Skarn, Uhumskhed; gemeen Tale; slet Streg; Lumpenhed; usselt Føde; Karrighed, c.
Vileté, f. ringe Priis; Ringhed, Ubetydelighed; ringe Værdi, c.
Villace, f. stor, slet befolket Stad.
Village, m. Landsby, c.
Villageois, oise, a. bondeagtig, landlig. - m. f. Landsbymand; -kone, -pige, c.
Villanelle, f. Bondevise; Bondedands, c.
Ville, f. Stad, c.
Villette, f. liden Stad, c.
Vimaire, m. Skade af Vinden i Skove.
Vin, m. Viin, c.
Vinage, m. Viintold, c.
Vinaigre, m. Viineddike, Eddike, c.
Vinaigrer, v. a. komme Eddike i, lave med Eddike.
Vinaigrerie, f. Eddikebryggeri, n.
Vinaigrette, f. kold Eddikesauce; liden tohiulet Kalesche. [flaske, c.
Vinaigrier, m. Eddikebrygger; Eddike-
Vinasse, f. svag Eddike ell. Viin.
Vindas, m. T. Vinde, c. [fende.
Vindicatif, ive, a. hevngierrig; straf-

suur Smag, Stramhed.
Vert-de-gris, m. Spanskgrønt, n.
Vertèbre, f. Hvirvelbeen, n.
Vertement, ad. drøit, djærvt, kraftigen.
Vertevelle, f. Laaskrampe, c.
Vertical, ale, a. lodret; **point —**, Issepunct, n.
Vertical, m. Issepunct, n. [c.
Vertige, m. Hovedsvimmel; Forrykthed,
Vertigineux, euse, a. plaget med Hovedsvimmel.
Vertigo, m. Hestes Kuller; Raptus, c.
Vertu, f. Dyd; Kraft, c.; **en — de**, i Kraft af.
Vertueux, euse, a. dydig.
Verve, f. Begeistring; Fyrighed; * fa. Lune, Indfald.
Verveine, f. Jernurt, c.
Vesce, f. Vikker.
Vésicatoire, m. Trækplaster, n.
Vésicule, f. liden Blære.
Vespérie, f. Eftermiddags-Disputats; * fa. Irettesættelse, c. [een Texten.
Vespériser, v. a. fa. irettesætte, læse
Vesse, f. Fiis, c.
Vesse-de-loup, f. Ulvefiis, c.
Vesser, v. n. fise.
Vessie, f. Blære; Urinblære, c.
Vessignon, m. T. Flusgalle, c.
Vestale, f. Vestalinde, c.
Veste, f. Vest, c. [Forsal, c.
Vestibule, m. Vestibule, Forgaard,
Vestige, m. (meest i pl.) Fodspor; Spor, n. [klædning.
Vêtement, m. Klædning, Klæder, Paa-
Vétéran, m. Veteran, udtient Soldat.
Vétérinaire, a. hørende til Dyrlægekonsten, Veterinair-. - m. Dyrlæge, c.
Vétille, f. Lapperi, Ubetydelighed.
Vétiller, v. n. give sig af med Bagateller og unyttige Ting.
Vétilleux, euse, a. **Vétilleur**, m. **—euse**, f. een som opholder sig ved Ubetydeligheder, en Trættekjær, Nar, Haarkløver.
Vêtir, v. a. klæde, klæde paa. **se —**, v. r. klæde sig; klæde sig paa.
Véto, m. T. n. c. Veto; Vægring at samtykke; **le —**, Benægtelsesret.

Vêture, f. en Munks ell. Nonnes Iklædning.
Vétusté, f. Ælde, c. (om Bygninger).
Veuf, veuve, a. & m. f. Enkemand; Enkekone, c.; * berøvet.
Veule, a. fa. (om Jord) alt for let; (om Grene) svag, smækker.
Veuvage, m. Enkestand, c.
Veuve, f. Enke, c.
Vexation, f. Plage, Undertrykkelse, c.
Vexatoire, a. n. c. trykkende.
Vexer, v. a. plage, trykke, blodsue Folk.
Viable, a. T. som kan leve.
Viager, ère, a. paa Livstid, saa længe een lever; **rente —e**, Livrente.
Viande, f. Kiød, n.; Kiødmad, Mad, c.
Viatique, m. Viaticum, Tærepenge paa
Vibord, m. Ræling, c. [en Reise.
Vibrant, ante, a. svingende.
Vibration, f. Svingning, c.; Sving, n
Vibrer, v. n. svinge; dirre, vibrere.
Vicaire, m. Vicarius, som træder i en andens Sted.
Vicairie, v. **Vicariat**.
Vicariat, m. Vicariat, n.; Tieneste som forrettes af en anden; Præstekald med Vicar. [neste.
Vicarier, v. n. forsyne en Andens Tie-
Vice, m. Feil, Last, Mangel; Utugt, c.
Vice ..., Vice-, Under- (i Sammensætninger).
Vice-amiral, m. Vice-Admiral, c.
Vice-chancelier, m. Vicekantsler, c.
Vice-consul, m. Vice-Consul, c.
Vicennal, ale, a. tyveaarig.
Vice-président, m. Vicepræsident, c.
Vice-roi, m. Vicekonge, c.
Vicier, v. a. T. fordærve; giøre ugyldig.
Vicieux, euse, a. feilfuld; lastefuld; urigtig, ugyldig.
Vicinal, ale, a. n. c. nærliggende, nær, Nabo-; **chemin —**, Bivei, c.
Vicissitude, f. Afvexling; Omskiftning, c.
Vicomte, m. Vicomte, Vice-Greve, c.
Victimaire, m. Offertiener, c.
Victime, f. Offerdyr, Slagtoffer, n.
Victimer, v. a. n. c. opofre. **se —**, v. r. opofre sig

Victoire, f. Seier, c.
Victorieux, euse, a. seierrig, seirende.
Victuaille, f. Fødevare, Fetalie.
Victuailleur, m. Proviantmester, c.
Vidange, f. Udtømning, Bortførsel; Nøddinghuis Udtømning; Skarn.
Vidangeur, m. Natmand, som renser Priveter.
Vide, a. tom; ledig; blottet. - m. tomt Rum; Tomhed; **à** –, ad. tom; **machine du** –, Luftpompe.
Vide-bouteille, m. fa. lidet Huus med Have: Drikkestue ved Staden.
Videlle, f. Sporejern til Deig.
Vider, v. a. tømme, udtømme, tømme ud, ryddeliggiøre; udhule, udbore; tage Indvoldene ud; * afgiøre.
Vidimer, v. a. T. vidimere, bevidne en Copis Rigtighed. [vocal).
Vidrecome, m. Velkomstglas; (Drikke-
Viduité, f. Enkestand, c.
Vidure, f. det Udborede, Udskaarne.
Vie, f. Liv; Levnet, n.; Levetid, Levnetsbeskrivelse, Levemaade; Underholdning, c.: Brød, n.
Viédase, m. Klodrian, c.
Vieil, ell. **Vieux, vieille**, a. gammel.
Vieillard, m. gammel Mand, Olding, c.
Vieille, f. gammel Kone, c.
Vieilleries, f. pl. gammelt Skramleri, Pialter.
Vieillesse, f. Ælde, Alderdom, c.
Vieillir, v. n. ældes, blive gammel. - v. a. giøre gammel.
Vieillot, ote, a. gammelagtig.
Vielle, f. Lire, c.
Vieller, v. n. spille paa Lire.
Vielleur, m. **-euse**, f. Lirespiller; Lirespillerinde, c. [tet 2c.
Vierge, f. Jomfrue, c. - a. reen, uplet-
Vieux, a. v. **Vieil**.
Vieux-oing, m. Vognsmørelse, c.
Vif, vive, a. levende; livlig; fyrig; **eau vive**, Kildevand; **haie vive**, levende Gierde; **de vive voix**, mundtlig; **de vive force**, med Magt.
Vif, m. Liv; det Levende, levende Kiød; **au** –, livagtigt, inderligt, dybt.
Vif-argent, m. Qviksølv, n.
Vigier, v. n. (til Søes) holde Vagt.
Vigilance, f. Aarvaagenhed, c.
Vigilant, ante, a. aarvaagen, paapassende.
Vigilateur, m. n. c. Spion, c.
Vigile, f. Helligaften før en Helgens Fest: **vigiles des morts**, Siælemesser.
Vigiler, v. a. n. c. vaage over, passe paa.
Vigne, f. Viinbierg, n.; Viinstok; Viinranke; Viingaard, c.
Vigneron, m. Viingaardsmand, c.
Vignette, f. Titelsirat, Vignet, c.
Vignoble, m. Viinland, n.
Vigogne, m. f. peruviansk Faar; Uld af samme; Vigognehat. [kraftfuld.
Vigoureux, euse, a. stærk, tapper,
Vigueur, f. Styrke, Kraft; Tapperhed; Energi; Fynd, Klem. [telig.
Vil, vile, a. slet, nedrig, ringe, foragt-
Vilain, aine, a. hæslig, fæl, styg; filden; skammelig; karrig.
Vilbrequin, m. T. Vindelbore, c.
Vilement, ad. lumpent, slet, foragteligen.
Vilenie, f. Skarn, Uhumskhed; gemeen Tale; slet Streg; Lumpenhed; ussel Føde; Karrighed, c.
Vileté, f. ringe Priis; Ringhed, Ubetydelighed; ringe Værdi, c.
Villace, f. stor, slet befolket Stad.
Village, m. Landsby, c.
Villageois, oise, a. bondeagtig, landlig. - m. f. Landsbymand; -kone, -pige, c.
Villanelle, f. Bondevise; Bondedands, c.
Ville, f. Stad, c.
Villette, f. liden Stad, c.
Vimaire, m. Skade af Vinden i Skove.
Vin, m. Viin, c.
Vinage, m. Viintold, c.
Vinaigre, m. Viineddike, Eddike, c.
Vinaigrer, v. a. komme Eddike i, lave med Eddike.
Vinaigrerie, f. Eddikebryggeri, n.
Vinaigrette, f. kold Eddikesauce; liden tohiulet Kalesche. [flaske, c.
Vinaigrier, m. Eddikebrygger; Eddike-
Vinasse, f. svag Eddike ell. Viin.
Vindas, m. T. Vinde, c. [fende.
Vindicatif, ive, a. hevngierrig; straf-

Vinée, f. Viinhøst, c.
Vinetier, m. Berberisbusk, c.
Vineux, euse, a. viinrig; rød som Viin; smagende, lugtende efter Viin.
Vingt, a. tyve; tyvende.
Vingtain, Vingtième, m. Afgivt af den tyvende Penning; fem af hundrede.
Vingtaine, f. en Snees. [Deel.
Vingtième, a. tyvende. - m. tyvende
Viol, m. en Qvindes Voldtagelse.
Violat, a. m. **syrop** –, Violsyrup, lavet med Violer.
Violateur, m. **-trice**, f. Overtræder, c.
Violation, f. Overtrædelse; Vanhelligelse: Krænkelse, c.
Violâtre, a. violetagtig.
Viole, f. Bas-Fiol, Violin med 6 Strenge.
Violement, m. Overtrædelse, Krænkelse, c.
Violemment, ad. voldsomt.
Violence, f. Voldsomhed; Vold; Tvang; Hidsighed, c.
Violent, ente, a. voldsom; heftig, hidsig.
Violenter, v. a. giøre Vold paa, twinge.
Violer, v. a. øve Vold, bryde, tilsidesætte; voldtage, krænke; overtræde.
Violet, ette, a. violet, violblaa. - m. violblaa Farve.
Violette, f. Viol, Violblomst, c.; – **de mars**, Martsviol, c.
Violier, m. guul Viol.
Violon, m. Fiolin; Spillemand, Violinspiller, c.; Vagtfængsel, n. [fiol.
Violoncelle, m. Violoncel, liden Bas-
Viorne, f. Ulveved, c.
Vipère, f. Otterslange, c.
Vipereau, m. Unge af en Otterslange.
Virago, f. fa. før, stærk Qvinde.
Virement, m. T. Vending; Betaling, Afregning, c.
Virer, v. n. & a. dreie, vende sig.
Virginal, ale, a. jomfruelig.
Virginité, f. Jomfrudom, c.
Virgouleuse, Virgoulaise, f. Slags saftige Vinterpærer.
Virgule, f. Komma, liden Streg.
Viril, ile, a. mandlig, mandig.
Virilité, f. mandlig Alder; Mandighed; Mandbarhed, c.
Virole, f. Ring, Klemme, c.
Virolet, m. Rattet.
Virtuel, elle, a. som har Virkekraft.
Virtuose, m. f. Virtuos, udmærket Konstner. [terie, ondartet.
Virulent, ente, a. hvori der er Ma-
Virure, f. Skibsklædning, c.
Virus, m. giftig Materie, venerisk Gift
Vis, m. Skrue; Sneglegang; **escalier à** –, Vindeltrappe, c.
Vis-à-vis, prp. & ad. **(de)** lige over for. - m. smal Kareet til to Personer.
Visa, m. T. Paategnelse til Vitterlighed.
Visage, m. Ansigt, Aasyn, n.: **trouver** – **de bois**, finde Døren lukket.
Visagère, f. Forstykket af Fruentimmerhuer. [voldene.
Viscéral, ale, a. som hører til Ind-
Viscère, m. Tarme, Indvold.
Viscosité, f. Klæbrighed, seig Materie.
Visée, f. Sigten; * Hensigt, c.
Viser, v. n. **(à qc.)** sigte, tilsigte; have Hensigt. [foreviist.
Viser, v. a. T. paategne at noget er
Visibilité, f. Synlighed, c.
Visible, a. synlig; at træffe hiemme, at faae i Tale; aabenbar, øiensynlig.
Visière, f. Visir paa en Hielm; Sigte, n.
Vision, f. Vision, Syn, Aabenbarelse; Indbildning, c.
Visionnaire, a. & m. f. een som har Syner, Drømmer, Sværmer, c.
Visitation, f. T. Besøgelse; Besigtelse, c.
Visite, f. Besøg, n.; Visit, c.; Visitation, Synsforretning, Besigtelse, Visitats.
Visiter, v. a. besøge; hiemsøge; eftersee, syne, visitere.
Visiteur, m. Visiteur, Synsmand; Toldbetient, Controleur, c.
Visorion, m. Bogtrykkeres Tenakel.
Visqueux, euse, a. klæbrig, klæbende, [seig.
Visser, v. a. skrue fast.
Visuel, elle, a. som vedkommer Øinene, Synet.
Vit, m. fa. Lemmet.
Vital, ale, a. som hører til Livet, vital,
Vitalité, f. Livskraft, c. [Livs-

Vitchoura, m. Pels, Fiinmuf, c.
Vite, a. & ad. hurtig, snar, hastig, rask; strax. [Meelklump.
Vitelots, m. pl. Deig til Postrier,
Vitesse, f. Hurtighed, Hastighed, c.
Vitrage, m. Glasarbeide, Vinduer.
Vitrail, m. **Vitraux**, pl. store Kirkevinduer. [n.
Vitre, m. Vinduesrude, c.; Glasvindue,
Vitrer, v. a. sætte Ruder i.
Vitrerie, f. Glasmagerhaandværk, n.; Glashandel, c.
Vitreux, euse, a. glasagtig.
Vitrier, m. Glasmester, c.
Vitrification, f. Glasbrænding, Forglasning, c.
Vitrifier, v. a. forglasse.
Vitriol, m. Vitriol, Kobbervand.
Vitriolé, ée, a. som indeholder Vitriol.
Vitriolique, a. vitriolisk. [levende.
Vivace, a. som lever længe; langvarig;
Vivacité, f. Livlighed, Raskhed, Fyrighed; Glands af Farver &c.
Vivandier, m. **-ère**, f. Marketender; Marketenderske, c.
Vivant, ante, a. levende; en Levende; **du vivant (de)** i Livstid, Levetid.
Vive, f. Fiersing, c. (Fisk).
Vivelote, f. T. Enkebo, n.
Vivement, ad. levende, muntert, hidsigt, ivrigen.
Vive-pâture, f. Oldentid, c.
Vivier, m. Fiskepark, c.; Hyttefad, n.
Vivifiant, ante, a. levendegiørende, oplivende. [sætte Liv i.
Vivifier, v. a. oplive, giøre levende,
Vivifique, a. oplivende.
Vivipare, a. & m. T. som føder levende Unger, Pattedyr. [merligt Liv.
Vivoter, v. n. leve usselt, føre et jam-
Vivre, v. n. leve; ernære sig; opføre sig.
Vivre, m. Livsophold. **Vivres**, pl. Levnetsmidler.
Vivrier, m. Proviantbetient, c.
Vizir, m. Vizir, c.
Vocabulaire, m. Ordbog, c.
Vocal, ale, a. Vocal-.
Vocatif, m. T. Vocativus.
Vocation, f. Kald, n.; Bestemmelse; Udnævnelse, c. [Valg.
Vocaux, m. pl. Stemmegivere ved et
Vociférer, v. a. n. c. skrige, raabe.
Voeu, m. Løfte, n.; Valgstemme, c.
Voeux, pl. Ønsker.
Vogue, f. et Fartøis Løb; * Ry, Anseelse; **en —**, i Gang, i Ry, i Velten.
Voguer, v. n. roe; seile.
Vogueur, m. Roerkarl, c.
Voici, ad. see her, her er.
Voie, f. Vei, c.; Spor, Hiulspor, Vildtspor; * Middel, n.; Leilighed, c.; **— d'eau**, Dragt Vand; Læk; **par — (de)**, ved, ved Hielp af; **voies de fait**, Vold, Voldsgierninger.
Voile, m. Forhæng; Slør, n.; * Skin, Skiul, n. [—, seile.
Voile, f. Seil, n.; Seiler, Skib; **faire**
Voiler, v. a. tilhylle, tilsløre, skiule.
Voilerie, f. Seilmanufactur, n.
Voilier, m. (til Skibs) Seilmager, c.; **vaisseau bon —, méchant —**, god Seiler, slet Seiler.
Voilure, f. Seilenes Brug; alle Seilene paa et Skib.
Voir, v. a. see, see paa, besee; betragte; see til; erfare; forsøge; besøge. - v. n. **(sur)** have Udsigt til.
Voirie, f. Veipoliti, Opsigt over Veiene; Rakkerkule, c.
Voisin, ine, a. nær, nærliggende, tilstødende; Nabo-. - m. f. Nabo, Nabokone, c.
Voisinage, m. Naboskab, n.
Voisiner, v. n. fa. omgaaes med Naboerne, holde godt Naboskab.
Voiture, f. Vogn; Karet, c.; Kiøretøi; Læs, n.; Fragt; Kiørsel; Vognleie, c.
Voiturer, v. a. kiøre, føre, befordre til Vogns.
Voiturier, m. Vognmand, Fuurmand, c.
Voiturin, m. som leier Heste og Vogne til Reise, Vetturino.
Voix, f. Stemme, Røst, c.
Vol, m. Flugt, Flyven; Falkejagt, c.
Vol, m. Tyveri, Ran, n.; Tyvekoster.
Volable, a. som let bestiæles; let stiæles.
Volage, a. ubestandig, flygtig, letsindig.
Volaille, f. Fiærkræ.

Volant, ante, a. flyvende.
Volant, m. Fierbold; Møllevinge; let Overkiole; Bindfang i Glaguhre.
Volatil, ile, a. T. flygtig (som Spiritus).
Volatile, m. flyvende Dyr.
Volatiliser, v. a. T. (i Chymien) giøre flygtig.
Volatilité, f. T. Flygtighed.
Volatille, f. Fugle, flyvende Dyr; Smaafugle som spises.
Volcan, m. Vulcan, ildsprudende Bierg.
Volcanique, a. vulcanisk.
Volcaniser, v. n. n. e. opbidse, sætte i Lue.
Vole (Volte), f. T. la Vola, Lurtfet, ell. alle Stik.
Volée, f. Flugt; Sværm, Flok, c.; Træk, n.; Vugel, c.; Folk af een Haandtering, Rang, Stand; Hammel paa en Vogn; Dragt (Stokkeprygl); – **de canon,** Kanonskud; – **de canons,** Salve; **première –, haute –,** fornem ell. høi Stand; **à la –,** i Flugten, i Hast; ubetænksomt.
Voler, v. n. flyve; ile. - v. a. T. jage, forfølge; jage med Rovfugle.
Voler, v. a. stiæle, rane, røve; plagiere.
Volereau, m. lille Tyv.
Volerie, f. * Tyveri, Røveri, n.; Falkejagt, c.
Volet, m. Dueslag, n.; Klap, Luge derfor; Vinduesskodde, c.
Voleter, v. n. flagre.
Voleur, m. -euse, f. Tyv, c
Volière, f. Fuglehuus; Buur; lidet Dueslag, n.
Volontaire, a. frivillig. - m. Volontair, Frivillig.
Volonté, f. Villie; Lyst, Behag, c.
Volontiers, ad. gierne, villigen.
Volte, f. Volte, Hestes Vending.
Volte-face, faire –, vende sig mod hinanden til Modstand.
Voltige, f. slap Line; Liniedands paa slap Snor; Ridning uden Stigbøiler.
Voltigement, m. Flagren; Voltigeren, c.
Voltiger, v. n. flagre omkring; voltigere; giøre Spring.
Voltigeur, m. Voltigeur, Luftspringer, c.
Volubilité, f. Hurtighed, Lethed, Behændighed i Bevægelser; Tungens Smidighed, c.
Volume, m. Omfang, n.; Størrelse, c.; Deel, Bind af en Bog.
Volumineux, euse, a. af betydeligt Omfang; tyk; af mange Bind.
Volupté, f. Vellyst, Fryd, c.
Voluptueux, euse, a. vellystig.
Volute, f. Keglemusling; Snirkel, c.
Voluter, v. a. vinde Garn paa en Spole; T. giøre Snirkler.
Volvulus, m. Tarmegigt (**miséréré**).
Vomique, f. T. Lungebyld, c. - a. **noix –,** Brækmiddel, Purgeernød, c.
Vomir, v. a. brække sig, kaste op, spye; * udstøde, kaste fra sig.
Vomissement, m. Oplastelse, Brækning, Spyen, c.
Vomitif, m. Brækmiddel, n.
Vomitif, ive, a. som foraarsager Brækning.
Vorace, a. slugen, graadig.
Voracité, f. Graadighed, c.
Votant, m. Voterende, Stemmegiver, c.
Votation, f. Votering, Stemmegivning, c.
Vote, m. Votum, Stemme.
Voter, v. n. votere, give Stemme.
Votif, ive, a. lovet, angaaende et Løfte; Votiv-.
Votre, pron. Eders; Deres.
Vouède, m. Vede, Vaid, c.
Vouer, v. a. love; hellige, vie, indvie: giøre Løfte.
Vouloir, v. a. & n. ville, ønske, begiære, samtykke; **en – à q., à qc.** ville een til Livs, ville løs paa noget. - m. Villie, c.
Voussoir, Vousseau, m. Hvælvingssteen.
Voussure, f. Hvælving, Runding, c.
Voûte, f. Hvælving, c.
Voûter, v. n. hvælve. **se –,** v. r * krumme sig; lude.
Voyage, m. Reise, c.
Voyager, v. n. reise.
Voyageur, m. Reisende, c.
Voyagiste, m. p. u. Reisebeskriver, c.
Voyant, ante, p. & a. seende; fa. afstikkende, øiinefaldende, glimrende.
Voyant, m. Prophet, c.
Voye, v. **Voie.**
Voyelle, f. Vocal, selvlydende Bogstav.
Voyer, m. Opsynsmand over Veie og Gader.
Vrai, ie, a. sand, sandfærdig; ægte; virkelig; ret.
Vrai, m. det Sande, Sandhed; **au –,**

ad. egentlig, i Sandhed. [visseligen.
Vraiment, ad. sandeligen, virkeligen,
Vraisemblable, a. sandsynlig.
Vraisemblance, f. Sandsynlighed, c.
Vraisemblant, ante, a. sandsynlig.
Vréder, v. n. fa. søite, strippe om.
Vrille, f. T. Svikbore. **Vrilles,** pl. Gafler paa Viinstokken.
Vriller, v. n. flyve dreiende i Veiret (om Raketter).
Vrillerie, f. Staalvarer, Isenkram.
Vrillier, m. Boresmed, c.
Vu, prp. i Betragtning af, med Hensyn til; – **que,** efterdi, da.
Vue, f. Syn; Blik, n.; Øinene; Seen, c.; Udseende, n.; Sigt; Skue; Udsigt, Prospect; Indsigt, Hensigt, c.; Tilsyn, n.; – **rasante,** Udsigt over en Slette; – **laitière,** Tagvindue; **à – d'oeil,** efter Synet at dømme, øiensynlig; **à – de pays,** paa Lykke og Fromme; overfladisk; **en – de,** i Betragtning af, for ... Skyld; **à –,** T. efter Sigt.
Vuidange, Vuide, etc. v. Vid...
Vulgaire, a. almindelig, gemeen, nedrig, ringe. - m. Mængden, Almuen.
Vulgairement, ad. i Almindelighed, gemeenligen. [Bibeloversættelse.
Vulgate, f. Vulgata, almindelig latinsk
Vulnérable, a. som kan saares.
Vulnéraire, a. **plante –,** Sundurt. - m. Middel mod Saar. [ning.
Vulve, f. T. Moderskedens ydere Aab-

W.

Whisk, Whist, m. Whist (Kortspil).
Wildgrave, m. Vildgreve, c.
Wolfram, m. Volfram (Mineral).

X.

Xerophthalmie, f. tør Rødhed i Øi-
Xiphias, m. Sværdfisk. [nene.
Xiphion, m. Sværdlilie, c.
Xiphoïde, a. T. sværddannet.
Xylobalsamum, m. Balsomtræ, n.
Xylographe, m. n. c. Xylograph, som udskiærer i Træ. [i Træ.
Xylographie, f. n. c. Konst at udskiære
Xylon, m. Bomuldsplante, c.

Y.

Y, ad. & part. rel. der; derhen; dertil; derpaa.
Yacht, m. Jagt, c. (Skib).
Yeuse, m. Steeneg, c.
Yeux, m. (pl. af **oeil**) Øine.
Yourte, f. Filthytte.
Yvre, Yvrogne, etc. v. Ivre.

Z.

Zacinthe, f. Vorteurt, c.
Zain, a. (om Heste) ganske sort ell. bruun.
Zani, m. italiensk Harlekind.
Zèbre, m. Zebra, c.
Zébré, ée, a. stribet som en Zebra.
Zédoaire, f. Zitver (vild Ingefær).
Zélateur, m. **-trice,** f. Zelot, Ivrer, Nidkiær, c.
Zèle, m. Iver, Nidkierhed, c.
Zélé, ée, a. ivrig, nidkier.
Zénith, m. T. Isſepunkt, n.
Zéphir, Zéphire, m. Zephyr, Vestenvind, blid Foraarsvind.
Zéro, m. Nul, n.
Zest, m. Pudderpuster, c. - int. bah! aa Snak! Fiat! **entre le zist et le –,** fa. saa saa, saa jevnt; middelmaadig, uvis.
Zeste, m. Skillerum, Sadelhinde i en Valnød; Skive Citron-, ell. Pomerantsskal.
Zibeline, f. Zobel, c.; Zobelskind, n.
Zigzag, m. Zikzak; Slags Tang.
Zil, m. Bækken (ved Janitscharmusik).
Zinc, m. Zink (Halvmetal).
Zinzolin, a. & m. rødblaa Farve, violet.
Zizanie, f. Svingel, c. (Ukrud); Tvedragt, c.
Zodiaque, m. T. Dyrekredsen.
Zone, f. Zone, c.; Jordstrøg, Jordbelte, n.
Zoographie, f. Dyrbeskrivelse, c.
Zoolite, m. forstenet Dyr.
Zoologie, f. Naturhistorie over Dyrene.
Zoophage, a. kiødædende.
Zoophyte, m. T. Dyrplante, c.
Zostère, f. Tang, c.; Søgræs, n.

TABLE

DE NOMS PROPRES D'HOMMES ET DE FEMMES.

Ach — Chr

Achille, m. Achilles, m.
Adélaïde, f. Adelheid, f.
Adolphe, m. Adolf, m.
Adrien, m. Adrian, m.
Adrienne, f. Adriane, f.
Aèce, m. Aetius, m.
Agathe, f. Agate, f.
Agnès, f. Agnes, Agnete, f.
Aimé, m. Amatus, m.
Albert, Aubert, m. Albert, m.
Albin, Aubin, m. Albinus, Albin, m.
Alexandre, m. Alexander, m.
Alison, f. Elisabet, Lisbet, Lise, f.
Aloyse, m. Aloysius, m.
Amadée, Amédee, m. Amadeus, m.
Ambroise, m. f. Ambrosius, m. Ambrosia, f.
Amélie, f. Amalia, f.
Anastase, m. Anastasius, m.
Anastasie, m. Anastasia, f.
André, m. Andreas, m.
Angélique, f. Angelica, f.
Anne, f. Anna, f.
Annette, f. Annette, f.
Antoine, m. Anton, m.
Antoinette, f. Antonie, Antonette, f.
Armand, m. Herman, m.
Arnaud, Arnauld, m. Arnold, m.
Arnoud, Arnoulf, m. Arnulf, m.
Aubert, v. Albert.
Aubin, v. Albin.
Aubri, m. Alberik, m.
Auguste, m. f. August, m. Auguste, f.
Aurèle, m. Aurelius, Aurel, m.
Aurélie, f. Aurelie, f.

Babet, Babiche, Babichon, f. Lisbet, Lisken, f.
Baltasard, Balthasar, m. Balthasar, m.
Baptiste, m. Baptist, m.
Barbe, f. Barbara, f.
Barthélemi, m. Bartholomeus, Bertel, m.
Basile, m. Basilius, m.
Baud, m. Baldus, m.
Baudouin, m. Balduin, Boldewin, m.
Baudour, f. Batilde, f.
Baudri, m. Balderik, m.
Béatrice, f. Beatrix, Beata, f.
Bénoît, m. Benedict, Bendix, Bent, m.
Bénoîte, f. Benedicta, Bente, f.
Bernard. m. Bernhard, Brent, m.
Berte, f. Bertha, Birte, f.
Bertrand, m. Bertram, m.
Blaise, m. Blasius, m.
Blaisot, m. lille Blasius, m.
Boniface, m. Bonifacius, m.
Brigitte, Brigide, f. Birgitte, f.
Caroline, f. Caroline, f.
Cathérine, f. Catharina, Trine, Karen, f.
Caton, Catin, Cataut, f. Karen, Karenlille, lille Trine.
Cécile, f. Cecilia, Cille, f.
Charle, Charles, m. Karl, m.
Charlot, m. lille Karl, m.
Charlotte, f. Charlotte, Lotte, f.
Chrétien, m. Christian, Kirsten, [illegible] Kristen, m.
Chrétienne, f. Christiane, f.
Christine, f. Christine, Kirstine, Kirsten, f

Christophe, Christophle, m. Christ-
Claire, f. Clara, f. [stoffer, m.
Claude, m. Klaudius, Klaus, m.
Claudine, f. Klaudia, Claudine, f.
Colas, m. Klaus, Nicolai, Niels, m.
Colin, m. lille Niels, lille Klaus, m.
Côme, m. Cosmus, m.
Concorde, f. Concordia, f.
Conrade, m. Conrad, Cort, m.
Crépin, m. Crispin, m.
Cunégonde, f. Kunigunde, f.
Damien, m. Damianus, m.
Daniel, m. Daniel, m.
David, m. David, m.
Denis, m. Dionysius, Dines, m.
Denise, f. Dionysia, f.
Denisot, f. lille Dionysius, m.
Didier, m. Desiderius, Diderik, Dirk, m.
Didière, f. Desideria, f. [minica, f.
Dominique, m. f. Dominicus, m. Do-
Dorothée, f. Dorothea, Dorthe, f.
Edme, Edmond, Eme, Emon, m.
Edouard, m. Eduard, m. [Edmund, m.
Eléonore, f. Eleonore, Leonore, Ellen, f.
Elie, m. Elias, m.
Elisabet, f. Elisabeth, Lisbet, f.
Elise, f. Elise, Lise, f.
Emile, m. Emil, m.
Emilie, f. Emilie, f.
Erasme, m. Erasmus, Rasmus, m.
Eric, m. Erik, Eirk, m.
Erneste, m. Ernst, m.
Ernestine, f. Ernestine, f.
Etienne, m. Stephan, Steffen, m.
Etiennette, f. Stephanie, f.
Euchaire, m. Eucarius, m.
Eugène, m. Eugen, m.
Euloge, m. Eulogius, m.
Eve, f. Eva, f.
Everard, m. Eberhard, Evert, m.
Fabien, m. Fabian, m.
Fabrice, m. Fabricius, m. [f.
Fanchon, Franchon, f. lille Francisca,
Faustin, m. Faustinus, m.
Félix, m. Felix, m.
Ferdinand, m. Ferdinand, m.
Firmin, m. Firmin, m.
Fortune, m. Fortunatus, m.
François, m. Frands, m.

Françoise, f. Francisca, Frandsine, f.
Fréderic, Frédric, m. Frederik, Frits,
Fréderique, f. Frederike, f. [m.
Gaspard, m. Kaspar, m.
Gautier, m. Walter, m.
Généviève, f. Genoveva, f.
Génévion, f. lille Genoveva, f.
Geoffroi, m. Gotfred, m.
George, m. Georg, Jørgen, m.
Georget, Georgette, m. lille Jørgen,
ell. Georg, m.
Gérard, m. Gerhard, Geert, m.
Germain, m. Germanus, Herman, m.
Gertrude, f. Giertrud, f.
Gervais, m. Gervasius, m.
Gilbert, m. Gilbertus, m.
Gille, Gilles, m. Egidius, Egede, m.
Godard, Gotard, m. Gothard, m.
Goton, f. Grete, Gretelil, f.
Gouthier, m. Gynther, m.
Grégoire, m. Gregorius, Gregers, Gra-
Guernard, m. Werner, m. [vers, m.
Guillaume, m. Wilhelm, William, m.
Guillemette, f. Wilhelmine, f.
Guillibaud, m. Wilibald, m.
Gustave, m. Gustav, m.
Guy, m. Guido, Vitus, Veit, m.
Hélène, f. Helena, Lene, f.
Henri, m. Henrik, Hendrik, m.
Henriette, f. Henriette, Henrike, f.
Hilaire, m. Hilarius, m.
Hortense, f. Hortensia, f.
Hugues, m. Hugo, m.
Ide, f. Ida, f.
Ignace, m. Ignatius, m.
Innocent, m. Innocentius, m.
Isabeau, Isabelle, f. Isabella, f.
Isaac, m. Isak, m.
Isaïe, m. Esaias, m. [Jacobine, f.
Jacobée, Jaqueline, Jaquette, f.
Jacot, m. lille Jacob, m.
Jacques, Jaques, m. Jacob, m.
Jean, m. Johan, Johannes, Hans, m.
Jeanne, f. Johanne, Hanne.
Jeannette, Jeanneton, f. Hanne,
lille Hanne, f.
Jeannot, m. lille Hans, Hansemand, m.
Jérémie, m. Jeremias, m.
Jérôme, m. Jeronimus, m.

Joseph, m. Joseph, m.
Josephine, f. Josephine, f.
Josse, Jodelet, m. Jost, Jodocus, m.
Josué, m. Josua, m.
Jules, m. Julius.
Julie, f. Julia, f.
Julien, m. Julian, m.
Julienne, f. Juliane, f.
Julion, f. lille Julie, Julchen, m.
Justin, m. Justinus, m.
Justine, f. Justine, f.
Justinien, m. Justinian, m.
Laure, f. Laura, f.
Laurence, f. Laurentze, Lorentse, f.
Laurent, m. Lorentz, Laurits, Lars, m.
Léon, m. Leo, m.
Léonard, m. Leonhard, m.
Léonarde, f. Leonhardine, f.
Léonor, m. Leonor, m.
Léonore, f. Eleonore, Lenore, Ellen, f.
Lisette, f. Lisette, Lise, f.
Lothaire, m. Lothar, Lodhard, m.
Loudolphe, m. Ludolf, m.
Louis, m. Ludvig, m.
Louise, f. Lovise, f.
Louisette, Louison, f. lille Lovise,
Luc, m. Lucas, m. [lille Lise, f.
Lucain, m. Lucanus, m.
Lucie, f. Lucie, f.
Lucien, m. Lucian, m.
Macaire, m. Macarius, m.
Madelaine, Magdalaine, f. Magdalena, Malene, f.
Madelon, f. Lenchen, lille Lene, f.
Manon, Marion, Maïon, f. lille Marie, Marike, Mike, f.
Marc, m. Marcus, m. [ill, f.
Margot, Margoton, f. Grethe, Grethe-
Marguerite, f. Margaretha, Grethe, f.
Marie, f. Maria, f.
Marion, f. lille Marie, f.
Maron, f. Maren, lille Marie, f.
Marthe, f. Marta, f.
Martin, m. Martin, Morten, m.
Mathias, m. Matthias, Maths, Mads, m.
Mathieu, m. Matthäus, Maths, Mads,
Mathilde, f. Mathilde, f. [m.
Maure, m. Maurus, Morus, m. [rids, m.
Maurice, m. Mauricius, Maurids, Mo-

Maximilien, m. Maximilian, m.
Médard, m. Medardus, m.
Mélanie, f. Melanie, f. [de, f.
Ménehoult, f. (Manngildis), Manhil-
Mérovée, m. Meroveus, m.
Michée, m. Micas, m.
Michel, m. Mikael, Mikkel, m.
Michelle, f. Mikkeline, f.
Michon, m. lille Mikkel, m.
Moïse, m. Moses, m.
Nannette, Nanon, f. lille Anne, f.
Nicodème, m. Nicodemus, m.
Nicolas, m. Nicolai, Niels, m.
Nicole, f. Nicoline, Nicolette, f.
Norbert, m. Norbertus, m.
Odile, f. Ottilie, Tille, f.
Olave, m. Oluf, Ole, m.
Othon, m. Otto, Ott, m.
Paul, m. Paulus, Poul, m.
Paulin, m. Paulinus, m.
Pauline, Paule, f. Pauline, f.
Paulot, m. lille Paul, m.
Philipot, m. lille Philip, m.
Philippe, m. Philip, m. [f.
Philippine, Philipote, f. Philippine,
Pierre, m. Peter, Peder, m.
Pierrot, m. lille Peder, Peer, m.
Ponce, m. Pontius, m.
Rachel, f. Rahel, f.
Raoul, Rodolphe, m. Rudolf, m.
Rebecque, f. Rebecca, f.
Régine, f. Regine, f.
Regnard, m. Reinhard, m.
Regnauld, Renaud, m. Reinhold, m.
Rémi, m. Remigius, m.
René, m. Renatus, f.
Renée, f. Renata, f.
Richard, m. Reichard, Richard, m.
Robert, m. Robert, m.
Roche, Roch, m. Rochus, Roc, m.
Rodolphe, m. Rudolf, m.
Rodrigue, Roderic, m. Roderik, m.
Roger, m. Rogert, Ridiger, m.
Romain, m. Romanus, m.
Rosalie, f. Rosalia, f.
Rose, f. Rosa, Rosine, f.
Rosemonde, f. Rosamunde, f.
Rosette, f. lille Rose, f.
Rosine, Rose, f. Rosine, Rose, f.

Sabine, f. Sabine, f.
Salomé, f. Salome, f.
Salomon, m. Salomon, m.
Samson, m. Samson, m.
Samuel, m. Samuel, m.
Sara, Sare, f. Sara, f.
Sarotte, f. lille Sara, f.
Sébastien, m. Sebastian, Bastian, m.
Sébastienne, f. Sebastiane, f.
Séverin, m. Severinus, Sivert, m.
Séverine, f. Severine, f.
Sidoine, m. Sidonius, m.
Sidonie, f. Sidonie, f.
Sigéfroi, Sigefroid, m. Sigfred, Sivert, m.
Sigismond, m. Sigismund, m.
Silvestre, Sylvestre, m. Sylvester, m.
Simon, m. Simon, m.
Sophie, f. Sophie, Fikke, f.
Stanislas, m. Stanislaus, m.
Stéphanie, f. Stephanie, Stephanine, f.
Sulpice, m. Sulpicius, m.
Susanne, f. Susanna, f.
Suzon, f. lille Susanna, f.
Théodore, m. Theodor, m.
Théophile, m. Gotlieb, m.
Thérèse, f. Therese, f.
Thibaud, Thibault, m. Theobald, m.
Thierri, m. Diderik, Dirk, m.
Thion, m. Theodolphus, m.
Tiennette, f. Stefanine, f.
Tiennon, m. lille Stefan, Steffen, m.
Tiennot, m. Stefan, m.
Timothée, m. Timotheus, m.
Tite, m. Titus, m.
Tobie, m. Tobias, m.
Toinette, f. Antonie, Antonette, f.
Toinon, f. lille Antonette, f.
Uldric, Uldaric, m. Ulrik, m.
Ulrique, Uldarique, f. Ulrikke, f.
Urbain, m. Urban, m.
Ursin, m. Ursin, m.
Ursule, f. Ursula, Ursel, f.
Valentin, m. Valentin, m
Valère, m. Valerius, m.
Valérien, m. Valerian, m
Vaubourg, f. Valborg, f.
Véronique, f. Veronica, f.
Victoire, f. Victorie, f.
Victor, m. Victor, m.
Victorine, f. Victorine, f.
Vincent, m. Vincents, m.
Voit, m. Vitus, Veit, m.
Xavier, m. Xaverius, m.
Yves, m. Ives, Yvo, Iver, m.
Zacharie, m. Zacharias, m.
Zachée, m. Zachæus, Zaches, m.

TABLE DES PAYS, VILLES, NATIONS, RIVIÈRES, MONTAGNES etc.

Abyssin, ine, a. abyssinsk. – m. f. Abyssinier, = inde.
Abyssinie, f. Abyssinien.
Açores, les, f. pl. de azoriske Øer.
l'Adige, m. Etsch (Flod).
Africain, aine, a. africansk. – m. f. Africaner, = inde.
Afrique, f. Africa.
Agria, f. Eger i Bøhmen.
Aix-la-Chapelle, m. Aachen (By i Jylich).
Albanie, f. Albanien.
Albanien, ienne, Albanois, oise, a. albansk. – m. f. Albaneser, = inde.
Albe-Grecque, f. Græsk-Weissenburg, Belgrad.
Albe-Julie, f. Weissenburg i Siebenbürgen.
Albe-Royale, f. Stuhlweissenburg.
Albigeois, m. **–eoise,** f. Baldenser, = inde.
Albion, f. n. c. Engeland.
Alep, m. Aleppo, Haleb i Syrien.
Algarbe, f. **royaume des Algarbes,** m. Algarbien.
Algèr, m. Algier.
Algérien, m. **–ienne,** f. Algierer, = inde.
Allemagne, f. Tydskland.
Allemand, ande, a. tydsk. – m. f. Tydsker.
les Alpes, f. pl. Alperne.
Alsace, f. Elsas.
Alsacien, m. **–ienne,** f. Elsasser, = inde.
Amérique, f. America, Vestindien.
Américain, aine, a. americansk. – m. f. Americaner, = inde.
Ammonite, m. & f. Ammoniter, = inde.
Amorhéen, m. **–éenne,** f. Amoriter, = inde.
Amsterdam, m. Amsterdam.
Ancône, f. Ancona.
Anconitain, m. **–aine,** f. een fra Ancona.
Andalousie, f. Andalusien.
Andalousien, m. **–ienne,** f. Andalusier, = inde.
les Andes, f. pl. Andesbiergene.
Andrinople, f. Adrianopel.
Anglais, m. **–aise,** a. engelsk. – m. f. Engelænder, = inde.
Angleterre, f. Engeland, Storbritannien.
Anspac, m. Anspach, Onolzbach.
Antilles, f. pl. antilliske Øer.
Antioche, f. Antiochien.
Anvers, m. Antwerpen.
Apennins, a. m. pl. **les monts –,** de apenninske Bierge.
Aquitaine, f. Aqvitanien.
Arabe, Arabesque, Arabique, a. arabisk.
Arabe, m. **–esse,** f. Araber, = inde.
Arabie, f. Arabien.
Archipel, m. Arkipelagus, ægeiske Hav.
les Ardennes, f. pl. Ardennerbiergene.
Arménie, f. Armenien.
Arménien, m. **–ienne,** f. Armenier = inde. – a. armenisk.
Arragon, f. Arragonien.
Arragonien, ienne, Arragonais, aise, a. arragonisk. – m. f. Arragonier, = inde.
Asiatique, a. asiatisk. – m. & f. Asianer, = inde.
Asie, f. Asien, c.
Asie mineure, f. lille Asien, Natolien.
lac Asphaltite, m. det døde Hav.
Assyrie, f. Assyrien.
Assyrien, ienne, a. assyrisk. – m. f. Assyrier, = inde.

Athènes, f. & m. Athenen.
Athénien, ienne, a. athenienſiſch; — m. f. Athenienſer, ≈inn.
Augsbourg, Ausbourg, m. Augsburg.
Austrasie, f. Weſtreich.
Autriche, f. Oſterreich.
Autrichien, ienne, a. öſtreichiſch; — m. f. Oſterreicher, ≈inne.
Avenches, Avanche, f. Wiflisburg.
Babylone, f. Babylon, Babel.
Babylonien, ienne, a. babyloniſch; — m. f. Babylonier, ≈inne.
Bade, f. Baden.
Bains de Bade, m. pl. Badenbaden.
Bâle, Basle, f. Baſel.
Bâlois, m. —oise, f. Baſler, ≈inne; [von Baſel.
les Baléares, f. pl. balearische Inseln.
Baltique, a. f. la mer —, Oſtſee.
Ban de la Roche, m. Steinthal.
Barbarie, f. Barbarei.
Barbare, a. barbariſch; — m. & f. Barbar, Berber, ≈inne.
Bareith, m. Bayreuth.
Basse-Brétagne, f. Niederbretagne.
Basse-Breton, m. Niederbretagner.
Basse-Brette, f. Niederbretagnerinne.
Basse-Saxe, f. Niederſachſen.
Batave, m. & f. Batavier, Holländer, [≈inne.
Batavie, f. Batavien, Holland.
Bavarois, oise, a. baieriſch; — m. f. Baierer, ≈inne.
Bavière, f. Baiern.
Belge, m. & f. n. a. (Niederländer, Brabanter); Belgier, ≈inne.
la Belgique, f. n. a. (öſterreichiſche Niederlande); Belgien.
Belgique, a. (niederländiſch) belgiſch.
Belgrade, f. Belgrad, Griechiſch-Weiſſenburg.
Bengale, f. Bengalen.
Bergue op Zoom, f. Bergen op Zoom.
Berlin, m. Berlin.
Berne, f. Bern.
Besançon, m. Beſançon.
Bienne, f. Biel.
Bohème, f. Böhmen.
Bohème, m. & f. Böhme, ≈inne.
Bohémien, ienne, a. böhmiſch; — m. f. Böhmer (Zigeuner, Bauer), ≈inne.
Bois-le-Duc, m. Herzogenbuſch.
Bolzano, m. Botzen.
Bonne, f. Bonn.
Bordeaux, Bourdeaux, m. Bourdeaux.
Bordelais, m. —aise, f. Bordeaux, [≈inne; ſon — fra
Bormio, m. Worms.
Borysthène, m. Dnieper.
Bosphore, m. Bosporus; thraziſche Straſſe.
Boulogne, f. Bologna, Bononien.
Bourgogne, f. Burgundien.
Bourguignon, m. —onne, f. Burgunder, ≈inne.
Bouxwiller, m. Buchsweiler.
Brabançon, m. —onne, f. Brabanter, [≈inne.
Brabant, m. Brabant.
Brandebourg, m. Brandenburg.
Brandebourgeois, m. —oise, f. Brandenburger, ≈inne.
Brême, f. Bremen.
Brésil, m. Braſilien.
Breslaw, m. Breslau.
Brétagne, f. Bretagne; grande —, Großbrittannien.
Breton, onne, a. bretaniſch; — m. f. [Bretagner, ≈inne.
Brigance, f. Bregenz.
Brisac, m. Breiſach.
Brisgau, m. Breisgau.
Brittannique, a. brittiſch.
Bruges, f. Brügge.
Bruntrout, v. Porentru.
Brunsvic, m. Braunſchweig.
Bruxelles, f. Brüſſel.
Bude, f. Ofen.
Budissin, m. Budissin, f. Bautzen.
Byzance, f. Byzanz, Conſtantinopel.
Byzantin, m. —ine, f. Byzantiner.
Caffrerie, f. Kaffernland in Afrika.
Caffres, m. & f. pl. Kaffern.
le Caire, m. Cairo.
Calabre, f. Calabrien.
Calabrois, oise, a. calabriſch.
Cambrai, Cambresis, m. Cambrai.
îles Canaries, f. pl. canariſche Inſeln.
Candie, f. Candia.
Candiot, m. —ote, f. Candiot, ≈inne.
Capadoce, f. Cappadocien.
Capadocien, m. —ienne, f. Cappadocier, ≈inne.
Carinthie, f. Kärnthen.

Carinthien, m. -ienne, f. Kærnther, -inde.
Carniole, f. Crain.
Carthage, f. Carthago.
Carthagène, f. Carthagena.
Carthaginois, **oise**, a. carthaginensisk. - m. f. Carthaginenser, -inde
Mer Caspienne, f. caspiske Hav.
Cassovie, f. Kaschau.
Cassubie, f. Cassuben, Pommern.
Castillan, **ane**, a. castilliansk. - m. f. Castillianer, -inde.
Castille, f. Castilien.
Catalan, m. -ane, f. Catalonier, -inde.
Catalogne, f. Catalonien.
Chaldée, f. Chaldæa.
Chaldéen, **enne**, **Chaldaïque**, a. chaldæisk. - m. f. Chaldæer, -inde.
Chanaan, m. Canaan.
Chersonèse, f. Halvø; - **Taurique**, den tauriske Halvø, Taurien (Krimm).
Chine, f. China.
Chinois, **oise**, a. chinesisk. - m. f. Chineser, -inde.
Cinq-églises, f. pl. Femkirken.
Coblence, f. Coblenz.
Cologne, f. Cøln.
la Comté, **Franche Comté**, f. Høiburgundien, Franche-Comté.
Comtois, m. -oise, f. Høiburgundier, -inde.
Constance, f. Costnitz; **Lac de** -, Bodensø, Costnitzersø.
Constantinople, f. Constantinopel.
Constantinopolitain, **aine**, a. constantinopolitansk. - m. f. Constantinopolitaner, -inde.
Copenhague, f. Kiøbenhavn.
Corinthe, f. Corinthen.
Corinthien, **ienne**, a. corinthisk. - m. f. Corinther, -inde.
Cornouailles, m. pl. Cornwallis.
la Corogne, f. Corunna.
Corse, f. Corsica. - a. & m. f. corsicansk; Corsicaner, -inde.
Courlandais, **aise**, a. curlandsk. - m. f. Curlænder, -inde.
Courlande, f. Curland.
Courtrai, m. Cortrick.
Cracovie, f. Krakau, c.
Creuzenac, m. Kreuznach.
la Crimée, f. Krimm.
Croate, m. & f. Croater, -inde.
Croatie, f. Croatien.
Cypre, f. Øen Cypern.
Cypriot, m. -ote, f. Cyprier, -inde.
Damas, m. Damascus.
Danemark, m. Danmark.
Danois, **oise**, a. dansk. - m. f. Dansker, -inde.
Dantzic, m. Danzig.
Dantzicois, m. -oise, f. Danziger,
le Danube, m. Donau.
Delphes, f. pl. Delphi.
Deux-ponts, m. pl. Zweibrücken.
St. Domingue, (**l'île de** -) Øen St. Domingo.
Dresde, f. Dresden.
Dublin, m. Dublin.
Dunkerque, f. Dünkirchen.
Ecluse, f. Sluis.
Ecossais, **aise**, a. skotsk. - m. f. Skotlænder, -inde.
Ecossais montagnard, m. Biergskotte.
Ecossaise montagnarde, f. Biergskotlænderinde.
Ecosse, f. Skotland.
Edimbourg, m. Edinburg.
Egée, a. **la mer** -, ægeiske Hav.
Egre, **Egra**, m. Eger.
Egypte, f. Ægypten.
Egyptien, **ienne**, a. ægyptisk. - m. f. Ægyptier, -inde.
Ekerenfort, m. Eckernførde.
l'Elbe, m. Elben (Flod).
Elseneur, m. Helsingør.
Envilliers, m. Eschweiler.
Ephèse, f. Ephesus
Ephésien, **ienne**, a. ephesisk. - m. f. Epheser, -inde.
Epire, m. Epirus.
Erfort, m. Erfurt.
Erlangue, **Erlang**, m. Erlangen.
l'Escaut, m. Scheldefloden.
Esclavon, **onne**, a. sclavonisk. - m. f. Sclavonier, -inde.
Esclavonie, f. Sclavonien.
Espagne, f. Spanien.
Espagnol, **ole**, a. spansk. - m. f. Spanier, -inde.
Ethiopie, f. Morland, Æthiopien.
Ethiopien, **ienne**, a. morisk. - m. f. Mohr, -inde.
Europe, f. Europa.
Européen, **enne**, a. europæisk. - m. f. Europæer, -inde.

Fenêtrange, f. Finstringen.
Ferrette, f. Pfirt.
Fez, f. Fez.
Finlande, f. Finland.
Finlandois, oise, a. finlandsk. - m. f. Finne, Finlænder, -inde.
Flamand, ande, a. flamsk. - m. f. Flandrer, fra Flandern.
Flandre, f. Flandern.
Florence, f. Florenz.
Florentin, ine, a. florentinsk. - m. f. Florentiner, -inde. [ten.
Villes Forestières, f. pl. Waldstæd-
la Forêt noire, f. Schwarzwald.
Frammont, m. Frankenberg.
Français, aise, a. fransk. - m. f. Fransk, Franskmand.
France, f. Frankerige.
Francfort, m. Frankfurt; — sur le Mein, Frankfurt am Main; — sur l'Oder, Frankfurt ved Oder.
la Franche-Comté, f. Grevskabet Høiburgundien, Franche-Comté.
Franc-Comtois, m. —oise, f. Høiburgundier, -inde. [jos.
Francoman, m. n. c. republicansk Fran-
Francomanie, f. n. c. Frankrige.
Franconie, f. Franken, Frankenland.
Franconien, ienne, a. frankisk. - m. f. Franker, -inde.
Fribourg, m. Freyburg.
Frioul, m. Friaul.
Frise, f. Frisland.
Frison, onne, a. frisisk, frislandsk. - m. f. Friser, Frislænder, -inde.
Fulde, Foulde, f. Fulda.
Galice, f. Galicien.
Galilée, f. Galilæa. [-inde.
Galiléen, m. —éenne, f. Galilæer,
Galles, f. Wallis.
Gand, Gant, m. Gent.
Gantois, m. —oise, f. Genter, -inde.
Gascogne, f. Gascognien.
Gascon, onne, a. gasconisk. - m. f. Gasconier, -inde.
Gaules, f. pl. Gallien. [lier, -inde.
Gaulois, oise, a. gallisk. - m. f. Gal-
Gènes, m. Genua.
Genois, m. —oise, f. Genueser, -inde.

Genève, f. Genf.
Génévois, m. —oise, f. Genfer, -inde.
Germanie, f. Germanien, det gamle Tydskland.
Germanique, a. p. u. germanisk, tydsk.
Giessen, m. Giessen.
Glaris, m. Glarus i Schweitz.
Goettingue, m. Göttingen.
Gorice, Goerz, m. Görz.
Goth, m. —e, f. Gother, -inde.
Saint Gothard, m. St. Gothardsbierget.
Gothe, f. Gotha.
la Gothie, f. Gothland.
Gothique, a. gothisk.
Grande-Brétagne, f. Storbrittanien.
Gratz, m. Grætz.
Gravelines, f. Grevelingen. [-inde.
Grec, ecque, a. græsk. - m. f. Græker,
Grèce, f. Grækenland.
Grénade, f. Granada.
Grenadin, ine, a. fra Granada.
le pays des Grisons, m. la Ligue grise, f. Graubündten. [-inde.
Grison, m. —onne, f. Graubündter,
Grivswalde, f. Greifswalde.
Groënlande, f. Grønland.
Groënlandois, oise, a. grønlandsk. - m. f. Grønlænder, -inde.
Groningue, m. Grøningen.
Gueldres, f. Geldern.
la Guiane, f. Guiana.
la Guinée, f. Guinea.
le Hainaut, m. Hennegau.
Hambourg, m. Hamborg.
Hambourgeois, oise, a. hambergisk. - m. f. Hamberger, -inde.
Hanovre, f. Hannover.
Hanovrien, ienne, a. hannoversk. - m. f. Hannoveraner, -inde.
le Hartz, m. la forêt Hercynienne, f. Harz, Harzbierget.
Haut-Rhin, m. Overrhinen.
la Havane, f. Havanna.
la Haye, f. Haag.
Helsingie, f. Helsingland. [-inde.
Helvétien, m. —ienne, f. Schweitser,
Helvétique, a. helvetisk, schweitsersk.
Hercynie, f. Schwarzwald.
la Hesse, f. Hessen.

Hessien, enne, Hessois, oise, a. hessisch. - m. f. Hesse, = inne.
Hibernie, f. Irland.
Hibernien, ienne, Hibernois, oise, a. irländisch. - m. f. Irländer, = inne.
Hollandais, aise, a. holländisch. - m. f. Holländer; = inne.
Hollande, f. Holland.
Holsace, f. Holstein, m. Holstein.
Holsacien, ienne, a. holsteinisch. - m. f. Holsteiner, = inne. [vor der Höhe.
Hombourg-ès-monts, m. Homburg
Hongrie, f. Ungarn.
Hongrois, oise, a. ungarisch. - m. f. Ungarer; = inne.
Hottentot, m. -ote, f. Hottentot; = inne.
Hoye, m. Hoya.
les Huns, m. pl. Hunnen.
l'Ibérie, f. Iberien, Spanien.
Illyrie, f. Illyrien. [Illyrier, = inne.
Illyrien, ienne, a. illyrisch. - m. f.
l'Inde, m. Indusfluß.
Indes, f. pl. Indien.
Indes orientales, les grandes Indes, f. pl. Ostindien.
Indes occidentales, f. pl. Westindien.
Indien, ienne, a. indisch, indianisch. - m. Indianer, = inne.
Indostan, m. Hindostan, Indostan.
Ingremanie, Ingrie, f. Ingermannland, Ingermanland.
Irlandais, aise, a. irländisch. - m. f. Irländer, = inne.
Irlande, f. Irland.
Isenac, m. Eisenach.
Islande, f. Island.
Islandais, aise, a. isländisch. - m. f. Isländer, = inne.
Italie, f. Italien, Welschland.
Italien, ienne, a. italienisch, welsch. - m. f. Italiener, = inne.
Ithaque, f. Ithaka, Thiaki.
la Jamaique, f. Jamaica.
le Japon, m. Japan.
Japonais, aise, a. japanesisch, japanisch. - m. f. Japaneser, = inne.
Jène, f. Jena.
Jonie, f. Jonien.
Jourdain, m. Jordanfluß.

Judaïque, a. jüdisch.
Judée, f. Judäa.
Juif, m. Jude.
Juive, f. Jüdinn.
Juliers, m. Jülich.
les Kirguis, m. pl. Kirgiserne.
Konigsberg, m. Königsberg.
Lacédémone, f. Lacedämon.
Lacédémonien, Laconien, ienne, a. lacedämonisch, lakonisch.
Lacédémonien, m. -ienne, f. Lacedämonier, = inne.
Lappon, m. -onne, f. Lapponien, ienne, Lappländer, = inne.
Lapponie, f. Lappland.
le Lock, m. Lechfluß.
Leipsic, Leipzig, m. Leipzig.
le lac Léman, m. Genfersee.
Léopol, m. Lemberg.
Léporie, f. russisch Lappland.
le Levant, m. Levante, Morgenland.
Leyde, f. Leyden.
Liège, f. Lyttich. [Lütticher, = inne.
Liégeois, m. -oise, f. von Lüttich;
Ligérin, m. n. c. von der Loire=
Lille, f. Ryssel. [boden.
Linange, f. Leiningen.
Lipsien, m. -ienne, f. Leipziger, = inne.
Lisbonne, f. Lissabon.
Lithuanie, f. Litthauen. [= inne.
Lithuanien, m. -ienne, f. Litthauer,
Lithuanique, a. litthauisch.
Livonie, f. Liefland.
Livonien, ienne, a. liefländisch. - m. f. Liefländer, = inne.
Livourne, f. Livorno.
Lombard, arde, Lombardique, a. lombardisch. - m. f. Lombarder, = inne.
Lombardie, f. Lombardei.
Londres, m. & f. London.
Lorrain, aine, a. lothringisch. - m. f. Lothringer, = inne.
Lorraine, f. Lothringen.
Louvain, m. Löven.
Lucques, f. Lucca.
Lusace, f. Lausitz.
Lusacien, m. -ienne, f. Lausitzer, = inne.
Lusitanie, f. Lusitanien, Portugal.
Luxembourg, m. Lützelburg, Luxemburg.

Lyon, m. Lyon.
Lyonnois, m. **-oise**, f. fra Lyon.
Macédoine, f. Macedonien.
Macédonien, ienne, a. macedonisk. - m. f. Macedonier, -inde.
Magdebourg, m. Magdeborg.
Mahométan, ane, a. muhamedansk, tyrkisk. - m. f. Tyrk, -inde.
Majorque, f. Majorca.
Majorquin, ine, a. majorcansk. - m. f. Majorcaner, -inde.
Malines, f. pl. Mecheln.
Malte, f. Malta.
Maltais, m. **-aise**, f. Malteser, -inde.
la Manche, f. Canalen imellem Frankrig og Engelland.
Mantouan, ane, a. fra Mantua.
Mantoue, f. Mantua.
la Marche, f. Mark.
Ste. Marie aux mines, f. Markirch.
Marmoutier, m. Maursmünster.
Maroc, m. **Maroeque**, f. Marocco.
Maure, a. morisk. - m. & f. Mohr, -inde.
Mauritanie, f. Mauretanien, Morland.
Mayence, f. Mainz.
Meckelbourg, m. Meklenborg.
Mecque, f. Mecca.
Mède, Médois, oise, a. medisk. - m. & f. Meder, -inde.
Médie, f. Meden, Medien.
Méditerranée, a. f. **la mer** -, det middellandske Hav.
Mein, m. Main (Flod).
Mersbourg, m. Merseborg.
Messin, m. **-ine**, f. Metzer, -inde.
Messine, m. Messina.
Metz, Mets, m. Metz.
la Meuse, f. Maas (Flod).
la Mexique, f. Mexico, Mejico.
Milan, m. Mailand.
Milanais, aise, a. mailandsk. - m. f. Mailander, -inde.
Minorque, f. Minorca.
Minorquin, ine, a. minorcansk. - m. f. Minorcaner, -inde.
Misnie, f. Meissen.
Modène, f. Modena.
Modenois, oise, a. modenesisk. - m. f. een fra Modena.

Moldavie, f. Moldau. [Øer.
les Moluques, (îles) de moluckiske
Mons, m. Bergen i Hennegau.
la Montagne des Géans, m. Riesenbierget.
Montbéliard, m. Mömpelgard.
Morat, m. Murten.
Morave, m. f. een fra Mähren.
Moravie, f. Mähren.
Morée, f. Morea.
Moscou, m. **Moscovie**, f. Moskau.
Moscovite, a. moskovitisk. - m. f. Moskoviter, -inde.
Moselle, f. Mosel (Flod).
Munich, m. München.
Musulman, m. **-anne**, f. Muselmand,
Nanci, m. Nanci. [Tyrk, -inde.
Naples, f. Neapel.
Napolitain, aine, a. neapolitansk. - m. f. Neapolitaner, -inde.
Natolie, f. Lilleasien. [-inde.
Nazaréen, m. **-éenne**, f. Nazarener,
Nazaret, m. Nazaret.
Nècre, m. Neckarfloden.
Nègre, Négresse, a. morianisk, negrisk. - m. f. Mohr, Neger, -inde.
Neufchatel, m. Welschneuburg.
Nièper, m. Dnieper (Flod).
Niester, m. Dniester (Flod).
Nil, m. Nilen, Nilfloden.
Nimègue, f. Nimwegen.
Nordhouse, f. Nordhausen.
Normand, ande, a. normandisk. - m. f. Normandier, -inde.
Normandie, f. Normandiet.
Norvège, f. Norge. [Normand, -inde.
Norvégien, ienne, a. norsk. - m. f.
Nôtre Dame des Hermites, f. Maria Einsiedeln.
Nuremberg, m. Nürnberg.
l'Oder, m. Oder (Flod).
Onolsbac, m. Onolsbach, Anspach.
Orange, f. Oranien.
les Orcades, f. pl. de orcadiske Øer.
Orléanais, m. **-aise**, f. Orleaner, -inde.
Ostfrise, f. Ostfrisland. [-inde.
Ostrogoth, m. **-othe**, f. Ostgother,
l'empire Ottoman, m. Tyrkiet. [Port.
la porte Ottomanne, f. ottomanniske

la mer Pacifique, f. Sydhavet.
Padouan, ane, a. paduansk. - m. f. Paduaner, -inde.
Padoue, f. Padua. [tser, -inde.
Palatin, ine, a. pfaltsisk. - m. f. Pfal-
Palatinat, m. Pfaltz.
Palerme, f. Palermo.
Palestine, f. Palæstina.
Pannonie, f. Ungern, Pannonien.
Pannonien, ienne, a. ungersk. - m. f. Pannonier, Ungar, -inde.
Paris, m. Paris. [Pariser, -inde.
Parisien, ienne, a. parisisk. - m. f.
Parthe, f. Parthien. - m. f. Parther,
Parthique, a. parthisk. [-inde.
le Patrimoine de St. Pierre, m.
Pavie, f. Pavia. [Kirkestaten.
les Pays-bas, m. pl. Nederlandene.
le Pérou, m. Peru.
Pérouvien, ienne, a. peruansk. - m. f. Peruaner, -inde.
Persan, anne, Persien, ienne, Persique, a. persisk, persiansk.
Persan, m. **-anne,** f. Perser, -inde.
Perse, f. Persien.
Perse, m. & f. Perser (om de gamle).
Pétersbourg, m. Petersborg.
Phalsbourg, m. Pfalzburg.
Phénicie, f. Phønicien.
Phénicien, ienne, a. phønicisk. - m. f. Phønicier, -inde. [Øer.
les Philippines (îles), de philippinske
Philisbourg, m. Philippsburg.
Philistin, m. Philistter.
Phocéen, m. **-éenne,** f. Phocier, Phocienser, -inde.
Phrygie, f. Phrygien.
Phrygien, ienne, a. phrygisk. - m. f. Phrygier, -inde.
le Pic, m. Pico (Bierg).
Picard, arde, a. picardisk, fra Picardi. m. f. Picardier, -inde.
la petite Pierre, f. Lützelstein.
Plaisance, f. Piacenza.
Pologne, f. Polen. [-inde.
Polonais, aise, a. polsk. - m. f. Polak,
Poméranie, f. Pommern; **- citérieure,** Forpommern; **- ultérieure,** Bagpommern; **- occidentale ou Suédoise,** Svensk- ell. Forpommern.
Poméranien, ienne, a. pommersk. - m. f. Pommeraner, Pommerer, -inde.
Pomérelie, f. Lille-Pommern.
le Pont-Euxin, m. det sorte Hav.
Porentru, m. Bruntrut.
Portugais, aise, a. portugisisk. - m. f. Portugiser, -inde.
Portugal, m. Portugal.
Posnanie, f. Posen.
Pouille, f. Apulien.
Prague, f. Prag.
Prusse, f. Preussen.
Prussien, ienne, a. preussisk. - m. f. Preusser, -inde.
les Pyrénées, f. pl. de pyrenæiske Bierge.
Rascie, f. Ratien. [tier, -inde.
Rascien, ienne, a. ratisk. - m. f. Ra-
Ratisbonne, f. Regensborg.
Ravenne, m. Ravenna.
le Rhin, m. Rhinen; **le haut -,** Overrhin; **le bas -,** Nederrhin.
le Rhintal, m. Rheinthal.
Rhodes, f. Rhodus. [diser, -inde.
Rhodiot, m. **-ote,** f. Rhodier, Rho-
le Rhône, m. Rhonefloden.
Ribaupière, f. Rapolstein.
Ribauvillers, m. Rappoltsweiler.
Romain, aine, a. romersk. - m. f. Ro-
Rome, f. Rom. [mer, -inde.
Roterdame, m. Rotterdam.
Russe, Russien, ienne, a. russisk. -
Russie, f. Rusland. [Russer, -inde.
Saint-Gal, m. St. Gallen.
Samarie, f. Samaria.
Samaritain, -aine, a. samaritansk. - m. f. Samaritaner, -inde.
Sardaigne, f. Sardinien.
Sarde, a. sardinisk. - m. & f. **(Sardiot,** m. **-ote,** f.) Sardinier, -inde.
Sarguemine, f. Saargemünd.
Sarrasin, ine, a. saracenisk. - m. f. Saracener, -inde.
la Save, f. Saufloden.
Saverne, f. Zabern.
Savoie, f. Savoyen.
Savoyard, arde, (Savoisien, ienne) a. savoyisk. - m. f. Savoyard, Savoyer, -inde.

Saxe, f. Sachsen; **la – supérieure, la haute –**, Oversachsen; **la – inférieure, la basse –**, Nedersachsen.
Saxon, onne, a. sachsisk. - m. f. Sachser, -inde.
Scandinavie, f. Skandinavien.
Scanie, f. Skaane.
Schaffouse, f. Schafhausen.
Séléstat, m. Schlerstadt.
Sibérie, f. Siberien.
Sicilie, f. Sicilien.
Sicilien, ienne, a. siciliansk. - m. f. Sicilianer, -inde.
Sien, m. Sitten.
Silésie, f. Schlesien.
Silésien, ienne, a. schlesisk. - m. f. Schlesier, -inde.
Soleure, f. Solothurn.
Sonde, f. **les îles de la –**, Sunda-
Souabe, f. Schwaben. [Øerne.
Souabe, a. schwabisk. - m. & f. Schwa-
Spire, f. Speyer. [ber, -inde.
le Spitzberg, m. Spitzbergen.
Stirie, f. Steyermark.
Stockholm, m. Stokholm.
Stougard, Stoutgard, m. Stutgard.
Strasbourg, m. Strasborg.
la grande mer du Sud, f. Sydhavet.
Sudermanie, f. Sødermannland.
Suède, f. Sverrig. [ske.
Suédois, oise, a. svensk. - m. f. Sven-
la Suisse, f. Schweitz.
Suisse, a. schweitsersk. - m. & f. Schweitser, -inde.
le Sund, m. Sundet.
Sundgou, m. Sundgau.
Syrie, f. Syrien. [rier, -inde.
Syrien, ienne, a. syrisk. - m. f. Sy-
le Tage, m. Tajo (Flod).
la Tamise, f. Themsen (Flod).
la Tartare, a. tartarisk. - m. & f. Tartar, Tater.
la Tartarie, f. Tatariet.
Terres australes, f. pl. Australien, Sydindien.
la Terre sainte, f. det hellige Land, Palæstina.
Tésin, m. Tessin, Ticino.
Thèbes, m. pl. Theben.
Thessalie, f. Thessalien.
Thessalien, ienne, a. fra Thessalien.
Thessalonique, f. Thessalonika.
Thessalonien, m. **–ienne**, f. Thessaloniker, -inde.
Thionville, f. Diedenhofen.
Thrace, f. Thracien. [thracisk.
Thrace, m. & f. Thracier, -inde. – a.
la Thurgovie, f. Thurgau.
Thuringe, f. Thüringen.
Thuringien, m. **–ienne**, f. Thüringer, -inde.
le Tirol, m. Tyrol. [-inde.
Tirolien, m. **–ienne**, f. Tyroler,
Tournay, m. Doornick.
Transilvain, m. **–aine**, f. Siebenbürger, -inde
Transilvanie, f. Siebenbürgen.
Trente, m. Trident, Trient.
Trentin, ine, a. tridentinsk. - m. f. Tridentiner, -inde.
Trèves, m. Trier.
Trinité, île de la –, Øen Trinidad.
Tripoli, m. Tripolis.
la Troade, f. Troas.
Troie, f. Troja.
Tubingue, f. Tübingen.
Turc, Turque, a. tyrkisk. - m. f. Tyrk, -inde. [kiet.
la Turquie, f. **empire Turc**, m. Tyr-
le Valais, Vallais, m. Valliserland.
Valaque, m. & f. een fra Valakiet, Valaker, -inde.
Valaquie, f. Valakiet.
Valence, m. Valencia.
Valesan, Vallaisan, m. **–ane**, f. fra Valliserland
Valon, Vallon, onne, a. vallonsk, flamsk. - m. f. Vallon, een fra Neder-
Varsovie, f. Warschau. [landene.
les Vascons, m. pl. Baskerne.
la Vasselone, f. Waßlenheim.
Vaud, m. **le pays de –**, Waadtland.
Vaudois, m. **–oise**, f. Walliser, Waldenser, -inde.
Vendée, f. n. c. Vendeen.
Vendéen, m. **–éenne**, f. n. c. Vendeer, -inde.
Venise, f. Venedig.

Vénitien, ienne, a. venetianisch. — m. f. Venetianer, -inn.
Véronne, m. Verona.
Vestmannie, f. Westmannland.
Vestphalie, f. Westphalen.
Vestphalien, ienne, a. westphälisch. — m. f. Westphaler, -inn.
la Vetteravie, f. Wetterau.
Vienne, f. Wien.
Visigoths, m. —othe, f. Westgothe, [-inde.
la Vistule, f. Weichsel (Fluss).
la Visurge, f. Weser (Fluss).
Vôges, f. Vogesen.
les Vosges, pl. die vogesische Gebirge.
Wisbaden, m. Wiesbaden.
Zélande, f. Seeland.
Zemble, nouvelle —, f. neue Zembla.
Zurie, m. Zürich.

Anden Deel. Dansk-Fransk.

Aa, c. eau courante, f.; ruisseau, m.
Aa! int. ah! ahi! oh! (ohan).
Aaben, a. ouvert; découvert; declos; clair; rare; * franc, sincère; – **Sø**, haute (pleine) mer; **–t Brev**, lettre patente; **have –t Liv**, avoir le ventre libre, être coulant. – **aabent**, ad. à découvert; ouvertement, franchement. [toire; évident; prononcé.
Aabenbar, a. public; manifeste; no-
Aabenbare, v. a. publier; découvrir, manifester, révéler. – **sig**, v. r. se manifester; s'ouvrir, se découvrir (à q.). [lation, f.
Aabenbarelse, c. manifestation, révé-
Aabenbaring, c. révélation, f.; **Johannis –**, l'apocalypse, f.
Aabenbarligen, **Aabenbare**, ad. ouvertement, évidemment, visiblement, à vue d'oeil.
Aabenhed, c. rareté, f.; * sincérité, f.
Aabenhiertig, **Aabenhiertet**, a. ouvert, franc, sincère, ingénu. – **aabenhiertigen**, ad. ingénument, à coeur ouvert, sincèrement. [té, f.
Aabenhiertighed, c. ingénuité, sincéri-
Aabenlydt, ad. à haute voix.
Aabenlys, a. ouvert, public. – **aabenlyst**, ad. ouvertement, publiquement, à la vue de tout le monde.
Aabenmund, c. causeur, m. –euse, f. babillard, arde; indiscret, m.
Aabenmundet, a. causeur, babillard,
Aabenstaaende, a. ouvert. [indiscret.
Aabne, v. a. ouvrir; déboucher; disséquer (un cadavre); – **Livet**, désopiler; – **igien**, rouvrir; **aabnes**, s'ouvrir.
Aabnende, a. apéritif.
Aabning, c. ouverture; T. dissection; évacuation, f.; ventre libre.
Aabred, c. rive, f; rivage, bord, m.

Aadsel, n. cadavre, m. charogne, f.
Aadselagtig, a. cadavéreux, de cadavre. [cherie, f.
Aadselgrube, **–kule**, c. voirie, écor-
Aag, n. joug; cerceau, crochet, m.
Aagang, c. le courant (de l'eau, du ruisseau)
Aage, v. a. mettre sous le joug.
Aager, c. usure; agiotage, f.
Aageragtig, a. usuraire.
Aagerkarl, m. usurier; agioteur, m.
Aagerrente, c. usure, rente usuraire, f.
Aagre, v. n. prêter à usure, faire l'usurier, exercer l'usure; agioter; * faire valoir son talent; amasser.
Aagrer, f. **Aagerkarl**.
Aakande, c. nymphée, f. [te, f.
Aal, c. anguille, f.; fiche; (**Syl**) poin-
Aaledam, c. **Aaledige**, n. anguillière, f.
Aalefangst, c. pêche aux anguilles.
Aalegaard, c. anguillière, f.
Aaleqvabbe, c. moustelle vivipare; lotte, f. [dard, m.
Aalestang, c. fouène, fichure, f.;
Aalestribe, **Aal**, c. rale noire sur le dos d'un cheval.
Aalesuppe, c. soupe aux anguilles.
Aand, c. esprit, m. [–, respirer.
Aande, c. haleine, f. souffle, m.; **drage**
Aande, v. n. & a. respirer, prendre haleine; souffler (**paa noget**, à, sur qc.).
Aandedræt, **Aandedrag**, n. respiration, haleine, f.
Aandeklemt, a. asthmatique. – **Aandeklemmelse**, c. asthme, m.
Aandelig, a. spirituel; intellectuel; incorporel.
Aandelighed, a. spiritualité, f. [ré, m.
Aandelyd, c. aspiration, f.; son aspi-
Aandeløs, a. hors d'haleine, essoufflé; **løbe sig –**, courir à perte d'haleine.

Aandepibe, c. Aanderør, n. trachée-artère, f. [m.
Aandepust, n. Aandeblæst, c. souffle,
Aandepusten, a. hors d'haleine, essoufflé. [naire; exorciste, m.
Aandeseer, Aandemaner, c. vision-
Aandeverden, c. monde intellectuel,
Aandig, a. spirituel. [m.
Aandløs, a. privé d'esprit; insipide, fade. [ingénieux.
Aandrig, a. spirituel; plein d'esprit,
Aandsgaver, pl. talens, dons, pl.
Aandsevne, Aandskraft, c. faculté de l'âme. [deur d'âme, f.
Aandsstyrke, c. force d'esprit; gran-
Aandsnærværelse, c. présence d'esprit, f.
Aar, n. an, m.; année, f.; halvt —, semestre, m.; i —, cette année; om Aaret, par an; til Aarene, til Aars, d'âge, sur l'âge, avancé en âge.
Aarbøger, pl. annales, f. pl. chronique, f.
Aare, c. veine (aussi dans les pierres etc.); artère, f.; filon (dans les mines), m. madrure (du bois), f.
Aare, c. rame, f. aviron, m.
Aarebindsel, n. bande; ligature, f.
Aareblad, n. pale, f. [ricocèle, m.
Aarebrud, n. rupture de veine, f.; va-
Aaregreb, n. manche de rame, m.
Aarelade, v. a. saigner; tirer du sang; aarelades, se faire saigner.
Aareladebækken, n. palette, f.
Aareladejern, n. lancette, f.
Aareladning, c. saignée, f.
Aarelomme, c. genou de rame, m.
Aares, v. n. vieillir.
Aareslag, Aaredrag, n. palade, f.
Aaret, a. veineux; fibreux; veiné; nervé.
Aaretolle, pl. T. échomes, m. pl.
Aarfugl, c. coq des bois, coq de bruyère, m. [annal;
Aargammel, a. âgé, d'un an; annuel,
Aargang, c. cours de l'an, m.; année, f.
Aarhundrede, n. siècle, m.
Aaringer, pl. ans; années; temps, pl.
Aarle, a. & ad. de bonne heure, le matin, de grand matin.
Aarlig, a. annuel; anniversaire; par an, tous les ans.
Aarling, Aaring, c. boeuf, génisse ou poulain d'un an.
Aarsag, c. cause, raison, f.; motif, m.; ingen — (til at takke), il n'y a pas de quoi (me remercier). [niversaire.
Aarsdag, Aarsfest, c. jour, fête an-
Aarsskifte, n. Aarsvexling, c. renouvellement de l'année, m.
Aarstal, n. année, f.; an, m.; indication de l'année, f.
Aarstid, c. saison, f.
Aartusinde, n. millénaire, m. [veillant.
Aarvaagen, a. vigilant, veillant, sur-
Aarvaagenhed, c. vigilance, f. soin, m. surveillance, f.
Aarviis, ad. annuellement, par an.
Aas, c. faîte, comble; dos; arbre (de la charrue), m.
Aas, c. appât, m.; amorce, f.
Aasyn, n. vue, face; mine, f.; visage, m.
Abbed, c. abbé, m.
Abbedi, n. abbaye, f.
Abbedinde, Abbedisse, c. f. abbesse, f.
Abc, c. abc, alphabet, m.
Abcbarn, n. Abcpog, c. abécédaire, m.
Abcbog, c. abc, abécédaire, m.
Abcbræt, n. languette, f.
Abe, c. singe, m.
Abe, v. a. berner q., se moquer, se jouer de q.; — efter, contrefaire, singer.
Abeansigt, Abefjæs, n. visage de singe; * visage de marmouset, m.
Abekat, c. singe, m.; * fou, sot, m.
Abenøder, pl. grimaces, f. pl.
Abenæse, c. nez camus, nez de singe.
Aberi, Abekatteri, n. singerie; moquerie, f. [niaiserie, f.
Abespil, Abeunerk, n. singerie, ni-
Abild, Abildtræ, &c. f. Æble, Æbletræ, &c.
Abildgraa, a. pommelé, gris pommelé.
Abonnent, c. abonné (à), m.
Abonnere, v. n. (— paa) s'abonner (à, [pour).
Aborre, c. perche, f.
Abort, c. avortement, m.; fausse couche, f.

Abortere, v. n. avorter, faire une fausse couche. [n. abricotier, m.
Abrikos, c. abricot, m. – **Abrikostræ**,
Abrod, **Abord**, c. (**Urt**), aurone, f.
Absolut, ad. absolument. [ment.
Abstract, a. abstrait. – ad. abstraite-
Abstrahere, v. a. & n. abstraire; * abandonner, se passer, se détacher (de); renoncer (à). [université, f.
Academie, **Akademie**, n. académie,
Academisk, a. académique. [ste, m.
Academist, c. académicien, académi-
Accent, c. (**Tonetegn**) accent.
Accentuere, v. a. accentuer, mettre l'accent. [douane, coutume.
Accise, c. accise, f.; impôt d'entrée, m.;
Accisebod, c. bureau d'accise, m.
Accisefri, a. exempt de l'accise.
Acciseseddel, c. billet d'accise, m.
Acciseskriver, **-betient**, m. commis à l'accise, m.
Accord, c. accord, m.; convention, f.
Accordere, v. a. accorder, convenir, traiter
Accurat, a. juste, précis, exact.
Accuratesse, c. exactitude, justesse, précision, f.
Act, c. acte, m.; **Acter**, **Actstykker**, pl. actes, pièces d'un procès.
Acteur, m. acteur; comédien, m.
Actie, c. action, f.
Actiehandler, m. actionnaire, m.
Actiehaver, **-eier**, c. actionnaire, porteur d'actions, m.
Actrise, f. actrice; comédienne, f.
Actuarius, m. greffier, m.
Adamsæble, n. la pomme **ell.** le morceau d'Adam; noeud de la gorge, m.
Addere, v. a. additionner.
Adderen, **Addering**, c. addition, f.
Adel, **Adelstand**, c. **-skab**, n. noblesse, f.; les nobles.
Adelbyrd, **Adelsbyrd**, c. naissance noble; noblesse de naissance, f.
Adelig, a. noble; nobilier, nobiliaire.
Adelsbrev, n. lettre de noblesse, f.
Adelsmand, c. noble, gentilhomme, m.
Adfærd, c. procédé, m.; conduite, f.
Adgang, c. accès, abord, m.; entrée, f. – **Adgangskort**, n. (**Indgangsbillet**) billet d'entrée, m.; carte [d'entrée, f.
Adjectiv, n. adjectif, m.
Adjunct, c. adjoint; substitut, m.
Adjutant, c. adjudant, aide-major, m.
Adkomst, c. (**Rettighed**) titre, droit, m.
Adle, v. a. anoblir.
Adlyde, v. a. obéir; écouter.
Admiral, c. amiral, m. – **Admiralinde**, c. amirale, f. [ral, m.
Admiralskib, n. amiral, vaisseau ami-
Admiralitet, n. amirauté, f.
Admiralsflag, n. pavillon amiral **ell.** de l'amiral, m.
Adresse, c. adresse; carte, f.
Adressecontor, n. bureau d'adresse, m.
Adressere, v. a. adresser.
Adskille, v. a. séparer; écarter; déjoindre, désunir; faire distinction, différencier. [divisible.
Adskillelig, a. séparable, dissoluble,
Adskillelse, c. séparation, ségrégation, f.; écart, m.; désunion; distinction, f.
Adskillig, a. différent, divers; pl. plusieurs; **adskilligt**, quelque chose, il y en a.
Adskilt, p. séparé; écarté, divorcé.
Adsplitte, v. a. fendre; rompre, briser; disperser; mettre en déroute.
Adsprede, v. a. éparpiller; disperser, dissiper; * (**more**) distraire; – **fig**, **adspredes**, se disperser, se dissiper; se distraire.
Adspredelse, c. dispersion, dissipation, f.; * (**Tankernes**) distraction, f.
Adspredt, a. & p. épars; dissipé, dispersé; * distrait.
Adspørge, v. a. (**spørge ad**) interroger, demander; consulter.
Adstadig, a. posé, grave.
Adstadighed, c. gravité, f.
Advare, v. a. avertir (de); prévenir q. sur le danger.
Advarsel, c. avertissement, avis, m.
Advent, c. avent, m.
Advocat, m. avocat, m.
Af, prp. de. [par son travail.
Afarbeide, v. a. acquitter une dette
Afart, c espèce bâtarde; variété, f.

Afarte, v. n. s'abâtardir, dégénérer.
Afbanke, v. a. ôter en faisant sortir en battant; épousseter; * bâtonner, ros-
Afbarke, v. a. écorcer [ser q.
Afbede, v. a. faire une déprécation, amende; demander pardon.
Afbestille, v. a. contremander, rappeler l'ordre.
Afbetale, v. a. payer; s'acquitter (de ses dettes). – Afbetaling, c. acquit, payement, m.
Afbevise, v. a. réfuter.
Afbide, v. a. mordre; arracher, détacher avec les dents; * rabrouer q.; manger (une syllabe). [cation, f.
Afbigt, c. amende honorable, dépré-
Afbilde, v. a. figurer, représenter; dessiner, peindre; mouler, modeler.
Afbildning, c. dessein, m.; image; copie, f.
Afbinde, v. a. assembler (une charpente); relier (une futaille).
Afblade, v. a. effeuiller; épamprer; cueillir, ôter les feuilles.
Afblakke, v. n. perdre la couleur, se décolorer; ternir.
Afblege, v. a. & n. faire disparaître par le blanchissage; se décolorer.
Afblæse, v. a. souffler; ôter en soufflant; déspumer.
Afblomstre, v. n. défleurir; * passer.
Afbone, v. a. cirer, polir, nettoyer.
Afbrud, n. rupture, démolition; coupe; interruption, f.
Afbrudt, p. & a. rompu, brisé, arraché; * coupé; entrecoupé.
Afbryde, v. a. rompre, briser; arracher, détacher; cueillir; démolir, abattre; couper; interrompre.
Afbrydelse, Afbrydning, c. rupture; démolition; interruption, f.
Afbræk, c. dommage, perte, f.; tort, préjudice, m.; giøre –, porter préjudice, faire dommage (à).
Afbrække, v. a. s. Afbryde.
Afbrænde, v. a. & n. brûler; décharger (un canon); afbrændt Viin, du vin brûlé, chaud.
Afbud, n. contre-ordre, m.; excuse faite à q.; sende –, contremander; se dédire; déprier; s'excuser.
Afbælge, v. a. écosser, écaler.
Afbøde, v. a. expier; se défendre (de); prévenir; repousser, parer (un coup). [détourner.
Afbøie, v. a. plier; tourner de côté,
Afbørste, v. a. brosser, vergeter.
Afcirkle, v. a. compasser.
Afdampe, v. n. s'évaporer; lade –, faire évaporer. – Afdampning, c. évaporation, f.
Afdele, v. a. diviser, partager; classer, ranger; compartir; cloisonner.
Afdeling, c. division; classification; section; séparation, f.; partage; compartiment; département, m.
Afdige, v. a. arrêter ou séparer par une digue.
Afdrag, n. déduction, f.; rabais, décompte, m.; déchet; komme til –, être déduit, décompté, y avoir à décompter. [décompter; soustraire.
Afdrage, v. a. ôter; rabattre, déduire,
Afdreie, v. a. & n. ôter en tournant; arrondir; détourner; se détourner.
Afdrift, c. T. dérive, f.
Afdrikke, v. a. & n. cesser de boire; boire tout, vider; boire une partie, boire le dessus.
Afdrive, v. a. affiner, coupeler; surmener; éclaircir (un bois). – v. n. dériver. [éclaircissement, m.
Afdrivning, c. T. coupellation, f.;
Afdryppe, v. n. distiller; dégoutter.
Afdunste, v. n. s'évaporer, s'exhaler.
Afdække, v. a. desservir, ôter la table.
Afdæmme, v. a. arrêter par une digue; élever une digue.
Afdød, a. décédé; feu, défunt.
Affade, v. a. tirer, entonner.
Affald, n. chûte; pente, f.; penchant, abaissement, m.; abatture; rognure, retaille; décadence; apostasie, f.
Affalde, v. n. (falde af) tomber; déchoir; maigrir, perdre son embonpoint; apostasier.
Affalme, v. n. se déteindre.
Affarvet, a. coloré, de couleur.

Affatte, v. a. concevoir, dresser, composer.
Affect, c. passion; affection, f.
Affectere, v. a. affecter.
Affecteret, a. affecté; affété; précieux.
Affeie, v. a. balayer; brosser; nettoyer.
Affile, v. a. ôter avec la lime, limer.
Affinde, v. a. contenter, payer, satisfaire; apanager. – v. r. – sig, s'accommoder, s'arranger.
Afflaae, v. a. écorcher.
Afflöde, v. a. écrémer. [couler.
Afflyde, v. n. écouler, découler, s'é-
Affodre, Affore, v. a. donner à manger aux bêtes; repaître. [peler.
Affordre, v. a. demander, exiger, rap-
Afforme, v. a. mouler, modeler.
Affritte, v. a. arracher un secret à q.; questionner.
Affyre, v. a. faire feu, tirer, décharger. – Affyring, c. décharge, f.
Affældig, a. caduc, fragile, décrépit; apostat, révolté. [de, faiblesse, f.
Affældighed, c. caducité, décrépitu-
Affærdige, v. a. expédier, dépêcher; * renvoyer q. [fille); engeance, f.
Affødning, c. enfant, petit, m.; (fils,
Afføre, v. a. emmener, transporter; emporter; ôter, mettre bas (ses habits); purger, évacuer. – Afførelse, c. action d'emmener, etc.
Afførende, a. T. évacuatif, purgatif.
Afføring, c. évacuation; purgation, f.; purgatif, m. [décompte, m.
Afførsel, c. transport, enlèvement;
Afgaae, v. n. partir, s'en aller; se retirer; (– ved Døden) décéder, mourir.
Afgade, c. rue écartée, f.
Afgang, c. départ, m.; sortie, f.; débit de marchandises; (dødelig –) décès, m. [sive; rente, f.
Afgift, c. impôt; droit; cens, m.; ces-
Afgiort, p. & a. achevé; terminé; décidé; barlé; incontestable; aimé; recherché. [– sig ved, s'occuper (de).
Afgive, v. a. donner, livrer; remettre;
Afgiøre, v. a. faire; achever; décider; terminer; en convenir; acquitter (une dette).

Afgiørelse, c. achèvement, m.; décision, f. [finitif.
Afgiørende, a. (endelig) décisif; dé-
Afgnave, v. a. ronger.
Afgnide, v. a. frotter, ôter en frottant.
Afgrave, v. a. ôter en bêchant; couper par un fossé; détourner (l'eau) par un fossé. [m.
Afgrund, c. abîme, gouffre, précipice,
Afgræsse, v. a. brouter; faucher l'herbe.
Afgrøde, c. fruit, m.; production, recolte, f. [fermer par un fossé.
Afgrøfte, v. a. couper, entourer, en-
Afgud, m. idole, f. [lâtrie, f.
Afguderi, n. Afgudsdyrkelse, c. ido-
Afgudisk, a. & ad. idolâtre; en idolâtre. [m.
Afgudsbillede, n. idole, f.; simulacre,
Afgudsdyrker, c. idolâtre, m. & f.
Afgyde, v. a. verser; vider.
Afhage, v. a. décrocher; dégraffer.
Afhakke, v. a. couper, trancher, abattre à coups de hache.
Afhandle, v. a. traiter (qc. de qc.); disserter (sur); acheter qc. d'un autre.
Afhandling, c. traité, m; dissertation, f. [ôter le brou.
Afhase, Afhasle, v. a. écaler, peler,
Afhaspe, v. a. dévider.
Afhegne, v. a. séparer ou fermer par une haie; enclore.
Afhente, v. a. aller quérir, venir prendre; lade –, envoyer chercher.
Afhiaske, v. a. souiller, chiffonner, abîmer un habit; barbouiller; traiter à la légère. [tre ordre; applanir.
Afhielpe, v. a. remédier à qc., y met-
Afhold, n. empêchement, m.; retenue, abstinence, f.
Afholde, v. a. empêcher, détourner; retenir; – sig fra, s'abstenir (de qc.).
Afholden, a. abstinent, continent; modéré; sobre. [ce, f.
Afholdenhed, c. abstinence, continen-
Afholdt, a. aimé, chéri. [tre.
Afhugge, v. a. couper, trancher; abat-
Afhugning, c. coupe, f.; abattage, m.
Afhvæsse, v. a. aiguiser. [découvrir.
Afhylle, v. a. développer, dévoiler;

Afhælde, **Afhelde**, v. a. verser, désemplir, vider. [dre.
Afhænde, v. a. délivrer; aliéner, ven-
Afhændelig, a. aliénable.
Afhæng, n. pente, déclivité, f.
Afhænge, v. n. dépendre.
Afhængig, a. dépendant; soumis, sujet, subordiné; esclave.
Afhængighed, c. dépendance; subordination; sujétion, f.
Afhærde, v. a. endurcir.
Afhøre, v. a. interroger, ouïr.
Afhørelse, **Afhøring**, c. interrogat, m.
Afhøste, v. a. faucher; moissonner, recueillir.
Afhøvle, v. a. raboter; * polir.
Afjage, v. a. recourre, reprendre, rattraper.
Afkald, n. rénonciation, f.; désistement, m.; congé; récépissé sur un héritage, m.; **giøre** –, renoncer, se désister.
Afkalde, v. a. redemander; rappeler.
Afkant, c. coin, région écartée.
Afkappe, v. a. couper; trancher; ébrancher, étêter.
Afkaste, v. a. abattre, jeter en bas; secouer; démonter, mettre à terre; * (**kaste af sig**) rapporter.
Afkiøbe, v. a. acheter, racheter; satisfaire, payer.
Afklare, v. a. (s. **L. Viin**) clarifier, tirer au clair; décanter, dépurer.
Afklarere, v. a. payer, acquitter.
Afklippe, v. a. couper; rogner.
Afklæde, v. a. déshabiller, dévêtir.
Afkløve, v. a. fendre, détacher en coupant.
Afknappe, v. a. diminuer, retrancher.
Afknibe, v. a. ôter en pinçant; re-
Afkoble, v. a. découpler. [trancher.
Afkog, n. coction; décoction, f.
Afkoge, v. a. faire bouillir, cuire; faire une décoction; tirer par la coction.
Afkom, c. lignée, postérité; famille; engeance, f.
Afkorte, v. a. abréger; accourcir, raccourcir; retrancher; rabattre.
Afkortning, c. accourcissement, retranchement, m.; diminution; abréviation, f. [regratter; décrotter.
Afkradse, v. a. gratter, racler, ratisser,
Afkrog, c. récoin, coin, m. [ver.
Afkræfte, v. a. affaiblir, atténuer, éner-
Afkræftelse, **Afkræftning**, c. affaiblissement, atténuation, f.
Afkrænge, v. a. écorcher.
Afkræve, v. a. demander, exiger.
Afkynde, v. a. publier, proclamer.
Afkæmme, v. a. peigner, ôter avec la peigne.
Afkøle, v. a. rafraîchir; refroidir.
Aflad, c. cesse, f.; indulgence, rémission, f.
Aflade, v. a. décharger; faire écouler; céder, rendre. – v. n. cesser, discontinuer, se désister (de).
Aflagt, a. payé, apanagé, doté.
Aflandsvind ou **Fralandsvind**, c. terral, m.; brise de terre, f.
Aflang, **Aflangrund**, a. oblong; ovale.
Aflede, v. a. détourner; dériver (un mot). [rivation, f.
Afledning, c. conduit, canal, m.; dé-
Aflette, v. a. ôter, enlever, décharger.
Aflevet, a. décrépit, fort âgé.
Aflevere, v. a. livrer, rendre, remettre (une lettre etc.); faire prestation.
Afliggende, a. distant, éloigné.
Aflive, v. a. faire mourir, tuer; – **sig selv**, se suicider.
Aflokke, v. a. tirer par ruse ou par finesse, attraper; escroquer.
Aflosse, v. a. décharger, débarquer.
Afluge, v. a. sarcler, éherber.
Aflukke, v. a. enclore; fermer, serrer, barrer; cloisonner.
Aflukke, n. enclos; cloisonnage, m.; petite pièce, endroit propre pour y serrer qc.
Afluure, v. a. épier, escroquer.
Afluttre, v. a. s. **Afklare**.
Aflyse, v. a. publier, proclamer.
Aflægge, v. a. déposer, ôter, mettre bas; quitter; se défaire; * faire ou rendre (une visite); rendre (compte); porter (témoignage); prêter (serment); rendre (grâces) etc.

Aflæggelse, Aflægning, c. action de déposer, quitter, etc.; action de grâces; reddition (de compte); prestation etc.
Aflægger, c. marcotte; bouture, f.
Aflægs, ad. hors d'usage; suranné, vieilli.
Aflære, v. a. apprendre qc. de q., tenir qc. de q.; former, dresser, ajuster.
Aflæse, v. a. lire; faire la lecture; finir la lecture.
Aflæsse, v. a. décharger, enlever.
Afløb, n. écoulement, découlement, m.; décharge.
Afløbe, v. n. écouler, s'écouler; découler; partir; être à bas (d'une montre); * se terminer, finir; **lade et Skib** —, mettre à l'eau. — v. a. déchirer en courant, abîmer; parcourir; — **sig**, se lasser en courant.
Afløbsrende, c. égout, m.; rigole, f.
Afløfte, v. a. ôter, enlever.
Afløse, v. a. détacher, délier; remplacer q.; lever, relever (la sentinelle); absoudre (un excommunié); racheter (une rente).
Afløsning, c. déliement, m.; délivrance; descente de la garde; absolution, f.
Afløst, part. détaché, délié.
Afmaale, v. a. compasser, mesurer; auner, toiser; aligner, marquer; peser; proportionner qc. à qc.
Afmaaling, c. mesurage, aunage, arpentage, m.
Afmagt, c. faiblesse, impuissance; défaillance, f.; évanouissement, m.
Afmale, v. a. dépeindre, peindre, tracer; représenter.
Afmarsch, c. marche, f.; départ, m.
Afmarschere, v. n. marcher, partir; déloger, décamper. [ver.
Afmarve, v. a. épuiser, harasser; éner-
Afmatte, v. a. lasser, fatiguer; harasser; affaiblir.
Afmeie, v. a. faucher, couper.
Afmindelse, Amindelse, c. mémoire, f.; souvenir, m.
Afmærke, v. a. marquer, tracer.
Afmønstre, v. a. passer en revue (un régiment). [çant.
Afnappe, v. a. épincer, ôter en pin-
Afnoppe, v. a. épinceler, épincer.
Afnøde, v. a. extorquer.
Afpakke, v. a. décharger.
Afparere, v. a. parer, repousser.
Afpasse, v. a. compasser, mesurer, ajuster; proportionner.
Afpensle, v. a. tracer avec le pinceau; peinturer, peindre.
Afperse, v. a. pressurer; presser.
Afpidske, v. a. fouetter, fustiger.
Afpidsket, a. atténué, mince, plat.
Afpille, v. a. éplucher; peler; cueillir; arracher. [défait.
Afpillet, a. décharné; rogné; maigri,
Afpine, v. a. extorquer.
Afplukke, v. a. cueillir; arracher; éplucher; plumer.
Afpolere, v. a. polir, brunir; nettoyer.
Afpresse, v. a. pressurer; * extorquer;
Afprikke, v. a. pointiller. [arracher.
Afprutte, v. a. rabattre du prix; marchander.
Afprygle, v. a. bâtonner; rosser.
Afpræge, v. a. marquer au coin; figurer, réfléchir. [cher; blanchir.
Afpudse, v. a. nettoyer; polir; tor-
Afpukke, v. a. extorquer par des bravades. [soufflant.
Afpuste, v. a. souffler, emporter en
Afqvitte, v. a. déduire, rabattre.
Afraade, v. a. (**fraraade**) déconseiller, dissuader.
Afraadne, v. n. tomber de pourriture.
Afrage, v. a. raser, tonsurer.
Afrase, v. n. cesser d'être en fureur, de faire rage; s'apaiser.
Afraspe, v. a. ôter avec la râpe.
Afrebe, v. a. aligner, tracer par le moyen d'un cordeau; mesurer, arpenter.
Afregne, v. a. décompter, déduire, rabattre; régler un compte.
Afregning, c. compte; arrêté de compte, m.; décompte, déduction, f.; **giøre** —, compter avec q.
Afreise, v. n. partir.
Afreise, c. départ, m.

Afrette, v. a. dresser, former; instrui-
re; affaiter (un oiseau). [sein, m.
Afride, n. Afridsning, c. plan, des-
Afridse, v. a. dessiner, tracer.
Afrive, v. a. arracher; détacher; dé-
chirer; frotter, ôter en frottant; po-
lir; rateler, enlever avec le rateau.
Afrulle, v. a. dérouler.
Afrunde, v. a. arrondir.
Afrundning, c. arrondissement, m.
Afruste, Afrustes, v. n. se dérouiller.
Afrydde, v. a. ôter, enlever, arranger;
exterminer, extirper.
Afrykke, s. Afrive. [secouant.
Afryste, v. a. secouer, faire tomber en
Afröge, v. a. fumer; parfumer; ache-
ver de fumer. [ranger; desservir.
Afrømme, v. a. ôter, emporter; ar-
Afsadle, v. a. desseler. [claré.
Afsagt, a. – Fiende, ennemi juré, dé-
Afsanke, Afsamle, v. a. ramasser, en-
lever; cueillir, recueillir; épierrer.
Afsats, c. Afsæt, n. interruption,
pause, f.; palier (d'un escalier), de-
gré, m.; marche, f.; alinéa, m.
Afsave, v. a. couper, scier.
Afsee, v. a. détourner les yeux; ikke
kunne –, s'y perdre, y perdre la vue;
couver q. des yeux. [tre à la voile.
Afseile, v. n. partir, faire voile, met-
Afseiling, c. partance, f.; départ, m.
Afsende, v. a. envoyer; dépêcher, ex-
pédier; faire partir (une lettre); dé-
puter.
Afsendelse, c. envoi, m.; expédition, f.
Afsender, c. expéditeur, m.
Afsending, c. délégué, député, m.
Afside, c. flanc; pan; revers; endroit
ou coin écarté, m. [té, éloigné.
Afsides, ad. à part; à l'écart. – a. écar-
Afsie, v. a. filtrer, passer, clarifier.
Afsige, v. a. renoncer (à qc.); pronon-
cer (un arrêt); excuser, s'excuser.
Afsigte, v. a. cribler, passer, ôter en
criblant.
Afsindig, a. aliéné, enragé, fou.
Afsindighed, c. démence, folie, frené-
sie, aliénation d'esprit, f.
Afsjælet, a. privé de la vie, mort.

Afskaffe, v. a. abolir; abroger; se dé-
faire; congédier, casser; annuler.
Afskalle, v. a. peler, écorcer.
Afskave, v. a. racler, raturer, ratisser.
Afskavning, c. raclure, ratissure, f.;
retailles, pl. [f.; départ, m.
Afsked, c. adieu, congé, m.; démission,
Afskedige, v. a. congédier; casser.
Afskeie, v. n. s'écarter, faire des di-
gressions.
Afskildre, v. a. dépeindre, s. Afmale.
Afskolde, v. a. échauder; cuire
Afskrabe, v. a. racler; ratisser; dé-
crotter. [blé, m.
Afskrift, c. copie, f.; transcript, dou-
Afskrive, v. a. copier, transcrire; con-
tremander ou déprier ou s'excuser,
ou retirer sa parole par écrit.
Afskriver, m. copiste, m. [cher.
Afskrubbe, v. a. écurer, brosser, tor-
Afskrække, v. a. intimider, rebuter,
décourager, effrayer.
Afskrælde, v. a. écorcer, peler.
Afskum, n. écume ôtée; * racaille, f.
Afskumme, v. a. écumer, déspumer.
Afskure, v. a. écurer, torcher, net-
toyer; emporter en écurant.
Afsky, c. aversion, horreur, abomi-
nation, f.; dégoût, m.
Afskyde, v. a. tirer, lancer; déchar-
ger (un fusil); décocher (une flèche).
Afskye, v. a. avoir en horreur, en aver-
sion, détester; abhorrer. [table.
Afskyelig, a. horrible, affreux, détes-
Afskyelighed, c. atrocité, énormité;
horreur, f.
Afskygge, v. a. silhouetter; nuancer.
Afskylle, v. a. laver, nettoyer, rincer;
emporter.
Afskære, Afskiære, v. a. couper, tran-
cher, retrancher; ôter; * couper.
Afslaae, v. a. & n. abattre; refuser;
rabattre, rabaisser, diminuer de prix;
repousser. [baisse; remise, f.
Afslag, n. refus; rabaissement, m.;
Afslibe, v. a. ôter en aiguisant; aigui-
ser, émoudre; * polir, dérouiller.
Afslide, v. a. & n. user; friper; s'éli-
mer; afslides, se perdre par l'usage

Afslikke, v. a. lécher, ôter en léchant.

Afslutte, v. a. conclure (une affaire etc.), clorre, arrêter un compte; régler; déchainer.

Afsmag, c. déboire; * dégoût, m.

Afsmelte, v. a. fondre à point; tirer par la fonte.

Afsnakke, v. n. obtenir par de belles parolés; dissuader.

Afsnit, n. coupure, tranche, partie coupée; section, f.; article, m. T. segment, m.

Afsnere, v. a. s. **Afstrebe**.

Afsnuppe, v. a. pincer; écourter, étêter, écimer.

Afsod, **Afsaad**, n. décoction, f.

Afsondre, v. a. séparer, détacher; mettre à part; — **sig**, se soustraire, se retirer.

Afsondring, c. séparation; retraite; abstraction; secrétion, f.

Afsone, v. a. expier.

Afsoning, c. expiation, f.

Afspeile, v. a. réfléchir; — **sig**, se peindre, se figurer.

Afspise, v. n. finir le repas, achever. — v. a. repaître q. de belles paroles.

Afsprænge, v. a. faire sauter, faire rompre.

Afspænde, v. a. dételer; débander, détendre; relâcher; déboucler.

Afspændig, **Afspænstig**, a. aliéné; **blive** —, quitter le parti; **giøre** —, détourner, débaucher.

Afspærre, v. a. fermer, barrer; couper le chemin (à q.).

Afstaae, v. a. céder; quitter, renoncer; résigner; lâcher prise.

Afstaaelse, c. cession, résignation, f.

Afstamme, v. n. descendre, sortir, tirer son origine de; dériver.

Afstand, c. distance, f.; éloignement, m.

Afsted, ad. **gaae** —, **komme** —, s'en aller; avancer.

Afstedkomme, v. a. faire, causer, occasionner.

Afstige, v. n. (**stige af**) descendre, mettre pied à terre.

Afstik, n. dessin, m.; gravure, f.; contraste, m.

Afstikke, v. a. couper; pointer (un patron); surcouper q. (au jeu de cartes); marquer, tracer, aligner; détacher. — v. n. contraster, trancher (sur une couleur).

Afstikker, c. dérobé, m.; **giøre en** — **af sig**, ne pas venir, se dérober.

Afstive, v. a. étayer, étançonner, appuyer.

Afstraffe, v. a. punir, châtier.

Afstraffelse, c. punition, f.; châtiment, m.

Afstride, v. a. disputer, contester.

Afstryge, v. a. ôter en passant la main par dessus qc.; râcler, couper; passer, affiler (un rasoir).

Afstrøgen, part. raclé, coupé; émoulu, aiguisé.

Afstudse, v. a. écourter, tronquer, réceper.

Afstumpe, v. a. couper, retrancher; émousser (une pointe).

Afstøbe, v. a. jeter en moule.

Afstøbning, c. jet; cliché, m.; copie, f.

Afstøde, v. a. abattre, ôter en poussant, en donnant contre; couper (une note); dégrossir. — v. n. (**støde af**) dériver.

Afstøve, v. a. épousseter, époudrer, hotisser.

Afsuge, v. a. sucer; ôter en suçant; greffer.

Afsuger, c. greffe, m.

Afsvie, **Afsvide**, v. a. ôter en flambant, flamber; brûler.

Afsværge, v. a. abjurer, renier.

Afsyde, s. **Afloge**.

Afsæt, n. section, f.; alinéa; versoir; palier; nœud, m.

Afsætning, c. action de mettre bas; déposition; amputation; section; pause; interruption, f.; alinéa, m.; vente, f.; débit (d'une marchandise).

Afsætte, v. a. mettre bas, à terre; déposer, démettre, casser q.; débiter, vendre; amputer; marquer, tracer.

Afsættelig, a. amovible; de bonne vente.

Afsættelse, c. action de mettre bas etc.; démission, f.

Aftag, **Aftagende**, n. déclin, décours, déchet, m.; décadence, f.

Aftage, v. a. ôter, enlever. — v. n. (**tage af**) diminuer, baisser, décroître; devenir rare, se perdre, se passer; maigrir, s'affaiblir; être sur son déclin.

Aftagelse, c. diminution, f.; déchet, déclin, m.; rémission; décadence, f.

Aftakke, v. a. congédier, licencier. —

v. n. (takke af) résigner, quitter le service. [congédiement, m.
Aftakkelse, Aftakning, c. congé, li-
Aftakle, v. a. désarmer, dégréer, déséquiper.
Aftale, v. a. concerter (avec q.); convenir de qc.; conférer avec q. de qc.
Aftale, c. convention, f.; accord; concert, m.
Aftappe, v. a. tirer, vider.
Aftegne, v. a. dessiner, tracer; marquer. [m.
Aftegning, c. traçement, dessein, plan,
Aften, c. soir, m.; soirée, f.; i —, ce soir; mod —, sur le soir; om Aftenen, le soir, au soir.
Aftenbakke, c. chauve-souris, f.
Aftenbøn, c. prière du soir, f.; vêpres.
Aftenluft, c. air ou fraîcheur du soir; serein du soir.
Aftenmusik, c. sérénade, f.
Aftenrøde, c. le rouge du ciel apres le coucher du soleil.
Aftensang, c. vêpres, f. pl.; sermon d'après midi, m.
Aftenskumring, c. crépuscule, m.
Aftensmad, c. -maaltid, n. soupé, souper, m. [re du soir.
Aftenstund, Aftenstid, c. soirée, l'heu-
Aftes, ad. i Aftes, i Gaar Aftes, hier au soir, dans la soirée d'hier.
Aftjene, v. a. acquitter par ses services, ou par son travail; achever son temps de service.
Aftinge, v. a. marchander, s. Afprutte.
Aftnes, blive Aften, v. n. faire soir, faire tard, se faire tard.
Aftningen, c. i —, sur le soir.
Aftoe, v. a. laver, nettoyer.
Aftog, n. retraite, f.; départ, m.
Aftrodse, Aftrue, v. a. extorquer par des bravades, par des menaces.
Aftrygle, v. a. tirer qc. de q. à force de prières.
Aftryk, n. empreinte, copie, épreuve, f.; exemplaire; calque, m.
Aftrykke, v. a. séparer à force de presser; exprimer, presser; imprimer; tirer, copier; calquer; tirer, lâcher.
Aftræde, v. a. détacher, user en marchant dessus; aplanir, mesurer en marchant; céder, quitter. — v. n. sortir, se retirer; descendre chez q.
Aftrædelse, c. cession, résignation, f.
Aftrædelsesværelse, n. pied-à-terre, m.
Aftræk, n. (Varers) débit, m.
Aftrække, v. a. ôter, tirer; retirer; soustraire, décompter; tailler (au pharaon). — v. n. s. trække af.
Aftrækker, c. (Trykker) détente, f.
Aftvinge, v. a. extorquer, arracher.
Aftvætte, v. a. s. Aftoe.
Aftække, v. a. découvrir une maison.
Aftælle, v. a. compter.
Aftære, v. a. amaigrir, exténuer.
Aftærske, v. a. & n. battre le blé; achever de battre en grange.
Aftørre, v. a. essuyer, sécher, torcher
Afvane, c. désuétude; désaccoutumance, f.; komme i —, se désaccoutumer (de), se déshabituer.
Afvaske, v. a. laver, nettoyer. [dernier.
Afvegen, Afveget, Afvigt, n. passé,
Afvei, c. détour, chemin détourné; écart, m.; komme paa Afveie, s'écarter, s'égarer.
Afveie, v. a. peser; examiner, prendre en considération, considérer.
Afveis, ad. à l'écart; à part.
Afvende, v. a. détourner; dissuader; aliéner; repousser. [alterner.
Afvexle, v. a. & n. changer; varier;
Afvexlende, a. variable, qui varie; changeant; alternatif; intermittent.
Afvexling, c. changement, m.; variation, variété; alternative; vicissitude; intermittence, f.
Afvige, v. n. s'éloigner, s'écarter, dévier; se détourner; décliner, dériver; sortir (de son sujet).
Afvigelse, c. détour, écart, m.; déviation; digression; T. déclinaison; dérive; anomalie, f.
Afviisning, c. refus, renvoi; rebut, m.
Afvikle, v. a. dérouler, dévider.
Afvinde, v. a. dévider, détortiller, dérouler; gagner (à, sur q.).
Afvise, v. a. renvoyer, rebuter, refu-

ser, éconduire; mettre hors de cours.
Afviser, c. borne, pierre d'encoignure, f.
Afviske, v. a. torcher, essuyer, effacer, ôter. [ner.
Afvisne, v. n. sécher, se flétrir, se fa-
Afvride, v. a. ôter en tournant, tordre.
Afvæbne, v. a. désarmer.
Afvælte, v. a. rouler en bas, ôter en roulant; * se décharger (de).
Afvænne, v. a. désaccoutumer, déshabituer; sevrer un enfant.
Afværge, v. a. détourner; repousser, parer; empêcher. [modifier.
Afændre, v. a. changer; corriger;
Aføse, v. a. verser; ôter de dessus;
Agat, c. agate, f. [vider, épuiser.
Age, v. n. aller en carrosse. – v. a. voiturer, charier, mener.
Agent, c. agent; gérant, m.
Ager, c. champ, m.; terre, f.
Agerbrug, n. agriculture, f.; labourage, m.; économie rurale, f. [m.
Agerbruger, c. agriculteur, économe,
Agerdyrker, m. agriculteur; laboureur; économe, m.
Agerdyrkning, c. agriculture, f.; labourage, m.; économie rurale, f.
Agere, v. a. faire, représenter.
Agerfure, c. sillon, m.; raie, f.
Agerhøne, f. perdrix, f.
Agerkaal, c. moutarde blanche, f.; chou sauvage, m.
Agerland, n. terre labourable, f.
Agermynte, c. calament, m.
Agern, c. gland, m.
Agerreen, Agerskiel, n. lisière, f.
Agestol, c. siége, m.
Agio, c. agio, change, surplus, m.
Agt, c. égard, m.; estime, attention, f.; give –, faire attention; tage i –, avoir soin de qc.; tage sig i –, prendre garde; giv –! alerte!
Agtbar, a. estimable, honorable.
Agte, v. a. estimer, considérer, faire cas; observer; penser, avoir dessein; croire, tenir; – paa, faire attention, prendre garde à; ajouter foi à; – høit, -ringe, faire grand cas, faire peu de cas ou d'estime; estimer beaucoup, peu.

Agtelse, c. égard, m.; estime, f
Agter, ad. arrière; de derrière; – ud, en arrière; komme til Agters, tomber ou aller en décadence, déchoir.
Agtercastel, n. gaillard d'arrière, m.
Agterende, -deel, c. derrière, m.
Agterspeil, n. T. tableau, m.
Agtersting, n. arrière-point, m.
Agtpaagivende, a. attentif.
Agtpaagivenhed, c. attention, f.
Agtsom, a. attentif, soigneux, avisé, circonspect.
Agtsomhed, c. attention, soin, m.
Agtværdig, a. estimable, honorable.
Agurke, c. concombre; cornichon, m.; – salat, de la salade à cornichons.
Akademi, Akt, Aktie, s. Aca, Act, &c.
Akevit, Aquavit, c. eau-de-vie, f.; brandevin, m.
Al, Alt, a. tout, toute.
Alabaster, c. albâtre, m.
Alarm, c. alarme, f.; bruit, fracas, tumulte, m.; blind –, fausse alarme.
Albue, c. coude, m.; støde med Albuen, coudoyer.
Albuestød, n. coup de coude, m.
Alchymie, c. alchimie, f.
Alchymist, c. alchimiste, m.
Alchymistisk, a. alchimique, spagirique.
Aldeles, ad. entièrement, tout à fait; – ikke, nullement, point du tout.
Alder, c. âge; siècle, m.
Alderdom, c. vieillesse; antiquité, f.
Aldrende, Alderstegen, a. d'âge, sur l'âge, un peu vieux
Aldrig, ad. jamais, ne jamais.
Alen, c. aune, f. [seulement.
Alene, Allene, a. seul; unique. – ad.
Alenmaal, n. aunage, m.
Alenviis, ad. à l'aune.
Alf, c. sylphe, démon, m.
Alfarvei, Alvei, c. grande route, f.; grand chemin, m.
Algebra, c. algèbre, f.
Algod, a. très-bon.
Alk, c. colimbe, plongeon, m.
Alkove, c. alcove, f.
Allee, c. allée, f.
Allehaande, a. toutes sortes, divers. –

quatre-épices, pl.; salmigondis, m.
Allehaande, c. quatre-épices.
Allehelgensdag, c. toussaint, f.
Allerede, ad. déjà. [nièrement.
Allerførst, a. le premier. – ad. pre-
Allerhelst, ad. surtout, particulière-
Allermindst, a. le moins. [ment.
Allersidst, a. le dernier; à la fin, fina-
lement. [toute part.
Allesteds, Allevegne, ad. par tout, de
Allestedsnærværende, a. présent par-
tout. [pourtant.
Alligevel, conj. toutefois, néanmoins,
Allike, c. choucas, m.; grolle, f.
Alm, c. Almetræ, n. orme, f.
Almagt, c. toute-puissance, f.
Almanak, c. almanac, calendrier, m.
Almeen, a commun.
Almeenaand, c. esprit public, m.
Almeenhed, c. le commun; public;
communauté, f.
Almeensteder, n. pl. lieux communs.
Almindelig, a. commun, universel,
général, public; –, c. le commun, le
vulgaire, public.
Almindelighed, c. universalité; géné-
ralité, f.; i –, ad. ordinairement, gé-
néralement, en général.
Almisse, c. aumône, charité, f.
Almissebløk, Fattigbløk, c. tronc des
Almissedeler, c. aumônier, m. [pauvres.
Almissesamler, c. quêteur, m.
Almissesamling, c. quête, collecte, f.
Almue, c. le commun, le vulgaire,
le public; la multitude; menu peuple,
petit monde, m.
Almægtig, ad. tout-puissant.
Aloe, c. Aloetræ, n. aloès, m.
Alseende, a. qui voit tout, prévoyant.
Alskens, Alslags, a. toutes sortes (de),
divers.
Alt, n. tout, le tout; ensemble; total,
univers, m.; i –, en tout; frem for –,
principalement. [trop.
Alt, ad. tout; (allerede) déjà; – for,
Altan, c. plateforme, f.; balcon, m.;
galerie, f.
Alter, n. autel, m.; Alterets Sacra-
mente, sainte cène, f.; gaae til –s,
communier, participer à la sainte cène.
Alterdug, c. nappe d'autel, f. [f.
Altergang, c. communion, sainte cène,
Altertavle, c. retable, m.; table d'au-
Altid, ad. toujours. [tel, f.
Alting, n. toute chose; frem for –,
principalement. [quent.
Altsaa, conj. ainsi, donc, par consé-
Altsammen, n. tout ensemble.
Alun, Allun, n. alun, m. – Alunjord,
c. terre alumineuse, f.
Alunagtig, a. alumineux.
Alvidende, a. den –, Dieu qui sait tout.
Alvidenhed, c. toute-science, omni-
science, f.
Alviis, a. souverainement sage.
Alviished, c. souveraine sagesse, f.
Alvor, c. (et), sérieux, m.; gravité;
ardeur; sévérité, f.; for –, sérieuse-
ment; tout de bon.
Alvorlig, a. sérieux, grave; sévère.
Alvorlighed, c. sérieux, m.; gravité;
rigueur, f.
Ambolt, c. enclume; bigorne, f.
Ambra, c. ambre, ambre gris, m.
Amdam, n. amidon, m.
Ame, Ahme, c. muid, m.
Amindelse, Afmindelse, c. mémoire,
Amme, f. nourrice, f. [f.; souvenir, m.
Amme, v. a. nourrir.
Ammestue, c. chambre des enfants. –
Ammestuesnak, c. conte bleu, contes
de ma mère l'oie.
Amt, n. bailliage; corps de métier, m.
Amtmand, m. bailli, m. – Amtmands-
skab, n. bailliage, m.
Amtsbroder, c. collègue, confrère, m.
Amtsforvalter, m. administrateur de
bailliage; vice-bailli; fonctionnaire
public, m.
Amtsmester, c. maître de métier, m.
Amtsskriver, c. greffier de bailliage.
Amtstue, c. bureau de bailliage, m.
Anatomere, v. a. anatomiser.
Anatomi, c. anatomie, f.
Anatomisk, adj. anatomique.
Anbefale, v. a. recommander, vanter;
(paabyde) ordonner. [ordre, m.
Anbefaling, c. recommandation, f.;

Anbelange, f. Angaae.
Anbetroe, v. a. confier, fier, remettre.
Anbringe, v. a. proposer, rapporter; porter (une plainte etc.); faae en anbragt, placer q., employer.
Anbringende, n. relation, f.; rapport, m.; requête, supplique; proposition, f.
Anbrud, Anbryde, f. Frembrud.
And, c. canard, m.; cane, f.
Andagt, c. dévotion; piété, f.
Andeel, c. part, portion, quotité, f.
Andegaard, Andedam, c. canardière, f.
Andemad, c. lentille d'eau, f.
Anden, Andet, a. autre; autre chose; second, deuxième.
Andensteds, Andetsteds, ad. ailleurs, autrepart; – fra, d'ailleurs, d'autre part; – hen, ailleurs, autre-part.
Anderledes, ad. autrement; autre.
Andrag, n. proposition, f.
Andrage, v. a. proposer, offrir; mettre en avant; faire la motion.
Andragende, n. proposition; motion; supplique, f.; exposé; rapport, m.
Andrik, m. canard.
Andægtig, a. dévot. [ter.
Ane, Ahne, v. n. pressentir; s'en dou-
Anelse, c. pressentiment, m.
Anfald, n. attaque, f.; choc, assaut, m.; accès (d'une maladie), m.
Anfalde, v. a. attaquer, assaillir; tomber sur q.; survenir.
Anfegte, Anfægte, v. a. attaquer, impugner; combattre; tenter; tourmenter; det anfegter mig ikke, ça ne m'inquiète, ne m'arrête pas.
Anfegtelse, c. attaque; inquiétude, angoisse, tentation, f.
Anføre, v. a. conduire, diriger; commander; instruire; noter; avancer, mettre en avant; citer, alléguer. – Anførelse, c. action de noter; (Citering) citation, allégation, f.
Anfører, m. guide, chef; directeur, m.
Anførsel, c. conduite; direction; instruction, f.; commandement, m.
Angaae, v. n. regarder, concerner, toucher; angaaende, concernant, touchant à, quant à.

Ange, c. asthme, m.; pousse, f.
Angel, Anglekrog, c. hameçon, m.
Anger, c. regret, repentir, m.
Angerfuld, Angergiven, a. repentant, pénitent; contrit. [de crime.
Angerløs, a. sans regret; T. exempt
Angest, c. anxiété, angoisse; peur, f.; effroi, m. [craintif; timide.
Angest, Angestfuld, a. qui a peur,
Angive, v. a. dénoncer, déférer; déclarer; indiquer; nommer; avancer, proposer.
Angivelse, c. dénonciation; indication; déclaration; proposition, f.
Angle, v. a. pêcher à la ligne.
Anglesnør, c. ligne, f.
Angre, v. a. regretter, se repentir.
Angreb, n. attaque; agression; atteinte, f.
Angribe, v. a. attaquer, assaillir; – sig, fig. faire un effort, s'efforcer.
Anhang, n. supplément, appendice; parti, m. [sion, arrêt, m.
Anhold, n. (Paagribelse) appréhen-
Anholde, v. a. & n. (gribe) arrêter, saisir; (– een til) porter, exciter, pousser q. à faire qc.; (ansøge) demander, solliciter.
Anholdelse, c. saisie, détention; demande, sollicitation, f.
Anis, c. anis, m.
Anke, Ank, c. rancune; plainte, f.
Anke paa, v. n. se plaindre, porter plainte. [f.
Ankel, Ankelkode, c. cheville du pied,
Anker, n. (Skibs-) ancre, f.; (til Drikkevarer) barrique, f.; barriquaut; barillet, m.
Ankerboie, c. bonneau, m.; bouée, f.
Ankerflig, -gren, -arm, c. bras, bec, patte d'ancre; capon, m.
Ankerforing, c. coussin d'ancre, m.
Ankergrund, -bund, c. fond, ancrage, m.
Ankerstik, n. étalingure du câble, f.
Ankerstok, c. jas, m.
Ankertoug, n. câble, m.
Anklage, v. a. accuser, dénoncer.
Anklage, c. accusation; plainte, f.; grief (contre q.).

Anklager, c. accusateur, m.
Ankomme, v. n. arriver, venir.
Ankommen, a. corrompu, pourri, qui sent le moisi.
Ankomst, c. arrivée, f.
Ankre, v. n. mouiller, jeter l'ancre, [ancrer.
Ankring, c. ancrage, amarrage, m.
Anledning, c. occasion, f.; fondement, m.; cause, f.; give —, donner lieu, sujet à; i — af, par suite de, à cause de.
Anliggende, c. affaire; demande, f.
Anlæg, n. plan, dessein, m.; charpente, ébauche, f.; cadre; talent, m.; capacité, f.
Anlægge, v. a. faire, fonder, établir, bâtir, planter; dresser un plan; — Sag, Proces, intenter une action, un procès (à, contre q.); — Sorg, prendre le deuil. — **Anlæggelse**, **Anlægning**, c. action de fonder, d'établir, etc.
Anlægsmaal, n. T. potence, f.
Anløb, n. secousse, f.; élan; abord, m.; attaque, charge, f.
Anløbe, v. a. investir, faire l'assaut; (— en Kyst, et Sted, &c.) toucher à. — v. n. roussir, s'enrouiller.
Anløben, a. terni; rouillé, roussi.
Anmarsch, c. approche, marche, f.
Anmelde, v. a. annoncer; rapporter, faire savoir; notifier.
Anmelder, c. annonceur, m.; (af et Skrift, Referent) rapporteur; censeur, critique, m.
Anmode, v. a. solliciter, supplier, de[mander.
Anmodning, c. sollicitation; demande; requête, f.
Anmærke, **Anmerke**, v. a. remarquer; [noter.
Anmærkning, c. remarque; observation; note, annotation, f.
Annamme, v. a. recevoir, accepter.
Annexkirke, c. filiale, f.
Anordne, v. a. ordonner, arranger, disposer, régler, constituer.
Anordning, c. ordonnance, disposition, f.; ordre, arrangement, m.
Anprise, v. a. recommander, louer, vanter.

Anraabe, v. a. crier à q.; * invoquer, implorer.
Anretning, c. apprêt, service des viandes; plat, service, m.
Anrette, v. a. servir, dresser (les viandes); préparer; * faire, causer, susciter, établir. — **Anrettelse**, c. action de servir, préparer etc.; (Skades —) endommagement, tort, m.
Anrøre, v. a. toucher; s. Vedkomme.
Ansat, p. estimé; prisé; mis à prix; posté, (bien) posté; være —, être employé, placé, en place, en condition.
Anschovis, **Ansjose**, c. anchois, m.
Ansee, v. a. regarder; voir; considérer; (for) tenir, croire; prendre pour; — høit, respecter, estimer; ansees (for), passer pour; (med Straf) être mulcté, condamné, mis à l'amende.
Anseelig, a. considérable, important; distingué.
Anseelse, c. vue; mine, figure; consi[dération, estime, f
Anseende, n. air, m. apparence, f.
Anseet, a. estimé, considérable, etc.; — at, vu que, attendu que.
Ansige, v. a. annoncer, avertir.
Ansigt, n. visage, m.; figure, face; smukt —, smuk af —, jolie figure, bien de figure.
Ansigtsfarve, c. teint, m.
Anskaffe, v. a. fournir, procurer, faire avoir; pourvoir.
Anskjære, v. a. entamer; ouvrir.
Anskreven, a. vel —, ilde —, en faveur, en défaveur chez q.
Anskrig, n. cri, appel, m.
Anskrive, v. a. écrire, marquer, noter, mettre en compte.
Anskue, v. a. regarder, voir.
Anskuelig, a. intuitif, clair; giøre —, donner une idée nette à q. de qc.
Anskuelse, c. point de vue, m.; façon de penser.
Anskyde, v. a. blesser. — v. n. T. se [cristalliser.
Anslaae, v. a. attacher, affixer, placarder; coucher en joue (un fusil etc.); estimer, taxer, priser.
Anslag, n. action d'afficher etc.; crosse, couche d'un fusil; prisée, estimation,

f.; * dessein, projet; complot, m.
Anspore, v. a. piquer, éperonner; * inciter, pousser, encourager.
Anspænde, v. a. tendre, bander; * employer (toutes ses forces). – Anspændelse, -ding, c. tension, f.; effort, m.
Anstaae, v. n. être séant; convenir, plaire, accommoder.
Anstalt, c. préparatif, appareil, m.; disposition, f.; arrangement; établissement, institut, m.
Anstand, c. bienséance, grace, f.; maintien, port; délai, répit, m.; som har god –, bien-facé.
Anstemme, v. a. entonner; chanter le commencement d'un chant.
Anstifte, v. a. causer, susciter, machiner; instiguer. – Anstiftelse, c. instigation, f. [stigateur, m.
Anstifter, m. auteur, machinateur; in-
Anstikke, v. a. percer (un tonneau); allumer, mettre le feu à ..., infecter.
Anstille, v. a. disposer, ordonner; faire, donner; – sig, faire semblant, feindre (de).
Anstrenge, v. a. tendre, bander; presser, forcer; employer (ses forces); – sig, v. r s'efforcer.
Anstrengelse, c. effort; travail, m.
Anstryge, v. a. peindre, peinturer, enduire.
Anstrøg, n. enduit de couleur, m.; * teinture, couleur, f.; vernis, m.
Anstændig, a. bienséant, convenable, décent; være –, convenir.
Anstændighed, c. convenance, décence, bienséance; bonne grace, f.
Anstød, n. choc, heurt, m.; hésitation, difficulté, f.; inconvénient; scandale, m.; -sſteen, pierre d'achoppement, f.
Anstøde, v. a. heurter, choquer. f. støde an.
Anstødelig, a. choquant, offensant.
Ansvar, n. résponsabilité, f.; staae til –, être résponsable.
Ansvare, være ansvarlig, v. n. répondre, être résponsable (de qc.).
Ansætte, v. a. mettre à; ajouter; priser, mettre à prix; porter, passer en compte; fixer, déterminer; placer, employer. f. Ansat. [dition, f.
Ansættelse, c. mise à prix; place, con-
Ansøge, v. a. demander, supplier, solliciter.
Ansøgning, c. demande, supplique, pétition, f.; efter –, sur (sa) demande.
Antage, v. a. accepter; agréer, adopter (une opinion); admettre; supposer; prendre à son service; engager; – sig (en Sag), prendre soin de qc., s'intéresser dans qc.; prendre intérêt à; antagen, at, prenons que, prenez que. [admissible, raisonnable.
Antagelig, a. recevable, acceptable,
Antagelse, c. acceptation; admission, réception; adoption, f.
Antal, n. nombre, m.; quantité, f.
Antaste, v. a. toucher, attaquer, saisir.
Antegne, v. a. marquer, annoter, noter.
Antegnelse, c. annotation; note, f.
Antiqvar, c. antiquaire, bouquiniste, m.
Antiqviteter, pl. antiquités, pl.
Antog, n. approche, f.
Antræde, v. a. f. Tiltræde.
Antræffe, v. a. trouver, rencontrer.
Antyde, v. a. signifier, dénoter.
Antænde, v. a. allumer, embraser, enflammer.
Antændelig, a. inflammable.
Antændelse, c. action d'allumer, embrasement, m.
Anvende, v. a. employer, appliquer, mettre à, adapter.
Anvendelig, a. applicable. [f.
Anvendelse, c. emploi, m.; application,
Anviisning, c. assignation; éclaircissement, renseignement; instruction; adresse, f.
Anvise, v. a. assigner; adresser; instruire; donner des éclaircissemens [à q.
Apostel, m. apôtre, m.
Apostolisk, a. apostolique.
Apothek, n. apothicairerie, f.
Apotheker, m. apothicaire, m.
Apothekerbog, c. pharmacopée, f.; dispensaire, m.
Apothekerkonst, c. pharmacie, f.
Appel, c. T. appel, m.; appellation, f.

Appellationsraad, c. conseiller des appels. [des appels, m.
Appellationsret, c. cour, f.; ou tribunal
Appellere, v. a. T. appeller, interjeter appel.
Appelsin, c. orange de Portugal; pomme de Chine, f.
Appetit, c. appétit, m.
Applicatur, c. T. doigter, m.
Aprikos, c. abricot, m.
Aprikostræ, n. abricotier, m.
April, c. Avril, mois d'Avril, m.; lade een løbe —, donner un poisson d'Avril à q.
Aprilsnar, c. poisson d'Avril, m.
Ar, n. balafre, cicatrice, f.
Arak, Arrak, c. arack, m.
Arbeide, n. travail, m.; peine, fatigue, f.; ouvrage, m.; besogne, occupation; façon, f.; i — hos een, en condition chez q.
Arbeide, v. a. & n. travailler; — sig igjennem, se faire jour; — sig op, se pousser, cheminer.
Arbeider, m. travailleur; ouvrier, m.
Arbeidsbord, n. table à travailler, f.; établi, m. [vriers, m. pl.
Arbeidsfolk, m. pl. travailleurs, ou-
Arbeidsløn, c. paye, façon, main d'oeuvre, f. [manoeuvrier, m.
Arbeidsmand, -karl, c. m. ouvrier,
Arbeidsom, a. laborieux; actif, industrieux.
Arbeidsomhed, c. diligence, activité, f.
Arbeidspose, c. sac à ouvrage, m.
Arbeidstøi, n. outil; instrument, m.
Arie, c. air, m.; chanson, f.
Arithmetik, c. arithmétique, f.
Ark, c. arche, f.; conduit, m.
Ark, n. feuille de papier, f.
Arkeviis, ad. par feuilles.
Arkiv, n. archives, f. pl.; chartrier (d'un couvent), m.
Arkivarius, c. archiviste, m.
Arm, c. bras; bras de chaise, m.
Arm, a. pauvre, indigent.
Armbaand, n. Armring, c. bracelet, m.
Armbind, n. écharpe, f.; bandage, m.
Armbørst, c. arbalète, f.

Armee, c. armée, f.
Armfuld, c. brassée, f.
Armhul, n. gousset, m.; aisselle, f.
Armod, c. pauvreté, indigence, f.
Armpude, c. accoudoir, m. [f.
Armskinne, c. brassard, m.; T. éclisse,
Armspænde, n. bracelet, m.; agrafe, f.
Armstage, c. lustre, candelabre, m.
Armstod, n. bras de chaise, accotoir, m.
Arne, c. Arnested, n. foyer, m.
Arrest, c. arrêt, m.; saisie, prison; détention; prise de corps, arrestation, f.; T. embargo, m. [-ière, f
Arrestant, c. -inde, f. prisonnier, m.;
Arrestere, v. a. arrêter, saisir.
Arrestforvarer, m. geolier, m.
Arresthul, n. cachot, m.
Arret, a. balafré, cicatrisé.
Arrig, a. malicieux, malin; méchant.
Arrighed, c. malice, malignité, f.
Arsenik, c. arsenic; rød —, réalgal, m.
Art, c. sorte, espèce; nature; qualité; manière, façon, f.; genre; usage, m.; race, f.; mode, m.
Arte, v. n. & Arte sig, v. r. ressembler, tenir de; conserver le naturel; venir bien; — ud, dégénérer.
Artet, a. fait, bâti; vel —, d'un bon naturel.
Artig, a. joli, gentil, mignon; galant; agréable; plaisant; poli, civil; sage.
Artighed, c. gentillesse, grace, f.; agrément, m.; galanterie; complaisance, f.
Artikel, c. article; point, chapitre, m.
Artillerie, n. artillerie, f.
Artillerist, m. artilleur, m.
Artiskok, c. artichaut, m.; — stol, cul d'artichaut, m.
Arts, Ars, c. fa. cul, derrière, fessier, [m.
Artsbalde, c. fa. fesse, f.
Artshul, n. fa. anus, trou du cul, m.
Artsviss, c. fa. torche-cul, m.
Arv, c. héritage, m.; succession, f.
Arve, c. (Urt) anagallis, m. [q.).
Arve, v. a. & n. hériter (efter een, de
Arvedeel, -lod, -part, c. portion d'une succession, f.; partage; bien héréditaire, patrimoine, m.
Arvefald, n. succession, dévolution, f.

Arvefjende, c. ennemi juré, m.
Arvefæste, n. bail emphytéotique, m.
Arvefølge, c. succession, f.
Arvegods, n. bien héréditaire, patrimoine, m.
Arvekjøb, n. vente à perpétuité, f.
Arvekonge, m. roi héréditaire, m.
Arvelader, m. testateur, m.
Arvelehn, n. fief héréditaire, m.
Arvelig, a. héréditaire.
Arveløs, a. sans héritiers, sans enfans; giøre —, déshériter.
Arveløsgiørelse, c. exhérédation, f.
Arvepagt, -contract, c. traité d'hérédité, accommodement, m.
Arveprinds, m. prince héréditaire, m.
Arveskifte, n. -deling, c. acte de séparation de biens; ventilation, f.
Arvesyge, c. mal héréditaire, m.
Arvesynd, c. péché original, m.
Arving, c. héritier, m. -ière, f.
Asbest, c. asbeste, m.
Asen, n. s. Esel.
Ask, c. Asketræ, n. frêne, m.
Aske, c. cendre, f.; lægge i —, réduire en cendres.
Askegraa, -farvet, a. cendré, gris-cendré.
Askekar, n. cendrier, m.
Askekrukke, c. urne, urne cinéraire, f.
Askeonsdag, c. mercredi des cendres, m.
Asket, a. cendreux.
Asparges, c. asperge, f.
Aspargesbed, n. planche d'asperges; aspergerie, f.
Assecurance, c. assurance, f.
Assecurere, v. a. assurer, donner une assurance.
Assessor, m. assesseur, m.
Assistentshuus, n. lombard, m.
Aster, c. aster, m.; étoilée, f.
Astronomi, c. astronomie, f.
At, c. que; paa det at, afin que, pour que.
Atheist, m. athée, m.
Atheisteri, n. athéisme, m.
Atlask, n. satin, m. — Atlasken, a. de satin, satiné.
Atlasvæver, m. satinaire, m.
Atmosphære, c. atmosphère, f.
Atten, a. dix-huit.
Attende, a. dix-huitième.

Atter, ad. de nouveau, derechef.
Attest, c. certificat, m. attestation, f.
Attestere, v. a. attester, certifier.
Attraa, c. désir, m. envie, f.
Attraae, v. a. désirer, souhaiter; ambitionner (une place).
Audients, c. audience, f.; give —, recevoir.
Audientssal, c. -værelse, n. salle de réception, salle d'audience, f.
Auditeur, m. auditeur, juge d'un régiment, m.
Auditorium, n. salle de collège, f.
August, c. août, mois d'août, m.
Auction, c. encan, m. enchère, f.
Aurikel, c. oreille d'ours, f.
Auripigment, n. orpiment, m
Autor, m. auteur, m.
Ave, c. châtiment, m.; discipline; obéissance, peur, f.
Ave, v. a. châtier, corriger; tenir sous la discipline.
Avind, Avindsyge, c. envie, jalousie, f.
Avindsmand, m. malveillant, envieux, ennemi, m.
Avindsyg, a. envieux.
Avis, c. gazette, nouvelle, f. — Aviser, papiers, m. pl.
Avisbærer, c. -bud, n. qui porte la gazette, colporteur, m.
Avisskriver, m. journaliste; gazetier, m.
Avl, c. récolte, f.; produit; entretien du bétail, m.; culture, f.; labourage, m.
Avle, v. a. engendrer, procréer; élever, nourrir.
Avledrift, c. instinct sexuel, m.
Avlekraft, -evne, c. vertu générative, prolifique, f.
Avlelemmer, pl. parties génitales, f. pl.
Avling, c. génération, procréation; culture, f.; labourage, m.
Avlsbrug, n. Avlsdrift, c. agriculture, f.
Avlsgaard, c. métairie, f.
Avlskarl, m. valet de laboureur; maître-valet, m.
Avlsmand, m. laboureur, m.
Avnbøg, c. charme, m.; charmille, f.
Avner, pl. bourriers, m. pl.; balle des grains, f.
Ax, n. épi, m.; sanke —, glaner.
Axe, (Axel), c. essieu; axe, m.
Axel, c. aisselle, épaule, f.

Axelbaand, n. écharpe, f.; bandage, m.; bande, f. [épaules.
Axelfor, -stærk, a. carré, carré des
Axelskiærf, -hæng, n. écharpe, f.
Axeltorv, m. marché, m.; foire, f.
Axeskiæg, n. barbe des épis, f.
Axsanker, m. glaneur, m.
Axsankning, c. glanage, m.

B.

Baad, c. bot; bateau; batelet; canot, m.; nacelle, f.
Baade, v. n. être profitable, être utile.
Baade, c. avantage, profit, intérêt, m.
Baade, c. et, et; l'un et l'autre.
Baadfører, c. batelier, m. [pl.
Baadsfolk, pl. matelots, mariniers, m.
Baadshage, c. gaffe, f.
Baadsmand, m. bosseman; maître d'équipage, m.
Baal, n. bûcher, m.
Baand, n. lien; ruban, cordon; cerceau, cercle, m.; empanon; ligament; tirant (d'une bourse), m.; case (au jeu de trictrac).
Baanddriver, c. T. chassoir, m.
Baandhage, c. davier; traitoir, m.
Baandhandel, c. rubanerie, f.
Baandkniv, c. aisceau, m.; doloire, f.
Baandpiil, c. osier, m. [cocarde, f.
Baandsløife, c. noeud de ruban, m.;
Baandvæver, m. rubanier, m.
Baare, Baar, c. bard, m.; civière; bière, f.
Baas, c. étable; lieu dans les écuries, m.; place d'un cheval séparée par des barres; (parc; parquet), f.
Baase, v. a. établer.
Bable, v. n. jaser.
Bacchantinde, f. Bacchante, prêtresse de Bacchus, f.
Bacchusfest, c. bacchanales, orgies, f. pl.
Bacchusstav, c. thyrse, m.
Bad, n. bain, m. eaux, f. pl.
Bade, v. a. baigner; fomenter. – v. n. se baigner. [les eaux.
Badegiæst, c. baigneur, m.; qui prend
Badekar, n. baignoire, cuve, f.
Badeløn, c. argent pour le bain, m.
Badeplads, c. baignoir, m.
Badning, c. bain, m.; fomentation, f.
Badskiær, Badsker, c. barbier, chirurgien, m.
Badstue, c. bain, m.; étuve, f.
Badstuemand, Bader, m. étuviste, baigneur, m.
Bag, c. dos; cul, derrière, m.
Bag, bagerst, a. de derrière, dernier, postérieur.
Bag, prp. derrière, après. – ad. – til, – ved, derrière; – efter, après; trop tard; – fra, – ind, par derrière; – over, à la renverse; – paa, derrière.
Bagage, c. bagage, m.; * fa. racaille, f.
Bagagekarre, -vogn, c. chariot de bagage, fourgon; surtout, m.
Bagbeen, n. pied de derrière, m.
Bagbinde, v. a. lier les mains de q. derrière le dos.
Bagbord, n. T. babord, m.
Bagdeel, c. derrière, cul, m.; culasse (d'un canon), f. [porte, f.
Bagdør, c. porte de derrière; fausse
Bage, v. a. cuire; boulanger.
Bagepenge, c. fournage, m.
Bager, c. boulanger, m.; -kone, boulangère, f.
Bagerhaandværk, n. boulangerie, f.; métier de boulanger, m.
Bageri, n. boulangerie, f.
Bagerovn, Bagovn, c. four, m.
Bagers, n. boulangerie, f.; fournil, m.
Bagersvend, m. garçon boulanger; mitron, m.
Bagestue, c. fournil, m.
Bagetrug, n. huche, f.; pétrin, m.
Bagfierding, c. quartier de derrière; gigot (de mouton) m.; cuisse (d'un boeuf), f.
Bagflik, c. bout de talon, m.; hausse, f.
Bagflikke, v. a. mettre une hausse à un soulier.
Baggaard, c. arrière-cour, f.
Baggrund, c. derrière d'un tableau, m.
Baghaand, c. métacarpe, m.; arrière-main (au jeu de cartes), f.
Baghold, n. embuscade, f.; corps de réserve, m.; i –, en reserve.

Baghoved, n. T. occiput, m.
Baghuus, n. -bygning, c. arrière-corps, m.; le derrière de la maison.
Bagkrop, c. corps de derrière, m.
Baglaar, n. -kølle, c. cuissot; gigot, m.; arrière-cuisse, f.
Baglast, c. lest, m.; tage – ind, lester.
Baglæder, n. Bagkappe, c. quartier d'un soulier, m.
Baglænds, Baglænges, ad. en arrière; à reculons; en reculant.
Bagmast, c. mât d'arrière, m.
Bagning, c. cuisson; cuite, fournée, f.
Bagport, c. porte de derrière, f.
Bagside, c. dos; revers, m.
Bagslag, c. contre-coup, m.
Bagstavn, c. étambot, m.; pouppe, f.
Bagsting, s. Agtersting.
Bagsæde, n. siége sur le devant d'une carrosse, m. [médire de q.
Bagtale, v. a. calomnier, diffamer q.,
Bagtalelse, c. calomnie, médisance, détraction, f.; faux rapport, m.
Bagtaler, m. calomniateur, médisant, m. [rières, pl.
Bagtrapper, pl. arrière-garde, f.; der-
Bagvadske, v. a. s. Bagtale.
Bagvendt, a. & ad. renversé; pervers; de travers; à rebours, à contre-
Bagværk, n. pâtisserie, f. [sens.
Bai, c. (Bugt), baie, m.; (Tøi), baie, f.
Bajas, c. arlequin; farceur; baladin, m.
Bajonet, c. bayonnette, f. [m.
Bak, c. T. château; devant du pont,
Bakkalaureus, m. bachelier, m.
Bakke, c. colline, pente, f.; penchant, pont, tillac, m.; gamelle, f.
Bakkelse, c. pâtisserie, f. [f.
Bakkelsedei, c. pâte, masse de gâteau,
Bal, n. bal, m.; danse, f. [m.
Balance, c. balance, f.; (-bog), bilan,
Balancere, v. a. balancer.
Balancerstang, c. contrepoids, m.
Balde, Balle, c. plante, f.; dessous du pied, m.; talon (de la main), m.; partie charnue, sole, f.
Baldrian, c. valériane, f.
Balg, c. fourreau, m.; gaîne, f.
Balle, c. balle, f. ballot, m.; balle d'imprimeur, pompette, f.
Ballet, c. ballet, m. [vée, f.
Ballie, Balje, c. cuve; en – fuld, cu-
Ballon, c. ballon, m.
Ballotere, v. n. ballotter.
Balsam, c. baume, m.
Balsamere, v. a. embaumer.
Balsamisk, a. balsamique.
Balsamtræ, n. baumier, m.
Balstyrig, a. indomptable, farouche, intraitable. [fureur, f.
Balstyrighed, c. naturel indompté, m.;
Baltre, Boltre, v. n. se rouler, se vautrer.
Bambusrør, n. bambou, m.
Ban, Band, c. anathème, m.; sætte i –, excommunier.
Bande, c. bande, troupe, f.
Bande, v. n. pester, jurer; – een, [maudire q.
Bandit, m. bandit, m.
Bandlyse, Bandsætte, v. a. excommunier.
Bandsat, a. maudit, exécrable.
Bandsættelse, c. excommunication, f.
Bane, c. chemin, voie, m.; route; lice; carrière, f.; (– paa Øxe &c.) biseau, m [chemin.
Bane, v. a. aplanir, frayer, battre le
Bane, c. blessure mortelle, f.; assassin, m.
Banemand, m. meurtrier, assassin, m.
Banesaar, n. blessure mortelle, f.
Bange, a. qui a peur, inquiet, troublé.
Banghed, c. inquiétude, anxiété, f.
Bank, c. banque, f.
Bank, pl. coups de bâton, m. pl.
Banke, c. banc, m.; éminence, f.
Banke, v. a. & n. heurter, frapper; cogner; battre; – paa, frapper (à la porte). [battement, m.
Banken, Bankning, c. heurtement,
Bankebyg, c. orge mondé, perlé, m.
Bankerer, m. banquier, m.
Bankerot, c. banqueroute, faillite, f.; giøre –, faire banqueroute, faillir.
Bankerotteur, m. banqueroutier, failli,
Banket, c. banket, festin, m. [m.
Banketræ, n. -tærskel, c. battoir, m.
Bankhæftelse, c. action, certificat ou obligation de banque.

Bankoseddel, c. billet de banque, m.
Banner, c. bannière, f.; étendard, m.
Bar, a. nu, découvert.
Barbar, m. barbare, m. [sière, f.
Barbari, n. barbarie; * ignorance gros-
Barbarisk, a. barbare, cruel.
Barbe, c. barbeau, m. (poisson).
Barbeer, m. barbier, m.
Barbere, v. a. raser, faire la barbe.
Barberebækken, n. bassin à barbe, m.
Barberekniv, c. rasoir, m.
Barberepose, -**pung**, c. trousse, f.
Barbereserviette, c. linge à barbe, m.
Barberestue, c. boutique du barbier, f.
Barberesvend, m. garçon barbier, frater, m.
Barberetøi, n. trousse de barbier, f.
Barder, pl. fanons, m. pl.
Bare sig, v. r. se retenir, s'abstenir, s'empêcher de qc.
Barfodet, **Barbenet**, a. déchaussé, pieds nus. – ad. nu-pieds, nu-jambes.
Barhalset, a. décolleté.
Barhovedt, ad. fa. nu-tête.
Bark, c. écorce, f. tan, m.
Barkan, c. bouracan, m.; futaine, f.
Barke, c. **Barkskib**, n. barque, f.
Barke, v. a. tanner, rougir, coudrer.
Barkekar, n. coudroir, m.
Barkbolt, n. T. carreau, m.
Barkmølle, c. moulin à tan, m.
Barm, c. sein, m.; gorge, f. [ritable.
Barmhjertig, a. miséricordieux, cha-
Barmhjertighed, c. miséricorde, cha-
Barn, n. enfant, m. & f. [rité, f.
Barnagtig, a. enfantin, puéril.
Barnagtighed, c. enfantise, puérilité, f.
Barndom, c. enfance, f.; **gaae i** –, tomber, rentrer en enfance.
Barnebarn, n. petit-fils, m.; petite-
Barneblee, c. braie, f. [fille, f.
Barnedaab, c. baptême, m.
Barnefødsel, c. accouchement, enfantement, m. [fant, f.
Barnekiole, c. jaquette; robe d'en-
Barnemoder, c. accouchée, mère, f.
Barnemord, n. **Barnemorder**, m. infanticide, m. & f.
Barnepige, f. bonne; servante chargée du soin d'un enfant, f.
Barnesko, c. soulier d'enfant, m.; **have traadt sine** –, être sorti d'enfance.
Barneskrig, n. criaillerie d'enfans, f.; cri des enfans; vagissement, m.
Barnestue, c. chambre des enfans, f.
Barnesvøb, n. maillot, m.
Barnfødt, a. né, de nation.
Barnlig, a. filial, en fils.
Barnløs, a. sans enfans, sans lignée.
Barnsbeen, pl. **fra** –, dès la plus tendre enfance. [m.
Barnsnød, c. **i** –, en travail d'enfant,
Barometer, n. baromètre, m.
Baron, c. baron, m. – **Baronesse**, c.
Baroni, n. baronie, f. [baronne, f.
Barre, c. barre, f. lingot, m.
Barsel, n. couche, f.; accouchement, m.; **giøre** –, accoucher (d'un enfant); **lave til** –, être enceinte.
Barselkone, f. accouchée, f.
Barselseng, c. couche, f.; **ligge i** –, être en couche. [chée, f.
Barselstue, c. chambre d'une accou-
Barsk, a. rude, âpre, austère. [té, f.
Barskhed, c. rudesse, âpreté, austéri-
Bas, c. basse; basse-contre, f.; bourdon (de vielle etc.), m.; **General** –, basse continue, f.
Basalt, c. basalte, m. [celle, m.
Basfiol, c. basse de viole, f.; violon-
Basfløite, c. basse de la flûte à bec, f.
Basilisk, c. basilic, m.
Bask, n. coup, m.; tape, f.
Baske, v. a. battre, taper.
Baspibe, c. fagot, basson; serpent, m.
Basset, c. (**Kortspil**) bassette, f.
Bassist, m. basse-contre, basse, f.
Bast, c. petite écorce des arbres; sorte d'étoffe, f.
Bastard, c. bâtard, m.; bâtarde, f.
Bastion, c. bastion, f. [pette, f.
Basun, c. saquebute; trompe, trom-
Basune, v. n. sonner de la saquebute.
Basunblæser, c. trompette, m.
Batist, c. batiste, f. – **Batistvæver**, c. musquinier, m.
Batterie, n. batterie, f.
Baune, c. échauguette, f.

Bavian, c. babouin, m.
Baxe, v. a. battre à coups de poing; gourmer; dauber; ajuster (un canon).
Bearbeide, v. a. façonner, manipuler; manier, mettre la main (à un ouvrage); cultiver, labourer.
Bearbeidelse, c. manipulation, f.; travail, m.; culture, f.
Bebinde, v. a. lier tout autour; entourer avec un ruban etc.
Beblande, v. a. mêler, mélanger, mixtionner.
Beboe, v. a. habiter.
Beboelig, a. habitable, logeable.
Beboelse, c. habitation, f.
Beboer, m. habitant, m.
Bebræmme, v. a. border; garnir.
Bebreide, v. a. reprocher qc. à q.; réprimander q. sur qc.
Bebreidelse, c. reproche, m.; réprimande, f.
Bebreve, v. a. assurer par écrit.
Bebrevelse, c. sûreté, assurance par écrit, certification, f
Bebude, v. a. désigner; annoncer; déclarer.
Bebudelse, c. publication, f.; Mariæ —, T. annonciation, f.
Bebygge, v. a. remplir de bâtimens.
Bebyrde, v. a. charger, surcharger.
Bed, n. planche, couche, f.; parterre, m.
Bedaare, v. a. infatuer, tromper, séduire.
Bedaarelse, c. illusion, séduction, f.
Bedaget, a. âgé, sur l'age, vieux.
Bede, c. (hvid —) bette blanche, poirée; (rød —) bette-rave, f.
Bede, c. mouton, m.
Bede, v. a. prier; faire sa prière; supplier; demander qc. à q.; inviter.
Bede, v. n. relayer; faire station.
Bedebryst, n. brechet de mouton, m.
Bededag, c. jour de prière publique, m.
Bedehuus, n. maison de prière, f.
Bedekiød, n. du mouton.
Bedeklokke, c. pardon, m.
Bedelaar, n. **Bedekølle**, c. gigot; carré de mouton, m.
Bedemand, m. prieur; sermonneur, m.
Bederve, **Bedærve**, v. a. gâter, détériorer; dépraver; **bedærvet**, gâté; corrompu.

Bedested, n. relais, m.; station, f.
Bedesteg, c. mouton rôti, m.
Bedetime, c. heure de la prière, f.
Beding, **Bidding**, c. T. bitte, f.
Bedrage, v. a. tromper; duper; décevoir; tricher.
Bedragelig, **Bedragersk**, a. trompeur, frauduleux, faux, illusoire.
Bedrager, m. trompeur; fourbe; imposteur, m.
Bedrageri, n. tromperie; fourberie, fraude; imposture; tricherie (en jeu), f.
Bedre, v. a. rendre meilleur, améliorer; corriger; réparer; — sig, **bedres**, v. r. se corriger, devenir meilleur; aller mieux, se rétablir, se remettre (d'une maladie).
Bedre, a. meilleur. — ad. mieux; være —, valoir mieux; — frem, — op, &c. plus loin, plus haut, etc.
Bedrift, c. fait, exploit, m.; exploitation, f.; établissement, commerce, m.
Bedring, c. correction, amélioration, réparation, f.; rétablissement de santé, m.; conversion, f.
Bedrive, v. a. faire, commettre; poursuivre (une affaire).
Bedrøve, v. a. affliger, attrister, contrister; **bedrøves**, s'affliger (de qc.).
Bedrøvelig, a. affligeant, fâcheux.
Bedrøvelse, c. affliction, tristesse, f.
Bedst, **Bedste**, a. meilleur; mieux; paa det Bedste, le mieux, du mieux; giøre sit —, faire de son mieux; til — for (f. E. de Fattige), au bénéfice (des pauvres), au profit, à l'avantage.
Bedstefader, m. grand-père, aïeul, m.
Bedsteforældre, pl. aïeux, m. pl.
Bedstemoder, f. grand-mère, aïeule, f.
Bedugge, v. a. mouiller de rosée.
Bedugning, c. irroration, f.
Bedækhingst, c. étalon, m.
Bedække, v. a. couvrir, cacher, voiler; abriter, mettre à couvert; escorter; — sig, se couvrir, mettre son chapeau.
Bedækning, c. couverture, f.; habillement, m.; escorte, f.; convoi, m.; monte, f.; accouplement (d'une bête), m.

Bedækningsskib, n. vaisseau second, vaisseau d'escorte, m.; conserve, f.
Bedømme, v. a. juger de qc.; porter un jugement sur qc.; critiquer, censurer. [que, censure, f.
Bedømmelse, c. jugement, m.; criti-
Bedøve, v. a. assourdir; * étourdir abasourdir, engourdir. – **Bedøvelse**, c. étourdissement etc.
Beedige, v. a. assermenter, jurer; affirmer par serment; faire prêter serment. [tion par serment, f.
Beedigelse, c. serment, m.; confirma-
Beediget, a. juré, assermenté.
Been, n. os, m.; jambe, f.; pied, m.; (i Fisk) arête, f.; pl. ossemens, mem-
Beenagtig, a. osseux. [bres, corps.
Beenbrud, n. fracture d'os, f. [rier, m.
Beendreier, m. tourneur en os; ivoi-
Beenedder, -**kræft**, c. carie, f.
Beenhuus, n. charnier; ossuaire, m.
Beenklæder, pl. haut de chausses, m.; culotte, f.; pantalon, m.
Beenlære, c. ostéologie, f.
Beenrad, c. squelette, m.; carcasse, f.
Beenskinne, c. cuissart, m.; jambière; éclisse, f.
Beenved, n. troëne, m. (arbrisseau).
Beesk, a. amer; * aigre.
Beeskhed, c. amertume; * aigreur, f.
Beest, n. bête, brute, f.; animal, m.; vulg. cheval; * cochon, m.
Beestisk, a. brutal, bestial.
Beet, c. & a. la bête; **sætte** –, **blive** –, faire la bête. [donner ordre.
Befale, v. a. ordonner, commander;
Befaling, c. ordre, commandement, m.; ordonnance, f. [maître, m.
Befalingsmand, m. commandant, chef,
Befare, v. a. naviguer; fréquenter (un chemin); descendre dans une mine.
Befaren, a. instruit, expert; pilote côtier.
Befatte, v. a. comprendre; renfermer; – **sig med**, s'occuper, se mêler de qc.
Befeide, v. a. faire la guerre (à q.).
Befiedre, v. a. emplumer, empenner.
Befinde, v. a. trouver; – **for godt**, trouver bon, juger à propos; – **sig**, v. r. se trouver; se porter (bien ou mal); être, demeurer.
Befindende, n. état, m.; condition; qualité, f.; **efter** –, selon les circonstances, selon l'exigence du cas; état de la santé, m.
Befitte sig (**paa**), v. r. s'attacher, s'appliquer à qc.; tâcher.
Befolke, v. a. peupler. [f.
Befolkning, c. population; peuplade,
Befordre, v. a. avancer, expédier; favoriser, aider, promouvoir; faire partir; – **eens Vel**, soigner les intérêts de q.; faire pour son mieux.
Befordrer, m. promoteur, protecteur; patron; expéditeur, m.
Befordring, c. avancement, m.; promotion, f.; acheminement, m.; expédition; poste, marche, f.; **god** –, bon portage, bon charroi.
Befragte, v. a. charger (à fret), affréter (un vaisseau).
Befragter, m. affréteur, m.
Befragtning, **Befragtelse**, c. affrètement, m.
Befrie, v. a. délivrer; affranchir, libérer; exempter, dispenser.
Befrielse, c. délivrance, f.; affranchissement, m.; dispense, immunité; décharge; exemption, f. [f.
Befrier, -**ske**, c. libérateur, m. -trice,
Befrugte, v. a. féconder, fertiliser.
Befrugtelse, c. fécondation, f.
Befrygte, v. a. craindre, appréhender, avoir peur. [arroser.
Befugte, v. a. mouiller, humecter,
Befugtning, c. humectation, f. arrosement, m. [ner plein pouvoir.
Befuldmægtige, v. a. autoriser, don-
Befuldmægtiget, a. procureur; mandataire; plénipotentiaire, m.
Befænge, v. a. infecter, prendre; **befænges**, être pris, être infecté.
Befæste, v. a. attacher, affermir, assurer (les pieds d'une table); consolider, sceller; fortifier, munir; **befæstes**, s'assurer, se fortifier. – **Befæstelse**, c. affermissement, raffermissement, etc.

Befæstning, c. fortification; enceinte, f. – **Befæstningskonst**, c. fortification, architecture militaire, f.
Beføie, v. a. autoriser; **beføiet**, autorisé, compétent, en droit. – **Beføielse**, c. autorisation; compétence, f.; droit, m. [ner.
Beføle, v. a. toucher, manier, tâton-
Before, v. a. calomnier, diffamer.
Beg, **Beeg**, n. poix, f.
Begaae, v. a. faire, commettre; – **sig**, savoir s'aider, se conduire. [ante.
Begabe, v. a. regarder la bouche bé-
Begave, v. a. douer, partager, pourvoir de qc.
Begavet, a. doué, partagé, pourvu.
Bege, v. a. poisser; **beget**, poissé.
Begegne, v. a. & n. rencontrer; faire (bon, mauvais) accueil. [m.
Begegnelse, c. rencontre, f. traitement,
Begeistre, v. a. inspirer; enthousiasmer. [thousiasme, m.; verve, f.
Begeistring, c. inspiration, f.; en-
Begfakkel, c. torche, f. [vol.
Begfingret, a. * enclin ou adonné au
Begge, a. pl. – **to**, tous deux; l'un et l'autre.
Beghue, c. calotte poissée, f.
Begiere, **Begiære**, v. a. appéter; désirer, souhaiter; prétendre; demander. [mande, f.
Begiering, c. désir, m.; pétition, de-
Begierlig, a. appétitif, désirant.
Begierlighed, c. concupiscence, passion, avidité, f.
Begiøre, v. a. fa. embrêner.
Begive sig, v. r. arriver, se passer, se faire; (**efterhaanden**) se rendre, aller; se mettre (à, en).
Begivenhed, c. aventure, f.; événement; accident, m. [à feu, m.
Begkrands, c. cercle goudronné, cercle
Begloe, v. a. fa. regarder fixement;
Begnave, v. a. ronger. [bayer à qc.
Begning, c. poissement, m.
Begpande, c. chaudière à poix, f.; salot, m.
Begplaster, n. dropax, m. [humer.
Begrave, v. a. enterrer, ensévelir, in-
Begravelse, c. enterrement, m.; inhumation, f.; funérailles, obsèques, f. pl.; tombeau, sépulcre, m.; sépulture, f.
Begreb, n. idée, notion; conception, compréhension, f.; contenu, sujet, m.; **kort** –, abrégé, précis, m.; **være i** – **med**, aller (**med Infinitiv**); être sur le point de ....
Begribe, v. a. comprendre; contenir, renfermer; entendre, concevoir.
Begribelig, a. compréhensible, concevable. [poil etc.
Begroe, v. n. se couvrir d'herbe, de
Begrunde, v. a. fonder; appuyer de raisons.
Begræde, v. a. pleurer, déplorer.
Begrædelig, a. déplorable.
Begrædelse, c. lamentation, f.
Begrændse, v. a. borner, terminer; restreindre.
Begtraad, **Begtrip**, c. ligneul, m.
Begunstige, v. a. favoriser; seconder.
Begynde, v. a. & n. commencer; entreprendre; entamer, entrer (en discours etc.).
Begyndelse, c. commencement; principe, m.; entrée; ouverture, f.; **i** –**n**, ad. au commencement.
Begyndelsesbogstav, n. lettre initiale, f.
Begyndelsesgrunde, pl. élémens, principes, m. pl.; fondement d'une science, m. [auteur, m.
Begynder, m. commençant, novice;
Behag, n. plaisir, gré, goût, agrément, m.; **efter** –, à plaisir; **finde** – **i**, aimer.
Behage, v. a. & n. agréer, trouver bon; plaire; être au goût de q.
Behagelig, a. agréable; aimé; délicieux. [nité, f
Behagelighed, c. agrément, m. amé-
Behandle, v. a. manier qc.; traiter q.
Behandling, c. manipulation, f. traitement, m.
Beherske, v. a. gouverner, dominer, commander, maîtriser.
Behersker, m. dominateur, souverain, maître, m. [se, f.
Beherskerinde, f. souveraine, maîtres-

Beherskning, c. domination, f.; gouvernement, empire, m.
Behielpe sig, v. r. s'accommoder, se passer à qc.; savoir s'aider; – kummerlig, vivre pauvrement.
Behielpelig, Behielpsom, a. secourable, serviable; være een –, faire avoir qc. à q.; seconder, aider q.
Behiertet, a. courageux, hardi, déterminé.
Behiertethed, c. intrépidité, audace, bravoure, f.
Behold, n. i –, en sûreté; i god –, sain et sauf, en bon état.
Beholde, v. a. garder, retenir; tenir; conserver.
Beholden, a. vel –, sain et sauf; bien conditionné.
Beholdning, c. reste, résidu, revenant-bon, m.
Behov, a. nécessaire; have –, avoir besoin. – n. besoin, m.; nécessité, f.
Behugge, v. a. couper, tailler; dégrossir, dégauchir.
Behugning, c. coupe, taille, f.; dégrossissement, m.
Behæfte, v. a. charger, surcharger; (med Gield) endetter; behæftet, chargé (de); accablé, atteint (de); sujet (à).
Behændig, a. vite, prompt, adroit, agile, souple.
Behændighed, c. vitesse, agilité, souplesse, f.
Behænge, v. a. couvrir de qc.; tendre; attacher; tapisser.
Behængt, a. orné, tendu, tapissé; coiffé.
Behør, n. appartenance, f. attirail, m.
Behørig, a. appartenant; dû, convenable, congru.
Behøve, v. a. avoir besoin, falloir.
Behøvle, v. a. raboter, amenuiser.
Bejae, v. a. affirmer, assurer, dire oui.
Bejaelse, c. affirmation, f.
Bejaende, a. affirmant, affirmatif.
Bejamre, v. a. déplorer, plaindre.
Beidse, Bedse, v. a. corroder, ronger; macérer; graver à l'eau forte; donner le tan aux cuirs.
Beile, v. n. rechercher en mariage.
Beiler, m. amant, galant, m.
Bekasine, c. bécassine, f.
Bekiende, v. a. avouer; confesser, reconnaître; (– Trumf, Farve) donner, fournir de l'atout, de la couleur; – sig til, professer une religion.
Bekiendelse, c. confession, f. aveu, m.
Bekiender, m. confesseur (d'une religion), m.
Bekiendt, a. connu, notoire; certain; public; familier; fameux; blive –, devenir public; acquérir de la réputation; giøre –, faire connaître, publier, notifier; blive – med een, entrer en connaissance avec q.
Bekiendt, Bekiendter, c. personne de la connaissance de q., f.
Bekiendtgiøre, v. a. publier, faire connaître.
Bekiendtgiørelse, c. publication, manifestation, f.
Bekiendtskab, n. connaissance, habitude, familiarité, f.
Bekken, n. bassin; bassinet, m.
Beklage, v. a plaindre, déplorer.
Beklagelig, a. déplorable.
Beklagelse, c. lamentation, plainte, f.
Beklakke, v. a. tacher, tacheter; maculer.
Beklappe, v. a. applaudir.
Beklemme, v. a. serrer le coeur.
Beklemmelse, c. serrement de coeur, m.; oppression de la poitrine, f.
Bekline, Beklistre, v. a. coller, revêtir.
Beklippe, v. a. couper; retrancher; rogner (les monnaies, le papier etc.); tondre (une haie).
Beklæde, v. a. vêtir, habiller; * revêtir; incruster; garnir; remplir, exercer, administrer (un emploi); brider (l'ancre); draper.
Beklædning, c. habillement; revêtement; lambris, m.; garniture, incrustation, f.; bordage (d'un navire), m.; administration, f.; exercice (d'une charge), m.
Bekomme, v. a. recevoir, avoir; obtenir. – v. i. s'en trouver bien ou mal; – vel, faire bien; vel –, bien vous fasse.
Bekomst, c. nécessaire; son soul.
Bekoste, v. a. dépenser, faire la dépense de qc.
Bekostelig, a. coûteux, cher.

Bekostning, c. frais, dépens, m. pl.
Bekrandse, v. a. couronner (de fleurs).
Bekrige, v. a. faire la guerre, envahir.
Bekræfte, v. a. affirmer; confirmer, certifier, vérifier.
Bekræftelse, c. confirmation; vérification; autorisation, f.
Bekræftende, a. affirmatif; confirmatif.
Bekymre, v. a. chagriner, affliger; – sig, v. r. (over); s'affliger, se chagriner de qc.; (om) se soucier de qc.; se mêler de qc.
Bekymret, a. affligé, triste, en peine.
Bekymring, c. affliction, f.; chagrin, m.; peine, f. souci, m.
Bekæmpe, v. a. combattre.
Belave sig (paa), v. r. se préparer, s'attendre, se tenir prêt; **belavet**, prêt, préparé.
Belee, v. a. rire, se rire de qc.
Belehne, v. a. investir, inféoder.
Belehning, c. investiture, inféodation, f.
Beleilig, a. commode, opportun; à propos.
Beleire, v. a. assiéger.
Beleirer, m. assiégeant, m.
Beleiret, a. assiégé.
Beleiring, c. siége, m.
Belemre, v. a. charger, surcharger, molester, incommoder.
Beleven, a. affable, humain, poli, courtois, honnête.
Belevenhed, c. affabilité, politesse, f.
Beligge, v. a. coucher avec une fille, l'engrosser.
Beliggende, a. situé, assis.
Beliggenhed, c. situation, f.
Belte, n. ceinture, f.
Belure, v. a. épier, se mettre aux écoutes, observer; fa. attraper, tromper.
Belyse, v. a. éclairer, illuminer; * examiner de près.
Belysning, c. illumination, f. éclairage, m.
Belyve, v. a. mentir à q.; calomnier, attribuer faussement.
Belæg, n. pièce justificative; preuve, décharge, quittance, f.; certificat, document, m.
Belægge, v. a. couvrir; border, garnir; incruster, revêtir; * prouver, justifier.
Belægning, c. action de couvrir; bordure, garniture, f.
Belære, v. a. instruire, informer; **lade sig** –, entendre raison, se rendre à la raison.
Belæsse, v. a. charger, surcharger.
Belæst, a. qui a de la lecture.
Belæsthed, c. lecture, f.
Beløb, n. montant; contenu, m.; somme totale; quotité, f
Beløbe sig (til), v. r. monter, se monter, s'élever à, revenir à, faire une certaine somme.
Beløben, a. versé, exercé.
Belønne, v. a. récompenser, rémunérer.
Belønning, c. récompense; rémunération, f.
Belønner, m. rémunérateur, m.
Bemale, v. a. peindre; barbouiller.
Bemande, v. a. armer, emmariner, équiper (un vaisseau).
Bemanding, c. équipement, équipage, m.
Bemeldt, a. susdit, mentionné.
Bemestre, v. a. vaincre, subjuguer; se rendre maître, s'emparer de qc.
Bemidlet, a. riche, à son aise, accommodé de biens.
Bemyndige, v. a. autoriser.
Bemægtige sig, v. r. s'emparer, se rendre maître, se saisir de qc., occuper qc.; arrêter q.
Bemægtigelse, c. prise, occupation, f.
Bemærke, v. n. & a. remarquer, observer; noter.
Bemærkelse, c. acception, f.; sens (d'un mot), m.; signification, f.
Bemærkning, c. remarque, observation, f.
Bemøie, v. a. incommoder, donner de la peine; – sig, v. r. se peiner, tâcher, s'efforcer, s'empresser, travailler.
Bemøielse, c. peine, f.; travail; effort, m.
Benaade, v. a. faire grace, pardonner, gratifier q. de qc.; **benaades**, obtenir sa grace.
Benaadelse, **Benaadning**, c. pardon, m.; grace; gratification, f.
Benauelse, c. saisissement de coeur, m.; défaillance, angoisse, f.

Benauet, a. inquiet, oppressé, serré.
Benegte, v. a. nier, désavouer, dire que non.
Benegtelse, c. négation, f.; désaveu, reniement, m.; dénégation, f.
Benegtende, a. négatif.
Benet, a. ossu.
Bengel, c. T. barreau; *lourdaud, m.
Bengelagtig, a. rustre, grossier, lourd.
Benytte, v. a. faire usage, tirer profit, profiter. – Benyttelse, c. usage, m.
Benævne, v. a. nommer, appeler.
Benævnelse, c. nom, m. dénomination, f.
Beordre, v. a. ordonner, commander; donner ordre, députer.
Bepakke, v. a. charger, remplir.
Beplante, v. a. planter une terre de....
Bepryde, v. a. orner, parer, embellir.
Bepudre, v. a. poudrer.
Beqvem, a. commode, propre, convenable, facile.
Beqvemhed, c. capacité, habileté, disposition à qc., f.
Beqvemme sig til, v. r. s'accommoder, se rendre, céder, consentir à qc.
Beqvemmelighed, c. commodité, aise, f.; commodités, aisances, f. pl.
Beraabe sig (paa), v. r. s'en rapporter à; en appeler à.
Beraad, Beraadt, a. Med – Hu, de propos délibéré.
Beraade sig, Beraadslaae, v. r. consulter, délibérer, consulter ensemble.
Beraadslagning, c. délibération, consultation, f.
Berame, v. a. déterminer, fixer.
Berberis, Barberis, c. épine-vinette, f.
Berede, v. a. préparer, apprêter, disposer.
Beredelse, Beredning, c. préparation, f.; ajustement; apprêt; corroi, m.
Beredskab, n. være i –, être tout prêt; have i –, avoir tout prêt.
Beredt, a. prêt, preparé, disposé.
Beredvillig, a. disposé, prêt à faire qc.
Beredvillighed, c. promptitude, f. empressement, m.
Beregne, v. a. calculer, supputer, compter.
Beregning, c. calcul, compte, m.; supputation, f.

Bereise, v. a. fréquenter (les foires); parcourir (un pays).
Bereist, a. qui a voyagé beaucoup.
Beretning, c. relation, f.; avis, rapport; T. référé, m.
Berette, v. a. avertir, donner avis; mander, faire savoir, apprendre, informer, rapporter, faire le rapport, raconter; communier (un malade), lui administrer la sainte cène.
Berettelse, c. viatique, m.; extrême onction, f.
Berettige, v. a. autoriser.
Berettiget, a. autorisé, en droit.
Bergamot, c. bergamote, f. (poire).
Bergefisk, c. merluche, f.
Beride, v. a. aller à cheval en quelque lieu pour le visiter; dresser un cheval.
Berider, m. écuyer; piqueur, m.
Berige, v. a. enrichir; – sig, v. r. s'enrichir. – Berigelse, c. enrichissement, m.
Berigtige, v. a. corriger; arranger, finir, terminer.
Berigtigelse, c. correction, f. arrangement, m.
Berkholter, Barkholter, pl. T. carreaux, m. pl.; côtes, f. pl.
Berlinerblaat, n. bleu de Berlin, de Prusse, m.
Bernhardinermunk, m. Bernardin, m.; -nonne, f. -ine, f.
Bernsteen, c. ambre jaune, succin, carabé, m.
Beroe, v. n. demeurer; – paa noget, tenir à qc., dépendre de.
Berolige, v. a. tranquilliser, calmer, apaiser; rassurer.
Beroligelse, c. tranquillité, consolation, f.
Beruse, v. a. enivrer, soûler; – sig, s'enivrer.
Berusende, a. enivrant, fumeux.
Beruset, a. ivre, soûl.
Berygte, v. a. décréditer, faire perdre sa réputation.
Berygtet, a. fameux, décrié, malfamé.
Beryl, c. aigue-marine, f.; béril, béryle, m.
Berømme, v. a. louer, célébrer.
Berømmelig, a. glorieux, digne de gloire, louable.

Berømmelse, c. louange; recommandation, f.
Berømt, a. célèbre, renommé, fameux, illustre; **giøre sig** –, se signaler, se faire un nom.
Berøre, v. a. toucher, tâter; faire mention; concerner. [m.
Berørelse, c. attouchement; contact,
Berøve, v. a. voler q.; priver q. de qc., ôter, dépouiller; piller (une église). [ment; vol; pillage, m.
Berøvelse, c. privation, f.; dépouille-
Besaae, v. a. ensemencer; * parsemer.
Besaaening, c. ensemencement, m.
Besagle, v. a. baver sur qc.
Besanmast, c. T. mât d'artimon, mât de fougue, m.
Besanseil, n. T. trinquette, f.
Besat, a. bordé; garni; possédé, démoniaque.
Besee, v. a. voir, regarder, considérer.
Besegle, v. a. sceller, cacheter.
Beseile, v. a. naviguer sur.
Beseiling, c. navigation, f. [dompter.
Beseire, v. a. vaincre; * surmonter,
Besidde, v. a. posséder, tenir, avoir.
Besiddelse, c. possession, f.; **tage i** –, prendre possession.
Besidder, m. possesseur; détenteur, m.
Besigte, v. a. voir, visiter, faire l'inspection.
Besigtelse, c. vue, visite, inspection, f.
Besinde sig, v. r. se souvenir, se rappeler; se reconnaître, reprendre ses sens; rêver pour se souvenir de qc.; délibérer, penser.
Besindig, a. prudent, circonspect.
Besjæle, v. a. animer, vivifier, * ranimer. [der; blesser.
Beskadige, v. a. endommager, dégra-
Beskadigelse, c. dommage, m.; blessure; dégradation, f.
Beskaffen, a. fait, conditionné, disposé.
Beskaffenhed, c. état, m.; disposition; qualité; propriété; circonstance, f.
Besked, c. réponse; sentence, décision, f.; **giøre** –, faire raison; **vide** –, avoir connaissance; savoir (les êtres d'une maison).

Beskeden, a. discret, modeste.
Beskedenhed, c. discrétion, modestie, f.
Beskeler, m. étalon, m.
Beskide, v. a. fa. embrener.
Beskidt, a. embrené; sali, sale.
Beskienke, v. a. régaler, gratifier; eni-
Beskienket, a. ivre, enivré, gris. [vrer.
Beskierme, v. a. défendre, mettre à l'abri, protéger.
Beskiermelse, c. protection, défense, f.
Beskiermer, m. protecteur, m.
Beskikke, v. a. ordonner, disposer; nommer, désigner; commettre.
Beskinne, v. a. éclairer.
Beskiære, Beskære, v. a. couper, trancher; rogner (les monnaies, le papier etc.); tailler (les arbres); tondre (une haie); châtrer (les ruches).
Beskiæring, c. coupe, taille, f.; don, présent, m.
Beskrive, v. a. écrire, décrire; dépeindre; définir, exprimer.
Beskrivelse, c. description; relation, f.; signalement (d'un fugitif), m.
Beskue, v. a. voir, regarder; contem-
Beskuelig, a. contemplatif. [pler.
Beskuelse, c. inspection; vue; contemplation, f. [mitrailler.
Beskyde, v. a. canonner, bombarder,
Beskygge, v. a. ombrager.
Beskylde, v. a. accuser, imputer, incriminer, n. c. [f.
Beskyldning, c. accusation, imputation,
Beskytte, v. a. protéger, défendre, mettre à couvert.
Beskyttelse, c. protection, défense, f.
Beskytter, m. défenseur, protecteur, m.
Beskæftige, v. a. occuper; – **sig**, s'occuper à qc.
Beskæftigelse, c. occupation, f.
Beskæmme, v. a. déshonorer, couvrir d'infamie; prostituer.
Beskæmmelse, c. honte, infamation, f.; affront, outrage, m.
Beslaae, v. a. ferrer; embattre; garnir de qc.; ferrer; serrer (les voiles).
Beslag, n. ferrure; fiche, f.; arrêt, m.; **lægge** – **paa**, faire arrêt sur qc.; se saisir de qc.

Beslagen, a. ferré, garni, tendu, drapé.
Beslagline, c. T. garcette, f.; commandes, f. pl.
Beslutning, c. délibération, conclusion, fin, résolution, f.; parti; arrêté, arrêt, jugement, m.; tage en —, prendre un parti.
Beslutte, v. a. finir, terminer, conclure; résoudre, déterminer, arrêter; se proposer, délibérer; décerner; — sig til, se déterminer à, prendre le parti (de).
Beslægtet, a. apparenté, allié, parent; nær —, proche parent.
Beslægtning, c. parenté, affinité, alliance; * conformité, analogie, f.
Besmitte, v. a. tacher, salir, souiller; infecter. [fection, f.
Besmittelse, c. souillure, tache; in-
Besmudse, v. a. s. Besmitte.
Besmurt, a. graissé, engraissé, sale.
Besmykke, v. a. pallier, colorer, déguiser, voiler.
Besmykkelse, c. déguisement, m.; palliation; excuse, couleur, f.
Besmøre, v. a. graisser; salir; barbouiller (du papier). [croire.
Besnakke, v. a. persuader, faire ac-
Besnee, v. a. couvrir de neige.
Besnitte, v. a. couper, tailler, émonder.
Besnære, v. a. empêtrer; attraper dans les filets. [doyer.
Besolde, v. a. gager, stipendier, sou-
Besoldning, c. salaire, appointement, m.; gages, m. pl.; traitement, m.; solde, paye, f. [l'engrosser.
Besove, v. a. coucher avec une fille,
Bespare, v. a. ménager, épargner.
Besparelse, Besparning, c. épargne, f.
Bespeide, v. a. espionner, épier, guetter.
Bespise, v. a. nourrir, donner à manger, traiter.
Bespiisning, c. traitement, m.
Bespotte, v. a. & n. railler, se moquer de q.; blasphémer. [toire.
Bespottelig, a. moqueur; blasphéma-
Bespottelse, c. moquerie, raillerie, f.; blasphème, m.
Bespringe, v. a. sauter dessus; saillir couvrir; s. Bedække.
Besprænge, v. a. asperger, arroser.
Besprængelse, Besprængning, c. aspersion, f. arrosement, m.
Besprøite, v. a. arroser, faire rejaillir.
Bespye, v. a. vomir sur qc.
Bespytte, v. a. cracher sur qc.
Bespænde, v. a. atteler; monter (un instrument); environner, entourer, cerner; serrer, presser.
Bespørge sig, v. r. s'enquérir, s'informer; consulter q.
Bestaae, v. n. consister (en, dans); se composer, être composé (de); subsister, durer; être valable; — vel ell. ilde, se tirer bien ou mal d'affaire, s'acquitter bien ou mal de qc.; résister; — paa noget, persister, demeurer ferme (dans...).
Bestalling, c. Bestallingsbrev, n. provisions, f. pl.; patente, f.; brevet, m.; lettres d'appointement, f.
Bestand, n. durée, consistance, f.
Bestanddeel, c. partie composante, f.; ingrédient, principe, m.
Bestandig, a. ferme, constant, persévérant, stable; continuel, perpétuel. — ad. toujours, perpétuellement.
Bestandighed, c. constance; stabilité; persévérance, f.
Bestemme, v. a. désigner, marquer; destiner; constituer; déterminer, fixer; définir, décider.
Bestemmelse, c. destination, désignation, détermination, fixation, f.; dessein, m.; résolution, f.; T. définition, f.
Bestemt, a. désigné; destiné; précis; déterminé; fixé; défini.
Bestige, v. a. monter; escalader.
Bestigelse, c. escalade, f.
Bestik, n. étui (aux couteaux etc.); T. pointage, point du pilote, m.
Bestikke, v. a. coudre, piquer; garnir de qc.; T. tranchefiler; fig. corrompre.
Bestikkelig, a. corruptible. [pre.
Bestikkelse, c. * corruption, f.
Bestille, v. a. faire, agir; donner ou marquer un rendez-vous à q.; mander q., faire venir q., constituer q.,

commettre q. pour qc., commander qc. à q.; arrêter une place, la poste; bestilt Arbeide, besogne de commande. [occupation, affaire, f.
Bestilling, c. charge, f.; emploi, m.;
Bestiæle, v. a. voler, dérober.
Bestorme, v. a. donner l'assaut, assaillir. [jeter des rayons sur.
Bestraale, v. a. éclairer de ses rayons,
Bestride, v. a. combattre, attaquer; contester; suffire, fournir.
Bestryge, v. a. enduire de qc., frotter de qc.; graisser; ensimer; oindre; T. flanquer, battre par enfilade.
Bestræbe sig, v. r. s'efforcer, tâcher; aspirer à qc.
Bestræbelse, c. effort, m.
Bestrøe, v. a. jeter, répandre dessus; parsemer; sabler, poudrer (un écrit).
Bestyre, v. a. diriger, gouverner; pourvoir à qc.
Bestyrelse, c. gouvernement, m.; direction; gestion, f.
Bestyrer, m. gouverneur; directeur, m.
Bestyrke, v. a. confirmer; fortifier, affermir. [missement, m.
Bestyrkelse, c. confirmation, f. affer-
Bestyrtelse, c. consternation, f.; saisissement, m.
Bestyrtet, a. consterné, effaré; giøre –, consterner, effarer. [ler.
Bestænke, v. a. asperger, arroser, mouil-
Bestænkelse, Bestænkning, c. aspersion, f. arrosement, m.
Besudle, v. a. salir, souiller. s. Besmøre.
Besvangre, v. a. engrosser; * imprégner. [imprégnation, f.
Besvangrelse, c. action d'engrosser;
Besvare, v. a. répondre, faire réponse à.
Besvarelse, c. réponse; repartie, f.
Besvige, v. a. frauder, frustrer, tromper.
Besvime, v. n. s'évanouir, se pâmer.
Besvimelse, c. défaillance, f. évanouissement, m. [à q., s'apparenter.
Besvogre sig, v. r. s'allier par mariage
Besvær, n. peine, fatigue, gêne, incommodité, charge, f.
Besvære, v. a. charger, incommoder, gêner, être à charge; – sig, v. r. se plaindre de qc.
Besværge, v. a. jurer, affirmer par serment; conjurer; exorciser; supplier. [tion, f.; exorcisme, m.
Besværgelse, c. conjuration, adjura-
Besværing, c. peine, f.; travail, m.; gêne, fatigue, incommodité, f.; mal; grief, m.; doléance, plainte; charge, f.; impôt, m.
Besværlig, a. onéreux, à charge; accablant, gênant, incommode; pénible, importun. [fatigue, difficulté, f.
Besværlighed, c. incommodité, peine,
Besynderlig, a. & ad. particulier, singulier; étrange.
Besynderlighed, c. singularité, f.; manière, chose étrange; i –, ad. particulièrement, principalement.
Besynge, v. a. chanter, célébrer.
Besætning, c. action de mettre, de border etc. f.; bord; bordé, m.; bordure, garniture; garnison, f.; équipage; outils et bétail, m. (inventaire, m.).
Besætte, v. a. mettre, placer, poser sur . . .; occuper; garder; border, garnir; remplir (une charge); peupler, empoisonner (un étang).
Besøg, n. visite; fréquentation, f.; monde, m.
Besøge, v. a. visiter; rendre visite; aller voir, venir voir; fréquenter.
Besørge, v. a. pourvoir à qc.; soigner qc.; prendre soin de qc. [mission, f.
Besørgelse, c. soin, m.; soins, pl.; com-
Betage, v. a. prendre, ôter, empêcher, retrancher, priver de qc.; accabler, serrer, étouffer.
Betagen, a. incommodé; gêné; entrepris; accablé, serré; assourdi, engourdi; paralysé. [grâces.
Betakke sig, v. r. remercier, rendre
Betale, v. a. payer, satisfaire, acquitter.
Betaler, m. payeur, m.
Betaling, c. payement, m.
Betalingstermin, c. terme du payement, m. [duire.
Betee sig, v. r. se comporter, se con-

Betegne, v. a. marquer; désigner, dénoter. [signalement, m.
Betegnelse, c. dénotation, marque, f.;
Betel, Beitel, c. cale, estampe, f.
Betids, ad. de bonne heure, à temps.
Betiene, v. a. servir, administrer; – sig (af), v. r. se servir, profiter de qc.
Betiening, c. service; emploi, office, m.; charge, fonction, f.
Betient, m. officier; domestique, laquais, valet; employé, fonctionnaire, m. [re.
Betimelig, ad. à temps, de bonne heu-
Betinge, v. a. réserver, stipuler; excepter; accorder, convenir du prix; – sig, se réserver qc.
Betingelse, c. condition; réservation, f.; med den –, sous la réserve, sauf à .... [fier de.
Betitle, v. a. titrer, intituler, quali-
Betle, v. a. mendier, demander l'aumone; s. Tigge.
Betler, c. mendiant, gueux, m.
Betleri, n. gueuserie, f.; s. Tiggeri.
Betragte, v. a. voir, regarder, contempler; considérer, méditer, réfléchir.
Betragtning, c. contemplation, considération; méditation, réflexion; vue, f.; regard, m.; i – af, vu que, attendu que, en regard de.
Betroe, v. a. confier, fier, remettre; betroet Gods, consignation, f.
Betroelse, c. mise en dépôt, consignation, f.; dépôt, m.
Betrygge, v. a. assurer, garantir.
Betryggelse, c. sûreté, assurance; sécurité, f.
Betryk, n. embarras, m. perplexité, f.
Betræde, v. a. marcher, mettre le pied sur; entrer; – Prækestolen, monter en chaire; – een i en Gierning, attraper, surprendre q.
Betræffe, v. a. concerner, regarder.
Betræffende, ad. touchant, quant à.
Betræk, n. tapisserie; tenture, f. – Betrækpapir, n. papier à tapisserie, m.
Betrække, v. a. tapisser; mettre par dessus; couvrir, garnir de . . ; monter (un instrument).
Betrækning, c. action de garnir etc.; garniture, tapisserie, f.
Betrængt, a. pressé, affligé, tourmenté.
Betuttet, a. troublé, consterné.
Betvinge, v. a. vaincre, assujettir.
Betvinger, m. vainqueur, dompteur, m.
Betvivle, v. a. révoquer en doute, douter de.
Betyde, v. a. & n. donner à entendre, déclarer, expliquer; signifier, marquer, vouloir dire; désigner, présager, être un signe; det har meget at –, c'est une chose de conséquence.
Betydelig, a. considérable, important, distingué. [quence, f.
Betydenhed, c. importance, consé-
Betydning, c. signification, f.; sens, m.; acception (d'un mot), f.
Betynge, v. a. charger, appésantir,
Betænde, v. enflammer. [accabler.
Betændelse, c. inflammation, f.
Betænke, v. a. penser, considérer; examiner, réfléchir, avoir égard; – sig, v. r. faire réflexion (sur); hésiter, délibérer; faire difficulté de, se faire scrupule de.
Betænkelig, a. délicat, mauvais, critique, dangereux. [pule, m.
Betænkelighed, c. difficulté, f.; scru-
Betænkning, c. pensée, délibération, réflexion, consultation, f.; avis; scrupule, doute, m.; tage i –, faire difficulté, douter. [considéré.
Betænksom, a. prudent, circonspect,
Betænksomhed, c. prévoyance, circonspection, délibération, f.
Beundre, v. a. admirer.
Beundrer, m. admirateur, m.
Beundring, c. admiration, f.
Beundringsværdig, a. admirable.
Bevaagen, a. favorable, affectionné; være –, favoriser.
Bevaagenhed, c. bienveillance; affection, f.; bonnes grâces, f. pl.
Bevandret, a. versé, exercé.
Bevant, a. accoutumé, familier, routiné (à). [ver, préserver.
Bevare, v. a. garder, garantir, conser-

Bevarelse, Bevaring, c. garde, conservation, f.
Bevendt, a. lidt, intet –, peu considérable, de nulle importance, de peu de valeur; lade det være – med, s'en tenir là.
Beverte, v. a. traiter, régaler.
Bevertning, c. accueil, traitement, régal, m.
Bevidne, v. a. attester, témoigner, assurer.
Bevidnelse, c. attestation, assurance, f.; témoignage, m.
Bevidst, a. connu; være sig –, se souvenir de qc.
Bevidsthed, c. connaissance; conscience, f.
Bevidstløs, a. sans connaissance.
Beviis, n. preuve, démonstration; attestation, f.; certificat, m.; føre –, faire preuve.
Beviisførelse, c. argumentation, f.
Beviisgrund, c. raison, f. argument, m.
Beviislig, a. probable, démonstrable; attesté.
Beviisning, c. témoignage, m.; démonstration, preuve, f.
Bevilge, v. a. accorder; octroyer; concéder; consentir.
Bevilgning, c. consentement, m.; concession, f.; octroi, brévet, m.; dispense, f.
Bevinde, v. a. entortiller, lier tout autour.
Bevise, v. a. prouver; montrer, démontrer.
Bevogte, v. a. garder, veiller.
Bevogtelse, c. garde, veille, f.
Bevoxe, v. n. se couvrir d'herbe, de poil etc.
Bevæbne, v. a. armer, munir d'armes.
Bevæbning, c. armement, m.
Bevæge, v. a. mouvoir, remuer; agiter; * mouvoir, exciter; porter, déterminer; émouvoir, attendrir, toucher.
Bevægelig, a. mobile; mobilier; touchant.
Bevægelse, c. mouvement; exercice, m.; émotion; agitation, f.
Bevæggrund, c. motif, m. raison, f.
Beære, v. a. faire l'honneur, honorer q. de qc.
Bibegreb, n. idée accessoire, f.
Bibel, c. Bible, écriture sainte, f.
Bibelfast, a. versé, imperturbable dans la bible.
Bibelmæssig, a. conforme à l'écriture
Bibelsk, a. de la bible.
Bibliothek, n. bibliothèque, f.
Bibliothekar, m. bibliothécaire, m.
Bibringe, v. a. appliquer, porter (un coup); * apprendre, enseigner qc. à q.
Bibygning, c. aile, f.; pavillon; bâtiment voisin, appentis, m.
Bid, c. morceau, m. bouchée, f.
Bid, n. morsure, f.
Bide, v. a. mordre; mâcher; piquer; démanger; (– itu) casser avec les dents.
Bidende, a. mordant; * mordicant, piquant, cuisant.
Bidør, c. porte à côté d'une autre; fausse porte, f.
Bidrag, n. contribution, aide; part, quote-part, f.; secours; supplément, m.; pièce rélative à, f.
Bidrage, v. a. contribuer, fournir à qc.
Bidsel, n. mors, frein, m.; bride, f.
Bidsk, c. hargneux, mordant.
Bidskhed, c. mordacité, f.
Bie, Bi, c. abeille, mouche à miel, f.
Bie, v. n. attendre.
Bieavl, c. éducation des abeilles, f.
Bieffe, Biæffe, v. n. glapir, japper.
Biehuus, n. maison destinée pour les ruches, f.
Biekage, c. gaufre, f.; rayon de miel, m.
Biekube, c. panier, m. ruche, f.
Bielde, Biælde, c. sonnette, f. grelot, m.
Bieldetøi, n. sonnettes, f. pl.; harnais à grelots, m.
Bielke, Biælke, c. poutre, solive, f.; fléau (d'une balance); branche (d'un trébuchet), f.
Bielkehoved, n. tablette, f. architrave, m.
Bielkeværk, n. charpente, f. entablement, m.
Bierfidler, m. ménétrier, m.
Bierg, n. mont, m. montagne, f.
Biergaas, c. croupe, f.
Biergboer, m. montagnard, m.
Biergbrug, n. -drift, c. exploitation des mines; minéralogie, f.

Bierge, v. a. sauver, mettre en sûreté; cacher.
Biergegn, c. région montagneuse, f.
Biergelon, c. droit de sauvetage.
Biergfæstning, c. place forte située sur une montagne, f.
Biergfedt, n. suif fossile, m.
Biergfolk, pl. mineurs; montagnards, m. pl. [montagneux.
Biergfuld, Biergrig, a. montueux,
Bierghauptmand, m. intendant des mines, m.
Biergkiæde, c. chaîne de montagnes, f.
Biergkloft, c. précipice, gouffre, m.
Bierguing, c. T. sauvetage, m.
Biergværk, n. mine, minière, f.
Biergvæsen, n. mines, f. pl.; métallurgie, f.
Biestade, n. Biestok, c. ruche, f.
Biestik, n. piqûre d'une abeille, f.
Biesværm, c. essaim, m.
Bieviser, Biedronning, f. reine, mère abeille, f.
Bifald, n. consentement, m.; approbation, f.; suffrage, applaudissement, m. [agréer, avoir pour agréable.
Bifalde, v. n. approuver, consentir,
Bifaldende, a. approbatif.
Bihensigt, c. vue secondaire, f.
Bilag, Bilæg, n. lettre ou pièce ajoutée; incluse, f. [riage, f. pl.
Bilager, n. noces, cérémonies du ma-
Bilde, v. a. former; – ind, – een noget ind, faire accroire qc. à q., en donner à garder à q.; – sig ind, s'imaginer, présumer, croire; s'en faire accroire, se donner des airs.
Billard, -spil, -huus, n. billard, m.
Billardhul, n. blouse, f.
Billardkugle, c. bille, f.
Billardstok, c. queue; masse, f.
Billed, n. image, f.; tableau, portrait, m.; idée, f.
Billedbog, c. livre plein de figures, m.
Billedgalleri, n. galerie de tableaux, f.
Billedhandler, m. marchand d'images, imager, brocanteur, m. [m.
Billedhugger, m. sculpteur, statuaire,
Billedhuggerarbeide, n. sculpture, f.; – paa Bygninger, mannequinage, m.
Billedhuggerkunst, c. sculpture, statuaire, f.
Billedlig, a. graphique; figuré.
Billedramme, c. bordure, f. cadre, m.
Billedskrift, c. hiéroglyphe, m.
Billedstøtte, c. statue; colonne statuaire, f. [honnête.
Billig, a. équitable, juste, raisonnable,
Billige, v. a. approuver, agréer, avoir pour agréable.
Billighed, c. équité, f. [m.
Billing, Bidling, c. fa. petit morceau,
Billion, c. billion, m.
Bilægge, v. a. ajouter, joindre; (– en Sag) accommoder une affaire, ajuster un différend.
Bilæggerovn, c. poêle, m.
Bimaane, c. parasélène, f.
Bimpel, c. baril, m.
Binavn, n. surnom, m.
Bind, n. bande, f.; bandage, m.; ligature; écharpe, f.; bandeau, col, m.; reliure, f.; volume, tome, m.
Binde, v. a. lier; attacher; nouer; joindre; relier (des livres); * – sig til, s'attacher, s'astreindre à qc.
Bindehund, c. chien d'attache, m.
Bindeord, n. T. conjonction, f.
Bindestreg, c. tiret, m.
Binding, c. action de lier etc.; T. liaison, f.; rondeau, m.; soupente, f.
Bindingsværk, n. charpente, charpenterie, f.
Bindsel, n. bandage, m. ligature, f.
Bindsel, c. obstruction, constipation, f.
Bing, c. huche, f.
Bingelurt, c. mercuriale, f.
Biomstændighed, c. circonstance accessoire, f.; incident, m.
Biord, n. adjectif, m. épithète, f.
Biret, c. entremets, m.
Birk, n. juridiction, f. district, m.
Birk, c. bouleau, m.
Birkedommer, m. juge d'un district, juge chatelain, m.
Bisag, c. accessoire, m.; chose indifférente; épisode, f.
Bisidder, m. assesseur; échevin, m.

Bisskop, Bisp, m. évêque, m.; orangeade, f. (boisson).
Bisskoppelig, Bispelig, a. épiscopal.
Bislag, n. vestibule, abat-vent, m.
Bismer, c. peson; crochet, m.; romaine, f.
Bisol, c. parélie, f.
Bisp, s. **Bisskop.**
Bispedømme, n. évêché, m.
Bispegaard, c. **Bispesæde,** n. évêché, m.
Bispestav, c. crosse, f.
Bissekræmmer, m. colporteur, m.
Bistaae, v. a. assister, prêter assistance, secours.
Bistand, c. assistance, f. secours, m.
Bister, a. en colère, courroucé.
Bisterhed, c. colère, f. courroux, m.
Bisætte, v. a. déposer un corps mort, mettre dans la sépulture; – **Seil,** T. faire force de voiles.
Bitter, a. amer; * aigre, piquant.
Bitterhed, c. amertume; * aigreur; dureté, f.
Bittersalt, n. sel cathartique amer, m.
Bivaane, v. n. assister, être présent à qc.
Bivei, c. chemin détourné, chemin à côté d'un autre, m.
Bivogn, c. voiture extraordinaire, voiture de surcroit, f.
Biværelse, n. appartement voisin, m.; chambre à côté, f.
Biørn, c. ours, m. ourse, f.
Biørneskind, n. peau d'ours, f.
Biørnetrækker, m. meneur d'ours, m.
Blaa, a. bleu; azur.
Blaaagtig, a. bleuâtre; azurin.
Blaabær, n. airelle, baie de mirtille, f.
Blaalig, Blaaladen, a. bleuâtre, tirant sur le bleu.
Blaane, c. nuage, m.
Blaar, n. étoupe, f.
Blaargarn, n. fil d'étoupe, m.
Blaarlærred, n. toile d'étoupe, f.
Blaaslaget, a. bleu, livide, meurtri de coups.
Blaasteen, c. pierre bleue, f.; azur, m.
Blaa Stivelse, c. bleu d'empois, m.
Blaaøiet, a. qui a des yeux bleus.
Blad, n. feuille, f.; feuillet (d'un livre); ais (d'une table), m.; pelle (de l'aviron), f.
Blade, v. a. feuilleter; – **om,** tourner la feuille.
Bladguld, n. or en feuilles, or battu, m.
Bladluus, c. puceron, m.
Bladsølv, n. argent en feuilles, m.
Bladtobak, c. tabac en feuilles, m.
Blakket, a. baillet.
Blande, v. a. mêler, mélanger; mixtionner; brouiller, confondre; – **sig i,** se mêler de qc., se fourrer, s'ingérer (de, dans).
Blandet, a. mêlé, mélangé; allié; mixte.
Blanding, c. mélange, m.; mixtion; composition, f.; alliage (des métaux); bâtard, métis, m. **Blandinger,** mélanges (de littérature, etc.).
Blandkorn, n. méteil, m.
Blandt, prp. parmi, entre. s. **Iblandt.**
Blank, a. blanc, blanchi, clair, net, poli.
Blanke, v. a. blanchir, fourbir, nettoyer, polir; cirer (des bottes etc.).
Blanket, c. blanc, blanc-signe, m.
Blanksværte, c. cirage, m.; cirure, f. (noir, m.).
Blanskket, c. busc, m.
Blee, c. drap de lit, linceul, m.; braie, f.
Bleg, a. blême; pâle; **blive** –, pâlir, blêmir.
Bleg, Blegdam, Blegplads, c. blanchisserie, blancherie, f.
Blegagtig, Blegladen, a. blafard.
Blege, v. a. & n. blanchir.
Blegelon, c. blanchissage, m.
Blegemand, m. blanchisseur, m.
Bleghed, c. pâleur, f. blémissement, m.
Bleghvidt, n. céruse, f.
Blegn, c. pustule, f.; bouton, m.; élevure, f.
Blegne, v. n. pâlir.
Blegning, c. blanchissage, blanchiment, m.
Blende, Blænde, v. a. aveugler; éblouir; fig. fasciner.
Blendelse, Blending, c. éblouissement, m.; berlue, f.
Blender, Blænder, pl. T. blindes, f. pl.
Blendeværk, n. T. blindage, m.; * illusion, f.; prestige, m.
Blid, a. doux, benin, débonnaire
Blidemaaned, c. Février, m.
Blidhed, c. douceur, f.

Blik, n. fer-blanc, m.; tôle; lame, plaque, f. [lade, f.
Blik, n. regard, coup d'oeil, m.; oeil-
Blikfyr, Blinkfyr, n. faux-feux, m. pl.
Blikkenslager, m. ferblantier, m.
Blikpenge, c. bractéate, f.
Bliksaks, c. coupoir, m.; forces, cisailles, f. pl.
Blikstille, a. calme, bonace.
Bliktøi, n. ustensiles de ferblanc, m. pl.; quincaille, f.
Blind, a. aveugle; * faux, feint.
Blinde, v. a. aveugler; * éblouir.
Blinde, c. (Seil) civadière, f.
Blinde, Blindthen, ad. à yeux clos, à tâtons; * aveuglement.
Blindebuk, m. colin maillard, m.; cligne-musette, f.
Blindfødt, a. aveugle né. [m.
Blindhed, c. cécité, f. * aveuglement,
Blindlygte, c. lanterne sourde, f.
Blink, n. éclat, éclair, m.; coruscation, f.; coup d'oeil; clignotement, m.
Blinke, v. n. reluire, briller; flamboyer; — med Øinene, cligner, faire signe des yeux.
Blinken, c. clignotement, m.
Blinker, m. éclaireur, m.
Blis, c. chanfrein (des chevaux), m.; étoile, pelotte, f.
Blive, v. n. devenir; demeurer, rester, s'arrêter, séjourner; durer, subsister; — til, naître; — ved, continuer qc.; lade —, laisser, cesser.
Blivested, n. demeure assurée, f.; domicile, m.
Blod, n. sang, m.; * famille, race, f.
Blodaare, c. veine, f.
Blodbad, n. Blodsudgydelse, c. carnage, massacre, m. [furoncle, m.
Blodbyld, c. flegmon, charbon, clou,
Blodfarvet, a. sanguin.
Blodfinke, c. (Dompap) pivoine, m.
Blodflod, Blodløb, n. flux de sang, m.; hémorrhoïdes, f. pl.
Blodgang, c. dyssenterie, f.
Blodgierrig, a. sanguinaire, cruel.
Blodhund, c. braque, m.; * homme sanguinaire, m.

Blodhevn, c. vengeance qu'on tire d'un meurtre, f. [greux.
Blodig, a. sanglant, ensanglanté, sai-
Blodigle, c. sangsue, f.
Blodkar, n. pl. vaisseaux qui contiennent le sang, m. pl.; veines, f. pl.
Blodpis, n. pissement de sang, m.; hématurie, f.
Blodpølse, c. boudin, m.
Blodrig, a. sanguin.
Blodrød, a. rouge comme du sang.
Blodsforvandt, m. f. proche parent, m.; proche parente, f.
Blodsforvandtskab, n. consanguinité, f.
Blodsomløb, n. circulation du sang, f.
Blodskændersk, a. incestueux.
Blodskam, c. inceste, m.
Blodskyld, c. homicide, crime de meurtre, m. [m.
Blodspytning, c. crachement de sang.
Blodsteen, c. sanguine, hématite, f.
Blodstillende, a. styptique.
Blodstyrtning, c. hémorrhagie, f.
Blodsuer, m. vampire, m.; sangsue, mite, f. [nement, m.
Blodtørst, c. avidité de sang, f.; achar-
Blodtørstig, a. sanguinaire.
Blodvand, n. lymphe, sérosité, f.
Blodvidne, n. martyr, m.
Blok, c. billot, tronc; bloc, m.; cage, caisse (de poulie), poulie, f.
Blokdreier, m. poulieur, m.
Blokhuus, n. maison de troncs d'arbres, f.; fortin de madriers, m.; caisse (de poulie); cage (d'un moufle).
Blokere, v. a. bloquer, serrer.
Blokering, c. blocus, m.
Blokskib, n. échafaud pour le calfatage, m.
Blokskive, c. rouet d'une poulie, m.
Bloktræ, n. bois en billes, m.
Blokvogn, c. binard, éfourceau, m.
Blomkaal, c. chou-fleur, m.
Blomme, c. prune, f.; — i Æg, jaune d'oeuf, moyeu, m. [fl.
Blommemos, c. marmelade de prunes,
Blommet, a. façonné, ouvré, à fleurs.
Blommetræ, n. prunier, m. [rette, f.
Blomst, c. Blomster, n. fleur, f.; fleu-

Blomsterbed, n. carreau, parterre, compartiment, m.; planche, f.
Blomsterbæger, n. calice, périanthe, m.
Blomsterelsker, **-kiender**, m. fleuriste,
Blomsterflor, c. fleuraison, m. [m.
Blomstergartner, m. jardinier fleuriste, m.
Blomsterhandler, m. fleuriste, m.
Blomsterhave, c. jardin fleuriste, m.
Blomsterknop, c. bouton à fleurs, m.
Blomsterkost, c. bouquet, m.
Blomsterkrands, c. couronne de fleurs, guirlande, f.
Blomsterkurv, c. corbeille à fleurs, f.; T. panier de fleurs, m.
Blomsterløg, n. bulbe, f. oignon, m.
Blomstermaler, m. peintre fleuriste, m.
Blomsterpotte, c. pot à fleurs, m.
Blomsterrig, a. fleuri, couvert ou plein de fleurs.
Blomstertid, c. saison des fleurs, f.
Blomstre, v. n. fleurir; * être en crédit, être en vogue. [fleuri; *florissant.
Blomstrende, a. fleurissant, en fleur,
Blomstring, c. fleuraison, f.
Blonde, c. blonde, f.
Blondine, c. blondine, f.
Blot, a. nu, découvert; seul; simple; **give sig** —, donner prise sur soi. — ad. à decouvert, seulement, purement,
Blothed, c. nudité, f. [simplement.
Blotte, v. a. découvrir; * dénuer, priver; dépeupler.
Blottelse, c. dénuement, dépouillement, depeuplement, m.
Blottet, a. dénué; nu, dépouillé.
Bluelse, c. pudeur, rougeur, f.
Blues ved, v. n. avoir honte, rougir de qc. [mide.
Blufærdig, a. pudique, honteux, ti-
Blufærdighed, c. pudicité, pudeur, f.
Blund, n. sommeil léger; * assoupissement, m.
Blunde, v. n. sommeiller. [me, f.
Blus, n. flambeau, m.; torche; flam-
Blusse, v. n. flamber, flamboyer; s'enflammer, brûler.
Blusel, c. honte; partie génitale, f.
Bly, a. honteux, timide, qui a pudeur.

Bly, n. plomb, m.; af **Bly**, de plomb.
Blyant, n. molybdène; plombagine, f.
Blyantspen, c. crayon; porte-crayon,
Blyarbeider, m. plombier, m. [m.
Blyerts, **Blymalm**, c. mine de plomb,
Blyfarvet, a. de couleur de plomb. [f.
Blyglands, c. galène, f.
Blyglet, c. litharge, f.
Blyhvidt, **Bleghvidt**, n. céruse, f.
Blykolik, c. colique des plombiers, colique sèche, f.
Blykugle, c. balle de plomb, f.
Blylod, n. **Blyvægt**, c. plomb, m.; sonde, f.
Blysnor, c. ligne de sonde perpendiculaire, f.; plomb, chas, m.; (**Vaterpas**) niveau, m.
Blystøber, m. plombier, m.
Blystøberi, n. plomberie, f.
Blysukker, n. sucre de saturne, m.
Blytag, n. toit de plomb, m.
Blytækker, m. couvreur en plomb, m.
Blæde, v. a. effeuiller.
Blæk, n. encre, f. • [m.
Blækhorn, n. encrier; cornet à encre,
Blækplet, c. tache d'encre, f.; pâté, m.
Blækskrin, n. étudiole, m.
Blæksprutte, c. (**Fisk**), sèche, f.
Blænde, s. **Blende**.
Blære, c. vessie; ampoule; bulle, petite boule d'eau, f.
Blæresteen, c. calcul, m.; gravelle, f.
Blæse, v. n. & a. souffler; jouer, sonner (d'un instrument à vent); **det blæser**, il fait du vent.
Blæsebælg, c. soufflet, m. [m.
Blæseinstrument, n. instrument à vent,
Blæserør, n. sarbacane, f.; T. chalumeau, m.; fêle, f.
Blæst, c. vent, souffle, m. [tendre.
Blød, a. mou, mol, mollet, douillet,
Blød, c. trempis, m. **lægge i** —, tremper, infuser, abreuver, mouiller, rouir.
Blødagtig, a. mollet, mollasse, efféminé, faible.
Bløde, v. a. tremper, mouiller, mollifier, amollir par le moyen d'un liquide.
Bløde, v. n. saigner. [etc.
Blødelse, **Blødning**, c. trempement,

Bløden, Blødning, c. saignement, m.
Blødgiøre, v. a. amollir; détremper; attendrir.
Blødgiørende, a. émollient; - Omslag, cataplasme, m.
Blødhed, c. mollesse, tendreté; délicatesse, f.
Blødhiertet, a. sensible, tendre.
Blødkogt, Blødsøden, a. cuit, mou; - Æg, oeufs mollets, à la coque.
Blødmundet, a. (om Heste) qui a la bouche tendre.
Blødt, ad. mollement, tendrement.
Bo, c. domicile, m.; demeure; maison, f.
Bo, n. bien, m.; masse, f.; meubles, m. pl.; succession, f.; héritage, m.
Boble, c. bulle, petite boule d'eau, f.; bouillon, m.
Boble, v. n. bouillir, bouillonner.
Bod, c. boutique, f.
Bod, c. pénitence, f.; répentir, m.; amende, f.
Bødreng, Bodsvend, c. garçon de boutique, m.
Bodfærdig, a. pénitent.
Bodfærdighed, c. pénitence, f.
Bodmeri, n. T. bomerie, f.
Bodsdag, c. jour de pénitence, m.
Bodspsalme, c. un des pseaumes pénitentiaux.
Bodssang, c. cantique de pénitence, m.
Boe, v. n. loger; demeurer, résider, habiter.
Boel, Bol, n. bien ou terre d'un paysan, f.; bien taillable, m.
Boelsmand, m. manant (qui possède un ou plusieurs arpens de terre), m.
Boende, a. demeurant, logé, domicilié.
Bog, c. livre; (lille -) livret, m.; en - Papir, une main de papier, f.; en - Guld, un quarteron d'or.
Bog, Bogolden, c. faine, f.
Bogbeslag, n. fermoir, m.
Bogbinder, m. relieur, m.
Bogelsker, m. bibliophile, m.
Bogfinke, c. pinson, m.
Bogguld, n. or d'applique, m.
Boghandel, c. librairie, f.; commerce de livres, m.
Boghandler, m. libraire, m.
Boghøker, m. colporteur, bouquiniste, m.
Bogholder, m. comptoiriste, teneur de livres, m.
Bogholderi, n. tenue de livres, f.; art de tenir les livres, m.
Boghvede, c. bled sarrasin, m.
Boglade, c. librairie, f.; magasin de livres, m.
Bogorm, c. gerce, f.; *fa. homme fort attaché aux livres.
Bogreol, Boghylde, c. rayon, m.; tablette, f.; tablettes, f. pl.
Bogsamling, Bogsal, c. bibliothèque, f.
Bogskab, n. armoire aux livres, f.
Bogspryd, Bougspryd, n. beaupré, m.
Bogsprydseil, n. T. civadière, f.
Bogstav, n. lettre, f. caractère, m.
Bogstavelig, a. littéral. - ad. littéralement, à la lettre, au pied de la lettre, à la rigueur.
Bogstavere, (stave), v. a. épeler.
Bogstol, c. (Læsepult) pupitre, m.
Bogtrykker, m. imprimeur, m.
Bogtrykkeri, n. imprimerie, f.
Bogtrykkerkunst, c. typographie, f.
Bogtrykkerstok, c. vignette, f.; cul-de-lampe; fleuron, m
Bogtrykkersvend, m. compagnon imprimeur; barrier; pressier, m.
Bogtyv, m. plagiaire, m.
Bohave, n. meubles, m. pl.; bien, m.
Boie, c. bouée; amarque, f.
Boiereeb, n. orin, m.
Bokar, (Mytke), c. asprelle; prêle, f.
Bold, a. brave, vaillant.
Bold, c. balle, paume, f.; éteuf; ballon, m.; pelote, f.; spille -, jouer à la paume, ballotter.
Boldhuus, n. jeu de paume, tripot, m.
Boldspil, n. paume, f.; jeu de paume, m.
Boldtræ, n. raquette, f.; bâton, m.
Bole, v. n. faire l'amour, faire le galant; muguetter.
Boler, m. galant; concubinaire, m.
Boleri, n. galanterie, coquetterie; amourette, f.
Bolerske, f. coquette, fille galante, f.
Bolig, c. logement; domicile, m.;

habitation, demeure, f.
Bolle, c. bol, m.; terrine; (**Kiød** –, **Meel** –) boulette, boule de pâte, f.
Bollen, **Bullen**, a. enflé, gonflé.
Bollenhed, **Bullenskab**, c. abcès, ulcère, apostème, m.
Bolne, **Bulne**, **Buldne**, v. n. s'enfler, se gonfler; suppurer; s'ulcérer, bouffir.
Bolning, **Buldning**, c. tumeur, ulcération, enflure, f.; ulcère; enflement, m.; suppuration, f.
Bolt, c. boulon, goujon, m.; – **og Jern**, fers, m.
Bolus, c. terre sigillée, f.; bol, m.
Bolværk, n. bastion, m.
Bom, c. barrière; barre, f.; (**Kareet** –) brancard, m.; (**Sadel** –) arçon, m.
Bombardeerskib, n. bombarde, f.
Bombardere, v. a. bombarder.
Bombarderer, m. bombardier, m.
Bombardering, c. bombardement, m.
Bombe, c. bombe, f.
Bombemørser, c. bombarde, f.
Bommersi, n. bombasin, m.
Bommert, c. bévue, faute, f.
Bomolie, c. huile d'olives, f.
Bomre, v. n. faire une faute.
Bomskole, c. pépinière, f.
Bomuld, c. coton, m.; **af** –, de coton.
Bomuldsgarn, n. fil de coton, coton filé, m.
Bomuldspinderi, n. filature de coton, f.
Bomuldstræ, n. cotonnier, m.
Bomuldstøi, n. toile ou étoffe de coton, cotonnine, cotonnade, f.
Bomvox, n. emplâtre d'ente, mastic à enter, m.
Bomærke, n. marque, f.
Bonde, m. paysan, villageois; manant; laboureur, cultivateur; T. pion (aux échecs); valet (aux cartes); * fig. rustre, lourdaud, m.
Bondeagtig, a. paysan, rustique; * grossier.
Bondedands, c. branle, m. olivettes, f. pl.
Bondedragt, c. mise villageoise, f.; costume rustique; habillement de paysan, m.
Bondedreng, c. fils d'un paysan, jeune paysan; * rustaud, m.
Bondegaard, c. terre de paysan; maison d'un paysan, f.
Bondehest, c. cheval de labour, m.
Bondehund, c. mâtin, m.
Bondehuus, n. cabane, chaumière, f.
Bondehuusholdning, c. ménage de campagne, m.
Bondekarl, m. valet de manant; jeune paysan, m.
Bondekiole, c. sarrau, m. souquenille, f.
Bondekone, f. femme d'un paysan; paysanne, f.
Bondekro, n. guinguette, f.; cabaret de village, m.
Bondepige, f. jeune paysanne, villageoise, f.
Bonderose, c. pivoine; alcée rose, f.
Bondesprog, n. patois, m.
Bondestand, c. état de paysan, m.: paysans, m. pl.
Bondestolthed, c. orgueil rustique, m.
Bondeviis, c. manière de paysan; rusticité, f.; **paa** –, à la paysanne, rustiquement.
Bondevise, c. vilanelle, f.
Bondevogn, c. chariot de paysan, m.
Bone, v. a. cirer, polir, brunir, frotter avec de la cire.
Boneklud, c. frottoir, m.
Boning, c. cirage, m.
Bopæl, c. demeure, f. domicile, m.
Borax, c. chrysocolle, f.
Bord, n. table, f.; **give frit** –, donner sa table à q.
Bord, n. ais, m. planche, f.
Bord, c. bord (d'un vaisseau), m.; **om** –, à bord, à son bord, sur son bord; **gaae om** –, s'embarquer; **over** –, hors du vaisseau, à la mer; **kaste over** –, faire le jet (des marchandises).
Bord, **Bordt**, **Borde**, c. bord, bordé, m.; bordure, f.; galon, m.
Bordblad, n. ais ou dessus de la table, m.
Bordbøn, c. bénédicité, m.; grâces, f. pl.; prière avant ou après le repas, f.
Bordduq, c. **Bordklæde**, n. couverture, nappe, f.; tapis de table, m.
Bordklædning, c. T. bordage, m.
Bordkrands, c. garde-nappe, m.
Bordtæppe, n. tapis de table, m.
Bordven, m. ami de bouteille, ami de table, m.
Bordviin, c. vin de table, m.
Bordtøi, n. vaisselle (de table), f.;

linge de table; service, m.
Borddel, n. bière ordinaire, f.
Bore, v. a. forer, trouer, percer.
Bore, Bor, n. foret, perçoir, vilebrequin, m.; tarière, f.; lacerct, m.
Borehul, n. forure, f.
Boresmed, m. vrillier, m.
Borespids, c. mèche de vilebrequin, f.
Borg, c. château, fort, m.
Borg, c. credit, prêt; emprunt, m.; T. contre-point, m.; paa –, à crédit.
Borge, v. a. prendre à crédit; faire crédit; emprunter; – for, cautionner, garantir qc., répondre de qc.
Borgemester, m. bourgemestre, maire, consul, m.
Borgen, c. garant, m.; caution, f., gaae i –, garantir, cautionner.
Borger, m. bourgeois; citoyen; citadin, m. [me, m.
Borgerdyd, c. vertu civique, f.; civis-
Borgered, c. serment de bourgeoisie; serment civique, m. [lier, f.
Borgerhuus, n. maison d'un particu-
Borgerkone, f. femme d'un bourgeois; bourgeoise; roturière, f.
Borgerkrig, c. guerre civile, f.
Borgerlig, a. bourgeois; n. c. civique; roturier; civil.
Borgerpige, f. fille bourgeoise, f.
Borgerret, c. bourgeoisie, droit de bourgeoisie, droit de citoyen; indigé-
Borgersind, n. civisme, m. [nat, m.
Borgerskab, n. bourgeoisie, f.
Borgerskole, c. école urbaine; école secondaire, f. [le tiers état.
Borgerstand, c. bourgeoisie; roture, f.;
Borgervagt, c. garde bourgeoise, garde nationale, f.
Borgerven, m. ami du peuple, m.
Borggreve, m. burgrave, m.
Bort, ad. loin, arrière, de là; gaae –, s'en aller; bort! retirez-vous! en arrière! ôtez vous de là! gare! loin de moi! [ger.
Bortæde, v. a. manger, dévorer, ron-
Bortbytte, v. a. changer, échanger.
Bortdøe, v. n. mourir.
Bortdrive, v. a. chasser; repousser.
Bortdunste, v. n. s'éventer, évaporer.
Borte, ad. absent, parti; perdu; være –, n'y être plus, être absent; blive –, ne plus revenir.
Bortfalde, v. n. tomber; * cesser, n'avoir plus lieu, être omis.
Bortfjerne, v. a. éloigner. [lime.
Bortfile, v. a. ôter, emporter avec la
Bortflye, v. n. s'enfuir.
Bortflytte, v. a. déplacer, placer de côté. – v. n. quitter un endroit; changer de lieu, partir.
Bortflyve, v. n. s'envoler.
Bortforpagte, v. a. affermer.
Bortfæste, v. a. affermer, donner à ferme; – sig, se louer, se mettre en condition. [transporter.
Bortføre, v. a. emmener, enlever,
Bortgaae, v. n. s'en aller.
Bortgang, c. départ; * décès, m.
Bortgifte, v. a. marier; bien placer sa fille. [se défaire de qc.
Bortgive, v. a. donner, quitter qc.,
Bortglide, v. n. glisser; se passer, s'écouler. [porte, pousser.
Bortjage, v. a. chasser; mettre à la
Bortkalde, v. a. appeler q. pour le faire sortir; rappeler.
Bortkaste, v. a. rejeter, rebuter; écarter (au jeu); – sig, v. r. s'avilir, se prostituer.
Bortkiøre, v. a. emporter par charroi. – v. n. s'en aller en voiture.
Bortkomme, v. n. se perdre, s'égarer; échapper.
Bortkradse, v. a. ôter en grattant.
Bortkyse, v. a. effaroucher, étranger; [épouvanter.
Bortlaane, v. a. prêter.
Bortlede, v. a. f. Aflede.
Bortleie, v. a. louer, donner à louage.
Bortliggende, a. éloigné, distant.
Bortliste, v. a. gripper; – sig, v. n. s'éclipser, se dérober. [promesse.
Bortlove, v. a. promettre, donner
Bortløbe, v. n. s'enfuir, échapper; s'en aller; déserter.
Bortpuste, v. a. emporter en soufflant.
Bortraadne, v. n. se perdre par pourriture.

Bortrane, v. a. ravir, voler, enlever.
Bortreise, v. n. partir.
Bortreise, c. départ, m. sortie, f.
Bortrinde, v. n. s'écouler; se passer.
Bortrive, v. a. arracher; enlever emporter.
Bortrydde, v. a. f Bortremme.
Bortremme, v. a. ôter, débarrasser; * aplanir. – v. n. s'enfuir, échapper.
Bortsende, v. a. envoyer.
Bortskaffe, v. a. ôter, enlever, emporter, éloigner.
Bortskiære, v. a. couper, retrancher.
Bortskiøde, v. a. transporter, transmettre.
Bortskyde, v. a. pousser, déplacer; emporter d'un coup de feu.
Bortskylle, v. a. ôter en lavant; emporter; dégravoyer.
Bortslæbe, v. a. entraîner, emporter.
Bortslænge, v. a. jeter avec violence.
Bortsmelte, v. a. & n. fondre; se fondre.
Bortsnappe, v. a. enlever, emporter.
Bortsove, v. a. passer à dormir, perdre en dormant.
Bortspille, v. a. perdre, jouer.
Bortstiæle, v. a. dérober, voler; – sig, se dérober. [emporter.
Borttage, v. a. enlever, prendre, ôter,
Borttinge, v. a. louer, donner qc. à la tâche; – sig, v. r. se louer, se mettre en condition. [devenir sec.
Borttørre, v. a. & n. sécher; tarir;
Bortvandre, v. n. partir; s'en aller.
Bortvelte, v. a. ôter en roulant.
Bortvende, v. a. détourner.
Bortvige, v. n. reculer; se retirer; faire place.
Bortvise, v. a. renvoyer; éconduire.
Bortviske, v. a. ôter en torchant, essuyer.
Bortvisne, v. n. se faner, se flétrir.
Bortøde, Bortødsle, v. a. dissiper, prodiguer, perdre.
Bosiddende, a. demeurant, domicilié.
Boskab, n. meubles, m. pl.; vaisselle, f.
Bosfel, c. boule (aux quilles), f.
Bosætte sig, v. r. s'établir; se domicilier.
Botanik, c. botanique, f.
Botanisere, v. n. herboriser.
Botanisk, a. botanique. [m.
Botteleer, c. T. cambusier, barillard,
Boug, Bov, c. devant (d'un navire), m.; joue, f.
Bougline, c. bouline, f.
Bougspryd, n. beaupré, m. [voyer.
Boute, v. n. T. courir des bords, lou-
Bov, c. paleron (d'un cheval), m.; épaule (de mouton), f.
Bovbrudt, a. égarroté.
Bovlam, a. épaulé. [subitement.
Brad, Brat, a. soudain, subit. – ad.
Bradbænk, Bradebænk, c. T. carénage, m.
Bradbuk, c. hâtier, m.
Bradpande, c. lèchefrite, f.
Bradspid, n. broche, f.
Bradspil, n. T. cabestan, m.
Brag, n. Bragen, c. bruit, fracas, éclat; craquement, m.
Brage, v. n. craquer, éclater, gronder.
Brak, a. en friche, en jachère; saumache; – Vand, eau saumache, f.
Brakke, v. a. défricher, casser une jachère, jachérer.
Brakke, c. baraque, caserne, f.
Brakland, n. jachère, friche, f.
Brakning, c. cassaille, f.
Braknæse, c. nez épâté, m.
Bram, c. ostentation; pompe, magnificence, f. [sauvage, f.
Brambær, n. baie de ronce, mûre
Brambærbusk, c. ronce, f.; mûrier sauvage, m. [gloire, faire parade.
Bramme, v. n. faire ostentation, faire
Bramseil, n. T. voile du perroquet, f.
Bramstang, c. T. perroquet, m.
Brand, c. embrasement, feu; incendie; tison, brandon, m.; * gangrène, f.; kold –, sphacèle, m.; – i Korn, nielle, rouillé, f.
Brandanstalt, c. f. Brandvæsen.
Brandcasse, c. caisse des incendies, f.
Brander, c. brûlot, m.
Brandfolk, pl. pompiers, m. pl.
Brandfork, c. fourgon, tisonnier, m.
Brandguul, a. jaune-doré; couleur d'aurore.

Brandhage, c. croc, m.
Brandkorn, n. blé niellé, m.
Brandlidt, a. incendié.
Brandmuur, c. mur mitoyen, m.
Brandordning, c. arrangement pour les incendies, m.
Brandraab, n. cri au feu, m.
Brandredskab, n. attirail pour le feu.
Brandrør, n. goulet ou goulet d'une bombe, m.
Brandskade, c. dommage causé par une incendie, m.; brûlure, f.
Brandskat, c. contribution, f.
Brandskatte, v. a. mettre à contribution sous peine du feu.
Brandspand, c. seau à feu, seau de cuir, m.
Brandsprøite, c. pompe à feu, f.
Brandstie, c. échelle à feu, f.
Brandvagt, c. patrouille pour prendre garde à feu, f.
Brandvæsen, n. police pour le feu; établissement ou arrangement pour les incendies.
Branke, v. a. frire.
Bras, c. T. hourse.
Brase, v. a. rôtir, cuire, faire des préparatifs pour un repas.
Brase op, v. a. T. brasser, larguer, mettre en panne, diriger les vergues, mettre le vent sur les voiles.
Brasen, c. brème, f (poisson).
Braske, Brasken, c. s. Bramme, Bram.
Brat, a. roide, escarpé.
Brathed, c. roideur, f.; escarpement, m.
Brav, a. brave, courageux; honnête; bon; beau
Bred, c. bord, m. marge, f. rivage, m.
Bred, a. large, ample, étendu.
Bredbladet, a. qui a de larges feuilles.
Brede, c. largeur; T. latitude, f.; lé (de toile etc.), m.
Brede, v. a. étendre, déployer.
Bredflab, c. baudroie, f. (poisson).
Bredfok, c. T. langard, m.
Bredfuld, a. tout plein; – Glas, rasade, f.
Brednæset, a. camus.
Bredskuldret, a. carré des épaules.
Bregne, c. fougère, f.
Brems, c. taon, oestre, m.; T. morailles, f. pl.
Bremse, (en Hest) v. a. morailler.

Bret, Bræt, n. ais, m.; planche, planchette, f.
Bretspil, n. trictac; damier, m.
Brev, n. lettre; missive; épître, f.; billet, m.; paquet (de tabac), papier (d'épingles), m.
Brevdrager, m. facteur, porteur de lettres, messager, m.
Brevomslag, n. couvert, m. enveloppe, f.
Brevporto, c. port de lettres; le franc d'une lettre.
Brevskaber, pl. papiers, m. pl.; lettres, f. pl.
Brevskriver, m. auteur d'une lettre, m.
Brevstiil, c. style épistolaire, m.
Brevtaske, c. porte-feuille, m.
Brevtobak, c. tabac en paquets, m.
Brevvexling, c. correspondance, f.; commerce de lettres, m.
Bridsk, c. T. plateforme, f.
Brig, Brigantin, c. brick, brigantin, m.
Brikke, c. dame. f.; pion, m.; rond ou disque de bois, m.; assiette de bois, f.; garde-nappe, m.; porte-assiette, f.
Brillant, m. brillant, m.
Briller, pl. lunettes; conserves, f. pl.
Brilleglas, n. verre de lunettes, m.
Brillemager, m. lunettier, m.
Bringe, c. poitrail, m.
Bringe, v. a. apporter, porter; amener; présenter; mettre; – for Dagen, mettre qc. au jour; – i Gang, mettre en train; – til Verden, mettre au monde; – i Stand, effectuer; produire, terminer; – een til noget, porter, déterminer q. à qc.; – een paa noget, donner l'idée à q.; – een fra noget, détourner q. de qc.; dissuader.
Brink, c. pente; colline, f.; côteau, m.
Brisling, c. sardine, f. (poisson).
Brissel, c. fagoue, f.; ris de veau, m.
Briste, v. n. crever, se crevasser, se fendre, se gercer, s'entr'ouvrir.
Bristning, Brist, c. crevasse, gerçure, f.
Brix, c. batte, f.; battoir, m.; lit de corps-de-garde; grabat, m.
Bro, c. pont, m.; jetée, f.; T. enfilade (au trictrac), f.
Brobaad, c. Brofartøi, n. ponton, m
Brobielke, c. travon, m.

Brod, c. aiguillon; piquant, m.; pointe, f.
Brodde, Iisbrodde, c. crampon, c.
Broder, m. frère, m.
Broderdatter, f. nièce, f.
Brodere, v. a. & n. broder.
Broderer, m. -ske, f. brodeur, m.; -euse, f.
Broderenaal, c. aiguille à broder, f.
Brodereramme, c. métier de brodeur, m.
Brodering, n. broderie, f. point, m.
Broderkone, f. belle-soeur, f.
Broderlig, a. fraternel.
Brodermord, n. Brodermorder, m. fratricide, m.
Broderskab, n. fraternité; confrérie, f.
Brodersøn, m. neveu, m.
Brog, c. enveloppe, f.; enveloppement, m.; garde, défense, f.; haut de chausses; sac, havre-sac, m.
Broget, a. de plusieurs couleurs, bariolé, bigarré.
Brohoved, n. tête du pont, f.
Brok, c. blaireau, taisson, m.
Brok, n. hernie, descente, f.
Brokade, c. brocade, brocart, m.
Brokbaand, n. bandage, brayer, m.
Brokbaandmager, c. bandagiste, m.
Brokfugl, c. pluvier, m.
Brokke, c. miette, f. morceau, m.
Brokke, v. a. émietter, mettre en petits morceaux.
Broklæge, m. opérateur herniaire, m.
Brokurt, c. herniaire, f.
Brolagt, a. pavé, carrelé.
Brolægge, v. a. paver; carreler.
Brolægger, m. paveur; carreleur, m.
Brolægning, c. pavement; carrelage; carreau, m.
Bropenge, Brotold, c. pontonage, m.
Bropille, c. pile de pont, f.
Brorækværk, n. garde-fou, m. [m.
Brosteen, c. carreau (de pierre); pavé,
Broute, v. n. se vanter, faire des rodomontades.
Brud, n. fracture, rupture, brisure, f.
Brud, c. épousée, fiancée, promise; mariée, f. [riés, m. pl.
Brudefolk, pl. fiancés, nouveaux ma-
Brudegave, c. les étrennes; présent de noces, m. [noce, f.
Brudejomfrue, -pige, f. fille de la
Brudekammer, n. chambre nuptiale, f.
Brudepar, n. fiancés, nouveaux mariés, m. pl.
Brudering, c. bague nuptiale, f.
Brudeseng, c. lit nuptial, m.
Brudevers, n. épithalame, m.
Brudevielse, c. action ou cérémonie de marier; bénédiction nuptiale; épousailles, f. pl. [marié, m.
Brudgom, m. fiancé, futur époux;
Brudstykke, n. fragment, m.
Brug, c. usage, m.; coutûme, habitude; jouissance, f.; (- og Nytte) usufruit, m.; føre i -, établir, introduire, mettre en vogue.
Brugbar, c. utile, propre à qc.
Brugbarhed, c. utilité, f.
Bruge, v. a. user, se servir de qc.; employer; jouir de qc. [courant.
Brugelig, a. usité, en usage, usuel;
Brumle, Brumme, v. n. gronder; murmurer, bourdonner.
Brumlen, Brummen, c. bourdonnement; grondement, m.
Brun, a. brun; - Øl, bière rouge; giøre -, brunir, roussir; blive -, se brunir, roussir.
Brune, v. a. brunir; rissoler; brunes, brunir, se rissoler.
Brunelle, c. brugnole, f.
Brunette, f. brunette, brune, f.
Brunguul, a. roux; feuille-morte.
Brunkaal, c. chou-rouge, m.
Brunlig, -agtig, -laden, a. brunet, brunâtre; saure.
Brunrød, a. bai-brun, rouge-brun.
Brunspettet, a. pie, bai.
Brunsteen, c. manganèse, f.
Brunst, c. T. rut, m.; være i -, être en rut, être en chaleur. [ler.
Bruse, v. n. bruire, mugir; fig. bouil-
Brusende, a. bruissant, mugissant; * fougueux. [le), m.
Brusk, n. cartilage; tendron (de porcil-
Brusket, a. cartilagineux.
Bryde, Brøde, c. brisoir, m.

Bryde, v. a. rompre, casser; briser; plier, bâtonner (des serviettes); teiller; vomir; * violer; – **løs**, rompre, détacher, déjoindre; – **op**, ouvrir, rompre, forcer; crever; s'ouvrir, se rouvrir; partir, se mettre en marche; – **sig om**, se soucier de, faire attention à qc.
Bryden, **Brydning**, c. rupture, f.; rompement, m.; brisure, f.; combat, m.; lutte, f.
Bryderi, n. chagrin, déplaisir, dépit, m.
Brydes, v. n. lutter; se battre.
Brygge, v. a. brasser.
Brygger, m. brasseur, m.
Bryggerhuus, **Bryggers**, **Bryggeri**, n. brasserie, f.
Bryggerkar, n. bac, m. cuve, f.
Bryggerkiedel, c. brassin, m. chaudière, f.
Brygning, c. brassin, m. brassage, f.
Bryllup, n. noce, f. noces, f. pl. – („**Bryllups**" dans les compositions des mots sera rendu par „nuptial" ou „de la noce, de noces").
Bryllupsdag, c. jour de la noce, jour nuptial, m.
Bryn, n. bord, m.; pente, f.; sourcil, m.; lisière, f.
Brynde, c. embrasement, incendie, m.; * chaleur, ardeur, f.
Brynie, c. harnais, m.
Bryst, n. poitrine, f.; sein; teton, m.; mamelle; gorge, f.; estomac (de quelque volaille); poitrail (d'un cheval), m.; **blottet** –, gorge découverte.
Brystbær, n. jujube, f. sébeste, m.
Brystbeen, n. bréchet; T. sternon, m.; clavicule, lunette de la volaille, f.
Brystbillede, n. buste, m.
Brystdrik, c. potion pectorale, f.
Brystdug, c. chemisette, f. pourpoint, m.
Bryste sig, v. r. se gonfler, se rengorger, se carrer, se pavaner.
Brystharnisk, n. corps de cuirasse, m.
Brystkage, c. pastille, tablette, béchique, f.
Brystplade, c. pectoral; corps, m.; carcasse, f.
Brystrem, c. poitrail, m.
Brystsløife, n. noeud de gorge, m.
Brystsler, n. barbette, guimpe, f.
Bryststrimmel, c. tetonnière, f.
Bryststykke, n. poitrine; pièce, f.; plastron; buste, m.
Brystsukker, n. sucre d'orge, m.
Brystsyge, c. mal de poitrine, m.
Brystthee, c. thé pectoral, m.
Brystvattersot, c. hydropisie de poitrine, f.
Brystvorte, c. mamelon, tetin, m.
Brystværn, n. parapet, m.
Bræde, v. a. goudronner.
Brædevæg, c. cloison d'ais, f.; bardis, m.
Bræge, v. n. bêler.
Bræk, c. défaut, manque, m.; faute, f.
Brækjern, n. pince, f.; levier de fer, m.
Brække, v. a. rompre, casser; briser; plier, bâtonner (des serviettes); – **sig**, vomir, rendre gorge.
Brækkelig, a. fragile, cassant, aigre.
Brækmiddel, n. vomitif, émétique, m.
Brækning, c. action de rompre etc.; brisure; rupture, f.; brisement; vomissement, m.; réfraction, f.
Brækpulver, n. poudre émétique, f.
Brækstang, c. ferrement, pied de chèvre, m.
Brækviinsteen, c. tartre émétique, m
Bræmme, c. galon, bord, m.; chamarrure, f.
Bræmme, v. a. border, galonner, chamarrer.
Brændbar, a. combustible, inflammable, phlogistique.
Brændbarhed, c. combustibilité, f.
Brænde, **Brændelse**, n. chauffage; bois à brûler, bois de chauffage, m.
Brænde, v. a. brûler; mettre en feu; friser (les cheveux) avec des fers; marquer avec un fer chaud; cuire (de la brique, de la chaux), faire (du charbon, de l'eau de vie); rôtir (du café); distiller (des liqueurs); * brûler, cuire, piquer. – v. n. brûler; être en flamme, prendre feu.
Brændeglas, n. verre ardent, verre brûlant, m.
Brændehugger, m. bûcheron, m.
Brændehuus, **Brændeloft**, n. bûcher, m.
Brændejern, n. fers a friser, m. pl.;

fer chaud, T.; bouton de feu, m.
Brændemærke, n. flétrissure; marque imprimée avec un fer chaud, f.
Brændemærke, v. a. flétrir, marquer d'un fer chaud.
Brændenelde, c. ortie, f.
Brændeovn, c. four, m. fournaise, f.
Brændepunkt, n. foyer, m. [cuite, f.
Brænderi, n. distillerie; branderie;
Brændespeil, n. miroir ardent, m.
Brændeviin, c. eau de vie; liqueur, f.; brandevin, m. [m.
Brændeviinsbrænder, m. distillateur,
Brændeviinsbrænderi, n. distillerie, f.
Brændeviinskiedel, -**pande**, c. alambic, m. [m.
Brændeviinsmand, m. brandevinier,
Brænding, c. action de brûler, de cuire, etc.; cuite, fournée, f.; brisant, m.; barre de flots, f
Brændsel, n. bois à brûler, bois de chauffage, m.
Brændt, a. brûlé, halé (du soleil); -**Lugt**, roussi; -**Lugt ell. Smag**, brûlé, m.; -**Skade**, brûlure, f.
Bræt, s. **Bret**.
Brød, n. pain, m.; *subsistance, f.; **grovt** -, pain bis; **fiint** -, pain blanc, m.; **han har sit** -, il a son gagne-pain, il a de quoi vivre.
Brødbolle, c. boulette de pain blanc, f.
Brøddei, c. pâte, f.
Brøde, c. crime, m. faute, f.
Brødefri, a. sans fautes; innocent.
Brødfrugt, c. fruit à pain, m.
Brødkage, c. galette, f. [m.
Brødkniv, c. couteau à couper du pain,
Brødkrumme, c. mie, miette, f.
Brødkurv, c. panier à pain, m.
Brødløs, a. sans pain; * inutile, ingrat.
Brødmangel, c. disette de pain, f.
Brødskab, n. armoire à pain, f.
Brødskorpe, c. grignon, m.; croûte de pain, f. [f.
Brødsuppe, c. soupe au pain, panade,
Brødtorv, n. marché au pain, m.
Brødtræ, n. jaquier, arbre à pain, m.
Brødtærte, c. tarte à pain, f.
Brødvand, n. eau panée, f.

Brøk, **Brøken**, c. fraction, f.; nombre rompu, m.
Brøl, n. **Brølen**, c. rugissement; mugissement, beuglement, m.
Brøle, v. n. rugir; mugir, beugler, meugler.
Brønd, c. puits, m.; eaux, f. pl.
Brøndcuur, c. usage des eaux; **bruge** -, prendre les eaux minérales, m.
Brøndkars, c. cresson de fontaine, m.
Brøndmester, m. fontainier, m.
Brøndvand, n. eau de puits, f.
Brøndvippe, **Brøndstage**, c. bascule, f.
Brøst, c. défaut, vice, m.
Brøste, v. n. manquer, défaillir.
Brøstfældig, a. ruineux, caduc; * délabré. [labrement, m.
Brøstfældighed, c. caducité, f.; * dé-
Bud, n. messager; courrier, m.; **sende** - **efter**, envoyer chercher ou quérir.
Bud, n. ordre, commandement; précepte, m.; **de ti** -, les dix commandements, le décalogue.
Bud, n. (**paa Auktion**) enchère, f.; (**i Spil**) renvi, m.
Buddik, c. boite, f.
Budding, c. pouding, m. [velle, f.
Budskab, n. message; avis, m.; nou-
Bue, c. arc, m.; courbe, f.; T. arc, cintre, berceau, m.; arcade, f.; archet; arçon, m.
Buefil, c. T. lime à archet, f.
Buegang, c. arcade, f. berceau, m.
Buelinie, c. ligne circulaire, f.
Buerund, **Buet**, **Buedannet**, a. arqué, courbé en arc; busqué. [m.
Bueskud, n. coup d'arc, coup de flèche,
Bueskytte, m. archer, m.
Buestreng, c. corde d'un arc, f.
Buestrøg, n. coup d'archet, m.
Bug, c. ventre, m.; panse, f.; coffre (d'un violon etc.); bouge (d'un tonneau), m. [en voûte.
Buget, a. ventru; bombé, convexe,
Bugfinne, c. nageoire, f.
Bugfoer, n. petit gris, m.
Buggiord, c. sous-ventrière, f.
Bugle, c. bosse, bossette; enflure; tubérosité, f.

Buglet, a. bossué; tubéreux.
Bugløb, n. flux de ventre, m.; diarrhée, f. [fler, se gonfler.
Bugne, v. r. se courber, se plier, s'en-
Bugning, c. courbure, f.; bombement; bossage, m.
Bugsere, v. a. remorquer, touer.
Bugt, c. baie, gare; cale; sinuosité, f.; angle, m.; slaae, giøre en —, s'entortiller, faire une sinuosité; faae — med noget, prendre le dessus, se rendre maître de qc., en venir à chef.
Bugtaler, m. ventriloque, engastrimythe, m.
Bugte, v. n. s'entortiller, serpenter.
Bugtet, a. sinueux.
Bugvrid, n. mal de ventre, m.; colique, f.; tranchées, f. pl.
Buk, c. bouc; bouquin; tréteau; baudet; siége du cocher; déclic, m.; * faute, bévue, f. [rence, f.
Buk, n. courbette, inclination, révé-
Bukke, v. n. Bukke sig, v. r. se baisser; s'incliner; faire la révérence; — under, succomber.
Bukkeblad, n. ménianthe, f.
Bukkekid, n. cabri, m.
Bukkel, c. boucle; bossette, f.
Bukken, c. inclination, révérence, f.; compliment, m.
Bukkeskind, n. peau de bouc, f.
Bul, c. tronc, m.; tige, f.; corps, m.
Bulbider, c. dogue, m.
Bulder, n. bruit, fracas, m
Buldre, v. n. faire du bruit; gronder, tempêter.
Bule, c. bosse; bossage, m.; bigne, f.
Bulet, a. bossué.
Bulle, c. bulle du pape, f.
Bulmeurt, c. jusquiame, f.
Bulmoder, c. oeil, bouton, m.
Bund, c. fond, m.; (Jordbund) sol, terroir, terrain, m.; til —s, à fond, au fond, du fond. [perdre pied.
Bunde, v. n. prendre pied; ikke —,
Bundfald, n. fécule, f.; fondrilles, f. pl.; sédiment, précipité, m.
Bundfælde, v. a. T. précipiter.
Bundfældning, c. T. précipitation, f.; précipité, m [m.
Bundløs, a. sans fond; — Dyb, abîme
Bundsforvandt, c. allié, fédéré, m.
Bundstokke, pl. T. langrines, f. pl.
Bundt, n. faisceau, fagot, trousseau, m.; trousse, botte, f.; paquet, m.
Bundte, v. a. botteler.
Bundtmager, m. pelletier, fourreur, m.
Bundtviis, ad. par bottes, par bouquets.
Bunke, c. monceau, tas, amas, m.
Buntet, a. bariolé, bigarré.
Burre, c. glouteron, m.; bardane, f.
Busk, c. buisson, arbrisseau; arbuste, m. [f. pl.
Buskads, c. bocage, m.; broussailles,
Busket, a. touffu; buissonneux.
Buskværk, n. buissons, m. pl.; touffe, f.
Bussemand, c. ogre, moine bourru, m.
But, a. émoussé; * impoli, grossier; [bourru.
Butterdei, c. feuilletage, m.
Buttet, a. ragot, trapu, gros et court.
Buur, n. cage; volière, f.
Buxbom, c. buis, m. [te, f.
Buxeklap, c. pont de culotte, m.; pat-
Buxelomme, c. gousset du pantalon, m.
Buxeløs, a. sansculotte.
Buxer, c. pl. culotte, f.; chausses, f. pl.; haut de chausses; pantalon, m.
Buxeseler, c. bretelles, f. pl.
Buxesplit, c. brayette, f. [ge, m.
By, c. ville; cité, f. (Landsby) villa-
Byde, v. a. ordonner, commander; offrir, présenter; donner, tendre (la main); liciter, enchérir; inviter.
Byfoged, m. juge de ville, m.
Byg, n. orge, f. & m.
Bygbrød, n. pain d'orge, m.
Byge, c. guillée, giboulée, f.; grain, m.
Byge, v. a. lessiver.
Bygelud, c. lessive, f. [lant.
Bygfældig, a. délabré, ruineux, crou-
Bygge, v. a. bâtir, construire, édifier; élever; faire; — paa, compter sur qc.
Byggemaade, c. structure, façon de bâtir; architecture, f. [tier, m.
Byggeplads, c. emplacement, chan-
Byggryn, n. gruau d'orge, orge mondé, m.

Bygherre, m. édificateur.
Bygkorn, n. grain d'orge; (– i Øiet) orgueilleux, m.
Bygmester, m. architecte, m.
Bygning, c. construction, bâtisse; fabrique; structure, f.; bâtiment, édifice, m.
Bygningskunst, c. architecture, f.
Bygningsoverslag, n. devis, m.
Bygningstømmer, n. bois de charpente, bois de construction, m.
Bygsel, c. cens, m. rente, f.
Bygselmand, m. censitaire, m.
Bygsle, v. a. prendre à cens; bailler [à cens.
Bygvand, n. orgeat, m.
Bykone, Byløberske, c. messagère, f.
Byld, c. tumeur, f.; abcès, ulcère, apostème, m. [sceau, m.
Bylt, c. petit paquet, trousseau, fai-
Bynke, c. armoise, herbe de St. Jean, f
Byrd, c. naissance, race, tige, extraction, f.
Byrde, c. charge, f. fardeau, m.
Byrdefuld, a. onéreux, accablant, gênant, à charge, pénible, embarrassant.
Byskriver, m. greffier, m.
Byting, n. justice de la ville, f.
Bytte, n. (Rov) butin, m.; proie, f.; (Tusk) change, échange, troc, m.
Bytte, v. a. troquer, changer, échanger.
Bytning, c. change, permutation, f.
Bytting, c. (Skifting) enfant supposé; enfant né par un incube, m.
Bytyr, m. taureau banal, m.
Bæger, n. gobelet; cornet (à dé); calice (des fleurs), m.
Bægt, c. fournée, cuite, f.
Bæk, c. ruisseau, m.
Bækken, n. bassin; cymbale, m.
Bælg, c. peau; gousse; écale (des pois); balle, gloume (des graminées); dépouille (d'un serpent etc.); soufflet, m.; **Bælger,** soufflerie, f.; soufflets d'orgues, pl.; **træde Bælger,** souffler l'orgue.
Bælgetræder, m. souffleur d'orgues, m.
Bælgfrugt, c. légume, m.
Bælgmørk, Bælmørk, a. tout noir, tout obscur.
Bælgtræ, n. gainier, m.
Bælgvante, c. mitaine, f.
Bælte, n. ceinture, f.
Bændel, n. bandelette, f.; petit ruban.
Bændelorm, c. ver solitaire, ruban, ténia, m. [quette, forme, f.
Bænk, c. banc, m.; bancelle, ban-
Bær, n. baie, f.; grain, m.; graine, f.
Bære, v. a. porter; supporter, souffrir; être pleine; – sig, porter son corps; – sig ad, faire, en user, s'y [prendre.
Bærebør, c. brancard, m.
Bærehimmel, c. (Baldakin) baldachin, m.
Bærepenge, pl. **Bærelon,** c. port, m.
Bærer, c. porteur, m.
Bærme, c. lie, f.; fèces, pl.; fécule, f.
Bæve, v. n. trembler, frémir.
Bæven, Bævelse, c. tremblement, frémissement, m.
Bæver, c. bièvre, castor, m.
Bævergeil, c. castoréum, m. [ble, m
Bæveræsp, c. tremble, peuplier-trem-
Bævre, v. n. trembler, frémir.
Bævrenaal, c. aigrette, f.
Bøddel, m. bourreau, exécuteur, m.
Bøddelknegt, m. valet de bourreau; questionnaire, m.
Bøde, v. a. rapiécer, rapetasser, ravauder; reparer; – af, parer, repousser. – v. n. expier ses fautes; porter la peine de qc.; réparer.
Bøder, pl. amende, peine pécuniaire, f.
Bødker, m. tonnelier, m. [m.
Bødkerarbeide, n. tonnelage, reliage,
Bødkerhaandværk, n. tonnellerie, f.
Bødkerkniv, c. doloire, f. [m.
Bøffel, m. buffle; * lourdaud, rustre,
Bøg, c. hêtre, fouteau, m.
Bøge, v. n. beugler, mugir.
Bøgeskov, c. bois de hêtre, m.; foute-
Bøgolden, c. faine, f. [laie, f.
Bøie, v. a. plier, courber, fléchir; cambrer.
Bøielig, a. pliable, flexible; * souple, traitable.
Bøielighed, c. flexibilité, souplesse, f.
Bøile, c. archet, m.; branche (d'épée);

sougarde (de fusil), f.; heurtequin, m.
Bøining, c. flexion; courbure, cambrure, f.
Bølge, c. flot, m.; vague, onde, f.
Bølge, v. n. & Bølge sig, v. r. ondoyer. [ondulatoire, ondé.
Bølgende, Bølgeagtig, a. ondoyant,
Bøllebær, n. airelle, f.
Bøn, c. prière; oraison; demande; supplique, f.
Bønder, pl. s. Bonde.
Bønderfolk, pl. paysans, gens de village, villageois, m. pl.
Bøndergods, n. bien taillable, bien roturier, m. terre ignoble, f.
Bønfalde, v. a. prier, supplier.
Bønhas, c. gâte-métier, m.
Bønhøre, v. a. exaucer.
Bønhørelse, c. exaucement, m.
Bønlig, a. suppliant, priant. - ad. par prière, par grace. [le, f.
Bønne, c. fève, f.; haricot, m.; faséo-
Bønnebælg, c. écosse de fève, f.
Bønnebog, c. livre de prières, m.
Bønnehalm, c. paille de fèves, f.
Bønnestang, -stage, c. rame, f.
Bønskrift, n. supplique, requête, f.
Bør, c. brancard, bard, m.
Bør, c. (Medbør) vent favorable; (Modbør) vent debout, contraire, m.
Bør, v. n. devoir, falloir, être con-
Børn, pl. enfans, m. pl. [traint, obligé.
Børnehuus, n. maison de correction, f.
Børnekopper, c. pl. petite vérole, f.
Børneleg, c. jeu d'enfant, badinage, m.
Børnelærdom, c. catéchèse, f. catéchisme, m.
Børneven, m. ami des enfans, m.
Børneværk, n. jeu d'enfant; enfantillage, m.; puérilités, f. pl.; bagatelle, f.
Børs, c. bourse d'argent, f.; bourse, change, m.
Børst, Bøst, pl. coups de bâton, m. pl.
Børste, c. soie de cochon, f.; reise —, se hérisser. [décrottoire, f.
Børste, c. brosse, f.; vergettes, f pl.;
Børste, v. a. vergeter, brosser, décrotter. [m.
Børstenbinder, m. brossier, vergettier,
Børstet, a. qui a de la soie; hérissé.
Bøsse, c. boîte; arquebuse; carabine;
Bøssehane, c. chien, m. [buttière, f.
Bøssekolbe, c. couche, f.
Bøssekugle, c. balle, f.
Bøsselaas, c. platine, f.
Bøssemager, m. arquebusier, m.
Bøssepibe, c. canon d'arquebuse, m.
Bøsseskaft, n. fût, m.
Bøsseskæfter, m. ouvrier qui fait des fûts, armurier, m. [arquebusade, f.
Bøsseskud, n. coup d'arquebuse, m.;
Bøsseskytter, m. arquebusier, m.
Bøssesteen, c. pierre à fusil, f.
Bøste, c. jambon, m.
Bøtte, c. botte, cuve, baillette, f.; - fuld, bottée, f.

C.

Cabale, c. cabale, intrigue, f.
Cabalmager, c. cabaleur, m.
Cabinet, n. cabinet; boudoir, m. [m.
Cabinetsbefaling, c. ordre de cabinet,
Cabinetsminister, m. ministre du cabinet, m.
Cabinetsraad, n. conseil de cabinet, m.
Cabrioler, pl. cabrioles, f. pl.
Cacao, c. cacao, m.; amande de cacao, f.
Cacaotræ, n. cacoyer, cacaotier, m.
Cadet, c. cadet. m.
Cadetcorps, n. corps de cadets, m.
Caffe, c. café; s. Kaffe.
Caftan, c. cafetan, m.
Calender; s. Kalender, Almanak.
Caleſche, c. calèche, chaise roulante, f.
Caliber, c. calibre, m.
Calot, Kalot, c. calotte, f.
Calotskee, c. grande cuiller, f.
Camee, c. camaïeu, m.; camée, f.
Campere, v. n. camper. [(pierres).
Campfer, c. camphre, m.
Campherolie, c. huile camphrée, f.
Campherspiritus, c. esprit de vin camphré, m.
Camphertræ, n. camphrier, m.
Canal, c. canal; conduit d'eau, m.
Canaille, c. canaille, f. [rie, m
Canarifugl, c. canari, serin de Cana-
Cancelli, n. chancellerie, f.

Cancellibetient, c. -bud, n. officier, messager etc. de la chancellerie, m.
Cancellisegl, n. sceau de la chancellerie, grand sceau m.
Cancellist, c. secrétaire, greffier, copiste de la chancellerie, m.
Cancellistil, c. style du palais, m.
Candidat, c. candidat, m.
Candis, Candissukker, n. (Sukkercandis) sucre candi, m.
Candisere, v. a. (sukkre) faire candir; - sig, candiseres, (sukkres), candir.
Canonicus, c. chanoine, m.
Canonisere, v. a. canoniser.
Canonisk, a. canonique; - Ret, droit canon, m. - ad. canoniquement.
Cantate, c. cantate; cantille, f.
Cantonere, v. n. cantonner.
Cantonering, c. cantonnement, m.
Cantor, m. chantre, m.
Cantorat, n. chantrerie; maison du chantre, f.
Capel, n. chapelle, f.; les musiciens, m. pl.; la musique de la chapelle; T. coupelle, f.
Capellan, c. chapelain; diacre, m.
Capellani, n. chapellenie; demeure du chapelain, f.
Capelmester, c. maître de chapelle, m.
Capitain, c. capitaine, m.
Capital, c. capital; principal; fonds.
Capitalist, c. capitaliste, rentier, m.
Capitel, n. chapitre, m. [ferré.
Capitelfast, a. ferme; imperturbable;
Capitulere, v. n. capituler; composer; traiter; s'engager.
Capitæl, n. chapiteau, m.
Carabin, c. carabin, m. carabine, f.
Carbonade, c. carbonnade, f.
Cardemome, c. cardamome, m.
Caresse, c. caresse, f.
Caressere, v. a. caresser.
Carmesin, Carmesinrød, a. cramoisi.
Carmin, n. carmin, m.
Carneol, c. cornaline, f.
Carnis, Karnis, c. corniche, f. talon, m.
Carricatur, c. caricature, charge, f.
Carrusel, n. carrousel, m.
Cartel, n. cartel; défi, m.
Caserne, c. caserne, f.
Caskel, n. casquet, m.
Cassere, v. a. casser, congédier.
Casserer, m. caissier, m.
Castanie, c. châtaigne, f.
Castanietræ, c. châtaignier, m.
Castel, n. château, m.; citadelle, f.
Castellan, c. chatelain; concierge, m.
Castrat, Kastrat, c. châtré, eunuque, m.
Castrere, v. a. châtrer, émasculer.
Catalog, c. catalogue, m.
Catechet, Kateket, c. catéchiste; prêtre catéchiste, m.
Catechisere, v. a. catéchiser.
Catechismus, Katekisme, c. catéchisme, m.
Catheder, n. chaire, f.
Cattun, n. toile de coton; indienne, f.
Cattuntrykker, c. imprimeur de toiles de coton, ou d'indiennes, m.
Cattuntrykkeri, n. -fabrik, c. fabrique de toiles peintes, f.
Caution, c. caution; garantie, f.; cautionnement; stille -, cautionner, donner caution; mod -, sous garantie.
Cautionist, c. caution, f.; garant, répondant, m.
Cavaleer, c. cavalier, gentilhomme, m.; som en -, noble, noblement; à la cavalière, f.
Cavalleri, n. cavalerie, f.
Cavallerist, c. cavalier, m. pl.: chevaux, m. pl.
Caviar, c. caviar, m.
Ceder, f. cèdre, m.
Cedertræ, n. bois de cèdre, m.
Celle, c. cellule, f.
Cellevæv, c. tissu cellulaire, m.
Cement, n. T. ciment; cément, m.
Cementere, v. a. T. cimenter, cémenter.
Censor, m. censeur, critique, m.
Censur, c. censure, critique, f.
Censurere, v. a. censurer, critiquer.
Centner, n. quintal, m.
Centrum, n. (Midtpunkt) centre, m.
Ceremonie, c. cérémonie, f.
Ceremoniel, n. cérémonial, m.
Ceremoniemester, m. maître de cérémonies, m.
Certeparti, n. T. charte, charte-partie, f.
Chaise, c. chaise; chaise roulante, f.

Champagneviin, c. vin de Champagne,
Characteer, c. caractère, m. [m.
Characteristisk, a. caractéristique.
Characteertræk, n. trait de caractère,
Charnering, c. charnière, f. [m.
Charpie, n. charpie, f.
Chef, c. chef, m.
Cherub, c. chérubin, m.
Chinabark, c. quinquina, m.
Chirurg, c. chirurgien, m.
Chirurgisk, a. chirurgical, chirurgique.
Chocolade, c. chocolat, m. [tribune, f.
Chor, n. choeur; ambon, jubé, m.;
Choral, Choralmusik, c. plein-chant, m.
Choralbog, c. antiphonier, antiphonaire; livre de plein-chant, m.
Choralter, n. maître-autel, m.
Chorbiskop, m. chorévêque, m.
Chordreng, m. enfant de choeur, m.
Chorherre, m. chanoine, m.
Chorkaabe, c. chape, f.
Chorsang, c. chant de choeur, m.
Chorsanger, Chorist, m. choriste, m.
Christelig, Christen, a. chrétien.
Christen, c. chrétien, m.
Christendom, c. christianisme, m.
Christenhed, c. chrétienté, f.
Christentøi, n. langes de baptême, m.
Christne, v. a. baptiser. [pl.
Christus, m. le Christ.
Chronologi, c. chronologie, f.
Chronologisk, a. chronologique.
Churfyrste, m. électeur, m.
Churfyrstelig, a. électoral.
Chymie, Chemie, c. chimie, f.
Chymisk, Chemisk, a. chimique, m.
Chymist, Chemiker, m. chimiste, m.
Cichorie, Cicorie, c. chicorée, f.
Cider, c. cidre, m.
Ciffer, n. chiffre, m.
Cinnober, n. cinabre, m. [cinabre.
Cinnoberrødt, a. rouge, couleur de
Cirkel, c. cercle, rond; compas, m.
Cirkelbue, c. T. cintre, m.
Cirkeldannet, a. circulaire.
Cirkellinie, c. ligne circulaire, f.
Cirkelrund, a. rond comme un cercle; circulaire; en rond. [f.
Cirkelrundhing, c. rondeur d'un cercle,
Cirkle, v. a. compasser.
Cirkulairskrivelse, c. lettre circulaire, f.
Cirkulere, v. n. circuler, rouler; être en circulation.
Cirkumflex, c. T. accent circonflexe, m
Cise, Sise; f. Accise.
Cisterne, c. citerne, f.
Citant, m. celui qui ajourne q.
Citation, c. ajournement, m.; citation, f.
Citere, v. a. T. ajourner, assigner; citer, alléguer.
Citering, c. citation; allégation, f.
Cithar, c. guitare, f.
Citharspiller, m. joueur de guitare, m.
Citron, c. citron; limon, m.
Citronbrændeviin, -liqueur, c. citronnelle, f. [citron.
Citronfarvet, a. citrin, de couleur de
Citronsaft, c. jus de citron, m.
Citronskal, c. écorce de citron; syltet –, citronat, m.
Citronskive, c. rouelle de citron, f.
Citronsyre, c. n. c. acide citrique, m.
Citrontræ, n. citronnier, m.
Citronvand, n. limonade, f
Civil, a. civil.
Civilbetiening, c. charge civile, f.
Civilbetient, m. officier civil, m.
Clarinet, c. clarinette, f.
Classe, c. classe, f.; ordre, m.
Classelotterie, n. loterie distribuée en
Classificere, v. a. classer. [classes, f.
Classiker, c. auteur classique, m.
Classisk, a. classique.
Clausel, c. T. clause, f.
Claveer, n. clavecin; clavier, m. [m.
Claveermager, m. facteur de clavecins,
Claveerspiller, m. claveciniste, m.
Clavis, c. touche, f.; Claves, pl.; Claviatur, clavier, m.
Clerisie, n. clergé, m.
Client, c. client; protégé, m.
Cloak, c. cloaque, f.; égout, m.
Cocarde, c. cocarde, f.
Cocosnød, c. coco, m.
Colik, c. colique, f.
Collationere, v. a. collationner.
Collect, c. collecte, quête, cueillette, f.
Collega, c. collègue, m.

Collegium, n. collége; auditoire, m.; classe; jury, f.
Colonie, c. colonie, f.
Colonist, c. colon; planteur, m.
Colophonium, n. colophane, f.
Colorere, v. a. colorier.
Colorit, n. T. coloris, m.
Columne, c. T. colonne; page, f.
Comedie, c. comédie, f.; théâtre, m.
Comediant, c. comédien; acteur, m.
Comediehuus, n. théâtre, m.; comédie, [f.
Comisk, a. comique.
Commandant, c. commandant, m.
Commandere, v. a. commander.
Commando, n. commandement; détachement, m.
Commentar, c. commentaire, m.
Commentere, v. n. commenter, expliquer.
Commisbrød, n. pain de munition, m.
Commissair, c. commissaire, m.
Commission, c. commission, f.
Commissionair, c. commissionnaire, m.
Commode, c. (Dragkiste) commode, f.
Communicant, c. communiant, m.
Communicere, v. n. communier, participer à la sainte cène.
Communion, c. communion; sainte cène, f.
Communitet, n. table gratuite, table franche dans un collége; bourse, f.
Compagnie, n. compagnie, f.
Compagnon, m. compagnon, m.
Compas, n. boussole, f.; compas, m.
Compashuus, n. (Nathuus) habitacle, [m.
Compasstreg, c. quart de vent, m.
Compendium, n. abrégé, m.
Compendiøs, a. court, abrégé.
Compliment, c. compliment, m.
Componere, v. a. composer.
Componist, m. compositeur, m.
Compres, a. & ad. serré, pressé.
Concept, c. minute, ébauche, f.; brouillon, m.; **Concepter,** desseins, mesures; **komme ud af sine** –, se troubler, être déconcerté, perdre le fil de son discours.
Conceptpapir, n. papier ordinaire, m.
Concert, c. concert; concerto, m.
Concertmester, c. directeur de la musique, m.
Concipere, v. a. minuter, mettre sur le papier, faire le brouillon, projeter.
Concipist, c. secrétaire, m.
Concordantsbog, c. concordance, f.
Concurrere, v. n. concourir.
Concurs, c. T. concours des créanciers, m.
Condition, f. condition, place, f.
Conditionnere, v. n. être en condition.
Conditor, m. confiseur, m.
Condolere, v. n. fa. faire des complimens de condoléance.
Confect, c. confitures, f. pl.
Conferents, c. conférence, f.
Confirmation, c. T. confirmation, f.
Confirmere, v. a. T. confirmer.
Confiskere, v. a. confisquer.
Conjugation, Conjugering, c. T. conjugaison, f.
Conjugere, v. a. conjuguer.
Corrector, m. correcteur, m.
Console, n. console, f.
Consonant, c. consonne, f.
Constabel, c. canonnier; pointeur, m.
Contant, a. comptant.
Contingent, c. contingent, m.; portion, part, f.
Contor, Comptoir, n. bureau; comptoir, m.
Contrabog, c. contre-partie, f.
Contracautionist, n. arrière-garant, m.
Contract, c. contrat, pacte, m.
Contract, a. perclus, paralysé.
Contrahere, v. a. & n. traiter, s'engager par contrat.
Contraklage, Contrasag, c. reconvention, f.
Contrapart, n. adversaire, m.
Contrapunct, n. T. contre-point, m.
Contrast, c. contraste, m.
Contre-Admiral, c. contre-amiral; chef d'escadre, m.
Controlleur, c. contrôleur; visiteur des douanes; huissier visiteur, m.
Copi, c. copie, f.
Copiere, v. a. copier.
Copiist, Copist, c. copiste, m.
Copulation, c. (Vielse) bénédiction nuptiale, f.; mariage, m.

Cordeler, pl. T. drisses, f. pl.
Corduan, n. cordouan, m.
Corende, c. raisin de Corinthe, m.
Corporal, c. caporal, m.
Corporalskab, n. escouade, f.
Correct, a. correct.
Correcteur, c. correcteur, m
Correctur, c. correction, f.; læse —, lire les épreuves.
Correcturark, n. épreuve, f.
Correspondent, c. correspondant, m.
Correspondere, v. n. avoir correspondance (de lettres) avec q.
Corrigere, v. a. corriger; T. lire les épreuves.
Credit, c. crédit, m.
Creditere, v. a. créditer; faire crédit, donner à crédit.
Creditor, c. créancier, m.
Criminal, a. criminel.
Critik, c. critique, f.
Cubere, a. cuber.
Cubering, c. cubature, f.
Cubik, Cubiktal, cube, m.
Cubikfod, c. pied cube, m.
Cubikmaal, n. cube; cubage, m.
Cubikrod, c. racine cubique, f.
Cubisk, a. cubique, cube.
Cujon, c. poltron, lâche, m.
Cultur, c. culture, f.
Curator, c. curateur; syndic, m.
Curs, Cours, c. cours; cours du change, m.
Cuur, c. cure, f.; traitement, m.
Cursiv, Cursivskrift, c. T. caractère italique, m.
Custos, c. garde; guidon, m.; réclame, f.
Cylinder, c. cylindre, m.
Cylindrisk, a. cylindrique.
Cypres, c. cyprès, m.

D.

Da, c. lorsque, lors de, comme; puisque; — dog, c. bien que, encore que, quoique.
Daa, c. Daadyr, n. daim, m. daine, f.
Daab, c. baptême, m.
Daabspagt, c. alliance baptismale, f.; voeux de baptême, m. pl.
Daad, c. action, f.; fait, effet, m.
Daane, v. n. défaillir, se pâmer, tomber.
Daanelse, c. défaillance, f.
Daare, c. fou, sot, insensé, m.
Daarekiste, c. hôpital des foux, m.; petites maisons, f. pl.
Daarlig, a. fou, fol; bête, sot; malade; mauvais, misérable, chétif.
Daarlighed, c. folie, f.
Daase, c. boîte; tabatière, f.
Daddel, c. datte, f.
Daddeltræ, n. dattier, m
Dadel, c. blâme, m.; censure, critique, f.
Dadle, v. a. blâmer, reprocher, critiquer, trouver à redire.
Dadler, m. critique, censeur, m,
Dadlesyg, a. enclin à blâmer.
Dag, c. jour, m.; journée, f.; i Dag, aujourd'hui.
Dagbog, c. journal, m.
Dagbrækning, Dagning, c. l'aube du jour, point du jour, m.
Dagdriver, Dagtyv, m. fainéant, m.
Dages, v. i. faire jour, commencer à poindre.
Daggert, c. poignard, m.
Dagleie, c. journée, f.
Dagleier, m. mercénaire, journalier, m.
Daglig, a. journalier; quotidien; diurne. — ad. journellement, par jour.
Dagsgierning, c. en Dags Arbeide, journée, hommée; fauchée, f.
Dagslys, n. jour, m.
Dagsorden, c. n. c. ordre du jour, m.
Dagsreise, c. journée, f.
Dagviis, ad. par jour; à la journée.
Dagværk, n. journée; hommée, f.; ouvrage; jour, m.
Dal, c. vallée, f. vallon, m.
Dale, v. n. s'affaisser, s'abaisser; se coucher.
Daler, c. écu, m. risdale, f.
Dam, c. dame, f.
Dam, c. étang; vivier, m.
Damascere, v. a. damasquiner.
Damask, n. damas, m. — Damaskes, a de damas, damassé.
Damaskvæver, m. ouvrier en damas, m.
Dambræt, n. damier, m.
Dambrikke, c. dame, f. pion, m.
Dame, c. dame; femme, f.

Dameskræder, Dameskø, sc. tailleur pour femmes; soulier pour femme etc.
Damfiskeri, n. pêche d'étang, f.
Damp, c. vapeur; fumée, f.
Dampe, v. n. fumer, exhaler.
Dampebad, n. bain de vapeur, m.; étuve humide, f. [f.
Damsluse, c. écluse, bonde d'un étang,
Damspil, n. jeu de dames, m.
Dands, c. danse, f.
Dandse, v. a. danser.
Dandsebiørn, c. ours dressé, m.
Dandsebod, -sal, c. salle à danser, f.
Dandsekunst, c. art de danser, m.
Dandsemester, m. maître de danse, m.
Dandser, m. -inde, f. danseur, m. -euse, f.
Dandsesko, c. escarpin, m.
Danne, v. a. former, façonner, faire; cultiver, perfectionner.
Dannefæ, n. T. trouvaille, f.
Dannelse, c. formation; conformation; figure; structure; culture, éducation, f.
Dannemand, m. homme de probité, homme de bien, m.
Dansk, a. danois.
Dask, c. coup; soufflet, m.; tape, f.
Daske, v. a. souffleter, taper.
Datere, v. a. dater.
Datter, f. fille, f.
Datterdatter, f. petite-fille, f.
Dattersøn, m. petit-fils, m.
Datum, n. date, f.
Davre, c. déjeûner, m.
De, pr. pl. ils, elles, eux; vous.
Debitor, m. débiteur, m.
December, c. Décembre, m.
Decimal, a. T. décimal.
Deel, c. partie, portion; part, f.; tome, volume, m.; partie d'un livre, f.; have - i, participer à qc.; for en -, til Deels, partie, en partie.
Deelagtig, a. participant (de qc.).
Deelagtighed, c. participation, f.
Deels, ad. partie, en partie.
Deeltage, v. n. prendre part; être participant.
Deeltagelse, c. participation; conjouissance, f.; part qu'on prend à qc.
Deeltagende, a. qui marque de l'intérêt pour q.; cointéressé, n. c.
Deeltager, m. intéressé; sociétaire, m.
Defekt, a. défectueux, incomplet. - c. manque, déficit, m.
Deger, c. dizaine, f.
Degn, m. sacristain, m.
Degnebolig, c. maison du sacristain, f.
Degnekald, n. charge de sacristain, f.
Dei, Deig, c. pâte, f.
Deiet, a. pâteux.
Deilig, a. beau, joli; élégant; net, propre.
Deine, v. a. pétrir.
Deinetrug, Deitrug, n. pétrin, m.
Deist, m. déiste, m.
Deisteri, n. déisme, m.
Dele, v. a. partager, diviser, séparer.
Delelig, a. divisible; T. sécable.
Delelighed, c. divisibilité, f.
Deling, c. partage, m.; division; T. partition, f.; petite section de file de 3, 5 ou plus d'hommes.
Delinqvent, m. criminel; T. délinquant, m.
Den, det, art. le, la.
Denne, dette, pr. ce, cet, cette, ceci, cela, celui-ci, celle-ci.
Deponere, v. a. déposer, mettre en dépôt.
Deputeret, m. député, m.
Der, pr. qui, lequel, laquelle.
Der, ad. là; en ce lieu; voilà.
Deraf, ad. en, de cela.
Derefter, ad. ensuite, après, puis.
Derfor, ad. & c. pour cela, pour cette raison, pour cet effet; c'est pourquoi.
Derfra, ad. de-là, par-là, en.
Derhen, ad. là, y.
Derhos, ad. près, auprès; proche.
Deri, ad. y, là-dedans; en cela.
Deriblandt, ad. parmi, entre, du nombre.
Derigiennem, ad. par-là, y.
Derimod, ad. & c. contre; au contraire; en échange, en récompense, en revanche.
Derind, Derinde, ad. là-dedans, dedans.
Dermed, ad. avec, en.
Dernæst, ad. ensuite, après, puis.
Derned, Dernede, ad. là-bas, en bas.
Deroppe, ad. là-haut, en-haut.

Derover, ad. par-dessus; là-dessus; au-delà. [puis.
Derpaa, ad. y, sur cela, à cela; après,
Dersom, c. si; – ikke, si non.
Dertil, ad. y, à cela, en; pour cela, pour cet effet; en outre, encore.
Derud, ad. de ce côté-là, par-là.
Derude, ad. dehors.
Derunder, ad. dessous, là dessous; par-dessous; parmi, entre, du nombre; y, en. [moyen.
Derved, ad. par là; y; en; par ce
Deslige, a. pareil, semblable; tel; de plus, item.
Desmer, n. civette, f. musc, m.
Desmerkat, c. civette, f.
Destillere, v. a. distiller.
Distillering, c. distillation, f. [bite, f.
Destillerekolbe, c. alambic, m.; cucur-
Desto, ad. tant, d'autant, plus; – bedre, tant mieux; – mindre, d'autant moins.
Desuagtet, c. malgré cela, néanmoins.
Desuden, ad. outre cela, d'ailleurs.
Diamant, c. diamant, m.
Diæt, c. diète, f.; régime de vivre, m.
Diætetisk, a. diététique
Diakonus, m. diacre, m.
Dialekt, c. dialecte, idiome, m.
Diameter, c. diamètre, m.
Did, Didhen, ad. là, y; hid og –, çà [et là.
Die, c. lait de la mère, f.
Die, v. a. & n. sucer; teter; allaiter.
Djerv, a. dur; ferme; courageux.
Djevel, m. diable, démon, m.
Djevelsk, a. diabolique.
Djevelskab, n. diablerie, f.
Djævleblændt, a. endiablé.
Dige, n. digue, f.
Digle, c. poêle, f.; poêlon, m.; T. creuset, m.; platine (de la presse), f.
Digt, n. poëme, m.; poésie; fiction, f.
Digte, v. a. calfater; radouber, rendre solide. [faire des vers; feindre.
Digte, v. a. & n. méditer, inventer;
Digtekunst, c. poésie, poétique, f.
Digter, m. poëte, m.
Digterisk, a. poétique.
Digtning, c. poésie, f. poëme, m.
Digtning, c. calfatage, radoub, m.

Diktat, n. dictée, f.; skrive efter –, écrire sous la dictée.
Diktere, v. a. dicter.
Dild, c. anet, m. (herbe).
Din, Dit, pr. ton, ta, tes.
Dingle, v. n. pendiller, brandiller.
Diplom, n. diplôme, brevet, m.; patente, f.
Diplomatik, c. T. n. c. diplomatie, f.
Diplomatisk, a. diplomatique.
Dirk, c. fausse clef, f.; crochet de
Dirke, v. a. crocheter. [serrurier, m.
Dirre, v. n. trembler.
Discipel, m. disciple, écolier, m.
Disig, a. nébuleux.
Disk, c. table; patène, f.
Diskant, c. Diskantist, m. dessus, m.
Dispensation, c. dispense, f.
Disponere, v. a. disposer. [tation, f.
Disputats, c. dispute; thèse; disser-
Disputere, v. n. disputer, soutenir des
Disse, pr. pl. ces, ceux. [thèses.
Distrikt, n. enclave, f.; district, canton, m. [m.
Dobbel, c. passion pour le jeu, f.; jeu,
Dobbelt, a. double.
Dobbler, m. adonné au jeu.
Doctor, c. docteur; médecin, m.; blive –, passer docteur, faire ses licences, prendre le bonnet de docteur.
Doctorgrad, c. doctorat.
Doctorhat, c. bonnet doctoral ou de docteurs, m.
Doctorpromotion, c. doctorerie, f.
Dog, c. & ad. pourtant, cependant, toute fois; toujours; donc; de grace!
Dogge, c. dogue, f.
Doglæp, c. fanon, m.
Dok, Dokke, c. (til Skibe) forme; bassin (de construction); darse, f.; mandrin, m.
Dolk, c. poignard; stylet, m.
Dom, c. jugement, m.; sentence, f.; avis, sentiment, m.
Domcapitel, n. chapitre, m.
Domfælde, v. a. prononcer une sentence, condamner.
Domherre, m. chanoine, m.
Domhuus, n. maison de ville, f.; pré-

toire, palais, m.
Dominikaner, m. dominicain, m.
Domkirke, c. cathédrale, f.
Dommedag, c. dernier jour, jour du jugement, m.
Dommer, m. juge, m.
Dommerembede, n. judicature, f.
Dompap, c. pivoine, m. (oiseau).
Domprovst, m. prévôt du chapitre m.
Domstol, c. siége, tribunal, m.
Donat, c. rudiment, m.
Done, c. collet, lacet; cerceau, m.
Donefangst, c. chasse au lacet, m.
Donkraft, c. engin, cric, m.
Dorsk, a. paresseux, hébété, tardif.
Dorskhed, c. assoupissement, m.; pesanteur, f.
Dosin, Dusin, n. douzaine, f.
Dosinviis, ad. par douzaine, à la douzaine.
Dosis, c. dose, prise, f.
Dosmer, m. stupide, imbécille, butord, m. [sot.
Dosmeragtig, a. hébété, simple, niais,
Doven, a. paresseux, fainéant; fade, insipide.
Dovendyr, m. paresseux, aï, m.
Dovenskab, c. paresse, fainéantise, f.
Dovne, v. n. fa. fainéanter, cagnarder.
Draabe, c. goutte, f.
Draabeviis, ad. goutte à goutte.
Drab, n. Drabsgierning, c. meurtre, homicide, m.
Drabant, m. traban; T. satellite, m
Drabelig, a. excellent, brave, courageux. [de pour un homicide.
Drabsbøder, pl. prix du sang; amen-
Drabsmand, m. meurtrier, m.
Drag, n. trait; coup, m.; courant (d'eau), m.
Drage, v. a. & n. tirer; - til sig, attirer, tirer vers soi; - efter sig, entraîner; tirer à conséquence; -Aande, respirer; - i Tvivl, révoquer en doute; - Omsorg (for) avoir soin de qc.; - Kaarden, tirer l'épée; - en Slutning, tirer une conclusion. - v. n. (- hen til Sted) aller, s'en aller, partir; passer; - hen, se tirer en longueur; - nær, s'approcher; - ud, -bort, sortir, s'en aller, quitter; drages, lutter (contre), souffrir, être incommodé ou accablé d'un mal; se battre.
Drage, c. dragon; cerf volant, m.
Drageblod, n. sang de dragon, m.
Drager, m. porteur, crocheteur, portefaix, brancardier, m.
Dragersele, c. bretelle, sangle, f.
Dragkiste, c. commode, f. tiroir, m.
Dragkisteskuffe, c. layette, f.
Dragknude, c. noeud coulant, m.
Dragon, m. dragon, m.; (Plante) estragon, m. [habillement, m.
Dragt, c. charge; somme, f.; costume,
Dragvod, Dragevod, n. traîneau (filet), [m.
Dram, c. gorgée, f.; coup, m.
Drama, n. drame, m.
Dramatisk, a. dramatique.
Drank, n. lie, f.
Dranker, m. buveur, m.; -euse, f.
Dratte, v. n. tomber.
Drav; f. Mask.
Dreie, v. a. tourner; faire au tour; (- Toug &c.) tordre; virer; - sig, tourner; tournoyer.
Dreiebænk, c. - lad, n. tour, m.
Dreiejern, n. tournoir, biseau, m.
Dreiel, Dreil, n. treillis, linge figuré, [m.
Dreier, m. tourneur, m.
Dreining, c. action de tourner etc., tour; tournant, m.; ouvrage au tour, m. [garçon de métier; apprenti, m.
Dreng, m. garçon; (som er i Lære)
Drengeagtig, a. puéril. [m.
Drengebarn, n. enfant mâle, garçon,
Drengestreg, c. puerilité, polissonnerie, f.
Drev, n. pignon; rouage, m.
Dreven, a. (- i) exercé, versé; - Arbeide, embouti, bosselage, m.
Drift, c. instinct, inclination, penchant; mouvement, m.; poursuite, f.; labourage, m.; exploitation, f.; troupeau, bande (de boeufs), m.; i -, en train, en mouvement, en branle, florissant. [strieux.
Driftig, a. actif, laborieux, indu-
Driftighed, c. activité, industrie, f.
Drik, c. coup, trait, m.; boisson, f.;

breuvage, m.; ivrognerie, f.
Drikfældig, a. sujet à boire, adonné à l'ivrognerie, ivrogne.
Drikke, v. a. & n. boire (af et Glas ꝛc., dans un verre etc.); - Kaffe, Thee ꝛc., prendre du café, du thé etc.; - sig fuld, s'enivrer, se griser.
Drikke, c. le boire; Mad og -, le manger et le boire.
Drikkebroder, m. buveur, m.
Drikkegilde, n. écot, m.
Drikkeglas, n. verre à boire, m.
Drikkekar, n. vase à boire; auget (de cage), m.
Drikkelig, a. potable, buvable.
Drikkepenge, pl. argent pour boire, m.
Drikkevare, c. boisson, f.
Drikkevise, c. chanson à boire, f.
Drikoffer, n. libation, f.
Drile, Drille, v. a. forer, fraiser.
Drille, v. a. agacer, railler, se jouer, se gausser de q.
Drillen, c. Drilleri, n. agacerie, raillerie, gausserie, f.
Drippert, c. gonorrhée, chaude-pisse, f.
Driste sig til, v. r. oser, se hasarder.
Dristig, a. hardi, courageux, osé.
Dristighed, c. hardiesse, intrépidité, f.
Drive, Snedrive, c. monceau, tas de neige, m.
Drive, v. a. chasser, pousser, faire aller ou avancer; conduire; presser, encourager, inciter q.; piquer; T. (- Sølv ꝛc.) bosseler, ciseler; - noget, s'occuper de q., faire un métier, exercer une profession; - igiennem, venir à bout, en venir à chef; - op, pousser en haut, chasser en avant, faire lever, lancer; - paa, pousser, inciter; - for vidt, porter trop loin, outrer; - til een, lâcher un coup à q. - v. n. flotter; donner contre; chasser sur les ancres.
Drivebænk, Drivbænk, c. couche, f.
Drivefier, c. ressort, m. [machine, f.
Drivehjul, n. roue qui fait aller une
Drivehuus, n. serre chaude, f.
Driveiis, c. glace qui charie, glaçons, glaces flottantes, f. pl.
Driver, m. celui qui pousse etc., qui rabat le gibier. [flotté, m.
Drivetræ, -tømmer, n. bois flottant,
Drivbolt, n. chassoir; cognoir, m.
Drog, n. vaurien, butord, m.
Dromedar, c. dromadaire, m.
Drone, c. faux-bourdon, m. (abeille).
Dronning, f. reine; dame (aux échecs),
Drossel, c. grive, f. (oiseau). [f.
Drost, m. drossart, m. [prince, m.
Drot, c. maître; celui qui règne; roi,
Drue, c. grappe, f. grappillon, m.
Druehøst, c. vendange, f.
Druekam, c. rafle, râpe, f.
Druesaft, c. jus de la treille, m.
Drukken, a. ivre, enivré, soûl.
Drukkenbolt, m. ivrogne, m.
Drukkenskab, c. ivresse, f.
Drukne, v. a. noyer. - v. n. & - sig, v. r. se noyer; être submergé, périr dans l'eau.
Drybe, v. n. dégoutter, couler.
Drybvaad, Drivvaad, a. tout mouillé
Dryp, c. goutte; gouttelette; larme, f
Drypnæset, a. roupieux.
Drypøiet, a. chassieux.
Dryppe, v. n. dégoutter, distiller, couler. - v. a. faire dégoutter, faire distiller. [f. T.
Dryppebad, n. douche, embrocation,
Drypsteen, c. stalactite, f.
Drysse, v. a. verser dessus, poudrer, paner, sucrer; saupoudrer. - v. n. découler, couler ou rouler en bas.
Dræbe, v. a. tuer, assassiner.
Dræbende, a. délétère; assommant.
Dræg, n. T. grappin, m.
Drægt, c. portée, ventrée, f.
Drægtig, a. pleine; være -, porter.
Drægtighed, c. grossesse; portée, f.
Drænke, v. a. cocher.
Drænkning, c. germe d'oeuf, m.
Dræt, c. pêche, f.; coup de filet, m.
Dræt, n. attelage, m.; doublure, fourrure, f. [bit).
Drætte, v. a. doubler, fourrer (un ha-
Dræve, v. n. traîner les paroles, tarder,
Drøbel, Drøvel, c. luette, f. [barguigner.
Drøfte, v. a. vanner, éventer; * exa-

miner, discuter, approfondir.
Drøftelse, Drøftning, c. discussion, [etc.
Drøftetrug, n. van, m.
Drøi, a. dru, grand, dur, pesant, corpulent.
Drøide, Drøihed, c. grandeur, pesanteur, dureté, corpulence, f.
Drøm, c. songe, rêve, m.
Drømme, v. n. songer, rêver.
Drømmer, m. songeur, visionnaire, rêveur, m.
Drømmeri, n. rêverie, f. visions, f. pl.
Drøn, n. résonnement, retentissement, [m.
Drøne, v. n. sonner, retentir.
Drøse, v. n. tarder, être négligent, être lent; barguigner.
Drøv, c. tygge -, ruminer, remacher.
Drøvtyggen, c. rumination, f.
Du, pr. tu, toi; sige du til een, tu- [toyer q.
Dublet, c. doublet, m.
Dublon, c. doublon, m.
Due, c. pigeon, m. colombe, f.
Due, v. n. valoir; - til, être bon, propre, utile à q.; servir à qc.
Duehalsfavet, a. colombin.
Duehuus, n. colombier, pigeonnier, m.
Duel, c. duel, m. [fuie, f.
Duelig, a. bon, propre, utile; habile, capable.
Duelighed, c. capacité, habileté, f.
Duellant, m. duelliste, m.
Duellere, v. n. se battre en duel.
Duemøg, n. colombine, f.
Duerik, c. pigeon mâle, m.
Dueslag, n. volet, m. volière, f.
Duet, c. T. duo, m.
Duft, c. vapeur; odeur, f.
Dufte, v. a. & n. exhaler des vapeurs, des odeurs; s'exhaler, transpirer.
Dug, c. toile; nappe, f.; linge; mouchoir de cou, collerette, f.
Dug, c. rosée, f.
Dugfabrik, c. fabrique de draps, f.
Dugge, v. i. det dugger, il tombe de la rosée. [sée, arrosé.
Dugget, Dugvaad, a. couvert de ro-
Dugmager, m. drapier, m.
Dukand, c. plongeon, castagneux, m.
Dukat, c. ducat, m.
Dukjord, c. terre tuffière, f.
Dukke, v. a. plonger; mettre la tête sous, dessous; - sig, plonger; se baisser. - v. n. (- ned) baisser la tête; se tapir; faire le plongeon.
Dukke, c. poupée; marionnette, f.; mannequin, m.; (- Silke ɔc.) écheveau (de fil etc.). [tier, m.
Dukkekræmmer, -mager, m. poupe-
Dukkespil, n. marionnettes; bamboches, f. pl.
Dukketøi, n. poupées, f. pl.; jouets d'enfant, joujoux, m. pl. bimbelot, m.
Dukſteen, c. tuf, m.
Dulm, c. sommeil léger, m.
Dulme, v. n. sommeiller; cesser, diminuer.
Dum, a. stupide, hébété, sot, niais.
Dumdristig, a. stupide et effronté.
Dumdristighed, c. sotte effronterie, f.
Dumhed, c. stupidité, bêtise, imbecillité; sottise, f.
Dump, n. chûte, f.
Dumpe, v. n. tomber, se précipiter.
Dundre, v. n. tonner, retentir, frémir.
Dunes, v. n. prendre des plumes fines.
Dunet, a. plein de duvet, garni de plumes fines.
Dunk, c. baril, barillet, m.; cruche, f.
Dunkel, a. sombre; obscur, ténébreux; * obscur.
Dunkelhed, c. obscurité, f.
Dunst, c. vapeur, exhalaison; fumée; moufette, f. [transpirer.
Dunste, v. n. rendre des vapeurs;
Dunstig, a. vaporeux.
Dunstkreds, c. atmosphère, f.
Duodez, c. in-douze, m.
Dup, Dop ou Duppe, c. ferret, m.
Duplikat, n. duplicata, m.
Dupsko, c. bouterolle, f.
Durchlauchtig, a. Sérénissime.
Durchlauchtighed, c. Altesse, f.
Durkløb, n. flux ou cours de ventre, m.; diarrhée, f.
Dusk, c. houppe, f.
Dutte, v. a. tutoyer.
Duun, c. duvet, m.; plumes fines, f. pl.; (paa Sagen) poil follet, coton, m.

Duunhaget, a. imberbe, sans barbe.
Duunhammer, c. masse d'eau, typha, f.
Duus, c. fraternité, f.; være —, se tutoyer; drikke —, boire la fraternité.
Duus, c. as (carte).
Duusbroder, m. fa. ami qu'on tutoie.
Dval, a. fade, insipide.
Dvale, c. endormissement, sommeil, m.
Dvaledrik, c. potion somnifère, f.
Dvelg, n. coutil, m.
Dverg, m. -inde, f. nain, m.
Dvergtræ, n. Dvergplante, c. plante ou arbre nain, m.
Dyb, n. abîme, gouffre; fond, m.
Dyb, a. profond; creux (se dit d'un plat, etc.); haut; bas; grave; * profond.
Dybde, Dybhed, c. profondeur, f.; enfoncement; fond, m.
Dybsindig, a. rêveur, pensif, pénétrant, profond.
Dybsindighed, c. rêverie; profondeur d'esprit, f.
Dybslod, n. sonde, f. plomb, m.
Dyd, c. vertu, f.
Dydig, a. vertueux; honnête.
Dygge, v. a. arroser, mouiller.
Dygtig, a. bon, solide; suffisant, grand, fort; — til, habile, propre à, capable de. — ad. bien, beaucoup.
Dykke, v. n. plonger.
Dykker, m. plongeur; plongeon, m. (oiseau).
Dykkerklokke, c. cloche de plongeur, f.
Dynd, n. limon, m. bourbe, vase, f.
Dyndet, a. bourbeux, boueux, crotté, sale.
Dyne, c. lit, lit de plume, m.; pièce de literie, f.
Dynevaar, n. taie, couverture, f.
Dynge, v. a. accumuler, amonceler, entasser.
Dynge, c. monceau, tas, amas, m.
Dyngeviis, ad. en foule; par troupes.
Dypning, c. immersion, f.
Dyppe, v. a. tremper, saucer, plonger, passer en.
Dyppelse, c. sauce, f.
Dyr, n. animal, m. bête, f.
Dyr, a. cher, de prix; * précieux.
Dyrebar, a. précieux, cher.
Dyrehave, c. parc, m. varenne, f.
Dyrekiød, n. venaison, f. gibier, m.
Dyrekreds, c. zodiaque, m.
Dyrekølle, c. cuissot, m.
Dyrerige, n. règne animal, m.
Dyreryg, c. cimier, m.
Dyresteg, c. gibier rôti, rôt de venaison, m.
Dyrhed, c. cherté, f.
Dyrisk, a. animal; * bestial, brutal.
Dyrke, v. a. cultiver; adorer, vénérer.
Dyrkelse, c. culture, f.; culte, m.; adoration, f.
Dyrker, m. cultivateur; adorateur, m.
Dyrkning, c. cultivation, culture; agriculture, f.
Dyrlæge, m. médecin vétérinaire, m.
Dyrlægekunst, c. art vétérinaire, m.
Dyrtid, c. cherté; pénurie, f.
Dysse, c. colline garnie de pierres, f.; tas de pierres, m.
Dysse, v. a. (i Søvn) endormir, assoupir; * bercer.
Dyst, c. combat, m.; lutte, f.; tournoi, m.
Dystrenden, c. joûte, course de lice, f.
Dyvelsdræk, n. assa foetida, f.; laser, m.
Dægge, v. a. nourrir, allaiter.
Dæk, n. T. pont, tillac, m.
Dække, n. couverture, f.; tapis, m.; plancher; plafond; * voile, m.
Dække, v. a. couvrir; T. épauler, flanquer; mettre la nappe; — sig, se garder; — Ryggen, assurer les derrières.
Dækkel, n. couvercle; T. tympan, m.; batterie, f.
Dækken, n. housse, f. caparaçon, m.
Dækkengiord, c. sangle, ventrière, f.
Dækketøi, n. linge de table; service de table, m.
Dæle, c. ais, m. planche, f.
Dæmme, v. a. élever une digue; arrêter par une digue.
Dæmning, c. digue; chaussée; jetée, f.
Dæmpe, v. a. amortir, adoucir, éteindre, étouffer; assourdir.
Døbe, v. a. baptiser.
Døbeattest, -seddel, c. extrait baptistère, m.
Døbefad, n. bassin des fonts de baptême, m.
Døbefont, c. fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.
Døbenavn, n. nom de baptême, m.
Døberen, St. Jean Baptiste, m.

Død, c. mort, f.
Død, a. mort, défunt.
Døde, v. a. tuer; * se mortifier.
Dødelig, a. mortel.
Dødelighed, c. mortalité, f.
Dødeliste, c. registre mortuaire, billet de mortalité, m.
Dødfødt, a. mort-né.
Dødkiød, n. chair morte, excrescence, carnosité, f.
Dødning, c. homme mort; trépassé, m.
Dødningshoved, n. tête de mort, f.
Dødsaar, n. année de la mort, f.
Dødsangest, c. frayeur de la mort; peine ou douleur mortelle, f.
Dødsbeviis, n. extrait mortuaire, m.
Dødsdag, c. jour de la mort, m.
Dødsdom, c. arrêt de mort, m.
Dødsfald, n. mort, cas de mort, m.
Dødsseng, c. lit de mort, m.
Dødsstraf, c. peine capitale, f.; dernier supplice, m.
Dødssyg, a. malade à la mort.
Dødssynd, c. péché mortel, m.
Døe, v. n. mourir, décéder, expirer.
Døende, a. mourant; moribond.
Døgenigt, m. vaurien, m.
Døgn, n. jour et nuit, m.; 24 heures.
Døie, v. a. souffrir, supporter, endurer.
Dølge, v. a. céler, recéler, cacher.
Dølgsmaal, n. i —, en secret, secrètement.
Dømme, v. a. juger, censurer; porter son jugement sur qc.
Dømmekraft, c. jugement, m.
Dør, c. porte, f.
Dørangel, c. gond, m.
Dørbeslag, n. garniture de porte, f.
Dørfløi, c. battant, vantail, m.
Dørfylding, c.; — **speil**, n.; panneau de porte, m.
Dørhammer, c. marteau de porte, heurtoir, m.
Dørhængsel, c. penture, f.
Dørkarm, c. huisserie, f.
Dørklinke, c. loquet; battant, m.
Dørslag, n. passoire, f. couloir, m.
Dørstolpe, c. poteau de porte, jambage, m.
Dørstykke, n. superport, m.
Dørtrin, n. -**tærskel**, c. seuil, m.
Dørvogter, m. portier; huissier, m.
Døs, c. fainéantise; inadvertance, f.
Døse, v. a. passer en fainéantise.
Døsig, a. à demi endormi, assoupi; languissant; lâche.
Døv, a. sourd; * engourdi; étourdi; hébété; émoussé.
Døve, **Døvgiøre**, v. a. rendre sourd; * étourdir, hébéter; assourdir.
Døvelse, c. assourdissement, m.; hébétation, f.
Døvhed, c. surdité, f.
Døvstum, a. sourd et muet.

E.

Ebbe, c. basse marée, f.; reflux, m.
Ebbe, v. n. refluer, refouler.
Echo, n. écho, m.
Edder, c. venin; pus, m.; matière; boue, f.
Edderbyld, c. ulcère purulent, m.
Edderkop, c. araignée, f.
Eddersætning, c. suppuration, f.
Eddike, c. vinaigre, m.
Eddikebrygger, -**handler**, m. vinaigrier, m.
Eddikeflaske, -**krukke**, c. vinaigrier, m.
Eddikesuur, a. aigre; T. acétique.
Eder, pr. pl. vous.
Ederduun, c. édredon, m.
Ederfugl, c. oie à duvet, f.
Eders, pr. votre, le, la votre.
Edikt, n. édit, m
Eed, c. serment, m.; **giøre** —, prêter serment, jurer (de, en); **tage i** —, faire prêter serment.
Eedelig, a. juré. — ad. par serment.
Eedsbrud, n. violation de serment, f.
Eedsoren, a. juré.
Eeg, c. **Eegetræ**, n. chêne, m.
Eeghiort, c. cerf volant, m.
Eem, c. vapeur épaisse, f.
Een, **eet**, pr. un, une; **i eet**, en tout, en entier, en un tenant; **med eet**, tout à coup; **under eet**, en bloc, à forfait; **een og samme**, le même; **eet og det samme**, tout un, égal, le même; **komme ud paa eet**, revenir à un.
Eenaarig, a. d'un an.
Eenbaaren, a. unique; naturel.
Eendrægtig, a. de concord, en bonne union; en bonne intelligence, f.
Eendrægtighed, c. concorde, union,

bonne intelligence, f.
Eengang, ad. une fois; paa —, à la fois; tout à coup.
Eenhed, c. unité, monade, f.
Eenhiørning, c. licorne, f. monocéros, m. [d'accord.
Eenklang, c. unisson; accord, m.; i —,
Eenlig, Eensom, a. seul, solitaire.
Eenlighed, Eensomhed, c. solitude, f.
Eenrum, n. i —, à l'écart, en secret, à côté.
Eens, a. d'accord; uni; le même; égal; de même genre; identique, de même. [espèce.
Eensartet, a. de même nature ou
Eensdannet, a. uniforme.
Eensformig, a. uniforme.
Eensidig, a. qui n'a qu'un côté; partial; séparé, particulier.
Eenslydende, a. consonnant, accordant.
Eensom, a.; s. Eenlig.
Eenspændig, a. attelé d'un seul cheval.
Eensindet, a. unanime.
Eenstavelses, a. monosyllabe.
Eenstemmig, a. d'une seule voix; * unanime, de concert.
Eenstydig, a. univoque; synonyme.
Eenstydighed, c. synonymie, f.
Eenøiet, a. borgne.
Effekt, c. effet, m.
Effekter, pl. biens, effets, m. pl
Efter, prp. après, d'après, selon, suivant, à.
Efteraar, n. arrière-saison, f.
Efterabe, v. a. n. c. contrefaire, singer.
Efterabelse, c. contrefaction, f.
Efteraber, m. contrefaiseur, singe, m.
Efterat, c. après que; selon que.
Efterbyrd, c. arrière-faix, m.
Efterdags, ad. après, en suite.
Efterdi, c. puisque, comme, vu que.
Efterforske, v. n. s'enquérir, s'informer, rechercher. [sition, f.
Efterforskning, c. recherche, perqui-
Efterfølge, v. a. suivre q.; succéder à q.; * imiter q. [tion, f.
Efterfølgelse, c. succession; * imita-
Efterfølger, m. successeur; * imitateur, m.

Eftergive, v. a. se relâcher, se détendre; * céder; déférer, condescendre à qc.; remettre, pardonner.
Eftergivelse, c. relâchement, m.; * déférence, condescendance; rémission, f.; pardon, m. [rant.
Eftergivende, c. condescendant, défé-
Eftergivenhed, c. condescendance, déférence, f.
Eftergiøre, v. a. n. c. imiter, contrefaire, copier; singer. [m.
Eftergræs, n. regain; arrière-pacage,
Efterhaanden, ad. peu à peu, petit à petit, successivement.
Efterhige, v. n. aspirer à qc.; ambitionner, rechercher qc. [l'autre.
Efterhinanden, ad. de suite, l'un après
Efterhøst, c.; s. Efteraar.
Efterjage, v. a. poursuivre q.
Efterklang, c. résonnement, m.
Efterkomme, v. a. suivre, observer qc.; accomplir; — sin Pligt, s'acquitter de son devoir.
Efterkommer, m. successeur, m. pl.; descendans, m. pl.
Efterlade, v. a. négliger, omettre; laisser; remettre qc. à q.
Efterladen, a. négligent, nonchalant.
Efterladenhed, c. négligence, nonchalance, f. [ritage, m.
Efterladenskab, n. succession, f.; hé-
Efterlede, v. n. chercher, faire des perquisitions. [mer à qc.
Efterleve, v. n. suivre qc., se confor-
Efterligne, v. a. imiter.
Efterlignelse, c. imitation, f.
Efterligner, m. imitateur, m.
Efterlyse, v. a. signaler, s'informer.
Efterlysning, c. signalement, m.
Eftermad, c. dessert, m.
Eftermale, v. a. copier un tableau; fig. contrefaire.
Eftermand, m. successeur, m.
Eftermiddag, c. après-midi, m.; après-dînée, f.
Eftermæle, Efterminde, n. renommée, f.; renom (après la mort), m.
Efterregne, v. a. recompter, examiner un compte.

Efterretning, c. avis, avertissement, m.; nouvelle, relation, f.
Efterrettelig, a. réel, solide; d'après l'ordonnance ou l'ordre; **holde sig** –, se régler sur qc.
Eftersanke, v. a. glaner; grapiller.
Eftersankning, c. glanage, m. glanure, f.
Efterse, v. a. faire la révision ou la revue de qc.
Efterskrift, c. postscriptum, m. apostille, f.
Efterskrive, v. a. copier, transcrire; écrire sous la dictée de q.; contrefaire.
Efterskud, n. complément de la somme; secours, m.
Efterslaae, v. a. chercher, feuilleter; contrefaire (une pièce de monnaie).
Efterslægt, c. postérité, f.
Efterslæt, c. regain, m.; seconde, troisième herbe, f.
Eftersmag, c. déboire, goût désagréable, m.
Eftersnak, c. calomnie, médisance, f.
Eftersnakker, c. celui qui ne fait que répéter les mots d'un autre.
Eftersom, s. **Efterdi.**
Efterspil, n. petite pièce, farce, f.
Efterspore, v. n. épier, quêter; * rechercher.
Efterspørge, v. a. s'informer, s'enquérir; **efterspørges**, être de requête.
Efterspørgsel, c. demande, recherche, f.
Efterstaaende, a. restant, de reste.
Efterstand, c. reste, restant, m.
Efterstik, n. T. gravure contrefaite, copie, f.
Efterstikke, v. a. contrefaire.
Efterstræbe, v. a. rechercher, poursuivre; tendre des piéges, dresser des embûches à q.
Efterstræbelse, c. poursuite; embuche, f.; piége, m.
Efterstræber, m. insidiateur, persécuteur, m.
Efterstykke, n.; s. **Efterspil.**
Eftersyn, n. revision, f.
Eftertale, c.; s. **Eftersnak.**
Eftertanke, c. réflexion, méditation, f.
Eftertid, c. avenir, m.
Eftertragte, v. a. aspirer à qc.; ambitionner, rechercher qc.
Eftertryk, c. contrefaction d'un livre; (contrefaçon); édition contrefaite, f.; * poids, m.; énergie, emphase, f.
Eftertrykke, v. a. contrefaire (un livre).
Eftertrykkelig, a. fort, énergique, emphatique.
Eftertrykker, m. contrefacteur, imprimeur clandestin, m.
Eftertælle, v. a. compter de nouveau.
Eftertænke, v. n. penser à qc., réfléchir sur qc., méditer qc.; faire réflexion, considérer.
Eftertænksom, a. méditatif.
Efterveer, c. pl. douleur après l'enfantement, f. pl.; * ressentiment, repentir après le fait, m.
Efterverden, c. postérité, f.
Eftervinter, c. hiver tardif, m.
Eg, c. tranchant, taillant, fil, m.; lisière (du drap), f.
Ege, c. rais, rayon, m.
Egebark, c. écorce de chêne, f.; tan brut, m.
Egen, a. propre; particulier, singulier.
Egenhed, c. propriété; singularité, f.
Egenhændig, a. & ad. en ou de main propre; – **Skrevet**, autographe.
Egenkjærlighed, c. amour-propre, m.
Egenmægtig, a. arbitraire. – ad. de son autorité privée.
Egennytte, c. intérêt, propre, m.
Egennyttig, a. intéressé.
Egenraadig, a. opiniâtre, capricieux.
Egenroes, c. louange de soi-même, f.
Egensindig, a. capricieux, bizarre, entêté.
Egensindighed, c. caprice, entêtement, m.; bizarrerie, f.
Egenskab, c. propriété; qualité, f.
Egenskabsord, n. adjectif, m.
Egentlig, a. propre. – ad. proprement, précisément.
Egern, n. écureuil, m.
Egeskov, c. chênaie, f.
Egge, v. a. irriter, inciter.
Egn, c. contrée; région; plage, f.; environs, m. pl.
Egne, v. n. convenir; – **sig**, v. r. avoir la qualité nécessaire.
Ei, ad. non, ne, ne pas, non pas, point, ne point.
Ei! i. ah! ha! eh! hé!
Eie, c. possession, f.; bien propre, m.

Eie, v. a. posséder, tenir, avoir.
Eiegod, a. débonnaire, bénin.
Eiendeel, c. bien propre, m.; facultés, f. pl. [m.
Eiendom, c. propriété, f.; bien propre,
Eier, Eiermand, m. propriétaire; possesseur; maître, m.
Eiland, n. île, f.
Ekel, a. dégoûtant. [sée, f.
Ekelhed, c. dégoût, m.; aversion, nau-
Ekle, v. n. avoir du dégoût.
Elasticitet, c. élasticité, f.
Elastisk, a. élastique. [échecs), f.
Elefant, c. éléphant, m.; tour (aux
Elefantorden, c. l'ordre de l'éléphant,
Elefantsnabel, c. trompe, f.
Elektricitet, c. électricité, f.
Elektrisere, v. a. électriser.
Elektrisermaskine, c. machine élec-
Elektrisk, a. électrique. [trique, f.
Element, n. élément, f. principe, m.
Elementarisk, a. élémentaire; primaire.
Elementarskole, c. école primaire, f.
Elementarundervisning, c. enseignement primaire, m.
Elendig, a. misérable; chétif, mesquin, pitoyable.
Elendighed, c. misère, f.
Elfenbeen, n. ivoire, m.
Elle, El, c. Elletræ, n. aune, m.
Eller, c. ou, ou bien; enten ... eller ..., ou ou; hverken ... eller, ni ni.
Ellers, c. d'ailleurs, autrement, sinon.
Elleskov, c. aunaie, f.
Elleve, a. onze. [onzièmement.
Ellevte, a. onzième. – ad. for det –,
Elling, c. canette, f. halbran, m.
Elm, c. Elmetræ, n. orme, ormeau, m.
Elsdyr, n. élan, m.
Elske, v. a. aimer, chérir.
Elskelig, a. bien aimé, chéri.
Elsker, m. amant, amoureux; amateur, m.
Elskerinde, f. amatrice; amante, f.
Elskov, c. amour, m.; inclination, passion, f. [pidon, m.; Venus, f.
Elskovsgud, m. -inde, f. Amour, Cu-
Elskovshandel, c. galanterie, amourette, f.

Elskovsvise, c. chanson amoureuse, f.
Elskværdig, a. aimable.
Elskværdighed, c. amabilité, f.
Elv, c. fleuve, m. rivière, f.
Embede, n. charge, f.; emploi, office, m.
Embedsmand, m. employé, fonctionnaire, m.
Embedsvegne, paa –, ad. d'office.
Eminents, c. Eminence, f. [f.
Emmer, pl. flammèche, cendre chaude,
Emter, pl. bourriers, m. pl.
En, art. un, une.
End, c. que.
Endda, c. & ad. pourtant, cependant.
Enddog, c. quoique, bien que, encore
Ende, c. bout, m. fin, f. [que.
Ende, v. a. & n. finir, terminer, achever; endes, se finir. [fin.
Endelig, a. fini, final. – ad. enfin, à la
Endeligt, n. mort, f. décès, m.
Endeløs, a. sans fin, infini.
Endelse, c. terminaison, f.
Endestavelse, c. finale, f.
Endetarm, c. boyau culier, m.
Endivie, c. endive, f.
Endnu, ad. encore.
Endog, c. même.
Endskiøndt, c. quoique, quand même.
Ene, a. unique; seul.
Ene, v. a. unir, mettre d'accord; enes, être d'accord, être de concert, être de bonne intelligence.
Enebær, n. genèvre, genièvre, m.; graine de genièvre, f.
Enebærbusk, c. genévrier, m.
Enebærtræ, n. grand genévrier, m.
Enehandel, c. monopole, m.
Enemærke, n. Enemærker, pl. propriété, f.; territoire, m.; banlieue, f.
Eneraadig, Enemægtig, a. indépendant.
Enevoldsherre, m. souverain, m. [dant.
Enevoldsmagt, Enevælde, c. puissance souveraine, f.
Enfoldig, a. simple, sot, niais, bête.
Enfoldighed, c. simplicité, niaiserie, f.
Eng, c. pré, m.; prairie, f.; pl. champs, m. pl. [–, pas même.
Engang, ad. autrefois; un jour; ikke
Engbund, Engjord, c. prairies, f. pl.

Engel, m. ange, m.
Enghave, c. verger, enclos, m.
Engleagtig, Englelig, a. angélique.
Enhver, pr. chaque, chacun; tout le monde.
Enig, a. uni, d'accord; være –, s'accorder, être d'accord.
Enighed, c. union, bonne intelligence; unanimité, f.; accord, m.
Ening, c. unité; union; réunion, f.; accord, arrangement, m.
Enke, f. veuve, f.
Enkedronning, f. reine douairière, f.
Enkekasse, c. caisse pour l'entretien des veuves, f.
Enkelt, a. simple.
Enkelttal, n. unité, f. singulier, m.
Enkemand, m. veuf, m.
Enkepension, c. douaire, m.
Enkestand, c. veuvage, m. viduité, f.
Enkesæde, n. domicile affecté au douaire, m.
Enten, c. ou–ou, soit–soit.
Entre, v. a. accrocher, aborder.
Entrehage, c. grappin d'abordage, m.
Entring, c. abordage, accrochement, m.
Enzian, c. gentiane, f. (plante).
Epidemisk, a. épidémique.
Epigram, n. épigramme, f.
Epistel, c. épître, f.
Eremit, m. ermite, solitaire, m.
Eremitbolig, c. ermitage, m.
Erfare, v. a. savoir, apprendre; éprouver, essuyer.
Erfaren, a. expert, expérimenté; versé dans qc.
Erfaring, Erfarenhed, c. expérience, f.
Erholde, v. a. recevoir, avoir, obtenir; impétrer.
Erhverv, c. acquêt, m.; acquisition; industrie, f.
Erhverve, v. a. acquérir, gagner, mériter.
Erhvervelse, c. acquisition, f.
Erhverver, m. acquéreur, m.
Erhvervsgreen, c. branche d'industrie, f.
Erindre, v. a. faire souvenir q. de qc.; mentionner qc., avertir de qc.; – sig, v. r. se souvenir, se ressouvenir de qc., se rapeller qc.
Erindring, c. souvenir, m.; * admonition, f.; avertissement, m.
Erke• (Erts), (dans les compositions); archi– (devant les titres); grand, achevé, insigne etc. (devant les substantifs); parfaitement, extrêmement (devant les adjectifs).
Erkebedrager, m. maître fripon, m.
Erkebiskop, m. archevêque, métropolitain, m.
Erkebiskoppelig, a. archiépiscopal.
Erkeengel, m. archange, m.
Erkehertug, m. archiduc, m.
Erkehertugdom, n. archiduché, m.
Erkeløgner, c. menteur, m.
Erkenar, c. fou fieffé, m.
Erkepraler, (Erts•) m. grand fanfaron, rodomont, m.
Erketyv, c. maître-larron, m.
Erkiende, v. a. connaître; reconnaître.
Erkiendelse, c. connaissance; reconnaissance, f.
Erkiendtlig, a. reconnaissable, reconnaissant.
Erkiendtlighed, c. reconnaissance, f.
Erklære, v. a. expliquer, déclarer; – sig, v. r. s'expliquer, se déclarer, se prononcer.
Erklæring, c. déclaration; explication, f.
Erkyndige sig, v. r. s'informer, s'enquérir de qc.
Erkyndigelse, c. information, recherche, f.
Erlange, v. a.; f. Erholde.
Erlægge, v. a. payer comptant, compter.
Ernære, v. a. nourrir, entretenir.
Erobre, v. a. conquérir, prendre
Erobrer, m. conquérant, m.
Erobring, c. conquête, prise, f.
Erstatning, c. restitution, f.
Erstatte, v. a. restituer, rendre.
Ert, c. pois, m.; grønne Erter, pois verts, petits pois, pl.; giennemslede–, purée, f.
Ertebed, n. planche de pois, f.
Ertebælg, c. cosse, f.
Erteskal, c. écale, f.
Ertesuppe, c. potage à la purée, m.
Erts, c. mine, f.; minérai; airain, bronze, m.
Ertsbierg, n. montagnes des mines, f. pl.
Ertsgrube, c. mine, minière, f.
Ertsstufe, c. pierre métallique, f.
Es, n. as (carte); grain, m.
Esel, c. âne; lille –, ânon, m.
Eselbragt, c. ânée, f

Eseldriver, m. ânier, m.
Eselføl, m. ânon, petit d'un âne, m.
Eselhoved, n. tête d'âne, f.; * fa. âne, m.; bête, f.
Eselhud, c. peau d'âne, f.
Eselinde, f. ânesse, bourrique, f.
Eseløre, n. oreille d'âne; oreille dans un livre, feuille racornie, f.
Esp, Æsp, c. peuplier, tremble, m.
Esse, c. cheminée; chaufferie, forge, f.
Essents, c. essence, f.
Etage, c. étage, m.
Etatsraad, m. conseiller d'état, m.
Etmaal, n.; s. Døgn.
Etsteds, Ensteds, ad. quelque part.
Evangelisk, a. évangélique.
Evangelist, m. évangéliste, m.
Evangelium, n. évangile, m.
Eventyr, n. conte, m.; historiette, fable; aventure, f.
Eventyrer, m. aventurier, m.
Eventyrlig, a. fabuleux; aventureux.
Evig, a. éternel.
Evighed, c. éternité, f.
Evne, c. pouvoir, m.; force, puissance; faculté; fortune, f.; bien, m.; moyens, effets, m. pl.
Excellents, c. Excellence, f. (titre).
Excerpere, v. a. extraire.
Excerpt, c. extrait, m.
Excipere, v. a. excepter; – mod, faire des remontrances.
Exempel, n. exemple, modèle, m.
Exemplar, n. exemplaire, m.; T. copie, f.
Exemplarisk, a. exemplaire.
Exeqvere, v. a. exécuter.
Exeqverer, m. exécuteur; exacteur, m.
Exercere, v. a. faire faire l'exercice. – v. n. faire l'exercice.
Exerceerplads, c. place d'armes, f.
Existents, c. existence, f.
Existere, v. n. exister.
Expedere, v. a. expédier.
Expedition, c. bureau (d'avocat, de poste, etc.).
Experiment, n. expérience, épreuve, f.
Expresse, m. exprès, m.
Expektance, c. expectative, survivance, f.
Exspektant, c. expectant, m.
Extra, ad. extraordinaire.
Extract, c. extrait, m.
Extrahere, v. a. extraire.
Extrapost, c. poste extraordinaire, f.

F.

Faa, a. (pl.) peu.
Faae, v. a. recevoir, obtenir; avoir; – af, ôter, enlever, détacher, faire passer; – een til, porter, induire q. à qc.; – ind, porter dedans, faire entrer, passer dans; – op, porter en haut, faire monter; ouvrir.
Faahed, c. peu, petit nombre, m.
Faar, n. brebis; * ouaille, f.
Faareagtig, a. moutonnier.
Faareavl, c. nourriture, entretien de brebis.
Faarehoved, n. * fa. niais, benêt, m.
Faarehyrde, m. -inde, f. berger, m. -ère, f.
Faareklipning, c. tonte, f.
Faarekylling, c. grillon, m.
Faarelus, c. pou de brebis, m.; tique, f.
Faareskind, n. peau de mouton, basane, f.
Faaresti, -stald, c. Faarehuus, n. bergerie, f.; bercail, m.
Fabel, c. fable, m.
Fabelagtig, a. fabuleux.
Fabeldigter, -skriver, m. fabuliste, m.
Fabellære, c. mythologie, f.
Fabrik, c. fabrique, f.
Fabrikat, n. article de manufacture, m.
Fabrikant, c. fabricant, fabricateur, m.
Fabrikere, v. a. fabriquer.
Facit, n. somme totale, f.; produit, provenu, m.
Facultet, n. faculté, f.
Factum, n. fait, m.
Fad, n. plat; tonneau, m.; futaille, f.
Fadder, m. parrain, compère, m.; marraine, commère, f.
Faddergave, c. présent de baptême, m.
Faddergilde, n. Fadderstads, c. repas de baptême, m.
Fadderskab, n. compérage, m.
Fade, v. a. entonner.
Fadebuur, n. office, f.
Fader, m. père, m.
Faderlig, a. paternel.
Faderløs, a. sans père.

Fadermord, n. Fadermorder, m. parricide, m. & f.
Fadervor, n. oraison dominicale, f.; [pater, m.
Fading, c. train de chariot, m.
Fadning, c. entonnement, m.
Fag, n. espace, vuide, m.; tablette, f.; rayon, m.; panneau; compartiment; cassetin; * fort; métier, m.; partie, f.
Fage, ad. vite, prompt.
Fagot, c. Fagotblæser, m. basson, m.
Fagter, pl. geste, m. grimace, f. pl.
Fakkel, c. flambeau, m. torche, f.
Faktor, m. facteur; commissionnaire; prote (d'une imprimerie), m.
Faktori, n. factorerie, f.
Faktura, c. T. facture, f.
Fal, til Fals, a. mis en vente; vénal, à vendre.
Falblader, pl. falbala, m.
Falbyde, v. a. mettre, exposer en vente. [te.
Falbydelse, c. offre de vendre, mise en vente, f.
Fald, n. chûte, f.; cas, m.; i — at, au cas que, en cas que (de); i alt —, en tout cas. [tire-veille, m.
Fald, Fal, Faldgreb, n. T. drisse, f.
Faldanker, n. grande ancre, f.
Faldbro, c. pont-levis, m.
Falddør, c. trappe, f.
Falde, v. n. tomber; * déchoir; baisser; diminuer; — til, tomber en partage à q.; — paa, arriver; se mettre qc. en tête; — tungt, être difficile.
Faldefærdig, a. sur le point de tomber.
Faldende Syge, c. épilepsie, f.; mal caduc, haut mal, m.
Faldskierm, c. parachute, m.
Falk, c. faucon; T. oiseau, m.
Falkejagt, c. fauconnerie, chasse à l'oiseau, f.
Falkeneer, m. fauconnier, m.
Falkeneergaard, c. fauconnerie, f.
Falkeneertaske, c. fauconnière, f.
Falkonet, c. fauconneau, m.
Fallere, v. n. faire faillite, faire banqueroute.
Fallit, c. faillite, banqueroute, f.
Fallitbo, n. T. masse ou fonds de la faillite; masse des créances.

Falme, v. n. se déteindre, lâcher la couleur. [tre; dissonant.
Falsk, a. faux; postiche; double, trai-
Falskeligen, ad. faussement, à faux.
Falskeri, n. tromperie, fourberie, fraude, f.
Falskhed, c. fausseté, duplicité, f.
Falskner, m. faussaire; falsificateur, m.
Falts, Fals, c. coulisse, f.; T. jable, m. drageoire, rainure, entaille; feuillure (d'une porte), f.; onglet (d'un livre), [m.
Faltsbeen, n. plioir, m.
Faltse, False, v. a. plier; T. entailler; jabler.
Faltshøvl, c. jabloire, f. feuilleret, m.
Familie, c. famille, f.
Famle, v. a. & n. tâtonner; hésiter.
Famulus, m. écrivain; homme d'affaires, m.
Fanatiker, m. fanatique, m. [res, m.
Fanatisk, a. fanatique.
Fanden, m. diable, m.
Fandens, a. endiablé.
Fane, c. drapeau, m.; enseigne; bannière. f.; gonfalon, étendard, m.
Fanejunker, m. porte-enseigne, m.
Fanesko, c. talon du fût d'un étendard, m.
Fanesmed, m. maréchal ferrant d'un régiment de cavalerie, m.
Fanevagt, c. garde du camp, m.
Fang, n. capture, prise, f.; coup, m.
Fange, v. a. prendre; saisir; attraper.
Fange, c. prisonnier, m. -ière, f.
Fangefoged, m. geolier, m.
Fangehuus, Fangehul, n. prison, geole, f.; cachot, m.
Fangejern, n. épieu, m.; fers, m. pl.
Fangenskab, n. captivité, f.
Fangevogter, -foged, m. geolier, m.
Fangst, c. capture, prise, f.
Farbroder, m. frère du père, oncle, m.
Fare, v. n. aller (en voiture, en bâteau etc.), passer; — afsted, bort 2c., s'en aller en hâte; — ud af, sortir de ..., échapper de ...; lade —, laisser passer; laisser échapper, lâcher; * quitter, abandonner; — ilde, avorter; — vel ell. ilde, se trouver bien ou mal de qc.; — vild, s'égarer.

Fare, c. danger, péril; risque, m.
Faredag, c. (**Flyttedag**) jour où les domestiques changent de service, m.
Faren, a. **ilde** —, embarrassé, en peine, dans l'embarras.
Farfader, m. grand père, aïeul, m.
Farlig, a. dangereux, périlleux.
Farlighed, c. danger, péril, m.
Fart, c. passage; voyage, m.; route; vogue, f.; trajet; cours, courant, vol, m.; rapidité, vitesse, f.; **i en** —, à la hâte, en hâte; à l'instant, vite.
Fartøi, n. bâtiment, vaisseau; bâteau, m.
Farvand, n. eau navigable; T. chenal, m.; passe, f.
Farvande, pl. parages, f. pl.
Farve, v. a. colorer; teindre.
Farve, c. couleur, f.; coloris, teint, m.; teinture; teinte; encre, f.
Farveblanding, c. mélange des couleurs; T. coloris, m.
Farvebræt, n. T. palette, f. encrier, m.
Farvekasse, -**lade**, c. boîte à couleurs, f.
Farvekunst, c. teinture, f.; art de teindre, m.
Farver, m. teinturier, m.
Farveri, n. teinturerie; teinture, f.
Farverrøde, c. garance, f.
Farversvend, m. garçon teinturier, m.
Farveskal, c. coquille à couleurs, f.
Farvesteen, c. pierre à broyer, f.; marbre; encrier, m.
Farvetræ, n. bois de teinture, brésil, m.
Fasan, c. faisan, m.; (**Han**) coq faisan; (**Hun**) poule faisane.
Fasaneri, n. faisanderie, f.
Fasanmester, m. faisandier, m.
Faskine, c. fascine, f.
Faskinarbeide, n. fascinage, m.
Fast, a. ferme, fixe; compacte, solide, fort; serré; **binde** —, serrer; attacher; **holde** —, tenir ferme; **giøre** —, affermir; fortifier; attacher; **sætte** —, arrêter; fixer; établir; **staae** —, se tenir ferme sur ses pieds.
Faste, v. n. jeûner; faire maigre.
Faste, c. (**Fasten**) jeûne, m.; (**Fastelavn**) carême, m.
Fastedag, c. jour de jeûne; jour maigre, m.
Fastelavn, c. veille de carême. f.; jour de carême-prenant; mardi gras; carnaval, m.
Fastelavnsmandag, c. lundi gras, m.
Fastende, a. à jeûn, qui n'a rien mangé.
Fasteprædiken, c. sermon de carême, m.
Faster, f. tante paternelle, f.
Fasthed, c. fermeté, solidité, fig. constance, f.
Fastne, **Fastnes**, v. n. s'affermir, se durcir.
Fastsætte, v. a. déterminer, fixer.
Fastsættelse, c. détermination, fixation, f.
Fat, ad. **faae** —, obtenir; attraper; **tage** — **paa**, prendre; mettre la main à qc.; saisir; **hvorledes er det** —? comment va?
Fatal, a. fatal; fâcheux; odieux.
Fatning, c. disposition, contenance, f. **ud af** —, déconcerté.
Fatte, v. a. prendre, empoigner; (**begribe**) concevoir, comprendre; (—**Forsæt**) former le dessein de; —**Mod**, prendre courage; — **sig**, v. r. se remettre, reprendre ses sens, se rassurer.
Fattevne, c. conception, f.
Fattelig, a. compréhensible, concevable.
Fattelighed, c. intelligibilité, f.
Fattes, v. n. manquer, défaillir; **der** — **meget**, **lidet i**, il s'en faut beaucoup, peu que.
Fattig, a. pauvre, indigent.
Fattigblok, c. tronc des pauvres, m.
Fattigbøsse, c. boîte à quêter, f.
Fattigdom, c. pauvreté, indigence, f.
Fattigforstander, m. aumônier, m.
Fattighuus, n. hôpital, hôtel-dieu, m.; charité, f.
Fattigkasse, c. caisse des pauvres, f.
Fattigvæsen, n. commission établie pour avoir soin des pauvres; aumônerie, f.
Favn, c. brasse, toise; corde, f.; * embrassement, m.; **sætte i** —, mouler, corder, entoiser du bois; **tage i** —, embrasser.
Favne, v. a. embrasser q.; toiser.
Favnebrænde, n. bois de moule, bois de corde, m.
Favnemaal, n. toise; membrure, f.

Favnetag, n. embrassement, m. embrassade, f.
Favnfuld, c. brassée, f.
Favnſætter, m. mouleur de bois, m.
Favr, Fager, a. beau, joli; agréable.
Feber, c. fièvre, f.
Feberagtig, a. fébrile; fiévreux.
Feberbark, c. écorce du Perou, f.
Febergyſen, c. frisson, m.
Feberhede, c. chaud de la fièvre, paroxisme, m.
Febermiddel, n. fébrifuge, m.
Feberpatient, c. fébricitant, m.
Februar, c. Février, m.
Fed, Fedt, a. gras; sali; adipeux; * fa. riche, lucratif.
Fed, n. (- Garn) écheveau, m.
Feddehaand, n. centaine, f.
Fede, v. a. engraisser.
Fedekalv, c. veau gras, m.
Fedeqvæg, n. bétail gras ou engraissé, [m.
Fedme, c. obésité, f. gras, m.
Fedning, c. engraissement, m.
Fee, f. fée, f.
Feehistorie, c. conte de fées, m.
Fegte, v. n. faire des armes, escrimer, se battre avec des fleurets; combattre; * disputer; mendier.
Fegtehandske, c. gant bourré, m.
Fegtekunst, c. escrime, f.
Fegtemeſter, m. maître d'armes, m.
Fegteplads, Fegtebane, c. carrière, lice, f.
Fegter, m. escrimeur; celui qui fait des armes; gladiateur, m.
Fegtning, c. escrime, f.; combat, m.
Fegtſkole, c. salle d'armes, f.; maître d'armes avec ses écoliers, m.; instruction dans les armes, f.
Feide, c. guerre, f. démêlé, m.
Feide, v. n. faire la guerre.
Feidebrev, n. cartel, défi, m.
Feie, v. a. balayer; ramoner, curer; nettoyer.
Feiekost, c. balai; ramon; plumart, m.
Feiepige, -kone, f. balayeuse, f.
Feier, m. balayeur, m.
Feieſkarn, n. balayures, ordures, f. pl.
Feig, a. lâche, timide, poltron.
Feighed, c. lâcheté, poltronnerie, f.
Feil, c. défaut, vice, m.; faute, bévue, f.
Feil, ad. vainement, en vain; faux; gaae —, s'égarer, aller à faux; tage —, se tromper, se méprendre; træde —, glisser du pied, faire un faux pas; ſkyde —, manquer en tirant; * manquer son coup; ſlaae —, porter un faux coup; * ne pas réussir; kaſte —, manquer en jetant.
Feilagtig, a. vicieux, défectueux; incongru; incorrect; fautif.
Feilbar, a. faillible.
Feilbarhed, c. faillibilité, f.
Feile, v. n. & a. manquer, faillir; der — meget, lidet i at —, il s'en faut beaucoup, peu que.
Feilfri, a. sans fautes, parfait; correct.
Feilfuld, a. fautif.
Feilgreb, n. méprise, f.
Feilregning, c. mécompte, m.
Feilſkrivning, c. faute d'écrivain, faute de copiste, f.
Feilſlag, -ſkud, -ſtød, n. coup manqué, faux coup, m.
Feiltagelſe, c. faute, méprise, f.; qui pro quo, m.
Feiltrin, n. faux pas, m.; bévue, f.
Feining, c. balayement, m.
Feir, Feireſt, a. florissant; — Alder, fleur de l'âge, f.
Felbereder, m. mégissier, peaussier, m.
Felberederarbeide, n. mégisserie, f.
Feldt, Felt, c. champ, m.; campagne; T. case (d'un damier), f.; quartier (d'un écusson), m.
Feldtapothek, n. apothicairerie de campagne, f.
Feldtbager, m. boulanger de l'armée, [m.
Feldtkaſſe, c. cantine, f.
Feldtherre, m. général, m.
Feldtkiøkken, n. cuisine de champ, f.
Feldtlazaret, n. hôpital ambulant, m.; ambulance, f.
Feldtmarſkalk, m. maréchal de camp, [m.
Feldtpost, c. poste de l'armée, f.
Feldtpræſt, m. aumônier (d'un régiment), m.
Feldtſeng, c. lit de camp, m.

Feldtskiærer, m. chirurgien d'une compagnie, m.
Feldtskrig, Feltraab, n. cri de guerre, mot de ralliement, m.
Feldtslag, n. bataille, f.
Feldtslange, c. coulevrine, f. T.
Feldtsmedie, c. forge de campagne, f.
Feldtstol, c. pliant, m.
Feldtstykke, n. pièce de campagne, f.
Feldttegn, n. signal militaire, m.; écharpe, f.; porte-épée, m.; cocarde, [f.
Feldttog, n. campagne, f.
Feldttøimester, m. général de l'artillerie, m.
Feldtvagt, c. garde avancée; vedette, [f.; bivouac, m.
Fem, a. cinq.
Femaarig, a. de cinq ans, d'un lustre.
Femdobbelt, Femfold, a. quintuple, cinq fois, de cinq. [m.
Femkant, c. Femkantet, a. pentagone,
Femslags, a. de cinq sortes, manières, façons.
Femtal, n. cinq (de chiffre), m.
Femte, a. cinquième; for det —, cinquièmement, en cinquième lieu.
Femtedeel, c. cinquième, quint, m.
Femten, a. quinze.
Femtende, a. quinzième.
Femtendedeel, c. quinzième, m.
Fenikel, c. fenouil, m.
Ferier, c. pl. féries, vacances, f. pl.
Ferle, c. ferule, f. (plante).
Ferm, a. vite, prompt, brave.
Fernambuk, c. fernambouc, bois de [Brésil, m.
Fernis, c. vernis, m.
Fernisere, v. a. vernir, vernisser.
Fersk, a. frais, fraiche, récent; — Vand, eau douce, f.; — Vandsfisk, poisson de rivière, m.
Fersken, c. pêche; duracine, f.
Ferskentræ, n. pêcher, m.
Fest, c. fête, f.; festin, m.
Festdag, c. jour de fête, m.
Festlig, a. solennel, pompeux.
Festlighed, c. solennité, pompe, f.
Fetalie, c. victuailles, denrées, f. pl.; vivres, comestibles, m. pl.
Fiante, c. fou, sot, niais, m.
Fias, Fiaseri, n. sottise, bouffonnerie, f.; lantiponnage, m. fa.
Fiase, v. n. badiner; lantiponner.
Fibel, c. Fibelbræt, n. abécé, m.; languette, f.
Fidibus, c. allumette, f. fidibus, m.
Fidt, n. graisse, f. gras, m.
Fidthinde, c. tunique adipeuse, f.
Fidtleer, n. bol, bolus, m.
Fidtplet, c. tache de graisse, f.
Fied, n. trace, f. vestige, m.
Fieder, Fier, c. plume, f.; plumet; ressort, m. [jouer au volant.
Fiederbold, c. volant, m.; spille —,
Fiederbusk, c. touffe de plumes, f.; panache, m.; huppe, f.
Fiederdyne, c. lit de plumes, m.
Fiederfældning, c. mue, f.
Fiederhandler, m. plumassier, m.
Fiederkræ, n. volaille, f.
Fiederspidse, c. bec de plume, m.
Fiedervildt, n. menu gibier, m.; volatille, f.; petits pieds, m. pl.
Fiedervinge, — viske, c. plumail, plumart, plumasseau; houssoir de plumes, m. [blette, f.
Fiel, Fial, c. ais, m.; planche; ta-
Field, n. mont, m. montagne, f.
Fieldboer, m. montagnard, m.
Fieldskred, n. écroulement, m.; chûte d'une montagne, f.
Fiellebod, Fiællebod, c. échoppe; baraque (d'un jongleur etc.), f.; hangar, m.; remise, f.
Fiende, c. ennemi, m.
Fiendsk, a. haineux, n. c.; være —, vouloir du mal à q.; blive —, concevoir de l'inimitié contre q.
Fiendskab, n. inimitié, f.
Fiendtlig, a. ennemi.
Fiendtlighed, c. inimitié; hostilité, f.
Fierde, a. quatrième; for det —, quatrièmement, en quatrième lieu.
Fierdedags, a. de quatre jours; — Feber, fièvre quarte, f. etc.
Fierdedeel, c. quart; quartier; quarteron, m. [veau, m.
Fierding, c. quartaut; quartier de
Fierdingaar, n. trois mois.
Fierdingkar, n. quart de boisseau, m.

Fierdingspund, n. quarteron, m.
Fierdingvei, c. quart de lieue, m.
Fiern, a. éloigné, lointain. – ad. loin.
Fierne, v. a. éloigner. – v. n. paraître de loin.
Fiersing, c. vive, f. (poisson).
Fiert, c. pet, vent, m.
Fierte, v. n. peter, lâcher un pet.
Fige, v. n. pop. se hâter, se presser.
Figen, c. figue, f.
Figenblad, n. feuille de figuier, f.
Figenhave, c. figuerie, f.
Figentræ, n. figuier, m.
Figur, c. figure, f.
Figurlig, a. figuré. – ad. figurément.
Fiil, c. lime, f.
Fiilspaaner, pl. limaille, f.
Fiin, a. fin; subtil; délicat; * rusé, adroit; honnête; raffiné.
Fiinhed, c. finesse; subtilité; délicatesse, f.
Fiirbeen, c. lézard, m.
Fiirbenet, a. à quatre pieds.
Fiirkant ɩc., s. Fire.
Fiirskaaren, a. carré; grossier.
Fiirtal, n. nombre quaternaire.
Fiis, c. vesse, f.
Fikke, c. poche, f. gousset, m.
File, v. a. limer.
Filegran, n. filigrane, f.
Filehugger, m. faiseur ou tailleur de limes, m.
Filet, n. filet, m.
Filt, n. feutre, m.; frise, revêche, f.
Filte, v. a. feutrer.
Filter, Filtmager, m. feutrier, m.
Filthat, c. chapeau de feutre, m.
Filtrere, v. a. filtrer.
Filtrerklæde, n. étamine, f.
Filtrerpose, c. sac à filtrer, filtre, m.
Filtrering, c. filtration, f.
Filtsko, c. pl. souliers feutrés, chaussons de feutre, m. pl.
Filtsaale, c. semelle de feutre, f.
Finalstok, c. T. cul-de-lampe, m.
Finantser, pl. Finantsvæsen, n. finances, f. pl.
Finde, v. a. trouver, rencontrer; découvrir; – sig i noget, s'accommoder de qc.; comprendre qc.
Finder, m. trouveur, m.
Finger, c. doigt, m.
Fingerbølle, c. dé, m.
Fingerhandske, c. gant à doigts, m.
Fingerhytte, c. doigtier, m.
Fingerring, c. anneau, m. bague, f.
Fingre, Fingerere, v. a. fa. tâter.
Finke, c. pinson, m.
Finkel, n. fa. brandevin, m.
Finkenet, n. T. fargues, f. pl.
Finker, pl. hachis, m. capilotade, f.
Finne, c. bouton, bourgeon, m.; tanne, f.; nageoire (des poissons), f.
Finnet, a. bourgeonné, plein de pustules.
Finte, c. feinte, finesse, f.
Fiog, n. niais, sot, m.
Fiol, c. violette, f.; (Instrument) violon; claquebois, m.
Fiolblaa, a. violet.
Fiolin, c. violon, m.
Fiolinbue, c. archet de violon, m.
Fiolinharpix, n. colophane, f. T.
Fiolinmager, m. faiseur de violons, m.
Fiolinspiller, m. violon, joueur de violon, m.
Fiolinstol, c. chevalet, m.
Fiolinstreng, c. corde de violon, f.
Fioloncel, c. violoncelle, m.
Fior, i Fior, l'année passée, f.
Fiord, c. baie, f.
Fiorten, a. quatorze; – Dage, quinze jours.
Fiortende, a. quatorzième. – ad. for det –, en quatorzième lieu.
Fire, v. a. & n. lâcher, relâcher; * baisser pavillon; filer doux, céder, condescendre.
Fire, a. quatre.
Fireaarig, a. de quatre ans.
Firedobbelt, -fold, a. quadruple.
Firefoddet, a. quadrupède.
Firekant, c. carré, quadrangle, m.
Firekantet, a. carré, quadrangulaire.
Firepundig, a. de quatre livres.
Firesædet, a. pour quatre personnes; à deux fonds (d'un carrosse).
Firesidet, a. quadrilatère.
Firesindstyve, a. quatre-vingt; octante.
Firesindstyvende, a. quatre-vingtième.
Firespændt, a. à quatre chevaux.
Firmament, n. firmament, m.
Fise, v. n. vesser.
Fisk, c. poisson, m.

Fiskal, m. procureur, fiscal, m.
Fiskedag, c. jour maigre, m.
Fiske, v. a. pêcher; – op af Havet, draguer.
Fiskeangel, c. hameçon, m.
Fiskeben, n. arête, f.; (Hvalbarder) baleine, f. [panier, m.
Fiskebensskiört, n. jupe de baleine, f.;
Fiskeblære, c. vessie de poisson, f.
Fiskedam, -park, c. vivier, m.
Fiskegjæller, c. pl. ouïes, branchies, f. pl.
Fiskehandel, c. poissonnerie, f.
Fiskehandler, m. -ske, f. poissonnier, m. -ière, f.
Fiskekiedel, c. poissonnière, f.
Fiskekurv, c. mannequin de marée, m.
Fiskeleeg, Legetiid, c. frai, m.
Fiskemelk, c. laite, laitance, f.
Fisker, m. pêcheur, m.; -kone, f. femme du pêcheur; poissarde, f.
Fiskerbaad, c. nacelle, f.
Fiskergarn, n. filet, m.
Fiskeri, n. Fiskefangst, c. pêche; pêcherie, f.
Fiskerig, a. poissonneux. [cherie, f.
Fiskerkjælling, f. poissarde, f.
Fiskerogn, c. oeufs de poisson, m. pl.
Fiskeruse, c. nasse, f.
Fisketran, c. huile de baleine, f.
Fiskeodder, c. loutre, f.
Fiskeyngel, c. alevin, nourrain, fretin, [m.
Fiskus, c. fisc, m.
Fisle, v. a. rapporter, médire.
Fiseltud, c. rapporteur, m. -euse, f.
Fistel, c. fistule, f.
Fistelagtig, a. fistuleux.
Fistulere, v. a. chanter le fausset.
Fittet, a. graisseux, gras, onctueux.
Fittighed, c. graisse, onctuosité, f.
Fix, a. fixe; ferme; prompt, adroit.
Fixere, v. a. railler, berner.
Fixstierne, c. étoile fixe, f.
Fiæder 2c. Fiæl, s. Fieder, Fiel.
Flaade, c. flotte; flotille, f.; (Tømmer-) radeau, train, m.
Flaade, v. a. faire flotter, faire passer sur des radeaux.
Flaadetræ, n. bois flotté, m.
Flaadning, c. flottage, m.
Flaae, v. a. écorcher; écorcer.
Flaaening, c. écorchure, f.
Flab, c. babine, gueule, f.
Flabmund, m. fa. badaud.
Flad, a. plat; plain; T. plan; – Klinge, le plat de l'epée; giøre –, aplanir; aplatir.
Fladbundet, a. à fond plat.
Flade, c. plaine; surface, f.; (Fladside) plat; T. plan, m.
Fladeindhold, n. T. aire, f.
Flademaal, n. mesure carrée, f.
Fladluus, c. morpion, m.
Fladnæset, a. qui a le nez plat.
Flag, n. pavillon, m. bannière, f.
Flage, c. Iis –, glaçon, m.
Flaggermuus, c. chauve-souris, f.
Flagre, v. n. voltiger, voleter; ondoyer; trémousser.
Flagskib, n. Flagmand, c. vaisseau
Flagstang, c. épars, m. [pavillon, m.
Flakke om, v. n. courir çà et là, vagabonder, errer.
Flamme, c. flamme, f. [mes
Flamme, v. n. flamber, jeter des flam-
Flammet, a. flambant, ondé.
Flane, f. fa. garçonnière, f.
Flanel, Flonel, c. flanelle, f.; af –, a.
Flanke, c. flanc, m. [de flanelle.
Flaske, c. bouteille, f.; flacon, m.; carafe, fiole, f. [succéder.
Flaske sig, v. n. réussir, prospérer,
Flaskeborste, c. goupillon, m.
Flaskefoer, n. cantine, f.
Flaskeprop, Flasketol, c. bouchon de liège, m. [pte.
Flau, a. insipide, fade; * absurde, ine-
Flauhed, c. insipidité; * absurdité, fadeur, f.
Fledføre sig, v. r. s'amortir.
Fleen, c. fourchon, m. pointe, f.
Fleer, Flere, a. & ad. plus. – a. pl. plusieurs; – Gange, plusieurs fois.
Fleerhed, c. pluralité; multiplicité. f.
Fleertal, n. T. pluriel, m.
Flekfeber, c. fièvre pourprée, f.
Flekke, c. bourg, gros village, m.
Fleng, Flæng, ad. i Fleng, pêle-mêle; sans ordre; à tort et à travers.
Flenge, c. coup, m.; balafre, f.; lam

beau; taillade, tranche, f.; morceau, m. [der, balafrer; fouetter.
Flenge, Flekke, v. a. trancher, tailla-
Flesk, n. lard, m. [m.
Fleskebøtte, n. Fleskeskinke, c. jambon,
Fleskekage, c. gâteau au lard, m.
Fleskeside, c. flèche de lard, f.
Fleskesvær, n. couenne de lard, f.
Fletning, c. action de tresser; enlacement; entrelacement, m.; entrelacs, m. pl.; claie; tresse, f. [entrelacer.
Flette, v. a. tresser, natter; enlacer,
Fletteband, n. bandelette, f.
Flettevæк, n. entrelacs, m. pl.; clayonnage, m.
Flid, c. assiduité, application, diligence, f.; med —, ad. exprès, à dessein.
Flig, c. basque, f.; pan, m.; (Anker —) patte, f. [bout, m.; bausse, f.
Flik, Flikke, c. lambeau, m.; pièce, f.;
Flikarbeide, n. rapiècetage, m.
Flikke, v. a. rapiécer, rapiéceter, rapetasser, ravauder, raccommoder, refaire; carreler.
Flikning, Flikkelen, c. ravaudage, raccommodage, m. [f.
Flikord, n. mot explétif, m.; cheville,
Flink, a. dru, éveillé, alerte.
Flint, c. fusil; carabin, m.
Flintekolbe, c. crosse de fusil, f.
Flintekugle, c. balle, f.
Flintelaas, c. batterie, f.
Flinteløb, n. canon, m.
Flinteskaft, n. fût, m.
Flinteskо, c. porte-mousquet, m.
Flinteskud, n. coup de fusil, m.
Flintesteen, c. pierre à fusil, f.
Flip, c. basque; lobe, m.; oreille, f.; bout, m.
Flise, Flisesteen, c. carreau, m. lame, f.
Flitsbue, c. arbalète, f. arc, m.
Flitter, c. paillette, f.
Flitterguld, n. oripeau, clinquant, m.
Flitterkram, -stads, c. clinquant; colifichet, m.; fanfreluche; vaine parure, f.
Flittersand, n. sable brillant, m.
Flitterslager, m. batteur de paillettes, m.

Flittig, a. assidu, diligent, appliqué.
Flittighed, c. assiduité, application, diligence, f.
Flod, c. fleuve, m.; rivière, f.; (Havets-) flux, m.; haute-marée; inondation, f.
Flod, Flaad, n. fluxion, f.; catarre, rhumatisme, m.; fonte, fusion, f.
Flode, v. n. Havet floder, la marée monte.
Flodbred, c. rive, f.; rivage, bord, m.
Flodhest, m. hippopotame, m.
Flodseng, c. Flodleie, n. lit (d'une
Flodtid, c. marée, f. [rivière), m.
Flok, c. foule, troupe, bande; harde, f.
Flokke, c. (af Uld, Snee &c.) flocon, m.
Flokke sig, Flokkes, v. n. s'attrouper.
Flokkeviis, i Flokketal, ad. en troupe, par troupes. [soie, strasse, f.
Floksilke, c. capiton, m.; bourre de
Flor, n. crêpe, m.; gaze, f.; (Blomster-) fleur, fleuraison, f.; * état florissant, m.
Florere, v. n. fleurir. [mouchetée, f.
Floret, Florette, c. fleuret, m.; épée
Floretsilke, c. filoselle, f. fleuret, m.
Florettes Baand, n. padou, ruban-fleuret, m.
Flors Hat, n. coiffe de crêpe, f.
Florsvæver, m. faiseur de crêpe, gazier, m.
Flos, n. panne, peluche, f.
Flot, a. & ad. blive —, être à flot, flotter; giøre —, mettre à flot; leve —, * fa. vivre à gogo, dans l'abondance; faire florès
Flue, c. mouche, f.
Fluefælde, c. attrape-mouche, f.
Fluegift, c. poudre aux mouches, f.
Fluenet, n. émouchette, f.
Flueskab, n. garde-manger, m.
Flueskarn, n. chiûre, chiasse de mouche, f.
Fluesmække, c. tue-mouches, m.
Fluevifte, c. chasse-mouches; émouchoir, m. [train (de l'oiseau), m.
Flugt, c. fuite, f.; vol, m.; volée, f.;
Flus, c. émail, m. [stine, f.
Flusspat, c. T. spath fusible, m.; ca-
Flux, ad. fa. d'abord, sur le champ.
Flyde, v. n. couler, fluer; se fondre;

* venir, provenir; s'ensuivre.
Flydebro, c. pont volant, flottant, m.
Flydende, a. coulant; liquide; fluide; courant; - Vand, eau coulante, eau vive, f. [éviter; (levere) donner.
Flye, v. n. fuir; s'enfuir. - v. a. fuir,
Flyg, Fløg, a. rempluмé, qui a assez de plumes pour voler.
Flygte, v. n. fuir, s'enfuir, se sauver, se refugier.
Flygtig, a. fugitif, fuyard; T. volatil; * volage; léger, vite; passager.
Flygtighed, c. vitesse; T. volatilité; * légèreté, f. [yard; réfugié, m.
Flygtling, Flygtning, c. fugitif, fu-
Flynder, c. plie, limande, f.
Flytte, v. a. déplacer. - v. n. déloger, déménager; changer de lieu, quitter un endroit; - ind, entrer, aller loger (dans une maison etc.).
Flyttedag, c. jour de délogement; jour où les domestiques changent de service.
Flyttetid, c. terme de délogement, m.
Flyve, v. n. voler; flotter; être déployé. [volante, f.
Flyveblad, n. pièce fugitive, feuille
Flyvehede, c. vapeurs, f. pl.
Flyvehul, n. entrée sur le devant des ruches; entrée de volière, f.
Flyvesand, n. sable mouvant, m.
Flyvetanke, c. pensée vague, f.
Flæbe, v. n. fa. pleurer.
Flække, v. a. fendre, couper.
Flækkesild, c. hareng saur, hareng soré gras, m. [fouettée, f.
Fløde, c. crême, f.; slagen -, crême
Fløde, v. a. écrêmer (le lait).
Flødebøtte, c. seau à crême, m.
Flødekage, c. craquelin à la crême. m.
Flødekone, f. crémière, f.
Flødeost, c. fromage à la crême, m.
Fløi, c. girouette, f.; pavillon; battant (d'une porte), m.; aile (d'une armée), f.
Fløibord, n. table pliante, f.
Fløiel, n. velours, m.; af -, a. de
Fløielagtig, a. velouté. [velours.
Fløimand, m. chef de file, m.
Fløite, c. flûte, f.

Fløite, v. n. fa. jouer de la flûte, flûter.
Fløitespiller, m. joueur de flûte; fa. flûteur, m. [tes, m.
Fløiteværk, n. (i Orgeler) jeu de flû-
Fløts, c. mine ou couche horizontale, f.
Fløtsbierg, n. montagne de mine en
Fnat, n. gale; rogne, f. [lits, f.
Fnattet, a. galeux, rogneux.
Fnise, v. n. rire sous cape.
Fnug, Fnøk, n. flocon; duvet, m.; plume fine, f.
Fnyse, v. n. renasquer, souffler; * bouffer de colère; respirer la vengeance.
Fod, c. pied, m.; jambe; patte; T. base, f.; Fod for Fod, pied à pied; til Fods, à pied.
Fodangel, c. T. chausse-trape, f.
Fodbad, n. bain des pieds, m.
Fodbalde, c. plante, f.; dessous du pied, m.
Fodblad, n. devant du pied, m.
Foder, Foer, n. nourriture, pâture, mangeaille, f.; fourrage, m.; doublure; fourrure, f. [m.; gaîne, f.
Foderal, Futteral, n. étui, fourreau,
Foderkiste, c. coffre à l'avoine, m.
Foderkurv, c. vannette, f.
Foderlærred, n. toile à doublure, f.
Foderpose, Foerpose, c. moreau, m.
Fodersæk, c. sac à l'avoine, havresac,
Fodertrug, n. auge, mangeoire, f. [m.
Foderurter, pl. herbes à pâture, f. pl.
Foderværk, Foerværk, n. pelleterie, fourrure, f. [m.
Foderværkskrave, c. collet de fourrure,
Fodfald, n. prosternement, m.; giøre -, se prosterner. [pl.
Fodfolk, pl. infanterie, f.; gens de pied,
Fodgænger, m. piéton, marcheur, m.
Fodkurv, c. chauffe-pied, m.
Fodled, n. coude-pied, m.
Fodpunkt, n. T. nadir, m.
Fodsaale, c. plante du pied, f.
Fodsæk, c. sac à pieds, m. [m.
Fodskammel, c. marchepied, escabeau,
Fodskifte, n. (Sekter) marcher, m.
Fodsokke, c. chausson, m.
Fodspor, n. trace, f. vestige, m.
Fodsti, c. sentier, m.

Fodstykke, n. piédestal, piédouche, m.
Fodtrin, n. marchepied (d'un carrosse); pas, m.; trace, f.
Fodtøi, n. chaussure, f.
Fodvrist, c. tarse, m.
Fog, n. Snee –, poussière de neige, f.
Fogderi, n. gouvernement, m.; préfecture; prévôté, f.; bailliage, m.
Foged, m. intendant, administrateur, m.; bailli; juge, m.
Fokmast, c. T. mât d'avant, mât de misaine, bourcet, m.
Fokseil, n. T. misaine, f.
Fold, c. parc, m.; (paa Klæder &c.) pli, repli, m.; plissure; ride, f.; sætte i –, parquer.
Folde, v. a. plier, plisser; froncer; joindre (les mains).
Foldekniv, c. jambette, f; couteau pliant, à ressort, m.
Foldning, c. plissure, fronçure, f.
Fole, c. poulain, m.
Føle, v. n. pouliner.
Foliant, c. un in folio, livre in folio, m.
Folie, c. tain; paillon, m.
Folk, n. peuple, m.; nation, f.; troupes, f. pl.; soldats, matelots, domestiques, etc.; foule, f.
Folkefærd, n. nation, f.; peuple, m.
Folkemængde, c. population, f.
Folkeret, c. droit des gens, m.
Folkerig, a. peuplé, populeux.
Folkesagn, n. tradition populaire, f.
Folkeskik, c. coutume nationale, f.
Folkesky, a. solitaire, retiré, misanthrope.
Folkeslag, n. peuple, m. nation, f.
Folkesnak, c. bruit public, m.
Folkestue, c. salle du commun, f.; tinel, m.
Folkevandring, c. émigration, f.
Fontenelle, c. T. cautère; fonticule, m.
For, prp. pour, en, par, à, de; avant, devant; de, à, sous. - ad. trop; - lidt, trop peu.
Foraar, n. printemps, m.; som hører til –, a. printanier.
Foraarsage, v. a. causer; occasionner.
Foraarsblomst, n. fleur printanière, f.
Foraarsluft, c. air de printemps, m.
Foragt, c. mépris, dédain, m.
Foragte, v. a. mépriser; dépriser; dédaigner; – Døden, braver la mort.
Foragtelig, a. méprisable, dédaigneux.
For Alting, ad. surtout, spécialement, principalement.
Foran, ad. devant, à la tête, le premier; en avant (de); par devant.
Foranderlig, a. changeant, variable, inconstant.
Foranderlighed, c. inconstance, f.
Forandre, v. a. changer, altérer; varier; – sig, v. r. changer, se changer.
Forandring, c. changement, m.; variation; mutation, f.
Foranledige, v. a. occasionner qc., donner occasion, lieu, sujet à qc.
Foranledigelse, c. occasion, cause, f.; sujet, lieu, m.
Foranstalte, v. a. disposer, arranger, faire des préparatifs de.
Foranstaltning, c. disposition, f.; préparatifs, m. pl.
Forarbeide, v. a. mettre en oeuvre; employer, consommer.
Forarbeidning, c. action de mettre en oeuvre, f.; emploi, m.
Forarge, v. a. scandaliser; – sig, v. r. se scandaliser.
Forargelig, a. scandaleux.
Forargelse, c. scandale, m.
Forarmelse, c. appauvrissement, m.
Forarmes, v. n. s'appauvrir.
Foraxel, c. essieu de devant, m.
Forbande, v. a. maudire; détester, exécrer; – sig paa, jurer, faire des sermens, jurer de s'abstenir de qc.
Forbandelse, c. malédiction, f.
Forbandet, a. maudit, exécrable.
Forbarme sig, v. r. avoir pitié de q., compatir à q.
Forbarmer, c. qui a pitié, qui a de la compassion.
Forbause, v. a. consterner, effarer, effrayer.
Forbauselse, c. surprise, consternation, f.; saisissement, m.
Forbeder, m. intercesseur, m.
Forbederlig, a. corrigible; réformable, amendable, réparable.
Forbedre, v. a. corriger; améliorer; réformer; abonnir, amender; bonifier, réparer.
Forbedring, c. correction; améliora-

tion; réforme; réparation, f.
Forbedringshuus, n. maison de correction, f. [de devant, m.
Forbeen, n. jambe de devant, f.; pied
Forbehold, n. réserve, réservation, f.; med det —, à la réserve de.
Forbeholde, v. a. réserver; — sig, se réserver qc.
Forbeholden, a. réservé, retenu.
Forbemeldt, a. susdit, ci-dessus mentionné. [qc.).
Forberede, v. a. préparer, disposer (à
Forberedelse, c. préparation, f.; préparatif, m.; uden —, à l'impromptu.
Forberedet, a. préparé, disposé à qc.
Forbi, ad. gaae, kiøre, &c. —, passer à côté de qc., auprès de q.; devant un endroit; lade gaae —, laisser passer; * laisser échapper, négliger; være —, être passé, être fini.
Forbjerg, n. promontoire, cap, m.
Forbigaae, v. a. * oublier, négliger, passer dessus, omettre, passer sous silence.
Forbigaaende, i —, ad. en passant.
Forbigangen, a. passé. [m.
Forbillede, n. exemple, modèle; type,
Forbinde, v. a. bander, lier, unir, joindre; panser une plaie; transposer (les feuilles d'un livre); * réunir, combiner, allier; obliger q. à qc.; — sig, v. r. * s'allier, s'unir; se confédérer; s'obliger, s'engager à qc.; forbindes med, se lier (à, avec).
Forbindelse, c. jonction, f.; assemblage, m.; * union, liaison, combinaison, connexion, relation, f.; rapport, m.
Forbinding, c. pansement (d'une plaie); bandage, m.; transposition des feuilles d'un livre, f.
Forbindtlig, a. obligatoire; obligeant.
Forbindtlighed, c. obligation, f.; engagement, m.
Forbistret, a. furieux, enragé.
Forbittre, v. a. irriter, aigrir, exaspérer; * rendre amer, troubler, mettre de l'amertume (dans sa joie etc.); aigrir. [spération, f.
Forbittrelse, c. aigreur, animosité, exa-
Forbittret, a. irrité, exaspéré.
Forblinde, v. a. * aveugler, éblouir.
Forblindelse, c. aveuglement, éblouissement, m. [sister, persévérer
Forblive, v. n. demeurer, rester; per-
Forblivende, n. demeure, f.; Lade sit —, il faut s'en tenir là.
Forblommet, a. figuré, allégorique.
Forbløde sig, v. r. perdre tout son sang; faire grande perte de sang.
Forblødning, c. perte de sang, f.
Forbløffet, a. confus, déconcerté.
Forborgen, a. caché, secret.
Forbrug, n. dépense; consomption; consommation, f.
Forbruge, v. a. consommer, employer.
Forbryde, v. a. commettre une faute, un crime, forfaire; — Livet &c., mériter la mort. [faiture, f.
Forbrydelse, c. crime; délit, m.; for-
Forbryder, m. -ske, f. criminel, m. -elle, f.
Forbrydersk, a. criminel, condamnable.
Forbrænde, v. a. brûler; hâler (du soleil); havir (un rôti).
Forbrændelig, a. combustible.
Forbrændelse, c. action de brûler; T. déflagration, combustion, f.
Forbrændt, a. brûlé; hâlé (du soleil).
Forbud, n. défense, prohibition, interdiction, f.; avant-coureur; présage, m.
Forbund, n. alliance, ligue, confédération, fédération, f.
Forbunden, a. uni, réuni, joint; allié; coalisé; obligé (à qc.; à q. de qc.); være een —, avoir de l'obligation à q. de qc.
Forbyde, v. a. défendre, interdire; prohiber; Gud —! à Dieu ne plaise!
Forbygge, v. a. consommer à bâtir; — sig, v. r. se ruiner, s'appauvrir à bâtir; barricader; boucher.
Forbygning, c. avant-corps, m.
Forbytning, **Forbyttelse**, c. change, m.; permutation, f.
Forbytte, v. a. changer; permuter (un bénéfice); confondre, prendre l'un pour l'autre. [intercéder.
Forbøn, c. intercession, f.; giøre —,

Fordandſe, c. première danse, f.
Fordandſer, m. prévôt de la salle à danser, m.; celui qui mène la danse.
Fordanſke, v. a. traduire en danois.
Fordeel, c. avantage, profit, m. – (forreſte Deel) devant, m.; partie antérieure, f. [ble.
Fordeelagtig, a. avantageux, profita-
Fordele, v. a. distribuer, répartir, partager; dissoudre, dissiper.
Fordeling, c. distribution, répartition; résolution, f.
Fordi, c. puisque, parceque, pour.
Fordoble, v. a. doubler, redoubler.
Fordobling, c. doublement, redoublement, m. [occupation, f.
Fordom, c. préjugé, prévention, pré-
Fordomsfri, a. sans préjugés.
Fordrag, n. transaction, convention, f.; traité, accord, contrat, pacte, m.
Fordrage, v. a. souffrir, supporter.
Fordragelig, a. tolérable, supportable; passable; traitable, sociable.
Fordrages, v. n. s'accorder, être d'accord; sympathiser.
Fordre, v. a. demander, exiger, prétendre; citer, assigner q.
Fordreie, v. a. fausser (une clef etc.); brouiller, mêler (la serrure); * pervertir, détorquer; détourner (le sens des mots), détorquer un passage; interpréter mal la loi; rouler (les yeux); – ſin Fod, se détordre le pied, se donner une détorse au pied.
Fordreven, a. banni, exilé, relégué; jeté par le vent. [dette, f.
Fordring, c. demande; prétention;
Fordringsfri, a. sans prétentions.
Fordriſte ſig til, v. r. oser, se hasarder.
Fordrive, v. a. chasser; bannir, exiler; expulser; exterminer (une maladie etc.); déposséder; déloger, déplacer; – Tiden, passer le temps; – een Tiden, amuser q.
Fordrivelſe, c. action de chasser, etc.; exil, déplacement, m.; expulsion, f.
Fordrukken, a. ivrogne.
Fordulgt, a. caché, recélé.
Fordum, ad. autrefois, jadis.
Fordunkle, v. a. obscurcir, offusquer; fig. effacer, défaire.
Fordybe, v. a. approfondir, creuser plus avant; – ſig, v. r. * s'abimer, s'enfoncer.
Fordybning, c. enfoncement, creux, approfondissement, m.; enfonçure, f.
Fordyre, v. a. enchérir, renchérir.
Fordærv, Fordærvelſe, c. corruption; fig. dépravation, iniquité, f.
Fordærve, v. a. gâter, détériorer; dépraver, pervertir, corrompre, ruiner; déranger; abîmer (les habits); – ſin Mave, se déranger l'estomac; fordærves, v. n. se gâter, se corrompre, se ruiner; s'abîmer, se perdre, périr.
Fordærvelig, a. corruptible; fig. ruineux, pernicieux. [m.
Fordærver, m. destructeur; corrupteur,
Fordøie, v. a. digérer.
Fordøielig, a. facile à digérer.
Fordøielſe, c. digestion, coction, f.
Fordølge, v. a. céler, recéler; taire, cacher. [pression, f.
Fordølgelſe, c. recèlement, m.; sup-
Fordømme, v. a. damner; condamner; fig. blâmer. [nable.
Fordømmelig, a. damnable, condam-
Fordømmelſe, c. damnation, f.
Fordømt, a. damné; condamné; fig. maudit, exécrable.
Føre, Fodre, v. a. donner à manger, faire repaître, nourrir; doubler, fourrer (un habit); revêtir; garnir.
Forebringe, v. a. proposer, avancer, dire, exposer; proférer; mettre sur le tapis.
Forebygge, v. a. & n. bâtir en avant; bâtir devant; obvier à qc.; prévenir qc.
Forebyggelſe, c. fig. précaution, f.
Foredrag, n. exposition, f.; récit, rapport; T. référé, m.; proposition; ouverture; élocution, diction, manière de parler, f.
Foredrage, v. a. proposer, exposer; faire un rapport; T. référer.
Forefalde, v. n. arriver, se passer, survenir; forefaldende, occurrent.
Forefinde, v. a. trouver.

Foregaae, v. n. se passer; f. Forefalde; – med godt Exempel, v. a. donner bon exemple à q.
Foregaaende, a. précédent; antérieur.
Foregive, v. a. prétexter, feindre, alléguer; s'excuser sur....
Foregiven, a. prétendu, soi-disant.
Foregivende, n. dire, prétexte, m.; excuse, f. [m.
Forehavende, n. dessein, plan, projet,
Foreholde, v. a. tenir devant, présenter; fig. représenter, reprocher.
Forekaste, v. a. jeter devant; * repro-
Forekastelse, c. reproche, m. [cher.
Forekomme, v. a. prévenir qc.; det forekommer mig, il me semble, il me
Forelle, c. truite, f. [paraît.
Forelske sig, v. r. devenir amoureux, s'amouracher (i, de).
Forelsket, a. amoureux; épris de.
Forelyve, v. a. mentir, en faire accroire à q.
Forelægge, v. a. mettre devant; servir; représenter qc. à q.; * proposer (une question); exposer (ses raisons).
Forelæse, v. n. lire qc. à q.
Forelæser, m. -inde, f. lecteur, m. -trice, f. [que, f.
Forelæsning, c. lecture; leçon publi-
Foreløbende, Foreløbig, a. préalable, préliminaire; provisionnel, provisoire.
Forende, c. devant, m.; partie antérieure, f.
Forene, v. a. unir, joindre, réunir; concilier, accorder; incorporer; allier; assortir; – sig, v. r. s'unir, se joindre; se lier; forenes, convenir d'une chose; s'accorder avec q. sur qc. [m.
Forening, c. union, réunion, f.; accord,
Forerindring, c. discours préliminaire, avant-propos, m. [m.
Foresat, m. supérieur, préposé, préfet,
Foresige, v. a. dire; dicter.
Foreskrive, v. a. faire un exemple (à un écolier); * prescrire, ordonner.
Foreskyde, v. a. pousser, mettre devant; prétexter; avancer de l'argent à q.

Foreslaae, v. a. mettre devant; ficher devant; fig. proposer; conseiller.
Foresnakke, v. n. jaser; amuser par des belles paroles; en conter, en faire accroire. [quérir.
Forespørge sig, v. r. s'informer, s'en-
Forespørgsel, c. demande, recherche, f.
Forestaae, v. n. présider, diriger, administrer; être proche, menacer, être sur le point d'arriver.
Forestille, v. a. présenter, représenter, exposer; remontrer; – sig, v. r. s'imaginer, se figurer; fa. croire.
Forestilling, c. présentation, représentation; remontrance; idée, f.
Forestillingskraft, c. imagination, f.
Foresynge, v. a. chanter devant ou à q.
Foresætte, v. a. mettre devant; présenter; fig. préposer, établir; – sig, v. r. se proposer.
Foret, Fodret, a. fourré; de fourrure.
Foretage, v. a. prendre, mettre devant soi; se mettre à faire qc.; entreprendre qc.; – sig, v. r. se proposer, former un dessein. [f.
Foretagende, n. dessein, m. entreprise,
Foretrække, v. a. tirer devant; fig.
Foretrukken, a. préféré. [préférer.
Forevende, v. a. prétexter, alléguer.
Forevending, c. prétexte, m. excuse, f.
Forevidende, n. connaissance, f.; uden eens –, à l'insçu de q.
Forevige, v. a. éterniser, immortaliser.
Forevisning, c. action de produire; présentation, exhibition, f.
Forevise, v. a. montrer, faire voir, faire apparoir; T. représenter, produire, exhiber.
Foreviser, m. porteur, m. -euse, f.
Forfald, n. décadence, ruine, f.; dépérissement, délabrement, m.; T. déchéance (d'un droit); échéance (d'une lettre de change); dépravation (des moeurs), f.; cas, accident; evènement; empêchement, obstacle, m.
Forfalde, v. n. tomber en décadence, en ruine, dépérir; fig. déchoir; baisser; T. échoir (d'une lettre de change); déchoir (d'un droit); – til, s'a-

donner, s'attacher à qc.
Forfalden, a. ruiné, dépéri, déchu; échu; T. confiscable; périmé (d'une instance); caduc (d'un gage).
Forfaldsdag, **-tid**, c. échéance du terme, f.
Forfalske, v. a. falsifier, corrompre, altérer; fausser; frélater, mixtionner (le vin); contrefaire (une écriture, un cachet etc.); faire de la fausse monnaie.
Forfalsker, m. falsificateur, m.
Forfalskning, c. falsification, f.
Forfangen, a. (om Heste) fourbu.
Forfangenhed, c. T. fourbure, f.
Forfare, v. n. agir, en user; procéder; savoir; apprendre.
Forfatning, c. condition, f. état, m.
Forfatte, v. a. composer, écrire (un livre); mettre, coucher, rédiger qc. par écrit; concevoir. [tion, f.
Forfattelse, c. composition; disposi-
Forfatter, m. **-inde**, f. auteur, m.
Forfegte, v. a. défendre, soutenir.
Forfegter, c. défenseur; prévôt de salle d'armes, m.
Forfeile, v. a. manquer (qc., son coup).
Forfjerding, c. quartier de devant, m.; carré, collet, epaulée (d'un mouton).
Forfine, v. a. raffiner, polir; **forfines**, se raffiner; s'épurer (des moeurs).
Forflytte, v. a. transférer, transporter, transposer; déplacer; avancer; promouvoir.
Forflyttelse, c. transport, m.; transposition, f.; déplacement; avancement, m.; promotion, f.
Forfløien, a. étourdi, pétulant, hagard; - **Tanke**, pensée indélibérée.
Forfod, c. pied de devant, m.
Forfordele, v. a. frauder, tromper.
Forfra, ad. par devant; du commencement; de nouveau.
Forfremme, v. a. avancer, favoriser, aider, promouvoir; **forfremmes**, avancer, faire des progrès.
Forfremmelse, c. avancement, m.; promotion (à une charge), f.; acheminement, m.

Forfriske, v. a. rafraîchir; fig. récréer.
Forfriskende, a. rafraîchissant; réfrigérant. [récréation, f.
Forfriskning, c. rafraîchissement, m.
Forfrosen, a. ruiné par la gelée; transi de froid. [ailler.
Forfuske, v. a. défigurer; gâter; bou-
Forfædre, pl. ancêtres, aïeux, m.
Forfængelig, a. vain, frivole; orgueilleux.
Forfængelighed, c. vanité, frivolité, f.
Forfærde, v. a. effrayer, épouvanter; s. **Forskrække** etc.
Forfærdelig, a. effroyable, terrible.
Forfærdige, v. a. faire, fabriquer, composer; préparer.
Forfærdigelse, c. composition, fabrication, confection, f.
Forfærdiger, m. auteur; fabricateur, m.
Forfødde, v. a. (- **Støvler**) remonter.
Forføie sig, v. r. se rendre, se transporter en quelque lieu.
Forfølge, v. a poursuivre; fig. persécuter; continuer. [cution, f.
Forfølgelse, c. poursuite; fig. persé-
Forfølger, m. persécuteur, m.
Forføre, v. a. séduire, décevoir, corrompre, débaucher. [ment, m.
Forførelse, c. séduction, f. débauche-
Forfører, m. séducteur, m.
Forførisk, **Forførerisk**, a. séduisant, séducteur; engageant.
Forgaae, v. n. passer, se passer, cesser, finir; s'écouler, diminuer, défaillir, manquer; périr, mourir; se consumer; - **sig**, v. r. * manquer (**imod**, à), faire une faute; démériter auprès de q. [m.
Forgaard, c. avant-cour, f. vestibule,
Forgaars, ad. **i** -, avant-hier; **fra** -, d'avant-hier.
Forgabe sig, v. r. fa. se coiffer de qc.
Forgabet, a. fa. fou, affolé de qc.
Forgangen, a. passé, dernier.
Forgemak, n. antichambre, f.
Forgjeldet, a. endetté, obéré.
Forgjetmigei, c. myosotis, gremillet, m.; oreille de souris, germandrée, f.
Forgjeves, a. inutile, vain. - ad. en

vain, inutilement; en pure perte.
Forgift, c. poison; venin, m.
Forgifte, v. a. empoisonner, envenimer; fig. infecter, empester.
Forgiftelse, c. empoisonnement, m.; fig. infection, f.
Forgive, v. a. empoisonner, envenimer; mal donner les cartes.
Forgivelse, c. empoisonnement, m.
Forgiøre, v. a. ensorceler, charmer.
Forglasse, v. a. vitrifier; vernisser.
Forglemme, v. a. oublier; – sig selv, s'oublier.
Forglemmelse, c. oubli, m.
Forgnave, v. a. ronger.
Forgribe sig, v. r. se méprendre, s'abuser en prenant; se disloquer la main; fig. toucher à qc.; maltraiter q.; attenter à la personne de q.; violer les loix.
Forgribelse, c. méprise; dislocation, offense, f.; mauvais traitement, m.; violation, f.; attentat, m. [d'herbes.
Forgroe, v. n. se fermer; se couvrir
Forgrund, c. devant, m.; avant-scène, f.; avant, m. [des pleurs.
Forgrœdt, a. qui a des yeux rouges
Forgude, v. a. déifier; fig. idolâtrer, faire l'apothéose (de q.).
Forgudelse, c. déification, apothéose; idolâtrie, f.
Forgylde, v. a. dorer.
Forgylder, m. doreur, m.
Forgyldning, c. dorure, f.
Forgængelig, a. passager, transitoire, périssable. [lité, f.
Forgængelighed, c. instabilité, fragi-
Forgænger, m. prédécesseur, m.
Forhaabe, v. n. espérer.
Forhaabning, c. espérance, f. espoir, m.
Forhaand, c. main (au jeu), primauté, f.
Forhaanden, a. présent; à la main, à porte, prêt; være –, être présent; se trouver.
Forhaane, v. a. se moquer, se jouer, se railler de q., mépriser, rebuter.
Forhaanelse, c. moquerie, f.
Forhadt, a. odieux, haïssable. [ler.
Forhale, v. a. différer, retarder, recu-
Forhaling, c. retardement, délai, m.
Forhammer, c. grand marteau, m.
Forhandle, v. a. vendre, se défaire de qc.; traiter, négocier (une affaire).
Forhandling, c. vente; négociation, f.; pl. actes, traités, m. pl.
Forhaste sig, v. r. se précipiter, se presser trop.
Forhastelse, c. précipitation, f.
Forhen, ad. auparavant, autrefois; ja-
Forherlige, v. a. glorifier. [dis.
Forherligelse, c. glorification, f.
Forhexe, v. r. ensorceler, enchanter, charmer.
Forhexet, a. enchanté, ensorcelé.
Forhiaske, v. a. gâter, ruiner, abîmer, chiffonner. [qc. à q.
Forhielpe, v. a. procurer, faire avoir
Forhindre, v. a. empêcher (de qc.); mettre obstacle à. [cle, m.
Forhindring, c. empêchement, obsta-
Forhiul, n. roue de devant, f.
Forhold, n. conduite, f.; rapport, m.; proportion; rélation; symétrie, f.
Forholde, v. a. retenir, arrêter; cacher, céler; – sig, v. r. se conduire; avoir du rapport, être en proportion avec
Forholdelse, c. rétention, f. [qc.
Forholdsmæssig, a. & ad. proportionnel, proportionné; à proportion.
Forholdsregel, c. mesure, f.
Forholdsviis, ad. à proportion.
Forhoved, n. T. devant de la tête; sinciput, m.
Forhud, c. prépuce, n.
Forhude, v. a. border un vaisseau.
Forhudning, c. bordage, doublage, m.
Forhugge, v. a. couper, découper, abattre; boucher un passage par un abatis d'arbres; – sig, v. r. manquer son coup.
Forhugning, c. abatis d'arbres, m.
Forhungret, a. affamé. [rer.
Forhutle, v. a. gâter, mutiler, défigu-
Forhuus, n. avant-corps, devant de la maison, m.; entrée, f.; corps de logis, m.
Forhyre, v. a. louer (des matelots).
Forhæng, n. rideau, m.; toile (du

théâtre); portière (d'une porte), f.
Forhærde, v. a. durcir, endurcir.
Forhærdelse, c. endurcissement, m.
Forhøie, v. a. élever, relever, hausser, exhausser, rehausser; fig. exalter.
Forhøielse, c. élévation, f.; haussement, exhaussement, m.; fig. hausse; exaltation, f.
Forhøining, c. lieu élevé, m.; terrasse, éminence, colline, terrasse, f.; cavalier, m.
Forhør, n. audience, f.; interrogatoire, examen, m.; audition des témoins, f.
Forhøre, v. a. interroger (un criminel); ouïr (les témoins); écouter (les parties); — sig, ne pas attendre; ne pas bien comprendre. [busquer.
Forjage, v. a. chasser, expulser, dé-
Forinden, ad. en dedans, au dedans; avant que.
Foring, Fodring, c. affouragement; fourrage, m.; fourrure, f.; revête-
Forivre sig, v. r. s'emporter. [ment, m.
Forivrelse, c. emportement, m.
Forjætte, v. a. promettre.
Forjættelse, c. promesse, f.
Fork, c. fourche, fouine, f.
Forkalke, v. a. calciner.
Forkalkning, c. calcination, f.
Forkammer, n. antichambre, f.
Forkaste, v. a. jeter ça et là, disperser; égarer; déranger; * rejeter, rebuter; récuser; réprouver; — sig, v. r. se tromper en jetant.
Forkastelig, a. rejetable; récusable.
Forkastelse, c. renversement; rejet; rebut, m.; récusation (d'un juge); réprobation (d'un pécheur), f.
Forkeert, a. tourné, retourné, renversé; fig. pervers. — ad. de travers, à rebours, à contre-sens.
Forkiæle, v. a. délicater, mignarder, mignoter, dorloter. [gnardise, f.
Forkiælelse, c. action de délicater, mi-
Forkiælet, a. — Barn, enfant gâté, m.
Forkiættre, v. a. accuser ou traiter d'hérétique. [f.
Forkiættring, c. accusation d'hérésie,
Forkiøb, n. prévention, prévénance, f.; komme i —, * devancer, passer, primer q.; gagner le devant, prendre les devants. [de retrait, m.
Forkiøbsret, c. droit de retenue; droit
Forkiøbe sig, v. r. acheter trop cher.
Forklage, v. a. accuser.
Forklare, v. a. expliquer, éclaircir interpréter; clarifier; fig. transfigurer; glorifier. [cation, f.
Forklarelse, c. transfiguration, glorifi-
Forklaring, c. explication, f.; éclaircissement, m.; déclaration, f.
Forkleine, v. a. abaisser, ravaler, avilir le mérite de q.
Forkleinelse, c. avilissement, m.
Forklippe, v. a. gâter en coupant, couper mal.
Forklo, c. griffe de devant, f.
Forklæde, n. tablier, devantier, m.
Forklæde, v. a. travestir, déguiser; revêtir; — sig, se déguiser (som, en).
Forklædning, c. travestissement, déguisement; revêtement, revêtissement; bordage; placard, m.
Forklædt, a. déguisé. [ser.
Forknuse, v. a. écacher, écraser; frois-
Forknusning, c. action d'écraser; contusion, f.
Forknyttes, v. n. se rabougrir.
Forknyttet, Forknyt, a. rabougri; rachitique; découragé.
Forkomme, v. a. égarer, perdre. — v. n. se perdre; périr, dépérir.
Forkorte, v. a. accourcir, raccourcir, abréger; fig. retrancher.
Forkortelse, Forkortning, c. accourcissement, raccourcissement, m.; abréviation, f.; * retranchement, m.
Forkramme, Forkryste, v. a. écacher, froisser, chiffonner.
Forkrænke, v. a. enfreindre, violer, transgresser la loi; flétrir l'honneur de q. [ble, mortel.
Forkrænkelig, a. corruptible, périssa-
Forkrænkelighed, c. corruptibilité, f.
Forkrænkelse, c. violation, transgression; corruption; dissolution; mort, f.
Forkrølle, v. a. chiffonner.
Forkue, v. a. avoir trop de rigueur

pour ses enfans; opprimer; **forkuet**, rabougri; opprimé, découragé.

Forkundskaber, pl. sciences préliminaires, f. pl. [clarer.

Forkynde, v. a. annoncer, publier; dé-

Forkyndelse, c. publication, proclamation, f. [du froid.

Forkøle sig, v. r. se morfondre, gagner

Forkølelse, c. rhume; rhumatisme, m.

Forlade, v. a. quitter; abandonner, délaisser; laisser en mourant; pardonner, faire grâce à q.; – **sig paa**, se fier à q., se reposer sur qc.; faire fond sur q. ou sur qc.

Forlade, v. a. charger trop.

Forladelse, c. pardon, m. rémission, f.

Forladning, c. bourre, f.

Forladt, a. & ad. abandonné; fig. seul, à l'abandon. [pression, m. pl.

Forlag, n. impression, f.; fonds d'im-

Forlagsbog, c. livre de fonds, livre dont on est éditeur, m.

Forlagshandel, c. librairie de livres de fonds. [pression, m. pl.

Forlagsomkostninger, pl. frais d'im-

Forlagsret, c. privilège d'impression; droit de copie, m.

Forlange, v. a. désirer, souhaiter, vouloir; demander. [mande, f.

Forlangende, n. désir, souhait, m.; de-

Forlede, v. a. fig. induire, porter; séduire, engager q. à qc.

Forledelse, c. induction, séduction, f.

Forleden, a. & ad. passé, dernier; dernièrement. [plexe.

Forlegen, a. embarrassé, en peine, per-

Forlegenhed, c. embarras, m. perplexité, f.

Forlene, v. a. accorder, conférer.

Forlig, n. accord, accommodement, arrangement, m.; convention, composition, transaction, f.; pacte, m.

Forlige, v. a. accorder, mettre d'accord, accommoder, arranger; unir, concilier, réconcilier; **forliges**, **forlige sig**, v. r. s'accorder; se réconcilier; s'arranger; être en bonne intelligence. [traitable.

Forligelig, a. sociable, accommodant,

Forligelse, c. réconciliation, f.; raccommodement, arrangement; accord, [m.

Forliis, n. perte, f. déchet, m.

Forlise, v. a. & n. perdre; faire naufrage, se briser; périr.

Forlods, ad. par avance.

Forlokke, v. a. séduire; attirer, amorcer, leurrer. [faux, contrefait.

Forloren, a. perdu; inutile; postiche,

Forlov, c. permission, f. congé, m.

Forlove, v. a. fiancer; abjurer, renoncer à qc.; – **sig**, s'engager; faire une promesse de mariage.

Forlovelse, c. fiançailles, f. pl.

Forlover, m. caution, f. garant, m.

Forlovet, a. fiancé, m. -ée, f.

Forlyde, v. n. **det forlyder**, on dit, le bruit court; **lade sig – med**, dire, faire connaître.

Forlydende, n. **efter –**, suivant le bruit commun, à ce qu'on dit.

Forlyste, v. a. réjouir, divertir.

Forlystelse, c. réjouissance, f.; divertissement, plaisir, m.

Forlægge, v. a. égarer; faire imprimer un livre à ses dépens.

Forlægger, m. libraire, éditeur, m.

Forlænge, v. a. alonger, ralonger; prolonger; T. proroger, atermoyer.

Forlængelse, c. alongement, m.; production, f.; fig. prolongation, prorogation, f.; atermoiement, m.

Forlæsning, c. surcharge, f.

Forlæsse, v. a. surcharger, charger trop.

Forløb, n. achèvement de terme; écoulement, laps de temps, m.; **efter . . . –**, au bout de.

Forløbe, v. n. s'écouler, passer; s'en aller; s'égarer; se disperser; – **sig**, manquer, faire une faute; se perdre, se blouser (au billard).

Forløber, m. avant-coureur, m.; précurseur, m.; cheval qu'on met devant outre les chevaux ordinaires, m.

Forløse, v. a. racheter, délivrer, affranchir; accoucher. [bérateur, m.

Forløser, m. redempteur, sauveur, li-

Forløsning, c. rachat, m.; rédemption; délivrance, f.; accouchement, m.

Forlove, v. a. donner congé; congédier; dispenser.
Form, c. forme, figure, façon, f.; modèle, patron, moule, m.
Formaae, v. a. pouvoir, avoir la force de faire qc.; pouvoir sur q.; – til, disposer, porter q. à qc.
Formaal, n. but, dessein; objet; sujet,
Formad, c. entrée, f. [m.
Formalitet, c. forme, formalité, f.
Formand, m. qui marche devant; prédécesseur, antécesseur, dévancier; chef; chef de file; directeur; président, m.
Formane, v. a. exhorter; admonéter.
Formaning, c. exhortation; admonition, f. [entreprendre témérairement.
Formaste sig, v. r. se hasarder à qc.;
Formastelig, a. téméraire, audacieux.
Formastelse, c. témérité, f.
Format, c. format; volume, m.
Forme, v. a. mouler; former; modeler, façonner.
Formedelst, prp. moyennant, au moyen, par le moyen de, par, à l'aide, par aide de, à force de, à la faveur de.
Formeent, a. prétendu; (forbudet) défendu, interdit.
Formelde, v. a. faire savoir, mander,
Formelig, a. formel. [notifier.
Formene, v. a. penser, croire; (forbyde) défendre, interdire. [avis, m.
Formening, c. opinion, f.; sentiment,
Formere, v. a. augmenter, multiplier; – sig, s'augmenter, s'accroître, se multiplier; foisonner.
Formerelse, c. augmentation, f.; accroissement, m.; multiplication, f.
Formiddag, c. avant-midi, matin, m.; matinée, f.; i Formiddags, ad. avant-midi. [dérer, apaiser.
Formilde, v. a. adoucir; mitiger, mo-
Formildelse, c. adoucissement, m.; modération, mitigation, f.
Formindske, v. a. diminuer; amoindrir; retrancher.
Formindskelsesord, n. diminutif, m.
Formode, v. a. présumer, conjecturer; soupçonner qc.; se douter de qc.
Formodentlig, a. apparent, vraisemblable, probable, présumable. – ad. apparemment, vraisemblablement.
Formodning, c. conjecture, apparence, présomption, f.; soupçon, m.; mod –, par accident, contre toute attente ou espérance.
Formskiærer, m. faiseur de formes, de moules; graveur en bois, m.
Formskiæring, c. gravure en bois, f.
Formue, c. pouvoir, m.; force, puissance; faculté; fortune, f.; moyens, m. pl.; bien, vaillant, m.
Formuende, a. riche; puissant; capable, en état.
Formuenhed, c. opulence, richesse, f.
Formueskat, c. taille réelle, f.; impôt à proportion de son bien, m.
Formular, c. formulaire, m. formule, f.
Formuldne, v. n. moisir, se moisir, se chancir. [affubler.
Formumme, v. a. masquer; déguiser;
Formuur, c. avant-mur; boulevard, m.; bastion, f.; * défense, f. [-trice, f.
Formynder, m. -ske, f. tuteur, m.
Formynderskab, **Formynderi**, n. tutelle,
Formæle, v. a. marier. [f.
Formæling, c. mariage, m. épousailles, f. pl.
Formælingsfest, c. festin de noces, m.
Formærke, v. a. remarquer, apercevoir. [T. éclipser.
Formørke, v. a. obscurcir, offusquer;
Formørkelse, c. obscurcissement, m.; T. éclipse (du soleil, etc.); occultation (d'une étoile), f.
Fornagle, v. a. clouer; enclouer.
Fornagling, c. enclouûre, f. [m.
Fornavn, n. nom de baptême, prénom,
Forneden, ad. en bas, dessous, au dessous, par dessous.
Fornedre, v. a. abaisser; dépriser; rabaisser; avilir, ravaler, humilier.
Fornedrelse, c. abaissement, m. humiliation, f.
Fornegte, v. a. nier, dire que non; démentir; renoncer à la couleur.
Fornegtelse, c. reniement, désaveu, m.; négation, f.

Fornem, a. grand; considérable, di-
stingué, de distinction, de qualité, de
condition; de fornemme, le grand
monde.
Fornemhed, c. distinction, qualité, f.
Fornemme, v. a. apercevoir, appren-
dre; sentir, ressentir. [sentir.
Fornemmelig, a. sensible, qui se fait
Fornemmeligen, ad. surtout, princi-
palement.
Fornemmelse, c. sentiment, ressenti-
ment, m.; sensation, f. [ment, m.
Fornuft, c. raison, f.; bon sens, juge-
Fornuftig, c. raisonnable; sensé.
Fornuftlære, c. logique, dialectique, f.
Forny, v. a. renouveler; reparer;
refaire. [novation, f.
Fornyelse, c. renouvellement, m. ré-
Fornærme, v. a. offenser; outrager;
choquer, blesser.
Fornærmelse, c. offense, injure, f.;
outrage, affront, tort, m.
Fornærmende, Fornærmelig, a. offen-
sant, outrageant, injurieux. [m.
Fornærmer, m. offenseur, agresseur,
Fornævnt, a. susdit, mentionné.
Fornøden, a. nécessaire; requis; have
-, avoir besoin; det Fornødne, le
nécessaire; fornødne Egenskaber, con-
ditions requises.
Fornødenhed, c. nécessité; chose né-
cessaire, f.; le nécessaire.
Fornøie, v. a. contenter, satisfaire;
donner du plaisir, réjouir, divertir;
- sig, se divertir; prendre du plaisir
à qc. [réjouissant, agréable.
Fornøielig, a. divertissant, plaisant,
Fornøielse, c. plaisir, contentement,
m.; satisfaction; délectation, f.; déli-
ces, f. pl.; agrément; divertissement,
amusement, m.; réjouissance, récréa-
tion, f.
Fornøiet, a. content, satisfait; gai.
Forommeldt, Foromtalt, a. susdit,
mentionné.
Forordne, v. a. ordonner; mander;
disposer, régler; établir, instituer;
décréter. [dement, règlement, m.
Forordning, c. ordonnance, f.; man-

Foroven, ad. en haut, par le haut;
dessus, au-dessus. [devant.
Forpaa, ad. devant, par devant, sur le
Forpagte, v. a. admodier, bailler à
ferme, donner à ferme; prendre à
ferme.
Forpagter, m. fermier, censier, m.
Forpagtning, c. bail, m.; ferme, f.;
fermage, m.; admodiation, f.
Forpagtningsbrev, n. Forpagtnings-
kontrakt, c. bail, contrat de ferme,
m.
Forpagtningspenge, pl. fermage, m.
Forpakke, v. a. empaqueter, emballer
trop. [une occasion.
Forpasse, v. a. passer le jeu; manquer
Forpine, v. a. tourmenter, bourreler.
Forpjuske, v. a. houspiller, chiffonner;
décoiffer, décheveler.
Forpjusket, a. ébouriffé, chiffonné.
Forplante, v. a. transplanter, déplan-
ter; multiplier; propager.
Forplantning, c. transplantation; pro-
pagation; multiplication, f.
Forpleie, v. a. soigner, nourrir.
Forpleining, c. soins, m. pl.; entre-
tien, m. [engagement, m.
Forpligt, Forpligtelse, c. obligation, f.
Forpligte, v. a. obliger, engager (à qc.).
Forplumre, v. a. troubler, rendre trou-
ble; - sig, fa. s'empêtrer sottement
d'une femme.
Forpost, c. poste avancé, m.
Forprang, c. achat par avance; drive
-, enlever le marché, acheter par
Forpuffe, v. a. T. détoner. [avance.
Forpufning, c. T. détonation, f.
Forpurre, v. a. empêcher, rompre.
Forpustet, a. hors d'haleine, essoufflé.
Forputte, v. a. cacher, égarer, perdre.
Forqvakle, v. a. gâter, ruiner, abîmer.
Forraad, n. provision, f. effectif, m.
Forraade, v. a. trahir; découvrir.
Forraadelse, c. ruine; faute, f.
Forraadne, v. n. pourrir, se pourrir,
se putréfier; se corrompre; se carier
(des dents etc.). [ction, f
Forraadnelse, c. pourriture, putréfa-
Forraadnelsesfeber, c. fièvre putride, f.

Forraadnet, a. pourri, corrompu, gâté, carié, putride. [m.
Forraadshuus, **-kammer**, n. magasin,
Forrang, c. premier rang, m.
Forraske, v. a. surprendre.
Forraskelse, c. surprise, f.
Forrede, n. partie de devant d'un chariot, f.; avant-train, armon, m.
Forreden, a. harassé, efflanqué.
Forregne sig, v. r. se mécompter, se tromper en son calcul.
Forregning, c. mécompte, m.; erreur de calcul, f. [en voyages.
Forreise, v. n. partir. – v. a. dépenser
Forrente, v. a. payer les intérêts; – **sig**, rapporter des intérêts.
Forrest, a. antérieur, de devant; le [premier.
Forresten, ad. au reste.
Forret, c. prérogative, préférence, f.
Forretning, c. affaire; expédition; fonction, f.
Forrette, v. a. faire, expédier; s'acquitter; faire ses nécessités.
Forreven, a. déchiré, chiffonné, délabré, enguenillé. [cheval.
Forride, v. a. outrer, efflanquer un
Forrider, m. postillon, celui qui mène les chevaux de devant.
Forrig, a. précédent, antécédent; dernier, passé.
Forringe, v. a. diminuer, amoindrir; réduire, avilir; ravaler. [labrer.
Forrive, v. a. déchirer, chiffonner, dé-
Forruste, v. n. se rouiller, s'enrouiller.
Forrustet, a. rouilleux, rouillé, mangé par la rouille.
Forrykke, v. a. déplacer, déranger; désajuster; fig. démonter la cervelle à q.
Forrykt, a. déplacé; * aliéné, fou.
Forræder, m. traître, sycophante, m.
Forræderi, n. trahison; conspiration, f.; crime de haute trahison.
Forrædersk, a. n. c. traître, traîtreux.
Forrække, v. a. disloquer, démettre, déboiter, luxer.
Forsaale, v. a. mettre des semelles, ressemeler, carreler.
Forsaaling, c. carrelure, f.

Forsage, v. a. renoncer à qc. – v. n. perdre courage, se décourager.
Forsagt, a. découragé; lâche, timide.
Forsagthed, c. poltronnerie, lâcheté,
Forsal, c. antisalle, f. [timidité, f.
Forsalte, v. a. saler trop.
Forsamle, v. a. assembler, rassembler.
Forsamling, c. assemblée, convention, f.; congrès, m.
Forsanger, m. chantre, m. & f.; préchantre, précenteur, m.
Forsee, v. a. pourvoir, fournir; – **sig**, v. r. se méprendre; faire une faute; manquer à qc. [vue, f.
Forseelse, c. faute, méprise, erreur, bé-
Forsegle, v. a. cacheter; sceller, apposer le scellé.
Forseglet, a. cacheté, scellé.
Forsegling, c. action de cacheter, f.; scellé, m.
Forsende, v. a. envoyer, expédier.
Forsendelse, c. envoi, m. expédition, f.
Forside, c. devant, côté de devant, m. façade, f.
Forsigtig, a. prévoyant, précautionné, circonspect. [ce, circonspection, f.
Forsigtighed, c. précaution, prévoyan-
Forsikre, v. a. assurer; garantir; – **sig**, s'assurer de qc.
Forsikret, a. assuré, sûr, certain.
Forsikring, c. assurance, sûreté, certitude, obligation, caution, f.
Forsinke, v. a. différer, retarder, recu-
Forsinkelse, c. retardement, m. [ler.
Forskaane, v. a. épargner, ménager; respecter; exempter, dispenser q. de qc.
Forskaaren, a. mal coupé, massacré.
Forskaffe, v. a. procurer, faire avoir, ménager; fournir. [fortifier.
Forskandse, v. a. retrancher, palissader,
Forskandsning, c. retranchement, m.
Forske, v. a. rechercher, s'informer; sonder. [m.
Forsker, m. scrutateur, examinateur,
Forskibe, v. a. transporter par eau.
Forskiel, c. différence, distinction, f.; discernement, discrime, m.; **uden** –, indifféremment. [rogène.
Forskiellig, a. différent, divers; hété-

Forskjellighed, c. différence, diversité; hétérogénéité, f.
Forskjære, v. a. couper, tailler; couper en morceaux; gâter en coupant, massacrer un habit.
Forskjærer, m. celui qui tranche les viandes; écuyer-tranchant, m.
Forskjønne, v. a. embellir, enjoliver.
Forskjønnelse, c. embellissement, enjolivement, m.
Forskning, c. recherche, enquête, f.
Forskrift, c. modèle d'écriture, m.; exemple; règle, instruction, f.; précepte, m.
Forskrive, v. a. écrire faux; faire une faute en écrivant; commander par écrit, faire venir; – sig, assurer par écrit, s'obliger, s'engager par écrit.
Forskrivelse, **Forskrivning**, c. ordre pour faire venir qc., m.; obligation, f.; billet, m.
Forskrue, v. a. fausser un vis; forskruet, * entortillé, confus (esprit), mal tourné, bizarre.
Forskrække, v. a. épouvanter, effrayer; forskrækkes, s'effrayer, s'épouvanter, se saisir.
Forskrækkelig, a. effrayable, affreux, horrible, terrible. [terreur, f.
Forskrækkelse, c. effroi, m.; épouvante,
Forskud, n. déboursé, m. avance, f.
Forskudt, a. réprouvé, réjeté, rebuté.
Forskyde, v. a. chasser, répudier, abandonner; consumer en tirant; déranger (une page); avancer (de l'argent à q.).
Forskylde, v. a. démériter qc.; se rendre coupable de qc.; mériter qc. de q.; être reconnaissant, récompenser.
Forskyldt, a. mérité.
Forslaae, v. a. rosser, rouer de coups de bâton; – sig, v. r. se heurter, se blesser; – Tiden, passer le temps. – v. n. suffire, être assez.
Forslag, n. premier coup, m.; proposition, f.; avis, m.; suffisance, f.; være i –, suffire.
Forslagen, a. rossé, blessé; dispersé; fig. fin, rusé, astucieux.
Forslide, v. a. user, ruiner; – sig, v. r. se tuer à travailler. [sé, affaibli.
Forslidt, a. usé; élimé; trivial; épui-
Forslime, v. a. engorger; conglutiner.
Forsluge sig, v. r. se crêver de manger.
Forslugen, a. glouton, vorace, goulu, gourmand. [s'affaiblir.
Forslæbe sig, v. r. se tuer à travailler;
Forsmaae, v. a. dédaigner, mépriser.
Forsmag, c. avant-goût, m.
Forsmædelig, a. ignominieux, méprisable. [mépris, m.
Forsmædelse, c. ignominie, f.; dédain,
Forsmægte, v. a. défaillir; languir.
Forsnakke sig, v. r. se méprendre en parlant; se couper. [brouiller.
Forsnoe, v. a. tordre trop; entortiller;
Forsnøre, v. a. lacer serrément.
Forsone, v. a. réconcilier; expier.
Forsoner, m. réconciliateur, m. [f.
Forsoning, c. réconciliation; expiation,
Forsoningsoffer, n. sacrifice de propitiation, m.
Forsonlig, a. réconciliable.
Forsonlighed, c. humeur réconciliable, f.
Forsorg, c. soin, m.; providence, f.
Forsove, v. a. passer à dormir; perdre en dormant.
Forspil, n. prélude, m.; petite pièce qu'on joue avant la grande.
Forspilde, v. a. perdre, ruiner.
Forspille, v. a. perdre; jouer (son argent).
Forspise sig, v. r. manger trop; se crêver de manger, surcharger l'estomac; se gorger de viandes, s'empiffrer.
Forspring, n. saut en avant; * devants, m. pl. avance, saillie, f.
Forspringe sig, v. r. se démettre le pied par un faux pas en sautant.
Forspænd, **Forspand**, n. volée, f.; relais; attelage, m.
Forspænde, v. a. tendre trop; bander trop; * outrer, guinder.
Forspænding, c. attelage, m.; trop grande tension; * action d'outrer, f.
Forspændt, a. attelé; trop tendu ou bandé; * outré.
Forstaae, v. a. & n. entendre, savoir;

comprendre, concevoir; give at –, donner à entendre, faire entendre; – sig, v. r. s'entendre; (hinanden) être d'intelligence; – sig paa, se connaître, s'entendre en qc.; – sig til, se prêter, consentir à qc.

Forstaaelig, a. intelligible, clair.

Forstaaelighed, c. clarté, perspicuité, f.

Forstaaelse, c. intelligence; liaison; hemmelig –, collusion, f.; i god – (med), en bonne intelligence avec q.

Forstaale, v. a. acérer.

Forstacademi, -institut, n. institut forestier, m.

Forstad, c. faubourg, m.

Forstand, c. entendement, m.; raison; intelligence, f.; esprit; sens; jugement, m.; prudence, sagesse; signification (d'un discours); acception (d'un mot); portée, f.

Forstander, m. administrateur; président, directeur, intendant, chef, m.

Forstandig, a. intelligent; sage, prudent, sensé.

Forstavn, c. T. chef du vaisseau, m.; proue, étrave, f.

Forstbetient, c. forestier, m.

Forstemme, v. a. désaccorder; donner de l'humeur.

Forstemning, c. mauvais accord, m.; dissonance, f.

Forstemt, a. discord, discordant, désaccordé; * mal disposé, de mauvaise humeur.

Forstemthed, c. dissonance, discordance, f.; * mauvaise humeur, f.

Forstene, v. a. pétrifier.

Forstikke, v. a. percer, trouer; cacher.

Forstille sig, v. r. se déguiser, dissimuler, feindre.

Forstillelse, c. déguisement, m.; dissimulation, feinte, f.

Forstilt, a. dissimulé, faux, feint.

Forstokke, v. a. endurcir, rendre obstiné; –s, s'obstiner, s'endurcir.

Forstokkelse, c. endurcissement du coeur, m.; obstination, opiniâtreté, f.

Forstokket, a. endurci, obstiné, opiniâtre.

Forstoppe, v. a. boucher, fermer; engorger; T. constiper, obstruer, opiler, resserrer.

Forstoppelse, c. engorgement, m.; T. obstruction, opilation, constipation, f.

Forstrand, c. rivage, m.; rive, côte, f.

Forstrandsret, c. droit de rivage; droit de bris et naufrage, droit de varech, m.

Forstrække, v. a. fournir, avancer, prêter; (– et Lem) disloquer, démettre. déboîter, luxer; se donner une entorse.

Forstrækkelse, c. déboîtement, m. entorse, f.

Forstrækning, c. avance, f.

Forstrøe, v. a. disperser, répandre.

Forstue, c. vestibule, m.

Forstumme, v. n. devenir muet; rester court.

Forstvæsen, n. ce qui regarde les forêts; eaux et forêts; charges forestières.

Forstyrre, v. a. troubler, interrompre, distraire, déranger; détruire, ruiner; démolir.

Forstyrrelse, c. trouble, dérangement; déstruction, ruine, f.; bouleversement, m.

Forstyrrer, m. perturbateur; déstructeur, m.

Forstyrret, a. troublé; * qui a la cervelle démontée, qui est fou.

Forstærke, v. a. renforcer, fortifier, enforcir.

Forstærkning, c. renforcement, renfort, m.

Forstøde, v. a. concasser, heurter, blesser, endommager; chasser, abandonner q.; répudier (sa femme).

Forstørre, v. a. agrandir; grossir; augmenter; * exagérer, aggraver.

Forstørrelse, c. agrandissement, m.; augmentation; * exagération.

Forstørrelsesglas, n. microscope, m.; loupe, lentille, f.

Forstøvet, a. poudreux, couvert de poussière.

Forsultet, a. affamé.

Forsvar, n. défense, f.

Forsvare, v. a. défendre; protéger; soutenir.

Forsvarer, m. défenseur, m.

Forsvarlig, a. bon, juste.

Forsvarsskrift, n. apologie, f.

Forsvarsstand, c. état de défense, m.

Forsvarstale, c. apologie, f.; discours apologétique, m.

Forsvedt, a. plein de sueur.

Forsvinde, v. n. disparaître; s'éclipser; s'évanouir.
Forsvirret, a. ivrogne, sujet à boire.
Forsvoren, a. parjure.
Forsværge, v. a. abjurer, renoncer par serment, jurer de s'abstenir de qc.; – **sig**, se parjurer, faire un faux serment. [cement, juré; parjure, m.
Forsværgelse, c. abjuration, f.; renon-
Forsyn, n. providence, f.
Forsynde sig, v. r. pécher (contre q.).
Forsyndelse, c. péché, délit, m.
Forsyne, v. a. pourvoir, fournir, munir, garnir de qc.; exercer, faire; avoir la charge de; – **sig med**, se pourvoir, se munir de qc. [ni.
Forsynet, a. pourvu, fourni, muni, gar-
Forsynlig, a. économe, ménager.
Forsynlighed, c. économie, ménage, f.
Forsæde, n. préséance; présidence, f.; devant d'une carrosse, m.; **have** –, présider. [merger, couler à fond.
Forsænke, v. a. abîmer, enfoncer, sub-
Forsænkning, c. submersion, f.
Forsæt, n. dessein, propos, m.; **med** –, à dessein, de propos délibéré.
Forsætlig, a. prémédité, délibéré. – ad. à dessein.
Forsætning, c. T. prémisse, f.
Forsætte, v. a. transposer, déplacer; donner une autre place, assigner un autre lieu à q.
Forsøde, v. a. adoucir; dulcifier.
Forsødelse, c. adoucissement, m.; T. dulcification, f.
Forsøg, n. essai, m.; épreuve, expérience; tentative, f.
Forsøge, v. a. essayer, goûter, tâter, tenter, éprouver; – **sin Lykke**, tenter fortune.
Forsøgt, a. expérimenté, habitué, versé.
Forsølve, v. a. argenter.
Forsølvning, c. argenture, f.
Forsømme, v. a. négliger, manquer, perdre.
Forsømmelig, a. négligent, nonchalant.
Forsømmelighed, c. négligence, nonchalance, f.
Forsømmelse, c. négligence, perte, f.
Forsørge, v. a. pourvoir, fournir; établir; nourrir, entretenir.
Forsørgelse, c. action de pourvoir; fourniture, provision, f.; établissement, m.; place, condition, f.
Forsørger, m. pourvoyeur; celui qui a soin de q. [se, f.
Fort, n. fort, m.; place forte, forteres-
Fortabe, v. a. perdre; **fortabes**, être perdu; périr.
Fortabelse, c. action de perdre; perdition, perte, ruine, f.
Fortabt, a. perdu; découragé, timide.
Fortale, v. a. diffamer, calomnier q., médire de q.; – **sig**, v. r. se méprendre en parlant; se couper.
Fortale, c. préface, f.
Fortand, c. dent de devant, dent incisoire ou incisive, f.
Fortegne, v. a. spécifier, faire la liste, inventorier.
Fortegnelse, **Fortegning**, c. spécification, f.; dénombrement; catalogue, inventaire; état, rôle, m.; table, liste, f.
Fortfare, **Fare fort**, v. n. continuer.
Fortgang, c. avancement, progrès, m.
Fortid, c. temps passé, temps passés; antiquité, f. [sous silence.
Fortie, v. a. taire, cacher, celer, passer
Fortielse, c. silence; réticence, f.
Fortiene, v. a. gagner, mériter.
Fortieneste, c. gain, profit; mérite, m.
Fortienstfuld, a. qui a du mérite, bien
Fortienstlig, a. méritoire. [mérité.
Fortil, ad. devant, par devant.
Fortinge, v. a. donner qc. à la tâche; – **sig**, v. r. se louer, se mettre en condition.
Fortingelse, **Fortingning**, c. louage, accord du prix de l'ouvrage, m.; action d'arrêter une condition, f.
Fortinne, v. a. étamer, couvrir d'étain.
Fortog, n. trottoir, m.
Fortolde, v. a. payer la douane ou le péage.
Fortolke, v. a. interpréter, expliquer.
Fortolker, m. interprète, commentateur, glossateur; exégète, m.
Fortolkning, c. explication, interpré-

tation, f.; commentaire, m.; T. exégèse, f. [senter.
Fortone, v. n. T. paraître, se repré-
Fortrin, n. préférence; prééminence; prérogative, supériorité, f.
Fortrinlig, a. préférable; prééminent. – ad. préférablement; particulièrement, surtout, principalement.
Fortrinlighed, c. supériorité, f.
Fortroe, v. a. confier, fier; – sig til, se fier à q., se reposer sur q.
Fortroelig, a. familier, confident, intime.
Fortroelighed, c. familiarité, confidence; privauté, confiance réciproque,
Fortrop, c. avant-garde, f. [f.
Fortryde, v. a. chagriner, faire de la peine; fâcher; avoir regret.
Fortrydelig, a. fâcheux, chagrin; giøre –, fâcher.
Fortrydelse, c. chagrin, déplaisir, dépit; repentir, regret, m.
Fortrykke, v. a. écraser; froisser; écacher; chiffonner; opprimer; faire une faute d'impression, transporter les pages d'une feuille.
Fortrylle, v. a. ensorceler, enchanter, charmer. [chantement; charme, m.
Fortryllelse, c. ensorcellement, en-
Fortryllende, a. charmant; enchanteur, enchanteresse. [dépit, m.
Fortræd, c. chagrin, déplaisir, dégoût,
Fortræde, v. a. écraser; fouler aux pieds; – sin Fod, se démettre le pied.
Fortrædelig, a. fâcheux, chagrinant; rebutant, ennuyant, chagrin; giøre –, fâcher. [m.; affaire fâcheuse, f.
Fortrædelighed, c. chagrin, déplaisir,
Fortræden, a. fâché, mécontent; qui manque de volonté.
Fortræffelig, a. excellent.
Fortræffelighed, c. excellence, f.
Fortræfning, première ligne (d'un ordre de bataille).
Fortrække, v. n. quitter un endroit, changer de lieu; partir; jouer une pièce pour l'autre (au jeu).
Fortrænge, v. a. déplacer; déloger; déposséder; supplanter q.
Fortroden, a. paresseux, indolent.
Fortrodenhed, c. paresse, indolence, f.
Fortrøste, v. a. faire espérer, donner de l'espérance, amuser par de belles espérances; – sig, avoir l'espérance, espérer en qc.
Fortrøstning, c. espérance, f.
Fortsætte, v. a. continuer, poursuivre.
Fortsættelse, c. continuation, suite, f.
Fortumle, v. a. inquiéter, troubler; alarmer, agiter. [se désespérer.
Fortvivle, v. n. désespérer (de qc.);
Fortvivlelse, c. désespoir, m.
Fortvivlet, a. désespéré; fig. fa. maudit, excessif
Fortydske, v. a. traduire en allemand.
Fortygge, v. a. mâcher, ronger.
Fortykke, v. a. épaissir; condenser.
Fortynde, v. a. amincir; démaigrir, amenuiser; raréfier, atténuer (un fluide); délayer.
Fortælle, v. a. conter, raconter, narrer; – sig, v. r. se mécompter, mal compter.
Fortæller, m. raconteur, conteur, m.
Fortælling, c. narration, f.; récit, conte; narré, m.; exposition, f.
Fortænke, v. a. blâmer q. de qc., trouver mauvais qu'il ....
Fortære, v. a. manger, consommer; consumer; fig. dépenser, dévorer.
Fortærelse, c. consommation, consomption, f. [passade, f.
Fortæring, c. dépense, f.; viatique, m.;
Fortøie, v. a. affourcher un vaisseau.
Fortøining, c. affourche, f. [che, f.
Fortøiningsanker, n. ancre d'affour-
Fortømre, v. a. revêtir de charpente.
Fortørne, v. a. fâcher, irriter, mettre en colère.
Fortørnet, a. en colère, fâché, irrité.
Fortørre, v. a. dessécher; flétrir; fortørres, sécher, se sécher.
Fortørret, a. sec, séché, desséché.
Forud, ad. d'avance, par avance; par anticipation; give –, avancer; tage –, anticiper; sætte –, supposer, présupposer; betale –, payer d'avance, avancer. [tion, prédestination, f.
Forudbestemmelse, c. prédétermina-

Foruden, ad. & prp. (uden til) extérieurement, dehors; (uden) sans, excepté. [cela.
Foruden at, c. sans que; – det, sans
Forudfattet, a. préoccupé; (– Dom) jugement précipité; (– Mening) préjugé, m.
Forudindtage, v. a. préoccuper.
Forudsee, v. a. prévoir.
Forudsige, v. a. prédire, présager, pronostiquer. [stic, m.
Forudsigelse, c. prédiction, f. prono-
Forudsætning, c. supposition, présupposition, f. [le cas.
Forudsætte, v. a. présupposer, poser
Forudvidenhed, c. prescience, f.
Forulejlige, v. a. incommoder, importuner. [mage.
Forulempe, v. a. nuire, causer du dom-
Forulykkes, v. n. périr; avoir du malheur. [concéder.
Forunde, v. a. permettre, accorder,
Forunderlig, a. & ad. miraculeux, prodigieux, merveilleux; admirable; surprenant, étonnant; singulier.
Forundre sig, v. r. être surpris, s'étonner (de qc.).
Forundret, a. étonné, surpris.
Forundring, c. étonnement, m.; surprise; admiration, f.
Forurette, v. a. frauder, tromper, endommager; tricher. [fourberie, f.
Forurettelse, c. fraude, tromperie,
Forurolige, v. a. inquiéter, troubler; alarmer, agiter; – sig, prendre l'alarme. [tunité, agitation, f.
Foruroligelse, c. inquiétude; impor-
Forvalte, v. a. administrer, exercer; diriger.
Forvalter, m. administrateur, directeur, m.; régisseur; fermier, m.
Forvaltning, c. administration; gestion; régie, f.; économat, m.
Forvandle, v. a. changer, convertir; transformer, métamorphoser.
Forvandling, c. transformation, métamorphose; conversion, f.; convertissement, m.
Forvandt, a. apparenté, allié.
Forvanske, v. a. ôter; faire emporter.
Forvare, v. a. garder, conserver, munir; serrer; – sig for, se préserver, se défendre de qc., se prémunir contre.
Forvaring, c. garde, f.
Forvarsel, n. présage, pronostic, m.
Forvarsle, v. a. présager.
Forved, prp. devant; par devant; sur le devant.
Forvejen, c. i –, d'avance, précédemment, avant, par avance; gaae i –, prendre le devant, aller devant.
Forvende, v. a. pervertir, détourner; rouler (les yeux). [tourné.
Forvendt, a. pervers; détraqué, dé-
Forvente, v. a. attendre; s'attendre à qc. [en attendant.
Forventning, c. attente, f.; i – af,
Forvexle, v. a. changer; confondre l'un avec l'autre; déparier des gants, [etc.
Forvexling, c. change, m.
Forviisning, c. bannissement, m.; proscription, déportation, f.; exil, m.
Forviist, a. banni, proscrit.
Forvikle, v. a. entortiller; embrouiller, brouiller; * envelopper, impliquer q. dans qc.; – sig, v. r. s'empêtrer; s'embrouiller dans qc.; s'embarrasser (dans ses discours).
Forviklet, a. embrouillé, impliqué; compliqué.
Forvikling, c. entortillement, m.; implication; * intrigue; complication, f.
Forvilde, v. a. fourvoyer, égarer; forvildes, – sig, v. n. se fourvoyer, s'égarer, se dévoyer.
Forvildelse, c. égarement, m.
Forvildet, Forvildret, a. égaré, dérouté; sauvage; extravagant, dissolu; embrouillé. [remettre (de).
Forvinde, v. a. supporter, réparer, se
Forvindelig, a. réparable.
Forvirre, v. a mêler, brouiller, embrouiller; confondre.
Forvirret, a. brouillé; confus; qui a l'esprit égaré.
Forvirring, c. embrouillement, dérangement, m.; confusion, f.
Forvise, v. a. bannir, exiler, proscrire.

Forvisnelig, a. qui se peut flétrir ou [faner.
Forvisning, c. assurance, f.
Forvisse, v. a. assurer, certifier.
Forvisset, a. assuré, sûr (de qc.).
Forvist, ad. sûrement, en vérité.
Forvolde, v. a. causer, occasionner.
Forvorpen, a. infame, perdu, scélérat, effréné.
Forvorpenhed, c. scélératesse, perver-[sité, f.
Forvoven, a. téméraire, audacieux.
Forvovenhed, c. témérité, f.
Forvoxen, a. bossu.
Forvreden, a. démis, détors, disloqué.
Forvride, v, a. disloquer, démettre, deboiter, luxer.
Forvridning, c. deboitement, m.; dislocation, entorse, détorse, f.
Forvænne, v. a. gâter.
Forværk, n. boulevard, rempart, m.
Forværre, v. a. rendre pire, empirer, détériorer; forværres, s'empirer, se détériorer, aller pire, devenir pire.
Foryngе, v. a. rajeunir; T. réduire en petit, au petit pied. [réduction, f.
Foryngelse, c. rajeunissement, m.; T.
Forynget, a. rajeuni; – Maalestok, T. échelle de réduction, f.
Forædle, v. a. annoblir; perfectionner.
Forædling, c. ennoblissement, m.; amélioration, f.
Forældes, v. n. vieillir; être suranné.
Forældre, pl. parens, m.; pl. père et mère. [(de); régaler, gratifier.
Forære, v. a. donner, faire cadeau
Foræring, c. présent, cadeau, m.
Forøde, v. a. prodiguer, dissiper, dépenser par la débauche.
Forødelse, Forødning, c. prodigalité, profusion, f.
Forøge, v. a. augmenter, multiplier.
Forøgelse, c. augmentation, f.; accroissement, m.; multiplication, f.
Forønsket, a. souhaitable, désirable, désiré. [f.
Fos, c. chûte d'eau; cascade, cataracte,
Fossile, c. fossile, m. [m.
Foster, n. embryon, foetus; * produit,
Fosterbarn, n. nourrisson, m.
Fosterbroder, m. frère de lait, m.
Fosterfader, m. père nourricier, m.
Fosterbinde, c. taie, f.
Fostermoder, f. mère nourricière; sage-femme, accoucheuse, f.
Fostre, v. a. nourrir, élever.
Fourer, m. fourrier, m.
Fra, prp. de, du, de la, de chez, dès, depuis; fra – af, dès, depuis.
Fraade, c. écume; bave, mousse, f.
Fraade, v. n. écumer, mousser; jeter de l'écume, jeter de la bave; * écumer de rage. [bauche, goinfrer.
Fraadse, v. n. dévorer, faire la dé-
Fraadser, m. gourmand, glouton, m.
Fraadseri, n. goinfrerie, crapule, débauche, f.
Frabede sig, v. r. s'excuser de faire qc.; prier d'en être dispensé, prier qu'une chose ne se fasse plus.
Fractur, c. écriture en grosses lettres, f.; caractère romain, m.
Fradrag, n. rabais, m. déduction, f.
Fradrage, v. a. ôter, tirer; déduire, rabattre; soustraire.
Fradømme, v. a. priver, déposséder de qc.; faire perdre par jugement ou arrêt; condamner (à mort). [stasie, f.
Frafald, n. défection, révolte; apo-
Frafalde, v. a. abandonner; se révolter; apostasier, se dédire; renoncer.
Fragaae, v. n. nier, désavouer.
Fragaaelse, c. désaveu, reniement, m.
Fragt, c. charge, f.; chargement, m.; cargaison; voiture, f.; port, transport, m. [connaissement, m.
Fragtbrev, n. lettre de voiture, f.;
Fragte, v. a. fréter; charger, (a fret), affréter, nolisser.
Fragtgods, n. marchandises, á expédier par roulage.
Fragtning, c. T. affrétement, nolissement, m.
Fragtskib, n. navire, à fret, vaisseau de charge, m.
Fragtvogn, c. chariot de transport, m.
Freholde sig, v. r. s'abstenir de qc.
Frak, c. surtout volant; fraque, frac, m.
Frakiende, v. a. f. Fradømme.
Frakomme, v. n. se perdre.

Fralandsvind, c. brise de terre, f.; terral, m. [tain.
Fraliggende, a. éloigné; écarté; loin-
Fraliggenhed, c. éloignement, m.; distance, f.
Fralokke, Fraliste, Franarre, v. a. tirer, attraper par ruse, par flatterie, escroquer. [fier.
Fralægge sig, v. r. se purger, se justi-
Fralæggelse, c. purgation, justification, f.
Frankere, v. a. affranchir une lettre.
Frankering, c. affranchissement, m.
Franko, ad. franc de port, port payé.
Fransk, a. français.
Franskbind, n. reliûre en veau, f.
Franskbrød, n. pain mollet, m.
Franskviin, c. vin de France, m.
Frantsoser, pl. maladie vénérienne, vérole, f.; mal de Naples, m.
Fraraade, v. a. déconseiller, dissuader.
Frarane, v. a. ravir; voler; enlever.
Fraregne, v. a. décompter, déduire, rabattre. [chirer.
Frarive, v. a. arracher, détacher, dé-
Frasige sig, v. r. se dédire, se désister de qc., renoncer à qc., se déporter de qc. [ciation, f.
Frasigelse, c. désistement, m. renon-
Fraskille, v. a. séparer, détacher, déjoindre. [tion, f.
Fraskillelse, c. séparation; T. sécré-
Fraskrive sig, v. n. renoncer par écrit à qc.
Frasnakke, v. a. obtenir par de belles paroles, par son caquetage; escroquer, filouter.
Fraspænde, v. a. dételer les chevaux.
Frastaae, v. a. se désister (de), abandonner, quitter son dessein. [f.
Frastand, c. éloignement, m. distance,
Frastiæle, v. a. dérober, voler.
Frastødende, a. repoussant, rude.
Fratage, v. a. prendre, voler (qc. à q.), soustraire; ôter, retrancher, pri-
Fratræde, v. a. céder, quitter. [ver.
Fratrædelse, c. cession; resignation, f.
Fravende, v. a. détourner; priver q.
Fravendt, a. détourné. [de qc.
Fravige, v. a. quitter, abandonner.
Fravigelse, c. déviation, f. [q.
Fravinde, v. a. gagner qc. à q. ou sur
Fravænne, v. a. désaccoutumer, déshabituer; sévrer un enfant; – sig, se défaire d'une habitude.
Fravænnelse, c. désaccoutumance, f.
Fraværelse, c. absence, f.
Fraværende, a. absent.
Fred, c. paix, f.
Fredag, c. vendredi, m.
Frede, v. a. épargner, conserver; clorre, enfermer de haies; mettre en défends, aménager les bois.
Fredelig, Fredsommelig, a. pacifique; paisible.
Fredløs, a. proscrit, exilé, banni.
Fredløs, c. salicaire, f. (plante).
Fredning, c. aménagement, m.
Fredsdommer, m. juge de paix, m.
Fredsforslag, n. proposition de paix, f.
Fredsmægler, m. médiateur de la paix, m. [f.
Fredsslutning, c. conclusion de la paix,
Fredsstifter, m. pacificateur, restaurateur de la paix, m.
Fredstraktat, c. traité de paix, m.
Fredsunderhandler, m. négociateur de la paix; conciliateur, médiateur, m.
Fregat, c. frégate, f.
Fregne, c. lentille, f.
Fregnet, a. lentilleux.
Freidig, a. courageux, hardi.
Freidighed, c. courage, m. hardiesse, f.
Frelse, Frelsning, c. salut, m.; rédemption; délivrance, f.
Frelse, v. a. sauver, délivrer.
Frelser, m. redempteur, sauveur, libérateur, m.
Frem, Frem ad, ad. en avant.
Frembringe, v. a. produire; engendrer, procréer; proposer, proférer.
Frembringelse, c. production; procréation, f.
Frembryde, v. a. éclater, paraître; commencer à paraître, commencer à poindre; se lever.
Frembyde, v. a. offrir, présenter.
Fremdeles, ad. de plus, en outre.

Fremdrive, v. a. pousser, piquer, chasser.
Fremelske, v. a. avancer, faire fleurir.
Fremfaren, a. passé.
Fremfor, prp. préférablement; principalement; à l'avantage, par préférence (sur d'autres); – **alt**, sur toutes choses.
Fremfusende, a. impétueux; violent, brusque, importun.
Fremføre, v. a. produire; proférer.
Fremgaae, v. n. avancer, continuer.
Fremgang, c. progrès, succès, avancement, m.
Fremgangsmaade, c. procédé, m.; façon d'agir, f.
Fremhielpe, v. a. aider, secourir.
Fremkalde, v. a. appeler q.; éveiller, réveiller; créer.
Fremkomme, v. n. provenir, paraître, se présenter, se faire voir.
Fremlaan, n. prêt d'une chose empruntée, m.
Fremlede, v. a. amener, conduire.
Fremlyse, v. n. reluire; paraître avec évidence.
Fremlægge, v. a. étaler, présenter, exposer.
Fremme, c. progrès, succès. m.; réussite, f.
Fremme, v. a. hâter, avancer; favoriser, aider, contribuer (à).
Fremmed, a. étranger; de l'étranger; étrange.
Fremmed, c. étranger; voyageur; hôte, m.; **Fremmede**, monde, m.
Fremrage, v. a. gratter, fouiller. – v. n. saillir, déborder, s'élever au dessus, passer en haut, avancer.
Fremrykke, v. a. avancer, pousser en avant. – v. n. s'avancer, s'approcher, marcher en avant.
Fremsende, v. a. envoyer.
Fremsige, v. a. prononcer; reciter.
Fremskinne, v. n. reluire, paraître, éclater, se montrer, jeter un éclat, briller.
Fremskride, v. n. avancer, marcher, passer.
Fremskridt, n. progrès, m.
Fremskyde, v. a. pousser en avant. – v. n. bourgeonner.
Fremskynde, v. a. hâter, presser, accélérer.
Fremspire, v. n. germer, pousser, naître, sortir, saillir.
Fremspringe, v. n. sauter en avant;
Fremsprude, v. n. vomir, jeter des flammes; sortir, saillir.
Fremstaae, v. n. se présenter; saillir.
Fremstaaende, a. imminent, saillant.
Fremstamme, v. a. bégayer, balbutier.
Fremstille, v. a. présenter; – **sig**, se présenter; comparaître, se sister.
Fremstillelse, **Fremstilling**, c. présentation; image; représentation, f.
Fremstøde, v. a. p usser en avant.
Fremstraale, v. n. rayonner; jeter des rayons, briller.
Fremsætte, v. a. placer, mettre ici; servir; proposer (une question).
Fremsøge, v. a. chercher.
Fremtage, v. a. prendre, tirer, porter dehors.
Fremtarv, c. besoin, nécessaire, bien, salut, m.
Fremtid, c. temps futur, avenir. m.; **i** –, ad. à l'avenir, désormais.
Fremtræde, **Fremtrine**, v. n. se présenter; sortir, s'avancer, entrer.
Fremtrænge, v. a. pousser en avant; –, v. n. sortir, percer, pénétrer en avant.
Fremture, v. n. persévérer, persister, demeurer; s'opiniâtrer.
Fremvise, v. a. présenter; faire voir, montrer; produire.
Fremvælde, v. n. sortir, jaillir.
Freskomaler, m. peintre à fresque, m.
Freskomaling, c. peinture à fresque, f.
Fri, a. libre; franc, exempt, – **Mark**, pleine campagne; – **Plads**, place ouverte; **i** – **Luft**, à l'air; **holde een** –, défrayer q.
Fribaaren, a. né-libre.
Fribytter, m. pirate, capre, corsaire, m.
Fridag, c. jour de vacance, m.
Frie, v. a.; s. **Befrie**.
Frie, v. a. rechercher, demander une fille en mariage.
Frier, m. amant, amoureux, galant, m.
Frieri, n. recherche en mariage, f.; **gaae paa** –, faire le galant.
Frifinde, v. a.; s. **Frikiende**.

Frigive, v. a. affranchir, donner la liberté à q.
Frigivelse, c. mise en liberté, émancipation; manumission, f.
Frihaandstegning, c. dessin au crayon, dessin à la plume, m.
Frihavn, c. port franc, m.
Frihed, c. liberté; franchise, immunité, f.; privilége, m.
Friherre, m. baron, m.
Friholdelse, c. défrai, défrayement, m.
Frikiende, v. a. absoudre, déclarer innocent.
Frikiendelse, c. absolution, f.
Frikorps, n. corps des volontaires, m.
Frilade, v. a.; f. Frigive
Friladen, a. franc, ingénu, sincère.
Frille, f. concubine, maîtresse, f.
Frillebarn, n. enfant naturel, m.
Frillelevnet, n. mariage de conscience, [fm.
Frimester, m. maître franc, m.
Frimodig, a. franc, libre, ingénu, ouvert.
Frimodighed, c. franchise, ingénuité, f.
Frimurer, m. franc-maçon, m.
Frimureri, n. franche-maçonnerie, f.
Fripostig, a. insolent, libre, effronté.
Friraadig, a. indépendant, qui a main libre, qui est à soi-même. [crépu.
Frisere, v. a. friser; satiner, rendre
Frisindet, a. franc, ingénu.
Frisk, a. frais, fraiche, récent; nouveau; bon; qui se porte bien. – ad. frais, fraichement, nouvellement.
Friskfyr, c. cavalier, muscadin, bre-
Friskhed, c. fraicheur, f. [tailleur, m.
Friskole, c. école gratuite, école de charité, f. [pre rouge, m.
Frisler, pl. fièvre miliaire, f.; pour-
Frist, c. temps, terme, délai, répit.
Fristad, c. ville libre, f.
Fristat, c. république, f.; état libre, gouvernement libre, m. [éprouver.
Friste, v. a. tenter, solliciter; souffrir,
Fristed, n. asile, lieu de refuge, m.
Fristelse, c. tentation, f.; lede i –, induire en tentation; være i –, être
Frister, m. tentateur, m. [tenté.
Frisur, c. frisure, f.

Frit, ad. librement, franchement; – ud, ouvertement, tout net; (postofrit) franc de port, port franc.
Fritage, v. a. quitter q. de, en tenir quitte, dispenser, exempter q. de qc.
Fritagelse, c. exemption, dispense, f.
Fritbor, n. amorçoir, m.
Fritid, c. loisir, m.; oisiveté, f.; pl. temps ou jour de vacance, m.
Fritime, c. heure de loisir; heure va-
Fritte, c. furet, m. [cante, f.
Fritte, v. a. questionner, examiner, interroger. [se, f.
Fritteovn, c. four à fritte, m.; carquai-
Fritænker, m. esprit fort, libertin, m.
Fritænkeri, n. libertinage, m.
Frivillig, a. volontaire, gratuit, libre, spontané. – ad. volontairement, de bon gré.
Friægt, c. voiture franche, f.
Fro, a. aise, bien aise, gai, de bonne humeur.
Frodig, a. voxe –, croître gaillardement, pousser avec abondance.
Frokost, c. déjeûné, m.; spise –, déjeûner. [sage, doux, débonnaire.
From, a. pieux, religieux; droit, bon,
Fromhed, c. piété, probité, droiture, bonté, f.
Fromme, c. utilité, f.; avantage, profit, m.; paa Lykke og –, à tout risque, à tout hasard, à l'aventure.
Front, c. front, m.; façade, f.
Fropræken, c. sermon, prêche du matin, m.
Frossen, a. gelé, glacé. [tin, m.
Frost, c. gelée, f.; froid, m.; engelure, f.
Frostbyld, – knude, c. engelure, f.
Frostveir, n. temps gris, m.
Frue, f. Madame; Dame, f.
Frueklöster, n. couvent de dames, m.
Fruentimmer, n. femme, dame, demoiselle, fille, f.; sexe, m.
Fruentimmerarbeide, n. ouvrage de femme, ouvrage pour les femmes, m.
Fruentimmerdragt, c. habit ou habillement de femme, m.; robe, f.
Fruentimmerhandske, c. gants pour femmes, m. pl. [m.
Fruentimmersko, c. soulier de femme,

Fruentimmerskomager, m. cordonnier pour femmes, m. [femmes, m.
Fruentimmerskræder, m. tailleur pour
Fruentimmerstads, c. parure, f. ajustement, m.; pierreries des femmes; hardes, f. pl.; affiquets, m. pl.
Fruerhund, c. bichon, roquet, m.
Fruerstue, c. **Fruerbuur**, n. gynécée, f.
Frugt, c. fruit, fruitage, m.; fruits, m. pl.; grain, blé; foetus; revenu, intérêt, m.; utilité, f.; **bære** —, fructifier, porter, rendre des fruits.
Frugtaar, n. année riche en fruitage, f.
Frugtbar, a. fertile, fécond; productif.
Frugtbarhed, c. fertilité, fécondité, f.
Frugtbærende, a. fructifiant, fructifère.
Frugte, v. n. profiter, fructifier; valoir.
Frugtesløs, **Frugtløs**, a. infructueux, sans fruit; inutile, sans effet.
Frugtgiemme, n. péricarpe, m. capsule, f. [f.
Frugtgreen, c. branche qui a des fruits,
Frugthandler, m. fruitier, marchand de fruits, m.
Frugthave, c. verger, fruitier, m.
Frugtknop, c. bouton, m.
Frugtknude, c. germe, m.
Frugtkurv, c. cueilloir; panier à fruits, noguet; mannequin à fruits, m.
Frugtrig, a. abondant ou riche en fruits.
Frugtsommelig, a. enceinte, grosse.
Frugtsommelighed, c. grossesse, f.
Frugtstykke, n. T. fruit, m.
Frugttid, c. saison des fruits, f.
Frugttorv, n. marché au fruit, m.
Frugttræ, n. arbre fruitier, m.
Fryd, c. joie, alégresse, f.; plaisir, m.; réjouissance, f.
Fryde sig, v. r. se réjouir de qc.
Frydelig, **Frydefuld**, a. joyeux, gai, alègre, gaillard.
Frydesang, c. chanson d'alégresse, f.
Frydeskrig, n. cris de joie, de réjouissance ou d'alégresse, m.; acclamation, f.
Frygt, c. crainte, peur, f. [mide.
Frygtagtig, **Frygtsom**, a. craintif, ti-
Frygte, v. n. craindre, avoir peur, redouter, appréhender; — **for**, avoir peur (de, que), craindre qc.
Frygtelig, a. formidable, redoutable, épouvantable. [peur.
Frygtsom, a. craintif, timide, qui a
Frynse, c. frange, f.; mollet, m.; **besætte med** —, franger, garnir de franges.
Frynset, a. frangé, garni de franges.
Fryse, v. n. geler, se geler; se prendre, avoir froid; — **til**, prendre, se geler, se glacer. [m.
Frysepunkt, n. terme de la congélation,
Frysning, c. congélation; action de geler, f. [nent, effronté.
Fræk, a. impudent, insolent, imperti-
Frækhed, c. impudence, effronterie, insolence, f. [rente, f.; allié, m.
Frænde, **Frænke**, c. parent, m.; pa-
Frø, c. grenouille, f.
Frø, n. semence, graine, f.; grain, m.; **gaae i** —, grener, monter en graine.
Frødække, n. T. péricarpe, m.
Frøgiemme, n. T. péricarpe, m.; capsule, f.
Frøhandel, c. greneterie, f. [psule, f.
Frøhandler, c. grenetier, m.
Frøhuus, n. capsule, follicule, f.
Frøken, c. frêle, demoiselle noble, mademoiselle, f.
Frøkorn, n. grain, m. semence, f.
Frøleg, c. frai de grenouilles, m.
Fuchs, c. alezan (cheval).
Fuge, c. joint, m.; emboiture; jointure; rainure, feuillure (d'une porte etc.); T. fugue (de la musique), f.
Fugehøvl, c. (**Plovhøvl**) T. bouvet, m.; galère, f.
Fugl, c. oiseau, m.
Fuglebuur, n. cage, f.
Fuglebær, n. aubier, m.
Fuglebøsse, c. fusil de chasse, m.
Fugleert, c. chiche, m. cicerole, f.
Fuglefangst, c. oisellerie, f.
Fugleflint, c. fusil de chasse, m.
Fuglefænger, m. oiseleur, m.
Fuglefrø, **Fuglemad**, n. mangeaille des oiseaux, f. [dre de plomb, f.
Fuglehagel, n. cendrée, dragée, cen-
Fuglehandler, m. oiselier, cagier, m.
Fuglehuus, n. **Fuglehække**, c. volière,

cabane; couvée, ponte, f.
Fuglejagt, c. chasse à l'oiseau, f.
Fuglekirsebær, n. merise, f.
Fuglekonge, m. roitelet; fig. celui qui fait tomber le perroquet.
Fugleliim, c. glu, f.
Fugleorgel, n. serinette, f.
Fuglepibe, c. appeau, m.
Fuglerede, n. nid d'oiseau, m.
Fuglesang, c. chant, ramage, m.
Fugleskræmme, c. épouvantail, m.
Fugleskydning, c. tirage à l'oiseau, tirage au papegai, m.
Fugleslag, n. trébuchet, m.
Fuglestang, c. perche d'oiseleur (avec des gluaux); perche à tirer au papegai, f.
Fugletrug, n. (Ædekasse) auget, m.
Fugleunge, c. petit d'oiseau, m.
Fuglevikke, c. vesse sauvage, f.
Fuglevildt, n. menu gibier, m.
Fuglevinge, c. aile d'oiseau, f.; aviron, m. [per. – v. n. suer.
Fugte, v. a. humecter; mouiller, trem-
Fugtel, c. flamberge, épée, f.; coups de plat d'épée, m. pl.
Fugtig, a. moite, mouillé, humide.
Fugtighed, c. humidité, moiteur; humeur, f.
Fugtle, v. a. donner des coups de plat d'épée, battre à coups d'épée, frapper, frotter à coups de bâton.
Fugtning, c. humectation, f. arrosement, m.
Fuld, a. plein, rempli; * fa. soûl, enivré, bu, ivre; drikke sig –, s'enivrer; – af, chargé de.
Fuldaarig, a. majeur, pubère.
Fuldbaaren, a. né à terme.
Fuldblod, n. le pur sang.
Fuldblodig, a. pléthorique.
Fuldblodighed, c. pléthore, f.
Fuldbringe, v. a. achever, accomplir, parfaire. [plissement, m.
Fuldbringelse, c. achèvement, accom-
Fuldbroder, m. frère germain, frère d'un même lit, m.
Fuldbyrde, v. a. consommer; exécuter.
Fuldbyrdelse, c. consommation, exécution, f. [ment.
Fuldeligen, ad. tout à fait, entière-
Fuldende, v. a. achever, finir, consommer, fournir (sa carrière).
Fuldendelse, c. achèvement, m.; consommation, f.
Fuldføre, v. a. exécuter; achever.
Fuldførelse, c. exécution, f.
Fuldgyldig, a. qui a la valeur requise; parfaitement valable.
Fuldgyldighed, c. valeur requise, parfaite validité, f.
Fuldkomme, v. a. accomplir, perfectionner, consommer.
Fuldkommen, a. parfait, accompli; achevé, complet; entier.
Fuldkommenhed, c. perfection, f.
Fuldmaane, c. pleine lune, f.
Fuldmagt, c. pouvoir, plein pouvoir; mandat, m; autorisation, f.
Fuldmægtig, m. procureur, mandataire; plénipotentiaire, m.
Fuldproppe, v. a remplir; – sig, s'en-
Fuldskab, c. ivresse, f. [gorger.
Fuldskrive, v. a. écrire à plein, remplir d'écriture.
Fuldslag, n. son d'horloge, qui indique les heures, m.; heure sonnante, f.
Fuldstemmig, a. parfait. [faite, f.
Fuldstemmighed, c. harmonie par-
Fuldstoppe, v. a. sarcir, remplir.
Fuldstændig, a. complet, entier; gjøre –, compléter, rendre complet.
Fuldstændighed, c. intégrité, f.; complètement, m.; oeuvre detaillée, f.
Fuldsødskende, pl. frères et soeurs, germains, pl.
Fuldsøster, f. soeur germaine, f.
Fuldtakke, v. a. rendre grâces, reconnaître, assez reconnaître.
Fuldtallig, a. complet, au complet.
Fuldtallighed, c. complet, m.; état d'une chose complète, m.
Fuldt op, ad. en abondance, abondamment, tout plein. [fait.
Fuldvoxen, a. adulte, en âge, homme
Fuldvægtig, a. qui a le juste poids, qui est de poids.
Fuldvægtighed, c. juste poids, m.

Fund, n. trouvaille; manigance, mauvaise ruse, f.
Fundament, n. fondement; fond, m.
Fundats, c. fondation, f.; établissement, m.
Fundere, v. a. fonder.
Funke, c. étincelle, f.
Funkle, v. n. étinceler, briller.
Fure, c. sillon, rayon, m.; cannelure, f.; enrayure, f.
Fure, v. a. sillonner, canneler, rayer; enrayer.
Fureer, Foureer, m. fourrier, maréchal de logis, m.
Furie, f. furie, f.
Fuse, v. n. saillir, sortir avec impétuosité; over -, brusquer q.
Fusel, c. fa. mauvais brandevin, m.
Fusentast, m. étourdi, homme volage, radoteur, m.
Fuske, v. a. & n. bousiller, faire le gâte-métier, faire mauvais ouvrage; - paa, se mêler de qc.
Fusker, m. bousilleur, massacre, charlatan, gâte-métier, gâte-pâte; chambrelan, m.
Fuskeri, n. bousillage, mauvais ouvrage, m.; charlatanerie, f.
Futte, v. n. faire faux feu (fusil).
Futteral, n. étui, fourreau, m.; gaîne, f.
Futteralmager, m. gaînier, m.
Fuul, a. pourri, corrompu, putride; vilain, méchant.
Fuxsvandse, v. n. fa. flagorner, flatter, cajoler.
Fuxsvandser, m. flagorneur, adulateur, flatteur, m.
Fyge, v. n. faire de la neige, neige menue (poussée par le vent); être emporté par le vent, voler, courir.
Fyld, c. remplissage, remplage, m.; plumes, f. pl.
Fylde, c. abondance; plénitude, f.; Tidens -, plénitude des temps; af Hiertets -, de l'abondance du coeur.
Fylde, v. a. emplir; remplir; entonner (du vin); charger; farcir; - op, occuper un grand espace, gêner.
Fyldebøtte, -hals, -hund, m. biberon, buveur, ivrogne, m.
Fyldehorn, n. corne d'abondance, f.
Fyldekalk, c. mot explétif, m.; cheville, f.
Fylderi, n. crapule, ivrognerie, f.
Fyldeso, f. biberonne, buveuse, f.
Fyldest, c. satisfaction, f.
Fyldestgiøre, v. a. satisfaire, contenter; accomplir.
Fyldestgiørelse, c. action de satisfaire, satisfaction, f.; contentement, m.
Fyldestgiørende, a. satisfactoire.
Fyldevom, m. gourmand, glouton, grand mangeur, m.
Fyldig, a. réplet, corpulent; gras, gros, charnu, potelé; - Barm, sein rebondi, m.; gorge pleine, f.
Fyldighed, c. réplétion, f.; embonpoint, m.; corpulence, f.
Fylding, c. remplissage, m.; farce, f.; farcis, m.; panneau (d'une porte), m.
Fyldning, c. action de remplir etc., f.; remplissage, remplage, m.
Fyldt, a. plein, rempli; double.
Fynd, c. poids, m.; énergie, emphase, force, vigueur, m.
Fyndig, a. énergique, emphatique, bon, fort, ferme, vigoureux, expressif.
Fyndighed, c. solidité, vigueur, force, énergie, f.
Fyr, c. Fyrretræ, n. pin; pinastre, m.
Fyr, n. fanal, phare, m.
Fyr, c. feu; give -, faire feu, tirer.
Fyr, c. jeune homme, garçon, amant, galant, m.
Fyrbækken, n. réchaud, m.; chaufferette, f.; chauffe-lit, m.
Fyrboder, m. tisonneur, tiseur, m.
Fyre, v. n. faire ou allumer du feu; chauffer; tirer, faire feu.
Fyren, Fyring, c. action de chauffer, de tirer; décharge, salve, f.; feu, m.
Fyrfad, n. réchaud, m.
Fyrig, a. * chaleureux, ardent; vif; brillant; fougueux.
Fyrighed, c. vivacité, f. feu, m.
Fyrrebielke, c. poutre de pin, f.
Fyrrebrædder, c. pl. ais de pin, m.
Fyrreplanke, c. planche de pin, f.
Fyrreskov, c. forêt de pin, pinaie, f.
Fyrretræ, Fyrretømmer, n. bois de pin, m.; charpente de pin, f.
Fyrretyve, Fyrgetyve, a. quarante

Fyrretyvende, a. quarantième.
Fyrstaal, n. fusil, briquet, m.
Fyrste, m. prince, m.
Fyrsted, n. foyer, m.
Fyrsteen, c. pierre à feu, à fusil, f.
Fyrstelig, a. de prince, du, en prince.
Fyrstendom, n. principauté, f.
Fyrstinde, f. princesse, f.
Fyrsvamp, c. amadou; agaric de chêne, m.
Fyrtaarn, n. fanal, phare, m.
Fyrtøi, n. briquet, fusil, m.
Fyrværk, n. feu d'artifice, m.
Fyrværker, m. artificier, artilleur, m.
Fyrværkerkunst, c. pyrotechnie, artillerie, f.
Fæ, n. bête, brute, f.; bétail, m.
Fæavl, Fædrift, c. pâturage, pacage; nourriture du bétail, f.
Fædreland, n. patrie, f.; pays natal, m.
Fædrelandsk, a. qui appartient à la patrie.
Fædrelandskjerlighed, c. patriotisme, m.
Fædrenearv, c. patrimoine, m.
Fæhuus, n. Fæstald, c. étable, f.
Fæhyrde, m. pâtre, m.
Fæisk, a. bestial, brutal.
Fækløve, c. corne, f.
Fæl, a. vilain, horrible, atroce, laid, sale.
Fælde, c. trappe, f.; * piége, m.; embûche, f.
Fælde, v. a. tuer; abattre, bucher; répandre (des larmes); (– Dom) prononcer une sentence; (– Fier) muer, changer de plumes.
Fældning, c. coupe, f.; abattage, m.; cassaille, f.; (Fiers –) mue, f.
Fælge, c. jante, f.
Fælhed, c. vilaineté, atrocité, laideur, f.
Fælled, c. communes, f. pl.; communaux, m. pl.
Fælleds, a. commun.
Fælledskab, n. communauté, société, f.
Fændrik, m. enseigne, m.
Fængbar, Fængelig, a. inflammable.
Fængbarhed, c. inflammabilité, f.
Fænge, v. n. commencer à prendre feu, s'allumer; se prendre.
Fænghul, n. lumière, f.
Fængkrudt, n. amorce, f. pulvérin, m.
Fængpande, c. bassinet, m.
Fængsel, n. prison, f.
Fængsle, v. a. emprisonner, mettre en prison.
Fængsling, c. emprisonnement, m.; capture, f.
Færd, Færde, c. voyage, m.; disposition, f.; appareil; mouvement, m.; conduite, affaire, f.; være i – med, travailler à qc., être sur le point de; hvad er paa – ? qu'est-ce qu'il y a.
Færdes, v. n. voyager, roder.
Færdig, a. prêt; achevé, fait; * prompt, adroit, habile.
Færdighed, c. habitude, dextérité, adresse, facilité, f.
Færge, c. bac, bachot, m.; traille, f.
Færgelon, c. bachotage, naulage, m.
Færgemand, m. passeur, bachoteur, m.
Færgested, n. trajet, m.
Færre, a. moindre; færrest, le moindre, le plus petit nombre.
Færøgter, m. valet d'étable, gardeur, vacher, m.
Færsel, c. passage, m.
Fæste, v. a. affermir, attacher; prendre à ferme; – bort, donner, bailler à ferme; – sig bort, s'engager; – Tro til, ajouter foi à qc.
Fæste, n. bail, m.; – paa en Kaarde, garde d'épée, f.
Fæstebonde, m. fermier, métayer, m.
Fæstebrev, n. bail, contrat de ferme, m.
Fæstemand, m. fiancé, accordé, m.
Fæstemø, f. fiancée, accordée, f.
Fæstepenge, pl. denier à dieu; loyer, m.; arrhes, f. pl.
Fæstning, c. place forte, forteresse, f.; fort, m.
Fæstningsværk, n. ouvrage de fortification, m.
Fætter, m. cousin, m.
Fætterskab, n. cousinage, m.
Føde, c. nourriture, f. aliment, m.
Føde, v. a. enfanter; mettre au monde; * produire, faire naître; – for tidlig, accoucher avant terme, faire une fausse couche.
Føde, v. a. nourrir, alimenter.
Fødeby, c. ville natale, f.
Fødes, v. n. naître

Fødested, n. Fødestavn, c. lieu natal, m.
Fødemidler, Fødevarer, pl. victuailles, denrées, f. pl.; vivres, comestibles, m. pl.
Fødsel, c. enfantement, accouchement, m.; naissance; extraction; origine, f.
Fødselsdag, c. anniversaire ou jour de sa naissance, m.
Fødselshjelp, c. accouchement, m.
Fødselshjelper, m. accoucheur, m.
Fødselslem, n. partie génitale, nature, partie naturelle, f.
Fødselstid, c. terme d'accouchement, m.
Føie, c. droit, m.; raison, f.; med –, à bon droit; falde til –, céder, se soumettre.
Føie, v. a. (– een) accorder, concéder qc. à q.; condescendre à la volonté de q.; (– sammen) joindre, emboiter; embrancher; emmortaiser; – sig, s'accommoder à qc.
Føielig, a. condescendant, complaisant; commode, convenable.
Føielighed, c. condescendance, complaisance, f.
Føite, v. n. courir çà et là, battre le pavé.
Føl, n. poulain, m. pouliche, f.
Føle, v. a. tâter, toucher, manier; sentir, se sentir; * ressentir.
Føleevne, c. sentiment, m.; faculté sensitive, f.
Følehorn, n. antenne, tentacule, palpe, f.
Følelig, a. palpable; * sensible.
Følelse, c. tact; * sentiment, m.; sensation, f.
Følesløs, a. insensible.
Følesløshed, c. insensibilité, f.
Følgagtig, a. obéissant, docile.
Følgagtighed, c. obéissance, docilité, f.
Følge, c. suite; série; conséquence; induction; succession, f.; effet, m.; i – af, en conséquence, en vertu de.
Følge, n. suite, f.; train, cortége, m.
Følge, v. n. suivre q.; * succéder; obéir; – af, s'en suivre; – paa, – efter, suivre, s'ensuivre, résulter; følges ad, med, aller ensemble, faire compagnie.
Følgeligen, ad. par conséquent, conséquemment.
Følgende, a. suivant; prochain.
Følgeskab, n. suite, f.; train, cortége; accompagnement, m.
Følgeslutning, c. conclusion, conséquence, induction, f.
Følgesvend, m. compagnon, m.
Følhoppe, f. jument poulinière ou de haras, f.
Følsom, a. sensible; sentimental.
Følsomhed, c. sensibilité; sentimentalité, f.
Føn, c. coton, m.
Fønbusk, c. aigrette, f.
Før, ad. & conj. avant que; plutôt.
Før, a. membru, corpulent, robuste, carré.
Føre, n. chemin; slet –, méchant chemin, m.
Føre, v. a. mener; voiturer; charier; conduire; * faire (un trafic etc.); porter (un nom); manier (l'épée, la plume).
Førelse, c. conduite; direction; providence, f.
Førend, ad. plutôt que, avant que.
Fører, m. meneur, conducteur, m.
Førhed, c. corpulence, f.
Føring, c. voie, charge, charretée, f.
Førlig, Førlemmet, a. membru, robuste, corpulent; sain, vigoureux.
Førsel, c. port, transport, m.
Først, ad. premièrement, en premier lieu.
Første, a. le premier, la première.
Førstefød, a. premier né, aîné.
Førstefødsel, c. primogéniture, aînesse, f.
Førstegrøde, c. prémices, f. pl.
Førstkommende, a. prochain.
Førstningen, i –, ad. au commencement.

G.

Gaade, c. énigme, m.
Gaadefuld, a. énigmatique, obscur.
Gaae, v. n. aller, marcher, passer, cheminer; partir; – af, finir, se finir; – for sig, se passer, se faire; – i sig selv, revenir à soi; – igien, revenir (des esprits); – igiennem, éprouver, souffrir, endurer; – ind, entrer; cesser, finir, se perdre, échouer, ne pas avoir lieu; – med, aller avec, faire

compagnie; se dépenser, se faire grande consommation de qc.; – ned, se coucher (du soleil etc.); – om, omkring, tourner autour; – over, passer, se perdre, finir; se casser, se briser; – paa, aller sur; arriver, se faire; survenir; – til, aller à, jusqu'à; aller, se faire, arriver; donner sur; – ud, sortir; s'effacer, se passer, s'éteindre, se flétrir, se faner; tomber; – ud paa, avoir le dessin, avoir pour but, avoir en vue; courir après (qc.); aboutir à.

Gaar, i Gaar, ad. hier; – Morges, hier matin; – Aftes, hier au soir; fra i –, d'hier.

Gaard, c. cour; ferme, métairie; terre; maison, f. [domestique, m.

Gaardhane, c. coq de la maison, coq

Gaardhund, c. mâtin, chien du logis, m.

Gaardskarl, m. valet de la maison, garçon, m.

Gaardsrum, n. cour d'une maison, f.

Gaare, c. raie, veine, tache, f.

Gaas, f. oie, f. oison, m.

Gaaseblomme, Gaaseurt, c. petite marguerite, paquerette, f.

Gaasefedt, n. graisse d'oie, f.

Gaasefieder, c. plume d'oie, f.

Gaasekiød, n. chair d'oie, f.

Gaasekraas, c. petite-oie, f.

Gaaseøine, pl. T. guillemets, m. pl.

Gaasespil, n. jeu d'oie, m.

Gaasesti, c. étable aux oies, m.

Gab, n. gueule; bouche, fente, f.; gouffre béant, m.; brèche, embrasure, f.

Gabe, v. n. bâiller; regarder à bouche ouverte, être bouche béante, badauder; bayer; être ouvert à gueule béante.

Gaben, c. bâillement; badaudage, m.

Gabestok, c. pilori, poteau, carcan, m.; sætte i –, pilorier, mettre au carcan.

Gabmund, m. niais, badaud, bayeur.

Gadbor, n. trou du cul (des poissons etc.). [rue, f.

Gade, c. rue; lille –, ruelle, petite

Gadedreng, m. polisson, gamin, m.

Gadedør, c. porte qui donne dans la rue, f. [rue, m.

Gadefeier, m. boueur, balayeur de

Gadehiørne, n. coin de rue, encoignure de la rue, f.

Gadelygte, c. lanterne pour éclairer la rue; réverbère, f.

Gadeskarn, n. fange, crotte, boue, f.

Gadestryger, m. coureur; batteur de pavé, m.

Gadevise, c. vaudeville, m.

Gaffel, c. fourche; fourchette, f.; vrilles (de la vigne), f. pl.

Gaffeldannet, a. fourchu.

Gaffelgreen, c. fourchon, m.

Gaffelhiort, m. cerf à sa première [tête, m.

Gagat, c. jais, agate, m.

Gal, a. fou, enragé, frénétique, aliéné; insensé; * bizarre, extravagant; mauvais, mal, faux; à faux, pervers, méchant; – Hund, chien enragé.

Galan, m. galant, amoureux, m.

Galant, a. poli, civilisé, galant, courtois.

Galanteri, n. galanterie, f. bijou, m.

Galanterihandler, m. bijoutier, m.

Galanterivarer, pl. bijouterie, f. nippes, f. pl.

Galde, c. fiel, m.; bile, f.; amer, m.

Galdeagtig, Galdebitter, a. bilieux, amer comme fiel. [f.

Galdeblære, c. vessie, vésicule du fiel,

Galdebær, Gallebær, n. bella-donna, belle-dame, f.

Galdefeber, c. fièvre bilieuse, f.

Galdesteen, c. pierre de fiel, f.

Galdesyg, a. bilieux; * atrabilaire.

Galdesyge, c. coléra-morbus, m.; jaunisse, f.

Gale, v. n. chanter, coqueliner.

Galease, c. galéace, galéasse, f.

Galei, c. galère, f.

Galeiseil, n. T. marabout, m.

Galeislave, m. galérien, forçat, m.

Galen, a.; s. Gal.

Galen, c. chant du coq, m.

Galge, Gallie, c. potence, f. gibet, m.

Galgefrist, c. * délai fort court, m.

Galgefugl, m. fa. pendard, gibier de

de potence, m. [* pendard, m.
Galgestrikke, c. corde de pendu, f.;
Galhovedet, a. emporté, fougueux, prompt à se mettre en colère.
Galladag, c. gala, m.
Galladragt, c. habit de gala, m.
Galle, c. T. molette, f.
Gallerie, n. galerie, f. corridor, m.
Gallion, c. galion; cap (d'un navire), m.; poulaine, f.
Galliot, c. galiote, f. [minaire, f.
Galmeisteen, c. calamine, pierre cala-
Galning, m. esprit bourru; candidat des petites maisons; fou; méchant; bouffon, m.
Galon, c. galon, m. tresse, f.
Galonere, v. a. galonner.
Galop, c. galop, m. galopade, f.
Galoppere, v. n. galoper; aller ou courir le galop.
Galskab, c. folie, démence; rage, fureur; frénésie; badinerie, f.
Galt, c. verrat châtré, m.
Galtgriis, c. cochon châtré, m.
Galæble, n. galle, noix de galle, pomme de chêne, f.
Gam, c. (Grib) griffon, vautour, m.
Gamfalk, c. gerfaut, m.
Gammel, a. vieux, âgé; ancien; usé; antique; i gamle Dage, autrefois, ci-devant, jadis; de Gamle, anciens, m. pl. [un peu vieux.
Gammelagtig, a. sur l'âge, vieillot,
Gammeldags, a. vieux; suranné; de la vieille mode, du vieux temps, à l'antique.
Gammelviin, c. du vin blanc.
Gammen, c. joie, gaieté, f.
Gamse, Gramse, v. a. prendre, attra-
Gane, c. palais, m. [per.
Ganebeen, n. os palatin, m.
Gang, c. pas; tour; allure, démarche, f.; mouvement; train; cours, m.; vogue; allée, f.; pavage, m.; galerie, f.; corridor; conduit, canal, m.; veine métallique; mine, f.; filon, m.; have sin —, aller son train (d'une affaire); bringe, sætte i —, mettre en train; donner le mouvement (à une machine); établir un usage; denne —, pour cette fois; hver —, toutes les fois; een — for alle, une bonne fois.
Gangbar, a. (chemin) fréquenté, passant; (monnaie) courante, qui a cours.
Gangbarhed, c. cours, débit, m,
Ganger, c. cheval qui va l'amble, m.
Ganghjul, n. tympan de grue, m.; roue qu'on fait mouvoir en marchant dessus, f.
Gangsti, c. sentier, m. voie, f.
Gangkone, c. ouvrière, garde, f.
Ganglod, n. plomb, m.
Gangspil, n. vireveau, cabestan, m.
Gangværk, n. rouage, m.; horloge qui indique les heures, f.
Gangvogn, c. roulette, f.
Ganske, a. tout, toute; total, complet, entier. — ad. tout, tout-à-fait, entièrement, totalement; — lidt, bien peu; — sagte, tout bas, tout doux; — vist, à coup sûr, tout-à-fait; indubitablement. [leur, m.
Gante, m. plaisant, fou, bouffon, rail-
Gante, v. a. plaisanter, railler, badiner.
Ganteri, n. bouffonnerie, raillerie, plai-
Garde, c. garde, f. [santerie, f.
Garder, m. garde; gendarme, m.
Gardin, n. rideau, m.
Gardinring, c. anneau, m.
Gardinstang, c. verge de fer, tringle, f.
Garn, n. fil; filage, m.; filure, f.; filet, rets, panneau, m.
Garnere, v. a. garnir.
Garnering, c. garniture, bordure, f.
Garnhaspe, c. dévidoir, m.
Garnnøgle, n. peloton de fil, m.
Garnstang, c. pieu fourchu, m.
Garnvinde, c. tournette aux pelotes, f.
Gartner, m. jardinier; jardinier-potager, m. [nage, m.
Gartneri, n. Gartnerkunst, c. jardi-
Gartnerske, c. jardinière, f.
Garve, v. a. passer les cuirs, tanner, corroyer.
Garver, m. tanneur, corroyeur, m.
Garverbark, c. tan, m.
Garvergaard, c. tannerie, f.
Garveri, n. tannerie, mégisserie, f.

Garvekar, n. coudroir, m.
Garvning, c. tannage, corroi, m.
Gase, c. jars, m.
Gast, m. esprit malin, spectre; méchant; matelot, garçon.
Gat, n. derrière, cul, trou, m.
Gau, a. habile, adroit; prudent, rusé.
Gautyv, Gaustrik, c. filou, escroc, m.
Gautyveri, n. filouterie, escroquerie, f.
Gave, c. don, présent, m.; donation, f.; aumône; * talent, don, m.; qualité, f.
Gavl, c. pignon, faîte; fronton, m.
Gavlspidse, c. poinçon, pinacle, m.
Gavltag, n. comble à pignon; fronton, m.
Gavlvindue, n. lucarne, faîtière, f.
Gavmild, a. libéral, généreux.
Gavmildhed, c. libéralité, largesse, générosité, f.
Gavn, n. utilité, f.; avantage, profit, intérêt; fruit, m.; have – af, profiter de qc. [bon, importer.
Gavne, v. n. être utile, servir, être
Gavnlig, a. utile, profitable, avanta-
Gavnlighed, c. utilité, f. [geux.
Gavnløs, a. infructueux, peu profitable. [bois à bâtir, m.
Gavnved, Gavntømmer, n. bois vif,
Gebeet, n. territoire, m.; juridiction, f.; district, m. [de corps, beau.
Gebrækkelig, a. infirme, qui a un défaut
Geburtsdag, c. jour de naissance, m.
Geberde, c. air, port; geste, m.; ge-
Ged, s. Gied. [sticulation, f.
Gedehams, c. frelon, m. [bon.
Gedigen, a. natif, vierge; massif, pur,
Geestland, n. terre haute et stérile, f.
Gefreider, m. exempt de gardes, m.
Gehalt, c. aloi, m.; valeur intrinsèque; pension, f.; salaire, appointement, m.; gages, m. pl.; af ringe –, de bas aloi.
Gehæng, c. ceinturon, pendant, m.; écharpe, f.; baudrier, m.
Geheimeraad, m. conseiller privé, f.
Gehør, n. ouïe; oreille; audience, f.; give –, écouter, prêter l'oreille, donner audience. [engraissé.
Geil, a. lascif, lubrique; trop enfumé,
Geilhed, c. lasciveté, lubricité; le trop de graisse d'un champ, m.
Geist, c. esprit, m. [ligieux.
Geistlig, a. ecclésiastique, clérical; re-
Geistlig, m. ecclésiastique, religieux, clerc, prêtre, m. [clergé, m.
Geistlighed, c. ecclésiastiques, m. pl.;
Geled, n. rang (de soldats), m.; file, f.; slutte –, serrer les rangs.
Geleide, n. conduite; escorte, f.; convoi, m.
Geleide, v. a. conduire, escorter.
Geller, pl. branchies des poissons, f. pl
Gemak, n. appartement, m. chambre, f
Gemal, m. époux, m.
Gemalinde, c. épouse, f.
Gemeen, a. commun; ordinaire; public; populaire, familier; vulgaire, trivial; simple; – Soldat, simple soldat; – Mand, le vulgaire, homme de la populace, m.
Gemeenlig, ad. communément, ordinairement, généralement.
Gemeenskab, n. commerce, m.; conversation, familiarité, f.
Gemyt, n. âme, f.; esprit, coeur, m.; [humeur, f
General, m. général, m.
Generaladjutant, m. adjudant-général; aide-de-camp, m.
Generalbas, c. T. basse continue, f.
Generalfeldtmarschall, m. généralissime, m. [m.
Generalfiskal, m. procureur-général,
Generalinde, c. générale, f.
Generalitet, n. généralité, f.
Generalkort, n. carte générale, f.
Generalkrigscommissair, m. commissaire-général des armées, m.
Generallieutenant, m. lieutenant-général, m.
Generalmajor, m. major-général, m
Generalmarsch, c. la générale, f.
Generalpardon, c. amnistie générale, f.
Generalstab, c. état-major, m.
Generalsuperintendent, m. surintendant général des églises, m.
Generalsværdighed, c. généralat, m.
Genie, n. génie, m.
Geraade, v. n. réussir, prospérer; (i)

tomber (dans); - vel, venir à souhait; - ilde, ne pas réussir, aller mal; - til, faire, contribuer.

Gesandt, m. ambassadeur, envoyé; pavelig –, nonce, légat, m.

Gesandtskab, n. ambassade; légation; nonciature, f.

Gesims, c. moulure; corniche, f.; entablement; chambranle, m.

Geskæftig, a. actif, agissant, empressé.

Gestalt, c. figure, forme; façon, f.

Gevalt, c. force, violence, f.

Gevinst, c. gain, profit; prix, m.

Gevær, n. arme, f.; armes, f. pl.; fusil, m.

Geværfabrik, c. fabrique d'armes, f.

Geværkolbe, c. crosse de fusil, f.

Geværlaas, n. batterie, f.

Geværpibe, c. **Geværløb**, n. canon, m.

Gevært, c. végétal; crû, m.; excroissance, f.; polype, m.

Geværthuus, n. serre; orangerie, f.

Gi, **Gie**, c. bloc, m.; poulie, f.; moufle, m.

Gid! i. que!

Gide, v. a. vouloir, désirer, avoir envie, aimer; ikke –, avoir du dégoût pour; jeg gider ikke, je ne veux pas; jeg gad vide, je voudrais savoir.

Gidsel, c. ôtage, m.

Gied, f. chèvre, f.

Giedde, c. brochet; lille –, brocheton, m.

Giedeblad, n. chèvre-feuille, m.

Giedebuk, c. bouc, m.

Giedehyrde, m. chevrier, m.

Giedekid, n. chévreau, m.

Giedemelk, c. lait de chèvre, m.

Giedeost, c. fromage de lait de chèvre, m.; chevrotin, m.

Giedeskind, n. peau de chèvre, f.;

Giek, c. fou, badin, fat, sot, m.

Giekke, v. a. railler, plaisanter q.

Gield, c. dette (dette passive), f.; dettes, f. pl.; i –, chargé de dettes.

Gieldbog, c. carnet; livre de compte, m.

Gieldbunden, a. endetté.

Gielde, v. n. valoir; coûter; être valable; lade –, laisser passer; det gielder etc., il y va (de); va; det – mig, cela me touche, cela me regarde.

Gieldfri, a. franc de dettes; quitte ou déchargé de dettes.

Gieldner, m. débiteur, m.

Gieldsbeviis, **Gieldsbrev**, n. obligation, f.; billet d'obligation, m.; reconnaissance, créance, f.

Gieldsfordring, c. dû, m.; dette active, f.

Gieldsforskrivning, c. obligation, f.

Gieldssag, c. action pour dettes, f.

Giemme, n. garde, endroit propre à serrer qc. (armoire, petite pièce); have i –, avoir qc. sous la clef.

Giemme, v. a. garder, conserver, serrer, fermer.

Giemmefrugt, c. fruits de garde, m. pl.

Giemmested, n. endroit propre à garder qc.; cache, f.; endroit où l'on conserve qc., m.; s. Giemme.

Gien, **giennere**, **giennest**, a. court, le plus court (chemin).

Gienbesøg, n. visite réciproque, f.

Gienbo, m. qui est logé vis-à-vis.

Gienbog, c. contre-partie, f.

Gienbringe, v. a. rapporter, ramener; restituer.

Giendrive, v. a. réfûter; démentir; contredire.

Giendrivelse, c. réfutation, f.

Giendøber, m. rebaptisant, anabaptiste, m.

Gienfinde, v. a. retrouver.

Gienfordre, v. a. redemander.

Gienfordring, c. (dette opposée en) compensation, demande, prétention réciproque, f.

Gienfærd, **Giengænger**, c. revenant, m.

Gienføde, v. a. régénérer; * rétablir, restaurer.

Giengield, c. récompense, rémunération, rétribution, f.

Giengielde, v. a. récompenser, rémunérer, réciproquer; rendre la pareille.

Giengieldelse, c. action de récompenser, f.; retour, m.; rétribution, récompense, f.

Giengieldelsesret, c. droit de représailles, talion, m.

Giengive, v. a. rendre, redonner.

Giengivelse, c. reddition, f.

Gienhilsen, c. contre-salut, salut rendu, m.

Gienkalde, v. a. révoquer, rétracter, se dédire (de sa parole); réclamer, chanter palinodie; – sig, se ressouvenir. [tion, f.; dédit; désaveu, m.
Gienkaldelse, c. révocation, rétracta-
Gienkiende, v. a. reconnaître.
Gienkiendelse, c. reconnaissance, f.
Gienkierlighed, c. retour d'amour, amour réciproque, f.
Gienkiøb, n. rachat; T. retrait, m.
Gienkiøbe, v. a. racheter.
Gienklage, c. récrimination, reconvention, f.
Gienklang, c. résonnement, écho, m.; finde –, plaire, être approuvé.
Gienklinge, v. n. résonner, retentir.
Gienkomst, c. retour, m.
Gienkræve, v. a. redemander.
Gienlyd, c. écho, résonnement, retentissement, m.
Gienlyde, v. n. résonner, retentir; retentir de nouveau.
Gienløse, v. a. racheter, délivrer.
Gienløser, m. rédempteur, sauveur, libérateur, m.
Gienløsning, c. rachat, m.; rédemption; délivrance, f.
Gienmæle, n. réponse, justification, f.; protêt, m.
Gienne, v. a. chasser, faire aller; ·débûcher, faire lever (la bête).
Giennem, igiennem, prp. par, à travers (le), au travers (de).
Giennemarbeide, v. a. bien travailler, manier, retoucher, éplucher (un ouvrage).
Giennembage, v. a. cuire assez.
Giennemblade, v. a. feuilleter; parcourir.
Giennembløde, v. a. imbiber, tremper, mouiller entièrement.
Giennembore, v. a. percer, transpercer, perforer; enferrer, enfiler q.
Giennembrud, n. rupture; brèche, f.
Giennembryde, v. a. percer, rompre.
Giennembreven, a. rusé, fin.
Giennemfart, c. passage, m. passée, f.
Giennemfrossen, a. transi de froid.
Giennemgaae, v. a. passer par, traverser; parcourir (un livre), examiner, faire la recherche, retoucher, repasser, faire la revision de ..., faire la revue; éplucher; – nøie, visiter exactement, discuter, faire passer par l'étamine.
Giennemgang, c. passage, m.
Giennemgnave, v. a. ronger de part en part.
Giennemgrave, v. a. percer de part et d'autre; percer en creusant.
Giennemhede, v. a. bien chauffer.
Giennemhegle, v. a. sérancer; * critiquer, censurer; se moquer de q.
Giennemhugge, v. a. percer, couper en deux; pourfendre.
Giennemkiørsel, c. passage, m.
Giennemklove, v. a. fendre en deux.
Giennemkoge, v. a. bien cuire.
Giennemkrydse, v. a. croiser.
Giennemlede, v. a. fouiller; visiter.
Giennemlæse, v. a. lire tout ou d'un bout à l'autre; relire, parcourir.
Giennemløb, n. passage, m.
Giennemløbe, v. a. parcourir, passer en courant; passer par.
Giennempløie, v. a. labourer, bien labourer; * bien travailler.
Giennemprygle, v. a. battre, rosser.
Giennemraadden, a. pourri entièrement. [rir.
Giennemreise, v. a. traverser, parcou-
Giennemrend, n. passage, m. passée, f.
Giennemridt, n. passage à cheval, m.
Giennemrode, v. a. fouiller, remuer, labourer, vermiller.
Giennemrøge, v. a. enfumer; parfumer; bien fumer; remplir de fumée.
Giennemsalte, v. a. saler bien.
Giennemsauge, v. a. couper avec la scie, scier.
Giennemsee, v. a. regarder à travers; percer des yeux; revoir, examiner, parcourir.
Giennemsie, v. a. filtrer, couler.
Giennemsigtig, a. transparent, diaphane; à jour; percé à jour.
Giennemsigtighed, c. transparence, f.
Giennemskinne, v. n. luire, passer à

travers, percer. – v. a. pénétrer de sa lumière.
Giennemskiære, v. a. couper par le milieu ou en deux; trancher, fendre.
Giennemskue, v. a. voir à travers, regarder à travers; percer; * pénétrer q.
Giennemsnit, n. coupe, coupure; section, f.; profil; diamètre; i –, l'un portant l'autre.
Giennemstege, a. rôtir assez.
Giennemstikke, v. a. percer; piquer; percer avec la bêche etc.; creuser; enfiler. [rayer.
Giennemstrege, v. a. barrer, effacer,
Giennemstreife, v. a. courir, parcourir, courir de côté et d'autre.
Giennemstryge, v. a. rôder, parcourir, passer par. [fouiller.
Giennemstøve, v. a. fureter, visiter,
Giennemsvedt, a. percé de sueur.
Giennemsyn, n. vue, revue, inspection, révision, f.
Giennemtrænge, v. a. & n. percer, pénétrer; * faire passer son sentiment, l'emporter.
Giennemtrængelig, a. pénétrable.
Giennemtrængende, a. pénétrant, perçant.
Giennemtænke, v. n. méditer qc., réfléchir mûrement sur qc., approfondir qc. [part en part.
Giennemtør, a. bien séché, séché de
Giennemvaad, a. mouillé entièrement, tout mouillé.
Giennemvaage, v. a. passer à veiller.
Giennemvade, v. a. passer à gué.
Giennemvandre, v. a. & n. parcourir, traverser.
Giennemvarme, v. a. chauffer bien.
Giennemvei, c. passage, m.
Giennemvirke, v. a. entrelacer, brocher, tisser (tissu, lamé).
Giennemvæde, v. a.; s. Giennembløde.
Giennemvæve, v. a. entrelacer.
Gienpart, c. copie, f. double, m.
Giensidig, a. mutuel, réciproque, respectif.
Gienskin, n. réverbération, f.; réfléchissement, m.; réflexion, f.; reflet, m.
Gienskyde, v. n. accourcir le chemin.
Gienslag, n. coup pour coup; rebondissement, réfléchissement, m.; répercussion, f.
Gienstand, c. objet; sujet, m.
Giensti, c. sentier plus court, m.
Gienstridig, a. revêche, opiniâtre, rétif, rebelle, désobéissant, récalcitrant.
Gienstridighed, c. opiniâtreté, désobéissance, f.
Gienstød, n. contre-coup, coup fourré, m.; riposte; répercussion, f.; rebondissement, m. [tie, f.
Giensvar, n. réponse, réplique, repar-
Giensvare, v. a. répondre, répliquer,
Giensyn, n. revoir, m. [repartir.
Gientage, v. a. répéter, réitérer; récapituler; se résumer.
Gientagelse, c. répétition, réitération; récapitulation, f. [retour, m.
Gientieneste, c. service réciproque;
Gienvei, c. chemin plus court, chemin accourci, m. [m.
Gienvordighed, c. adversité, f.; revers,
Gierde, n. haie, f.; levende –, haie vive, f.
Gierde, v. a. faire une haie, clore, fermer ou entourer d'une haie.
Gierdesmutte, c. roitelet, m.
Gierdsel, n. palis, pieux ou branchage à faire des haies.
Gierne, ad. volontiers, de bon coeur, de bon gré; bien; facilement, ordinairement.
Gierning, c. action, f.; oeuvre, ouvrage, m.; i –, de fait, par des faits, des actions; en effet, effectivement; en vérité.
Gierningsmand, m. auteur (d'un crime), malfaiteur, m.
Gierrig, a. avare, avaricieux.
Gierrighed, c. avarice, f.
Giethuus, n. fonderie, f.
Gietning, **Gietten**, c. conjecture; présomption, f.
Giette, v. a. conjecturer; deviner.
Giev, a. brave, bon, excellent.
Gift, c. portion, f.
Gift, c. poison; venin, m

Gift, a. marié, épousé.
Giftblanden, c. empoisonnement; vénéfice, m.
Giftblander, m. empoisonneur, m.
Giftdrik, c. potion empoisonnée, f.
Gifte, v. a. marier; – bort, marier, placer (sa fille); – sig, se marier, s'allier, épouser.
Giftefærdig, a. nubile, adulte, mariable.
Giftermaal, n. mariage, m.; alliance, f.; parti, m.
Giftesyg, a. qui désire d'être mariée, amoureuse.
Giftig, a. venimeux, vénéneux; empesté, infecté, pestilentiel.
Gigt, c. goutte, f.; rhumatisme, m. (podagre, chiragre, gonagre); flyvende –, goutte vague, f.
Gigtfeber, c. fièvre arthritique, f.
Gigtisk, a. arthritique.
Gigtrose, c. pivoine, f.
Gigtsmerter, pl. douleurs arthritiques, f. pl.
Gilde, n. communauté; compagnie, corps de métier, m.; club; repas, banquet, m.; chère, compotation, f.; festin, écot, m.
Gilde, v. a. châtrer, rendre eunuque; hongrer.
Gildebroder, m. confrère, m.
Gildehuus, n. maison d'une communauté, f.
Gildeskraa, c. statuts d'une communauté, m. pl.
Gilding, m. châtré, eunuque, m.
Gildning, c. châtrure, castration, f.
Gimmerlam, n. agneau femelle, m.
Gimpe, c. brandilloire, balançoire, f.
Gimpe, v. n. brandiller, se balancer.
Giørd, c. ceinture; sangle; ventrière, f.; cerceau, m.
Giørde, v. a. ceindre, sangler.
Gips, c. plâtre, gypse, m.
Gipsagtig, a. gypseux.
Gipsarbeide, n. plâtrage, ouvrage de plâtre, m.
Gipsbillede, n. figure, statue de plâtre, f.
Gipsbrud, n. plâtrière, f.
Gipse, v. a. plâtrer, enduire, couvrir de plâtre.
Gipset, a. plâtré.
Gipsloft, Gipsdække, n. plafond de plâtre, m.
Gipsning, c. plâtrage, m.

Gisbanko, c. T. banque à virement, f.
Gisning, c. conjecture; présomption, f.
Gisp, n. souffle, soupir, gémissement, m.
Gispe, v. n. respirer avec peine, soupir, gémir, haleter.
Gisse, v. a. deviner, conjecturer.
Gisten, a. qui coule, coulant, qui fait eau.
Gitoug, n. T. cargue, f.
Gitter, n. treillis, m. grille, f.
Gitterdør, Gitterport, c. porte treillissée, porte à jour, f.
Gittervindue, n. fenêtre treillissée; jalousie, f.
Gitterværk, n. treillage, m.
Give, v. a. donner, rendre, remettre, offrir, présenter; – af sig, rapporter; – efter, se relâcher, se prêter; céder; fléchir; concéder; – paa, frapper dessus; attaquer, aller droit à; pleuvoir à verse; – ud, dépenser; publier, faire paraître (un livre); – sig, se rendre; se prêter; faire ressort, trembler; gémir; – sig af med, se mêler de qc., s'occuper, s'engager, se lier; – sig ud, s'étendre, s'enfler; renfler; – sig til at, se mettre à; der gives, il y a; det giver intet, cela n'y fait rien, cela fait peu, c'est de peu d'importance.
Giver, m. celui qui donne, donneur, m.
Giær, c. levure, f.
Giære, v. n. fermenter.
Giæring, c. fermentation; * émotion, f.
Giæs, pl.; s. Gaas.
Giæsling, c. oison, m.
Giæst, Giest, m. hôte; convié; convive; étranger; byde til –, inviter à manger; være til –, être invité à manger, manger en ville.
Giæstebud, n. repas, festin, m.
Giæsteværelse, n. chambre à loger les étrangers, f.
Giæstere, v. a. régaler, traiter.
Giæstering, c. banquetement, banquet, m.; action de traiter etc., f.
Giæsteret, c. droit d'hospitalité, m.
Giæstestue, c. salle à manger dans une auberge, f.
Giæstfri, a. hospitalier.
Giæstfrihed, c. hospitalité, f.
Giæstgiver, m. hôte, hôtelier, cabaretier, aubergiste, traiteur, m.

Giæstgivergaard, c. hôtellerie, auberge, f. [giste, de cabaretier.
Giæstgiveri, n. profession d'auber-
Giøde, **Giødning**, **Giødskning**, c. fumier, engrais, m.
Giøde, v. a. fumer, engraisser. [m.
Giøden, **Giødning**, c. engraissement,
Giøe, v. n. aboyer, japper; clabauder.
Giøen, c. aboi, aboyement; clabau-
Giøg, c. coucou, m. [dage, m.
Giøgemoder, f. fauvette, f.
Giøgle, v. n. gesticuler, folâtrer; faire des tours de passe-passe.
Giøglebillede, n. prestige, m.
Giøgler, m. jongleur, prestigiateur, bouffon, m.
Giøgleri, **Giøgleværk**, n. illusion, f.; prestige, tour de passe-passa, m.
Giøre, v. a. faire, produire; former; rendre; agir; opérer; pratiquer; – **af**, terminer, arranger (une affaire); mettre (dans un endroit); aimer; – **efter**, imiter, copier, suivre, contrefaire; – **om**, refaire; – **sig til af**, se glorifier de qc., en tirer ou faire vanité; – **ved**, en faire, faire à q.; refaire, réparer, ravauder; **det er om at** –, il tient à; – **i Penge**, faire argent de, convertir en argent, vendre; **lade sig** –, être faisable, être praticable, se faire.
Giøren, c. action, affaire; conduite, f.
Giørlig, a. praticable, faisable, possible.
Giøs, c. pavillon sur le beaupré, m.
Glaceret, a. glacé.
Glacis, c. T. glacis, m. [humeur.
Glad, a. aise, bien aise, gai, de bonne
Glam, A. retentissement; clabaudage,
Glamhul, n. ouie, f. [m.
Glands, c. lustre; éclat; brillant, luisant, poli; splendeur; cati, m.; **give** –, lustrer; brillanter; polir; **betage** –, dépolir; **tabe** –, perdre le lustre, perdre l'éclat; se ternir.
Glandsbørste, c. bresse à lustrer, f.
Glandslerred, n. treillis, m.; toile glacée, f.
Glandstaft, n. taffetas glacé, m.
Glarhinde, c. cristalline; tunique crystalloïde, f.
Glarmester, m. vitrier, m.
Glas, n. verre; cristal, m.; glace, f.; bocal, m.
Glasagtig, a. vitré, vitreux.
Glasarbeide, n. verrerie, f. vitrage, m.
Glasbod, c. boutique de verrerie, f.
Glasdør, c. porte vitrée, f.
Glasflaske, c. bouteille, f.
Glashandel, c. trafic en verrerie, m.
Glashandler, m. verrier, marchand verrier, m.
Glashytte, c. verrerie, f.
Glaskirsebær, n. griotte, f.
Glasklokke, c. cloche, f.
Glaslindse, c. lentille, f.; verre lenticulaire, m.
Glaslygte, c. lanterne à vitre, f.
Glasmaler, m. peintre sur verre; apprêteur; émailleur, m.
Glasmaleri, n. peinture d'apprêt, f.; art de l'émailleur, m.
Glasperle, c. fausse perle, f
Glaspusten, c. soufflage, m.
Glaspuster, m. fêlatier, m.
Glasrude, c. carreau de vitre, m
Glasere, v. a. plomber, vernisser; glacer.
Glaseret, a. vernissé; glacé.
Glasering, **Glasur**, c. vernis, m.; couverte, couverture, f.; émail; T. glacis, m. [f.
Glasskaar, n. pièce d'un verre rompu,
Glasskab, n. armoire pour les verres; armoire vitrée, f.
Glassliber, m. polisseur de glaces, lunettier, adoucisseur, m.
Glat, a. poli, lisse; lissé; glissant; – **Hud**, peau douce, unie.
Glathaaret, a. qui a des cheveux plats.
Glathaget, a. imberbe, sans barbe.
Glatning, c. poliment, brunissage, m.
Glatte, v. a. lisser, polir; T. brunir.
Glattehøvl, c. varlope, plane, f.
Glattestaal, n. lissoir, polissoir, m.
Glattesteen, c. lissoir, m.
Glattetand, c. dent de loup, f.
Glattetræ, n. lissoir, brunissoir, m
Glavind, n. glaive, m
Glemme, v. a. oublier; **glemmes**, être

oublié, négligé, tomber ou échapper de la mémoire; — sig selv, v. r. s'oublier.
Glemme, c. oublir, m.; gaae i —, oublir; tomber dans l'oubli, être oublié.
Glemsom, a. oublieux.
Glemsomhed, c. oubli, manque de mémoire, m.; oubliance, f.
Glente, c. milan, m.
Glib, c. traine, truble, f.
Glide, v. n. glisser.
Glidebane, c. glissoire, f.
Gliden, c. glissade, m.
Glimmer, c. éclat, brillant, m.; mica (jaune, blanc), m.
Glimmerguld, n. oripeau, clinquant, m.
Glimmersand, n. sable brillant, m.
Glimmerstads, c. clinquant, brillant, m.; vaine parure, f.
Glimre, v. n. reluire, briller.
Glimren, c. lueur, splendeur, f.
Glimrende, a. luisant, brillant.
Glimt, n. lueur, f.; étincellement; rayon, m.
Glimte, v. n. étinceler, luire, briller.
Glindse, v. n. resplendir, briller.
Glip, c. tire-laisse, m.; gaae — af, faillir, manquer son coup. [réussir.
Glippe, v. n. manquer, rater; ne pas
Glitte, v. a. lustrer, polir.
Gloe, v. n. badauder, bayer.
Gloende, Glohed, a. rouge, ardent.
Glorie, c. gloire; auréole, f.; nimbe, m.
Glose, c. glose, f.; vocable, m.; diction; * moquerie, f.; mot piquant, m.
Glosebog, c. glossaire, vocabulaire, m.
Glubende, a. ravissant, carnassier, rapace. [méchant.
Glubsk, a. féroce, furibond; malicieux,
Glughul, n. vue dérobée, f.
Glugmaaned, c. Janvier, m.
Glugvindue, n. jalousie, f.
Glut, c. petit enfant, m.
Glæde, c. joie, aise, f.; plaisir, m.
Glæde sig, v. r. se réjouir (de qc.).
Glædefuld, a. joyeux.
Glædelig, a. réjouissant, agréable.
Glædesdag, c. jour de réjouissance, jour de joie, m.
Glædesfest, c. réjouissance, f.; régal, fête, festin, m.
Glædesild, c. feu de joie, m. [pl.
Glædestaarer, c. pl. larmes de joie, f.
Glød, c. charbon ardent, m.; braise, f.
Gløde, v. a. faire rougir au feu; * allumer. — v. n. être rouge, rougir.
Glødende, a. ardent, brûlant.
Glødning, c. chaude, ignition, f.
Gnav, Gnaver, m. grognard, grondeur, m. [grogner.
Gnave, v. a. & n. ronger; gronder,
Gnid, c. lente, f. [broyer.
Gnide, Gnie, v. a. frotter, frayer;
Gnidning, c. frottement, frottage; broiement, m.; friction, f.
Gnier, m. pince-maille, ladre, m.
Gnieragtig, a. mesquin, chiche.
Gnieri, n. lésine, mesquinerie, ladre, f.
Gnist, c. étincelle, bluette, f.
Gnistre, v. n. jeter des étincelles; craqueter; petiller; briller.
God, a. bon; sige — for, répondre (de qc.), garantir qc.
Goddædig, a. bienfaisant.
Gode, n. bon, bien, m.; af det —, med det —, d'un bon coeur, avec bonté, avec douceur; holde til —, pardonner; have til —, avoir de bon.
Godgiørende, a. bienfaisant.
Godhed, c. bonté, f.; fatte — for, prendre q. en affection. [nin.
Godhjertig, a. qui a le coeur bon, bé-
Godhjertighed, c. bonté de coeur, bonhomie, f. [ses, f. pl.
Gods, n. bien, m.; terre, f.; marchandi-
Godseier, m. seigneur d'une terre, m.
Godtgiøre, v. a. restituer, compenser, bonifier; prouver, démontrer.
Godtgiørelse, c. compensation, restitution, f.; équivalent, m.; preuve, démonstration, f. [ple.
Godtroende, a. crédule, bonasse, sim-
Godtroenhed, c. crédulité, simplicité, f.
Godvillig, a. volontaire; complaisant, facile; de bonne volonté.
Gold, a. stérile.
Goldamme, f. femme chargée du soin d'un enfant; mie, f.

Gondol, c. gondole, f.
Gotte sig, v. r. faire ripaille, faire bonne chère.
Graa, a. gris, grison; blanc (de vieille); **blive —**, grisonner, blanchir.
Graaagtig, **Graaladen**, a. grisâtre.
Graabrødre, m. pl. les frères gris, m. pl.
Graad, c. pleurs, larmes, pl.
Graadig, a. glouton, goulu, gourmand.
Graadighed, c. gloutonnerie, voracité. gourmandise, f.
Graagaas, c. oie sauvage, f.
Graahæret, a. grison, chenu.
Graane, v. n. grisonner, blanchir; commencer à poindre.
Graaskimmel, c. cheval grison, m.
Graasteen, c. pierre de rocher, f.; granit, m.
Graastribet, a. rayé de gris.
Graaværk, n. petit-gris, m.
Grad, c. dégré; grade; **i højeste —**, au dernier point.
Gradbue, c. cercle divisé en 360 dégrés; demi-cercle gradué; rayon astronomique; quart de cercle, m.
Gradere, v. a. T. affiner; faire la graduation.
Gradering, c. graduation, f.
Gradstok, c. arbalestrille, f.
Gradviis, ad. gradué; par dégrés.
Gram, a. haineux, fâché (contre), qui veut du mal.
Grammatik, c. grammaire, f.
Gramse, v. a. happer, gober, attraper, prendre.
Gran, n. grain; atome, m.
Gran, c. **Grantræ**, n. pin, m.
Granadeer, m. grenadier, m.
Granat, c. grenade, f.; grenat, m.
Granatæble, n. grenade, f.
Grande, m. voisin, m.
Grandelaug, n. voisinage, m.
Grandestevne, c. convocation, f.
Grandgivelig, a. évident.
Grandseende, a. qui a la vue perçante.
Grandske, v. a. rechercher, approfondir, fonder.
Grandsker, m. scrutateur; génie observateur; esprit pénétrant, m.
Grandskning, c. recherche; étude, f.
Granit, c. granit, m.
Granskov, c. forêt de pins, f.
Grantap, **Grankogle**, c. pignon, m.; pomme de pin, f.
Granulere, v. a. granuler, reduire en grains.
Grasfatgænger, m. ribleur, coureur de nuit, m.
Grassere, v. n. fa. régner, courir.
Gratial, n. gratification, f.
Gratier, f. pl. les Grâces, f. pl.
Gratulation, c. félicitation, f.
Gratulere, v. n. féliciter.
Grav, c. fossé; canal, m.; fosse, f.; tombeau, m.
Grave, v. a. piocher, creuser; fouiller; bêcher; **— en Grøft**, creuser un fossé.
Graven, **Gravning**, c. fouille, f.
Graver, m. fossoyeur, m.
Gravere, v. a. graver, ciseler.
Graverer, m. graveur, ciseleur, m.
Gravering, c. gravure, ciselure, f.
Gravgaas, c. oie sauvage, f.
Gravhøi, c. élévation de terre sur une fosse, f.
Gravminde, n. tombeau, mausolée, monument, m.
Gravskrift, c. épitaphe, f.
Gravsted, n. tombe, f.; tombeau, m.; sépulture, f.
Gravsteen, c. tombe, pierre sépulcrale, f.
Gravstikke, c. burin, m.
Greb, n. manche, m.; anse; prise; poignée, f.; touche; * finesse, f.
Greb, c. fourche à fumier, f.
Green, c. branche, f. rameau, m.
Grenefuld, **Grenet**, a. branchu, rameux.
Greve, m. comte, m.
Grevelig, a. comtal; de comte, en comte.
Grevinde, f. comtesse, f.
Grevskab, n. comté, f.
Gribe, v. a. prendre, se saisir; porter la main sur, toucher à qc.; **— feil**, se méprendre; **— til**, prendre; **— om sig**, s'étendre, se répandre; **— Leiligheden**, prendre son temps.
Gribsk, **Gridsk**, a. désireux, convoiteux; goulu; affamé, vorace.
Grif, c. griffon, m.

Griffel, c. style; crayon, m.
Griis, c. cochon de lait, m.
Grille, c. caprice, m.; quinte, fantaisie, f.
Grillenfænger, m. rêveur, quinteux, m.
Grillenfængeri, n. fantaisies, f. pl.
Grim, a. laid, hideux, difforme.
Grimasse, c. grimace, f.
Grime, c. licou, m.
Grimeskaft, n. longe, f.
Grimet, a. souillé au visage.
Grimhed, c. laideur, difformité, figure rebutante, f.
Grine, v. n. ricaner.
Grinebider, Griner, m. ricaneur, m.
Griseso, f. truie, f.
Groe, v. n. croître, végéter; grandir; - til, guérir, se fermer.
Groshandel, c. grosserie, f.
Grosserer, c. marchand en gros, m.
Grotte, c. grotte, f.
Grotteværk, n. rocaille, f.
Grov, a. gros, grave; * grossier; rude, incivil, impoli; grovt, grossièrement, brusquement.
Groveligen, ad. grossièrement, lourdement, rudement.
Grovhed, c. grossièreté, incivilité, impolitesse, f.
Grovheder, pl. reproches, injures, f. pl.
Grovlemmet, a. membru.
Grovsmed, m. maréchal ferrant, forgeron, m.
Gru, c. horreur, aversion, f.
Grubber, Grubbegryn, pl. orge mondé, froment mondé; grésil, m.
Grube, c. fosse, f.; creux, m.; mine, minière, f.
Grubearbeide, n. exploitation d'une mine, f.
Gruble, v. a. raffiner sur qc.
Grublen, c. Grubleri, n. recherche, spéculation, f.
Grue, Grues, v. n. avoir de l'horreur, de l'aversion, de peur.
Gruelig, a. horrible, énorme.
Grueligbed, c. horreur, abomination; laideur, difformité, f.
Gruelse, c. horreur, m.
Grum, a. cruel, barbare, inhumain.
Grumhed, c. cruauté, barbarie, inhumanité, f.
Grums, n. gravier, m.; effondrilles, f. pl.; sédiment, m.
Grumset, a. trouble.
Grund, c. fond; terrain, sol, terroir; fondement, m.; base, f.; * principe; motif, m.; raison; T. imprimure; impression; couche, f.; i Grunden, dans le fond; par le fait; proprement; fra - af, à fond.
Grundafgift, c. taille réelle; censive, redevance, f.; cens, m.
Grundbielke, c. racinal, m.
Grunde, pl. basses, ressifs, pl.; bas-fond, m.
Grunde, v. a. & n. fonder, poser les fondemens, baser; - sig paa, appuyer, se fonder sur; - paa, méditer, réfléchir sur qc.
Grundeier, m. seigneur foncier, m.
Grunden, c. méditation, recherche, f.
Grundfalsk, a. faux, de toute fausseté.
Grundfarve, c. couleur primitive, f.
Grundflade, c. base, f.
Grundfæste, v. a. fonder, baser.
Grundig, a. solide, profond; approfondi; à fond; forstaae -, undervise -, &c. savoir, enseigner par principes.
Grundighed, c. solidité, f.
Grunding, c. impression, imprimure, f.
Grundlag, n. base, f.; basement; radical, m.
Grundling, c. chabot, m.
Grundlinie, c. base, f.
Grundlov, c. loi fondamentale, f.
Grundlægning, c. fondation; institution, f.
Grundlærd, a. savant à fond.
Grundløs, a. sans fond.
Grundmuur, c. embasement; échiffre, m.; muraille, f.
Grundregel, c. règle fondamentale, maxime, f.; principe, m.
Grundrisning, c. plan, m.
Grundskat, Grundleie, c. taille réelle, f.
Grundskud, n. coup en bois, m.
Grundsprog, n. langue originale, f.
Grundsteen, c. pierre fondamentale; gîte, f.
Grundstof, n. principe composant, m.;

partie constituante, f.; élément, m.
Grundstøtte, c. base, f.
Grundsætning, c. axiome, principe, m.; maxime, f.
Grundtext, c. original, m.
Grundvold, c. fondement, m.; base, f.
Grunkemand, m. père aux écus, m.
Gruppe, c. groupe, m.
Gruppere, v. a. grouper.
Gruset, a. graveleux.
Grusom, a. cruel.
Grusomhed, c. cruauté, f.
Grutte, v. a. égruger.
Gruus, n. gravier; décombre, m.; gravelle, f.
Gryde, c. pot, m.; marmite; - fuld, potée, f.
Grydefod, c. pied de pot, m.
Grydelaag, n. couvercle de pot, m.
Grydeskee, c. écumoire, f.
Grydesteen, c. pierre ollaire, f.
Grye, v. n. poindre, commencer à poindre.
Gryn, n. gruau; orge mondé, m.
Gryn- og Meelhandler, m. grenetier, m.
Grynmølle, c. moulin à gruau, m.
Grynmøller, m. faiseur de gruau, m.
Grynpølse, c. boudin de gruau, m.
Grynte, v. n. grogner.
Gryntøn, c. grognement, m.
Græde, v. n. pleurer.
Græden, c. pleurs, larmes, pl.
Græmme sig, v. r. s'affliger, se chagriner de qc.
Græmmelse, c. chagrin, m. peine, f.
Grændse, c. confins, m. pl.; limites, bornes f. pl.; frontière; barrière, f.; sætte -, * restreindre.
Grændse til, v. n. confiner avec qc.; être situé auprès de, être adjacent, être tout proche; avoisiner; * approcher de qc.
Grændsefæstning, c. place frontière, f.
Grændseløs, a. sans bornes.
Grændseskiel, n. borne, f.; confins, m. pl.; limites, f. pl.
Grændsestad, c. ville frontière, f.
Grændsesteen, c. borne, f.
Græs, n. herbe, f.; herbage, m.; sætte paa -, mettre au vert.
Græsager, Græsmark, c. pelouse, f. herbage, m.
Græsbænk, c. banc de gazon, m.
Græsfuld, Græsrig, a. herbu, herbeux.
Græsgang, c. pâturage, herbage, m.
Græshauge, c. jardin herbu, m.
Græshoppe, c. sauterelle, f.
Græskar, n. citrouille; courge; calebasse, f.
Græsning, c. herbage, pâturage, m.
Græsse, v. a. & n. paître; brouter.
Græsselig, a. hideux, horrible.
Græssmør, n. beurre de Mai, m.
Græsstraa, n. brin d'herbe, m.
Græstørv, c. gazon, m.
Græsædende, a. broutant.
Grævling, c. blaireau, taisson, m.
Grævlingehund, c. basset, m.
Grød, c. gruau, m.; bouillie; marmelade, f.
Grøde, c. fruit, m.; germination, f.
Grødefuld, a. fertile.
Grødfad, n. écuelle à bouillie, f.
Grøft, c. creux; fossé, m.; cave, f.
Grøfte, v. a. creuser un fossé.
Grøn, a. vert, qui n'est pas mûr; blive -, verdir; male -, peindre en vert, verdir.
Grønagtig, Grønladen, a. verdâtre.
Grønkaal, c. chou-vert, m.
Grønne, n. verdure, f.
Grønnes, v. n. verdir, verdoyer; reverdir.
Grønning, c. gazon, boulingrin; pacage, m.; lisière; pelouse, f.
Grønsaltet, a. nouvellement salé.
Grønskolling, m. bec jaune, jeune morveux, m.
Grønspet, c. pivert, m.
Grønsvær, c. gazon, m.
Grønt, Grønsel, n. herbes potagères, f. pl.
Gubbe, m. vieillard, m.
Gud, m. Dieu, m.
Gudbarn, n. filleul, m. filleule, f.
Guddatter, f. filleule, f.
Guddom, c. divinité; déité, f.
Guddommelig, a. divin, de Dieu.
Guddommelighed, c. divinité, f.
Gudelig, a. pieux, religieux.
Gudelære, c. mythologie; fable, f.

Gudfader, Gudfadder, m. parrain, compère, m.
Gudfrygtig, a. pieux, craignant Dieu.
Gudfrygtighed, c. piété, crainte de Dieu, religion, f.
Gudinde, f. déesse, f.
Gudmoder, f. marraine, commère, f.
Gudsbarn, n. enfant de Dieu, m.
Gudsbespottelse, c. blasphème, m.
Gudsbespotter, m. blasphémateur, m.
Gudsbord, n. sainte cène, communion, f.
Gudsdyrkelse, c. culte divin, m.
Gudsforgaaen, a. impie.
Gudsfornegter, m. athée, m.
Gudsfrygt, c. crainte de Dieu, piété, f.
Gudshuus, n. maison de Dieu, f.; temple, m.; église, f.
Gudsord, n. parole de Dieu, bible, f.
Gudstieneste, c. service ou culte divin; (chez les catholiques) office, m.
Gudsveir, n. tempête, f. orage, m.
Gudsøn, m. filleul, m.
Guld, n. or, m.
Guldalder, c. âge d'or, m.
Guldarbeide, n. ouvrage en or, m.; orfèvrerie, f.
Guldarbeider, m. orfèvre, m.
Guldbiergværk, n. Guldmine, c. mine d'or, f.
Guldbille, c. chrysomèle, m.
Guldblad, n. feuille d'or battu, f.
Guldbroderer, m. brodeur en or, m.
Guldbørs, c. bourse d'or, f.
Guldertz, c. mine d'or, f.
Guldfinger, c. doigt annulaire, m.
Guldfisk, c. alose, dorade, f.
Guldflitter, c. paillette d'or, f.
Guldgrund, c. fond d'or, m.
Guldgrøn, a. vert doré.
Guldguul, a. de couleur d'or, jaune doré.
Guldgylden, c. florin d'or, m.
Guldholdig, a. tenant d'or.
Guldklump, c. tas d'or, m.
Guldkorn, n. grain d'or, m.
Guldlahn, c. lame d'or, f.
Guldlahnslager, m. écacheur d'or, m.
Guldmager, m. alchimiste, adepte, m.
Guldmynt, c. monnaie d'or, f.
Guldpapiir, n. papier doré, m.
Guldplettet, a. tacheté d'or.
Guldring, c. anneau d'or, m.
Guldsand, n. sable d'or, sable doré, m.
Guldslager, m. batteur d'or, m.
Guldslagerhud, c. baudruche, f.
Guldsmed, m. orfèvre, m.
Guldsmedstempel, n. coin, m.
Guldspinder, m. fileur d'or, m.
Guldstang, Guldbarre, c. lingot, m.; barre d'or, f.
Guldstof, n. drap d'or, brocart, m.
Guldstol, c. chaise à accoucher, f.
Guldstykke, n. pièce d'or, f.
Guldstøv, n. poudre d'or, f.
Guldtinktur, c. teinture du soleil, f.; or potable, m.
Guldtraad, c. fil d'or, m.
Guldtrækker, m. tireur d'or, m.
Guldvasker, m. arpailleur, orpailleur, m.
Guldvaskeri, n. lavoir, m.
Guldvægt, c. trébuchet; T. biquet, m.
Gulv, n. plancher; pavé, m.; lægge —, planchéier; carreler.
Gulvlægning, c. revêtissement de planches; carrelage, m.; carrelure, f.
Gulvmaatte, c. natte, f.
Gulvplanke, Gulvfiæl, c. planche, f.; ais, m.
Gulvskarn, n. balayures, f. pl.
Gulvskruppe, c. brosse pour nettoyer le plancher, f.
Gulvsteen, c. carreau, m.
Gulvtæppe, n. drap, m.; couverture du plancher, f.
Gumle, v. n. mâchonner.
Gumling, c. morceau, m. bouchée, f.
Gumme, c. palais, m.
Gummi, c. gomme, f.; bestryge med —, gommer.
Gummigut, c. gomme-gutte, f.
Gummiharpix, c. gomme résine, f.
Gummilak, n. gomme laque, f.
Gummitræ, n. gommier, m.
Gummivand, n. eau gommée; eau à gommer, f.
Gump, c. cul, croupion (des oiseaux), m.
Gumpe, v. n. cahoter.
Gumpekærre, c. brouette, charrette, f.
Gunge, c. marais, marécage, m.
Gunge, Gungre, v. n. faire ressort, trembler.

Gunst, c. faveur, bienveillance, f.; bonnes grâces, f. pl.
Gunstbeviisning, c. faveur, affection, f.
Gunstig, a. favorable, affectionné, propice; **være** –, affectionner q., favoriser q.
Gurgle sig, v. r. se gargariser.
Gurglevand, n. gargarisme, m.
Gurkumei, c. curcuma, m.
Gusten, a. blême, pâle.
Guul, a. jaune.
Guulagtig, a. jaunâtre.
Guulbruun, a. jaune tirant sur le brun.
Guulgrøn, a. merde d'oie, f.
Guulhaaret, **Guullokket**, a. blond, qui a les cheveux blonds.
Guulrod, **Gulerod**, c. carotte, f.
Guulsot, c. jaunisse, f. ictère, m.
Guulspurv, c. verdier, m.
Guulstribet, a. rayé de jaune.
Gyde, v. a. verser; répandre; (**støbe**) fondre; jeter en moule.
Gydning, **Gyden**, c. fonte, f.
Gylden, c. florin, m.
Gylden, a. d'or, doré.
Gyldenlak, c. giroflée jaune, f.
Gyldenstykke, n. drap d'or, brocat (d'or), m.
Gyldental, n. nombre d'or, m.
Gyldenvand, n. eau de vie de Danzig, f.
Gyldig, a. valable, valide; courant, de mise; admissible; authentique.
Gyldighed, c. validité, authenticité, f.
Gynge, c. brandilloire, f.
Gynge, v. n. brandiller, balancer.
Gyrtler, **Giertler**, m. ceinturier, crochetier, m.
Gyse, v. n. trembler (de froid, de crainte, d'horreur etc.), frissonner, frémir.
Gyselig, a. horrible, affreux.
Gysen, **Gysning**, c. frisson, frissonnement, frémissement, m.; horreur, f.
Gyvel, c. genêt, m.

H.

Ha! i. ah! ha!
Haa, c. chien de mer, m.
Haab, n. espérance, f. espoir, m.
Haabe, v. a. espérer.
Haabefuld, a. plein d'espérance.
Haan, c. moquerie, f. dédain, m.
Haand, c. main, f.; **ved Haanden**, à la main, à portée; **under** –, sous main; **gaae til Haande**, assister.
Haandarbeide, n. travail des mains, ouvrage de la main, m.
Haandarbeider, m. manoeuvre, manouvrier, m.
Haandbibel, c. bible portative, f.
Haandbog, c. manuel, m.
Haandbred, a. de la largeur de la main, f.
Haandelav, n. habileté, adresse, f.
Haandfast, a. fort de main, robuste.
Haandfuld, c. poignée, f.
Haandgreb, **Haandtag**, n. anse, f.; manche; bouton pour saisir qc.; maniement (des armes), m.; * adresse, pratique, f.; avantage, m.
Haandgribelig, a. palpable; * manifeste, évident.
Haandhest, c. cheval de main, m.
Haandhæve, v. a. maintenir, soutenir, protéger.
Haandklæde, n. **Haandduug**, c. essuie-main, m.
Haandkurv, c. panier à anse, mannequin; maniveau, m.
Haandkys, n. baisemain, m.
Haandlanger, m. manoeuvre, aide-à-maçon, m.
Haandled, n. carpe; poignet, m.
Haandlinning, c. poignet, m.
Haandlygte, c. lanterne portative, f.
Haandlysestage, c. martinet, bougeoir, m.
Haandmænge, c. mêlée, f.
Haandpenge, pl. arrhes, f. pl.; engagement, m.; étrenne, f.
Haandqværn, c. moulin à bras, m.
Haandrækning, c. assistance, aide, f.; secours, m.
Haandsaug, c. scie à main, f.
Haandskilling, c. argent de dépense, m.; monnaie, f.
Haandskrift, c. obligation, promesse par écrit; main, écriture, f.
Haandslag, n. promesse solennelle, f.
Haandspil, n. T. cabestan volant, guindal, m.

Haandsprøite, c. seringue à main, f.
Haandtering, c. métier, m. profession, f.
Haandtryk, n. serrement de main, m.
Haandvending, c. tourne-main, m.
Haandværk, n. métier, m. profession, f.
Haandværksdreng, m. garçon, apprenti (de métier), m.
Haandværksfolk, pl. gens de métier, pl.
Haandværkslaug, n. corps de métier, m. [tier, artisan, m.
Haandværksmand, m. homme de mé-
Haandværkssvend, m. compagnon, garçon (de métier), m. [m. pl.
Haandværkstøi, n. outils, instrumens,
Haandøxe, c. hachette, f.
Haane, v. a. se moquer, se railler de q.
Haanlig, a. moqueur, dédaigneux; injurieux.
Haar, n. cheveu, m.; chevelure, f.; poil, m.; crins (de cheval), m. pl.; paa et —, pour peu.
Haarbukkel, c. boucle, f. [fort.
Haard, a. dur, ferme, solide; * rude,
Haardfør, a. robuste, de bonne trempe, endurci au travail.
Haardhed, c. dureté; * rudesse; rigueur, f.; T. trempe, f. [passible.
Haardhjertet, a. dur, impitoyable, im-
Haardhudet, a. qui a la peau rude.
Haardkogt, a. dur.
Haardlivet, a. constipe. [bouche.
Haardmundet, a. fort en bouche, sans
Haardnakkenhed, c. opiniâtreté, obstination, f.
Haardnakket, a. opiniâtre, obstiné.
Haardug, c. étamine, haire, f.
Haaret, a. chevelu; velu, pelu.
Haarfald, n. T. alopécie, f.
Haarfiin, a. mince, subtil comme un cheveu.
Haarfletning, c. tresse de cheveux, f.
Haarfælding, c. mue, f.
Haarkam, c. peigne, m.
Haarklover, m. éplucheur de mots, qui subtilise ou critique trop, m.
Haarkloveri, n. épluchement de mots, raffinement, pointillage, m.
Haarkrølle, c. papillote, f.
Haarlok, c. boucle, f. anneau, m.
Haarnaal, c. aiguille de tête, f.
Haarpidsk, c. touffe de cheveux, queue.
Haarpung, c. bourse à cheveux, f.
Haarpynt, c. frisure, coiffure, f.
Haarsalve, c. pommade, f.
Haarsie, c. étamine de crin, f.
Haarskiorte, c. cilice, m. haire, f
Haarskiærer, m. coiffeur, m.
Haarsnor, c. léton, m.
Haartop, c. toupet, m.
Haartot, c. touffe de cheveux, f.
Haartuur, c. tour de cheveux, m.
Haarvox, n. pommade, f.
Had, n. haine; rancune, f.
Hade, v. a. haïr, être ennemi de q
Hadefuld, Hadsk, a. haineux.
Hader, m. envieux, ennemi, m.
Hage, c. menton; croc, crochet, m.; agrafe, f.; crampon, m.; gâche, f.
Hage, v. a. - i - fast, accrocher, agrafer; cramponner, grappiner.
Hagebaand, n. mentonnière, f.
Hagedug, Hagesmække, c. bavette, f.
Hagel, n. grêle; dagrée, f. (grêlon, grésil, m.).
Hagelbøsse, c. fusil de chasse, f.
Hagelkorn, n. grain de grêle, grêlon, m.
Hagelpung, c. sachet à dragée, m.
Hagelskade, c. dommage causé par la grêle, m. [de grêle, f.
Hagelveir, n tempête ou pluie mêlée
Hagetorn, c. alizier, m.
Hagetornbær, n. alise, f.
Hagle, v. n. grêler, faire de la grêle.
Hai, c. requin, m.
Hak, n. cran, m.
Hakke, v. a. houer, piocher; bêcher, hacher; becqueter.
Hakke, c. hoyau, m.; houe, pioche, f.
Hakkebret, n. tailloir, hachoir, tranchoir; tympanon (instrument), m.
Hakkekniv, c. couperet, m.
Hakkelse, c. paille hachée, f.; skiære —, hacher de la paille.
Hakkelsekiste, c. hachoir, m.
Hakkelsekniv, c. couperet, m.
Hakkemad, c. hachis, m.
Hale, c. queue, f.
Hale, v. a. & n. haler, tirer; * courir;

ind, atteindre, joindre q.; égaler q.; – ud, se tirer en longueur, durer.
Halefieder, c. plume de la queue, f.
Halen, Haling, c. halage, m.
Halereeb, n. corde avec laquelle on tire qc.; cablot, m.
Halerem, c. croupière, avaloire, f.
Halestykke, n. queue, f.; tronçon de la queue (d'un poisson), m.
Halm, c. paille, f.
Halmbaand, n. lien de paille, f.
Halmdyne, c. couche de paille, paillasse, f.
Halmknippe, Halmneg, n. botte de paille, m.
Halmstraa, n. tuyau de blé, chalumeau, brin de paille, m.
Halmstubber, pl. chaume, m. éteule, f.
Halmsæk, c. paillasse, f.
Halmtag, n. couverture de chaume, f.
Halmviſk, c. torchon de paille; brandon, m.
Hals, cou, col, m.; gorge, f.; manche (d'un violon); couet, m.; give –, vomir; crier à tue-tête.
Halsaare, c. veine jugulaire, f.
Halsbaand, n. collier, m.
Halsbeen, n. clavicule, f.; noeud de la gorge, m.
Halsbetændelſe, c. esquinancie, f.
Halsbind, n. cravate, f.
Halsbrynde, c. pyrosie, f.; ardeur de l'estomac, f.
Halsbrækkende, a. dangereux; – Sted, brise-cou, casse-cou, m.
Halsdug, ſ. Halstørklæde.
Halſe, v. a. T. amurer les voiles.
Halshugge, v. a. décapiter, couper la tête; guillotiner; exécuter.
Halshugning, c. décapitation, décollation; exécution, f.
Halsjern, n. carcan, m.
Halskirtel, c. glande jugulaire, f.
Halskiæde, c. chaînette, f.
Halsklæde, n. Halsklud, c. mouchoir de cou, m.; collerette, cravate (des hommes), f
Halskobbel, c. collier de harnais, m.
Halskrave, c. collet, rabat, m.; cravate; fraise, f.
Halslinning, c. tour de cou, m.
Halsløs, a. – Gierning, crime capital, m.
Halspude, c. collier, m.
Halsrem, c. sougorge, f.
Halsret, c. justice criminelle, f.
Halsstarrig, a. obstiné, opiniâtre.
Halsstarrighed, c. obstination, opiniâtreté, f.
Halsstrimmel, c. tetonnière; fraise, cravate, f.
Halsstykke, n. pièce de col, f.; collier (de boeuf); collet (de veau); gorgerin (d'un harnais), m.
Halssyge, c. mal de gorge, m.
Halstørklæde, n. mouchoir de cou, fichu, m.; collerette; cravate, f.
Halt, a. perclus, boiteux.
Halt, c. halte, f.; giøre –, faire halte.
Halte, v. n. boiter, clocher.
Halv, a. & ad. demi, semi..., mi..., moitié, à moitié; à demi; – Vind, vent de bouline, m.
Halvaaben, a. entr'ouvert.
Halvaar, n. six mois, demi-an, m.
Halvaarig, a. de six mois.
Halvanden, a. un et demi.
Halvanker, n. demi-barillet, m.
Halvblod, n. demi-sang, m.
Halvbroder, m. demi-frère, m.
Halvcirkel, c. demi-cercle, hémicycle, m.
Halvdeel, Halvpart, c. moitié, f.
Halvdæk, n. demi-pont, m.
Halvdød, a. moribond, à demi mort.
Halvdør, c. porte brisée, f.
Halvfemte, a. quatre et demi.
Halvfemſindstyve, a. quatre vingt dix, nonante.
Halvfierde, a. trois et demi.
Halvfierſindstyve, a. soixante et dix, septante.
Halvgal, a. à demi fou, m.
Halvgiort, a. fait à demi.
Halvgud, m. demi-dieu, m.
Halvkreds, c. demi-cercle, m.
Halvkugle, Halvklode, c. hémisphère, m.
Halvlærd, a. demi-savant.
Halvmaane, c. croissant, m.; T. demilune, f.
Halvmetal, n. demi-métal, semi-métal, m
Halvnøgen, a. demi-nu.

Halvophøiet, a. convexe; bas-relief; demi-bosse.
Halvrund, a. demi-rond.
Halvsilke, a. cafard.
Halvskilling, c. demi-sou, m.
Halvskiorte, c. chemisette, f.
Halvstøvle, c. bottine, f. brodequin, m.
Halvstrømpe, c. chausson, m.
Halvsødskende, pl. demi-frères, demi-soeurs, pl.
Halvsøster, f. demi-soeur, f. [mise, f.
Halvtag, n. appentis; hangar, m.; re-
Halvtredie, a. deuxième et demi.
Halvtredsindstyve, a cinquante.
Halvtønde, c. demi-tonneau, m.
Halvvei, c. paa –, à mi-chemin.
Halvveis, ad. à mi-chemin; passablement, en quelque sorte.
Halvere, v. a. partager en deux.
Halvvindue, n. fenêtre mezzanine, f.
Halværme, n. demi-manche, fausse
Halvø, c. presqu'île, f. [manche, f.
Ham, c. dépouille, peau, f.
Hamle op med, v. n. être pareil, ne pas céder à q. [volée, f.
Hamle, **Hammel**, c. palonnier, m.; T.
Hamlereeb, n. trait, m.
Hammer, c. marteau; martelet; heurtoir (d'une porte); marteau (de clavecin), m
Hammermølle, c. **Hammerværk**, n. martinet, m. forge, f. [m.
Hammerskaft, n. manche de marteau,
Hammerskiel, n. laitier, m.; scorie, f.; T. mâchefer, m.
Hamp, c. chanvre, m.
Hampager, c. chènevière, f.
Hampavl, c. culture du chanvre, f.
Hampbrøde, c. brisoir, m. macque, f.
Hampfrø, n. chenevis, m.
Hampgarn, n. fil de chanvre, m.
Hampstengel, c. chenevotte, f.
Hamre, v. a. marteler.
Han, pr. il, lui.
Han, m. un mâle, m.
Hanbi, c. bourdon, m.
Hanblomster, n. fleur mâle, f.
Handel, c. commerce, négoce, trafic; marché, m.

Handelig, a. maniable, traitable.
Handelsaand, c. esprit mercantile, m.
Handelsartikel, c. marchandise, f.
Handelsbetient, m. commis; garçon-marchand, m. [ce, f.
Handelsgreen, c. branche de commer-
Handelshuus, n. maison de commerce, f.; comptoir, m.
Handelskompagnon, m. associé, m.
Handelsmand, m. marchand, négociant, m.
Handelsplads, c. place marchande, f.
Handelsselskab, n. société de commerce, compagnie, association, f.
Handelsstad, c. ville marchande, f.
Handelsstand, c. état de marchand; corps des marchands, m.
Handle, v. n. faire, agir, en user, négocier, trafiquer, commercer; – **om**, marchander qc., s'agir de; traiter de qc.; – **vel**, – **ilde**, traiter bien, maltraiter. [d'agir, f.
Handlemaade, c. manière ou façon
Handlende, m. trafiquant, négociant, m.
Handling, c. action, f.; négoce, commerce; acte (d'une comédie); acte (judiciaire ou sacré), m.
Handsel, c. étrenne, f. engagement, m.
Handske, c. gant, m.
Handskemager, m. gantier, m.
Handtere, v. a. manier; travailler; faire du bruit.
Handtering, c. métier, m. profession, f.
Hane, m. coq; chien (de fusil); robinet (d'un tonneau), m.
Hanefegtning, c. combat de coqs, m.
Hanefod, c. renoncule, f.
Hanegal, n. chant du coq, coquelicoq,
Hanekam, c. crête, f. [m.
Hanekylling, m. poulet mâle, m.
Hanespore, c. ergot, m.
Hanfisk, c. poisson mâle, m.
Hanfugl, c. oiseau mâle, m.
Hang, n. penchant, m. inclination, f.
Hank, c. anse, ansette, oreille, f.
Hankekrukke, c. cruche à deux anses, f
Hankekurv, c. panier à anses, m.
Hankepotte, c. pot à deux anses, m.
Hankiøn, n. mâle; genre masculin, m

Hanrei, m. cocu, cornard, m.
Hanreiskab, n. cocuage, m.
Hanseatisk, a. anséatique, anséatiquais.
Hansestad, c. ville anséatique, f.
Hansvurst, m. arlequin, farceur, Jean-potage, m.
Hare, c. lièvre ; * fa. poltron, m.
Harefod, c. patte de lièvre, f.
Harejagt, c. chasse du lièvre, f.
Harekløver, c. pied de lièvre, m. (plante).
Hareleie, n. gîte de lièvre, m.
Hareskaar, n. bec de lièvre, m.
Hareskind, n. peau de lièvre, f.
Harke, v. n. cracher, jeter du flegme.
Harlekin, m. arlequin, m.
Harm, **Harme**, c. chagrin, m.
Harmes, **Harme sig**, v. r. se chagriner, s'affliger.
Harmfuld, a. fâcheux, chagrinant.
Harmfri, a. sans affliction, sans souci ; innocent.
Harmonere, v. n. s'accorder, compatir avec q.
Harmonie, c. harmonie, f. accord, m.
Harmonika, c. harmonica, m.
Harmonisk, a. harmonieux ; harmonique.
Harnisk, n. harnais, m. armure, f.
Harpe, c. harpe ; (Kornharpe) f.; van, m.; spille paa —, jouer de la harpe.
Harpe (Korn), v. a. vanner du blé.
Harpespiller, m. joueur de harpe, m.
Harpix, n. poix résine, f.
Harpixagtig, a. résineux.
Harpixe, v. a. enduire de résine.
Harpixtræ, n. arbre résineux, m.
Harpun, c. harpon, m.
Harpunere, v. a. harponner.
Harpunerer, m. harponneur, m.
Harsk, a. rance ; blive —, rancir.
Harskhed, c. rancidité, rancissure, f.
Hartad, ad. presque, à peu près, environ.
Hartkorn, n. gros grains ; mesure de terre dans le Danemarc ; mesure pour la fixation ou le règlement de la taille réelle, f.
Harv, **Harve**, c. herse, f.
Harve, v. a. herser.
Harvning, c. hersage, m.
Hase, c. jarret, m.; sætte sig paa —, se tapir, s'accroupir.
Hase, c. brou (des noisettes), m.
Hase, **Afhase (Nødder)**, v. a. ôter le brou.
Hasebinde, v. a. serrer les jarrets.
Haspe, v. a. dévider, guinder.
Haspe, c. gond, m.; penture, f.; (Haspetræ) dévidoir, m.
Hassel, **Hasselbusk**, c. coudrier, noisetier, m.
Hasselhøne, c. francolin, m.; gelinotte de bois, f.
Hasselkiep, c. baguette de coudrier, f.
Hasselmuus, c. croque-noix, muscardin, m.
Hasselnød, c. noisette, aveline, f.
Hast, c. hâte, vitesse, f.; i —, à la hâte.
Hastbud, n. courier, m.
Haste, v. n. se hâter, se presser, faire diligence, se dépêcher ; — paa, presser.
Hastig, a. hâté, vite ; *emporté ; subit ; fougueux.
Hastighed, c. hâte, précipitation ; *fougue, f. ; emportement, m.
Hastværk, n. oeuvre fait à la hâte, m.; chose pressante ; have —, avoir grande hâte.
Hat, c. chapeau, m.; chape (d'un alambic), f.
Hattebaand, n. ruban de chapeau, m.; bourdalone, f.
Hatteblok, c. forme, f.
Hattebørste, c. frottoir du chapelier, m
Hattefiær, c. plumet, m.
Hattefilt, n. feutre de chapeau, m.
Hattefutteral, **Hattefoder**, n. étui de chapeau, m.
Hattefoer, n. coiffe de chapeau, f.
Hattemager, m. chapelier, m.
Hattepul, c. cul de chapeau, m.
Hatteskygge, c. retroussis, m.
Hattesnor, c. cordon du chapeau, m.; laisse, f.
Hattestafferer, m. garnisseur de chapeaux, m.
Haubits, c. obusier, m.
Hav, n. mer, f. océan, m.
Havaal, c. congre, m.
Havari, n. T. avarie, f.
Havblik, n. calme de la mer, m.; bonace, f.
Havbred, c. rivage, bord de la mer, m.
Havbugt, c. golfe, m.
Have, v. a. avoir, posséder, tenir ;

– sor, être occupé de ; avoir à faire ; avoir intention ; – paa, porter, porter (un habit), être habillé, être chaussé ; – sig, être, en être, être (tel ou tel).
Have, c. jardin ; lille –, jardinet ; botanisk –, jardin de médecine, m.
Havearbeide, n. jardinage, m.
Havebed, n. carré, m. planche, f.
Havedyrkning, c. culture des jardins, f.
Havedør, c. porte de jardin, f.
Havefrugter, pl. fruits de jardin, m.
Havegang, c. allée, f. [pl.
Havejord, c. terreau, m.; terre franche,
Havekniv, c serpe, serpette, f. [f.
Haveredskab, n. ustensiles du jardinage, m. pl.
Havesax, c. ciseaux de jardinier, m. pl.
Havestige, c. échelle double, m.
Havestue, c. salon d'une maison de jardin ; pavillon, cabinet, m.
Havesyg, a. avide. [potagères, f. pl.
Haveurter, pl. Havegrønt, n. herbes
Havfisk, c. poisson de mer, m.; marée,
Havfrue, f. sirène, f. [f.
Havfugl, c. oiseau de mer, m.
Havgaase, c. oie de mer, f.; * femme maligne et querelleuse, f.
Havgræs (Tang), n. algue, f.
Havgud, m. Dieu marin, m. [rin, m.
Havhest, m. hippopotame ; cheval ma-
Havhvirvel, c. Havsvælg, n. remole, f. gouffre, m.
Havkalv, c. veau marin, m.
Havleg, n. squille, f.
Havmaage, c. mouette, f.
Havmand, m. homme marin, m.
Havn, c. port (de mer), havre, m.
Havne, v. n. entrer dans le port, aborder. [de port ; débâcleur, m.
Havnefoged, m. intendant ou maître
Havnemærke, n. Havnetønde, c. amarque, bouée, balise, f.
Havnepenge, pl. ancrage, mouillage, m.
Havnetold, c. quillage, m.
Havre, c. avoine, f.
Havreavne, c. balle d'avoine, f.
Havrebrød, n. pain d'avoine, m.
Havrefoer, n. fourrage d'avoine, m.
Havregryn, n. gruau d'avoine, m.
Havrer ou Haver, pl. train d'un chariot, m. [ou potage d'avoine, f.
Havresuppe, c. crème d'avoine ; soupe
Havretiende, c. avénage, m.
Havsand, n. sable de la mer, m.
Havsnød, c. danger d'être noyé, m.
Havstille, c. calme, bonace ; s. Havblik.
Havsvælg, n. gouffre, m. remole, f.
Havvand, n. eau de la mer, f.
Havørn, c. orfraie, f.
Hazard, c. hasard, risque, m.
Hazardspil, n. jeu de hasard, m.
Hed, Heed, a. chaud ; brûlant, ardent.
Hedde (kaldes), v. n. s'appeler, se nommer ; hvad – I ? quel est votre nom ? comment vous appellez-vous ?
Hede, c. bruyère, f. landes, f. pl.
Hede, c. chaleur, ardeur, f.; feu ; hâle, m.; fougue, f.
Hede, v. a. chauffer, échauffer. [vure, f.
Hedeblegn, c. échauffure, pustule, éle-
Hedelærke, c. alouette des bois, f.
Hedelyng, c. bruyère, f.
Heden, ad. d'ici.
Hedenfaren, a. décédé ; défunt, mort.
Hedenfart, c. décès, m. mort, f.
Hedensk, a. païen, gentil. [f.
Hedenskab, n. paganisme, m. gentilité,
Hedning, c. païen, gentil, m.; payenne, f. [entier.
Heel, a. tout, toute ; total, complet,
Heelbroder, Heelsøster, s. Fuldbroder.
Heelskindet, a. sain et sauf.
Heelt, det Hele, n. le tout, le total, l'ensemble, m.; i det Hele (taget), en général, en entier, entier ; en gros ; généralement. [pétueux ; vif.
Heftig, a. fort, véhément, violent, im-
Heftighed, c. violence, impétuosité, véhémence ; fougue, f.
Hegle, v. a. sérancer, affiner ; * fa. censurer ; – igjennem, * critiquer, reprendre q.
Hegle, c. séran, affinoir, m.
Heglebænk, c. étaie de séran, f.
Heglemager, m. sérancier, m.
Hegling, c. action de sérancer, f.
Hegn, n. haie, f. [mer
Hegne, v. a. entourer d'une haie, fer-

Hegte, v. a. agrafer, attacher; – op,
Hegte, c. agrafe, f. [dégrafer, décrocher.
Heiduk, m. heiduque, m.
Heire, c. héron; bromos, m.; ivraie, f.
Heirefalk, c. faucon héronnier, m.
Heirejagt, c. chasse du héron, f.
Heise, v. a. hisser, palanquer; – Flag, arborer le pavillon. [choir, m.
Hekke, Hække, c. haie, f.; ratelier; ni-
Hekke, v. a. couver; faire des petits.
Hekkebær, n. arbouse, f.
Hektisk, a. étique.
Helbred, c. santé; salubrité, f.
Helbrede, v. a. & n. guérir.
Helbredelse, c. cure, guérison, convalescence, f. [licité, f.; succès, m.
Held, n. fortune, f.; bonheur, m.; fe-
Held, n. penchant, m.; pente, f.; paa –, en déclinant; en vidange, au bas; staae paa –, pencher.
Helde, v. n. pencher (à, vers); incliner, baisser; faire seir; – sig til, s'appuyer, s'adosser.
Helde, v. a. – i, paa, til, verser y, sur, dessus; mettre dans, y; – ud, verser, répandre.
Heldende, a. penchant, incliné.
Heldig, a. fortuné, heureux. [sement.
Heldigviis, ad. par bonheur, heureu-
Helding, c. penchant, m.; pente, f.; * déclin, m.; paa –, au bas, en vidange; en déclinant; være paa –, tirer à sa fin.
Hele, v. a. guérir, traiter.
Helgen, m. saint, m. sainte, f.
Hellebarde, c. hallebarde, f.
Helleflynder, c. faitan, flétan, m. (poisson de mer).
Hellegat, n. T. fosse à lien, f.
Hellemiske, c. rosse, haridelle, f.
Heller, a. ikke –, non plus.
Hellere, Helst, ad. plutôt, mieux; jeg vil –, j'aime mieux. [nel; inviolable.
Hellig, a. saint, sacré; religieux, solen-
Hellig Aand, m. le Saint-Esprit, m.
Helligaften, c. veille d'une fête; cessation du travail, f.
Helligdag, c. jour de fête, m.
Helligdags, a. de fête, férial.

Helligdom, c. sanctuaire, m.; chose sainte; relique, f.
Hellige, v. a. sanctifier; consacrer.
Helliggiøre, v. a. sanctifier.
Helliggiørelse, c. sanctification, f.
Helliggiører, c. sanctificateur, m.
Hellighed, c. sainteté, f.
Helligholde, v. a. chômer; fêter; solemniser, célébrer. [fête), f.
Helligholdelse, c. célébration (d'une
Helligtrefoldighed, c. la sainte Trinité, f. [Rois, Epiphanie, f.
Helligtrekongersdag, c. la fête des
Helsen, c. santé, bonne santé, bon état de la santé; bien-être, m.
Helsot, c. maladie mortelle, f.
Helt, c. lavaret, m. (poisson).
Helt, m. héros, m. héroine, f.
Heltedaad, c. exploit, m.; action héroïque, f. [pée, f.
Heltedigt, n. poëme épique, m.; épo-
Heltemod, n. héroïsme, m.
Heltemæssig, a. héroïque, vaillant.
Heltetid, Heltealder, c. temps des hé-
Helvede, n. enfer, m. [ros, m.
Helvedes, a. infernal, d'enfer; * excessif, grand, insupportable.
Helvedfart, c. descente aux enfers, f.
Helvedsteen, c. pierre infernale, f.
Hemme, v. a. arrêter, retenir; enrayer
Hemmekiæde, c. enrayure, f. [(une roue).
Hemmelig, a. secret; clandestin; furtif. – ad. secrètement, etc.; en cachette, à la dérobée; holde –, cacher, tenir secret.
Hemmelighed, c. secret, m.
Hemmelighedsfuld, a. mystérieux.
Hen, ad. y, là, jusqu'à.
Henbære, v. a. porter vers un endroit.
Henbringe, v. a. porter, mettre; passer (le temps).
Hendrage, v. a. attirer, tirer vers.
Hendrive, v. a. mener, conduire; * tuer (le temps).
Hendøe, v. n. mourir; * cesser, se passer, se perdre; être négligé.
Henfalde, v. n. tomber; – til, s'adonner, s'attacher à qc. [mourir.
Henfare, v. n. partir, s'en aller; * fa.

Henfart, c. départ; * décès, m.
Henflyde, v. n. couler, s'écouler.
Henflye, v. n. se sauver dans un lieu.
Henføre, v. a. mener, emmener; – til, référer à. [laisser passer qc.
Hengaae, v. n. aller, s'en aller; lade –,
Hengang, c. départ, m.
Hengive, v. a. donner; – sig til, s'adonner, s'appliquer à qc. [voué.
Hengiven (til), a. adonné à qc.; dé-
Hengivenhed, c. dévouement, attachement, m.; résignation, f.
Henhold, n. relation, f.; rapport; i – til, relativement à, par rapport à.
Henholde sig, v. r. se référer à; s'en tenir, s'en prendre à q.
Henhøre, v. n. appartenir; ressortir à.
Henimod, prp. & ad. vers, sur, environ; – Aften, sur le soir. [lant.
Henkoge, v. n se diminuer en bouil-
Henlede, v. a. mener, conduire vers.
Henleve, v. n. vivre; passer sa vie.
Henligge, v. n. demeurer en suspens.
Henlægge, v. a. mettre à part; garder,
Henne, ad. y. là. [conserver.
Henregne, v. a. compter; – blandt, mettre au nombre de, compter qc. pour. [lieu.
Henreise, v. n. partir pour un certain
Henreise, c. départ, m.
Henrette, v. a. diriger vers ...; exécuter; supplicier.
Henrettelse, c. exécution, f.
Henrinde, v. n. s'écouler, se passer.
Henrive, v. a. entraîner, emporter; * ravir.
Henrykke, v. a. ravir, charmer, enchanter, extasier; enlever, ôter.
Henrykkelse, c. extase, f.; ravissement, transport, m.
Henrykkende, a. ravissant, charmant.
Henrykt, a. ravi, transporté.
Henseende, c. regard, rapport, m.; i –, à l'égard de, par rapport à, en considération de; quant à.
Hensende, v. a. envoyer; députer.
Hensigt, c. but, dessein, m.; intention, vue, f.
Hensigtsmæssig, a. conforme au but.
Henskyde, v. a. pousser vers un endroit; – sig (under), avoir recours à q.
Henskylle, v. a. dégravoyer; emporter.
Henslumre, v. n. s'endormir.
Hensmelte, v. n. fondre; fondre (en larmes). [ber.
Hensnige sig, v. r. s'éclipser, se déro-
Hensove, v. a. passer à dormir; perdre en dormant; * s'endormir; mourir.
Henstaae, v. n. demeurer en suspens; lade –, passer une chose, s'en tenir là.
Henstand, c. délai, répit, m.
Henstille, v. a. – til, remettre qc. à la disposition de q., s'en rapporter à q. de qc. [gémir.
Hensukke, v. a. passer (du temps) à
Hensvinde, v. n. amaigrir; se passer, se perdre, s'écouler, s'évanouir.
Hensyn, n. relation, f.; rapport, m.; have –, tage – til, se rapporter, se référer, avoir du rapport à qc.; med – til, relatif à.
Hente, v. a. aller quérir, chercher, prendre; venir quérir, chercher, prendre; lade –, envoyer quérir.
Hentyde, v. a. indiquer, accommoder, faire allusion.
Hentydning, c. allusion, f.
Hentære, v. a. consommer, consumer.
Hentæres, v. n. maigrir, amaigrir; se consumer.
Hentørres, v. n. sécher, tarir.
Henved, ad. presque, environ, à peu-près; vers, sur. [m.
Henvei, c. aller; chemin vers un lieu,
Henvende, v. a. tourner d'un côté; – sig, v. r. se tourner (vers); avoir recours, recourir.
Henvise, v. a. montrer, renvoyer.
Henvisne, v. n. se flétrir, se faner.
Her, ad. ici, ci, en ce lieu; her! voici. – ligger (om Døde), ci-gît.
Heraf, ad. en, de cela.
Herberg, n. auberge, hôtellerie, f.; gîte; bureau d'un corps de métier, m.
Herbergere, v. a. loger, recevoir dans sa maison. [bureau, m.
Herbergerer, m. aubergiste; maître du
Herefter, ad. puis, après, ensuite; (i

Fremtiden), à l'avenir.
Herfor, ad. en, pour cela
Herforuden, ad. sans cela; outre cela.
Herfra, ad. d'ici.
Herfrem, ad. dehors, devant, en avant; komme —, sortir, se faire voir.
Herfugl, c. huppe, f.
Herhen, Herhid, ad. ça, ici, de ce côté; vers ici, vers ce côté-ci.
Herhos, ad. à ceci, à cela; ci-joint.
Heri, ad. ici dedans, céans, y; en ce lieu; en cela.
Herigiennem, ad. par ici.
Herimellem, ad. entre cela; entre ces deux choses. [la, y.
Herimod, ad. à ceci, à cela, contre ce-
Herind, ad. dedans, y, ici. [son, f.
Herkomst, c. extraction, famille, mai-
Herlig, a. magnifique, pompeux, splendide, excellent, délicieux.
Herliggiøre, v. a. glorifier.
Herliggiørelse, c. glorification, f.
Herlighed, c. magnificence, splendeur, excellence, gloire; seigneurie (titre), f.
Hermed, ad. par-là, par ceci, en, de cela; ainsi. [hermine, moucheture, f.
Hermelin, c. hermine; Hermelinfoer,
Herned, ad. en bas, à bas, à terre; komme —, descendre, venir en bas.
Hernede, Herneden, ad. ici bas.
Hernæst, ad. outre cela, de plus.
Her og der, ad. ça et là; ici et ailleurs.
Heroisk, a. héroïque.
Herold, m. héraut, m.
Heroldsstav, c. caducée, m.
Herom, ad. en, de cela; là dessus.
Heromkring, ad. autour, à l'entour; ici près, quelque part ici autour; aux environs.
Herop, ad. en haut; vers le haut.
Heroppe, ad. ci-dessus, ici en haut.
Herovenfor, ad. ci-dessus, ci-devant.
Herover, ad. de ce côté-ci; là-dessus; en. [la; en, y.
Herpaa, ad. à cela, après cela, sur ce-
Herre, m. maître; Seigneur, Sieur, Monsieur, m.; store Herrer, les grands, le grand monde, m.; sin egen —, à soi même.

Herrebord, n. table du maître, table de seigneur, f.
Herred, n. bailli, district, m.
Herredag, c. diète, f.
Herredsfoged, m. juge de village, m.
Herredømme, n. domination, f.; empire, m.; seigneurie, f. [cence, f.
Herrefærd, c. parade, pompe, magnifi-
Herregaard, c. maison seigneuriale, f.; château de gentilhomme, m.; ferme, métairie, f.
Herregunst, c. faveur des grands, f.
Herreløs, a. sans maître, hors de service. [propriétaire, m.
Herremand, m. seigneur, un grand,
Herren (Gud), le Seigneur, le très-Haut, m.
Herrenhuter, m. frère Bohémien ou Moravе, frère de l'Unité, Hernhoute, m.
Herrens Bøn, c. oraison dominicale, f.
Herrestand, c. état de seigneur, qualité de maître ou de seigneur; noblesse, f.
Herresæde, n. château, m.; maison seigneuriale, f. [en seigneur.
Herreviis, ad. paa —, seigneurialement,
Herskab, n. domination, f.; empire; maître, m.; maîtresse; seigneurie, f.
Herskabelig, a. seigneurial.
Herske, v. a. régner, dominer (sur qn.).
Hersker, m. -inde, f. dominateur, m.; -trice, f.; souverain, m.; -aine, f.
Herskesyg, a. impérieux.
Herskesyge, c. envie de régner, f.; esprit de dominateur, m.
Hertil, ad. jusqu'ici; y, à cela.
Hertug, m. Hertuginde, f. duc, m. duchesse, f.
Hertugdømme, n. duché, m.
Hertugelig, a. ducal.
Herud, ad. hors, dehors, en dehors.
Herunder, ad. ci-dessous, là-dessous, ici-bas. [par ce moyen.
Herved, ad. à ceci, à cela; ci-joint;
Hest, c. cheval, m.
Hestearbeide, n. travail de cheval; * travail pénible, m.
Hesteavl, c. haras, m.
Hestebeslag, n. ferrure, f.
Hestebov, c. épaule du cheval, f.

Hestedækken, n. caparaçon, m. housse, [f.
Hestefoder, n. fourrage, m.
Hestefol, n. poulain mâle, m.
Hestehaar, n. crin de cheval, m.
Hestehals, c. encolure, f.
Hestehandel, c. commerce de chevaux; maquignonnage, m.
Hestehandler, -prangør, m. marchand de chevaux; maquignon, m.
Hestehov, c. corne du pied de cheval, f.; sabot, m.; tussilage, f.
Hestekrybbe, c. mangeoire, f.
Hestekryds, n. croupe du cheval, f.
Hestelæge, m. maréchal ferrant; vétérinaire, m. [m.
Hestemarked, n. marché aux chevaux,
Hestemøg, n. fumier de cheval, m.
Hestemølle, c. moulin à chevaux, m.
Hesterumpe, c. queue de cheval; (Urt) prêle, f. [curie, m.
Hesterøgter, m. palefrenier, valet d'é-
Hestesadel, c. selle à cheval, f.
Hestesko, c. fer de cheval, m.
Hesteskosøm, n. clou à ferrer, m.
Hestestald, c. écurie, f.
Hestetøi, n. harnais, m.
Hesteudleier, m. loueur de chevaux, m.
Hevn, c. vengeance, f.
Hevne, v. a. venger, tirer vengeance; -sig, se venger (de q., sur q. de qc.).
Hevner, m. vengeur, m.
Hevngierig, a. vindicatif.
Hevngierighed, c. désir de se venger, m.; vengeance, f.; esprit de vengeance, m.
Hex, Hexe, f. sorcière, f. [ce, m.
Hexe, v. n. faire le sorcier ou la sorcière, user de sortilége.
Hexebog, c. grimoire, m.
Hexedands, Hexefest, c. sabbat, m.; assemblée des sorcières, f.
Hexehistorie, c. conte de fées, m.
Hexekunst, c. magie, f.; art magique,
Hexemester, m. sorcier, m. [m.
Hexeproces, c. procès contre les sorcières, m. [m.
Hexeri, n. sorcellerie, f. enchantement,
Hiadder, c. babil, verbiage, parlage, m.
Hiaddre, v. n. babiller, caqueter.
Hiask, c. torchon, m. guenille, f.
Hiaske, v. a. - af, précipiter (une besogne); barbouiller, travailler mal, faire mal; - til, salir, souiller; - sammen, tripoter, mêler mal, joindre en barbouillant, compiler.
Hiaskeri, Hiasksammen, n. un pêle-mêle, un barbouillage, une compilation à faire pitié.
Hid, ad. vers ici, ça, de ce côté; - og did, ça et là, par ci par là.
Hidføre, v. a. amener, conduire.
Hidindtil, ad. jusqu'ici, jusqu'à présent.
Hidlede, v. a. déduire, dériver.
Hidreise, c. voyage vers ce lieu-ci; retour, m.; arrivée, venue, f.
Hidrøre, v. n. provenir, procéder, dériver, venir de ....
Hidse, Hisse ou Heise, v. a hisser, palanquer, - op, guinder.
Hidse, v. a. chasser (avec des chiens); courir (un lièvre); - paa, haler les chiens après la bête; - sammen, acharner, animer l'un contre l'autre.
Hidse, v. a. (giøre heed) échauffer.
Hidsen, c. action de hisser etc., f.; chasse avec des chiens; chasse à
Hidsende, v. a. envoyer. [courre, f.
Hidsetoug, n. guindage, guindal, m.
Hidsig, a. chaud, ardent, brûlant; * chaud, emporté.
Hidsighed, c. chaleur, ardeur, f.; emportement, m.; colère; fougue, f.
Hie, n. tanière, f. repaire, m.
Hielm, c. casque, m.
Hielmdække, n. nasal; achement, m.; lambrequins, m. pl.
Hielmdannet, a. en casque.
Hielmfieder, c. panache du casque, m.
Hielp, c. secours, m.; aide; assistance; ressource; ved - af, à l'aide de, au moyen de, moyennant.
Hielpe, v. a. aider, secourir, assister; - af med, délivrer de, quitter, en rendre quitte; - til, aider, assister, faire à, contribuer à.
Hielpeløs, a. délaissé, abandonné.
Hielpemiddel, n. remède, moyen, expédient, m.; ressource, f. [explétif, m.
Hielpeord, n. verbe auxiliaire; mot

Hielpepenge, pl. subsides, m. pl.
Hielper, m. aide, assistant, m.
Hielpetropper, pl. troupes auxiliaires, f. pl.
Hielpsom, **Hielperig**, a. secourable, officieux.
Hiem, n. patrie, f.; pays ou lieu natal, m.; demeure, f.; logis, m.
Hiem, ad. au logis, à la maison, chez soi; dans, vers son pays.
Hiemad, ad. vers son logis, vers son pays, vers chez soi.
Hiemfald, n. dévolution; T. déshérence, réversion, f.
Hiemfalde, v. n. tomber en dévolu, en déshérence.
Hiemgang, **Hiemfart**, c. retour à la maison, m.
Hiemkomst, c. retour, m.
Hiemle, v. a. autoriser, fonder, donner droit ou garantie; homologuer.
Hiemlov, c. congé, m.
Hiemme, ad. au logis, à la maison, chez soi; * – i noget, versé (dans), exercé, au fait de.
Hiemmeavlet, a. cru dans le pays.
Hiemmebagt Brød, pain de ménage, pain bourgeois, m.
Hiemmedaab, c. ondoiement, m.
Hiemmedøbe, v. a. ondoyer.
Hiemmegiort, a. fabriqué dans le pays.
Hiemmel, c. autorité, autorisation, f.; droit accordé ou démontré; rapport, m.; garantie, f.; titres et enseignemens, m. pl.; med – af, autorisé par; par rapport à; par droit de.
Hiemmelsmand, c. garant, m.; autorité, f.
Hiemmevant, a. qui vit familièrement avec q.; comme à la maison.
Hiemreise, c. retour, m.
Hiemsøge, v. a. visiter (par des châtimens); affliger.
Hiemsøgelse, c. * affliction, f.
Hiemting, n. justice inférieure; première instance, f.
Hiemvandre, v. n. s'en aller au logis.
Hiemvee, **Hiemsyge**, c. maladie du pays; nostalgie, f.; désir de revoir sa patrie, f.
Hiemvei, c. retour, m.
Hiemvende, v. a. s'en retourner.
Hiemvise, v. a. renvoyer.

Hierne, c. cerveau, m.
Hiernebor, n. trépan, m.
Hiernehinde, c. membrane du cerveau, f.
Hierneløs, a. écervelé.
Hierneskal, c. crâne, m.
Hiernespind, n. chimère, fantaisie, f.
Hierpe, c. gelinotte des bois, f.
Hierte, n. coeur; * courage, m.; affection, inclination; ame, f.
Hierteangest, c. angoisse, f.; saisissement de coeur, m.
Hierteblad, n. tendron, m.; radicule, f.
Hierteblod, n. sang des artères, m.
Hiertegrube, **Hiertekule**, c. creux de l'estomac, m.
Hiertehinde, c. T. péricarde, m.
Hiertekammer, n. ventricule de coeur, m.
Hiertekiender, m. scrutateur des coeurs, m.
Hierteklappen, **Hiertebanken**, c. palpitation, f.
Hierteklemmelse, c. saisissement ou serrement de coeur, m.; T. cardialgie, f.
Hiertelag, n. intention, f. sentiment, m.
Hiertelig, a. cordial; – **gierne**, ad très volontiers.
Hierteløs, a. lâche, craintif; dur.
Hiertensfryd, c. mélisse, f.
Hiertensgrund, c. af –, du fond de son coeur, de tout son coeur.
Hiertenslyst, c. contentement extrême, grande joie, f.; plaisir extrême, m.
Hiertensmening, c. vrai sentiment, m.
Hiertensven, m. ami intime, ami du coeur, m.
Hierterod, c. fond du coeur, m.; radicule, f.
Hierterørende, a. touchant, attendrissant.
Hiertesorg, c. douleur, f. crève-coeur, m.
Hiertestød, n. coup de grâce, m.; * revers, m.; ruine, f.
Hiertestyrkende, a. cordial, cardiaque.
Hiertestyrkning, c. cardiaque, f.
Hiertesuk, n. élancement, m.; oraison jaculatoire, f.
Hige efter, v. n. tendre à, aspirer, désirer ardemment qc.; soupirer après qc.
Higen, c. effort; désir ardent, m.

Hiin, pr. celui-là, celle-là, cela, ce, cette, autre.
Hinsides, ad. au-delà, de l'autre côté.
Hikke, v. n. avoir le hoquet.
Hikke, c. hoquet, m.
Hilde, c. lacs; piége; filet; attrait, m.
Hilde, v. a. enlacer; attraper dans des filets; séduire; hildes, hilde sig, se prendre, s'engager, s'empêtrer, s'embarrasser; hildet, pris, engagé, impliqué.
Hilse, v. a. saluer; faire la révérence; faire ses complimens; – igien, rendre le salut à q. [compliment, m.
Hilsen, c. salut, m.; salutation, f.;
Himle, v. n. fa. mourir.
Himmel, c. ciel; * paradis, m.; dais, ciel, haut d'un lit; dessus de carrosse, m.
Himmelblaa, a. bleu céleste, azur.
Himmelegn, c. région, m.; plage; zone, f.; climat, m.
Himmelfart, c. ascension de J. C.; assomption (de la Ste Vierge), f.
Himmelfartsdag, c. jour (m.) ou fête de l'ascension, f.
Himmelhøi, a. haut comme le ciel.
Himmelkugle, c. globe céleste, m.
Himmellegeme, n. corps ou globe céleste, m. [au ciel.
Himmelraabende, a. qui crie vengeance
Himmelseng, c. lit de fond, lit à baldaquin, m.
Himmelsk, a. céleste. [daquin, m.
Himmelspræt, c. berne, f.; lege –, berner.
Himmelstrøg, n. climat, m. zône, f.
Himmeltegn, n. signe céleste; signe du zodiaque, m. [paradis, m.
Himmerige, n. royaume des cieux;
Hinanden, a. l'un l'autre.
Hindbær, n. framboise, f.
Hindbærbusk, c. framboisier, m.
Hind, f. biche, f.
Hinde, c. pellicule; membrane, f. (péricrane; périoste, m.; tunique; taie, f.).
Hinder, Hindring, c. empêchement, obstacle, m. [pêche; contraire.
Hinderlig, a. embarrassant, qui em-
Hindre, v. a. empêcher, embarrasser; contrarier, contrecarrer, traverser.
Hingst, m. cheval entier, étalon.
Hingstføl, n. poulain mâle, m.
Hinke, v n. boiter, clocher. [m.
Hinken, c. claudication, f. clochement,
Hiord, c. troupeau, m. harde, f.
Hiort, m. cerf, m.
Hiortejagt, c. chasse du cerf, f.
Hiortekalv, c. faon, m.
Hiortekølle, c. cuissot de cerf, m.
Hiortelæder, Hiorteskind, n. peau de
Hiorteryg, c. cimier, m. [cerf, f.
Hiortetakke, c. bois, m.; ramure; corne de cerf, f.
Hirschfænger, c. couteau de chasse, m.
Hirse, c. millet, mil, m.
Hirsebannet, a. milliaire.
Hirsegrød, c. bouillie de millet, f.
Hirsekorn, n. grain de mil, m.
Hisset, Hist, ad. là, par là; – og her,
Historie, c. histoire, f. [ça et là.
Historiemaler, m. peintre d'histoire, m.
Historieskriver, m. historien, historiographe, m.
Historisk, a. historique; historial.
Hitte, v. a. trouver; – paa, inventer qc
Hittebarn, n. enfant trouvé, m.
Hittegods, n. trouvaille, f.
Hittelon, c. droit de trouvaille, m.
Hiul, n. roue, f.; rouet; (til at træde) tympan, m.; (under Stole &c.) rou-
Hiulbenet, a. cagneux. [lette, f.
Hiulbør, c. brouette, f.
Hiuleger, c. rayon, rais de roue, m.
Hiulfælge, c. jante, f.
Hiulkiæde, c. enrayure, f.
Hiulmager, m. charron, m.
Hiulnav, n. moyeu, m.
Hiulskinne, c. bande de roue, f.
Hiulskuffe, c. aileron, m. [bande, m.
Hiulsøm, n. clou de charrette, clou à
Hiulspor, n. ornière, f.
Hiulværk, n. rouage, m.
Hive, v. n. haleter, souffler, respirer avec peine. [au cabestan.
Hive, v. a. jeter, lancer; – ind, virer
Hiven, c. difficulté de respirer; courte haleine, f.
Hiørne, n. coin, angle, m.; carne

(d'une table etc.); encoignure, f.
Hiørnehul, n. blouse (d'un billard), f.
Hiørnehuus, n. maison du coin, f.
Hiørnepille, c. pilastre cornier, m.
Hiørneskab, n. encoignure, f. coin, m.
Hiørnesteen, c. pierre de refend; pierre d'encoignure, f.
Hiørnestue, c. chambre cornière, f.
Hiørnetænder, pl. coins (des chevaux), m. pl.
Hiørnevindue, n. fenêtre du coin, f.
Hob, c. foule, troupe, bande, f.; (af livløse Ting) amas, monceau, tas, m.
Hobeviis, i Hobetal, ad. en foule, par troupes.
Hoboe, c. hautbois, m.
Hoboist, m. hautbois, m
Hoer, Hoeri, n. fornication, paillardise, f.; adultère, m.
Hoerkarl, m. paillard, ribaud, fornicateur, m.
Hoerkone, f. putain, garce, paillarde, fornicatrice, f.
Hof, n. cour, f.; holde —, tenir cour, résider.
Hofagent, m. agent de la cour, m.
Hofapothek, n. apothicairerie de la cour, f.
Hofbager, m. boulanger de la cour, m.
Hofbetiening, c. charge à la cour, f.
Hofbetient, m. officier de la cour, m.
Hofdame, f. dame de la cour, dame d'honneur, f.
Hoffolk, pl. gens de cour, courtisans, m. pl.
Hoffrøken, f. fille d'honneur, f.
Hoffærdig, a. orgueilleux, fastueux, superbe.
Hoffærdighed, c. orgueil, faste, m.
Hofholdning, c. cour; résidence, f.
Hofjunker, m. gentilhomme de la cour, m.
Hofjægermester, m. maître de chasse de la cour, m.
Hofkapel, n. chapelle du château, f.
Hofkavaleer, m. gentilhomme de la cour, courtisan, m.
Hofleverandeur, m. pourvoyeur de la cour, m.
Hoflevnet, Hofliv, n. vie des gens de cour, f.
Hofliberi, n. livrée de la cour, f.
Hofmand, m. homme de cour, courtisan, m.
Hofmaneer, Hofskik, c. manières de la cour, f. pl.; étiquette de la cour, f.
Hofmarskalk, m. maréchal de la cour, m.
Hofmusikant, m. musicien de la cour, m.
Hofnar, m. fou, bouffon de cour, m.
Hofpræst, m. prédicateur de la cour, m.
Hofraad, m. conseiller aulique, conseiller de la cour, m.
Hofsorg, c. deuil de la cour, m.
Hofsprog, n. langage de cour, m.; *eau bénite de cour, f.
Hofstat, c. maison, cour, suite; train d'un prince, f.
Hofte, c. hanche, f.
Hoftebeen, n. ischion, os de la hanche, m.
Hoftelam, a. déhanché, éreinté.
Hoftevee, c. sciatique, f.
Hoftieneste, c. service de la cour, m.
Hold, n. soutien, m.; fermeté, f.; coup, point de côté, m.; partie, troupe, f.; (Leilighed) occasion, son temps; Klæde der er — i, drap à durer, à bon usé; faae, have — paa, prendre, tenir.
Holde, v. a. & n. tenir; maintenir, entretenir; retenir, arrêter, conserver; garder, observer, faire; nourrir; penser, croire, estimer; — af, aimer, estimer beaucoup; T. faire porter; — for, tenir q. (qc. ou pour qc.); holdes for, passer pour; holde fra, détourner, (en) retenir, tenir éloigné de; — imod, tenir, tenir bon, ferme; résister, demeurer ferme; retenir; comparer, conférer; — inde, retenir, garder à la maison; s'arrêter, pauser; — med (een), tenir pour q.; consentir, approuver; tenir le même parti; — op, cesser, finir; — over, défendre; veiller à qc., prendre soin de ..., vouloir, regarder à qc.; — paa, tenir; retenir, tenir bien, garder, ne pas quitter, abandonner ou laisser échapper; garder bien ou serrer bien (son argent); mettre (sur une carte); — sammen, joindre, tenir joint; comparer, mettre en parallèle; confronter; — til, tenir fermé; pousser, presser q. à qc.; fréquenter un endroit; y venir tous les jours; — ved, tenir

bien, fidèlement; garder; s'attacher à; tenir, continuer, durer; – sig, se tenir; * se garder, être de bonne garde, se conserver; tenir, résister; tenir bon; – sig fra, se retenir, se tenir, éviter, s'abstenir de; n'y aller plus; – sig til, se tenir auprès de q., se joindre à q., s'en tenir à q.; – sig vel, godt &c., se bien conduire, se bien défendre; se tenir bien, tenir bien sa partie; – sig hjemme, garder la chambre; – sig til høire &c., prendre à droite etc.

Holden, a. heel og –, saint et sauf; en – Mand, un homme riche.

Holdfast, a. durable; (aliment) solide.

Holding, Holdning, c. tenue, f.; soutien; port, tenue, habitude (du corps); fermeté, assurance, f.; le clair obscur.

Holdt, int. halte; giøre –, faire halte; holdt! halte! arrête! [terie, f.

Hollænderi, n. métairie, vacherie; lai-

Holm, c. îlot, m.; Holmen, chantier où l'on bâtit les vaisseaux de guerre, m.

Holsførster, m. gruyer, forestier, m.

Honning, c. miel, m.

Honningavl, c. culture du miel, f.

Honningbi, c. mouche à miel, abeille ouvrière, f.

Honningdug, c. miélat, m.

Honningkage, c. rayon de miel, m.; gouffre de miel, f.; pain d'épices, pain emmiellé, m.

Honningklever, c. esparcette, f.

Honningplaster, n. emmiellure, f.

Honningsaft, c. oxymel, m

Honningsød, a. mielleux.

Honorarium, n. honoraire, m.

Honorere, v. a. (en Vexel), faire honneur à une lettre de change, honorer, faire accueil.

Hop, n. bond, saut, m. [faire accueil.

Hoppe, v. n. sautiller, sauter; tressaillir (de joie). [linière, f.

Hoppe, f. cavale, jument; jument pou-

Hoppeføl, n. pouliche, f. [ment, m.

Hoppen, c. sautillement; tressaille-

Hore, f. putain, garce, paillarde, fornicatrice; raccrocheuse, f.

Hore, v. n. forniquer, se prostituer.

Horebarn, n. Horeunge, c. fils, fille de putain; bâtard, m.; bâtarde, f.

Horebuk, Horejæger, m. ribaud, putassier, paillard, m.

Horehold, n. maquerellage, m.

Horehuus, n. bordel, m.

Horepak, n. gent putainière; racaille de bordel, f. [maquerelle, f.

Horevært, m. -inde, f. maquereau, m.

Horizont, c. horison, m. sphère, f.

Horizontal, a. horizontal.

Horn, n. corne, f.

Hornagtig, a. corneux, corné, de corne.

Hornarbeider, m. ouvrier en corne; cornetier, m.

Hornblæser, m. corneur, m.

Horndreier, m. tourneur en corne, m.

Hornet, a. cornu.

Hornfisk, c. orphie, aiguille, f.

Hornhinde, c. cornée; vitre (cheval), f.

Hornkløft, c. seime, f. [f.

Hornlygte, c. lanterne de corne, f.

Hornqvæg, n. bêtes à corne, f. pl.

Hornsalve, c. rémolade, f.

Hornugle, c. hibou cornu, m.

Hornværk, n. T. ouvrage à cornes, m.

Horsegiøg, c. barge, f.

Hos, prp. à, chez, auprès de; dans, avec, parmi, sur, vers; have – sig, avoir sur soi.

Hosekræmmer, c. bonnetier, marchand de bas, m.

Hosesokker, pl. chaussons, m. pl.

Hosføie, v. a. ajouter, joindre; annexer.

Hosfølgende, a. suivant.

Hoslagt, a. ci-joint.

Hosliggende, a. aboutissant, adjacent.

Hospital, n. hôpital, m.; maison de charité, f. [à l'hôpital, m.

Hospitalslem, n. pauvre, qui demeure

Hoste, c. toux, f.

Hoste, v. n. tousser.

Hosten, c. tousserie, f.

Hosstaaende, a. joignant; assistant.

Hostie, c. hostie, f.

Hostrykt, a. apposé.

Hov, Houg, c. (stort Kar) bac, m. cuve, f.

Hov, c. sabot, pied de cheval, m.; corne du pied, f.
Hovarbeide, n. corvée, f. [m.
Hovdag, c. journée, f.; jour de corvée,
Hove ou **Hue**, v. n. plaire; se plaire à qc.
Hove, til —, à la cour; være til —, être à la cour; faire corvée.
Hoved, n. tête; * tête, f.; génie, m.; „Hoved" (dans les compositions) 1) principal; capital: par ex. — Hensigt, vue principale; — Fæstning, place capitale; 2) céphalique (des remèdes), par ex: — Balsom, baume céphalique.
Hovedaare, c. veine céphalique, f.
Hovedaarsag, c. cause ou raison principale, f.
Hovedalter, n. maître-autel, m.
Hovedarbeide, n. travail de la tête, m.
Hovedarmee, c. gros de l'armée, m.
Hovedartikel, c. point capital, article principal, m.
Hovedarving, c. héritier universel, m.
Hovedbalsom, c. baume céphalique, m.
Hovedbielke, c. tirant, m. architrave, f.
Hovedbind, n. frontal, bandeau; T. couvre-chef, m.
Hovedbog, c. grand livre, m.
Hovedbrud, n. casse-tête, m.
Hovedbrydende, a. difficile, pénible.
Hovedbygning, c. corps de logis, m.
Hoveddør, c. porte principale, f.; portail, m. [mitive, f.
Hovedfarve, c. couleur principale, pri-
Hovedfæstning, c. forteresse royale, place capitale, f.
Hovedgaard, c. maison seigneuriale, f.
Hovedgade, c. rue principale, f.
Hovedgierde, **Hovedstykke**, n. chevet, m.
Hovedgreen, c. mère-branche, f.
Hovedgrund, c. raison capitale, f.; principe, m. [velure, f.
Hovedhaar, n. cheveux, m. pl.; che-
Hovedhensigt, c. fin, f.; dernier but, m.; vue principale, f.
Hovedindhold, n. sommaire, m.
Hovedisse, c. sommet de la tête, m.
Hovedkaal, c. chou pommé, chou cabus, m.
Hovedkirke, c. cathédrale, f.
Hovedkulds, ad. au plus vîte, en gran- [de hâte.
Hovedlag, n. têtière, f.
Hovedløs, a. sans tête; * fou, insensé.
Hovedmand, m. chef, auteur, m.
Hovedmast, c. grand mât, mât de maître, m.
Hovednar, c. fou fieffé, m.
Hovednøgle, c. passe-par-tout, m.
Hovedord, n. principal mot; T. substantif, m. [chef, m.
Hovedperson, c. principal personnage;
Hovedpine, c. mal de tête, m.
Hovedpost, **Hovedpunkt**, c. point principal, capital, m.
Hovedpunkterne, pl. chefs, pl.
Hovedpude, c. oreillet, m.
Hovedpynt, c. ornement de tête, m.; coiffure, f.
Hovedqvarteer, n. quartier général, m
Hovedregel, c. règle générale, f.
Hovedsaar, n. blessure à la tête, f.
Hovedsag, c. principal, m.
Hovedsalat, c. laitue pommée, f.
Hovedskal, c. crane, m.
Hovedsmykke, n. ornement de tête; diadème, m.
Hovedsprog, n. langue originale, f.
Hovedstad, c. capitale, f. chef-lieu, m.
Hovedstol, c. capital, m.
Hovedstykke, n. pièce principale, f.; point principal, article, m.
Hovedsum, c. somme totale, f.
Hovedsvimmel, c. vertige; tournoiement de tête, m
Hovedsvimmel, a. vertigineux.
Hovedsætning, c. axiome, m.; thèse principale ou fondamentale, f.
Hovedtøi, n. chaperon, m.
Hovedvagt, c. corps de garde, m.; grand' garde, f.
Hovedvand, n. eau céphalique, f.
Hovedvandsflaske, c. flacon à sentir, m.
Hovedvandsæg, n. boîte de senteur, f.
Hovedvind, c. vent cardinal, m.
Hoven, a. enflé, gorgé, bouffi.
Hovenhed, c. enflure, bouffissure, f.; gonflement, m.
Hovere, v. n. jubiler, se réjouir de qc.

Hoveri, n. corvée, f.; sommage; charroi par corvées, m. [corvées, m.
Hoveribonde, m. manant obligé aux
Hoverisdag, c. jour de corvée, m.
Hoverigods, n. terre sujette à certaines corvées, f.
Hoveripenge, pl. droit de corvées, m.
Hoveripligtig, a. corvéable; sujet aux corvées. [vées, f.
Hoveripligtighed, c. obligation à corvées.
Hovfolk, pl. qui travaillent à la corvée.
Hovfri, a. exempt de corvées.
Hovmester, m. -inde, f. gouverneur, m. gouvernante, f. [gue, censurer.
Hovmestrere, v. a. faire le pédago-
Hovmesterlig, a. de, en gouverneur.
Hovmod, c. orgueil, m.
Hovmode sig, v. r. s'enorgueillir.
Hovmodig, a. orgueilleux, hautain.
Hovne, v. n. s'enfler, gonfler.
Hovsmed, c. maréchal, ferrant, m. [lé.
Hovtrang, c. encastelure, f. — a. encastelé.
Hu, c. volonté, f.; gré; souvenir; coeur, m.; komme i —, se souvenir de qc.; have — til, désirer qc.; med velberaad —, de propos délibéré.
Hud, c. peau, f.; cuir, m.; pelure (de fruits); dépouille (de serpens), f.
Hudstette, Hudstryge, v. a. fouetter, flageller. [flagellation, f.
Hudstrrelse, Hudstrygelse, c. fouet, m.;
Hudløs, a. écorché.
Hudløshed, c. écorchure, f.
Hudsygdom, c. maladie cutanée, f.
Hue, c. bonnet, m.; coiffe, f.; lodden —, bonnet fourré, m.
Huebaand, n. bride, f.
Hueblok, c. tête de bois, poupée, f.
Hug, sidde paa —, s'accroupir.
Hug, n. coup; coups de baton, m. pl.; faae —, être battu, rossé.
Hugge, v. a. couper, trancher, tailler; — smaat, hacher; frapper; sculpter (en pierre etc.); jeter, lancer; — ind, percer les rangs, fondre sur l'ennemi, sabrer, massacrer, faire un carnage; — op, ouvrir à coups de hache; fendre, casser; — til, tailler, hacher, former, dégrossir (du bois de charpente), dégauchir, délarder; frapper, lâcher un coup; hugges, se battre à coup d'épée.
Huggeblok, c. tronc, billot, m.
Huggebænk, Huggestol, c. hachoir, m.
Huggejern, n. repoussoir, ciseau; ébauchoir, m.; s. Beitel.
Huggekaarde, c. espadon, m.
Huggeløn, c. abattage; salaire, m.
Huggert, c. espadon, m.; grande épée tranchante, f. [f.; retailles, f. pl.
Huggespaan, c. copeau, m.; bûchette,
Hugorm, c. couleuvre, f.
Hugst, c. abattage, m.; coupe, taille (de bois), f.; taillis, m. [f. pl.
Hugtænder, pl. défenses de sanglier,
Huie, v. n. huer.
Huien, c. huée, f.
Huk, c. coin, recoin; sinus, m.; baie, f.
Hukkert, c. hourque, f.
Hukomme, v. a. & n. se souvenir, se ressouvenir. [m.
Hukommelse, c. mémoire, f. souvenir,
Hul, n. trou, m.; ouverture; forure; blessure, f.; * cachot; taudis, m.
Huld, n. embonpoint, m.; chair, f.; ved godt —, en chair.
Huld, a. sincère, fidèle; charmant.
Huldrig, a. gracieux, clément.
Huldskab, n. sincérité, fidélité, f.
Hule, c. creux, m.; cavité; caverne, f.; antre, m. [neler.
Hule, v. a. creuser, caver, miner, canne-
Huling, c. excavation, f.; creusement; creux, m.; cannelure.
Hulke, v. n. sangloter.
Hulken, c. sanglot, m.
Hullet, a. troué, percé; poreux.
Humle, c. houblon, m.
Humlehave, c. houblonnière, f.
Humlekrop, c. fleur de houblon, tête de houblon, f.
Humleranke, c. sarment du houblon, m.
Humlestang, c. perche de houblon, f.
Humlesæk, c. sac à houblon, m.
Hummel, Humlebi, c. bourdon, m.
Hummer, c. homard, m. [f.
Hummerklo, c. patte de homard, pince,
Humpe, v. n. boiter, clocher.

Hun, pr. elle.
Hun, n. femelle (des animaux), f.
Hunabe, f. guenon, guenuche, monine, [f.
Hunbiørn, c. ourse, f.
Hunblomster, n. fleur femelle, f.
Hund, c. chien, m.; chienne, f.; * chien de coquin, m. [chien.
Hundeagtig, a. de chien, qui tient du
Hundebid, n. morsure de chien, f.
Hundedage, pl. jours caniculaires, m. pl. [rable, m.
Hundedreng, m. valet de chien; misé-
Hundedød, c. colchique, m. (plante).
Hundefidt, n. axonge de chien, f.
Hundehaar, n. poil de chien, m.
Hundehalsbaand, n. collier de chien, m.
Hundehul, **Hundehuus**, n. loge de chien, f.; chenil; * cachot, m.
Hundehvalp, c. petit d'une chienne, m.
Hundekobbel, c. accouple, f.
Hundeskat, c. impôt, m.; taxe sur les chiens, f.
Hundestierne, c. canicule, f.
Hundesteile, c. épinoche, m. (poisson).
Hundetand, c. dent canine, f.
Hundetunge, c. cynoglosse, f. (plante).
Hundevagt, c. veille après minuit, f.
Hundrede, a. cent.
Hundredeaarig, a. centenaire, séculaire.
Hundredefold, a. centuple.
Hundredeslags, ad. cent et cent choses.
Hundredeviis, ad. au cent, par centaines.
Hundsfot, m. coquin, maraud, m.
Hundsk, a. de chien, canin.
Hundue, f. pigeonne, f.
Hundyr, n. femelle, f.
Hunger, c. faim, f.; lide —, avoir faim.
Hungersnød, c. famine, f. [faim.
Hungre, v. n. avoir faim; endurer la
Hungrig, a. qui a faim, affamé; famé- [lique.
Hunhare, f. hase, f.
Hunkanin, f. lapine, f.
Hunkat, f. chatte, f.
Hunkiøn, n. (sexe) féminin, m.; fe- [melle, f.
Hunmynde, f. levrette, f.
Hunspurv, f. passe, f.
Hurtig, a. vite, prompt; expéditif.
Hurtighed, c. vitesse, promptitude, f.
Husar, m. houssard, housard, husard, m.

Husblas, c. ichthyocolle, colle de poisson, f.
Husbonde, **Hosbond**, m. maître du logis ou de la maison; père de famille, m. [soi.
Huse, v. a. loger q., recevoir q. chez
Husere, v. n. ravager, faire ravage; faire du dégât; faire du bruit.
Huske, v. a. se souvenir, se ressouvenir de qc., se rappeler qc.; — paa, faire souvenir q. de qc.; rappeler; — efter, rêver pour se souvenir, ré- [fléchir.
Hustrue, f. femme, épouse, f.
Husvale, v. a. récréer, soulager, consoler, conforter. [ment, m.
Husvalelse, c. récréation, f. soulage-
Hutle, v. n. bousiller, faire de mauvaise besogne.
Huul, a. creux; vide, concave.
Huulaare, c. veine cave, f.
Huulbore, c. tarière, f.
Huulhed, c. creux, m.; concavité, f.; le creux (de la main).
Huulhovl, c. doucine, f. [f.
Huulliste, c. gorge, cannelure; cimaise,
Huulmeisel, c. gouge, f.
Huulrund, **Huulslebet**, a. concave.
Huulspeil, n. miroir concave; réverbère, m.
Huulvei, c. cavée, f.; T. cavin, m.
Huus, n. maison, f.; logis; domicile, m.; demeure, f.; holde —, diriger la maison (for, de); faire bon ménage, économiser. [stique, f.
Huusapothek, n. apothicairerie dome-
Huusarbeide, n. (huuslig Bestilling), ouvrage, travail domestique, m.; besogne domestique, f.
Huusarm, c. pauvre honteux, m.
Huusarrest, c. prison domestique, f.
Huusbagt Brød, n. pain de ménage, pain bourgeois, m.
Huusbehov, n. **Huusbrug**, c. besoin domestique, m.; til —, autant qu'il faut.
Huusdør, c. porte de la maison, f.
Huuseier, **Huusherre**, **Huusvært**, m. propriétaire d'une maison, maître du logis, m.

Huusfader, m. père de famille, m.
Huusfoged, m. prévôt de l'hôtel, m.
Huusfolk, pl. locataires, m. pl.; qui habitent avec nous dans la même maison; gens de la maison, pl.
Huusgeraad, n. meubles, ustensiles, m. pl.
Huusholder, m. -ske, f. ménager; économe, m.; ménagère; gouvernante de la maison, f. [mie, f.
Huusholdning, c. ménage, m. écono-
Huushovmester, m. maître d'hôtel; garde-meuble, m.
Huusjomfrue, f. fille de la maison; demoiselle suivante; ménagère, f.
Huuskapel, n. chapelle particulière, f.
Huuskors, n. chagrin domestique, m.
Huuslærer, m. précepteur, gouverneur, m.
Huusleie, c. loyer, louage, hôtelage, m.
Huusleier, m. locataire, m. f.
Huuslig, a. domestique; ménager.
Huuslighed, c. économie, épargne, f.
Huuslog, c. (Vintergrønt), pervenche; joubarbe, f. [give —, loger q.
Huusly, n. demeure, f.; domicile, m.;
Huusmand, m. villageois, manant locataire, m.
Huusmandskost, c. ordinaire, m.
Huusmiddel, Huusraad, n. remède domestique ou commun, m.
Huusmoder, f. mère de famille; * bonne ménagère, f.
Huuspostil, c. sermonnaire, m.
Huusstand, c. état économique, m.
Huussøgning, c. recherche domiciliaire, visite de la maison, f.
Huustugt, c. discipline domestique, f.
Huustyv, m. voleur domestique, m.
Huusvant, a. familier, intime.
Huusvild, a. qui n'a ni feu ni lieu, vagabond.
Huusvæsen, n. domestique, ménage, m.
Hvad, pr. n. que; ce qui, ce que; que, quel; quoi; — for een, quel, quelle, lequel.
Hvad enten, c. soit, soit que.
Hvadsomhelst, pr. quoi que; quoi que ce soit.

Hval, Hvalfisk, c. baleine, f. cetacé, m.
Hvalbarde, c. fanon, m.
Hvalfanger, m. pêcheur de baleines, m.
Hvalfangst, c. pêche de la baleine, f.
Hvalfiskfinne, c. bras de baleine, m.
Hvalp, c. petit d'une chienne, m.
Hvalrav, n. blanc de baleine, m.
Hvalros, c. morse, cheval marin; hippopotame, m.
Hvas, a. tranchant; aigu, piquant; * rude, rigoureux. [Turquie, m.
Hvede, c. froment; tyrkisk —, bled de
Hvedeavne, c. balle de froment, f.
Hvedebrød, n. pain de froment; pain blanc, m. [petit pain, m.
Hvedebrødsbager, m. boulanger de
Hvedeklid, c. son de froment, m.
Hvedekorn, n. grain de froment, m.
Hvedemeel, n. farine de froment, fromentée, f.
Hveden? ad. d'où? de quel endroit?
Hvem, pr. qui; quel, lequel; qui? à
Hveps, c. guêpe, f. [qui?
Hvepserede, c. guêpière, f.
Hver, pr. chaque, chacun, chacune; tout, toute; — Dag, chaque jour, tous les jours; — Gang, chaque fois.
Hveranden, a. de deux l'un; — Dag, de deux jours l'un.
Hverandre, pr. pl. l'un l'autre.
Hverdag, c. jour ouvrier, m.
Hverdags, a. quotidien; journalier, ordinaire. [naire, f.
Hverdagsansigt, n. physionomie ordi-
Hverdagsfeber, c. fièvre quotidienne, f.
Hverdagsklæder, pl. habit de tous les jours, m. [discours familier, m.
Hverdagssprog, n. Hverdagstale, c.
Hverken, c. ni. — eller ..., ni, ni.
Hverkenkiøn, n. neutre, m.
Hvermands, a. de tout, de tout le monde, qui appartient à tout le monde. [mission, f.
Hverv, n. métier; négoce, m.; com-
Hverve, v. a. enrôler, lever, engager (des soldats), faire des recrues.
Hverver, m. enrôleur, m.
Hvervning, c. enrôlement, m.; levée de troupes, f.

Hvi, ad. pourquoi ? comment ?
Hvid, c. maille, obole, f.; denier, m.
Hvid, a. blanc, blanche.
Hvidagtig, a. blanchâtre.
Hvidbøg, c. charme commun, m.
Hvide, n. le blanc; blanc d'oeuf, m.; [glaire, f.
Hviderøe, c. rave, f.
Hvidetiirsdag, c. mardi gras, m
Hvidgraa, a. gris blanc.
Hvidgran, c. sapin blanc, m.
Hvidguul, a. blond.
Hvidhed, c. blancheur, f.
Hvidkaal, c. chou blanc, m.
Hvidløg, n. ail, m.
Hvidplettet, a. tacheté de blanc.
Hvidte, v. a. blanchir.
Hvidtekalk, c. lait de chaux, m.; lai- [tance, f.
Hvidtekost, c. brosse à blanchir, f.
Hvidtning, c. blanchissement, m.
Hvidtorn, c. aubépine, f.
Hvidtøl, n. bière blanche, f.
Hviin, n. sifflement, bruissement, m.
Hvile, v. n. reposer, se reposer; * dormir; chômer; - *paa*, poser, porter sur qc.
Hvile, c. repos; * sommeil, m.; retrai- [te; mort, f.
Hviledag, c. jour de repos, m.
Hvileland, n. **Hvilemark**, c. jachère, friche, f.
Hvilepunkt, n. point d'appui, m.
Hvilestand, c. retraite, f.
Hvilested, n. lieu de repos; reposoir; * tombeau, m.
Hviletid, c. temps de repos, m.
Hviletime, c. heure de repos, de loisir, de relache, f.
Hvilken, **Hvilket**, pr. quel, quelle; lequel, laquelle; qui, que; ce qui; quoi; qui? lequel? quoi?
Hvine, v. n. hennir; siffler, bruire.
Hvirvel, c. sommet (de la tête); tournant d'eau, m.; remole, f.; tourniquet; roulement; * tourbillon, m.
Hvirvelbeen, n. vertèbre, f.
Hvirvelvind, c. tourbillon, m.
Hvirvle, v. n. tournoyer, tourner; battre un roulement.
Hvis, pr. de qui, de quoi; dont.
Hvis, c. si; - **ikke**, si non.
Hviske, v. a. & n. chuchoter, dire bas à l'oreille.
Hvisken, c. chuchoterie, f.
Hvisle, v. n. siffler.
Hvive, v. a. envelopper, affubler, em- [mitoufler.
Hviveklæde, n. couvre-chef, m.
Hvo, pr. qui.
Hvor, ad. où; quel; quelque; que; comment; d'où; - **bred**, - **tyk** &c.? de quelle largeur, épaisseur etc.; - **smukt det er**! qu'il est beau! - **lidt**, combien ... peu.
Hvor da, ad. où donc.
Hvordan, a. quel. - ad. comment.
Hvorefter, ad. après quoi? que? à quoi?; après quoi, sur quoi, après lequel etc.
Hvorfor, ad. pourquoi; par quelle raison; à quoi; pour lequel; dont.
Hvorfra, ad. d'où; par où; de qui.
Hvorhen, ad. où; à quoi; pour quel lieu.
Hvori, ad. où; en quoi; dans lequel.
Hvoriblandt, **Hvorimellem**, ad. parmi quoi.
Hvorigiennem, ad. par où, par lequel; [par où?
Hvorimod, ad. à quoi; contre quoi, contre lequel; en échange de quoi, au lieu de quoi.
Hvorledes, ad. comment.
Hvorlænge, ad. combien de temps?
Hvormange, ad. combien; - **Gange**, combien de fois?
Hvormed, ad. de quoi, à quoi; avec quoi? avec lequel; dont.
Hvormeget, ad. combien; combien de [temps.
Hvorofte, ad. combien de fois.
Hvorom, ad. de quoi; sur quoi; duquel, de laquelle, d'où, dont
Hvorover, ad. sur quoi, de quoi.
Hvorpaa, ad. à quoi, sur quoi; sur lequel, sur laquelle; où.
Hvorsnart, ad. quand, en combien de [temps?
Hvorstor, ad. de quelle grandeur?
Hvortil, ad. à quoi? à quelle fin? à quel usage? à quei, auquel.
Hvortidt, ad. combien de fois?
Hvorunder, ad. sous lequel, parmi lequel, laquelle; parmi quoi? sous quoi?

Hvorved, ad. par où? par quoi? par où, par lequel.
Hvorvel, c. quoique, bien que.
Hvorvidt, ad. combien, combien de chemin, jusqu'où.
Hvosomhelst, pr. qui que ce soit.
Hvælve, v. a. voûter, cintrer; bomber.
Hvælving, c. voûte, f.; cintre; sou-
Hvæse, v. a. *siffler*. [terrain, m.
Hvæsen, n. sifflement, m.
Hvæsse, v. a. aiguiser, émoudre.
Hvæssesteen, c. pierre à aiguiser; dalle, f.; queux, m.
Hyacint, c. hyacinthe, jacinte, f.
Hyben, c. gratte-cu, m. [vage, m.
Hybenbusk, Hybentorn, c. rosier sau-
Hykkelsk, a. hypocrite, cafard.
Hykle, v. n. *faire l'hypocrite*, *feindre*.
Hykler, m. hypocrite, m. & f.
Hykleri, n. hypocrisie, f.
Hyld, c. Hyldetræ, n. sureau; lilas, m.
Hyldeblomster, n. fleur de sureau, f.
Hyldebær, n. baie de sureau, f.
Hyldebøsse, c. calonnière ou cannonière de sureau, f. [Reol), rayon, m.
Hylde, c. tablette, f.; (enkelt i en
Hylde, v. a. rendre hommage, prêter le serment de fidélité.
Hyldest, c. grâce, faveur, f.
Hyldig, a. qui a de l'embonpoint, de la corpulence, en chair.
Hylding, c. hommage, m.; prestation du serment de foi, f.
Hyldsprøite, c. clifoire, f. [rer.
Hyle, v. n. hurler; se lamenter, pleu-
Hylen, c. hurlement, m. lamentation, f.
Hylle, v. a. envelopper, couvrir, voiler.
Hylster, n. fourreau de pistolet, m.
Hylsterkappe, c. chaperon, m.
Hymne, c. hymne, m. & f.
Hynde, c. coussin; coussinet, m.
Hyperbel, c. hyperbole; exagération, f.
Hypning, c. entassement de la terre, m.
Hypokondri, c. maladie hypocondriaque, f.
Hypokondrisk, a. hypocondriaque.
Hypokondrist, m. hypocondre, hypocondriaque, m.
Hypothek, n. hypothèque, f.
Hypothese, c. hypothèse, f.
Hyppe, v. a. entasser la terre autour des plantes.
Hyppig, a. copieux, fréquent. — ad. en foule, par troupes; souvent.
Hyrde, m. pasteur, pâtre, berger, m.
Hyrdebrev, n. instruction pastorale, f.; mandement pastoral, m.
Hyrdedigt, n. églogue, idylle, f.
Hyrdedragt, c. habit pastoral, habit de berger, m.
Hyrdedreng, m. garçon pâtre, m.
Hyrdehund, c. mâtin, m.
Hyrdehuus, n. Hyrdehytte, c. cabane, hutte de pâtre, f.
Hyrdelevnet, n. vie pastorale, f.
Hyrdemæssig, a. pastoral. [m.
Hyrdepibe, Hyrdefløite, c. chalumeau,
Hyrdepose, c. panetière, f.
Hyrdesang, c. air ou chant pastoral, m.
Hyrdestav, c. bâton pastoral, m.; houlette, f. [chère, f.
Hyrdinde, f. bergère; bouvière, va-
Hyre, c. louage; loyer, m.
Hyre, v. a. louer, engager.
Hyrekareet, c. carrosse de louage; fiacre, m. [cre, m.
Hyrekudsk, m. cocher de louage; fia-
Hysse, v. a. imposer silence à q.; *siffler*; siffler q., huer q.
Hyssing, n. ficelle, f.
Hysterisk, a. hystérique.
Hytte, c. hutte, cabane; baraque; chaumière; fonderie; forge, f.; couvercle (d'une pipe); doigtier, m.
Hyttearbeider, m. mineur qui travaille aux fonderies, m. [vier, m.
Hyttefad, n. banneton, réservoir, vi-
Hyttemester, m. inspecteur de fonderie, m. [se précautionner.
Hytte sig, v. r. (vogte sig) se garder,
Hyæne, c. hiène, f. [spect, m.
Hæder, c. vénération, estime, f.; re-
Hæderlig, a. respectable, estimable.
Hædersdragt, c. habit de cérémonie, m.
Hædersmand, m. homme d'honneur, m.
Hæderspost, c. dignité, charge, poste honorable, f. [cter.
Hædre, v. a. honorer, révérer, respe-

Hæfte, Hefte, n. manche, m.; poignée, f.; (Papiir) cahier, m.
Hæfte, v. a. attacher; coudre; mettre en prison; brocher (un livre).
Hæftelade, c. cousoir, m.
Hæftelse, c. obligation; servitude, f.
Hæften, Hæftning, c. action d'attacher etc.; brochure (d'un livre); couture, suture (d'une plaie), f.
Hæftenaal, c. aiguille de chirurgien, f.
Hæftplaster, n. emplâtre glutinatif, m.
Hæl, c. talon, m.
Hæle, v. a. recéler, cacher.
Hæler, m. recéleur, m.
Hælkappe, c. talonnières, f. pl.
Hælvte, c. moitié, f.
Hændes, Hænde sig, v. n. arriver.
Hændelse, c. cas, accident; malheur, m.
Hændelsesviis, ad. par accident.
Hændig, a. adroit, habile, disposé.
Hændighed, c. dextérité, habileté, adresse, f.
Hæng (Hang), n. penchant, m.
Hænge, v. a. & n. pendre; — sig, se pendre; — ved, s'attacher à qc.
Hængebro, c. pont en soupente, m.
Hængedynd, n. fondrière, f.; marécage, m.
Hængekøie, c. branle, hamac, m.
Hængelaas, c. cadenas, m.
Hængende, a. pendant, suspendu.
Hængerem, c. soupente, f.
Hængeskuur, n. appentis, hangar, m.
Hængetoug, n. trait, m.; laisse, f.
Hængsel, n. chevêtre, m. penture, f.
Hær, c. armée; volée, troupe, f.
Hærde, v. a. durcir, endurcir; tremper (le fer etc.); * endurcir.
Hærdning, c. endurcissement, m.; trempe, f.
Hærdet, a. endurci; trempé.
Hærfører, m. général, m.
Hærpauke, c. timbale, f.
Hærskare, c. armée céleste, f.
Hæs, a. enroué; blive —, s'enrouer.
Hæs, c. (af Hø ell. Korn) meule, f.
Hæslig, a. laid; vilain, hideux.
Hæslighed, c. laideur, f.
Hætte, c. cape, f.; bonnet; capuchon, m.; calotte, f.; chaperon, m.
Hævd, n. surannation; usucapion; prescription; protection, garde, f.; holde i —, maintenir, protéger; faae — paa, prescrire.
Hævdet, a. suranné, prescrit.
Hæve, v. a. lever, hausser; élever; * (borttage) lever, aplanir, accommoder; abolir; — Penge &c. toucher (de l'argent, des impôts), recueillir; — sig, v. r. se lever; lever; s'enfler.
Hævelse, c. action de lever, toucher, etc.; levée; enflure, tumeur, f.
Hævert, c. siphon; larron; tâtevin, m.
Hø, Høe, n. foin, m.; slaae —, faucher l'herbe d'un pré.
Høbiering, c. fanage, fauchage, m.
Høefork, Høtyv, c. fourche à faner, f.
Høehække, c. ratelier, m.
Høehøst, Høeslæt, c. fenaison, f.
Høeknippe, n. botte de foin, f.
Høelade, c. Høeloft, n. fenil, m.
Høelæs, n. charretée de foin, f.
Høelee, c. faux à foin, f.
Høerive, c. rateau, fauchet, m.
Høestak, c. meule de foin, f.
Høevogn, c. chariot à ou de foin, m.
Høflig, a. civil, courtois, poli, galant, obligeant, honnête.
Høflighed, c. civilité, politesse, honnêteté, urbanité, f.
Høg, c. vautour, épervier, m.
Høi, c. colline, f. côteau, m.
Høi, a. haut, élevé; grand; sublime; høit Spil, gros jeu.
Høiagte, v. a. estimer. [estimable.
Høiagtbar, a. très-honorable, très-
Høiagtelse, c. estime, f. égard, m.
Høialdrende, a. âgé, avancé en âge.
Høialter, n. maître-autel, m.
Høibaaren, Høibyrdig, a. illustre.
Høibenet, a. haut enjambé, haut monté.
Høide, c. hauteur, f.; haut, m.; élévation; éminence, f.; T. latitude d'un lieu; élévation du pôle, f. [grand.
Høiere, a. plus haut; supérieur; plus
Høiest, Høist, a. & ad. le plus haut; très; paa det —, au plus haut dégré; au dernier point; i det —, tout au

plus; den Hoieste (Gud), le Très-haut.
Hoiesteret, c. cour supérieure, f.
Hoiformaaende, a. très-puissant; haut et puissant. [distingué.
Hoifornem, a. très-considérable, très-
Hoifortient, a. bien mérité, qui a du mérite. [terme.
Hoifrugtsommelig, a. proche de son
Hoifyrstelig, a. Sérénissime.
Hoihed, c. élévation; grandeur; Altesse, f. (titre).
Hoihiertet, Hoimodig, a. magnanime; qui a des sentimens élevés.
Hoihiertighed, Hoimodighed, c. magnanimité, f.
Hoiland, n. pays haut, m.
Hoilig, Hoiligen, ad. très, fort, beaucoup, bien; instamment.
Hoilovet, a. bénit, saint.
Hoilovlig, a. très-louable; — Ihukommelse, de glorieuse mémoire.
Hoilærd, a. très-savant.
Hoimesse, c. grande messe, messe haute, f. [voix stentorée.
Hoimælet, Hoirøstet, a. qui a une
Hoiprislig, a. très-louable, glorieux, illustre.
Hoire, a. droit; (- Side) le côté dextre, côté droit, m.; til -, paa - Side,
Hoirød, a. ponceau. [ad. à droite.
Hoisalig, a. feu, défunt; den - Konge, le feu roi, le roi d'heureuse mémoire.
Hoisangen, c. cantique des cantiques, m.
Hoiskole, c. université, académie, f.
Hoistammet, a. de haute futaie.
Hoistbydende, a. le dernier enchérisseur, le plus offrant.
Hoisæde, n. le haut bout, m.; première place de la table, f.
Hoitelsket, a. bien aimé, chéri.
Hoitid, c. fête, solennité, f.
Hoitidelig, a. solennel.
Hoitidelighed, c. solennité, célébrité, célébration, f.
Hoitidsdag, c. jour de fête, m.
Hoitidsdragt, c. habit de fête, habit de cérémonie, m. [niser, célébrer.
Hoitideligholde, v. a. chômer, solen-
Hoitideligholdelse, c. solennisation, célébration, f.
Hoit oppe, ad. haut, en haut.
Hoitravende, a. guindé, ampoulé.
Hoitydsk, a. haut-allemand.
Hoivande, pl. haute marée, f.
Hoivelbaaren, a. très-noble.
Hoiviis, a. très-sage. [norable.
Hoiværdig, a. très-vénérable, très-ho-
Hoiædel, a. très-noble.
Hoiærværdig, a. vénérable, très-révérend; Deres Hoiærværdighed, votre Révérence.
Hoker, m. revendeur, regrattier, m.
Hokeri, n. regrat, m. regratterie, f.
Hokerske, f. revendeuse, regrattière, f.
Hokervare, c. regratterie, f.
Hokre, v. n. vendre à petite mesure, vendre a petit poids; faire le revendeur.
Hollike, Hyllike, c. béguin, m.
Hone, f. poule; (poulette; poularde), f.
Honse, v. a. initier des novices; (sur mer) baptiser. [m. -ière, f.
Honsedreng, m. -pige, f. dindonnier,
Honsefieder, c. plume de poule, f.
Honsegaard, c. basse-cour, f.
Honsehøg, c. écouffe; fau-perdrieu, m.
Honsehund, c. chien couchant, m.
Honsehuus, n. Honsesti, c. poulailler, m.; mue, f.
Honsejagt, c. chasse de la perdrix, f.
Honsekiød, n. chair de poule, f.
Honsesuppe, c. bouillon à poules, m.
Honsekro, c. jabot de poule, m.
Honsekræmmer, m. poulailler, m.
Honsepind, Honsetal, Honserane, c. juchoir, m.
Honserede, c. nid de poules, m.
Honsetrappe, c. échelle de poulailler, f.
Honsetyv, m. goujat, m.
Hor, n. lin, m.
Horager, c. linière, f.
Horavl, c. culture de lin, f.
Horblaar, n. regayure, f.
Horbod, c. boutique d'un marchand de lin, f. [broie, maque, f.
Horbrøde, Horbryde, c. brisoir, m.;
Horbrøder, m. briseur, m.
Hore, v. a. ouïr, entendre; écouter;

– ad, s'informer, demander, faire demander; – til, appartenir; * avoir trait à; lade sig –, se faire entendre; det lader sig –, c'est qc. que cela; – op, cesser. [l'oreille, m.
Høregang, c. canal auditif, conduit de
Hørelse, c. ouïe, f.
Hører, m. auditeur; adjoint, m.
Høreredskaber, pl. organes acoustiques, m. pl.
Hørerør, n. cornet acoustique, m.
Høresal, c. auditoire, m.; salle de collège, f.
Høresige, n. ouï-dire, m.; vide af –, savoir qc. d'un ouï-dire.
Hørfrø, n. linette, f.
Hørgarn, n. fil de lin, m.
Hørhandel, c. trafic de lin, m.
Hørig, a. obéissant.
Hørkræmmer, m. marchand de lin, m.
Hørlærred, n. toile de lin, f.
Hørsvinge, c. échanvroir, m.
Hørtot, c. quenouillée de lin, f.
Høst, c. moisson, récolte, cueillette, f.
Høste, v. a. (meie), faucher, couper avec la faux; (indhøste) moissonner, récolter, faire la récolte.
Høstfolk, pl. moissonneurs, m. pl.
Høstgilde, n. gogaille des moissonneurs, [f.
Høsthavre, c. hèche, ridelle, f.
Høstkarl, Høstmand, m. moissonneur, m. [dor, n. c.
Høstmaaned, c. mois d'Août; Messi-
Høstsild, c. hareng automnal, m.
Høsttid, c. temps de la moisson, m.; moisson, f. [son, m.
Høstveir, n. temps favorable à la mois-
Høstvogn, c. charti ou chartil, m.
Høvding, m. chef, capitaine, préfet, m.
Høved, n. bête, f. boeuf, m.
Høvedsmand, m. chef, capitaine, m.
Høvisk, a. modeste, honnête, pudique.
Høviskhed, c. modestie, pudeur, f.
Høvl, c. rabot, m. doloire, f.
Høvle, v. a. raboter, doler.
Høvlebænk, c. établi, m.
Høvlejern, n. mèche, doloire, f.
Høvlespaaner, pl. copeaux, m. pl.; planure, f.

I.

(Vocal.)

I, pr. pl. vous.
I, prp. en, dans, sur, à, au, à l', à la.
Iagttage, v. a. observer, remarquer.
Iagttagelse, c. observation; observance, f. [f.
Iagttager, m. observateur, m. -trice,
Ibenholt, n. ébène, f.; bois d'ébène, m.
Ibenholttræ, n. ébénier, m.
I Besynderlighed, ad. surtout, particulièrement, spécialement.
I Betragtning af, ad. en considération de; vu que.
Iblande, v. a. mêler, entremêler.
Iblandt, prp. entre, parmi.
Ibrokke, v. a. émietter (du pain qu'on met dans du lait etc.).
I Dag, ad. aujourd'hui.
Ideal, n. idéal, m.
Idealsk, a. idéal; imaginaire.
Idee, c. idée, f.
Idel, a. pur, clair; tout pur.
Idelig, a. fréquent, continuel. – ad toujours, sans cesse, fréquemment.
Identisk, a. identique; le même; tout un. [m.
Idræt, c. action, affaire, f.; fait, but,
Idyl, c. idylle, f.
I Fald, ad. au cas que, en cas que.
I Flæng, ad. pêle-mêle, confusément; sans aucun choix, indifféremment; à tort et à travers.
I Følge, ad. à la suite de, par suite de; selon; en vertu de, en conséquence de. [habit etc.), s'habiller.
Iføre, v. a. – sig, v. r. mettre (un
Igelkiær, n. oursin, m. [core.
Igien, ad. de nouveau, derechef, en-
Igienfordre, v. a. redemander, répéter.
Igienføde, v. a. régénérer.
Igiennem, prp. par; s. Giennem.
Igle, c. sangsue, f.
Ihiel, ad. mort, à mort, à la mort.
Ihielskyde, v. a. arquebuser, tuer à coup de fusil, fusiller.
Ihielslaae, v. a. tuer, assommer, massacrer, égorger.

Ihielstikke, v. a. tuer d'un coup d'épée
Ihukomme, s. Hukomme etc. [etc.
Iid, Id, c. habitude, f. dessin, m.
Iil, Iilfærdighed, c. hâte, promptitude, précipitation, f.
Iilfærdig, a. hâté; vite, empressé, pressant.
Iis, c. glace, f.; det fryser —, il gèle à [glace.
Iisbierg, n. glaciers, m. pl.
Iisflage, c. glaçon, m.
Iisfugl, c. alcyon, m.
Iisgang, c. débâcle, débâclement, m.
Iisgraa, a. chenu, blanc de vieillesse.
Iishavet, n. mer glaciale, f.
Iiskielder, c. glacière, f.
Iiskold, a. froid comme glace.
Iispæl, c. brise-glace, m.
Iisrevne, c. gélivure, f.
Iisskorpe, c. croûte de glace, f.
Iisslag, n. verglas, m.; falde —, verglacer.
Iisspore, c. crampon, fer à glace, m.
Iistap, c. chandelle de glace, f.; glaçon de gouttière, m.
Iisvaage, c. ouverture dans la glace, f.
Ikke, ad. non, ne, ne pas, non pas, point, ne point; — nogen, — noget, personne; rien; aldeles —, point du tout, nullement; — allene, non seulement; — engang, pas même, pas seulement; — endnu, pas encore; — heller, ni; — mere, ne plus, non plus.
Ikketilværelse, c. non-existence, f.
Ikkun, ad. ne ... que, seulement.
Iklæde, v. a. habiller, vêtir.
Iklædning, c. habillement, m.
Ild, c. feu; incendie, m.; * ardeur, chaleur, f.; slaae —, battre le fusil; sætte — paa, mettre le feu (à une maison etc.); giøre — paa, faire du feu, allumer le feu.
Ildagtig, a. igné.
Ildbestandig, a. fixe; apyre, massif.
Ildbuk, c. chenet, m.
Ilde, ad. mal; bekomme —, faire mal; tage — op, prendre qc. en mauvaise part; klæde —, ne pas convenir; — faren, en peine, dans l'embarras; handle — med, maltraiter q.
Ilde, v. a. chauffer (un four).
Ildebefindende, n. indisposition, f.
Ildebrand, c. incendie, feu, m.
Ildedannet, a. malfait, malbâti.
Ildeladende, a. mal séant, indécent.
Ildelugtende, a. puant, infect.
Ildelydende, a. dissonnant.
Ilder, c. putois, m.
Ildesmagende, a. de mauvais goût.
Ildfarve, c. flamette, couleur de feu, [f.
Ildfast, a. apyre, massif.
Ildfuld, a. chaleureux, vif.
Ildgnist, c. étincelle, flammèche, f.
Ildhiul, n. roue de feu, girandole, f.
Ildkikkert, c. chaufferette, f.
Ildklemme, Ildtang, c. pincettes, tenailles, f. pl.
Ildmorser, c. mortier, m.
Ildpande, c. réchaud, brasier, m.
Ildplade, c. contre-coeur de cheminée, m.
Ildpotte, c. chaufferette, f.; chauffe-pieds, m.; pot à charbons, couvet, m
Ildrage, c. râble, m.
Ildrød, a. rouge comme le feu.
Ildskade, c. ruine causée par le feu, f.
Ildskierm, c. écran, garde-feu, m.
Ildskuffe, c. pelle, f.
Ildslue, c. flamme, f.
Ildsnød, Ildsvaade, c. incendie, embrasement, m.
Ildsprudende, a. jetant des flammes; — Bierg, volcan, m.
Ildsted, n. foyer, âtre, m.
Ildstraale, c. rayon de feu; éclair, m.
Ildviske, c. éventoir, m.
Ile, v. n. se hâter, se presser, faire diligence, se dépêcher. [me
Iligemaade, ad. pareillement, de même
Iling, c. (Regnbyge) guilée, ondée, f.
Illumination, c. illumination, f.
Illuminere, v. a. illuminer (une maison); enluminer (une estampe).
Illuminering, c. enluminure, f.
Imedens, ad. tandis que, pendant que.
Imellem, prp. entre; parmi, au milieu de.
Imellemstunder, ad. quelque fois.
Imidlertid, ad. en attendant, cepen-

pendant cet intervalle.
...trikulere, v. a. inscrire, imma-
...ler.
..., prp. vers, à, sur; contre; con-
...; – sin Villie, malgré soi; – Af-
...sur le soir, vers le soir.
...de, ad. gaae –, aller à la ren-
...re de q., au devant de q.
...ad. y, dedans, dans, en.
...ande, v. a. respirer; inspirer.
..., ad. en dedans, vers le dedans,
... edans; boiet –, cagneux; vende
... ourner en dedans.
...trig, a. extrêmement malicieux,
... -malin.
...egreb, n. contenu; abrégé, m.
...efatte, Indbegribe, v. a. renfer-
..., contenir, comprendre.
...efattet, Indbegrebet, a. com-
... ; implicite.
...eretning, c. relation, f.; avis,
... port; T. référé, m.
...erette, v. a. avertir, donner avis,
...nder, faire savoir, rapporter.
...ilde, v. a. faire accroire; en don-
... à garder à q.; – sig, s'imaginer,
...persuader, croire.
...bildning, c. imagination; idée,
... mère; présomption, f.; égoisme, m.
...bildningskraft, c. fantaisie; ima-
...ation, imaginative, f.
...bildsk, a. suffisant, présomptueux.
...bildt, a. phantastique, chimérique,
...aginaire; idéal; – Sygdom, Onde
..., mal d'opinion. [(un livre).
...binde, v. a. lier, garrotter; relier
...binding, c. reliûre, f.
...blande, v. a. mêler, entremêler;
...sig, v. r. s'immiscer, se mêler (de);
... fourrer (dans). [suggérer.
...blæse, v. a. souffler; * inspirer,
...blæsning, c. infusion; fig. inspi-
...tion, suggestion, f.
...bo, n. bien, m. meubles, pl.
...bringe, v. a. porter dedans, ap-
...rter; * rapporter, rendre.
...bringende, a. profitable, lucratif,
...uctueux.
...brud, n. effraction, irruption, f.

Indbryde, v. a. entrer par force, faire irruption. [chaud.
Indbrænde, v. a. marquer d'un fer
Indbyde, v. a. inviter, convier.
Indbydelse, c. invitation, f.
Indbydelsesskrift, n. programme, m.
Indbygger, m. habitant, m.
Indbyrdes, a. mutuel, réciproque. – ad. mutuellement, réciproquement.
Indbøie, Indbukke, v. a. plier en dedans.
Inddele, v. a. diviser, partager, régler; répartir, distribuer.
Inddeling, c. division, répartition; distribution; classe, f.
Inddrage, v. n. & a. entrer, aller loger; faire entrer les deniers; confisquer.
Inddragelse, c. retranchement, rétrécissement, m.; confiscation, f.
Inddrikke, v. a. imbiber, boire.
Inddrive, v. a. faire entrer dedans; exiger, faire rentrer (des dettes), chasser, enfoncer (un clou etc.), hier.
Inddrivning, c. recouvrement, m.; exaction, f.
Inde, ad. dedans, dans, céans; au logis; – i, en dedans, au dedans.
Indefryse, v. n. être pris de la glace.
Indehaver, m. possesseur, détenteur; porteur (d'une lettre de change etc.).
Indeholde, v. a. renfermer, contenir, comprendre; retenir.
Indelukke, v. a. serrer, enfermer; enclaver, enclorre.
Inden, prp. dans, dedans; – kort Tid, dans peu de temps.
Indenbyes, a. de cette ville; dans la ville.
Inden for, ad. dedans, au dedans.
Inden fra, ad. de dedans, par dedans.
Inden i, ad. au dedans, en dedans.
Indenlandsk, a. du pays, fait, fabriqué ou cru dans le pays; domestique; indigène.
Indenskiers, a. le long des côtes.
Indentil, ad. intérieurement, au dedans.
Inderlig, a. intime, tendre, cordial

Inderlighed, c. sentiment vif et intérieur; intimité; cordialité, f.
Inderst, a. intérieur, interne, intrinsèque; secret; reculé.
Inderste, n. l'intérieur, m.; les recoins du coeur, m. pl.
Inderster, m. sous-manant, m.
Indestaae, v. n. rester; – **for**, garantir, répondre de qc.
Indeværende, a. courant; – **Aar**, année courante, f.
Indfald, n. saillie, fantaisie, f.; irruption, invasion, f.
Indfalde, v. a. faire irruption, invasion; échoir, tomber sur un certain jour; **det falder mig ind**, il me vient dans l'esprit. [creux.
Indfalden, a. abattu, maigre, décharné,
Indfaltse, v. a. enter, emboiter, assembler; enjabler.
Indfart, c. entrée; porte-cochère; embouchure; descente dans les mines, f.
Indfatning, c. bordure; enclôture; enchâssure; entourage (de perles etc.); encadrement; chambranle, m.
Indfatte, v. a. border; fermer; enchâsser; encadrer; mettre (un diamant) en oeuvre, monter une pierre, entourer.
Indfinde sig, v. r. se trouver, se rendre à un certain lieu; se présenter, comparaître.
Indflette, v. a. tresser, entrelacer; * entraîner q. (dans).
Indflikke, v. a. coudre, rapetasser; * insérer; interpoler, supposer.
Indflyde, v. n. couler, entrer, se décharger dans etc.; * influer.
Indflydelse, c. entrée, décharge d'une rivière; * influence, f.; crédit; ascendant, m. [occuper une maison.
Indflytte, v. n. entrer, aller loger,
Indflytning, c. entrée, occupation, f.
Indfordre, v. a. exiger, recouvrer, demander.
Indfordring, c. exaction, f.; recouvrement, m.; sollicitation de dettes, f.
Indfrie, v. a. dégager, retirer, racheter.
Indfrielse, c. dégagement; rachat, m
Indfrossen, a. pris ou arrêté, entouré de glace. [la glace.
Indfryse, v. n. être pris ou arrêté par
Indfødt, a. indigène; naturel; né dans un pays; endémique.
Indfødsret, n. indigénat, m.
Indføre, v. a. introduire, faire entrer; mettre en vogue, ou en usage (une loi), établir; enregistrer, insérer.
Indførelse, c. introduction, f.; établissement; enregistrement, m.
Indførsel, c. importation, entrée; séquestration, f.; **giøre** –, séquestrer.
Indgaae, v. n. entrer, rentrer; faire (une gageure etc.), contracter (une alliance); consentir, accorder qc.; **lade** –, faire cesser.
Indgang, c. entrée, avenue, f.; (**til en Tale**) exorde, m.
Indgangsseddel, c. billet d'entrée, m.
Indgetogen, a. retiré, retenu.
Indgetogenhed, c. retenue, retraite, f.
Indgierde, v. a. clorre, fermer d'une haie. [seau, m. fa.
Indgierdet Plads, c. clôture, f.; clo-
Indgive, v. a. donner, présenter; inspirer; présenter (une requête); donner (une médecine à q.).
Indgivelse, c. présentation; * inspiration, suggestion, f.
Indgnide, v. a. faire entrer par friction.
Indgrave, v. a. enterrer, enfouir; graver, buriner, ciseler; * graver (dan le coeur). [de q., f.; attentat, m.
Indgreb, n. entreprise sur les droits
Indgribe, v. n. engrener; empiéter, entreprendre sur les droits de q.
Indgroet, a. enraciné, invétéré.
Indgrændse, v. a. limiter, borner, circonscrire.
Indgrøfte, v. a. fossoyer. [conscrire.
Indgyde, v. a. verser, infuser; * inspirer; suggérer.
Indgydelse, c. infusion, f.
Indhage, v. a. accrocher, agrafer.
Indhegne, v. a. clorre, fermer de haies.
Indhegning, c. clos, enclos; clôture, enceinte de haies, m.
Indhente, v. a. aller au devant de q.;

aller recevoir q.; joindre, atteindre; réparer (le temps perdu).
Indbentning, c. réception, entrée, f.
Indhold, n. contenu, m.; teneur, f.; kort —, abrégé, sommaire, m.
Indholter, pl. T. côtes, couples, f.
Indhugge, v. a. (hugge ind) graver; percer (les rangs), faire un carnage.
Indhylle, v. a. envelopper, voiler, emmitoufler, fa.
Indhylling, c. enveloppement, m.
Indhæfte, v. a. attacher, faufiler; brocher. [donner en main propre.
Indhændige, v. a. remettre, rendre,
Indhøste, v. a. moissonner, recueillir, faire la récolte.
Indhøstning, c. récolte, f.
Indjage, v. a. - Frygt, intimider q.; - Skræk, épouvanter q.
Indigo, c. indigo, m.
Indigoplantage, c. indigoterie, f.
Individ, n. individu, m.
Indkalde, v. a. citer, ajourner, assigner; révoquer, abroger.
Indkaldelse, c. ajournement, m.; citation; révocation, f.
Indkassere, v. a. recouvrer, encaisser, embourser, percevoir.
Indkassering, c. embourseinent, m.; perception, f. [plette, f.
Indkiøb, n. achat, marché, m.; em-
Indkiøbe, v. a. acheter, faire emplette.
Indkiøre, v. a. charier; engranger (le blé); dresser des chevaux. - v. n. entrer en voiture.
Indkiørsel, c. entrée; porte-cochère, f.
Indklemme, v. a. serrer.
Indklæde, v. a. embellir un conte.
Indklædning, c. embellissement, m.
Indkneben, a. serré; borné, retranché, circonscrit.
Indknibe, v. a. serrer; pincer; borner, limiter, retrancher, circonscrire.
Indkoge, v. n. ébouillir, se diminuer en bouillant. - v. a. laisser ébouillir.
Indkomme, v. n. entrer; - med en Ansøgning, présenter un placet; (om Penge) entrer, revenir.
Indkomst, c. revenu, m.
Indkrybe, v. n. entrer en rampant; se rétrécir. [ner; se rétrécir.
Indkrympe, v. n. se retirer, se ratati-
Indlade, v. a. laisser entrer, admettre, introduire; - fig i, s'engager, se mêler dans une affaire.
Indladelse, c. entrée, f. engagement, m.
Indlagt, a. marqueté, damasquiné etc.; inclus, incluse.
Indlede, v. a. introduire.
Indledning, c. introduction, f.
Indlemme, v. a. incorporer; insérer.
Indlemmelse, c. incorporation; insertion, f. [mettre.
Indlevere, v. a. livrer, délivrer, re-
Indlevering, c. délivraison, remise, f.
Indliste fig, v. r. se glisser; *se fourrer, s'introduire. [gis.
Indlogere, v. a. loger, assigner un lo-
Indlokke, v. a. attirer, amorcer.
Indlukke, v. a. laisser entrer; enceindre, clorre.
Indlyse, v. n. paraître avec évidence.
Indlysende, a. évident.
Indlæg, n. plaidoyer par écrit, m.
Indlægge, v. a. mettre dans; (giøre indlagt Arbeide) marqueter; damasquiner; incruster d'or; - Forbøn, intercéder pour q.; - fig Ære 2c., remporter de l'honneur ou de la honte.
Indløb, n. embouchure, entrée, f.
Indløbe, v. n. entrer; venir; se retirer, se rétrécir. [ter.
Indløse, v. a. dégager, retirer, rache-
Indløsning, c. dégagement, rachat, m.
Indløsningsret, c. droit de retenue, f.; retrait, m.
Indmad, c. entrailles, pl.; tripaille, fressure, f.; abatis, m. [port.
Indmelde, v. a. rapporter, faire rap-
Indmure, v. a. murer; enfermer dans une muraille. [détaler; empailler.
Indpakke, v. a. empaqueter, emballer;
Indpakning, c. emballage, m.
Indpas, n. préjudice; attentat; obstacle, m.; entrée; faveur, f.; giøre —, empiéter, entreprendre sur les droits d'autrui; mettre obstacle à q.

Indpassere, v. n. passer, entrer.
Indplanke, v. a. clorre, entourer, palissader.
Indplankning, c. cloissonnage, m.
Indplante, v. a. planter, implanter; inculquer.
Indplantet, a. inné, naturel.
Indplantning, c. plantation; implan-
Indpode, v. a. inoculer. [tation, f.
Indpodning, c. inoculation, f.
Indpresse, v. a. presser, serrer.
Indpræge, Indprente, v. a. empreindre; inculquer.
Indputte, v. a. fourrer, mettre dedans.
Indqvartere, v. a. loger les soldats.
Indqvartering, c. logement des gens de guerre, m.; soldats logés chez q.
Indramme, v. a. hier, enfoncer dans
Indre, a. dedans. [la terre, piloter.
Indrente, v. a. rapporter, rendre.
Indretning, c. règlement, arrangement, m.; disposition; organisation, f.; institut, m. [ger, organiser.
Indrette, v. a. disposer, régler, arran-
Indrettet, a. réglé, arrangé, disposé.
Indrullere, v. a. enrôler.
Indrullering, c. enrôlement, m.
Indrykke, v. a. insérer, intercaler; laisser un peu d'espace au commencement d'une ligne. – v. n. entrer.
Indrykning, c. insertion; intercalation; entrée, approche, f. [corder.
Indrømme, v. a. céder, laisser; ac-
Indrømning, c. cession; * permission, f.; aveu, m.; concession, f.
Indsalte, v. a. saler, mettre dans la saumure.
Indsaltning, c. salaison, f.
Indsamle, v. a. recueillir; faire une collecte.
Indsamler, m. collecteur, m.
Indsamling, c. recolte; collecte, f.
Indsanke, v. a. recueillir.
Indsats, c. mise, f.; enjeu, m.; couche; (i Lotteri) mise; hele –, poule, f.
Indsee, v. a. voir, sentir, connaître; pénétrer.
Indseende, n. inspection, intendance, f.; have – med, inspecter.

Indseile, v. n. entrer dans un port.
Indsende, v. a. envoyer, faire tenir.
Indsendelse, c. envoi, m.
Indsidder, m. sous-manant, m.
Indsigelse, c. réclamation; protestation, remontrance, f.; giøre –, protester, réclamer contre.
Indsigt, c. vue, pénétration, f.; lumières, f. pl.
Indskibe, v. a. embarquer.
Indskibning, c. embarquement, m.
Indskiære, v. a. inciser, entailler, faire une incision.
Indskreven, a. enregistré, enrôlé.
Indskrift, c. inscription, f.
Indskrive, v. a. inscrire, enregistrer, porter sur le livre. [gistrement, m.
Indskrivning, c. inscription, f. enre-
Indskrue, v. a. serrer une vis, serrer à vis. [cir.
Indskrumpe, v. n. se retirer, se rétré-
Indskrumpning, c. retirement, rétrécissement, m.
Indskrænke, v. a. borner; * restreindre, réduire, modifier; retrancher; – sig, v. r. se borner, se réduire à; (sine Udgifter &c.) se retrancher, se resserrer.
Indskrænket, a. borné, limité; – Forstand, esprit borné, m.
Indskrænkning, c. retranchement, m.; limitation, restriction, réduction; modification, f. [part, f.
Indskud, n. mise, avance; portion,
Indskudt, a. inséré, intercalaire.
Indskyde, v. a. glisser, fourrer, faire entrer dans, pousser; * inspirer; ruiner à coups de canon; avancer (de l'argent); intercaler. [f.
Indskydelse, c. inspiration, suggestion,
Indskærpe, v. a. recommander fortement, inculquer.
Indslaae, v. a. ficher, cogner (un clou), casser (les vitres), enfoncer, rompre; envelopper, plier qc. dans du papier.
Indsluge, v. a. engloutir, avaler.
Indslutning, c. cernement, m. n. c.; emprisonnade, f.
Indslutningstegn, n. parenthèse, f.

Indslutte, v. a. serrer, enfermer; bloquer, cerner; emprisonner; encloîtrer; mettre en parenthèse.
Indsmelte, v. a. & n. fondre; se fondre.
Indsmeltning, c. fonte, f.
Indsmigre sig, v. r. s'insinuer par flatteries.
Indsmøre, v. a. graisser, huiler.
Indsnige sig, v. r. se glisser, se couler; * s'insinuer, se fourrer, s'introduire.
Indsnit, n. coupure, incision, entaillure; coche, hoche; césure, f.
Indspærre, v. a. enfermer, emprisonner, reclure, encager.
Indspinde, v. a. mêler en filant; – sig, v. r. faire sa coque.
Indsprængt, a. tacheté, marqueté, moucheté.
Indsprøite, v. a. seringuer; injecter.
Indsprøitning, c. injection, f.
Indstifte, v. a. fonder, ériger, établir, instituer, faire une fondation.
Indstiftelse, c. fondation, institution, f.; établissement, m.
Indstige, v. n. monter, escalader.
Indstille, v. a. remettre qc. à la disposition de q.; – sig, v. r. se présenter; comparaître.
Indstoppe, v. a. fourrer; remplir.
Indstændig, a. instant; pressant, empressé; – Bøn, prière pressante; instance, f. – ad. instamment.
Indstænge, v. a. barricader, enfermer.
Indstævne, v. a. ajourner, appeler, citer.
Indstævning, c. ajournement, appel, m.; citation, f.
Indstævnt, c. prévenu.
Indsue, v. a. sucer.
Indsvinde, v. n. diminuer, amoindrir; dessécher; se retirer; s'amaigrir, s'exténuer; se désenfler.
Indsvælge, v. a. avaler, engloutir.
Indsvøbe, v. a. envelopper, entortiller; – sig, s'affubler.
Indsvøbning, c. enveloppement; affublement, m.
Indsye, v. a. coudre dans; étrécir un habit.
Indsylte, v. a. confire (au sucre, au vinaigre etc.); mettre en compôte.
Indsyltning, c. action de confire; confiturerie, f.
Indsæbe, v. a. savonner.
Indsæbning, c. savonnage, m.
Indsætte, v. a. mettre dans; insérer; emprisonner; mettre au jeu, mettre dans la loterie; engager; instituer; établir, installer; investir (un évêque).
Indsættelse, Indsætning, c. mise, f.; engagement, m.; insertion; installation, institution, f.; emprisonnement; établissement, m.; investiture, f.
Indsø, c. lac, m.
Indtage, v. a. prendre (une médecine etc.); emporter, s'emparer, se saisir, se rendre maître (d'une ville); recevoir, percevoir, toucher (de l'argent); faire la recette; occuper, tenir, remplir (une place); * prévenir, gagner, charmer; lade sig – af, se laisser prévenir ou gagner; être prévenu de qc., se passionner pour qc.
Indtagelig, a. prenable.
Indtagelse, c. perception; recette; levée de deniers; conquête, prise, f.
Indtagen, a. pris, frappé, enthousiasmé de qc.; prévenu (d'une passion); prévenu (pour, contre q.).
Indtagende, a. charmant, attrayant, séduisant.
Indtale, v. a. réclamer, vendiquer.
Indtil, prp. jusque; jusqu'à ce que, en attendant que; – videre, provisoirement, par provision, en attendant.
Indtog, n. entrée, f.; holde –, faire son entrée.
Indtryk, n. impression.
Indtrykke, v. a. enfoncer ou rompre en pressant; imprimer, empreindre.
Indtrykning, c. enfoncement, m. empreinte, f.
Indtræde, v. n. entrer (dans); mettre le pied dans; (for een) remplacer q.
Indtrædelse, c. entrée, f. commencement, m.
Indtrædende, a. entrant; (for en anden) remplaçant, en remplacement; suppléant; postiche.
Indtræffe, v. n. arriver; s'accomplir.
Indtrænge, v. n. pénétrer, percer,

entrer par force; s'imbiber; – fig, pénétrer; forcer l'entrée; * s'introduire, s'intriguer. [f.
Indtrængelse, c. irruption; intrusion,
Indtrængende, a. pénétrant; pressant, frappant, énergique.
Indtægt, c. recette, rente, f.; revenu, m. [tarir.
Indtørres, v. n. sécher, se dessécher,
Indtørring, c. dessèchement, tarissement, m.
Indvaaner, m. habitant, m.
Indvarsle, v. a. citer, prévenir.
Indvende, v. a. objecter, opposer (à, mod), exciper (de qc.), protester contre. [intérieurement, en dedans.
Indvendig, a. intérieur, interne. – ad.
Indvendige, n. l'intérieur, le dedans, m.
Indvending, c. objection, exception, [f.
Indverle, v. a. changer.
Indverling, c. change, rechange, m.
Indvie, v. a. bénir, consacrer, dédier; initier. [initiation, f.
Indvielse, c. consécration, dédicace;
Indviet, a. consacré, béni.
Indvikle, v. a. envelopper, entortiller; * engager, impliquer q. (dans).
Indviklet, a. embrouillé, entortillé; compliqué; impliqué.
Indvikling, c. enveloppement, entortillement, embrouillement, m.
Indvillige, v. a. consentir, souscrire (à); agréer, accorder.
Indvirke, v. a. entretisser, brocher, entrelacer pour filer. – v. n. opérer, influer dans qc. [ce, f.
Indvirkning, c. entretissure; * influen-
Indvolde, pl. entrailles, f. pl.; intestins, m. pl.; brouailles, f. pl.
Indvortes, a. intérieur; det –, l'intérieur, le dedans. – ad. en dedans, intérieurement. [trelacer.
Indvæve, v. a. mêler en tissant; * en-
Indvævning, c. entretissure, f.
Indynde sig, v. r. s'insinuer, faire sa cour auprès de q. [ler.
Indæde, v. a. manger, corroder; * ava-
Infanterist, m. fantassin, m.
Information, c. instruction, f.; leçons, f. pl.; enseignement, m
Informere, v. a. donner des leçons.
Ingefær, n. gingembre, m.
Ingen, pr. personne, aucun, nul, point, pas un; – Ting, rien.
Ingenlunde, ad. point du tout.
Ingensinde, Ingengang, ad. jamais, ne jamais. [lieu.
Ingensteds, ad. nulle-part, en aucun
Injurie, c. injure, f.
Inqvirere, v. a. s'informer, s'enquérir, faire des enquêtes.
Inqvisit, m. criminel, délinquant, contre lequel on informe.
Insekt, n. insecte, m.
Insolvent, a. insolvable, en faillite.
Instants, c. T. instance, f.
Instinkt, n. instinct, m.
Institut, n. institut, établissement, m.
Instrument, n. instrument, m.
Instrumentmager, m. faiseur d'instrumens, m.
Instrux, c. instruction, f.
Interesse, c. intérêt, m.
Interessent, m. intéressé, sociétaire, m.
Interessentskab, n. société, f.
Interessere, v. a. intéresser; – sig (for), s'intéresser (à, pour).
Interesseret, a. intéressé.
Intet, pr. nul, rien, ne; – mindre, rien moins; for –, pour rien, gratis. – n. néant, m.
Inventarium, n. inventaire, m.
Irettesætte, v. a. réprimander, reprocher. [proche, m.
Irettesættelse, c. réprimande, f. re-
Irgang, c. labyrinthe, détour, m.
Irisk, c. linot, m. linotte, f.
Irlys, n. feu follet, m.
Irring, c. méprise, f.
Ise, v. a. rompre la glace.
Isenbod, c. boutique de ferronnier, f.
Isenfarve, c. couleur de fer, m. [f.
Isenkram, c. quincaillerie, ferronnerie,
Isenkræmmer, m. quincaillier, m.
Iskienke, v. a. verser, remplir le ver- [re
Iskrue, v. a. serrer une vis.
Islæt, c. trame, croisure, f.
Isop, c. hysope, f.
Isse, c. sommet de la tête, m.
Issepunkt, n. zénith, point vertical, m.

Istandsætte, v. a. racoommoder, réparer; régratter (un mur), rétablir (les chemins); remplir (des dentelles); radouber (un vaisseau).
Istandsættelse, c. réparation, f.; raccommodage, rétablissement, m.; recherche (d'un pavé, d'un toit); renformis (d'un mur); radoub (des vaisseaux), m.
Istedet for, prp. au lieu de, au défaut [de.
Istemme, v. n. entonner, chanter le commencement; mêler sa voix avec celle d'un autre; accompagner; * être d'accord, consentir. [m.
Ister, n. axonge, graisse, f.; sain doux,
Isterbug, c. abdomen; bas ventre, m.
Isterflomme, c. panne, f.
Især, ad. surtout, notamment; particulièrement, en particulier; à part; séparément; spécialement.
Itu, ad. mis en deux, brisé, cassé, rompu; brække —, casser, briser, mettre en pièces; gaae —, se briser, se casser; rive —, déchirer.
Iver, s. Ræver.
Iver, c. zèle, empressement, m.; ardeur, ferveur, f.; emportement, m.
Ivre, v. n. avoir du zèle; s'emporter, entrer en colère; — imod, déclamer, tonner contre; — sig, s'emporter.
Ivresyg, a. jaloux.
Ivresyge, c. jalousie, f.
Ivrig, a. zélé, empressé, ardent, fervent; emporté.
Ivrighed, c. véhémence, passion, colère; ardeur, f.; emportement, m.
Iværksætte, v. a. mettre en oeuvre, effectuer; exécuter.
Iværksættelse, c. exécution, f.
I øvrigt, ad. au reste.

J.

(Consonant.)

Ja, ad. oui; si; (endog) même; — vel, — vist, oui, sans doute; — endog, et même; sige — til, consentir à qc.
Jage, v. a. chasser (efter, au); faire courir; — paa Flugt, mettre en fuite.
— v. n. courir, galoper.
Jagt, c. chasse, vénerie, f.
Jagt, c. yacht, m. (vaisseau).
Jagtbetjent, m. officier de la vénerie, officier de chasse, m.
Jagtflint, c. fusil de chasse, m.
Jagthest, m. cheval de chasse, m.
Jagthund, c. chien de chasse, m.
Jagtjunker, m. gentilhomme de la vénerie, m.
Jagtpidsk, c. fouet de chasseur, m.
Jagtret, c. droit de chasse, m.
Jagtskrig, n. cri de chasse, m.
Jagtslot, n. château de chasse, m.
Jagtspyd, n. épieu, m. vouge, f.
Jagttaske, c. gibecière; carnassière, f.
Jagttid, c. venaison, f.
Jagtvogn, c. phaéton, m.
Jakke, c. jaque; jaquette, f.; corset, m.
Jakobiner, m. Jacobin, m.
Jalaprod, a. jalap, m.
Jalousie, c. persienne, f.; chassis, m.
Jammer, c. calamité, misère, f.; malheur, m.
Jammerdal, c. vallée de larmes, f.; ce monde, la vie d'ici bas.
Jammerfuld, a. calamiteux, déplorable, triste.
Jammerlig, a. calamiteux; misérable, lamentable, pitoyable, à faire pitié, déplorable. [pl.; plainte, f.
Jammerskrig, n. cris lamentables, m.
Jamre, v. n. & — sig, v. n. se plaindre, se lamenter. [la dévole.
Jan (i Spil), dévole, f.; blive —, faire
Januarimaaned, c. Janvier, m.
Jaord, n. consentement, m. promesse, f.
Jaske, **Jaskeri**, v. a.; s. Sjaske &c.
Jasmin, c. jasmin, m.
Jaspis, c. jaspe, m.
Jeg, pr. je, moi.
Jern, n. fer, m. [mine de fer, f.
Jernaare, c. veine de fer, veine d'une
Jernarbeide, n. ouvrage de fer, m.
Jernbaand, n. bande de fer, f.
Jernbeslag, n. ferrure, f.
Jernbiergværk, n. **Jerngrube**, c. mine de fer, f.
Jernblik, n. tôle, f.; fer-blanc, m.

Jernbolt, c. boulon, goujon de fer, m.
Jernbunden, a. garni de fer.
Jernbyrd, c. épreuve du fer chaud, f.
Jernerts, Jernmalm, c. mine de fer, f.
Jernfarve, c. couleur de fer, f.
Jernfiilspaaner, pl. limaille de fer, f.
Jerngitter, n. grille de fer, f.
Jerngryde, c. marmite de fer, f.
Jernhaard, a. dur, fort comme le fer.
Jernhage, Jernkrog, c. crochet de fer.
Jernholdig, a. ferrugineux; martial; (eau) minérale.
Jernhammer, c. marteau de grosse forge, martinet, m.; forge de fer, f.
Jernhandel, c. trafic de fer, m
Jernhandler, m. ferronnier, m.
Jernkram, c. quincaillerie; ferronnerie, f.
Jernlænke, c. chaîne de fer, f.
Jernovn, c. fourneau de fer; fourneau de forge, m.
Jernplade, c. plaque de fer, f.
Jernring, c. anneau de fer, m.
Jernstang, c. verge de fer; barre de fer, f.; levier, m.
Jerntraad, c. fil de fer, m.
Jerntøi, n. ferrure, f. ferremens, m. pl.
Jernurt, c. verveine, f.
Jernvare, c. grosserie, taillanderie; quincaillerie, f.
Jernvitriol, c. vitriol martial, m.
Jernværk, n. ferrure, f. fers, m. pl.
Jerpe, c. francolin, m. (oiseau).
Jertegn, n. prodige, miracle, m.
Jerv, c. goulu, m.
Jesuit, m. Jésuite, m.
Jette, Jætte, m. géant, m.
Jevn, a. uni, égal, plat, plain; * simple.
Jevnaldrende, a. contemporain, de même âge.
Jevndøgn, n. équinoxe, m.
Jevne, v. a. unir, aplanir, égaler; rendre égal, uni; planer; mettre de niveau; jevnes, s'aplanir.
Jevnføre, v. a. comparer, mettre en parallèle, mettre en comparaison.
Jevnhed, c. plaine, f.; niveau, m.; * simplicité, f.
Jevning, c. aplanissement, aplatissement; compagnon, camarade, m.
Jevnlig, a. fréquent, commun. – ad. fréquemment, souvent, plusieurs fois, ordinairement, à l'ordinaire, usuellement.
Jevnlige, c. son semblable, son pareil, son égal.
Jevnmaal, n. proportion; symétrie, f.
Jevnsidig, a. Jevnsides, ad. à côté de, de côté, tout proche, tout joignant; à côté l'un de l'autre, côté à côté.
Jo, ad. oui; – før, – bedre, le plutôt le mieux.
Johannesbrød, n. caroube, carouge, m.
Johannesbrødtræ, n. caroubier, m.
Johanniterorden, c. ordre de St. Jean, ordre de Malte, m.
Johanniterridder, m. chevalier de l'ordre de St. Jean, m.
Jolle, c. jolle, f.; bateau, m.
Jomfrue, f. vierge; pucelle; fille, demoiselle, f.
Jomfruedom, c. virginité, f. pucelage, m.
Jomfruelig, a. de fille, virginal.
Jomfruehonning, c. miel vierge, m.
Jomfruekarl, m. dameret, damoiseau, m.
Jomfrueklosteer, n. couvent de filles, m.
Jomfruevox, n. cire vierge, f.
Jord, c. terre, f.; Jorder, pl. terres, biens de campagne, pl.
Jordagtig, a. terreux.
Jordart, c. terre, f.
Jordbeeg, n. poix de terre, bitume, m.
Jordbelte, n. zone, f.
Jordbeskrivelse, c. géographie, f.
Jordbog, c. livre terrier, cadastre; rôle des taxes, m.
Jordbrand, c. feu souterrain, m.
Jordbrug, c. agriculture, économie rurale, f.
Jordbruger, m. agriculteur, économe, m.
Jordbund, c. sol, terroir, m.
Jordbunke, c. monceau de terre, m.
Jordbær, n. fraise, f.; store –, capron, m.
Jordbærbusk, c. fraisier, m.
Jorddyrker, m. laboureur, m.
Jorddyrkning, c. agriculture, f.
Jorde, v. a. ensévelir, enterrer, inhumer.
Jordefærd, c. enterrement, m; inhu-

mation ; sépulture, f.; funérailles, f. pl.
Jordegods, n. terre, f.; fonds de terre, m. [m.
Jordegodseier, m. terrien, seigneur,
Jordemoder, f. accoucheuse, sage-femme, f. [monde, m.
Jorderige, n. royaume terrestre, ce
Jordfarve, c. couleur de terre, f.
Jordflade, c. rez de chaussée, m.
Jordhals, c. isthme, m.
Jordhøi, c. colline, f. côteau, m.
Jordisk, a. terrestre ; attaché au monde, du monde ; mondain.
Jordklode, c. globe terrestre, m.
Jordkløft, c. fente de terre, f.
Jordkreds, c. le rond de la terre, m.
Jordkul, n. charbon de terre, charbon fossile, m.
Jordlag, n. couche de terre ; lit, m.
Jordloppe, c. puce de terre, mordelle, altise, f.
Jordnød, c. terre-noix, gesse, f.
Jordpære, c. topinambour, m.
Jordrøg, **Jordgalde**, c. fumeterre, f.
Jordskielv, n. tremblement de terre, m.
Jordskyld, c. cens, m.
Jordsmon, n. terrain, terroir, sol, m.
Jordspidse, c. pointe de terre, f.; cap, m.
Jordstrøg, n. zone, f. climat, m.
Jordtunge, c. langue de terre, f.
Jordvold, c. terrasse, levée de terre, f.
Jubel, c. jubilation, f.
Jubelaar, n. jubilé, m.
Jubelbryllup, n. noces jubilaires, f. pl.
Jubelfest, c. jubilé, m.
Jubellærer, m. jubilé, m.
Jubelsang, c. **Jubelraab**, n. jubilation, f.; cri d'alégresse ; hymne jubilaire, m.
Juble, **Jubilere**, v. n. triompher, faire des cris d'alégresse, faire des jubilations, se récrier de joie.
Juleaften, c. veille de noël, f.
Julebuk, m. moine bourru, m.
Julefest, c. fête de noël, f.
Julegave, **Juleforæring**, c. présent, étrennes de noël, f. pl.
Julekage, c. gâteau de noël, m.
Juleleeg, c. divertissement de noël, m.
Julenat, c. vigile de noël, f.
Juliimaaned, c. Juillet, mois de Juillet, m. [m.
Juniimaaned, c. Juin, mois de Juin,
Junker, m. gentilhomme, fils de gentilhomme, m.
Juridisk, a. juridique.
Jurist, m. juriste, jurisconsulte ; homme de robe ; étudiant en droit, m.
Just, ad. justement, précisement ; – **tilpas**, tout à propos. [ner.
Justere, v. a. ajuster, justifier, étalon-
Justeremester, m. ajusteur ; étalonneur, m.
Justering, c. ajustement, m.; justification, f.; étalonnement, m.
Justits, c. justice, f.
Justitiarius, m. justicier, m.
Justitsbetient, m. homme de robe, m.
Justitsraad, m. conseiller de justice, m.
Juul, c. noël, m.; fête de noël ; **i Julen**, à noël, à la noël.
Juveel, c. joyau, bijou, m.; pierre précieuse, f.; **Juveler**, bijoux, m. pl.; pierreries, f. pl. [f.
Juveelhandel, c. joaillerie, bijouterie,
Juveelkasse, c. écrin, baguier, m.
Juvelerekunst, c. joaillerie, f.
Juvelerer, **Juveelhandler**, m. joaillier, bijoutier, m.
Jyde, m. Jutlandais, m.
Jydepotte, c. pot de terre noir, m.
Jydsk, a. Jutlandais, de Jutland.
Jæger, m. chasseur, veneur, m.
Jægerdreng, m. garçon-chasseur, m.
Jægergaard, c. vénerie, f. [pl.
Jægergarn, n. rets, filet, m.; toiles, f.
Jægerhorn, n. cor, ou cornet de chasse, m. [nerie, f.
Jægerhuus, n. maison de chasse, vé-
Jægermester, m. maître de la vénerie, m. [gage de chasseur, m.
Jægersprog, n. terme de chasse ; lan-
Jægertaske, c gibecière, carnassière, f.
Jøde, m. **Jødinde**, f. Juif, m. Juive, f.
Jødedom, n. judaïsme, m.
Jødekirke, **Jødeskole**, c. synagogue, f.
Jødekirsebær, n. coqueret, alkékengi, m.

Jødeland, n. Judée, f.
Jødisk, a. juif, judaïque. – ad. à la juive.
Jøkel, c. glaciers, f. pl.

K.

Kaabe, c. manteau; mantelet; manteau pour femme, m.
Kaad, a. chaud, lubrique, lascif; joyeux à l'excès; folâtre, enjoué.
Kaadhed, c. lubricité, lasciveté, f.; enjouement excessif, m.; vivacité inconsidérée, f.
Kaadmundet, a. causeur, bavard, jaseur, babillard.
Kaal, c. chou, m.
Kaalblad, n. feuille de chou, f.
Kaalhave, c. jardin potager, m.
Kaalhoved, n. pomme de chou, f.
Kaalorm, c. chenille, f.
Kaalrabi, c. chou rave; chou navet, m.
Kaalstok, c. trognon de chou, m.
Kaar, n. état, m.; condition; situation, fortune, f.; i gode ell. slette –, bien ou mal dans ses affaires.
Kaarde, c. épée, f.
Kaardeblade, c. plat d'épée, m.
Kaardefæste, Kaardegreb, n. garde d'épée, f.
Kaardegehæng, n. ceinturon, baudrier, m.
Kaardeklinge, c. lame, f.
Kaardeknap, c. pommeau d'épée, m.
Kaardeqvast, c. dragonne, f.
Kaardespidse, c. pointe d'épée, f.
Kaardestik, Kaardestød, n. coup d'épée, m.
Kaare, v. a. choisir, élire.
Kaas, c. cours, m. route, f.
Kabelgarn, n. ficelle, f.
Kabelgat, n. fosse aux cables, f.
Kabeljau, c. cabillaud, cabliau, m.; morue fraiche, f.
Kabeltoug, n. câble, m.
Kabriolet, c. cabriolet, m.
Kabuds, c. capuchon, m.
Kabys, c. fougon, coqueron, m.
Kaffe, c. café, m.; brændt –, café rôti; malet –, café en poudre; drikke –, prendre du café.
Kaffebord, n. table à café, f.
Kaffebrun, a. de couleur de café.
Kaffebrænder, c. tambour à rôtir le café, m.
Kaffebrat, n. cabaret, m.
Kaffebønner, pl. des grains de café, pl.
Kaffehuus, n. café, m.
Kaffekande, c. cafetière, f.
Kaffemølle, c. moulin à café, m.
Kaffeskienker, m. cafetier, m. -ière, f.; limonadier, m.
Kaffetræ, n. cafier, m.
Kaffetøi, n. service pour le café, m.
Kaftan, c. cafetan, m.
Kag, c. pilori, poteau, m.
Kage, c. gâteau; beignet, m.
Kagebager, m. pâtissier, m.
Kagedei, c. pâte, masse de gâteau, f.
Kagle, v. n. caqueter.
Kaglen, c. caquet, m.
Kagstryge, Kagpidske, v. a. fouetter, donner le fouet à q.
Kagstrygning, c. fouet, m. fustigation, f.
Kahyt, c. cajute, f.
Kakke, v. n. chier.
Kakkelovn, c. fourneau; poêle (de poterie, de fer), m.
Kakkelovnsrør, n. tuyau de fourneau, m.
Kakkelovnsteen, c. carreau (de poêle), m.
Kald, n. appel, m.; vocation, f.; (Embede) bénéfice; * devoir, m.; affaire, fonction; génie (pour), envie (de); T. citation, assignation, f.; føle –, être disposé à.
Kalde, v. a. mander; appeler; envoyer une vocation; faire venir q.; dire; citer, ajourner; blive kaldet, être appelé (à une charge), être nommé; kaldes (hedde), s'appeler; – frem, appeler; – paa een, crier à q.; appeler, faire venir.
Kaldsbrev, n. provision, f.; brévet, m.; bulles, f. pl.
Kaldsforretning, c. fonction de sa charge, f.
Kaldsmand, m. huissier-audiencier, m.
Kaldsret, c. patronage, droit de collation, m.
Kalemank, n. calmande, f.
Kalender, c. almanach, calendrier, m.
Kalesse, c. calèche, f.
Kalfatre, v. a. calfater, calfeutrer.

Kalfatrer, m. calfateur, m.
Kalfatring, c. calfatage, m.
Kaliber, c. calibre, m.
Kaliberstok, c. verge du calibre, f.
Kalk, c. coupe, f. calice, m.
Kalk, c. chaux, f.; mortier, m.; læsket –, chaux éteinte; ulæsket –, chaux vive; brændt –, chaux cuite.
Kalkagtig, a. calcaire. [chaux, f.
Kalkbrud, n. carrière de pierres à
Kalkbrænder, m. chaufournier, m.
Kalkbrænderi, n. chaufour, m.
Kalkbrænding, c. cuite de la chaux, f.
Kalkbøtte, c. **Kalktrug**, n. baquet à mortier, m.; auge, f.
Kalke, v. a. blanchir (un mur), enduire en chaux, mettre en chaux (le froment, la toile etc.).
Kalkgrube, **Kalkkule**, c. bassin à chaux; plain, m.
Kalkjord, c. terre calcaire, f.
Kalkkelle, **Kalkstang**, c. râble, rabot, bouloir, pilon pour battre la chaux, m.
Kalkovn, c. four à chaux, chaufour, m.
Kalkslager, m. batteur de chaux, m.
Kalksteen, c. pierre à chaux, f.
Kalkunsk Hane, m. coq d'Inde, dindon, m.; (Høne) poule d'Inde, dinde, f.
Kalkvand, n. eau calcaire; eau de chaux, f. [let, m.
Kallen (Læg), c. gras de la jambe, mol-
Kallun, n. tripes, f. pl.; tripe, tripail-
Kalluntorv, n. triperie, f. [le, f.
Kalmus, **Kalmusrod**, c. acore, m.
Kaloske, **Galosche**, c. galoche, f.
Kalv, c. veau, veau de lait, m.
Kalvebriesel, c. ris de veau, m.
Kalvefjerding, c. quartier de veau, m.; longe de veau, f.
Kalvehoved, n. tête de veau, f.
Kalvekjød, n. du veau.
Kalvekrøs, **Kalvekryds**, n. fraise de veau, f.; jabot, m.; tripes de veau, f. pl.; fraise, f.
Kalvekølle, c. longe de veau, f.
Kalveskind, n. peau de veau, f.; indbinde i –, rélier en veau.
Kalvesteg, c. du veau rôti.
Kam, c. (til Haar) peigne, m.; (Fugle –) crête, f.; (Nøgle –) panneton, m.;
Kamaske, c. guêtre, f. [(Uld–) carde, f.
Kameel, c. chameau, m. [f.
Kameelblomst, c. (Camille) camomille,
Kameeldriver, m. chamelier, m.
Kameelgarn, n. poil filé de la chèvre d'Angora, m.
Kameelhaar, n. poil de chameau, m.
Kamelot, n. camelot, m.
Kameralist, m. financier, m. [nances, f.
Kameralvidenskab, c. science des fi-
Kameralvæsen, n. finances, f. pl.
Kamerat, m. camarade, compagnon, m.
Kameratskab, n. société; confraternité; chambrée, f.
Kamhjul, n. roue à dents, f.
Kamilleblomster, n. camomille, f.
Kamin, c. cheminée, f.
Kamisol, c. camisole; veste, f.; gilet,
Kammager, m. peignier, m. [m.
Kammer, n. chambre; chambrette, f.
Kammerdug, c. toile de Cambray, f.
Kammerfrue, f. femme de chambre, f
Kammerfrøken, f. fille ou demoiselle d'honneur, f.
Kammerherre, m. chambellan, m.
Kammerherrenøgle, c. clef d'or, f.
Kammerjomfrue, f. fille de chambre, f.
Kammerjunker, m. gentilhomme de la chambre, m.
Kammerjæger, m. chasseur de la chambre; preneur de rats, m.
Kammerlakei, m. laquais de la chambre, garçon de la chambre, m.
Kammerpige, f. fille de chambre, soubrette, f.
Kammerpotte, c. pot de chambre, m.
Kammerraad, m. conseiller de la chambre, m.
Kammersager, pl. finances, f. pl. [m.
Kammertjener, m. valet de chambre,
Kamp, c. combat, m.; lutte; joûte. f.
Kampesteen, c. roche, pierre des champs; pierre composée, f.
Kampplads, c. lieu du combat, champ de bataille, m.; arène, lice, barrière, f
Kanal, c. canal, conduit d'eau, m.
Kanapee, c. canapé, sofa, m.
Kanaster c. canastre, m.

Kande, c. pot; broc, m.
Kandestøber, m. potier d'étain, m.; * (mauvais) politique, m.
Kandeviis, ad. à pots, par pots.
Kane, c. traineau, m.; kiøre i —, aller en traineau.
Kaneel, **Kaneelbark**, c. cannelle, f.
Kaneelfarve, c. couleur de cannelle, f.
Kaneelfarvet, a. de couleur de cannelle; cannellé.
Kaneeltræ, n. cannellier, m.
Kanefart, c. course en traineau, f.
Kanin, c. lapin, m. lapine, f.
Kaningaard, **Kaninholm**, c. garenne, f.
Kaningang, c. clapier, m.
Kaninhule, c. terrier de lapin, halot, m.
Kannik, c. chanoine, m.
Kanon, c. canon, m.; stille en —, braquer, pointer un canon.
Kanonbaad, c. chaloupe canonnière, f.
Kanonere, v. a. canonner, battre à coups de canon; mitrailler.
Kanonerer, m. canonnier, m.
Kanonering, c. canonnade, f.
Kanonkile, c. chevet de canon, m.
Kanonkrudt, n. poudre de canon, f.
Kanonkugle, c. boulet de canon, m.
Kanonladning, c charge de canon, f.
Kanonlag, n. bordée de canons, f.
Kanonport, c. sabord, m.
Kanonprop, c. T. étoupin, m.
Kanonskud, n. coup de canon, m.
Kanonstøber, m. fondeur de canon, m.
Kanonstøberi, **Kanonværk**, n. fonderie de canon, f.
Kanonvisker, c. écouvillon, m.
Kanskee, ad. peut-être.
Kant, c. bord, m.; marge; côté; carne; arête; (Egn) région, contrée, f.
Kante, v. a. border, garnir au bord; mettre sur la carne, lever; renverser.
Kantet, a. bordé, angulaire.
Kantre, **Kæntre**, v. n. se renverser, sombrer, être renversé.
Kap, n. cap, promontoire, m.
Kaper, m. armateur; capre, captureur, m.
Kaperbrev, n. lettre de marque, f.
Kaperi, n. course, f.; drive —, aller en course, faire la course.
Kapers, c. câpre, f.
Kaperskib, n. armateur, capre, m.
Kapitain, m. capitaine, m.
Kapital, c. capital, principal, fonds, m.; (paa Piller &c.) chapiteau, m.
Kapitalist, m. capitaliste, rentier, m.
Kapning, c. coupe, f.
Kappe, c. cape, f.; bonnet; capuchon, m.; calotte, f.; chaperon; pâton, m.
Kappe, v. a. couper; trancher; étêter, écimer; couper (le mât, le cable).
Kappebaand, n. bride, f. ruban, m.
Kappedue, c. pigeon à capuchon, m.
Kappelyst, c. émulation, rivalité, concurrence, f.
Kappelæder, n. quartier d'un soulier, m.
Kappen, c. émulation, concurrence, rivalité, f.
Kappes, v. n. s'efforcer à l'envi, rivaliser de qc.
Kapre, v. a. prendre (en faisant la course); kapret, pris sur l'ennemi.
Kaps, om **Kaps**, **Kappeviis**, ad. à l'envi, à qui mieux mieux.
Kapsel, c. capsule; boîte, f.
Kapsun, c. caveçon, m.
Kapucinermunk, m. capucin, m.
Kapun, m. chapon, m.
Kapune, v. a. chaponner; châtrer, émasculer.
Kaput, a. fa. capot, ruiné.
Kar, n. vaisseau, vase, m.; cuve, cuvette, f.; cuvier, m.
Karabin, c. carabine, f.
Karabiner, m. carabinier, m.
Karaffe, **Karaffel**, c. carafe, f.; vinaigrier, m.
Karat, c. (Vægt) T. carat, m.
Karavane, c. caravane, f.
Karbaand, n. cercle, cerceau, m.
Karbonade, c. charbonnée, carbonnade, côtelette grillée, f.
Kardemome, c. cardamome, m.
Karduus, c. cartouche, f. (m.).
Karduuspapiir, n. carton, m.
Karduustobak, c. tabac en paquets; tabac coupé, m.
Kardæske, c. brosse pour les chevaux, f.
Karet, **Kareet**, c. carrosse, m.
Karetbom, c. flèche de carrosse, f.
Karetbuk, c. appui, siége du cocher, m.

Karetdør, c. portière de carrosse, f.
Karetfading, c. corps de carrosse, m.
Karethest, c. cheval de carrosse, carrossier, m.
Karetmager, m. carrossier, m.
Karetqvast, c. main de carrosse, f.
Karetrem, c. soupente, f.
Karetvindue, n. glace, vitre de carrosse, f.
Karklud, c. lavette, f. torchon, m.
Karl, m. homme, garçon; valet, domestique, m.
Karlsvogn, c. hélice, ourse, f.
Karm, c. chassis, m.; voiture, carrosse, f.
Karnap, n. balcon, pavillon, m.; avance, saillie; pièce saillante, avancée, f.
Karneol, c. cornaline, f.
Karnisse, v. a. tourmenter; battre à coups de poing.
Karnis, c. T. corniche, f.
Karnishøvl, c. T. bouvet, m.
Karpe, c. carpe, f.
Karpedam, c. étang aux carpes, m.
Karre, c. charrette; brouette, f.; tombereau; haquet; coffre, train de presse, m.
Karrefuld, c. charretée, f.
Karrehest, c. cheval de charrette, m.
Karrekudsk, Karredriver, m. charretier, m.
Karrig, a. chiche, mesquin.
Karrighed, c. lésine, chicheté, f.
Karse, c. cresson, m.
Karsk, a. sain, bien portant.
Karskhed, c. santé, f.
Karte, Karde, c. carde, f.
Karte, Karde, v. a. carder.
Kartemager, m. cardier, m.
Kartetidsel, c. chardon à carder, m.
Karthæusermunk, m. chartreux, m.
Karthæusernonne, f. chartreuse, f.
Kartoffel, c. pomme de terre, patate, f.
Kartove, c. gros canon, m.
Kartætske, c. cartouche, charge de mitraille, f.
Karuds, Karudse, c. carassin, carassin, m.; carpe large, f.
Karvand, n. lavure, rinçure, f.
Karve, v. a. tailler, hacher, couper (du tabac).
Karvestok, c. taille, f.

Kaserne, c. caserne, f.
Kasket, c. casque, m.
Kasse, c. caisse, f.; coffre fort, m.
Kassebeholdning, c. restant en caisse; revenant bon, m.
Kassebillet, c. billet de caisse (sur une caisse); assignation, f.
Kassekin, c. casaquin, casquin, m.
Kassemangel, c. vademanque; déficit de la caisse, m.
Kassere, v. a. casser, congédier.
Kasserer, Kassemester, m. caissier, trésorier, m.
Kassering, c. cassation, réforme, f.
Kasserolle, c. casserole, f.
Kassia, c. casse, f.
Kassiatræ, n. cassier, m.
Kast, n. jet; coup; jet (d'une pierre); coup (de dés), m.; i — med een, aux prises, aux mains.
Kastanie, c. châtaigne, f. marron, m.
Kastaniebrun, a. châtain.
Kastanieskov, c. châtaigneraie, f.
Kastanietræ, n. châtaignier, marronnier, m.
Kaste, v. a. jeter, lancer; mettre bas (ses habits); vanner (du blé); coudre, rentraire, surjeter; — Lod, tirer au sort; — af sig, * rapporter, valoir beaucoup, être d'un grand rapport; — efter, remplir; — sig hen, * s'avilir, se prostituer, s'abaisser à des choses indignes; — om, renverser, tourner une feuille; — op, jeter en haut; chercher un passage dans un livre, feuilleter; — paa, jeter sur, dessus; mettre; — sig, v. r. se jeter, se coffiner, se déjeter, se cambrer.
Kastegarn, n. épervier, m.
Kastel, n. château, m. citadelle, f.
Kastepiil, c. dard, m.
Kasterem, c. lanière, longe, f
Kasteskive, c. palet; disque, m.
Kasteskovl, c. pelle à vanner, f.
Kastespyd, n. javelot, m.
Kastesøm, c. surjet, m.
Kastevind, c. coup de vent, m.; bourrasque, f.
Kastrat, m. castrat, m.
Kastrere, v. a. châtrer, émasculer.

Kat, c. chat, m.; chatte, f.; T. cavalier, m.; gibecière; dague à neuf noeuds, f.
Katalog, n. catalogue, m.
Katheder, n. chaire, f.
Katheder, c. T. cathéter, m.
Kathedralkirke, c. cathédrale, f. dôme, m.
Katholik, m. & f. catholique, m. & f.
Katholsk, a. catholique.
Katost, c. mauve; dobbelt —, althée, f.
Kattehul, n. chatière, f.
Kattekilling, c. chaton, m.
Katteklo, c. griffe, f.
Katteskarn, n. crotte de chat, f.
Katteskind, n. peau de chat, f.
Kattun, n. toile de coton; toile peinte; indienne, f.
Kattunfabrik, c. fabrique de toile de coton, f.
Kattuntrykker, m. imprimeur de toiles de coton ou d'indiennes, m.
Kaution, c. caution, garantie, f.; cautionnement, m.
Kautionist, m. caution, f. garant, m.
Kavaleer, m. cavalier, gentilhomme, m.
Kave, v. n. glapir.
Kavring, Kauring, c. biscuit dur, m.
Kegle, c. quille; cône, f.; spille —, jouer aux quilles; sætte — op, dresser des quilles.
Keglebane, c. quillier, m.
Keglebossel, c. boule aux quilles, à quillier, f.
Kegledannet, a. conique.
Keglereiser, Keglesætter, m. celui qui dresse les quilles, m.
Keglesnit, n. section conique. f.
Keglespil, n. jeu de quilles, m.
Keiser, m. empereur, m.
Keiserdømme, n. empire, m.
Keiserinde, f. impératrice, f.
Keiserkrone, c. couronne impériale, f.
Keiserlig, a. impérial.
Keisersnit, n. opération césarienne, f.
Keite, Keithaand, c. main gauche, f.
Keitet, Keithaandet, a. gauche.
Ketser, c. nasse, ruche; raquette, f.
Kid, n. chevreau, biquet, m.
Kiet, a. dégoûté, las, ennuyé d'une chose; være — af, se lasser, se dégoûter, s'ennuyer de qc.
Kiedel, c. chaudron, m. chaudière, f.
Kiedelflikker, m. drouineur, m.
Kiedelkrog, Kiedelhage, c. crémaillon, m. crémaillère, f.
Kiedes (ved), v. n. s'ennuyer, se dégoûter de qc.
Kiedsom, Kiedsommelig, a. ennuyeux, ennuyant.
Kiedsommelighed, c. ennui, déplaisir, m.
Kiek, Kiæk, a. hardi; osé, audacieux; brave, résolu.
Kiekhed, c. hardiesse, résolution; audace, f.
Kielder, c. cave, f.; caveau; étage souterrain, m.
Kielderfolk, pl. locataires de l'étage souterrain, m. pl.
Kielderhals, c. échappée; thimélée, f.; garou, m.; lauréole, f.
Kielderhul, n. soupirail, m.
Kielderlem, c. trappe, f. volet, m.
Kieldermester, m. sommelier, cellerier, maître de la cave, m.
Kieldersvend, m. garçon de cave, m.
Kieldervindue, n. abat-jour, m.
Kiele, Kiæle, v. n. amignarder, amignoter, caresser, faire le tendre.
Kieledægge, c. mignon, m. mignonne, f.
Kielen, Kiælen, a. mignard, douillet, tendre; gâté.
Kielenhed, Kielenskab, c. tendresse, mignardise, f.
Kieltring, m. coquin, maraud, m.
Kieltringpak, n. coquinaille, racaille, f.
Kiende, n. signe, m. marque, f.
Kiende, v. a. connaître, reconnaître; kiendes, être sensible, être marqué, paraître; kiendes ved, ou kiende sig ved, reconnaître, avouer.
Kiendelig, a. connaissable, reconnaissable; sensible, marqué; distinct.
Kiendelse, c. décision, sentence, f.
Kiendemærke, Kiendetegn, n. marque, f.; signe; caractère; attribut, m
Kiender, m. connaisseur, m.
Kiendsgierning, c. fait, m.
Kiendskab, n.; s. Bekiendtskab.
Kiep, c. bâton, m.; canne; baguette, f.
Kiephest, c. dada; * cheval de bataille; jouet, m.
Kiephøi, a. insolent, fier.
Kier, Kiær, a. cher; aimé; agréable;

have -, aimer, chérir q.; det er mig kiert, j'en suis bien aise.
Kiereste, m. & f. amant, galant; époux, m.; amante; maîtresse, inclination; épouse, f.
Kierkommen, a. bienvenu.
Kierlig, a. gracieux; doux; charitable.
Kierlighed, c. amour, m.; inclination; affection; passion; charité, f.
Kierlighedsbrev, n. lettre amoureuse, f.; billet doux, m. [d'amour, f.
Kierlighedserklæring, c. déclaration
Kierlighedshandel, c. galanterie, amourette, f.
Kierlighedshistorie, c. histoire amoureuse, nouvelle galante, f.
Kierlighedspant, n. gage d'amour, m.
Kierling, Kiærling, f. vieille, f.; * poltron, couard, m.
Kierlingagtig, a. efféminé, lâche, mou.
Kierlingesladder, Kierlingesnak, n. caquet de femme; conte de bonne femme, m.
Kierne, c. pepin (d'une pomme, poire, etc.); noyau (d'une cerise, pêche etc.); amande (dans le noyau, d'une noisette etc.); cerneau (d'une noix); graine (d'un melon); coeur (d'un arbre); * élite, fleur, f.
Kierne, c. baratte, f.
Kierne, v. a. battre le beurre, baratter.
Kiernebider, c. gros-bec, bréant, m.
Kiernefrugt, c. fruits à pepins, m. pl.
Kiernefuld, a. plein de pepins; * fort, énergique. [m.
Kiernehuus, n. coeur de fruits, trognon,
Kiernemelk, c. babeurre, m.
Kiernestang, Kiernestav, c. ribot, m.
Kiertegn, n. caresse, f.
Kierv, Kiærv, c. gerbe, f.; binde i -, gerber, lier en gerbes.
Kievler, m. querelleur, m. -euse, f.
Kievleri, n. querelle, noise, gronderie, f.
Kievle (Kiævle), Kievles, v. n. se quereller, disputer de qc.
Kige, v. n. fa. regarder, voir, lorgner.
Kighoste, c. coqueluche; quinte, f.
Kighul, n. vue dérobée, f.
Kiis, c. gravier, m. pyrite, f.

Kikkert, c. télescope, tube, m.
Kilde, c. source, fontaine; * origine, f.; commencement, m.
Kilden, a. chatouilleux.
Kildevand, n. eau de source, eau vive.
Kildevæld, n. source, f. [f.
Kildre, v. n. chatouiller; * flatter.
Kildren, c. chatouillement, m.
Kildrende, a. chatouillant; * flattant, agréable. [m.
Kile, c. coin; ébuard; mas; chanteau,
Kile, v. a. cogner; affermir avec un coin; - paa, fa. y aller, attaquer, travailler etc. de grand courage.
Kiledannet, a. en forme de coin; cu-
Killing, c. chaton, m. [néiforme.
Kilte op, v. a. trousser, retrousser.
Kiltebaand, n. ceinture, f.
Kime, v. n. tinter, carillonner.
Kimen, c. tintement, m.
Kiming, Kimming, c. T. horizon, m
Kind, c. joue, f.
Kindbeen, n. mâchoire, f.
Kindhest, c. soufflet, m.
Kindkiæde, c. gourmette, f.
Kindtand, c. dent molaire, dent mâchelière, f. [m.; jupe, f.
Kiole, c. robe, f.; habit; justaucorps,
Kiolesflig, c. pan d'une robe, m.
Kiolekrave, c. collet de robe, m.
Kippe, c. bordel, cabaret borgne, m.
Kipre, v. a. croiser; kipret Tøi, étoffe croisée, f.; basin, m.
Kirke, c. église, f.
Kirkeaar, n. an ecclésiastique, m.
Kirkeagende, c. liturgie, f. rituel, m.
Kirkeband, n. excommunication, f.
Kirkeblok, c. tronc de l'église, m.
Kirkebog, c. registre de la paroisse, m.
Kirkeby, c. village qui a une église, m.
Kirkebøn, c. prière publique, f.
Kirkedør, c. porte d'église, f.
Kirkeforstander, m. administrateur des biens d'une église, m.
Kirkefædre, pl. les saints pères, m. pl.
Kirkegaard, c. cimetière, m.
Kirkegods, n. biens ecclésiastiques ou de l'église, m. pl. [f.
Kirkehistorie, c. histoire ecclésiastique.

Kirkelig, a. ecclésiastique, de l'église.
Kirkelærer, m. docteur de l'église, m.
Kirkemusik, c. musique d'église, f.
Kirkemøde, n. **Kirkeforsamling**, c. concile, synode, m.
Kirkepatron, m. patron d'une église, m.
Kirkesager, pl. affaires ecclésiastiques, f. pl.
Kirkesang, c. chant de l'église; plein chant, m.
Kirkesanger, m. chantre d'une église, m.
Kirkeskik, c. rit, m.; cérémonies de l'église, f. pl.
Kirkesogn, n. paroisse, f.
Kirkestat, c. état ecclésiastique; patrimoine de St. Pierre, m.
Kirkestol, c. place, loge, f.; parquet; siége assigné dans l'église, m.
Kirketaarn, n. clocher, m.
Kirketiener, m. ministre de l'église, m.
Kirketieneste, c. service divin, m.
Kirketugt, c. discipline ecclésiastique, f.
Kirkevielse, **Kirkefest**, c. anniversaire de la dédicace d'une église, m.; fête de l'église; fête du village, f.
Kirkevindue, n. vitre d'une église; vitraux, m. pl.
Kirkeværge, m. ancien (de l'église), curateur ou économe d'une église, m.
Kirsebær, n. cerise, f.
Kirsebærbrændeviin, c. ratafia de cerises, m.; eau clairette, f.
Kirsebærhave, c. cerisaie, f.
Kirsebærsaft, c. jus de cerises, m.
Kirsebærsteen, c. noyau de cerise, m.
Kirsebærtræ, n. cerisier; griottier, m.
Kirsebærviin, c. vin de cerises, m.
Kirtel, **Kiertel**, c. glande, glandule, f.
Kiste, c. caisse, f.; coffre; bahut, m.; huche, f.
Kistekiole, c. habit de fête, m.
Kistelaag, n. couvercle de coffre, couvercle de bahut, m.
Kit, n. ciment; lut, mastic, m.
Kitte, v. a. cimenter, mastiquer.
Kittel, c. souquenille; jaque, blouse, f.
Kiv, c. querelle, dispute, contention, f.
Kivagtig, a. contentieux, querelleux.
Kives, v. n. se quereller, disputer.
Kiæbe, **Kiæve**, c. mâchoire, f.
Kiæbebeen, n. machoire; mandibule, f.
Kiæbetand, c. dent machelière, f.
Kiæde, c. chaîne, f.; (**Rendegarn**) fil de la chaîne, m.
Kiædesting, n. point de chaînette, m.
Kiæft, c. mâchoire, f.; fa. bouche, gueule, f.
Kiær, n. marais, m.
Kiætter, m. hérétique, m.
Kiætteri, n. hérésie, f.
Kiættersk, a. hérétique.
Kiævle, c. souche, f. tronc, m.
Kiøb, n. achat, marché, m.; **godt** —, à bon marché, à bon prix.
Kiøbe, v. a. acheter; — **i Spil**, prendre (après avoir écarté).
Kiøbebrev, n. lettre d'achat, f.; contrat de vente; titre de possession, m.
Kiøbelyst, c. désir d'acheter, m.
Kiøbelysten, a. qui a envie d'acheter.
Kiøber, m. acheteur, m.
Kiøbeskilling, c. prix de la chose achetée, m.; arrhes, f. pl.
Kiøbmand, m. marchand, négociant, commerçant, m.
Kiøbmands, a. marchand, mercantile; commercial.
Kiøbmandsgods, n. **Kiøbmandsvare**, c. marchandise, f.
Kiøbmandskab, n. commerce, négoce, trafic, m.
Kiøbmandskarl, m. garçon ou commis de marchand, m.
Kiøbmandsskib, n. vaisseau marchand, m.
Kiøbmandsstiil, c. style commercial, style de marchand, m.
Kiøbslaae, v. n. passer un marché, s'arranger; commercer, trafiquer, négocier.
Kiøbstad, c. ville marchande, f.
Kiøbstedfolk, pl. gens de la ville, m. pl.
Kiød, n. viande; chair; charnure.
Kiødbod, c. boucherie, f. étau, m.
Kiødbolle, c. boulette, f.
Kiøddag, c. jour gras, m.
Kiøddele, pl. charnure, f.
Kiødelig, a. charnel; de père et de mère, utérin; germain.
Kiødfarve, c. couleur de chair; incarnadin, m.; carnation, f.
Kiødfarvet, a. de couleur de chair; incarnat; incarnadin

Kiødfuld, a. charnu; charneux; potelé. [f.
Kiødgaffel, c. fourchette de cuisine,
Kiødgevæxt, c. sarcome, polype, m.; excroissance charnue, f.
Kiødgryde, c. marmite, f. [m.
Kiødhoved, n. * imbécile, niais, buter,
Kiødkammer, n. charnier, m.
Kiødklump, c. masse de chair, f.
Kiødmad, **Kiødspise**, c. viande, f.
Kiødpølse, c. andouille, andouillette, f.
Kiødpostei, c. pâté à la viande, m.; rissole, f. [de la chair, m.
Kiødslyst, c. concupiscence, f.; plaisir
Kiødsuppe, c. potage gras, m.; soupe grasse, f.; potage à la viande; bouillon, m.
Kiødtaxt, c. taxe de la viande, f.
Kiødtid, c. charnage, jour gras, m.
Kiødædende, a. carnassier, carnivore.
Kiøkken, n. cuisine, f. [ger, m.
Kiøkkenhave, c. potager, jardin pota-
Kiøkkenmester, c. chef de cuisine; écuyer de bouche, m.
Kiøkkensalt, n. sel commun, m.
Kiøkkenseddel, c. billet de cuisine; menu, menu d'un repas, m.; carte, f.
Kiøkkentøi, n. ustensile, batterie de cuisine, f. [herbes potagères, f. pl.
Kiøkkenurter, pl. légumes, m. pl.;
Kiøl, c. quille, f.
Kiølbannet, a. caréné.
Kiølhale, v. a. caréner, mettre en carène, donner carène (à un vaisseau); donner la cale à q.
Kiølhaling, c. carénage, m.; cale, f.
Kiølle, c. four à sécher le malt, m.
Kiølsviin, n. T. carlingue, f.
Kiølvand, n. sillage, ouaiche, m.
Kiøn, a. beau, bel; joli.
Kiøn, n. sexe (masculin, féminin), m.
Kiønsdele, pl. parties génitales, f. pl.
Kiønsdrift, c. désir de se multiplier, instinct sexuel, m.
Kiøre, v. a. mener une voiture; charrier qc.; – til (Heste), dresser des chevaux à tirer une voiture. – v. n. aller en voiture.
Kiørende, a. en voiture etc.; – Post, diligence, f.; chariot de poste, m.
Kiørehest, c. cheval d'attelage, cheval de trait, m. [m.
Kiørelon, c. port, transport, roulage,
Kiøretøi, n. voiture, f.; équipage, m.
Kiørsel, c. charroi, roulage; portage, m.; voiture, f. [brouillard, m.
Kladde, **Kladdebog**, c. brouillon,
Kladderi, n. bagatelle, vétille, f.
Kladsk, n. claque, tape, f.
Kladske, v. n. claquer; faire claquer un fouet; battre des mains, applaudir.
Kladsken, c. claquement, m.
Klage, c. plainte, lamentation; doléance; action, complainte, f.
Klage, v. a. & n. se plaindre, se lamenter; faire des plaintes; former une demande, intenter action; porter ses plaintes en justice; – paa, trouver à dire, redire (à, dans); critiquer.
Klagedigt, n. **Klagesang**, c. élégie, f.
Klagelyd, c. ton plaintif ou dolent, m.
Klagemaal, n. plainte; accusation, f.
Klagende, a. plaignant, qui se plaint.
Klagepost, c. chef d'accusation, m.
Klager, m. -inde, f. plaignant, demandeur, complaignant; accusateur, m.
Klageskrig, n. lamentation, f.; cris lamentables, m. pl. [ciaire, f.
Klageskrift, n. plainte, demande judi-
Klak, c. tache, f. pâté, m.
Klakke, v. n. tacher, faire de taches; barbouiller.
Klakpapir, n. papier brouillard, gris, m.
Klam, a. un peu humide.
Klamhed, c. humidité légère, f.
Klammer, c. **Klammeri**, n. querelle, f.; tapage; chamaillis, m. fa.
Klammer, c. crampon, fichoir; crochet, m.
Klampe, c. clamp, taquet; talon de bois, m.; jumelles, f. pl.
Klamres, v. n. se quereller, criailler, se chamailler. [tentissement, m.
Klang, c. son, ton; résonnement, re-
Klap, c. clapet, m.; soupape; languette (d'une flûte etc.); cuivrette (d'un basson etc.); trappe (d'un colombier), f.; volet; abattant (d'une

table); pont (d'un pantalon); applaudissement, battement, claquement de mains, m.; tape, f.
Klapjagt, c. chasse au rabat; battue, f.
Klappe, v. a. & n. cajoler; caresser q.; frapper; claquer; battre des mains, applaudir.
Klapper, m. batteur; claqueur, m.
Klapperslange, c. serpent à sonnette, m.
Klappre, v. n. faire du bruit, cliqueter; claquer des dents.
Klappren, c. cliquetis; claquement des dents, m.
Klar, a. clair; serein; limpide; manifeste, évident; fa. prêt.
Klare, v. a. clarifier, mettre au clair; klares, s'éclaircir, devenir clair.
Klarere, v. a. régler, solder un compte; payer une dette; déclarer, acquitter les droits; expédier.
Klarering, c. acquittement; acquit, m.
Klarhed, c. clarté, pureté, sérénité, limpidité; gracilité (de la voix), f.
Klarinet, c. clairon, m.
Klaring, c. clarification; défécation, f.
Klarlig, Klarligen, ad. clairement, évidemment, manifestement.
Klarseende, Klarsynet, a. clair-voyant.
Klase, c. grappe, grappe de raisin, f.
Klat, c. éclaboussure, f.; un petit peu, un tantin.
Klatgield, c. dettes criardes, f. pl.
Klatte, v. a. – bort, dissiper, gaspiller son argent, dépenser inutilement.
Klatviis, ad. par pièces, par morceaux.
Klavis, c. touche, f.
Klavre, v. n. grimper, gravir.
Kleinmodig, a. découragé, abattu.
Kleinsmed, m. taillandier, lormier, serrurier, m.
Klem, c. fa. force, énergie, emphase, f.
Klem, paa –, (porte) entr'ouverte.
Klemme, c. serre, virole, f.; sergent, m.; i –, embarrassé; à la gêne, serré.
Klemme, v. a. serrer, presser.
Klemmen, Klemmelse, c. serrement de coeur, m.
Klemte, v. n. sonner le tocsin.
Klenodie, n. joyau, bijou, m.
Klepper, Kleppert, c. bidet, gênet, m.
Klerk, m. personne ecclésiastique; clerc, m.
Klever, Klæver, c. trèfle, m.; – Hem, Sex ꝛc., cinq etc. de trèfle.
Kleverblad, n. feuille de trèfle; * triumvirat, trio.
Klid, n. son, m.
Klidbrød, n. pain de recoupe, m.
Klidmeel, n. recoupette, f. recoupes, f. pl.
Klik, c. fa. tache, f. blâme, m.
Klikke, slaae Klik, v. n. manquer, faire faux feu.
Klimpre, v. a. faire sonner, faire un cliquetis; tinter; toucher un peu le clavecin.
Kline, v. a. coller, attacher; boucher (avec de la pâte, de la cire etc.); (med Leer ꝛc.) bousiller, torcher, murer avec du torchis.
Klineleer, n. bauge, f. torchis, m.
Klining, c. bousillage, m
Klinge, c lame; * épée, f.; gaae een paa Klingen, serrer q. de près, attaquer, charger vivement, presser q.
Klinge, v. n. sonner, tinter.
Klingende, a. sonnant, résonnant; – Spil, tambour battant; – Mynt, argent comptant, m.
Klingre, v. n. faire un cliquetis, cliqueter, frémir, tinter.
Klinke, c. loquet, m.
Klinke, v. a. river. – v. n. (med Glas), choquer, trinquer.
Klinken, c. action de river; choc, tintement (des verres).
Klinkhammer, c. marteau à river, m.
Klinknagle, Klinksom, c. rivet, clou à river, m.
Klint, c. roc, rocher, m.; roche, f.
Klinte, c. nielle, f.
Klipfisk, c. merluche, f.
Klipning, c. coupe; tonte; tonsure; tonture, f.
Klippe, v. a. couper; tondre.
Klippe, c. roche, f.; rocher, écueil, m.
Klipperift, Klippevæg, c. fente de rocher, f.
Klirre, v. n. rendre un son aigu, faire un cliquetis.
Klisteer, Klysteer, n. clystère, lavement, remède, m.

Klisteersprøite, c. seringue à lavement, f. [rine, f.
Klister, n. colle d'amidon ou de fa-
Klistre, v. a. coller.
Klo, c. griffe, serre, f.; ongle, m.
Klode, c. boule; balle; sphère, f.; globe, m. [lourdaud, m.
Klods, c. bloc, billot, m.; * bûche, f.;
Klodset, a. lourd, grossier, impoli.
Klog, a. prudent, sage, sensé, avisé, politique, fin, rusé; ikke blive - paa, n'y voir clair (dans une affaire).
Klogeligen, ad. prudemment, sagement, politiquement.
Klogskab, c. prudence, sagesse; finesse; politique, f.
Klokke, c. cloche; heure, horloge; campane; clochette, sonnette, f.
Klokke, c. jupe de dessous, f.; jupon, cotillon, m. [panelle, f.
Klokkeblomst, c. campanule, cam-
Klokkefaar, n. mouton porte-clochette, clocheman, m.
Klokkeknevel, c. battant, m.
Klokkemalm, c. bronze, airain, m.
Klokker, m. sonneur, marguillier; sacristain, m.
Klokkeslag, Klokkeslæt, n. son de la cloche, m.; heure sonnante, f.
Klokkespil, n. carillon, m.
Klokkestol, Klokkestabel, c. beffroi, mouton, support, m.
Klokkestræng, c. corde des cloches, f.
Klokkestøber, m. fondeur de cloches, m. [m.
Klokketaarn, n. clocher, campanile,
Kloster, n. cloître, couvent, monastère, m. [vers, religieux, m.
Klosterbroder, m. frère lai, frère con-
Klosterfrue, -jomfrue, -søster, f. religieuse, soeur, f.
Klosterlig, a. claustral, monastique; conventuel, religieux.
Klosterløfte, n. voeu, m. [m.
Klostermuur, c. enclos d'un couvent,
Klostertugt, c. discipline monacale, f.
Klub, c. club, c.
Klubgiæst, m. clubiste, m. [fon, m.
Klud, c. lambeau, m.; guenille, f.; chif-
Kludehandel, c. friperie, f.
Kludekræmmer, m. chiffonnier, m.
Kluderi, n. besogne mal faite, f.
Kludre, v. a. bousiller, faire de mauvaise besogne. [veuse, f.
Klukhøne, f. poule qui glousse; cou-
Klukke, v. n. glousser.
Klukken, c. gloussement, m.
Klump, c. masse, f.; monceau, tas, m.; motte de terre, f.; grumeau, m.
Klumpes, v. n. & Klumpe sig, v. r. se grumeler, se mettre en grumeaux.
Klumpet, a. grumeleux.
Klumpfod, c. pied-bot, m. [pl.
Klydsbuller, pl. écobans, écubiers, m.
Klynge, c. monceau, m.; foule, troupe, f.
Klynge sig, v. r. se grouper, s'attrouper, s'assembler; (ved, til) se coller à (sur, contre), s'accrocher à qc.
Klyngeviis, ad. en foule; par troupes.
Klynke, v. n. gémir, soupir, se lamen- [ter.
Klyve, v. n. grimper.
Klyver, c. civadière, f.
Klæbe, v. n. tenir à qc., s'attacher, s'engluer; s'y prendre. - v. a. coller; attacher. [queux, glutineux.
Klæbende, Klæbrig, a. gluant, vis-
Klæbrighed, c. tenacité, glutinosité, f.
Klæde, n. drap; linge; blanchet; mouchoir; torchon, m.; Klæder, habit, habillement, m.; mise; literie, f.; habits, m. pl.
Klæde, v. a. habiller, vêtir; envelopper (un mort); - godt, aller bien, seoir, coiffer bien; - sig, v. r. s'habiller, mettre ses habits; - sig om, changer d'habits.
Klædebod, c. boutique de drapier, f.
Klædebon, n. habit, vêtement, m.
Klædebørste, c. vergettes, f. pl.; brosse, epoussette, f. [mode, façon, f.
Klædedragt, c. vêtement, m.; mise;
Klædefabrik, c. fabrique de draps, f.
Klædehandel, c. commerce, trafic de draps, m. [chand drapier, m.
Klædehandler, -kræmmer, m. mar-
Klædekammer, n. garde-robe, f.
Klædeliste, c. lisière, f.

Klædemøl, c. teigne, f.
Klædepragt, c. luxe des habits, f.
Klæderamme, c. tendoires, f. pl.; châssis, m.
Klædeskab, n. armoire, f.
Klædt, a. habillé, vêtu.
Klæg, Klæget, a. pâteux.
Klække, v. a. – op, – ud, f. Opklække, Udklække.
Klækkelig, a. suffisant; assez.
Kløe, c. démangeaison, f. prurit, m.
Kløe, v. n. démanger. – v. a. gratter, galer. [vasse, f.
Kløft, c. creux, m.; cavité, fente, cre-
Kløftet, a. fendu; fourchu.
Kløftsaddel, c. bât, m. [sprit, f.
Kløgt, c. esprit, m.; pénétration d'e-
Kløgtig, a. ingénieux, judicieux.
Kløve, c. corne, f.; pied fourchu, m.
Kløve, v. a. fendre, couper en deux.
Kløver, c. trèfle, m.
Kløverknegt, m. valet de trèfle, m.
Kløvning, c. action de fendre etc.
Knag, c. crochet; dent; porte-manteau; gousset, tasseau, m.
Knage, v. n. craquer, éclater, petiller.
Knaghjul, n. roue à dents, f.
Knagrække, c. ratelier, m.
Knald, n. fracas, éclat, bruit, m.; explosion, f.
Knalde, v. n. faire du bruit; éclater, claquer; faire claquer (un fouet).
Knaldguld, n. or fulminant, m.
Knaldsølv, n. argent fulminant, m.
Knap, c. bouton, m.; pomme (d'une canne), f.; pommeau, m.
Knap, a. étroit, chiche, tenace; serré; modique, rare; vel –, bien juste. – ad. étroitement, à l'étroit, serrément; à peine.
Knapform, c. moule de boutons, m.
Knaphul, n. boutonnière, f.
Knapmager, m. boutonnier, m.
Knappe, v. a. boutonner; – op, déboutonner.
Knappenaal, c. épingle, f. [f.
Knappenaalshoved, n. tête d'épingle,
Knapt, ad. juste; serrément; à peine; de ménage, frugalement.

Knark, m. barbon, vieux grognard, m.
Knarke, Knarre, v. n. craquer, crier.
Knarvorn, a. grondeur, grognard, bourru. [chagrine, f.
Knarvornhed, c. morosité, humeur
Knas, n. friandises, f. pl.; gobé, m.
Knas, n. i –, en pièces, en petits
Knase, v. n. craquer. [morceaux.
Knast, c. noeud, m.; malebosse, f.; gammel –, homme vieux; rig –, richard, père aux écus, m.
Knaster, c. canastre, m.
Kneb, n. pinçade, f.; tranchées, f. pl.; ruse, finesse; tour d'adresse, m.; intrigue, f.
Knebre, v. n. claquer, cliqueter.
Knegt, c. valet; maroufle, m.
Kneise, v. n. être debout; s'élever, saillir; se carrer, se rengorger.
Knep, n. claquement des doigts, m.; nasarde, chiquenaude, f.
Kneppe, v. a. donner des taloches, des nasardes, nasarder q. [dache, f.
Knevel, c. battant; bâillon, m.; mor-
Knevelsbart, c. moustache, f.
Knibe, v. a. pincer; blesser; serrer; trancher.
Knibe, c. serre, gêne, f.; embarras, m.; i –, à la gêne, embarrassé.
Knibetang, c. pince, pincette, f.; tenailles, f. pl. [vailler à la dentelle.
Kniple, v. a. faire de la dentelle, tra-
Kniplepind, Kniplestok, c. fuseau à faire de la dentelle, m. [m.
Kniplinger, pl. dentelles, f. pl.; point,
Kniplingskræmmer, m. marchand de dentelles, m. [telle, m.
Kniplingsmynster, n. patron à den-
Knippe, n. botte, f.; faisceau, fagot, m.
Knippel, c. rondin; gourdin, tricot; billot, m.
Knippeviis, ad. en botte, en fagot.
Knirke, Knerke, v. n. craquer, crier.
Knistre, Knittre, v. n. craqueter, pe-
Kniv, c. couteau, m. [tiller.
Knivbestik, n. étui de couteau, m.
Knivsblad, n. lame, allumelle de couteau, f. [teau, f.
Knivsod, Knivspids, c. pointe de cou-

Knivskaft, n. manche d'un couteau, m.
Knivsmed, m. coutelier, m.
Knivstik, n. coup de couteau, m.
Knogle, Knokkel, c. os; noeud, article, m.; cheville, f.
Knold, c. masse; tubérosité; glèbe, f.; * lourdaud, rustre, m.
Knop, c. bouton, bourgeon, drageon, m.
Knoppes, v. n. boutonner, bourgeonner.
Knort, c. noeud, m.; tubérosité, f.; tubercule, m.
Knortet, a. tubéreux; – Kiep, bâton à noeuds, m.
Knub, c. tronc, m. souche, f.
Knude, c. noeud, m.; tubérosité; tumeur, f.; tubercule, m.; * intrigue, f.; noeud de l'affaire, m.
Knudret, a. noueux; grumeleux; genouillé; raboteux; inégal.
Knuge, v. a. presser, serrer.
Knurre, v. n. murmurer, gronder, grommeler.
Knurren, c. gronderie, f. murmure, m.
Knurrepotte, c. fa. grognard, grondeur, m.
Knuse, v. a. fracasser, écraser.
Knye, v. n. fa. ikke –, n'oser souffler.
Knytte, v. a. nouer, lier; tricoter; mailler; – Næven, fermer la main, fermer le poing.
Knyttegarn, n. fil à tricoter, m.
Knytten, Knytning, c. tricotage, m.
Knyttepind, c. aiguille à tricoter, f.
Knyttes, v. n. se nouer, se pommer; mailler; se grumeler, se cailler.
Knæ, n. genou, m.
Knæbaand, n. jarretière, f.
Knæfald, n. génuflexion, f.
Knæhase, c. jarret, m.
Knæk, n. crac; craquement; coup, m.; fêlure, f.
Knække, v. a. casser, fêler, briser; casser avec ses ongles. – v. n. craquer; se casser, se briser.
Knæle, v. n. se mettre à genoux, être à genoux, s'agenouiller.
Knæskal, c. palette du genou, f.
Knærem, c. genouillère, f.; tire-pied, m.
Knæstykke, n. genouillère (de la cuirasse), f.; tableau qui ne représente une personne que jusqu'aux genoux, m.
Knøs, c. garçon, m.
Ko, c. vache, f.
Kobbel, c. couple; harde; meute de chiens, f.; (Mark) enclos, m.; enclave, f.
Kobbelrem, c. harde, f.
Kobber, n. cuivre, m.
Kobbererts, c. mine de cuivre, f.
Kobberfarvet, a. cuivré, de couleur de cuivre.
Kobbergryde, c. marmite de cuivre, f.
Kobberholdig, a. cuivreux, qui tient du cuivre.
Kobberkar, Kobbertøi, n. vaisselle de cuivre, f.
Kobberkiedel, c. chaudron, m.
Kobbermølle, c. forge à cuivre, f.
Kobberplade, c. plaque de cuivre; plat de cuivre, m.; (stukket –) planche de cuivre, f.
Kobbersmed, m. chaudronnier, m.
Kobberstik, n. estampe, gravure, taille-douce, f.
Kobberstikker, m. graveur en taille-douce, m.
Kobbertrykker, m. imprimeur en taille-douce, m.
Kobbervarer, pl. chaudronnerie, f.
Kobberværk, n. mine, minière de cuivre, f.
Kobielde, c. sonnaille, f.
Koble, v. a. coupler, ameuter, harder.
Kobler, m. Koblerske, f. maquereau, m.; maquerelle, f.
Kobleri, n. maquerellage, m.
Koblomme, c. souci, m.
Kobolt, c. cobalt, m.
Kode, c. paturon, boulet, m.
Koffardiflaade, c. flotte marchande, f.
Koffardiskib, n. vaisseau marchand, m.
Koffert, Kuffert, c. coffre, m.
Kofod, c. pied de chèvre, m.
Kofte, c. corset, m. jaque, f.
Kog, n. bouillonnement; bouillon, m.; i –, (il lui) bout, à gros bouillon.
Kogang, c. pâturage, herbage, m.
Koge, v. a. cuire. – v. n. cuire, bouillir; faire la cuisine; cuisiner.
Kogebog, c. livre de cuisine, m.
Kogekonst, c. cuisine, art de faire la cuisine, f.
Kogger, n. carquois, m.
Kogheb, a. tout chaud, chaud à brû-

ler, tout bouillant.
Kogle, c. pomme de pin, f.
Kogle, v. a. & n. faire des tours de passe-passe, exercer la magie, faire le sorcier.
Kogler, c. jongleur, bouffon, sorcier, m.
Kogleri, n. prestige, m.; magie, fascination, sorcellerie, f. [coction, f.
Kogning, c. action de cuire; cuisson,
Kogsalt, n. sel commun, m.
Kohorn, n. corne de vache, f.
Kohud, c. vache, peau de vache, f.
Koie, c. hamac, branle, m.
Kok, m. cuisinier, m.
Kokase, c. bouse, f.
Kokkedreng, m. marmiton, m.
Kokkekniv, c. couteau de cuisine, m.
Kokkepige, f. cuisinière, f.
Kokkeskee, c. cuiller à pot, m.
Kokopper, pl. vaccine, f.
Koksmat, m. garçon de cuisine, m.
Kolbe, c. crosse, f.
Kolbe, c. (Kar) cucurbite, f.
Kolbøtte, c. culbute, f.; slaae —, culbuter, faire une culbute.
Kold, a. froid.
Koldblodig, a. flegmatique, froid.
Koldblodighed, c. sang-froid, flegme, m. [m.
Koldbrand, c. gangrène, f. sphacèle,
Kolde, **Koldfeber**, c. fièvre, f.
Koldhamre, v. a. écrouir.
Koldpis, n. chaude-pisse, strangurie, f.
Koldsindig, a. froid, insensible.
Koldsindighed, c. froideur, f.
Koldskaal, c. birambrot, m. miaulée, f.
Koldt, ad. à froid, froidement; avec
Kolibri, c. colibri, m. [froideur.
Kolik, c. colique, f.
Kolorit, c. coloris, m.
Kolos, c. colosse, m.
Kolossalsk, a. colossal.
Kolumne, c. T. colonne; page, f.
Komediant, m. comédien, acteur, m.; comédienne, actrice, f.
Komedie, c. comédie, f. [m.
Komediehuus, n. comédie, f. théâtre,
Komedieseddel, c. affiche, f.
Komelk, c. lait de vache, m.
Komet, c. comète, f.
Komisk, a. comique.
Komma, n. virgule, f.
Kommando, c. commandement, &c.
Kommandostav, c. bâton de commandement, m.
Komme, v. n. venir; arriver, approcher; — **af**, venir, résulter, être causé de; — **af med**, être quitte, débarrassé; se débarrasser (de); perdre qc.; — **an paa**, tenir à, dépendre de; — **bort**, quitter; échapper; partir; s'égarer, se perdre; — **efter**, attraper, prendre; rencontrer; découvrir, éventer qc.; — **for**, se trouver, revenir; être admis, introduit chez q.; — **fra**, s'écarter, s'éloigner; se défaire; se dérober; — **frem (med)**, mettre en avant, — **i (med at)**, tomber en, commencer à; — **igiennem**, passer par; * (y) réussir, se tirer d'affaire; — **ind**, entrer, rentrer; présenter (un placet, une demande etc.); — **paa**, arriver, se faire, se passer; en venir à, tomber sur; se remettre, se rappeler qc.; — **til**, avoir, gagner, parvenir; atteindre; (y) tenir, trouver prise; — **ud**, sortir; paraître; être découvert, éclater; avoir son gagne-pain, de quoi vivre; suffire, avoir assez (de); fournir à sa dépense; — **ud paa eet**, être tout un, égal; — **ved**, s'agir de, regarder, toucher, concerner; — **sig**, v. r. aller mieux, se rétablir, se porter mieux; revenir à soi; se remettre; reprendre ses forces; prendre le dessus.
Komme, v. a. — **i**, — **paa &c.**, mettre, verser (dans, en), jeter dessus, sucrer, poudrer etc.
Komme, n. venue, arrivée, f.; avénement, m.; approche, marche, f.
Kommende, a. prochain, qui vient, venant.
Komplot, c. complot, m. clique, f.
Komponist, m. compositeur, m.
Komøg, n. fiente de vache, f.
Konchylier, pl. coquillages, m. pl.
Kondolere, v. n. fa. faire des complimens de condoléance

Kone, f. femme, épouse; maîtresse du logis; dame, f.
Konfekt, c. confitures, f. pl.
Konge, m. roi, m.; (i Keglespil) la dame, f.
Kongebrev, n. patente, f.
Kongehuus, n. maison royale, f.
Kongelig, a. royal, réal. – ad. royalement, en roi.
Kongeligsindet, m. royaliste, m.
Kongelys, n. bouillon blanc, bonhomme, m. (plante).
Kongemord, n. Kongemorder, m. régicide, m.
Kongerige, n. royaume, m.
Kongetitel, c. titre de roi, titre royal, m.
Kongevei, c. chemin royal, grand chemin, m.; grande route, f.
Konsistorialraad, m. conseiller du consistoire, m.
Konsistorium, n. consistoire, m.
Konto, c. T. compte, m.
Kontor, n. comptoir, m.
Kontrapart, c. parti opposé ou contraire, opposant, adversaire, antagoniste, m.
Kontraregning, c. décompte, m.
Kontrastød, n. contre-coup, m.
Konvoiskib, n. vaisseau de convoi, vaisseau second, m.; conserve, f.
Konvolut, c. couvert, m.
Kop, c. tasse, f. (tasse supérieure; soucoupe, tasse inférieure), ventouse, f.
Kopar, n. marque de petite vérole, f.
Koparret, a. marqué de petite vérole.
Kopper, pl. petite vérole, f.
Kopskat, c. taille personnelle; capitation, f.
Kopsætning, c. scarification; action de ventouser etc., f.
Kopsætte, v. a. scarifier, ventouser.
Koral, c. corail, m.
Koralfarvet, a. corallin.
Koralfisker, m. corailleur, m.
Koralfiskeri, n. pêche de corail, f.
Koralkirsebær, n. guigne, f.
Korbendikt, c. chardon bénit, m.
Korduan, m. marroquin, cordouan, m.
Kore, c. guipure, f.
Koriander, c. graine de coriandre, f.
Kork, c. liége, m.
Korke, v. a. boucher une bouteille.
Korkprop, Korktol, c. bouchon de liége, f.
Korksaale, c. semelle de liége, f.
Korktræ, n. Korkeg, c. chêne-liége, f.
Korn, n. grain, blé, m.; (Sigte) mire, visière, f.; et lille –, un petit peu.
Kornager, c. champ semé de seigle, m.
Kornavl, c. agriculture, f. labourage, m.
Kornax, n. épi de blé, m.
Kornblomst, c. bluet, aubifoin, m.
Kornbrændeviin, c. eau de vie de grains, f.
Kornelkirsebær, n. cornouille, f.
Kornelkirsebærtræ, n. cornouiller, m.
Kornet, a. grenelé.
Kornhandel, c. greneterie, f.
Kornhandler, m. blatier, grenetier, m.
Kornharpe, c. van, m.
Kornjøde, Kornpuger, m. accapareur, m.
Kornlade, c. grange au blé, f.
Kornland, n. pays fertile en blé, m.
Kornloft, n. grenier, m.
Kornmaal, n. mesure pour les grains, f.; boisseau, minot, quartier, m.
Kornmagasin, n. magasin aux blés, m.
Kornmangel, c. disette de grains, f.
Kornmo, n. feu follet, m.
Kornneg, n. gerbe, f.
Kornorm, c. calandre, f. charançon, m.
Kornpriis, c. prix du blé, m.
Korporal, m. caporal, m.
Korporlig, a. corporel; – Eed, serment solennel, m.
Kors, n. croix; * affliction, peine, adversité, f.; chagrin, m.; over –, croisé, en croix.
Korsar, m. corsaire, m.
Korsbaand, n. T. contre-fiche, f.
Korsbær, c. baie de nerprun, f.
Korsbærtorn, c. nerprun, m.
Korsbroder, m. croisé, porte-croix, m.
Korse sig, v. r. se marquer d'une croix, faire le signe de la croix.
Korset, n. corset, m.
Korsfæste, v. a. crucifier; * mortifier.
Korsfæstelse, c. crucifiement, m.
Korsgade, c. carrefour, m.
Korsgevær, n. hallebarde, f.
Korsklæde, n. fronteau, m.

Korstog, n. croisade, f. [m.
Korsvei, c. chemin croisé, carrefour,
Korsviis, ad. en croix, croisé.
Kort, a. court; * bref, brief, succinct; concis; précis; ramassé; korte Varer, de la quincaillerie; for - siden, depuis peu; komme til -, avoir du pire, ne pas trouver son compte.
Kort, n. carte, f.; et Spil -, un jeu de cartes; give -, faire donner les cartes; blande -, battre, mêler les [cartes.
Kortblad, c. carte, f.
Korteer, n. quartier; logis, logement, m.; quartier (d'une ville, de la lune); quart d'aune; quart d'heure, m.
Korthed, c. briéveté, f.
Korthuus, n. château de cartes, m.
Kortkunster, pl. tours de cartes, m. pl.
Kortmager, c. cartier, m.
Kortpenge, pl. donne, f.; cartes, f. pl.
Kortsagt, ad. bref, en peu de mots.
Kortspil, n. jeu de cartes, m.
Kortspiller, m. joueur aux cartes, m.
Kortsynet, a. qui a la vue courte, basse, bornée.
Kost, c. aliment, m.; nourriture; pension, table, f.; fri -, table franche; sætte i -, mettre q. en pension.
Kost, c. (Feiekost) balai, ramon, m.
Kostald, c. vacherie, étable à vaches, f.
Kostbar, a. cher, précieux; couteux; de prix, de grand prix. [cieuse, f.
Kostbarhed, c. prix, m.; chose pré-
Koste, v. n. coûter, revenir à tant; - meget, coûter cher.
Kostebinder, m. faiseur de balais, m.
Kostelig, a. précieux, excellent, délicieux, magnifique.
Kosteskaft, n. manche à balai, m.
Kostgænger, m. pensionnaire, m. & f.
Kostpenge, pl. pension, f.
Kraas, c. petite oie, f.; abatis, m.
Krabask, c. fouet de cuir, m.
Krabat, m. (ironiquement) le bon monsieur, le drôle, le beau, fripon; lourdaud, m.
Krabbe, c. crabe, cancre, m.
Kradsbørste, c. gratte-boesse, f.
Kradse, v. a. gratter, ratisser; égratigner.
Kradser, c. grattoir; tire-bourre, m.
Kraft, c. force; vigueur; vertu, energie, f.; effort, m.; i - af, en vertu de.
Kraftfuld, Kraftig, a. vigoureux, fort; énergique, puissant, valide.
Kraftlos, a. faible, débile, épuisé affaibli; inefficace; * invalide.
Kraftloshed, c. faiblesse, langueur, f.; épuisement, affaiblissement, m.; inefficacité; invalidité, f.
Kraftsuppe, c. bisque, f. consommé, m.
Krage, c. corneille, f.
Kragemaal, n. jargon, baragouin, m.
Krageteer, pl. griffonnage, m.
Krageunge, c. cornillas, m.
Kragsteen, c. T. console, f.
Krak, Krakke, c. criquet, m.; haridelle, f.; (vieux) cheval, m.
Krakmandel, c. amande cassante, f.
Kram, c. marchandise, mercerie, f.; ramas, m.; * chose, affaire, f.
Krambod, c. boutique; échoppe, f.
Kramme, v. a. remuer; tâtonner, serrer entre les mains.
Krammeri, n. ramas, m.; friperie, f.; bagatelle; vétille; affaire. [que.
Krampagtig, a. convulsif; spasmodi-
Krampe, c. crampon, crochet, fichoir,
Krampe, c. crampe, f. spasme, m. [m.
Krampefisk, c. torpille, f.
Krampetræk, n. convulsion, f.
Kramsfugl, c. grive, f.
Kran, c. crone, m. grue, f. [f.
Kranbielke, c. rancher, m. écoperche,
Krands, c. couronne, guirlande; corniche, f.; bourrelet, m.
Krandse, v. a. couronner (de fleurs).
Krap, c. garance, f.
Kraprødt, n. rouge de garance, m.
Krat, n. broussailles, f. pl.; bois fourré, bocage, buisson, m.
Krav, n. demande, prétention; dette,
Krave, c. collet, rabat, m. [f.
Kravle, v. n. ramper, se traîner sur ses quatre pattes; - op, monter, grimper, gravir.
Kreatur, n. créature, f.
Krebs, c. écrevisse.
Krebsgang, gaae -, aller à reculons.

Krebsklo, c. patte d'écrevisse, pince, f.
Krebsskal, c. écaille d'écrevisse, f.
Krebssuppe, c. soupe aux écrevisses, f.
Krebsøie, n. **Krebssteen**, c. oeil d'écrevisse, m.
Kredentsbord, n. dressoir, m.
Kredentse, v. a. essayer, goûter.
Kreds, c. cercle, rond; orbe; département, m.; i —, en rond, à la ronde.
Kredsdands, c. danse en rond, f.; olivettes, f. pl.; branle, m. [laire.
Kredsdannet, **Kredsformig**, a. circu-
Kredsløb, n. circulation, f.
Krepflor, n. crêpe, m.
Kreppe, v. a. crêper.
Kriid, **Kridt**, n. craie, f.; rødt —, crayon rouge; sort —, crayon noir.
Kridhviid, a. blanc comme craie.
Kridtagtig, a. crayonneux; crétacé.
Kridtbierg, n. montagne de craie, f.
Kridte, **farve med Kridt**, v. a. marquer ou blanchir avec de la craie, f.
Kridthuus, n. boîte pour la monnaie menue, f.; være i eens —, être en faveur, être en crédit.
Kridtpibe, c. pipe de terre, f.
Kridtsteen, c. pierre à craie, f.
Krig, c. guerre, f.
Krige, v. n. faire la guerre.
Kriger, m. guerrier; soldat, m.
Krigersk, a. guerrier, belliqueux, mar-
Krigførende, a. belligérant. [tial.
Krigsbedrifter, pl. exploits militaires, m. pl.
Krigsbrug, n. raison de guerre, f.
Krigsbygningskunst, c. fortification, f.
Krigserklæring, c. déclaration de guerre, m. [m.
Krigsfange, c. prisonnier de guerre,
Krigsflaade, c. flotte, escadre, f.; armement, m. [troupes, f. pl.
Krigsfolk, pl. gens de guerre, m. pl.;
Krigshær, c. armée, f.
Krigskammerat, m. camarade ou frère d'armes, m.
Krigskasse, c. caisse militaire, f.
Krigskommissær, m. commissaire de guerre, m. [f.
Krigskunst, c. art militaire; tactique,
Krigslist, c. stratagème, m.
Krigsmagt, c. forces, f. pl.
Krigsmand, m. soldat, homme de guerre, m. [n. conseil de guerre, m.
Krigsraad, m. conseiller de guerre. —
Krigsret, c. droit militaire; conseil de guerre, m.; justice militaire, f.
Krigsskat, **Krigsstyr**, c. contribution f.; impôt militaire, m.
Krigsskib, n. vaisseau de guerre, m.
Krigstieneste, c. service militaire, m.
Krigstugt, c. discipline militaire, f.
Krigsvæsen, n. guerre, f.; métier de la guerre, m.
Krikand, c. cercelle, f. [manger.
Krille, v. n. chatouiller; titiller; dé-
Kringle, c. craquelin, m.
Krinkelkrog, c. chemin tortu, m.
Kristal, c. cristal, m.; af —, cristallin, de cristal.
Kristalglas, n. verre de cristal, m.
Kristallisere, v. a. cristalliser.
Kritisere, v. a. critiquer, censurer.
Kritik, c. critique, censure, f.
Kritiker, m. critique, censeur, m.
Kro, n. cabaret, m.; taverne; auberge; tabagie, f.
Kro, c. jabot, gosier, m.
Kroe sig, v. n. se gonfler, se rengorger, se carrer, se pavaner.
Krog, c. coin; croc, crochet, m.; spænde —, donner une jambette, le croc en jambe à q.; supplanter q.
Krogbenet, c. cagneux, qui a les jambes tortues. [nueux.
Kroget, a. courbe, courbé, tortu, si-
Krogrygget, a. bossu, gibbeux.
Krogtand, c. écaillon, m.
Krogvei, c. chemin tortu, m.
Krokodil, c. crocodile, m.
Kromand, c. cabaretier, tavernier; aubergiste, m. [m.
Kronarving, m. prince héréditaire,
Krone, c. couronne, f.
Krone, v. a. couronner. [m.
Krongods, n. domaine de la couronne,
Kronguld, n. bas or, or de bas titre, m.
Kronhiort, c. grand cerf, m.
Kroning, c. couronnement, m.

Kroningsdag, c. jour de sacre d'un roi, m.
Kronprinds, m. prince royal, m.
Kronprindsesse, f. princesse royale, f.
Kronrage, v. a. donner la tonsure.
Krop, c. corps; tronc, m. [gourme, f.
Kro, c. goitre, m.; écrouelles, f. pl.;
Kropdue, c. pigeon grand gosier, m.
Kropsalat, c. laitue pommée, f.
Krudt, n. poudre à tirer, poudre à canon, f.
Krudtkasse, c. fourniment, m.
Krudthorn, n. corne d'amorce, f.; pulverin, m. [mortier, f.
Krudthul, n. T. chambre dans un
Krudtkammer, n. chambre à poudre, f.; fourneau (de mine), m.
Krudtkarre, Krudtvogn, c. caisson à poudre, m.
Krudtmølle, c. moulin à poudre, m.
Krudttønde, c. baril, m.; barique de poudre, f. [m.; – fuld, cruchée, f.
Krukke, c. cruche, f.; pot; cruchon,
Krum, a. courbe, tortu, tortueux; croche, crochu, anfractueux.
Krumbenet, a. qui a les jambes tortues, cagneux.
Krumbugt, c. courbure, curvité, sinuosité, anfractuosité, f. [chu.
Krumbøiet, a. tortueux, courbé, cro-
Krumhed, c. courbure, f.
Krumholt, n. courbaton, m.; stamenais, m. pl. [m.
Krumhorn, n. tourne-bout, cornet,
Krumkage, c. petit-métier, m. oublie, f.
Krumkniv, c. faucillon, m. serpe, f.
Krumliniet, a. curviligne.
Krumme, c. mie, miette, f.
Krumme, v. a. courber; tortuer, recourber; – sig, v. r. se courber, se tortuer; se replier; se recoquiller.
Krumning, c. courbure, curvité, sinuosité; tortuosité, f.; repli, m.
Krumnæse, c. nez aquilin; nez mal fait, m. [etc.
Krumnæset, a. qui a le nez mal fait
Krumsabel, c. sabre courbe, m.
Krumspring, n. gambade, f. [noler.
Kruse, v. a. crêper, friser, boucler, an-
Krusemynte, c. menthe crépue, f.
Kruset, a. crêpé, frisé.
Kruus, n. cruche; coupe, f. [crépus.
Kruushaaret, a. qui a les cheveux
Kruuskaal, c. chou frisé, m. [f.
Kruusning, c. action de friser, frisure,
Kruussalat, c. laitue crépée, frisée, f.
Kry, a. gai, vif, alègre.
Kryb, n. reptile, m.
Krybbe, c. mangeoire; crèche, f.
Krybbebider, c. tiqueur, m.
Krybe, v. n. ramper; – ind, – sammen, se rétrécir.
Kryben, c. rampement, m. [pant.
Krybende, a. rampant, reptile; *ram-
Krybeskytte, m. braconnier, m.
Krydderagtig, a. aromatique. [ces, f.
Krydderdaase, -æske, c. boîte aux épi-
Krydderi, n. épices, épiceries, f. pl.; aromate, m. [fle, m.
Kryddernellike, c. girofle, clou de giro-
Krydderost, c. fromage vert, m.
Krydderpose, c. sachet; nouet d'herbes, m. [les, m.
Kryddetthee, c. thé d'herbes médicina-
Kryddervand, n. eau aromatique, f.
Krydderviin, c. vin médicinal, m.
Krydre, v. a. épicer, assaisonner, aromatiser.
Krydret, a. épicé, assaisonné.
Kryds, n. croix, m.; croupe; croisée, f.; tendoir, m.; paa –, en croix, croisé.
Krydsbaand, n. contrefiche, f.
Krydsbeen, n. croupion, m.
Krydse, v. a. croiser; jabler (les douves). – v. n. louvoyer. [mer, f.
Krydsen, c. Krydstog, n. course en
Krydser, c. croiseur, m.
Krydsgange, pl. allées croisées, f. pl.
Krykke, c. bequille, potence, f.
Krykkekors, n. croix potencée, f.
Krympe, v. a. faire étrécir; mouiller le drap. – v. n. (– sammen) se rétrécir; – sig, v. r. se rétrécir; faire qc. à regret, à contre-coeur.
Krympning, c. étrécissement, m.
Kryste, v. a. presser, serrer.
Kryster, m. poltron, homme sans courage, m.

Kræ, n. bête, créature, f. [m.
Kræft, c. carcinome; cancer, chancre,
Kræfter, pl. forces, f. pl.; f. Kraft.
Kræmmer, m. mercier, détailleur, m.; mercière, f. [que, m.
Kræmmerdreng, m. garçon de bouti-
Kræmmerhuus, n. cornet, m.
Kræmmerlaug, n. corps (m.) ou communauté des merciers, f. [boutique, m.
Kræmmersvend, m. compagnon de
Krænge, v. a. coucher, mettre sur le côté; caréner un vaisseau; écorcher; tirer (les gants etc.). – v. n. carguer.
Krænke, v. a. affliger, chagriner; flétrir l'honneur de q.; dépuceler (une fille). [tion; défloration, f.
Krænkelse, c. chagrin, m.; mortifica-
Kræsen, a. friand; délicieux.
Kræsenhed, c. friandise, f.
Kræve, v. a. demander, exiger, prétendre, réclamer.
Krøbbel, a. estropié.
Krøbling, c. homme estropié, m.; giøre til –, estropier, mutiler.
Krøge, v. n. (krumme sig) se courber, se tortuer.
Krølhaar, pl. bourre, f. [pus.
Krølhaaret, a. qui a les cheveux cré-
Krølle, c. boucle; papillote, f.; faux pli, m.; feuille racornie; oreille (dans un livre).
Krølle, v. a. friser, créper; * fraiser; papilloter; froisser, chiffonner; – sig, moutonner.
Krøllejern, n. fer à friser, m.
Krøllet, a. frisé, crépu.
Krølning, c. frisure, f.
Krønike, c. chronique, f. annales, f. pl.
Krøs, n. mésentère, m.; fraise de veau, f.; jabot, m.
Kube, c. panier, m. ruche, f.
Kudsk, m. cocher, m.
Kudskesæde, n. siége du cocher, m.
Kugle, c. boule; balle; bille (de billard); sphère, f.; globe, m.; ballotte, f.
Kuglebøsse, c. arquebuse rayée, f.
Kugleform, c. moule à balle, m.
Kuglerund, Kugledannet, a. rond, sphérique, globuleux.

Kugletrækker, c. T. tire-balle, tire-foin, m.
Kujon, m. poltron, couard, m.
Kujonere, v. a. coïonner, tourmenter, subjuguer.
Kukkenbager, m. pâtissier, m.
Kul, n. charbon, m.; gloende –, charbon ardent; brænde –, faire du charbon. [nier, m.
Kulbrænder, Kulsvier, m. charbon-
Kuld, n. génération, f.; lit, m.; couvée, f.; Børn af første –, enfans du premier lit, m.; lyse i – og Kiøn, adopter. [f.
Kuldamp, c. exhalaison du charbon,
Kulde, c. froid, m. froideur, f.
Kuldet, Kullet, a. (vache) qui n'a point des cornes; (église) sans clocher, f. [ser; détruire.
Kuldkaste, v. a. renverser, boulever-
Kuldkastning, c. renversement, écroulement, m.; * chûte, déchéance, f.
Kuldseile, v. n. être renversé par la tempête. [sensible au froid.
Kuldskier, a. frileux, froidureux;
Kule, c. fosse, f.; creux; tombeau, m.; repaire, m.; tanière, f.
Kule, v. n. fraîchir.
Kulegraver, c. fossoyeur, m.
Kulild, c. brasier, feu de charbon allumé, m.
Kuling, c. vent frais, gaillard, m.
Kulisse, c. coulisse, f. [bon, m.
Kulkurv, c. banne, f.; panier à char-
Kulle, c. aigrefin, m.
Kuller, c. vertigo (d'un cheval), m.
Kullerst, a. qui a le vertigo; farouche.
Kulmile, c. fourneau, m.
Kulpande, c. réchaud, m.
Kulsort, a. noir comme du jais.
Kulstof, n. carbone; principe char-
Kulstøv, n. poussier, m. [bonneux, m.
Kultur, c. culture, f.
Kummen ou Kommen, c. cumin, m.
Kummer, c. chagrin, souci, m.; peine, f.
Kummerfuld, a. plein de chagrin, de
Kummerlig, a. misérable. [souci.
Kun, ad. seulement, ne ... que.
Kundbar, a. connu, notoire, public.

Kunde, c. chaland; pratique, m.
Kundgiøre, v. a. publier, notifier.
Kundgiørelse, c. publication, f.
Kundskab, c. connaissance, f.; avis, m.; science, intelligence, f.; faae — om, apprendre; Kundskaber, savoir, m.; érudition, f.
Kunne, v. n. pouvoir; savoir; — sin Lectie, savoir sa leçon.
Kunst, Konst, c. art, m.; adresse, f.; métier, m.; Kunster, pl. arts; tours d'adresse, tours de main, m. pl.
Kunstdommer, m. critique, m.
Kunstdreier, m. tabletier, m.
Kunstflid, c. industrie, f.
Kunstgreb, n. adresse, f.; savoir-faire, * artifice, m. [pes, m.
Kunsthandler, m. marchand d'estam-
Kunstig, a. artificiel, fait avec art, ingénieux; factice. [m.
Kunstkammer, n. cabinet de curiosités,
Kunstle, Konstle, v. n. & a. travailler avec art; raffiner.
Kunstmæssig, a. technique; suivant les règles de l'art.
Kunstner, m. artiste, m.
Kunstord, n. terme technique, terme d'art, m. [m.
Kunstsnedker, m. tabletier, ébeniste,
Kunststykke, n. ouvrage fait avec art; chef d'oeuvre; tour de finesse, tour d'adresse; secret, m.
Kuppel, c. coupole, f. dôme, m.
Kuratel, c. curatelle, f.
Kurator, m. curateur, m.
Kurre, c. coque, f.
Kurre, v. n. roucouler.
Kurv, c. panier, m.; corbeille; manne (d'un enfant), f. mannequin; *refus, m.
Kurvarbeide, n. vannerie, f.
Kurveflaske, c. dame-jeanne, f.
Kurvemager, m. vannier, m.
Kurvevogn, c. chariot à banne, m.
Kux, c. portion d'une mine, f.
Kydsk, a. chaste, pudique.
Kydskhed, c. chasteté, pudicité, f.
Kylling, c. poussin, poulet, m.
Kyndelmisse, c. la chandeleur.
Kyndig, a. expert, instruit, versé; være — i, savoir qc., être bien informé de qc. [ce, f.
Kyndighed, c. expérience, connaissan-
Kyras, Kyrads, c. cuirasse, f.
Kyrasser, m. cuirassier, m.
Kys, n. baiser, m.
Kyse, c. cape, f. [effrayer.
Kyse, v. a. faire peur à q.; épouvanter,
Kysse, v. a. baiser, donner un baiser.
Kyssen, c. baisement, m. [m.
Kyst, c. côte, plage, f.; bord, rivage,
Kystbevogter, c. garde-côte, f.
Kystfarer, c. cabotier, m.; vaisseau qui côtoye, m.
Kystmilits, c. des gardes-côtes, pl.
Kælve, v. n. vêler, faire un veau.
Kæmme, v. a. peigner.
Kæmner, m. échevin, receveur des impôts; trésorier, m. [rie, f.
Kæmneri, n. échevinage, m.; trésore-
Kæmpe, v. n. combattre, se battre, lutter; — med Døden, être à l'agonie.
Kæmpe, m. géant, m. géante, f.
Kæmpemæssig, a. gigantesque, colos-
Kæmpen, c. lutte, f. [sal.
Kæmper, m. combattant, lutteur; joûteur; athlète; champion, m.
Kæmpeskridt, n. pas gigantesque, m.
Kæmpeslægt, c. race ou génération de géants, f. [f
Kæmpestørrelse, c. stature de géant,
Kæmpevise, c. chant héroïque, m.
Kæremaal, n. plainte, complainte, f.
Kærre, c. charrette, f. chariot, m.
Køle, v. a. rafraichir; * refroidir; køles, kølnes, se rafraichir; se refroidir; se perdre.
Køledrik, c. rafraichissant, m.; potion réfrigérative, f. [m.
Køleplaster, n. emplâtre réfrigérant,
Kølig, a. frais, fraiche; — Vind, vent frais, m.
Kølighed, c. fraicheur, f. frais, m.
Køling, c. rafraichissement, m. fraicheur, f. [raille, f.
Kølle, c. four pour sécher, m.; tou-
Kølle, c. massue, f.; cuisset, m.; cuisse, f.; gigot, m.
Køllert, c. collet de buffle, m.

Kølleslag, a. coup de massue, m. [f.
Konrøg, c. noir de fumée, m. suie de pin,
Korvel, Kiørvel, c. cerfeuil, m.
Korvelsuppe, c. potage au cerfeuil, m.
Køter, c. mâtin, chien de village, m.

L.

Laad, n. laine, f.; coton, duvet, m.
Laaden, a. velu, poilu, pelu; à longs poils; garni de fourrure.
Laage, c. guichet, m.
Laan, n. prêt; emprunt, m.
Laane, v. a. prêter, donner à credit; emprunter, prendre à crédit.
Laaner, m. prêteur; emprunteur, m.
Laar, n. cuisse, jambe, f.; gigot, m.
Laarbeen, n. os de la cuisse, os crural, m.
Laarkrig, c. (Lyske) aine, f.; flanc, m.
Laas, c. serrure; platine, f.; cadenas, m.; ressort (d'une arme à feu), m.
Laasefieder, c. ressort, m.
Laasebage, c. moraillon, m.
Laasesmed, m. serrurier, m.
Laasestang, c. pêne, m.
Lab ou Labbe, c. patte, f.
Labe, v. a. lécher. [m.
Laborant, m. T. chimiste, alchimiste,
Laboratorium, n. T. laboratoire, m.
Laborere, v. a. travailler; fa. souffrir; T. souffler.
Labyrinth, c. labyrinthe, m.
Lad, a. paresseux, fainéant, oisif, inerte.
Lade, c. grange, lassière; caisse, f.; porte-vent, volet, m. [à balle.
Lade, v. a. charger; – skarpt, charger
Lade, v. a. & n. laisser; quitter; abandonner, céder; permettre, souffrir; faire, commander; – blive, være, ne pas faire, laisser, finir; – ligge, laisser qc.; quitter un ouvrage. – v. n. & i. paraître; sembler; seoir; – godt, paraître beau; – som, faire, faire semblant, faire mine (de), feindre.
Ladefoged, m. maître-valet, m.
Ladegaard, c. basse-cour, f.; pailler, m.; métairie, f.
Ladeplads, c. entrepôt, m. étape, f.
Lader, pl. maintien, m.; contenance, f.; port, air, geste, m.; tvungne –, air contraint; fri –, air dégagé.
Ladestok, c. baguette, f. refouloir, m.
Ladhed, c. paresse, fainéantise, inertie, f.
Ladning, c. charge, f.; chargement, port, m.; navée, cargaison, f.
Lag, n. lit, m.; couche; bordée (de canons); rangée, f.
Lage, c. saumure, f.; lægge i –, mettre dans la saumure.
Lagen, n. linge ou drap de lit, m.; reent –, drap blanc.
Lagviis, ad. par rangs, par couches.
Lahn, c. fil d'or, fil d'argent etc. battu et aplati, m. [un bâton de cire etc.
Lak, n. cire d'Espagne, f.; Stang –
Lakei, m. laquais, m.
Lakere, v. a. vernir, vernisser.
Lakerer, m. vernisseur, m.
Lakering, c. vernissure, f.
Lakfernis, c. vernis, m.
Lakke, v. n. tirer à la fin, être sur le déclin; approcher.
Lakmos, c. tournesol en pâte, m.
Lakrits, c. réglisse, f.
Lakritssaft, c. jus de réglisse, m.
Laktuk, c. laitue, f.
Lalle, c. patte, f.
Lalle, v. n. bégayer, gasouiller.
Lam, a. estropié, boiteux; paralytique.
Lam, n. agneau, m.
Lamhed, c. qualité d'être estropié, f.
Lamme, v. n. boiter, clocher.
Lammebov, c. épaule d'agneau, f.
Lammefierding, c. quartier d'agneau, carré de mouton, m.
Lammekiød, n. de l'agneau, m.
Lammeskind, n. peau d'agneau, f.
Lammesteg, c. de l'agneau rôti, m.
Lampe, c. lampe, f. lampion, m.
Lampefod, c. lampadaire, m.; colonne lampadaire, f.
Lampepudser, m. lanternier, m.
Lamperet, n. lamperon, bec de lampe
Lampet, c. bras, m. plaque, f. [m.
Lampret, c. lamproie, murène, f.
Land, n. terre, f.; pays; terroir, sol, champ, m.; campagne, province, f.;

fast –, continent, m.; terre ferme, f.
Landadel, c. noblesse de la province, f.
Landalmue, c. gens de village, m. & f. pl. [f.
Landdag, c. diète, assemblée des états,
Landdyr, n. animal terrestre, m.
Lande, v. n. aborder, descendre, débarquer, atterrir.
Landefred, c. paix publique, f.
Landemode, n. chapitre, m. synode, f.
Landemærke, n. limites, f. pl. borne, f.
Landeplage, c. fléau public, m.
Landfarsot, c. épidémie, f.
Landfast, a. continent. [proscrit.
Landflygtig, a. fugitif, errant; exilé,
Landfoged, m. gouverneur, grand-bailli, sénéchal, m. [néchaussée, f.
Landfogderi, n. gouvernement, m. sé-
Landgang, c. descente, f. débarquement, m.
Landgilde, c. rente, redevance, f.
Landgods, n. terre, f.; bien de campagne, m.
Landhandel, c. commerce par terre, m.
Landhuus, n. maison de campagne, f.
Landhuusholdning, c. économie rurale, f. [économique, f.
Landhuusholdningsselskab, n. société
Landing, c. descente; arrivage, abordage, f.
Landingssted, n. abord, m. rade, f.
Landjunker, m. gentilhomme campagnard, m. [tes, f.
Landkiending, c. connaissance de cô-
Landkort, n. carte géographique, f.
Landkyndig, a. qui connaît les côtes; m. connu, notoire; de notoriété publique. [du pays.
Landlig, a. champêtre; à la manière
Landliv, n. vie des champs, vie champêtre, f.
Landluft, c. air de la campagne, m.
Landløber, Landstryger, m. vagabond, m. vagabonde, f.
Landmaaler, m. arpenteur, m.
Landmaalerkunst, c. arpentage, m.
Landmaalerstok, c. jalon, m.
Landmaaling, c. arpentage, m. géométrie, f.
Landmagt, c. forces de terre, f. pl.
Landmand, m. campagnard, paysan, villageois, m.
Landmilits, c. milice, f. [m.
Landraad, m. conseiller provincial,
Landregn, c. pluie universelle, f.
Landreise, c. voyage par terre; tour à la campagne, m. [mier, m.
Landret, c. droit provincial; coutu-
Lands, ad. du pays; til –, par terre; her til –, en ce pays.
Landsbarn, n. naturel du pays, m.
Landsby, c. village, m. (les mots composés se forment par „de village“).
Landsbypige, c. fille campagnarde, f.
Landsdommer, m. juge provincial; sénéchal, m.
Landsfader, m. père du peuple, m.
Landsforviisning, c. exil, bannissement, m. [m.
Landsforræder, m. vendeur de patrie,
Landskab, n. province, f. paysage, m.
Landskabsmaler, m. peintre paysagiste, m. [tribution, f.
Landskyld, c. impôt, m.; charge, con-
Landsmand, m. -inde, f. compatriote, m. & f. [triote; nation, f.
Landsmandskab, n. qualité de compa-
Landsting, n. siége provincial, m.
Landstorm, c. ban général, m.
Landstrækning, c. Landstreg, n. contrée, f. district, m. [pl.
Landtropper, pl. troupes de terre, f.
Landvei, c. grand chemin, m.; chaussée, f.
Landvind, c. terral, vent d'amont, m.
Landværn, n. milice du pays, f.
Landvæsen, n. labourage, m.; agriculture, économie rurale, f.
Lang, a. long; grand, haut, de haute taille. [oblong.
Langagtig, a. un peu long, longuet,
Langbenet, a. haut-enjambé.
Langbom, c. flèche d'une carrosse, f.
Langdrag, trække i –, tirer une chose en longueur, différer.
Lange, v. a. & n. donner, rendre; (– til) suffire.
Langfredag, c. vendredi saint, m.

Langjern, n. soc, coutre, m.
Langlivet, a. de grande taille, élancé.
Langmodig, a. indulgent, doux.
Langmodighed, c. longanimité, longue indulgence, f.
Langøret, a. oreillard.
Langs, ad. (– med, – ad) le long de; paa –, à la longue.
Langsom, a. lent, long, tardif.
Langsomhed, c. lenteur, longueur, tardivité, f.
Langstrakt, a. étendu, alongé.
Langt, ad. loin, beaucoup; de beaucoup; – fra, de loin; – fra ikke, il s'en faut beaucoup.
Langvarig, a. long, de longue durée.
Langvarighed, c. longueur, longue, durée, f.
Lanterne, f. Lygte.
Lantse, c. lance, f.
Lantsedrager, m. lancier, m.
Lap, c. lambeau, m.; pièce; guenille, f.
Lappe, v. a. raccommoder, ravauder.
Lapperi, n. fa. bagatelle, vétille, chose de peu de valeur, f.
Laps, m. sot, béjaune, benêt; dandin, m.
Lapset, a. impertinent; sot, fade, folâtre.
Laring, c. petit souffle, vent léger, m.
Larm, c. bruit, vacarme, m.; f. Allarm.
Larme, v. n. faire du bruit, du vacarme; fulminer, tempêter.
Larmende, a. tumultueux, turbulent.
Larve, c. larve, chenille, f.
Laset, a. chiffonné, déguenillé.
Laskel, a. charnu, corpulent, potelé.
Last, c. charge, f.; fardeau, faix, m.; lægge til –, faire un crime de, imputer.
Last, c. (Feil) vice, crime, m.
Lastdrager, m. portefaix, m.
Lastdyr, n. bête de somme, f.
Laste, v. a. blâmer, critiquer, censurer, trouver à redire.
Lastefuld, a. vicieux, méchant.
Lasten, Stor-Lasten (Rum i et Skib), fond de cale, rum, m.
Lastskib, n. vaisseau de transport, m.
Lastværdig, a. blâmable, repréhensible.
Lasurblaa, a. azuré.
Lasursteen, c. azur, m.

Latin, c. Latinsk, a. latin, m. & a.
Latiner, m. latin, latiniste, m.
Latter, c. ris, rire, m.; risée, f.; briste i –, éclater de rire.
Latterlig, a. ridicule, risible; giøre –, tourner en ridicule, ridiculiser; giøre sig –, se donner un ridicule.
Latterlighed, c. ridiculité, f.
Lattermild, a. qui a envie de rire.
Latverge, c. électuaire, m. confection, f.
Laug, n. corps de métier, m.; compagnie; communauté, f.
Laugsbrev, n. document concernant les lois et priviléges d'un corps de métier, m.
Laugsbroder, m. membre d'un corps de métier, confrère, m.
Laugsmester, m. maître juré d'un corps de métier, m.
Laurbær, n. baie de laurier, f.
Laurbærblad, n. feuille de laurier, f.
Laurbærtræ, n. laurier, m.
Lav, a. bas, basse; – Priis, petit prix, bas prix; – Stiil, style bas, rampant, m.
Lava, c. lave, f.
Lavalder, c. âge de majorité, f.
Lave, v. a. préparer, apprêter; faire (la cuisine); dresser (la table); arranger; – sig til, se préparer.
Lave, c. arrangement, ordre, m.; i –, arrangé, redressé; af –, dérangé.
Lavendel, c. lavande, f.
Lavere, v. n. louvoyer, courir bord sur bord.
Lavet, c. affût, m.
Lavetbolt, c. T. boulon, m.
Lavhed, c. bassesse, f.
Lavine, c. avalanche, lavange, f.
Lavning, c. préparation, f. accommodage, m.
Lavstammet, a. de basse futaie.
Lavt, ad. bas.
Lax, c. saumon, m.
Laxefangst, c. pêche du saumon, f.
Laxere, v. n. avoir le dévoiement; se purger.
Laxeremiddel, n. remède laxatif, m.
Laxforelle, c. truite saumonnée, f.
Laxørred, c. alose, f.
Lazaret, n. hôpital, m. ambulance, f.

Lectie, c. leçon, f.
Led, a. laid, déformé, hideux; (– af) las, dégoûté de qc.
Led, Ledemod, n. jointure, f.; article, m.; partie, f.; noeud; chaînon (d'une chaîne); anneau; dégré, m.
Led, n. porte, f.
Ledbannet, a. genouilleux.
Lede, c. aversion, f. dégoût, m.
Lede, v. a. chercher, rechercher; conduire, mener, guider.
Ledebaand, n. lisière, f.
Ledeløs, a. branlant, vacillant.
Ledes, v. n. – ved, se lasser, se dégoûter de qc.
Ledetraad, c. fig. guide, m.
Ledig, a. vide; oisif, désoccupé; non marié, célibataire; vacant.
Lediggang, c. fainéantise, oisiveté, f.
Lediggænger, m. fainéant, batteur de pavé, m.
Ledike, c. chétron, m.
Leding, c. campagne, expédition, f.
Ledmyg, a. souple, flexible, maniable.
Ledmyghed, c. souplesse, flexibilité, f.
Ledsage, v. a. faire compagnie; conduire, mener, guider.
Ledsager, m. compagnon; guide, m.; celui qui fait compagnie.
Ledtog, n. liaison, f.
Ledvand, n. synovie; T. humeur lymphatique, f.
Ledviis, ad. par articles, par jointures; par noeuds; par chaînons.
Ledvrid, n. détorse, entorse, f.
Lee, c. faux, f.
Lee, v. n. rire (ad, de qc.).
Leer, n. argile; glaise, terre grasse; terre glaise, terre à potier, f.
Leeragtig, Leeret, a. argileux, mêlé de terre grasse.
Leerfad, n. plat de terre, m.
Leergrav, c. glaisière, f.
Leergryde, Leerpotte, c. pot de terre, m.
Leerjord, c. terre argileuse, f.
Leerkar, n. vaisseau de terre, m.; poterie, f.
Leerkrukke, c. cruche de terre, f.
Leervæg, c. mur de bauge, de torchis, m.
Leeskaft, n. manche d'une faux, m.
Lefle, v. n. fa. caresser, faire l'amour.
Leflen, c. Lefleri, n. amourette, cajolerie, f.
Leg, c. jeu, m.
Leg, c. (Fiskeleg) frai, m.
Legat, n. legs, m. – m. légat, m.
Legationsraad, m. conseiller d'ambassade, m.
Lege, v. n. jouer (en Leg, à un jeu); se jouer (à, de); (om Fiske) frayer.
Legebold, c. éteuf, m.
Legekammerat, m. compagnon de jeu, m.
Legeme, n. corps, m.
Legemlig, a. corporel.
Legemsbeskaffenhed, c. tempérament, m.; constitution du corps, complexion, f.
Legemsbevægelse, c. mouvement, m.
Legemsfeil, c. mal, défaut du corps, m.
Legemsstørrelse, c. hauteur, stature, f.; i –, en grand.
Legemsstraf, c. punition corporelle, f.
Legemsstyrke, c. forces du corps, f. pl.; vigueur, f.
Legemsøvelse, c. exercice du corps, m.
Legende, c. légende, vie des saints, f.
Legetid, c. frai, m.
Legetøi, n. jouet, joujou, m.; bimbeloterie, f.
Legion, c. légion, f.
Lehn, n. fief, m.
Lehnsafgivt, c. relief, m.
Lehnsfri, a. allodial.
Lehnsfølge, c. succession féodale, f.
Lehnsgaard, c. cour féodale; terre tenue en fief, f.
Lehnsgods, n. fief, fonds hommager, m.
Lehnsherre, m. seigneur féodal, m.
Lehnskontrakt, c. féage, m.
Lehnsmand, m. vassal, hommager; feudataire; homme lige, m.
Lehnspligt, c. hommage, m. féodalité, f.
Lehnsret, c. droit féodal; droit d'investiture, m.; mouvance, f.
Lehnstieneste, c. service de vassal, m.
Leide, c. conduite; escorte, f.; convoi, m.
Leidebrev, n. sauf-conduit, passeport, m.
Leie, n. couche, f.; coucher, lit, m.; (repaire; gîte, m.; bauge, f. etc.).
Leie, c. louage; loyer, m.; bo til –, être locataire; tenir à louage.

Leie, v. a. louer; – **bort**, donner à
louage. [de louage, m.
Leiecontract, c. **Leiebrev**, n. contrat
Leiehest, c. cheval de louage, m.
Leiefolk, pl. locataires, m. pl.
Leier, m. locataire, m. [f.
Leiermaal, n. cohabitation illégitime,
Leiervold, c. embarras, m. perplexité,
Leiesvend, m. mercenaire, m. [f.
Leietiener, m. laquais, valet de loua-
Leile, c. baril, m. [ge, m.
Leilighed, c. occasion, occurrence, f.;
moyen, temps, m.; commodité, f.;
êtres, pl.; **ved** –, par occasion, occa-
sionnellement; à loisir; **ved hver** –,
en toute rencontre.
Leir, c. camp, m.; **slaae** –, poser,
mettre, dresser un camp.
Leire sig, v. r. se camper.
Lem, n. membre; article, m.; partie, f.
Lem, c. abattant; volet de cave, m.
Lemfældig, a. doux, modéré, indul-
gent. [ceur, connivence, f.
Lemfældighed, c. modération, dou-
Lemlæste, v. a. mutiler, tronquer,
estropier. [tronquer, f.
Lemlæstelse, c. mutilation, action de
Lemon, c. limon, m.
Lemonade, c. limonade, f.
Lemontræ, n. limonier, m.
Lempe, c. douceur, modération, f.
Lempe, v. a. accommoder, conformer;
– **sig efter**, s'accommoder (à).
Lempelig, a. doux, modéré.
Lens, a. (tom) vide.
Lense, v. a. affranchir la pompe, fran-
chir l'eau de la pompe.
Leopard, c. léopard, m.
Lerke, **Lærke**, c. alouette, f.
Lerkefalk, c. émérillon, hobereau, m.
Lerkesang, c. chant de l'alouette, m.
Lerkesvamp, c. agaric, m.
Lerketræ, n. mélèze, m. (f.).
Lespe, **Læspe**, v. n. siffler, parler
gras; chuchoter. [agile, adroit.
Let, a. léger; facile, aisé; prompt,
Letbevæbnet, a. armé légèrement, à la
légère. [chant, lascif, impudique.
Letfærdig, a. folâtre; trop libre; mé-
Letfærdighed, c. frivolité; méchan-
ceté; impudicité, lasciveté, f.
Lethed, c. légèreté; agilité; * facilité,
Letsindig, a. léger, volage. [f.
Letsindighed, c. légèreté, inconstance,
inconsidération, f.
Lette, v. a. alléger, soulager; * facili-
ter, adoucir; lever (l'ancre).
Lettelig, ad. facilement, aisément.
Lettelse, c. allégement, soulagement,
adoucissement, m.; décharge, f.
Lettroende, a. crédule.
Lettroenhed, c. crédulité, f.
Leve, v. n. vivre, être en vie; se por-
ter; se conduire. [ce, f.
Levebrød, n. de quoi vivre, subsistan-
Levedage, pl. temps de la vie, m.
Levemaade, c. genre de vie, m.; con-
Levende, a. vivant; * vif. [duite, f.
Lever, c. foie, m. [ment, m.
Leverance, c. livraison, f. fournisse-
Leverandør, m. fournisseur, m.
Levere, v. a. livrer, rendre, fournir.
Leveregel, c. maxime, f.; principe, m.;
règle de la vie, f.
Levering, c. livraison; fourniture, f.
Leverpølse, c. boudin de foie, boudin
blanc, m.
Leverriim, n. vers badins, m. pl.
Leversyge, c. hépatite, f.
Leverurt, c. hépatique, f.
Levetid, c. temps de la vie, m.; **i hans**
–, durant sa vie. [carrière, f.
Levevei, c. métier, m.; profession;
Levit, m. lévite, m.
Levkoi, c. giroflée, f.
Levne, v. a. laisser de reste; épargner.
Levnet, n. vie, f.
Levnetsbeskrivelse, c. vie, biographie,
f.; mémoires, m. pl. [de la vie, f.
Levnetsløb, n. carrière, vie; histoire
Levnetsmidler, pl. vivres, m. pl.; vi-
ctuailles, f. pl. [f.
Levning, c. reste, restant, m.; épargne,
Levret, a. caillé, grumelé. [lexique, m.
Lexikon, n. dictionnaire, vocabulaire,
Liberi, n. livrée, couleur, f.
Liberibetient, m. laquais (qui porte
la livrée), m.

Nn 2

Libhaber, m. amant, amoureux; amateur; curieux, m. [ameur, m
Libhaberi, n. curiosité, passion, f.;
Licentiat, m. licencié ès lettres, m.
Lide, v. a. souffrir, endurer, pâtir, supporter; permettre; aimer.
Lide (paa), v. n. se fier (à, y); se reposer (sur). [chagrin, m.
Lidelse, c. souffrance; passion, f.; mal,
Liden, a. petit; menu; mince.
Lidenhed, c. petitesse, f.
Lidenskab, c. passion, f.
Lidenskabelig, a. passionné.
Liderlig, a. dissolu, débauché, libertin; mauvais sujet; – Levnet, débauche, f. [f.; libertinage, m.
Liderlighed, c. débauche, dissolution,
Lidet, Lidt, a. & ad. peu; peu de chose, pas grand' chose, pas beaucoup; ne-guères; – efter, peu après; – efter –, peu à peu. [ganse, f.
Lidse, c. cordon; cordonnet; tirant, m.;
Lieutenant, m. lieutenant, m.
Liflig, a. doux, agréable, délicieux.
Lifligthed, c. douceur, suavité, délicatesse, aménité, f.
Lig, a. semblable; égal; pareil; ressemblant; assimilé; gjøre –, assimiler, rendre égal, égaliser.
Lig, Liig, n. corps mort; cadavre, m.
Ligbaare, c. bière, f.
Ligbegængelse, c. funérailles, f. pl
Ligbærer, m. porteur d'un corps mort, m.
Lige, Ligemand, m. pareil, semblable.
Lige, a. & ad. égal; droit; pair; même; droit, droitement, également; – Tal, nombre pair; – Linie, ligne droite, f.; – langt, à égale distance; gjøre –, rectifier; – til, tout droit; directement, droitement.
Ligeartet, a. homogène.
Ligebenet, a. T. isocèle. [conforme.
Ligedan, a. semblable, égal, pareil,
Lige for, ad. vis-à-vis, à l'opposite; tout devant.
Ligefrem, a. droit, sincère, ouvert. – ad. sans façon, franchement.
Ligegyldig, a. (équivalent); indolent, nonchalant, insouciant.
Ligegyldighed, c. (équivalence); indifférence; indolence, insouciance, f.
Ligeledes, ad. pareillement, de même.
Ligeligen, ad. également.
Ligeliniet, a. rectiligne.
Ligelydende, a. consonnant, accordant.
Ligemeget, ad. tout autant, tout un, tout de même; égal, indifférent; la même chose. [pendiculairement.
Lige ned, ad. directement en bas, per-
Lige over, ad. à pic. [site.
Lige over for, ad. vis-à-vis; à l'oppo-
Ligesaa, ad. de même, tout ainsi, aussi.
Ligesaalidt, ad. tout aussi peu, non plus que.
Ligesaa meget, ad. autant, tout autant.
Ligesaa vel, ad. aussi bien, tout de même.
Ligesidet, a. T. équilatéral, équilatère.
Ligesindet, a. uni de sentimens, unanime.
Ligesom, ad. comme; à peu près; pour ainsi dire; de même que; – om, comme si.
Ligeved, ad. tout près, bien près; auprès, tout joignant.
Ligevinklet, a. équiangle.
Ligevægt, c. équilibre, m.; holde –, se contre-balancer.
Ligfærd, c. funérailles, f. pl.
Ligfølge, c. convoi funèbre, m.
Ligge, v. n. coucher, être couché, être placé, être situé; être; lade –, laisser, quitter, abandonner.
Liggehøne, f. poule qui couve, f.
Liggendefæ, n. argent mort, trésor, m.
Liggetid, c. ponte, f.
Lighed, c. ressemblance; égalité, conformité, convenance, f.
Ligkasse, c. caisse mortuaire, f.
Ligkiste, c. cercueil, m. bière, f.
Ligklæde, n. drap mortuaire, poêle, m.
Liglagen, n. linceul mortuaire, m.
Ligne, v. n. ressembler, être semblable (à); égaler qc.; – sin Fader, tenir de son père.
Lignelse, c. parabole; comparaison, similitude, métaphore; allégorie, f.

Lignelsevis, ad. en parabole, par comparaison.
Lignende, a. ressemblant, semblable.
Ligning, c. action d'égaler; T. équation, f.
Ligprœken, Ligtale, c. oraison funèbre, f.; sermon, discours funèbre, m.
Ligsang, c. cantique funèbre, m.
Ligskare, s. Ligfølge.
Ligskiorte, c. chemise mortuaire, f.
Ligsteen, c. tombe, f. monument, m.
Ligtorn, c. cor au pied, m.
Ligvogn, c. char funèbre, brancard, m.
Liim, c. colle; glu, f.
Liimagtig, a. gluant, glutineux.
Liimfarve, c. couleur en détrempe, f.
Liimpind, c. gluau, m.
Liimpotte, c. poêle à colle, f.
Liimstang, c. perche à gluaux, f.; løbe med —, battre l'air.
Liimvand, n. eau de colle, f.
Likør, c. liqueur, f.
Lilie, c. lis, m.
Liliekonval, c. muguet, m.
Lille, a. petit; s. Liden.
Lillefinger, c. petit doigt, m.
Lillehuus, n. privé, m. lieux, m. pl.
Lilletaa, c. petit orteil, m.
Lime, v. a. coller; joindre avec de la colle.
Lind, a. doux, mollet, douillet.
Lind, c. tilleul, m.
Lindebast, n. tille, f.
Lindhed, c. douceur, mollesse, f.
Lindorm, c. dragon, m.
Lindre, v. a. adoucir, soulager, alléger, apaiser; lénifier.
Lindrende, a. adoucissant, lénitif.
Lindring, c. soulagement, adoucissement, m.
Lindse, c. lentille, baguenaude, f.
Lindseglas, n. T. lentille; loupe, f.
Lindsetrœ, n. baguenaudier, m.
Lindskav, n. charpie, f.
Line, c. corde, f.; cordeau, m.; corde à voltiger.
Lineal, c. règle, f.; T. réglet, m.
Linedandser, m. danseur, -euse de corde, f.
Linie, c. ligne, raie, f.; Linien, T. (Æqvator) équateur, m.
Liniere, v. a. régler du papier, tirer des lignes; linieret, réglé.
Linieskib, n. vaisseau de ligne, m.
Linietropper, m. pl. troupes de ligne, f. pl.
Linklœde, n. linge, m.
Linned, Lintøi, n. linge, m.
Linnedvœver, m. tisserand, m.
Linnet, Linned, a. de lin; de toile.
Linning, c. tour de cou; collet de chemise; poignet, m.
Linolie, c. huile de lin, m.
Liqvidere, v. a. liquider un compte, une dette etc.
Liqvidering, c. liquidation, f.
Lire, c. vielle; lyre, f.
Lirekasse, c. orgue portatif, orgue d'Allemagne, f.
Lirendreier, Lirespiller, m. vielleur, m.
Lise, c. relache, délassement, adoucissement, m.
Lispund, n. poids de 16 livres, m.
List, c. ruse, finesse, f.; artifice, m.
Liste, c. (Fortegnelse) liste, spécification, f.; rôle; catalogue, m.
Liste, List, c. lisière; listel, listeau; tringle, f.
Liste sig, v. n. marcher doucement, se glisser, se traîner; — bort, s'écouler, se retirer tout doucement, s'éclipser.
Listehøvl, c. bouvet, m. mouchette, f.
Listig, a. rusé, artificieux, fin.
Litanie, n. litanies, f. pl.
Liv, n. vie, f.; corps; ventre, m.; carrure, f.; corps, m.; * vivacité, f.; i —, en vie; ville een til Livs, en vouloir à q.; aabent —, ventre libre, m.
Livagtig, a. corporel, en propre personne, au vif, au naturel; tiré au vif.
Livbaand, n. ceinture, f.
Livdrabant, m. garde du corps, m.
Livegen, a. serf, mortaillable.
Livegenskab, n. servitude, mortaille, f
Livelig, a. vif, alerte.
Livfarve, c. couleur favorite, f.
Livgarde, c garde du corps, f.
Livgeding, c. T. douaire, apanage, m
Livjœger, m. porte-arquebuse, m.
Livkarl, m. valet du corps, m.

Livkok, m. cuisinier de la bouche, m.
Livkompagni, n. colonnelle, compagnie colonnelle, f. [ordinaire, m.
Livkudsk, m. maître-cocher, cocher
Livlighed, c. vivacité, f.
Livlæge, m. médecin ordinaire (d'un prince etc.), m.
Livløs, a. inanimé.
Livløshed, c. manque de vie, m.
Livregiment, n. régiment du roi, du prince etc., m.
Livrente, c. rente viagère, f.
Livret, c. manger favori, m.
Livsaander, pl. esprits vitaux ou animaux, m. pl. [favori, m.
Livsang, c. chanson favorite, f.; air
Livsarving, c. héritier naturel, m. (pl. lignée, f.).
Livsfare, c. danger de la vie, m.
Livsfrugt, c. fétus, fruit, m.
Livsgierning, Livssag, c. crime digne de mort, m. [ce, m.
Livsstraf, c. peine capitale, f.; suppli-
Livstegn, n. signe de vie, m.
Livstid, c. temps de la vie, m.; paa —, pour toujours; à vie.
Livstykke, n. corset, corps de jupe, m.; brassières, f. pl.
Livvagt, c. garde du corps, f.
Lo, c. aire; grange, f.
Lod, n. demi-once, f.; plomb, m.; sonde, f.; lot, billet à une loterie; sort; partage, m.; kaste —, tirer au sort.
Lodde, v. n. sonder. — v. a. souder.
Loddebolt, c. T. soudoir, m.
Lodderor, n. T. tuyau à soudure, m.
Lodkastning, c. sort; lotissement, m.
Lodline, c. sonde, f. plomb, m.
Lodning, c. soudure, f. [vertical.
Lodret, a. perpendiculaire; à plomb,
Lods, m. lamaneur, pilote-côtier, m.
Lodsning, c. lamanage, pilotage, m.
Loft, n. plancher; (grenier; fenil), m.
Loftkammer, n. chambre en galetas, f.
Loftmaleri, n. plafond, m.
Loftvindue, n. lucarne, f.
Log, c. Logbret, n. T. loch, lok, m.
Loge, c. loge, f.
Logere, v. n. loger, habiter.
Logerende, c. locataire, m. & f.
Logik, c. logique, dialectique, f.
Logiker, m. logicien, m.
Logisk, a. selon les règles de la logique.
Logre, v. n. flatter ou frétiller de la queue; amadouer.
Logulv, n. aire, f.
Lok, c. boucle, f. anneaux, m. pl.
Lokke, v. a. amorcer, appâter, leurrer; piper; — til sig, attirer, allécher.
Lokkefugl, c. appeau, appellant, m.
Lokkemad, c. appât, leurre, m.; amor-
Lokkepibe, c. pipeau, m. [ce, f.
Lokket, a. bouclé, annelé.
Lomberspil, n. jeu de l'hombre, m.
Lomme, c. poche, pochette, f.; gousset, m.
Lommebog, c. livre de poche, m.
Lommeformat, n. petit format, in-seize, m. [jambette, f.
Lommekniv, c. couteau de poche, m.;
Lommepenge, pl. argent pour les menus plaisirs, m.
Lommepuffert, c. pistolet de poche, m.
Lommetyv, m. filou, coupeur de bourse,
Lommetyveri, n. filouterie, f. [m.
Lommetørklæde, n. mouchoir, m.
Lommeuhr, n. montre, f.
Loppe, c. puce, f.
Loppe sig, v. r. s'épucer. [f.
Loppestik, n. piqûre, morsure de puce,
Lort, c. merde, f. bran, m.
Los, c. lynx, loup cervier, m.
Losning, c. déchargement d'un vaisseau; débarquement, m.
Losse, v. a. décharger un vaisseau; débarquer les marchandises.
Losseplads, c. débarcadour, m.
Lotterie, n. loterie, f. [m.
Lotteriseddel, c. billet à une loterie,
Lov, c. (Roes) louange, f.; éloge, m.; Gud skee —, dieu merci! dieu soit loué! [établir une loi.
Lov, c. loi, ordonnance, f.; give en —,
Lov, c. (Forlov) permission, f.; congé limité, m.; faae —, avoir congé de classe.
Lovbog, c. code, livre de loix, m.

Love, v. a. (prise) louer, faire l'éloge de q.
Love, v. a. promettre, donner parole.
Love, c. fidélité, foi, f.; paa Tro og —, de bonne foi.
Lovformelig, a. légitime, légal, conforme aux loix.
Lovfælde, v. a. condamner, damner.
Lovgivende, a. législatif.
Lovgiver, m. législateur, m. -trice, f.
Lovgivning, c. n. c. législation, législature, f.
Lovgyldig, a. authentique; valide.
Lovkyndig, m. jurisconsulte, juriste, m.
Lovkyndighed, c. jurisprudence, f.
Lovlig, a. légal.
Lovlighed, c. légalité, f.
Lovmæssig, a. légitime, légal.
Lovmæssighed, c. légitimité, légalité, f.
Lovprise, v. a. prôner, vanter.
Lovsang, c. hymne, cantique, m.
Lovstridig, a. illégal, injuste.
Lovtale, c. éloge, panégyrique, m.
Lovtaler, m. panégyriste; prôneur; louangeur, m.
Lovtrækker, m. chicaneur, m.
Lu, c. coton, poil, m.
Lud, c. lessive, f.; lægge i —, lessiver.
Ludaske, c. charrée, f.
Lude, c. remise, f. hangar, m.
Lude, Udlude, v. a. lessiver; incliner la tête.
Luder, c. fa. carogne, f.
Ludkar, n. cuvier; rapuroir, m.
Ludsalt, n. alcali, sel lixiviel, m.
Lue, c. flamme, f.
Luft, c. air, m.; i fri —, en plein air; frisk —, air frais.
Luftballon, c. ballon aérostatique; aérostat, m.; montgolfière, f.
Luftblære, c. bulle d'air, f.
Lufte, v. a. aérer, éventer, exposer à l'air.
Lufthul, n. soupirail; évent, m.; ventouse, f.
Luftig, a. aéré, aérien.
Luftkastel, n. * chimère, f.
Luftkreds, c. atmosphère, f.
Luftkugle, c. T. éolipile, m.
Luftpompe, c. T. machine pneumatique, f.
Luftrenser, c. ventilateur, m.
Luftrør, n. trachée-artère, f.; sifflet, m.
Luftsalt, n. sel aërien, m.
Luftseiler, m. aéronaute, aérostatier, m.
Luftskib, n. aérostat, m.
Luftsyn, n. météore, phénomène, m.
Luge, c. trappe, f.; abattant, m.; douve, f.
Luge, v. a. sarcler, écherber.
Lugehakke, c. sarcloir, m.
Lugekone, f. sarcleuse, f.
Lugt, c. odorat, m.; odeur, senteur, f.; fumet, m.; slem —, puanteur, mauvaise odeur, f.
Lugte, v. n. & a. sentir; odorer; — vel ell. ilde, sentir bon ou mauvais; — efter, sentir qc.; — til noget, sentir, fleurer qc.; — Lunten, * découvrir la mèche, s'apercevoir d'une intrigue.
Lugteflaske, c. flacon à sentir, m.
Lugtende, a. sentant, qui sent; — Vand, eau de senteur, f.
Lukaf, n. petite pièce propre à serrer qc.
Lukke, n. Lukkelse, c. clôture, boucheture, fermeture, f.
Lukke, v. a. fermer, clorre; — i Laas, fermer à la clef; — ud, faire sortir; — sig, v. r. se resserrer; se reclure; — op, ouvrir.
Lukning, c. clôture, f.
Lummervarm, a. vain; temps vain.
Lumpe, v. n. lade sig —, se laisser surpasser.
Lumpen, a. misérable.
Lumsk, a. malin, méchant, sournois, fourbe, intrigant.
Lumskhed, c. malice, méchanceté, f.
Lund, c. bocage, bosquet, m.
Lundstikke, c. esse, goupille, f.
Lune, c. humeur; fantaisie, f.; caprice, m.; i godt —, de bonne humeur.
Lunefuld, a. capricieux, fantasque.
Lunge, c. poumon, m.
Lungemos, c. hachis de poumon, m.
Lungesyge, Lungesot, c. pulmonie, phthisie, f.
Lungeurt, c. pulmonaire, f.
Lunken, a. tiède.
Lunkenhed, c. tiédeur, f.; * attiédissement, m.
Lunkne, v. a. attiédir. — v. n. s'attiédir.
Lunte, c. mèche; brændende —, mèche allumée, f.

Lunteſtok, c. boute-feu, m.
Lure, v. n. épier, se mettre en embuscade, être aux écoutes; guetter q.; être à l'affût.
Lurendreier, m. patelineur, supplantateur, m.
Luſe, v. a. épouiller.
Luſekam, c. peigne à petites dents, m.
Luſeſalve, c. onguent contre les poux, m.
Luſeſyge, c. maladie pédiculaire, f.; phthiriasis, m.
Luſet, a. pouilleux; * mesquin.
Luſeurt, c. herbe aux poux, f.
Luſing, c. pop. soufflet, m. mornifle, f.
Luſliidt, a. usé, râpé.
Lut, c. luth, m.
Lutheraner, m.f. Luthérien, m. -ienne, f.
Lutherſk, a. luthérien.
Lutſpiller, **Luteniſt**, m. joueur de luth, m.
Lutter, a. pur, clair, épuré. – ad. tout, pur, ne-que.
Luttre, v. a. épurer, clarifier, affiner, filtrer; T. rectifier.
Luttring, c. clarification, f.; épurement, n. c.; affinage, raffinage, m.; T. rectification, f.
Luun, a. tempéré; à l'abri; un peu chauffé.
Luur, c. embuscade, f.; affût; sommeil, m.
Luus, c. pou, m.
Luv, c. vent, m.; have - af, tage - fra, passer au vent d'un vaisseau, gagner le vent; *surpasser q. l'emporter sur q.
Luvart, c. lof, m.; til -, au lof, au vent.
Luxus, c. luxe, m.; - i Klæder, le luxe des habits.
Ly, c. abri, m.; i - for, à l'abri de.
Lyd, c. son, ton, m.
Lydagtig, ſ. Lydig.
Lyde, v. n. sonner, résonner; ſaaledes - Ordene, voici la teneur des paroles.
Lyde, v. a. obéir, écouter, obtempérer.
Lyde, c. manque, défaut, vice, m.
Lydefuld, a. vicieux.
Lydelig, a. haut, clair.
Lydhør, **Lydhørende**, a. qui a l'ouïe bonne.
Lydhul, n. ouïe, ouverture dans les clochers.
Lydig, a. obéissant.
Lydighed, c. obéissance, f.
Lygte, c. lanterne; réverbère, f.
Lygtemand, m. feu follet, m.
Lygtepæl, c. pal, pieu de lanterne, m.
Lykke, c. fortune, f.; bonheur, m.; til -, heureusement.
Lykke, **Løkke**, c. noeud, m.
Lykkehjul, n. roue de la fortune, f.; tourniquet, m.
Lykkelig, a. fortuné, heureux.
Lykkepotte, c. loterie, blanque, f.
Lykkeridder, m. aventurier, m.
Lykkes, v. n. réussir, succéder; - ilde, manquer, mésarriver.
Lykkeſpil, n. jeu de hasard, m.; loterie, f.
Lykketræf, n. hasard, coup de hasard, m.; chance, f.
Lykſalig, a. heureux, bienheureux.
Lykſaliggiøre, v. a. rendre heureux.
Lykſalighed, c. félicité, f.; bonheur, m.; béatitude, f.
Lykønſke, v. a. féliciter, congratuler.
Lykønſkning, c. félicitation, congratulation, f.; compliment, m.
Lyn, n. **Lynild**, c. éclair, m. foudre, f.
Lyne, v. n. éclairer, faire des éclairs.
Lyng, c. bruyère, f.
Lynghede, c. bruyère, lande, f.
Lynſlagen, a. frappé de la foudre.
Lynſtraale, c. éclair, coup de foudre, m.
Lyriſk, a. lyrique.
Lys, n. lumière; clarté, f.; jour; luminaire, m.; chandelle, f.
Lys, a. clair, éclairé; lumineux; bien éclairé; - Dag, plein jour; det bliver -, il se fait jour.
Lysarbeide, n. travail de veille ou à la chandelle, m.
Lyſe, v. n. & a. luire; éclairer; publier les annonces; - efter, signaler (un évadé etc.); Velſignelſe, donner la bénédiction.
Lyſearm, c. plaque, f.
Lyſeblaa, a. bleu clair.
Lyſebrun, a. brun clair, châtain clair.
Lyſeform, c. moule de chandelle, abîme, m.
Lyſegraa, -grøn, -guul ꝛc., a. gris blanc; vert clair, jaune clair etc.
Lyſekaſſe, c. évente, f.
Lyſekrone, c. lustre, m.
Lyſende, a. luisant, lumineux.

Lysepibe, c. bobêche, f.
Lyseplade, c. plaque, f. bougeoir, m.
Lysepræst, c. binet, m.
Lyserød, a. rouge pâle.
Lysesax, c. mouchettes, f. pl.
Lyseskierm, c. écran, m.
Lyseslukker, c. éteignoir, m.
Lysespid, n. broche, f.
Lysestage, c. chandelier, m. girandole, [f.
Lysestump, c. lumignon, m.
Lysestøber, m. chandelier, m.
Lysetande, c. mouchure, f.
Lysevæge, c. mèche de chandelle, f.
Lyshaaret, a. blond.
Lyske, v. a. épouiller.
Lyske, c. aine, f.
Lyskebrok, n. bubonocèle, m.
Lysne, v. n. faire jour, poindre.
Lysning, c. jour, m.; lumière, f.; signalement; annonce, ban, m.; pointe du jour, f.
Lysstraale, c. rayon de lumière, m.
Lyst, c. plaisir, m.; délectation, f.; divertissement, désir, m.; concupiscence, f.; appétit, m.; sandselig –, volupté sensuelle, f.
Lyste, **Lystes**, v. n. avoir envie; appé- [ter.
Lystelig, a. plaisant; joyeux.
Lysten, a. convoiteux, cupide.
Lystfart, c. promenade en voiture ou par eau, f.
Lystgaard, c. maison de plaisance, f.
Lysthave, c. jardin de plaisance, m.
Lysthavende, a. amateur. [feuillée, f.
Lysthuus, n. cabinet de verdure, m.;
Lystig, a. plaisant, divertissant; enjoué, joyeux, gai, gaillard, jovial; giøre sig –, se divertir, se réjouir.
Lystighed, c. gaieté, gaillardise, f.; fête, partie de plaisir, f.
Lystild, c. feu de réjouissance, m.
Lystre, v. a. obéir, se soumettre. [m.
Lystreise, c. tour, voyage de plaisance,
Lystren, c. obéissance, soumission, f.
Lystridt, n. promenade à cheval, f.
Lystskov, c. bois de plaisance, bois marmenteau, m.
Lystslot, n. château de plaisance, m.
Lystspil, n. comédie, f.

Lyststed, n. maison de plaisance, f.
Lytte, v. n. être aux écoutes, épier.
Lyttekrog, c. écoute, f.
Lyve, v. n. mentir, dire des faussetés, dire des mensonges.
Læ, c. sous vent; i –, dessous le vent.
Læbe, c. lèvre; babine (des animaux),
Læbedannet, a. labié. [f.
Læder, n. cuir, m. peau, f.
Læderflaske, c. bouc, m. outre, f.
Læderhandel, c. négoce en cuir ou en peaux, m.; peausserie, f.
Læderhandler, m. marchand peaussier, marchand de cuir, m.
Læderhandske, c. gant de peau, m.
Lædersæk, c. outre, f. [harnais, m.
Lædertøi, n. ouvrage de cuir; (Hestes)
Lædertrøie, c. collet de buffle, m.
Læske, v. a. rafraîchir; éteindre, étancher la soif, désaltérer; éteindre de la chaux. [m.
Læskedrik, c. boisson rafraîchissante,
Læskekar, n. auge, f.; baquet, m.
Læskelse, c. rafraîchissement, m.
Læskende, a. récréatif, rafraîchissant.
Læskning, c. action d'éteindre etc.; rafraîchissement, m.; désaltération, f.
Læseil, n. bonnette, bourde, f.
Læg, c. gras de la jambe, mollet, m.
Læg, n. pli, repli, m.; plissure; ride; couvée, chattée, cochonnée, f.
Læge, m. médecin, m.
Læge, v. a. guérir, traiter; læges, guérir, se guérir, se fermer.
Lægedom, c. médecine, f.
Lægedrik, c. potion, f.; breuvage médicinal, m.
Lægekunst, c. médecine, f.
Lægelig, a. guérissable, curable
Lægemiddel, n. remède, m.
Lægeurt, c. herbe médicinale, f.
Lægfolk, pl.; s. **Lægmand**.
Lægge, v. a. mettre, placer, poser, coucher; – Æg, pondre; – an, coucher en joue (un fusil); ébaucher; établir, s. Anlægge; – bi, T. mettre en panne; – for, mettre, mettre devant; servir, faire les honneurs d'une table; – ind, mettre (dans etc.);

étrécir; T. entrer dans le port; - op, mettre, placer en haut; mettre en réserve, épargner; retourner (cartes); tramer (un complot); - paa, mettre (dessus, sur), appliquer (à); hausser, augmenter le prix; imposer; commander; - sammen, plier, replier, mettre en double; additionner; contribuer; - til, ajouter, mettre encore; additionner; élever, nourrir (des chevaux etc.); - ud, mettre (dehors etc.); élargir, étendre en large; débourser, avancer, payer; expliquer; prendre (en mauvaise part); - Vind paa, s'appliquer, s'attacher, prendre à tâche; - sig, v. r. se mettre; se coucher; se calmer, s'abattre, s'abaisser, cesser, passer, diminuer; fa. tomber; - sig efter, s'appliquer, s'attacher à; - sig ind, se loger; - sig imellem, s'entremettre, s'interposer; - sig til, se fournir, se procurer, prendre, faire acquisition; - sig ud, engraisser, être en chair, prendre du corps; se brouiller avec q.

Læggehøne, c. poule qui pond, couveuse, f.

Læggetid, c. couvaison, f.

Lægmand, m. laïque; non-lettré, illettré; ignorant, inérudit, m.

Lægning, c. posage; ensemencement, m.; plantation; pose (des pierres etc.); ponte (des oeufs), f.

Lægte, c. latte, f.

Lægte, v. a. latter.

Lægteværk, n. lattis, m.

Læk, a. qui coule, qui fait eau, ébaroui; blive -, couler, faire ou prendre eau.

Læk, c. fente; voie d'eau, f.

Lækat, c. hermine, f.

Lækkage, c. coulage, suintement, m.

Lække, v. n. couler, faire eau; dégoutter.

Lækker, a. friand, délicat; délicieux.

Lækkerbidsken, c. friandise, f.; morceau friand, gobé, m.

Lækkerbed, c. friandise, f.

Lækkermund, **Lækkertand**, c. friand, m.; friande, f.

Lækkeviin, **Lækviin**, c. baquetures, f. pl.

Læmme, v. n. agneler.

Lænd, **Lend**, c. lombes, reins, m. pl.; esquine; cuisse, f.

Lændebrudt, **Lændelam**, a. déhanché, éreinté.

Lændeveε, c. sciatique, néphrétique, f.

Læne, n. appui, bras de chaise, dos de chaise, m.

Læne, v. a. appuyer, adosser; - sig, s'appuyer sur qc.; s'accouder.

Lænestol, c. fauteuil, m.; chaise à dos et à bras, f.

Længde, c. longueur; T. longitude, f.; efter -, i -, à la longue, à la continue; de long, en longueur; tout de son long.

Længdemaal, n. mesure de longueur; longimétrie, f.

Længe, ad. longuement, long-temps; - efter, long-temps après; for - siden, depuis long-temps; hvor -? combien de temps?

Længere, a. plus long. - ad. plus longtemps.

Længes, v. n. s'alonger; croître; s'ennuyer; - efter, tarder (v. imp.); souhaiter, désirer qc.

Længsel, c. désir ardent, m.; passion, envie de qc., f.

Længselfuld, a. désireux; languissant.

Lænke, c. chaîne, f.; lægge i -, mettre à la chaîne, enchaîner.

Lænke, v. a. enchaîner, attacher.

Lænkehund, c. chien d'attache, m.

Lænkekugle, c. boulet ramé; boulet à deux têtes, m.

Lærd, a. savant, docte, littéraire; lettré; scientifique; doctrinal. - m. savant, homme d'études; pl. gens de lettres, m. pl.

Lærdom, c. érudition, littérature, f.; savoir, m.; doctrine, f.

Lære, c. doctrine, f.; dogme, m.; instruction, leçon, f.; (**Læretid**) apprentissage, m.

Lære, v. a. enseigner, instruire; apprendre; montrer, dicter; étudier.

Læreaar, n. apprentissage, m.

Lærebog, c. livre d'instruction, de science etc., m.

Lærebrev, n. lettre d'apprentissage, f.

Læredigt, n. poëme didactique, m.
Læredreng, m. apprenti, m.; – pige, apprentie, f.
Lærekontrakt, c. obligé, m.
Læremaade, c. méthode, f.
Læremester, m. -inde, f. maître, m.; maîtresse, f.
Lærepenge, pl. apprentissage, salaire; give –, payer la folle enchère, apprendre à ses dépens. [tre, m.
Lærer, m. précepteur, instituteur, maî-
Lærerig, a. instructif, sententieux.
Læresal, c. salle de collége, f.; auditoire, m.
Læresætning, c. précepte, m.; maxime; thèse, f.; théorème, dogme, m.
Lærestol, c. chaire, f.
Læretid, c. apprentissage, m.
Lærling, m. apprenti; écolier; commençant, novice, m.
Lærred, n. toile, f. linge, m.
Lærredshandel, c. commerce en lins, m.; lingerie, toilerie, f.
Lærredskræmmer, m. marchand de toile, linger, m.; lingère, f.
Lærredsvæver, m. tisserand, m.
Lærvillig, a. docile, disciplinable.
Lærvillighed, c. docilité, f.
Læs, n. voie, charge, charretée, f.
Læse, v. a. lire; faire des lectures, faire un cours; donner leçon sur une science etc.; fa. étudier, faire ses études, travailler.
Læsebog, c. livre pour lire; livre amu-
Læselig, a. lisible. [sant, m.
Læsemaade, c. leçon, variante, f.
Læsepult, c. pupitre, m.
Læser, m. -inde, f. lecteur; liseur, m.; lectrice; liseuse, f.
Læseskole, c. petite école, f.
Læsetime, c. leçon pour apprendre ou pour enseigner à lire; leçon d'un
Læsmed, c. aideau, m. [professeur, f.
Læsning, c. lecture; étude, f.
Læsse, v. a. charger. [deau, m.
Læssestang, c. Læssetræ, n. arbre, ai-
Læst, c. laste, m.; forme de soulier, f.
Læstemager, m. formier, faiseur de formes, m.
Lætter, pl. ridelles, f. pl.
Løb, n. cours, m.; course, f.; sillage (d'un vaisseau), m.; circulation (du sang), f.; canon (de fusil etc.); Verdens –, le cours du monde, m.; i Løbet af dette Aar, dans le courant de l'année; gaae i Løbet, se perdre; se dépenser.
Løbe, v. n. courir; couter; écouler, découler; être en chaleur; – af, se terminer, se finir; – an, rouiller, roussir; – hen, s'écouler; se passer; s'enfuir; – op, s'éfiler; s'enfler; grandir; – over, déborder, sortir de son bord; regorger (d'un verre plein); s'enfuir (d'un pot qui bout); déserter (à l'ennemi); – sammen, s'aboucher; se cailler, se grumeler; – ud, courir d'un lieu; sortir, partir; couler, s'écouler; s'enfuir; s'étendre (loin etc.); – ud paa, aboutir, tendre (à).
Løbe, c. presure, f.
Løbebane, c. carrière, lice; orbite, f.
Løbegrav, c. tranchée, f. approches, f. pl.
Løbeild, c. traînée de poudre, f.; feu courant, feu de rang, par files, m.
Løbeknude, c. noeud coulant, m.
Løben, c. course, fuite, f.
Løbepas, n. congé; passe-port, m.
Løber, m. coureur; fou (aux échecs), m.; molette; meule de dess s, f.
Løbeseddel, c. lettre circulaire, f.
Løbetid, c. temps où les chiennes sont en chaleur, m.
Løbsk, a. fougueux (cheval); en chaleur, chaude (chienne); løbe –, prendre le mors aux dents et l'emporter.
Løbskhed, c. fougue, f.; rut, m.; cha-
Lødig, a. fin, de certain aloi. [leur, f.
Løfte, n. promesse, f. voeu, m.
Løfte, v. a. lever, hausser; élever,
Løftestang, c. lévier, m. [soulever.
Løg, n. oignon; ail, m.; bulbe, f.
Løgagtig, a. T. bulbeux.
Løgbed, n. oignonnière, f. [gnon, f.
Løghoved, n. Løgrod, c. bulbe d'oi-
Løgknippe, n. botte d'oignon, f.
Løgn, c. mensonge, m. menterie, f.

Løgnagtig, a. menteur, mensonger.
Løgnagtighed, c. menterie, f.
Løgner, m. menteur, m. -euse, f.
Løgskal, c. pelure ou peau d'oignon, f.
Løgsuppe, c. soupe à l'oignon, f.
Løibænk, c. lit de repos.
Løier, pl. raillerie, plaisanterie, f.; badinage, m.; giøre —, plaisanter, se jouer, se railler.
Løierlig, a. plaisant, comique, étrange, bizarre, drôle. - ad. drôlement, bizarrement etc.
Løn, c. gages, m. pl.; salaire, m.; paye, f.; récompense, rétribution, f.
Løn, c. platane, érable, m.
Løndom, i —, en secret, secrètement, sous main, en cachette, à la dérobée.
Løndør, c. porte dérobée, f.
Løngang, c. crypte, f.
Lønkammer, n. cabinet, m. [te, f.
Lønkrog, c. recoin, m.; cache, cachet-
Lønlig, a. secret, clandestin, caché.
Lønne, v. a. payer, salarier, gager, récompenser. [gages, m. pl.
Lønning, c. prêt, m.; paye, solde, f.;
Lønport, c. fausse porte, porte dérobée, f.
Løs, a. lâche; dénoué, détaché, relâché, défait; * libre, franc, délivré, dégagé; bryde —, rompre, se rompre; * débouder; gaae —, se détacher, se déjoindre, se dénouer, se défaire; se débander; se rompre; gaae — paa, fondre, se jeter sur.
Løsagtig, a. lascif, lubrique, paillard.
Løsagtighed, c. lasciveté, lubricité, impudicité, f.
Løse, v. a. délier, détacher, dénouer, défaire; délivrer; prendre (un billet d'entrée); résoudre (un problème); retirer (un gage); tirer de l'argent.
Løselig, ad. légèrement, superficiellement. [mot du guet, m.
Løsen, n. signal, mot, mot d'ordre,
Løsepenge, pl. rançon, f.
Løsgive, v. a. délivrer, relâcher; congédier (un soldat). [ment, m.
Løsgivelse, c. délivrance, f. élargisse-
Løsgiøre, v. a. détacher, dégager, desserrer, déprendre. [f.
Løsgænger, m. f. fainéant, m. -ante,
Løskiøbe, v. a. racheter, rançonner.
Løskiøbning, c. rachat, m.
Løslade, v. a. lâcher, relâcher, lâcher prise; mettre en liberté.
Løsladelse, c. élargissement; découplement des chiens, m.
Løsne, v. a. lâcher, relâcher; délier; décharger un canon etc.
Løsning, c. solution, f.; rachat, m.; décharge du canon, f.
Løsrive, v. a. arracher; - sig, s'arracher, se détacher, rompre ses fers.
Løsøre, n. meubles, biens meubles ou
Løv, n. feuillage, m. [mobiliers, m. pl.
Løve, m. lion, m. lionne, f.
Løvehud, c. peau de lion, f.
Løvekule, c. fosse aux lions, f.
Løverdag, c. samedi, m.
Løves, v. n. pousser des feuilles.
Løvetand, c. pissenlit, m.; dent de
Løveunge, c. lionceau, m. [lion, f.
Løvfald, n. chûte des feuilles, f.
Løvfrø, c. graisset, m.; grenouille ver-
Løvfuld, a. feuillu, touffu. [te, f.
Løvhytte, c. berceau, m. feuillée, f.
Løvsal, c. tabernacle, m. [arbres, f.
Løvspring, n. feuillaison, pousse des
Løvværk, n. feuillage; T. rinceau, m.

M.

Maade, c. manière, façon, f.; paa den —, de cette manière ou façon; i lige —, de même; holde —, garder la mesure, agir avec modération.
Maadehold, n. modération, f.
Maadelig, a. modéré; sobre, continent; médiocre, moyen; passable.
Maadelighed, c. tempérance, modération; médiocrité, modicité, f.
Maae, Maatte, v. n. falloir, devoir, être contraint, être obligé.
Maage, c. mouette, f.
Maal, n. mesure, f.; but, m.; visée; borne, f.; tage —, prendre la mesure.
Maal, n. voix; langue, f.; idiome, m.
Maale, v. a. mesurer; auner; toiser; arpenter; jauger; niveler; aligner.

Maalebord, n. T. planchette, f.
Maalebrev, n. certificat sur le port d'un vaisseau, m.
Maalekiæde, c. chaînette d'arpenteur,
Maalekunst, c. géométrie, f. [f.
Maaler, m. mesureur; arpenteur; toiseur, m.
Maalesnor, c. corde d'arpenteur, f.
Maalestang, c. verge d'arpenteur, f.; j'alon, piquet, m.; perche, toise, f.
Maalestok, c. bâton etc. qui sert de mesure, m.; T. perche; échelle, f.
Maaling, c. mesurage, m. [role.
Maalløs, a. muet, qui a perdu la pa-
Maaltid, n. repas, m. (dîner, souper,
Maane, c. lune, f. [m.); chère, f.
Maaneaar, n. année lunaire, f.
Maaned, c. mois, m. [les mois.
Maanedlig, a. & ad. par mois; tous
Maanedsdag, c. jour du mois, m.
Maanedspenge, pl. mois, salaire dû par mois, m.
Maanedsskrift, n. journal, m.
Maanedstid, c. espace d'un mois; flux menstruel, m.; règles, f. pl.
Maanedsviis, ad. par mois, chaque mois. [ne, f.
Maaneformørkelse, c. éclipse de la lu-
Maanelys, a. clair de lune.
Maaneskifte, n. lunaison, f.; phases de la lune, f. pl.
Maaneskin, n. clair de lune, m
Maanesyg, a. lunatique.
Maanesyge, c. mal de lune, m.
Maar, c. martre, touine, f.
Maarskind, n. peau de martre, m.;
Maaskee, ad. peut-être. [martre, f.
Mad, c. manger, m.; viande, f.; dîner,
Made, v. a. abbéquer, appâter. [m.
Madfad, n. plat, m.
Madike, c. ver, m.
Mading, c. amorce, f. appât, m.
Madkurv, c. panier, m.
Madlavning, c. cuisine, f.
Madlede, c. dégoût, m.; aversion pour le manger, f.
Madlyst, c. appétit, m.
Madpibe, c. T. oesophage, m.
Madpose, c. panetière, besace, f.

Madskab, n. garde-manger, m.
Madskee, c. cuiller à pot, f.
Madspand, c. porte-dîner, m.
Madvarer, pl. victuailles, denrées, f pl.; vivres, comestibles, m. pl.
Mag, c. commodité, aise, f.; i —, à son
Magasin, n. magasin, m. [aise.
Mage, c. pair, compagnon; époux, m.; épouse, f.; son semblable.
Mage, v. a. assortir; ajuster; — det saa, faire en sorte. [modité.
Magelig, a. commode, aisé; de com-
Magelighed, c. commodité, aisance, aise, f.; i —, avec commodité.
Mageløs, a. incomparable, nonpareil, excellent.
Mager, a. maigre, décharné; blive —, maigrir, perdre son embonpoint.
Magerhed, c. maigreur, f.
Mageskifte, n. change, échange, troc, m.; permutation, f.
Magie, c. magie, f.
Magisk, a. magique.
Magister, m. maître-ès-arts, m.
Magistergrad, c. grade, dégré de maître-ès-arts, m.
Magistrat, c. magistrat, sénat, m.
Magistratsperson, m. membre du ma-
Magnet, c. aimant, m. [gistrat, m
Magnetisere, v. a. aimanter; magnétiser.
Magnetiserer, m. magnétiseur, m.
Magnetisk, a. magnétique.
Magnetisme, c. magnétisme, m.
Magnetnaal, c. aiguille aimantée, f.
Magnificents, c. Magnificence, f. (titre).
Magt, c. force, puissance, f.; pouvoir, m.; autorité, f.; med al —, à toutes ses forces; der ligger ikke — paa, n'importe. [affaibli.
Magtesløs, a. faible, débile, épuisé,
Magtesløshed, c. faiblesse, langueur, f.; épuisement, affaiblissement, m.
Magtpaaliggende, a. important, intéressant. [conséquence, f.
Magtpaaliggenhed, c. importance
Magtsprog, n. maxime; décision fai.. par autorité, f.
Mahognitræ, n. bois d'acajou, m.

Mahomedaner, m. mahométan, m. –ane,
Mahomedansk, a. mahométan. [f.
Mai, c. Mai, mois de Mai, m.
Maiblomst, c. muguet, m.
Maidag, c. jour de Mai, m.
Majestæt, c. majesté, f.
Majestætisk, a. majestueux.
Majestætsforbrydelse, c. crime de lèse-majesté, m.
Maikirsebær, n. griotte, f.
Maikirsebærtræ, n. griottier, m.
Major, m. major, m.
Majoren, a. majeur.
Mairan, c. marjolaine, f.
Mais, c. maïs, blé de Turquie, m.
Maitræ, n. bouleau, mai, m.
Makrel, c. maquereau, m.
Makron, c. macaron, m.
Makulatur, n. maculature, f.; papier d'enveloppe, m. [en).
Male, v. a. peindre (med en Farve ꝛc.,
Male, v. a. moudre.
Malegiæst, m. chaland, m.
Malepenge, pl. mouture, f.
Maler, m. peintre, m. [ture, f.
Malerakademi, n. académie de pein-
Malerarbeide, n. peinture, f.
Malerbræt, n. palette, f.
Malerdreng, m. broyeur; apprenti de peintre, m.
Malerfarve, c. couleur préparée, f.
Maleri, n. peinture, f.
Malerisk, a. pittoresque
Malerkunst, c. art de la peinture, m.
Malerpensel, c. pinceau, m.
Malerstok, c. T. appui-main, m.
Malerstue, c. ouvroir d'un peintre, m.
Maling, c. peinture; (paa Mølle) mou-
Malke, v. a. traire. [ture, f.
Malkebøtte, c. trayot, baquet à traire les vaches, m.
Malkeko, c. vache à lait, vache laitière,
Malkepige, f. vachère, f. [f.
Malle, c. maille, f. oeillet, m.
Malm, c. métal, bronze; potin, m.
Malstrøm, c. tournant, gouffre, m.
Malt, n. malt, m. drêche, f. [m.
Malteserridder, m. chevalier de Malte,
Maltkølle, c. four à sécher le malt, m.
Maltmølle, c. moulin au malt, m.
Malurt, c. absinthe, f.
Mama, f. fa. maman, f.
Man, pr. on, l'on.
Man, Manke, c. crinière; jube, f.
Mand, m. homme; mari, époux, m.
Mandag, c. lundi, m.
Mandat, n. mandement; mandat, m.
Mandatarius, m. mandataire, m.
Mandbar, a. nubile; T. pubère; viril.
Mandbarhed, c. âge nubile, m.; T. puberté; virilité, f.
Manddom, c. virilité, f.
Manddrab, n. meurtre, homicide, m.
Manddraber, m. meurtrier, homicide, assassin, m.
Mandel, c. amande, f.; (paa Halsen) T. amygdales, tonsilles, f. pl.
Mandelmelk, c. émulsion d'amandes, f.; orgeat, m.
Mandelolie, c. huile d'amandes, f.
Mandeltræ, n. amandier, m.
Mandfolk, pl. hommes, m. pl.
Mandig, a. courageux, vaillant.
Mandighed, c. courage mâle, m.; vaillance, f.
Mandkiøn, n. mâle, sexe mâle, m.
Mandlig, a. viril; mâle, masculin.
Mands, a. mâle, d'homme, masculin.
Mandsalder, c. âge viril, m.; virilité, f.
Mandsdragt, c. habit d'homme, m.
Mandsfadder, m. parrain, m.
Mandshandske, c. gant pour hommes, m. [homme, f.
Mandshøide, c. stature, hauteur d'un
Mandskab, n. gens, troupes, f. pl.; équipage, m.
Mandskiole, c. justaucorps, m.
Mandsminde, n. i –, de mémoire d'homme.
Mandsnavn, n. nom d'homme, m.
Mandsperson, m. homme, m.
Mandssko, c. soulier pour homme, m.
Mandsskræder, m. tailleur pour hom-
Mandstugt, c. discipline, f. [mes, m.
Mandtal, n. régitre, m.; liste, f.; dénombrement, m. [âge, homme fait.
Mandvoxen, Mandfør, a. adulte, en
Mane, v. a. exorciser, citer le diable;

demander, exiger une dette,
Maneer, c. manière, façon, f. [air.
Maneerlig, a. poli, honnête, de bon
Maneerlighed, c. bonne grâce; politesse, f. [importune, sollicitation, f.
Manen, c. exorcisme, m.; demande
Maner, m. demandeur; exorciste, m.
Mange, a. pl. plusieurs, beaucoup; - Penge, force argent. [abondance.
Mangefold, ad. plusieurs, divers; en
Mangegange, ad. bien des fois, beaucoup de fois, souvent. [gone, m.
Mangekant, c. Mangekantet, a. poly-
Mangel, c. manque, défaut, m.; disette, pénurie, privation, f.; lide –, manquer de qc.; i – af, faute de ....
Mangelfuld, a. défectueux, imparfait, vicieux; T. défectif.
Mangelfuldhed, c. défectuosité, f.
Mangen, a. tel, maint, plusieurs, bien (de). [fois.
Mangegang, ad. souvent, nombre de
Mangesidet, a. multilatère.
Mangeslags, a. divers, différent, varié, plusieurs. [abondant.
Mangfoldig, a. nombreux, copieux,
Mangfoldiggiøre, v. a. multiplier.
Mangfoldighed, c. variété, diversité; multitude, abondance, f.
Manggods, n. étain de bas aloi, m.
Mangle, v. n. manquer, défaillir; jeg mangler ..., je manque d'..., ell. (qc.) me manque.
Mangle, v. a. (rulle) calandrer.
Mangleskal, c. calandre, f.
Manglende, a. manquant, qui manque.
Manglestok, c. rouleau, m.
Mangold, c. bette, poirée, f.
Manke, c. crinière; jube, f.
Manna, c. manne, f.
Mannagryn, n. gruau de manne, m.
Mannagræs, n. herbe aux mannes, f.
Mansket, c. manchette, f.
Mantel, c. manteau, m. [lise, f.
Mantelsæk, c. porte-manteau, m.; va-
Manufaktur, n. manufacture, f.
Manufakturist, m. manufacturier, m.
Manuskript, n. manuscrit, m.; copie, f.

Mappe, c. mappe, f. portefeuille, m.
Marcipan, c. massepain, m.
Mare, Mareriden, c. cochemar, incu-
Marekat, c. marmot, m. [be, m.
Marelok, c. plique, f.
Margen, c. marge (d'un livre), f.
Mariebillede, n. image de Notre-Dame, f.
Marienglas, n. pierre spéculaire, f.
Marine, c. marine, f.
Mark, c. marc (poids de 8 onces); marc (16 schellings danois), m.
Mark, c. champ, m. campagne, f.
Markarbeide, n. labourage, m.
Markblomst, c. fleur des champs, f.
Marked, n. marché, m. foire, f.
Markedsdag, c. jour de marché, m.
Markedsfolk, pl. gens qui viennent vendre ou acheter au marché.
Markedsgave, c. foire, f.
Markedsplads, c. marché, m. place, f.
Markedspriis, c. cours du marché, prix courant, m. [terme, m.
Markeskiel, n. limites, bornes, f. pl.;
Marketenter, m. -ske, f. vivandier, m. -ière, f.
Marketenteri, n. métier de vivandier; quartier des vivandiers, m.
Markfrugter, pl. fruits de la campagne, m. pl. [mulot, m.
Markmuus, c. souris champêtre, f.;
Markskriger, m. -ske, f. charlatan, m. -ane, f.
Markskrigeri, n. charlatanerie, f.
Markvogter, m. messier, m.
Marker, m. marqueur, m.
Marmor, n. marbre, m.
Marmorarbeide, n. marbrure, f.
Marmorbillede, n. statue, f.; portrait de marbre, m.
Marmorbind, n. reliure marbrée, f.
Marmorbord, n. table de marbre, f.
Marmorbrud, n. Marmorgrube, c. marbrière, f.
Marmorere, v. a. marbrer, jasper.
Marmorering, c. marbrure, f. [m.
Marmorgulv, n. plancher de marbre,
Marodere, v. n. marauder.
Maroder, m. maraudeur, m.

Marsch, c. marche, f.
Marschere, v. n. marcher. [-ale, f.
Marskalk, m. -inde, f. maréchal, m.
Marskalksstav, c. bâton de maréchal, m. [m.
Marskandiser, m. fripier, revendeur,
Marskland, n. pays bas et marécageux,
Marsviin, n. marsouin, m. [m.
Marter, c. tourment, m.; torture, gêne, question, f. [torture.
Martre, v. a. tourmenter; donner la
Marts, c. Mars, mois de Mars, m.
Martsfiol, c. violette, f.
Martsøl, n. bière de Mars, f.
Martyr, m. -inde, f. martyr, m. -yre, f.
Martyrdom, Martyrdød, c. martyre, m.; mort des martyrs, f. [f.
Martyrkrone, c. couronne du martyre,
Marv, c. moëlle (des os); pulpe (du bois etc.), f.
Marvebeen, n. os moëlleux, m.
Marvfuld, a. moëlleux.
Marvkage, c. tourte de moëlle, f.
Mase, v. a. écacher, écraser, froisser.
Mask, c. T. drague, m.
Maske, c. maille, f.
Maske, c. masque, m.
Maskebal, n. bal masqué, m.
Maskerade, c. mascarade, f.
Maskere, v. a. masquer; - sig, se
Maskine, c. machine, f. [masquer.
Maskinemæssig, a. machinal.
Maskinmester, m. machiniste, m.
Masovn, c. fonderie, forge, f.
Masse, c. masse, f. volume, m.
Massiv, a. massif, solide.
Mast, c. mât, m.
Mastix, c. mastic, m.
Mastixkorn, pl. mastic en larmes, m.
Mastixtræ, n. lentisque, m.
Mastkurv, c. hune, f.
Mastløs, a. dématé.
Mastmager, m. mâteur, m.
Masttarm, c. boyau culier, m.
Mat, a. languissant, las, abattu affaibli, recru, épuisé.
Matador, m. matador, m. [m.
Materialforvalter, m. garde-magasin,
Materialier, pl. matériaux, m. pl.
Materialist, m. droguiste; T. matérialiste, m.
Materie, c. matière, f.; sujet m.; (i Saar) matière, f.; pus, m.
Materiel, a. matériel.
Mathed, c. langueur, faiblesse, f.
Mathematik, c. mathématiques, f. pl.
Mathematiker, m. mathématicien, m.
Mathematisk, a. mathématique.
Matras, c. matelas; sommier, m.
Matrasmager, m. matelassier, m.
Matrikel, c. matricule, f.
Matrize, c. T. matrice, f.
Matrone, f. matrone, f.
Matros, c. matelot, m.
Matroshyre, c. matelotage, m.
Matte, c. natte, f.; paillasson; hamac, m. [guer.
Matte, v. a. affaiblir, débiliter, fati-
Mattemager, m. nattier, m.
Mave, c. estomac; ventricule, m.
Mavedraaber, pl. gouttes stomacales, f. pl.
Mavekrampe, c. spasme d'estomac, m.
Mavepine, c. mal d'estomac, m.
Maveplaster, n. emplâtre stomacal, m
Mavestyrkende, a. stomacal, stomachique. [m
Mavestyrkning, c. remède stomacal,
Mavevand, n. eau stomacale, f.
Med, prp. avec, par, de, à, au, en, sous, sur, etc.
Medarbeider, m. aide, compagnon de travail, collégue; coopérateur, collaborateur, m.
Medarving, c. cohéritier, m.
Medædere, pl. crinons, m. pl. (vers).
Medbeiler, m. rival; concurrent, m.; rivale, ente, f. [m.
Medborgen, m. aide de cautionnement,
Medborger, m. concitoyen, m. -enne, f.
Medbringe, v. a. apporter, amener.
Medbroder, m. confrère, m.
Medbroderskab, n. confrérie, f. [m.
Medbør, Medvind, c. vent favorable,
Meddele, v. a. communiquer, partager qc. avec un autre.
Meddelelig, a. communicable.
Meddelelse, c. communication, f.

Meddelende, a. communicatif.
Meddiscipel, m. condisciple, m.
Meddomsmand, m. concommissaire, m.
Mede, v. a. & n. pêcher à la ligne; (sigte) viser, tendre à qc.
Medeier, m. copropriétaire, m.
Medekrog, c. hameçon, m.
Medens, ad. pendant (at, que); durant, tandis.
Medesnor, c. ligne, f.
Medestang, c. verge à laquelle est attachée la ligne, gaule, f.
Medfart, **Medfærd**, c. traitement, m.
Medformynder, m. cotuteur, protuteur, m.
Medfødt, a. naturel, inné.
Medfølge, v. a. accompagner, suivre.
Medfølgende, a. accompagnant, suivant; (lettre) ci-jointe.
Medfølger, m. compagnon, m.
Medfør, n. teneur, f.; efter Lovens —, selon la loi.
Medføre, v. a. apporter, mener avec soi; occasionner, donner lieu à qc.
Medgaae, v. n. (gaae med) se consumer, se dépenser.
Medgang, c. bonheur, m.; fortune; prospérité, félicité, f.
Medgift, c. dot, f.; bien dotal; trousseau, m.
Medgiøre, v. n. (giøre med) faire comme les autres; se mettre de la partie.
Medhandle, v. a. traiter; — ilde, maltraiter.
Medhandling, c. traitement, m.
Medhielper, m. aide; complice, m. & f.
Medhold, n. consentement, m. approbation, f.
Medhustru, f. concubine, f.
Mediansolio, **Medianoktav** &c., c. grand in-folio, grand in-octavo, m.
Medianpapiir, n. grand papier, m.
Medicin, c. médecine, f.
Mediciner, m. étudiant en médecine, m.
Medicinere, v. n. médeciner, être dans les remèdes.
Medicinglas, n. fiole, f.
Medicinsk, a. médical.
Medinteressent, m. cointéressé, m.
Medisterpølse, c. saucisse, mortadelle, andouillette, f.
Medkristen, m. frère en Jesus-Christ, m.

Medlem, n. membre; suppôt, m.
Medlidende, a. compatissant.
Medlidenhed, c. compassion, pitié, f.; appitoyement, m.; condoléance, f.; have — med, compatir à q.
Medlyd, c. **Medlydende**, a. consonne, f.
Medmenneske, n. prochain, m.
Medmindre, c. à moins que, si non que, si ce n'est que.
Medregent, m. co-régent, m.
Medregentskab, n. co-régence, f.
Medregne, v. a. comprendre dans le compte.
Medskyldig, m. f. complice, m. f.
Medspiller, m. compagnon de jeu; partenaire, m.
Medtage, v. a. prendre avec ou sur soi, emporter; emmener; * affaiblir, épuiser, atténuer, secouer.
Medtiener, m. compagnon, camarade de service, m.
Medvidende, a. qui a connaissance de qc.
Medvider, m. complice, m.
Medvidne, n. qui est du nombre des témoins.
Medvirke, v. a. coopérer, concourir.
Medvirkning, c. coopération, f.
Medynk, **Medynksfuld**, a. compatissant.
Meed, **Med**, n. mire, f. but, m.
Meel, n. farine; fineste —, fleur de farine, f.
Meelagtig, **Meelartet**, a. farineux.
Meelbolle, **Meelklump**, c. boule, boulette de pâte, f.
Meeldug, c. nielle; rouille, f.
Meelhandler, m. farinier, m.
Meelkiste, c. farinière; huche de moulin, f.
Meelklister, n. colle de farine, f.
Meelorm, c. ver de la farine, m.
Meelpap, c. bouillie, f.
Meelspise, c. mets de farine, m.
Meelsuppe, c. soupe à la farine, f.
Meelsæk, c. sac à farine, m.
Meen, n. manque, défaut, m.
Meeneed, c. parjure, faux serment, m
Meeneder, m. parjure, m.
Meensvoren, a. parjure, perfide.
Meer, **Mere**, ad. plus, davantage; ikke —, ne... plus; — end, plus (que, de).

Meerskum, n. écume de mer, f.
Meget, ad. beaucoup, fort, très; for
–, trop; – mere, plutôt.
Meie, v. a. faucher.
Meier, m. faucheur, m.
Meieri, n. métairie, vacherie, f.
Meierske, f. métayère, fermière, f.
Meietid, c. fauche, f.
Meining, c. fauchage, m.
Meise, c. mésange (bleue, noirâtre), f.
Meisel, c. ciseau, m.
Mekanik, c. mécanique, f.
Mekanikus, m. mécanicien, m.
Mekanisk, a. mécanique.
Mekanisme, c. mécanisme, m.
Melankolie, c. mélancolie, f.
Melankolsk, a. mélancolique.
Meld, c. arroche; bonne dame, f.
(plante).
Melde, v. a. annoncer, avertir, man-
der; mentionner; rapporter; – sig,
se présenter, s'adresser; lade sig –,
se faire annoncer. [tion, f.
Melding, c. mention; commémora-
Melet, a. farineux; farinacé; enfariné.
Melisse, c. mélisse, f. [lait caillé, m.
Melk, c. lait; sød –, lait doux; tyk –,
Melkaare, c. veine lactée, f.
Melkagtig, a. laiteux. [lait, f.
Melkbotte, c. écuelle au lait, seille au
Melkefeber, c. fièvre de lait, f.
Melkekammer, n. laiterie, f.
Melkekande, c. pot au lait, m.
Melkekar, n. vaisseau au lait, m.
Melkekielder, c. cave au lait, f.
Melkekuur, c. lait, m.; bruge –, pren-
dre du lait, se mettre au lait.
Melkemad, c. laitage, m.
Melken (i Fisk), c. laitance, laite, f.
Melkenfisk, c. poisson laité, m.
Melkepotte, c. pot au lait, m.
Melkesaft, c. T. chyle, m.
Melkeskaal, c. écuelle au lait, f.
Melkespand, c. baquet, m.
Melketand, c. dent de lait, f.
Melkevalle, c. petit lait, m.
Melkevei, c. voie lactée, f.; chemin
de St. Jaques, m. [f.
Melkevelling, c. soupe, bouillie au lait,
Melk og Brød, c. pain trempé dans
du lait, m. [lem.
Mellem, prp. entre; parmi; s. Imel-
Mellemact, c. entr' acte, m.
Mellembygning, c. bâtiment entre
deux autres, m. [deux, m.
Mellemdæk, n. T. entre-pont, cour-
Mellemfinger, c. doigt du milieu, m.
Mellemgulv, n. T. diaphragme, mé-
diastin, m.
Mellemhaand, c. place du milieu, f.;
i –, en second en carte, après la main.
Mellemhandling, c. médiation, entre-
mise, f.
Mellemkomst, c. intervention, f.
Mellemlinie, c. entre-ligne, f.
Mellemmad, c. goûter, m.
Mellemmand, Mellemhandler, m. en-
tremetteur, médiateur, m.
Mellemmuur, c. mur mitoyen, mur de
refend, m. [meau, m.
Mellempille, c. jambe étrière, f.; tru-
Mellemplads, c. entre-deux, m.
Mellemret, c. entremets, m.
Mellemrum, n. intervalle, espace-
ment, m.; distance, f.
Mellemspil, n. entr'acte, intermède, m.
Mellemst, a. moyen, du milieu; mi-
toyen.
Mellemstykke, n. pièce du milieu, f.
Mellemsætning, c. parenthèse; phrase
incidente, f.
Mellemtarm, c. gros boyau, m.
Mellemtid, c. entre-temps; intervalle;
interstice, m.
Mellemvei, c. chemin entre deux au-
tres, m.; * milieu, juste-milieu;
moyen terme, m.
Mellemvæg, c. entre-deux, mur de
refend, m.; paroi, mitoyenne, f.
Melodie, c. mélodie, f. air, m.
Melodisk, a. mélodieux.
Melon, c. melon, m.
Melonbed, n. melonnière, f.
Melonkierne, c. graine de melon, f.
Memorial, c. mémoire; placet, mé-
Men, conj. mais, pourtant. [morial, m.
Mene, v. a. penser, croire; – een,
parler de q., en vouloir à q.; – det

vel med een, vouloir du bien à q.

Menighed, c. commune, communauté; paroisse, f. [peuple, m.

Menigmand, c. le commun, le petit

Mening, c. opinion, f.; sentiment; avis, m.; intention, f.; sens (des mots, d'un passage etc.), m.; af samme –, du même sentiment; efter min –, à mon avis, selon moi; sige sin –, dire son sentiment; dire à q. son fait.

Menneske, n. homme, m.

Menneskealder, c. âge d'homme, m.

Menneskefiende, c. misantrope, m.

Menneskeforstand, c. entendement humain; sens commun, m. [maine, f.

Menneskehed, c. humanité, nature hu-

Menneskekiærlig, a. n. c. humain, aimant. [lantropie, f.

Menneskekiærlighed, c. humanité, phi-

Menneskekiød, n. clair humaine, f.

Menneskelig, a. humain.

Menneskelighed, c. humanité, f.

Menneskerover, m. ravisseur d'hommes, m. [misantrope.

Menneskesky, a. solitaire, farouche,

Menneskeslægt, c. genre humain, m.; génération, f.

Menneskeven, m. philantrope, m. [m.

Menneskeværk, n. ouvrage d'hommes,

Menneskeæder, m. anthropophage, m.

Mergel, c. marne, f.

Mergelgrav, c. marnière, f.

Mergle, v. a. marner.

Merkur, m. Mercure; vif argent, m.

Merkurstav, c. caducée, m.

Mers, n. T. huno, f.

Mersseil, n. T. hunier, m.

Meslinger, pl. T. rougeole, f.

Messe, c. messe; (Marked) foire, f.; læse –, dire la messe, messer.

Messe, v. n. chanter la messe.

Messehagel, c. chasuble; étole, f.

Messeskiorte, c. aube, f.

Messias, m. Messie, m.

Messing, n. laiton, cuivre jaune, m.

Messingbeslag, n. garniture de laiton, f.

Messingplade, c. plaque de laiton, f.

Messingtraad, c. fil d'archal, m.

Messingvarer, pl. dinanderie, f.

Messingværk, n forge de laiton, f.

Mest, Meeste, a. le plus, la plupart; den – Tid, la plupart du temps. – ad. le plus.

Mestbydende, a. le plus offrant.

Mestendeels, ad. pour la plupart.

Mester, m. maître; supérieur, m.; giøre til –, passer maître; blive –, se faire passer maître. [maître, f.

Mesterinde, f. maîtresse, femme du

Mesterlaug, n. corps de métier, m.

Mesterlig, a. de maître, en maître, parfait, achevé. [m.

Mestermand, m. bourreau, exécuteur,

Mestersanger, m. maître-chantre; troubadour, m.

Mesterskab, n. maîtrise, f.

Mesterskielm, m. maître-fripon, m.

Mesterstykke, n. chef d'oeuvre, ouvrage excellent, m.

Mestersvend, m. maître-garçon, m.

Mestre, v. a. censurer, critiquer.

Metal, n. métal; bronze, m.; ædle –; uædle Metaller, métaux parfaits, métaux imparfaits, m. pl. [f.

Metalaske, c. cendre métallique, spode,

Metalgrube, c. mine, f.

Metallisk, a. métallique.

Metallurg, m. métallurgiste, m.

Metallurgi, c. T. métallurgie, métalli-

Metalskum, n. chiasse, f. [que, f.

Metalspeil, n. miroir de métal, m.

Metaphor, c. T. métaphore, f.

Metaphorisk, a. métaphorique.

Metaphysik, c. T. métaphysique, f.

Metaphysiker, m. métaphysicien, m.

Metaphysisk, a. métaphysique.

Methode, c. méthode, f.

Methodisk, a. méthodique.

Miave, Miaue, v. n. miauler.

Middag, c. midi, m.; om –, til –, à midi; henimod –, sur le midi.

Middagskreds, c. méridien, m.

Middagslinie, c. méridienne, f.

Middagsmad, c. Middagsbord, n. dîner, dîné, m.

Middagssol, c. soleil du midi, m.

Middagssøvn, c. méridienne, f.; sove –, faire sa méridienne.

Middagstid, Middagstime, c. heure du midi, f. [m.
Middel, n. moyen, expédient; remède,
Middelalder, c. moyen âge, m.
Middelart, Middelsort, c. moyenne
Middelbar, a. médiat. [sorte, f.
Middelfarve, c. couleur moyenne, f.; mezzo-tinto, m.
Middelhavet, n. méditerranée, f.
Middellandsk, a. mediterrané.
Middelmaadig, a. médiocre, moyen.
Middelmaadighed, c. médiocrité, f.
Middelpunkt, Midtpunkt, n. point milieu; centre, m.
Middelsalt, n. sel neutre, m.
Middelstand, c. moyen état, m.
Middelvei, c. milieu; moyen terme, m.; holde —, tenir le milieu.
Mide, c. Mid, n. mite, f. ciron, m.
Midfaste, c. mi-carême, f.
Midler, pl. biens, m. pl. facultés, f. pl.
Midnat, c. minuit, m.
Midnatstid, c. heure de minuit, f.
Midsommer, c. solstice d'été, m.; la sainte Jean.
Midt, ad. au milieu de; — om Dagen, en plein jour; — om Vinteren, en plein hiver; — igiennem, par le milieu, tout à travers de; — imellem, au milieu, entre deux.
Midte, c. milieu, m.; i Midten, au milieu, par le milieu.
Midterst, a. moyen; qui est au milieu.
Mig, pr. me, moi.
Miil, c. lieue, f. mille, m.
Mikkelsdag, c. la Saint-Michel.
Mild, a. doux, bénin, charitable.
Mildelse, c. adoucissement, m.
Mildhed, c. bénignité, douceur, débonnaireté, f.
Mildne, v. a. adoucir, mitiger, modérer, apaiser. — v. n. s'adoucir, s'apaiser.
Mile, c. (Kulmile) fourneau, m.
Milepæl, c. colonne milliaire, f.
Mileviser, c. carte milliaire; T. échel-
Milits, c. milice, f. [le, f.
Militær, a. militaire.
Million, c. million, m.
Millionær, m. millionnaire, m.

Milt, c. rate, f. [bilaire.
Miltsyg, a. sujet au mal de rate, atra-
Miltsyge, c. mal de rate, m.
Min, pr. mon, ma; Mine, les miens.
Minde, n. mémoire, f.; souvenir, m.; approbation, f.; suffrage, assentiment, m.; give sit —, donner son suffrage, approuver, consentir (à).
Minde, v. a. faire souvenir (q. de qc.).
Mindelig, a. & ad. à l'amiable, par accord.
Mindelighed, c. i —, à l'amiable.
Mindelse, c. ressouvenir, m.; admonition, f.; ressentiment, m. [de qc.
Mindes, v. n. se souvenir, se ressentir
Mindesmærke, n. monument, m.
Mindesstøtte, c. pyramide, f.; obélisque, m.; colonne mémoriale, statue, f.
Mindetegn, n. souvenir, m. [moins.
Mindre, a. plus petit, moindre. — ad.
Mindreaarig, a. mineur, de bas âge.
Mindreaarighed, c. minorité, f.
Mindremand, m. homme infame, noté d'infamie, m. [drissement, m.
Mindskelse, c. diminution, f. amoin-
Mindskes, v. n. se diminuer, s'amoindrir, décheoir.
Mindst, a. le moindre, le plus petit; ikke det mindste, pas la moindre chose; i det —, au moins, du moins.
Mine, c. mine, minière, f.
Mine, c. mine, f.; air, m.; giøre — til, faire mine de.
Minegang, c. galerie, f.
Mineral, n. minéral, m.
Mineralog, m. minéralogiste, m.
Mineralogie, c. minéralogie, f.
Mineralogisk, a. minéralogique.
Mineralrige, n. règne minéral, m.
Mineralsk, a. minéral.
Minere, v. a. miner.
Minerer, m. mineur, m. [miature.
Miniatur, c. miniature, f.; i —, en mi-
Miniaturmaler, m. peintre en miniature, miniaturiste, m.
Minister, m. ministre, m.
Ministerium, n. ministère, m.
Minut, n. minute, f. [minute, f.
Minutuhr, n. horloge ou montre à

Minutviser, c. aiguille des minutes, f.
Mirakel, n. miracle, m. merveille, f.
Mirakeltro, c. foi des miracles, f.
Misagte, v. a. mépriser. [prouver.
Misbillige, v. a. désapprouver, im-
Misbilligelse, c. désapprobation, improbation, f.
Misbrug, c. abus, mauvais usage, m.
Misbruge, v. a. abuser, mésuser.
Misbud, n. offre non recevable, més-
Misbyde, v. a. mésoffrir. [offre, f.
Misbyrd, c. monstre, m.; fausse couche, f.; avortement, m.
Miscredit, c. discrédit, m.; défaveur, f.; bringe i —, discréditer.
Misdæder, m. malfaiteur, criminel, m.
Misforhold, n. disproportion, f.
Misfornøielse, c. mécontentement, m.
Misfornøiet, a. mécontent, malcontent.
Misforstaae, v. a. entendre mal.
Misforstaaelse, c. mésintelligence, f.; mal-entendu, m.
Misforstand, c. mal-entendu, m.
Misfoster, n. averton, monstre, m.
Misgjerning, c. crime, délit; péché, m.
Misgreb, n. méprise, bévue, f.
Mishaab, n. désespoir, m.
Mishaabe, v. n. désespérer (de qc.).
Mishag, n. déplaisir, dégoût, m.
Mishage, v. n. déplaire, désagréer.
Mishandle, v. a. maltraiter. [m.
Mishandling, c. mauvais traitement,
Miskiende, v. a. méconnaître.
Miskiendt, a. méconnu. [f.
Misklang, c. dissonance, cacophonie,
Miskmask, n. brouillamini, micmac, m.
Miskundelig, a. miséricordieux, clément. [charité, f.
Miskundhed, c. miséricorde, clémence,
Mislede, v. a. méconduire, fourvoyer.
Mislig, a. douteux; périlleux; épineux. [danger, m.
Mislighed, n. incertitude, f.; hasard,
Mislyd, c. Mislydende, a. dissonance, f.; dissonant. [lir, manquer, échouer.
Mislykkes, v. n. ne pas réussir, fail-
Mismod, n. chagrin, m.; mélancolie, f.; découragement, m.
Mismodig, a. chagrin, mélancolique; découragé, abattu.
Mispel, c. nèfle, f.
Mispeltræ, n. néflier, m.
Misregne, v. n. mécompter.
Misregning, c. mécompte, m.
Missionær, m. missionnaire, m.
Mistanke, c. soupçon, m.; suspicion, f.; have —, soupçonner q., se défier de q., suspecter q.
Mistbænk, c. couche de fumier, f.
Miste, v. a. perdre; se passer.
Mistel, c. gui, m. (plante).
Mistelig, a. perdable; amissible.
Mistillid, Mistro, c. méfiance, défiance, f.; have — til, se défier de q., avoir de la défiance. [q.
Mistroe, v. n. se défier, se méfier de
Mistroisk, a. méfiant, défiant, soupçonneux. [m.
Mistrøst, c. découragement, déconfort,
Mistrøste, v. a. décourager q.
Mistrøstig, a. découragé, timide.
Mistvivl, c. désespoir, m.
Mistvivle, v. n. désespérer, n'avoir plus d'espérance.
Mistyde, v. a. expliquer mal, donner un sens contraire. [explication, f.
Mistydning, c. fausse ou mauvaise
Mistænke, v. a. soupçonner q. de qc., se défier de q.
Mistænkelig, a. soupçonneux; défiant.
Mistænksom, a. méfiant, défiant.
Mistænkt, a. soupçonné; have een —, soupçonner q. de qc.
Misunde, v. a. envier, porter envie à q.; être jaloux de. [veillant.
Misundelig, a. envieux, jaloux, mal-
Misundelse, c. envie, jalousie, f.
Misunder, m. envieux, m.
Misviisning, c. T. déclination de la
Misvise, v. n. décliner. [boussole, f.
Misvæxt, c. disette, stérilité, f.
Mit, pr. mon, mien.
Mixtur, c. mélange, m.; T. mixtion, f.
Miød, c. hydromel, m.
Mod, prp. contre, envers; s. Imod.
Mod, n. courage, coeur, m.; humeur, f.

Modanstalt, c. * contre-batterie, contre-mine, f.
Modbefaling, c. contre-ordre, m.
Modbydelig, a. rebutant, choquant, désagréable; dégoûtant.
Modbydelighed, c. répugnance, f.; dégoût, m.; aversion, f.
Modbør, Modvind, c. vent contraire, vent debout, m. [s. Møde.
Mode, n. assemblée, f.; congrès, m.;
Mode, c. mode; façon, manière, f.; efter –, à la mode; være –, être à la mode, être en vogue; être de mise.
Modedame, f. petite maîtresse, f.
Modehandler, c. marchand de modes, m. [modes, f.
Modehandlerinde, f. marchande de
Model, c. modèle, patron; gabarit, m.
Modellere, v. a. modeler, façonner.
Moden, a. mûr.
Modenar, c. modiste, m.
Modenhed, c. maturité, f.
Modens, a. moderne, à la mode.
Moder, f. mère, f.; T. matrice, f.; écrou (de vis), m.
Moderere, v. a. modérer.
Moderfald, n. T. hystérocèle, f.
Moderhierte, n. * coeur maternel, m.; amour maternelle, f.
Moderkirke, c. église mère, f.
Moderlig, a. maternel. [de mère.
Moderløs, a. sans mère, qui n'a plus
Modermord, n. Modermorder, m. matricide, m. & f. [que de la mère).
Modermærke, n. envie, f. (tache, mar-
Moderskede, c. T. vagin, m.
Moderslив, n. ventre de la mère, m.; fra – af, dès sa naissance.
Modersmaal, n. langue maternelle, f.
Modersprog, n. langue mère, f.
Modersøster, c. tante maternelle, f.
Modersyge, c. T. mal hystérique, m.; hystéralgie, f.
Modesyge, c. passion de la mode, f.
Modfalden, a. découragé, timide, intimidé.
Modgang, c. adversité, calamité, mauvaise fortune, f.; revers, m. [m.
Modgift, c. antidote, contre-poison,
Modhold, Modlag, n. résistance, f.; appui, soutènement, m.
Modig, a. courageux, hardi, intrépide.
Modklage, c. reconvention, f.
Modløs, a. découragé, timide.
Modløshed, c. découragement, m. timidité, f.
Modne, Modnes, v. n. mûrir.
Modpant, n. contre-gage, m.
Modpart, s. Contrapart.
Modparti, n. partie adverse ou contraire, f.
Modsat, a. contraire.
Modside, c. revers, m.
Modsige, v. a. contredire, contrarier q.; réclamer, protester contre qc.; – sig, se contredire. [dit, m.
Modsigelse, c. contradiction, f. contre-
Modsigende, a. contradictoire.
Modstaae, v. a. résister, répugner.
Modstand, c. résistance, f.
Modstander, m. antagoniste, m. adversaire, m. & f.
Modstride, v. a. contester, impugner qc.; être contraire à qc. [rebelle.
Modstridig, a. opiniâtre, désobéissant,
Modstræbe, v. a. résister, s'opposer à qc. [f.; contraste, m.
Modsætning, c. opposition; antithèse,
Modsætte, v. a. opposer; – sig, se rebéquer, s'opposer.
Modsættelse, c. opposition, f.
Modtage, v. a. accepter, recevoir; accueillir q., faire accueil à q.
Modtagelig, a. susceptible; admissible, raisonnable. [m.
Modtagelse, c. réception, f. accueil,
Modtager, m. receveur, m.
Modvendt, a. opposé, contraire.
Modvillig, a. ennemi; qui fait qc. à contre-coeur; opiniâtre, obstiné.
Modvillighed, c. opiniâtreté, f.
Modvind, c. vent contraire, vent debout, m.
Modvirkning, c. réaction, f.
Modvægt, c. contre-poids, m.; contre-balance, f.
Modværge, c. défense, f.; sætte sig til –, se mettre en défense.
Mon, ad. (particule interrogative) est-ce que? faut-il que? doit-il? – det

vare sandt? seroit-il vrai?
Monark, m. monarque, m.
Monarki, n. monarchie, f.
Monarkinde, f. souveraine absolue, f.
Monarkisk, a. monarchique.
Mondere, v. a. équiper, habiller.
Mondur, c. uniforme; habit de livrée, de soldat etc., m.
Monolog, c. monologue, m.
Monopol, n. monopole, m.
Monstrants, c. soleil, ostensoir, m.
Monstrantshimmel, c. poêle, m.
Moor, Moer ou Mor, n. (Silketøi) [moire, f.
Mops, c. mopse, m.
Mopsansigt, n. visage de contrebande, [m.
Mopsnæse, c. nez camus, m.
Morads, n. marais, marécage, bourbier, m. [bourbeux, boueux.
Moradsig, a. marécageux, fangeux,
Moral, c. morale, f.
Moralisere, v. n. moraliser.
Moralist, m. moraliste, m.
Moralitet, c. moralité, f.
Moralsk, a. moral.
Morbroder, m. oncle maternel, m.
Morbær, n. mûre, f.
Morbærsaft, c. sirop de mûres, m.
Morbærtræ, n. mûrier, m.
Mord, n. meurtre, homicide, m. [m.
Mordbrand, c. feu mis à une maison,
Mordbrænder, m. incendiaire, m. & f.
Morder, m. meurtrier, homicide, assassin, m.; meurtrière, f.
Mordergrube, c. caverne de brigands, f.; coupe-gorge, m. [pl.
Mordgevær, n. armes meurtrières, f.
Mordisk, Morderisk, a. meurtrier.
Mordlyst, c. avidité de sang, f.
Mordskrig, n. cri au meurtre, cri de haro, m.
More, v. a. divertir, amuser q., lui faire passer le temps; – sig, v. r. s'amuser [(med, à).
Morelle, c. griotte, f.
Morenkop, c. pigeon ou cheval cap de more, m.
Morfader, m. ayeul maternel, m.
Morgen, c. matin, m.; matinée, f.; om –; le matin; dans la matinée; i –, demain.

Morgenbesøg, n. visite du matin, f.
Morgenbøn, c. prière du matin, f.
Morgendragt, c. déshabillé, négligé, m.
Morgendug, c. rosée du matin, f.
Morgenfrue, c. chrysanthème, m.
Morgenland, n. orient, levant, m.
Morgenluft, c. frais du matin, m.
Morgenmusik, c. aubade, f.
Morgenregn, Morgenblode, c. pluie du matin, f. [f.
Morgenrøde, c. aurore, aube de jour,
Morgensang, c. cantique du matin, m.
Morgensol, c. soleil levant, ou de la matinée, m.
Morgenstierne, c. étoile de matin, f.
Morgenstund, Morgentid, c. heure du matin, matinée, f.
Morgensøvn, c. sommeil du matin, m.
Morges, i –, ad. ce matin; – tidlig, ce matin de bonne heure; i Gaar –, hier matin.
Morian, c. more, nègre, m.
Morild, Marild, c. mer lumineuse, f.
Morinde, f. négresse, f.
Morkel, c. morille, f.
Mormoder, f. ayeule maternelle, f
Moro, c. passe-temps, amusement, m.
Morselle, c. tablette, f. [m.
Morskab, n. passe-temps, amusement,
Morsom, a. plaisant, divertissant.
Morsomhed, c. divertissement, amusement, m. [f.
Mortensaften, c. veille de St. Martin,
Mortensdag, c. la St. Martin.
Mortensgaas, c. oie de la St. Martin, [f.
Morter, c. mortier, m.
Morterstøder, c. pilon, m.
Mos, n. mousse, f.
Mosaikarbeide, n. T. mosaïque, f.
Mosaikmaleri, n. peinture en mosaïque, f.
Mose, c. marais, marécage, m.
Mosebøger, pl. de fem –, pentateuque, [m.
Moset, a. marécageux.
Mosgroet, a. couvert de mousse.
Moskee, c. mosquée, f.
Moskus, Muskus, c. muse, m.
Moskusdyr, n. Moskuskat, c. musc, m. civette, f.

Mosrose, c. mousse, f.
Most, c. moût; cidre pommé, m.
Moster, f. tante maternelle, f.
Motion, f. fa. mouvement, exercice, m.; **giøre sig** –, se donner du mouvement.
Mudder, n. limon, m.; bourbe, vase, f.
Muddermaskine, Mudderpram, c. machine pour enlever la vase, f.
Muddret, a. bourbeux; qui sent la bourbe.
Muelig, a. possible. [bourbe.
Mulighed, c. possibilité, f.
Muffe, c. manchon, m.
Muffebaand, n. passe-caille, m.
Muffediser, pl. manchettes, f. pl.
Muggen, a. moisi, chanci. [f.
Muggenhed, c. chancissure, moisissure,
Mugne, v. n. se moisir, se chancir.
Muk, c. T. malandres, f. pl.
Muk, n. mot, m. replique, f.
Mukke, v. n. fa. **ikke** –, ne pas dire le mot, n'oser souffler, branler.
Mukkert, c. grand marteau, m.
Mulat, c. mulâtre, m. & f.
Muld, Muldjord, c. terreau, m.
Muldskæl, c. oreille de charrue, f.
Muldvarp, c. taupe, f. [f.
Muldvarpskud, n. taupinée, taupinière,
Mule, c. museau, mufle, m.
Mulekurv, c. muselière, f.
Mulkt, c. mulcte, f.
Mulktere, v. a. mulcter.
Mulle, c. barbeau, m.
Mullen, a. moisi, chanci. [f.
Mullenhed, c. chancissure, moisissure,
Multebær, n. baie jaune de marais, f.
Multiplicere, v. a. T. multiplier.
Multum, n. molleton, m.
Mulæsel, Muulæsel, n. mulet, m.
Mulæseldriver, m. muletier, m.
Mulæselinde, f. mule, f.
Mumie, c. momie, f.
Mumle, v. n. marmotter, murmurer; bourdonner, gronder.
Mumlen, c. murmure; bruit sourd, m.
Mummeri, n. momerie, f.; déguisement, m.; mascarade, f.
Mund, c. bouche, f.; **bruge** –, fa. contredire, raisonner, gronder; se rebéquer contre q.
Mundbid, c. morceau, m.; bouchée, f.; goûter, petit repas, m. – n. mors; embouchoir, m.; anche (de pipe), f.
Mundbask, c. soufflet, m.
Mundfuld, c. bouchée, f.
Mundharpe, c. trompe, f.
Mundheld, n. adage, proverbe, mot favori, m. [derie, f.
Mundhugger, n. querelle, noise, gron-
Mundhugges, v. n. quereller, gronder, disputer de qc.; se quereller.
Munding, c. bouche, embouchure, f.; orifice, m. [m.
Mundkok, m. cuisinier de la bouche,
Mundkrog, c. coin de bouche, m.
Mundkurv, c. muselière, f.
Mundliim, c. colle à bouche, f.
Mundlær, n. flux de bouche, m.; **godt** –, langue bien pendue, bien affilée, f.
Mundpomade, c. pomade pour les lèvres, f.
Mundportion, c. T. ration, f.
Mundskienk, m. échanson, m.
Mundsmag, c. morceau, m.; bouchée, f.; petit goûter, m.
Mundstykke, n. embouchure; anche (de pipe), f.; mors, m.
Mundtlig, a. de bouche; oral; verbal. – ad. de bouche, verbalement.
Munition, c. munition, f. [m.
Munitionsvogn, c. chariot d'artillerie,
Munk, m. moine, religieux, m.
Munkehætte, c. capuchon, m.
Munkekappe, c. capuchon, froc, domino, m. [couvent, m.
Munkekloster, n. monastère, cloître,
Munkelevnet, n. vie monacale, f.
Munkeorden, c. ordre monacal, m.
Munkeskrift, c. caractère gothique, m.
Munkevæsen, n. moinerie, f. monachisme, m. [alerte.
Munter, a. éveillé; * gai, vif, alègre,
Munterhed, c. vivacité, gaîté, alégresse, f. [égayer.
Muntre, v. a. mettre en belle humeur
Mure, v. a. maçonner, murer.
Murer, m. maçon, m.
Murmeldyr, n. marmotte, f. loir, m.

Murre, v. n. murmurer, gronder.
Muse, f. muse, f.
Muse, v. a. escamoter.
Musefælde, c. souricière, f.
Musegift, c. mort aux rats, f.
Musegraa, a. gris de souris.
Musehul, n. trou de souris, m.
Musekat, c. chat bon aux souris, m.
Muselmand, m. musulman, mahométan, m.
Muselog, n. squille, f.
Musenoer, n. souriceau, m.
Muserede, c. nid à souris, m.
Museskaar, n. mangeures de souris, f. pl.
Museskarn, n. crotte de souris, f.
Museum, n. musée, m.
Museunge, c. souriceau, m.
Museøre, n. oreille de souris, f.
Musicere, v. n. faire de la musique.
Musik, c. musique, f. concert, m.
Musikalsk, a. musical, de musique.
Musikant, m. violon; ménétrier, m.
Musikus, m. musicien, m.
Muskat, c. muscade, f.
Muskatblomme, c. macis, m.; fleur de muscade, f.
Muskatellerdrue, c. raisin muscat, m.
Muskatellerpære, c. muscadelle, f.
Muskatelleræble, n. pomme musquée, f.
Muskatnød, c. muscade, noix muscade, f.
Muskattræ, n. muscadier, m.
Muskatviin, c. vin muscat, muscadet, m.
Muskedonner, c. grand mousquet, m.
Muskel, c. muscle, m.
Muskel, **Musling**, c. coquille, couque, m.
Muskelbanke, **Muskelbænk**, c. banc de coquillages, m.; falunière, f.
Muskelfor, **Muskelstærk**, a. musculeux; bien musclé.
Muskelværk, n. coquillage, m.
Musket, c. mousquet, m.
Musketeer, m. mousquetaire, m.
Musketbane, c. serpentin, m.
Musketild, c. mousqueterie, f.
Musketkugle, c. balle à mousquet, f.
Musketskud, n. coup de mousquet, m.
Muskuløs, a. musculeux, bien musclé.
Musling, c. moule; coquille; conque, f.
Muslingbænk, c. banc de coquillages, m.
Muslingfangst, c. cron, m.
Muslingskal, c. coquille, conque, f.
Musselin, n. mousseline, f.
Musvit, c. mésange, f.
Muur, c. mur, m. muraille, f.
Muurarbeide, n. maçonnerie, f.
Muurbrækker, c. bélier; passe-mur, m.
Muurhammer, c. hachette, f.
Muurkalk, c. mortier; ciment, m.
Muurmester, m. maître-maçon, m.
Muurmesterlaug, n. maçonnerie, f.
Muursalt, n. sel mural, m.
Muurske, c. truelle, f.
Muursteen, c. brique, f.
Muursvale, c. martinet, apode, m.
Muursvend, m. compagnon de maçon, m.
Muurværk, n. maçonnage, m. maçonnerie, f.
Muus, c. souris, f.
Myg, c. cousin, m. mouche, f.
Myg, a. souple, flexible, maniable.
Myghanke, c. moucheron, m.
Myghed, c. souplesse, flexibilité, f.
Mylre, v. n. fourmiller.
Mynde, c. levrier, m. levrette, f.
Myndig, a. impérieux; majeur; **blive** —, entrer en majorité; **giøre** —, donner dispense ou bénéfice d'âge.
Myndighed, c. autorité; pouvoir; suprématie, f.; ascendant sur q., m.; majorité, puberté, f.
Myndling, m. & f. pupille, m. & f.
Mynster, n. modèle; exemple; compas, m.
Mynsterplads, c. place d'armes, f.; rendez-vous des troupes, m.
Mynsterskriver, m. contrôleur d'une compagnie, m.
Mynstre, v. a. faire la revue, passer en revue (un régiment); corriger, critiquer.
Mynstring, c. revue, f.; **holde** —, faire la revue; **passere** —, passer par la revue.
Mynt, c. monnaie, f.
Mynte, v. a. monnayer, battre monnaie.
Mynte, c. menthe, f. (herbe).
Mynter, m. monnayeur, m.
Myntfalskner, m. faux monnayeur, m.
Myntfod, c. titre des monnaies, m.

Myntkabinet, n. musée monétaire, cabinet de médailles, m. [dailles, m.
Myntkiender, m. connaisseur de mé-
Myntmester, m. monnayeur; intendant de la monnaie, m.
Myntning, c. monnayage, m.
Myntprøve, c. essai, m.; évaluation des monnaies, f.
Myntsax, c. coupoir, m.
Myntskat, c. T. seigneuriage, m.
Myntsort, c. espèce, f.
Myntstempel, n. coin, poinçon, m.
Mynttegn, n. déférent, m.
Myntvardein, m. essayeur, m.
Myntvæsen, n. monnayage, m.
Myrde, v. a. & n. tuer, massacrer, assassiner; faire un meurtre.
Myre, c. fourmi, f.
Myrebiørn, c. fourmilier, m.
Myreløve, c. fourmi-lion, m.
Myresluger, c. fourmilier, myrméco-
Myretue, c. fourmilière, f. [phage.
Myriade, c. myriade, f.
Myrrha, c. myrrhe, f.
Myrte, c. myrte, m.
Myrtekrands, c. couronne de myrte, f.
Mystiker, m. **Mystisk**, a. mystique, m. & a.
Mythologi, c. mythologie, f.
Mythologisk, a. mythologique.
Mytteri, n. mutinerie, sédition, révolte, f.
Mægle, v. a. moyenner, négocier (la paix); s'entremettre de qc.
Mægler, m. médiateur, entremetteur; courtier, agioteur, m.
Mæglerløn, c. courtage, m.
Mægling, c. entremise, médiation, f.
Mægte, **Magte**, v. n. pouvoir, avoir la force de faire qc.
Mægtig, a. fort, puissant; **være et Sprog** —, posséder parfaitement une
Mæle, n. voix, parole, f. [langue.
Mæle, v. n. & a. parler.
Mængde, c. quantité, multitude; foule, f.; **i** —, en abondance.
Mær, c. haridelle, rosse; jument, f.
Mærke, n. marque, f.; signe; indice; tourne-feuillet, m.; **lægge** — **til**, faire attention à qc.
Mærke, v. a. marquer; remarquer, sentir, s'apercevoir; — **paa**, faire attention à qc.; **ikke lade sig** — **med**, ne faire semblant de rien.
Mærkelig, a. apercevable, perceptible; remarquable.
Mærkværdig, a. remarquable, notable.
Mærkværdighed, c. chose remarquable, f.
Mæske, v. a. engraisser, mettre à l'engrais; délayer, tremper le malt.
Mæskekar, n. cuve guilloire, f.
Mæskesviin, n. cochon gras, m.
Mæskning, c. trempe, f.
Mæt, a. rassasié; soûl; **spise sig** —, se rassasier, manger son soûl; — **af**, dégoûté (de).
Mæthed, c. rassasiement, m. satiété, f.
Mætte, v. a. rassasier; * assouvir (ses passions); saturer.
Mættelse, c. rassasiement; * assouvissement, m.; T. saturation, f.
Mø, c. fille, pucelle, f.
Møbel, n. meuble, m.
Møbler, pl. meubles, m. pl.
Møblere, v. a. meubler, garnir.
Møblering, c. ameublement, m.
Mødding, **Møgdynge**, c. fumier, tas de fumier, m. [f.
Møddingpøl, c. margouillis, m. mare,
Møddingvand, n. jus de fumier, m.
Møde, n. rencontre; assemblée, f.; congrès, m.; comparution personnelle devant le juge, f.; **gaae i** —, aller au devant de q.
Møde, v. a. & n. rencontrer; arriver, survenir; comparaître, se sister; **mødes**, se rencontrer.
Mødig, a. las, fatigué.
Mødighed, c. lassitude, f. [mère, m.
Mødrenearv, c. héritage du côté de la
Mødom, c. pucelage, m. virginité, f.
Møg, n. fumier; engrais, m.; fiente, f.
Møge, v. a. fumer; ôter le fumier d'un étable.
Møggreb, c. fourche à fumier, f.
Møgvand, n. eau de fumier, f.
Møgvogn, c. chariot à fumier, m.

Møie, c. peine, fatigue, f.
Møisom, Møisommelig, a. pénible, fatigant, difficile. [ne, f.
Møisomhed, Møisommelighed, c. pei-
Møl, n. teigne, gerce, f.
Mølle, c. moulin, m.
Møllebom, c. arbre de moulin, m.
Møllebygger, m. constructeur de moulins, m.
Møllebæk, c. ruisseau de moulin, m.
Mølledam, c. écluse, f. reservoir, m.
Møllehjul, u. roue de moulin, f.
Mølleklapper, c. claquet, m.
Møller, m. meunier, m. [meunier, m.
Møllerdreng, Møllerkarl, m. garçon
Møllerende, c. auge de moulin, biez,
Møllerkone, f. meunière, f. [m.
Møllespil, n. jeu de mérelle, m.
Møllesteen, c. pierre de meule (courante, glissante), f.
Mølletragt, c. tremie, f.
Mølleværk, n. moulin, m.
Møllevinge, c. aile du moulin, f.
Mølædt, a. rongé de teignes.
Mønning, c. faite, f. [drir.
Mør, a. tendre; mûr; blive —, s'atten-
Mørbrad, c. aloyau, m.
Mørhed, c. tendreté, f.
Mørk, a. sombre; obscur; ténébreux; morne; foncée (couleur).
Mørkagtig, a. un peu obscur.
Mørke, n. Mørkhed, c. obscurité, f.; ténèbres, f. pl.; i —, dans l'obscurité; obscurément.
Mørkeblaa, a. bleu obscur ou foncé.
Mørkebrun, a. brun obscur, minime.
Mørkegraa, a. gris brun, gris de mi-
Mørkegrøn, a. vert foncé. [nime.
Mørkeguul, a. jaune foncé.
Mørkerød, a. rouge foncé.
Mørknes, v. n. s'obscurcir, devenir obscur; commencer à faire brun; faire soir.
Mørkning, c. crépuscule, m.; i —, au crépuscule; sur le soir, sur la brune, entre chien et loup.
Mørser, c. mortier, m.
Mørsk, a. tendre, mûr.
Møtrik, c. écrou (de vis), m.

N.

Naad, c. couture; jointure, rainure, fente, f.
Naade, c. grâce, faveur, clémence, f.; pardon, quartier, m.; Deres —, (titre) votre Grandeur, votre Excellence, Monseigneur, Madame etc.
Naade, v. a. Gud – Eder! Dieu vous soit propice!
Naadebrev, n. lettres de grâce, f. pl.
Naadegave, c. don de grâce, don spirituel, m. [stination, f.
Naadekald, Naadevalg, n. T. prédé-
Naadeløn, c. Naadepenge, pl. pension; récompense gratuite, f.
Naaderig, a. gracieux, plein de grâce.
Naadesbeviisning, c. grâce, faveur, f.
Naadestol, c. T. propitiatoire, m.
Naadestegn, n. signe, m. ou marque de grâce, f.
Naadestid, c. temps de grâce, m.
Naadestød, n. coup de grâce, m.
Naadig, a. gracieux, clément, propice.
Naadsensbrød, n. pain précaire, m.
Naae, v. a. & n. atteindre, toucher, s'étendre à; gagner; – til, hen til, tenir, venir, porter (à, jusqu'à, y); jeg kan ikke – det, je n'y tiens pas.
Naal, c. aiguille; épingle; feuille aciculaire, f.
Naaledannet, a. aciculaire.
Naalebuus, n. aiguillier, étui aux aiguilles, m. [m.
Naalemager, m. aiguillier, épinglier,
Naalepenge, pl. les épingles, f. pl.; les gants, m. pl.
Naalepude, c. peloton, m. pelotte, f.
Naaletræ, n. arbre à feuilles aciculaires, m. [m.
Naaleøie, n. trou d'une aiguille, chas,
Naalstraad, c. aiguillée, f.
Naar, ad. quand, lorsque.
Nabo, m. voisin, m. voisine, f.
Nabofolk, pl. voisins, pl.
Nabokone, c. voisine, f.
Nabolaug, n. voisinage, m.; proximité, f.; quartier, m.
Naboskab, n. voisinage, m.; holde godt

–, faire le bon voisin.

Nadver, Nadvere, c. souper, soupé, m.; **den hellige –**, la sainte cène, communion, f.

Nag, n. remords de conscience, m.; rancune (contre q.), f.

Nage, v. a. & n. ronger.

Nagle, c. clou, m.; cheville; broche, f.

Nagle, v. a. clouer, cheviller.

Naglefast, a. cloué, fermé à cloux.

Naglesmed, m. cloutier, m.

Naglesmedie, c. clouterie, f.

Nagsyg, a. envieux, jaloux; enclin à blamer.

Nakke, c. chignon, m.; nuque, f.; **paa –**, sur le dos, sur le bras; * attaqué, chargé, pressé.

Nakkedrag, n. coup sur la nuque, m.

Nakkehaar, n. chignon, tignon, m.

Nap, n. **Nappen**, c. pincement, m.

Naphta, c. naphte, f.

Nappe, v. a. pincer.

Nappetang, c. pincette, f.

Nar, m. fou, sot, m.; **giøre sig til –**, faire le fou; **giøre – af**, traiter q. en fou, se jouer, se moquer de q.

Naragtig, a. fou, sot, extravagant; plaisant. – ad. sottement, en fou, en sot.

Naragtighed, c. sottise, folie, fadeur, f.

Narcisse, c. narcisse, f.

Narhval, c. narval, m.; licorne de mer, f.

Narre, v. a. duper, tromper; railler, se jouer, se moquer de q.; **narres**, badiner, railler.

Narredragt, c. habit de bouffon, de harlequin, m.

Narrehue, c. bonnet de fou, m.

Narreri, n. folie, sottise, bouffonnerie; raillerie; badinerie; bagatelle, f.

Narrestreg, c. folie, sottise, extravagance, badinerie, f.

Narv, c. T. grain, m.

Narve, v. a. greneler le cuir.

Narvside, c. fleur de cuir, f.

Nat, c. nuit, f.; **om Natten**, de nuit, pendant la nuit; nuitamment.

Natarbeide, n. travail de la nuit, ouvrage de veille, m.; veilles, f. pl.

Natbord, n. table de nuit; toilette, f.

Natgænger, Natvandrer, m. noctambule, m. & f.

Nathabit, c. déshabillé, négligé, m.; robe de chambre, f.

Nathue, c. bonnet de nuit, m.; coiffe de nuit, f.

Nathuus, n. privé, m.; lieux, m. pl.; T. habitacle, m.

Nation, c. nation, f.

National, a. national.

Nationalcharakteer, c. charactère national, m.

Nativitet, c. nativité, f.; **stille –**, faire la nativité, tirer l'horoscope de q.

Natkappe, c. cornette, dormeuse, f.

Natlampe, c. lampe de veille, f.

Natleie, Natteleie, n. couchée, f.; gîte; coucher, m.

Natlig, a. nocturne.

Natlys, n. chandelle ou bougie de veille, f.

Natmand, m. vidangeur, cureur de retraits, m.

Natmusik, c. sérénade, f.

Natpotte, c. pot de chambre, m.

Natravn, Natteravn, c. tête-chèvre; * coureur de nuit, qui travaille de nuit, m.

Natskade, c. morelle, f.

Natskiorte, c. chemise de nuit, f.

Natskriin, n. **Natstol**, c. chaise percée, selle, f.

Natskygge, c. bella-donna, belle-dame, f.

Natstykke, n. tableau à nuit, m.; nuit, f.

Nattefrost, c. gelée de nuit, f.

Nattehvile, Nattero, c. repos de la nuit, m.

Nattergal, c. rossignol, m.

Nattesviir, c. courses nocturnes, f. pl.

Nattesværmer, m. coureur de nuit, m.

Nattetid, c. temps nocturne, m.; nuitée, f.; **ved Nattetider**, de nuit, à l'heure de la nuit.

Nattevagt, c. veille, f.; guet, m.; patrouille, f.

Nattøi, n. habillement de nuit, m.

Nattrøie, c. chemisette, f.; pourpoint, m.; brassières, f. pl.

Natugle, c. hibou, chat-huant, m.

Natur, c. nature, f.; naturel, m.; complexion, f.; tempérament, m.; **god –, svag –**, tempérament robuste, faible, m.

Natura, **betale i –**, payer en productions naturelles.

Naturalier, pl. curiosités naturelles;

productions de la terre, f. pl.
Naturaliekabinet, n. cabinet d'histoire naturelle, de curiosités naturelles, f.
Naturalisere, v. a. naturaliser.
Naturalist, m. naturaliste, m.
Naturbegivenhed, c. événement naturel, m.; révolution naturelle, f.; phénomène, m.
Naturdrift, c. instinct, m.
Naturel, n. naturel, tempérament, m.; inclination, f.
Naturforsker, m. physicien, m.
Naturgave, c. naturel; talent, génie, m.
Naturhistorie, c. histoire naturelle, f.
Naturlig, a. naturel, physique, conforme à la nature; naïf.
Naturligviis, ad. naturellement, conformément à la nature.
Naturlære, c. physique, f.
Naturmenneske, n. homme naturel, m.
Naturret, c. droit naturel, m.
Naturrige, n. règne de la nature, m.
Natviol, c. julienne, f. [m.
Natvægter, m. garde de nuit; crieur,
Nav, n. moyeu, m.
Navbor, n. tarière, f.
Navle, c. nombril; T. ombilic, m.
Navlebrok, n. hernie ombilicale, f.
Navlestreng, c. cordon ombilical, m.
Navn, n. nom, m.; * réputation, renommée, f.; **ved** —, nommé; **have** — **for**, passer pour.
Navnedag, c. fête d'une personne, f.
Navngive, v. a. nommer, dénommer.
Navngivelse, c. dénomination, f.
Navnkundig, a. considérable, renommé, célèbre. [mée, f.
Navnkundighed, c. célébrité, rénom-
Navnlig, a. nommé. — ad. nommément.
Navnløs, a. anonyme, sans nom; * indisible.
Navneregister, n. liste contenant les noms; nomenclature, f. [m.
Navnetræk, n. chiffre, monogramme,
Navring, c. frette, f.
Neb, **Næb**, n. bec, m. [sotter.
Nebbes, v. n. se becqueter; * se bai-
Ned, ad. bas, en bas; **lægge**, **sætte**, **kaste** —, mettre bas; **her** —, *ici* bas; **der** —, là-bas; — **med**! à-bas!
Ned ad, ad. en bas, à bas.
Nedbringe, v. a. (**bringe ned**) porter en bas, faire descendre.
Nedbryde, v. a. abattre, démolir, renverser, ruiner. [ment, m.
Nedbrydelse, c. démolition, f. renverse-
Nedbære, v. a. porter en bas.
Nedbøie, v. a. baisser, abaisser, courber; — **sig**, se baisser, s'incliner.
Nedbøiet, a. baissé, abaissé.
Neddrive, v. a. enfoncer dans la terre,
Neddryppe, v. n. dégoutter. [hier.
Neddyppe, v. a. plonger, tremper, sau-
Neddysse, v. a. assoupir. [cer.
Neddæmpe, v. a. supprimer, cacher.
Nede, ad. en bas; là-bas; **her** —, ici-bas.
Neden, ad. en bas, dessous; — **for**, au dessous, au bas; ci-dessous; — **fra**, de dessous, d'en bas; — **om**, par en bas; — **til**, au bas; — **under**, en bas, par bas; au-dessous, ci-dessous, dessous.
Nederdrægtig, a. bas, vil, servile.
Nederdrægtighed, c. bassesse, lâchete, f. [échec, m.
Nederlag, n. défaite, f.; massacre;
Nederlandene, pl. les Pays-Bas, m. pl.
Nederlandsk, a. belgique, vallon.
Nederlænder, m. de pays bas, belge, vallon, m.
Nederst, a. le plus bas, le dernier en rang. — ad. au bas, tout en bas, par bas, à la dernière place. [& m.
Nedertydsk, a. & m. bas-allemand, a.
Nedfalde, v. n. (**falde ned**) tomber, tomber en bas, rouler en bas; se prosterner (devant q.).
Nedfare, v. n. (**fare ned**) descendre.
Nedfart, c. descente, f.
Nedflyde, v. n. découler.
Nedflyve, v. n. (**flyve ned**) voler en bas.
Nedfælde, v. a. abattre, faire tomber; tuer. [se coucher.
Nedgaae, v. n. (**gaae ned**) descendre;
Nedgang, c. descente, f.; couchant (du soleil), m.
Nedglide, v. n. (**glide ned**) glisser en bas, tomber; descendre en glissant.

Nedgrave, v. a. enterrer, enfouir.
Nedhale, v. a. tirer en bas.
Nedharve, v. a. rateler.
Nedhente, v. a. (**hente ned**) aller prendre, ôter, tirer d'en haut, tirer en bas.
Nedhisse, v. a. descendre, abaisser.
Nedhielpe, v. a. aider q. à descendre.
Nedhugge, v. a. abattre; massacrer.
Nedhugning, c. abattage, boucherie, f.; massacre, m.
Nedhænge, v. n. (**hænge ned**) pendre de haut en bas; tomber, descendre; pencher vers le bas.
Nedjage, v. a. (**jage ned**) faire descendre, chasser en bas.
Nedkaste, v. a. (**kaste ned**) jeter a terre, terrasser, renverser; mettre bas; – **fig**, se prosterner devant q.
Nedkiøre, v. n. (**kiøre ned**) descendre.
Nedkiørsel, c. descente, f.
Nedknæle, v. n. (**knæle ned**) se mettre à genoux, s'agenouiller.
Nedkomme, v. n. (**komme ned**) venir en bas, descendre; accoucher.
Nedkomst, c. descente, f.; accouchement, m.
Nedlade, v. a. descendre, baisser; – **fig**, s'asseoir, prendre place; se domicilier; condescendre; daigner.
Nedladelse, c. descente, f.; établissement, m.; condescendance, f.
Nedladende, a. gracieux, affable, condescendant.
Nedlægge, v. a. mettre bas; mettre à terre; coucher; * déposer, se démettre; se défaire (d'un emploi); abdiquer (l'empire); renoncer (à sa profession).
Nedlægning, c. action de mettre bas, etc.; démission, abdication, f.
Nedløbe, v. n. (**løbe ned**) courir ou couler en bas; découler.
Nedløse, v. a. détacher, détrousser.
Nedpakke, v. a. empaqueter, encaisser, encaquer.
Nedride, v. n. (**ride ned**) descendre à cheval; renverser avec un cheval.
Nedrig, a. bas, vil, lâche.
Nedrinde, v. n. découler.

Nedrive, v. a. (**rive ned**) abattre, démolir; renverser; * mettre à bas.
Nedrivning, c. démolition, f. renversement, m.
Nedrulle, v. a. & n. (**rulle ned**) rouler en bas; descendre en roulant.
Nedryste, v. a. secouer.
Nedsable, v. a. sabrer, massacrer.
Nedsabling, c. carnage, m. défaite, f. massacre, m.
Nedsalte, v. a. saler.
Nedsaltning, c. salage, m. salaison, f.
Nedskrive, v. a. mettre ou coucher par écrit.
Nedskyde, v. a. tuer d'un coup de fusil; abattre, fusiller; faire tomber en tirant.
Nedslaae, v. a. abattre, jeter par terre; baisser (les yeux); * abattre (le courage), décourager.
Nedslagen, a. abattu, triste, découragé.
Nedslagenhed, c. tristesse, f. abattement, m.
Nedsluge, v. a. avaler, engloutir, gober.
Nedspringe, v. n. (**springe ned**) sauter en bas, à bas; descendre en sautant.
Nedstamme, v. n. descendre, dériver.
Nedstammelse, c. descendance; étymologie, f.
Nedstampe, v. a. hier.
Nedstemme, v. a. relâcher; baisser, descendre (une corde).
Nedstige, v. n. (**stige ned**) descendre; mettre pied à terre.
Nedstigende, a. descendant.
Nedstryge, v. a. abaisser, descendre.
Nedstyrte, v. a. & n. (**styrte ned**) précipiter; se précipiter; tomber.
Nedstyrtning, c. précipitation, f.; écroulement, m.; chûte, f.
Nedstøde, v. a. faire tomber, renverser, tuer.
Nedsvælge, v. a. avaler.
Nedsylte, v. a. confire.
Nedsyltning, c. action de confire, f.
Nedsynke, v. n. (**synke ned**) s'affaisser; tomber, couler à fond, aller au fond; s'abîmer, se perdre.
Nedsynkning, c. affaissement, m.
Nedsænke, v. a. noyer, plonger, submerger.
Nedsænkning, c. submersion, f.

Nedsætte, v. a. rabattre (du prix), abaisser; – **sig**, v. r. s'asseoir; se domicilier, s'établir.
Nedsættelse, c. établissement; rabais, rabaissement, m.
Nedtage, v. a. (**tage ned**) ôter, descendre.
Nedtrille, s. **Nedrulle**.
Nedtrykke, v. a. fouler; * déprimer.
Nedtrykning, c. dépression, f.
Nedtræde, v. a. fouler aux pieds, renverser, marcher dessus; éculer (les souliers).
Nedtrække, v. a. (**trække ned**) tirer en bas.
Nedtynge, v. a. peser, presser; * affliger.
Nedvælte, v. a. rouler en bas.
Nedværdige, v. a. avilir, ravilir, ravaler.
Neg, n. gerbe, f.
Negenøien, c. lamproie, f.
Neger, m. nègre, m. négresse, f.
Negerhandel, c. trafic des nègres, m.
Negerskib, n. vaisseau négrier, m.
Negl, c. ongle, m.; **klippe Neglene**, couper, faire les ongles.
Neglerod, c. envie, f.
Negte, v. a. nier, désavouer; refuser qc.
Negtelse, c. désaveu, reniement, m.; négation; dénégation, f.
Negtende, a. negatif.
Nei, ad. non, non pas, nenni.
Neie, v. n. s'incliner, saluer, faire la révérence.
Nelde, c. ortie, f.
Neldefeber, c. fièvre pourprée, fièvre ortiée, f.
Neldestik, n. piqûre d'ortie, f.
Nellike, c. girofle, clou de girofle; oeillet, m. (fleur).
Nellikebed, n. oeilleterie, f.
Nellikeflor, c. assortiment d'oeillets en fleur, m.
Nellikestok, c. pied d'oeillet, m.
Nelliketræ, n. giroflier, m.
Nem, a. docile, spirituel, qui apprend facilement; aisé, facile.
Nemlig, ad. c'est-à-dire, savoir.
Nemme, n. docilité, mémoire, f.; génie, m.
Nemme, v. a. concevoir, apprendre, graver dans la mémoire.
Nenne, **Nænne**, v. n. **jeg – ikke at ...**, je ne saurois m'y résoudre, je ne puis me persuader de le faire.
Neppe, ad. à peine.
Nerve, c. nerf, m.
Nervefeber, c. fièvre nerveuse, f.
Nervesaft, c. suc nerveux, m.
Nervesystem, n. genre nerveux, m.
Net, n. réseau, filet, rets, panneau; T. épiploon, m.; crépine (de veau), f.
Net, a. net, propre, élégant, mignon. – ad. nettement, proprement.
Netbrok, n. T. épiplocèle, f.
Netdannet, a. rétiforme, réticulaire.
Nethed, c. netteté, propreté, f.
Nethinde, c. T. épiploon, m. rétine, f.
Netop, ad. justement, précisément.
Nettelduug, n. mousseline, f.
Netto, ad. nettement, sans rabais.
Neutral, a. neutre; **holde sig –**, garder la neutralité.
Neutralitet, c. neutralité, f.
Neutrum, n. T. nom neutre, verbe neutre, m.
Ni, a. neuf.
Niaarig, a. de neuf ans.
Nid, c. envie; jalousie, f.
Niding, **Nidding**, m. taquin, vilain, mesquin, ladre, m.
Nidingsdaad, c. taquinerie, mesquinerie, ladrerie, f.
Nidkjær, a. zélé, empressé, ardent, fervent.
Nidkjærhed, c. zèle, empressement, m.; ardeur, ferveur, f.
Nidsk, a. envieux, jaloux, ladre, taquin, chiche.
Nidskhed, c. jalousie; taquinerie, mesquinerie, f.
Niende, a. **Niendedeel**, c. neuvième.
Nifold, a. neuf fois autant.
Nik, n. **Nikken**, c. branlement ou signe de la tête, m.
Nikke, v. n. faire signe de la tête; brauler la tête en sommeillant.
Nip, n. petit coup, trait, m.; extrémité, f.; bout; **paa Nippet at ...**, à bout, au bout, sur le point de faire qc.
Nippe, v. a. épinocher; buvotter, boire à petits traits.
Nisse, m. lutin, esprit follet, drague, m.
Nisse, v. n. roder, fureter, aller ça et là.
Nite, c. blanc, billet blanc de loterie, m.

Nital, n. le neuf, chiffre de neuf, m.
Nitnagle, c. rivet, clou à river, m.
Nitte, v. a. river.
Nitten, a. dix-neuf.
Nittende, a. dix-neuvième.
Node, c. note de musique, f.; synge efter —, chanter la note.
Nodebog, c. livre de musique, m.
Nodepapiir, n. papier de musique, m.
Nodepen, c. patte, f.
Noder, pl. (Fagter) manières, f. pl.
Nodeskriver, m. noteur, copiste de musique, m. [que, f.
Nodetrykkeri, n. imprimerie de musi-
Nogen, a. quelqu'un, personne, aucun.
Nogenledes, ad. en quelque manière, en quelque façon; comme-ça.
Nogensinde, Nogentid, ad. jamais.
Nogensteds, ad. quelque part, en quelque lieu.
Noget, a. quelque chose, quelque peu. — ad. un peu, tant soit peu; — nær, à peu près. [plusieurs.
Nogle, a. pl. quelques, quelques-unes,
Nok, ad. assez, suffisamment; det er —, cela suffit, c'en est assez; mere end —, plus qui ne faut. [m.; jointure, f.
Nok, Nokke, c. bout de vergue; joint,
Nokke sammen, v. a. joindre, encastil-
Noksom, ad. assez. [ler, emboîter.
Nonne, f. religieuse; fa. nonnain, nonne, f.
Nonnekloster, n. couvent de filles, m.
Nonneslør, n. voile, m.
Nopning, Noppring, c. nopage, m.
Noppe, c. noeud, m. [cher (le drap).
Noppe, Noppre, v. a. T. noper, éplu-
Nor, Noer, n. petit enfant, m.; baie (f.) ou lac qui communique à la mer, m.
Nord, c. nord, septentrion, m.; — efter, mod —, vers le nord.
Nordbagge, c. roussin, bidet, m.
Nordbo, Nordlænding, m. habitant ou natif des pays du nord, m.
Nordenvind, c. vent du nord, nord, borée, m. [nale, f.
Norderbrede, c. latitude septentrio-
Nordisk, a. septentrional, de nord.
Nordkant, c. plage septentrionale, bande du nord, f.
Nordkap, n. cap du nord, m.
Nordkaper, c. épaulard, m. (baleine glaciale). [du nord, m.
Nordland, n. pays septentrional, pays
Nordlig, a. du nord, septentrional; [boréal.
Nordlys, n. aurore boréale, f.
Nordost, c. nord-est, m.
Nordostvind, c. bise, f.
Nordpol, c. pôle arctique, m.
Nordstjerne, c. étoile polaire, f.
Nordsø, c. mer du nord, f.
Nordvest, c. nord-ouest; vent de nord-ouest, m.
Notariat, n. notariat, m. [m.
Notarius, m. notaire, notaire public,
Note, c. note, remarque, f.
Notere, v. a. noter, marquer.
Notits, c. notice, connaissance, f.
Notorisk, a. notoire, de notoriété pu-
November, c. Novembre, m. [blique.
Nu, ad. à présent, maintenant; fra — af, dès-à-présent, désormais, dorénavant. [f. pl.
Nudler, pl. macaroni, m. vermicelles,
Nudelbret, n. tailloir aux macaronis, m. [f
Nudelsuppe, c. soupe aux vermicelles,
Nul, n. zéro, m.
Nummer, n. numéro, m. [brer.
Nummerere, v. a. numéroter; T. nom-
Nuomstunder, ad. aujourd'hui.
Nuntius, m. nonce, m. [m.
Nutid, c. le présent, temps présent,
Ny, a. nouveau, neuf; paa —, de nou-
Ny, n. nouvelle lune, f. [veau.
Nybagt, a. frais, tendre; de fraîche date. [ment défrichée, f.
Nybrudt, a. novale, terre nouvelle-
Nybygger, m. colon, m.
Nybær, a. (vache) qui vient de vêler.
Nyde, v. a. jouir (de qc.); user, profiter; prendre (de la nourriture).
Nydelig, a. mignon; joli; délicat; mangeable.
Nydelighed, c. élégance, délicatesse, f
Nydelse, c. jouissance, f.
Nysgjen, a. curieux.
Nysgjenhed, c. curiosité, f.

Nyfødt, a. nouveau né.
Nyhed, c. nouveauté, f.
Nykke, c. caprice, m.; quinte, boutade, f.
Nykommen, a. nouvellement arrivé.
Nylig, ad. dernièrement, depuis peu, récemment.
Nymaane, c. nouvelle lune, f.
Nymodens, a. nouveau, de nouvelle mode.
Nymphe, f. nymphe, f.
Nynne, v. n. gringotter, fredonner.
Nyoplagt, a. réimprimé.
Nyre, c. rein; rognon, m.
Nyrefidt, n. graisse qui couvre les rognons, f.
Nyregruus, n. gravelle, f.
Nyresteen, c. pierre dans les reins, f.
Nyresteg, c. longe de veau, f.
Nyrestykke, n. rognon de veau, m.
Nys, ad.; f. Nylig.
Nys, n. faae - om, avoir le vent de qc., apprendre, éventer.
Nyſe, v. n. éternuer.
Nyſepulver, n. sternutatoire, m.
Nyſerod, c. ellébore, m.
Nysgierrig, a. curieux.
Nysgierrighed, c. curiosité, f.
Nysle, v. n. vréder, tracasser, courir la prétantaine.
Nyslen, c. tracasserie, f.
Nyt, n. nouvelle, nouveauté, f.
Nytaar, n. nouvel an, m.
Nytaarsdag, c. jour de l'an, m.
Nytaarsgave, c. étrennes, f. pl.
Nytaarsvers, n. poëme pour le nouvel an, m.
Nytaarsønſke, n. souhait ou compliment de bonne année, m.
Nytte, v. a. & n. être utile, être profitable; servir à qc.
Nytte, c. usage, m.; utilité, f.; avantage, profit, intérêt; fruit, m.
Nyttig, a. bon, utile, profitable.
Næ, n. déclin de la lune, m.
Nær, a. & ad. proche, près; voisin; contigu, attenant; - ved, hos ..., près de; tout près; tout-auprès; komme een for -, offenser, outrager q.; gaae -, tenir, toucher au coeur; en avoir le coeur navré; lige -, tout autant; au même; ikke - saa, il s'en faut beaucoup (que); paa det -, à ... près, à l'exception, hormis.
Nære, v. a. nourrir, alimenter, entretenir; - ſig, se nourrir, vivre, subsister, gagner sa vie.
Nærende, Nærerig, a. nourrissant, alimenteux, substantiel.
Nærestand, c. tiers-état, m.; classe nourricière, f.
Nærgaaende, a. offensant, outrageant, injurieux.
Nærgrændſende, a. adjacent, contigu, près à près.
Nærhed, c. proximité, f. voisinage, m.
Nærig, a. désireux, avide, passionné.
Nærighed, c. désir, m.; envie, avidité, f.; acharnement, m.
Næring, c. nourriture, f.; aliment, m.; de quoi subsister.
Næringsløs, a. qui ne donne rien à gagner; fâcheux, difficile, mauvais.
Næringsmiddel, n. aliment, moyen de subsister, m.; denrées, f. pl.; vivres, m. pl.
Næringssaft, c. suc nourricier, m.
Næringssorg, c. soin de la vie, f.
Næringsskat, c. taille industrielle, f.
Næringsvei, c. négoce, m.; profession, f.; affaires, f. pl.
Nærliggende, a. proche, voisin, contigu.
Nærme ſig, v. r. approcher, s'approcher.
Nærmelſe, c. approche, f. abord, m.
Nærmere, a. plus proche, plus près. - ad. de plus près.
Nærmest, a. tout proche, le plus proche; le plus court, m; - ved, tout près.
Nærpaarørende, m. & f. proche parent de q., m.
Nærſom, a. lucratif; où l'on trouve à gagner sa vie, (lieu) de trafic.
Nærværelſe, c. présence, f.
Nærværende, a. présent; assistant.
Næs, n. cap, promontoire, m.
Næſe, c. nez, m.
Næſebaand, n. Næſerem, c. muserolle, f.
Næſebeen, n. T. vomèr, m.
Næſeblod, n. Næſebloden, c. saignement de nez, m.
Næſebogstav, n. lettre nasale, f.
Næſebor, Næſebul, n. narine (de l'hom-

me), f.; naseau (de l'animal), m.
Næsebryp, c. roupie, f.
Næseflod, n. morfondure, f.
Næsegruus, ad. nez en terre.
Næsehorn, n. rhinocéros, m.
Næsestyver, c. nasarde, chiquenaude, f.
Næsekonge, m. petit roi, roitelet, m.
Næst, a. & ad. prochain; premier; - efter, après, tout-auprès, immédiatement après, le premier après.
Næstafvigt, a. dernièrement passé.
Næste, c. prochain, m.
Næsten, ad. presque, à peu près, environ.
Næstfølgende, Næstkommende, a. prochain, premier, qui vient.
Næstsidste, a. pénultième.
Næstældste, a. puiné.
Næsviis, a. trop curieux; suffisant, présomptueux, insolent.
Næsviished, c. curiosité impertinente, suffisance, insolence, f.
Næve, c. poing, m.
Nævefuld, c. poignée, f.
Nævefægter, m. lutteur, bretteur, m.
Nævekamp, c. combat à coups de poing, f.; combat du ceste, pugilat, m.
Næver, pl. écorce extérieure du bouleau, f.
Næveret, c. droit du plus fort; droit manuaire, m.
Næveslag, n. coup de poing, m.; gourmade, f.
Nævne, v. a. nommer, appeller.
Nævnelse, Nævning, c. nomination, dénomination, f.
Nævner, c. T. dénominateur, m.
Nød, n. bête, f. boeuf, m.
Nød, c. noix; noisette, f.; knække Nødder, casser des noix; lombarsk -, noisette de Lombardie, f.
Nød, c. nécessité, indigence, f.; besoin, m.; urgence; peine; misère, f.; danger, péril, m.; extrémité, f.; lide -, être dans le besoin, en peine, dans la misère, dans le danger etc.
Nødanker, n. ancre de la cale, f.
Nødde, Nydie, c. mailloche, massue, f.
Nøddebusk, c. noyer, coudrier, m.
Nøddebruun, a. couleur de bois de noyer, f.; racinage, m.

Nøddehakker, c. casse-noix, m.
Nøddehase, c. brou, m. écale, f.
Nøddekierne, c. cerneau, m.; amande d'une noisette, f.
Nøddeknækker, c. casse-noisette, m.
Nøddeskal, c. coque de noix, f.; grøn -, brou, m.
Nøddeskov, c. coudraie, f.; lieu planté de coudriers, m.
Nøddetræ, n. noyer, m.
Nøde, v. a. nécessiter, contraindre, obliger; forcer, presser; nødes, être contraint par la nécessité.
Nøden, c. contrainte, f.
Nødhielp, c. aide au besoin, m.
Nødig, a. nécessaire; have -, avoir besoin, avoir affaire de qc. - ad. nødigen, à regret, à contre-coeur, pas de bon gré.
Nødlidende, a. nécessiteux; qui souffre.
Nødlidenhed, c. pauvreté, misère, souffrance, f.
Nødløgn, c. mensonge officieux, m.
Nødsaget, a. forcé, obligé, contraint.
Nødsfald, n. cas de nécessité, cas de besoin, m.; i -, en cas de besoin.
Nødskilling, c. argent de réserve, m.
Nødskrig, n. hauts cris, m. pl.; clameur de haro, f.
Nødskud, n. coup de canon de détresse, m.
Nødt, a. - til, contraint, forcé.
Nødtrængende, a. indigent, pauvre.
Nødtørft, c. nécessité, f.; besoin, nécessaire, m.; ce qu'il faut.
Nødtørftig, a. nécessiteux, indigent; à peine suffisant.
Nødvendig, a. nécessaire.
Nødvendighed, c. nécessité; chose nécessaire, f.
Nødværge, c. défense forcée, f.
Nødværk, n. ouvrage pressé, m.; oeuvre de nécessité, f.
Nøgen, a. nu; * dénué; klæde - af, mettre q. tout nud.
Nøgenhed, c. nudité, f.
Nøgle, n. peloton, m. pelote, f.
Nøgle, c. clef, f.
Nøgleben, n. T. clavicule, f.
Nøglebøsse, c. clef à tirer, f.
Nøglehul, n. trou de la serrure, m.
Nøglekam, c. T. panneton, m.

Nøglekuippe, n. trousseau de clefs, m.
Nøglepibe, c. tige de clef, f.; canon, m
Nøglering, c. clavier, m.
Nøiagtig, a. exact, précis.
Nøiagtighed, c. exactitude, précision, f.
Nøie, a. & ad. exact; scrupuleux; juste; ménager. – ad. exactement, au juste, avec épargne; de près; à la rigueur.
Nøieregnende, a. trop exact, qui prend qc. à la rigueur.
Nøies, v. n. – med, se contenter, être content de qc.
Nøisom, a. frugal, content.
Nøisomhed, c. frugalité, f. contentement, m.
Nøkke, c. ondin, m.
Nøle, v. n. tarder, lanterner, barguigner.
Nølen, c. Nøleri, n. temporisement, m. lenteur, f.
Nølende, a. lent, qui tarde.
Nøler, m. qui tarde, temporiseur, lanternier, m.
Nør, Nørre, a. du nord, septentrional.

O.

O! i. ô, oh, ah!
Obelisk, c. obélisque, m.
Oberauditeur, m. auditeur en chef, m.
Oberst, m. colonel, m.
Oberstlieutenant, m. lieutenant-colonel, m.
Oblat, c. oublie; hostie, f.; pain à cacheter, pain à chanter, m.
Oblatbager, m. oublieur, m.
Obligation, c. obligation, f.
Observatorium, n. observatoire, m.
Ocean, n. océan, m.
Octant, c. T. octant, m.
Octav, c. T. octave, f.; (Octavbind) in-octavo; huitième, m.
Octavblad, n. feuille in octavo, f.; huitième de feuille, m.
October, c. mois d'Octobre, m.
Od, c. pointe (d'un couteau etc.), f.
Odde, c. bout, m.; extrémité, f.; cap, promontoire, m.
Odder, c. loutre, f.
Odderskind, n. peau de loutre, f.
Ode, c. ode, f.; chant lyrique, m.
Odel, a. allodial.
Odelsgaard, c. terre allodiale, f.
Odelsgods, n. héritage allodial, m.
Odelsret, c. allodialité, f.
Oes ou Oos, c. vapeur, exhalaison, f.
Offentlig, a. public. – ad. en public, publiquement.
Offentlighed, c. publicité, f.
Offer, n. sacrifice, m.; offrande; oblation; victime, f.
Offerbrød, n. pain d'oblation, m.
Offerbæger, n. coupe sacrée, f.
Offerdyr, n. victime, f.
Offerkjød, n. viande sacrée, f.
Offermaaltid, n. repas sacré, m.
Offerpræst, m. sacrificateur, m.
Offerskaal, c. patère, f.
Offerviin, c. vin d'oblation, m.
Officeer, m. officier, m.
Officin, n. ouvroir, m.; apothicairerie; imprimerie, f.
Offre, v. a. & n. sacrifier, immoler, offrir; victimer.
Offring, c. sacrifice, m.; immolation, libation; offerte, f.
Ofte, ad. souvent, plusieurs fois; oftere, plus souvent; som oftest, presque toujours, ordinairement.
Og, conj. et.
Ogsaa, c. aussi, encore.
Oker, n. ocre, f.
Oktroi, c. T. octroi, m.
Okulere, v. a. greffer en ecusson, ecussonner; inoculer.
Okulerekniv, c. écussonnoir, m.
Okulist, m. oculiste, opérateur, m.
Oldefader, m. bisayeul, m.
Oldemoder, f. bisayeule, f.
Olden, c. glandée, f.
Oldenborre, c. hanneton, m.
Oldenskov, c. glandée, f.
Oldermand, m. maître juré, m.
Oldfrue, f. femme de charge, f.
Oldgesel, m. maître-garçon, m.
Oldgransker, m. antiquaire, m.
Olding, m. vieillard, m.
Oldsager, pl. antiquités, f. pl.
Oldtid, c. antiquité, f.
Olie, c. huile, f.
Olieagtig, a. huileux.
Oliebierg, n. mont des olives, m.
Olieblad, n. feuille d'olivier, f.

Oliefarve, c. huile, f.
Oliefernis, c. vernis gras, m.
Olieflaske, c. huilier, m.
Oliegaard, c. jardin olivet, m.
Oliegreen, c. rameau d'olivier, m.
Oliehøst, c. olivaison, f.
Oliekage, c. pain de lin, m.
Oliekar, n. **Oliekrukke**, c. vaisseau à huile, huilier, m.
Oliemaleri, n. peinture à l'huile, f.
Oliemølle, c. moulin à huile, m.
Oliemøller, m. pressureur d'huile, huilier, m.
Oliepresse, c. pressoir aux olives, m.
Oliesteen, c. pierre à rasoir, f.
Olietræ, n. olivier, m.
Olive, c. olive, f.
Olivenfarve, c. couleur d'olives, f.
Olivenfarvet, **Olivengrøn**, a. couleur d'olives, olivâtre.
Olivetræ, **Olietræ**, n. olivier, m.
Olmerdug, n. boucassin, m.
Om, conj. si ; – **ogsaa**, quand même.
Om, prp. autour de ; à ; par ; de.
Omarbeide, v. a. refaire, donner une autre façon, remanier ; refondre (un ouvrage).
Omarbeidning, c. remaniement, m.
Omarme, v. a. embrasser.
Omarmelse, c. embrassement, m. embrassade, f. [mander.
Ombede, v. a. (**bede om**) prier, de-
Ombinde, v. a. lier autour, ceindre, mettre ; relier de nouveau.
Omblade, v. a. tourner une feuille.
Omblæse, v. a. renverser de son souf-
Ombord, ad. à bord. [fle.
Ombringe, v. a. tuer, faire mourir.
Ombygge, v. a. refaire, bâtir autrement.
Ombytning, c. change, échange, m.
Ombytte, v. a. échanger, troquer.
Ombære, v. a. porter ça et là, colporter. [boucher.
Ombøie, v. a. recourber ; – **sig**, se re-
Omdanne, v. a. réformer, transformer.
Omdannelse, c. réforme, transformation, f.
Omdele, v. a. distribuer, dispenser.
Omdeling, c. distribution, f.
Omdreie, v. a. tourner, mouvoir ; faire tourner ; tordre ; T. revirer ; – **sig**, se tourner.
Omdreining, c. tournoiement, m.
Omdrive, v. a. & n. faire tourner ; mouvoir, agiter ; courir çà et là, fainéanter ; faire le vagabond.
Omdømme, n. jugement, m. critique, f.
Omdømme, v. a. juger, critiquer.
Omegn, c. entours, m. pl. ; circuit, canton, m.
Omendskiøndt, c. quoique, bien que, encore que, quand même.
Omfang, n. circuit, tour, m. ; enceinte, circonférence, étendue, f.
Omfare, v. a. faire le tour de etc.
Omfarve, v. a. reteindre, biser.
Omfarvning, c. bisage, m.
Omfatning, c. embrassement, m.
Omfatte, v. a. embrasser ; empoigner.
Omfavne, v. a. embrasser.
Omfavnelse, c. embrassement, m. embrassade, f.
Omflakke, v. n. roder, vagabonder.
Omflakkende, a. vagabond. [ner.
Omflyde, v. a. couler autour, environ-
Omflytning, c. remuement, m.
Omflytte, v. a. remuer, ranger ou placer autrement. – v. n. changer de logis. [tour en volant.
Omflyve, v. n. voler autour, faire le
Omfylde, v. a. transvaser.
Omgaae, v. a. faire le tour de ; aller çà et là ; faire un détour.
Omgaaes, v. n. converser, fréquenter ; traiter (q. ou qc.), manier ; – **med een**, converser avec q.
Omgang, c. tour ; détour, m. ; conversation, habitude, f. ; commerce, m. ; **have** – **med een**, entretenir commerce avec q. ; **legemlig** –, habitation charnelle, f. ; coït, m.
Omgangssyge, c. épidémie, f.
Omgierde, v. a. entourer d'une haie.
Omgierdning, c. clôture, haie, f.
Omgiorde, v. a. ceindre. [cerner.
Omgive, v. a. environner, entourer,
Omgiøre, v. a. (**giøre om**) refaire.

donner une autre façon à.
Omgrave, v. a. fouir, remuer; bêcher, fouiller (la terre) autour de.
Omgravning, c. action de fouir etc., effondrement, m.
Omgrændſe, v. a. borner, circonscrire.
Omgængelig, a. sociable, accommodant.
Omgængelighed, c. sociabilité, f.
Omgængelſe, c. conversation, habitude, f.; commerce, m.
Omhakke, v. a. labourer, bêcher, houer (la terre).
Omhakning, c. labour, m.
Omhegne, v. a. entourer d'une haie.
Omhu, c. soin, m. attention, f.
Omhugge, v. a. abattre, couper.
Omhugning, c. abattage, m.
Omhyggelig, a. sorgneux, attentif.
Omhyggelighed, c. soin, m. attention, f.
Omhylle, v. a. envelopper.
Omhæng, n. voile; rideau, m.
Omhænge, v. a. pendre autour; mettre; pendre autrement; entourer (d'un voile etc.).
Omkap, **Omkaps**, ad. à l'envi.
Omkaſte, v. a. (kaſte om) renverser, jeter par terre.
Omklæde, v. a. habiller autrement; revêtir de tous côtés; — ſig, v. r. (klæde ſig om) changer d'habits.
Omklædning, c. changement d'habits, m.
Omkomme, v. n. périr; dépérir; mourir.
Omkoſtning, c. frais, dépens, m. pl.; [gjøre —, faire des dépenses.
Omkreds, c. circuit, tour, m.; circonférence; périphérie, f.; i —, de périphérie; à la ronde; à l'entour.
Omkring, ad. & prp. à l'entour, autour; à la ronde; çà et là.
Omkuld, ad. falde —, kaſte —, tomber à la renverse, par terre; bouleverser.
Omlade, v. a. recharger, charger autrement; transborder.
Omliggende, a. adjacent, environnant, circonvoisin; — Egne, entours, environs, m. pl.
Omlægge, v. a. poser autrement; couvrir autrement, remanier (un toit); mettre, appliquer (un emplâtre).
Omløb, n. tour; tournoiement, m.; course; circulation; révolution, f.
Omløbe, v. a. & n. faire le tour de; tourner; circuler; courir çà et là.
Omløbende, a. ambulant.
Omløber, m. coureur, vagabond, m.
Omme, ad være —, être passé, fini, expiré.
Ommelde, v. a. mentionner.
Ompakke, v. a. emballer, empaqueter autrement.
Omplante, v. a. déplanter, transplanter; planter autour.
Omploie, v. a. labourer; défricher.
Omploining, c. défrichement, m.
Ompræge, v. a. réformer les monnaies.
Omprægning, c. refonte, f.
Omqvæd, n. T. refrain, m.
Omrage, v. a. attiser, rattiser le feu; remuer.
Omreiſe, v. n. (reiſe om, omkring) faire des tours de voyage, courir le monde.
Omride, v. n. & a. faire le tour à cheval; renverser q. avec son cheval.
Omrids, c. contour, m.
Omridſe, v. a. contourner cerner.
Omringe, v. a. environner, entourer, [cerner.
Omrive, v. a. renverser, démolir.
Omrode, v. a. fouiller, muloter.
Omryſte, v. a. secouer.
Omrøre, v. a. remuer.
Omſadle, v. a. (ſadle om) changer de selle; * changer de parti, de sentiment, tourner casaque.
Omſats, ſ. **Omſætning**.
Omſauge, v. a. abattre avec la scie.
Omſeile, v. a. faire le tour de; doubler (une île).
Omſider, ad. enfin, à la fin.
Omſkaaren, a. circoncis.
Omſkabe, v. a. transformer, changer.
Omſkandſe, v. a. retrancher.
Omſkandsning, c. retranchement, m. circonvallation, f.
Omſkifte, v. a. changer, alterner.
Omſkiftelig, a. changeant, alternatif; variable, inconstant.
Omſkiftelſe, **Omſkiftning**, c. change-

ment, n. alternative, f.
Omſkiære, v. a. circoncire.
Omſkiærelſe, c. circoncision, f.
Omſkrift, c. inscription; devise; légende (d'une monnaie), f.
Omſkrive, v. a. récrire; écrire autour; T. circonscrire, décrire; * périphraser.
Omſkrivning, c. circonscription; *périphrase, f.
Omſkue, v. n. regarder autour.
Omſkygge, v. a. ombrager.
Omſlag, n. enveloppe, couverture; fomentation, f.; cataplasme, m.; fausse couche, f.; change, m.
Omſlutte, v. a. embrasser, enfermer, entourer, environner.
Omſlynge, v. a. entortiller; embrasser.
Omſmelte, v. a. refondre.
Omſmeltning, c. refonte, f.
Omſnoe, v. a. tourner; entortiller; embrasser.
Omſonſt, ad. gratis, pour rien; en vain, vainement; à pure perte.
Omſorg, c. soin; souci, m.; peine, f.
Omſpinde, v. a. filer autour, entourer de fil.
Omſpænde, v. a. embrasser avec l'empan; ceindre; atteler autrement, changer de chevaux; boucler autrement; * inquiéter.
Omſtaaende, a. présent, assistant.
Omſtemme, v. a. accorder sur un autre ton; * faire changer q. de sentiment.
Omſtikke, v. a. refaire une coiffure; ficher autour.
Omſtille, v. a. placer autrement.
Omſtraale, v. a. rayonner autour.
Omſtreiſe, v. n. roder, trôler, courir le pays. [bond.
Omſtreiſende, Omſtrygende, a. vaga-
Omſtryger, m. coureur, vagabond, m.
Omſtrøe, v. a. épandre tout autour; jeter çà et là. [présent.
Omſtunder, ad. nu —, aujourd'hui, à
Omſtyrte, v. a. renverser, bouleverser. v. n. tomber à la renverse, se renverser.
Omſtyrtning, c. renversement, m.
Omſtændelig, a. circonstancié, détaillé. — ad. exactement, en détail; fortælle —, détailler.
Omſtændelighed, c. détail, m.
Omſtændighed, c. circonstance, f.; cas, m. pl.; cérémonies; affaires, f. pl.
Omſtøbe, v. a. refondre.
Omſtøbning, c. refonte, f.
Omſtøde, v. a. renverser, faire tomber en poussant; * annuller, casser.
Omſtødelſe, c. renversement, m.; * cassation, f.
Omſværme, v. n. voler autour, roder.
Omſvæve, v. n. voltiger, voleter.
Omſvøb, n. couverture, f.; * détour, préambule, m.
Omſvøbe, v. a. entortiller autrement; entortiller, envelopper. [recoudre.
Omſye, v. a. coudre autour; border;
Omſætning, c. transplantation, f.; change, troc; remaniement, m.
Omſætte, v. a. changer la place, placer ou ranger autrement; transplanter; changer, échanger (de l'argent); remanier. [lard.
Omtaage, v. a. couvrir d'un brouil-
Omtale, v. a. mentionner.
Omtale, c. mention; réputation, f.; bruit public, m.
Omtalt, a. mentionné, dit, susdit.
Omtapning, c. transvasement, m.
Omtappe, v. a. transvaser; transfuser.
Omtrent, ad. presque, à peu près, environ.
Omtrykke, v. a. imprimer autrement.
Omtrykning, c. réimpression, f.
Omtumle, v. a. & n. travailler, faire faire des caracoles (à un cheval); faire la culbute.
Omtuſke, v. a. échanger, troquer.
Omtviſte, v. a. discepter, disputer qc., contester; omtviſtet, contesté; le contentieux. [tentieux.
Omtviſtelig, a. contestable.
Omtylde, v. a. rentonner, transvaser.
Omtælle, v. a. compter de nouveau.
Omvandre, Omvanke, v. n. vaguer, errer.
Omvandring, c. course, f. tour, m.
Omvankende, a. ambulant, errant.
Omvei, c. détour, chemin détourné, m.

Omvende, v. a. tourner, retourner; * convertir, détourner q. du vice; – sig, v. r. se convertir, se corriger.
Omvendelse, c. conversion, repentance, résipiscence, f.
Omvender, m. convertisseur, m.
Omvendt, a. converti; tourné, renversé; – Side, envers, revers, m.
Omvexle, v. a. échanger, troquer.
Omvexlende, a. alternatif.
Omvexling, c. change, troc, m.; révolution de la fortune; alternative, f.
Omvikle, v. a. envelopper; entortiller autrement.
Omvinde, v. a. dévider autrement; entortiller; mettre autour.
Omvride, v. a. tourner, tordre.
Omvælte, v. a. rouler, veautrer, bouleverser, renverser.
Omvæltning, c. renversement, bouleversement, m.; rotation; révolution, f.
Ond, a. mauvais, méchant; den Onde, le diable, le malin esprit; giøre ondt, faire mal, causer de la douleur; faire de la peine.
Ondartet, a. malin, maligne.
Onde, n. mal, malheur, accident fâcheux, m.
Ondskab, c. malice, malignité, méchanceté, f.
Ondskabsfuld, a. malin, méchant.
Ondt, n. mal, m.; tale – om, dire du mal de q.; – i Hovedet, mal à la tête.
Onsdag, c. mercredi, m.
Op, ad. en avant, en haut; – ad, vers le haut; faae –, ouvrir; gaae –, monter en haut s'ouvrir; staae –, se lever.
Opal, c. opale, f. (pierre).
Opamme, v. a. nourrir, allaiter.
Opbevare, v. a. garder, conserver, réserver.
Opbide, v. a. casser avec les dents.
Opbinde, v. a. lier, attacher; nouer (les cheveux); trousser (la queue d'un cheval); mettre en gerbes.
Opbluse, v. n. (bluse op) s'enflammer, s'élever en flammes.
Opblæse, v. a. (blæse op) enfler, gonfler, remplir de vent; boursoufler (les joues); raviver (le feu); – sig, v. r. s'enfler, s'enorgueillir.
Opblæsende, a. flatueux, venteux.
Opblæsning, c. enflement, gonflement, m.; flatuosité, ventosité, f.; vent, m.
Opblæst, a. enflé; * orgueilleux, présomptueux.
Opbore, v. a. forer; ouvrir en forant; percer de nouveau.
Opbragt, a. irrité; pris, emmené.
Opbrase, v. a. (brase op) mettre en panne, décharger les voiles.
Opbringe, v. a. irriter, mettre en colère; amener une prise; (bringe op) porter en haut, monter.
Opbruge, v. a. consumer.
Opbruse, v. n. faire effervescence, fermenter avec bruit, bouillonner.
Opbrusning, c. effervescence, ébullition, f.
Opbryde, v. a. rompre, ouvrir, décacheter; s. Opbrække
Opbrække, v. a. (brække op) rompre, forcer, enfoncer, ouvrir par force; ouvrir, décacheter (une lettre). – v. n. décamper, marcher, trousser bagage; se crever, s'ouvrir; débâcler.
Opbrænde, v. a. brûler, consumer en brûlant.
Opbrændelse, c. combustion, f.
Opbud, n. faillite, banqueroute, f.; arrière-ban, m.
Opbyde, v. a. appeler, inviter à; commander, faire prendre les armes.
Opbygge, v. a. bâtir, construire; élever un bâtiment; * édifier.
Opbyggelig, a. édifiant.
Opbyggelse, c. construction; * édification, f.
Opbørste, v. a. brosser.
Opdage, v. a. découvrir; décéler, déterrer; commencer à apercevoir.
Opdagelse, c. découverte, f.
Opdame, v. a. damer.
Opdigte, v. a. inventer, feindre, controuver.
Opdigtelse, c. invention; fiction; fausseté, f.
Opdigtet, a. chimérique, illusoire, feint; d'opinion, de commande.
Opdirke, v. a. crocheter.
Opdrage, v. a. élever, nourrir.
Opdragelse, c. éducation, f.
Opdragelsesanstalt, c. maison ou in-

stitut d'éducation; pension, f.
Opdragelseskunst, c. pédagogique, f.
Opdrager, m. pédagogue; gouverneur, m. [buvant.
Opdrikke, v. a. consommer tout en
Opdrive, v. a. pousser en haut; faire lever, débucher le gibier; chercher de tous côtés; enchérir, faire une enchère. [rissement, m.
Opdrivning, c. débuchement; enché-
Opdræt, n. nourri, jeune, bétail, m.
Opdynge, v. a. entasser, amonceler, accumuler, combler, augmenter.
Opdyngelse, **Opdyngning**, c. entassement, comble, accroissement, m.; accumulation, f. [chaussée.
Opdæmme, v. a. élever une digue ou
Opelske, v. a. élever, cultiver, nourrir.
Opelskning, c. culture, f.
Opera, c. opéra, m.
Operahuus, n. maison de l'opéra, f.
Operment, n. orpiment, orpin (minéral), m.
Opfare, v. n. (fare op) monter; se lever soudain, s'emporter, prendre feu.
Opfarende, a. emporté; fougueux.
Opfart, c. ascension, montée, f.
Opfarve, v. a. repasser par la teinture.
Opfinde, v. a. inventer, découvrir.
Opfindelse, c. invention; fiction, f.
Opfinder, m. inventeur, m. -trice, f.
Opfindsom, a. inventif, ingénieux, fertile en inventions.
Opfindsomhed, c. génie d'inventer, m.
Opfiske, v. a. pêcher, repêcher; tirer, [retirer.
Opflamme, v. n. enflammer.
Opflette, v. a. défaire, détortiller, décorder.
Opflytte, v. a. & n. (flytte op) mettre, placer, ranger plus haut; porter en haut, monter, transporter.
Opfordre, v. a. provoquer, défier, appeler, inviter à; sommer.
Opfordring, c. provocation, f.; défi, m.; invitation; sommation, f.
Opfostre, v. a. élever, nourrir.
Opfostring, c. nourriture, éducation, f.
Opfostringshuus, n. maison d'éducation, f.

Opfriske, v. a. rafraîchir; *renouveler. [f.
Opfund, n. invention; fiction; excuse,
Opfylde, v. a. remplir; accomplir; remplir (un voeu).
Opfyldelse, c. accomplissement, m.; gaae i -, s'accomplir. [ment, m.
Opfyldning, c. remplissage; supplé-
Opfyldt, a. rempli; accompli, satisfait.
Opføde, v. a. nourrir, élever.
Opføre, v. a. mener, conduire; construire, élever (un bâtiment); représenter (une pièce de théâtre); exécuter (une musique etc.); - sig, se conduire, se comporter.
Opførelse, c. construction; représentation, exécution, f. [ment, m
Opførsel, c. conduite, f. comporte-
Opgaae, v. n. (gaae op) s'élever, monter en haut; se lever, poindre; percer, crever; se défaire, se dénouer; s'ouvrir; se consumer, se dépenser. [tant, m.
Opgang, c. montée, f.; lever; mon-
Opgave, c. proposition, question, f.; problème, thème, m.
Opgield, c. agio, change, m.
Opgive, v. a. proposer (une question); quitter; rendre.
Opgivelse, c. désistement, abandonnement, m.; résignation; proposition, f.
Opgiøre, v. a. dresser (un compte).
Opgrave, v. a. ouvrir en bêchant, bêcher, fouir, fouiller; déterrer (un corps mort).
Opgravning, c. fouille; exhumation, f
Ophale, v. a. tirer en haut, lever; hausser, guinder.
Opharve, v. a. cracher.
Ophaspe, v. a. dévider. [f.
Ophav, n. principe, m.; origine, source,
Ophavsmand, m. auteur, inventeur, fondateur, chef, m.
Ophefte, v. a. attacher.
Ophegte, v. a. dégraffer, déboucler.
Ophielpe, v. a. aider q. à se relever; * relever, rétablir; secourir, aider.
Ophidse, v. a. instiguer, irriter, inciter, aigrir.

Ophidsning, c. instigation, incitation, f.; guindage, m.

Ophisse, v. a. hisser, guinder.

Ophold, n. séjour, m.; demeure, f.; retardement, délai, m.; uden –, sans cesse.

Opholde, v. a. conserver; entretenir; nourrir; arrêter, empêcher, retenir, retarder; – sig, demeurer, faire séjour; (ved) s'arrêter à; (over) se moquer, se railler de qc.

Opholdssted, n. séjour, m.; demeure, retraite, f. [méfier.

Ophovne, v. n. enfler, gonfler, se tu-

Ophovning, c. gonflement, m. intumescence, f.

Ophugge, v. a. ouvrir à coups de hache ou d'épée; casser (la glace); retailler (une lime).

Ophænge, v. a. (hænge op) pendre, suspendre; accrocher.

Ophæve, v. a. abolir; casser, rescinder; lever; finir, quitter; résoudre.

Ophævelse, c. levée, f.; abolissement, m.; cassation, annullation, f.; dédit, m.; giøre – af, faire grand bruit de qc.

Ophøie, v. a. élever, relever, hausser; exalter, élever, vanter, prôner.

Ophøielse, c. élévation, f.; haussement, exhaussement, m.; * hausse; exaltation, f.

Ophør, n. cessation, discontinuation, f.; uden –, sans cesse, incessamment.

Ophøre, v. n. cesser, finir, discontinuer. [faire partir le gibier.

Opjage, v. a. débucher, faire lever,

Opirre, v. a. irriter, fâcher, inciter, aigrir.

Opirrelse, c. irritation, incitation, f.

Opium, n. opium, suc de pavot, m.

Opkalde, v. a. nommer q. du nom d'autrui.

Opkaste, v. a. (kaste op) jeter, pousser en haut; faire (une digue); proposer (une question); chercher, feuilleter; vomir, rendre gorge.

Opkilte, v. a. trousser, retrousser.

Opkiøb, n. accaparement, m.

Opkiøbe, v. a. accaparer, acheter pour faire un monopole. [m.

Opkiøber, m. revendeur, accapareur,

Opklare, v. a. & n. (klare op) éclaircir; * éclairer; s'éclaircir, devenir serein, se mettre au beau. [seignement, m.

Opklaring, c. éclaircissement; ren-

Opklavre, v. a. monter, grimper.

Opkline, v. a. bouiller. [seaux).

Opklippe, v. a. couper (avec des ci-

Opklæde, v. a. habiller, vêtir.

Opklække, v. a. nourrir.

Opknappe, v. a. déboutonner.

Opkog, n. **Opkogning**, c. bouillonnement, m.

Opkoge, v. a. faire rebouillir.

Opkomme, v. n. monter, se lever; naître, venir; prendre cours; pousser, croître.

Opkomst, c. reconvalescence, guérison, f.; cours, usage; rétablissement, m.

Opkradse, v. a. écorcher, égratigner, érafler; chardonner.

Opkrølle, v. a. friser, crêper, boucler.

Oplade, v. a. ouvrir.

Oplag, n. impression, édition; réimpression, f.; dépôt, m.

Oplagssted, n. dépôt, magasin, entrepôt, m.; étape, f.

Oplagt, a. réimprimé; – til, dispos (à), en humeur de faire qc.

Oplede, v. a. chercher, rechercher.

Opleve, v. n. & a. revivre; éprouver, atteindre (à une année), parvenir, vivre jusqu'à ce que etc.

Oplive, v. a. vivifier, animer, ranimer.

Oplivelse, c. vivification, animation, f.

Oplivende, a. vivifique; éveillant, fortifiant, pour encourager.

Oplukke, v. a. ouvrir, débarrer.

Oplukning, c. ouverture, f.

Oplyse, v. a. éclairer, illuminer; * tirer (un fait) au clair.

Oplysning, c. illumination; éclaircissement, éclairage; * culture (de l'esprit); état éclairé; renseignement, m.; explication, f.

Oplægge, v. a. mettre dessus; faire imprimer, réimprimer; – Penge, mettre (de l'argent) en réserve; re-

tournor; entreposer. [former.
Oplære, v. a. instruire, enseigner, in-
Oplæse, v. a. réciter, lire à haute voix; prononcer, proclamer. (tion, f.
Oplæsning, c. récitation; proclama-
Opløb, n. attroupement, concours, m.; émeute, sédition, insurrection, f.
Opløbe, v. a. & n. (løbe op) attraper, atteindre q.; enfoncer (une porte); se gonfler, se tuméfier; croître, s'augmenter, s'accumuler; s'effiler.
Opløfte, v. a. lever, soulever, relever; tendre, élever (la voix); élever par des louanges.
Opløftelse, c. élévation, f.
Opløse, v. a. délier, dénouer, détacher; résoudre (une question); trouver le mot d'une énigme; T. dissoudre, décomposer.
Opløselig, a. dissoluble, soluble; résoluble; déchiffrable.
Opløsning, c. dénouement, m.; solution, dissolution, résolution; décomposition; analyse, f.
Opmaale, v. a. mesurer; toiser; arpenter. [m.
Opmaaling, c. mesurage; arpentage,
Opmale, v. a. rafraîchir un tableau.
Opmarschere, v. n. défiler, se former en rangs. [etc.
Opmuddre, v. a. débourber un port
Opmuntre, v. a. exciter, animer, encourager, divertir, réjouir.
Opmuntrende, a. encourageant.
Opmuntring, c. encouragement, m.
Opmure, v. a. maçonner, élever en
Opmærksom, a. attentif. [pierres.
Opmærksomhed, c. attention, application, f. [venir (à).
Opnaae, v. a. atteindre, obtenir, par-
Opnaaelig, a. ce qu'on peut atteindre; * à quoi l'on peut parvenir.
Opoffre, v. a. sacrifier; immoler; – sig, se sacrifier, se victimer.
Opoffrelse, c. sacrifice; dévouement, m.
Oppasning, c. épiement; service, m.
Oppasse, v. a. épier, guetter; servir q., valeter. [m.
Oppasser, m. guetteur; garçon, valet,
Oppe, ad. en haut, par le haut; dessus, au-dessus; – paa, au haut (de); (opstaaet) levé, sur pied.
Oppebie, v. a. attendre.
Oppebære, v. a. recevoir; faire la recette des deniers; lever les impôts.
Oppebørsel, c. recette, collecte, f.
Oppebørselsbetient, m. receveur, collecteur, m. [masser, éplucher.
Oppille, **Opplukke**, v. a. cueillir, ra-
Oppløie, v. a. ouvrir la terre avec la charrue; déterrer qc. en labourant.
Opponent, m. argumentant, opposant, m. [garnir; nettoyer, polir.
Oppudse, **Oppynte**, v. a. orner, parer,
Oppudsning, c. ajustement, m.
Oppuste, v. a. enfler, remplir de vent; boursoufler les joues; – sig, s'enfler.
Opraab, n. appel, m. proclamation, f.
Opraabe, v. a. appeler; crier; annon-
Opraaber, m. crieur public, m. [cer.
Oprage, v. a. déterrer en grattant.
Oprede, v. a. faire le lit.
Opredt, a. (lit) fait ou accommodé.
Opregne, v. a. compter, faire l'énumération de qc.
Opregnelse, c. énumération, f.
Opreise, v. a. ériger, élever, dresser.
Opreisning, c. érection, élévation; restitution, f.; dédommagement, m.; réhabilitation, f.
Oprette, v. a. ériger, élever, établir; lever, mettre sur pied (un régiment); faire (amitié); dédommager, indemniser.
Oprettelse, **Opretning**, c. érection, f.; établissement, m.; institution; levée, f.
Oprigtig, a. sincère, droit, véritable, franc, candide, de bonne foi.
Oprigtighed, c. sincérité, droiture, bonne foi, franchise, candeur, f.
Oprinde, v. n. venir, naître, prendre origine; se lever.
Oprindelig, a. originel, primitif.
Oprindelse, c. origine, source, f.; commencement, m.
Oprippe, v. a. remettre sur le tapis, commencer de nouveau; susciter (une querelle).

Oprive, v. a. ouvrir brusquement, ou en tirant avec force; déchirer, rompre. [déterrer.
Oprode, v. a. fouiller, fouir, remuer;
Oprodning, c. fouille, f.
Oprulle, v. a. dérouler, déplier; mettre ou plier en rouleau, rouler.
Oprydde, v. a. arranger, mettre en ordre; défricher.
Oprykke, v. a. arracher; déraciner.
Oprømme, v. a. arranger, mettre en ordre. [m.
Oprømning, c. arrangement; ordre,
Oprømt, a. éveillé, de bonne humeur, gai, gaillard, joyeux.
Oprør, n. révolte, rebellion, sédition, émeute, f. [bler (l'eau).
Oprøre, v. a. remuer, fouiller; trou-
Oprører, m. rebelle, mutin, révolté, insurgé, m.
Oprørsk, a. séditieux, rebelle, mutin.
Oprørsstifter, m. boute-feu, cabaleur, insurgent, m.
Opsadle, v. a. seller un cheval.
Opsamle, **Opsanke**, v. a. ramasser, recueillir. [amas, m.
Opsamling, **Opsankning**, c. récolte, f.
Opsidder, m. censitaire, tenancier, m.
Opsige, v. a. réciter, dire (sa leçon); redemander (un capital); dénoncer (un logement); donner congé (à un domestique).
Opsigelse, c. renonciation, f. congé, m.
Opsigt, c. inspection, direction, conduite, garde, intendance, f.; bruit, éclat, m.; **have** —, inspecter.
Opskjære, v. a. ouvrir en coupant; tailler; entamer; disséquer un corps.
Opskjørte, v. a. trousser, retrousser.
Opskrift, c. adresse, f.; titre; le dessus (d'une lettre); écriteau (d'une boîte), m.; inscription, f.
Opskrive, v. a. marquer, noter; mettre par écrit; enregistrer.
Opskrivning, c. écriture; annotation, f.; enregistrement, m.
Opskrue, v. a. élever par le moyen d'un vérin; dévisser, desserrer la vis; * charger un compte.
Opskruet, a. desserré; * guindé, ampoulé.
Opskylle, v. a. laver ou écurer (la vaisselle); guéer, éguéer (le linge); jeter sur le rivage.
Opslaae, v. a. ouvrir à force de coups; afficher, placarder; retrousser (les manches); lever (les yeux); feuilleter un livre, y chercher qc.; dresser (une boutique etc.); établir (sa demeure).
Opslag, n. rebord, parement d'un habit, m.; affiche; retourne, face, f.
Opslide, v. a. chiffonner, user.
Opslidt, a. chiffonné, usé, râpé.
Opslikke, v. a. lécher; lapper.
Opsluge, v. a. engloutir, dévorer, avaler. [embellir.
Opsmykke, v. a. parer, orner, ajuster,
Opsmøge, v. a. retrousser, rebrasser les manches; consumer en fumant.
Opsnappe, v. a. enlever, attraper, pêcher, prendre, intercepter.
Opsnoe, v. a. détordre.
Opsnuse, v. a. fa. trouver; éventer; consommer, prendre tout son tabac.
Opsnøre, v. a. délacer. [beaucoup.
Opspile, v. a. ouvrir; tendre, étendre
Opspind, n. machination, feinte, intrigue, f.; prétexte, m.
Opspinde, v. a. filer tout, achever de filer; * tramer, machiner, intriguer.
Opspire, v. n. (**spire op, frem**) germer, pousser, sortir de la terre.
Opspise, v. a. (**spise op**) manger tout, consumer en mangeant.
Opsplitte, v. a. fendre, déchirer.
Opspore, v. a. quêter (une bête); * chercher, trouver.
Opsprænge, v. a. enfoncer, forcer; faire sauter; enfoncer (une porte).
Opsprætte, v. a. découdre; fendre.
Opspytning, c. crachement, m. expectoration, f.
Opspytte, v. a. cracher, vomir, expectorer (de la pituite).
Opspæde, v. a. mêler de l'eau.
Opspænde, v. a. tendre, étendre, déployer; bander (un arc, le chien du

fusil); détendre, relâcher; déboucler, ouvrir les boucles.

Opsporge, v. a. trouver à force de demander, s'informer; chercher, trouver q.

Opstaae, v. n. (staae op) se lever, se relever; venir, naître; résulter; se soulever, se révolter; être ressuscité.

Opstable, v. a. empiler; mettre (du bois) en pile.

Opstabling, c. empilement, m.

Opstand, c. émeute, sédition, révolte, f.; tumulte, soulèvement, m.; insurrection, f.

Opstandelse, c. résurrection, f.

Opstander, c. poteau; pilier, m.; jumelles, f. pl.

Opstege, v. a. rôtir de nouveau.

Opstemme, v. a. (istemme) entonner, chanter le commencement.

Opstige, v. n. monter, s'élever; venir.

Opstigende, a. montant, ascendant.

Opstikke, v. a. percer (une tumeur etc.); retoucher (une planche); attacher avec des épingles.

Opstille, v. a. mettre debout; dresser, élever, ériger; ranger (des livres, des troupes etc.); tendre (des filets etc.); étaler (pour vendre); – **sig**, se ranger.

Opstilling, c. posage; arrangement; étalage, m.

Opstive, v. a. raffermir (un chapeau); apprêter; empeser le linge.

Opstoppe, v. a. rembourrer, remplir, feutrer; empailler.

Opstryge, v. a. retrousser, rebrousser.

Opstukken, a. attaché avec des épingles.

Opstuve, v. a. préparer à l'étuvée, à la daube.

Opstøde, v. a. pousser, ouvrir en poussant; enfoncer la porte. – v. n. revenir, causer des rapports.

Opstøden, c. choc, enfoncement, m.; éructation, f.; rapports (de l'estomac), m. pl.

Opsvinge sig, v. r. s'essorer, s'élever, prendre l'essor; s'élancer en haut; * se pousser, cheminer.

Opsvire, v. a. consommer par débauche.

Opsvulme, v. n. s'enfler, grossir, monter.

Opsye, v. a. consumer en cousant.

Opsyn, n. inspection, garde, f.; fa. éclat, bruit, m.

Opsynsmand, m. inspecteur, surveillant, intendant, m.

Opsæt, n. ce qui est mis sur qc.; hausse, f.; chapiteau etc.; écrit, m.

Opsætsig, a. obstiné, entêté, mutin.

Opsætsighed, c. obstination, f. entêtement, m.

Opsætte, v. a. mettre dessus, élever, dresser; empiler, entasser; dresser (les quilles); coiffer, coucher ou mettre par écrit; dresser un compte; différer, remettre, suspendre; – **sig**, s'opposer, se révolter.

Opsættelse, c. délai, retardement, m.

Opsøge, v. a. (søge op) chercher, rechercher.

Opsøgning, c. recherche, perquisition, poursuite, f.

Optaarne, v. a. élever (comme une tour); entasser, amonceler.

Optage, v. a. ramasser; lever; recevoir, accueillir; relever (qc. de terre); dessiner; lever (un plan); adopter q.; emprunter (de l'argent); – **vel ell. ilde**, prendre qc. en bonne ou mauvaise part.

Optagelse, c. réception, f.; accueil, m.; admission; adoption, f.; emprunt, m.

Optegne, v. a. faire la liste, inventorier; noter, annoter, marquer, écrire.

Optegnelse, c. note, annotation; spécification, f.; catalogue, inventaire, m.; table, liste, f.

Optik, c. optique, f.

Optikus, m. opticien, m.

Optisk, a. optique.

Optoe, v. a. laver, écurer.

Optog, n. parade, pompe; procession, f.; acte, m.; scène, f.

Optrin, n. marche, f.; dégré, montoir, m.

Optræde, v. n. paraître, se présenter; monter (en chaire); entrer dans la scène.

Optrække, v. a. (trække op) lever, guinder, tirer en haut; monter, remonter (une montre); tirer (le rideau); bander (le fusil). – v. n. mar-

cher, monter la garde; s'élever (orage); tromper, filouter; tricher.
Optrækker, m. trompeur, fourbe; escroqueur, filou, m.
Optrækkeri, n. fa. tromperie, escroquerie, filouterie, f.
Optrævle, v. a. effiler.
Optugte, v. a. élever, morigéner.
Optugtelse, c. éducation, f.
Optælle, v. a. compter, nombrer, calculer; détailler, exposer.
Optælling, c. compte, m.; énumération, f.; dénombrement, m.
Optænde, v. a. allumer, embraser; enflammer.
Optændelse, c. embrasement, m.
Optænke, v. a. imaginer; controuver; inventer.
Optænkelig, a. imaginable.
Optøe, v. a. dégeler. – v. n. dégeler, se dégeler.
Optøening, c. dégel, m.
Optøier, pl. affaires, querelles, f. pl.; tours, traits, m. pl.
Optørre, v. a. sécher, torcher.
Opvaagne, v. n. s'éveiller, se réveiller.
Opvaagnen, c. éveil, réveil, m.
Opvakt, a. éveillé, vif.
Opvarme, v. a. réchauffer.
Opvarte, v. a. servir (q.; à table etc.); soigner q., rendre visite, rendre ses respects, faire la cour à q., présenter qc. à q., régaler q. de qc.
Opvarter, m. garçon, valet; soldat servant, m.
Opvartning, c. service, m.; visite, f.; giøre –, rendre ses devoirs, faire la cour à q.
Opvaske, v. a. (vaske op) laver, écurer.
Opveie, v. a. peser; * contre-peser; l'emporter sur; faire trébucher.
Opviisning, c. présentation, exposition, production, exhibition, f.
Opvikle, v. a. (vikle op) dérouler, développer, déployer; papilloter, mettre (les cheveux) sous les (dans des) papillotes; défaire (le papillotage); démaillotter (un enfant).
Opvikling, c. déroulement; papillotage; démaillottement, m.
Opvinde, v. a. pelotonner; guinder, lever.
Opvise, v. a. montrer, faire voir, présenter, produire, exhiber.
Opviske, v. a. torcher, essuyer, nettoyer avec un torchon.
Opvoxe, v. n. croître, grandir.
Opvække, v. a. éveiller, réveiller; ressusciter; * exciter, causer, susciter.
Opvækkelse, c. action d'éveiller; resurrection; * excitation, f.
Opvæxt, c. accroissement, m. jeunesse, f.
Opæde, v. a. manger tout; consumer en mangeant.
Orakel, n. oracle, m.
Orange, c. orange, f.
Orangefarvet, a. orangé.
Orangeri, n. orangerie, serre, f.
Orangetræ, n. oranger, m.
Orchester, n. orchestre, m. & f.
Ord, n. parole, f.; mot, terme, m.; renommée, f.; renom, m.; giøre – af, faire cas, faire grand bruit de qc.; komme for Orde, être décrié; have – for, passer pour.
Ordbog, c. dictionnaire, vocabulaire, lexique, m.
Ordbogskriver, m. lexicographe, m.
Ordbram, c. déclamation, f.; fatras de paroles, m.; redondance, f.
Ordbøining, c. T. flexion, déclinaison, f.
Orden, c. ordre, m.; société, compagnie, f.; corps, m.; cordon; décoration, f.; bringe i –, ranger, mettre en ordre.
Ordensbaand, n. ordre, cordon, m.
Ordensbroder, m. frère religieux, m.
Ordensdragt, c. habit de l'ordre; habit religieux; habit régulier, m.
Ordenskiæde, c. collier, m.
Ordenskors, n. croix, f.
Ordensløfte, n. voeu, m. profession, f.
Ordensregel, c. règle d'un ordre, f.
Ordensridder, m. chevalier de l'ordre, m.
Ordenstegn, n. ordre, m.; marque d'honneur, f.
Ordentlig, a. régulier, réglé, en ordre, arrangé; ordinaire; exact; – Mand, homme d'ordre, homme rangé, m.
Ordentlighed, c. régularité, ponctualité, f.
Ordforsker, m. étymologiste, m.

Ordforskning, c. étymologie, f.
Ordføining, c. construction, f.
Ordfører, m. celui qui porte la parole.
Ordgyder, m. verbiageur, m.
Ordgyderi, n. verbiage, m. verbosité, f.
Ordholden, a. homme qui tient sa parole, jaloux de sa promesse.
Ordinants, m. huissier militaire, m.; ordonnance, f.
Ordination, c. T. ordination, f.
Ordinere, v. a. ordonner; confirmer.
Ordklover, m. éplucheur de phrases, critiqueur, m. [m.
Ordkloveri, n. épluchement de mots,
Ordknap, a. chiche de ses paroles; peu affable, qui n'aime à converser.
Ordlydende, a. verbal, littéral. – ad. mot à mot, littéralement.
Ordne, v. a. ranger, arranger, régler, disposer, ordonner.
Ordning, c. arrangement, règlement, m.; disposition, f.
Ordre, c. ordre, m.; give –, donner ordre; faae –, recevoir les ordres.
Ordregister, n. nomenclature, f.
Ordret, s. Ordlydende.
Ordrig, a. abondant en mots; verbeux, copieux. [équivoque, f.
Ordspil, n. jeu de mots; rébus, m.;
Ordsprog, n. proverbe, m.
Ordstrid, c. dispute sur les mots, logomachie, f. [cussion, f.
Ordvexling, c. dispute, querelle, dis-
Organ, n. organe, m.
Organisere, v. a. organiser.
Organisk, a. organique.
Organist, **Orgelspiller**, m. organiste, m.
Orgel, **Orgelværk**, n. orgue, m. orgues, f. pl.
Orgelbygger, m. facteur d'orgues, m.
Orgelbælg, c. soufflets d'orgues, m. pl.
Orgelpibe, c. tuyau d'orgues, m.
Orgelregister, n. jeu d'orgues, m.
Orient, c. orient, levant, m.
Orientalist, m. orientaliste, m.
Orientalsk, a. oriental. [rienter.
Orientere, v. a. orienter; – sig, s'o-
Original, c. & a. original, m. & a.
Orkan, c. ouragan, m.

Orlog, c. guerre, f.
Orlogsskib, n. vaisseau de guerre, m.
Orlov, c. congé limité, m.; démission, permission, f.
Orm, c. ver; * caprice, m. [forme.
Ormdannet, a. vermiculaire, vermi-
Ormdrivende, a. vermifuge.
Ormehul, n. trou de vers, m.
Ormehuus, n. coque, f.
Ormekrud, **Ormepulver**, n. herbe bonne contre les vers, herbe vermifuge; poudre à vers, f.
Ormemaaned, c. Juillet, m.
Ormemeel, n. vermoulure, poudre de bois vermolu, f.
Ormemiddel, n. remède vermifuge, m.
Ormerede, c. chenillière, f.
Ormestik, n. piqûre de vers; vermoulure, f.
Ormesyge, c. mal de vers, m.
Ormstukket, **Ormædt**, a. vermoulu, rongé de vers.
Ornat, c. ornemens, m. pl.
Orne, m. verrat; sanglier, m.
Ose, v. n. exhaler, rendre des vapeurs.
Ost, c. fromage, m.
Ostagtig, a. caseux, fromageux.
Oste sig, v. r. **Ostes**, v. n. se cailler, se coaguler. [faisselle, f.
Osteform, c. **Ostekar**, n. chaseret, m.
Ostekammer, n. fromagerie, f.
Ostekræmmer, m. fromager, m. fro-
Osteløbe, c. présure, f. [magère, f.
Ostemid, c. mite, f.
Ostet, a. caillé, coagulé.
Ostindiefarer, c. vaisseau qui part pour les Indes orientales, m.
Ostindisk, a. qui vient des Indes, In-
Otte, a. huit. [dien.
Otteaarig, a. de huit ans.
Ottefold, a. octuple, huit fois autant.
Ottekant, c. **Ottekantet**, a. octogone,
Ottende, a. huitième. [m. & a.
Ottendedeel ou **Ottendeel**, c. huitième,
Otterslange, c. vipère, f. [m.
Otting, c. demi-quarteron, m.
Oval, **Ovalrund**, a. ovale.
Oven, ad. en haut, au haut; dessus, au-dessus; – for, au-dessus; ci-

dessus; – fra, de dessus, d'en haut, de là-haut; de haut en bas; – over, sur; au-dessus, au-dessus (de qc.); au-delà de; par-dessus; – paa, dessus, sur, au-dessus, en dessus, par-dessus; en haut, en haut (de); au haut (d'une montagne etc.); là-haut; – til, dessus, en dessus, par-dessus.

Ovenmeldt, a. susdit, mentionné ci-dessus. [au-delà, par-delà.

Over, prp. sur, par-dessus, au-dessus,

Overalt, ad. partout, en tous lieux.

Overantvorde, v. a. rendre, livrer, délivrer, remettre. [son, f.

Overantvordelse, c. délivraison, livrai-

Overarm, c. bras, m.

Overauditeur, m. auditeur en chef, m.

Overbevise, v. a. convaincre, persuader. [monstratif.

Overbevisende, a. convainquant; dé-

Overbeviisning, c. conviction; persuasion, f. [ser avec les dents.

Overbide, v. a. (bide over) casser, bri-

Overbleven, a. & c. restant; reste, résidu, m.

Overblive, v. n. rester, être de reste.

Overbringe, v. a. apporter; remettre; transporter. [f.; port, transport, m.

Overbringelse, c. action d'apporter etc.

Overbringer, m. porteur, m. -euse, f.

Overbud, n. enchère, f.

Overbyde, v. a. enchérir sur q.

Overbygge, v. a. bâtir sur, faire des saillies. [m.

Overbygmester, m. premier architecte,

Overbygning, c. saillie, f. [pardonner.

Overbære, v. a. tolérer, conniver;

Overbærelse, c. tolérance, indulgence, connivence; remission, f.

Overbærende, a. indulgent.

Overdaadig, a. prodigue, luxurieux.

Overdaadighed, c. luxe, m.; prodigalité, profusion, f.

Overdeel, c. partie supérieure, f.

Overdommer, m. juge supérieur, m.

Overdrage, v. a. transporter, transférer, transmettre qc. à q.; déférer; donner, céder; (rejeter); charger q. de qc.

Overdragelse, c. transmission, f.; transport, m.; cession, f. [m.

Overdrev, n. pâturage des communes,

Overdreven, a. & ad. excessif, outré, exagéré; trop chargé; à l'excès, excessivement; hyperboliquement.

Overdrive, v. a. surmener, outrer, forcer (un cheval); outrer, exagérer qc.

Overdrivelse, c. exagération, f.

Overdyne, c. lit de dessus, m.; couverture de lit, f.

Overdæk, n. pont, tillac, m. [sur.

Overdække, v. a. couvrir, mettre qc.

Overeens, ad. d'accord; komme –, convenir de qc.; correspondre, se rapporter, s'accorder à qc.; stemme –, s'accorder, être d'accord, sympathiser; ressembler; être conforme, être de concert; (med een) compatir avec q.

Overeenskomst, c. accord, m.; convention, f.; arrangement, m.

Overeensstemmelse, c. accord, m.; correspondance, convenance, proportion; * harmonie, sympathie, conformité, f.

Overeensstemmende, a. accordant, concordant; * correspondant; analogue à; de concert, ressemblant.

Overende, ad. droit, debout; staae –, se tenir debout; kaste –, renverser.

Overfald, n. surprise; attaque imprévue, f.; coup de main, m.

Overfalde, v. a. surprendre, attaquer; saisir; prendre.

Overfare, v. a. & n. passer sur ou par-dessus qc.; passer, traverser.

Overfart, c. passage, trajet, m.; traversée (sur mer), f.

Overflade, c. superficie, surface, f.

Overfladelig, Overfladisk, a. superficiel; peu profond ou approfondi; faible.

Overfladiskhed, c. superficialité, f.

Overflyde, v. n. couler par-dessus; déborder, s'épandre.

Overflyve, v. a. & n. voler par-dessus qc.; passer en volant.

Overflod, Overflodighed, c. abondance, f.; superflu, m.; surabondance, f.

Overflødig, a. abondant, superflu; redondant (en paroles).

Overfløie, v. a. déborder l'ennemi, dépasser l'aile (les ailes) de l'ennemi.

Overformynder, m. premier tuteur, tuteur honoraire, m.

Overformynderskab, n. tutelle supérieure, f.

Overforstamt, n. gruerie, grairie, f.

Overforstmester, c. grand-maître des forêts, m.

Overfuse, v. a. brusquer, rudoyer, rabrouer q.

Overfylde, v. a. remplir trop; – **sig**, se gorger (de viandes).

Overføre, v. a. passer, transporter.

Overførsel, c. transport, passage, m.

Overførster, m. grand forestier, m.

Overgaae, v. n. passer d'un lieu à un autre; se rendre à. – v. a. surpasser, l'emporter sur q., être au-dessus de q., exceller par-dessus; vaincre q. en mérite; (**forbigaae**) laisser, omettre; sauter (un mot), laisser passer.

Overgang, c. passage, m.; fa. mal, colère, pluie etc. passagère; reddition, f.; T. transition, f.

Overgevær, n. hautes-armes, f. pl.

Overgipse, v. a. plâtrer.

Overgive, v. a. rendre, livrer, délivrer, remettre; donner; céder; commettre, confier; – **sig**, se rendre à; s'abandonner à qc.

Overgivelse, c. reddition, tradition, délivrance; résignation (à), f.

Overgiven, a. dissolu, débordé, débauché, extravagant; joyeux à l'excès, transporté de joie; espiègle.

Overgivenhed, c. dissolution, extravagance, f.; débordement; excès de la joie, m.

Overgroe, v. a. & n. couvrir en croissant au-dessus; se couvrir d'herbe.

Overgyde, v. a. verser par-dessus.

Overhaand, c. main, préférence, f.; le dessus; **faae** –, avoir le dessus, prévaloir, l'emporter sur q.; remporter la victoire sur q.; **tage** –, monter ou passer à l'excès, s'augmenter.

Overherre, m. seigneur, souverain, maître, supérieur, chef, m.

Overherredømme, n. souveraineté, supériorité, f.

Overhofmarskalk, m. grand maréchal de la cour, m.

Overhofmester, m. grand-maître de la maison, m. de la cour, m.

Overhofpræst, m. premier prédicateur

Overhofret, c. cour de justice supérieure, f.

Overhoppe, v. a. (**hoppe over**) sauter par-dessus.

Overhoved, n. chef, supérieur, m.

Overhovedet, ad. généralement, en général.

Overhuus, n. chambre des Pairs, chambre haute (du parlement), f.

Overhvidte, v. a. blanchir (une muraille).

Overhæng, n. couverture, f.; accablement de visites, grand abord de monde, m.; importunité, f.

Overhænge, v. a. pendre sur, mettre sur; * importuner, assiéger q., être à charge, gêner. – v. n. pencher, surplomber; être sur le point d'arriver; menacer.

Overhængende, a. penchant; importun; menaçant, qui menace.

Overhøre, v. a. ne pas entendre; examiner; faire réciter la leçon à q.

Overhørig, a. désobéissant.

Overhøring, c. examen, m.

Overile, v. a. précipiter qc.; presser trop; – **sig**, se presser trop.

Overilelse, c. précipitation, f. emportement, m.

Overilet, a. précipité; trop pressé; avec précipitation.

Overjagt, c. chasse à la grande bête, f.

Overjordisk, a. céleste, divin.

Overjæger, m. premier veneur, m.

Overjægermester, m. grand-veneur, m.

Overkalke, v. a. enduire de chaux ou de lait de chaux.

Overkammerherre, m. grand-chambellan, m.

Overkaste, v. a. (**kaste over**) mettre ou jeter dessus, couvrir; mettre.

Overkiole, c. surtout (pour hommes), m.; redingote; jupe de dessus (pour femmes), f.

Overkiøre, v. a. passer sur ou par-dessus qc.

Overkiørsel, c. passage, f.

Overklakke, v. a. tacher, barbouiller; faire des pâtés sur ....
Overkline, v. a. enduire (de terre grasse etc.). [per.
Overklippe, v. a. (klippe over) cou-
Overklistre, v. a. enduire de colle de farine. [chéier, boiser, lambriser.
Overklæde, v. a. vêtir, revêtir; plan-
Overklædning, c. habillement, vêtement de dessus; lambrissage, boisage, m. [de cuisine, m.
Overkok, m. premier cuisinier; chef
Overkomme, v. n. passer à travers; suffire (à); supporter, vaincre; survenir, surprendre.
Overkomplet, a. surnuméraire; sup-
Overkop, c. coupe, f. [pléant.
Overkrigskommissair, m. commissaire de guerre en chef, m. [guerre, f.
Overkrigsret, c. haute justice de la
Overlade, v. a. laisser, céder, transmettre; abandonner; surcharger, charger trop. [f.; abandonnement, m.
Overladelse, c. cession; transmission,
Overlagt, a. délibéré, de propos délibéré.
Overlast, c. charge, incommodité, importunité, f.; **giøre** –, molester, accabler, importuner, incommoder q.
Overlegen, a. supérieur, qui surpasse, qui est au-dessus (de tous), qui l'emporte sur un autre.
Overlegenhed, c. supériorité, f.
Overleve, v. a. survivre à q.
Overlevende, a. survivant.
Overlevere, v. a. déliver, livrer, remettre, bailler. [tradition, f.
Overlevering, c. délivrance, livraison;
Overliv, n. haut du corps, m.
Overlydt, ad. à haute voix, hautement.
Overlæbe, c. lèvre de dessus, f.
Overlæder, n. empeigne, f.
Overlæg, n. réflexion, considération, délibération, f.; **uden**–, sans réflexion.
Overlæge, c. médecin en chef, m.
Overlægge, v. a. mettre dessus, appliquer; peser, examiner; considérer qc., réfléchir sur qc., conférer avec q.
Overlærer, m. maître supérieur, précepteur des classes supérieures, m.
Overlæse, v. a. lire, relire, parcourir de nouveau; répéter, ruminer sa le-
Overlæsse, v. a. surcharger. [çon.
Overløb, n. débordement (d'une rivière); épanchement; importunité, grand abord de monde, affluence de visites de monde, f.; T. tillac, m.
Overløbe, v. n. déborder, régorger; s'épancher; déserter; * importuner, accabler q. de ses visites; s'enfuir en bouillant. [m.
Overløber, m. déserteur, transfuge,
Overmaade, ad. très, extrêmement, excessivement, à l'excès; à merveille.
Overmaal, n. surmesure, f.; surplus, excédant de la juste mesure, m.
Overmagt, c. supériorité, f.
Overmale, v. a. repeindre; couvrir avec de la peinture.
Overmand, m. supérieur, maître, m.; qui est au-dessus; **finde sin** –, trouver son homme, trouver son maître.
Overmande, v. a. vaincre, accabler par le nombre. [qu'humain.
Overmenneskelig, a. surhumain, plus
Overmod, n. insolence, arrogance, f.; orgueil, m.; fierté, f.
Overmodig, a. insolent, arrogant, fier, orgueilleux, superbe.
Overmorgen, ad. après demain.
Overmundskienk, m. chef de gobelet, grand chanson, m.
Overmægtig, a. supérieur, plus fort.
Overmæt, a. soûl.
Overmætte sig, v. r. se rassasier à l'excès, s'empiffrer.
Overnatte, v. n. coucher, passer la nuit en un lieu.
Overnaturlig, a. surnaturel.
Overofficeer, m. haut officier, m.
Overopsyn, n. surintendance, inspection ou direction générale, f.
Overopsynsmand, m. surintendant, inspecteur général, m.
Overordentlig, a. & ad. extraordinaire, extrême, extrêmement.
Overpløie, v. a. passer la charrue sur.

Overraske, v. a. surprendre, attraper à l'improviste.
Overraskelse, c. surprise, f.
Overregne, v. a. compter, supputer, calculer; recompter. [tion, f.
Overregning, c. calcul, m. supputa-
Overret, c. haute justice, cour supérieure, f.
Override, v. a. passer à cheval; renverser q. avec son cheval.
Overrumple, v. a. surprendre, attaquer à l'improviste.
Overrumpling, c. surprise, f.
Overrække, v. a. présenter, remettre, donner.
Overrækning, c. présentation, f.
Oversaae, v. a. parsemer, sursemer.
Oversee, v. a. voir, regarder; jeter un coup d'oeil sur qc., parcourir qc. des yeux; découvrir (une plaine); revoir, repasser un livre, ou un écrit; conniver, avoir de l'indulgence; fermer les yeux (à une faute); négliger, oublier, ne pas prendre garde.
Overseile, v. a. couler (un vaisseau) à fond; dépasser. – v. n. (seile over) passer dans un vaisseau, faire le trajet. [bordage, m.
Overseiling, c. transport, trajet; ri-
Oversende, v. a. envoyer; faire passer, remettre; dépêcher. [f.
Oversendelse, c. envoi, m. expédition,
Overskaaren, a. coupé en deux; ébertaudé.
Overskibe, v. a. transporter par eau.
Overskibning, c. transport par eau, m.
Overskinne, v. a. éclairer.
Overskiorte, c. chemise de dessus, f.
Overskiære, v. a. couper en deux; tondre, ébertauder (le drap).
Overskiærer, m. tondeur de draps, m.
Overskiæring, c. action de couper en deux; tonte de draps, f.
Overskiørt, n. jupe de dessus, f.
Oversko, c. galoche, claque, f.
Overskorpe, c. croûte de dessus, f.
Overskov, c. bois de haute futaie; branchage, m.
Overskride, v. a. passer au-delà, outrepasser, excéder, transgresser.
Overskrift, c. inscription, f.; titre, m.; étiquette (d'une liasse); ame (d'une devise); adresse, f.; dessus (d'une lettre), m.
Overskrige, v. a. crier plus fort qu'un autre, l'entourdir par ses cris.
Overskrive, v. a. mettre le dessus, le titre, l'inscription, ou l'adresse sur qc.; coter, étiqueter; remplir (d'écriture).
Overskud, n. surplus, surcroît, excédant; revenant-bon, m.
Overskyde, v. n. rester, être de reste, y avoir du surplus.
Overskygge, v. a. couvrir d'ombre, ombrager; enombrer.
Overskyggelse, c. ombrage, m.
Overskylle, v. a. inonder, submerger.
Overskylling, c. inondation, submersion, f. [dessus; arroser.
Overslaae, v. a. verser, repandre par-
Overslag, n. calcul, m.; supputation, f.; giøre –, faire un calcul.
Oversmurt, a. graissé, barbouillé, taché, souillé.
Oversmøre, v. a. enduire, frotter, bousiller, barbouiller; salir, souiller, crotter, encrasser. [m.
Oversmørelse, c. enduit, barbouillage,
Oversneet, a. couvert de neige.
Overspinde, v. a. couvrir de fils, ou de filure; guiper.
Overspringe, v. a. (springe over) sauter par-dessus (la barrière etc.); franchir (un fossé etc.); *omettre, sauter, passer par-dessus.
Oversprøite, v. a. arroser, asperger; faire rejaillir de l'eau sur qc.
Overspye, **Overspytte**, v. a. cracher sur qc., couvrir de crachat.
Overspænde, v. a. étendre sur; tendre trop; outrer.
Overspændt, a. tendu, étendu; *outré, exalté, extravagant; qui a des billevesées.
Overstaae, v. a. essuyer, endurer, supporter; surmonter, vaincre.
Overstaldmester, m. grand-écuyer, m.
Overstemme, v. a. l'emporter à la plu-

ralité des autres; avoir la voix plus forte que les autres; monter (un instrument) plus haut.
Overstige, v. n. (**stige over**) monter par-dessus. – v. a. surmonter, passer; être au-dessus (de).
Overstrege, v. a. rayer; biffer.
Overstryge, v. a. enduire; peindre, peinturer; oindre; empoisser.
Overstrøe, v. a. parsemer; saupoudrer; couvrir (de sable); joncher.
Overstykke, n. partie supérieure, f.; linteau, m.
Overstyr, ad. **sætte** –, prodiguer, dissiper; **gaae** –, échouer, ne pas réussir.
Overstænke, v. a. arroser, mouiller; éclabousser, éclisser.
Overstænkning, c. arrosement, m.; éclaboussure, f.
Overstøve, v. a. couvrir de poussière.
Oversvømme, v. n. passer à la nage. – v. a. inonder, submerger.
Oversvømmelse, c. inondation; submersion, f.
Oversætte, v. n. & a. passer q. de l'autre côté d'une rivière; traduire, translater, rendre dans une autre langue, mettre (du français en danois etc.). – v. n. (**sætte over**) passer, traverser; franchir, sauter.
Oversættelse, c. traduction, version, f.
Oversætter, m. traducteur, translateur, m.
Overtale, v. a. persuader; faire croire, faire accroire; porter q. à qc.
Overtalelse, c. persuasion, f.
Overtalende, a. persuasif.
Overtro, c. superstition, bigoterie, f.
Overtroisk, a. superstitieux, bigot.
Overtræde, v. a. enfreindre, violer, transgresser (une loi).
Overtrædelse, c. transgression, violation, f.
Overtræder, m. transgresseur, contrevenant, m.
Overtræffe, v. a. surpasser, devancer, l'emporter sur q.
Overtræk, n. couverture, housse, chape, f.; dessus, m.; taie, f.; fourreau; faux-fourreau, m.
Overtrække, v. a. mettre par-dessus, couvrir, garnir, revêtir; enduire.
Overtælle, v. a. compter; recompter; calculer, supputer.
Overtvers, ad. obliquement, de travers, de biais; **bryde** –, * brusquer l'affaire.
Overtyde, v. a. persuader.
Overveie, v. a. peser plus qu'une autre chose, emporter la balance; * prévaloir, l'emporter sur q.; réfléchir sur qc., considérer, examiner qc., penser à qc.
Overveielse, c. réflexion, considération, f.; examen, jugement, m.
Oververden, c. monde supérieur, m.
Overvinde, v. a. vaincre, surmonter, dompter, subjuguer; franchir, lever (une difficulté); – **sig selv**, se vaincre soi-même, prendre sur soi.
Overvindelig, a. ce qu'on peut vaincre; * surmontable.
Overvindelse, c. action de vaincre, f.
Overvinder, m. vainqueur, conquérant, m.
Overvintre, v. n. hiverner, passer l'hiver.
Overvintret, a. conservé pendant l'hiver.
Overvoxe, v. a. & n. croître par-dessus, croître au-dessus; s'élever, s'étendre en croissant; surpasser en croissant; couvrir en croissant par-dessus; se couvrir d'herbe.
Overvægt, c. surpoids, m.; * ascendant, dessus, m.; **have** –, l'emporter.
Overvægtig, a. trébuchant, qui a plus que le poids requis; * prépondérant.
Overvælde, v. a. charger, surcharger, combler, accabler. [à qc.
Overvære, v. n. être présent, assister
Overværelse, c. présence, f.
Overværende, a. présent, assistant.
Overvættes, a. & ad. immense, infini, immensurable, extrême; infiniment.
Overøse, v. a. verser, répandre pardessus, couvrir de qc.; * combler (de).
Ovn, c. fourneau; four; poêle, m.
Ovndør, c. porte de fourneau, f.
Ovnfuld, c. fournée, f.
Ovnhul, n. bouche, gueule de fourneau, f.
Ovnlak, n. pastilles à brûler, f. pl.

Ovnplade, c. plaque à fourneau, f.
Ovnrage, **Ovnstang**, c. râble, m.
Ovnrør, n. tuyau de fourneau, m.
Ovnskjerm, c. écran, m.
Ovnspield, n. bouchoir, m.
Over, ad. fini, passé; de l'autre côté,
Oxe, m. boeuf, m. [au-delà.
Oxebryst, n. poitrine de boeuf, f.
Oxedriver, m. pique-boeuf, bouvier, m.
Oxehoved, n. tête de boeuf, f.; muid, m.
Oxehud, c. peau de boeuf, f.
Oxehyrde, m. bouvier, m. [m.
Oxekiød, n. du boeuf; **kogt** —, bouilli,
Oxekiødsuppe, c. bouillon de boeuf, m.
Oxemarv, c. moëlle de boeuf, f.
Oxemule, c. museau de boeuf, m.
Oxepeis, c. nerf de boeuf, m.
Oxeryg, c. cimier du boeuf, m.
Oxestald, c. étable aux boeufs, bouverie, f. [boeuf, m.
Oxesteg, c. du boeuf rôti, filet du
Oxetunge, c. langue de boeuf; buglosse (plante), f.
Oxeøie, n. oeil de boeuf, m. (plante).

P.

Paa, prp. sur, au, à la, en, dans, par, pour.
Paaagte, v. a. observer, remarquer.
Paaanke, v. a. se plaindre, porter ses doléances ou plaintes à q.; accuser.
Paaanke, c. plainte, doléance; accusation, f. [etc., f.
Paaankning, c. action de se plaindre
Paabanke, v. n. (**banke paa**) heurter, frapper à la porte.
Paaberaabe sig, v. r. s'en rapporter à qc., en appeler à.
Paabinde, v. a. attacher, lier.
Paabrænde, v. a. marquer d'un fer chaud. [édit, m.
Paabud, n. ordre, commandement,
Paabuden, a. commandé, ordonné.
Paabyde, v. a. ordonner, commander.
Paabyrde, v. a. charger, imposer; accuser q. de qc., imputer qc. à q.
Paabyrdelse, c. charge, imposition; imputation, f.
Paadigte, v. a. imputer à tort, attribuer faussement, supposer. [f.
Paadigtelse, c. imputation, supposition,
Paadrage, v. a. attirer, attraire; causer; — **sig**, contracter (une maladie); se faire des affaires.
Paadrive, v. a. presser, pousser, accélérer, poursuivre. [accélération, f.
Paadrivning, c. instigation, poursuite,
Paadute, v. a. imposer qc. à q.; imputer à tort; convaincre q. d'un crime.
Paadømme, v. a. juger, prononcer une sentence, décider.
Paadømmelse, c. décision, prononciation d'une sentence, f.
Paafaldende, a. frappant, surprenant, choquant. [trouver.
Paafinde, v. a. inventer, trouver, con-
Paafordre, v. a. demander, exiger, requérir. [f.
Paafordring, c. demande, réquisition,
Paafugl, c. paon, m.
Paafuglefier, c. plume de paon, f.
Paafuglhøne, f. paonne, f.
Paafund, n. invention, f.; faux-fuyant; artifice, m.; excuse; finesse, f.
Paafølge, v. n. suivre, s'ensuivre, résulter.
Paafølgende, a. suivant, prochain.
Paaføre, v. a. faire, causer (du dommage à q.).
Paagielde, v. n. s'agir de.
Paagieldende, a. dont il s'agit. [sir.
Paagribe, v. a. prendre, attraper, sai-
Paagribelse, c. saisissement, m.; prise, appréhension (d'un délinquant), f.
Paahefte, v. a. agrafer, attacher; afficher. [ménager.
Paaholden, a. tenace, chiche, trop
Paaholdenhed, c. tenacité, chicheté, f.
Paahæng, n. importunité, f.
Paahør, n. présence, f.
Paakalde, v. a. invoquer, implorer.
Paakaldelse, c. invocation, imploration, f.
Paakaste, v. a. jeter sur, charger de.
Paakastelse, c. action de jeter etc.; **Jords** —, inhumation, f. [sentence.
Paakiende, v. a. juger, prononcer une
Paakline, v. a. coller.

Paaklæde, v. a. habiller, vêtir.
Paaklædning, c. habillement; habit, m.; habits, m. pl.; mise, f.
Paaklædt, a. habillé, vêtu. [saisir.
Paakomme, v. n. survenir, arriver;
Paalidelig, a. sûr; solide; celui ou ce à qui on peut se fier, ou s'assurer; droit, sincère.
Paalidelighed, c. caractère d'un homme solide; honnêteté, sincérité, véracité, f.
Paaligge, v. n. det paaligger mig, il est de mon devoir, je suis obligé.
Paalæg, n. impôt; mandement de tailles, m.; imposition, taxe, charge, f.
Paalægge, v. a. imposer, charger; mettre dessus, appliquer; enjoindre, commander. [tion; infliction, f.
Paalægning, c. imposition; applica-
Paalæsning, c. charge, imposition, f.
Paalæsse, v. a. charger, imposer, mettre sur. [q. de qc.
Paaminde, v. a. avertir, faire souvenir
Paamindelse, c. admonition, f.; avertissement, m.
Paaminder, m. moniteur, m.
Paanagle, v. a. clouer, attacher avec des clous. [prendre qc.
Paanøde, v. a. presser, obliger de
Paapasse, v. a. (passe paa) faire attention (à), prendre garde (de); observer, avoir soin, surveiller.
Paapassende, a. soigneux, attentif, ponctuel, exact; vigilant.
Paapassenhed, c. soin, m.; attention, exactitude, vigilance, f.
Paapege, v. a. montrer (au doigt), faire voir, dénoter.
Paarørende, a. apparenté. [te, f.
Paarørende, m. & f. parent, m. paren-
Paasee, v. a. observer, surveiller, prendre soin (de).
Paaske, c. pâque, m. pâques, f. pl
Paaskeaften, c. veille de pâques, f
Paaskefest, c. fête de pâques, f.
Paaskelam, n. agneau pascal, m.
Paaskelilie, c. narcisse jaune, m.
Paaskeuge, c. semaine de pâques, f.
Paaskeæg, n. oeuf de pâques, m.

Paaskjønne, v. a. reconnaître, avoir de la reconnaissance de qc.
Paaskrift, c. inscription, f.; titre, le dessus; f. Opskrift.
Paaskrive, v. a. marquer, noter; mettre le dessus d'une lettre; signer.
Paaskud, n. prétexte, m.; excuse, couleur, f. [pour prétexte.
Paaskyde, v. a. prétexter, donner
Paasmøre, v. a. frotter, graisser, enduire, oindre.
Paastaae, v. a. mettre en avant; soutenir, maintenir; assurer, affirmer.
Paastaaende, a. têtu, opiniâtre, entêté.
Paastaaenhed, c. opiniâtreté, obstination, f.; entêtement, m.
Paastand, c. affirmation, assertion; opinion, f.; dire, m.; prétention, f.
Paasye, v. a. coudre à ou sur qc.; garnir. [(de).
Paasyn, n. i -, en présence, à la vue
Paasætte, v. a. mettre dessus; mettre.
Paatage sig, v. r. entreprendre, prendre sur soi, se charger de qc.
Paataget, a. entrepris; affecté.
Paatale, v. a. faire mention de qc., rapporter (d'une affaire), en parler; revendiquer, réclamer.
Paatale, c. mention; plainte, f.; rapport, m.; revendication, réclamation, f. [dosser.
Paategne, v. a. signer, souscrire; en-
Paategning, c. signature, souscription, f.; endossement, m.
Paatrykke, v. a. imprimer, empreindre; apposer (le sceau).
Paatrænge, v. a. presser, obliger de prendre; - sig, se fourrer chez q., s'empresser a offrir ses services, se jeter à la tête des gens.
Paatrængende, a. pressant, insistant, importun, persécutant.
Paatrængenhed, c. importunité, f.
Paatvers, ad. de travers, en travers.
Paatvinge, v. a. forcer, contraindre; faire prendre ou accepter qc. par force.
Paatvivle, v. a. mettre en doute, douter de qc. [noter.
Paavise, v. a. montrer, faire voir, dé-

Padde, c. grenouille (aquatique), f.
Paddehat, c. champignon, bolet, m.
Page, m. page, m.
Pagina, c. page, f. [d'un livre.
Paginere, v. a. numéroter les pages
Pagt, c. alliance, ligue, confédération, fédération ; Pagtens Ark, arche d'alliance, f.
Pagte, Pagter, s. Forpagte, Forpagter.
Pak, n. fa. canaille, racaille, f.; gens de néant, m. pl. [m.
Paketbaad, c. paquebot, jacht d'avis,
Pakesel, n. âne de bât ; * fa. bardot, m.
Pakhest, m. cheval de bât, cheval de somme ; mallier, m.
Pakhuus, n. magasin (d'entrepôt), m.
Pakhuusforvalter, m. magasinier, m.
Pakke, c. paquet, ballot, m. trousse, f.
Pakke, v. a. empaqueter, emballer, faire un ballot ; – sig, v. r. fa. s'en aller, se retirer, détaler.
Paklærred, n. serpillière ; de la toile d'emballage, f.
Paknaal, c. aiguille à emballer, f.
Pakning, c. action d'empaqueter, f.; emballage, m. [d'enveloppe, m.
Pakpapir, n. papier vanant, papier
Paksadel, c. bât, m.
Pakstok, c. bille, f.; loup, garrot, m.
Pakstrikke, c. seizaine, f.
Pakvogn, c. chariot de bagage, four- [gon, m.
Pal, c. T. linguet, m.
Palads, n. palais, m.
Palet, c. T. palette, f.
Palissade, c. palissade, f.
Palissadere, v. a. palissader.
Pallask, c. sabre, m.
Palme, c. palme, f.
Palmegreen, c. palme ; T. palmette, f.
Palmekaal, c. chou palmiste, m.
Palmeolie, c. huile de palme, f.; pumicin, m.
Palmesøndag, c. dimanche des rameaux, m.; pâques fleuries, f. pl.
Palmetræ, n. palmier, m.
Palmeviin, c. vin de palme, m.
Pampusse, c. babouche, f.
Pande, c. front, m.
Pande, c. lèchefrite, f. bassinet, m.
Pandebeen, n. os coronal, os frontal, m.
Pandebind, n. frontal ; fronteau, m.
Pandedækkel, n. batterie, f.
Pandehaar, n. cheveux du front, m. pl.; toupet, m.
Pandekage, c. omelette, f. beignet, m.
Pandesmed, m. poêlier, m.
Panelværk, n. boiserie, f.; lambris, lambrissage, m.
Panele, v. a. boiser, lambriser.
Pant, n. gage, m.; hypothèque, f.
Pante, v. a. exécuter, saisir les meubles ou effets de q.
Pantebrev, n. Panteforskrivning, c. obligation, hypothèque, f.
Panteleeg, c. jeu au gage touché, m.
Panteret, c. droit de saisie, m.
Panthaver, Panteier, m. engagiste, hypothécaire, m.
Pantherdyr, n. panthère, f. [rie, f.
Pantning, c. exécution ; saisie, gage-
Pantsat, a. engagé, hypothéqué.
Pantser, Pandser, n. jaque de maille; cuirasse, f.
Pantserhandske, c. gantelet, m.
Pantserkæde, c. chaîne à maille, f.
Pantserring, c. maille, f.
Pantserskiorte, c. chemise de mailles, cotte de mailles, f.
Pantsætte, v. a. engager, mettre en gage, donner un gage ; hypothéquer.
Pantsættelse, c. engagement, m. hypothèque, f.
Pap, n. bouillie pour les enfans ; colle de farine, f. ; carton, m.
Papa, m. papa, père, m.
Papegøie, Poppegøie, c. perroquet, m. perruche, f.
Papiir, n. papier, m.
Papiirdrage, c. cerf-volant, m.
Papiirhandel, c. papeterie, f.
Papiirhandler, m. marchand papetier, [m.
Papiirmager, m. papetier, m.
Papiirmølle, c. moulin à papier, m.
Papiirpenge, pl. papier-monnaie, m.
Papiirsaks, c. ciseaux à papier, m. pl.
Papiirspaaner, pl. rognures de papier, f. pl. [romaine, m.
Papist, m. papiste, sectateur de l'église

Papisteri, n. papisme, m.
Papistisk, a. papal.
Pappapir, n. carton, m.
Pappe, v. a. coller, cartonner.
Par, n. paire, f.; couple, f. & m. (peu, quelques, deux). [re, f.
Parade, c. parade; *ostentation, figu-
Paradehest, m. cheval de parade, m.
Paradeplads, c. place d'armes, f.
Paradere, v. n. passer en revue, faire parade.
Paradeseng, c. lit de parade, m.
Paradiis, n. paradis, m. [paradis, m.
Paradisfugl, c. paradisier, oiseau de
Paradisisk, a. très-beau.
Paradox, a. paradoxe.
Paragraf, c. paragraphe, m.
Parallel, a. parallèle.
Paraply, c. parapluie, m.
Parder, s. Panterdyr.
Parderkat, c. chat-pard, m.
Pardon, c. pardon, m. rémission, f.
Pardonere, v. a. pardonner, faire grâce à q.
Pareerplade, c. plat d'épée, m.
Parentation, c. éloge funèbre, m.
Parentere, v. a. prononcer l'éloge funèbre.
Parere, v. a. parer aux coups; (vedde) parier, gager; (adlyde) obéir.
Parforcejagt, c. grande chasse, f.
Park, c. parc; étang, vivier, m.
Parlament, n. parlement, m.
Parmesanost, c. fromage parmesan, m.
Parole, c. mot du guet, mot, mot d'ordre, m.
Parre, v. a. (- sammen) joindre, assortir, apparier; coupler, accoupler
Parretid, c. pariade, f. [(des bêtes).
Parring, c. appariement, accouplement, m.
Part, c. part, portion; partie, f.; tome, volume, m.; partie (d'un livre), f.; for min -, pour moi, quant à moi.
Partere, v. a. partager en quatre, mettre par quartiers, écarteler.
Parterre, n. parterre, m. terrasse, f.
Parti, n. partie, f. parti, m.
Partiaand, c. esprit de parti, m.
Partigænger, m. partisan, batteur d'estrade, m.
Partikel, c. particule, f.
Partipenge, pl. frais, m. pl.
Partisan, c. pertuisane, hallebarde, f.
Partisk, a. partial; være -, se partialiser, être partial.
Partiskhed, c. partialité, f.
Partitur, c. T. partition, f.
Parviis, ad. deux à deux, par paires.
Paryk, c. perruque, f.
Parykblok, c. tête à perruque, f.
Parykmager, m. perruquier, m.
Pas, n. passe-port; carte de sureté, f.; billet de santé, m.
Pas, til -, ad. à propos; juste.
Pas, c. & n. détroit, défilé, m.
Pasgang, c. amble, m.; gaae -, ambler, aller l'amble.
Pasgænger, m. cheval qui va l'amble, m.; haquenée, f. [carte marine, f.
Paskort, n. carte hydrographique,
Pasquil, c. pasquinade, f.; libelle diffamatoire, m. [des, m.
Pasquillant, m. faiseur de pasquina-
Passageer, m. passager, voyageur, m.
Passatvind, c. mousson, f.
Passe, v. a. ajuster; soigner, servir, avoir soin de, faire, garder; panser (un cheval); T. pointer (une carte); - op, attendre, épier, guetter; - paa, avoir attention, prendre garde. - v. n. être juste; (- godt) aller bien, chausser bien; - til, cadrer, convenir, s'accorder avec qc.; passer (au jeu), ne pas jouer; - sig, v. r. être sortable; être convenable, s'accorder, aller.
Passelig, Passende, a. convenable, conforme, juste, sortable.
Passer, c. compas, m.
Passere, v. a. & n. passer; se passer, se faire; lade -, laisser passer.
Passerseddel, c. passe-avant, passe-debout, m.
Passionsblomster, n. grenadille, f.
Passionshistorie, c. passion de J. C., f.
Passionsprœken, c. sermon de carême, [m.
Passivgield, c. dette passive, f.
Pastelmaler, m. peintre en pastel, m.

Paſtelmaleri, n. pastel, m.; peinture au pastel, f.
Paſtinak, c. panais, m.
Paſtor, m. pasteur, m.
Patent, n. patente, f.; lettres patentes, lettres royaux, f. pl.
Pater, m. père; religieux, m.
Paternoſter, n. patenôtre, f.; pater; chapelet, rosaire, m.
Pathetiſk, a. pathétique.
Patient, c. malade, m. & f.
Patriark, m. patriarche, m.
Patriarkalſk, a. patriarcal.
Patriot, m. patriote, m. & f.
Patriotiſk, a. patriotique.
Patriotisme, c. patriotisme, m.
Patrol, Patrulle, c. patrouille, f.
Patrollere, v. n. patrouiller, faire la patrouille.
Patron, m. patron; protecteur (d'une église etc.), f.
Patron, c. cartouche, forme; gargousse (de canon), f.; patron, modèle, m.
Patronat, n. patronage, m.
Patrontaſke, c. giberne, f.; étui à cartouches, m.
Patrontaſkerem, c. baudoulière, f.
Patte, c. teton, m.; mamelle, f.; tetin, m.; tette, f.
Patte, v. n. sucer, teter.
Pattebarn, n. enfant à la mamelle, m.
Pattedyr, n. animal à mamelles, animal vivipare, m.
Pattegriis, c. cochon de lait, m.
Pauke, c. timbale, f.
Pauker, m. timbalier, m.
Paukeſtok, c. baguette, f.
Pauſe, c. pause, f.
Pauſere, v. n. pauser, faire une pause; cesser de faire qc.
Pave, m. pape, saint père, m.
Pavedømme, n. papauté, dignité papale, f.; pontificat; papisme, m.
Pavelig, a. papal; du pape.
Peber, c. poivre, m.
Peberbøſſe, c. poivrier, m.
Peberkage, c. pain d'épice, m.
Peberkorn, n. grain de poivre, m.
Pebernød, c. petits pains d'épice en forme de noisettes, m. pl.
Peberrod, c. raifort sauvage, m.
Pebersvend, m. célibataire, vieux garçon, m.
Pebertræ, n. poivrier, m.
Pebling, m. grimaud, grimelin, m.
Pebre, v. a. poivrer.
Pedal, c. T. pédale, f.
Pedant, m. pédant, m.
Pedanteri, n. pédanterie, f
Pedantiſk, a. pédantesque.
Pedel, m. bedeau, appariteur, massier, porte-verge, m.
Peen, Pæn, a. net, propre, élégant.
Peenhed, c. netteté, propreté, élégance, f.
Pege, v. a. montrer au doigt.
Pegefinger, c. index, m.
Pegepind, c. touche, f.
Peile, v. n. T. sonder.
Pelts, Pels, c. pélisse, f.; pelisson, m.; peau; fourrure, f.
Peltsfoer, n. fourrure, f.
Peltshandel, c. pelleterie, f.
Peltshandler, m. marchand pelletier, m.
Peltsværk, n. pelleterie; fourrure, f.
Pen, c. plume à écrire, f.
Penge, pl. argent, m. monnaie, f.
Pengebøder, pl. amende, peine pécuniaire, f.
Pengegjerrig, a. avide d'argent.
Pengehandel, c. trafic d'argent, change, m.
Pengekaſſe, c. caisse, f.
Pengekat, c. fa. gibecière, f.
Pengekiſte, c. coffre-fort, m.
Pengelaan, n. prêt, m.
Pengeløs, a. sans argent.
Pengemangel, Pengetrang, c. rareté, manque ou disette d'argent, f.
Pengemægler, m. courtier de change, m.
Pengepuger, m. père aux écus, m.
Pengepung, c. bourse, f.
Pengeſag, c. affaire qui concerne l'argent, f.; pl. finances, f. pl.
Pengeſkriin, n. petit coffre-fort, m.
Pengeſort, c. espèce, f.
Pengeſtraf, c. amende, peine pécuniaire, f.
Pengeſum, c. somme d'argent, f.
Penneſkeder, Pennepoſe, c. tuyau de plume, m.
Pennefutteral, Pennehuus, n. étui à plumes, m.
Pennekniv, c. canif, m.

Pennekrig, c. guerre littéraire, f.
Pennespids, c. bec de plume, m.
Pennesplit, c. fente de plume, f.
Pensel, c. pinceau, m. brosse, f.
Penselskaft, n. hampe, f.
Penselstrøg, n. coup, trait de pinceau,
Pension, c. pension, f. [m.
Pensionere, v. a. pensionner.
Pensionist, c. pensionnaire, m. & f.
Pensionsanstalt, c. institut d'éducation, m. [ceau ou la brosse.
Pensle, v. a. peindre, manier le pin-
Peon, c. pivoine, f.
Pergament, n. parchemin; vélin, m.
Pergamentbind, n. reliûre en parchemin, f.
Pergamentmager, m. parcheminier, m.
Pergamot, c. bergamote, f.
Perial, c. fa. ivresse, f.
Periode, c. période, f. & m.
Periodisk, a. périodique.
Perle, c. perle, f.; ægte –, perle fine; uægte –, fausse perle.
Perle, v. n. petiller (du vin).
Perlebanke, c. banc de perles, m.
Perlefangst, c. Perlefiskeri, n. pêche des perles, f.
Perlefisker, m. pêcheur de perles, m.
Perlegryn, n. orge perlé, m.
Perlegræs, n. grémil, m.; herbe aux perles, f. [m.
Perlehalsbaand, n. collier de perles,
Perlehøne, f. pintade, f.
Perlemoer, n. nacre de perle, nacre, f.
Perlemusling, c. coquille de perles; mère-perle, f [danoise, f.
Perleskrift, c. T. perle, parisienne, sé-
Perlesnor, c. cordon de perles, m.
Permission, Permittering, c. congé limité, m. [congé limité.
Permittere, v. a. accorder ou donner
Perpendikel, c. perpendicule; pendule, m. [plomb.
Perpendikulær, a. perpendiculaire, à
Perse, c. presse, f. pressoir, m.
Perse, v. a. presser; pressurer (la vendange); catir (le drap); donner le lustre.
Persebom, c. barreau, m.

Persejern, n. carreau (du tailleur); fer à repasser, m.
Persekar, n. cuve, f.
Perser, m. presseur; catisseur, m.
Persille, Petersille, c. persil, m.
Persillerod, c. racine de persil, f.
Persning, c. action de presser, f.; pressurage; cati, m.
Person, c. personne, f. personnage, m.
Personalier, pl. personnalités, choses personnelles, f. pl. [sonne.
Personlig, a. & ad. personnel; en per-
Personlighed, c. personnalité, f.
Perspektiv, n. perspective, f.
Perspektivisk, a. & ad. perspectif; en perspective. [portative, f.
Perspektivkasse, c. chambre obscure
Pertinentier, pl. T. appartenances, f. pl
Pertline, c. T. marche-pied, m.
Pest, c. peste; contagion, f.
Pestagtig, a. pestilent, pestifère, pestilentiel. [bon, m.
Pestbyld, c. bubon pestilentiel, char-
Pesthuus, n. hôpital pour les pestiférés, m.
Pestilentialsk, a. pestilentiel, pestiféré
Pesttid, c. temps de peste, m.
Petarde, c. T. pétard, m.
Pfaltsgreve, m. comte palatin, m.
Pfaltsgrevelig, a. palatin, m.
Pfaltsgrevinde, f. comtesse palatine, f.
Pfaltsgrevskab, n. palatinat, m.
Pharaospil, n. pharaon, m.
Pharisæer, m. pharisien, m.
Pharisæisk, a. pharisaïque. [geois, f.
Philister, m. philistin; fa. petit bour-
Philolog, m. philologue, m.
Philologi, c. philologie, f.
Philologisk, a. philologique.
Philosoph, m. philosophe, m.
Philosophere, v. n. philosopher; parler philosophie.
Philosophi, c. philosophie, f.
Philosophisk, a. & ad. philosophique; en philosophe.
Phlegma, n. flegme, m.
Phlegmatisk, a. flegmatique.
Phosphor, c. phosphore, m.
Physik, c. physique, f.

Physiker, m. physicien, m.
Physikus, m. médecin ordinaire d'une ville ou d'une province, m.
Physisk, a. physique. [haillon, m.
Pjalt, c. lambeau, chiffon, drapeau,
Pjaltebandel, c. friperie, f.
Pjaltekræmmer, m. chiffonnier, fripier, m.; -ière, f.
Pjaltet, a. déguenillé, déchiré.
Pjaske, v. n. patauger, patrouiller.
Pjat, n. fa. caquet, babil; parlage; discours en l'air, m.
Pjatte, v. n. fa. babiller, jaser.
Pibe, c. sifflet; fifre, m.; flûte, f.; tuyau; canon, m.; pipe à fumer, f.
Pibe, v. n. jouer du pipe; siffler; piper; piauler; - ud, siffler q.
Pibehoved, n. tête de pipe, f.
Pibehætte, Pibedæksel, c. chapeau de pipe; couvercle de la pipe, m.
Pibekradser, c. cure-pipe, f.
Pibeleer, n. terre à pipe, f.
Pibemager, m. faiseur de fifres ou de
Piben, c. sifflement, m. [pipes, m.
Piber, m. fifre; siffleur, m.
Piberør, n. tuyau de pipe, m.
Pibestopper, c. tampon, m.
Pibet, a. fistuleux; tuyauté.
Pidsk, c. fouet, m. queue, f.
Pidsk, pl. coups de fouet, m. pl.
Pidske, v. a. donner des coups de fouet, fouetter; flageller; donner le fouet. [manche, m.
Pidskeskaft, n. verge de fouet, f.;
Pidskesnert, c. corde, courroie de fouet, f.; fouet, m.
Pidskning, c. flagellation, f. fouet, m.
Pietist, m. piétiste, faux dévot, m.
Pietisteri, n. piétisme, m.; fausse dévotion, f.
Pig, c. pointe, f. piquant, m.
Pige, f. fille; servante, f.
Pigebarn, n. jeune fille, petite fille, f.
Pigeskole, c. école pour les jeunes filles, f. [pointu.
Pigget, a. piquant, aigu, épineux,
Pigvar, c. turbot (poisson), m.
Piil, c. flèche, f.; trait; dard, m.
Piil, c. Piletræ, n. saule; osier, m.

Piinlig, a. douloureux; gênant; criminel.
Pik, c. pic, m.; pique; broche, f.
Pik, n. coup de bec, coup; heurte-
Pikenerer, m. piquier, m. [ment, m.
Piket, n. T. piquet; jeu de piquet, m.
Pikke, v. a. piquer; becqueter; palpiter; frapper, heurter.
Pikkelhue, c. morion, pot en tête, m.
Pikkenik, n. pique-nique, m.
Pilekogger, n. carquois, m.
Pilelund, c. oseraie, f.
Pileskud, n. coup de flèche, m.
Pille, v. a. épincer, éplucher, écorcer; peler; écaler; monder; plumer.
Pille, c. colonne, f.; pilier; arc-boutant, m.; pilule, f.
Pillebul, c. tronc d'une colonne, fût, m.
Pillefod, c. base de la colonne, f.; piédestal, m. [m.
Pillegang, c. colonnade, f. péristyle,
Pillegrim, m. & f. pélerin, m. pélerine, f. [m.
Pillegrimshat, c. chapeau de pélerin,
Pillegrimsreise, c. pélerinage, m.
Pillegrimsstav, c. bourdon, m.
Pillehoved, n. chapiteau d'une colonne, m. [action d'écaler etc., f.
Pillen, Pilning, c. épluchement, m.;
Pilleorden, c. ordre d'architecture, m.
Pimpe, v. n. fa. buvotter, boire à petits traits.
Pimpernelle, c. pimprenelle, f.
Pimpsteen, c. pierre-ponce, f.
Pind, c. cheville, f. perchoir, m.
Pindebrænde, n. menu bois, m.
Pindsviin, n. porc-épic, hérisson, m.
Pine, c. douleur, peine, souffrance, f.; tourment, m.
Pine, v. a. tourmenter, bourreler, causer des douleurs; donner la torture.
Pinebænk, c. chevalet, m. [cruel.
Pinefuld, a. tourmentant, douloureux,
Pink, c. pinque, f. (vaisseau).
Pintse, c. pentecôte, f.
Pintsedag, c. jour de la pentecôte, f.
Pintsefest, c. pentecôte, fête de la
Pip, c. pépie, f. [pentecôte, f.
Pippe, v. n. - frem, germer, poindre

Pirre, v. a. irriter, exciter.
Pirrelig, a. irritable.
Pirrelighed, c. irritabilité, f.
Pirring, c. irritation, f.
Pis, n. pissat, m. urine, f.
Pispotte, c. pot de chambre, m.
Pisse, v. n. pisser, uriner, lâcher l'eau.
Pisseblee, c. lange pisseux, m.
Pissekrog, c. pissoir, m. pissotière, f.
Pissetrængt, a. qui a besoin de lâcher l'eau.
Pistacie, c. pistache, f.
Pistacietræ, n. pistachier, m.
Pistol, c. pistolet, m.
Pistolhylster, n. fourreau de pistolet, m.
Pistolkappe, c. chaperon, m.; culotte de pistolet, f.
Pistolløb, n. canon, m.
Pistolskud, n. coup de pistolet, m.; portée de pistolet, f.
Piuske, v. a. chiffonner, décheveler.
Piusket, a. mal ajusté, délabré.
Plade, c. plaque, lame, f.; petit chandelier, m.
Pladeguld, n. or en lames, m.
Pladesølv, n. argent en lames, m.
Plads, c. place, f. lieu, m.
Pladsmajor, m. major de la place, m.
Pladsregn, c. giboulée, ondée, lavasse, f.
Plafild, c. feu de billebaude, m.
Plag, c. poulain, m. pouliche, f.
Plage, v. a. tourmenter, importuner, incommoder, affliger.
Plage, c. tourment, m.; peine, affliction, f.; fléau, m.
Plageaand, c. importun, persécuteur, fléau, m.
Plakat, c. placard, m. affiche, f.
Plan, c. plan, dessein; canevas, m.; plaine, f.
Planere, v. a. coller, laver (du papier); passer par l'eau de colle; planer.
Planerevand, n. eau de colle, f.
Planering, c. lavure, f. aplanissement, m.
Planet, c. planète, f.
Planke, c. planche, f.
Plankeværk, n. cloison de planches, f.
Plante, v. a. planter.
Plante, c. plante, f. plant, m.
Plantebed, n. couche, f.
Planteliv, n. vie végétale, f.
Plantelære, c. botanique, f.
Planter, m. planteur, m.
Planteskole, c. pépinière, f.; * séminaire, m.
Plantning, c. plantation, f. plantage, m.
Plaske, v. n. battre ou remuer l'eau.
Plaster, n. emplâtre, m.
Plat, a. plat.
Platfisk, c. carrelet, m.; plie; morue plate, f.
Platfodet, a. pied-plat.
Plathed, c. platitude, f.
Platina, c. platine, f.
Platnæset, a. camus, qui a le nez plat.
Plattere, Plettere, v. a. plaquer.
Plattydsk, a. bas-allemand.
Pleie, v. a. soigner, avoir soin de q.; — sig, se choyer, avoir soin de sa santé.
Pleie, v. n. avoir coutume de ...; être accoutumé à ....
Pleie, c. soin, entretien, traitement, m.; nourriture, f.
Pleiebarn, n. pupille, m. & f. nourrisson, m.
Pleiefader, m. nourricier, m.
Pleiemoder, f. mère nourricière, f.
Pleiel, c. fléau, m.
Plet, c. tache, souillure; marque; * tache, f.; lieu, m.; place, f.
Pletkugle, c. savonnette à ôter les taches, f.
Pletskræder, m. détacheur, dégraisseur, m.
Plettet, a. taché, plein de taches, souillé; tacheté, moucheté, tiqueté.
Pligt, c. devoir, m.; obligation, f.; office, m.
Pligtanker, n. T. maîtresse ancre, f.
Pligten, c. T. proue, f.
Pligtig, a. obligé, tenu, lié.
Pligtmæssig, a. conforme au devoir.
Plire, v. n. cligner, clignoter, faire de petits yeux.
Plov, c. charrue, f.
Plovaas, c. soupeau, m.
Plovhiul, n. rouelle de charrue, f.
Plovhøvl, c. T. bouvet, m.
Plovjern, n. coutre, m.
Plovskiær, n. soc, m.
Plovstav, c. curoir, m.
Plovstiert, c. Plovgreb, n. mancheron, m.
Pludder, n. boue, f. bourbier, m.
Pludder, c. causerie, f.; babil, caquet, m.
Pluddre, v. a. tremper.

Pluddre, v. n. causer, babiller, jaser.
Pludselig, a. soudain, subit, imprévu. - ad. à l'improviste, tout d'un coup, soudain, subitement.
Plukgield, c. dettes criardes, f. pl.
Plukke, v. a. cueillir (des fleurs, fruits); plumer, déplumer (les oiseaux); éplucher.
Plukkemad, c. viandes creuses, f. pl.
Plukning, c. action de cueillir etc., f.
Plukviis, ad. chiquet à chiquet.
Plump, a. grossier, matériel, lourd; * rustique, impoli.
Plumpe, v. n. tomber; * - ud med noget, dire qc. étourdiment.
Plumphed, c. grossièreté, lourderie, rusticité, f.
Plumre, v. a. troubler l'eau.
Plumrestang, **Plumpstang**, c. trouble-eau, rabot, m.; bouille, f.
Pluskiæftet, a. boursouflé, mafflé.
Plyds, n. peluche, f.; velours d'Utrecht, m.
Plyndre, v. a. piller, saccager; dépouiller, détrousser, dévaliser.
Plyndrer, m. pilleur, déprédateur, m.
Plyndring, c. pillage, sac, saccagement, m.; pillerie, f.
Pløie, v. a. labourer. [bourable, f.
Pløieland, n. **Pløiemark**, c. terre la-
Pløietid, c. temps du labourage, m.
Pløining, c. labour, labourage, m.
Pløk, **Pløg**, c. cheville, f. piquet, m.
Podagra, c. podagre, goutte, f.
Podagrisk, a. **Podagrist**, m. podagre, goutteux, a. & m.
Pode, v. a. enter, greffer.
Pode, **Podeqvist**, c. greffe, ente, f.
Podekniv, c. greffoir, entoir, écussonnoir, m.
Podevox, n. emplâtre dente, m.
Podning, c. entement, m. greffe, f.
Poesie, c. poésie, poétique, f.
Poet, m. poëte, m.
Poetisk, a. poétique.
Pog, m. fa. petit garçon; bec jaune, m.
Pokal, c. bocal, m.
Pokkenholt, n. bois de gaïac, m.
Pokker, i. diable. diantre!

Pol, c. pôle, m.
Polarcirkel, c. cercle polaire, m.
Polarstierne, c. étoile polaire, f.
Polei, c. pouliot, m.
Polere, v. a. polir, brunir, lisser; rembrunir (l'or).
Polerebørste, c. polissoire, f.
Polerefil, c. carrelette, f.
Poleremølle, c. moulin à polir, m.
Polerestaal, n. **Poleresteen**, **Poleretand**, c. polissoir, m. [nissage, m.
Polering, **Politur**, c. polissure, f. bru-
Polhøide, c. T. hauteur du pôle, f.
Polisk, a. fa. politique, fin, rusé, ma-
Poliskhed, c. politique, finesse, f. [tois.
Politie, n. police, f. [m
Politiebetient, m. officier de la police,
Politiekammer, n. chambre de la police, f. [lieutenant de police, m.
Politiemester, m. juge de la police;
Politievæsen, n. affaires de police, f pl. [f
Politik, c. politique, science politique,
Polyp, c. polype, m.
Pomade, c. pommade, f.
Pomerants, c. orange, f.
Pomerantssaft, c. orangeade, f.
Pomerantsskal, c. écorce d'orange, f.; orangeat, m.
Pomerantstræ, n. oranger, m.
Pomp, c. pompe, magnificence, f.
Pompe, c. pompe, f. [avec la pompe.
Pompe, v. a. pomper, tirer de l'eau
Pompebore, c. rouanne, rouannette, f.
Pomperenser, c. curette, f.
Pomperør, n. tuyau de pompe, m.
Pompesko, c. soulier de siphon; barillet, m. [piston, m.; bascule, f.
Pompestang, c. verge de pompe, f.;
Pompevand, n. eau de pompe, f.
Pompeværk, n. machine hydraulique, f.
Poppel, c. **Poppeltræ**, n. peuplier, m.
Porcellain, **Porselin**, n. porcelaine; faïence, f. [laine, f.
Porcellainfabrik, c. fabrique de porce-
Porcellainjord, c. terre à porcelaine,
Porphyr, c. porphyre, m. [f.
Porreløg, **Purreløg**, n. poireau, porreau, m.

Pors, c. piment royal, mirthe bâtard
des pays froids, m.
Port, c. porte, f. [térique, f.
Portaare, c. veine-porte, veine-mésen-
Portal, c. T. portail, m.
Portbom, c. barre de porte, f.
Portechaise, c. chaise à porteurs, f.
Portepee, c. porte-épée, m.
Portfløi, c. vantail, m.
Portion, c. portion, part, f.
Portkammer, n. chambre au-dessus
de la porte, f.
Portklokke, c. sonnette, f.
Portlaage, c. guichet, m.
Portner, m. portier, m. -ière, f.
Portnerkammer, n. porterie, f.
Portnøgle, c. clef de la porte, f.
Porto, c. port (de lettres), m.
Portpenge, pl. entrée, f.
Portrait, n. portrait, m. [m.
Portraitmaler, m. peintre de portraits,
Portseddel, c. billet d'entrée ou de
sortie, m. [porte, m.
Portskriver, m. consigne, commis de
Portulak, c. pourpier (herbe), m.
Posamentmager, m. passementier, m.
Pose, c. sachet, m.; bourse; poche, f.
Posekiger, m. fa. visiteur, m.
Positiv, c. positif, m.; orgues porta-
Positiv, a. positif. [tives, f. pl.
Positur, c. posture, f.
Post, c. poste, f. [m.; partie, f.
Post, c. poste, m.; place, f.; article,
Post, c. poteau, jambage d'une porte,
m.; pompe, f.
Postament, n. base, f. piédestal, m.
Postamt, n. bureau des postes, m.
Postbetient, m. officier ou commis de
Postbud, n. messager, m. [poste, m.
Postdag, c. jour de poste, m.
Postei, c. pâté, m.
Posteibager, m. pâtissier, m.
Posteibageri, n. pâtisserie, f.
Postere, v. a. poser, poster, ranger.
Postering, c. position, f. [poste, m.
Postforvalter, m. administrateur de
Postfri, a. franc de port.
Posthest, m. cheval de poste, m.
Posthorn, n. cornet de postillon, m.

Posthuus, n. poste, f.; bureau des po-
stes, m. [paquebot, m.
Postjagt, c. Postskib, n. coche d'eau;
Postil, c. sermonnaire, m.
Postkort, n. liste des lettres; carte des
Postkarl, m. postillon, m. [postes, f.
Postkasse, c. caisse de poste, f.
Postmester, m. maître de poste, m.
Postpapir, n. papier de poste, papier
fin, m. [de poste, m. pl.
Postpenge, pl. port de lettres, m.; frais
Postrytter, m. courrier, m. [m.
Postskript, n. apostille, f. postscriptum,
Poststation, c. relais, m. poste, f.
Postsæk, c. malle, valise de poste, f.
Postvogn, c. chariot de poste, m.; di-
ligence, f. [postes, f. pl.
Postvæsen, n. affaires concernant les
Pot, c. chopine, f. pot, m.
Potageske, c. cuiller à potage, m.
Potaske, c. potasse, vedasse, f.
Potentat, m. potentat, souverain, m.
Potte, c. pot, m.
Pottebank, c. cornière, f.
Pottefuld, c. potée, f.
Pottekiger, m. fouille-au-pot, m.
Pottelaag, n. couvercle de pot, m.
Potteleer, n. glaise, argile à potier, f.
Pottemaal, n. chopine, f.
Pottemager, m. potier, m.
Pottemagerarbeide, n. poterie, f.
Pottemagerskive, c. tour de potier, m.
Potteskaar, n. morceau de pot cassé, m.
Potteske, c. cuiller à pot, m.
Potteviis, ad. à pot, à pinte.
Poussere, v. a. travailler en relief ou
en bosse; bosseler.
Praas, c. petite chandelle, f.
Pragt, c. pompe, magnificence, splen-
deur, parade, somptuosité, f.; faste,
luxe, m. [superbe.
Pragtfuld, a. pompeux, magnifique,
Pragtudgave, c. édition de luxe, f.
Praie, v. a. T. héler un vaisseau.
Prakke, v. a. & n. gueusailler, mendier
Prakker, m. gueux, truand, m.
Prakkeragtig, a. gredin, gueux.
Prakkeri, n. gredinerie, gueuserie, f.
Praktik, c. pratique, f.; Praktiker, pl.

finesse, intrigue, cabale, f.
Praktikabel, a. praticable, faisable.
Praktikus, m. praticien, m.
Praktisere, v. a. pratiquer; faire la profession de médecin.
Praktisk, a. pratique.
Prale, v. n. faire gloire, faire parade, se vanter de qc.; faire des fanfaronnades; éclater, briller, sauter aux yeux.
Praler, m. celui qui fait parade de qc.; fanfaron, rodomont, m.
Praleri, n. ostentation, jactance, n. c.; fanfaronnade, gasconnade, rodomontade, f.
Pram, c. prame, allège, f.
Prange, v. a. faire parade de qc.; (handle) faire trafic, maquignonner.
Pranger, m. maquignon, marchand de bétail, m.
Prat, n. fa. causerie, f. babil, m.
Prate, v. n. babiller, causer.
Praxis, c. pratique, f.
Preen, c. pointe, f. poinçon, m.
Prent, n. moulé, m.; paa –, moulé; par écrit.
Prente, v. a. mouler, imprimer.
Presenning, c. T. prélart, étambraie, m.
Presse, v. a. presser, serrer.
Presse, c. presse, f.
Pressebengel, c. T. varinet, m.
Pressefrihed, c. liberté de la presse, f.
Presseiern, n. carreau du tailleur, m.
Pressekarm, c. berceau, m.
Presseskrue, c. clef de la presse, f.
Priis, c. prix, m.; valeur, f.; give til –, mettre à l'abandon, donner; sætte – paa, faire grand cas de qc.; attacher beaucoup de prix à qc.
Priiskourant, c. T. prix courant, m.
Priisopgave, c. question proposée pour le prix, f.
Priisskrift, n. pièce qui a remporté le prix, f.
Prik, c. point, m.
Prikke, v. a. pointer, piquer.
Prikket, a. pointé; tiqueté.
Primaner, m. écolier qui est en première, m.
Primas, m. primat, m.
Primat, n. primatie, f.
Prime, v. n. fa. radoter, être un peu fou.
Princip, n. principe, m.
Principal, m. principal, maître, m.; maîtresse, f.
Prinds, m. prince, m.
Prindselig, a. de prince, en prince.
Prindsesse, f. princesse, f.
Prior, m. Priorinde, f. prieur, m. prieure, f.
Prioritet, c. priorité, f.; droit de priorité, m.
Prise, c. prise, f.
Prise, v. a. louer, glorifier, célébrer, exalter; – sig lykkelig, se juger bienheureux.
Priselig, a. estimable, louable, digne de louange.
Prisma, n. T. prisme, m.
Prismatisk, a. prismatique.
Privat, a. privé, particulier.
Privatisere, v. n. vivre en son particulier.
Privatliv, n. vie privée, vie retirée, f.
Privatlærer, c. maître privé, m.
Privatmand, m. homme privé, particulier, m.
Privet, n. privé, m. commodités, f. pl.
Privilegere, v. a. privilégier.
Privilegeret, a. privilégié.
Privilegium, n. privilége, m.
Probat, a. fa. éprouvé.
Probere, v. a. éprouver, essayer.
Proberedigel, c. T. coupelle, f.
Proberemester, m. essayeur, m.
Proberenaal, c. T. touche, f. touchau, m.
Probereovn, c. fourneau d'essai, fourneau d'affineur, m.
Proberesklee, c. T. éprouvette, f.
Proberesteen, c. pierre de touche, f.
Proberevægt, c. T. balance d'essai, f.
Problem, n. problème, m.
Problematisk, a. problématique.
Procedur, c. T. procédure, f.
Procent, c. pour cent, m.
Proces, c. procès, m.
Procession, c. procession, f.
Produkt, n. produit, m. production, f.
Profession, c. profession, f. métier, m.
Professionist, m. artisan, m.
Professor, m. professeur, m.
Professorat, n. chaire de professeur, f.
Profil, c. profil, m.
Profit, c. profit, avantage, intérêt; (Lyseprofit) binet, m.

Profitere, v. a. profiter. [blant.
Proforma, ad. par forme, faisant sem-
Profos, m. prévôt, sergent à baguette,
Program, n. pogramme, m. [m.
Projekt, n. projet, dessein, m.
Proklamere, v. a. proclamer.
Prokurator, m. avocat, procureur, m.
Prolog, c. prologue, m.
Prolongere, v. a. prolonger, atermoyer.
Promemoria, c. mémorial, m.
Promotion, c. promotion, f. avancement, m. [le grade de docteur.
Promovere, v. n. prendre ses dégrés,
Pronomen, n. T. pronom, m.
Prop, c. bouchon, m.
Propfuld, a. plein à regorger.
Prophet, m. prophète, m. prophétesse,
Prophetisk, a. prophétique. [f.
Proportion, c. proportion, f.
Proportionalcirkel, c. compas de proportion, m.
Proportioneret, a. proportionné.
Proposition, c. proposition, f.
Proppe, v. a. boucher; remplir.
Proprietair, m. propriétaire, m.
Proptrækker, c. tire-bouchon, m.
Prosa, c. prose, f.
Prosaisk, a. prosaïque; en prose.
Prosaist, m. prosateur, m.
Proselyt, m. prosélyte, m.
Prosit! bien vous fasse! à votre santé!
Prospekt, c. vue, f.; coup d'oeil, m.
Prostituere, v. a. prustituer.
Protest, c. protêt, m.
Protestant, m. protestant, m.
Protestantisk, a. protestant.
Protestere, v. a. protester.
Protokol, c. protocole, régistre, m.
Protokollere, v. a. enrégistrer, mettre sur le régistre.
Protokollering, c. enrégistrement, m.
Proviant, c. vivres, m. pl.; provisions, munitions de bouche, f. pl.
Proviantere, v. a. approvisionner, avitailler. [avitaillement, m.
Proviantering, c. approvisionnement,
Proviantforvalter, m. commis ou inspecteur des vivres, étapier, m. [m.
Proviantskib, n. vaisseau avitailleur,
Proviantvogn, c. caisson, fourgon, m.
Provinds, c. province, f.
Provision, c. provision, f.
Provisor, m. maître-garçon d'une phar-
Provst, m. prévôt, m. [macie, m.
Provsti, n. prévôté, f.
Provstinde, f. femme de prévôt, f.
Prunelle, c. brunelle, f.
Prunk, c. faste, m.; parade, pompe, f.
Prunke, v. a. faire parade, briller.
Pruste, v. n. ébrouer, s'ébrouer; ronfler (du cheval).
Prutte, v. n. marchander, barguigner.
Prutten, c. barguignage, m.
Pryde, v. a. parer, orner, embellir.
Prydelse, c. parure, f.; ornement, embellissement, atour, m.; décoration, f.
Prygl, c. bâton, rondin, gourdin, m.; pl. coups de bâton, m. pl.; bastonnade, f.; **faae** -, être battu, être rossé.
Prygle, v. a. battre, frapper, donner des coups de bâton, rosser.
Præcis, a. précis. [tribut, m.
Prædikat, n. titre, m.; qualité, f.; at-
Prædikant, m. prédicateur, m.
Prædike, v. a. prêcher; * sermonner, prôner.
Prædiken, c. sermon, prêche, prône, m.; * réprimande, f.; **gaae fra sin** -, demeurer court.
Prædikestol, c. chaire, f.
Præg, n. empreinte, frappe, f.; coin, m.; * marque, f.; caractère, m.
Præge, v. a. empreindre; frapper de la monnaie; graver (dans la mémoire).
Prægning, c. monnayage, m. empreinte, f. [superbe, splendide.
Prægtig, a. pompeux, magnifique,
Prælat, m. prélat, m. [prélat, f.
Prælatur, c. prélature, dignité de
Præliminarier, pl. préliminaires, m.
Præmie, c. prime, f. [pl.
Prænumerant, m. souscripteur, m.
Prænumeration, c. souscription, f.; payement d'avance, m. [d'avance.
Prænumerere, v. a. souscrire, payer
Præposition, c. T. préposition, f.
Præsent, c. présent, don, cadeau, m.

Præsentere, v. a. présenter, offrir; représenter.
Præsentertallerken, c. plateau, m.
Præses, m. président, m.
Præsident, m. président, m.
Præsidere, v. n. présider.
Præsidium, n. présidence, f.
Præst, m. prêtre, m.
Præstedømme, n. prêtrise, f. sacerdoce, m.
Præsteembede, n. ministère ecclésiastique, m.; cure, f.
Præstegaard, c. résidence, cure, f.
Præstehue, c. fusain, m. (plante).
Præstekald, n. paroisse, cure, f.
Præstekjole, c. habit sacerdotal, m.; soutane, f.
Præstekrave, c. collet, m.; cravate des prêtres, f.
Præstelig, a. & ad. sacerdotal; en prêtre.
Præstemøde, n. synode, f. concile, m.
Præsteoffer, n. honoraire, m.
Præsteordination, c. ordination sacerdotale, f.
Præstere, v. a. effectuer, satisfaire.
Præstestand, c. prêtrise, f.
Præstetiende, c. dîme paroissiale, f.
Prøve, v. a. éprouver, essayer; examiner; faire l'essai, faire l'épreuve.
Prøve, c. épreuve, f.; essai; échantillon (de drap), m.; preuve, montre, f.; répétition (d'une musique etc.); sætte paa —, mettre q. à l'épreuve.
Prøveaar, n. année de probation, f; noviciat, m.
Prøvekort, n. carte d'échantillons, f.
Prøvelse, c. épreuve, f. examen, m.
Prøvemaal, n. **Prøvevægt**, c. matrice, f.; étalon; poids échantillonné, m.
Prøveprædiken, c. sermon d'épreuve, m.
Prøveridt, n. course d'essai, f.
Prøveskud, n. coup d'essai, m.
Prøveskyden, c. épreuve des arquebusiers, f.
Prøvesteen, c. pierre de touche, f.
Prøvestykke, n. échantillon; * coup d'essai, m.
Prøvet, a. éprouvé, essayé, examiné.
Prøvetid, c. probation, f.; temps du noviciat, m.

Psalme, c. psaume, m.
Psalmebog, c. livre de cantiques, m.
Psalmist, m. psalmiste, m.
Publicere, v. a. publier, annoncer.
Publicist, m. publiciste, m.
Publikum, n. public, m.
Pudder, n. poudre (à poudrer), f.
Pudderkjole, c. peignoir, m.
Pudderpose, c. sac à poudre, m.
Pudderqvast, c. houppe à poudrer, f.
Puddersukker, n. sucre en poudre, m.; cassonade, f.
Pudderæske, c. boîte à poudre, f.
Puddre, v. a. poudrer.
Pude, c. coussin; coussinet; traversin, matelas; oreiller, m.
Pudebetræk, **Pudevaar**, n. taie d'oreiller, f.
Pudel, m. barbet; barbichon, m.
Pudeltæve, c. barbette, caniche, f.
Puds, n. coup, tour, trait, m.; gaillardise, plaisanterie, f.; spille een et —, jouer une pièce à q.
Pudse, v. a. polir, fourbir; dérouiller, nettoyer; moucher (la chandelle, le nez); décrotter (les souliers).
Pudseri, n. plaisanterie, bouffonnerie, espièglerie, f.
Pudsig, **Pudseerlig**, a. plaisant, drôle; bouffon, burlesque, espiègle.
Puf, n. coup, m.; bourrade, f.; bruit, m.; explosion, f.; pouf; paa —, fa. à crédit.
Puffe, v. a. & n. battre, gourmer, donner des bourrades; craquer, claquer; faire pouf; faire explosion.
Puffert, c. pistolet de poche, m.
Puge, v. a. lésiner; amasser par avarice.
Puger, m. avare, m.; s. Pengepuger.
Pugeskole, c. petite école primaire, f.
Pukke, v. a. & n. braver; — paa, se targuer de ....
Pukke, v. a. briser, bocarder (la mine)
Pukkel, c. bosse, f.
Pukkelore, m. bison, m.
Pukkelrygget, a. bossu; gibbeux.
Pukken, c. vanité; bravade, menace, f.
Pukspil, n. jeu au poque, m.
Puld, c. cul de chapeau, m.; forme de chapeau, f.

Pullie, Pulje, c. poule, f.
Pulpet, c. pupitre, m.
Pulpitur, n. tribune, f.
Puls, c. pouls, m.
Pulsaare, c. artère, f.
Pulse, v. a. troubler l'eau.
Pulsestang, c. rabot, m.
Pulsklud, c. compresse, f.
Pulsslag, n. battement du pouls, m.
Pult, c. pupitre; lutrin, m.
Pulterkammer, n. décharge; pouillerie, f.
Pulver, n. poudre; poudre (médicinale), f.
Pulverisere, v. a. pulvériser, réduire en poudre.
Pund, n. livre, f.; * talent, m.
Pundkirsebær, n. coeuret, m.
Pundviis, ad. à la livre.
Pung, c. bourse, poche, f.; sac, m.
Pungbrok, n. hydrentérocèle, f.
Pungdyr, n. didelphe; rat de Brésil, m.
Punge ud, v. a. fa. débourser.
Punkt, c. point; article, m.
Punktere, v. a. ponctuer, pointer; T. pointiller.
Punkterekunst, c. géomance, f.
Punktering, c. ponctuation, f. pointillage, m.
Punktlig, a. ponctuel, exact, précis.
Punktlighed, c. ponctualité, exactitude, f.
Punktviis, ad. par points, par articles.
Punsch, c. ponche, m.
Punschbolle, c. bol, m.; jatte ou terrine à ponche, f.
Puntlæder, n. cuir fort, m.
Puppe, c. chrysalide, nymphe, f.
Purgants, c. Purgeremiddel, n. purgation, f. purgatif, m.
Purgere, v. a. & n. purger, se purger, prendre médecine.
Purgeremiddel, n. purgatif, m.
Purgeresæd, c. ricin, m.
Purgerepulver, n. poudre laxative, f.
Purgering, c. purgation, f.
Purk, c. petit garçon, bout d'homme, m.
Purløg, n. poireau, m.
Purpur, n. pourpre, f. vermeil, m,
Purpurfarvet, a. pourpré, purpurin.
Purpurfeber, c. pourpre, m.
Purpurrød, a. rouge pourpré.
Purpursnegl, c. pourpre, f.
Purre, v. a. crêper des cheveux; éveiller q.
Pusle, v. n. être occupé, toucher, remuer etc.; accommoder le lit.
Pusling, m. bout d'homme, m.
Pust, n. souffle, m.
Puste, v. a. & n. souffler; - op, bouffer (les joues); boursoufler la viande; - ud, souffler. - v. n. respirer, prendre haleine; haleter; ronfler; renifler.
Pusten, c. soufflement, m.
Puster, c. soufflet, m.
Pusterum, n. pause, f. repos, m.
Pusterør, n. sarbacane, sarbatane, f.
Putte, v. a. mettre, glisser, porter, inserer, fourrer dedans.
Pynt, c. parure, f.; ornement, m.; atours, m. pl.
Pynt, c. pointe de terre, f.
Pynte, v. a. parer, orner, embellir, atourner; - sig, se parer, s'ajuster.
Pyntebord, n. toilette, f.
Pyntekammer, n. cabinet de toilette, m.
Pyntekone, f. coiffeuse, f.
Pyntelig, a. galant, net, élégant.
Pyntelighed, c. élégance, netteté, propreté, f.
Pyntet, a. paré, ajusté, coiffé.
Pyramidalsk, a. pyramidal.
Pyramide, c. pyramide, f.
Pyt, Pytte, c. flaque, f.; gachis, bourbier, m.
Pædagog, c. pédagogue, m.
Pægel, c. quart de chopine, m.
Pæl, c. pieu, poteau, palis, pilotis; échalas; piquet, m.; palissade, f.
Pæle, v. a. palissader, palisser, échalasser une vigne.
Pælebuk, c. mouton, déclic, m.; sonnette, f.
Pæleværk, n. pilotage, m.
Pæn, s. Peen.
Pære, c. poire, f.
Pæredannet, a. fait en poire.
Pæremost, c. poiré, cidre de poires, m.
Pærestilk, c. queue de poire, f.
Pæretræ, n. poirier, m.
Pøbel, c. populace, f.; menu peuple, m.; racaille, lie du peuple, f.

Pøbelagtig, a. populaire, bas.
Pøl, c. bourbier, marais, marécage, m.
Pølse, c. boudin, m.; andouille; saucisse, f
Pølsehorn, n. boudinière, f.
Pølsekræmmer, m. boudinier, m.
Pølsesnak, n. fa. babil, caquet; raisonnement absurde, m.; bêtise, f.
Pønse, v. a. méditer, réfléchir, rêver.
Pønsen, c. réflexion, méditation, f.

Q.

Qvabbe, c. lotte, f. (poisson).
Qvabset, a. dodu, potelé.
Qvad, n. chant, m.
Qvadersteen, c. pierre de taille, f.; carreau de pierre, m.
Qvadrant, c. cadran; quart de cercle, m.
Qvadrat, c. carré; T. quadrat, m.
Qvadratfod, c. pied carré, m.
Qvadratmiil, c. lieue carrée, f.
Qvadratrod, c. racine carrée, f.
Qvadrattal, n. nombre carré, m.
Qvadrattomme, c. pouce en carré, m.
Qvadratur, c. T. quadrature, f.
Qvadrere, v. a. carrer, équarrir.
Qvadrille, c. quadrille, m. quadrille, f.
Qvaksalve, v. a. faire le charlatan.
Qvaksalver, m. charlatan, m. -ane, f.
Qvaksalveri, n. charlatanerie, f.
Qval, c. tourment, m. peine, f.
Qvalificere, v. a. qualifier.
Qvalitet, c. qualité, f.
Qvalm, c. fumée, vapeur épaisse, f.; bruit, vacarme, m.
Qvalm, a. chaud, étouffant.
Qvalme, c. (Hierteondt) mal de coeur, soulèvement ou bondissement de coeur, m.; nausée, f.
Qvalme, v. n. bondir, faire soulever ou bondir le coeur.
Qvalster, n. fa. flègme, crachat épais, m.
Qvalstre, v. n. jeter du flègme, cracher.
Qvalt, a. étouffé, suffoqué, étranglé.
Qvantitet, c. quantité, f.
Qvantsviis, ad. fa. par faux semblant, pour la forme.
Qvantum, n. quantité, portion, f.
Qvarantaine, c. quarantaine, f.; holde -, faire la quarantaine.
Qvart, c. quart, m.; quatrième partie; quarte; quatrième, f.; in quarto, m.
Qvartal, n. quartier, trimestre, m.
Qvartalsløn, c. quartier d'appointement ou de pension, m.
Qvartalsviis, ad. par quartiers.
Qvartant, c. Qvartbind, n. volume in-quarto, m.
Qvartblad, n. quart de feuille, quart de papier, m.; feuille de papier in-quarto, f.
Qvarteer, n. quartier; logis, logement, m.
Qvarteermester, m. quartier-mestre; maréchal de logis, m.
Qvarteerpenge, pl. argent qu'on paye pour être exempt de loger les soldats, m.
Qvarteerseddel, c. billet de logement, m.
Qvartmajor, c. quatrième-majeure, f.
Qvarts, c. quartz, m. (roche).
Qvartsagtig, a. quartzeux.
Qvartside, c. page in-quarto, f
Qvartstød, n. botte poussée de quarte, f.
Qvas, n. ramilles, f. pl.
Qvast, c. houppe, campane, bouffette, f.
Qvatember, c. quatre-temps, m. pl.
Qvaterne, c. quaterne, f.
Qvide, c. peine, affliction, f.
Qviddre, v. n. gazouiller, gringotter.
Qvie, f. genisse, f.
Qvikgræs, Qvækgræs, n. faux froment, faux seigle, m.
Qvikstiert, c. hochequeue, m.
Qviksølv, Qvæksølv, n. vif-argent, mercure, m.
Qviksølvagtig, a. mercuriel.
Qvind, f. carogne, coquine, f.
Qvindagtig, a. efféminé, mou, lâche.
Qvindagtighed, c. lâcheté, mollesse, f.
Qvinde, f. femme, f.
Qvindekiær, a. chaud en amour, galant.
Qvindekiøn, n. sexe, beau sexe, m.
Qvindelig, a. féminin, de femme.
Qvindelinie, c. ligne féminine, f.
Qvindemenneske, n. femme, f.
Qvindfolk, pl. femmes, f. pl.
Qvint, c. chanterelle; quinte; cinquième, f.
Qvintin, n. drachme, f.
Qvist, c. rameau, m.; petite branche;

saillie, avance, f.; balcon; cabinet saillant, m. [pièce saillante, f.
Qvistværelse, n. chambre en saillie,
Qvit, a. quitte; blive -, se débarrasser de qc.
Qvitte, v. a. & n. déduire, rabattre; régler et clorre un compte; compenser; - af, rabattre. [tance.
Qvittere, v. a. quittancer, donner quit-
Qvittering, c. quittance, décharge, f.; acquit, reçu, m.
Qvodlibet, n. coq à l'âne; quolibet, m.
Qvotient, c. T. quotient, m.
Qvæde, v. a. chanter.
Qvæde, c. coin, m. cognasse, f.
Qvædeæble, n. pomme de coin, f.
Qvædebrød, n. Qvædemos, c. cotignac, m.
Qvædeguul, a. jaune comme un coin.
Qvædetræ, n. cognassier, m.
Qvæg, n. bétail, m.
Qvægavl, Qvægdrift, c. nourriture du bétail, f.; nourrissage des bestiaux,
Qvæge, v. a. récréer, rafraîchir. [m.
Qvægedrik, c. boisson rafraîchissante, f.
Qvægende, a. récréatif, rafraîchissant.
Qvægning, c. récréation, f. rafraîchissement, m.
Qvæker, m. quakre, trembleur, m.
Qvække, v. n. coasser.
Qvækken, c. coassement, m.
Qvæld, Væld, n. source, eau vive, f.
Qvæld, Qveld, c. soir, m. brune, f.
Qvælde, v. n. sourdre, sortir, jaillir.
Qvæle, v. a. étouffer, étrangler; * tourmenter, affliger, donner de la
Qværke, c. gourme, f. [peine.
Qværke, v. a. étouffer, étrangler.
Qværn, c. moulin, m.
Qvæste, v. a. blesser.
Qvæsthuus, n. maison des invalides, f.

R.

Raa, c. Raadyr, n. chevreuil, m.; chevrette, f.
Raa, c. vergue, antenne, f.
Raa, a. cru; écru; brut; * sans culture, barbare; neuf; grossier, impoli; rude, rigoureux (temps); en blanc, en feuilles (livre).
Raab, n. cri, m.; clameur; criée, f.
Raabe, v. n. & a. crier, pousser des cris; s'écrier; - af, crier les heures de la nuit; - op, appeler; f. opraabe; - paa (een), appeler q. à haute voix; - til (een), crier qc. à q., après q.; appeler q.; faire des acclamations à q.; f. tilraabe; - ud, crier, publier; proclamer. [voix, m.
Raaber, m. crieur, braillard; porte-
Raabuk, c. chevreuil, m.
Raad, n. conseil, avis; * remède, moyen; expédient, m.; give -, donner conseil à q.; have - til, trouver des moyens, en avoir le moyen; lægge - op, couver de mauvais desseins contre q.; holde til Raade, ménager; économiser; spørge til Raads, demander conseil à q., consulter q.
Raad, n. conseil, sénat, collége, m.
Raad, m. conseiller, m.
Raadden, a. pourri, corrompu, gâté, carié, putride; vermoulu; (oeuf) couvi. [ction, f.
Raaddenhed, c. pourriture, putréfa-
Raade, v. a. conseiller, donner conseil; - fra, déconseiller, dissuader; - til, persuader; - for, over, disposer, être maître de qc.
Raadelig, a. utile, expédient, convenable, à propos.
Raaderum, n. répit, délai, m.
Raadfærdig, a. résolu.
Raadføre sig, v. r. prendre avis de q., consulter q.; tenir conseil sur qc.
Raadførelse, c. délibération, consultation, f.
Raadgiver, m. conseiller, consultant, m.; conseillère, f.; god -, homme de bon conseil, m. [tel de ville, m.
Raadhuus, n. maison de ville, f.; hô-
Raadig, a. qui est à soi; majeur, libre, indépendant.
Raadighed, c. majorité, indépendance, pouvoir, m.; have fri -, avoir les mains libres.
Raadmand, m. conseiller, membre ou assesseur du conseil de la ville, m.

Raadne, v. n. pourrir, se pourrir, se corrompre, se putréfier. [dience, f.
Raadsforsamling, c. conseil, m. au-
Raadsherre, m. sénateur, m. [de qc.
Raadslaae, v. n. consulter; délibérer
Raadslag, n. conseil, m. [tation, f.
Raadslagning, c. délibération, consul-
Raadsperge, v. a. demander conseil à q.; prendre avis de q., consulter q.
Raadstue, c. chambre du conseil, f.
Raadstuekielder, c. cave, taverne de la ville, f.; cachot, m. [m.
Raadstueskriver, m. greffier de la ville,
Raadstuetiener, m. huissier, sergent, m.
Raadvild, a. irrésolu, indécis, indéterminé. [mination, f.
Raadvildhed, c. irrésolution, indéter-
Raadyr, n. chevreuil, m. chevrette, f.
Raadyrkølle, c. cuissot de chevreuil, m.
Raadyrryg, c. cimier de chevreuil, m.
Raadyrskind, Raaskind, n. chevrotin, m.
Raadyrsteg, c. rôti de chevreuil, m.
Raagied, f. chevrette, f.
Raahed, c. crudité; * inculture; rudesse, grossièreté, f.
Raakalv, c. Raalam, n. chevrillard, m.
Raamule, Raanokke, c. bout de ver-
Raaseil, n. grande voile, f. [gue, m.
Raavildt, n. chevreuil, m.
Rabarber, c. rhubarbe, f.
Rabat, c. rabais; (Rabatte) rabat, revers, m.; plate-bande, f.
Rabattere, v. a. T. rabattre, déduire.
Rabbiner, m. rabbin, m.
Rabbinsk, a. rabbinique.
Rabulist, m. chicaneur, m.
Rabulisteri, n. chicanerie, f.
Rad, c. rang, m.; rangée, file; suite; enfilade, f.; tour, m.; série, f.; fil (de perles), m.; ligne (de soldats), f.; — til mig, dig &c., mon tour, votre tour, à mon rang etc.; i —, par rang, par file; tour à tour; sætte i —, ranger, ranger de suite; mettre en rang; enfiler. [écorcher (une langue).
Radbrække, v. a. rouer (un criminel);
Radere, v. a. rayer, racler, ôter (en raclant); T. (ætse) graver à l'eau forte.

Raderejern, n. mattoir, m.
Raderekniv, c. grattoir, m.
Raderenaal, c. aiguille; pointe, échoppe, f. [forte, f.
Radering, c. ratissure; gravure à l'eau
Radiis, c. radis, m.
Radius, c. T. demi-diamètre, rayon, m.
Radviis, Radeviis, ad. à la file, en rang, de rang, tour à tour.
Raffinade, c. raffinage, sucre raffiné, m
Raffinaderi, n. raffinerie, f.
Raffinadeur, m. raffineur, m.
Raffinere, v. a. raffiner.
Rafle, v. n. jouer à croix et à pile.
Raft, Rafte, c. perche, gaule, f.
Rage, v. a. grappiller, fouiller (dans), remuer qc.; amasser, ramasser.
Rage, v. a. raser; s. Barbere.
Rage, v. n. — frem, saillir.
Ragekniv, c. rasoir, m. [tille, f.
Rageri ou Rakkeri, n. bagatelle, vé-
Ragetøi, n. étui de barbier; rasoir, m.
Raket, c. raquette; fusée; fusée volante, f.; lade en — stige, faire partir une fusée.
Raketmager, m. raquettier, m.
Raketstok, c. baquette de fusée, f.
Rakke, Rak, c. T. racages, f. pl.
Rakker, m. écorcheur, bourreau, m.
Rakkerarbeide, n. ouvrage d'écorcheur, m.
Rakkerknegt, m. valet de bourreau, m.
Rakkerkule, c. écorcherie, voirie, f.
Rakkermær, f. mazette, rosse, haridelle; carogne, coquine, f.
Rakkertøi, n. fa. canaille, racaille, f.
Ralle, v. n. râler.
Rallen, c. râlement, m.
Ram, a. âpre, aigre, âcre, acerbe.
Ram, n. occasion, f. [demoiselle, f.
Rambuk, c. déclic, mouton, m.; hie,
Ramhed, c. âpreté, âcreté, f.
Ramle, v. n. T. bouquiner, être en
Ramler, m. lièvre mâle, m. [amour.
Ramme, c. cadre; châssis (de croisée). métier, m.; frisquette, f.
Ramme, v. a. toucher, atteindre; donner au but; — ned, enfoncer (des pieux), piloter.

Rammesyening, c. point, ouvrage fait au métier, m.
Ran, n. vol, m.; rapine, f.; brigandage, m.
Rand, c. bord, m.; marge, bordure, f.; grenetis; limbe; bouge, m.; marge (d'un livre); bande de tour, f.; trépoint, m.
Randdukat, c. ducat cordonné, m.
Randet, a. crénelé.
Randglose, c. apostille, glose marginale, f.
Randliste, c. languette, f. rebord, m.
Randsage, v. a. examiner, rechercher.
Randsagning, c. examen, m. recherche, f.
Randsel, c. bougette, f. havresac, m.
Randselmager, m. malletier, m.
Randsko, c. soulier à double semelle, gros soulier, m.
Rane, v. a. voler, ravir, déprédér, piller.
Rang, c. rang, m.; rangée; * dignité, f.; lieu, m.; condition, f.; pas, m.
Rangere, v. a. ranger, mettre en ordre, arranger.
Rangsforordning, c. règlement des rangs, m.
Rangle, c. Rangletøi, n. hochet, m.
Rangle, v. n. cliqueter, faire du bruit.
Rangleslange, c. serpent à sonnette, m.
Rangskib, n. vaisseau de ligne, m.
Rangstrid, c. prétention de préséance, f.
Rangsyg, a. avide de dignités.
Rangsyge, c. ambition de tenir un rang élevé, f.
Rank, a. droit; svelte.
Ranke, c. branche, main, f.; bras, m.
Ransmand, m. ravisseur; brigand, m.
Ranunkel, c. renoncule, f.
Ranzon, c. rançon, f.
Ranzonere, v. a. racheter (un prisonnier, un captif etc.).
Rap, Rapfodet, fa. vite, alerte; léger à la course.
Rap, n. coup, m.
Rapert, c. affût de canon, m.
Rapier, c. fleuret, chasse-cousin, m.
Rappe sig, v. r. se hâter, se presser.
Rappee, c. tabac râpé, m.
Rappejern, n. râpe, f.
Rappel, c. rappel, m.; slaae –, battre le rappel.
Rapse, v. a. rafler, prendre à la hâte.
Rapsæd, c. navette, f. colzat, m.
Rapuntsel, c. raiponce, f.
Rar, a. rare; excellent, exquis.
Raritet, c. rareté, curiosité, f.
Rase, v. n. enrager, être en fureur; être en délire.
Rasende, a. enragé, furieux, furibond; en fureur; blive –, enrager.
Raseri, n. rage, fureur, f.; délire, m.
Rask, n. ras, m. (étoffe).
Rask, a. vite, prompt; vif.
Raske sig, v. r. se lever.
Raskhed, c. vitesse, promptitude, f.
Rasle, v. n. faire du bruit.
Raslen, c. bruit, fracas, m.
Raspe, v. a. racler; raspet, râpé.
Raspe, c. râpe, f.; rifloir; rogne-pied, m.
Raspespaaner, pl. raclure, f.; rapures, f. pl.
Rasphuus, n. maison de travail, maison de correction, f.
Rast, c. cesse, f. repos, m.
Rastdag, c. jour de repos, m.; T. jour de séjour, m.; holde –, se reposer.
Rat, n. moulinet, virolet, m.
Ratline, c. corde du moulinet, f.
Ratafia, c. ratafia, m.
Rav, n. ambre jaune, succin, m.
Rave, v. n. chanceler, vaciller, branler.
Ravelin, c. T. ravelin, m.
Raven, c. vacillation, f. chancellement, m.
Ravgal, a. fa. tout forcené, fou à marotte.
Ravn ou Rogn, c. oeufs de poisson, m. pl.
Ravn, c. corbeau, m.
Ravneskrig, n. cri de corbeau, croassement, m.
Ravneunge, c. corbillard, m.
Ravnsort, a. moreau, tout noir.
Realisere, v. a. réaliser.
Realpapir, n. papier royal, m.
Rebe, v. a. carguer, ferler les voiles; arpenter.
Reberbane, c. corderie, f.
Recensent, m. critique, censeur, m.
Recensere, v. a. critiquer, censurer.
Recension, c. critique, analyse critique, f.
Recept, c. recette, ordonnance du médecin, f.
Reces, c. recès, m.
Recitativ, c. T. récitatif, m.

Recitere, v. a. réciter.
Redde, v. a. sauver, délivrer.
Redder, m. sauveur, libérateur, m.
Reddike, Ræddike, c. raifort, m.
Rede, c. nid, m.; aire, f.; bygge —, faire un nid, nicher.
Rede, n. giøre — for, rendre raison de qc.; finde — i, se retrouver, comprendre, venir à bout de qc.
Rede, a. prêt (à); — Penge, argent comptant, m.
Rede, v. a. faire le lit; peigner, faire ses cheveux; — sig ud af, venir à bout de qc.; trouver l'issue à qc.; se tirer hors d'affaire.
Redebon, a. prêt, disposé, officieux.
Redelig, a. droit, probe; loyal, intègre; — Mand, honnête, homme de bien.
Redelighed, c. droiture, probité, loyauté, intégrité, f.
Reder, m. agréeur; fréteur, m.
Rederi, n. équipement, armement, m.
Redning, c. délivrance, f. sauvetage, m.
Redningsmiddel, n. ressource, f.
Redoute, c. redoute, f.; bal en masque, m.
Redskab, n. outil, instrument, m.
Reducere, v. a. réduire, diminuer, retrancher; rabaisser la monnaie; reduceret, fa. appauvri, ravalé, ruiné.
Reducering, c. rabais, m. réduction, f.
Reeb, n. corde, f.; cordage, m.; T. — i Seil, ris, m.; slaae —, corder, cordager.
Reebslager, m. cordier, m.
Reebslagerarbeide, n. cordage, m.
Reebslagerslæde, c. chariot, m.
Reebstige, c. échelle de cordes, f.
Reed, Red, c. rade, f.
Reen, c. lisière, f.
Reen, c. (Rensdyr) renne, f.
Reen, a. pur, net, clair; blanc, blanche (chemise, assiette etc.).
Reenfærdig, a. propre, net.
Reenfærdighed, c. propreté, netteté, f.
Reengiøre, v. a. purifier, nettoyer, épurer, curer.
Reengiørelse, c. purification, f.; nettoiement; épurement; balayage, lavage etc., m.
Reenhed, c. netteté, pureté, f.
Reenlig, a. propre, net.
Reenlighed, c. propreté, netteté, f.
Reenskrive, v. a. mettre (un écrit) au net, transcrire.
Reenskriver, m. copiste, m.
Reent, ad. — ud, tout net, entièrement; drikke — ud, boire sec, boire tout.
Referent, m. T. rapporteur; référendaire, m.
Referere, v. a. T. référer, rapporter.
Reflektere, v. n. réfléchir, faire réflexion sur qc.
Reformation, c. réforme, réformation, f.
Reformator, m. réformateur, m.
Reformere, v. a. réformer, corriger.
Reformeret, a. réformé.
Regal, n. T. régale, m.
Regel, c. règle; maxime, loi, f.
Regelmæssig, a. régulier, réglé.
Regelmæssighed, c. régularité, f.
Regent, m. régent; souverain, m. (régente; souveraine, f.).
Regentskab, n. régence, f.
Regiere, v. a. gouverner, régir, régner; manier (un cheval).
Regiering, c. règne, gouvernement, empire, m.; domination; régence, f.
Regieringsform, c. gouvernement, m.; forme du gouvernement, f.
Regieringsraad, m. conseiller de la régence, m.
Regieringssager, pl. affaires publiques, affaires politiques, f. pl.
Regiment, n. régiment, m.
Regimentschef, m. chef d'un régiment, m.
Regimentschirurg, m. chirurgien-major, m.
Regimentsqvarteermester, m. maréchal des logis, m.
Regimentstambour, m. tambour-major, m.
Register, n. régistre, m.; table, liste, f.; rôle; jeu d'orgues, m.
Registrator, m. régistrateur, greffier, m.
Registratur, c. greffe, enregistrement, m.
Registrere, v. a. enregistrer.
Reglere, v. a. régler.
Regn, c. pluie; bruine, f.
Regnbue, c. arc-en-ciel, iris, m.
Regnbyge, c. guilée, f.

Regndraabe, c. goutte de pluie, f.
Regne, v. n. pleuvoir; det regner lidt, fiint, il bruine, il tombe une petite bruine.
Regne, v. n. & a. chiffrer; compter, calculer, supputer; – feil, mécompter; – fra, décompter, déduire; – med, med i, med til, comprendre (y, dans le compte), compter avec, mettre en ligne de compte, passer en compte; mettre au rang, au nom (de); – op, détailler, exposer; – over, compter; – paa, * faire fond sur q. ou qc.; – sammen, additionner, sommer; – ud, compter; – for intet, compter qc. pour rien.
Regnebog, c. livre d'arithmétique, m.
Regnefeil, c. mécompte, m.; erreur de calcul, f.
Regnekunst, c. arithmétique, f.
Regnemester, m. arithméticien, maître d'arithmétique, m.
Regnepenge, c. jeton, m.
Regnetavle, c. table à calculer; ardoise en table, f.
Regnetime, c. leçon d'arithmétique, f.
Regning, c. compte, calcul, m.; supputation; carte, f.; skrive –, dresser un compte; slutte –, arrêter, régler un compte; paa min &c. –, sur mon compte; giøre – paa, compter sur, faire fond sur qc.
Regnkappe, c. manteau pour la pluie, m.
Regnorm, c. ver de terre, m.
Regnskab, n. raison, f.; compte, m.; giøre – for, rendre compte de qc.
Regnskabsbog, c. livre de compte, m.
Regnskabsfører, m. comptable, teneur des livres, m
Regnskuur, n. appentis, m.
Regnsky, c. nuée pluvieuse, f.
Regnvand, n. eau de pluie, f.
Regnveir, n. temps pluvieux, m.
Regres, c. T. recours, m.
Regula de tri, c. règle de proportion, f.
Reie ou Rege, c. crevette, f.
Reise, v. n. voyager, faire un voyage; (aller, passer, faire).
Reise, v. a. ériger, élever; dresser (des quilles); – sig, se lever, se relever.
Reiseapothek, n. droguier, m.; apothicairerie portative, f.
Reisebeskrivelse, c. relation d'un voyage, f.; voyage, m.
Reisebog, c. itinéraire, m.
Reisefærdig, a. prêt à partir; giøre sig –, se préparer au voyage.
Reisekammerat, m. compagnon de voyage, m.
Reisekappe, c. manteau de voyage, m.
Reisekiole, c. surtout, m.
Reisekort, n. carte itinéraire, f.
Reisekuffert, c. coffre, bahut, m.; malle, f.
Reisende, a. voyageur, m.
Reiseomkostninger, pl. frais du voyage, m. pl.
Reisepas, n. passe-port, m.; carte de sûreté, f.
Reisepenge, pl. argent qu'il faut pour faire un voyage; viatique, m.
Reiseselskab, n. compagnie de voyage, f.
Reisetaske, Reisesæk, c. sacoche, f.
Reisetøi, n. bagage, m.; hardes, f. pl.; trousse, f.
Reisevogn, c. voiture de voyage, f.
Reisning, c. relèvement, m.; élévation, f.; partie supérieure, partie saillante de plusieurs choses, f.
Rekognoscere, v. a. reconnaître, aller à la découverte.
Rektor, m. recteur; proviseur d'un collége m.
Rektorat, n. rectorat, m.
Rekrut, m. homme de recrue, m.; Rekruter, pl. recrue, f.
Rekrutere, v. a. recruter, faire des recrues.
Rekrutering, c. recrutement, m.
Relegere, v. a. reléguer.
Relegering, c. relégation, f. exil, m.
Religion, c. religion, f.
Religionsfrihed, c. exercice libre de la religion, m.
Religionsparti, n. parti en matière de religion, m.
Religionsstrid, c. controverse, f.
Religionsøvelse, c. exercice de la religion, m.
Religiøs, a. religieux, pieux.
Religiøsitet, c. piété, f.
Reling, Reiling ou Ræling, c. T. contaut, vibord; parapet, m.

Reliqvie, c. relique, f.
Reliqvieskriin, n. reliquaire, m.
Rem, c. courroie, lesse, f.
Remise, c. remise, f.; hangar; chantier, chartil, m.
Remittere, v. a. T. remettre.
Remmesnider, m. ceinturier, m.
Remse ou Ramse, c. longue tirade de paroles, f.
Rend, n. course, carrière, f.
Rende, v. n. courir. [la chaîne.
Rende, v. a. - Garn, ourdir, monter
Rende, c. rigole, f.; canal, égout, m.; chantepleure, f.
Rendebane, c. carrière, lice, f.
Rendegarn, n. Rending, c. étaim; ourdissage, m.; ourdissure, f.
Renden, c. course, f.
Rendesnøre, c. lacet, m.
Rendesteen, c. ruisseau; égout, m.
Renegat, m. renégat, m.
Rensdyr, n. rangier, renne, m.
Rense, v. a. purifier, nettoyer, purger; raffiner (le sucre), curer (les puits, dents, etc.), affiner (les métaux).
Renselse, c. purification, f.; nettoyement, m.; dépuration, épuration, f.; affinage, m.; purgation; abstersion, f.
Renselseseed, c. purgation canonique, f.
Renselsesfest, c. Mariæ -, la purification de la Vierge, f.
Rente, c. rente, f.; revenu, intérêt, m.; sætte paa -, donner, mettre à rente, ou à intérêt. [rêts.
Rentebærende, a. rapportant des intê-
Rentefri, a. exempt de rentes.
Rentekammer, n. chambre des comptes, f.; bureau des finances, m.
Rentemester, m. trésorier des finances,
Renteneret, m. rentier, m. [m.
Rentepenge, pl. intérêts, jouissances, rentes, pl. [finances, m.
Renteskriver, m. greffier du bureau des
Renteørente, c. arrière-change, m.
Reol, Bogreol, c. rayon, m.; tablettes,
Repertorium, n. répertoire, m. [f. pl.
Repetent, m. répétiteur, m.
Repetere, v. a. répéter. [répétition, f.
Repeteteeuhr, n. pendule ou montre à
Replik, c. T. réplique, f.
Repressalier, pl. représailles, f. pl.
Republik, c. république, f.
Republikaner, m. Republikansk, a. républicain, m.
Reqvisit, n. le requis, le nécessaire.
Reseda, c. réséda, m. [f.
Residents, Residentsstad, c. résidence,
Residere, v. n. résider.
Resignere, v. a. résigner.
Reskript, n. rescrit, m.
Resolvere, v. a. résoudre.
Resolveret, a. fa. résolu, déterminé.
Resonants, c. T. résonnance, f. résonnement, m.
Resonantsbund, c. T. table, f.
Respekt, c. respect, m.; considération, vénération, f.; égard, m.
Respektere, v. a. respecter, avoir des égards ou de la considération. [m
Respondent, m. répondant, soutenant,
Rest, c. reste, restant, résidu, m.; for Resten, ad. au reste.
Restants, c. reste, restant, m.
Restere, v. n. rester, être en reste.
Resterende, a. restant, reliquataire.
Restitueret, a. rétabli; guéri, relevé de maladie.
Ret, c. - Mad, mets, plat, m.
Ret, c. siége, barreau, tribunal, m.
Ret, Retten, c. justice, f.; tribunal, m.; Rettens Vei, la voie de droit.
Ret, c. (Rettighed) droit (til, à, sur qc.), m.; raison, justice, f.
Ret, a. droit, juste, vrai, bon, légitime, véritable; Retten, den rette Side, le côté droit; rette Tid, le temps convenable, propre, commode; à point nommé; - Vinkel, angle droit. - ad. droitement, justement; correctement; très, fort. [ble.
Retfærdig, a. juste, légitime, raisonna-
Retfærdiggiøre, v. a. justifier, disculper; - sig, se justifier, s'innocenter.
Retfærdiggiørelse, c. justification, f
Retfærdighed, c. justice, droiture, f.
Retholt, c. règle, équerre, f.
Retirade, c. retraite, f.
Retirere, v. n. se retirer.

Retkantet, a. rectangle.
Retliniet, a. rectiligne.
Retmæssig, a. légitime, juste, valable; compétent.
Retmæssighed, c. légitimité, validité, f.
Retning, c. direction, f. redressement, m.
Retorte, c. T. retorte, cornue, f.; matras, m.
Retskaffen, a. intègre, honnête, loyal; véritable, vrai; parfait.
Retskaffenhed, c. intégrité, honnêteté, probité, f.
Retskrivning, c. orthographe, f.
Retskyndig, a. versé dans la science du droit; juriste.
Retslærd, c. jurisconsulte, juriste, m.
Retspleie, c. administration de la justice.
Retssag, c. cause, f.; procès; cas de droit, m.
Rette, ad. sætte i –, til –, arranger, mettre qc. en ordre; komme til – med, réussir dans une affaire, en venir à bout; bien vivre avec q., s'accorder, s'arranger avec q.
Rette, v. a. redresser; corriger, réformer; régler (une horloge); ajuster, pointer (un canon); exécuter (un délinquant); – sig (efter), suivre qc.; s'accommoder (à); se régler (sur).
Rettelse, c. redressement, m.; correction; réformation, f.
Rettensbetient, m. sergent, archer, messager de justice, m.
Rettergang, c. procédure, f. procès, m.
Rettersted, n. lieu de supplice, m.
Retteснor, c. cordeau, m.; * règle, f.; modèle, m.
Rettighed, c. droit, privilége, m.; immunité, f.
Rettroende, a. orthodoxe.
Rettroenhed, c. orthodoxie, f.
Retvinklet, a. rectangle.
Rev, n. banc, m.
Reven, a. chiffonné, déchiré.
Revers, c. revers (de monnaie); billet de reconnaissance d'une dette, m.
Revidere, v. a. revoir, examiner, faire la révision.
Revisor, m. réviseur, m.
Revle, c. banc; chapelet, m.; botte (d'oignons), f.
Revne, v. n. se fendre, crever, crévasser; revnet, fêlé, crevassé, gercé.
Revne, c. fente, crevasse, fêlure, gerçure, f.
Revse, v. a. châtier, punir, corriger.
Revselse, c. châtiment, m.; punition, correction, f.
Rhetorik, c. rhétorique, f.
Rhetoriker, m. rhétoricien, m.
Ribbeen, n. côte, f.
Ribbeensteg, c. côtelettes grillées, f.
Ribbeensstykke, n. haut côté, m.
Ribbeensstød, n. coup dans le flanc, m.
Rible, c. meurtrissure, contusion, f.
Ribs, n. groseille, f.
Ribsbusk, c. groseillier, m.
Ribssaft, c. gelée de groseille, f.
Ribsviin, c. vin de groseille, m.
Ridder, m. chevalier, m.; slaae til –, faire, recevoir chevalier.
Ridderakademi, n. académie, f.
Ridderbaand, n. cordon, m.
Riddergods, n. seigneurie, terre noble, f.
Ridderlig, a. de chevalier; chevaleresque; * noble, vaillant.
Ridderorden, c. ordre de chevalerie, m.
Ridderroman, c. roman de chevalerie, m.
Riddersal, c. grande salle de cérémonie à la cour, f.
Ridderſæde, n. château d'un chevalier, m.
Ridderskab, n. chevalerie, f.
Ridderslag, n. réception d'un chevalier, f.
Ridderspil, n. tournoi, carrousel, m.
Ridderspore, c. pied d'alouette, m.; consoude royale, f.
Ridderstand, c. noblesse, ordre ou dignité de chevalerie, f.
Ride, v. n. & a. monter, monter à cheval; chevaucher.
Ridebane, c. manége, m.
Ridefoged, m. administrateur, m.
Ridehandsker, pl. gants de cavalier, m. pl.
Ridehest, m. cheval de selle, m.
Ridehuus, n. manége, m.
Ridebynde, n. bardelle, f.
Ridekiole, c. casaque, f.
Rideknegt, m. palefrenier; piqueur; postillon, m.

Ridekunst, c. équitation, f.; art de monter à cheval, m.
Ridende, a. à cheval, monté.
Ridepidsk, c. baguette, houssine, gaule, [f.
Rideskole, c. manége, m.
Ridestald, c. écurie pour les chevaux de manége, f.
Ridestrømper, pl. bas à étrier, m. pl.
Ridestøvle, c. botte de cavalier, botte [forte, f.
Ridetøi, n. harnais, m.
Ridning, c. équitation, f.; mouvement, exercice du cheval, m.
Ridse, v. a. crayonner, dessiner; érafler, égratigner; déchirer, blesser.
Ridsebræt, n. table à dessiner, f.
Ridsefjer, **Ridsepen**, c. plume à dessiner, f.; porte-crayon; tire-ligne, m.
Ridsetøi, n. étui de mathématique, m.
Ridsning, c. action de dessiner, f.; dessin, m. [f.
Ridt, n. tour à cheval, m.; cavalcade,
Rie, v. a. bâtir.
Rietraad, c. bâti, m.
Riffel, **Riffelbøsse**, c. arquebuse rayée, [f.
Rifle, c. raie, f.
Rifle, v. a. rayer.
Rig, a. riche, opulent; abondant (paa, en).
Rigdom, c. richesse, f.
Rige, n. empire; royaume; règne, m.
Rigelig, a. suffisant. – ad. suffisamment, richement, largement.
Rigsdag, c. diète de l'empire ou du royaume, f.
Rigsdaler, c. rixdaler, m. risdale, f.
Rigsfyrste, m. prince de l'empire, m.
Rigsgreve, m. comte de l'empire, m.; -inde, f. comtesse de l'empire, f.
Rigsklenodier, pl. ornemens de l'empire, m. pl.
Rigskrone, c. couronne impériale, f.
Rigsort, c. quart d'écu, m.
Rigspost, c. poste impériale, f.
Rigsraad, m. sénateur, m.
Rigsstad, c. ville impériale, f.
Rigsstænder, pl. états de l'empire, m. pl. [f. pl.
Rigstropper, pl. troupes de l'empire,
Rigsæble, n. globe impérial, m.
Rigtig, a. droit; juste, réglé, ajusté; exact; correct; sûr.
Rigtighed, c. justesse, exactitude, f. bringe i –, régler, ajuster, accommoder (une affaire).
Riim, n. rime, f. [frimas; givre, m.
Riim, **Riimfrost**, c. gelée blanche, f.;
Riimfri, a. non rimé, sans rimes.
Riis, n. scion, rameau; rejeton, m.; [verge, f.
Riis, c. riz, ris, m.
Riis, n. rame (de papier), f.
Riisbrænde, n. ramilles, f. pl.
Riisbundt, **Riisknippe**, n. fagot de branchage, m.
Riisbusk, c. buisson, m.
Riisgierde, n. haie, claie, f.
Riismark, **Riisager**, c. risière, f.; champ encemencé de ris, m.
Riismeel, n. farine de ris, f.
Rille, c. rayon, m.
Rime, v. a. rimer; * accorder; – sammen, accorder; – sig, rimer ensemble; s'accorder. [fication, f.
Rimekunst, c. art de rimer, m.; versi-
Rimelig, a. équitable; vraisemblable, probable. [probabilité, f.
Rimelighed, c. équité; vraisemblance,
Rimeligviis, ad. vraisemblablement, sans doute. [leur, m.
Rimer, **Riimsmed**, m. rimeur, rimail-
Rinde, v. n. couler, ruisseler; – hen, s'écouler; – i Hu, venir, tomber dans l'esprit.
Rindende, a. coulant; chassieux. [m.
Ring, c. anneau, m.; bague, f.; cercle,
Ringe, v. a. sonner; anneler, boucler (une jument); – af, sonner le dernier coup; cesser de sonner; – paa, sonner, sonner la sonnette; sonner (ses gens); – til Kirke, sonner le sermon.
Ringe, a. petit, médiocre, mince, vil, de peu de valeur; – Priis, à bas prix, à bon marché; en – Ting, bagatelle, f.
Ringeagte, v. a. estimer peu.
Ringeagtelse, c. dédain, mépris, m.
Ringeldue, **Ringdue**, c. pigeon à collier, ramier, m.
Ringen, **Ringning**, c. sonnerie, f.; son des cloches, m.

Ringere, a. moindre, inférieur; à meilleur marché.

Ringest, a. moindre; – **Priis**, dernier prix.

Ringfinger, c. doigt annulaire, m.

Ringformig, a. annulaire.

Ringhed, c. bassesse, vileté, petitesse, insignifiance, f.

Ringkrave, c. hausse-cou, m.

Ringmuur, c. mur de clôture, m.

Ringorm, c. ciron, m.

Ringrenden, c. course de bague, f.

Ringsom, ad. tout autour, à la ronde.

Risengryn, n. riz, ris, m.

Risengrød, c. bouillie de riz, f.

Risle, v. n. ruisseler.

Risp, **Rispe**, c. ligneul, m.

Rispe, v. a. déchaumer un champ.

Rist, c. gril, m. grille, f.

Riste, v. a. griller, rôtir sur le gril; frire (dans une poële).

Ristet, a. grillé, rôti.

Ritmester, m. capitaine de cavalerie, m.

Ritual, n. rituel, m.

Rival, m. rival, m.

Rivalisere, v. n. rivaliser.

Rive, c. rateau, m.

Rive, v. a. déchirer, rompre; arracher; frotter; râper, broyer (des couleurs); – **af**, **bort**, **fra**, arracher; – **sig** (**paa noget**), se blesser, s'égratigner (à); – **Hul**, faire un trou; – **itu**, mettre en pièces, déchirer.

Rivejern, n. égrugeoir, m. râpe, f.

Rivende, a. rapide; ravissant.

Riveskaft, n. manche de rateau, m.

Rivesteen, c. pierre à broyer, f.

Rivning, c. frottement; broyement (de couleurs), m.

Ro, c. repos, m. tranquillité, f.

Rod, c. racine, f.; **slaae** –, prendre racine, pousser des racines.

Rode, c. tribu, f. quartier, m.

Rode, v. a. fouiller, fouger.

Rodemester, m. tribun, quartenier, m.

Roden, **Rodning**, c. fouille, f.

Rodeviis, ad. par bandes.

Rodfæstes, v. n. **Rodfæste sig**, v. r. s'enraciner, s'invétérer.

Rodfæstet, a. enraciné, invétéré; radical.

Rodfæstning, c. radication, f.

Roe, v. n. ramer, voguer, tirer à la rame.

Roe, c. escare, m. croûte, f.

Roe, c. rave, f. navet, m.

Roeager, c. ravière, m. navetière, f.

Roefartøi, n. bâtiment à rames, m.

Roefrø, n. navette, f. colzat, m.

Roen, c. action de ramer, f.; travail de la chiourme, m.

Roeolie, c. huile de navette, f.

Roer, **Ror**, n. gouvernail, m.

Roerbænk, c. rang, banc des rameurs, m.

Roerkarl, m. rameur, vogueur, m.

Roerpind, c. barre, manivelle de gouvernail, f.

Roes, c. gloire, louange, f. honneur, m.

Roesværdig, a. louable; glorieux, digne de gloire.

Rok, c. quenouille, f.

Rokke, c. raie, f. (poisson).

Rokke, v. a. branler, secouer. – v. n. vaciller.

Rokkebrev, n. tour de quenouille, m.

Rokkedreier, m. tourneur, m.

Rokkehjul, n. rouet, m.

Rokkehoved, c. quenouille; quenouillée, f.

Rokketeen, c. fuseau, m. bobine, f.

Rolig, a. tranquille, paisible, calme; en repos.

Rolighed, c. repos, m.; paix, tranquillité, f.

Rolle, c. rôle, m.

Rolling, m. fa. petit garçon, m.

Roman, c. roman, m.

Romanagtig, a. romanesque.

Romanskriver, m. romaniste; romancier, m.

Romantisk, a. romantique.

Romanze, c. romance, f.

Romer, m. romain, m.

Romersk, a. romain.

Romertal, n. chiffre de finance, m.

Romstere, v. n. fa. déranger, faire du bruit.

Rose, v. a. louer, prôner, glorifier; vanter; – **sig**, se vanter, se glorifier; se piquer (de).

Rose, c. rose, f.

Rosen, T. érysipèle, f.; feu St. Antoine, m.

Rosenblade, pl. feuilles de rose, f. pl.

Rosenbusk, c. rosier en buisson, m.

Roseneddike, c. vinaigre rosat, m.

Rosenfarvet, a. de couleur de rose.
Rosenfest, c. fête de la rosière, f.
Rosenhave, c. roseraie, f.
Rosenhonning, c. miel rosat, m.
Rosenkinder, pl. joues de roses, f. pl.
Rosenknop, c. bouton de rose, m.
Rosenkrands, c. couronne de roses, f.; rosaire, chapelet, m.
Rosenobel, c. rosenoble, m.
Rosenolie, c. huile rosat, f.
Rosenrød, a. couleur de rose; rosé; vermeil comme la rose.
Rosensirup, c. sirop rosat, m.
Rosensukker, n. sucre rosat, m.
Rosenstok, c. rosier, m. [Rhodes, m.
Rosentræ, n. bois de rosier; bois de
Rosenvand, n. eau rose, f. [rose, m.
Rosette, c. diamant à rosette, diamant
Rosin, c. raisin sec, raisin passé, m.
Rosmarin, c. romarin, m. [rin, f.
Rosmarinblomster, n. fleur de roma-
Rotte, c. rat, m.
Rottefælde, c. ratière, f.
Rottefænger, m. preneur des rats, m.
Rottekrud, n. mort aux rats, f.
Rotting, c. rotin, m.
Rov, n. rapine, proie, dépouille, f.
Rovbi, c. abeille rapace, f.
Rovdyr, n. animal rapace, m.; bête carnassière, f.
Rovfisk, c. poisson vorace, m.
Rovfugl, c. oiseau de proie, m.
Rovgjerrig, a. rapace, ravissant.
Rovgjerrighed, c. rapacité, f.
Ru, a. pelu, velu; rude; brut mal poli, inégal.
Ruhed, c. rudesse, dureté, inégalité, f.
Rubel, c. rouble, m.
Rubin, c. rubis, m.
Rubrik, c. rubrique, côte, f.
Rubrikere, v. a. côter, noter, marquer.
Rude, c. rue, f. (plante).
Rude, c. carreau; rhombe, m.; losange; vitre, f.; carreau de vitre, m.
Rudedannet, a. en rhombe, rhomboïde, losangé.
Ruder, c. carreau (de carte); — Es, Konge &c., as, roi etc. de carreau.
Rudeviis, ad. en losange.

Rudskalle, c. rosse, f. (poisson).
Ruelse, c. regret, repentir, m.
Ruf, n. cajute pour les matelots sur le pont d'un vaisseau, f. [-elle, f.
Ruffer, m. Rufferske, f. maquereau, m.
Rufferi, n. maquerellage, m.
Rug, c. seigle, m.
Rugager, c. champ semé de seigle, m.
Rugbrød, n. pain de seigle, pain bis,
Ruge, v. a. couver. [m.
Rugen, Rugning, c. couvaison, incubation, f.
Rughalm, c. paille de seigle, f.; gluy,
Rugklid, c. recoupe de seigle, f. [m.
Rugmeel, n. farine de seigle, f.
Ruin, c. ruine, décadence, destruction, f.; délabrement, m.
Ruiner, pl. ruines, f. pl. débris, m.
Ruinere, v. a. ruiner, abîmer.
Rulle, v. a. & n. rouler; calandrer (du linge etc.).
Rulle, c. calandre, f. rouleau, m.
Rullegardin, n. store, f.; rideau à roulettes, m. [f.
Rullekammer, n. chambre de calandre,
Rulleklæde, n. linge à calandrer, m.
Rullen, c. action de calandrer, f.; roulement, m.
Rullepølse, c. cervelas, m.
Rullere, v. n. rouler, circuler.
Rullestok, c. rouleau, m.
Rulletobak, c. tabac en rouleau, m.
Rum, n. espace, m.; place, étendue, f.; fond de cale (d'un vaisseau), m.
Rum, c. rhum, m. (boisson).
Rum, a. — Sø, haute mer; — Tid, long temps.
Rumle, v. n. fa. faire du bruit, faire du fracas, rouler; gronder.
Rumlen, c. bruit, fracas, m.; bourrasque, f.; gargouillement, m.
Rumme, v. a. contenir, tenir.
Rummelig, a. spacieux, large.
Rummelighed, c. contenance, f.; espace, m.; étendue, largeur, f.
Rumpe, c. cul, derrière, m.
Rumpeballer, pl. fesses, f. pl.
Rumpebeen, n. croupion, m.
Rumpehul, n. anus, trou du cul, m.

Rumperem, c. croupière, f.
Rumpestykke, n. filet de boeuf, m.
Rumpetrold, c. têtard, m.
Rumpevisk, c. fa. torche-cul, m.
Rumskiøds, ad. seile –, larguer.
Rund, a. rond; * dodu, potelé; libéral, généreux.
Rundagtig, a. rondelet.
Runddeel, c. rond-point, m.; ronde, f.; cercle, m.
Runde, v. a. arrondir.
Rundere, v. n. se promener, rôder, marcher çà et là.
Rundhed, c. rondeur; libéralité, générosité, f.
Runding, c. rondeur, f. arrondissement, m.
Rundsang, c. chanson à la ronde, f.
Rundt, ad. rond; en rond; – om, omkring, tout autour; à la ronde; à l'entour.
Runebogstav, n. caractère runique, m.
Runge, v. n. résonner, retentir.
Ruse, c. nasse, f.
Rusende, a. * fa. enivré.
Ruske, v. a. arracher, tirer par les cheveux; pleuvoir dru et menu.
Ruskumsnusk, n. fa. ripopé, mélange, ambigu, m.
Rust, c. rouille, f.
Ruste, -es, v. n. se rouiller, s'enrouiller.
Ruste, v. a. préparer, équiper, armer; – sig, s'apprêter, se préparer; s'armer; faire des préparatifs pour la guerre.
Rustnet, a. rouillé, enrouillé.
Rustkammer, n. arsenal, magasin d'armes, m.
Rustning, c. préparatif, armement, m.; armure, f.
Rustplet, c. tache de rouille, f.
Rustvogn, c. chariot de bagage, m.
Rutte, v. n. prodiguer, dissiper par la debauche.
Ruus, c. ivresse, f.; have en –, être gris.
Ry, n. renommée, réputation, f.; komme i –, acquérir de la réputation.
Rydde, v. a. défricher, essarter; sarcler; – bort, ôter du chemin, lever, écarter; – op, arranger, mettre en ordre.
Ryddehakke, c. sarcloir, m.
Ryddelig, a. vide; arrangé, mis en ordre.
Ryg, c. dos, m.; dos (d'un couteau, d'un livre), m.
Ryggaas, c. comble, faite, m.
Rygbeen, n. **Rygrad**, c. épine de dos, échine, f.
Ryge, v. n. fumer.
Ryggesløs, a. impie, scélérat, libertin, dissolu.
Ryggesløshed, c. impiété, scélératesse, f.; libertinage, m.
Rygmarv, c. moëlle de l'épine, moëlle spinale, f.
Rygpine, c. mal de dos, m.
Rygstykke, n. dossier (d'une chaise); dos (de la cuirasse); râble, m.; échinée, f
Rygstød, n. soutien, m.
Rygte, n. bruit, m.; renommée, réputation, f.
Rygtes, v. n. s'ébruiter, devenir notoire, venir à la connaissance de tout le monde.
Ryk, n. coup, m.; secousse, traite; saccade, f.
Rykke, v. a. tirer (brusquement ou avec force); arracher; remuer, pousser (une table etc. de sa place), déplacer; (avancer, approcher ou reculer); – op, arracher, déraciner; – ind, insérer. – v. n. sortir, bouger; – frem, s'avancer, s'approcher; – ind, entrer; – ud (med Penge &c.), donner de l'argent, tirer sa bourse.
Rynke, v. a. rider, froncer (le front, le sourcil); plisser, sillonner.
Rynke, c. ride, f.; sillon; faux pli, m.
Rynket, a. ridé, froncé; qui a de faux plis; plissé.
Rynkning, c. plissure, fronçure, f.
Rype, c. gelinotte de bois, f.
Ryslæder, **Ruslæder**, n. roussi, m.
Ryste, v. a. branler, remuer, secouer; hocher (la tête). – v. n. trembler.
Rystelse, **Rysten**, c. remuement, secouement, ébranlement; tremblement, m.
Ryst, n. T. écotard, porte-haubans, m.
Rytter, m. cavalier, m.
Rytterfane, c. étendard, m.
Rytterhest, m. cheval de service, m.
Rytteri, n. cavalerie, f.
Ryttervagt, c. garde de cavalerie; vedette, f.
Ræbe, v. n. roter.
Ræben, c. rot, m.
Ræd, a. qui a peur, timide, craintif.

Ræddes, v. n. avoir peur, craindre.
Rædsel, c. terreur, frayeur, épouvante, f.; effroi, m.
Rædsom, a. terrible, horrible, affreux.
Ræer, pl. vergues, pl.; f. Raa.
Rækel, m. fa. palot, rustre, homme grossier, m.
Række, c. rang, m.; file; ligne; suite, f.; rayon (de tablettes); râtelier, m.
Række, v. a. présenter, tendre, donner; fournir. – v. n. atteindre, tenir (à, y), s'étendre, aller à ...; – til, suffire.
Rækværk, n. garde-fou, m.; balustrade, f.; espalier, m.; barre d'appui (d'un escalier etc.), f. [intrigues, f. pl.
Rænke, c. ruse, f.; artifice, tour, m.;
Rænkefuld, a. rusé, intrigant.
Rænkemager, m. intrigant; tacticien,
Ræppe, v. n. barboter. [m.
Ræv, m. renard, m. renarde, f.
Rævehale, c. queue de renard, f.
Rævehule, c. renardière, f.
Rævejagt, c. chasse aux renards, f.
Rævejæger, m. renardier, m.
Rævepels, c. justaucorps fourré de peaux de renard, m.
Rævesaks, c. chausse-trape, f.
Ræveunge, c. renardeau, m. [(un secret).
Røbe, v. a. trahir; découvrir; récéler
Rød, a. rouge; vermeil, roux.
Rødagtig, a. rougeâtre; roussâtre.
Rødbede, c. betterave, f.
Rødbrun, a. rouge-brun, roussâtre.
Rødbøg, c. hêtre rouge, m.
Rødfarvet, a. rougi, teint en rouge.
Rødfinnet, a. boutonné, bourgeonné.
Rødfisk, c. rouget, m.
Rødguul, a. roux.
Rødhaaret, a. rousseau, qui a le poil
Rødhed, c. rougeur, f. [roux.
Rødkaal, c. chou rouge, m.
Rødkielke, c. rouge-gorge, m.
Rødkindet, Rødmusset, a. qui a les joues vermeilles; rougeaud.
Rødkridt, n. craie rouge, arcanée, f.
Rødkridtspen, c. crayon rouge, m.
Rødladen, a. rougeâtre, roussâtre.
Rødløg, n. oignon rouge, m.

Rødme, c. rougeur; honte, f.
Rødme, v. n. rougir, devenir rouge; rougir de honte.
Rødplettet, a. tacheté de rouge.
Rødskimmel, c. rouan, m.
Rødskiægget, a. qui a la barbe rouge.
Rødspætte, c. carrelet, m.
Røg, c. fumée, f.
Røge, v. a. & n. fumer, donner de la fumée; saurer (des harengs); parfumer (une chambre); fumer (une pipe de tabac). [fumé, m.
Røgeflesk, n. viande fumée, f.; lard
Røgelse, c. parfum, encens, m. [m.
Røgelsekar, n. cassolette, f. encensoir,
Røgelsekugle, c. pastille, f.
Røgelsepulver, n. poudre à parfum, f.
Røget, a. fumé, enfumé; – Kiød, viande fumée; – Sild, hareng saur
Røgfang, n. cheminée, f.; manteau de cheminée, m.
Røghul, n. trou à fumée, m.
Røgkammer, n. chambre à fumer, f.
Røgning, c. action de fumer (de la viande); fumigation, f.; encensement, m. [m. garde, f.
Røgt, Røgtning, c. soin, pansement,
Røgte, v. a. soigner (un malade); panser (un cheval); donner la nourriture au bétail. [bétail, m.
Røgter, m. valet d'étable, gardeur de
Røgtobak, c. tabac à fumer, m.
Røllike, c. mille-feuille; argentine, f.
Rømme, v. n. & a. fuir, s'enfuir, déserter; quitter, abandonner le pays; – op, mettre en ordre, arranger les meubles d'une chambre etc.; – sig, s'expectorer, tousser légèrement en crachant.
Rømning, c. désertion, fuite, f.
Rømningsmand, m. fuyard, fugitif, m.
Rønnebær, n. corme, sorbe, m.
Rønnetræ, n. cormier, sorbier, m.
Rør, n. roseau, m.; canne; tuyau (de cheminée etc.), f.; canal, conduit, m.
Rørdrum, c. butor, m. (oiseau).
Røre, v. a. remuer, mouvoir; toucher, émouvoir, affecter; brouiller (des oeufs); battre (le tambour, la caisse);

* toucher le coeur.
Rørelse, c. mouvement, m.; émotion, f.; attendrissement, m.; apoplexie, f.
Rørende, a. touchant, piquant, affectif.
Rørfløite, c. chalumeau, m.
Rørig, a. vigoureux.
Rørighed, c. vigueur, vivacité, f.
Rørlig, a. meuble, mobiliaire; - **Gods**, n. biens meubles, biens mobiliaires, m. pl.
Rørmaatte, c. natte de joncs, f.
Rørt, a. touché, attendri; frappé (du tonnerre); paralytique.
Rørtag, n. toit de roseaux, m.
Røræg, n. oeuf brouillé, m.
Røst, c. voix, f.
Røve, v. a. ravir, voler, enlever, piller.
Røver, m. ravisseur, voleur, larron, brigand, m.
Røverbande, c. troupe de brigands, bande de voleurs, f.
Røverhule, c. repaire de voleurs, coupe-gorge, m.
Røveri, n. rapine, f. brigandage, m.
Røverskib, n. corsaire, pirate, m.
Røverstat, c. état de brigands, de corsaires, m.; pl. états barbaresques, m.pl.

S.

Saa, c. cuvier, baquet, m.
Saa, ad. ainsi, de la sorte, tellement; de même; si, aussi; - **at**, de manière, de sorte que; - **længe**, - **mange**, - **ofte**, - **vidt** &c., tant, autant, aussi souvent que, autant que etc.
Saadan, pr. tel, telle, pareil; semblable; tant (de); - **som**, comme; tel que.
Saae, v. a. semer, ensemencer.
Saaen, **Saaening**, c. action de semer; ensemencement, m.; semailles, f. pl.
Saaekorn, n. semence, f.; blé de semence, m.
Saaemand, c. semeur, m.
Saaemaskine, c. semoir, m.
Saaetid, c. semailles, f. pl.
Saafremt, conj. en tant que, pourvu que, au cas que.
Saale, c. semelle, f.
Saaledes, ad. ainsi, de la sorte, de cette manière; tel.
Saalelæder, n. cuir fort, cuir de semelle, m.
Saar, n. blessure, plaie, f.
Saare, v. a. blesser.
Saare, ad. très, fort, beaucoup, extrêmement.
Saarelse, c. blessure, f.
Saarlæge, m. chirurgien, m.
Saarlægekunst, c. chirurgie, f.
Saasnart, ad. aussitôt que.
Saasom, conj. comme; tel que; puisque, parceque.
Saavel, conj. - **som**, aussi bien que, tant que; et... et, non seulement... mais aussi.
Sabbat, c. sabbat, m.
Sabbataar, n. année sabbatique, f.
Sabel, c. sabre, m.
Sabelhug, n. coup de sabre, m.
Sabeltaske, c. sabretache, f.
Sadel, c. selle, f.
Sadelbom, c. arçon, empanon, m.
Sadelbue, c. courbet, m.
Sadeldække, n. housse, f.
Sadelgiord, c. sangle, f.
Sadelhest, m. cheval de selle, limonier, m.
Sadelhinde, c. zeste, m.
Sadelknap, c. pommeau de selle, m.
Sadelmager, m. sellier, m.
Sadeltaske, c. bougette, f.
Sadelpude, c. panneau; coussinet de selle, m.
Sadle, v. a. seller, mettre la selle.
Sadlen, **Sadling**, c. action de seller, f.
Saffian, n. marroquin, marroquin du Levant, m.
Saflor, n. safre, safran bâtard, m.
Safran, c. safran, crocus, m.
Safranguul, a. safrané.
Saft, c. suc, jus, m.; sève; eau; humeur, f.
Saftgrøn, a. vert de vessie, vert d'iris, m.
Saftig, **Saftfuld**, a. succulent, savoureux.
Saftløs, a. qui n'a point de suc, sans jus, sec, séché.
Sag, c. chose, affaire; cause, f.; fait, m.; **Sager**, hardes, f. pl.
Sagfældet, a. condamné, qui a perdu son procès.
Sagfører, m. avocat, procureur, avoué, m.
Saggive, v. a. accuser; intenter action ou procès.
Sagkyndig, a. qui est au fait de l'affaire.
Sagl, n. bave, salive, f.

Sagle, v. n. baver; saliver.
Sagledug, c. bavette, f.
Saglende, a. baveux.
Sagn, n. dire, bruit, m.; tradition, f.
Sago, c. sagou, m.
Sagotræ, n. Sagopalme, c. sagou, palmier sagou, m.
Sagskyldig, a. coupable.
Sagsøge, v. a. accuser, intenter procès.
Sagsøger, m. demandeur, plaignant, m.
Sagte, ad. bas, tout bas, légèrement; tale —, parler bas, baisser la voix; gaae —, marcher doucement.
Sagtens, Sagt, ad. fa. bien.
Sagtes, Sagtnes, v. n. ralentir, s'adoucir; s'abaisser.
Sagtfærdig, a. doux, lent. [sible.
Sagtmodig, a. doux, débonnaire, pai-
Sagtmodighed, c. douceur, débonnaireté, mansuétude, f.
Sagvolder, m. défendeur; accusé, m.
Sakrament, n. sacrement, m.
Sakristi, n. sacristie, f.
Sal, c. salle, f. salon, m. [gages
Salarere, v. a. salarier, donner des
Salarium, n. salaire; appointement, m.
Salat, c. salade, f.
Salatfad, n. saladier, m.
Saldere, v. a. T. solder un compte.
Saldering, c. soute, f. [f.
Saldo, c. T. solde ou soute de compte,
Salg, n. vente, f. débit, m.
Salig, a. bien-heureux; feu, défunt; blive —, être sauvé.
Saliggiøre, v. a. sauver.
Saliggiørelse, c. salut, m.; opération du salut, f.
Saliggiørende, a. salutaire.
Saliggiører, m. sauveur, m.
Salighed, c. béatitude, félicité, f.; salut éternel, m.
Salinger, pl. T. barres de hune, f. pl.
Salivere, v. n. T. saliver.
Salmiak, n. sel ammoniac, m.
Salmiakspiritus, c. esprit de sel ammoniac, m.
Salpeter, n. salpêtre, nitre, m.
Salpeteragtig, a. nitreux. [pêtrière, f.
Salpetergrube, Salpeterhytte, c. sal-
Salpeterjord, c. terre nitreuse, f.
Salpetersyder, m. salpêtrier, m.
Salpetersyderi, n. salpêtrière, f.
Salpetersyre, c. acide nitreux, m.
Salt, n. sel, m.
Salt, Saltagtig, a. salé; salin; salant; de la nature du sel. [m.
Saltbrønd, c. puits salé, puits salant,
Salte, v. a. saler, saupoudrer de sel.
Saltet, a. salé.
Saltetid, c. salaison, f.
Saltetrug, n. saloir, m. saunière, f.
Saltgrube, c. saline, f.
Salthandel, c. saunage, m.
Salthandler, m. saunier, m.
Salthed, c. salure, f. [m.
Saltkar, n. salière; saunière, f.; saloir,
Saltkoger, Saltsyder, m. saunier, m.
Saltkogeri, n. saunerie, f.
Saltkjedel, c. chaudière de saline, m.
Saltkilde, c. source salée, f.
Saltkorn, n. grain de sel, m.
Saltlage, c. saumure, f.
Saltmad, c. du salé.
Saltmagasin, n. gabelle, f. salorge, m.
Saltning, c. salaison, f.
Saltoplag, n. salorge, m.
Saltskat, c. gabelle, f. salage, m.
Saltsuur, a. muriatique. [tique, m.
Saltsyre, c. acide du sel, acide muria-
Salttønde, c. tonneau à sel, m.
Saltvand, n. eau salée, f.
Saltvandsfisk, c. poisson de mer, m.
Saltværk, n. saline, saunerie, f.
Salutere, v. a. saluer.
Salve, v. a. oindre, frotter d'onguent; embaumer; sacrer (un roi).
Salve, c. onguent; baume, m.
Salve, c. salve, décharge (de mousqueterie ou d'artillerie); give en —, faire une salve, tirer en salve.
Salvedaase, c. boitier, m.
Salvede, m. oint, m.
Salvegarde, c. sauvegarde, f.
Salvelse, c. onction, f. sacre, m.
Salveolie, c. saintes huiles, f. pl.
Salvet, c. serviette, f.
Salvie, c. sauge, f.
Salvieblade, pl. feuilles de sauge, f. pl

Salving, c. onction; inauguration, f.
Samarie, c. mante, soutane, f.
Samdrægtig, a. en bonne union, en bonne intelligence; uni, concordant.
Samfund, n. union; société, f.
Samklang, c. unisson, m. harmonie, f.
Samle, v. a. recueillir, rassembler; ramasser, amasser, quêter; compiler; – **sig**, **samles**, s'assembler, se rencontrer, se voir; se recueillir.
Samleie, n. concubinage, m.
Samleplads, c. rendez-vous; quartier d'assemblée, m.; place, f.
Samler, m. qui amasse, qui recueille; quêteur; compilateur, m.
Samling, c. collection, f.; recueil, ramas, rassemblement; amas, m.; foule, f.; recueillement, m.; connaissance, f.
Samme, pr. le même, celui; **det og det** –, la même chose.
Sammen, ad. ensemble, conjointement.
Sammenbide, v. a. serrer les dents.
Sammenbinde, v. a. lier, attacher ensemble; nouer; lier en un paquet.
Sammenblande, v. a. mêler; mélanger; entremêler; brouiller; confondre.
Sammenblanding, c. mixtion, mélange, f.
Sammenblæse, v. a. amasser ou joindre en soufflant; assembler à son de trompette.
Sammenbringe, v. a. amasser, ramasser; assembler.
Sammenbære, v. a. porter en un même lieu, amasser, recueillir.
Sammenbøie, v. a. plier, courber.
Sammendrag, n. abrégé, m.
Sammendrage, v. a. serrer, étreindre, resserrer; abréger.
Sammendragelse, c. resserrement, m; contraction, f.; abrégement, m.
Sammendrive, v. a. chasser en un lieu; ramasser.
Sammendynge, v. a. entasser, amonceler; accumuler.
Sammendyngning, c. amassement, empilement, m.; accumulation, f.
Sammenfalde, v. n. écrouler, s'écrouler, tomber en ruine.
Sammenfatte, v. a. comprendre.
Sammenflette, v. a. entrelacer.
Sammenflyde, v. n. affluer, se joindre, se jeter l'un dans l'autre.
Sammenflydning, c. confluent, m.; jonction. f.
Sammenflytte, v. a. (**flytte** f.) rapprocher l'un de l'autre. – v. n. aller demeurer dans une même maison.
Sammenfolde, v. a. plier ensemble; joindre (les mains).
Sammenfælde, v. a. joindre, emboîter, encastiller.
Sammenfælding, c. jointure, emboîture, f.; encastillement, m.
Sammenføie, v. a. joindre, conjoindre, composer, unir, mettre ensemble, emboîter; combiner des idées.
Sammenføining, c. jonction, conjonction, union, f.; assemblage, m.; synthèse; construction, syntaxe, f.; emboîtement, m.
Sammengaae, v. n. (**gaae** f.) marcher ensemble; se fermer, se joindre.
Sammengroe, v. n. (**groe** f.) se joindre en croissant.
Sammengrændse, v. n. (**grændse** f.) confiner à ou avec etc.
Sammenhage, v. a. accrocher.
Sammenhiaske, v. a. patrouiller; compiler, écrivailler.
Sammenhidse, v. a. aigrir, irriter l'un contre l'autre.
Sammenhobe, v. a.; f. **Sammendynge**.
Sammenhold, n. * unité, bonne intelligence, f.; accord, m.
Sammenholde, v. a. tenir ensemble; * comparer, confronter, mettre en parallèle.
Sammenhæfte, v. a. coudre ensemble, attacher; joindre avec des agrafes; brocher.
Sammenhæng, n. connexion, liaison, cohérence, cohésion; suite, point de suite, ensemble (d'un discours etc.); contexte, m.; filiation (des idées), f.; **i** –; de suite, joint; **ud af** –, isolé du contexte; **uden** –, décousu.
Sammenhænge, v. n. (**hænge** f.) être bien lié, avoir de la connexion, avoir de la cohérence; être, en être.
Sammenhængende, a. cohérent; bien

suivi, de suite; connexe.
Sammenhøre, v. n. (høre f.) appartenir l'un à l'autre, convenir.
Sammenkalde, v. a. appeler pour rassembler, convoquer; assembler, rassembler. [appel, m.
Sammenkaldelse, c. convocation, f.
Sammenkaste, v. a. (kaste f.) jeter ensemble; rentraire.
Sammenkjæde, v. a. enchaîner, joindre avec des chaînettes.
Sammenkjøbe, v. a. acheter, acheter tout, acheter en tas ou en bloc.
Sammenklemme, v. a. serrer, comprimer, presser.
Sammenklynge sig, v. r. se grouper.
Sammenklæbe, Sammenkline, v. a. & n. coller ensemble; se coller, tenir, être attaché à qc. [ci.
Sammenknebet, a. étreint, serré, étré-
Sammenknibe, v. a. étreindre, serrer, étrécir.
Sammenknippe, v. a. fagoter, fasciner.
Sammenknytte, v. a. nouer ensemble.
Sammenkoble, v. a. accoupler, lier ensemble.
Sammenkomme, v. n. (komme f.) se rencontrer, s'assembler.
Sammenkomst, c. assemblée, entrevue, rencontre, f.
Sammenkrybe, v. n. (krybe f.) se tapir, se fourrer ensemble.
Sammenkrympes, v. n. se rétrécir, se ratatiner. [m.
Sammenkrympning, c. rétrécissement,
Sammenligne, v. a. comparer, mettre en comparaison.
Sammenligning, c. comparaison, f.
Sammenlime, v. a. conglutiner, coller ensemble, joindre avec de la colle.
Sammenlodde, v. a. souder ensemble.
Sammenlægge, v. a. mettre ensembler, plier (lettre, serviette etc.); sommer; fermer (un couteau de poche).
Sammenlægning, c. pliage, m.; mise ensemble etc., f.
Sammenlænke, v. a. attacher, joindre avec des chaînes; enchaîner. [m.
Sammenlænkning, c. enchaînement,
Sammenløb, n. concours, attroupement; confluent (de fleuves), m.
Sammenløbe, v. n. accourir en foule, s'attrouper; se cailler, tourner.
Sammenmænge, v. a. mêler, mélanger, entremêler.
Sammennagle, v. a. clouer ensemble.
Sammennokke, v. a. encastiller.
Sammenordne, v. a. arranger.
Sammenpakke, v. a. empaqueter, emballer.
Sammenpakning, c. emballage, m.
Sammenparre, v. a. (parre f.) apparier, accoupler. [couplement, m.
Sammenparring, c. appariement, ac-
Sammenpasse, v. a. ajuster ensemble. – v. n. (passe f.) s'accorder; convenir, cadrer; sympathiser.
Sammenpille, v. a. amasser peu à peu.
Sammenpresse, v. a. presser, serrer, comprimer. [rer ensemble.
Sammenproppe, v. a. mettre ou four-
Sammenrage, v. a. amasser ou mêler avec un rable. [ment; compiler.
Sammenrapse, v. a. amasser confusé-
Sammenregne, v. a. sommer, additionner; calculer; arrêter un compte; compter, prendre tout.
Sammenrime, v. a. * accorder, concilier deux choses ensemble; – fig. s'accorder. [avec un rateau.
Sammenrive, v. a. rateler, amasser
Sammenrotte sig, v. r. s'attrouper, s'ameuter.
Sammenrottelse, c. attroupement, m.; ligue, conspiration, f. [rouler.
Sammenrulle, v. a. mettre en rouleau,
Sammenrøre, v. a. mêler ensemble.
Sammensamle, Sammensanke, v. a. amasser, assembler; recueillir; faire des collectes.
Sammensat, a. composé, construit.
Sammenskrab, n. * fa. gens de rien, m. pl.; canaille, f.
Sammenskrabe, v. a. amasser par des moyens sordides ou par lésine.
Sammenskrift, c. écriture de mots entiers, f. [piler; écrivailler.
Sammenskrive, v. a. composer; com-

Sammenskrumpes, v. n. se ratatiner, se retirer, se rétrécir.
Sammenskud, n. écot, m.; quote part, f.; fonds, secours en argent, m.
Sammenskyde, v. a. (skyde f.) contribuer de l'argent, bourailler; faire un fonds d'argent.
Sammenslaae, v. a. (slaae f.) fa. verser ensemble, mêler; joindre les mains; battre des mains.
Sammenslynge, v. a. entrelacer, entortiller; brouiller. [ser, accumuler.
Sammenslæbe, v. a. amasser, ramas-
Sammensmede, v. a. corroyer; * forger ensemble, machiner.
Sammensmelte, v. a. & n. fondre ensemble; fondre, se liquéfier; diminuer. [tion, f.
Sammensmeltning, c. fonte; diminu-
Sammensmøre, v. a. compiler; écrivailler. [dre.
Sammensnerpe, v. a. étrécir, étrein-
Sammensnerpende, a. astringent.
Sammensnerpning, c. étrécissement; étranglement, m.
Sammensnoe, v. a. entrelacer, enlacer; entortiller; tresser; épisser.
Sammensnøre, v. a. serrer avec un lacet ou avec des cordes etc. [gne.
Sammenspare, v. a. amasser par épar-
Sammensparing, c. épargne, f.
Sammenspinde, v. a. ourdir, tramer; * intriguer. [entasser.
Sammenstable, v. a. mettre en tas,
Sammenstemme, v. n. accorder, s'accorder; être d'accord; être de concert; sympathiser.
Sammenstemmende, a. accordant; de concert; d'accord.
Sammenstemning, c. accord, concert, m.; harmonie, f.
Sammenstille, v. a. mettre ou placer ensemble, rapprocher; mettre en parallèle; grouper. [courir en foule.
Sammenstimle, v. n. s'attrouper, ac-
Sammenstykke, v. a. mettre bout à bout des morceaux d'étoffe; rapiécer, remettre.
Sammenstyrte, v. n. (styrte f.) s'abattre, tomber en ruine.
Sammenstød, n. choc, heurt, m.; rencontre, collision, f.
Sammenstøde, v. a. pousser l'un contre l'autre, choquer, heurter. - v. n. (støde f.) se rencontrer; être joignant.
Sammensvoren, m. conjuré, conspirateur, m.
Sammensværge sig, v. r. conjurer.
Sammensværgelse, c. conjuration, f.
Sammensye, v. a. (sye f.) coudre ensemble; bâtir.
Sammensyening, c. couture; suture, f.
Sammensætning, c. composition, f.; assemblage, m.; combinaison; construction, f.
Sammensætte, v. a. (sætte f.) composer, mettre ensemble, assembler; monter; * aigrir, irriter l'un contre l'autre.
Sammensætter, m. incitateur, instigateur, m. [avec soin.
Sammensøge, v. a. ramasser, chercher
Sammentaget, a. pris ensemble.
Sammentrukket, a. accourci, raccourci, reserré; contract. [rer.
Sammentrykke, v. a. comprimer, ser-
Sammentrykning, c. compression, f.; serrement, m.
Sammentræde, v. n. (træde f.) s'approcher l'un de l'autre; se joindre, s'unir, s'associer, entrer en société; se coaliser. [coincider.
Sammentræffe, v. n. se rencontrer;
Sammentræffen, c. rencontre; concurrence; coincidence; simultanéité, f.
Sammentrække, v. a. serrer, étreindre; assembler (les troupes); - **sig**, v. r. se resserrer, se restreindre; se concentrer; se retirer, se rétrécir; se contracter; **det trækker** f., * il se forme un orage. [stringent.
Sammentrækkende, a. astringent, con-
Sammentrækning, c. serrement, resserrement; rétrécissement, m.; contraction; constriction; réunion (des troupes), f.
Sammentælle, v. a. sommer.
Sammentørres, v. n. se rétrécir en séchant.

Sammenvie, v. a. marier ensemble.
Sammenvikle, v. a. plier, rouler ensemble, envelopper.
Sammenvinde, v. a. entortiller.
Sammenvirke, v. n. concourir.
Sammenvirkning, c. concours, m.
Sammenvoxe, v. n. (voxe s.) se joindre en croissant.
Sammenvæv, n. * contexture, f.
Sammenvæve, v. a. ourdir, tramer ensemble. [me sorte.
Sammeslags, a. homogène, de la même
Sammesteds, ad. en même lieu.
Samqvem, n. communauté, société, f.; commerce (entretenu avec q.), m.
Samt, prp. avec.
Samtale, c. entretien; abouchement, m.; conférence, conversation, f.; dialogue, m.
Samtidig, a. contemporain.
Samtlige, a. pl. tout, tous ensemble.
Samtydig, a.; s. Eenstydig.
Samtykke, n. consentement, m.; approbation, f.; suffrage, applaudissement; assentiment, m.
Samtykke, v. n. consentir, approuver; souscrire à qc., demeurer d'accord, accepter.
Samvittighed, c. conscience, f.
Samvittighedsangest, c. déchirement de conscience, m. [conscience, f.
Samvittighedsfrihed, c. liberté de
Samvittighedsfuld, a. consciencieux, scrupuleux, religieux.
Samvittighedsløs, c. sans conscience.
Samvittighedsnag, n. remords, m.
Sand, a. vrai, véritable, certain.
Sand, n. sable, m.
Sandagtig, a. sablonneux, sableux.
Sandart, c. lucioperca, f. (poisson).
Sandbanke, c. banc de sable; banc, m.
Sandbund, c. fond de sable, m.
Sanddru, a. véritable, sincère, réel.
Sanddruhed, c. véracité, sincérité, f.
Sande, v. a. avouer, attester; apprendre.
Sandelig, Sandeligen, ad. oui, certes, sans doute, assurément; en vérité.
Sandeltræ, n. sandal, m.
Sandemand, m. juré, m.
Sandet, a. sablonneux; sableux; aréneux. [tain.
Sandfærdig, a. véritable, vrai, cer-
Sandfærdighed, c. véracité, f.
Sandgrav, c. sablière, sablonnière, f.
Sandgrund, c. terrain sablonneux; fond de sable, m.
Sandhed, c. vérité, f.; i –, en vérité
Sandhob, c. tas de sable, m.
Sandhuus, n. sablier; poudrier, m.
Sandkiste, c. sablonnière, f.; caisson à sable, m.
Sandkorn, n. grain de sable, m.
Sandlæs, n. voie de sable, m.
Sandmand, Sandfører, c. sablonnier,
Sandrak, a. sandaraque, f. [m.
Sands, c. sens; sentiment, m.; Sandserne, les sens; – og Samling, esprit; bon sens, m.; raison, connaissance, f.
Sandse, v. n. sentir; penser, penser juste; songer à, réfléchir, être sage; se souvenir de qc.
Sandselig, a. sensitif; sensuel; charnel.
Sandselighed, c. sensualité, f.
Sandsesløs, a. imprudent, inattentif; privé de sentiment; oublieux.
Sandsesløshed, c. privation du sentiment, f.; oubli, m.; imprudence, f.
Sandseredskab, n. organe des sens, m.
Sandsiger, m. devin; diseur de bonne aventure; prophète, m.
Sandskude, c. prame à sable, f.
Sandsteen, c. grès, m.
Sandsteenbrud, n. carrière de grès, f.
Sandsynlig, a. vraisemblable, probable. – ad. vraisemblablement, probablement. [babilité, f.
Sandsynlighed, c. vraisemblance, pro-
Sandtærte, Sandkage, c. tourte fondante, f.
Sandvei, c. chemin sablonneux, m.
Sang, c. chant, m.; chanson, f.; cantique; ramage (des oiseaux); gazouillement, m. [–euse, f.
Sanger, m. -inde, f. chanteur, m.
Sangfugl, c. oiseau de chant, m.
Sangværk, n. carillon, m.
Sangvinisk, a. sanguin

Sanke, v. a. recueillir, amasser; glaner; **sankes**, s'assembler.
Sankt Hansdag, c. la saint Jean
Saphir, c. saphir, m.
Sardelle, c. sardine, f. anchois, m.
Sars, n. serge; sergette, f.
Sarsvæver, m. sergier, m.
Sat, a. posé, modéré, modeste; mûr.
Satan, m. satan, diable, m.
Satanisk, a. diabolique, de satan.
Satire, c. satire, f.
Satiriker, m. satirique, m.
Satirisk, a. satirique; mordant
Sauce, **Saus**, c. sauce, f.
Sauceskaal, c. saucière, f.
Sav, c. scie, f.
Savblad, n. feuille d'une scie, f.
Save, v. a. scier, fendre.
Savebuk, c. tréteau de scieur, baudet, m.
Savelon, c. sciage, m.
Savfisk, c. poisson à scie, m.
Savmølle, c. moulin à scie, m.
Savn, n. manque, ce qui manque, qui est regretté; défaut, m.
Savne, v. a. manquer, être privé de q.; regretter q. ou qc.; s'en passer à regret; **savnes**, être fort regretté.
Savning, c. sciage, m.
Savoikaal, c. chou frisé blanc, m.
Savskiærer, m. scieur, m.
Savspaaner, pl. sciures, f. pl.
Sax, c. ciseaux, m. pl.; paire de ciseaux, f.; cisailles, f. pl.
Saxer, m. **Saxisk**, a. saxon.
Scene, c. scène, f.
Scepter, n. sceptre, m.
Seddel, c. billet; papier; écriteau, m.; cédule; affiche, f.
Sedez, c. livre en seize, m.
See, v. a. & n. voir; regarder; apercevoir; – **ad**, **om** ..., s'en aller voir, si ...; faire, faire de manière que ..., tâcher de; prendre soin; faire réflexion ou attention à, penser, songer (à, y); – **efter**, chercher qc.; faire la revision ou la revue, parcourir, examiner, lire; avoir l'oeil sur, veiller sur qc.; avoir soin (de); – **hen til**, avoir égard à, considérer qc.; – **paa**, voir; regarder; envisager; faire attention à; avoir en vue; veiller sur qc.; – **til**, regarder, être spectateur; faire; avoir l'oeil sur, faire attention à; – **til een**, venir voir q.; – **ud**, regarder (par la fenêtre etc.); – **ud efter**, **til**, avoir l'air, avoir la mine ou l'apparence, paraître; avoir le teint ...; **lade** –, faire voir qc. – v. r. – **sig**, se voir, se regarder; – **for**, prendre garde, se donner de garde, se garder; se précautionner; – **om**, regarder derrière soi ou autour de soi, promener la vue; chercher, tâcher d'avoir qc.
Seen, c. regard, m. contemplation, f.
Seen, **Seendrægtig**, a. lent, long, tardif.
Seendrægtighed, c. lenteur, longueur, tardiveté, f.
Seent, ad. tard; lentement.
Seer, m. voyant, prophète, m.
Segl, c. faucille, f. faucillon, m.
Segne, v. n. défaillir, pâmer, tomber.
Sei, a. tenace, visqueux, coriace, dur
Sei, c. morne noire, f. (poisson).
Seier, c. victoire, f.
Seierherre, m. vainqueur, m.
Seierrig, a. victorieux, triomphant.
Seiersang, c. chant triomphal, m.
Seierstegn, n. trophée, monument de victoire, m.
Seierstog, n. triomphe, m.
Seierstøtte, c. colonne de victoire, f.
Seiervinder, m. vainqueur, m.; femme vainqueur, f.
Seiervinding, c. victoire, f.
Seihed, c. tenacité, viscosité, f.
Seil, n. cachet, sceau, m.; **sætte** – **paa**, mettre ou apposer le sceau.
Seil, n. voile, f.
Seilads, c. navigation; route, vogue, f.
Seilbaad, c. bateau à voiles, m.
Seilbar, a. navigable.
Seildug, c. toile à voiles, f.
Seile, v. n. faire voile, voguer; aller; gouverner.
Seiler, c. voilier, m.; **god**–, bon voilier.
Seilklar, a. appareillé, prêt à mettre à voile; **giøre sig** –, appareiller.
Seilgarn, n. ficelle, f.

Seilivet, a. vivace. [cheter, f.
Seillak, n. cire d'Espagne, cire à ca-
Seilmager, m. faiseur de voiles, m.
Seilskioder, T. pl. écoutes, f. pl.
Seilstang, c. vergue, antenne, f.
Seire, v. n. vaincre, triompher, remporter la victoire.
Seising, c. fourrure, f. tissu, m.
Sekretair, m. secrétaire, m.
Sekt, c. secte, f.
Sekterer, m. sectaire, m.
Sekund, c. seconde, f.
Sekundant, m. second, assistant, m.
Sekundere, v. a. & n. servir de second au duel, seconder.
Sekundlieutenant, m. lieutenant en second, sous-lieutenant, m.
Sele, c. trait, m.; bricole (des porteurs), f.; Seler, pl. bretelles, f. pl.
Seletøi, n. harnais, attelage, m.
Selleri, c. céleri, m.
Sellerisalat, c. céleri en salade, m.
Selskab, n. société; compagnie; assemblée, f.
Selskabelig, a. sociable; social.
Selskabelighed, c. humeur sociable, sociabilité, f. [cié, m.; compagne, f.
Selskabsbroder, m. compagnon, asso-
Selskabsdame, f. dame de compagnie, f.
Selskabsmedlem, n. sociétaire, m.
Selsom, a. étrange, bizarre, singulier, baroque.
Selsomhed, c. rareté, singularité, f.
Selv, pr. même; jeg, du, han, ꝛc. –, moi, toi, lui, elle-même; i og for sig –, (la chose) en elle-même; af sig –, de soi-même, de son propre mouvement.
Selvanden, pr. moi, toi, lui-deuxième.
Selvbehag, n. amour propre, m.; complaisance envers soi-même, f.
Selvbesmittelse, c. onanisme, m. manustupration, f.
Selvbuden, a. sans avoir été invité, sans être prié ou invité. [être égorgé.
Selvdød, a. mort naturellement, sans
Selveier, m. propriétaire, m.
Selvfornegtelse, c. abnégation de soi-même; renoncement à soi-même; renonciation volontaire, f.
Selvhevn, c. vengeance privée, f.
Selvkierlighed, c. amour propre, m.
Selvklog, a. présomptueux, suffisant.
Selvklogskab, c. présomption, f.
Selvlyd, c. voyelle, f.
Selvmord, n. Selvmorder, m. suicide, m. [m.
Selvprøvelse, c. examen de soi-même,
Selvraadig, a. arbitraire, effréné; suffisant. [vaine gloire, f.
Selvroes, c. louange de soi-même, f.;
Selvsamme, a. & pr. même, le même.
Selvskyldner, m. débiteur en son propre nom, m.
Selvstændig, a. ce qui subsiste par soi-même; qui est à soi-même; indépendant. [pendance, f.
Selvstændighed, c. substance; indé-
Selvsyge, c. égoisme, m.
Selvtilfreds, a. suffisant, content de soi-même. [f.; courage, m.
Selvtillid, c. confiance en soi-même,
Semikolon, n. T. point avec la virgule, m.
Seminarist, m. séminariste, m.
Seminarium, n. séminaire, m.; école normale primaire, f.
Semsladeri, n. chamoiserie, f.
Senator, m. sénateur, m.
Sende, v. a. envoyer, dépêcher, expédier; – Bud efter, envoyer quérir q.
Sendebrev, n. missive; épître, f.
Sendebud, n. messager, m.
Sendelse, c. envoi, m. mission, f.
Sending, c. présent, m.
Sene, c. nerf, tendon, m
Senefuld, a. plein de tendons, nerveux.
Senep, Sennep, c. moutarde, f.; sénevé, m.; male –, broyer du sénevé.
Senepskorn, n. graine de sénevé, f.
Senepskrukke, c. moutardier, m.
Senepsqværn, c. moulin à broyer du sénevé, m.
Senesblade, pl. séné, m.; feuilles de séné, f. pl.
Senet, a. tendineux.
Seng, c. lit, m.; couche, f.; gaae i –, se coucher, aller au lit.
Sengebaand, n. panache, corde sous

le pavillon d'un lit, f. [pl.
Sengebund, c. fonçailles, goberges, f.
Sengebækken, n. bassin à queue, chauffe-lit, m.
Sengedyne, c. lit de plume, m.
Sengegardin, n. rideau de lit, m.
Sengehalm, c. paille de lit, f.
Sengehimmel, c. ciel ou pavillon d'un lit, m. [bre à coucher, f.
Sengekammer, n. chambre à lit, cham-
Sengeklæder, pl. pièces de literie, garniture de lit, équipage du lit, m.
Sengelagen, n. drap de lit, linceul, m.
Sengeliggende, a. alité.
Sengested, n. bois de lit, châlit, m.
Sengestolpe, c. colonne de lit, f.
Sengetid, c. coucher, heure de se retirer, m. [pointe; couverture, f.
Sengetæppe, n. lodier, m.; courte-
Sengevarmer, c. bassinoire, f. chauffe-lit, m.
Senior, m. sénieur, doyen, m.
Sentente, c. sentence, f.
September, c. Septembre, mois de Septembre, m.
Sequestrere, v. a. séquestrer.
Seraph, m. séraphin, m.
Serpentinsteen, c. serpentine, f.
Serviet, c. serviette, f. [vice, m.
Servis, c. vaisselle de table, f.; ser-
Sevenbom, c. sabine, f. sabinier, m.
Sex, a. six. [autant.
Sexfold, a. & ad. sextuple, six fois
Sexkant, c. Sexkantet, a. hexagone, m.; hexaèdre. [de six chevaux.
Sexspændt, a. à six chevaux, attelé
Sexten, a. seize.
Sextende, a. seizième.
Sextendedeel, c. seizième, m.; - Node, T. double croche, f.
Siaffet, a. salope, mal-propre.
Sid, a. bas; traînant, qui descend aux pieds.
Sidde, v. n. être assis; * être, résider; fa. être en prison, être emprisonné; être sédentaire; - godt (om en Kiole, Sko &c.), aller bien, chausser bien; (have det godt) être sur un bon pied, être à son aise, être bien placé, bien dans ses affaires; - til Hest (godt &c.), être monté sur un cheval; monter bien, être bien à cheval, être bon cavalier; - fast, tenir, tenir ferme; - af, descendre, mettre pied à terre; - hos, être assis ou placé près, proche ou à côté; - ned, s'asseoir; prendre place; - op, monter à cheval; se soulever; - over, rester, rester après le départ des autres. [séance; tenue, f.
Sidden, c. action d'être assis; session,
Siddende, a. assis; séant; sédentaire; blive -, rester assis, rester à sa place; fa. rester les mains vides; rester fille.
Side, c. côté; flanc, m.; face; page (d'un livre), f.
Sideallee, c. contre-allée, f.
Sidebeen, n. côté, f. [vers, m.
Sideblik, n. regard de côté ou de tra-
Sidebræt, n. pan, m. [l.
Sidebygning, c. aile d'un bâtiment,
Sidedør, c. porte de côté, porte latérale, f.
Sideflade, c. surface latérale, f.
Sidegevær, n. épée, f.
Sidehaar, pl. cheveux de côté, m. pl.
Sidehug, n. coup au côté, coup sur le côté; * coup de bec, m.
Sidekammer, n. cabinet, m.
Sidelinie, c. ligne collatérale, f.
Sidemuur, c. muraille de côté, f.
Siden, ad. depuis, des; depuis ce temps.
Sidespring, n. écart; soubresaut, m.
Sidesting, n. point de côté, m.; pleurésie, f.
Sidestykke, n. pièce latérale, f.; flanchet (de boeuf); pendant, m.
Sidestød, n. coup dans le flanc, m.; flanconnade, f.; coup porté de côté, m.
Sidetal, n. nombre de la page, m.
Sidevei, c. chemin à côté d'un autre; chemin détourne; * détour, m.
Sidevending, c. écart, m.
Sidevind, c. vent de côte, vent de quartier, vent de bouline, m.; gaae med -, aller vent largue.
Sidevindue, n. fenêtre de côté, f.
Sidevæg, c. pan latéral, m.

Sideværelse, n. chambre à côté, chambre voisine, f.
Sidst, a. dernier; extrême; final; **sidste Søndag**, dimanche passé. – ad. dernièrement; la dernière fois; à la fin, enfin, finalement.
Sidstafvigt, a. passé, dernier.
Sidstleden, ad. dernièrement.
Sidstningen, **i**, **paa** –, ad. à la fin, enfin.
Sie, v. a. couler par le sas ou par l'étamine, filtrer, sasser.
Sie, **Si**, c. couloir, m. étamine, f.
Sieklud, c. **Sieklæde**, n. filtre, charrier, m.; étamine; toile à bluteau, f.; sas à tamiser, m.
Sielden, a. rare, extraordinaire, singulier, curieux. – ad. peu souvent, rarement.
Sieldenhed, c. rareté, f.; pl. raretés, curiosités, f. pl.
Sien, **Siening**, c. filtration; colature, f.
Siette, a. sixième; **halv** –, cinq et demi.
Siettedeel, c. sixième, m.
Sig, pr. se, soi; lui, elle, eux, elles.
Sige, v. a. dire; **have at** –, avoir du crédit ou de l'autorité; être d'importance; (**paa**) trouver à dire à qn. dans qc.; (**intet**, impers. ce n'est pas une affaire, n'importe, cela n'y fait rien); – **god for**, répondre pour q.; garantir, se rendre caution; **saa at** –, pour ainsi dire; **end** –, sans parler (de ...); bien moins; bien loin de; – **af**, contremander, refuser; s'excuser; – **sig fra**, **af med**, renoncer, se défaire; – **efter**, répéter (les paroles de q.); dire qc. de q.; – **for**, dire, dicter; – **frem**, prononcer, répéter; dire (ses causes, choses etc.); – **imod**, contrarier q., contredire, soutenir le contraire; – **op**, donner congé; rompre (avec q.); – **paa**, trouver à dire à ...; dire qc. de q.; – **til**, promettre, dire que si; donner sa parole, consentir; **lade sig** –, entendre raison.
Sigelse, c. arrêt, m.
Sigende, n. dire, m.; **efter** –, au dire.
Signal, n. signal, m.
Signalisere, v. n. signaler.
Signalstud, n. coup de signal, m.
Signatur, c. seing, m. signature, f.
Signe, v. a. bénir; – **sig**, faire le signe de la croix.
Signekone, f. enchanteresse, magicienne, f.
Signen, c. charme, enchantement, m.
Signet, n. cachet, m.
Signetring, c. anneau à cacheter, m.
Signetstikker, m. graveur de cachets, m.
Sigt, n. T. vue, f.; **efter** –, à vue, de vue.
Sigte, v. a. cribler, bluter (de la farine).
Sigte, v. a. accuser, imputer, incriminer.
Sigte, v. a. viser, mirer; – **efter**, **til**, viser à qc., mirer qc.; * tendre à, avoir rapport à, être relatif à qc; avoir pour but.
Sigte, c. crible; tamis, m.; étamine, f.; sas à tamiser, m.
Sigte, n. mire, visière; visée, f.; * but, m.; vue, f.; **have i** –, avoir qc. en vue ou pour but; **faae i** –, apercevoir; être à vue (de); **tage** – **paa**, viser à qc., prendre sa visée.
Sigtedug, c. étamine; toile à bluteau, f.
Sigtekorn, n. mire, visière, f.
Sigtelse, c. accusation, f.
Sigtemager, m. tamisier, m.
Sigtemeel, n. farine blutée, tamisée, f.
Sigtemølle, c. moulin à bluter, m.
Sigten, **Sigtning**, c. criblement, m.
Sigtepunkt, n. visée, f.
Sigtestøv, n. criblure, f.
Sikker, a. sûr; certain, vrai; à couvert, à l'abri; **fra** – **Haand**, de bonne part. – ad. **sikkert**, sûrement; sans crainte.
Sikkerhed, c. sûreté, assurance; sécurité, f.; **stille** –, donner des sûretés, donner caution, garantir.
Sikkerlig, ad. sûrement, à coup sûr, certainement.
Sikkre, v. a. assurer, garantir.
Sild, c. hareng, m.; **fersk** –, hareng frais; **saltet** –, hareng salé; **røget** –, hareng sauret.
Sildebyfe, c. bûche, f.
Sildefangst, c. harengaison, f.

Sildegarn, n. aplets, m. pl.
Sildejæger, m. chasseur, m. (vaisseau).
Sildelage, c. saumure, f.
Sildesalat, c. hareng de salade, m.
Sildetønde, c. caque de hareng, f.
Sildig, Silde, a. & ad. tard; tardif.
Sildigfødning, c. agneau, veau etc. tardif, m.
Sildigmoden, a. tardif (fruit).
Silke, c. soie, f.
Silkeagtig, a. soyeux.
Silkearbeide, n. ouvrage de soie, m.
Silkearbeider, m. ouvrier en soie, m.
Silkeavl, c. culture des vers à soie, f.
Silkebaand, n. ruban de soie, m.
Silkebod, c. boutique de marchand de soie, f.
Silkefabrik, c. fabrique de soieries, f.
Silkefarver, m. teinturier en soie, m.
Silkefarvning, c. teinture en soie, f.
Silkehandel, c. commerce de soie ou de soieries, m. [m.
Silkehandler, m. marchand de soieries,
Silkeorm, c. ver à soie, m. [soie, f.
Silkespinder, m. f. fileur, m. -euse de
Silkespinderi, n. filature de soie, f.
Silkespole, c. cannette à soie, f.
Silkestof, n. étoffe de soie, f.
Silkestrømper, pl. bas de soie, m. pl.
Silketraad, c. fil de soie, m.
Silketøi, n. drap de soie, m.; soierie, f.
Silkevarer, pl. soieries, f. pl.
Silkevat, n. ouate de soie, f.
Silkevæver, m. tisserand en soie, m.
Silkevæveri, n. métier de tisserand en
Simle, c. pain blanc, m. [soie, m.
Simpel, a. simple, uni; innocent, niais.
Simpelhed, c. simplicité, f.
Sin, pr. son, sa, sien, sienne.
Sind, n. esprit, coeur, m.; humeur, f.; caractère; naturel, sentiment, m.; intention, f.; have i —, se proposer, penser, avoir intention (de); til Sinds, intentionné. [devise, f.
Sindbillede, n. emblème, symbole, m.;
Sindbilledlig, n. emblématique, symbolique.
Sinde, c. denne —, pour cette fois.
Sindelag, n. esprit, coeur, naturel, m.; intention, f.; sentiment, m.
Sindet, a. intentionné, disposé.
Sindig, a. modéré, discret.
Sindighed, c. modération, discrétion, f. [ventif.
Sindrig, a. ingénieux, spirituel, in-
Sindsadspredelse, c. dissipation d'esprit, distraction, récréation, f.; délassement d'esprit, m.
Sindsbeskaffenhed, c. humeur, f.; caractère, tempérament, m.; disposition d'esprit, f.
Sindsbevægelse, c. émotion, affection de l'âme, altération, f. [f.
Sindsro, c. tranquillité, paix d'esprit,
Sindsstemning, c. humeur (d'une personne), disposition, f.
Sindssvaghed, c. maladie ou faiblesse de l'esprit, f.
Sindsuro, c. inquiétude de l'esprit, f.
Sine, pr. pl. les siens, sa famille, f.
Singrøn, c. pervenche, f. (herbe).
Sinke, v. a. arrêter, retarder, empêcher. [adent.
Sinke, v. a. faire un assemblage en
Sinke, c. cornet à bouquin, m.
Sinkelse, c. retardement, m.
Siou, c. T. pavillon en berne, m.
Sirop, c. syrop, m.
Sise, s. Accise.
Sisgen, c. serin, m. [voir.
Sit, pr. n. son, sien; le sien; son de-
Sitgelb, n. stil-de-grain, m.
Siunge, v. a. (poët.) chanter.
Siv, c. jonc, roseau de marais, m.
Sivkurv, c. hotte de jonc, m.
Sivmaatte, c. natte de jonc, f.
Siæl, c. âme, f.
Siæleangest, c. angoisse, détresse, f.; trouble de l'âme, m.
Siæleevne, c. faculté de l'âme, f.
Siæleglæde, c. joie de l'âme, f.
Siælelære, c. psychologie, f.
Siælemesse, c. messe des morts, messe de requiem, f.; obit, m.
Siælero, Siælefred, c. tranquillité de l'âme, paix de l'âme, f.
Siælesorg, c. cure des âmes, f. [m.
Siælesørger, m. père spirituel, pasteur,

Sjælevandring, c. métempsycose, f.
Sjæleven, m. ami intime, m.
Skaal, c. coupe, tasse, écuelle; - fuld, jattée; * fa. santé, f.; toste, m.; drikke -, udbringe en -, boire à la santé de q., porter un toste.
Skaane, v. a. épargner; ménager (sa santé, son habit); aménager (les bois).
Skaansel, c. ménagement; aménagement (des bois), m.
Skaar, n. têt, morceau de pot cassé; andain, m.; coupure; brèche (d'un couteau etc.), f.; * dommage, m.; perte, atteinte (à), f. [dentelé.
Skaaret, a. coupé, tranché; ébréché,
Skab, n. buffet, m. armoire, f.
Skab, n. gale, rogne; clavelée (des brebis), f.
Skabe, v. a. créer; former; produire; - sig, faire des gestes; prendre une mine; avoir l'air (de). [m.
Skabelon, c. patron, moule, modèle,
Skabelse, c. création, f. univers, m.
Skaber, m. créateur, m.
Skaberak, n. housse, f.
Skabet ou Skabbet, a. galeux, rogneux, teigneux.
Skabhals, m. fa. coquin, m.
Skabilkenhoved, n. tête de bois, poupée, f. [af smuk -, bien-fait.
Skabning, c. façon, forme, figure, f.;
Skade, v. a. nuire, faire tort, faire du mal.
Skade, c. dommage, m.; perte, f.; préjudice, détriment; dégât; mal, m.; tage -, se faire du mal, se blesser; recevoir du dommage.
Skade, c. pie, f. (oiseau).
Skadefro, a. songe-malice, qui se réjouit du mal d'autrui.
Skadeglæde, c. joie maligne, f.
Skadelig, a. nuisible, dommageable, pernicieux; préjudiciable, désavanta-
Skadelighed, c. malignité, f. [geux.
Skadesløsholde, v. a. bonifier, indemniser, dedommager q.
Skadesløsholdelse, c. indemnité, f. dédommagement, m.
Skaffe, v. a. fournir, pourvoir, procurer; - sig een ell. noget af Halsen, se défaire de q.; T. manger.
Skaffer, m. pourvoyeur, économe receveur, dépensier, m.
Skaffot, n. échafaud, m.
Skaft, Skæft, n. fût, m.; tige, f.; manche (d'un couteau, etc.).
Skafte, Skæfte, v. a. monter un fusil; emmancher.
Skaftning, Skæftning, c. monture, f.
Skagle, c. trait, m.
Skak, a. oblique, de biais, en écharpe.
Skak, Skakspil, n. jeu des échecs, m.; spille -, jouer aux échecs; byde -, donner ou faire échec.
Skakbrikke, c. pièce, f.; pl. échecs, m.
Skakbræt, n. échiquier, m. [pl.
Skakke, v. a. & n. biaiser; faire biaiser; se pencher, s'incliner, déverser, être dévers.
Skakkre, v. n. faire un petit trafic; marchander; prendre usure.
Skakmat, a. échec et mat.
Skakt, c. mine, f. puits, m.
Skal, c. écale, coque, f. [pelé, m.
Skaldepande, m. fa. tête chauve, f.;
Skaldet, a. chauve, pelé; - Hoved, n. tête chauve; * nud.
Skaldethed, c. chauveté, calvitie, f.
Skaldyr, n. animal à écaille, m.; pl. crustacés, testacés, m. pl.
Skalk, m. sournois, rusé, fripon, m.; chanlatte, f. [mulé.
Skalkagtig, a. fripon, fourbe, dissi-
Skalkagtighed, Skalkhed, c. friponnerie, malice, finesse, ruse, f.
Skalkeskiul, n. faux prétexte, fard, m.; couleur, f.
Skalkestykke, n. fourberie, malice, f.; tour qu'on joue à q., m.
Skalle, c. able, m. ablette, f.
Skalle, v. a. écorcer; peler; écaler; monder; skalles, s'écorcer, s'écailler, se lever par feuilles.
Skalmeie, c. chalumeau, m.
Skalotløg, n. échalotte, f.
Skalte og valte, v. n. disposer de qc., tailler et rogner.
Skam, c. honte, pudeur; turpitude,

infamie, ignominie, f.; opprobre; déshonneur, m.; **blive til Skamme**, être confus, ruiné, gâté, être mis à bout; **for Skams Skyld**, pour éviter le blâme, par honneur.
Skambeen, n. os pubis, os du pénil, m.
Skambud, n. offre déraisonnable, mesquine, f.
Skambyde, v. n. mésoffrir.
Skamdele, pl. parties honteuses, f. pl.
Skamfere, v. a. fa. défigurer, gâter, abîmer.
Skamfile, v. a. user, raguer, gâter.
Skamflik, c. opprobre, m.; tache, f.; reproche, m.
Skamfuld, a. honteux, vergogneux.
Skamfuldhed, c. pudicité, pudeur, f.
Skamkiøb, n. **Skampriis**, c. vil prix, m.; mévente, f.
Skamløs, a. impudent, déhonté.
Skamløshed, c. impudence, f.
Skamme, v. a. fa. – **ud**, reprimander, gronder q.; – **sig**, v. r. avoir honte, avoir de la confusion, rougir.
Skammel, c. escabeau, m. escabelle, f.
Skammelig, a. honteux, ignominieux, déshonnête, infame.
Skammelighed, c. turpitude, infamie, f.
Skampion, c. champignon, potiron, m.
Skamplet, c. tache, f.; fig. opprobre, m.
Skamrød, a. rouge de honte.
Skamrødme, c. rougeur, pudeur, f.
Skamskiænde, v. a. gâter, abîmer, maltraiter. [can; pilori, m.
Skamstøtte, Skampæl, c. poteau, car-
Skandere, v. a. T. scander.
Skandse, c. fort; retranchement, m.; redoute, f.; château, gaillard (d'un vaisseau), m.
Skandsearbeide, n. travail à un fort ou à un retranchement, m.
Skandsegraver, m. ouvrier terrassier; pionnier; travailleur, m.
Skandsekappe, c. pavesade, bastingue, f.
Skandsekurv, c. gabion, m.
Skandskrift, n. écrit infame; libelle diffamatoire, m.
Skandsning, c. retranchement, m.
Skank, Skanke, c. jambe, f. gigot, m.

Skare, c. multitude, troupe, bande, f.
Skareviis, ad. par troupes, par bandes
Skarlagen, n. écarlate, f.; **Skarlagens**, d'écarlate. [ou de kermès, f.
Skarlagenbær, n. graine de cochenille
Skarlagensfarve, c. couleur d'écarlate, f. [grand teint, m.
Skarlagensfarver, m. teinturier du
Skarlagensfeber, c. fièvre scarlatine, f.
Skarlagensrød, a. rouge d'écarlate.
Skarn, n. ordure; fange, f.; bran, m.; merde, crotte; boue, f.; balayures, f. pl.; * vaurien, vilain, méchant, scélérat, m. [dangeur, m.
Skarnager, m. boueur, tombelier, vi-
Skarnagervogn, c. tombereau, m.
Skarnagtig, a. méchant, malin.
Skarnagtighed, c. méchanceté, fourberie, malice, f. [escarbot, m.
Skarnbasse, c. fouille-merde, scarabée,
Skarndynge, c. tas d'ordures, bauge, monceau de boue, m.
Skarnflue, c. mouche stercoraire, m.
Skarnkiste, c. décharge, f.
Skarnkule, c. voirie, f.
Skarnpøl, c. bourbier, m.
Skarnsfolk, pl. canaille, racaille, f.
Skarnsstykke, n. tour malin, m.; méchanceté, f. [rier, m.
Skarntrug, n. **Skarnbøtte**, c. ordu-
Skarntyde, c. cicutaire, cigue, f.
Skarp, a. tranchant, aigu; aiguisé; * fort; piquant, perçant; bon, subtile, pénétrant; fin. – ad. bien, fort, sévèrement, etc.; **lade, skyde** –, charger, tirer à balles.
Skarphed, c. acreté, acrimonie; * sévérité, rigueur, rigidité; pénétration, pointe (de l'esprit); âcreté, sérosité (des humeurs); rigueur.
Skarpie, n. charpie, f.
Skarpkantet, a. acutangle.
Skarpladt, a. chargé à balles.
Skarpretter, m. bourreau, exécuteur, m. [* clairvoyant.
Skarpseende, a. qui a la vue perçante;
Skarpsindig, a. ingénieux, pénétrant; aigu, spirituel.
Skarpsindighed, c. sagacité, pénétra-

tion, perspicacité, subtilité, f.
Skarpskytte, m. tirailleur, m.
Skarre, v. a. emboîter, encastiller.
Skarring, c. emboîture, f. encastillement, m.
Skat, c. trésor; impôt, m.; taille; contribution, f.; **paalægge** —, charger d'impôts, taxer, mettre à contribution. [pôts, franc des tailles.
Skatfri, **Skattefri**, a. exempt d'im-
Skatgraver, m. chercheur de trésors cachés, m.
Skatkammer, n. trésor, m.; chambre du trésor; trésorerie, f.; fisc, m.; caisse royale, f.; coffres du roi, m. pl.
Skatmester, m. trésorier, m.
Skatmesterembede, n. trésorerie, f.
Skatol, n. cassette, f. bureau, m.
Skatskyldig, a. tributaire, taillable; censuel.
Skatte, v. a. contribuer, payer les impôts; (**vurdere**) estimer, priser, taxer, évaluer, apprécier. [m.
Skattebetient, m. receveur des tailles,
Skattebog, c. **Skatteregister**, n. cadastre, m. [taire, m.
Skattebonde, m. redevancier, censi-
Skattefoged, m. exacteur des impôts,
Skattekontoir, n. recette, f. [m.
Skattere, v. a. estimer, priser, apprécier.
Skattere, v. a. T. ombrer, nuancer, donner les ombres à un tableau; hacher. [m.; hachure, f.
Skattering, c. nuance, f.; clair-obscur,
Skavank, c. fa. manque, défaut, m.
Skave, v. a. racler, ratisser.
Skavejern, n. racloir, m.; ratissoire, ripe; quiosse, f.
Skavgræs, n. prêle, f.
Skede, c. fourreau, m. gaîne, f.
Skedemager, m. fourretier, gainier, m.
Skedevand, n. eau forte, f.
Skee, v. n. se faire, arriver, se passer.
Skee, c. cuiller, f.
Skeefuld, c. cuillerée, f.
Skeeurt, c. cuillerée, f.
Skeie, v. n. — **ud**, s'écarter (de, du sujet); faire des écarts, des débauches, des excès; mener une vie dissolue. [gner, guigner qc.
Skele, v. n. loucher, bigler; — **til**, lor-
Skelen, c. strabisme, m.
Skelende, **Skeløiet**, a. louche, bigle.
Skiald, m. poëte, m.
Skialdekunst, c. poésie, f.
Skib, n. vaisseau, navire; bâtiment, m.; T. galée, f.
Skibbro, c. pont de bateaux, m.
Skibbrud, n. naufrage, m.; **lide** —, faire naufrage, échouer.
Skibbruden, a. naufragé.
Skibbygger, m. fabricateur, charpentier de vaisseau, m. [f.
Skibbyggeri, n. fabrique des vaisseaux,
Skibsbaad, c. chaloupe, f.
Skibsbesætning, c. équipage, m.
Skibsbord, n. bord du vaisseau, m.
Skibsbrød, n. biscuit de mer, m.
Skibsbund, c. fond de cale, m.
Skibsbygning, c. construction des vaisseaux, f. [navale, f.
Skibsbygningskunst, c. architecture
Skibscapitain, c. capitaine de vaisseau, m.
Skibsdreng, m. mousse, m.
Skibsdæk, n. pont, tillac, m.
Skibsfart, c. navigation, f.
Skibsfolk, pl. matelots, m. pl.; équipage, m.
Skibsfragt, c. frêt; batelage, m.
Skibsfragter, m. frêteur, m.
Skibshyre, c. matelotage, m.
Skibskiole, c. habit de bord, m.
Skibskok, m. coq de vaisseau, m.
Skibskost, c. victuailles, f. pl.
Skibsladning, c. charge d'un vaisseau, cargaison, f.
Skibsluge, c. écoutille, f.
Skibslæst, c. T. laste, m. (poids de deux tonneaux).
Skibsmaaler, m. mesureur de vaisseaux, m. [m.
Skibsmand, m. navigateur, marinier,
Skibspræst, m. aumônier, m.
Skibsreder, m. propriétaire d'un vaisseau-marchand, armateur, m.
Skibsrum, n. fond de cale; ventre, m.

Skibsrustning, c. équipement, m.
Skibsskriver, m. écrivain du vaisseau, m.
Skibsskrog, n. rouche, f.
Skibssnabel, c. éperon, m. poulaine, f.
Skibssoldat, m. soldat de la marine, m.
Skibsspeil, n. fronton, miroir, m.; arcasse, f.
Skibstiære, c. brai, m.
Skibstold, c. péage, droit d'entrée ou de sortie, que payent les vaisseaux, m.
Skibstrappe, c. écoutille, f.
Skibstømmer, n. bois pour des vaisseaux, bois de charpente, m.
Skibstømmermand, m. maître de hache, charpentier de vaisseau, m.
Skibsvanter, pl. haubans, m. pl.
Skibsverft, n. chantier, m.
Skibsvrag, n. débris d'un navire, m.
Skide, v. a. & n. fa. chier, rendre par la derrière.
Skidehuus, n. privé, retrait, m.; commodités, f. pl.
Skiden, a. sale, malpropre, crasseux.
Skidenfærdig, a. salope, malpropre.
Skidenfærdighed, c. saloperie, malpropreté, f.
Skidenhed, c. saleté, salissure, ordure, f.
Skider, m. fa. chieur; * homme sans résolution, f.
Skidne, v. a. souiller, salir, encrasser, se salir.
Skie, c. schie, f.
Skiebne, c. sort, destin, m.; destinée, f.
Skiel, n. raison, justice, équité, f.; Ret og —, justice; samme —, la pareille (rendue à q.).
Skiel, n. terme, m.; limites, bornes, f. pl.
Skielde, v. a. & n. injurier, invectiver; — paa een, réprimander, reprendre, gronder; — ud (for), appeler, traiter q. (de).
Skielden, c. gronderie, injure, réprimande, f.
Skieldsord, n. parole injurieuse, injure, f.
Skiellig, a. dû, requis, juste, raisonnable.
Skielm, m. fripon, coquin, filou, m.
Skielmeri, n. espièglerie, f.; tour qu'on joue à q., m.
Skielmsk, a. fripon, fourbe, méchant.
Skielmsmester, m. maître fripon, m.
Skielmsstykke, n. friponnerie, fourberie, f.; tour de malice, m.
Skielne, v. a. discerner, distinguer (une chose d'une autre, d'avec une autre).
Skielsteen, c. borne, f. terme, m.
Skielvei, c. chemin fourchu, m.; bivoie, f.; carrefour, m.
Skielsber, m. coureur de schie, m.
Skiemt, c. plaisanterie, raillerie, f.; badinage, jeu, m.
Skiemte, v. n. badiner, plaisanter, railler.
Skiemtedigt, n. poème burlesque, m.
Skiemtefuld, Skiemtsom, a. badin, plaisant, railleur, folâtre.
Skiemtviis, ad. par raillerie, en plaisantant.
Skiend, n. Skiendsord, pl. injures, reproches, pl.
Skiende, v. a. — paa een, réprimander, gronder, reprendre q.; skiendes, se quereller, disputer de qc.
Skiendegiæst, m. querelleur, grondeur, grogneur, m.
Skienden, c. gronderie, invective, f.
Skienderi, n. querelle, f.; grosses paroles, f. pl.
Skienk, c. présent, don, m.
Skienk, c. buffet, m. crédence, f.
Skienke, v. a. donner, faire présent, régaler; (i Glas) verser à boire; tenir cabaret, vendre du vin etc. à petite mesure.
Skienkekande, c. buire, grande cruche f.
Skienkerettighed, c. droit de cabaret, droit de bouchon, m.
Skieppe, c. boisseau, m.; -fuld, boisselée, f.
Skieppeviis, ad. par boisseaux.
Skier, Skiær, a. clair, pur, limpide.
Skierhed, c. pureté, limpidité, f.
Skierf, Skiærf, n. écharpe, f.
Skierm, Skiærm, c. ce qui met à l'abri de qc.; paravent; écran; gardevue; * abri, appui, m.; protection, f.
Skiermbræt, n. paravent, m. coulisse, f.
Skierme, v. a. mettre à l'abri, défendre.
Skiermlæder, n. mantelet, m.
Skiermtag, n. auvent, avant-toit, m.
Skiermydsel, c. escarmouche, f. combat, m.
Skiersild, c. purgatoire, m.
Skiersommer, c. juin, mois de juin, m

Skiertorsdag, c. jeudi saint, m.
Skierv, c. maille, obole, f.; sou, m.
Skiev, a. oblique, tortu; dévers. - ad. de biais, de travers.
Skievbenet, a. cagneux, qui a les jambes tortues.
Skievhed, c. obliquité, f.
Skifer, Skifersteen, c. ardoise, f.
Skiferbrud, n. ardoisière, f.
Skifergang, c. filon d'ardoise, m.; foncée, f.
Skiferplade, c. table d'ardoise, f.
Skifersort, n. noir de schiste, m.
Skifertag, n. couverture d'ardoise, f.
Skifertavle, c. feuille d'ardoise; ardoise en table, f.
Skifertækker, m. couvreur, m.
Skifte, v. a. & n. partager; changer d'habits; skiftes til, faire qc. tour-à-tour.
Skifte, n. partage, m.; change, f.; changement, m.; holde -, faire un partage, partager une succession.
Skiftebrev, n. partage, m.
Skifteforvalter, m. administrateur de partages, m.
Skiftested, n. relais, m.
Skifteviis, ad. réciproquement, tour-à-tour.
Skifting, c. enfant supposé, m.
Skiftning, c. partition, f.; changement, m.
Skik, c. usage, m.; coutume; façon, forme, f.; sætte - paa, façonner q.; - og Brug, us et coutumes, m. pl.
Skikke, v. a. envoyer; s. Sende.
Skikke sig, v. r. convenir; s'accorder, cadrer; s'accommoder (à); se régler (sur); se conduire, se comporter.
Skikkelig, a. honnête, modeste, décent.
Skikkelighed, c. honnêteté, modestie, décence, f.
Skikkelse, c. figure, forme, façon, f.
Skikket, a. propre, habile, disposé (à).
Skilderhuus, n. guérite, f.
Skilderi, n. peinture, f.; tableau, portrait, m.
Skilderiramme, c. cadre d'un tableau, m.
Skildpadde, c. tortue, f.
Skildpaddeskal, c. écaille de tortue, f.
Skildre, v. a. peindre, dépeindre; faire le portrait de q.
Skildring, c. portrait, m.; peinture, description, f.
Skildt, n. enseigne, f.; T. écu, écusson, m.
Skildvagt, m. faction, sentinelle, f.; staae -, être en faction, faire sentinelle; * être posté en vedette.
Skille, v. a. séparer, diviser, dissoudre, ségréger; - ad, séparer; décomposer; distinguer; discerner; - af med, priver q. de qc.; ôter, débarrasser; - ved, priver, déposséder; - fra, séparer, écarter; skille sig ad, se séparer, s'écarter; fourcher (chemin); se démarier; faire séparation; - sig fra, se séparer, s'écarter; - sig ved, af med, se dépouiller, se défaire se débarrasser (de qc.); se dessaisir. - v. n. discerner, distinguer, séparer l'un de l'autre; skilles ad, se quitter, se séparer; faire séparation; fourcher; se décomposer; prendre congé, dire adieu; se cailler.
Skillemynt, c. monnaie, petite monnaie, f.; billon, m.
Skillerum, n. entre-deux, m.
Skillerumsvæg, c. mur de refend, m.; paroi mitoyenne, f.
Skilletegn, n. point de distinction, m.
Skilling, c. schelling; sou, m.
Skillingsbrød, n. biset, m.
Skillingsøl, n. petite bière, f.
Skilsmisse, c. séparation, f.; divorce, m.; dissolution d'un mariage, f.
Skilsmissebrev, c. lettre de divorce, f.
Skimle, v. n. moisir, se moisir, se chancir.
Skimlet, a. moisi, chanci.
Skimmel, c. chancissure, moisissure, f.; cheval blanc, cheval gris, m.
Skimre, v. n. luire, briller, étinceler.
Skimt, n. lueur faible; lueur d'espérance, f.
Skimte, v. a. entrevoir; entrevoir qc. de loin.
Skin, n. lueur, clarté, f.; clair, lustre, m.; * apparence, f.; prétexte, m.; masque, f.
Skinbarlig, a. clair, visible, manifeste, évident.
Skind, n. peau, f. cuir, m.

Skinde, v. a. écorcher.
Skinder, m. écorcheur, bourreau, m.
Skindfoer, n. doublure de pelisse, fourrure, f.
Skindhandske, f. Læderhandske.
Skindhue, c. bonnet fourré, m.
Skindmær, f. mazette, rosse, haridelle; * carogne, chienne, f.
Skindpelts, c. pelisson, m.
Skindtrøie, c. colletin, m.
Skingre, v. n. résonner, retentir.
Skingrund, c. raison spécieuse, raison plausible, f.; sophisme, m.
Skinhellig, a. hypocrite, bigot, cafard, tartufe, a. & m.; fausse dévote, fausse prude, f. [rie, f.
Skinhellighed, c. hypocrisie, tartufe-
Skinke, c. jambon, m.
Skinkiøb, n. achat simulé, m.
Skinne, v. n. luire, reluire, briller, resplendir.
Skinne, c. éclisse; bande de roue, f.
Skinnebeen, n. os de la jambe, m.;
Skinsyg, a. jaloux. [tibia, f.
Skinsyge, c. jalousie, f.
Skiold, n. bouclier; écu; T. écusson,
Skiolddannet, a. scutiforme. [m.
Skioldet, a. moucheté, tacheté.
Skiolddrager, m. écuyer, m.
Skioldholder, m. T. support, tenant,
Skioldmø, f. amazone, f. [m.
Skiorte, c. chemise; chemisette, f.; tage – paa, mettre la chemise.
Skiortelinning, c. cou de chemise, m.
Skipper, m. maître, capitaine d'un vaisseau, m.
Skippund, n. poids de 320 livres, m.
Skiul, n. retraite, f.; refuge, m.; couverture, f.; manteau, prétexte, m.; i –, à couvert, à l'abri.
Skiule, v. a. cacher, couvrir, voiler; déguiser; – sig, se cacher; se couvrir.
Skiulested, n. recoin, m.; cache, cachette, f.; repaire, m.
Skiult, a. & ad. caché, secret, occulte, derobé; secrètement, en secret.
Skive, c. rond, disque (du soleil etc.); blanc, but (où l'on tire), m.; rouelle (de pomme etc.), tranche; tour (des potiers), f.; cadran, m.; skyde efter –, tirer au blanc. [buse, m.
Skiveskyder, m. chevalier de l'arque-
Skiveskydning, c. exercice de tirer au but; jeu de l'arquebuse, m.
Skiæg, Skæg, n. barbe; barbe des épis, f. [point de barbe.
Skiægløs, a. sans barbe, qui n'a
Skiæggesæbe, c. savonnette, f.
Skiægget, a. barbu; barbé.
Skiæghaar, n. poil de barbe, m.
Skiægsax, c. ciseaux à faire la barbe,
Skiægtang, c. pincette, f. [m. pl.
Skiæl, Skæl, n. écaille, f.
Skiælle, v. a. écailler. [les.
Skiællet, a. écailleux, qui a des écail-
Skiælsmul, n. falun, m.
Skiælsmulbænk, c. falunière, f.
Skiælve, v. n. trembler (de peur), frissonner.
Skiælven, c. tremblement, m.
Skiæmme, Skæmme, v. a. gâter, flétrir; – sig, se faner; blêmir, devenir pâle.
Skiænde, v. a. déshonorer, profaner; dépuceler, déflorer; ravager, désoler.
Skiændig, a. infame, détestable, ignominieux. [indignité, f.
Skiændighed, c. turpitude, infamie,
Skiændsel, c. infamie, f.
Skiær, n. lueur, splendeur, réflexion, f.
Skiær, n. écueils, brisans, m. pl.
Skiærbaad, c. petite chaloupe armée (sur les côtes de Suède), f.
Skiære, Skære, v. a. couper, trancher, tailler; tailler (des plumes); châtrer (un cheval); – for, trancher; – til, couper, tailler; – i Stykker mettre en pièces; – sig, se couper (au doigt etc.). – v. n. * trancher, couper; navrer.
Skiærebræt, n. tailloir, m.
Skiærebænk, c. selle à tailler, f.
Skiæren, c. coupe, taille, f.; – i Livet, tranchées, f. pl.
Skiærende, a. tranchant, affilé; * cuisant; perçant. [m.
Skiærsliber, m. émouleur, gagne-petit,
Skiæve, c. brin, fêtu, m.; paille, f.

Skiød, n. giron; sein, m.; basque (d'un habit), f. [qc. à q.
Skiøde, v. a. (give – paa) transporter
Skiøde, n. lettre d'achat, f.; titre de possession, m.
Skiøde, n. couet, m.; écoute; amures, f. pl.; **stramme Skiøderne**, amurer.
Skiødebarn, n. mignon, m. mignonne, f. [bichon, m.
Skiødehund, c. babiche, f.; babichon,
Skiødesløs, a. négligent, nonchalant, inattentif. [tion, nonchalance, f.
Skiødesløshed, c. négligence, inatten-
Skiødesynd, c. péché mignon, péché favori, m.
Skiødskind, n. tablier de peau, m.
Skiøge, f. fille de joie, putain, garce, f.
Skiøn, a. beau, joli, élégant, net, propre.
Skiøndt, c. quoique; s. **Endskiøndt**.
Skiønhed, c. beauté, f. [prendre.
Skiønne, v. a. juger, discerner; com-
Skiønnende ou **Skiøn**, n. jugement, m. opinion, f.
Skiønplet, c. mouche, f.
Skiønskriver, m. calligraphe, m.
Skiønskrivning, c. calligraphie, f.
Skiønsom, a. qui juge, qui pense; discret, judicieux; reconnaissant; – **Alder**, âge de discrétion, m.
Skiønsomhed, c. jugement, discernement, m.; discrétion; reconnaissance, f. [facilement; rouverin.
Skiør, a. fragile, frêle, qui se casse
Skiørbug, c. scorbut, m.
Skiørbutisk, a. scorbutique.
Skiørhed, c. fragilité, f.
Skiørlevner, m. paillard, m.
Skiørlevnet, n. paillardise, f.
Skiørt, n. jupe, f. cotillon, m.
Skiørte op, v. a. retrousser; s. **Opskiørte**.
Skiøtte, v. n. – **om**, aimer, se soucier, s'embarrasser de qc.; – **sig selv**, prendre garde à soi-même, être fort retiré.
Sko, c. soulier, m.
Skobaand, n. cordon de soulier, m.
Skobaandsløife, c. rose de soulier, f.
Skobørste, c. décrottoire, f.
Skodde, c. verrou, m.; **slaae – for**, fermer au verrou, verrouiller.
Skoe, v. a. ferrer un cheval.
Skofidt, n. graisse (à frotter des souliers), f.
Skoflikker, m. savetier, m.
Skofte, c. pain de recoupe, m.
Skoggerlatter, c. éclat de rire, m.
Skoggerlee, v. n. rire à gorge déployée.
Skohæl, c. talon, m.
Skok, c. soixantaine, f.
Skokkeviis, ad. par soixantaines.
Skolar, m. écolier, disciple, m.
Skolark, m. inspecteur d'une école, m.
Skolastik, c. scolastique, f.
Skolastiker, m. **Skolastisk**, a. scolastique, m. & a.
Skolde, v. a. échauder, peler; échauder (un cochon). [brûlant.
Skoldheed, a. tout bouillant, chaud
Skole, c. école, f.
Skoleagtig, a. scolastique.
Skolebarn, n. écolier, m. [classe, m.
Skolebog, c. livre d'école, livre de
Skolebænk, c. banc d'écolier, m.
Skolecollegium, n. jury d'instruction,
Skoledreng, m. écolier, m. [f.
Skoleembede, n. office de régent ou de précepteur de l'école, m.
Skoleexamen, c. examen de l'école, m.
Skoleferier, pl. vacances des classes, f. pl. [regarde l'école, f.
Skoleforordning, c. ordonnance qui
Skoleforstander, m. principal ou inspecteur d'école, m.
Skolefux, m. pédant, m.
Skolefuxeri, n. pédanterie, f.
Skolehest, m. cheval de manége, m.
Skoleholder, m. maître d'une petite école, m. [rade d'école, m.
Skolekammerat, m. compagnon, cama-
Skolelærer, m. maître d'école; docteur ou régent d'école, m.
Skolemester, m. maître d'école, précepteur, m.
Skolemesteragtig, a. magistral.
Skolemæssig, a. conforme à la discipline ou à la doctrine de l'école.
Skolestue, c. classe, f. auditoire, m.

Skolestøv, n. poussière de l'école, f.
Skoletid, c. temps qu'on passe à l'école, m.
Skoletime, c. heure de l'école, f.
Skoletugt, c. discipline de l'école, f.
Skolevæsen, n. affaires scolastiques, f. pl.
Skoleven, m. ami des écoles; ami ou camarade d'école, m.
Skolevidenskaber, pl. lettres humaines, humanités, f. pl.
Skoleøvelse, c. exercice, m.
Skoliast, m. scoliaste, m.
Skollekage, c. fouace, f.
Skolorm, c. scolopendre, f.
Skolæst, c. forme de soulier, f
Skomager, m. cordonnier, m.
Skomagerarbeide, n. cordonnerie, f.
Skomagerbeg, n poix noire, f.
Skomagerbod, c. boutique de cordonnier, f. [nier, m.
Skomagerdreng, m. apprenti cordon-
Skomagerhaandværk, n. cordonnerie, f. [çons cordonniers, m.
Skomagerherberg, n. bureau des gar-
Skomagerkniv, c. tranchet, emporte-pièce, m. [cordonniers, m.
Skomagerlaug, n. corps ou métier des
Skomagermaal, n. compas de cordonnier, m. [m.
Skomagersvend, m. garçon cordonnier,
Skomagersyl, c. alêne, f.
Skomagerværksted, n. cordonnerie, f.
Skonfarseil, n. T. cape, f.
Skopind, c. brochette, f.
Skopudser, m. décrotteur, m.
Skorem, c. courroie de soulier, f.
Skorpe, c. croûte; croûte de pain, f.; grignon, m.; croustille, croutelette, f.
Skorpion, c. scorpion, m.
Skorpionflue, c. panorpe, m.
Skorsteen, c. cheminée, f.
Skorsteensfeier, m. ramoneur de cheminée, f. [f.
Skorsteenspibe, c. fouche de cheminée,
Skorsteensrør, n. tuyau de cheminée,
Skorzonerrod, c. scorsonère, f. [m.
Skosaale, c. semelle, f.; trépoint, m.; trépointe, f.
Skose, v. a. railler, se moquer de q.

Skose, c. sarcasme, dicton, trait mordant, m.
Skospænde, n. boucle de soulier, f.
Skosværte, c. noir de cordonnier, m.
Skosøm, n. clou à souliers, m.
Skotte, v. a. lorgner; – til een, regarder q. de travers ou de côté.
Skov, c. forêt, f.; bois; bocage, m.
Skovbetiening, c. charge forestière, f.
Skovbetient, m. officier des forêts, m.
Skovbi, c. abeille sauvage, f.
Skovblomster, n. fleur sauvage, f.
Skovbygger, m. habitant de bois gautier, m.
Skovdue, c. ramier, biset, m.
Skove, v. a. abattre, couper du bois.
Skove, c. gratin, m. [rêts, f.
Skovegn, c. contrée couverte de fo-
Skovfoged, m. garde-forêt, verdier, m.
Skovforordning, c. ordonnance forestière, f.
Skovfugl, c. oiseau de bois, m.
Skovfæld, Skovfald, n. abattage, m.; chablis, brandes, pl.
Skovgud, m. Faune, Satyre, m.
Skovhonning, c. miel sauvage, m.
Skovhugst, c. coupe, f. [lerée, f.
Skovl, c. pelle, f.; – fuld, pellée, pel-
Skovlblad, n. pelâtre, m.
Skovle, v. a. remuer avec la pelle.
Skovlærke, c. alouette de forêt, f.
Skovlilie, c. chèvre-feuille, m.
Skovlskaft, n. manche de pelle, m.
Skovmuus, c. souris de bois, f.
Skovmærke, c. muguet des bois, m.
Skovning, c. abattage, m. [(plante).
Skovox, n. cirage, m.
Skovret, c. forêtage, droit forestier, m.
Skovrider, m. gruyer; garde-chasse, m.
Skovrig, a. plein de forêts, couvert de bois.
Skovrose, c. rose sauvage, f.
Skovrotte, c. rat de bois, m.
Skovskade, c. geai, m.
Skovstykke, n. triage, m. [m.
Skovvei, n. chemin qui mène au bois,
Skovæble, n. pomme sauvage, f.
Skovvæxt, c. plante sauvage, plante qui vient dans les forêts, f.

Skraa, a. oblique; de travers, de biais, escarpé. [tabac, m.
Skraa, n. dragée, f.; mâchicatoire du
Skraae, v. a. égruger du bled; prendre du tabac en mâchicatoire.
Skraaemølle, c. moulin à égruger, m.
Skraatobak, c. tabac à mâcher, m.
Skraahed, c. obliquité, déclivité; escarpe, f. [m.
Skraal, n. cri, m.; clameur, f.; bruit,
Skraale, v. n. crier, jeter des cris.
Skraalhals, m. braillard, crieur, alarmiste, m. [en pente.
Skraaløbende, a. penchant, en talus,
Skraaning, c. déclivité, f.; T. glacis, talus, m. [for, vis-à-vis.
Skraas, ad. en talus, en pente; — over
Skraatag, n. chaperon, m.
Skrab, n. gammelt —, meubles usés, m. pl.; vieilles hardes, f. pl.; opulace, lie du peuple, f.
Skrabe, c. racle, m. étrille, f.
Skrabe, v. a. racler, ratisser; raper; raturer; gratter; écorcer; écharner; — af, décrotter; — ud, raturer, gratter (une écriture), effacer en grattant; * fa. faire une révérence; battre la terre (chevaux).
Skrabejern, n. racle, racloir, m.; ratis-
Skrabekage, c. culot, m. [soire, f.
Skrabekniv, c. couteau à racler, couteau de tanneur, m. [etc., f.
Skraben, c. grat, m.; action de racler
Skrabning, c. raclure, rature, f.
Skrald, n. retentissement, résonnement, bruit, m.
Skralde, v. n. retentir, résonner.
Skralde, c. crécelle, f.
Skramleri, n. vieux meubles, m. pl.; vétilles, f. pl.
Skramme, c. balafre, cicatrice, f.
Skrammet, a. balafré, cicatrisé.
Skrammerere, v. a. galonner.
Skrammereret, a. galonné.
Skranke, c. barre, barrière, f.; bornes, limites, f. pl. [être indisposé.
Skrante, v. n. traîner, être maladif,
Skranten, c. santé faible, infirmité, f.
Skranting, c. valétudinaire, maladif.

Skrap, a. dur, rigide, rigoureux. — ad. rudement, durement.
Skratte, v. n. sonner la crécelle; ronfler, sonner mal; éclater de rire.
Skrent, c. penchant, m. pente, f.
Skribent, m. écrivain, auteur, m.
Skride, v. n. faire des pas, marcher; — frem, avancer; faire des progrès; — til, aller (à), en venir, passer (à).
Skridt, n. pas, m.; * démarche, f.; amble (chevaux), m.; gaae i —, aller l'amble; — for —, pas à pas.
Skridtmaaler, c. compte-pas, m.
Skridtviis, ad. pas-à-pas.
Skrift, n. écrit; livre, oeuvre, m.
Skrift, c. écriture, f.; caractère, m.; lettres, f. pl.
Skrifte, c. confession, confesse, f.; gaae til —, aller à confesse.
Skrifte, v. a. confesser q. — v. n. se confesser; avouer. [f.
Skriftebarn, n. pénitent, m. pénitente,
Skriftefader, m. confesseur, m.
Skriftemaal, n. confession; amende, f.
Skriftestol, c. confessional, m.
Skriftkasse, c. casse, f. casseau, m.
Skriftklog, **Skriftlærd**, m. scribe; théologien, m.
Skriftlig, a. par écrit.
Skriftsprog, **Skriftsted**, n. passage de l'écriture sainte, endroit, m.
Skriftstøber, c. fondeur de caractères d'imprimerie, m. [ctères), f.
Skriftstøberi, n. fonderie (de cara-
Skrig, n. cri, bruit, m.; clameur, f.
Skrige, v. n. crier, jeter des cris, s'écrier.
Skrigen, c. cris, m. pl. criaillerie, f.
Skriger, **Skrighals**, m. crieur, criard, brailleur, m.
Skriin, n. coffret; écrin, m.
Skrive, v. a. écrire.
Skrivebog, c. livre pour y écrire; cahier d'écolier, m.
Skrivefeil, c. faute d'écrivain, faute de copiste; faute d'orthographe, f.
Skrivefrihed, c. liberté d'écrire, f.
Skrivekunst, c. art d'écrire, m.
Skrivelse, c. lettre, f.

Skrivemaade, c. style, m.; manière d'écrire, f.
Skrivemester, m. maître à écrire, m.
Skriver, m. écrivain; clerc, copiste, scribe, commis, m.
Skriverbord, n. table à écrire, f.; bureau, secrétaire, m.
Skriverdreng, m. sous-clerc, m.
Skriveri, n. écriture, f.
Skriverkontoir, n. bureau; greffe; comptoir, m.
Skriverløn, c. salaire de copiste, m.
Skriverpen, c. plume à écrire, f.
Skriverpult, c. pupitre, bureau, m.
Skriversand, n. poudre, f.
Skriverskole, c. école à écrire, f.
Skriverstue, c. étude, f.; bureau, greffe; comptoir, n.
Skrivertavle, c. tablettes, f. pl.
Skrivertøi, n. écritoire, f. [f.
Skrivning, c. action d'écrire; écriture,
Skrivpapir, n. papier à écrire, m.
Skrog, n. carcasse, f.; corps d'un navire; * pauvre drille, m.
Skrolle, c. bouquin, m.
Skrolle, v. n. paraître volumineux.
Skrot, c. fa. ventre, estomac, m.
Skrubbe, c. ratissoire; limande, f.
Skrubbe, v. a. ratisser (l'escalier etc.); frotter, écurer, nettoyer; – sig, fa. s'en aller; décamper.
Skrubbekost, c. torchon, m.
Skrubhøvl, c. riflard, m.
Skrubtudse, c. crapaud, m.
Skrue, v. a. ouvrir ou fermer à vis, visser; – af, dévisser; – i, ind, serrer à vis. [un coup de hache.
Skrue, c. vis, f.; have en – løs, * avoir
Skruedannet, a. en forme de vis.
Skruegang, c. pas de vis, m.
Skruemoder, f. écrou, m.
Skruenøgle, c. clef à vis, f.; tourne-à-gauche, tournevis, m.
Skruestok, c. étau, m.
Skrukke, v. n glousser, glouglotter.
Skrukketrold, c. cloporte, m. (f.).
Skrumpe ou **Skrumpes,** v. n. se retirer, se ratatiner. [ton, m. pl.
Skrup, Skrub, pl. coups, coups de bâ-
Skrupel, c. scrupule, m.
Skrutryg, c. bosse par derrière, f.; épaules rondes, f. pl.
Skrutrygget, a. bossu, gibbeux.
Skrutte, v. n. se courber.
Skryde, v. n. braire; * faire le glorieux, se vanter.
Skryden, c. mugissement, m.; * rodomontade, vanterie, f.
Skryder, m. rodomont, vanteur, m.
Skryderi, n. ostentation, rodomontade, vanterie, f.
Skræder, Skrædder, m. tailleur, m.
Skræderarbeide, n. besogne de tailleur,
Skræderbord, n. établi, m. [f.
Skræderdreng, m. apprenti tailleur, m.
Skræderhaandværk, n. métier de tailleur, m. [pagnons tailleurs, m.
Skræderherberg, n. bureau des com-
Skræderlaug, n. corps de tailleurs, m.
Skrædermaal, n. mesure de tailleur, f.
Skræderregning, c. parties de tailleur, f. pl. [m. pl.
Skræderſax, c. ciseaux de tailleur,
Skrædersvend, m. compagnon tailleur, m. [f.; effroi, m.
Skræk, c. terreur, frayeur, épouvante,
Skrække, v. a. faire peur à q.; épouvanter, effrayer; terroriser, n. c.
Skrækkebillede, n. épouvantail, m.
Skrækkelig, a. terrible, horrible, épouvantable, effroyable, redoutable, redoutant, affreux.
Skrækkelighed, c. horreur, énormité, f
Skrækkes, v. n. s'effrayer, se saisir, prendre l'épouvante.
Skrækskud, n. coup tiré en l'air pour faire peur, m. [tif.
Skrækſom, a. timide, peureux, crain-
Skrækſomhed, c. timidité, f.
Skrælle, v. a. peler, ôter la peau.
Skrælling, c. pelure, pelure des pommes, f.; * chafouin, bout d'homme, m.
Skræmme, v. a. effrayer, épouvanter; effaroucher; – bort, épouvanter.
Skræmsel, c. épouvantail, m.
Skræppe, c. patience, f.
Skræppe, v. n. caqueter; * se vanter, se glorifier.

Skræv, n. enjambée, f.; gaae over Skrævet, aller trop loin.
Skræve, v. n. enjamber.
Skræve, ad. à chevauchons, à califourchon.
Skrøbelig, a. infirme, faible, imbecille.
Skrøbelighed, c. infirmité, faiblesse, débilité, f.
Skrømt, c. dissimulation, feinte, fiction, f.; paa —, faisant semblant.
Skrømte, v. n. dissimuler, feindre.
Skubbe, v. a. galer, gratter; — sig, se galer.
Skud, n. coup (d'arme à feu, d'arc, de flèche etc.); jet, rejeton, m.
Skudaar, n. année bissextile, f.
Skuddag, c. bissexte, jour intercalaire, m.
Skude, c. petit vaisseau, m.
Skudfri, a. à l'épreuve du mousquet.
Skudmaal, n. but, m.; portée (d'un canon etc.), f.
Skudmaaned, c. mois intercalaire, m.
Skudsaar, n. coup de feu, m.
Skudsmaal, n. attestation, f. certificat, m.
Skudvide, c. portée (d'un canon etc.), f.
Skue, n. vue, montre, f.; stille til —, exposer qc. à la vue, étaler.
Skue, v. a. voir, regarder, contempler.
Skuebrød, n. pain de proposition, m.
Skuemynt, Skuepenge, c. médaille, f. médaillon, m.
Skueplads, c. scène, f. théâtre, m.
Skueret, c. plat de parade, m.
Skuespil, n. spectacle, m.; pièce de théâtre, f.
Skuespiller, m. -inde, f. comédien, acteur, m.; comédienne, actrice, f.
Skuespillerkunst, c. art dramatique, m.
Skuffe, c. tiroir, m.; layette; (Skovl) pelle; jantille, f.
Skuffe, v. a. duper, tromper q., imposer à q.; skuffes, se tromper, se faire illusion à soi-même.
Skuffen, c. tromperie, fourberie, f.
Skulder, c. épaule, f.; brede Skuldre, large carrure, f.; épaules fortes, f. pl.
Skulderbaand, n. épaulette, f.
Skulderblad, n. omoplate, f.
Skuldergehæng, n. baudrier, m.
Skulderstykke, n. épaulière, f.
Skuldre, v. a. (— Geværet) mettre les armes sur l'épaule.
Skulke, v. n. se soustraire à son devoir.
Skulle, v. n. devoir, être obligé, falloir.
Skulpe, v. a. secouer, remuer.
Skum, n. écume; mousse, f.
Skumkiæde, c. gourmette, f.
Skumle, v. n. critiquer, médire, calomnier.
Skumler, m. calomniateur, critique, m.
Skumme, v. a. écumer, ôter l'écume. — v. n. écumer, jeter ou rendre l'écume, mousser.
Skummel, a. sombre, obscur.
Skummende, a. écumeux, mousseux.
Skummesker, c. écumoire, f.
Skumpe, Skumple, v. a. cahoter, secouer.
Skumpelskud, n. fa. faquin, vaurien, m.
Skumplen, c. (Støden) cahot, cahotage; secouement, m.
Skumring, c. brune, f.; crepuscule, m.; i —, sur la brune.
Skure, c. coche, entaille, entaillure, f.
Skure, v. a. écurer, nettoyer, frotter; écurer (la vaisselle, un plancher etc.).
Skureklud, Skurevisk, c. lavette, f. torchon, m.
Skurekone, f. écureuse, frotteuse, f.
Skuresand, n. sablon, m.
Skuring, c. écurage, nettoiement, frottage, m.
Skurk, m. coquin, faquin, m.
Skurkagtig, a. de coquin, en coquin.
Skurkestreg, c. coquinerie, fourberie, f.
Skurre, v. n. sonner mal, être dissonant.
Skurren, c. dissonance,; faux ton, m.
Skurrende, a. dissonant, discordant.
Skurv, c. teigne, gale, croute, f.
Skurvet, a. teigneux, galeux.
Skurvhat, Skurrehat, c. potiron, m.
Skutte sig, v. r. se secouer, se trémousser.
Skuur, n. remise, f.; hangar; auvent, appentis, m.
Sky, c. peur, timidité; honte, pudeur, f.
Sky, a. timide, peureux; ombrageux (cheval).

Sky, c. nue, nuée, f.; nuage, m.
Skybrud, n. lavasse, ondée, f.
Skyde, v. a. pousser; passer, glisser; lancer; darder; tirer, charger; decharger; – en Fugl, et Dyr ꝛc., tirer un oiseau etc.; – Fart, pousser, avancer rapidement; – Ham, dépouiller; – Grene, Knopper, Rødder, pousser, bourgeonner, prendre racine; – Ryg, se recourber, se cambrer; – til, – sammen, contribuer, faire un fonds; – paa, avancer, dire, prétendre; s'en tenir à. – v. n. pousser, tomber, s'élancer; – frem, se pousser, avancer; – op, pousser, germer, croître, grandir; monter.
Skydebane, c. jeu de l'arquebuse, m.; maison des tireurs, f.
Skydegevær, n. arme à feu, f.
Skydehul, n. canonnière, embrasure, f.; créneau, m.
Skydekunst, c. artillerie, f.
Skyden, Skydning, c. décharge, f.; jeu d'arquebuse, m.
Skydeselskab, n. compagnie des chevaliers d'arquebuse, f.
Skyds, n. voiture, f. chariot de poste, m.; chevaux de poste, m. pl.
Skydsbonde, m. voiturier, m.
Skydse, v. a. voiturer les passagers.
Skydshest, m. cheval de poste, m.
Skye, v. a. éviter, fuir, avoir de l'aversion; craindre.
Skygge, c. ombre, f.; ombrage; bord de chapeau, retroussis, m.; i – for, à l'abri (de); give –, faire de l'ombre; Lys og –, le jour et les ombres (d'un tableau). [l'ombre.
Skygge, v. n. ombrager, donner de
Skyggebillede, n. fantôme, m.
Skyggefuld, a. ombragé, ombreux, qui donne de l'ombre.
Skyggespil, n. ombres chinoises, f. pl.
Skyggetegning, c. Skyggerids, n. silhouette, f.
Skyklap, c. oeillère, f. lunettes, f. pl.
Skyld, c. coulpe, f.; péché, m.; faute; dette, f.; cens, m.; redevance, f.; være – i, être en faute; give – for, mettre le tort sur q.; rejeter la faute à q.; accuser q. de qc., lui imputer qc. [m.
Skyldbog, c. carnet; livre de compte,
Skyldbrev, n. obligation, f.
Skylde, v. n. devoir, être obligé. – v. a. – paa, – for, mettre le tort sur, rejeter la faute sur q. [tes.
Skyldfri, a. innocent, exempt de det-
Skyldig, a. coupable; atteint (d'un crime); redevable, obligé.
Skyldighed, c. obligation, f. devoir, m.
Skyldner, m. débiteur, m.
Skylle, v. a. laver, rincer.
Skyllekar, n. cuvette à laver, f.
Skyllevand, n. lavure, rinçure, f.
Skylling, c. rincement, m.
Skylregn, c. giboulée, ondée, f.
Skynde, v. a. – paa, hâter, presser; – sig, v. n. se hâter, se presser, se dépêcher. [m.; i en –, à la hâte.
Skynding, c. hâte, f.; empressement,
Skypompe, c. trompe, f. typhon, m.
Skyt, Skyts, n. artillerie, f.; canon, m.; groot –, grosse artillerie, f.
Skyts, c. protection, f.
Skytsaand, m. génie, m.
Skytsengel, m. ange tutélaire, m.
Skytshelgen, m. & f. patron, m. patronne, f.
Skytte, m. tireur, arquebusier; chasseur; arbalétrier; T. sagittaire, m.
Skytte, c. navette, f.
Skærpe, v. a. aiguiser, affiler; ferrer (un cheval); * aiguiser, ouvrir (l'esprit); augmenter, aggravir (le châtiment).
Skærpning, c. aiguisement, m.
Skøite, c. barque, scute, f.; bateau, m.
Skøite, c. patin, m.; løbe paa Skøiter, patiner.
Skøiteløber, m. patineur, m.
Slaa, c. verrou, m. barre. f.
Slaae, v. a. battre, frapper; donner (sur); faucher (un pré); verser, jeter dessus; poudrer, sabler; pousser; – af, rabattre (d'un prix); – bort, – af Hu, passer, chasser, arracher de l'esprit, bannir; – for, pousser (le

verrou); - itu, casser, mettre en pièces; - igiennem, cribler, couler, passer (par la passoire); - ned, baisser (les yeux etc.); abattre, renverser, atterrer; - op, élever; monter, dresser (une boutique etc.), jeter (un pont sur), mettre (un camp etc.); afficher, f. Opslaae; - ud, faire sauter en frappant, casser etc.; verser; jeter; - slaae sig, v. r. se frapper (la poitrine etc.); se blesser; - sig fra, abandonner, quitter, se retirer, se détacher (de); - sig igiennem, se faire jour, forcer un passage, percer; * se sauver, se tirer d'affaire, y réussir, avoir ses comptes justes, vivre; - sig løs, s'abandonner, se relâcher; - sig sammen, s'allier, s'associer; - sig til, s'attacher (à un parti), embrasser, s'appliquer, s'adonner (à (l'étude, au vin etc.); se mettre (dans le commerce etc.); - fra sig, repousser, se défendre en brave. - v. n. heurter, donner (contre), tomber; palpiter, battre (coeur); crier, chanter; sonner (horloge); ruer (d'un cheval); - an, priser, taxer, évaluer, f. Anslaae; - feil, manquer, faillir, mésarriver, ne pas réussir; - igiennem, percer, boire (papier); - ind, venir, survenir; réussir, succéder; * appartenir à, être du ressort de; - ned, tomber (sur); se précipiter; - op, monter, remonter; s'ouvrir subitement etc.; lever, rompre (une liaison); - paa noget, * commencer, faire allusion à qc.; - til, suffire, être assez; - ud, sortir (par, de); ruer; - slaaes, se battre, se chamailler.

Slaaen, c. battement, m.; palpitation; pulsation; ruade, f.; regimbement; son; chant (de rossignol), m.

Slaaen, c. prunelle, f.

Slaaentorn, c. prunellier, m.

Sladder, c. causerie, f.; babil, caquet, m.

Sladderagtig, a. causeur, babillard.

Sladderagtighed, c. envie de causer, envie de jaser, f.

Sladderhank, c. babillard, caqueteur, causeur, m.

Sladdertaske, f. discoureuse, babillarde, caqueteuse, causeuse, f.

Sladdre, v. n. causer, babiller, jaser; révéler un secret; fa. rapporter, redire.

Sladdren, c. bavarderie, jaserie, f.; babil, m.

Sladdrer, m. discoureur, babillard, causeur, m.

Slag, n. coup; ruade (de cheval); combat, m., bataille, f.; accès d'apoplexie; flanc; flanchet (de boeuf), m.; portière (d'un carrosse); explosion (électrique), f.; chant (d'un rossignol); palade (de rame); son (de l'heure); battement (du pouls etc.); T. bord, m.; bordée (d'un vaisseau qui court des bords), f.

Slagaare, c. artère, f.

Slagbom, c. barrière, barre, f.

Slagbord, n. table pliante, f.

Slagbro, c. pont levis, m.

Slagbænk, c. lit pliant, m.

Slagen, a. battu; - Vei, chemin battu, m.

Slagfæder, c. penne, f. ressort, m.

Slagflod, c. apoplexie, f.

Slagfugl, c. oiseau de proie, m.

Slaglod, n. T. paillon de soudure, m

Slags, n. genre, m.; espèce, sorte, f.

Slagsbroder, m. brétailleur, ferrailleur, spadassin, m.

Slagsmaal, n. batterie, mêlée, f.

Slagte, v. a. tuer (un boeuf); saigner (un cochon); égorger.

Slagtefaar, n. mouton de boucherie, m.

Slagtequæg, n. bêtes de boucherie, f. pl.

Slagter, m. boucher, m.

Slagterbod, c. étau de boucher, m.

Slagterbænk, c. boucherie, tuerie, f.

Slagterhaandværk, n. métier de boucher, m.

Slagterhund, c. mâtin, m.

Slagterhuus, n. boucherie, tuerie, f.

Slagteri, n. boucherie, f.

Slagterkniv, c. couteau de boucher, m

Slagtersvend, m. étalier, compagnon boucher, m.

Slagteröxe, c. hache de boucher, f.

Slagtesviin, n. cochon d'engrais, m

Slagtetid, c. saison de tuerie, f.

Slagtning, c. tuerie, f.

Slagtoffer, n. victime, f.
Slagtorden, Slagorden, c. ordre de bataille, m.
Slaguhr, n. horloge sonnante, f.
Slagværk, n. sonnerie, f. [aspic, m.
Slange, c. serpent, m.; couleuvre, f.;
Slangebid, n. morsure de serpent, f.
Slangedannet, Slangeformig, a. tortueux, serpentin.
Slangegift, c. venin de serpent, m.
Slangeham, c. dépouille de serpent, f.
Slangehoved, n. vipérine; T. gargouille, f.
Slangelinie, c. ligne sinueuse, f.
Slangelist, c. malice, ruse de serpent, f.
Slangeurt, c. bistorte, f. serpentaire, m.
Slangeyngel, c. couvée de serpens, f.
Slap, a. lâche, rélâché; paresseux.
Slaphed, c. relâchement, m.
Slappe, v. a. relâcher; slappes, v. n. se relâcher. [m. Utopie, f.
Slaraffenland, n. fa. pays de Cocagne,
Slaske, v. n. patrouiller. [lâché.
Slattet, Slatten, a. flasque, lâche, re-
Slave, m. Slavinde, f. esclave, m. & f.
Slavefoged, m. argousin, comite, m.
Slavehandel, c. traite des nègres, f.
Slavehandler, m. marchand d'escla-
Slaveri, n. esclavage, m. [ves, m.
Slavisk, a. & ad. servile; en esclave, servilement. [galant.
Sleben, a. aiguisé, affilé, taillé; * poli,
Sledsk, a. fin, matois, rusé.
Sledskhed, c. ruse, finesse, matoiserie, f.
Sledske, Slege, v. n. cajoler q., faire sa cour auprès de q. [tard, m.
Slegfredbarn, n. enfant naturel, bâ-
Slem, a. mauvais, méchant.
Slemme, m. mauvais, diable, malin esprit, m.
Slemt, ad. mal, mauvais.
Slendrian, c. fa. routine, f. trantran, m.
Slentre, v. n. battre le pavé, courir
Slentring, c. jaton, m. [ça et là.
Slet, a. vil, chétif, méchant; bas; difficile, dur (temps); plat, plain, uni. – ad. mal, chétivement. [bassesse, f.
Slethed, c. mauvaise qualité; vileté;
Slethøvl, c. varlope, f.

Slette, c. plaine, f.
Slette, v. a. planer, aplanir, unir.
Sletvar, c. turbot, turbotin, m.
Slev, Sløv, c. écumoire, f.
Sli, c. tanche, f. (poisson).
Slibe, v. a. aiguiser, affiler, émoudre, passer; polir (le verre); tailler (un diamant). [à polir.
Slibemølle, c. moulin à émoudre ou
Sliber, m. émouleur; polisseur, m.
Slibesteen, c. queux, m.; meule de grès, f. [lure, polissure, f.
Slibning, c. aiguisement, m.; émou-
Slibrig, a. glissant, grillant; * délicat; épineux; lubrique, obscène.
Slid, n. usure, f.; usage, m.; peine, f.; travail, m.
Slide, v. a. user; déchirer, lacérer; slides, s'user, se ruiner, s'abîmer; – sig løs, s'arracher, se défaire. – v. n. (slæbe) tracasser, travailler.
Slidt, a. usé, ruiné.
Slig, a. tel, telle; pareil.
Sliim, c. pituite, glaire, viscosité, f.; flegme, m.
Sliimagtig, a. pituiteux, glaireux, muqueux, mucilagineux.
Sliimfeber, c. fièvre pituiteuse, f.
Sliimhinde, c. membrane pituitaire, f.
Sliimkiertel, c. glande pituitaire, f.
Slikke, v. a. lécher; être friand, goûter par friandise; * fa. baisotter.
Slikken, Slikborn, a. friand, délicat.
Slikkeri, n. morceau friand, m.; friandise, f. [bons morceaux, m.
Slikmund, c. friand, qui aime les
Slime, v. n. causer de la pituite, causer du flegme.
Slimet, a. pituiteux; glaireux; muqueux; couvert de flegme etc.
Slingre, v. n. vaciller; brandiller.
Slingren, c. vacillation, f.
Slip, give – paa, renoncer, se désister, se dessaisir de qc.
Slippe, v. a. & n. lâcher, relâcher, quitter, se dessaisir; lâcher prise; – ind, – ud, faire entrer, faire sortir; – løs, lâcher; mettre en liberté. – v. n. – fra, – ud, échapper; sortir

de; se sauver; - med, en être quitte pour; - til, fa. attraper.
Slire, c. brette, f. sabre, m.
Slobrok, Slaabrok, c. robe de chambre, f. [salope, f.
Sloie, f. femme ou fille mal-propre,
Slot, n. château, palais, m.
Slotsforvalter, Slotsfoged, m. concierge du château, châtelain, m.
Slotsgaard, c. cour de château, f.
Slotsgrav, c. fossé du château, m.
Slotshave, c. jardin du château, m.
Slotskirke, c. chapelle du château, f.
Slotsplads, c. place du château, f.
Slotsport, c. porte du château, f.
Slotspræst, m. aumônier du château, m.
Slotstaarn, n. tour du château, f.
Slotsvagt, c. garde du château, f.; corps-de-garde du château, m.
Slu, Slug, a. fin, renardin, rusé.
Slubbert, m. fa. coquin, maraud, m.
Slubbre, v. a. humer, avaler à longs traits. [temps lâche, m.
Slud, n. pluie mêlée de neige, f.;
Sludder, n. babil, m.; causerie, jaserie, f.
Sluddervorn, a. négligent dans son habillement ou dans ses affaires.
Sluddre, v. n. jaser, causer, babiller; travailler à dépêche compagnon.
Sluffe, c. traîneau, m.
Slug, n. coup à boire, trait, m.
Sluge, v. a. dévorer, avaler, gober, engloutir. [mand, vorace.
Slugen, Slugvorn, a. glouton, gour-
Slugenhed, c. voracité, gourmandise, gloutonnerie, f.
Slughals, m. glouton, avale, dru, m.
Sluhed, c. ruse, finesse, f. [m.
Sluk, c. gorgée, f.; coup à boire, trait,
Slukke, v. a. éteindre; étancher (la soif); slukkes, s'éteindre.
Slukkehorn, n. éteignoir, m.
Slukkeredskab, n. attirail pour éteindre le feu, m.
Slukning, c. action d'éteindre, f.; étanchement de la soif, m.
Slukøret, Slugøret, a. oreillard, qui a les oreilles pendantes; * fa. abattu, découragé.
Slummer, c. sommeil léger, m.
Slump, c. fa. quantité, f.; reste, restant; hasard, m.; i -, paa -, en bloc; par hasard.
Slumpe til, v. n. fa. hasarder, faire à la négligence; attraper ou gagner par hasard.
Slumpelykke, Slumpetræf, n. fa. hasard, accident, coup de fortune, m.
Slumre, v. n. sommeiller.
Slunken, a. maigre, grêle, élancé.
Slunkenhed, c. maigreur, f.
Sluppe, c. chaloupe, f.
Sluproer, m. chaloupier, rameur, m.
Slurk, c. gorgée, f. trait, m.
Sluse, c. écluse, f.
Sluseport, c. porte d'écluse, vanne, f.
Slutnagle, c. cheville ouvrière, f.; barreau d'une forme, m.
Slutning, c. conclusion; clôture, conséquence, f.; résultat; syllogisme, argument; sophisme, m.; inconséquence, f.; arrêté (d'un compte), m.; fermeture, tenue (à cheval), f.; til -, enfin.
Slutningstale, c. épilogue, m.
Slutte, v. a. finir, terminer, conclure; clorre (un compte); faire, contracter (une alliance); juger, conclure, tirer des conséquences; deviner; inférer, argumenter, induire; T. (i Ridning) serrer les bottes, serrer ou embrasser bien le cheval; - sig til, juger, présumer, deviner; se joindre à q., s'en tenir à q. - v. n. fermer; joindre, joindre assez (porte); coller bien (habit); se fermer, se resserrer.
Slutteliig, ad. par conclusion, enfin.
Sluttehage, c. auberon, m.
Sluttequadrat, c. quadratin, m.
Slutter, m. geolier, m.
Slutterie, n. conciergerie, geole, f.
Sluttervenge, pl. geolage, m.
Sluttesteen, c. mensole, clef de voûte, f. [pacte.
Sluttet, a. fermé, clos, serré; com-
Slynge, v. a. fronder (une pierre);

lancer; - sig, s'entortiller, serpenter, se replier.
Slynge, c. fronde, f.
Slyngekast, n. coup de fronde, m.
Slyngekaster, m. frondeur, m.
Slyngel, m. fa. coquin, maraud, m.
Slyngesteen, c. pierre à fronder, f.
Slæb, n. travail, m.; peine, fatigue; queue (d'une robe), robe traînante, f.
Slæbe, v. n. tracasser, se lasser à travailler. - v. a. traîner; - af med, entraîner, emporter; - efter sig, traîner (les pieds); T. chasser, filer sur son ancre.
Slæbende, a. traînant.
Slæbested, n. abord, lieu de déchargement, m.
Slæbetoug, n. T. cordelle, f.
Slæde, c. traîneau, m.; kiøre i -, aller en traîneau.
Slædefore, n. chemin propre à aller en traîneau, m.
Slædekiørsel, c. course en traîneau, f.
Slædetræ, n. Slædegænge, c. arbre du traîneau, m.
Slægt, c. génération, f.; genre; sexe, m.; famille, race, lignée, f.; sang, m.; maison, f.
Slægte, v. n. - paa, tenir (de son père), paterniser.
Slægtning, m. & f. parent, m.; parente, f.; allié; ascendant (paternel), m.
Slægtregister, n. généalogie, f.; arbre généalogique, m.
Slægtskab, n. parenté, affinité, f.; parentage, m.
Slæng, n. train, m. suite, f.
Slænge, v. a. & n. jeter, lancer, brandiller.
Slængkappe, c. mantille, f.; manteau à mettre dessus, m.
Slæt, n. son (de l'horloge); heure sonnante; fauchée, f.
Sløi, a. large.
Sløife, c. noeud de ruban, noeud coulant, m.; ganse, f.; agrément; engageant, m.
Sløife, v. a. démolir, raser une forteresse.
Sløifning, c. démolition, f. rasement, m.
Slør, n. voile, m.
Sløse, v. a. fa. prodiguer, dissiper.
Sløv, a. mousse; émoussé; * hébété; affaibli; lourd, grossier.
Sløve, v. a. émousser; agacer (les dents); * affaiblir, débiliter; hébéter; sløves, s'émousser, s'agacer; perdre ses forces, s'affaiblir.
Sløvhed, c. relâchement; agacement; affaiblissement, imbécilité, f.
Smaa, a. pl. petits menus; det -, en petit.
Smaablomster, pl. fleurs de champs, f. pl.
Smaadrenge, m. pl. petits garçons, m. pl
Smaafisk, pl. petits ou menus poissons, m. pl.; blanchaille, f.
Smaafolk, pl. menu peuple, petit monde, m.
Smaagnide, v. a. réduire en poudre.
Smaahandel, c. détail, m.; vente, f. ou trafic en détail, m.
Smaahandler, m. -ske, f. détailleur, m. -eresse, f.
Smaahed, c. petitesse, f.
Smaaherrer, pl. petits-maîtres, m. pl.
Smaahugget, a. taillé en morceaux, taillé en pièces.
Smaakopper, pl. petite vérole, f.
Smaakrat, n. broussailles, f. pl.; bois fourré, m.
Smaakryb, n. insecte, m.
Smaaladen, a. petit, mince.
Smaalig, ad. peu, petitement; bas, bassement; pauvrement.
Smaanynne, v. n. fredonner, chanter à voix basse.
Smaapenge, pl. de la monnaie, menuaille, f.
Smaapiger, pl. petites filles, f. pl.
Smaaregn, c. pluie drue et menue, f.
Smaasnakke, v. n. baisser la voix, parler bas.
Smaastiæle, v. a. gripper, faire la main.
Smaat, ad. menu; giøre -, apétisser, menuiser; skiære -, couper menu; støde -, piler, réduire en poudre.
Smaating, c. bagatelle, minutie, f.
Smaatyveri, n. gripperie, f.
Smaaudgifter, pl. menus plaisirs, m. pl.
Smaavildt, n. menu gibier, m.; volaille, f.
Smag, c. goût, m.; saveur; manière, f.

Smage, v. a. goûter, éprouver, essayer. – v. n. sentir, avoir le goût (de).
Smagen, c. action de goûter etc., f.; savourement, m.
Smagfuld, a. plein de goût, ragoûtant; de bon goût.
Smagløs, a. insipide, fade.
Smagløshed, c. insipidité, fadeur, f.
Smagnerve, c. nerf gustatif, m.
Smakke, c. semaque, f.
Smal, a. étroit; mince, grêle, effilé; – Kost, maigre chère, f.
Smalhans, m. fa. maigre chère, f.
Smalt, ad. étroitement; pauvrement.
Smaragd, c. émeraude, f.; af –, émeraudin.
Smarodse, v. n. écornifler.
Smarodser, m. f. parasite, écornifleur, m.
Smaske, v. n. faire du bruit avec la bouche en mangeant.
Smaus, c. fa. banquet, festin; régal, repas, m.; gogaille, f.
Smed, m. forgeur, maréchal, m.
Smede, v. a. forger; * machiner, fabriquer.
Smedeambolt, c. enclume, f.
Smedearbeide, n. ouvrage de forgeur, m.
Smededreng, m. apprenti forgeur, m.
Smedehaandværk, n. métier de maréchal, métier de forgeron, m.
Smedehammer, c. ferretier, m.
Smedekul, n. charbon de forge, m.
Smedemester, c. maître forgeron, m.
Smedesvend, m. forgeron, compagnon de maréchal, m.
Smedetang, c. tricoises, f. pl.
Smedie, Smede, c. forge, f.
Smek, Smæk, n. claque, tape, f.; coup, m.; * perte, f.; choc, m.
Smekfeed, a. fa. très-gras.
Smekke, Smække, v. a. claquer; faire claquer un fouet; – i, fermer une serrure.
Smekken, c. claquement; battement, m.
Smekker, Smækker, a. délié, mince, grêle.
Smekkerhed, c. taille mince, taille effilée, f.
Smeld, Smæld, n. claque, f. éclat, m.
Smelde, Smælde, v. n. éclater, claquer.

Smelt, c. éperlan, m. (poisson).
Smelte, v. a. fondre, liquéfier. – v. n. (smeltes) fondre, se fondre, se liquéfier
Smeltedigel, c. creuset, m.
Smeltehytte, c. fonderie, f.
Smeltekunst, c. art de fondre, m.
Smeltelig, a. fusible.
Smelteovn, c. fournaise, f.
Smelteske, c. cuiller à fondre, f.
Smeltning, c. fonte; liquéfaction, f.
Smergel, c. émeri, m.
Smerling, c. loche franche, f. (poisson).
Smerte, c. douleur, f.; mal, m.; * peine, affliction, f.
Smerte, v. n. causer de la douleur, faire mal; * affliger, chagriner, faire de la peine.
Smertefuld, Smertelig, a. douloureux; *affligeant, chagrinant, pénible.
Smertestillende, a. anodin, lénitif.
Smide, v. a. fa. jeter, lancer.
Smidig, a. souple, flexible, maniable; * traitable, docile.
Smidighed, c. souplesse, flexibilité, f.
Smidske, v. n. sourire.
Smig, Smige, c. biais, m.; équerre pliante, f.
Smiger, Smigren, c. Smigreri, n. flatterie, cajolerie, f.; caresses, f. pl.
Smigre, v. n. flatter; cajoler, caresser; – sig med, se bercer (de bonnes espérances).
Smigrende, a. flatteur, caressant.
Smigrer, m. flatteur, cajoleur, m.; –euse, f.
Smiil, n. souris, sourire, m.
Smile, v. n. sourire; rire sous cape.
Smilehul, n. fossette, f.
Smilende, a. souriant.
Sminke, c. fard, m. du rouge.
Sminke, v. a. farder; – sig, se peindre le visage, mettre du rouge ou du blanc.
Sminkebønne, c. faséole, f.
Sminkedaase, c. boîte au fard, f.
Sminkemiddel, n. cosmétique, m.
Sminken, Sminkning, c. action de farder etc., f.
Sminket, a. fardé, peint.
Sminkevand, n. eau cosmétique, f.
Smirle, c. émérillon, m.

Smitsom, a. contagieux, épidémique, pestilentiel; qui se prend, se gagne.
Smitte, **Smitsomhed**, c. contagion, infection, f.
Smitte, v. a. & n. infecter, empester. – v. n. salir, se salir; se prendre, se gagner, se communiquer; – **af**, se déteindre, lâcher la couleur.
Smuds, n. saleté, salissure, ordure, crasse, f.
Smudse, v. a. salir, souiller, rendre sale. – v. n. se salir, devenir sale.
Smudsig, a. sale, malpropre, crasseux.
Smudsighed, c. malpropreté, saleté; * obscénité, f.
Smudsplet, c. salissure, souillure, f.
Smudstitel, c. T. avant-titre, m.
Smug, **i** –, en secret, secrètement, en cachette. [bande, m.
Smughandel, c. commerce de contre-
Smughandler, m. contrebandier, m.
Smugle, v. n. faire la contrebande.
Smuk, a. beau, joli; élégant; net, pro-
Smukhed, c. beauté, f. [pre.
Smukt, ad. joliment, élégamment; bien; de la belle manière. [sière, f.
Smul, n. pièces, morceaux, f.pl.; pous-
Smule, c. morceau, m.; miette, f.; **en lille** –, un petit peu.
Smulre, v. a. émier, rompre, mettre en petites pièces. – v. n. s'égrener; tomber, être réduit en poussière.
Smuthul, n. fa. réduit, repaire, m.; tanière, cachette, f.
Smutte, v. n. se couler, se glisser; – **bort**, – **ud**, échapper, s'éclipser, s'esquiver, se retirer en secret.
Smykke, n. ornement, m.; bijoux, joyaux, m. pl.; parure, f.
Smykke, v. a. orner, parer, embellir, enjoliver, décorer, atourner.
Smæk, **Smækker** etc., s. **Smek** etc.
Smøge, v. a. fumer (du tabac); – **op**, [retrousser.
Smør, n. beurre, m.
Smørbakkelse, c. friture au beurre, f.; feuilletage, m.
Smørblomster, n. souci d'eau, m.
Smørbøtte, c. tinette beurrière, f.
Smørdaase, c. boîte au beurre, f.
Smørdej, c. feuilletage, m.
Smøre, v. a. oindre, graisser (les roues etc.); frotter avec de la graisse etc.; faire (un emplâtre, une beurrée); * graisser la patte à q.; barbouiller, écrivailler; rosser q., frotter les épaules à q.; – **Hælene**, montrer les talons. [se, f.
Smørelse, c. oing, onguent, m.; grais-
Smøren, c. frottement, m.; action de graisser etc., f. [vailleur, m
Smører, m. fa. barbouilleur; écri-
Smøreri, n. barbouillage, m. écrivaillerie, f. [à beurre, f.
Smørkande, c. pot à beurre, m.; boîte
Smørkjerne, c. baratte, f. [f.
Smørkræmmer, m. beurrier, m. -ière,
Smørkringle, c. craquelin au beurre, m. [ré, m.
Smørrebrød, n. beurrée, f.; pain beur-
Smørsauce, c. sauce blanche, f.
Smørstikker, c. perce-beurre, m.
Smørsøger, c. perce-beurre, m.
Smørtønde, c. tonneau au beurre, m.
Smørurt, c. souchet, m.
Snabel, c. trompe, bec, m. (de l'éléfant), f.; nez, m.; poulaine, f.; éperon, m. [canard; barboter.
Snadre, v. n. gajoler, crier comme un
Snage, v. n. fureter, farfouiller.
Snak, c. discours, m.; rumeur, f.; bruit; babil; parlage, m.
Snakke, v. n. parler, discourir, dire; – **fra**, obtenir par son caquetage; escroquer; – **for**, donner de fausses apparences à q.; – **over sig**, être en délire, radoter.
Snakkebroder, m. jaseur éternel, babillard, bavard impitoyable, m.
Snakketøi, n. fa. **godt** –, grande volubilité de langue, f.
Snaksom, a. qui aime à converser; très-affable; disert.
Snaksomhed, c. affabilité, loquacité, f.
Snaphane, m. fa. chenapan, bandit, m.
Snappe, v. a. happer, gober; – **efter Veiret**, gober l'air, respirer difficilement.
Snaps, c. coup de brandevin, m.

Snar, a. vite, prompt, expéditif.
Snare, c. lacet, lacs, piége, m.
Snarere, ad. (hellere) plutôt.
Snarhed, c. vitesse, promptitude, célérité, f.
Snarlig, ad. bientôt, vite, vitement.
Snarre, c. râle, m.
Snarreværk, n. T. régale, nasard, m.
Snart, ad. vite, vitement; presque, à peu près.
Snaske, v. n. friander, aimer bons morceaux; avaler.
Snav, c. sénau, m. (vaisseau).
Snavs, Snavseri, n. chiffe, vétille; crasse, ordure, f.
Snavset, a. crasseux, sale, gras.
Snedig, a. fin, rusé.
Snedighed, c. finesse, ruse, f.
Snedker, m. menuisier, m.
Snedkerarbeide, n. ouvrage de menuiserie, m.
Snedkerhaandværk, n. menuiserie, f.
Snedkerliim, c. colle forte, f.
Snedkersvend, m. garçon ou compagnon menuisier, m.
Snee, c. neige, f.
Snee, v. n. neiger; det sneer, il neige.
Sneebierg, n. montagne couverte de neige, f.
Sneeblomster, n. campanule blanche, perce-neige, f.
Sneebold, c. pelote de neige, f.
Sneebolle, c. cassemuseau, m.
Sneedrive, c. amas de neige, m.
Sneefald, Sneeskred, n. lavange, f.
Sneeflage, c. flocon de neige, m.
Sneefog, n. poussière de neige, f.
Sneefugl, c. Sneekok, m. moineau de neige, m.
Sneeføre, n. chemin battu sur la neige, m.
Sneehvid, a. blanc comme neige.
Sneelavine, c. lavange, f.
Sneeluft, c. air neigeux, m.
Sneemand, m. homme formé de neige, m.
Snees, c. en —, vingtaine, f.; — viis, en vingtaines.
Sneesky, c. nuage neigeux, m.
Sneevand, n. eau de neige, f.
Sneeveir, n. temps neigeux, m.
Sneevind, c. vent qui amène de la neige, m.
Snegl, c. limaçon, escargot; limas, m. limace, f.
Snegldannet, a. spiral.
Sneglegang, c. allée en spirale, f.; limaçon (de l'oreille); pas de vis, m.
Sneglhuus, n. coquille des escargots ou des limaçons, f.
Snegllinie, c. spire, spirale conchoïde, f.
Sneglvaltse, c. fusée, f.
Snekke, c. vaisseau, m.
Snelle, Sneller, c. ressort (de serrure), m.
Sneppe, c. bécasse, f.
Sneppejagt, c. chasse des bécasses, f.
Snerle, c. liseron, m. (plante).
Snerpe, f. précieuse, f.
Snerpe, v. a. étrécir, rétrécir, serrer. — v. n. se rétrécir.
Snerpende, a. âpre; astringent.
Snert, c. coup; coup de fouet m.
Snever, a. étroit, serré.
Snevring, c. défilé, m.
Snidsker, c. faute, bévue, f.
Snige, v. n. se glisser, se couler; — sig bort, se retirer tout doucement, s'écouler; — sig ind, entrer secrètement
Snighandel, f. Smughandel.
Snigmord, n. assassinat, m.
Snigmorder, m. f. assassin, m.
Snigvei, c. chemin détourné, m.
Sniksnak, n. fa. babil, verbiage, parlage, m.
Snild, a. fin, adroit, ingénieux.
Snildhed, c. finesse, sagacité, sagesse, f.
Snip, c. lobe, bout, m.; pointe, f.; bout de l'habit, m.
Snirkel, c. volute, f.
Snit, n. coupe, taille; coupure, taillade; tranche; taille (d'un habit); tranche (d'un livre), f.
Snitbønne, c. haricot, m.
Snitløg, n. cive, civette, f.
Snitte, v. a. couper, tailler.
Snittejern, n. ciseau, ciselet, m.
Snitteværk, n. sculpture, découpure, f.
Snive, c. barbillon (maladie des chevaux), m.
Snoe, v. a. tourner; tordre, tortiller; — sig, s'entortiller ou se tortiller (autour de qc.); serpenter, aller en ser-

pentant ; – sig ud af, se tirer de qc.
Snoening, c. action de tordre etc., f.; tortillement, entortillement, m.
Snoet, a. tors, tortillé.
Snog, c. serpent, m.
Snogeham, c. dépouille, peau, f.
Snor, c. cordon, m.; corde; ligne, f.; cordeau, m.; cordelette, f.; efter –, à la ligne.
Snoret, a. chamarré, galonné.
Snorke, v. n. ronfler.
Snorken, c. ronflement, m.
Snorlige, **Snorret**, a. à la ligne, au niveau, à plomb.
Snot, n. morve, f.
Snotnæse, c. * fa. jeune morveux, m.
Snottet, a. morveux; – Næse, nez morveux.
Snu, a. fin, rusé, adroit.
Snuhed, c. ruse, finesse, f.
Snuble, v. a. trébucher, broncher.
Snublen, c. bronchade, f. bronchement, m.
Snude, c. museau, mufle, m.
Snudebille, c. chatepeleuse, f.
Snue, c. rhume, m.; have –, être enrhumé.
Snur, c. have en –, fa. être gris.
Snurre, v. n. faire un bruit aigre; bourdonner; rouer comme les chats.
Snurrende, a. bourdonnant.
Snurrepiberi, n. fa. bagatelle, f. brimborion, m. [leux.
Snurrig, a. drôle, plaisant, croustil-
Snus, c. tabac en poudre, m.
Snuse, v. a. prendre du tabac. – v. n. rechercher, fureter partout.
Snusbane, m. muguet, m.
Snustobaksdaase, c. tabatière, f.
Snyde, v. a. moucher (le nez, la chandelle); * fa. tromper, escroquer q.
Snyder, m. escroqueur, tricheur, m.
Snyderi, n. escroquerie, tricherie, fourberie, f.
Snylte, v. n. écornifler, faire l'écornifleur, courir les tables. [m.
Snyltegiæst, m. écornifleur, parasite,
Snylteplante, c. plante parasite, f.
Snylteri, n. écornifflerie, parasitique, f.
Snære, v. a. serrer, resserrer.
Snøfte, v. n. renifler.
Snøre, v. a. lacer, corder, lier; serrer; garroter; lacer (le corps de jupe).
Snørebaand, n. **Snørelidse**, c. lacet, m. aiguillette, f.
Snørehul, n. oeillet, m.
Snørliv, n. corps de jupe, m.
Snøvle, v. n. nasiller.
Snøvler, m. nasillard, m.
So, f. truie, coche; * femme salope, mal-propre, f.
Sobønne, c. fève de marais, f.
Sod, n. suie; bistre, f.
Sodet, a. fuligineux, plein de suie.
Sodomit, m. sodomite, m.
Sodomiteri, n. sodomie, f.
Sofa, c. sofa, m.
Sogn, n. paroisse, f.
Sognebarn, n. paroissien, m.
Sognefoged, m. maire de village, m.
Sognefolk, pl. gens de la paroisse, paroissiens, m. pl.
Sognekald, n. cure, paroisse, f.
Sognekirke, c. église paroissiale, f.
Sognepræst, m. curé premier, pasteur, m. [f.
Sognestevne, n. assemblée paroissiale,
Sogriis, c. cochon femelle, m.
Sokke, c. chausson, m.
Sol, c. soleil, m.
Solaar, n. année solaire, f.
Solbage, **Solbade**, v. a. exposer, mettre au soleil.
Solbane, c. écliptique, f.
Solblomster, n. soleil, m.; fleur du soleil, f.
Solbrændt, a. halé.
Solbær, n. groseille noire, f.
Sold, **Saald**, n. crible, sas, tamis, m.
Sold, c. solde, paye, f.
Soldat, m. soldat, m.
Soldaterbrakke, c. baraque, f.
Soldatereed, c. serment militaire, m.
Soldaterhore, f. coureuse de rempart, paillasse de corps de garde, f.
Soldatermæssig, a. soldatesque, soldat, militaire.
Soldatervæsen, n. militaire, m.; tout ce qui concerne les troupes.

Soldmager, m. faiseur des cribles, m.
Sole, v. a. mettre au soleil, exposer [au soleil.
Sole, c. eau salée, f.
Solefald, n. coucher du soleil, m.
Solformørkelse, c. éclipse de soleil, f.
Solfregne, c. tache de rousseur, lentille, f.
Solglands, c. clarté de soleil, f.
Solgran, n. atome, m.
Solgt, part. vendu; f. **Sælge**.
Solhat, c. capeline, f.
Solhede, c. ardeur, chaleur du soleil, f.
Solhverv, n. solstice, m.
Solicitant, m. solliciteur, m.
Solicitere, v. a. solliciter.
Solkikkert, c. hélioscope, m.
Solklar, a. clair comme le jour.
Solplet, c. tache au soleil, f.
Solside, c. côté exposé au soleil, m.
Solsikke, c. tournesol, héliotrope, m.
Solskierm, c. parasol, m.
Solskin, n. soleil, m. [m.
Solskive, **Solviser**, c. cadran solaire,
Solsort, c. merle, m. merlesse, f.
Solstik, n. coup de soleil, m.
Solstraale, c. rayon du soleil, m.
Som, c. & ad. comme, que.
Som, pr. qui, que, lequel.
Somme, a. pl. quelques, quelques-uns.
Sommer, c. été, m.
Sommeraften, c. soirée d'été, f.
Sommerarbeide, n. travail d'été, m.
Sommerbyg, n. orge d'été, f.
Sommerdag, c. jour d'été, m.
Sommerfugl, c. papillon, m.
Sommergiæk, c. perce-neige; campane blanche, f.
Sommerhede, c. chaleurs d'été, f. pl.
Sommerhvede, c. bled de Mars, m.
Sommerhyld, c. hièble, f.
Sommerklædning, c. habit d'été, m.
Sommerkorn, n. petits bleds, m. pl.
Sommerlig, a. d'été, comme en été.
Sommermaaned, c. mois d'été, m.
Sommermorgen, c. matinée d'été, f.
Sommernat, c. nuit d'été, f.
Sommerplet, c. tache de rousseur, f.
Sommerpære, c. poire d'été, f.
Sommerside, c. côté du midi, m.
Sommertid, c. été, temps d'été, m.; belle saison, f. [tonde, f.
Sommeruld, c. laine de la seconde
Sommerveir, n. temps d'été, m.
Sommesteds, ad. quelque part, en quelque lieu.
Sommetider, ad. quelquefois, parfois.
Somres, v. n. faire un temps d'été.
Sonate, c. sonate, f.
Sonde, c. sonde, f.
Sondere, v. a. sonder.
Sone, v. a. expier.
Sopken, c. fa. coup de brandevin, m.
Sorg, c. soin; souci; chagrin, m.; sollicitude, peine, douleur, f.; deuil, m.; bære —, prendre ou porter le deuil.
Sorgfuld, a. plein de souci, soucieux.
Sorgløs, a. sans souci, nonchalant, insouciant.
Sorgløshed, c. incurie, insouciance, f.
Sort, c. sorte, espèce, f. [gre, m.
Sort, a. noir; couleur noire. — m. nè-
Sortagtig, **Sortladen**, a. noirâtre.
Sorteblaa, a. bleu noir.
Sortebrun, a. bai foncé; basané, moricaud, noirand.
Sortegraa, a. gris tourdille.
Sortegul, a. olivâtre.
Sortement, n. assortiment, m.
Sortere, v. a. assortir.
Sorthaaret, a. noiraud, à tête noire.
Sorthed, c. noirceur, f. noir, m.
Sortklædt, a. habillé de noir.
Sortne, v. n. devenir noir, se noircir.
Sortskimlet, a. cheval gris tisonné, m.
Sortsmudset, a. grisâtre, grison.
Sortspætte, c. agace, pie noire, f.
Sortspættet, a. tacheté de noir; tisonné.
Sortstribet, a. rayé de noir.
Sortøiet, a. qui a les yeux noirs.
Sot, c. maladie, f.
Sotteseng, c. lit de malade, m.
Sove, v. n. dormir, reposer; — **hen**, — **ind**, s'endormir; — **paa noget**, * consulter son chevet; — **ud**, dormir assez, dormir tout son soûl; — **hen**, * mourir, expirer.
Sovedrik, c. potion somnifère, f.

Sovekammer, n. chambre à coucher, chambre à lit, f.
Sovekammerat, m. compagnon de lit, coucheur, m.; compagne de lit, coucheuse, f.
Soven, c. action de dormir, f.
Sover, m. dormeur, m. -euse, f.
Sovested, n. couche, f.
Sovesyg, a. léthargique.
Sovetid, c. temps de dormir, temps de se retirer ou de s'aller coucher, m.
Spaadom, c. devination, prédiction, prophétie, f. [devination, f.
Spaadomskunst, c. art de prédire, m.;
Spaae, v. a. deviner, prédire, prophétiser; dire la bonne aventure.
Spaamand, m. devin; diseur de bonne aventure, m.
Spaaqvinde, f. devineresse; diseuse de bonne aventure, f. [dole, f.
Spaan, c. copeau; bardeau, m.; échan-
Spaanhugger, m. faiseur de bardeaux, m. [deaux, m.
Spaantag, n. toit couvert de bar-
Spaantræ, n. bois propre à faire des
Spade, c. bêche, f. [bardeaux, m.
Spade, v. a. bêcher.
Spader, pique, m. (carte); -Es, Konge etc., as de pique, roi, valet de pique etc.
Spadsere, v. n. se promener.
Spadserefart, c. promenade en carrosse ou en bateau, f.
Spadseregang, c. promenade, f.
Spadsereplads, c. promenoir, m.
Spadsereridt, n. promenade à cheval, f.
Spadserestok, c. canne, badine, f.
Spag, **Spagfærdig**, a. apprivoisé, paisible, traitable, tranquille.
Spagfærdighed, c. douceur, man-
Spalier, n. espalier, m. [suétude, f.
Spaliertræ, n. arbre en espalier, m.
Spalte, c. fente, crevasse; colonne d'une page, f.
Spalte, v. a. fendre, couper en deux.
Span, **Spand** ou **Spænd**, n. empan, palme, m.
Spand, c. godet, seau, m.
Spanrem, **Spænderem**, c. tire-pied, m.
Spanke, v. n. se rengorger en marchant.
Spanskflue, c. cantharide, f.
Spanskgrøn, n. vert de gris, m.
Spanskpeber, c. poivre de Guinée, m.
Spanskrør, n. canne, f.
Spanskrytter, m. cheval de frise, m.
Spanskstøvle, c. brodequin, m.
Spant, **Spante**, c. T. varangue, f. membre, m.
Spantholter, pl. T. baloires, f. pl.
Spare, v. a. ménager, épargner, réserver.
Sparebøsse, c. tire-lire, cachemaille, f.
Sparecasse, c. caisse d'épargnes, f.
Sparepenge, c. argent d'épargne, argent de reserve, argent mignon, m.
Spark, n. coup de pied, m
Sparke, v. a. ruer, regimber.
Sparlagen, n. rideau, m.
Sparlagensprækken, c. réprimande, mercuriale, f.
Sparre, c. chevron, m. [f.
Sparrehoved, n. modillon, m. mutule,
Sparreværk, n. chevrons, m. pl.; faitage, m.; rayure, f.
Sparsom, **Sparsommelig**, a. ménager, épargnant, économe.
Sparsomhed, c. épargne, économie, f.; ménage, m. [badinage, m.
Spas, c. raillerie, plaisanterie, f.;
Spase, v. n. plaisanter, railler, badiner.
Spat, c. spath (espèce de pierres); éparvin (maladie des chevaux), m.
Spatel, c. spatule; amassette, f.
Speceri, n. épicerie, f. drogues, f. pl.
Speceriebod, c. boutique d'épices, f.
Speceriehandel, c. commerce d'épiceries, m. [m.
Speceriehandler, m. marchand épicier,
Specie, c. écu en espèces, m.
Species, pl. de fire -, T. les quatre premières règles de l'arithmétique, f. pl. [gent en espèces, m.
Speciespenge, pl. espèces, f. pl.; ar-
Specificere, v. a. spécifier, détailler.
Spedalsk, a. lépreux, ladre.
Spedalskhed, c. lèpre, ladrerie, f.
Spedere, v. a. expédier, envoyer.
Spedition, c. expédition, f. envoi, m.

Speditør, m. com missionnaire, expéditeur, m.
Spee, c. outrage, affront, m.
Spege, v. a. fumer.
Spegeflesk, n. lard fumé, m.
Spegekiød, n. viande fumée, f.
Spegepølse, c. saucisson fumé, m.
Spegesild, c. hareng salé, m.
Speide, v. n. épier, guetter, espionner; s'enquérir.
Speider, m. émissaire; explorateur; espion, mouchard, m.
Speil, n. miroir, m. glace, f.
Speile sig, v. r. se mirer, se regarder dans un miroir; * prendre exemple sur qc. [ces, f.
Speilfabrik, c. manufacture des gla-
Speilglas, n. glace de miroir, f.; verre fin, m.
Speilglat, a. uni, poli comme la glace.
Speilhandel, c. miroiterie, f.
Speilhandler, m. miroitier, marchand de miroirs, m.
Speilkammer, n. appartement ou cabinet de glaces, m.
Speilkarpe, c. carpe miroitée, f.
Speilklar, a. clair, net comme une
Speilkunst, c. catoptrique, f. [glace.
Speilmager, m. miroitier, m.
Speilmagerkunst, c. spéculaire, f.; art de faire des glaces, m. [m.
Speilplettet, a. (cheval) bai miroité,
Speilramme, c. bordure de miroir, f.; cadre de miroir, m.
Speilrand, c. biseau, m.
Speilsliber, m. adoucisseur, m.
Speilæg, pl. oefs au miroir, m. pl.
Spek, Spæk, n. lard, m.
Spekhalset, a. goussaut.
Spekhøker, m. charcutier, m. -ière, f.
Spekke, v. a. larder, piquer; crépir, encroûter (une muraille); * remplir; - sig, faire bonne chère.
Spekkebret, n. tranchoir, m. [m.
Spekkeflesk, n. lard à larder, lardon,
Spekkenaal, c. lardoire, f.
Spekket, a. lardé; encrouté.
Spekning, c. action de larder; crépissure, f.; crépissement, m.

Spektakel, n. fa. tapage, vacarme, m.
Spekulant, m. spéculateur, m.
Spekulere, v. n. spéculer.
Spelt, c. épeautre, m.
Sperre, Spærre, v. a. fermer, barricader, clorre; bloquer (un port).
Sperring, c. fermeture, barricade, f.; baclage, m.
Spette, Spætte, c. tache, f.
Spettet, Spættet, a. tacheté, moucheté, tigré.
Sphære, c. sphère, f.
Sphærisk, a. sphérique.
Spid, n. broche, f.; sætte paa -, embrocher, mettre à la broche.
Spidde, v. a. enferrer, empaler.
Spids, c. chien-loup, m. [caustique.
Spids, a. pointu, aigu; * piquant,
Spidsborger, m. bourgeois de vieille date, simple bourgeois, m.
Spidse, c. pointe, f.; bout, m.; pointe, f.; bec (d'une plume), m.; i Spidsen, * à la tête.
Spidse, v. a. aiguiser, rendre pointu; rafraîchir (une plume à écrire); - Ørerne, dresser les oreilles; - Munden, faire la petite bouche.
Spidsfindig, a. subtil, ingénieux; piquant, argutieux. [picoterie, f.
Spidsfindighed, c. subtilité, argutie;
Spidsglas, n. verre à patte, m.
Spidshammer, c. pic, m. pioche, f.
Spidshiort, c. dague, m.
Spidsmuus, c. musaraigne, f.
Spidsnæset, a. qui a le nez pointu.
Spidsrod, c. verge, baguette, houssine, f.; løbe -, passer par les verges.
Spidsvinklet, a. acutangle.
Spield, n. bouchoir, clapet; coin, m.
Spiger, n. clou, m.
Spigerbore, c. vilebrequin, m.
Spigre, v. a. clouer, attacher avec des clous. [pour chaque cheval.
Spiiltoug, n. loge ou place d'écurie
Spiir, n. flèche, f.
Spiisning, c. action de nourrir, nourriture, f.; traitement, m.
Spil, n. jeu; * badinage, divertissement, m.; musique, f.

Spil, n. T. cabestan, m.
Spilde, v. a. répandre, verser; perdre.
Spilde, c. gaae til —, se perdre, périr.
Spile, c. attelle, f.
Spile, v. a. tendre, détirer; — op, étendre, ouvrir; écarquiller (les yeux).
Spilfegteri, n. sciomachie; feinte, grimace, charlatanerie, f.
Spille, v. a. & n. jouer; jouer (aux cartes, aux dés, aux quilles etc.); — om Penge, jouer de l'argent; — paa Violin, jour du violon; — bort, perdre, perdre au jeu; — ud, jouer (une carte); avoir la main (au jeu).
Spillebold, c. balle, f.; éteuf; * jouet (de la fortune), m.
Spillebord, n. table à jouer, f.
Spillebroder, m. homme adonné au jeu, m.
Spillekort, pl. cartes à jouer, f. pl.
Spillelyst, Spillesyge, c. passion pour le jeu, f.
Spillemand, m. violon; fa. ménétrier, m.
Spillende, a. qui joue; * pétillant; plein de feu, brillant.
Spillepenge, pl. argent du jeu; argent pour les menus plaisirs, m.
Spiller, m. joueur, m. -euse, f.
Spilleselskab, n. écot, jeu, m.
Spilleværk, n. horloge à carillon, f.; jouet, m.
Spilling, c. perdrigon, m.
Spinat, c. épinards, m. pl.
Spind, n. filage, m. filure, f.
Spinde, v. a. filer (de la laine, du lin); corder, torquer (du tabac).
Spindehuus, n. maison de force, f.
Spindekone, Spindepige, f. fileuse, filandière, f.
Spindel, c. fusée, f.
Spindelon, c. filage, m.
Spindelvæv, c. toile d'araignée, f.
Spinden, c. filage, m.
Spinder, m. Spinderske, f. fileur, m. fileuse, f.
Spinderi, n. fabrique à filer; filerie, f.
Spinderok, c. quenouille, f.
Spindeside, c. côté des femmes, m.
Spindestue, c. chambre aux fileuses, f.
Spinel, c. rubis spinel, m.
Spinet, n. épinette, f.
Spion, m. espion, m.
Spionere, v. a. espionner, épier.
Spiralfeder, c. ressort spiral, m.
Spire, c. germe, jet, m.
Spire, v. n. germer, rejeter, pousser.
Spiren, c. germination, f.
Spise, c. aliment, m.; nourriture, provision, f.; manger, m.
Spise, v. n. manger, être à table; dîner; souper.
Spisebord, n. table à manger, f.
Spisekammer, n. dépense, f.; garde-manger, m.
Spiselig, a. mangeable, comestible.
Spisemester, m. pourvoyeur, dépensier, m.
Spiseqvarteer, n. charcuterie, f.; traiteur, restaurant, m.
Spisesal, Spisestue, c. salle ou chambre à manger, f.
Spiseseddel, c. carte du dîner, carte, f.
Spiseselskab, n. compagnie de table, f.
Spiseske, c. cuiller, f.
Spisetid, c. heure du dîner ou du souper, f.
Spisevært, m. traiteur, restaurateur, m.
Spisglas, n. antimoine, m.
Splid, c. discorde, dissension, f.
Splidagtig, a. discordant, désuni, brouillé.
Splidse, Spledse, v. a. T. épisser, épicer, ajuster deux câbles.
Splidsning, c. T. épissure, ajuste, f.
Splint, c. brin, éclat, fétu, m.; écharde; ésquille, f.
Splinterny, a. tout battant neuf.
Splintre, v. a. fendre, faire sauter en éclats ou en morceaux; splintres, v. n. se fendre, sauter en éclats.
Split, c. fente, crevasse; fente de culotte, f.
Splitte, v. a. fendre, crevasser; splittes, se fendre, se crevasser.
Splittergal, a. fa. enragé, fou à marotte.
Splitternøgen, a. tout nu, nud comme la main.
Spodsk, a. moqueur, dédaigneux, satyrique.
Spodskhed, c. moquerie, f. dédain, m.
Spole, c. bobine; bobinette; ranche, f.
Spole, v. a. bobiner.
Spolehjul, n. Spolerok, c. rouet à bobiner, m.
Spolekone, f. bobineuse, f.
Spolere, v. a. fa. gâter, perdre, ruiner.

Spolorm, c. ver dans les intestins, ascaride, m.
Spor, n. trace; piste; foulure, f.; foulées, f. pl.; voie, f.; * indice, vestige, m.; trace, marque, f.
Spore, v. a. quêter, chercher; éventer; suivre la piste; * sentir, s'apercevoir, remarquer.
Spore, v. a. donner de l'éperon (à); pousser un cheval.
Spore, c. éperon; ergot, m.
Sporebiul, n. molette, f.
Sporejern, n. videlle, f.
Sporelæder, n. garniture d'éperon, f.; porte-éperon, m.
Sporemager, m. éperonnier, m.
Sporerem, c. sous-pied, m.
Sporhund, c. chien de quête; * fureteur, m. [suffrages, m.
Sportelitaxt, c. règlement des menus
Sportler, pl. émolumens, menus suffrages, m. pl.; épices, f. pl.
Spot, c. moquerie, risée, dérision; honte, ignominie, infamie, f.; **drive** - **med**, se jouer, se moquer, se rire de qc.
Spotte, v. a. railler, se railler; se moquer de qc.; insulter à q.
Spottedigt, n. poème satyrique, m.
Spottefugl, **Spotter**, m. railleur, mauvais plaisant, insulteur, m.
Spotteglose, c. mot piquant, mot satyrique, mot ironique, m. [infame.
Spottelig, a. honteux, ignominieux,
Spotten, c. **Spotteri**, n. moquerie, raillerie, ironie, f.
Spottenavn, n. sobriquet, m.
Spotvise, ad. ironiquement, par manière de rire.
Sprade, v. n. muscadiner.
Spradebasse, m. muscadin, petit-maître, m. [détoner.
Sprage, v. n. petiller; décrépiter,
Spraglet, a. tacheté, marqueté, moucheté, bigarré.
Spring, n. saut, élan; bond, m. [f.
Springbrønd, c. fontaine jaillissante,
Springe, v. n. sauter, voltiger, bondir; crever; crevasser, se crever, se fêler, se fendre; rompre, se rompre; jaillir, sourdre; - **over**, sauter (un fossé); couvrir, saillir, faire la monte; - **ud**, pousser, verdir, bourgeonner; poindre, éclorre.
Springen, c. saut; jaillissement, m.; monte, f.
Springer, m. sauteur, danseur, voltigeur; chevalier, cavalier (échecs), m.
Springestok, c. brin d'estoc, m.
Springetid, c. T. haute marée, f.
Springfjeder, c. ressort, m.
Springflod, c. haute marée, f.
Springglas, n. larme de verre, f.
Springrem, c. martingale, f.
Springvand, n. eau de fontaine, eau jaillissante, f.
Sprinkelværk, n. treillis, treillage, m.
Sprinkler, pl. pourpre, m.
Sprog, n. langage, m.; langue, f. passage, m.; sentence de l'écriture sainte, f.
Sprogbrug, c. usage; idiotisme, m.
Sprogfeil, c. faute grammaticale, incongruité, f.; solécisme, m.
Sprogforsker, m. philologue, m.
Sprogkyndig, m. connaisseur d'une langue; grammairien; philologue, m.
Sprogkyndighed, c. connaissance d'une langue; philologie, f.
Sproglære, c. grammaire, f.
Sproglærer, m. grammairien, maître de langue, m.
Sprogmester, m. maître de langue, m.
Sprogregel, c. règle de la grammaire,
Sprogrig, a. sentencieux. [f.
Sprude, v. a. & n. jeter, pousser; jaillir; vomir (du feu).
Spruden, c. jaillissement, m.
Sprække, c. fente, fêlure, crevasse, f.
Sprække, v. n. crever, se crever, se crevasser, se fendre; gercer, se gercer; - **op**, découdre.
Sprælle, **Sprælde**, v. n. brandiller les jambes; piétiner; se débattre.
Sprænge, v. a. faire sauter; faire crever, rompre; enfoncer (une porte); casser; fêler; saupoudrer, saler un peu. [dents.
Sprænglærd, a. fa. savant jusqu'aux

Sprængt, a. saupoudré; enfoncé.
Sprætte, v. n. & a. peter, craquer, petiller; se débattre; découdre.
Sprød, a. cassant, fragile; aigre.
Sprøite, v. a. jeter, faire saillir, seringuer; faire une injection. - v. n. jaillir; saillir.
Sprøite, c. seringue; pompe à feu, f.
Sprøitefolk, pl. pompiers, m. pl.
Sprøitehuus, n. lieu à garder les pompes à feu, m. [pes à feu, m.
Sprøitemester, m. commis aux pom-
Sprøiterør, n. canule (de la seringue), f.; canon (de la pompe à feu), m.
Sprøiteslange, c. serpent d'une pompe à feu, m.
Sprøitning, c. action de seringuer etc., f.; jaillissement, m.
Spunden, a. filé; en cordes.
Spunds, n. bondon, m.
Spundsbor, n. bondonnière, vrille, f.
Spundse, v. a. bondonner, mettre ou ficher le bondon.
Spundshul, n. trou du bondon, m.
Spurre, **Spurv**, c. moineau, passereau, m.; passe, f. [plomb, f.
Spurvehagl, c. cendrée, poudre de
Spurvehøg, c. épervier, m.
Spurvekonge, m. soucie, f.
Spy, n. **Spyen**, c. vomissement, crachement, m. [javelot, m.
Spyd, n. épieu, m.; pique; lance, f.;
Spydig, a. mordant, piquant, choquant.
Spydigheder, pl. mordacités, paroles piquantes, f. pl.; sarcasmes, m. pl.
Spydskaft, n. **Spydstage**, c. hampe, f.
Spye, v. n. vomir; cracher.
Spyflue, c. mouche bleue, mouche à vers, f. [gouttières, f. pl.
Spygatter, pl. T. dalots, m. pl.;
Spyt, n. salive, f. crachat, m.
Spytte, v. a. cracher.
Spyttebakke, c. crachoir, m.
Spytteflod, n. flux de bouche, m.; salivation, f.
Spyttekiertel, c. glande salivaire, f.
Spyttekuur, c. salivation, f.
Spytten, c. crachement; crachotement, m.

Spæd, a. tendre.
Spæde, v. a. mêler, entremêler.
Spædhed, c. tendresse, f.
Spæge, v. a. mortifier (la chair). [f.
Spægelse, c. mortification de la chair,
Spænd, n. attelage; (**Spand**) empan, palme, m.
Spændaare, c. tendon, nerf, m.
Spænde, n. boucle, agrafe, f.; - paa en Bog, fermoir, m.
Spænde, v. a. boucler, fermer à boucle; tendre (un arc); bander (un fusil); mesurer par empan; * gêner, serrer, presser; - for, atteler, mettre les chevaux au chariot.
Spændebørste, c. brosse à boucles, f.
Spændekraft, c. élasticité, f.
Spændelæder, n. oreille de soulier, f.
Spændetorn, c. ardillon, m.
Spænding, c. action de tendre etc., tension, extension; * contention d'esprit; attention; pique, aigreur, f.
Spændt, a. tendu.
Spær, n. lance, f. épieu, m.
Spærbrydning, c. joûte, f.
Spærhage, c. bigorne, f.
Spøg, c. plaisanterie, raillerie, f.; badinage, jeu, m.; for -, i -, pour rire, en badinant. [trer.
Spøge, v. n. badiner, plaisanter, folâ-
Spøge, v. n. lutiner; y avoir des revenans.
Spøgefuld, a. plaisant, drôle.
Spøgelse, n. spectre, fantôme, m.
Spøgeri, n. apparition des spectres, f.
Spølevand, n. lavure, rinçure, f.
Spølkumme, c jatte, f.
Spølle, v. a. laver, rincer.
Spørge, v. a. demander, interroger, s'informer; - efter een, - om, - sig for, demander q.; s'informer, s'enquérir de qc. à q.; - til een, faire demander des nouvelles de q.; s'informer de l'état de la santé de q.; spørges, s'ébruiter, devenir public.
Spørgen, c. demande; enquête, f.
Spørger, m. questionneur, interrogateur, m.
Spørgsmaal, n. demande, question, f.

Spørgsmaalstegn, n. point interrogant, m.; marque d'interrogation, f.
Spørgsmaalsviis, ad. par demande et par réponse.
Sqvadron, c. escadron, m. [dise, f.
Sqvalder, c. babil, m.; jaserie, bavar-
Sqvaldre, v. n. fa. jaser, caqueter; [médire.
Staader, f. Stodder.
Staae, v. n. être debout, se tenir debout; être, se trouver; – an, être indécis, être incertain (sur), faire difficulté (de); plaire, accommoder; – bi, assister, secourir, prêter la main; – efter Livet, attenter à la vie de q.; – for, répondre de qc., en être garant; diriger qc., avoir la direction; – fra, céder, relâcher, se désister de qc.; – frem, saillir, sortir, avancer; s'avancer, paraître, s'élever; – inde for, répondre de qc., en être garant, f. Indestaae; – op, être debout; s'élever, se lever; – til, aller; – til een, tenir à q., dépendre de q.; – tilbage, rester, être restant; être négligé; – ud, sortir, saillir; souffrir, supporter, endurer, f. Udstaae; – ved, reconnaître; ne pas changer d'opinion; persister (dans ou à qc.); durer; – sig, se soutenir (en homme de coeur); aller; – sig godt, être sur un bon pied.
Staaende, a. debout; dormante (eau); blive –, * rester court; paa – Fod, sur le champ, tout de suite.
Staal, n. acier; fusil (à aiguiser); * fer, m.; lægge – for, acérer.
Staalarbeide, n. ouvrage d'acier, m.
Staalfabrik, c. aciérie, forge où l'on fait l'acier, f.
Staalfeder, c. ressort d'acier, m.
Staalgrøn, a. vert obscur.
Staalhandske, c. gant de fer, m.
Staalhærde, Staalsætte, v. a. acérer.
Staalklinge, c. lame d'acier, f.
Staalorm, c. serpent d'acier, m.
Staalstikker, m. graveur en acier, m.
Staalspænde, n. boucle d'acier, f.
Staalstang, c. barre d'acier, f.
Staaltraad, c. fil de fer, m.
Staaltraadfabrik, c. affinerie, f.
Staalvand, n. eau martiale, f.
Stab, c. état-major, m.
Stabel, c. amas, tas amoncelé, m.; pile (de bois), f.; chantier, m.; lade Lebe af –, lancer un vaisseau.
Stabelplads, Stabelstad, c. lieu d'entrepôt, m.; ville d'étape, f.
Stabelrettighed, c. droit d'étape, m.
Stable, v. a. empiler, entasser, mettre l'un sur l'autre. [m.
Stabskapitain, m. capitaine titulaire,
Stabsofficeer, m. officier de l'état-major, épaulettier, m.
Stabsqvarteer, n. quartier général, m.
Stad, c. ville; cité, f.; bourg, m.
Stade, n. station; ruche, f.
Stadepenge, pl. étalage, placage, tonlieu, m. [ratifier.
Stadfæste, v. a. confirmer, vérifier,
Stadfæstelse, c. confirmation, vérification, ratification, f. [rant.
Stadig, a. assidu, constant, persévé-
Stadighed, c. constance, persévérance, assiduité, f.
Stads, c. atours, m. pl.; parure, f.; i fuld –, en son pontificat.
Stadsdame, f. dame d'atours, dame d'honneur, f.
Stadse, v. n. être magnifique, brillant ou leste en habits; briller.
Stadselig, a. magnifique, leste, pompeux, paré.
Stadsgrav, c. fossé d'une ville, m.
Stadshauptmand, m. capitaine de la bourgeoisie, m.
Stadshest, c. palefroi, m.
Stadskiole, c. Stadsklæder, pl. habit de cérémonie, m.
Stadsmuur, c. muraille de la ville, f.
Stadsmusikant, m. musicien de la ville, m. [de la ville, m.
Stadsphysikus, m. médecin ordinaire
Stadsret, c. justice de la ville, f.
Stadsseil, n. sceau de la ville, m.
Stadsseng, c. lit de parade, m.
Stadsskole, c. école publique, f.
Stadsskriver, m. greffier de la ville, m
Stadsvold, c. rempart de la ville, m.
Stafet, Staffette, c. estafette, f.

Staffelie, c. chevalet, m.
Staffere, v. a. garnir, embellir.
Staffering, c. garniture, f.
Stag, n. T. étai, m.
Stage, c. perche gaule, f.; chandelier, [m.
Stage, v. a.; f. Stænge.
Stagseil, n. voile latine, f.
Stak, c. amas, m.; meule de foin, f
Stakaandet, a. asthmatique.
Stakit, c. pieu, palis, m.
Stakitværk, n. estacade, palissade, f.
Stakke, v. a. amasser le foin en tas.
Stakkel, m. pauvre, gueux, mendiant; sot, benêt, pauvre ignorant, m.
Stakket, a. accourci, raccourci; ra-[massé.
Stald, c. étable, m. écurie, f.
Staldbetient, m. officier d'écurie, m.
Staldbom, c. barre, f.
Staldbroder, m. compagnon, camara-[de, m.
Staldbreng, m. garçon d'écurie, m.
Stalde, v. a. établer.
Staldfering, c. nourriture du bétail dans les étables, f.
Staldhuse, pl. étableries, f. pl.
Staldkarl, m. palefrenier, m.
Staldleie, c. établage, m.
Staldmester, m. écuyer, m.
Staldrum, n. place séparée dans un étable, f.; écuries, étableries, f. pl.
Staldstud, Staldoxe, m. boeuf gras, m.
Stalle, v. n. faire de l'eau.
Stambog, c. livre d'amis, album, m.
Stamgods, n. terre allodiale, f.
Stamherre, c. chef de nom et d'armes, [m.
Stamhuus, n. maison principale d'une famille; souche, f.
Stamme, c. tronc, m.; tige, souche, f.; arbre entier, m.; tige, souche, race, maison, f.; estoc, m.; tribu, f.; T. talon (au jeu), m.
Stamme, v. n. bégayer, balbutier, [bredouiller.
Stammearving, c. héritier d'une tige, m.
Stammefader, m. souche, f.; premier [père d'une maison, m.
Stammeforældre, pl. premiers parens, m. pl.
Stammelehn, n. fief de famille, m.
Stammen, c. bégaiement, balbutiement, m.
Stammenavn, n. nom de famille, m.
Stammende, a. bégayant, bègue, m. & f.; bredouilleur, m. -euse, f.
Stammeord, n. mot primitif, m.
Stammeregister, n. généalogie, f.
Stammesprog, n. langue matrice, f.
Stammetavle, c. table généalogique, f.
Stammetræ, n. arbre généalogique, m.
Stampe, v. a. piler, broyer. - v. n. taper du pied, trépigner, piétiner.
Stampe, c. pilon, m.; pile; batte, f.
Stampemølle, c. moulin à pilons, m.
Stampetrug, n. auge, f.
Stampeværk, n. moulin à briser la marcasite, m.
Stampning, Stampen, c. broiement; [trépignement, m.
Stand, c. état, m.; condition, f.; rang, m.; qualité; profession, f.; holde -, tenir ferme, tenir bon; attendre de pied ferme; ikke holde -, lâcher pied; i -, en état; achevé, mis en état; rétabli; i god -, bien dans ses affaires; i - til, en état (de), capable; paa -, ad. tout de suite; sur le champ.
Standart, c. étendard; guidon, m.; cornette, f.
Stander, c. poteau, pilier; pavillon [amiral, m.
Standhaftig, a. constant, ferme, persévérant.
Standhaftighed, c. constance, fermeté, [f.
Standpunkt, n. station, f.; point de vue, m.
Standqvarteer, n. quartier militaire, [m.
Standret, c. conseil de guerre, m.
Standse, v. a. arrêter, retenir; enrayer (un chariot). - v. n. s'arrêter, cesser; demeurer court.
Standsmæssig, a. convenable à sa qualité.
Standsning, c. action d'arrêter, d'enrayer etc.; répression; interruption, cession, f.; empêchement, retardement, m.; stagnation, f.; étanchement (du sang), m.
Standsperson, c. homme de condition, m.; personne de qualité, f.
Stang, c. perche, f.; baton, m.; barre (de fer etc.); gaule; branche (d'un mors), f.; flèche, bâton (d'un para-

pluie etc.); – Lak, bâton de cire d'Espagne.
Stangbidsel, n. mors à branches, m.
Stangbriller, pl. lunettes à bâtons, f. pl.
Stangcirkel, c. compas à verge, m.
Stange, v. a. frapper des cornes; stanges, se doguer. [dents.
Stange, v. a. – Tænderne, se curer les
Stanghest, m. timonnier, limonier, m.
Stangjern, n. fer en barres, m.
Stangkugle, c. boulet à deux têtes, m.
Stanglak, n. cire d'Espagne en bâton, [f.
Stanglygte, c. falot, m.
Stangsølv, n. argent en barres, m.
Staniol, c. tain, m.
Stank, c. puanteur, mauvaise odeur, f.
Stankelbeen, c. tipule, f.
Stat, c. état, m. [m.
Statholder, m. gouverneur, vicaire,
Statholderskab, n. gouvernement, vicariat, m. [f.
Station, c. relais, m.; poste; station,
Statist, m. personnage muet, m.
Statistik, c. T. statistique, f.
Statistiker, m. politique, m.
Statsanliggende, n. affaire d'état, f.
Statsfange, c. prisonnier d'état, m.
Statsforfatning, c. constitution d'un état, f.; gouvernement, m.; politique d'un état, f. [ministration, f.
Statsforvaltning, c. ministère, m. ad-
Statshuusholdning, c. économie politique, f. [m. pl.
Statsindkomster, pl. revenus de l'état,
Statskalender, c. almanach royal, almanach d'état, m. [tat, m.
Statsmand, m. politique; homme d'é-
Statsminister, m. ministre d'état, m.
Statspapirer, pl. papiers publics, m. pl. [seiller d'état, m.
Statsraad, n. & m. conseil d'état; con-
Statsret, c. droit public; droit des souverains, m.; raison d'état, f.
Statssag, c. affaire d'état, f.
Statssekretair, m. secrétaire d'état, m.
Statsvidenskab, c. politique, science du droit public, f.
Statue, c. statue, f.
Statuere, v. a. soutenir; ordonner; faire un exemple.
Statur, c. stature, taille, f.
Statut, c. statut, m.
Stav, c. bâton, m.; canne; douve, f.
Stave, v. a. épeler, assembler les lettres pour lire. [m.
Stave, Staur ou Stavre, c. paiis, pieu,
Stavelse, c. syllabe, f.
Stavelsemaal, n. quantité des syllabes, f.; rhythme, m.
Stavn, c. lieu de la naissance, m.
Stavnsbaand, n. obligation du paysan à rester en le lieu de sa naissance; servitude, f.
Stavre, v. a. échalasser.
Sted, n. lieu, endroit, m.; place, f.; passage (d'un livre), m.; finde –, avoir ou trouver lieu, être admis, permis ou reçu; i ... Sted, i Stedet for, ad. au lieu de. [f.
Stedbarn, n. beau-fils, m.; belle-fille,
Steddatter, c. belle-fille, f.
Stedfader, c. beau-père, m.
Stedmoder, c. belle-mère, f.
Stedse, ad. toujours, incessamment, sans cesse.
Stedsevarende, a. perpétuel, continuel.
Stedsøn, c. beau-fils, m
Steen, c. pierre, f.
Steenagtig, a. pierreux; pétreux.
Steenbore, c. aiguille, f.
Steenbro, c. pavé; carrelage, m.
Steenbrud, n. carrière, f.
Steenbryder, m. carrier, m.
Steenbræk, c. saxifrage, f. (plante).
Steenbuk, c. bouquetin; capricorne (du zodiaque), m. [turcie, f.
Steendæmning, c. digue de pierres;
Steendød, a. raide mort.
Steeneeg, c. chêne vert, m.; yeuse, f.
Steenflise, c. dalle, f
Steenfrugt, c. fruit à noyau, m.
Steengalde, c. T. molette, f.
Steengjed, f. chamois, m.
Steengjerde, Steendige, n. clôture de pierres, f.
Steengods, n. gresserie, f.; vaisseaux de grès, m. pl.

Steengrund, c. fond pierreux, m.
Steengruus, n. gravier, m. gravelle, f.
Steengulv, n. pavé, m.
Steenhaard, a. dur comme une pierre.
Steenhierte, n. coeur de roche, m.
Steenhob, Steendynge, c. tas de pierres, m.; ruines, f. pl.
Steenhugger, m. tailleur des pierres, m.
Steenhør, n. amiante, asbeste, m.
Steenkar, n. vaisseau de grès, m.
Steenkast, n. jet ou coup de pierre, m.
Steenkit, n. Steenliim, c. lithocolle, f.
Steenkolik, c. colique néphrétique, f.
Steenkrukke, c. cruche de faïence, f.
Steenkul, n. houille, f.
Steenkulgraver, m. houilleur, m.
Steenkulgrube, c. houillère, f.
Steenlagt, a. pavé; carrelé.
Steenmaar, c. fouine, f.
Steenmos, n. mousse sur les pierres, f.
Steenmuur, c. muraille de pierres, f.
Steenolie, c. pétrole, m.
Steenpille, c. pile, f.
Steenplade, c. table de pierre; dalle, f.; carreau, m.
Steenrig, a. riche en pierres; * extrêmement riche.
Steenrige, n. règne minéral, m.
Steensalt, n. sel gemme, sel minéral, m.
Steensaltgrube, c. mine de sel, f.
Steenskæren, c. gravure en pierres; T. lithotomie, f.
Steenskærer, m. lapidaire, diamantaire; graveur en pierres; T. opérateur, lithotomiste, m.
Steenskrift, c. inscription sur la pierre, f.; style lapidaire, m.; lettres onciales, f. pl.
Steensliber, m. diamantaire, tailleur de pierres précieuses; polisseur, m.
Steensmerte, c. mal de la pierre, m.
Steensætter, m. paveur, carreleur, m.
Steentavle, c. table de pierre, f.
Steentrappe, c. perron, m.
Steentryk, n. lithographie; impression ou gravure sur pierre; planche lithographiée, f.
Steentøi, n. gresserie, f.; vaisseaux de grès, m. pl.; faïence, vaisselle de faïence, f.
Steentøisfabrik, c. faïencerie, f.
Steenugle, c. grande chouette, f.
Steenvei, c. chemin pavé, m.
Steg, n. T. réglet, m.
Steg, c. rôti, rôt, m.
Stege, v. a. rôtir, faire cuire à la broche; cuire (des pommes); frire; griller.
Stegebuk, c. hâtier, m.
Stegefad, n. grand plat pour le rôti, m.
Stegefedt, n. graisse qui dégoutte du rôti, f.
Stegemaskine, c. rôtissoir, m.
Stegen, Stegning, c. cuisson, f.
Stegeovn, c. fourneau à rôtir, m.
Stegepande, c. lèchefrite, poêle à frire, f.
Stegepølse, c. saucisse, f.
Stegeri, n. rôtisserie, f.
Stegespid, n. broche, f.
Stegevender, c. tourne-broche, m.
Stegt, a. rôti.
Steil, a. raide, escarpé.
Steile, c. roue, f.; lægge paa —, mettre q. sur la roue.
Steile, v. n. se cabrer.
Steilhed, c. raideur, f. escarpement, m.
Stel, n. garniture; garniture (de porcelaine), f.
Stemme, c. voix; * opinion, f.; suffrage, vote; ton, m.; partie, f.
Stemme, v. a. accorder, mettre d'accord (un instrument); hausser ou abaisser le ton d'un instrument; * — een for, disposer q. à qc.; prévenir q. — v. n. s'accorder, être d'accord; donner son suffrage, voter, opiner.
Stemmehammer, c. clef, f.; marteau de clavecin; accordoir, m.
Stemmeret, c. droit de suffrage, m.
Stemmesamler, m. scrutateur, m.
Stemmesamling, c. scrutin, m.
Stemning, c. action d'accorder, f.; accord, m.; * disposition, f.
Stempel, n. timbre; coin, poinçon; pilon; piston, m.; estampille (du drap), marque, f.
Stempelpapiir, n. papier timbré, marqué ou formulé, f.
Stempelpenge, pl. ferrage, timbre, m.
Stempelskærer, m. graveur de poinçons, m.

Stemple, v. a. estampiller; timbrer; quinter; plomber, douaner (des étoffes etc.); marquer du poinçon (l'argent etc.).
Stempler, m. timbreur; marqueur, m.
Stemplet, a. marqué; timbré, formulé.
Stempling, c. action de marquer, timbrer etc., f.
Stene, v. a. lapider, tuer à coups de [pierre.
Stenet, a. pierreux.
Stengel, c. tige, f.
Stening, c. lapidation, f.
Sterling, c. et Pund –, une livre ster-[ling, f.
Sterrbo, c. succession, f.; bien qu'un homme laisse en mourant, m.
Sti, c. sentier, m.; étable où l'on met les cochons etc. pour les engraisser, m.
Stiaalen, a. volé, dérobé, furtif, sub-[reptice; f. Stiæle.
Stibord, Stigbord, n. lancière, vanne, f.
Stierne, c. étoile, f.; astérisque (dans [un livre); ordre, m.
Stierneaar, n. an astral, m.
Stierneanis, c. badiane, f
Stiernebillede, n. constellation, f.; astérisme, m.
Stierneblomster, n. étoile (fleur), f.
Stiernehimmel, c. ciel étoilé, firmament, m.
Stiernekiger, m. astronome, m.
Stierneklar, a. étoilé, quand il y a beaucoup d'étoiles.
Stiernekyndig, m. astronome, m.
Stiernelys, n. lueur des étoiles, f.
Stierneskandse, c. étoile, f.; fort à étoile, m.
Stierneskud, n. étoile tombante, f.
Stiernetyder, m. astrologue, m.
Stiernetyderi, n. astrologie, astrologie judiciaire, f.
Stiernesteen, c. astroïte, f.
Stiernetidsel, c. chardon étoilé, m.
Stiert, c. queue, f.; fa. timon, m.
Stifbarn, n. enfant d'un autre lit, m.
Stifbroder, m. beau-frère, m.
Stifdatter, f. belle-fille, f.
Stiffader, m. beau-père, m.
Stiffaderlig, a. de beau-père.
Stifforældre, pl. le beau-père et la belle-mère.
Stifmoder, f. belle-mère; * marâtre, [f.
Stifmoderlig, a. de belle-mère; de ou en marâtre.
Stifsøn, m. beau-fils, m.
Stift, c. ferret, m.; goupille, pointe, f.; petit clou sans tête; stile, crayon, m.
Stift, n. évêché, diocèse, chapitre, m.
Stiftamtmand, m. grand bailli, m.
Stiftamtmandskab, n. grand bailliage, m.
Stifte, v. a. fonder (une église, un ordre etc.); établir; léguer; * causer, faire, exciter; contracter (une alliance).
Stiftelse, c. fondation, institution, f., établissement; legs pieux, m.
Stifter, m. fondateur, m.; fondatrice, f.; * auteur, m.
Stiftsdame, f. chanoinesse, f.
Stiftsfrøken, f. chanoinesse, dame, f.
Stiftsgods, n. bien affecté à une fondation, m.
Stiftsherre, m. chanoine, m.
Stiftskirke, c. église collégiale; cathédrale, f.
Stiftsphysikus, m. médecin ordinaire [d'un diocèse, m.
Stiftsprovst, m. prévôt d'un chapitre, prieur d'église collégiale, m.
Stiftsprovsti, n. prévôté, f.
Stigbøile, c. étrier, m.
Stige, v. n. monter; * s'élever, hausser; – til Hest, monter à cheval; af, – ud af, descendre de carrosse ou de cheval; – i Hovedet, donner dans la tête.
Stige, c. échelle, f.; gradins (dans une librairie), m. pl.; poulin, m.
Stigen, c. montée; crue (de l'eau), f.; enchérissement (du prix), m.
Stiger, m. T. officier d'une mine, m.
Stigetrin, n. échelon, m.
Stighiul, n. T. roue de rencontre, f.
Stigrem, c. étrivière, f.
Stiil, c. style, stile, m.
Stiiløvelse, c. exercice de stile; thè-[me, m.
Stik, n. piqûre; coup (d'épée etc.); main, levée (au jeu des cartes); gra-

vure, f.; holde –, être à l'épreuve, se soutenir; rester de pied ferme.

Stikblad, n. garde d'épée, f. ponté, m.

Stikbrev, n. lettre de réquisition pour arrêter un fugitif, f.; signalement, m.

Stikbækken, n. bassin à queue, m.

Stikflod, c. suffocation, f.; catarre qui suffoque, m.

Stikke, c. bout de bois, petit bâton, m.; goupille, spatule, f.

Stikke, v. a. piquer; poindre; percer; graver (un cachet, une planche); couper (au jeu des cartes), prendre, lever une main; saigner (un porc); (putte) mettre, porter, passer, fourrer; – fast, ficher, attacher; planter; – af, marquer, tracer (un camp etc.); jalonner; mettre (du vin etc.) en bouteilles; – Hul paa, faire un trou, percer, mettre un tonneau en perce; – Ild paa, mettre le feu (à une maison); – i, ind, insérer, porter, remettre (dans); ficher en, planter; empocher qc.; – op, ouvrir avec une épingle, pointe etc.; percer (un abcès); mettre, arranger; soulever qc. et tendre à q.; – paa, attacher avec des épingles; mettre (à), enfiler etc.; – ud, tirer avec quelque instrument pointu; crever (les yeux à q.); broder; graver au burin (en bois, sur le cuivre etc.); * l'emporter sur q., avoir le dessus; supplanter, débusquer q.; fa. sabler un verre de vin; vider une bouteille; – Toug, filer (le câble), donner un saut. – v. n. être, être fiché, tenir; brûler, frapper, chauffer (du soleil); donner (dans la vue); (det stikker i Siden ɔc.) avoir des points, des picotements de rate, des élancemens; – af, trancher, dominer (d'une couleur), donner dans la vue; – frem, sortir, saillir; – i Søen, tirer ou mettre à la mer, prendre le large.

Stikkelsbær, n. groseille verte ou blanche; gadelle, f.

Stikkelsbærbusk, c. groseillier épineux, gadellier, m.

Stikken, c. point; picotement, m.; piqûre; gravure, f.

Stikle, v. n. brocarder, picoter, railler q.

Stiklende, a. satyrique, piquant.

Stikleri, n. raillerie piquante, picoterie, f.

Stikling, c. épinoche, m.

Stikning, c. rentraiture, f.

Stikpalme, c. houx, m.

Stikpille, c. suppositoire; * mot piquant, brocard, m.; mordacité, f.

Stikplade, c. garde d'épée, f.

Stiksav, c. égohine, f.

Stile, v. a. concevoir, dresser, minuter; – paa, avoir en vue; prendre sa visée; en vouloir à q.; være stilet paa, toucher, regarder.

Stilhed, c. calme, tranquillité, f.; silence, m.; i –, secrètement, en cachette.

Stilk, c. tige; queue, f.; pédicule, m.

Stillads, **Stellads**, n. échafaud, échafaudage; tréteau; piédestal, pied, m.

Stille, a. coi; paisible; calme, tranquille, pacifique; silencieux, taciturne; holde –, s'arrêter, faire halte; ligge –, rester couché; tie –, se taire; – Veir, calme, temps doux; – Vand, eau paisible.

Stille! i. silence! paix! chut! tais-toi!

Stille, v. a. calmer, assoupir (la colère); apaiser, adoucir (les douleurs); arrêter (le sang); assouvir (la faim); étancher (la soif); stilles, se calmer, s'apaiser.

Stille, v. a. mettre, placer, poser, ranger; livrer (des troupes); braquer, pointer (un canon); tendre (des filets, des piéges); dresser, ajuster (une montre); donner (caution); – sig, se placer, se mettre, se poster.

Stillen, c. assoupissement; assouvissement; étanchement, m.

Stillende, a. lénitif.

Stillepind, c. marchette, f.

Stillesiddende, a. assis.

Stillestaaen, c. halte, cessation, f.

Stillestaaende, a. (eau) dormante, stagnante.

Stillids, c. chardonneret, m.

Stilling, c. arrangement, m.; position;

posture, attitude, f.
Stilstand, c. discontinuation, intermission; suspension, halte, cessation, f. [cieusement.
Stiltiende, a. & ad. tacite; silen-
Stiltienhed, c. silence, m.
Stimand, m. brigand, m. [carme.
Stime, v. n. faire du bruit ou du va-
Stimle, v. n. accourir, affluer, s'attrouper.
Stimmel, Stimlen, c. concours, m. affluence, f. attroupement, m.
Sting, n. piqûre, f.; point; élancement (de rate), m.; pleurésie, f.
Stinke, v. n. puer, sentir mauvais; être punais. [infect.
Stinkende, a. puant, qui sent mauvais,
Stint, c. melet, m. (poisson).
Stipendiat, m. bénéficier, qui jouit d'une pension, boursier, m.
Stipendium, n. bénéfice, m. bourse, f.
Stirre, v. a. regarder q. fixement.
Stirren, c. regard fixe, m.
Stiv, a. raide; engourdi, transi (de froid); recru, qui a les jambes raides; * ferme, fixe, inébranlable.
Stive, v. a. raidir, engourdir; empeser.
Stivelse, c. empois, amidon, m.
Stivelsevand, n. eau d'empois, f.
Stiver, c. pilier, m.; jambe, f.; support, m.
Stivfrossen, a. transi de froid.
Stivhalset, a. qui a le cou raide.
Stivhed, c. raideur, f.; engourdissement, m.; cataplexie, f.
Stivne, v. n. se raidir, s'engourdir; devenir raide.
Stivsindet, a. têtu, opiniâtre, entêté.
Stivsindethed, c. obstination, opiniâtreté, f.; entêtement, m.
Stivt, ad. fixement.
Stiæle, v. a. voler, dérober; gripper; - sig bort, s'éclipser, se retirer en secret.
Stiæler, m. voleur, larron, m.
Stob, n. pot, m. [mendiant, m.
Stodder, Staader, c. pauvre, gueux,
Stodderkonge, c. chasse-coquin, archer des pauvres, m.
Stodhest, c. étalon, cheval entier, m.
Stof, n. étoffe, f.; drap (d'or etc.), m.; matière, f.; sujet, m.
Stoffes, a. d'étoffe.
Stoiker, m. stoïcien, m.
Stoisk, a. stoïcien, stoïque.
Stok, c. bâton, m. canne, f.
Stokblind, a. aveugle tout-à-fait, qui ne voit goutte.
Stokfisk, c. stokfiche, m. merlue, f.
Stokhuus, n. prison, geole, f.
Stokkebaand, n. ruban de canne, m.
Stokkeknap, c. pomme de canne, f.
Stokkeprygl, pl. coups de bâton, m. pl.; bastonnade, f.
Stokmester, m. geolier, concierge, m.
Stokværk, n. étage; rez de chaussée, m.
Stol, c. chaise, f.; siége, m.; place, f.; banc, m.
Stolarm, c. bras de chaise, m.
Stole, v. n. - paa, se fier, se confier, compter sur q. ou qc.; avoir confiance (en). [se, f.
Stolebetræk, n. couverture d'une chai-
Stolehynde, n. coussin, coussinet d'une chaise, m.
Stolemager, m. faiseur de chaises, m.
Stoleryg, c. dossier, dos de chaise, m.
Stolgang, c. selle, f.; bénéfice de ventre; ventre libre, m. [f
Stolpe, c. poteau, pointal, m.; colonne,
Stolt, a. fier, altier, hautain, orgueilleux, fastueux, superbe. [m.
Stolthed, c. fierté, hauteur, f.; orgueil,
Stopning, c. action de boucher etc., f.; bouchement; ravaudage; calfentrage, m.; vivelle, f.
Stoppe, v. a. boucher; rentraire; ravauder, raccommoder (des bas); remplir, charger (une pipe); appâter (des oies etc.); bourrer; resserrer le ventre; arrêter le cours de ventre; fermer (la bouche à q.); - sig, se piffrer; s'empiffrer.
Stoppedei, c. pâton, m.
Stoppegarn, n. fil à ravauder, m.
Stoppehaar, pl. bourre, f.
Stoppekone, f. ravaudeuse, f.
Stoppenaal, c. aiguille à ravauder, f.

Stoppende, a. obstructif, opilatif.
Stopper, c. tampon, m. attrape, f.
Stoppine, c. étoupille, f.
Stor, a. grand ; gros ; vaste, ample.
Storadmiral, m. grand-amiral, m.
Storagtig, a. vain, vaniteux, présomptueux, orgueilleux.
Storagtighed, c. vanité, présomption, f. ; orgueil, m.
Storax, c. storax, m.
Storfyrste, m. Storfyrstinde, f. grand-duc, m.; grande-duchesse, f.
Storfyrstelig, a. de grand-duc.
Storfyrstendømme, n. grand-duché, m.
Storhandel, c. grosserie, f.
Storhed, c. grandeur ; grosseur, f.
Storherre, m. grand-seigneur, m.
Storhertug, m. -inde, f. grand-duc, m.; grande-duchesse, f.
Storhertugdømme, n. grand-duché, m.
Stork, c. cicogne, f.
Storkantsler, m. grand-chancelier, m.
Storkeneb, n. géranium, m. (plante).
Storkerede, c. nid de cicogne, m.
Storkesnabel, c. bec-de-grue, pantographe, singe, m.
Storlemmet, a. membru.
Storligen, ad. grandement, beaucoup.
Storm, c. orage, m.; tempête, f.; ouragan ; assaut, m.; løbe -, donner l'assaut.
Stormast, c. grand mât, m.
Storme, v. n. faire un orage, faire une tempête ; donner l'assaut à une forteresse.
Stormende, a. orageux ; * violent.
Stormester, m. grand-maître, m.
Stormfugl, c. oiseau de tempête, m.
Stormhue, c. casque, m.
Stormklokke, c. tocsin, beffroi, m.
Stormløbende, a. assaillant.
Stormodig, a. magnanime, généreux.
Stormodighed, c. magnanimité, générosité, f.
Stormpæl, c. fraise, palissade, f.
Stormskridt, n. pas d'assaut, m.
Stormstige, c. échelle pour escalader, f.
Stormtag, n. tortue, f.
Stormvind, c. vent orageux, m.; bourrasque, f.
Storpraler, Storskryder, m. rodomont, fanfaron, bravache, glorieux ; grand casseur de raquettes, m.
Storseil, n. grande voile, f.
Storsnudet, a. de grosse gueule, f.; * fa. glorieux, bravache, hautain, harangueur.
Stortalende, a. glorieux, fanfaron.
Stortarm, c. T. colon, m.
Storvisir, m. grand-visir, m.
Stout, a. fa. fier, superbe, magnifique.
Straa, n. paille, f. chaume, m.
Straabaand, n. lien de paille, m.; nompareille, f.
Straabundt, n. botte de paille, f.
Straadyne, c. paillasse, f.
Straadække, n. paillasson, m.
Straafarve, c. couleur de paille, f.
Straahat, c. chapeau de paille, m.
Straahytte, c. chaumière, f.
Straajunker, m. hobereau ; gentillâtre, m.
Straale, v. n. rayonner, darder des rayons.
Straale, c. rayon, m.; T. fourchette, f.
Straalebrækning, c. réfraction, f.
Straalekast, n. irradiation, f.
Straalekrands, c. auréole, f. nimbe, m.
Straalende, a. rayonnant, radieux.
Straamand, m. épouvantail, m.
Straamatte, c. paillasson, parterre de natte, m.
Straaseng, c. couche de paille, f.
Straatag, n. couverture de chaume, f.
Straatallerken, c. porte-assiette de paille, m.
Straatækker, m. couvreur en chaume, m.
Straavisk, c. torchon de paille ; brandon, m.
Strabads, c. fatigue, f.
Strabadsere, v. a. fatiguer, harasser.
Straf, c. peine, punition, f.; châtiment, m.; correction, amende, f.
Strafskyldig, a. coupable, punissable, digne de punition.
Strafskyldighed, c. qualité par laquelle une personne ou une chose est punissable, f.
Straffe, v. a. punir ; châtier ; * reprendre ; - paa Livet, punir q. de

mort; – corporlig, punir corporellement; – paa Penge, mettre à l'amende, mulcter. [cuniaire, f.
Straffebøder, pl. amende, peine pé-
Straffedom, c. sentence pénale, f.
Straffelov, c. loi pénale, f. [dicatif.
Straffende, a. châtiant, punissant, vin-
Staffeprædiken, c. prêche contre les vices, m.; * réprimande, f.
Straffri, Strafløs, a. impuni.
Stram, a. raide, fort tendu; âpre, aigre (goût). [f.
Stramhed, c. raideur; âpreté, aigreur,
Stramme, v. a. tendre, tirer, tendre une corde, haler.
Stramning, c. tension, distension, f.
Strand, c. rivage, m.; rive, côte, f.
Strandboer, Strandsidder, m. riverain, habitant de rivages, m.
Strandbred, Strandkant, c. rivage, bord, m. [frage.
Strande, v. n. échouer, faire nau-
Strandfugl, c. oiseau de rivage ou de la mer, m.
Strandgræs, n. algue, f. [m.
Stranding, c. échouement, naufrage,
Strandkaal, c. soldanelle, f.; chou de mer, m. [m.
Strandkadet, m. gabarier, tanqueur,
Strandløber, m. glaréole, m. (oiseau).
Strandløg, n. squille, f.; oignon ma-
Strandmaage, c. mouette, f. [rin, m.
Strandrettighed, c. droit de rivage; droit de bris et naufrage, droit de varech, m.
Strandsand, n. sable de mer, m.
Strandside, c. côté de la mer, m.
Strandskade, c. pie de mer, f.
Strandsvale, c. martinet, m.
Strandvagt, m. garde-côte, m.
Stratenrøver, m. voleur de grands chemins, brigand, m.
Stratenrøveri, n. brigandage, vol de grands chemins, m.
Strax, ad. d'abord, aussitôt, tout à l'heure, à l'instant.
Streg, c. trait, m.; ligne; raie; barre, f.; tour, coup, m.; affaire, f.; dum –, sottise, bêtise, f.; slaae – over, rayer, barrer, effacer, faire une barre dans un écrit. [rayer, effacer.
Strege, v. a. tirer une ligne; – ud,
Streife, Strøife, v. n. faire des courses; – om, courir le pays, vagabonder, battre le pavé. – v. a. effleurer, friser, frôler, toucher légèrement.
Streifskud, n. coup qui ne fait qu'effleurer la peau; atteinte, f.
Streiftog, n. course, f.; courses, f. pl.
Streng, f. Stræng.
Streng, a. austère, rigoureux, sévère, rigide; dur; – Kulde, froid rude, âpre.
Strenghed, c. sévérité, rigueur, rigidité, austérité; rudesse, âpreté (du froid), f.
Strengt, Strengelig, ad. austèrement, rigoureusement, à toute rigueur.
Stribe, c. raie; rayure; ligne, f.; tour, m.; meurtrissure, f.; liteau (de drap); sillon, m.; traînée (de poudre etc.)
Stribe, v. a. rayer; canneler.
Stribet, a. rayé; madré; cannelé.
Strid, a. hérissé; planté.
Strid, c. combat, m.; lutte; dispute; controverse, f.; différend, m.; querelle; cause, affaire, f.
Stridbar, a. propre au combat; belliqueux, guerrier, aguerri.
Stride, v. n. combattre, lutter; disputer; – om, contester, débattre (une question etc.), disputer qc.; disputer sur qc.; – mod, répugner (à); strides, se battre, se combattre, s'entre-combattre, se quereller, disputer.
Stridende, a. combattant; contendant, litigant; qui est en dispute; répugnant (à); discordant.
Stridig, a. contentieux, litigieux; contestable, disputable; controversé, disputé, contesté; contendant, litigant, en litige; opposant, contredisant. [différend, m.
Stridighed, c. dispute, controverse, f.;
Stridsfolk, pl. combattans, m. pl.
Stridshammer, c. maillotin, marteau d'armes, m.
Stridsbandske, c. ceste, m.
Stridshest, m. cheval de bataille, m.

Stridskølle, c. massue, masse d'armes, f. [m.
Stridsmand, m. combattant, guerrier,
Stridsskrift, n. ouvrage de controverse; écrit polémique, m.; dispute, f.
Stridsvogn, c. chariot de guerre, m.
Stridsøxe, c. hache d'armes, f.
Strigle, c. étrille, f.
Strigle, v. a. étriller. [vaux, f.
Striglebørste, c. brosse pour les che-
Striglen, Strigling, c. action d'étril-
Strikke, c. corde, f. [ler, f.
Strikke, v. a. tricoter, brocher.
Strikkegarn, n. fil à tricoter, m.
Strikkeløn, n. tricotage, m.
Strikkenaal, Strikkepind, c. aiguille à tricoter, f.
Strikkepung, Strikkepose, c. sac à ouvrage, sac à tricoter, m.
Strikkeskede, c. fourreau des aiguilles à tricoter, m.
Strikkestrømper, pl. bas au tricot, bas tricotés, bas brochés, m. pl.
Strikketøi, n. tricotage; appareil à tricoter, m.
Strikning, c. tricotage, m.
Strime, c. marque livide, sanglade, meurtrissure; raie, f.
Strimet, a. meurtri, livide; rayé.
Strimmel, c. bande, bandelette, f.; morceau long et étroit de linge etc., m. [f.
Strippe, c. baquet, godet, m.; sébile,
Strippe, v. n. – **omkring**, roder, vagabonder, courir çà et là.
Stritte, v. n. jaillir.
Strophe, c. strophe, f. couplet, m.
Strop, Stroppe, c. cordon, m.; attache, f.; tirant; (**under Sporer &c.**) sous-pied, m.
Strube, c. gorge, gosier, m.
Struds, c. autruche, f.
Strudsfieder, c. plume d'autruche, f.
Stryg, pl. coups de bâton, m. pl.
Strygbaand, n. ruban pour les cheveux, m.
Stryge, v. a. passer légèrement qc. sur qc.; repasser (du linge); éprouver; frotter, passer sur la pierre de touche, aiguiser; façonner (des briques, des tuiles); étendre (de l'onguent sur ...); racler (une mesure); caler, amener les voiles; mettre pavillon bas, baisser le pavillon; – **ind**, tirer de l'argent; embourser; – **ud**, rayer, barrer, effacer. – v. n. passer; rôder; – **om**, courir les rues; courir de côté et d'autre. [ser, m.
Strygebolt, c. carreau du fer à repas-
Strygejern, n. fer à repasser le linge, m.
Strygerem, c. cuir à rasoir, m.
Strygetræ, Strygholt, n. racloire, radoire, f.
Strygmaal, n. mesure rase, f.
Strygning, c. repassage, m.
Stræbe, v. n. tacher, s'efforcer; – **efter**, aspirer à qc., tendre à qc.; s'empresser d'obtenir, rechercher qc.; poursuivre; – **frem**, avancer, pousser plus loin; * se pousser, pousser sa carrière; gagner du terrain.
Stræben, c. effort, m.; tendance; émulation; brigue, f.
Stræbsom, a. qui se donne beaucoup d'efforts. [dustrie, f.
Stræbsomhed, c. empressement, in-
Stræde, n. ruelle, f. détroit, m.
Strække, v. a. tendre, distendre; – **ud**, étendre, alonger, étirer; – **Gevær**, poser ses armes, mettre bas les armes; – **til**, (v. n.) suffire; – **sig**, **strækkes**, s'étendre. [extensible, ductile, souple.
Strækkelig, a. dilatable, expansible,
Strækkeværk, Strækværk, n. T. dégrossi, m.
Strækning, c. tension, extension, expansion, f.; cours; espace, m.; étendue, distance; bonne traite, f.
Stræng, c. corde, f. [jeu, m.
Strængeleg, c. instrument à cordes;
Strøe, v. a. épandre; répandre; éparpiller, saupoudrer; joncher (de fleurs); – **Sand**, sabler, poudrer; faire la litière (aux chevaux).
Strøedaase, c. poudrier; sucrier, m.
Strøelse, c. litière, paille, f.
Strøesand, n. sable, m. poudre, f.
Strøeske, c. cuiller au sucre, m.

Strøsukker, n. sucre en poudre, à saupoudrer, m.; dragées de sucre, f. pl.
Strøg, n. direction, f.; trait (de plume etc.); coup (d'archet, de peigne): vol, m.; volée, passée, f.; passage (des oiseaux), m.; zone; contrée, région, f.; district, m.; tour de chardon, m.
Strøm, c. torrent, courant, fleuve, m.
Strømme, v. n. couler rapidement.
Strømmende, a. ruisselant, courant rapidement. [sette, f.
Strømpe, c. bas, m.; chausse; chaus-
Strømpebaand, n. jarretière, f.
Strømpebræt, n. forme de bas, f.
Strømpefod, c. pied d'un bas, m.
Strømpehandler, m. chaussetier, bonnetier, marchand de bas, m.
Strømpestrikker, m. tricoteur, m. -euse, f.
Strømpevæver, m. faiseur de bas, m.
Strømpevæverstoel, c. métier à faire
Stub, c. tronc, m. [des bas, m.
Stubber, pl. chaume, m. éteule, f.
Stud, c. boeuf, m. [grossier.
Studeagtig, a. fa. comme un boeuf,
Studedriver, m. pique-boeuf, m.
Studehandel, c. trafic en bétail, m.
Studehandler, m. marchand de boeufs,
Student, m. étudiant, m. [m.
Studenteraar, pl. années d'étude, f. pl.
Studentergods, n. hardes d'étudiant, f. pl.
Studenterliv, n. vie d'étudiant, f.
Studentermæssig, a. à la manière des étudians. [études; méditer.
Studere, v. a. & n. étudier, faire ses
Studerekammer, n. chambre d'étude, f.
Studerelampe, c. lampe à étudier, f.
Studerende, m. & a. étudiant, m.
Studering, c. étude, f.; études, f. pl.
Studs, i en —, avec précipitation, précipitamment. [brusquement.
Studs, a. & ad. brusque, impoli;
Studse, v. n. s'étonner, être surpris de qc. — v. a. écourter, courtauder, tronquer, couper.
Studsglas, n. verre sans patte, m.
Stue, c. poêle, m. chambre, f.

Stuearrest, c. prison privée, f.
Stuebetræk, n. tapisserie, f.
Stuedør, c. porte de la chambre, f.
Stue-Etage, c. rez-de-chaussée, m.
Stuegulv, n. plancher de la chambre, m.
Stuenøgle, c. clef de la chambre, f.
Stuepige, f. chambrière, f.
Stueuhr, n. horloge, pendule; montre de cabinet, f.
Stukatur, n. ouvrage de stuc, m.
Stukken, a. piqué, pointé; coupé.
Stum, a. muet.
Stumhed, c. mutisme; * silence, m.
Stump, c. bout, moignon; chicot; petit bout, m. [obtus (angle).
Stump, a. émoussé; agacé (des dents);
Stumpet, a. court, courtaud; coupé; ramassé.
Stumphalet, a. courtaud, m. & a.
Stumpnæset, a. camus, camard.
Stumpvinklet, a. obtusangle.
Stund, c. heure, f.
Stunde, v. n. tendre à, désirer qc.; — til, approcher, être proche.
Stunder, pl. fa. loisir, temps de reste, m.; give sig —, ne se presser pas.
Stundesløs, a. tracassier, qui fait l'affairé.
Stundom, ad. quelquefois, parfois.
Stutmester, m. maître de haras, ha-
Stutteri, n. haras, m. [rassier, m.
Stuv, **Stuve**, c. coupon, reste, m.
Stuve, v. a. préparer ou mettre à l'étuvée; arrimer les marchandises d'un vaisseau. [l'étuvée.
Stuvet, a. préparé à la daube ou à
Stuvning, c. daube, étuvée, f.; arri-
Styg, a. laid, vilain. [mage, m.
Stykfad, n. grande pièce de vin, f.
Stykgods, n. marchandises en balles, paquets etc., f. pl.; ballots de marchandises, m. pl.
Stykjunker, m. aide d'artillerie, jeune officier d'artillerie, m.
Stykke, n. morceau, m.; pièce; partie; pièce de canon, f.
Stykke sammen, v. a. rapiécer, rapiéceter, rapetasser.

Stykkeviis, ad. par pièce; par pièces, en détail. [parfaite, f.
Stykkeværk, n. besogne ou chose im-
Stykkudsk, m. valet d'artillerie, goujat, m.
Stykkugle, c. boulet de canon, m.
Stykport, c. sabord, m. [m.
Stykportluge, c. mantelet de sabord,
Stykviskker, c. écouvillon, m.
Stykvogn, c. chariot à charger l'artillerie, m.
Stylter, pl. échasses, f. pl.; gaae paa –, marcher sur des échasses.
Stymper, m. bousilleur, gâte-pâte; pauvre ignorant, jocrisse, m.
Stymperi, n. bousillage, m.; besogne mal-faite, f.
Styr, a. gaae over –, échouer, ne réussir pas; sætte over –, dissiper, dépenser inutilement; holde – paa, retenir, tenir en bon ordre, mettre un frein à q.
Styrbord, c. T. stribord, m.
Styre, v. a. gouverner, régir; commander; dompter; conduire (un vaisseau); prendre son cours vers . . .; obvier à, réprimer; – sig, se contenir, se modérer, dompter ses passions; – tilfreds, apaiser.
Styrelse, c. action de gouverner, conduire etc.; conduite, direction; providence, f.
Styrepind, c. gousset du gouvernail, m.
Styrer, m. gouverneur, directeur, m.
Styrke, c. force; vigueur, f.; forces du corps, f. pl.; force d'esprit, f.
Styrke, v. a. fortifier, conforter, corroborer, affermir. [corroboratif.
Styrkende, a. fortifiant, confortatif;
Styrkelse, **Styrkning**, c. confortation, f.; affermissement; confortatif, m.; récréation, f.
Styrmand, m. pilote, m. [tage, m.
Styrmandskunst, c. navigation, f. pilo-
Styrte, v. a. précipiter, faire tomber, jeter du haut en bas; perdre, abîmer; – i Elendighed, jeter, plonger dans la misère; – sig, se précipiter (dans). – v. n. tomber avec précipitation, faire une chûte; s'abattre (cheval); – ind, – ud, entrer précipitamment, sortir avec impétuosité.
Styrtebad, n. bain de surprise, m.
Styrtegods, n. charge en grenier, f.
Styrtning, c. action de précipiter, chûte, culbute; houlle, f.
Styver, c. stuvre, sou, m.
Stædig, a. rétif.
Stække, v. a. accourcir; – Vingerne, * serrer la courroie à q., rogner les ailes à q. [pl.
Stænder, pl. états d'un royaume, m.
Stændig, a. continuel, perpétuel, constant.
Stænge, v. a. échalasser, soutenir avec des perches; barrer une porte.
Stænger, pl. vergues; branches, f. pl
Stænk, n. éclabousseure, f.
Stænke, v. a. arroser, mouiller; éclabousser. [m.
Stænkekost, c. goupillon, aspersoir,
Stænkning, c. arrosement, m. aspersion, f.
Stær, c. sansonnet, étourneau, m.; cataracte; goutte sereine, f.
Stærblind, a. aveugle d'une cataracte.
Stærblindhed, c. berlue, f.
Stærk, a. fort; robuste, vigoureux; puissant. – ad. fort, fortement, vigoureusement etc.
Stævne, **Stævnemøde**, n. rendez-vous; congrès, m.; sætte –, assigner, marquer un rendez-vous.
Stævne, v. a. assigner, ajourner, citer; appeler à temoin; tondre, égayer (des arbres).
Stævnevidne, n. témoin, m. [f.
Stævning, c. ajournement, m. citation,
Støbe, v. a. fondre; sabler; plonger, tremper (de la chandelle).
Støbeform, c. moule, m.
Støbehuus, n. fonderie, f.
Støber, m. fondeur, m.
Støbeske, c. cuiller à fondre, f.
Støbning, c. fonte, f.
Støbt, a. moulé; plongé; de fonte.
Stød, n. coup; choc; heurt; cahot, cahotage, m.

Stöde, v. a. pousser; heurter; porter un coup; frapper (des cornes, du pied); (– smaat) broyer, piler (dans un mortier); pulvériser; – een, porter un coup à q.; * choquer, fâcher, toucher, offenser q.; – fra sig, repousser, chasser; stödes, * se choquer, se fâcher, s'offenser (de); s'arrêter à qc., se trouver blessé de q. – v. n. heurter, donner contre; toucher; repousser (fusil); secouer, cahoter; hésiter; – op, revenir, causer des rapports, faire soulever le coeur; – paa, toucher, donner contre, sur qc., heurter, être jeté contre; rencontrer, joindre q.; – sammen, – til, se toucher, aboutir, être joignant, attenant à; se joindre (à un parti etc.); stöde sig, v. r. se heurter, se cogner, se blesser; se choquer, f. Stödes.

Stöden, c. action de pousser, de piler etc.; cahotage (d'une voiture); repoussement (d'une arme à feu), m.

Stöder, c. pilon, m.

Stödt, a. heurté, frappé; pilé; * choqué, offensé, blessé.

Stödviis, i **Stödetal**, ad. par reprises, par boutades.

Stöi, c. bruit, fracas, vacarme, m.

Stöie, v. n. faire du bruit, faire vacarme.

Stönne, v. n. gémir; se plaindre.

Stönnen, c. gémissement, m.

Stör, c. esturgeon, m.

Störkne, v. n. se prendre, se figer; se cailler, se coaguler, se tourner.

Störkning, c. caillement, m. coagulation, f.

Störrelse, c. grandeur; quantité, f.

Stötte, v. a. appuyer, étayer, étançonner; rassurer (une muraille); – sig, s'appuyer, se fonder sur qc.; s'accouder, se reposer sur qc.

Stötte, c. étaie, f.; étançon; pilier, m.; chevalet; colonne, f.; * appui, soutien, support, m.

Stöv, n. poussière, poudre, f.

Stöve, v. a. & n. faire de la poussière; – af, épousseter, ôter la poussière.

Stövekost, c. houssoir, m.

Stöver, c. chien de quête, m.; braque, f.; band, m.

Stövet, **Stövfuld**, a. poudreux, couvert de poussière.

Stövgran, n. atome, corpuscule de poudre, m.

Stövle, c. botte; et Par –, paire de bottes, f.; trække – paa, se botter, mettre des bottes; trække – af, se débotter.

Stövleblok, c. embouchoir, m.

Stövleknegt, c. tire-botte, m.

Stövlekrave, c. genouillère, f.

Stövleskaft, n. tige de botte, f.

Stövlestroppe, c. attache, f. tirant, m.

Stövlet, a. botté, en bottes.

Stövmeel, n. folle farine, f.

Stövpung, c. T. anthère, f.

Stövre, v. a. flairer.

Stövregn, c. pluie menue, bruine, f.

Stövsky, c. nuage de poussière, m.

Stövtraade, pl. T. étamines, f. pl. dards, m. pl.

Stövvei, c. T. pistil, m.

Subjekt, n. sujet, m.

Sublimat, n. T. sublimé, m.

Sublimere, v. a. T. sublimer.

Subskribere, v. a. souscrire, s'abonner.

Subskribent, m. souscripteur, abonné, m.

Subskription, c. souscription, f.

Substants, c. substance, f.

Substitut, n. substitut, m.

Subtrahere, v. a. soustraire.

Subtraktion, c. soustraction, f.

Suder, c. tanche, f. (poisson).

Suble, v. a. fa. bousiller; barbouiller; cuisiner ou faire malpropement.

Subleri, n. saloperie, malpropreté, f.; bousillage, barbouillage, m.

Suge, v. a. sucer.

Sugen, **Sugning**, c. succion, f.

Suger, c. suceur; piston; sucet, m.

Sugerör, n. tuyau d'aspiration, m.; trompe, f.

Sugeværk, n. pompe aspirante, f.; appareil de pompe, m.

Suk, n. soupir, gémissement, m.

Sukke, v. n. soupirer, gémir, pousser des soupirs.

Sukkende, a. gémissant.

Sukker, n sucre, m. [m.
Sukkerbager, m. confiturier; confiseur,
Sukkerbageri, n. métier de confiseur, m.; boutique de confiturier, f.
Sukkerbrændeviin, c. guildive, f.
Sukkerbrød, n. biscuit; massepain, m.
Sukkerdaase, c. sucrier, m.
Sukkerdei, c. pâte de confitures, f.
Sukkerærter, pl. pois goulus, m. pl.
Sukkerform, c. forme au sucre, f.
Sukkerhandel, c. trafic en sucre, m.
Sukkerkandi, n. sucre candi, m.
Sukkerkugle, c. dragée, f. [line, f.
Sukkermandel, c. amande lissée, pra-
Sukkerpapiir, n. papier au sucre, m.
Sukkerpledsken, c. biscotin, m.
Sukkerpære, c. poire sucrée, blanquette, f.; rousselet, m.
Sukkerraffinaderi, n. raffinerie de sucre, m. [sucre, m.
Sukkerraffinadeur, m. raffineur de
Sukkerrod, c. racine sucrée, f.; chervi,
Sukkerrør, n. canne à sucre, f. [m.
Sukkerskee, c. cuiller au sucre, f.
Sukkersød, a. sucré, sucrin.
Sukkertang, c. pincettes à sucre, f. pl.
Sukkertop, c. pain de sucre, m.
Sukkertvebak, c. biscuit sucré, m.
Sukkertøi, n. sucreries, confitures, f. pl.
Sukkre, v. a. sucrer.
Sule, c. pilier, arbre, poteau pour soutenir, m.
Sule, v. a. rassasier, nourrir.
Sult, c. faim, f. [sultane, f.
Sultan, m. Sultan, m.; **Sultaninde**, f.
Sulte, v. n. avoir faim, endurer la faim. – v. a. affamer q. [que.
Sulten, a. qui a faim, affamé, faméli-
Sum, c. somme, f.; * sommaire, contenu, m.
Sumak, **Smak**, c. sumac, m.
Summarisk, a. sommaire.
Summere, v. a. sommer, additionner.
Summering, c. addition, f. calcul, m.
Sump, c. marais, marécage, bourbier, m.
Sumpig, a. marécageux, bourbeux.
Sund, n. détroit; **Sundet** (**Øresund**), sound, m.

Sund, a. sain, bien portant; salubre; **frisk og** –, sain et sauf; – **Forstand**, bon sens, m.
Sundhed, c. santé; salubrité, f. [m.
Sundhedsbeviis, n. certificat de santé,
Sundhedspas, n. billet de santé, m.
Sundhedspleie, c. diète, f.
Sundhedsregel, c. règle diététique, f.
Sundt, ad. sainement.
Supe, **Suppe**, v. n. fa. boire, ivrogner, aimer la bouteille.
Superintendent, m. surintendant, m.
Superintendentur, c. surintendance, f.
Superkargo, m. subrécargue, m.
Suppe, c. soupe, f. potage, m.
Suppefad, n. **Suppeskaal**, c. soupière, terrine, f.
Suppeskee, c. cuiller à soupe, f.
Suppetallerken, c. assiette à soupe, f.
Suppeurter, pl. herbes potagères, f. pl. [une requête.
Supplicere, v. a. supplier, présenter
Supplik, c. requête, pétition, f.; placet, m. [requérant, exposant, m.
Supplikant, m. pétiteur, postulant,
Sur, **lobe Sur**, fa. se troubler; faire une bevue, échouer.
Surre, v. n. bourdonner.
Surre, v. a. serrer, lier.
Suse, v. n. bruire, siffler; tinter.
Susen, c. bruissement, sifflement, m.
Suspendere, v. a. suspendre.
Sut, c. nouet à sucer (pour un enfant),
Sutte, v. n. sucer. [m.
Suul, n. ce qu'on mange avec le pain.
Suur, a. aigre, sur; acide; * âpre, verd (fruit); * pénible, rude, dur, fatigant; **blive** –, s'aigrir, devenir aigre.
Suuragtig, a. aigret, aigrelet.
Suurbrød, n. pain à levain, m.
Suurbrønd, c. eaux minérales, f. pl.
Suurdei, c. levain, m.
Suurhed, c. aigreur, acidité, f.
Suurkaal, c. choux surs, choux confits au sel, m. pl. [sauvage, f.
Suurklever, c. petite oseille, oseille
Suurmelk, c. lait caillé, m.
Suurmule, v. n. bouder, faire une mine sombre.

Suurmulen, c. bouderie, f.; refrognement, m.
Suurfalt, n. sel acide, m.
Suursteg, c. rôti vinaigré, m.
Suursød, a. aigre-doux.
Suurt, n. acide, aigre, m.
Suurtorn, c. épine-vinette, f.
Suurøiet, a. chassieux.
Suus, c. débauche, f.; leve i — og Duus, faire la débauche, s'abandonner au dérèglement.
Svabert, c. T. faubert, goret, m.
Svag, a. faible, débile; infirme; languissant; fragile; — Syn, vue basse, vue faible.
Svagelig, a. un peu faible; maladif, infirme, en mauvaise santé.
Svaghed, c. faiblesse, débilité, infirmité, langueur, défaillance; imbécillité, f.
Svaghedssynd, c. péché de fragilité, m.
Svagsynet, a. qui a la vue basse.
Svagtroende, a. infirme dans la foi.
Sval, a. frais, fraîche.
Svale, c. fraîcheur, f. frais, m.
Svale, c. galerie, f.; balcon, corridor, m.
Svale, c. hirondelle, f.
Svale, v. a. rafraîchir.
Svaledrik, c. breuvage rafraîchissant, m.
Svalekar, n. Svaletønde, c. réfrigérant; carafon, m.
Svalekiedel, c. rafraîchissoir, m.
Svalerede, c. nid d'hirondelle, m.
Svaleurt, c. chélidoine, f.
Svamp, c. éponge, f.; champignon; amadou, m.; bosse, f.
Svampagtig, Svampet, a. spongieux; fongueux.
Svands, c. queue, f.
Svandse, v. n. frétiller, toupiller.
Svandsrem, c. croupière, avaloire, f.
Svandsstrue, c. culasse, f.
Svane, c. cygne, m.
Svanebai, n. revêche fine, f.
Svanehals, c. cou de cygne; cou voûté, m.; encolure de cygne, f.; arc, m
Svanesang, c. chant du cygne mourant, m.; * dernières poésies d'un mourant, f. pl.
Svang, c. gaae i —, être en vogue, être en usage, avoir cours.
Svang, a. fané, flétri, broui.
Svangerskab, n. grossesse, f.
Svangre, v. a. engrosser; imprégner.
Svar, n. réponse, réplique, repartie, riposte, f.
Svare, v. n. répondre, répliquer, repartir; — for, répondre, être responsable de qc.; — til, répondre à, être concordant, cadrer (avec). — v. a. payer.
Svarre, v. a. tourner, travailler au tour.
Sved, c. sueur, f.
Sveddraabe, c. goutte de sueur, f.
Sveddrivende, a. sudorifique.
Svede, v. n. suer; ressuer.
Svedebad, n. étuve, f.
Svededrik, c. breuvage sudorifique, m.
Svededug, c. suaire, m.
Svedehul, n. pore, m.
Svedekiste, c. étuve, sèche, f.; archet, m.
Sveden, c. action de suer, f.; ressuage, m.
Sveden, Sveet, a. roussi; lugte —, sentir le roussi.
Svedesnue, c. étuve, f.; pigeonnier (des véroles), m.
Svedfux, c. alezan brûlé, m.
Svedlugt, c. faguenas, m.
Svedske, c. pruneau, m.
Svedt, a. suant, trempé de sueur.
Sveife, v.a. échancrer, évider, busquer.
Sveifning, c. échancrure, f. busc, m.
Sveirygget, a. ensellé.
Sveise, v. a. corroyer, souder.
Sveitser, m. suisse, m.
Sveitsergarde, m. gardes suisses, m. pl
Sveitserkammer, n. suisserie, f.
Sveitserost, c. fromage de Suisse, gruyère, m.
Svend, m. compagnon, garçon.
Svenddom, c. pucelage, m.
Svendetid, c. compagnonnage, m.
Svensk, a. & m. Suédois.
Svenske, c. loriot, m.
Svibel, c. bulbe, f.; oignon, caïeu, m.
Svie, Svide, v. a. flamber, roussir, brûler; svides, être brûlé. — v. n. cuire, causer de la douleur.

Svie, c. cuisson, douleur cuisante, f.
Svig, c. fraude, fourbe, tromperie, imposture, f.
Svigagtig, **Svigefuld**, a. fourbe, trompeur, frauduleux.
Svige, v. a. tromper, duper, frauder; abandonner q.
Svigerdatter, f. belle-fille, f.
Svigerfader, m. beau-père, m.
Svigerforældre, pl. le beau-père et la belle-mère.
Svigerinde, f. belle-soeur, cousine, f.
Svigermoder, f. belle-mère, f.
Svigersøn, m. gendre, beau-fils, m.
Svigte, v. n. manquer, manquer à sa parole; obéir.
Sviin, n. cochon, porc, pourceau, m.
Sviinsk, **Sviinagtig**, a. sale, malpropre, salope.
Sviinskhed, c. saleté, saloperie, f.
Sviir, c. débauche, ivrognerie, f.
Svik, c. brochette, f. [f.
Svikbore, c. foret, perçoir, m.; vrille,
Svikkel, c. coin, m.
Svimle, v. n. avoir des vertiges, être pris d'un vertige. [de tête, m.
Svimmel, c. vertige, tournoiement
Svimmel, a. sujet aux vertiges; pris d'un vertige; à qui la tête tourne.
Svinde, v. n. disparaître, diminuer, s'amoindrir, décroître, amoindrir; dépérir, maigrir, s'amaigrir; se désenfler; se retirer; dessécher.
Svinden, **Svinding**, c. diminution; désenflure, f.; amoindrissement; dessèchement etc., m.
Svindsot, c. phthisie, f. marasme, m.
Svindsottig, a. phthisique, étique.
Svine til, v. a. salir, souiller.
Svineblære, c. vessie de cochon, f.
Svinebov, c. épaule de cochon, f.
Svinebørster, pl. soies de cochon, f. pl.
Svinebøste, c. jambon (de cochon), c.
Svinedild, c. laitron, m.
Svinefedt, n. sain-doux, m. [m.
Svinegilder, m. châtreur de cochon,
Svinehaar, n. poil de cochon, m.
Svinehoved, n. tête de porc; hure, f.
Svinehund, m. fa. coquin, maraud, m.
Svinehyrde, m. porcher, m. -ère, f.
Svinejagt, c. chasse du sanglier, f.
Svinekiød, n. du porc, m.
Svinemave, c. panse de porc, f.
Svinepolisk, a. malicieux, traître, sournois.
Svinepølse, c. boudin de cochon, m.
Svineri, n. fa. cochonnerie, saloperie, malpropreté, f.
Svineryg, c. échinée, f.
Svineside, c. flèche de lard, f.
Svineskind, n. peau de porc, f. [m.
Svineskiærer, m. châtreur de cochons,
Svineslagter, m. tueur, m. [m.
Svinesteg, c. rôti de porc, du porc rôti,
Svinesti, c. toit à cochons, m.; étable à cochons, f.
Svinesylte, n. petit salé, m.
Svinetrug, n. auge de cochon, f.
Svinetryne, c. groin de cochon, m.
Sving, n. branle, mouvement, m.; caracole, f.
Svingbasse, c. berche, f.
Svinge, v. a. branler, brandiller, secouer; daguer (le lin); – sig op, s'élancer (sur); * s'élever, prendre l'essor, cheminer bien, se pousser, faire sa carrière. – v. n. vibrer, osciller.
Svingel, a.; f. **Svimmel**.
Svingende, a. oscillatoire.
Svingfieder, c. penne, grosse plume de l'aile, f.
Svinghiul, n. balancier, m.; roue qui aide au mouvement de la machine, f.
Svingle, v. n. chanceler.
Svingning, c. brandillement, m.; oscillation, vibration; caracole, f.
Svinke, v. r. se panader, se carrer.
Svire, v. n. ivrogner, faire la débauche. [m.
Sviregast, **Svirebroder**, m. débauché,
Sviregilde, n. compagnie de buveurs,
Svoger, m. beau-frère, m. [f.
Svogerskab, n. affinité, f. cousinage, m.
Svovl, n. soufre, m.
Svovlagtig, a. sulfureux.
Svovlbad, n. bain de soufre, m.
Svovlblomster, n. pl. fleurs de soufre, f. pl.

Svovldamp, c. vapeur de soufre, f.
Svovle, v. a. soufrer, ensoufrer.
Svovlet, a. soufré; sulfureux.
Svovlgrube, c. minière de soufre, soufrière, f.
Svovlguul, a. jaune pâle, couleur de soufre.
Svovlhytte, c. fonderie de soufre, f.
Svovlkiis, c. pyrites sulfureuses, f. pl.
Svovllever, c. foie de soufre, sulfure alcalin, m.
Svovlmelk, c. lait de soufre, m.
Svovlstikke, c. allumette, f.
Svovlsyre, c. acide sulfureux, m.
Svovltraad, c. fil soufré, m.
Svullen, a. enflé.
Svulme, v. n. s'enfler, se gonfler, bouffir.
Svulst, c. enflure, tumeur, f.; * phébus, style ampoulé, m.
Svulstig, a. guindé, ampoulé.
Svække, v. a. affaiblir, débiliter; atténuer; consommer.
Svækkelse, c. affaiblissement, m. débilitation, f.
Svækket, a. affaibli, exténué.
Svælg, n. pharynx, gosier, m.; gueule, f.; gouffre, abîme dans la mer, m.
Svælge, v. a. avaler, engouler.
Svær, c. couenne, f.
Svær, a. pesant, lourd; difficile; grand, gros, énorme; massif, grossier; bouffi, qui est en chair.
Sværd, n. glaive, m.; épée; T. dérive, semelle, f.
Sværddannet, a. xiphoïde, gladié.
Sværddrager, m. porte-glaive, m.
Sværdfeier, m. fourbisseur, m.
Sværdfisk, c. espadon, m.
Sværdlilie, c. glaieul, m.; iris, flambe, f.
Sværdside, c. ligne masculine, f.
Sværdslag, n. coup d'épée, m.
Sværge, v. a. & n. jurer, faire serment, prêter serment; – ved, jurer par qc.
Sværgen, c. serment, jurement, m.
Sværm, c. essaim, m.; foule, tourbe, volée, multitude, f.
Sværme, v. n. essaimer, jeter un essaim; faire la débauche, faire gogaille; roder le pays; être fanatique, extravaguer.
Sværmen, c. jet, m.; débauche; extravagance, f.
Sværmer, m. celui qui aime la débauche, rodeur, m.; * fanatique, visionnaire, m. & f.
Sværmer, c. T. serpenteau, m.
Sværmeri, n. débauche, f.; * fanatisme; enthousiasme, m.; extravagance, f.
Sværmerisk, a. fanatique; enthousiaste; extravagant.
Sværte, c. noir à noircir; noir d'imprimeur; noir de cordonnier, m.
Sværte, v. a. noircir, peindre de noir; * dénigrer, diffamer, calomnier q.
Sværtepotte, c. gueusette, f.
Sværtning, c. noircissure, f.
Svæve, v. n. planer; être suspendu en l'air, flotter; – i Fare, être en danger.
Svævende, a. flottant, ondoyant, pendant.
Svøb, n. maillot, lange, m.
Svøbe, c. fouet, m.
Svøbe, v. a. envelopper; emmailloter un enfant; – sig ind, s'empaqueter, se fourrer; s. Indsvøbe.
Svøbeklæde, n. **Svøbedug**, c. maillot, m.; layette; bande de flanelle, f.
Svøbekone, f. remueuse, f.
Svøbelist, c. bande de maillot, f.
Svøbepapiir, n. papier d'enveloppe, m.; maculature, f.
Svøbeskaft, n. manche de fouet, m.
Svøbeslag, n. coup de fouet, m.
Svømme, v. n. nager; flotter sur l'eau; – over, passer à la nage; – oven paa, surnager, flotter, nager dessus.
Svømmebelte, n. lanquerre, nageoire, ceinture à nager, f.
Svømmeblære, c. vessie, f.
Svømmefinne, c. nageoire, f.
Svømmehud, c. membrane entre les doigts des oiseaux aquatiques, f.
Svømmende, a. nageant, flottant.
Svømmer, m. nageur, m.
Svømmested, n. nageoir, m.
Syd, **Syden**, c. sud, m.
Syde, v. a. faire bouillir, cuire. – v. n. bouillir, bouillonner.
Sydende, a. bouillant.
Sydhavet, n. grande mer du sud; mer pacifique, f.

Sydhed, a. tout bouillant, chaud brûlant.
Sydlænding, **Sydbo**, m. habitant d'une terre australe, m.
Sydlig, a. méridional, austral; du côté du midi. [m.
Sydost, c. sud-est; vent de sud-est,
Sydpol, c. pole méridional ou antar-
Sydvest, c. sud-ouest, m. [tique, m.
Sydvind, c. sud, vent de sud, vent du midi, m. [bler.
Sye, v. a. coudre; – **sammen**, assem-
Syebord, n. table à coudre, f.
Syekone, **Syepige**, f. couturière, f.
Syeløn, c. façon, f.
Syenaal, c. aiguille (à coudre), f.
Syening, c. couture, f. [toilette, f.
Syepude, c. carreau, m.; pelote de
Syeramme, c. chassis; métier, tambourin, m.
Syering, c. dé à coudre, m.
Syeskole, c. école à coudre, f.
Syeskriin, n. carreau, m.
Syetraad, c. fil à coudre, m.
Syetøi, n. attirail de couturière, m.
Syg, a. malade, indisposé, infirme; **blive** –, tomber malade.
Sygdom, c. maladie, indisposition, infirmité, f. [m.; manie, f.
Syge, c. maladie; épidémie, f.; mal,
Sygebesøg, n. visite qu'on fait à un malade; visite du médecin, f.
Sygehuus, n. hôpital, m. infirmerie, f.
Sygekammer, n. appartement de malade, m. [lade, m.
Sygeleie, n. **Sygeseng**, c. lit de ma-
Sygelig, a. maladif, valétudinaire.
Sygelighed, c. langueur, f.
Sygeopvarter, m. garde-malade; infirmier, m. -ière, f.
Syl, c. alène, pointe, f.; poinçon, m.
Sylesmed, m. alénier, m. [f.
Sylte, n. viande mise dans la saumure,
Sylte, v. a. mettre dans la saumure, mariner; confire, mettre en compôte.
Syltetøi, n. confiture, f.
Syltning, c. action de confire, de mariner etc., f.
Symbol, n. symbole, m.

Symbolisk, a. symbolique.
Symmetrisk, a. symétrique.
Sympathetisk, a. sympathique.
Sympathisere, v. n. sympathiser.
Symptom, n. symptôme, m.
Syn, n. vue; vision, apparition; visite, inspection, f.
Synagoge, c. synagogue, f.
Synd, c. péché, m.
Synde, v. n. pécher.
Syndebuk, c. bouc émissaire, m.
Syndefald, n. chûte du premier homme, f. [méchant.
Syndefuld, a. plein de péchés, très-
Synder, m. **Synderinde**, f. pécheur, m. pécheresse, f.
Synderlig, a. & ad. particulier, singulier; extraordinaire.
Syndeskyld, c. coulpe, f.
Syndeflod, c. déluge, m.
Syndig, a. enclin à pécher; chargé de péchés; criminel.
Syndikus, m. syndic, m.
Syndoffer, n. sacrifice, expiatoire, m.
Syndsforladelse, c. pardon des péchés, m.; péchés, f.
Syne, **komme til** –, paraître, venir au jour, se faire voir; **tabe af** –, perdre de vue. [spection (de).
Syne, v. a. voir, visiter, faire l'in-
Synes, v. n. sembler, paraître; **det** – **at &c.**, il y a apparence que etc.; **jeg** –, **mig** –, il me semble; – **godt om**, aimer, prendre plaisir à q.
Synge, v. a. & n. chanter.
Syngekunst, c. art de chanter, m.
Syngemester, m. maître à chanter, maître de musique, m.
Syngen, c. chant, m.
Syngeskole, c. école de musique, f.
Syngespil, n. opéra, m.
Syngestemme, c. voix chantante; partie d'un concert, qui se chante, f.
Syngestykke, n. air, m.; partie à chanter, f.
Synke, v. n. enfoncer, s'enfoncer, couler à fond; s'affaisser, s'abaisser, s'écrouler; tomber; **lade** –, baisser, abaisser; **lade Modet** –, perdre cou-

rage, se décourager.
Synkning, c. chûte, f.; affaissement; abaissement (de courage etc.), m.
Synlig, a. visible.
Synlighed, c. visibilité, f. [site, f.
Synsforretning, c. visitation, vue, vi-
Synskreds, c. horizon, m.
Synsmaade, c. façon de penser, f.
Synsmand, m. visiteur, m.
Synspunkt, n. point de vue, m.
Syntaxis, c. syntaxe, f.
Syre, c. oseille, f. acide, m.
Syre, v. a. fermenter; mettre du levain dans la pâte, faire lever la pâte.
Syret, a. mis en levain.
Syrlig, a. aigret, aigrelet, acidule.
Syrlighed, c. aigreur, acreté; verdeur, f. [à qc.
Sysle, v. n. avoir affaire, être occupé
Syssel, c. occupation, affaire, f.; affaires domestiques, f. pl..
Syssel, n. canton, district, m.
Sysselmand, m. juge subalterne en Islande, m.
Sysselsat, a. occupé, affairé.
Sysselsætte, v. a. occuper, donner de l'occupation.
System, n. système, m.
Systematisk, a. systématique.
Sytten, a. dix-sept.
Syttende, a. dix-septième.
Syv, a. sept. [qui a sept ans.
Syvaarig, **Syvaars**, a. de sept ans,
Syvende, a. septième.
Syvfold, a. septuple; sept fois autant.
Syvgange, ad. sept fois; réitéré sept fois. [façons.
Syvslags, a. de sept sortes, de sept
Syvsovere, m. pl. les sept dormans, m.
Syvstierne, c. pléïades, f. pl. [pl.
Syvtal, n. sept, sept de chiffre; nombre septénaire, m.
Sæbe, c. savon, m.
Sæbe, v. a. – **ind**, savonner.
Sæbeagtig, a. savonneux.
Sæbeboble, c. bouteille de savon, f.
Sæbedaase, c. boîte au savon, f.
Sæbejord, c. terre savonneuse, f.
Sæbekugle, c. savonnette, f.
Sæbelud, c. lessive du savon, f.
Sæbeskum, n. mousse de savon, f.
Sæbesyder, m. savonnier, m.
Sæbesyderi, n. savonnerie, f.
Sæbeurt, c. saponaire, f. [nage, m.
Sæbevand, n. eau de savon, f.; savon-
Sæbning, c. savonnage, m.
Sæd, c. semence, f.; sperme, m.; semailles, f. pl.; blé, m.
Sæddyr, n. animalcule spermatique.
Sæde, n. séance, f.; siége, m.; chaise; résidence, demeure, f.; **tage** —, prendre place.
Sædegaard, c. métairie privilégiée, f.
Sædekorn, n. grain, m.; graine de semence, f. [ensemencé, m.
Sædeland, n. champ labourable, champ
Sædelig, a. moral; modeste, posé.
Sædelighed, c. moralité, modestie, f.
Sædelære, c. morale, éthique, f.
Sædemaaned, c. mois d'Octobre, m.
Sædemand, m. semeur, m.
Sæder, pl. moeurs, manières, f. pl.
Sædetid, c. semailles, f. pl.
Sædflod, n. gonorrhée, f. [m. pl.
Sædkar, pl. vaisseaux spermatiques,
Sædstøv, n. T. poussière, f.
Sædvane, c. coutume, habitude, f.; l'ordinaire.
Sædvanlig, a. accoutumé, usité, ordinaire, commun. – ad. ordinairement, à l'ordinaire, d'ordinaire; usuellement.
Sæk, c. sac, m.; – **fuld**, sachée, f.
Sække, v. a. ensacher, mettre dans un sac.
Sækkebaand, n. cordelette, f.
Sækkebærer, m. sacquier, m.
Sækkelærred, **Sækketøi**, n. grosse toile, toile à sacs, f.
Sækkepibe, c. cornemuse, musette, f.
Sæl, f. **Sælhund**.
Sælde, v. a. cribler, tamiser.
Sældning, c. cribration, f.
Sælge, v. a. vendre, débiter.
Sælgekone, f. colporteuse, vendeuse, f.
Sælgelig, a. aliénable, venal.
Sælgen, c. **Salg**, n. vente, vendition, [f.
Sælger, m. vendeur, m.

Sælhund, c. chien de mer, m.
Sælskind, n. peau du chien de mer, f.
Sænk, c. skyde i –, couler à fond un vaisseau.
Sænke, v. a. abaisser, descendre; submerger, couler à fond; s. **Nedsænke**.
Sænkelod, n. sonde, f. plomb, m.
Sænkevod, n. (**Bundgarn**) carrelet, m.
Sær, a. singulier; étrange.
Særdeles, a. singulier; étrange, particulier. – ad. très, fort.
Særdelesbed, i –, spécialement, principalement, notamment.
Særegen, a. spécial, singulier.
Særhed, c. singularité, bizarrerie, f.; caprice, m.
Særk, c. chemise de femme, f.
Særkiende, n. marque, f.; signe, indice, caractère, m.
Særsindet, a. capricieux, bizarre, difficile.
Særskilt, a. & ad. séparé, écarté; séparément, diversement.
Særsyn, n. phénomène, m.
Sæt, n. coiffe, f.; saut, m.; secousse, f.; service, m.; garniture (de porcelaine), f.
Sætning, c. thèse, proposition, f.; passage (d'un écrit etc.); point, m.
Sætte, v. a. mettre, placer, poser; ranger, arranger; T. composer (imprimeur); – **af**, mettre bas, mettre à terre; déposer; faire une pause, faire un alinéa; démettre, suspendre q. de son emploi, détrôner; amputer; T. dériver, quitter le rivage, démarrer du port; – **i**, **ind**, mettre dans; établir; mettre au jeu, coucher etc., s. **Indsætte**; – **om**, changer la place, placer autrement, transplanter; – **op**, mettre debout, dresser, élever, ranger etc.; remettre, différer, s. **Opsætte**; – **paa**, mettre dessus, mettre à, mettre (un chapeau etc., sur une carte etc.); placer de l'argent; – **sammen**, mettre ensemble; composer; assembler, rassembler; monter, remonter; combiner; joindre; * acharner, animer l'un contre l'autre; – **til**, ajouter joindre; mettre à, auprès; apposer; perdre; – **ud**, exposer, proposer; trouver à dire dans qc.; placer de l'argent, mettre à intérêt, s. **Udsætte**; **sæt at**, prenons que, prenez que. – v. n. sauter, s'élancer, faire un saut; – **efter**, poursuivre; – **ind paa**, attaquer de près, fondre sur, se jeter sur q.; – **over**, passer (une rivière etc.); franchir (un fossé); sauter par-dessus (la barrière etc.); – **til**, échouer, se perdre, faire naufrage. – v. r. – **sig**, se mettre; s'asseoir, prendre place, se placer; s'affaisser; se rasseoir, se reposer, s'éclaircir, se calmer; jucher, se percher (des oiseaux); diminuer, baisser; s'établir.
Sættebret, n. T. composoir, m.
Sættedommer, m. juge substitué, m.
Sættekarpe, c. carpeau, m.
Sættekunst, c. composition, f.
Sættelinie, c. réglette, f.
Sætteløg, n. cayeu, m.
Sættepiil, c. plantard, m.
Sætter, m. compositeur, m.
Sætteriis, n. **Sættequist**, c. bouture, f.; plant, plançon, m.
Sætterkasse, c. casse, f.
Sætterløn, c. composition, f.; salaire du compositeur, m.
Sø, c. lac, m.; mer, f.; océan, m.
Søaal, c. congre, m.
Søaborre, c. perche de mer, f.
Søbe, v. a. humer, avaler, gober.
Søbefad, n. potager, plat potager, m.
Søbekaal, c. potage aux choux, m.
Søbemad, c. mets qu'on mange avec la cuiller, m.; soupe, f.
Søbiørn, c. ours marin, m.
Søblaat, n. bleu céladon, m.
Søblomme, c. nénufar, m.
Søbred, c. rivage, m.
Søbrug, n. us et coutumes de la mer, m. pl.
Søbugt, c. golfe, m.
Søcadet, c. garde de la marine, garde-marine, cadet de la marine, m.
Sød, a. doux; * agréable, charmant.
Sødagtig, a. doucereux, doucet.
Sødelig, **Sødt**, ad. doucement.
Sødhed, **Sødme**, c. douceur, f.

Søbroffel, c. guêpier, m.
Sødskende, m. & f. pl. frère et soeur.
Sødskendebarn, n. cousin, m. cousine, f.
Sødtalende, a. flatteur, cajoleur, m.
Sødyr, n. animal de mer, m.
Søenhiørning, c. narval, m.
Søegn, c. parage, m. [rin, m.
Søfarende, a. & m. navigateur, ma-
Søfart, c. navigation; marine, f.
Søfisk, c. poisson de mer, m.; marée, f.
Søfolk, pl. mariniers, marins, m. pl.
Søfugl, c. oiseau de mer, m.
Søgang, c. mer creuse, mer agitée, f.
Søge, v. a. chercher; tacher; fréquenter; pétitionner.
Søgen, c. recherche, enquête, f.
Søgende, a. & m. postulant, pétiteur.
Søger, c. sonde, f. cathéter, m.
Søgnedag, c. jour ouvrier, jour ordinaire, m.
Søgning, c. achalandise, f.; have god —, être bien achalandé.
Søgræs, n. algue, f. vairé, m
Søgrøn, a. celadon, vert de mer.
Søgsmaal, n. action d'intenter une accusation, f.; procès, m.
Søgud, m. dieu marin, m.
Søhandel, c. commerce maritime, m.
Søhavn, c. port de mer, hâvre, m.
Søhest, m. hippopotame, m.
Søhvirvel, c. rémole, f.
Søile, c. colonne, f.
Søilefod, c. piédestal, stylobate, m.
Søilegang, c. colonnade, f. peristyle, [m.
Søkalv, c. veau marin, m.
Søkant, c. bord, rivage, m.; côte de la mer, f.
Søko, f. vache marine, f.
Søkort, n. carte hydrographique, carte marine, f.
Søkrabbe, c. cancre de mer, m.
Søkrebs, c. homard, m.; écrevisse de [mer, f.
Søkrig, c. guerre navale, f.
Søkyst, c. côte marine, f.
Søl, Søle, n. boue, crotte, f.
Søle, v. a. salir, souiller, encrasser.
Søleri, n. saloperie, malpropreté, f.
Sølet, a. sale, crotté.
Sølov, c. loi de la mer, m.

Søluft, c. air de la mer, m.
Sølugt, Søsmag, c. marine, f.; goût marin, m. [argentin, f.
Sølv, n. argent, m.; af —, d'argent,
Sølvaare, c. veine d'argent, f.
Sølvarbeide, n. argenterie, f.
Sølvarbeider, m. ouvrier en argenterie, m. [lingot d'argent, m.
Sølvbarre, Sølvstang, c. barre, f.;
Sølvbiergværk, n. Sølvmine, c. mine [d'argent, f.
Sølvblank, a. argentin.
Sølvblik, n. plaque ou lame d'argent, [f
Sølvdaler, c. écu blanc, m.
Sølverglød, c. litharge d'argent, f.
Sølverts, c. mine d'argent, f.; argent de mine, m.
Sølvfad, n. plat d'argent, m.
Sølvfarve, c. couleur argentine, f.
Sølvfarvet, a. argentin.
Sølvflaske, c. flacon d'argent, m.
Sølvforvarer, m. argentier, m.
Sølvgaffel, c. fourchette d'argent, f.
Sølvgraa, a. gris argentin.
Sølvgrube, c. minière d'argent, f.
Sølvkammer, n. garde de l'argenterie, [f.
Sølvkar, n. vaisselle d'argent, f.
Sølvklang, c. son argentin, m.
Sølvknap, c. bouton d'argent, m.
Sølvmynt, c. monnaie d'argent, f.; argent, m.
Sølvpenge, pl. argent blanc, m.
Sølvplade, c. lame d'argent; paillette d'argent, f. [m.
Sølvpop, m. garde-vaisselle, argentier,
Sølvprøve, c. touche, f.
Sølvrig, a. riche en argent.
Sølvsand, n. sablon d'argent, m.
Sølvskab, n. buffet, m.
Sølvskee, c. cuiller d'argent, f.
Sølvskum, n. écume d'argent, f.
Sølvstiil, c. T. nonpareille, f.
Sølvstof, n. drap d'argent, m.
Sølvstykke, n. pièce d'argent, f.; drap d'argent, m.
Sølvtinktur, c. teinture d'argent, f.
Sølvtraad, c. fil d'argent; argent trait, m. [terie, f.
Sølvtøi, n. vaisselle d'argent, argen-
Sølvvasker, m. écureur de la vais-

selle d'argent, m.
Søløg, n. squille, f.
Søløve, c. lion de mer, m.
Søm, n. clou, m. broquette, f.
Søm, c. ourlet, m. couture, f.
Sømagt, c. forces navales, f. pl.; marine, f.
Sømand, m. marinier, marin, m.
Sømandsbog, c. routier, m.
Sømandskunst, c. navigation, f.
Sømiil, c. lieue marine, f.
Sømme, v. a. ourler, coudre.
Sømme sig, v. r. convenir, être convenable. [bienséant.
Sømmelig, a. convenable, décent,
Sømmelighed, c. convenance, décence, bienséance, f.
Sømning, c. couture, f.
Sømsmed, m. cloutier, m.
Sømærke, n. amarque, f.
Søn, m. fils, m.
Søndag, c. dimanche, m. [che,
Søndags, a. dominical, de, du diman-
Søndagsarbeide, n. occupation du dimanche, f.
Søndagsbarn, n. qui est né le dimanche; * fils aîné de la fortune, m.
Søndagsbogstav, n. lettre dominicale, f. [ches, m.
Søndagsklædning, c. habit des diman-
Søndagsskole, c. école du dimanche, f.
Sønden, c. sud, midi, m. [stral.
Sønden, Søndre, a. méridional, au-
Søndenvind, c. sud, vent de sud, vent du midi, m.
Sønder paa, ad. du sud, vers le sud.
Sønder, i –, cassé, mis en pièces, s. Itu.
Sønderbrudt, a. cassé, brisé, rompu.
Sønderbryde, v. a. rompre, casser, briser, mettre en morceaux. [etc., f.
Sønderbrydelse, c. action de rompre
Søndergnide, v. a. broyer, gruger, triturer, déchirer à force de frotter.
Søndergnidning, c. broyement, m.
Sønderhugge, v. a. hacher, couper en pièces, dépécer.
Sønderknuse, v. a. écraser, froisser.
Sønderlemme, v. a. démembrer; disséquer, anatomiser.
Sønderlemning, c. démembrement, m.; anatomie, dissection, f.
Sønderlemningskunst, c. anatomie, f.
Sønderrive, v. a. déchirer, lacérer, mettre en pièces.
Sønderskiære, v. a. découper, dépécer, couper en morceaux, trancher; tronçonner; ruiner en coupant.
Sønderslaae, v. a. casser, briser; rompre, fracasser.
Sønderslaaet, a. brisé, cassé. [user.
Sønderslide, v. a. rompre, déchirer;
Sønderstøde, v. a. piler, concasser, écraser, égruger, broyer.
Søndertræde, v. a. écraser du pied.
Sønelde, c. ortie de mer, f.
Sønlig, a. filial.
Sønnedatter, f. petite-fille, f.
Sønnekone, f. bru, belle-fille, f.
Sønnesøn, m. petit-fils, m.
Søofficeer, m. officier de la marine, m.
Søord, n. terme de marine, m.
Søpas, n. lettre de mer, f.
Søplante, c. plante marine, f.
Søravn, c. cormoran, m.
Sørreise, c. voyage sur mer, m.
Søret, c. droit de la marine, m.
Sørge, v. n. être triste, s'affliger; avoir soin, prendre soin de qc., se soucier de qc., se mettre en peine (de qc.); porter le deuil; être en deuil.
Sørgeaar, n. année de deuil, f.
Sørgedigt, n. élégie, f.
Sørgedragt, c. habit de deuil, m.
Sørgedække, n. housse de deuil, f.
Sørgeflor, n. crêpe de deuil, m.
Sørgehest, m. cheval encharnaché de deuil, m.
Sørgehuus, n. maison de deuil, f.
Sørgehætte, c. fronteau, m.
Sørgekappe, c. coiffe de deuil, f.; manteau de deuil, m.
Sørgekaret, c. carrosse drapé, m.
Sørgeklæde, n. drap noir, m.
Sørgelig, a. funeste, affligeant, fâcheux, lugubre, tragique, f.
Sørgemusik, c. musique funèbre, f.
Sørgende, a. affligé; qui est en deuil,

qui porte le deuil.
Sørgesang, c. chant lugubre, m.
Sørgeskare, c. convoi funèbre, m.
Sørgeslør, n. voile de deuil, m.; man-
Sørgespil, n. tragédie, f. [te, f.
Sørgetid, c. deuil, m.
Sørgmodig, a. affligé, triste.
Sørøver, m. corsaire; pirate, m.
Sørøveri, n. piraterie, f.; corsairage, m. n. c.
Sørøverskib, n. corsaire, caïc, m.
Søsalt, n. sel de la mer, m.
Søskade, c. avarie, f.
Søslaaet, a. endommagé de l'eau salée.
Søslag, n. combat naval, m.
Søsoldat, m. soldat de mer, m.
Søspeil, n. routier, m.
Søstad, c. ville maritime, f.
Søster, f. soeur, f.
Søsterlig, a. & ad. de soeur; en soeur.
Søstersøn, m. neveu, m.
Søstierne, c. étoile de mer, f.
Søstrækning, c. étendue de mer, f.
Søstykke, n. marine, f.
Søsvale, c. martin pêcheur, m.
Søsyg, a. malade de mer.
Søsyge, c. mal de mer, m.
Søtieneste, c. service de mer, m.
Søulv, c. loup marin, m.
Søvand, n. eau de mer, eau salée, f.
Søvant, a. accoutumé à la mer ou aux voyages sur mer.
Søvind, c. vent de mer, m.
Søvn, c. sommeil, somme, repos, m.; falde i —, s'endormir. [dormi.
Søvnagtig, a. assoupi, à demi en-
Søvnagtighed, c. assoupissement, m.; envie de dormir; * lenteur, indolen-
Søvndysse, v. a. assoupir. [ce, f.
Søvnig, a. assoupi; qui est pris de sommeil, qui a sommeil; * lent, tardif.
Søvnighed, c. assoupissement, m.; * lenteur, indolence, f. [dormir.
Søvnløs, a. privé de sommeil; sans
Søvnløshed, c. insomnie, f.

T.

Taa, c. doigt du pied; den store —, orteil, m.
Taabe, c. sot, niais, innocent, m.
Taabelig, a. sot, simple, stupide, niais.
Taabelighed, c. sottise, stupidité, niaiserie, f.
Taage, c. brouillard, m. brume, f.
Taaget, Taagefuld, a. nébuleux; embrumé.
Taal, n. patience; tolérance, f.; give sig til —, supporter son malheur avec patience.
Taale, v. a. souffrir, endurer, supporter, essuyer. [passable.
Taalelig, a. tolérable, supportable;
Taalig, a. tolérant.
Taalighed, c. tolérance, f.
Taalmodig, a. patient, tolérant.
Taalmodighed, c. patience, f.
Taar, c. goutte, f.; coup, m.; gorgée, f.
Taare, c. larme, f. pleurs, m. pl.
Taarefistel, c. fistule lacrymale, f.
Taarehul, n. point lacrymal, m.
Taarekiertel, c. glande lacrymale, f.
Taarekrukke, c. lacrymatoire, m. [f.
Taarn, n. tour, f.; clocher, m.; tourelle,
Taarne, v. a. élever comme une tour; — sig, s'élever.
Taarnspiir, n. flèche d'une tour; aiguille d'un clocher, f.
Taarnuhr, n. horloge d'un clocher, f.
Taarnvægter, m. guet du clocher, m.
Tab, n. perte, f.
Tabe, v. a. perdre; tabes, — sig, se perdre. [tières, m.
Tabel, c. table, f.; registre des ma-
Tabelig, a. amissible.
Tabellarisk, a. en forme de table.
Tabulatur, c. tablature, f.
Tabulet, c. tablette; boutique portative, f. [colporteur, m.
Tabuletkræmmer, m. porte-balle;
Taburet, c. tabouret, m.
Taffel, n. table, f.
Taffeldækker, m. officier qui a charge de mettre le couvert, m.
Taffelgods, n. domaine, apanage à l'entretien de la table, m. [repas, f.
Taffelmusik, c. musique pendant le
Taffelpenge, pl. revenu affecté à l'entretien de la table, ce que le souve-

rain paie à q. pour les frais de la table.

Taffelservice, c. service de table, m.

Taffelsteen, c. diamant taillé en tables, m.; table, f.

Taffeluhr, n. pendule de table, f.

Taft, n. taffetas, m. [simple, m.

Taftesbaand, n. ruban uni, ruban

Taftvæver, m. tisserand en taffetas, m.

Tag, n. toit, m.; couverture, f.; comble, m. [saisir, m.

Tag, n. (**Greb**) prise, f.; bouton à

Tagbielke, c. ferme, f.

Tagdryp, n. égout, m.

Tage, v. a. prendre, saisir; recevoir, accepter; – **af**, ôter (le chapeau etc.), enlever, s. **Aftage**; – **fra**, ôter, prendre, priver; soustraire; déduire; détacher; – **imod**, accepter (un présent); recevoir; accueillir q., faire accueil; – **ind**, prendre (une médecine etc.); s'emparer, se saisir de qc., emporter, s. **Indtage**; – **i Agt**, prendre garde; observer, apercevoir; conserver; – **paa**, prendre, mettre; – **op**, ramasser, lever. – v. n. aller, passer, partir (pour); – **paa noget**, tâter, toucher qc.; – **af**, décroître, diminuer, baisser, s. **Aftage**; – **til**, croître, s'augmenter, grossir, s'agrandir; – **tage sig af**, se soucier de qc., s'empresser; – **sig for**, se proposer; s'occuper; – **sig paa**, se charger de qc.; – **sig ud**, se bien présenter, faire un bon effet. [en galetas, f.

Tagkammer, n. galetas, m.; chambre

Tagmønning, c. faîte, m.

Tagrende, c. chéneau, m.; gouttière, descente, séveronde, f.

Tagskiæg, n. larmier, m.

Tagspaan, c. aisseau, bardeau, m.; échandole, f.

Tagsparre, c. chevron, m.

Tagspidse, c. faîte, m.

Tagsteen, c. tuile, f.

Tagstol, c. faîtage, m. ferme, f.

Tagvindue, n. lucarne, f.; oeil de boeuf, m.

Tak, c. remercîment, m.; action de grâces, reconnaissance, f.; **sige** –, rendre grâces, remercier; **tage til Takke**, se contenter (de).

Takke, v. n. remercier, rendre grâces (à q. de qc.); **have een at – for**, devoir qc. à q., être redevable à q. de qc., avoir l'obligation à q. de qc.

Takke, c. dent; cheville, f.; picot (de dentelles), m. [déchiqueté.

Takket, a. denté, dentelé; danché;

Takkebrev, n. lettre de remercîment, f.

Takkebøn, c. prière d'action de grâces, f. [de grâces, m.

Takkefest, c. jour solennel d'action

Takkel, n. guindal, m.

Takkelage, c. funin, cordage, m.; manoeuvre, f.; agrès, m. pl.

Takkelmester, m. funeur, agréeur, m.

Takle, v. a. – **til**, agréer, appareiller un vaisseau.

Taknemmelig, a. reconnaissant.

Taknemmelighed, c. gratitude, reconnaissance, f.

Takoffer, n. sacrifice de louanges, m.

Taksigelse, c. remercîment, m.

Takt, c. mesure; cadence, f.; **slaae** –, battre la mesure; **holde** –, observer la mesure ou la cadence. [sure.

Taktfast, a. qui observe bien la me-

Taktik, c. tactique, f.

Taktiker, m. tacticien, m.

Taktmæssig, a. de ell. en mesure, en cadence; régulier.

Tal, n. nombre; chiffre, m.

Talar, c. robe longue, f.; manteau de cérémonie, m.

Talbogstav, n. lettre numérale, f.

Talbrøk, c. nombre rompu, m.; fraction, f.

Tale, c. parole, f.; discours, m.; harangue, f.; **holde en** –, prononcer un discours ou une harangue.

Tale, v. a. & n. parler, dire; discourir; **tales**, **tales ved**, se parler, s'aboucher, avoir une conférence avec q.

Talebrug, c. façon, manière de parler, f.; usage, m.

Talevne, c. faculté de parler, f.

Talegave, c. don de bien parler, m.

Talekunst, c. rhétorique, f.
Talemaade, c. phrase, expression, locution, f.; idiotisme, m.
Talent, n. talent, m. [teur, m.
Taler, m. orateur; harangueur; rhé-
Talerør, n. porte-voix, m.
Talestol, c. chaire, tribune, f.
Taleværelse, n. parloir, m.
Taleøvelse, c. acte oratoire, m.; déclamation, f.; exercice dans une langue pour la parler, m.
Talfigur, c. Taltegn, n. chiffre, m.
Talg, c. suif, m.
Talglys, n. chandelle de suif, f.
Talk, Talksteen, c. talc, m.
Tallerken, c. assiette, f.
Tallerkenslikker, m. fa. lèche-plat; écornifleur, m.
Tallie, c. guindal, m.
Tallotterie, n. loterie à numéros, f.
Talløs, a. innombrable.
Talord, n. mot numéral; nombre, m.
Talrig, a. nombreux.
Talsmand, m. intercesseur, médiateur, entremetteur, m. [que; doux.
Tam, a. privé, apprivoisé, domesti-
Tamarinde, c. tamarin, m.
Tamarisk, c. tamaris, tamarisc, m.
Tambour, m. tambour, m.
Tamhed, c. qualité de ce qui est apprivoisé, m.
Tamp, c. dague, f.; bout de corde, m.
Tampe, v. a. battre à coups de dague.
Tand, c. dent, f.
Tandbørste, c. brosse à dents, f.
Tandbrækker, m. arracheur de dents, m. [m.
Tanddoktor, Tandlæge, m. dentiste,
Tande, c. mèche, f.
Tandet, a. denté, dentelé, brettelé.
Tandfeber, c. fièvre causée par la dentition, f.
Tandfistel, c. fistule des gencives, f.
Tandkiød, n. gencive, f [m.
Tandhammer, c. T. marteau brettelé,
Tandhul, n. alvéole, f.
Tandhævelse, c. parulis, m
Tandløs, a. édenté.
Tandmiddel, n. dentifrice; remède odontalgique, m.
Tandpine, c. douleur de dent, f.; mal aux dents, m.; maux de dents, m. pl.
Tandpulver, n. dentifrice, m.; poudre pour les dents, f.
Tandrod, c. racine de la dent, f.
Tandrække, c. dentier, m.
Tandskiæren, c. grincement de dents, [m.
Tandskæl, n. dentale, f.
Tandstikker, c. cure-dent, m.
Tandstikkerhuus, n. étui à cure-dent, m.
Tandtrækker, Tang, c. pélican, repoussoir, m.
Tandurt, c. dentaire, f.
Tang, c. tenaille, f.; forceps; repoussoir, pélican, m.
Tang, n. algue, f. varech, m.
Tangens, c. T. tangente, f.
Tangent, c. sautereau, m.
Tanke, c. pensée, idée, f.
Tankefuld, a. pensif, méditatif.
Tankegang, c. association d'idées, f.
Tankeløs, a. sans pensées, inattentif.
Tankeløshed, c. inadvertance, f.
Tankerig, a. fécond en pensées, riche d'idées.
Tankesprog, n. sentence, devise, f.
Tankestreg, c. barre, f.; trait de plume; tiret, m.
Tant, n. bagatelle, vanité, f.
Tante, f. tante, f.
Tantrie, c. thon, m. (poisson).
Tap, c. broche, f.; tourillon, pivot; goujon; tenon, m.
Tapet, n. tapis, m.; bringe paa —, mettre une affaire sur le tapis, la proposer. [ries, m.
Tapethandel, c. commerce de tapisse-
Tapethandler, Tapetmager, m. tapissier, m.
Tapetpapiir, n. papier à tapisserie, m.
Tapetsere, v. a. tapisser.
Tapetserer, m. tapissier, m.
Tapetsering, c. action de tapisser; tapisserie; tenture, f.
Taphul, n. mortaise, enlaçure, f.; pas de chevron, m.
Tappe, v. a. tirer; tirer (une bouteille de vin); vendre à pot et à pinte.

Tappenstreg, c. T. retraite, f.; slaae –, battre la retraite.

Tapper, a. brave, valeureux, vaillant, courageux.

Tapperhed, c. bravoure, valeur, vaillance, f.

Tappert, ad. vaillamment, hardiment.

Tarm, c. boyau; intestin, m. pl.; entrailles, f. pl.

Tarmebrok, n. entérocèle, hernie, f.

Tarmegigt, c. passion iliaque, f.

Tarmehinde, c. péritoine, m.

Tarmestreng, c. corde de boyau, f.

Tarmevrid, n. colique, f.

Tarv, c. nécessaire, besoin, m.

Tarvelig, a. frugal, ménager.

Tarvelighed, c. frugalité, épargne, f.

Taske, c. poche, bourse; * fa. garçonnière, f.

Taskeformat, n. format de livre de poche, m.

Taskekrabbe, c. crabe, m.

Taskenspiller, m. joueur de gobelets, bateleur, m.

Tater, m. bohémien, m.

Taus, a. secret, qui garde le silence, taciturne.

Taushed, c. taciturnité, f. silence, m.

Tave, c. étoupe, f. filament, m.

Tavle, c. table, f.; tableau; sachet de l'église, m.

Tavlebly, n. plomb en tables, m.

Tavlebærer, m. aumônier, m.

Tavlesteen, Tavleskifer, c. ardoise, f.

Tavlet, a. fait à carreau; boisé, parqueté.

Tax, c. Taxtræ, n. if, m.

Taxere, v. a. priser, estimer, taxer.

Taxering, c. prisée, estimation, taxation, f.

Taxt, c. taxe, f.; taux, maximum, m.

Tee sig, v. n. se comporter, se conduire.

Teen, c. fuseau, m.; bobine, f.; – fuld, fusée, f.

Tegl, Teglsteen, c. brique; tuile, f.; stryge –, mouler, façonner de la brique ou des tuiles.

Teglbrænder, Teglstryger, m. briquetier, tuilier, m.

Teglbrænderi, n. briqueterie, tuilerie, f.

Teglfarve, c. couleur de brique, f.

Teglfarvet, a. briqueté.

Tegljord, c. terre à tuiles ou à briques, f.

Teglovn, c. four à briques, m.

Tegltækker, m. couvreur en tuile, m.

Tegn, n. signe, m.; marque, f.; signal; miracle, prodige, m.

Tegne, v. a. & n. dessiner; marquer, signer, noter; coter; – til, signifier, présager; – sig, souscrire (à qc.), signer.

Tegnebog, c. livre à dessiner; livre de portraiture; porte-feuille, portatif, m.

Tegnekridt, n. crayon, pastel, m.

Tegnekunst, c. art de dessiner, m.

Tegnelærer, Tegnemester, m. maître du dessin, maître à dessiner, m.

Tegnepapiir, n. papier à dessiner, m.

Tegner, m. dessinateur, m.; celle qui dessine, f.

Tegneskole, c. école de dessin, f.

Tegning, c. dessin, m.

Telegraf, c. télégraphe, m.

Teleskop, n. télescope, m.

Telt, n. tente, f. pavillon, m.

Teltmager, m. faiseur de tentes, m.

Teltpæl, c. piquet d'une tente, m.

Teltstang, c. arbre, mât d'une tente, m.

Teltstol, c. perroquet, m.

Teltstrikke, c. cordage d'une tente, m.

Temmelig, a. passable, médiocre; assez bien; assez grand; raisonnable.

Tempel, n. temple, m.

Tempelherre, m. templier, m.

Tempelorden, c. ordre des templiers, m.

Temperament, n. tempérament, m.; complexion, f.

Temperatur, c. température, f.

Tempo, n. temps, m.

Tenakel, c. T. visorion, mordant, m.

Tenor, c. Tenorist, m. taille, f.

Tenorfiolin, c. taille de violon, f.

Tenorstemme, c. voix de taille, f.

Termin, c. terme, m.

Terminviis, ad. par termes, à poste.

Terpentin, c. térébinthine, f.

Terpentinolie, c. huile de térébinthine, f.

Terpentintræ, n. térébinthe, m.

Terts, c. T. tierce, f.; – major, tierce majeure, f.

Terzerol, c. pistolet de poche, m.
Testament, n. testament, m.
Testamentere, v. a. tester, léguer par testament.
Testamentering, c. disposition testamentaire, f.
Testator, m. testateur, m. -trice, f.
Testikel, c. testicule, couillon, fa. m.
Testikelpung, c. bourses, f. pl.; scroton, m.
Text, c. texte, m.
Theater, n. théâtre, m.
Theaterdigter, m. poëte dramatique, m.
Theaterstykke, n. pièce de théâtre, f.
Theatralsk, a. théâtral.
Thee, c. **Theetræ**, n. thé, m.
Theebord, n. table à prendre du thé, f.
Theebræt, n. cabaret, m.
Theedaase, c. boîte à thé, f.
Theekiedel, c. bouilloire, f. coquemar, m.
Theekiste, c. canastre, m.
Theekop, c. tasse à thé, f.
Theemaskine, c. théière, f.
Theepotte, c. théière, f.
Theeskee, c. cuiller à thé, f.
Theevand, n. eau à thé, f.
Theolog, c. théologien, m.
Theologisk, a. théologique.
Theoretisk, a. théorique.
Theoretiker, m. theoréticien, m.
Theorie, c. théorie, f.
Theriak, c. thériaque, f.
Thermometer, n. thermomètre, m.
Thesis, c. thèse, f.
Thi, c. car, parce que.
Ti, a. dix.
Tiaars, **Tiaarig**, a. de dix ans; décennal.
Tiavs, c. loque, effilure, f.
Tiavset, a. éfaufilé, déchiré.
Tid, c. temps; (**fri**-) loisir, m.; (**Aars** -) saison; heure, f.; terme; siècle, âge; **en Dags, Maaneds** &c. -, l'espace d'un jour, mois etc.; **for en** -, pour quelque temps; **i Tide, i rette** -, de bonne heure; à temps, bien à propos; **med Tiden, i sin** -, avec le temps; à l'avenir; **i, ved, paa den** - (**da**), du temps (de), dans, durant ce temps; **fra den** -, dès lors; - **efter anden**, de temps en temps, de temps à autre.
Tidende, c. nouvelle; gazette, f.
Tidlig, a. & ad. de bonne heure, de grand matin; précoce, prématuré, hâtif (fruit); **for** -, trop tôt; **i Morgen** -, demain matin.
Tidlang, **en** -, quelque temps, un temps, pour quelque temps.
Tidlos, c. hermodacte, m.
Tidsalder, c. âge, siècle, m.
Tidsel, c. chardon, m. carline, f.
Tidselhakke, c. échardonnoire, f.
Tidsfordriv, c. passe-temps, amusement, m.
Tidsfølge, c. suite des temps, f.
Tidsord, n. T. verbe, m.
Tidspunkt, n. terme, m.; époque, f.
Tidsregning, c. chronologie, f.
Tidsrum, n. espace de temps, m.; période, f.
Tidsskrift, n. écrit périodique, m.
Tidsspilde, c. perte de temps, f.
Tidt, ad. souvent, fréquemment.
Tie, v. n. se taire, garder le silence; - **med**, - **til**, se taire d'une chose, la passer sous silence.
Tiende, a. dixième; **for det** -, dixièmement.
Tiende, c. dîme; décime, f.; **tage** -, dîmer, lever les dîmes; **svare** -, payer les dîmes.
Tiendedeel, c. dixième partie d'un tout, f.
Tiendefri, a. exempt de la dîme.
Tiendekorn, n. blé de dîme, m.
Tiendepenge, pl. denier de dîme, m.
Tiendepligtig, a. décimable.
Tienderettighed, c. droit de dîmer, m.
Tiendetager, m. décimateur, m.
Tiendeyder, m. homme décimable, payeur de dîmes, m.
Tiene, v. v. servir q., rendre service à q.; servir un maître; être au service de q.; - **til**, servir à qc., être bon à qc., être utile à qc. - v. a. gagner.
Tiener, m. valet, serviteur, domestique, garçon; ministre, m.
Tienerinde, f. servante; suivante; fille, f.
Tieneste, c. service, m.; fonction; corvée, f.; office, m.; charge, place, f.; emploi, m.; **staae i** -, servir.
Tienestefolk, pl. valets, domestiques, m. pl.

Tieneſtefri, a. exempt, franc de service ou de corvée.
Tieneſteiver, c. empressement à servir; zèle pour le service, m.
Tieneſtekarl, m. valet, serviteur, domestique, m.
Tieneſtepige, f. servante, fille, f.
Tieneſtetid, c. le temps, les années de service; udſtaae ſin —, faire son temps.
Tienlig, a. utile, bon, propre; convenable.
Tienſtagtig, **Tienſtfærdig**, a. serviable, officieux, prêt à servir.
Tienſtagtighed, **Tienſtfærdighed**, c. promptitude à rendre service, f.; empressement à servir, m.; humeur serviable; complaisance, f.
Tienſtligſt, ad. très-humblement.
Tienſtſkyldig, a. obligé, redevable.
Tienſtvillig, a. serviable, officieux, prêt à servir.
Tier, c. dix, m.; dizaine, f.; nombre dénaire, m.
Tifold, ad. dix fois.
Tiger, m. tigre, m. tigresse, f.
Tigerheſt, c. cheval tigré, m.
Tigerhund, c. chien tigré, m.
Tigerkat, c. chat sauvage tigré, m.
Tigge, v. a. mendier, gueuser, demander l'aumône; * prier instamment, demander importunément.
Tigger, m. mendiant, gueux, m.
Tiggeragtig, a. gueux, pauvre, misérable.
Tiggerdreng, m. garçon mendiant, m.
Tiggeri, n. gueuserie, mendicité; demande importune, f.
Tiggerkiærling, f. mendiante, gueuse, f.
Tiggermunk, m. moine mendiant, m.
Tiggerpak, n. gueusaille, coquinaille, truandaille, f.
Tiggerpoſe, c. besace, f.
Tiggerſtads, c. parure chétive, f
Tiggerſtav, c. bâton blanc, m.; * mendicité, f.
Tigret, a. tigré.
Til, prp. à, vers, chez, par, pour, dans, en etc.
Tilbage, ad. arrière, en arrière; derrière; à reculons; ſtaae —, rester encore.
Tilbagebetale, v. a. rembourser.
Tilbagebetaling, c. remboursement, m.
Tilbagebringe, v. a. (bringe t.) rapporter, reporter; ramener.
Tilbagedrive, v. a. repousser.
Tilbagefald, n. rechûte; récidive, f.
Tilbagefare, v. n. (fare t.) retourner; reculer en tremblant.
Tilbageflyde, v. n. (flyde t.) refluer.
Tilbagefordre, v. a. redemander; réclamer; révendiquer.
Tilbageføre, v. a. ramener, reconduire.
Tilbagegaae, v. n. (gaae t.) aller en arrière; retourner sur ses pas, rebrousser chemin; rétrograder; reculer; remonter (à); * manquer, n'avoir lieu, ne pas réussir, aller mal.
Tilbagegaaende, a. rétrograde.
Tilbagegang, c. retour, reculement, m.; rétrogradation, f.
Tilbagegive, v. a. (give t.) rendre, restituer.
Tilbagegivelſe, c. reddition (d'un prêt); restitution (d'un vol), f.
Tilbageholde, v. a. arrêter, retenir, empêcher; * dissimuler, cacher.
Tilbageholdelſe, c. retention, f.
Tilbageholden, a. retenu, discret.
Tilbageholdenhed, c. retenue, dissimulation, f.
Tilbagekalde, v. a. rappeler, faire revenir; révoquer, se dédire.
Tilbagekaldelſe, c. rappel, m.; révocation, f.; contremandement, m.
Tilbagekaſte, v. a. (kaſte t.) jeter en arrière, rejeter; repousser; renvoyer, réfléchir, réverbérer.
Tilbagekaſtning, c. répercussion, réflexion, réverbération, f.
Tilbagekomme, v. n. (komme t.) revenir, retourner.
Tilbagekomſt, c. retour, m.
Tilbagelevere, v. a. rendre, restituer.
Tilbagereiſe, c. retour, m.
Tilbageſende, v. a. renvoyer.
Tilbageſlaae, v. a. & n. (ſlaae t.) repousser, refouler; rebondir, rejaillir, réfléchir, réverbérer.
Tilbageſlag, n. rebondissement, re-

jaillissement, m.; répercussion, réflexion, f.
Tilbagespring, n. saut en arrière, rebondissement, m.; bricole, f.
Tilbagespringe, v. n. (springe t.) faire un saut en arrière, rebondir, rejaillir.
Tilbagestaae, v. n. (staae t.) se tenir derrière; être en arrière; * être négligé, ne pas être admis.
Tilbagestaaende, a. restant, de reste.
Tilbagestød, n. repoussement; contrecoup, m.
Tilbagestøde, v. a. (støde t.) repousser.
Tilbagetage, v. a. (tage t.) reprendre, retirer; dégager sa parole.
Tilbagetog, n. retirade, retraite, f.
Tilbagetrække, v. a. (trække t.) retirer; —sig, se retirer, faire retraite. [tour, m.
Tilbagevei, c. chemin de retour, re-
Tilbagevende, v. n. (vende t.) retourner, s'en retourner, se retourner en arrière.
Tilbagevige, v. n. (vige t.) reculer, se
Tilbagevise, v a. renvoyer. [retirer.
Tilbageviisning, c. renvoi, m.
Tilbagevirkende, a. rétroactif
Tilbede, v. a. adorer.
Tilbedelse, c adoration, f.
Tilbedelsesværdig, a. adorable.
Tilbeder, m. adorateur, m. -trice, f.
Tilbege, v. a. fermer, boucher avec de la poix.
Tilbehør, n. appartenance, dépendance, f.; attirail, m.; garniture d'habit, f. [accommoder; habiller.
Tilberede, v. a. préparer, apprêter,
Tilberedelse, c. préparation, f.; préparatif, apprêt, accommodage; habillage, m. [bander (les yeux).
Tilbinde, v. a. (binde til) lier, serrer;
Tilblive, v. n. (blive til) naître, prendre origine.
Tilbringe, v. a. porter, apporter; — Tiden (med), passer le temps (à qc.).
Tilbud, n. offre, m. proposition, f.
Tilbunds, ad. à fond; gaae —, * couler à fond. [s'offrir.
Tilbyde, v. a. offrir, présenter; — sig,
Tilbygge, v. a. adosser une maison à une autre, l'appuyer contre; bâtir joignant; faire ajouter; fermer d'une muraille etc.
Tilbygning, c. pièce attenante ou ajoutée à un bâtiment, f. [échange.
Tilbytte sig, v. r. échanger, gagner en
Tilbøielig, a. enclin (à), porté, sujet, adonné; være — til, incliner à, être sujet, être porté à. [inclination, f.
Tilbøielighed, c. penchant, m.; pente,
Tilbørlig, a. convenable, dû, compétent; avenant; requis. — ad. convenablement, dûment, complètement.
Tilbørlighed, c. devoir, dû, m.; con-
Tildeels, ad. en partie. [venance.
Tildele, v. a. donner en partage, assigner, distribuer; répartir.
Tildrage sig, v. r. arriver, se passer.
Tildragelse, c. fait, évènement, m.
Tildrikke, v. a. & n. (drikke til) boire à q.; porter la santé à q.
Tildække, v. a. couvrir.
Tildækning, c. action de couvrir, f.
Tildømme, v. a. adjuger.
Tildømmelse, c. adjudication, f.
Tildømt, a. adjugé; adjudicatoire, m.
Tilegne, v. a. attribuer, imputer; dédier (un livre etc. à q.); — sig, v. r. s'approprier. [tion, f.
Tilegnelse, c. appropriation; dédica-
Tilendebringe, v. a. achever, finir, consommer. [consommation, f.
Tilendebringelse, c. achèvement, m.
Tilfalde, v. n. échoir, tomber en partage.
Tilfals, ad. vénal, à vendre, en vente; byde —, holde —, mettre en vente, exposer en vente.
Tilflugt, c. recours, réfuge, m.
Tilflugtssted, n. réfuge, asile, m.; retraite, f. [revenir.
Tilflyde, v. n. couler (vers); affluer;
Tilflye, v. a. fa. souiller, salir, gâter, abîmer, chiffonner. [ter à l'encan.
Tilforhandle sig, v. r. acheter, ache-
Tilforladelig, a. positif, sûr, certain, sur quoi on peut compter. — ad. vraiment, en vérité, certainement. [dis.
Tilforn, ad. auparavant, autrefois, ja-
Tilforordne, v. a. ordonner, constituer.

Tilfreds, a. content, satisfait; **give sig** –, se tranquilliser, calmer son esprit.
Tilfredshed, c. contentement, m. satisfaction, f
Tilfredsstille, v.a. contenter, satisfaire; s'accommoder (avec ses créanciers).
Tilfredsstillelse, c. contentement; payement, acquit, appaisement, m.; satisfaction, f. [se prendre.
Tilfryse, v. n. se congeler, se glacer,
Tilfulde, ad. tout-à-fait, entièrement.
Tilfælde, n. cas fortuit, accident, m.; aventure, f. [tel; contingent.
Tilfældig, a. fortuit, casuel, acciden-
Tilfældigviis, ad. par accident.
Tilfælles, ad. en commun, en société; commun.
Tilføie, v. a. annexer, joindre; ajouter; causer (du dommage à q.).
Tilføining, c. annexion, apposition, f.
Tilføre, v. a. apporter, amener; transporter.
Tilførsel, c. amenage; abord; convoi, transport de vivres, m.; provisions, f. pl.
Tilgang, c. avenue, f.; accès, abord, m.
Tilgavns, ad. fort bien, comme il faut, parfaitement, entièrement.
Tilgift, c. par-dessus; comble (de mesure); surpoids, m.; réjouissance; addition, f.; supplément, m.
Tilgive, v. a. pardonner, remettre; (**give til**) donner par-dessus le marché. [veniel.
Tilgivelig, a. pardonnable, rémissible,
Tilgivelse, c. pardon, m.; rémission, absolution, f.
Tilgode, ad. **have** –, avoir de bon, de revenant-bon, avoir des dettes actives; **holde** –, pardonner qc. à q.; avoir de l'indulgence pour q.
Tilgodehavende, n. revenant-bon, m.; créance, dette active, f.
Tilgrunde, ad. **gaae** –, échouer, tomber en ruine ou en décadence.
Tilgrændsende, a. attenant, aboutissant, adjacent, contigu, limitrophe.
Tilgrændsning, c. contiguité, f.
Tilgængelig, a. accessible; abordable.
Tilhaande, ad. **gaae** –, assister q.
Tilhefte, v. a. attacher; fermer un trou avec l'aiguille.
Tilhobe, ad. ensemble, conjointement.
Tilhold, n. demeure, f. domicile, m.
Tilholde, v. a. exhorter, exciter, appliquer q. à qc. [équarrir.
Tilhugge, v. a. tailler; dégrossir,
Tilhviske, v. a. chuchoter qc. à q.
Tilhylle, v. a. envelopper, cacher.
Tilhæng, n. parti, m.; faction, f.; partisans, consorts, suppôts, m. pl.
Tilhænger, m. partisan, sectateur, adhérent, m.
Tilhævde sig, v. r. préscrire.
Tilhøre, v. n. appartenir, être à q.; (**høre til, paa**) écouter.
Tilhørende, a. appartenant.
Tilhører, m. celui ou celle qui écoute, auditeur, m.
Tilile, v. n. (**ile til**) accourir en hâte.
Tilintetblive, v. n. s'anéantir, s'évanouir. [tir, annihiler, abolir.
Tilintetgiøre, v. a. annuller, anéan-
Tilintetgiørelse, c. anéantissement, m.; annihilation, abolition, f.
Tilkaste, v. a. combler, remplir.
Tilkiende, v. a. adjuger.
Tilkiendegive, v. a. indiquer, annoncer, publier, faire savoir; – **sig**, se faire connaître. [fication, f.
Tilkiendegivelse, c. déclaration, noti-
Tilkiendelse, c. adjudication, f.
Tilkitte, v. a. cimenter, fermer avec du ciment.
Tilkiøbs, ad. vénal, à vendre, en vente.
Tilkiøre, v. a. dresser un cheval.
Tilkline, **Tilkliste**, v. a. coller.
Tilknappe, v. a. boutonner.
Tilknytte, v. a. nouer.
Tilkomme, v. n. être dû, convenir.
Tilkommende, a. venant; futur; –**Tid**, avenir, m.
Tilkomst, c. arrivée, f.
Tilkort, ad. **komme** –, avoir du pire, perdre, ne pas trouver son compte.
Tilkæmpe sig, v. r. remporter en combattant; acquérir par droit de conquête ou des armes; obtenir par ses efforts.
Tillade, v. a. permettre, accorder.

Tillade, v. a. charger un vaisseau.
Tilladelig, a. accordable, admissible.
Tilladelse, c. permis, m.; permission, [concession, f.
Tilladt, a. permis, licite.
Tillagt, a. attribué.
Tillave, v. a. préparer, apprêter, dresser, accommoder; apprêter les viandes, faire la cuisine. [accommodage, m.
Tillavning, c. préparation, f.; apprêt,
Tillid, c. confiance, confidence, f.
Tillidsfuld, a. confiant.
Tillige, ad. ensemble, conjointement, [en même-temps.
Tillime, v. a. coller.
Tillodde, v. a. souder. [cher.
Tillokke, v. a. attirer, amorcer, allé-
Tillokkelse, c. attrait, m. appas, m. pl.
Tillokkende, a. appétissant, attirant; séduisant. [à clef.
Tillukke, v. a. fermer; clorre; fermer
Tillukning, c. fermeture, f.
Tillyse, v. a. publier, publier au prône.
Tillysning, c. publication, proclamation, f.
Tillæg, n. addition, augmentation (de gages), f.; supplément; fourniture (du tailleur etc.); entretien du bétail, m.
Tillægge, v. a. ajouter, augmenter, additionner; attribuer; nourrir, élever le bétail; – sig, se pourvoir de qc. [ser.
Tillære, v. a. instruire, former, dres-
Tilløb, n. concours, m.; affluence; achalandise, f.; have stort –, avoir la presse [fluer; s'attrouper.
Tilløbe, v. n. (løbe til) accourir; af-
Tilmaade, ad. modérément.
Tilmaale, v. a. mesurer qc. à q.
Tilmad, c. ce qu'on mange avec le pain; légumes, m. pl.
Tilmed, c. encore, même, outre cela.
Tilmelde, v. a. annoncer, faire savoir, notifier. [mur.
Tilmure, v. a. murer, fermer d'un
Tilnagle, v. a. clouer, fermer avec
Tilnavn, n. surnom, m. [des cloux.
Tilnærmelse, c. approche; approximation, f. [avoir du restant.
Tilovers, ad. restant, de reste; have –,

Tilpakke, v. a. empaqueter, emballer; – sig, se fourrer.
Tilpas, ad. à propos, bien à propos; à souhait; fort juste (d'un habit).
Tilpasning, c. ajustement, m.
Tilpasse, v. a. ajuster, adapter.
Tilproppe, v. a. boucher, tamponner.
Tilraab, n. acclamation, f. cri, m.
Tilraabe, v. n. appeler q., crier à qc.
Tilraade, v. a. conseiller, persuader q. à qc. [persuasion, f.
Tilraaden, Tilraadelse, c. conseil, m.
Tilrede, a. prêt; à portée, présent.
Tilrede, v. a. préparer, apprêter; – ilde, maltraiter q.
Tilreden, a. dressé, acheminé (cheval).
Tilredning, c. préparation, f. apprêt, m.
Tilregne, v. a. imputer, attribuer.
Tilregnelse, c. imputation, f.
Tilrette ou til Rette, ad. gjøre –, lægge –, mettre en ordre; hjelpe –, rétablir, aider q.; komme –, s'accommoder, s'arranger avec q.; venir à bout de qc. [cheval.
Tilride, v. a. dresser, acheminer un
Tilridning, c. manége, m.
Tilruste, v. a. préparer, faire les préparations, disposer. [mencer.
Tilsaae, v. a. achever de semer; ense-
Tilsagn, n. promesse, parole, f.
Tilsammen, ad. ensemble, conjointement.
Tilsats, f. Tilsætning.
Tilsee, v. n. voir, regarder, être spectateur; inspecter.
Tilsende, v. a. envoyer, adresser. [part.
Tilside, ad. de côté, à côté, à l'écart, à
Tilsidesætte, v. a. mettre à part, mettre à côté, écarter; passer (sur qc.); négliger, manquer (de).
Tilsidesættelse, c. mépris, m. [clusion.
Tilsidst, ad. à la fin, enfin, pour con-
Tilsige, v. a. annoncer, indiquer, dire, avertir; citer, ajourner; faire venir q. en quelque lieu; promettre, donner sa parole; consentir.
Tilsigtet, a. en vue, ce qu'on a pour but, à qui on en veut, qu'on regarde.
Tilsinds ou til Sinds, ad. résolu, intentionné, disposé; anderledes –, qui

a changé de sentiment, qui est revenu de qc. [stiner.
Tilskikke, v. a. envoyer, adresser; de-
Tilskikkelse, c. destinée, f.; sort, destin,
Tilskiære, v. a. couper, tailler. [m.
Tilskiærebord, n. écofrai, m.
Tilskiærekniv, c. couteau de pied, m.
Tilskiæring, c. action de couper etc.,
Tilskrige, v. n. crier à q. [taille, f.
Tilskrive, v. a. écrire à q., faire savoir; attribuer, imputer.
Tilskrue, v. a. fermer à vis.
Tilskud, n. supplément, m.; aide, f.; secours d'argent, m.
Tilskuer, m. spectateur, m. -trice, f.
Tilskyde, v. a. contribuer, ajouter; payer extraordinairement, fournir de nouveau. [mer.
Tilskynde, v. a. instiguer, inciter, ani-
Tilskyndelse, c. exhortation, incitation, instigation, f. [m.
Tilskynder, m. instigateur, incitateur,
Tilslaae, v. a. & n. arrêter un marché; adjuger; bondonner un tonneau; (**slaae til**) suffire; se mettre (dans).
Tilslag, n. adjudication (à l'enchère), f.
Tilslutte, v. a. fermer, barrer.
Tilsmile, v. a. sourire à q.
Tilsmudse, **Tilsmøre**, v. a. souiller, salir, encrasser.
Tilsnee, v. a. couvrir de neige.
Tilsnige sig, v. r. attraper, capter, obtenir par artifice, prendre qc. fur-
Tilsnit, n. taille, f. [tivement.
Tilsnitte, v. a. couper, tailler.
Tilsnøre, v. a. lacer, serrer.
Tilspidse, v. a. tailler en pointe, aiguiser. [des clous.
Tilspigre, v. a. clouer, fermer avec
Tilspundse, v. a. bondonner.
Tilspærre, v. a. fermer, barrer, barricader.
Tilspærring, c. fermeture, clôture, f.
Tilspørge, v. a. demander, interroger; examiner; questionner.
Tilspørgsel, c. demande, question, interrogation, f.
Tilstaae, v. n. avouer, confesser; permettre, concéder; accorder; en convenir.
Tilstaaelse, c. aveu, m.; confession; concession, f.; consentement, m.; permission, f.
Tilstand, c. état, m. condition, f.
Tilstede, v. a. permettre, accorder.
Tilstede, ad. **være** —, être présent, assister.
Tilstedelse, c. permission, concession, f.
Tilstedeværelse, c. présence, f.
Tilstedeværende, a. présent; assistant.
Tilstille, v. a. remettre, rendre, mettre en main. [dage, m.
Tilstopning, c. rebouchement; ravau-
Tilstoppe, v. a. fermer, boucher; rapiéceter, ravauder.
Tilstræbe, v. a. rechercher qc.
Tilstrække, v. n. (**strække til**) suffire, être assez. [suffisance; suffisamment.
Tilstrækkelig, a. suffisant, assez; à
Tilstrækkelighed, c. suffisance, f.
Tilstrømme, v. n. s'approcher à grands flots, accourir; affluer, arriver en abondance.
Tilstunde, v. n. s'approcher, approcher.
Tilstundende, a. prochain, approchant.
Tilstuve, v. a. arrimer, arrumer.
Tilstød, n. choc, m.; assistance, f.; soutien, m.
Tilstøde, v. n. (**støde til**) arriver, survenir; confiner, aboutir, être attenant, être joignant (à).
Tilstøve, v. a. couvrir de poussière.
Tilsværge, v. a. jurer qc. à q.
Tilsye, v. a. coudre; boucher en cou-
Tilsyn, n. inspection, f. [sant.
Tilsyne ou **til Syne**, ad. **komme** —, paraître, venir au jour, se faire voir.
Tilsynelabende, a. apparent, probable.
Tilsynsmand, m. inspecteur, m.
Tilsæt, n. ingrédient; supplément, m.
Tilsætning, c. addition, f.; supplément; alliage, m.; augmentation; apposition, f.; corollaire, m.; annexe, f.
Tilsætte, v. a. (**sætte til**) ajouter, joindre, apposer; allier; mettre du sien; dépenser, perdre.
Tilsøle, v. a. souiller, salir.

Tiltage, v. n. croître, s'accroître, s'augmenter; se renforcer; s'arroger, s'approprier, usurper.
Tiltagende, n. crue, f.; accroissement; croissant; avancement, m.; croissance, f.; i —, progressif; dans son croissant (lune). [dre en gré.
Tiltakke, ad. tage-med, agréer, pren-
Tiltakle, v. a. funer, agréer un vaisseau. [équipement, m.
Tiltakling, c. action de funer etc., f.;
Tiltale, c. allocution, harangue; apostrophe; réprimande, remontrance, répréhension; accusation, f.
Tiltale, v. a. aborder, haranguer, apostropher; réprimander, reprendre; ac-
Tiltro, c. confiance, f. crédit, m. [cuser.
Tiltroe, v. a. & n. croire; croire q. capable de qc.
Tiltrygle, v. a. mendier.
Tiltrykke, v. a. fermer en pressant.
Tiltræde, v. a. accéder (à); entrer en charge.
Tiltrædelse, c. commencement, m.; accession, adition d'une hérédité, f.
Tiltrække, v. a. attirer; serrer; tirer, fermer (un rideau); — sig, attirer,
Tiltrækkende, a. attractif. [s'attirer.
Tiltrækning, c. attraction, f.
Tiltvinge sig, v. r. forcer, emporter de haute lutte. [à q.
Tiltælle, v. a. compter de l'argent etc.
Tiltænke, v. a. destiner qc. à q.
Tilvant, a. habitué, habituel, accou-
Tilveie, v. a. peser qc. à q. [tumé.
Tilveiebringe, v. a. effectuer; procurer.
Tilvende, v. a. tourner (à); procurer, faire avoir, faire obtenir.
Tilvinde sig, v. r. gagner, emporter.
Tilvinke, v. n. faire signe à q.
Tilvirke, v. a. agir, opérer.
Tilvisse, ad. certainement, vraiment.
Tilvoxende, a. croissant, en progrès; ce qui s'augmente ou accroît.
Tilvænne, v. a. accoutumer, habituer; — sig, s'accoutumer, s'habituer à qc.; en prendre l'habitude.
Tilværelse, c. être, m. existence, f.
Tilværende, a. existant.
Tilvæxt, c. accroissement, m. augmentation, f. [de qc.
Tilønske, v. a. souhaiter, féliciter q.
Time, c. heure; * leçon, f.; paa Timen, sur le champ, d'abord, tout à
Timeglas, n. sable, m. [l'heure.
Timelig, a. temporel, qui est de ce monde; mondain; det Timelige, le monde, cette vie temporelle.
Times, v. n. arriver.
Timeviis, ad. par heure, à l'heure.
Timeviser, c. aiguille du cadran, f.
Timian, c. thym; serpolet, m.
Tin, n. étain, m.
Tinaske, c. potée, f.
Tinde, **Tind**, c. sommet; faîte (d'un édifice etc.); cime, pointe, crête (d'une montagne); pinacle, m.
Tinding, c. tempe, f.; crête (de la montagne); créneau, pinacle, m.
Tindre, v. n. briller, étinceller.
Tinfad, n. plat d'étain, m.
Ting, c. chose; affaire, f.; être, m.
Ting, **Thing**, n. cour de justice, f.; tribunal, m. [plaidoyable, m.
Tingdag, c. jour d'audience, jour
Tinge, v. n. marchander, faire prix ou marché. [f. pl.
Tinghelligt, n. vacations, vacances,
Tinglyse, v. a. publier, proclamer.
Tingrube, c. minière d'étain, f.
Tingskriver, m. greffier de justice, m.
Tingsted, n. siége, m. cour, f.
Tingstue, c. barreau, m.; salle d'au-
Tinktur, c. teinture, f. [dience, f.
Tinsand, n. sable d'étain, m.
Tinstøber, m. potier d'étain, m.
Tinte, c. marque de ladre, f.
Tintøi, n. vaisselle d'étain, f.
Tip, c. pointe, f.; bout du nez, m.
Tipoldefader, m. quart-ayeul, m.
Tipoldemoder, f. quart-ayeule, f.
Tippe, v. a. pointiller; toucher légèrement avec le bout d'une chose.
Tirre, v. a. irriter, aigrir, railler.
Tirsdag, c. mardi, m.
Tispe, f. chienne, biche, f.
Tital, n. nombre dénaire, m.
Titel, c. titre, m. qualité, f.

Titelblad, n. titre du livre; fronti-
spice, feuillet du titre, m. [spice, f.
Titelkobber, n. taille-douce du fronti-
Titte, v. a. lorgner, guigner.
Titulair, a. titulaire, honoraire.
Titulatur, c. titres, m. pl.
Titulere, v. a. titrer, donner un titre;
Titusende, a. dix-mille. [qualifier.
Tiur, c. coq des bois, m.
Tiære, c. goudron; brai, m.
Tiære, v. a. goudronner; brayer.
Tiærekande, c. boîte à la graisse de
Tiærekost, c. guipon, m. [char, f.
Tiærer, m. goudronneur, m.
Tiæret, a. couvert ou sali de goudron.
Tiæretønde, c. tonneau à goudron, m.
Tiørn, c. épine, f.; s. **Torn**.
To, a. deux.
Toaarig, **Toaars**, a. de deux ans,
Tobak, c. tabac, m. [biennal.
Tobaksbod, c. boutique où l'on vend
du tabac, f. [tabac, f.
Tobaksdaase, c. tabatière; boîte à
Tobakshandel, c. trafic ou négoce du
tabac, m. [m.
Tobakshandler, m. marchand de tabac,
Tobakspibe, c. pipe à tabac, f.
Tobaksplante, c. plante de tabac, f.
Tobakspung, c. bourse à tabac, f.
Tobaksrulle, c. rouleau de tabac, m.
Tobaksrøg, c. fumée de tabac, f.
Tobakssnuser, m. preneur de tabac, m.
Tobaksspinder, m. fileur de tabac, m.
Tobenet, a. bipède.
Tobiis, c. anguille de sable, f.
Tobladet, a. à deux feuilles.
Todobbelt, a. double.
Todækker, c. vaisseau à deux ponts, m.
Toe, v. a. laver; blanchir, faire la
lessive; - **op**, laver, écurer la vais-
Toft, c. champ, m. [selle.
Tofte, c. banc, m. [f.
Tog, n. procession, troupe; expédition,
Tohiulet, a. à deux roues.
Tohovedet, a. à deux têtes.
Tohundrede, a. deux cents.
Tol, c. bouchon de bouteille, m.
Told, c. douane, f. péage, m.
Toldbetient, m. officier, commis ou
employé de la douane; douanier, m.
Toldbod, c. petit bureau de la douane,
m. [cain, m.
Tolder, m. péager, douanier; publi-
Toldforpagter, m. fermier de la doua-
ne, douanier péager, m.
Toldfri, a. exempt de payer la doua-
ne, exempt de péage. [ne, f.
Toldfrihed, c. exemption de la doua-
Toldkammer, n. bureau de péage, bu-
reau d'entrée, f. [m.
Toldkasserer, m. receveur de douane,
Toldpligtig, a. sujet à payer la douane.
Toldrettighed, c. droit de douane, m.
Toldrulle, c. tarif, m. pancarte, f.
Toldseddel, c. billet d'acquit de la
douane, transit; certificat; permis
d'exportation ou de consommation, f.
Toldskriver, m. contrôleur de la
douane, m.
Toldsted, n. douane, f. péage, m.
Toldstempel, n. coin de la douane, ca-
chet de la douane, m. [rat, m.
Toldsvig, c. fraude de gabelle, f.; ba-
Tolk, m. interprète, trucheman, m.
Tolke, v. a. interpréter. [ction, f.
Tolkning, c. interprétation, tradu-
Tollekniv, c. couteau à tailler, m.; s.
Tolv, a. douze. [**Tællekniv**.
Tolvfingertarm, c. T. duodénum, m.
Tolvkant, c. **Tolvkantet**, a. dodéca-
gone, m. & a.
Tolvpundig, c. douze livres pesant.
Tolvte, a. douzième.
Tom, a. vide; * vide de sens, sans
effet, vain. - **tomt**, ad. à vide.
Tomastet, a. qui a deux mâts.
Tome, c. tome, volume, m.
Tomhed, c. vide, m. vacuité, f.
Tomme, c. pouce, m.
Tommelfinger, c. pouce, m.
Tommelring, c. poucier, m.
Tommeltaa, c. gros orteil, m.
Tommeskrue, c. osselet, grillon, m.
Tommestok, c. pied de charpentier, m.
Tomt, **Tomte**, c. place à bâtir, f.
Tone, c. ton; son; T. accent, m.
Tone, v. n. sonner, résonner, re-
tentir.

Tone Flag, v. a. T. arborer le pavil-
Toneart, c. ton; mode, m. [lon.
Tonefald, n. cadence, f.
Tonekunst, c. musique, f.
Tonekunstner, m. musicien, m.
Tonetegn, n. accent, m.
Top, c. cime, f.; sommet, m.; croupe; crête; houppe (des oiseaux; toupie,
Topas, c. topaze, f. [f.; sabot, m.
Toplærke, c. alouette huppée, f.
Topmaal, n. mesure, comble, f.
Toppet, a. huppé, crêté; comble, toute comble.
Toppunkt, n. point vertical, m.
Topseil, n. voile du perroquet, f.
Topsukker, n. sucre en pain, m.
Topundig, a. de deux livres.
Toradet, a. à double rang, de deux rangées ou couches.
Torbist, c. escarbot, m.
Torden, c. tonnerre, m.; * foudre, f.
Tordenafleder, c. conducteur, paratonnerre, m.
Tordenbyge, c. pluie d'orage, f.
Tordenkile, Tordensteen, c. pierre de foudre; bélemnite, f. [tonnerre, m.
Tordenskrald, n. bruit, ou éclat de
Tordensky, c. nuée orageuse, f.
Tordenslag, n. coup de foudre, m.
Tordenveir, n. tempête, f. orage, m.
Tordne, v. n. tonner; * fulminer, tempêter.
Tormaaned, c. mois de Mars, m.
Torn, c. épine, f. ardillon, m.
Tornebusk, c. épine, f.
Tornefuld, a. épineux.
Tornegierde, n. Tornehække, c. haie d'épines, f. [fourré, m.
Tornekrat, n. broussailles, f. pl.; bois
Tornekrone, c. couronne d'épines, f.
Tornister, n. havre-sac, m.
Tornskade, c. pie grièche, f.
Torp, c. hameau, m.
Torsdag, c. jeudi, m.
Torsk, c. morue, f.
Tortur, c. torture; question, gêne, f.
Torv, n. marché, m. foire, f.
Torvedag, c. jour de marché, m.
Torveplads, c. marché, m. place, f.

Torvepriis, c. cours du marché, prix courant, m. [côtés.
Tosidet, a. à deux faces, qui a deux
Toskallet, a. bivalve.
Tosse, c. fou, sot, insensé, badaud, m.
Tosset, a. fou, fol, sot, simple, niais.
Tost, c. origan, m. (plante).
Tostavelses, a. dissyllabe.
Tostemmig, a. à deux voix.
Tosædet, a. à deux sièges. [f.
Tot, c. quenouille; touffe de cheveux,
Toug, n. cable, m. corde, f.
Tougmaatte, c. aubinet, m.
Tougstige, c. échelles de cordes, f.
Tougværk, n. cordage, m.
Traad, c. fil, m. [veau, m.
Traaddukke, c. marionnette, f. éche-
Traadgitter, n. treillis de fil d'archal, châssis de fil de fer, m.; vergeure, f.
Traadhaspe, c. dévidoir, m.
Traadjern, n. filière, f.
Traadnøgle, n. pelote de fil, f.
Traadstreng, c. corde de fil d'archal, f.
Traadtrækker, m. tréfileur, affineur, m.
Traadtrækkeri, n. tréfilerie, affinerie, f.
Traadvinde, c. argue, f.
Tragedie, c. tragédie, f.
Tragedieskriver, m. auteur tragique,
Tragisk, a. tragique. [m.
Tragt, c. entonnoir, m.
Tragte, v. n. tâcher, s'efforcer; aspirer, prétendre à qc.; attenter (à).
Tragte, v. a. couler, passer par l'étamine, filtrer.
Tragten, c. efforts, m. pl. pensées, f. pl.
Traktat, c. traité, m.
Traktement, n. traitement, régal, m.
Traktere, v. a. traiter; régaler.
Trakteur, m. hôte, traiteur, restaurateur, m.
Tralværk, n. treillis, m. grille, f.
Trampe, v. n. trépigner, frapper des
Trampen, c. trépignement, m. [pieds.
Tran, c. huile de baleine, f.
Trane, c. grue, f.
Tranebær, n. canneberge, f.
Traneunge, c. gruon, m.
Trang, c. manque, défaut, m.; pauvreté, misère, f.

Trang, a. étroit, serré.
Trangbrystig, a. asthmatique; courbatu, poussif (cheval).
Trangbrystighed, c. asthme, m.; courte haleine, oppression de poitrine, f.
Tranghed, a. étranglement, m.
Transport, c. transport; port, m.
Transporteur, c. T. transporteur, m.
Trappe, c. escalier, dégré, m.; montée, f.
Trappeafsats, c. palier, repos d'un escalier, m.
Trappegaas, f. outarde, f.
Trapperækværk, n. appui, m.; balustrade d'un escalier, f.
Trappespindel, c. noyau d'un escalier en vis, m.
Trappestige, c. échelle pliante, f.; gradins, m. pl.
Trappetrin, n. marche, f. dégré, m.
Trappeviis, ad. par dégrés, graduellement.
Traske, v. n. patrouiller, patauger.
Trassent, m. T. tireur, m.
Trassere, v. a. T. tirer (une lettre de change) sur q.
Traurig, a. fa. triste, affligé, attristé.
Traurighed, c. fa. tristesse, f.
Trav, n. trot, m.; i fuld —, au grand trot.
Trave, v. n. trotter, aller au trot.
Trave, c. gerbier, m.
Travl, a. diligent, empressé, occupé, hâté.
Travlhed, c. occupation, f.; empêchement, embarras, m.
Travlt, ad. have — med, être occupé de qc.
Traver, m. trotteur, m.
Tre, a. trois.
Treaarig, Treaars, a. de trois ans; triennal.
Trebladet, a. tripétale, à trois feuilles.
Tredie, a. troisième; tiers.
Trediedags, a. de trois jours; -Feber, fièvre tierce, f.
Trediedeel, c. tiers, m.
Trediemand, m. tiers, m.
Tredive, a. trente.
Tredivte, a. trentième.
Tredobbelt, a. triple.
Tredsindstyve, a. soixante.
Tredsindstyvende, a. soixantième.
Tredækker, c. vaisseau à trois ponts, m.
Treegget, a. à trois tranchans.
Treenig, a. T. trois en un.
Treenighed, c. trinité, f.
Trefarvet, a. tricolore.
Trefod, c. trépied, m
Trefold, a. triple.
Trefoldighed, c. triplicité; trinité, f.
Trefork, c. trident, m.
Tregrenet, a. à trois fourchons.
Trekant, c. triangle, m.
Trekantet, a. triangulaire.
Tremark, pl. amende infamante, f.
Tremarksmand, m. homme infame, m.
Trende, Trænde, v. a. ourdir, monter la chaîne.
Trendse, c. bridon, m. bride, f.
Treottendedeel, c. trois huitièmes, m. pl.
Treottendedeelstakt, c. mesure ternaire, f.
Trepanere, v. a. trépaner.
Tresidet, a. trilatéral.
Treslags, a. de trois sortes.
Tresse, c. galon, bord, m.; tresse, f.
Tresse, v. a. tresser.
Tressebænk, c. tressoir, m.
Tressehat, c. chapeau bordé de galons, m.
Trestavelses, a. trisyllabe.
Tresædet, Tresædig, a. à trois places.
Tretal, n. un trois, nombre ternaire, m.
Tretraadet, Trekæftet, a. à trois fils. à triple fil.
Tretten, a. treize.
Trettende, a. treizième.
Treven, a. indolent, qui manque de volonté.
Trevenhed, c. indolence, f. dégoût, m.
Trevle, Trævle, c. fil; fibre, filament, m.; fibrille, f.
Trevle, Trævle, v. a. effiler, effiloquer, éfaufiler; trevles, s'effiler; se corder, se cotonner, s'étriper.
Trevlet, a. effilé; cotonneux; fibreux, filamenteux.
Triangel, c. triangle, m.
Tridse, c. poulie, f.
Trille, c. fredon, tremblant, m.; slaae —, fredonner, faire un tremblement.
Trille, v. a. & n. rouler; brouetter.
Trille, Trilde, c. disque, m. roulette, f.
Trillebør, c. brouette, f.
Trilling, c. trigémeau, enfant de trois enfants jumeaux, m.

Trin, n. pas, m.; marche, f.; échelon; [marche-pied, m.
Trind, a. rond.
Trine, v. n. marcher, aller.
Trinviis, ad. par dégrés, graduellement. [piétiner.
Trippe, v. n. marcher à petits pas.
Trippelse, c. tripoli, m.
Triumf, c. triomphe, m.
Triumfere, v. n. triompher.
Triumfvogn, c. char triomphal, m.
Trives, v. n. croître, prospérer, venir, prendre; s'engraisser.
Tro, c. foi; (paa, à, en); religion; fidélité, loyauté, f.
Tro, a. fidèle; loyal, affidé.
Trods, c. bouderie, mutinerie; bravade, f.; til - for, en dépit de, au mépris de, malgré; byde -, braver, défier q. [ter; défier, morguer q.
Trodse, v. n. bouder, braver, affron-
Trodsen, c. bravade, bouderie, f.
Trodsig, a. fier, hautain, mutin, obstiné.
Trodsighed, c. bravade, bouderie, f.
Troe, v. a. & n. croire (paa, en, à); fier; se fier à ou en q.
Troende, a. croyant.
Troesartikel, c. article de foi, m.
Troesbekiendelse, c. crédo, symbole de la foi, m. [religion.
Troesforvandt, m. qui est de la même
Trofast, a. fidèle, loyal.
Trofasthed, c. fidélité, loyauté, f.
Trohiertig, a. franc, ouvert, cordial,
Trohiertighed, c. cordialité, f. [naïf.
Trokle, v. a. faufiler.
Trold, c. démon; farfadet, lutin, m.
Trolddom, c. sorcellerie, magie, f.; enchantement, charme, ensorcellement, maléfice, m. [que, m.
Trolddomskunst, c. magie, f.; art magi-
Troldmand, Troldkarl, m. Troldqvinde, f. magicien, sorcier, enchanteur, m.; magicienne, sorcière, enchanteresse, f.
Trolig, a. croyable, probable, vraisemblable; sincère, droit, probe.
Trolighed, c. probabilité, f.
Trolove, v. a. fiancer; - sig, fiancer une fille.
Trolovelse, c. fiançailles, f. pl.
Trolovelsesring, c. bague nuptiale, f.
Troløs, a. perfide, infidèle, déloyal.
Troløshed, c. perfidie, infidélité, dé-
Tromle, c. rouleau. [loyauté, f.
Tromle, v. a. aplanir avec un rouleau, passer le rouleau sur qc.
Tromme, c. tambour, m.; caisse, f.; Trommen gaaer, le tambour bat.
Tromme, v. n. battre la caisse ou le tambour; tambouriner.
Trommeblik, n. laiton à tambour, m.
Trommehinde, c. T. tympan, m.
Trommekasse, c. fût de tambour, m.
Trommeskind, n. peau de tambour, f.
Trommeslag, n. coup ou son de tambour, m.
Trommeslager, m. tambour, m.
Trommesnore, pl. gênes, f. pl.
Trommestok, c. baguette, f.
Trommesyge, c. tympanite, m.
Trompet, c. trompette, f.; blæse i -, sonner de la trompette.
Trompeter, m. trompette, m.
Trompetqvast, c. banderole, f.
Trompetskrald, n. son de trompette, m.; fanfare, f.
Trompetsnor, c. bandereau, m.
Trone, c. trône, m. [regner.
Trone, v. n. être assis sur le trône;
Tronbestigelse, c. avénement au trône, f.
Tronfølge, c. succession au trône, f.
Tronfølger, m. successeur au trône, m.
Tronhimmel, c. dais, baldaquin, m.
Trop, c. troupe, bande, f.
Tropper, pl. troupes, f. pl.; gens de guerre, m. pl.
Troppeviis, ad. en troupe, par troupes.
Tros, n. bagage, gros bagages d'une armée, m. pl.; * séquelle, f.
Troskab, c. fidélité, loyauté, foi, f.
Troskabseed, c. serment de fidélité, m.
Trosknegt, Troskarl, m. goujat, m.
Troskyldig, a. naïf, simple, crédule.
Troskyldighed, c. naïveté, simplicité, crédulité, f.
Trosse, c. corde, f. cableau, m. [m.
Trosvogn, c. chariot de bagage, caisson,
Troværdig, a. affidé, digne de foi;

croyable, authentique. [bilité, f.
Troværdighed, c. authenticité; crédi-
Trudsel, c. menace, f.
True, v. a. & n. menacer (de qc.).
Truende, a. menaçant, comminatoire.
Trug, n. auge; huche, f. [m.
Trumf, c. triomphe, tourne, f.; à-tout,
Trumfe, v. n. couper avec un à-tout.
Trunde, Trunde ud, v. n. bouffir, gonfler, s'enfler.
Tryg, a. sûr, à couvert, à l'abri.
Tryghed, c. sûreté, sécurité, f.
Trygle, v. n. mendier, prier instamment. [portune, f.
Tryglerí, n. gueuserie, demande im-
Tryk, n. pression, f.; serrement; poids, m.; dépression, f.; effort, m.; gravitation (des poids); * oppression, f.; coup, m.
Tryk, c. impression (d'un livre), f.; give i –, faire imprimer.
Trykfeil, c. faute d'impression, f.
Trykke, v. a. presser, serrer; peser; graviter; empreindre (sur), charger, fouler (le peuple etc.); blesser; imprimer (un livre etc.); moucheter (du coton); * accabler, oppresser.
Trykken, c. serrement, m.; pression; oppression (de poitrine), f.
Trykkende, a. pesant; étouffant; accablant; vexatoire.
Trykkeomkostninger, pl. frais d'impression, m. pl.
Trykker, m. pressier, m.; détente (d'un fusil); clinche, f
Trykkerballe, c. balle, pompette, f.; tampon, m. [f.
Trykkerfarve, c. encre d'imprimeur,
Trykkerí, n. imprimerie, f.
Trykkerløn, c. tirage, m. impression, f.
Trykkerpresse, c. presse d'imprimeur, f.
Trykning, c. impression (prime; retiration), f. [sans colle, m.
Trykpapiir, n. papier à imprimer ou
Trykt, a. imprimé; pressé; (toile) peinte.
Trykværk, n. pompe foulante, f.
Trylle, v. n. exercer la magie, user de charmes.
Trylleri, n. sorcellerie, magie, f.; enchantement, m.
Tryne, c. groin, m.
Træaare, c. veine, f.
Træagtig, a. ligneux, boiseux.
Træbark, c. écorce d'arbre, f.
Træbeen, n. jambe de bois, f.
Træbro, c. pont de bois, m.
Træbuk, c. chevalet, m.
Træbul, c. tige, f. tronc, m.
Træde, v. a. & n. mettre le pied sur, marcher sur; – ind, entrer; – ud, sortir.
Trædsk, a. rusé, artificieux, fin. [m.
Trædskhed, c. ruse, finesse, f.; artifice,
Træet, a. boiseux, ligneux.
Træf, n. hasard, coup de hasard, m.; chance, f.
Træfad, n. jatte de bois, f.
Træffe, v. a. & n. atteindre, toucher à qc., donner sur qc.; * (– paa) trouver, rencontrer; trouver le ton, chanter juste; attraper la ressemblance; ikke –, manquer; – sig, arriver.
Træffer, c. billet noir, m.
Træflaade, c. train de bois, radeau de bois, flot, m.
Træflaadning, c. flottage, m.
Træfrugt, c. fruit d'arbre, m.
Træhandel, c. trafic de bois, m.
Træhandler, m. marchand de bois, ventier, m.
Træhest, m. cheval de bois, m.
Træhugger, m. fendeur de bois; bûcheron, m.
Træk, c. courant d'air; vent coulis, m.
Træk, n. trait, coup; parafe, cadeau; linéament, m.; physionomie, f.; jet; passage (des oiseaux), m.; i –, par file; continûment; i eet –, d'un seul coup ou trait.
Trækbænk, c. banc à tirer, m.
Trækbro, c. pont-levis, m.
Trækbrønd, c. puits, m.
Trækfisk, c. poisson de passage, m.
Trækfugl, c. oiseau de passage, m.
Trækhul, n. soupirail, m.
Trække, v. a. tirer; traîner; tracer (des lignes); tirer (l'épée); – op, mon-

ter, remonter (une montre); - **Lotteri**, faire le tirage d'une loterie. - v. n. aller, passer; - **ind**, **ud**, entrer, sortir; - **hen**, aller demeurer en un lieu; - **paa Vagt**, monter la garde.
Trækkebaand, n. tirant, m.
Trækkegarn, n. chalon, traineau, m
Trækkejern, n. filière, f.
Trækkeknude, c. noeud coulant, m.
Trækkes, v. n. - **med**, lutter contre, être affligé (de).
Trækline, c. corde à tirer, f.
Træklods, c. bûche, souche, f.
Trækning, c. tirage, m.; crampe, f.; spasme, m.
Trækølle, c. massue, f.
Trækpapiir, n. papier brouillard, papier gris, papier fluant, m.
Trækplaster, n. emplâtre, épispastique, diapalme, vésicatoire, m.
Trækul, n. charbon de bois, m.
Trækvind, c. courant d'air; vent coulis, m.
Trækvod, n. traineau, m.
Træl, m. esclave, serf, m.
Trælagtig, a. servile.
Trælast, c. charge de bois ou de poutres, f.
Trælbaaren, a. né esclave, de naissance servile.
Trældom, c. esclavage, m. servitude, f.
Trælle, v. n. travailler en esclave.
Træmarv, c. coeur, milieu, m.; moëlle du bois, f.
Træmos, n. mousse d'arbre, f.
Trænge, v. a. presser, contraindre; - **sig frem**, se mettre en avant; - **sig ind**, entrer par force dans; s'introduire, se fourrer. - v. n. manquer du nécessaire, être dans la disette; - **til**, avoir besoin de qc.
Trængen, c. presse, urgence, f. n. c.
Trængende, a. pressant, urgent; indigent, pauvre.
Trængsel, c. presse, foule; affliction, f.; tourment, m.; souffrance, f.
Træorm, c. artison, pou de bois, pou pulsateur, m.
Træpotte, c. pot de bois, m.
Træprop, c. tampon de bois, m.
Træsaft, c. sève, f.
Træsav, c. scie de jardinier, f.
Træskaal, c. jatte de bois, f.
Træske, c. cuiller de bois, f.
Træsko, c. sabot, m.
Træskole, c. pépinière, bâtardière, f.
Træskomager, m. sabotier, m.
Træsnit, n. gravure en bois, taille de bois, f.
Træsplint, c. fêtu de bois, m.
Træstamme, c. tronc d'un arbre, m.
Træstang, c. perche de bois, f.
Træstolpe, c. pilier de bois, m.
Træstub, c. souche, f.
Træsvamp, c. agaric, m.
Træt, a. las, fatigué.
Trætallerken, c. tailloir, tranchoir, m.
Træthed, c. lassitude, f.
Trætte, v. a. lasser, fatiguer, harasser.
Trætte, c. querelle, disceptation, dispute, f.; débat, m.; brouillerie; contestation; démêlé, f.
Trætte, v. n. quereller; **trættes**, se quereller; débattre, disputer de ou sur qc., se disputer.
Trættekjær, a. querelleur, criard.
Træværk, n. charpente, charpenterie, f.
Trøffel, c. truffe, trufle, f.
Trøffelhund, c. chien dressé à la quête des truffes, m.
Trøffeljagt, c. quête des truffes, f.
Trøffeljæger, m. chercheur de truffes, m.
Trøie, c. pourpoint, m.; jaque, f.; colletin, m.
Trøieduus, **paa en** -, à tout hasard, à tout risque.
Trøske, c. mèche; aphte, f. (maladie).
Trøst, c. consolation; support, f.
Trøste, v. a. consoler, soulager; **trøstes ved**, s'attendre à qc.
Trøstebrev, n. lettre de consolation, f.
Trøstefuld, **Trøstelig**, a. consolant, consolatoire.
Trøstegrund, c. consolation, f.
Trøstord, n. parole consolante, f.
Trøster, m. consolateur, m. -trice, f.; T. paraclet, m.
Trøstesløs, a. inconsolable; désolé.
Trøstesløshed, c. désolation, f.
Trøstig, a. courageux, rassuré.

Tuberose, c. tubéreuse, f.
Tubus, c. tube, m.
Tud, **Tude**, c. bec, m. [rer.
Tude, v. n. hurler ; * fa. sonner ; pleu-
Tudehorn, n. cor à sonner, m.
Tudekande, c. biberon, m.
Tuden, c. hurlement, m.
Tudse, c. crapaud, m.
Tudsesteen, c. crapaudine, f.
Tue, c. petite élévation de terre, f.
Tugt, c. discipline, éducation ; pudeur, modestie, f.
Tugte, v. a. châtier, punir, corriger.
Tugtelse, c. châtiment, m. ; punition, correction, f.
Tugtemester, m. geolier ; * correcteur de classe, précepteur, m.
Tugthuus, n. maison de correction, maison de force, f.
Tugtig, a. chaste, pudique.
Tugtighed, c. chasteté, pudicité, f.
Tulipan, c. tulipe, f.
Tulipanbed, n. planche de tulipes, f.
Tulipantræ, n. tulipier, m.
Tumle, v. n. chanceler ; – om, tomber, se renverser. – v. a. travailler (un cheval).
Tumleplads, c. carrière, f. ; manége ; * rendez-vous ; champ de bataille, m.
Tumling, c. gobelet, m.
Tummel, c. vacarme, tapage, m.
Tumult, c. tumulte, fracas, m.
Tumultuarisk, a. tumultuaire, tumultueux. [cile, pénible, fatigant.
Tung, a. pesant, lourd ; grave ; diffi-
Tunge, c. langue, f. ; ardillon (de boucle), m. ; languette (d'une balance) ; sole, f. (poisson). [gue, m.
Tungebaand, n. filet, frein de la lan-
Tungebogstav, n. lettre linguale, f.
Tungebyld, c. hypoglosside, f. ; barbillon (d'un cheval), m.
Tungemaal, n. langage, m. langue, f.
Tungfærdig, a. pesant, lourd, incommode.
Tunghed, c. pesanteur, gravité, f.
Tunghøret, a. qui a l'ouie dure, sourdaud.
Tunghørighed, c. dureté d'oreille, f.

Tungnem, a. stupide, hébété. [f.
Tungnemhed, c. stupidité, imbécillité,
Tungsindig, a. mélancolique, morne, triste, atrabilaire. [f.
Tungsindighed, c. mélancolie, tristesse,
Tungt, ad. pesamment, difficilement.
Turban, c. turban, m. [devoir.
Turde, v. n. oser, avoir la permission,
Turnere, v. n. faire un tournoi, combattre au tournoi. [tournoi, m.
Turnereplads, c. lice, f. ; champ de
Turnering, c. tournoi ; carrousel, m.
Turteldue, c. tourterelle, f. tourte-
Tusende, a. mille. [reau, m.
Tusendaarig, a. de mille ans, millénaire.
Tusendbeen, c. mille-pieds, m.
Tusendfold, a. mille fois autant.
Tusendgyldenurt, c. centaurée, f.
Tusendkunstner, m. fa. qui fait ou sait mille ruses ou artifices.
Tusendskiøn, c. amaranthe, f. passe-
Tusendste, a. millième. [velours, m.
Tusendtal, n. millier, m. ; i –, à milliers.
Tusk, n. encre de la Chine, f.
Tusk, c. change, échange, troc, m.
Tuske, v. a. troquer, changer, échan-
Tuske, v. a. laver. [ger.
Tuskhandel, c. échange de marchandises, m.
Tusmørke, n. crépuscule, m.
Tut, c. cornet de papier ; group, m.
Tutti, T. tous ensemble.
Tvang, c. contrainte, violence ; gêne, f.
Tvangshuus, n. maison de force, f.
Tvangsmiddel, n. moyen violent, m. ; contrainte, f. [traint, m.
Tvangspligt, c. devoir forcé ou con-
Tvangsret, c. banalité ; puissance coactive, f. ; pouvoir coactif, m. ; coër-
Tvebak, c. biscuit, m. [cition, f.
Tvedragt, c. discorde, dissension, f.
Tveægget, a. à deux tranchans.
Tvekamp, c. combat singulier, duel, m.
Tvekløftet, a. fourchu.
Tvende, a. deux. [gyne, m.
Tvetulle, c. fa. hermaphrodite, andro-
Tvetydig, a. équivoque, ambigu, amphibologique.

Tvetydighed, c. équivoque, ambiguïté, amphibologie, f.
Tvilling, c. jumeau, m.; jumelle, f.; (pl. T. gémeaux, m. pl.).
Tvillingbroder, m. frère jumeau, m.
Tvillingsøster, f. soeur jumelle, f.
Tvinde, v. a. retordre, tordre du fil.
Tvinden, c. retordement; doublage, moulinage, m. [dompter.
Tvinge, v. a. contraindre, forcer;
Tvist, c. discorde, disceptation, dispute, dissension, f.
Tviste, v. n. se quereller, se brouiller.
Tvistig, a. discordant, désuni.
Tvistighed, c. discorde, dispute, f.; différent, m. [doute, être en suspens.
Tvivl, c. doute, m.; staae i —, être en
Tvivlagtig, a. douteux, incertain, ambigu, problématique; irrésolu.
Tvivlagtighed, c. incertitude, irrésolution, f.
Tvivle, v. n. douter, révoquer en doute, être en suspens; — paa, douter de qc.
Tvivler, m. sceptique, pyrrhonien, m.
Tvivlesyge, c. scepticisme, pyrrhonisme, m. [scrupuleux.
Tvivlraadig, a. irrésolu, indéterminé,
Tvivlraadighed, c. irrésolution, indétermination, f.
Tvivlsom, a. douteux; incertain; irrésolu; indéterminé.
Tvunden, a. tors, retors, mouliné.
Tvungen, a. forcé, obligé, contraint; affecté; contourné (style).
Tvær, a. de travers, en travers, transversal; * obstiné, opiniâtre.
Tværbaand, n. T. lierne, f.
Tværbielke, c. traverse, f.
Tværbænk, c. banc de travers, m.
Tværdriver, m. homme têtu, opiniâtre, capricieux, m.
Tværfløite, c. flûte traversière, f.
Tværfolio, c. in-folio oblong, m.
Tværfylding, m. fa. glouton, goulu, grand mangeur, m.
Tværgade, c. rue de traverse, f.
Tværhed, c. opiniâtreté, obstination, f.
Tværhug, n. coup qui va en écharpe, m.
Tværlinie, c. ligne transversale, f.
Tværmaal, n. diamètre, m.
Tværpibe, c. fifre, m.
Tvært, Tværts, ad. paa —, de travers, à travers, de biais; — igiennem, transversalement, à travers le, au travers de; — over for, vis-à-vis; tvært imod, au contraire.
Tværsadel, c. selle pour femme, f.
Tværside, c. côté à travers, m.
Tværsnit, n. coupure de travers, f.
Tværsti, c. traverse, f. [verse f
Tværstreg, c. ligne transversale, tra-
Tværsvening, c. traverse; entretoise; bride, f.; arrêt, m.
Tværsæk, c. besace, f. bissac, m.
Tværtræ, n. traverse, barrière, barre, [f.
Tvæt, c. blanchissage, m.
Tvætte, v. a. laver; blanchir.
Tyde, v. a. expliquer, interpréter. — v. n. — paa, — hen paa, tendre à, montrer, marquer; faire allusion à, se rapporter à. [gible; lisible.
Tydelig, a. distinct, clair, net; intelli-
Tydelighed, c. clarté, perspicuité, évidence, f.
Tydning, c. explication, f. sens, m.
Tydsk, a. allemand; germanique, teutonique; høi —, haut-allemand.
Tydsker, m. Allemand, m. [cours à q.
Tye, v. n. — til, se réfugier, avoir re-
Tyende, n. domestiques, m. pl.
Tygge, v. a. mâcher.
Tyggen, Tygning, c. mastication, f.
Tyk, a. épais; gros; serré, compacte; dodu, rebondi, potelé; bouffi; enflé; grosse, enceinte; caillé (du lait).
Tykagtig, a. un peu gros.
Tykbenet, a. ossu.
Tykbladet, a. feuillu, touffu.
Tykhaaret, a. touffu.
Tykhed, c. épaisseur, grosseur; consistance; corpulence; enflure, f.
Tykhovedet, a. qui a une grosse tête.
Tykhudet, a. qui a une peau épaisse; calleux.
Tykke, n. sentiment, avis, conseil, jugement, m.; opinion, f.; efter eget —, arbitrairement.

Tykkelse, c. épaisseur, grosseur, f.; volume, m.
Tykkert, m. bedon, bouffi, m.
Tykkes, v. n. sembler, paraître; det – mig, il me semble.
Tykkindet, a. joufflu, mafflé.
Tykkiødet, a. charnu.
Tyklivet, a. qui est d'une grande corpulence, replet.
Tykmave, c. fa. gros ventru, m.
Tykmavet, a. bouffi, ventru, pansu.
Tykne, Tyknes, v. n. épaissir, grossir; se cailler; se coaguler.
Tykning, c. épaisseur, f.; temps couvert, nuage, m.; épaisseur d'un bois; forêt épaisse, forêt touffue, f.
Tykrumpet, a. fessu.
Tykrygget, a. râblu.
Tykskallet, a. cossu, qui a des écales épaisses.
Tylde, v. a. – i, – paa, verser, entonner.
Tynd, a. mince, menu, délié; délicat; clair; subtil; grêle; rare; – Øl, petite bière; – Suppe, bouillon clair.
Tynde, v. a. amincir, amoindrir; atténuer, raréfier (un fluide); délayer; éclairer (un bois); tyndes, devenir mince.
Tyndhaaret, a. qui a les cheveux rares.
Tyndhed, c. ténuité, subtilité; fluidité, f.
Tyndlivet, a. efflanqué.
Tyndsaaet, a. clair-semé.
Tyndskallet, a. qui a les cosses minces; qui a l'écale mince, déliée.
Tyndslidt, a. usé, râpé.
Tyngde, c. pésanteur, gravité, f.
Tyngdepunkt, n. centre de gravité, m.
Tynge, c. imposition, charge, f.; impôt, m.
Tynge, v. a. & n. peser, graviter; charger; accabler.
Tyngning, c. gravité, f. poids, m.
Tyr, m. taureau, m.
Tyran, m. tyran, m.
Tyranni, n. tyrannie, f.
Tyrannisere, v. a. & n. tyranniser.
Tyrannisk, a. tyrannique.
Tyrefægtning, c. combat de taureaux, m.
Tyregal, a. en chaleur.
Tyremie, Tyrepidsk, c. nerf de boeuf, m.
Tyrk, m. Turc, Muselmann, Mahométan, m.
Tyrkalv, Tyrekalv, m. veau mâle, bouvillon, m.
Tyrkisk, a. Turc, de Turquie, Mahométan.
Tysse, v. a. imposer silence à q.; faire taire, appaiser (un enfant).
Tyst, a. coi, en silence, secret.
Tyttebær, n. airelle rouge, f.; mahaleb, m.
Tyv, m. voleur, larron, m.
Tyvagtig, a. enclin ou adonné au vol.
Tyve, a. vingt.
Tyveaarig, a. de vingt ans.
Tyvebande, c. bande de voleurs, f.
Tyvehul, n. repaire, nichée de voleurs; basse-fosse, f.
Tyveknegt, m. complice de voleur, m.
Tyvekoster, pl. choses dérobées, f. pl.
Tyvelygte, c. lanterne sourde, f.
Tyvende, a. vingtième.
Tyvenøgle, c. fausse-clef, f. crochet, m.
Tyvepak, Tyvetøi, n. voleurs, m. pl.
Tyveqvinde, f. voleuse, larronnesse, f.
Tyveri, n. larcin, m. volerie, f.
Tyvestreg, c. volerie, filouterie, f.
Tyvte, Tyvkiende, v. a. appeler q. larron; accuser q. d'un vol.
Tæge, c. punaise, f.
Tægtedag, c. séance, f.; jour de séance, m.
Tække, n. (Tag) couverture, f.
Tække, n. (Ynde) grâce, f.; agrément, charme, m.
Tække, v. a. couvrir.
Tækkehalm, c. chaume, m.
Tækkelig, a. agréable, charmant, gracieux.
Tækkelighed, c. grâce, f. charme, m.
Tækker, m. couvreur, m.
Tækkes, v. n. plaire, être agréable.
Tælg, Tælle, Talg, c. suif, m.
Tælglys, n. chandelle de suif, f.
Tælle, v. a. nombrer; compter; – efter, compter de nouveau, recompter; – fra, déduire, décompter, soustraire d'une somme; – iblandt, mettre au nombre (de).
Tællekniv, c. plane, f.; couteau de poche, m.
Tællelig, a. nombrable, qui peut être compté ou nombré.
Tæller, c. T. numérateur, m.
Tælling, c. dénombrement, m.; T.

numération, f. [réprimer, réfréner.
Tæmme, v. a. apprivoiser, dompter;
Tæmmelse, c. apprivoisement, m.
Tænde, v. a. allumer, attiser, mettre le feu à qc.; tændes, prendre feu.
Tænke, v. a. & n. penser; – paa, – over, songer, faire réflexion (sur qc.); méditer qc.; considérer. [penser, f.
Tænkeevne, Tænkekraft, c. faculté de
Tænkelig, a. imaginable. [penser, f.
Tænkemaade, c. façon ou manière de
Tænkende, a. pensant, songeant.
Tænker, m. penseur, m.
Tænkeseddel, c. mémoire, mémorial; Jødernes –, phylactère, m.; * give een en –, donner à q. de quoi se souvenir. [apophthegme, m.
Tænkesprog, n. devise; sentence, f.;
Tæppe, n. tapis; couverture (du plancher, du lit); lodier; drap; drap mortuaire, m. [sumer.
Tære, v. a. consumer; tæres, se con-
Tærende, a. qui consume, qui débilite.
Tærepenge, pl. viatique; passade, argent pour la dépense, m.
Tæring, c. dépense, f.; amaigrissement, m.; consomption; phthisie, f.; sætte – efter Næring, se régler sur sa bourse.
Tærne, f. servante, soubrette, f.
Tærnet, a. fait à carreaux, à petits carreaux; en échiquier.
Tærning, c. dé; cube, m.
Tærningbæger, n. cornet, m. [me.
Tærningdannet, a. cuboïde, cubifor-
Tærningkast, n. coup de dés, m.
Tærningspil, n. jeu de dés, m.
Tærningøie, n. point, m.
Tærske, v. a. battre le blé; * rosser.
Tærskel, c. battoir, m.
Tærskelo, c. aire, f.
Tærskeløn, c. battage, m. [grain, f.
Tærskemaskine, c. machine à battre le
Tærskeplejel, c. fléau, m.
Tærsker, m. batteur en grange, m.
Tærskning, c. battage, m.
Tærte, c. tourte, tarte; tartelette, f.
Tærtedei, c. pâte fine, f. [nier, m.
Tærtepande, c. tourtière, f. poupeli-

Tæse, Tæsse, v. a. carder, carder la laine.
Tæt, a. dense, compacte, solide, massif; dru, épais; serré (écriture, linge etc.). – ad. serré, serrément, étroitement; – paa, – til, – op til, collé sur, à, contre qc. [f.
Tæthed, c. densité, solidité; épaisseur,
Tætte, v. a. condenser, calfater; boucher les fentes, serrer; rendre solide, endurcir. [prostituée, f.
Tæve, f. chienne; * coquine, vilaine,
Tø, c. dégel, m.
Tøddel, c. point, m.
Tøe, v. n. dégeler, se dégeler.
Tøffel, c. pantoufle, f.
Tøffelmager, m. pantouflier, m.
Tøi, n. étoffe, f.; drap, m.; choses, f pl.; effets, m. pl.; hardes, f. pl.
Tøianker, n. ancre d'affourche, f.
Tøifabrik, c. manufacture d'étoffes, f.
Tøihandel, c. commerce d'étoffes, m.
Tøihuus, n. arsenal, m. [l'arsenal, m
Tøihuusforvalter, m. intendant de
Tøile, c. rêne; bride, f.
Tøileløs, a. débridé; effréné.
Tøileløshed, c. libertinage, m. dissolution, f.
Tøimester, m. maître d'artillerie, m.
Tøir, Tøier, n. entraves, f. pl.
Tøire, v. a. entraver, empêtrer.
Tøite, f. débauchée, garce, f.
Tølper, m. balourd, lourdaud, m.
Tølperagtig, a. lourd, grossier, rustique. [der; tage – af, débrider.
Tømme, c. bride, f.; lægge – paa, bri-
Tømme, v. a. vider. [charpente, m.
Tømmer, n. charpente, f.; bois de
Tømmerarbeide, n. charpenterie, charpente, f.
Tømmerflaade, c. radeau de bois, m.
Tømmerflaadning, c. flottage, m.
Tømmerfolk, pl. charpentiers, m. pl.
Tømmerhaandværk, n. métier de charpentier, m.
Tømmerhage, c. crochet, m.
Tømmerhandel, c. trafic de bois, m.
Tømmerhandler, m. marchand de charpente, m.

Tømmermand, m. charpentier, m.
Tømmermester, m. maître charpentier, m. [f.
Tømmerøxe, c. hache de charpentier,
Tømmerplads, c. chantier, m. [m.
Tømmersvend, m. garçon charpentier,
Tømmerværk, n. charpenterie, f.
Tømre, v. a. charpenter, bâtir de charpente, construire. [ril, barillet, m.
Tønde, c. tonneau, m.; tonne, f.; ba-
Tøndebaand, n. cercle, cerceau, m.
Tøndebund, c. fond de tonneau, m.
Tønder, n. mèche, f.
Tøndestav, Tøndestage, c. douve; verge à faire des cerceaux, f.
Tøndeviis, ad. par tonneaux.
Tør, a. sec, aride. [f.
Tørhed, Tørke, c. aridité, sécheresse,
Tørken, Tørke, c. sécheresse, f.
Tørklæde, n. mouchoir; mouchoir de cou, fichu, m. [donner contre qc.
Tørne, v. n. - mod, - paa, heurter,
Tørre, v. a. & n. sécher, dessécher, essuyer; torréfier; - sig af, s'essuyer les mains.
Tørrekammer, n. penderie; étuve, f.
Tørreovn, c. four pour sécher le bled etc., m. [cherie, f.
Tørreplads, c. essui; séchoir, m.; sé-
Tørring, c. desséchement, m.
Tørst, c. soif, altération, f.
Tørste, v. n. avoir soif, être altéré (de
Tørstig, a. qui a soif, altéré. [qc.).
Tørt, ad. séchement.
Tørv, c. tourbe, f.
Tørvjord, c. terrain ou marais tourbeux; terre tourbeuse, f.
Tørvmose, c. tourbière, f.
Tøs, f. fille; coquine, f.
Tøve, v. n. fa. attendre; tarder.
Tøveir, n. dégel, m.
Tøvind, c. vent de dégel, m.

U.

Uaabnet, a. qui n'est pas ouvert.
Uaar, n. année stérile ou mauvaise, f.
Uadelig, a. roturier, qui n'est pas noble. [luble.
Uadskillelig, a. inséparable; indisso-
Uadskilt, a. sans être divisé; indivis.
Uadspurgt, a. sans demander; sans permission. [nuel.
Uafbrudt, a. non-interrompu; conti-
Uafgiort, a. indéterminé; incertain; indécis.
Uafhændelig, a. qui n'est pas vendable, qui ne peut être vendu.
Uafhængig, a. indépendant.
Uafhængighed, c. indépendance, f.
Uafladelig, a. & ad. continuel, perpétuel; sans cesse. [peut se débiter.
Uafsættelig, a. d'aucun débit, qui ne
Uafvendelig, a. inévitable.
Uafvidende, a. à l'insçu. [quoique.
Uagtet, prp. non-obstant; malgré;
Uagtsom, a. inattentif, inappliqué.
Uagtsomhed, c. inapplication, inattention, inadvertance, mégarde, f.
Ualmindelig, a. peu commun; rare, extraordinaire. [troublé.
Uanfegtet, a. qui n'est pas attaqué ou
Uanmeldt, a. sans se faire annoncer.
Uanseelig, a. de mauvaise mine; peu considérable, chétif.
Uanseelighed, c. mauvaise mine, f.
Uanseet, a. peu estimé, peu considérable. [messéant, malhonnête.
Uanstændig, a. indécent, malséant,
Uanstændighed, c. indécence; messéance, malhonnêteté, f.
Uantagelig, a. non-acceptable, non-recevable; qui n'a pas lieu.
Uanvendelig, a. inapplicable. [peu sage.
Uartig, a. méchant; impoli, mal élevé,
Uartighed, c. méchanceté; impoli-
Ubanet, a. rude, raboteux. [tesse, f.
Ubarmhiertig, a. impitoyable, dur.
Ubarmhiertighed, c. dureté, f.
Ubeboelig, a. inhabitable.
Ubeboet, a. inhabité.
Ubebygget, a. qui n'est pas bâti, non peuplé. [pre gré.
Ubedet, a. sans être prié, de son pro-
Ubedragelig, a. infaillible, certain.
Ubefalet, a. sans ordre, sans avoir été commandé. [peuplé.
Ubefolket, a. qui n'est pas peuplé, dé-
Ubefæstet, a. non fortifié, sans défense.

Ubeføiet, a. qui n'est pas en droit; incompétent. [enterré.

Ubegravet, a. sans sépulture, sans être

Ubegribelig, a. incompréhensible, inconcevable, étrange.

Ubehagelig, a. désagréable.

Ubehagelighed, c. désagrément; inconvénient, m.; peine, tracasserie, f.

Ubehielpsom, a. peu officieux.

Ubehjertet, a. sans coeur, sans courage.

Ubehindret, a. libre, sans obstacle.

Ubehændig, a. mal-adroit, lourd.

Ubehændighed, c. mal-adresse, f.

Ubehøvlet, a. impoli, grossier. [pas.

Ubekiendt, a. inconnu; qu'on ne sait

Ubekymret, a. sans souci, insouciant.

Ubelavet, a. qui n'est point préparé ou disposé.

Ubeleilig, a. & ad. incommode, importun; mal à propos, à contre-temps.

Ubeleilighed, c. incommodité, impor-

Ubeleven, a. incivil, impoli. [tunité, f.

Ubelevenhed, c. incivilité, impolitesse, f. [équipage.

Ubemandet, a. non-emmariné, sans

Ubemidlet, a. sans biens, sans fortune.

Ubemærket, a. sans être observé; inaperçu; à la dérobée.

Ubenævnt, a. innommé, anonyme; T. indéfini (nombre).

Ubeqvem, a. incommode; peu convenable, pas propre à qc. [f.

Ubeqvemhed, c. incapacité, inhabilité,

Uberammet, a. indéterminé, indéfini.

Ubereden, a. non dressé, neuf.

Uberedt, a. qui n'est point préparé.

Ubereist, a. qui n'a pas voyagé.

Uberettiget, a. qui n'est pas en droit; incompétent. [irréprochable.

Uberygtet, a. qui n'est pas diffamé,

Uberømt, a. sans rénommée; obscur.

Uberørt, a. à quoi on n'a pas touché; **lade** —, ne pas faire mention de qc., passer qc. sous silence. [sion; vacant.

Ubesat, a. dont on n'a pas pris posses-

Ubeseet, a. sans avoir vu.

Ubesindig, a. inconsidéré, étourdi.

Ubesindighed, c. inconsidération, étourderie, f.

Ubeskaaren, a. qui n'est pas coupé, taillé, rogné etc. [sain et sauf.

Ubeskadiget, a. sans être endommagé,

Ubeskeden, a. immodeste; indiscret.

Ubeskedenhed, c. immodestie; indiscrétion, f. [non détaillé.

Ubeskreven, a. en blanc; non décrit,

Ubeskrivelig, a. indicible, inexprimable, ineffable. [défense.

Ubeskyttet, a. sans protection, sans

Ubesmittet, a. sans tache, pur, immaculé.

Ubestandig, a. inconstant, variable.

Ubestandighed, c. inconstance, instabilité; inégalité, f.

Ubestemt, a. indéterminé, indéfini; irrésolu; chancelant.

Ubestemthed, c. manque de précision, m.; irrésolution, f.

Ubestikkelig, a. incorruptible.

Ubestikkelighed, c. incorruptibilité, f.

Ubesværet, a. sans charge, exempt de qc.; sans peine. [ciable.

Ubetalelig, a. impayable; inappré-

Ubetids, ad. mal à propos, à contre-temps, hors de saison; trop tard.

Ubetinget, a. & ad. sans réstriction, sans réserve; absolu. [peu fréquenté.

Ubetraadt, a. non frayé, non battu,

Ubetvingelig, a. invincible, indomptable.

Ubetydelig, a. peu considérable, de nulle importance, de peu de valeur; insignifiant. [d'importance, m.

Ubetydelighed, c. insignifiance, f.; peu

Ubetænksom, a. inconsidéré, indiscret; mal-avisé. [indiscrétion, f.

Ubetænksomhed, c. inconsidération;

Ubevandret, a. peu versé (dans une science etc.). [coutumé.

Ubevant, a. inaccoutumé, non ac-

Ubevidst, a. ignoré, inconnu; à l'insçu de; dont on ne sait rien.

Ubeviislig, a. sans preuve, improbable.

Ubeviist, a. qui n'est pas prouvé. [gardé.

Ubevogtet, a. sans garde, qui n'est pas

Ubevæbnet, a. sans armes; désarmé.

Ubevægelig, a. immobile; ferme, inébranlable; inflexible.

Ubevægelighed, c. immobilité; fermeté, inflexibilité, f. [raisonnable.
Ubillig, a. injuste, peu équitable, dé-
Ubillighed, c. iniquité, injustice, f.
Ublandet, a. pur, sans mélange.
Ubleget, a. cru, qui n'est pas blanchi.
Ublu, a. impudent, insolent, impertinent; effronté.
Ubluhed, c. impudence, effronterie, insolence, impertinence, f.
Ubodelig, a. irréparable.
Ubodelighed, c. irréparabilité, f.
Ubrugbar, a. qui n'est plus de service;
Ubrugbarhed, c. inutilité, f. [inutile.
Ubrugelig, a. inusité, hors d'usage.
Ubrugt, a. neuf.
Ubrødelig, a. inviolable.
Ubrødelighed, c. inviolabilité.
Ubuden, c. sans être invité.
Ubunden, a. qui n'est pas lié; libre, licencieux; - Stil, style prosaïque, m.; prose, f. [d'un chrétien.
Uchristelig, a. peu chrétien, indigne
Ud, prp. de, du, de la etc.; hors, d'en-
Udaad, c. crime, forfait, m. [tre.
Udaande, v. n. expirer, exhaler; souf-
Udad, ad. en dehors, par dehors. [fler.
Udaf, prp. de, du, de la. [érudit.
Udannet, a. * incivilisé, impoli, peu
Udarbeide, v. a. travailler; composer; perfectionner, achever, finir, parfaire.
Udarbeidelse, c. élaboration; composition, f.; essai littéraire; thème, m.
Udarte, v. n. dégénérer, s'abâtardir.
Udartning, c. dégénération, f.; abâtardissement, m.
Udbanke, v. a. faire sortir en battant dessus; aplatir; épousseter.
Udbasune, v. a. publier au son de trompette; prôner partout; faire sonner bien haut; trompeter, divulguer.
Udbede sig, v. r. demander, demander en grâce.
Udbetale, v. a. payer, débourser.
Udbetaling, c. payement, déboursement, m.
Udblege, v. a. (en Plet) faire disparaître par le blanchissage. [éteindre.
Udblæse, v. a. souffler (la chandelle);
Udblöde, v. a. laisser détremper qc., mouiller tout à fait.
Udblødning, c. détrempement, mouillage, m. [tirer en forant.
Udbore, v. a. percer, trouer, forer;
Udbrede, v. a. déplier, étendre, déployer; étaler; mettre (la nappe); * répandre, publier; - sig, s'étendre, s'agrandir, s'élargir; se répandre (sur qc.).
Udbredelse, c. extension, f.; élargissement, m.; * divulgation; publication; propagation (de la foi), f.
Udbringe, v. a. mettre, transporter hors de; * divulguer; - en Skaal, porter une santé, un toste.
Udbrud, n. éruption, f.; * épanchement; emportement, m.; sortie contre q.
Udbryde, v. a. arracher, ébrécher. - v. n. (bryde ud) percer, pousser en dehors; rompre, forcer sa prison; s'allumer (guerre); éclater (en injures etc., de rire); rompre le silence.
Udbrække, v. a. arracher, détacher avec effort; ébrécher.
Udbrænde, v. a. brûler, réduire en cendres, consumer par le feu; achever de brûler; purger, brûler, nettoyer par le feu.
Udbugning, c. soufflage, m.
Udbyde, v. a. offrir, proposer (des marchandises); mettre en vente.
Udbygning, c. saillie, f. balcon, m.
Udbytte, n. profit, revenu des mines, m.; T. dividende, f.
Udbære, v. a. porter dehors, emporter.
Uddanne, v. a. former; cultiver (son esprit); perfectionner; civiliser.
Uddannelse, c. perfectionnement, m. culture, f.
Uddele, v. a. distribuer, départir, partager, dispenser, répartir; administrer (le saint sacrement). [m.
Uddeler, m. distributeur, dispensateur,
Uddeling, c. distribution, répartition, dispensation; administration, f.
Uddrag, n. extrait, abrégé, précis, m.
Uddrage, v. a. tirer, ôter, arracher;

extraire. – v. n. sortir, quitter un lieu. [buvant.
Uddrikke, v. a. boire tout, vider en
Uddrive, v. a. faire sortir, chasser, exterminer, expulser, pousser dehors; chasser (les démons).
Uddrivning, c. expulsion; évacuation,
Uddrivende, a. expulsif. [f.
Uddryppe, v. n. égoutter, s'égoutter, dégoutter, tomber goutte à goutte.
Uddunste, v. a. & n. exhaler, faire évaporer; s'évaporer, s'exhaler; transpirer. [son; transpiration, f.
Uddunstning, c. évaporation, exhalai-
Uddød, a. éteint.
Uddøe, v. n. s'éteindre, finir, mourir.
Ude, ad. hors; dehors; absent, sorti (de la maison, de chez soi); passé, fini; perdu; – af, hors (de); à bout; sorti, sauvé (de); – fra, de dehors.
Udeblive, v. n. ne pas venir, demeurer dehors, tarder à venir; ne pas comparaître, faire défaut.
Udeblivelse, c. absence; contumace, f.
Udeelagtig, a. qui a nulle part à qc.
Udeelt, a. entier, indivis.
Udelade, v. a. omettre, oublier, passer sous silence.
Udeladelse, c. omission, élision, f.
Udelelig, a. indivisible; impartable, impartible, impartageable.
Udelelighed, c. indivisibilité; impartibilité, f.
Udelukke, v. a. exclure, excepter; empêcher q. d'entrer, fermer la porte à q.; bannir, excommunier.
Udelukkelse, c. exclusion, exception, f.; bannissement, m.; excommunica-
Udelukkende, a. exclusif. [tion, f.
Uden, prp. sans; excepté.
Udenad, ad. par coeur.
Udenbyes, a. hors de la ville.
Uden for, prp. hors, dehors.
Uden fra, ad. de dehors, par dehors, au dehors.
Udenlands, ad. à l'étranger, dans les pays étrangers; reise –, aller ou passer à l'étranger. [T. exodique.
Udenlandsk, a. étranger, de l'étranger;
Udenom, ad. au dehors, par dehors.
Uden til, ad. en dehors, par le dehors.
Udenværk, n. le dehors; ouvrage de dehors, ouvrage extérieur; ouvrage avancé, m. [dette active
Udestaaende, a. qui est dû; – Gield,
Udfald, n. sortie; issue, fin, f.; dénouement; succès, m.
Udfalde, v. n. tomber; succéder, réussir, avenir bien ou mal.
Udfart, c. sortie, f.; départ, m.; promenade en carrosse, f.
Udfeie, v. a. balayer, nettoyer, curer.
Udfeining, c. balayement, nettoyement, m.
Udfile, v. a. creuser ou ôter avec la lime.
Udfinde, v. a. inventer, trouver, découvrir, imaginer.
Udflugt, c. subterfuge, faux-fuyant, refuge, détour, m.; porte de derrière; défaite, évasion, f. [ner; rayonner.
Udflyde, v. n. couler, s'écouler; éma-
Udflydelse, c. écoulement, m.; décharge; émanation, f. [ment, m.
Udflytning, c. déménagement, déloge-
Udflytte, v. a. mettre dehors. – v. n. sortir, quitter un lieu; démenager, changer de demeure.
Udflyve, v. n. s'envoler, dénicher, prendre l'essor.
Udfordre, v. a. demander, exiger, requérir; provoquer, défier, appeler en
Udfordring, c. défi, appel, m. [duel.
Udfordringsbrev, n. cartel, m.
Udfore, Udfodre, v. a. doubler, fourrer, revêtir; engraisser. [f.
Udforing, c. revêtement, m. doublure,
Udforske, v. a. rechercher, trouver, découvrir en s'enquêtant; sonder.
Udforskning, c. recherche, enquête, découverte, f.
Udfrie, v. a. délivrer; affranchir, libérer, racheter, rédimer.
Udfrielse, c. délivrance, f.; affranchissement, m.; rédemption, f.
Udfritning, c. enquête, recherche, sonde, f.; examen, m.
Udfritte, v. a. questionner, examiner; sonder; découvrir à force de demander.

Udfylde, v. a. remplir, combler; suppléer.

Udfyldning, c. remplage; supplément, m.

Udfærdige, v. a. expédier; dépêcher; publier.

Udfærdigelse, c. expédition; dépêche, f.

Udføre, v. a. exporter, transporter des marchandises; poursuivre; déduire, traiter amplement (une matière); manier bien (une pensée); exécuter (un ordre, des exercices etc.).

Udførelse, c. exécution; poursuite; amplification; déduction, f.

Udførlig, a. ample, étendu; détaillé, en détail; raisonné. - ad. amplement, tout au long, en détail.

Udførlighed, c. détails, m. pl. exactitude, f.

Udførsel, c. transport, m. exportation, f.

Udgaae, v. n. (gaae ud) sortir, aller dehors; s'éteindre; mourir, sécher; s'en aller, s'ôter; lade -, publier; gaae - paa, se terminer, finir en; avoir dessein de; s. Gaae ud.

Udgang, c. sortie; issue, f.; dénouement, m.; fin, f.

Udgave, c. édition, impression, f.

Udgifter, pl. dépenses, f. pl.; mise, f.; frais, m. pl.

Udgive, v. a. (give ud) distribuer, donner; publier (un ordre); dépenser, débourser (de l'argent); publier (un livre); - sig for, se dire qc., se faire passer pour.

Udgivelse, c. distribution, livraison, publication, f.

Udgiver, m. éditeur, m.

Udgiøre, v. a. faire, monter (à tant); faire la somme de . . . .

Udglide, v. n. glisser.

Udgløde, v. a. faire rougir au feu; recuire; mettre dans l'état d'ignition.

Udglødning, c. recuite; ignition, f.

Udgrandske, v. a. rechercher avec soin, découvrir, inventer, trouver à force de raffiner; approfondir.

Udgrandskning, c. raffinement, m. spéculation, f.

Udgrave, v. a. creuser; déterrer, exhumer.

Udgravere, v. a. graver, buriner, tailler, ciseler.

Udgravering, c. gravure, ciselure, f.

Udgravning, c. déterrement, m.; exhumation; extraction des métaux, f.

Udgrunde, **Udgruble**, v. a. approfondir, pénétrer, examiner à fond.

Udgyde, v. a. verser; répandre; épancher (son coeur); décharger (sa colère sur q.); - sig, s'emboucher (dans).

Udgydelse, c. épanchement (de coeur), m.; effusion, f.

Udhamre, v. a. écrouir, plaquer, étirer (le fer), planer (l'argent, l'étain), lanter (le cuivre).

Udholde, v. n. souffrir, supporter, essuyer, endurer.

Udholdende, a. persévérant, constant.

Udhugge, v. a. caver, creuser en taillant etc., sculpter; couper, tailler; éclaircir (une forêt); tailler (une statue).

Udhugning, c. coupe, taille, f.; éclaircissement, m.

Udhule, v. a. creuser, caver, miner; canneler.

Udhulet, a. creux, concave.

Udhuling, c. excavation, f.; creusement; creux, m.; cannelure, f.

Udhungre, v. a. affamer, faire mourir de faim.

Udhvile sig, v. r. se reposer, se délasser.

Udhæng, n. botte, f.

Udhænge, v. n. (hænge ud) être suspendu, pendre exposé à la vue. - v. a. suspendre, afficher, exposer à la vue; T. mettre une feuille d'impression à part pour servir de montre.

Udhængsark, n. T. montre, f.

Udhøkre, v. a. vendre en détail.

Udhøkring, c. vente en détail, f.

Udhøre, v. a. écouter jusqu' à la fin; s. Udfritte.

Udi, prp. dans, en; s. I.

Udjage, v. a. chasser, mettre dehors.

Udjævne, v. a. aplanir, unir.

Udkaare, v. a. choisir, élire.

Udkant, c. lieu écarté ou éloigné, m.

Udkast, n. projet, dessein, m.; minute; esquisse, ébauche, f.; croquis: brouillon, canevas, m.

Udkaste, v. a. projeter; minuter; ébaucher, esquisser.

Udkig, **Udkik**, n. guet, m; echau-

gnette, f.; være paa –, faire le guet, être au guet.

Udkiøre, v. a. & n (kiøre ud) sortir ou se promener en voiture; * mettre dehors; mettre q. à la porte; éconduire.

Udkiørsel, c. sortie, f. départ, m

Udklippe, v. a. découper.

Udklæde, v. a. travestir, déguiser; – sig (klæde sig ud), se déguiser (en).

Udklække, v. a. couver, faire éclore.

Udkoge, v. a. tirer, extraire en faisant bouillir ou cuire; – Sølv, blanchir de l'argent.

Udkomme, v. n. (komme ud) sortir, paraître; se divulguer, éclater; avoir assez, suffire; s. Komme ud.

Udkomme, n. nourriture, vie, f.; nécessaire, m.; have sit –, avoir de quoi vivre.

Udkradse, v. a. gratter; arracher (avec les ongles); raturer, effacer, rayer, ratisser.

Udkramme, v. a. étaler, exposer en vente.

Udkrybe, v. n. (krybe ud) éclore, sortir de la coquille.

Udkræve, v. a. demander, requérir, exiger.

Udkæmme, v. a. peigner; déboucler.

Udlaan, n. prêt, m.

Udlaane, v. a. prêter.

Udlaaner, m. prêteur, m.

Udlade, v. a. faire ou laisser sortir; décharger, débarquer; – sig, s'expliquer; découvrir ses sentimens sur qc.; s'ouvrir à q.; épancher (sa joie); décharger (sa colère).

Udladelse, c. déclaration, f.

Udland, n. étranger, pays étranger, m.

Udlede, v. a. dériver; tirer une conséquence de qc.; choisir, trier.

Udlee, v. a. rire, se rire, rire au nez de q., se moquer de qc., huer q., rire au dépens de q.

Udleie, v. a. louer, donner à louage.

Udlevere, v. a. livrer, délivrer, rendre, remettre.

Udlevering, c. délivrance, livraison; tradition, f.

Udlevet, a. vieux, âgé, décrépit.

Udligger, c. T. bout du beaupré; tourmentin, m.; patache, f.

Udlokke, v. a. tirer, attirer; tâcher de découvrir, tirer les vers du nez à q.

Udlosning, c. décharge, f.; débarquement; débardage, m.

Udlosse, v. a. décharger, débarquer; débarder (du bois).

Udlude, v. a. laver (les cendres) pour en tirer les sels etc.; lessiver.

Udlufte, v. a. aérer, donner de l'air; éventer, exposer à l'air.

Udluge, v. a. sarcler, éherber.

Udlyse, v. a. (lyse ud) éclairer q.

Udlæg, n. déboursé, déboursement, m.; avance, f.

Udlægge, v. a. avancer, débourser de l'argent; étaler, exposer en vente; élargir; expliquer, intrepréter, exposer; – sig med een, se brouiller avec q.

Udlægning, c. explication, interprétation; exposition, f.; élargissement, m.

Udlændighed, c. séjour dans des pays étrangers; exil, m.

Udlænding, m. & f. étranger, m. –ère, f.

Udlært, part. sorti d'apprentissage; rusé, fin.

Udlæse, v. a. achever de lire, finir une lecture.

Udløb, n. écoulement (de l'eau), m.; embouchure (d'une rivière), f.

Udløbe, v. n. (løbe ud) courir hors d'un lieu; écouler, passer; faire voile, mettre à la voile.

Udløse, v. a. racheter, délivrer; retirer (un gage); libérer q., payer ses dettes; rançonner.

Udløsning, c. rachat, m.; rédemption (des captifs), f.; rançonnement, m.

Udmaale, v. a. mesurer; toiser; auner; jauger; compasser; arpenter.

Udmaaler, m. mesureur; arpenteur, m.

Udmaaling, c. mesurage; toise, arpentage; aunage; jaugeage, m.

Udmaie, v. a. fa. parer, relever par la parure, adoniser.

Udmale, v. a. achever de peindre, finir un tableau; peindre; enluminer; dépeindre.

Udmalke, v. a. tirer tout le lait d'une vache.

Udmark, c. pâturage, m.

Udmatte, v. a. épuiser, fatiguer; harasser.

Udmattelse, c. lassitude, f. épuisement, m.
Udmærke, v. a. marquer; noter; extraire d'un livre; * distinguer; traiter avec distinction; – sig, v. r. se distinguer, se signaler.
Udmærkelse, c. marque; distinction, f.
Udnævne, v. a. désigner, destiner, déclarer, dénominer.
Udnævnelse, c. désignation, destination, dénomination, f.
Udpakke, v. a. déballer, dépaqueter, développer, défaire, ouvrir un paquet.
Udpakning, c. action de déballer; déballage, m.; ouverture d'un paquet, f.
Udpante, v. a. saisir les biens d'un débiteur. [gerie, f.
Udpantning, c. saisie, exécution, ga-
Udpibe, v. a. siffler, huer q.
Udpidske, v. a. fouetter, fustiger; chasser à coups de fouet.
Udpille, v. a. trier, éplucher; cerner (des noisettes).
Udpine, v. a. épuiser, pressurer, ruiner.
Udplukke, v. a. éplucher.
Udplyndre, v. a. saccager, piller; dépouiller, détrousser, dévaliser.
Udplyndring, c. saccagement, pillage; dépouillement, m.
Udpompe, v. a. pomper, tirer l'eau par le moyen d'une pompe.
Udpresning, c. pressurage, m.; * extorsion, exaction, concussion, f.
Udpresse, Udperse, v. a. pressurer; ôter, effacer par le moyen d'une presse; * extorquer, arracher.
Udpudse, v. a. (pudse ud) éteindre (la chandelle). [dre.
Udpuste, v. a. (puste ud) souffler, étein-
Udpynte, v. a. orner, parer, embellir.
Udpyntning, c. ornement, embellissement, m. [force de raffiner.
Udpønse, v. a. rechercher, trouver à
Udraab, n. cri, m.; exclamation; criée, proclamation, f.; komme i –, être décrié, être diffamé.
Udraabe, v. a. crier, publier, proclamer en public; décrier, diffamer; proclamer (q. en qualité de roi).
Udraaber, m. crieur public, m.
Udraabstegn, n. signe d'exclamation, m. [grattoir.
Udradere, v. a. ratisser, effacer avec le
Udradering, c. ratissure, f.
Udrappe, v. a. bretteler, enduire.
Udrase, v. n. (rase ud) cesser d'être en fureur; cesser d'extravaguer.
Udrede, v. a. équiper (un vaisseau); fournir à la dépense; rede sig ud af, se tirer d'affaire. [puter.
Udregne, v. a. compter, calculer, sup-
Udregning, c. compte, calcul, m.; supputation, f.
Udrense, v. a. nettoyer, purger.
Udrensning, c. nettoyement, m. purification, f.
Udrette, v. a. faire, exécuter, effectuer, opérer, s'acquitter de qc.
Udride, v. n. (ride ud) sortir à cheval.
Udrider, m. huissier, sergent à cheval, m.
Udrinde, v. n. couler, s'écouler.
Udrive, v. a. arracher, tirer, ôter de force.
Udrivning, c. arrachement, m.
Udrode, v. a. tirer en fouillant.
Udruge, v. a. couver, faire éclore.
Udruste, v. a. équiper, monter, habiller une armée; équiper, agréer un vaisseau. [appareil, m.
Udrustning, c. équipement, armement,
Udrydde, v. a. extirper, déraciner; * exterminer.
Udrydning, c. déracinement, m.; extirpation; * extermination, f.
Udrykke, v. a. (rykke ud) arracher. – v. n. sortir, se mettre en campagne, [marcher.
Udryste, v. a. secouer.
Udrøge, v. n. fumer du tabac; cesser de fumer. [ménager, démeubler.
Udrømme, v. a. vider, nettoyer; dé-
Udsaae, v. a. semer, ensemencer.
Udsalg, n. vente, f.
Udsat, a. exposé à q.
Udsee, v. a. choisir, destiner.
Udseende, n. air, m.; ressemblance, figure, mine, f. [pédier.
Udsende, v. a. envoyer, dépêcher, ex-

Udsendelse, c. envoi, m. expédition, f.
Udside, c. dehors, extérieur, m.
Udsige, v. a. déposer, confesser, rapporter, énoncer
Udsigende, n. dire; rapport, m.; déposition, énonciation, f.
Udsigt, c. vue; perspective (de qc.); apparence (à); point de vue; i –, en perspective, f. [jurier, gronder.
Udskamme, v. a. couvrir de honte, in-
Udskeie, v. n. s'écarter, divaguer; faire des digressions; extravaguer.
Udskeielse, c. écart, m.; digression, divagation; extravagance, f.
Udskibe, v. a. débarquer, transporter par eau. [port par eau, m.
Udskibning, c. débarquement; trans-
Uskielde, v. a. injurier, gronder.
Udskiende, v. a. réprimander, reprocher, chapitrer.
Udskienke, v. a. verser, vider; vendre du vin etc. en détail. [viser.
Udskifte, v. a. distribuer, partager, di-
Udskiftning, c. distribution, répartition, f.
Udskikke, v. a. envoyer, depêcher.
Udskiære, v. a. couper, tailler; échancrer, évider; découper, sculpter; châtrer (une ruche). [m.
Udskiærer, m. découpeur, sculpteur,
Udskiæring, c. coupe; découpure, sculpture; échancrure, f.
Udskrabe, v. a. gratter, raturer; rayer.
Udskrift, c. copie, transcription, f.; duplicata, m.; adresse, f.; dessus, m.
Udskrige, v. a. crier; * décrier.
Udskrive, v. a. transcrire, copier, extraire; piller un auteur; convoquer (une diète etc.); lever des hommes pour des recrues; imposer des tailles etc.
Udskrivning, c. transcription, f.; plagiat, m.; convocation; levée des troupes, recrue, f.; département des tailles, m. [canaille, f.
Udskud, n. rebut, fretin, m.; racaille,
Udskudark, n. feuille de rebut, f.
Udskudvarer, pl. marchandises de rebut, f. pl.
Udskyde, v. a. emporter en tirant dessus; rebuter, rejeter. – v. n. (**skyde ud**) pousser, bourgeonner.
Udskylle, v. a. rincer; nettoyer, laver; guéer, aigayer du linge; rincer (la bouche); dégorger (les draps).
Udskylling, c. action de rincer etc., f.; rincement, m.
Udslag, n. trébuchant de la balance, m.; fin, issue, f.; résultat, m.; **giøre** –, décider, faire pencher la balance d'un côté; être décisif.
Udslette, v. a. effacer, rayer; amortir.
Udslettelse, c. extinction, f. amortissement, m.
Udslibe, v. a. aiguiser, émoudre.
Udslide, v. a. user, ruiner.
Udslippe, v. a. (**slippe ud**) faire ou laisser sortir. – v. n. échapper.
Udslukke, v. a. éteindre; **udslukkes**, s'éteindre.
Udslukning, c. extinction, f.
Udslæbe, v. a. traîner dehors; harasser (un cheval).
Udslæt, n. gale; teigne; dartre, f.
Udsmede, v. a. forger, étirer. [fonte.
Udsmelte, v. a. tirer, faire sortir par la
Udsmykke, v. a. parer, orner, embellir.
Udsolgt, a. vendu. [commoder.
Udsone, v. a. expier; réconcilier, rac-
Udsoning, c. expiation; réconciliation, f.; raccommodement, m.
Udsove, v. n. dormir assez; – **sin Ruus**, cuver son vin ou sa bière.
Udspeide, v. a. épier; espionner, moucher; reconnaître. [f.
Udspeidning, c. découverte, embûche,
Udspekke, v. a. enduire de chaux, crépir; plâtrer.
Udspekning, c. crépi, m. crépissure, f.
Udspil, n. main, primauté, f.
Udspile, v. a. distendre, détirer, étendre, dilater, alonger. [jeu.
Udspille, v. a. jouer, avoir la main au
Udspinde, v. a. filer; amplifier; trop étendre. [ste; épier.
Udspore, v. a. découvrir, suivre la pi-
Udsprede, v. a. répandre; éparpiller; publier, divulguer.

Udſpredelſe, c. dispersion; divulgation, f. [tion, f.
Udſpring, n. origine, source; ramifica-
Udſpringe, v. n. (**ſpringe ud**) sauter; s'enfuir, s'échapper; bourgeonner, pousser.
Udſprøite, **Udſprude**, v. a. jeter, faire jaillir, sortir; vomir; T. séringuer, éjaculer.
Udſpye, v. a. vomir, dégobiller.
Udſpytning, c. crachement, m.
Udſpytte, v. a. cracher, crachoter.
Udſpænde, v. a. tendre, étendre, déployer. [tension, f.
Udſpænding, c. action d'étendre, ex-
Udſpørge, v. a. questionner, examiner; trouver, découvrir à force de demander.
Udſtaae, v. a. souffrir, endurer, essuyer, supporter; faire son temps ou son apprentissage. [ner, embellir.
Udſtaffere, v. a. garnir, équiper, or-
Udſtaffering, c. garniture, f.; équipement, ornement, m.
Udſtede, v. a. envoyer (une lettre); émettre (un décret); donner (quittance, un acquit).
Udſtedelſe, c. ordre, édit, m.
Udſtige, v. n. (**ſtige ud**) descendre, mettre pied à terre; sortir d'un bateau.
Udſtikke, v. a. (**ſtikke ud**) ôter, tirer avec un instrument pointu; creuser, graver, tailler; crever (un oeil); vider (une bouteille de vin); * supplanter q., l'emporter sur q., débusquer q.
Udſtille, v. a. exposer, mettre en vue ou en parade; poser (des gardes etc.); donner une lettre de change à q.
Udſtilling, c. exposition; pose; exposition publique des ouvrages artistiques, f. [trage, m.; embourrure, f.
Udſtopning, c. rembourrement, feu-
Udſtoppe, v. a. embourrer, rembourrer; feutrer; remplir; matelasser; empailler, farcir.
Udſtrakt, a. tendu, étendu, alongé.
Udſtramme, v. a. tendre, étendre, alonger; étirer. [ter, alonger.
Udſtrække, v. a. tendre, étendre, dila-
Udſtrækning, c. extension, f.; alongement, m.; étendue (d'un corps); latitude (d'un mot). [sperser; semer.
Udſtrøe, v. a. épandre; répandre, di-
Udſtrømme, v. n. écouler, s'écouler par torrens; se déborder; éclater (en plaintes etc.).
Udſtryge, v. a. unir, aplanir; effacer, rayer, barrer; canceller; faire sortir les plis. [cellation, f.
Udſtrygning, c. rature, effaçure, can-
Udſtudere, v. a. étudier à fond; approfondir à force d'études; découvrir qc. – v. n. finir ses études.
Udſtykke, v. a. démembrer; dépiécer; mettre en pièces, morceler.
Udſtyr, n. dot, f. trousseau, m.
Udſtyre, v. a. doter, donner en mariage.
Udſtyring, c. dotation, f.
Udſtyrte, v. a. (**ſtyrte ud**) verser, renverser, vider impétueusement.
Udſtøde, v. a. pousser, mettre dehors; expulser; – **Skieldsord**, lâcher des paroles injurieuses; – **Suk**, pousser des soupirs.
Udſtødelſe, c. expulsion; exclusion, f.
Udſtøve, v. a. épousseter, époudrer.
Udſuge, v. a. sucer; tirer le suc; épuiser; vexer, concussionner, fouler (le peuple). [concussion, f.
Udſugning, c. sucement, m.; vexation,
Udſuer, m. concussionnaire, m. [faim.
Udſulte, v. a. affamer, faire mourir de
Udſvede, v. a. & n. suer; transpirer; exsuder; suinter (arbre); cesser de suer; * oublier qc.
Udſvedning, c. exsudation; évaporation, f.; suintement; * oubli, m.
Udſveiſe, v. a. échancrer, évider, chantourner.
Udſvæve, v. n. extravaguer, faire des écarts, des excès, des débauches, des folies; faire des digressions, divaguer.
Udſvævelſe, c. égarement, m.; extravagance, débauche, f.; excès, déréglement, m.; digression, divagation, f.
Udſvævende, a. débordé, dissolu, dé-

bauché, extravagant; déréglé.
Udſye, v. a. piquer, broder.
Udſyening, c. broderie, piqûre, f.
Udſæd, c. semence; semailles, f. pl.
Udſælge, v. a. vendre.
Udſætte, v. a. exposer; différer, prolonger, suspendre; – for Skam, Fare, comprumettre, mettre en compromis; – paa, trouver à redire à qc.; – ſig for, s'exposer à; se compromettre.
Udſættelſe, c. exposition; discontinuation; suspension, prolongation, f.
Udſøge, v. a. choisir, trier; fureter, fouiller, visiter. [cherche, visite, f.
Udſøgning, c. choix, triage, m.; recherche, visite, f.
Udſøgt, a. choisi, exquis.
Udtage, v. a. prendre, tirer hors d'un lieu; retirer de . . .; enlever; prendre, lever (des marchandises); dénicher (des oiseaux); vider, éventrer (des poissons etc.); choisir.
Udtakke, v. a. déchiqueter, découper; denter, denteler; faire en crénelure.
Udtale, v. a. prononcer, proférer, articuler, dire; déclamer.
Udtale, c. prononciation, élocution, articulation, f.; accent, m.
Udtappe, v. a. tirer, vider; vendre à pot et à pinte. [rer d'un livre.
Udtegne, v. a. marquer; extraire, tirer d'un livre.
Udtiene, v. n. servir son temps, achever le temps de son service.
Udtient, a. émérite; vétéran; usé.
Udtoe, v. a. laver, nettoyer, rincer.
Udtog, n. extrait (d'un livre); abrégé; précis, m.
Udtogsviis, ad. par extrait.
Udtolke, v. a. expliquer, interpréter.
Udtrevle, v. a. effiler; udtrevles, s'étriper, se corder.
Udtryk, n. expression, f. terme, m.
Udtrykke, v. a. (trykke ud) épreindre; presser, pressurer; tirer le suc (d'une plante); achever d'imprimer; * exprimer; – ſig, s'exprimer.
Udtrykkelig, a. & ad. précis, exprès, déterminé; précisément, exprès, à dessein.
Udtryksfuld, a. expressif. [dessein.
Udtrykt, a. exprimé; tourné.
Udtræde, v. a. fouler; effacer, éteindre avec le pied; élargir en marchant; éculer (des souliers). – v. n. (træde ud) sortir de la place; quitter, se séparer d'une société; déborder, se déborder, sortir de son lit; s'extravaser (humeurs); descendre (boyau). [ment, m.
Udtræden, c. élargissement; débordement, m.
Udtræk, n. lot, billet, m.
Udtrække, v. a. (trække ud) tirer, ôter, arracher (une dent etc.); extraire; tirer (l'épée), dégainer. – v. n. sortir, quitter un lieu, déloger, déménager.
Udtrækning, c. arrachement; déménagement, m.
Udvære, v. a. délayer, détremper; * trop étendre, amplifier. [ment, m.
Udværing, c. délayement, détrempement, m.
Udtyde, v. a. expliquer, interpréter; déchiffrer. [tion, f.; déchiffrement, m.
Udtydning, c. explication, interprétation, f.; déchiffrement, m.
Udtynde, v. a. délayer (une couleur); éclaircir (un bois).
Udtælle, v. a. payer, débourser; vendre par nombre, compter.
Udtælling, c. payement, m.
Udtænke, v. a. imaginer, inventer, controuver.
Udtære, v. a. consumer, épuiser, amaigrir; udtæres, maigrir, se consumer, perdre son embonpoint.
Udtæret, a. maigri, décharné.
Udtæring, c. amaigrissement, m.; consomption; phthisie, f. [de battre le blé.
Udtærſke, v. a. battre le blé; achever de battre le blé.
Udtømme, v. a. vider, désemplir, évacuer; épuiser (ses forces; * sa matière). [f.; excrétions, f. pl.
Udtømmelſe, c. vidange; évacuation, f.; excrétions, f. pl.
Udtørre, v. a. sécher, dessécher, tarir; udtørres, v. n. tarir, se sécher.
Udtørring, c. desséchement, tarissement, m.; exsiccation, f.
Uduelig, a. qui n'est bon à rien, inutile; incapable; impuissant; ignorant.
Uduelighed, c. incapacité, inutilité, inhabilité; impuissance; ignorance, f.

Udvalg, n. choix, triage, m.
Udvalgt, a. élu, choisi, exquis.
Udvande, v. a. détremper, dessaler; trop étendre.
Udvandre, v. n. émigrer, s'expatrier.
Udvandring, c. émigration, f.
Udvaske, v. a. laver, nettoyer, rincer, éguéer. [sage, m.; lotion, f.
Udvaskning, c. nettoyement, blanchis-
Udvei, c. issue; sortie; ressource, f.; moyen, expédient, m.; giøre –, faire des préparatifs, prendre des mesures; effectuer, procurer.
Udvendig, a. extérieur, externe, de dehors. – ad. extérieurement, dehors.
Udvexle, v. a. échanger, changer.
Udvexling, c. échange, troc, m.
Udvide, v. a. élargir, dilater, distendre, étendre, amplifier; reculer (les bornes de l'empire); udvides, s'étendre, s'élargir.
Udvidelse, c. élargissement, m.; dilatation, extension, amplification, f.
Udvidende, a. expansif; extensif.
Udviisning, c. martelage, m.
Udvikle, v. a. développer, démêler, dérouler; * expliquer, résoudre.
Udvikling, c. développement; dénouement, m.; explication, f.
Udvirke, v. a. procurer, effectuer, obtenir; parer (le pied d'un cheval).
Udvise, v. a. (vise ud) désigner; bannir, faire sortir q., éconduire; faire le martelage; démontrer, prouver.
Udviske, v. a. torcher, essuyer; effacer; écouvillonner (un canon).
Udvortes, a. extérieur, externe, de dehors. – ad. extérieurement, dehors.
Udvoxe, v. n. achever de croître; germer; surcroître, devenir bossu.
Udvoxet, a. d'une grandeur raisonnable, en âge. [dre (le linge).
Udvride, v. a. épreindre, presser; tor-
Udvælde, v. n. jaillir, sourdre.
Udvælge, v. a. choisir, faire un choix, trier, élire.
Udvælgelse, c. élection, f.
Udvæxt, c. excrescence, tubérosité; surcroissance, protubérance, f.
Udyd, c. vice; défaut, m.
Udydig, a. vicieux. [le.
Udygtig, a. incapable; inepte, inhabi-
Udygtighed, c. incapacité, inhabilité, insuffisance, f.
Udyr, n. monstre, m.
Udyrket, a. inculte, sauvage, en friche.
Udzire, v. a. enjoliver, orner, parer, embellir, décorer.
Udæske, v. a. provoquer, défier.
Udødelig, a. immortel; giøre sig –, s'immortaliser.
Udødelighed, c. immortalité, f.
Udømt, a. indécis, qui n'est pas décidé.
Udørken, c. désert, m.
Udøse, v. a. verser, répandre; épancher; f. Udgyde. [sion, f.
Udøsning, c. épanchement, m. effu-
Udøve, v. a. exercer, pratiquer.
Udøvelse, c. exercice, m.; pratique; exécution, f.
Uefterlignelig, a. inimitable.
Uefterrettelig, a. irrégulier; inconstant; négligent.
Uegennyttig, a. désintéressé. [m.
Uegennyttighed, c. désintéressement,
Uegentlig, a. impropre, figuré, typique. – ad. figurément, improprement.
Uegentlighed, c. impropriété, f.
Uendelig, a. infini. – ad. infiniment.
Uendelighed, c. infinité, f.
Uenig, a. désuni; en discorde, en trouble, en dissension; ne pas d'accord; en dispute; en mauvaise intelligence, brouillé; blive –, se désunir, se brouiller.
Uenighed, c. désunion, dissension, discorde, f.; différend, m.; dispute, f.
Uerfaren, a. inexpérimenté, sans expérience; apprenti, neuf, novice; peu versé dans .... [tie, f.
Uerfarenhed, c. inexpérience, impéri-
Uerkiendtlig, a. méconnaissant, ingrat.
Uerstattelig, a. irréparable.
Uerstattelighed, c. irréparabilité, f.
Ufarvet, a. non teint, en blanc.
Ufattelig, a. incompréhensible, inconcevable. [indubitable.
Ufeilbar, a. immanquable, infaillible,

Ufeilbarhed, c. infaillibilité, f.
Uforanderlig, a. invariable, immuable, inaltérable. [mutabilité, f.
Uforanderlighed, c. invariabilité, im-
Uforandret, a. sans changement, sans altération. [oeuvre.
Uforarbeidet, a. non ouvré, non mis en
Uforbederlig, a. sans défaut, accompli, parfait, où il n'y a rien à corriger; incorrigible, irrémédiable, irréparable. [m.; incorrigibilité, f.
Uforbederlighed, c. état de perfection,
Uforberedet, a. qui n'est point préparé à qc.; à l'improviste.
Uforbrændelig, a. incombustible.
Ufordeelagtig, a. désavantageux, préjudiciable. [lérable.
Ufordragelig, a. insupportable, into-
Uforduldt, a. & ad. qui n'est pas caché ou célé; ouvertement, sans déguisement.
Ufordærvelig, a. incorruptible.
Ufordærvet, a. incorrompu.
Ufordøielig, a. indigeste.
Ufordøielighed, c. indigestion, f.
Ufordøiet, a. sans être digéré.
Uforenelig, a. inalliable; * inconciliable, incompatible. [falsifié.
Uforfalsket, a. véritable, qui n'est pas
Uforfærdet, a. intrépide
Uforfærdethed, c. intrépidité, f.
Uforglemmelig, a. qu'on ne peut ou qu'on ne doit pas oublier.
Uforgribelig, a. sans préjudice, sans choquer le sentiment d'autrui, sauf meilleur avis. [incorruptible.
Uforgængelig, a. impérissable, éternel,
Uforgængelighed, c. qualité de ce qui n'est pas périssable; permanence; incorruptibilité, f. [opiné.
Uforhaabet, a. inespéré, imprévu, in-
Uforhørt, a. qui n'a pas été ouï ou entendu.
Uforkastelig, a. qui n'est pas rejetable; irréprochable, irréfragable.
Uforklarlig, a. inexplicable, indéchiffrable; indéfinissable; inconcevable.
Uforkrænkelig, a. incorruptible; immarcessible.
Uforkrænkelighed, c. incorruptibilité; f. [patible; insociable.
Uforligelig, a. irréconciliable; incom-
Uforligelighed, c. humeur irréconciliable; insociabilité; intolérance, f.
Uforlignelig, a. incomparable, nonpareil; excellent. [fendu.
Uformeent, a. permis, licite, non dé-
Uformodentlig, a. & ad. inopiné, imprévu; inopinément; à l'improviste.
Uformuende, a. impuissant, faible; insolvable.
Uformærkt, a. insensible, imperceptible, dont on ne s'aperçoit pas. — ad. secrétement, en cachette.
Ufornuft, c. manque de raison ou de bon sens, m.; déraison, folie, bêtise, f.
Ufornuftig, a. déraisonnable; irraisonnable, destitué de raison.
Ufornøden, a. non nécessaire, inutile, superflu. [insatiable.
Ufornøielig, a. difficile à contenter;
Uforraadnelig, a. imputrescible.
Uforrettet, a. qui n'est pas fait; med — Sag, sans avoir rien fait, sans avoir réussi.
Uforrykt, a. sans être déplacé.
Uforsagt, a. intrépide, qui n'a point peur, courageux.
Uforsagthed, c. intrépidité, hardiesse, f.; courage, m. [peu prévoyant.
Uforsigtig, a. inconsidéré, imprudent,
Uforsigtighed, c. inconsidération, mégarde, étourderie, f.
Uforskammenhed, c. impudence, effronterie, insolence, impertinence, f.
Uforskammet, a. impudent, insolent, impertinent, effronté.
Uforskyldt, a. & ad. qu'on n'a pas mérité; sans avoir mérité, sans être coupable. [cable.
Uforsonlig, a. irréconciliable, impla-
Uforsonlighed, c. humeur irréconciliable, f. [stinct.
Uforstaaelig, a. inintelligible; indi-
Uforstand, c. imprudence, bêtise, stupidité, f. [insensé, stupide.
Uforstandig, a. imprudent, étourdi,
Uforstyrrelig, a. indestructible.

Uforstyrret, a. qui n'est pas troublé ou interrompu. [ble.
Uforsvarlig, a. injustifiable ; inexcusa-
Uforsætlig, a. sans propos délibéré, sans dessein prémédité, involontaire.
Ufortalt, a. sans être calomnié.
Ufortoldet, a. qui n'a pas payé les droits d'entrée ou de sortie.
Ufortrøden, a. infatigable, assidu, actif.
Ufortrødenhed, c. infatigabilité ; assiduité ; activité, allégresse, f.
Ufortøvet, ad. sans délai, d'abord.
Uforvarendes, a. subit, imprévu. – ad. subitement, sans être prévu.
Uforventet, a. & ad. inattendu, inopiné ; inopinément ; à l'improviste.
Uforvisnelig, a. immarcessible, qui ne peut se flétrir, se faner ; * permanent, impérissable.
Ufraskillelig, a. inséparable.
Ufred, c. discorde, dissension, f.
Ufredelig, a. querelleur, querelleux, contentieux. – ad. en discorde.
Ufremkommelig, a. impraticable (chemin).
Ufri, a. serf, esclave.
Ufrihed, c. servitude, f. esclavage, m.
Ufrivillig, a. involontaire, forcé, contraint.
Ufrugtbar, a. infructueux, stérile ; ingrate (terre) ; inféconde (femme). [f.
Ufrugtbarhed, c. sterilité, infécondité,
Ufuldbyrdet, Ufuldendt, a. qui n'est pas achevé, terminé, ou exécuté.
Ufuldkommen, a. imparfait ; défectueux, à quoi il manque qc.
Ufuldkommenhed, c. imperfection, défectuosité, f. [plet.
Ufuldstændig, a. défectueux, incom-
Ufuldstændighed, c. défectuosité, f.; état incomplet, m.
Ufærd, c. malheur, m. infortune, f.
Ufødt, a. qui n'est pas né, qui est encore à naître.
Ufølelig, Ufølbar, a. impalpable.
Ufølsom, a. insensible.
Ufølsomhed, c. insensibilité ; indolence ; dureté, f.
Uføre, n. marais, bourbier, m. [royé.
Ugarvet, a. cru, qui n'est pas tanné, cor-
Uge, c. semaine, f.; **om Ugen,** par semaine.
Ugeblad, n. feuille hebdomadaire, f.
Ugedag, c. jour de la semaine ; jour ouvrier, m.
Ugeløn, Ugepenge, c. semaine, f.; salaire, argent qu'on a par semaine, m.
Ugentlig, a. de la semaine, hebdomadaire. – ad. par semaine ; toutes les semaines. [m.
Ugeprædiken, c. sermon de la semaine,
Ugeskrift, n. journal hebdomadaire, m.
Ugeviis, ad. par semaine.
Ugiengieldelig, a. qui ne peut pas être recompensé, irréparable.
Ugienkaldelig, a. irrévocable.
Ugiennemsigtig, a. opaque.
Ugiennemsigtighed, c. opacité, f.
Ugiennemtrængelig, a. impénétrable ; imperméable.
Ugierne, ad. à regret, à contre-coeur.
Ugierning, c. crime, forfait, m.
Ugift, a. qui n'est pas marié ; célibataire. [admis à témoin.
Ugild, a. infame, qui ne peut être
Ugiort, a. qui n'est pas fait, qui est encore à faire. [impossible.
Ugiørlig, a. infaisable, impraticable,
Ugle, c. hibou, m. chouette, f.
Uglspil, m. espiègle, m.
Ugrund, c. fausseté, f.
Ugrundet, a. sans fondement ; mal fondé ; faux. [irréligieux.
Ugudelig, a. impie, méchant, profane,
Ugudelighed, c. impiété, méchanceté, irréligion, f. [faveur, f.
Ugunst, c. malveillance ; disgrace, dé-
Ugunstig, a. malveillant ; défavorable, mal-affectionné.
Ugyldig, a. qui n'est pas valable ; invalide ; nul, annullé, cassé.
Ugyldighed, c. invalidité, nullité, f.
Uhandelig, a. mal-adroit, inhabile.
Uhelbredelig, a. incurable.
Uheld, n. malheur, accident fâcheux, désastre, m.
Uheldig, a. fatal, malheureux.
Uheldigviis, ad. malheureusement.
Uhellig, a. profane, impie, irréligieux

Uhevnet, a. impuni. – ad. impunément.
Uhindret, a. libre, librement, sans empêchement, sans obstacle.
Uhr, n. horloge; montre, f.
Uhrbaand, n. cordon de montre, m.
Uhrfieder, c. arrêt, ressort, m. [tre, f.
Uhrglas, n. cristal de montre, m.; vi-
Uhrkasse, c. cage d'horloge; boîte de montre, f.
Uhrkiæde, c. chaînette de montre, f.
Uhrlod, n. poids d'horloge, m.
Uhrlomme, c. bourson, m. pochette, f.
Uhrmager, m. horloger, m.
Uhrmagerkunst, c. horlogerie, f.
Uhrnøgle, c. clef de montre f.
Uhrskive, c. cadran, m.
Uhrværk, n. horloge, f.
Uhumsk, a. immonde, sale.
Uhumskhed, c. immondices, f. pl.; ordure, saleté, f.
Uhyre, n. monstre, m.
Uhyre, a. monstreux; * prodigieux, énorme, vaste.
Uhøflig, a. désobligeant, incivil, impoli. [f.
Uhøflighed, c. incivilité; impolitesse,
Uhørsom, a. désobéissant. [inouï.
Uhørt, a. sans avoir été (être) ouï;
Uhøvisk, a. sale, obscène, ordurier.
Uhøviskhed, c. obscénité, vilenie, or-
Uhøvlet, a. non raboté, brut. [dure, f.
Ujevn, **Ujævn**, a. inégal.
Ujevnhed, c. inégalité, f.
Uigienbringelig, a. irrécouvrable.
Uigiendreven, a. qui n'est pas réfuté.
Uigiendrivelig, a. qui ne peut être ré-
Uigienkaldelig, a. irrévocable. [futé.
Uigiennemsigtig, a. opaque, qui n'est pas transparent. [imperméable.
Uigiennemtrængelig, a. impénétrable,
Uimodsigelig, a. incontestable, irréfragable.
Uimodstaaelig, a. irrésistible.
Uindbunden, a. en feuilles, en blanc.
Uindfriet, a. qui n'est pas retiré ou dégagé. [lu; indépendant.
Uindskrænket, a. libre, illimité, abso-
Uindtagelig, a. imprenable, inexpugnable.

Ukaldet, a. sans être appelé; sans vo-
Ukiendelig, a. méconnaissable. [cation.
Ukiendt, a. inconnu; non-reconnu; incognito. [plaisant.
Ukiær, a. fâcheux, désagréable, dé-
Ukiærlig, a. incharitable; manquant de charité. [de charité, m.
Ukiærlighed, c. incharité, f.; manque
Uklar, a. trouble, qui n'est pas clair; brouillé, embarrassé.
Uklareret, a. qui n'est pas payé.
Uklog, a. qui n'est pas sage, qui est fou.
Ukogt, a. cru, sans être cuit.
Ukomplet, a. incomplet. [naïf.
Ukonstlet, a. naturel, simple, franc,
Ukristelig, a. peu chrétien, indigne d'un chrétien; barbare. [f. pl.
Ukrud, n. ivraie, f.; mauvaises herbes,
Ukrænket, a. entier, incorrompu.
Ukydsk, a. impudique, lascif.
Ukydskhed, c. impudicité, lasciveté, f.
Ukyndig, a. ignorant, idiot, sans connaissance.
Ukyndighed, c. ignorance, f.
Ulastelig, a. irréprochable, irrépréhensible, intègre, pas blamable.
Ulastelighed, c. intégrité, innocence, pureté, f.
Ulave, c. désordre, dérangement, m.; confusion, f.; **faae i –**, brouiller, désordonner, mettre en déroute; **komme i –**, s'embrouiller, se déranger.
Uld, c. laine, f. [la laine.
Uldagtig, a. laineux, semblable à de
Uldarbeide, n. lainage, m.
Uldarbeider, m. lainier, ouvrier en
Ulden, a. de laine. [laine, m.
Uldfabrik, c. fabrique où l'on travaille la laine; facture d'étoffes de laine, f.
Uldfarver, m. teinturier en laine, m.
Uldfarveri, n. teinture en laine, f.
Uldhandel, c. commerce de laines, m.
Uldhandler, m. marchand de laines,
Uldkarde, c. carde, f. [lainier, m.
Uldkarter, m. cardeur de laine, m.
Uldklipning, c. tonte, f.
Uldmanufaktur, c. manufacture où l'on travaille la laine, f.
Uldmarked, n. marché aux laines, m.

Uldrig, a. laineux.
Uldsax, c. forces, f. pl. [m. f.
Uldspinder, m. fileur, -euse de laine,
Uldstrømper, pl. bas de laine, m. pl.
Uldsæk, c. sac à laine, m.
Uldtøi, n. étoffe de laine, f.
Ulegemlig, a. incorporel, immatériel.
Ulegemlighed, c. incorporalité, immatérialité, f. [q.
Uleilige, v. a. incommoder, molester
Uleilighed, c. incommodité; importunité, f.; **giøre** –, incommoder, molester q.
Ulempe, c. incommodité, f.; inconvénient, contretemps, m. [ble.
Ulidelig, a. insupportable, intolérable
Ulig, a. dissemblable, qui ne ressemble pas.
Ulige, a. inégal; disproportionné; différent; hétérogène; impair (nombre).
Ulighed, c. dissemblance; diversité; inégalité; hétérogénéité, f.
Ulk, c. scorpion de mer, m.
Ulme, v. n. couver.
Ulovlig, a. illégitime; illégal.
Ulovlighed, c. illégitimité; illégalité, f.
Ultramarin, c. outremer, m.
Ulv, m. loup, m.
Ulvebønne, c. lupin, m.; fève de loup,
Ulvefiis, c. vesse-de-loup, f. [f.
Ulvefod, c. mousse terrestre, f.
Ulvefælde, c. chausse-trape, f.
Ulvegraa, a. louvet.
Ulvegrube, **Ulvestue**, c. trape, f.
Ulvehund, c. chien pour la chasse du loup, m. [f.
Ulvehunger, c. male-faim, faim canine,
Ulvejagt, c. chasse au loup, f.
Ulvejæger, m. louvetier, m. [m.
Ulveleie, n. déchaussures, f. pl. liteau,
Ulvemelk, c. lait de louve, m.; ésule, f. (herbe). [m.
Ulvetand, c. dent-de-loup, f.; hochet,
Ulveunge, c. louveteau, m.
Ulvinde, f. louve, f.
Ulvsklinge, c. lame au vieux loup, f.
Ulydig, a. désobéissant.
Ulydighed, c. désobéissance, f.
Ulykke, c. malheur, m.; infortune, disgrace, adversité, misère, f.; revers; désastre, m.
Ulykkelig, a. malheureux, infortuné; fatal, sinistre, funeste; desastreux.
Ulykkeligviis, ad. par malheur, malheureusement. [guignon, m.
Ulykkesfugl, c. porte-malheur, porte-
Ulyksalig, a. malheureux.
Ulyst, c. déplaisir, dégoût, m.
Ulædsket, a. sans être éteint. [sable.
Ulægelig, a. incurable, non guéris-
Ulægelighed, c. incurabilité, f.
Ulærd, a. non-lettré, illettré; ignorant.
Ulærvillig, a. indocile, qui a la tête dure, qui a le génie tardif.
Ulærvillighed, c. indocilité, stupidité, difficulté à apprendre, f. [illisible.
Ulæselig, a. difficile à lire, peu lisible,
Ulæst, a. sans avoir été lu.
Umaadelig, a. excessif, énorme; immodéré; intempérant, intempéré; incontinent.
Umaadelighed, c. intempérance; incontinence; énormité, f.
Umaalelig, a. immense.
Umaalelighed, c. immensité, f.
Umage, c. peine, fatigue, f.; travail, m.; **giøre sig – for**, se donner de la peine, chercher à.
Umage, a. impair.
Umage, v. a. incommoder, donner de la peine; – **sig (med, for at)**, se donner de la peine de faire qc.
Umagelig, a. incommode.
Umandig, a. peu viril, indigne d'un homme; efféminé.
Umanerlig, a. malgracieux, impoli.
Umanerlighed, c. impolitesse, f.
Umbra, c. ombre, f.
Umenneske, n. monstre, homme cruel, m. [bare.
Umenneskelig, a. inhumain, cruel, bar-
Umenneskelighed, c. inhumanité, cruauté, barbarie, f. [médiatement.
Umiddelbar, a. immédiat. – ad. im-
Umiddelbarhed, c. immédiateté, f.
Umild, a. rude, sevère, austère, rigoureux. [reté, f.
Umildhed, c. rudesse, dureté, grossiè-

Umindelig, a. immémorial.
Umiskiendelig, a. qu'on ne peut pas méconnaître. [sauroit se passer.
Umistelig, a. nécessaire, dont on ne
Umoden, a. qui n'est pas mûr, vert.
Umodenhed, c. crudité, verdeur, f.
Umulig, a. impossible, qui ne se peut
Umulighed, c. impossibilité, f. [pas.
Umyndig, a. & m. mineur, impubère; papille, m. [f.
Umyndighed, c. minorité, pupillarité,
Umyntet, a. en barres, non monnayé.
Umœlende, a. brute.
Umœrkelig, a. imperceptible, insensi-
Umœttelig, a. insatiable. [ble.
Umœttelighed, c. insatiabilité, f.
Unaade, c. disgrace, inclémence, f.; falde i —, être disgracié.
Unaadig, a. qui n'est pas clément, indigné, irrité.
Unaturlig, a. non naturel, contre la nature; dénaturé; contraint; affecté; gêné. [contre la nature, f.
Unaturlighed, c. qualité de ce qui est
Unddrage, v. a. soustraire, ôter, retrancher, priver; — sig, se dérober (à).
Unddragelse, c. retranchement, m.; soustraction; privation, f.
Unde, v. a. ne pas envier, se réjouir de, en être charmé pour q.; ne pas être jaloux de; souhaiter (du bien ou du mal) à q.
Under, n. miracle, m.; merveille, f.; prodige, m.; det er intet —, cela n'est pas surprenant.
Under, prp. sous, au-dessous, dessous, par-dessous; pendant.
Underafdeling, c. subdivision, f.
Underberider, m. créat, ambleur, m.
Underbetient, m. bas officier, m.
Underbibliothekar, m. sous-bibliothécaire, m. [m.
Underbug, c. hypogastre, bas ventre,
Underbuxer, pl. caleçons, m. pl.
Underbygning, c. fondement; embasement, m.
Underdan, Undersaat, c. sujet, m.
Underdanig, a. sujet, soumis, obéissant; — Tiener, très-humble serviteur. — ad. très-humblement.
Underdanighed, c. sujétion, soumission, f. [inférieure, f.
Underdeel, c. bas, dessous, m.; partie
Underdommer, m. juge inférieur, juge subalterne, m.
Underdyne, c. lit de dessous, m.
Underflade, c. face de dessous, f.
Underfoder, n. doublure; fourrure, f.
Underfore, v. a. doubler; fourrer.
Underfuld, a. plein de miracles; merveilleux, admirable, à merveille.
Underfundig, a. frauduleux, rusé, intrigant. [fraude, tromperie, f.
Underfundighed, c. ruse, fourberie,
Undergaae, v. n. souffrir.
Undergang, c. ruine, perte; décadence; chûte, f. [blanches, f. pl.
Undergevær, n. basses armes, armes
Undergiven, a. & m. soumis, inférieur, sujet; subalterne, m.
Undergivenhed, c. subalternéité, f. n. c.
Undergrave, v. a. creuser, miner, caver, sapper. [sappe, f.
Undergravning, c. action de creuser,
Underhaanden, ad. sous main, secrètement, en cachette. [nager, traiter.
Underhandle, v. a. & n. négocier, ménager
Underhandler, m. négociateur, entremetteur, m. -euse, f. [diation, f.
Underhandling, c. négociation, mé-
Underhavende, pl. inférieurs, sujets, m. pl.
Underholde, v. a. entretenir, nourrir, faire subsister; entretenir en bon état; — sig med een, s'entretenir avec q.
Underholdende, a. amusant.
Underholdning, c. entretien, m.; alimentation, f.; entretien, discours, m.
Underhuus, n. chambre basse, chambre des communs, f. [sous terre.
Underjordisk, a. souterrain, qui est
Underkaste, v. a. soumettre, subjuguer; — sig, se soumettre (à).
Underkastelse, c. assujettissement, m.; sujétion; résignation, f.
Underkastet, a. sujet, soumis, dépendant; exposé (à). [de dessous, m.
Underkiole, c. robe de dessous, f.; habit

Underkiæbe, c. mâchoire ou mandibule inférieure; ganache (d'un cheval), f.

Underkiøbe, v. a. corrompre; gagner [un juge etc.).

Underkiole, c. jupe de dessous, f.; cotillon, m.

Underklæder, pl. habit de dessous, m.

Underkok, m. aide de cuisine, m.

Underkonge, m. vice-roi, m.

Underkop, c. soucoupe, f.

Underkue, v. a. subjuguer, assujetir.

Underlag, n. hausse; cale; couche, f.; soubassement; morceau de renfort, m.

Underlagsbielke, c. sommier, travon, m.; lambourdes, f. pl.; chantier, m.

Underlig, a. & ad. étrange, bizarre, baroque.

Underligge, v. n. succomber (à qc.).

Underlighed, c. caprice, bizarrerie, f.

Underliv, n. bas ventre; hypogastre, m.

Underlæbe, c. lèvre inférieure, balèvre, f.

Underlægge, v. a. mettre dessous.

Underlærer, m. sous-maître, maître des classes inférieures, m.

Undermand, m. inférieur, m.

Underminere, v. a. miner, sapper.

Underofficeer, m. bas-officier, officier subalterne, m.

Underordne, v. a. subordonner.

Underordning, c. subordination, f.

Underpant, n. nantissement; gage, m.; hypothèque, f.; **give til** —, donner qc. pour gage.

Underret, c. justice inférieure, subalterne, f.

Underretning, c. avis, avertissement; renseignement, m.

Underrette, v. a. avertir, informer, instruire, donner rapport.

Undersaat, c. sujet, m.

Underseil, n. basse voile, f.

Underskiorte, c. chemise de dessous, f.

Underskiørt, n. jupe de dessous, f.; cotillon, m.

Underskorpe, c. croûte de dessous; abaisse, f.

Underskov, c. bois à faucillon, taillis, m.

Underskreven, a. soussigné, souscrit.

Underskrift, c. souscription, signature, f.; seing, m.

Underskrive, v. a. signer, souscrire, soussigner.

Underslaae, v. a. supprimer (une lettre); intercepter; divertir, dérober (des deniers); soustraire (un testament).

Underslæb, n. fraude; malversation, f.; barat, m.; **begaae** —, frauder, tromper, malverser.

Underst, a. le plus bas; le dernier en rang.

Understaae sig, v. r. oser, avoir la hardiesse, entreprendre.

Understrege, v. a. marquer d'un petit trait, souligner.

Understregning, c. soulignement, m.

Understrømpe, c. chaussette, f.; bas de dessous, m.

Understyrmand, m. pilote en second.

Understøtte, v. a. mettre dessous, appuyer, étayer, étançonner; fig. soutenir, appuyer, seconder, supporter, épauler.

Understøttelse, c. étayement, étançonnement; * appui, support, m.

Undersætning, c. T. mineure, f.

Undersætsig, a. ramassé, trapû, gros et court.

Undersøge, v. a. rechercher, examiner, visiter; faire la revision; approfondir; discuter, éplucher, scruter.

Undersøgelse, c. examen, m.; recherche, discussion; information, enquête, disquisition, f.

Undertegn, n. miracle, prodige; phénomène, m.

Undertegne, v. a. soussigner, signer, souscrire.

Undertegnet, a. & m. soussigné.

Undertiden, ad. quelquefois.

Undertrykke, v. a. supprimer; opprimer.

Undertrykkelse, c. suppression, oppression, f.

Undertrykker, m. oppresseur, m.

Undertrøie, c. chemisette, f. pourpoint, m.

Undertvinge, v. a. subjuguer, assujetir, dompter, réduire à l'obéissance.

Undertvingelse, c. assujetissement, m

Undertvinger, m. vainqueur, dompteur, m.

Underveis, ad. en chemin, chemin faisant.
Underverden, c. monde souterrain, bas monde, m.; enfers, m. pl.
Underviisning, c. instruction, f. enseignement, m.
Underviise, v. a. instruire, enseigner.
Undervægt, c. poids trop léger, m.
Underværk, n. miracle, prodige, m.; merveille, f.
Undfange, v. n. concevoir.
Undfangelse, c. conception, f.
Undflye, v. n. s'enfuir, s'échapper.
Undgaae, v. n. échapper, éviter; se sauver (d'un danger),
Undgaaelig, a. évitable.
Undgielde, v. a. porter la peine; **lade** —, se décharger sur q. de qc., rejeter qc. sur q.
Undkomme, v. n. se sauver, échapper.
Undlade, v. a. omettre, cesser, manquer (**at**, de). [fuir.
Undløbe, v. n. s'évader, déserter, s'en-
Undre sig, v. n. être surpris, s'étonner.
Undsee sig, v. r. avoir honte, avoir de la confusion, rougir de qc.
Undseelig, a. honteux, vergogneux, pudibond.
Undseelse, c. honte, pudeur, f.
Undskylde, v. a. excuser, justifier; — **sig**, s'excuser (de, **for**, sur qc., **med**).
Undskyldning, c. excuse, f.
Undslaae sig, v. r. se soustraire à qc., s'excuser de q. [levée de siége, f.
Undsætning, c. aide, f.; secours, m.;
Undsætte, v. a. secourir (une ville); aider; faire lever le siége. [server.
Undtage, v. a. excepter, exempter, ré-
Undtagelse, c. exception, réserve, restriction, condition, dispense, exemption, f. [hors, hormis.
Undtagen, ad. à l'exception, excepté,
Undvige, v. n. échapper, s'évader; éviter.
Undvigelse, c. évasion, suite, f.
Undvære, v. a. manquer, être privé, se passer de qc. [non nécessaire.
Undværlig, a. dont on peut se passer,
Undværlighed, c. qualité de ce dont on peut se passer, f.
Unegtelig, a. qu'on ne peut nier, évident, incontestable. — ad. incontestablement, sans contredit.
Unem, a. indocile.
Ung, a. jeune; récent (vin).
Ungdom, c. jeunesse, f.; jeunes gens
Ungdomsaar, pl. jeunesse, f. [m. pl.
Ungdomsfeil, c. jeunesse, f.
Unge, c. petit, m.
Ungkarl, m. garçon; puceau, m.
Uniform, c. uniforme, f.
Universal, a. universel.
Universitet, n. université; académie, f.
Unode, c. mauvaise habitude, immo-
Unytte, c. inutilité, f. [destie, f.
Unyttig, a. inutile, qui n'est bon à rien.
Unævnt, a. innominé; anonyme.
Unødvendig, a. non nécessaire, inutile, superflu. [content, insatiable.
Unøisom, a. difficile à contenter; mé-
Unze, c. once, f.
Uomgængelig, a. impraticable, inaccostable; intraitable.
Uomskaaren, a. incirconcis. [stable
Uomstødelig, a. irréfutable, inconte-
Uomtvistelig, a. & ad. incontestable; incontestablement.
Uomvendt, a. qui n'est pas converti.
Uopbyggelig, a. peu édifiant, de mauvais exemple. [core jeune.
Uopdragen, a. qui n'est pas élevé, en-
Uopfordret, a. sans être invité ou pro-
Uopfyldt, a. non accompli. [voqué.
Uopholdelig, a. qu'on ne peut arrêter.
Uophørlig, a. continuel, perpetuel. — ad. continuellement, sans cesse.
Uopløselig, a. indissoluble, insoluble.
Uopmærksom, a. inattentif.
Uopmærksomhed, c. inattention, inapplication, f.
Uopnaaelig, a. inaccessible; ce qu'on ne peut atteindre; à quoi l'on ne peut parvenir.
Uopredt, a. qui n'est pas fait ou dressé.
Uoprettelig, a. irréparable.
Uopsættelig, a. indispensable, qui ne peut se différer.

Uorden, c. désordre, dérangement, m.; confusion; désorganisation, f.; faae i –, brouiller, mettre en déroute, mettre en désordre; komme i –, s'embrouiller, se déranger.
Uordentlig, a. désordonné, dérangé, mal reglé, confus; déréglé, plein de désordres.
Uordentlighed, c. dérèglement, m.; débauche, intempérance, f.
Uordholden, a. qui fausse sa parole.
Uovereensstemmende, a. qui n'est pas d'accord.
Uoverlagt, a. indélibéré; irréfléchi; inconsidéré. – ad. sans réflexion, inconsidérément.
Uoverskuelig, a. & ad. à perte de vue.
Uoverstigelig, a. insurmontable.
Uoversættelig, a. qui n'est pas traduisible.
Uovertalelig, a. non persuasible.
Uovervindelig, a. invincible; imprenable.
Uovervunden, a. invaincu.
Upaaanket, a. sans se plaindre, sans plainte; impuni. – ad. impunément.
Upaaklagelig, a. irréprochable, irrépréhensible; dans ou à quoi on ne trouve rien à dire ou à redire.
Upaalidelig, a. peu sûr; celui à qui on ne peut se fier; inconstant.
Upaapasselig, a. inattentif, inappliqué.
Upaaskiønnet, a. sans être considéré, ou méprisé.
Upaatalt, a. qui n'est pas réclamé ou revendiqué; impuni.
Upaatvivlelig, a. indubitable, certain, assuré, hors de doute.
Upartisk, a. impartial, neutre, désintéressé.
Upartiskhed, c. impartialité, indifférence, neutralité, f.
Upasselig, a. malade, indisposé, maladif.
Upasselighed, c. maladie, indisposition, f.
Upassende, a. qui ne convient pas, inconvenant.
Upersonlig, a. impersonnel.
Upløiet, a. en friche, non labouré.
Upolitisk, a. peu politique, impolitique.
Uproportioneret, a. disproportionné.
Uqvems, a. outrageux, outrageant; – Ord, paroles outrageantes, injures, f. pl.

Uraad, n. perte, f. dommage, m.
Urandsagelig, a. impénétrable, inscrutable.
Urede, n. brouillamini, désordre, m. – a. embrouillé; pas peignés (cheveux).
Uredelig, a. malhonnête, sans probité, trompeur, fourbe.
Uredelighed, c. malhonnêteté, fourberie, f.; manque de sincérité, m.
Ureen, a. impur; sale, immonde; souillé.
Ureenhed, c. impureté; saleté, ordure, souillure, f.
Ureenlig, a. malpropre, sale, maussade.
Ureenlighed, c. malpropreté, maussaderie, f.
Uregelmæssig, a. irrégulier; inégal.
Uregelmæssighed, c. irrégularité; inégalité, f.
Uregierlig, a. indomptable; * indisciplinable, effréné.
Uregierlighed, c. naturel indompté, m.; humeur farouche, f.
Uret, c. tort, m. injustice, f.
Uret, a. qui n'est pas juste; faux, étranger, indu; mal.
Uretfærdig, a. injuste, inique.
Uretfærdighed, c. injustice, iniquité, f.
Uretmæssig, a. illégitime; illégal.
Urhane, m. coq de bruyère, m.
Urhøne, f. poule, gelinotte de bois, f.
Urigtig, a. qui n'est pas juste; irrégulier; inexact, incorrect; faux. – ad. irrégulièrement, pas juste.
Urigtighed, c. irrégularité, fausseté; inexactitude, f.
Urimelig, a. absurde, ridicule, inepte; extravagant.
Urimelighed, c. absurdité, incongruité, extravagance, f.
Urimet, a. non-rimé.
Urin, c. urine, f.
Urinagtig, a. urineux.
Urinblære, c. vessie, f.
Urindrivende, a. diurétique.
Uringang, c. T. uretère, m.
Uringlas, n. urinal, m.
Urinrør, n. T. urètre, m.
Urne, c. urne, f.
Uro, c. inquiétude; alarme, f.; trouble, embarras, m.; agitation (de l'esprit), f.; lancier (d'une montre), m.

Urokkelig, a. inébranlable; ferme.
Urokket, a. sans être ébranlé, ferme.
Urolig, a. inquiet, remuant; turbulent.
Urolighed, c. inquiétude; alarme, f.; trouble, embarras, m.
Urore, m. ure, boeuf sauvage, m.
Urt, c. herbe, f.; herbes potagères, f. pl.; légumes, m.
Urtebed, n. planche de légumes, f.
Urtebod, c. boutique d'épicier, f.
Urtebog, c. herbier, m. [ger, m.
Urtegaard, Urtehave, c. jardin; pota-
Urtegaardsmand, m. jardinier, m.
Urtekiender, m. herboriste, botaniste,
Urtekost, c. bouquet, m. [m.
Urtekræmmer, m. marchand épicier, m.
Urtepose, c. sachet, m.
Urtepotte, c. pot à fleurs, m.
Urtesamling, c. herbier, m.
Uryd, Urydde, n. désordre, m. confu-
Uryddelig, a. en désordre. [sion, f.
Urørlig, a. immobile; – Gods, biens immeubles, m. pl.
Urørt, a. à quoi on ne touche pas, ou à quoi on n'a pas touché.
Usagt, a. qu'on n'a pas dit ou qu'on ne dit pas.
Usalig, a. malheureux, funeste, fatal.
Usaltet, a. sans sel, frais.
Usammenhængende, a. incohérent, n. c.
Usand, a. qui n'est pas vrai; faux.
Usandfærdig, a. faux, controuvé.
Usandfærdighed, c. fausseté, f.
Usandhed, c. mensonge, m. fausseté, f.
Usandsynlig, a. invraisemblable.
Usandsynlighed, c. invraisemblance, f.
Useet, a. qui n'a pas été vu.
Useilbar, a. innavigable.
Uselskabelig, a. insociable; antisocial.
Uselskabelighed, c. insociabilité, f.
Usigelig, a. indicible, ineffable, inexpressible. [tain.
Usikker, a. peu sûr, mal assuré; incer-
Usikkerhed, c. manque de sûreté, m.; incertitude, f.
Uskabt, a. incréé, improduit.
Uskadelig, a. peu nuisible, innocent.
Uskadelighed, c. qualité de ce qui n'est pas nuisible, f.
Uskadt, Uskadet, a. entier, bien conditionné; sain et sauf; sauf . . . .
Uskatterlig, a. inappréciable, inestimable.
Uskeet, a. qui n'a pas été fait, qui n'est pas arrivé; qui est encore à faire.
Uskik, c. abus, mauvais usage, m.
Uskikkelig, a. immodeste, indécent, déshonnête.
Uskikket, a. peu habile, incapable; mal-habile, mal-adroit, gauche.
Uskiønsom, a. méconnaissant, ingrat.
Uskiønsomhed, c. méconnaissance, ingratitude, f. [écrit.
Uskreven, a. qui n'est pas couché par
Uskrømtet, a. sincère, sans fard.
Uskyldig, a. innocent; qui ne peut pas nuire.
Uskyldighed, c. innocence, intégrité, f.
Usleben, a. qui n'est pas affilé; * impoli, grossier. [quant, m.
Usling, c. pauvre; misérable; cro-
Usluk kelig, a. inextinguible.
Usmagelig, a. insipide, fade.
Usminket, a. qui n'est pas fardé; * sans fard, sincère. [être mangé.
Uspiselig, a. qui n'est pas bon pour
Uspørlig, a. impénétrable, inscrutable.
Uspurgt, a. & ad. sans demander.
Ussel, a. pauvre, pitoyable, à faire pitié, misérable. [f.
Usselhed, c. état pitoyable, m.; misère,
Ustadig, a. changeant, variable, muable, inconstant. [versatilité, f.
Ustadighed, c. mutabilité, inconstance,
Ustraffelig, a. irréprochable, irrépréhensible, intègre; innocent.
Ustraffelighed, c. intégrité, innocence, pureté, f.
Ustraffet, a. impuni. – ad. impunément
Ustridig, a. incontestable, indubitable, certain. – ad. sans contredit. [étudié.
Ustuderet, a. non lettré, illettré; non
Usund, a. malsain; mauvais; cacochyme, pernicieux à la santé.
Usundhed, c. mauvaise santé; insalubrité, f.
Usvigelig, a. fidèle; candide, sincère.
Usvækket, a. entier, incorrompu.

Usynlig, a. invisible.
Usynlighed, c. invisibilité, f.
Usyret, a. sans levain, azyme.
Usædelig, a. immoral, n. c.; mal discipliné; impoli, immodeste, peu honnête. [tesse, f.
Usædelighed, c. immoralité; impoli-
Usædvanlig, a. inusité; inaccoutumé; extraordinaire, rare, singulier.
Usædvanlighed, c. singularité, rareté, f.
Usøgt, a. qui n'est pas cherché; sans chercher. [décent; déshonnête.
Usømmelig, a. qui ne convient pas, in-
Usømmelighed, c. indécence, messéance, f. [ble.
Utaalelig, a. insupportable, intoléra-
Utaalmodig, a. impatient; blive —, s'impatienter. [m.; réprimande, f.
Utak, c. ingratitude, f.; mauvais gré,
Utaknemmelig, a. ingrat, méconnaissant. [connaissance, f
Utaknemmelighed, c. ingratitude, mé-
Utallig, a. innombrable, infini, sans nombre. [infinité, f.
Utallighed, c. quantité innombrable,
Uteerlig, a. déshonnête; impudique, lascif, paillard. [paillardise, f.
Uteerlighed, c. impudicité, lasciveté,
Utide, c. contre-temps, m.; i —, à contre-temps, mal-à-propos, hors de saison. [hors de saison; vert.
Utidig, a. mal-à-propos; mal placé,
Utienlig, a. qui ne sert à rien; peu convenable; hors de propos.
Utienstagtig, a. peu officieux, peu serviable.
Utienstagtighed, c. peu d'empressement à rendre service, m.
Utilbøielig, a. qui n'est pas porté ou disposé à qc.
Utilbøielighed, c. indisposition, f.
Utilbørlig, a. indu; peu convenable, injuste; indécent; mal, mauvais. — ad. indécemment. [contre le devoir, f.
Utilbørlighed, c. indécence, action
Utilfreds, a. mécontent, malcontent.
Utilfredshed, c. mécontentement, m.
Utilfredsstillet, a. non satisfait, non payé.
Utilgivelig, a. impardonnable.
Utilgængelig, a. inaccessible.
Utilladelig, a. illicite, non permis.
Utilstrækkelig, a. insuffisant, imparfait.
Utilstrækkelighed, c. insuffisance, f.
Utiltalt, a. sans être réprimandé.
Uting, c. non-être, m. chimère, f.
Utro, a. infidèle, perfide, faux, déloyal.
Utrolig, a. incroyable, qu'on ne sauroit croire.
Utrolighed, c. incrédibilité, f.
Utroskab, c. infidélité, perfidie, fausseté, déloyauté, f.
Utrykt, a. qui n'est pas imprimé.
Utrættelig, a. infatigable, qui ne se lasse point, assidu au travail.
Utrættelighed, c. infatigabilité, assiduité, f.
Utrøstelig, a. inconsolable, désolé.
Utrøstelighed, c. désolation, f.
Utugt, **Utugtighed**, c. impudicité, lasciveté, paillardise, f.
Utugtig, a. impudique, paillard, lascif.
Utvivlsom, a. indubitable. [mouliné.
Utvunden, a. qui n'est pas tors ou
Utvungen, a. sans contrainte, libre; ingénu, naïf; dégagé; svelte; — Væsen, air dégagé, m.
Utvungenhed, c. air dégagé, m.; manières libres et dégagées, f. pl.; aisance; ingénuité, naïveté, f.
Utydelig, a. indistinct; confus, obscur, mal-intelligible.
Utydelighed, c. confusion, obscurité, f.
Utyske, n. monstre; démon; vilain, m.
Utæmmelig, a. indomptable; indisciplinable, effréné.
Utænkelig, a. inconcevable, inimaginable; immémorial. [qui fait eau.
Utæt, a. fêlé, crevassé, gercé; ébaroui,
Utøi, n. vermine, f. insecte, m.
Uudeblivelig, a. immanquable; infaillible. [table.
Uudforskelig, a. impénétrable, inscru-
Uudførlig, a. impraticable, inexécutable. [table.
Uudgrundelig, a. impénétrable, inscru-
Uudsigelig, a. inexprimable, ineffable, indicible.

Uudslettelig, a. indélébile; ineffaçable.
Uudslukkelig, a. inextinguible.
Uudstaaelig, a. insupportable, intolérable. [sable.
Uudtømmelig, a. inépuisable, intaris-
Uundgaaelig, a. inévitable.
Uundskyldelig, a. inexcusable, impardonnable.
Uundværlig, a. absolument nécessaire, indispensable, dont on ne peut se passer.
Uundværlighed, c. nécessité absolue, f.
Uvane, c. mauvaise habitude, f.
Uvant, a. non-accoutumé, étrange.
Uvedkommende, a. non concernant; det er mig —, cela ne me regarde pas.
Uvei, c. chemin impraticable, chemin où l'on ne peut passer, m.
Uveir, n. tempête, f. orage, m.
Uveirsfugl, c. oiseau de tempête, m.
Uven, m. ennemi, qui n'est plus ami.
Uvenlig, a. peu affable, peu gracieux, morose; bourru, brusque, austère.
Uvenlighed, c. morosité, manque de douceur, m.; austérité, brusquerie, f.
Uvenskab, n. inimitié; aigreur, f.; males-grâces, f. pl.
Uvenskabelig, a. peu amiable.
Uventet, a. inattendu, inopiné. — ad. inopinément, à l'improviste.
Uvidende, a. ignorant; idiot, ignare.
Uvidenhed, c. ignorance, f.
Uviis, a. peu sage, imprudent.
Uviished, c. imprudence, folie, f.
Uvilkaarlig, a. involontaire.
Uvillie, c. indignation, f.; dépit, déplaisir, m.; med —, à contre-coeur, à regret. [pité, fâché.
Uvillig, a. involontaire; indigné, dé-
Uvillighed, c. déplaisir, m.; opiniâtreté, désobéissance, f.
Uvirksom, a. inefficace, désoeuvré.
Uvirksomhed, c. inefficacité, f.
Uvis, a. incertain, douteux; indécis; mal-assuré; chancelant. [ment.
Uviselig, ad. imprudemment, folle-
Uvished, c. incertitude, f.
Uvisnelig, a. qui ne peut se flétrir; impérissable.
Uvittig, a. sans esprit, sans jugement,
Uvorn, a. insolent. [insipide.
Uvurdeerlig, a. inappréciable.
Uvæbnet, a. sans armes, sans défense.
Uvægerlig, a. sans refus, sans opposition. [valeur, f.
Uværd, n. le peu de valeur, non-
Uværdig, a. indigne.
Uværdighed, c. indignité, f.
Uvæsen, n. désordre, m.
Uvæsentlig, a. non essentiel.
Uædel, a. ignoble; imparfait (métal).
Uægte, a. faux; illégitime; bâtard, naturel. [ctueux.
Uærbødig, a. irrévérent, peu respe-
Uærbødighed, c. irrévérence, f.
Uærlig, a. infame, diffamé, noté.
Uærlighed, c. infamie, f.
Uøinelig, a. ce qu'on ne voit pas; invisible, à perte de vue.
Uøvet, a. sans expérience, novice, peu habile, peu versé.

V.

Vaaben, n. arme, f.; armes, armoiries, f. pl.; blason, m.
Vaabenbog, c. armorial, livre d'armoiries, livre de blason, m.
Vaabenbrag, n. cliquetis d'armes, m.
Vaabenbrødre, pl. frères d'armes, m.pl.
Vaabendrager, m. écuyer, m.
Vaabenfeldt, n. champ, m. [mes.
Vaabenfør, a. capable à porter les ar-
Vaabenkiortel, c. cotte d'armes, f.
Vaabenkonst, c. blason, m.
Vaabenkyndig, m. armoriste, blasonneur, m. [que, f.
Vaabenkyndighed, c. science héraldi-
Vaabenløs, a. désarmé, sans armes.
Vaabenplads, c. place d'armes, f.
Vaabenskiold, n. écu; écusson, m.
Vaabensmed, m. armurier, m.
Vaabenstilstand, c. suspension d'armes, trève, f.; armistice, m.
Vaad, a. humide, mouillé, baigné; giøre —, mouiller; blive —, être mouillé.
Vaade, c. fatalité, f. malheur, m.
Vaadegierning, c. dommage, crime,

meurtre etc. commis sans dessein ou à son corps défendant, m.
Vaadeild, c. incendie fortuit, m.
Vaadhed, c. humidité, moiteur, f.
Vaage, v. n. veiller; vigiler; – **over**, surveiller qc., veiller à, sur qc.
Vaage, c. ouverture dans la glace, f.
Vaagekone, f. garde, infirmière, f.
Vaagen, a. éveillé. [vigilance, f.
Vaagen, c. veille, f.; veilles, f. pl.;
Vaagne, v. n. s'éveiller, se réveiller.
Vaagnen, c. réveil, m.
Vaand, c. verge, baguette, f.
Vaande, c. douleur, peine, f.
Vaandelyd, c. **Vaandeskrig**, n. cri de douleur, m. plainte, f.
Vaande sig, v. r. se lamenter, faire des gemissemens. [douleurs.
Vaandefuld, a. douloureux; accablé de
Vaaning, c. logement; domicile, m.; habitation, demeure, f.
Vaar, c. printemps, m.
Vaarblomster, n. fleur printanière, f.
Vaarluft, c. air de printemps, m.
Vaartid, c. saison printanière, f.
Vaas, n. fa. caquet, babil, m.
Vaase, v. n. lantiponner, avancer des choses absurdes; jaser, babiller.
Vaaser, m. babillard, caqueteur, m.
Vable, **Vabel**, c. pustule, échauboulure, f.; bouton, m.
Vade, v. n. guéer, passer à gué; – **igiennem**, traverser à gué.
Vadested, n. gué, m.
Vadmel, m. pinchina, m.
Vadsæk, c. valise, malle, f.; portemanteau, m.; mallette, f.
Vaffel, c. gaufre, f. [gaufres, m.
Vaffelbager, m. pâtissier qui fait des
Vaffeljern, n. gaufrier, m.
Vagt, c. garde, f.; guet, m.; **være paa** –, être de garde, être au guet; **trække paa** –, monter la garde; **trække af** –, [descendre la garde.
Vagtel, c. caille, f.
Vagtelhund, c. chien couchant, m.
Vagtelkonge, m. râle de genêt, roi de cailles, m.
Vagtelpibe, c. courcaillet, m.
Vagtelslag, n. courcaillet, m.
Vagtfri, a. exempt de garde.
Vagtgiørende, a. qui fait le guet.
Vagthavende, a. – **Officeer**, officier de garde, m. [garde, m.
Vagthuus, n. **Vagtstue**, c. corps de
Vagtild, c. feu de garde, m.
Vagtmester, m. sergent-major, m.
Vagtskib, n. garde-côte, m. [m.
Vagttaarn, n. échauguette, f. beffroi,
Vaid, **Veid**, c. guède, f. pastel, m
Vaidfarver, m. guédron, m.
Vaie, v. n. flotter, voleter; **lade** –, arborer (le pavillon).
Vaisenhuus, n. maison ou hospice des orphelins, f. [gant.
Vakker, a. brave; alerte; joli, élé-
Vakle, v. n. branler, chanceler, vaciller; hésiter.
Vaklen, c. branlement, m.; vacillation, f.; chancellement, m.; * irrésolution, inconstance, f.
Vaklende, a. branlant, chancelant.
Val, c. côte, rive, f.
Valbirk, c. érable, m. [pe, f.
Valdhorn, n. cor de chasse, m.; trom-
Valdhornist, m. sonneur de cor, m.
Valfart, c. pélerinage, m.
Valg, n. choix, m.; option; élection (d'un roi etc.); alternative (entre deux choses), f.; scrutin; ballotage, m.
Valgdag, c. jour d'élection, m.
Valgdygtig, a. éligible. [rale, f.
Valgforsamling, c. assemblée électo-
Valgfrihed, c. alternative, f.
Valgfyrste, m. prince électeur, m
Valgkonge, m. roi électif, m.
Valgkugle, c. ballotte, f.
Valgrige, n. royaume électif, m.
Valgseddel, c. bulletin, m.
Valgsprog, n. devise, f.; mot favori; symbole, m.
Valgstemme, c. suffrage, m. voix, f.
Valk, c. touffe de cheveux, f.
Valke, v. a. fouler (du drap).
Valkebord, **Valkebret**, n. fouloire, f.
Valkejord, c. terre à foulon, f.
Valkekar, n. vaisseau à fouler, m.
Valkemølle, c. moulin à foulon, m.; foulerie, f.

Valkemøller, m. foulon, m.
Valkestok, c. fouloire, f.
Valketrug, n. auge à fouler, f.
Valkning, c. foule, f. [châtré, m.
Vallak, m. hongre, cheval hongre ou
Valle, Valde, c. lait de beurre, petit-lait, lait clair, m.
Valleost, c. fromage de petit-lait, m.
Valmue, c. pavot; coquelicot, m.
Valmuesaft, c. suc de pavot, m.
Valnød, c. noix, f.
Valnødtræ, n. noyer, m.
Valplads, c. champ de bataille, m.
Valrav, n. blanc de baleine, m.
Valros, c. cheval marin, morse, m.
Vals, c. valse, f. (danse).
Valse, v. n. valser, danser une valse.
Valtre, v. n. canetter.
Valtse, Valse, c. rouleau, cylindre, m.
Valtse, Valse, v. a. aplanir avec un rouleau, faire passer le rouleau sur qc.,
Valtsedannet, a. cylindrique. [rouler.
Valuta, T. valeur, f. [goût.
Vamle, v. n. dégoûter, donner du dé-
Vammel, a. dégoûtant; nauséabond.
Vammelhed, c. nausée, f.
Vampyr, c. vampire, m.
Van, være –, pleie –, avoir coutume, avoir accoutumé de . . . .
Vanart, c. dégénération, perversité, f.
Vanarte, v. n. dégénérer, s'abâtardir.
Vanartet, Vanartig, a. mal-né, dépravé, dénaturé; malin, pervers.
Vand, n. eau, f.
Vandaare, c. veine d'eau, f.
Vandagtig, a. aqueux; séreux.
Vandax, n. épi d'eau, m.
Vandballie, c. cuve, f.
Vandbi, c. bourdon, m.
Vandblegn, c. ampoule, pustule, f.
Vandblære, Vandboble, c. bulle d'eau, bouteille, f.
Vandbrok, n. hydrocèle, f.
Vandbygningskunst, c. hydrotechnique, architecture hydraulique, f.
Vandbækken, n. bassin à eau, m.
Vandbærer, m. porteur d'eau, m.
Vanddraabe, c. goutte d'eau, f. [m.
Vanddrag, n. eau coulante, f.; ruisseau,

Vanddyr, n. animal aquatique, m.
Vande, v. a. arroser, humecter, mouiller; tremper; abreuver (le bétail); arroser (les plantes).
Vandel, c. vie, conduite, f.
Vandested, n. gué; abreuvoir, m.
Vandet, a. aqueux; séreux; mince, plat (vin); * insipide, sans force, qui n'a rien de nerveux, lâche (style etc.).
Vandfad, n. tonneau, baquet à l'eau, m.
Vandfald, n. chute d'eau; cascade, cataracte, f.
Vandfang, n. citerne, f. [pe, f.
Vandfarve, c. couleur d'eau; détrem-
Vandflaske, c. bouteille à l'eau, f.
Vandflod, c. inondation, f. déluge, m.
Vandflue, c. mouche aquatique, f.
Vandfure, c. raie creuse entre deux champs labourés, f.
Vandgang, c. canal, conduit d'eau, m.
Vandgjemme, n. réservoir; bassin, m.
Vandglas, n. verre à eau, m.
Vandgrav, c. tranchée; rigole; cunette, f.
Vandgreen, c. branche gourmande, f.
Vandgrød, c. bouillie à l'eau, f.
Vandhjul, n. roue qui tourne par le moyen de l'eau; roue à puiser de l'eau ou à élever les eaux; grande roue à moulin, f. [l'eau; canard, m.
Vandhund, c. chien qui rapporte de
Vandhuus, n. privé, m. lieux, m. pl.
Vandhvirvel, c. tournant d'eau, m.; rémole, f.
Vandhøne, f. poule d'eau, foulque, f.
Vanding, c. irrigation, f.; arrosement; abreuvement, m.
Vandingssted, n. abreuvoir; gué, m.
Vandkam, Vandkiste, c. tinette, f.
Vandkande, c. aiguière; en – fuld, aiguiérée, f. [à l'eau, f.
Vandkar, n. vaisseau à eau, m.; cuve
Vandkarse, c. cresson aquatique, m.
Vandkiger, m. fontainier, m. [f.
Vandkopper, pl. petite vérole volante,
Vandkrukke, c. cruche à l'eau; jarre, f.; mouilloir, m.
Vandkumme, c. réservoir, m.
Vandkunst, c. machine hydraulique,

ontaine artificielle, f. [m.
Vandkur, c. usage des eaux minérales,
Vandledning, c. aqueduc; conduit d'eau, m.
Vandlilie, c. lis d'étang, m.
Vandlindse, c. lentille d'eau ou des marais, f. [flottaison, f.
Vandlinie, c. T. ligne d'eau, ligne de
Vandloppe, c. puce aquatique, f.; monocle, m.
Vandløb, n. découlement de l'eau, m.; eau coulante, f.; égout, m.
Vandmaaler, c. T. hydromètre, m.
Vandmangel, c. manque de l'eau, m.
Vandmaskine, c. machine hydraulique,
Vandmelon, c. melon d'eau, m. [f.
Vandmester, m. fontainier, m.
Vandmuus, c. souris d'eau, f.
Vandmærke, c. berle de rivière, f.
Vandmølle, c. moulin à eau, m.
Vandnød, c. macle, f. écharbot, m.
Vandorgel, n. orgue hydraulique, m.
Vandpeber, c. poivre d'eau, hydropiper, m.
Vandpiil, c. osier, saule aquatique, m.
Vandplads, c. lieu où il y a bonne aiguade, m.
Vandplante, c. plante aquatique, f.
Vandpost, c. pompe, f.
Vandprøve, c. essai par le moyen de l'eau, m.; épreuve de l'eau, f. [m.
Vandpyt, Vandpøl, c. gachis, marais,
Vandre, v. n. marcher, aller, cheminer, voyager à pied; voyager, faire son tour.
Vandrende, c. conduit, m. gouttière, f.
Vandrer, m. voyageur à pied, passant, m. [rizontal.
Vandret, a. de niveau, au niveau, ho-
Vandrig, a. abondant en eau.
Vandring, c. action de voyager, f.; voyage; pélérinage, m.; migration, f.
Vandringsmand, m. voyageur à pied; passant, m. [m.
Vandringsstav, c. bâton de voyageur,
Vandrotte, c. rat d'eau, m.
Vandrør, n. canal, tuyau, m.
Vandskade, c. dégât, dommage causé par l'eau, m.
Vandskrue, c. limace, f.
Vandskræk, c. hydrophobie, f.
Vandsky, a. hydrophobe.
Vandskyl, n. giboulée, ondée, f.
Vandslange, c. serpent aquatique, m.; hydre, f. [dations, m.
Vandsnød, c. mal causé par des inon-
Vandspand, c. seau à l'eau; godet, m.
Vandspring, n. fontaine artificielle, f.; jet d'eau, m.
Vandsprøite, c. seringue, f.
Vandstraale, c. jet, rayon d'eau, m.
Vandstøvler, pl. bottes à l'épreuve de l'eau, f. pl.
Vandsuppe, c. soupe à l'eau, f.
Vandtæt, a. impénétrable à l'eau, imperméable, qui ne perce point.
Vanduhr, n. clepsydre, f.
Vandurt, c. herbe aquatique, f.
Vandvægt, c. pèse-liqueur, m.
Vane, c. coutume, habitude, f.; ordinaire, m.; giøre – af, en user comme de coutume; blive til –, passer en coutume.
Vanfør, a. estropié, perclus.
Vang, c. pré, m. prairie, f.
Vanheld, n. accident fâcheux, malheur, m.; infortune, f.
Vanhelde, v. a. défigurer, difformer.
Vanhellig, a. profane, impie, irréli-
Vanhellige, v. a. profaner. [gieux.
Vanille, c. vanille, f.
Vanke, v. n. vaguer, vagabonner; der vanker, il y aura. [vacillant.
Vankelmodig, a. inconstant, inégal,
Vankelmodighed, c. vacillation, versatilité, inconstance, f.
Vankende, a. vagabond, errant.
Vankundig, a. ignorant; idiot, ignare.
Vankundighed, c. ignorance, f.
Vanlig, a. accoutumé, ordinaire.
Vanmagt, c. défaillance; faiblesse, impuissance, f.
Vanrygte, n. mauvaise réputation, f
Vanskabe, v. a. difformer, défigurer, enlaidir.
Vanskabning, c. action de défigurer, f.; monstre, m.; créature difforme, f.
Vanskabt, a. défiguré, difformé.

Vanskelig, a. difficile, pénible, fatigant.
Vanskelighed, c. difficulté, f.; embarras, empêchement, inconvénient, m.
Vanslægte, v. n. dégénérer, s'abâtardir.
Vanslægtning, c. dégénération, f. abâtardissement, m.
Vansmag, c. manque de goût, m.; fadeur, insipidité, f.
Vansmægte, v. n. défaillir, mourir (de faim, de soif); languir; être consumé de. [f.
Vansmægtelse, c. langueur, défaillance,
Vant, a. accoutumé, ordinaire, usuel, familier.
Vant, n. T. haubans, m. pl.
Vante, c. moufle, mitaine, f.
Vantreven, a. rabougri; défait, atténué.
Vantrives, v. n. s'atténuer, défaillir.
Vantrivning, c. homme décharné, atténué, m.
Vantro, a. incrédule, qui ne croit pas aisément; infidèle, mécréant.
Vantro, c. incrédulité, f [garde.
Vanvare, c. mégarde, f.; af —, par mé-
Vanvid, c. démence, frénésie, f.; délire, m. [niaque, fou, insensé.
Vanvittig, a. aliéné, frénétique, ma-
Vanvittighed, c. démence, frénésie, f.; délire, m. [laidir.
Vanzire, v. a. défigurer, déparer, en-
Vanære, c. déshonneur, m.; ignominie, infamie, f. [diffamer.
Vanære, v. a. déshonorer, prostituer,
Vanærende, a. déshonorant, infamant.
Var, Vaer, blive —, apercevoir qc., s'apercevoir de qc.
Varagtig, a. durable; * stable, solide.
Varagtighed, c. durée; solidité, f.
Vare, Varde, c. échanguette, f. fanal, m.
Vare, v. a. garder; – paa, avoir l'oeil à qc.; garder, surveiller; observer, avoir attention à qc.; – ad, avertir, donner un avis; – sig, v. r. se garder, se précautionner.
Vare, v. n. durer, persévérer, être de durée; – længe, durer long-temps.
Vare, c. attention, garde, f.; tage sig –, prendre garde, se garder; tage – paa, observer, avoir attention à; surveiller, veiller sur.
Vare, c. marchandise, mercerie, f.
Varemægler, m. courtier (de marchandises), m. [m.; provision, f.
Vareoplag, n. magasin, dépôt; fonds,
Varepriis, c. prix courant des marchandises, m.
Varetægt, c. soin, m. garde, f.
Varig, a. durable; * stable, solide.
Varighed, c. durée; solidité, stabilité, f.
Varlig, a. vigilant, soigneux, attentif.
Varm, a. chaud.
Varme, c. chaleur, f. chaud, m.
Varme, v. a. & n. chauffer; échauffer; bassiner (un lit).
Varmebækken, n. bassinoire, f.
Varmeflaske, c. chauffe-pied, m.
Varmekurv, c. panier à feu, m.
Varmemaaler, c. T. thermomètre, m
Varmepotte, c. chaufferette, f.
Varpanker, n. T. empennelle, f. toueux, [m.
Varpe, v. n. touer.
Varpen, Varpning, c. T. toue, f. toua-
Varpetoug, n. cableau, m. [ge, m.
Varsel, c. avis, avertissement; présage, signe, m.; give —, avertir, donner avis.
Varsko! i. place! gare!
Varsle, v. a. prédire; prévenir d'un danger; admonéter q.; citer, ajourner.
Varsom, a. circonspect, précautionnel; vigilant. [ction, f.
Varsomhed, c. précaution, circonspe-
Vartegn, n. signe, m. marque, f.
Vartpenge, pl. argent qu'on donne pour attendre, m.; pension, f.
Varulv, c. loup garou, ogre, m.
Vasal, m. vassal, feudataire, m.
Vase, c. digue, f.; vase, m.
Vask, Vadsk, c. lessive, f.; blanchissage; linge; lavoir, m.
Vaske, Vadske, v. a. laver; blanchir, faire la lessive; – op, laver, écurer; – sig, se laver.
Vaskebækken, n. lavoir, lavemain, m.
Vasken, Vaskning, c. lavage, lavement; blanchissage, m. [dier, m.
Vasker, m. laveur; blanchisseur, buan-
Vaskerballie, Vaskeballe, c. cuvier, m.

Vaskerbænk, c. banc à laver, m.
Vaskerhuus, n. lavoir, m.; blanchisserie, buanderie, f.
Vaskerkiedel, c. chaudière, f.
Vaskerklud, c. lavette, f.
Vaskerkone, Vaskerpige, f. blanchisseuse, buandière; lavandière, f.
Vaskerløn, c. blanchissage, m.
Vaskerlud, c. lessive, f.
Vaskerende, c. lavoir, m. [blanchir, m.
Vaskeseddel, c. mémoire du linge à
Vasket, a. lavé; blanchi.
Vasketrug, Vaskertrug, n. lavoir, m.
Vaskevand, n. eau à laver; lavure, f.
Vat, n. ouate, f.
Vaterpas, n. niveau, m.; règle de poseur, f.; rette efter –, niveler.
Vatersot, Vattersot, c. hydropisie, f.
Vatre, v. a. tabiser.
Vatret, a. ondé, tabisé.
Vattersottig, a. hydropique.
Vau, c. gaude, f.
Ved, prp. à, au, à la, aux; chez; auprès de; en, par; ved Rhinen, Elben &c., – Stranden, sur le Rhin, sur l'Elbe etc., sur le rivage; nær –, tout près; – Navn, nommé.
Ved, c. bois; bois de chauffage, m.
Vedbende, c. lierre, m. ache, f.
Vedblive, v. n. continuer, persévérer, persister, durer. [rance, durée, f.
Vedbliven, c. continuation, persévé-
Vedblivende, a. persévérant, continuel; constant, assidu.
Vedbørlig, a. dû, convenable, décent.
Vedde, v. a. & n. gager, parier, mettre (paa, à, y).
Veddekamp, Veddestrid, c. combat, m.; dispute pour obtenir le prix; concurrence, f. [chevaux, f.
Veddeløb, n. course en lice, course de
Veddeløber, m. émule à la course; cheval coursier, m.
Veddemaal, n. pari, m.; gageure, f.; giøre – om, faire un pari sur qc.
Vederfares, v. n. arriver, survenir.
Vederhæftig, a. suffisant, solvable.
Vederhæftighed, c. suffisance, solvabilité, f.
Vederlag, n. récompense, rémunération, rétribution, f.
Vederlægge, v. a. réparer, restituer; récompenser, rémunérer; rendre la pareille.
Vederpart, c. antagoniste, m.; adversaire, m. & f.; partie adverse, f.
Vederqvæge, v. a. récréer, restaurer, rafraîchir.
Vederqvægelse, c. récréation, f.; rafraîchissement; soulagement, m.
Vederstyggelig, a. horrible, abominable, détestable, affreux.
Vederstyggelighed, c. horreur; laideur; atrocité, f.
Vedføie, v. a. joindre, ajouter.
Vedgaae, v. n. avouer; reconnaître.
Vedhammer, c. Vedkast, n. bûcher, chantier, m. [cher.
Vedhefte, v. a. attacher, agrafer, affi-
Vedholde, v. n. continuer, durer, persister. [persévérant.
Vedholdende, a. continuel, permanent,
Vedhænge, v. n. s'attacher, être attaché; tenir (à), adhérer (à un parti).
Vedhængen, c. adhérence, adhésion, f.
Vedhængenhed, c. adhérence; inhérence, f.
Vedkiende sig, v. a. reconnaître, avouer.
Vedkomme, v. n. regarder, toucher, concerner; importer; intéresser.
Vedkommende, a. concernant, touchant.
Vedligeholde, v. a. conserver, maintenir, entretenir.
Vedligeholdelse, c. conservation, f.; maintien, entretien, m.
Vedrøre, v. a. * toucher, faire mention.
Vedstaae, v. a. avouer, reconnaître.
Vedtage, v. a. prendre, admettre, agréer; contracter, convenir, admettre.
Vedtagen, a. admis, contractuel.
Vedtales, v. n. (tales ved) se parler, s'aboucher, s'entretenir avec q.
Vedtægt, c. usage reçu, m.; convention, f.; accord, m.; coutume, habitude, f. [sévérer.
Vedvare, v. n. continuer, durer, per-
Vedvaren, c. durée, continuation, f.

Vedvarende, a. continuel, durant, permanent.
Vee, c. douleur; mal, m.; **Veer**, pl. douleurs de l'enfantement, pl. [let.
Veeg, Veg, a. mou, mol, mollet, douil-
Veeklage, c. lamentation, plainte, f.
Veemod, **Veemodighed**, c. tristesse, douleur, f.
Veemodig, a. lamentable, dolent; affligé, touché, saisi de douleur.
Vege, c. (i Lys) mèche, f.
Vegne, pl. **paa eens** –, de la part de q., du chef de q.
Vegne, v. a. river (un clou).
Vegning, c. rivet, m.
Vei, c. chemin; passage, m.; voie; route; * voie, f.; chemin, moyen,
Veibred, c. plantain, m. [expédient, m.
Veie, v. a. & n. peser; soupeser.
Veien, Veining, c. action de peser, f.
Veierbod, c. **Veierhuus**, n. poids de roi, m.
Veiermester, Veier, m. maître-peseur; maître du poids public, m.
Veierpenge, pl. droit de quintal, m.
Veierseddel, c. billet ou contrôle du poids, m.
Veigræs, n. centinode, rénouée, f.
Veiinspektør, m. inspecteur des che-
Veile, c. gué, m. [mins, m.
Veilede, v. a. guider, conduire, instruire. [neur, m.
Veileder, m. guide; conducteur; me-
Veiledning, c. conduite; instruction, f.; enseignement, m.
Veiløs, a. impraticable. [m.
Veipenge, pl. péage, passage; barrage,
Veir, n. temps, m.; température, f.; air, m.; haleine, respiration, f.; **tabe Veiret**, perdre haleine. [mètre, m.
Veirglas, n. T. baromètre; thermo-
Veirhane, m. coq, m.; girouette, f.
Veirlig, n. temps; air, m. [f.
Veirlys, n. feu follet; aurore boréale,
Veirmølle, c. moulin à vent, m.
Veirmøller, m. meunier d'un moulin à vent, m. [temps, m.
Veirprophet, m. pronostiqueur du
Veirsol, c. parélie, m.
Veirviser, c. anémoscope, m.
Veisenep, c. velar, m.
Veistøtte, c. colonne itinéraire, f.
Veitold, c. péage, passage, m.
Veiviser, c. colonne itinéraire, f.
Veiviisning, c. conduite, instruction, f.; renseignement, m. [très-bien.
Vel, ad. bien, très, fort; **meget** –,
Vel, n. bien, bien-être; salut, m.
Velan! i. eh bien! ça! orçà! allons!
Velanstændig, a. bienséant, décent.
Velanstændighed, c. bienséance, décence, convenance, f.
Velartet, a. bien né, bien élevé; qui a de bonnes qualités naturelles.
Velbaaren, a. noble, bien né.
Velbefindende, n. bonne santé, f.
Velbehag, n. plaisir, agrément, m.
Velbehagelig, a. très-agréable.
Velbehagelighed, c. plaisir, agrément, m.; complaisance, f. [état.
Velbeholden, a. sain et sauf; en bon
Velbekiendt, a. bien connu.
Velbekomme! i. grand bien vous fasse!
Velberaadt, **Velbetænkt**, a. bien réfléchi, bien délibéré. – ad. **med** – **Hu**, de propos délibéré. [affectionné.
Velbevaagen, a. bien-veillant, très-
Veldannet, a. bien fait. [mérite.
Velfortient, a. bien mérité; qui a du
Velforvaret, a. bien gardé, bien conservé; bien fermé.
Velfærd, c. salut, bien-être, m.; prospérité; félicité temporelle, f.
Velgaaende, n. prospérité, f.
Velgierning, c. bienfait; bien, m.; grace, f.; bénéfice (de nature), m.
Velgiørende, a. bienfaisant.
Velgiørenhed, c. bienfaisance, inclination à faire du bien, f.
Velgiører, m. bienfaiteur, m. -trice, f.
Velhavende, **Velholden**, a. aisé, à son aise; qui est sur un bon pied; riche; bien accommodé.
Velindrettet, a. bien réglé.
Velklang, c. son agréable, m.; harmonie, euphonie, f.
Velklingende, a. harmonieux, sonore.
Velklædt, a. bien habillé; bien mis.

Velkommen, a. bienvenu; vær -! soyez le bien venu!
Velkomst, c. accueil, m.; bienvenue, f.; vidrecome, m. (grand verre qu'on fait boire à la bienvenue).
Vellevnet, n. bonne chère; gogaille, f.; délices, f. pl.
Vellidt, a. cher, agréable; bien accueilli.
Vellugt, c. bonne odeur, senteur, f.; parfum, m.
Vellugtende, a odoriférant, d'une odeur agréable; parfumé; de senteur (eau etc.).
Vellyd, c. son agréable, m.; harmonie, euphonie, f.
Vellydende, a. harmonieux, sonore.
Vellyst, c. volupté, f.; délice, m.; délices, f. pl.; luxure; mollesse; lubricité, f.
Vellystig, a. voluptueux, libidineux, débauché.
Vellystling, m. débauché, voluptueux, m.
Velmagt, c. bon état, bien-être, m.; prospérité, f.
Velmeent, a. sincère, par bonne intention; d'ami.
Velopdragen, a. bien élevé, morigéné.
Velsigne, v. a. bénir; consacrer; faire le signe de la croix.
Velsignelse, c. bénédiction; * prospérité, f.; lyse -, donner la bénédiction sacerdotale.
Velsignet, a. béni; riche, abondant.
Velsindet, a. bien intentionné, affectionné.
Velskabt, a. bien fait, d'une taille bien prise.
Velskikket, a. habile, adroit.
Velsmag, c. goût agréable, m.
Velsmagende, a. savoureux, ragoûtant, de bon goût.
Velstand, c. prospérité, f.; bon état, m.
Veltalende, a. éloquent, disert, biendisant.
Veltalenhed, c. éloquence, f. bien-dire, m.
Veltilmode, a. gai, de bonne humeur.
Veltruffen, a. semblant, parlant (portrait).
Veltænkende, a. bien intentionné.
Velunderrettet, a. bien instruit, bien informé.
Velviis, a. très-sage.
Velvillie, Velvillighed, c. complaisance; bienveillance, f.
Velvillig, a. officieux, complaisant.
Velynder, m. fauteur, protecteur, m.; -trice, f.; patron, m.; patronne, f.
Velærværdig, a. révérend.
Ven, m. ami, m.
Vende, v. a. tourner (une feuille etc.); retourner; faire tourner; retourner (un habit); virer (un vaisseau), revirer de bord; braquer, faire tourner (un chariot); - fra, détourner; - om, tourner; - sig, se tourner; tourner; (til) se tourner vers q.; se ranger du côté de q.; s'adresser, aller à q.; prendre (à droite etc.). - v. n. tourner; - om, tilbage, retourner; s'en retourner; * se convertir.
Vendekaabe, c. * homme variable, m.; girouette, f.
Vendekreds, c. T. tropique, m.
Vendeskammel, c. fassoire, f.
Vending, c. tour; tournant; revirement, m.; * tournure, f.; giøre en -, tourner; volter.
Venerisk, a. vénérien.
Veninde, f. amie, f.
Venlig, a. amiable, affable, doux; riant, gracieux.
Venlighed, c. affabilité, douceur, civilité, f.
Venskab, n. amitié; familiarité, f.
Venskabelig, a. amical, ami. - ad. amicalement, en ami.
Venskabsstykke, n. office, plaisir, tour d'ami, m.
Venstre, a. gauche; - Side, côté gauche; - Haand, la gauche.
Vente, v. a. & n. attendre; - paa, attendre (at een skal gaae ud, komme tilbage, reise &c., attendre la sortie, le retour, le départ de q.); - sig, v. r. attendre, espérer.
Vente, c. attente, expectation, f.; i -, à venir.
Ventelig, a. probable, apparent, qui est à présumer. - ad. comme on espère; on espère que; apparemment, selon les apparences.
Ventil, c. soupape, f.
Ventilator, c. T. ventilateur, m.
Ventilere, v. a. ventiler.
Verbum, n. verbe, m.
Verden, c. monde, m; hele -, l'univers, tout le monde

Verdensalt, n. univers, m.
Verdensdeel, c. partie du monde, f.
Verdenshav, n. océan, m.; mer océane, f. [histoire universelle, f.
Verdenshistorie, c. histoire du monde,
Verdenskort, n. mappemonde; planisphère terrestre, f.
Verdensmand, m. homme du monde; mondain; politique, m.
Verdenssystem, n. système du monde, m.
Verdslig, a. séculier; politique, laï; laïque; mondain; profane.
Vers, n. vers; verset; couplet, m.; strophe, f.
Versart, c. genre de vers, m.
Versemaal, n. pied, m. mesure d'un vers, f. [m.
Versemager, m. versificateur, rimeur,
Vert, m. hôte; cabaretier, aubergiste, m.
Vertinde, f. hôtesse; cabaretière, f.
Vertshuus, n. cabaret, m.; auberge, hôtellerie, f.
Vertskab, n. économie, f.; ménage, m.; profession d'un aubergiste ou d'un cabaretier; auberge, f.; * fa. mauvais ménage; ravage, vacarme, m.
Vest, c. gilet, m. veste, *
Vest, **Vesten**, c. ouest, occident, m.
Vestenvind, c. vent d'ouest; zéphir, m.
Vesterhavet, c. mer d'occident, f.
Vesterkant, **Vestkant**, c. occident, couchant, m.
Vestfarer, m. navigateur aux pays occidentaux ou aux Indes occidentales, m. [- ad. à l'occident, à l'ouest.
Vestlig, a. occidental, tirant à l'ouest.
Vestphalsk, a. de Westphalie; -**Skinke**, c. jambon de Mayence, m.
Veterinærskole, c. école vétérinaire, f.
Vever, a. agile, adroit.
Vevl, **Vevle**, c. corde, f. [plier.
Vevle, v. a. entortiller, envelopper,
Vexel, c. **Vexelbrev**, n. lettre de change, f.; **trække** -, tirer une lettre de change sur q.
Vexelbank, c. banque, f.
Vexelcours, c. cours du change, m.
Vexelerer, m. changeur; banquier, m.
Vexelfeber, c. fièvre intermittente, f.
Vexelhandel, c. affaires de banque, f. pl.; commerce d'argent, négoce en lettres de change, m. [m.
Vexelmægler, m. courtier de change,
Vexelregning, c. compte de banquier, m. [donnances de change, f. pl.
Vexelret, c. droit de change, m.; or-
Vexelrytteri, n. manége des tirailleurs, m.; **drive** -, faire courir la navette; faire de l'argent par circulation.
Vexelsang, c. chant alternatif, m.
Vexelviis, ad. alternativement, tour à tour, réciproquement.
Vexle, v. a. changer (de l'argent etc.), échanger, troquer; - **Breve**, avoir un commerce de lettres avec q. - v. n. changer; aller tour à tour, alterner, garder l'alternative, faire le change.
Vexling, c. action de changer, f.; changement, change, m.
Vi, pr. pl. nous.
Vibe, c. vanneau, guignard, m.
Viceadmiral, m. vice-amiral, m
Vicekonge, m. vice-roi, m.
Vicekonsulat, n. vice-consulat, m.
Vid, n. esprit, m.; sagacité, pénétration d'esprit, f. [grand, long.
Vid, **Viid**, a. large, étendu, ample,
Vidde, c. ampleur, largeur; longueur, distance; amplitude, étendue, f.
Vide, v. a. savoir, connaître, avoir connaissance de qc.; **faae at** -, apprendre; **lade** -, faire savoir.
Videlyst, c. envie ou désir de savoir, curiosité, f.
Videlysten, a. curieux.
Vidende, n. savoir, m.; **med mit** -, de ma science; **uden mit** -, à mon insu (insçu).
Videnskab, c. savoir, m.; connaissance; science, f.; pl. sciences, lettres, f. pl.
Videnskabelig, a. & ad. scientifique; scientifiquement.
Videre, a. plus large; ultérieur. - ad. plus loin, plus avant; outre cela, de plus; davantage; **gaae** -, aller plus loin, passer outre; **indtil** -, préalablement, provisoirement, en attendant; **uden** -, sans plus de façons.

Vidie, c. osier, saule, m.
Vidiekurv, c. panier d'osier, m.
Vidløs, a. stupide, insensé, fou.
Vidne, n. témoin, m.
Vidne, v. & n. a. témoigner, porter témoignage.
Vidnebeviis, n. preuve donnée par les témoins, f.
Vidneforhør, n. audition des témoins, [f.
Vidneforklaring, c. déposition des témoins, f.
Vidnefremførelse, c. production des té- [moins, f.
Vidnesbyrd, n. témoignage, m.; attestation, f.; certificat, m.
Vidt, ad. loin; beaucoup, de beaucoup; bien, fort, très.
Vidtløftig, a. vaste, spacieux; fort étendu; éloigné (l'un de l'autre); ne pas assez serré (écriture); * prolixe, diffus; fort détaillé, ample, long; fa. extravagant, déréglé.
Vidtløftighed, c. grande étendue; * prolixité, diffusion (de style), f.; pl. suites, conséquences fâcheuses; difficultés; façons, cérémonies, circonstances, f. pl.
Vidunder, n. merveille, f.; prodige, [monstre, m.
Vidunderlig, a. prodigieux, monstrueux.
Vie, v. a. consacrer, dédier; sacrer (un évêque); ordonner (un prêtre); marier, donner la bénédiction nuptiale.
Vielse, c. bénédiction nuptiale, f.; épousailles, f. pl.
Vielsedag, c. jour des épousailles, m.
Vielsetale, c. discours nuptial, m.
Viequast, c. aspersoir, aspergès, m.
Vievand, n. eau bénite, f.
Vievandskiedel, c. bénitier, m.
Vift, n. souffle, m.
Vifte, c. éventail; éventoir, plumas- [seau, m.
Vifte, v. a. & n. souffler; éventer, faire du vent avec un éventail; flamboyer, ondoyer.
Vig, **Viig**, c. baie, f. golfe, m.
Vige, v. n. céder (à); reculer, se retirer; faire place; s'ôter (d'une place); – fra, abandonner.
Vigtig, a. important, considérable; intéressant; de grand poids.
Vigtighed, c. poids, m.; importance, conséquence, f.
Viin, c. vin, m.
Viinaar, n. année abondante en vin, [f.
Viinavl, c. culture de la vigne, f.
Viinbierg, n. vigne, f. vignoble, m.
Viinbærme, c. lie de vin, f.
Viindrikker, m. buveur de vin, m.
Viindrossel, c. grive de vigne, f.
Viindrue, c. grappe de raisin, f.; raisin, m.
Viindruekam, c. rafle, râpe, f.
Viindunst, c. fumées de vin, f. pl.
Viindyrker, m. vigneron, m.
Viineddike, c. vinaigre, m.
Viinfad, n. tonneau au vin, m.
Viinflaske, c. bouteille au vin, f.
Viingaard, c. vigne, f. vignoble, m.
Viingaardsmand, m. vigneron, m.
Viinglas, n. verre à vin, m.
Viinhakke, c. mare, f.
Viinhandel, c. trafic ou négoce de vin, [m.
Viinhandler, m. marchand de vin, m.
Viinhuus, n. taverne, f. cabaret, m.
Viinhævert, c. siphon, larron, m.
Viinhøst, c. vendange, vinée, f.
Viinkande, c. pot au vin, m.
Viinkielder, c. cave à vin, f.
Viinkiender, m. gourmet, m.
Viinkoldskaal, c. soupe au vin froide,
Viinkyper, m. tonnelier, m. [f.
Viinlager, n. provision de vin enchantelé, f.
Viinland, n. pays de vignoble; terroir bon pour la vigne, m.
Viinlugt, c. odeur du vin, f.; fumet du vin, m.
Viinløv, n. feuillage de la vigne, m.
Viinmaaned, c. mois d'Octobre, m.
Viinmost, c. vin doux, m.
Viinperse, c. pressoir, m.
Viinplet, c. tache de vin, f.
Viinprøver, m. essayeur de vin, m.
Viinpære, c. franc réal d'été, m.
Viinranke, c. vigne, f.; cep de vigne,
Viinrig, a. riche en vin. [m.
Viinruus, c. ivresse de vin, f.
Viinsauce, c. sauce au vin, f.
Viinsmag, c. goût vineux, m.

Viinsteen, c. tartre, m.; renset –, crème de tartre, f.
Viinsteenagtig, a. tartareux.
Viinsteenolie, c. huile de tartre, f.
Viinsteensalt, n. sel de tartre, m.
Viinstok, c. cep de vigne, m.; vigne, f.
Viinsuppe, c. soupe au vin, f.
Viinsuur, a. aigrelet, vineux.
Viinsyre, c. verdeur, f.
Viintapper, m. tavernier, m.
Viintiende, c. vinage, m.
Viintold, c. impôt sur le vin, m.
Viintræ, n. vigne, f.
Viis, c. manière, façon, coutume, f.
Viis, a. sage, prudent; giøre een noget –, faire accroire, donner à garder.
Viis, m. sage, philosophe, m.
Viisdom, c. sagesse, prudence, f.
Vikarius, m. vicaire, m.
Vikke, c. vesce, f. vesceron, m.
Vikle, v. a. entortiller, envelopper; – sig ud af, se tirer, se dépêtrer, se dégluer (d'une affaire).
Viktualier, pl. denrées, f. pl. vivres, m. pl.
Vild, a. sauvage; farouche, indompté; inculte; indisciplinable; hagard.
Vildand, c. canard sauvage, m.
Vildbane, c. varenne, f.
Vildbasse, m. sanglier; * jeune homme étourdi ou pétulant, m.
Vildelse, c. égarement d'esprit, m.
Vilderede, c. brouillamini, désordre, m.; bringe i –, brouiller, mettre en désordre.
Vildfarelse, c. faute, méprise, erreur, bévue, f.; af –, par méprise.
Vildfarende, a. errant, égaré; erroné.
Vildgaas, c. oie sauvage, f.
Vildhed, c. férocité; étourderie, pétulance, f.
Vildlede, v. a. égarer, fourvoyer, dérouter, déranger q.
Vildmand, m. sauvage, m.
Vildnis, n. désert, lieu sauvage, m.
Vildskab, n. étourderie, pétulance, f.
Vildsom, a. inextricable, perplexe.
Vildsviin, n. sanglier, m. laie, f.
Vildsviinjagt, c. chasse de sanglier, f.
Vildt, ad. gaae –, fare –, s'égarer, se fourvoyer; manquer le droit chemin.
Vildt, n. gibier, m. venaison, f.
Vildtbrad, c. gibier rôti, rôt de venaison, m.
Vildtleie, n. reposée, f.
Vildtlugt, c. odeur sauvagine, f.
Vildtskuur, c. pelisse en forme de manteau, f.
Vildtsmag, c. goût sauvagin, m.
Vildttyv, m. braconnier, m.
Vildttyveri, n. braconnage, m.
Vilkaar, n. condition, clause, réservation, f.; paa det –, à condition que.
Vilkaarlig, a. spontané; arbitraire, conditionnel. – ad. arbitrairement.
Ville, v. n. vouloir.
Villie, c. volonté, f.; fri –, le franc arbitre, le libre arbitre; imod sin –, à contre-coeur, à regret.
Villig, a. prompt, prêt à faire qc. de bonne volonté.
Villighed, c. promptitude, bonne volonté, f.
Vimmel, c. vilbrequin, m.
Vimmelskaft, n. manche d'un vilbrequin, m.
Vimpel, c. flamme, banderole, f.
Vimpelstok, c. diguon, m.
Vimse, v. n. courir çà et là, trôler.
Vind, c. vent, m.
Vind, lægge – paa, bien apprécier qc.; s'appliquer à qc.
Vindaaben, a. exposé au vent.
Vindbrok, n. hernie venteuse, f.
Vindbøsse, c. arquebuse à vent, f.
Vinddrivende, a. T. carminatif.
Vinde, c. T. guindal, guindeau; cabestan; cric; dévidoir, m.
Vinde, v. a. tordre, rouler, plier en rouleau; envelopper; dévider, mettre en pelote; – op, guinder, élever; lever (l'ancre).
Vinde, v. a. gagner, profiter.
Vinde, v. n. souffler.
Vindebom, c. T. treuil, m.
Vindebro, c. pont-levis, m.
Vindehiul, n. roue, rouet, m.
Vindelbore, n. vilbrequin, m.
Vindeltrappe, c. escalier en limaçon ou à vis, m.
Vindepind, c. fuseau, m.
Vindesyg, a. intéressé, âpre au gain.
Vindesyge, c. avidité du gain, f.; in-

tèrèt, m. [ventilateur, m.
Vindfang, n. volant (d'une pendule);
Vindfæld, n. chablis, m.
Vindhul, n. ventouse, f. soupirail, m.
Vindhund, c. levrier, m. levrette, f.
Vindhvirvel, c. tourbillon, m.
Vindig, a. venteux; * fanfaron.
Vinding, c. avantage, profit, gain, m.; utilité, f. [f.
Vindkast, n. coup de vent, m.; bouffée,
Vindklap, c. soupape, f.
Vindkopper, pl. petite vérole volante, f.
Vindkugle, c. éolipile, m.
Vindlade, c. T. porte-vent, m.
Vindmaaler, c. T. anémomètre, m.
Vindmager, m. fanfaron, gascon, charlatan, m.
Vindmølle, c. moulin à vent, m.
Vindovn, c. fourneau à vent, m.
Vindpust, n. souffle, m.
Vindrose, c. anémone; rose des vents et du compas, f.
Vindside, c. côté d'où vient le vent, m.
Vindskierm, c. Vindskuur, n. paravent, brise-vent, abat-vent, m.
Vindskiev, a. déjeté, coffiné.
Vindskibelig, a. diligent, industrieux, assidu, studieux, appliqué.
Vindskibelighed, c. diligence, industrie, assiduité, application, f.
Vindspiller, c. levrier, m.
Vindstille, c. calme, m. bonace, f.
Vindstreg, c. T. aire de vent, f.; rumb de vent; trait, point du compas, m.
Vindstrøg, n. passage, lit du vent, m.
Vindstød, n. coup de vent, m.; bouffée, f. {vent.
Vindtørre, v. a. sécher en l'air ou au
Vindue, n. fenêtre, f.; dobbelt —, contre-châssis, m. [f.
Vinduebeslag, n. ferrure d'une fenêtre,
Vinduebly, n. plomb de vitrier, m.
Vinduegardin, n. rideau de fenêtre, m.
Vinduegitter, n. treillis d'une fenêtre,
Vindueglas, n. verre à vitres, m. [m.
Vinduekarm, c. Vinduekrydś, n. croi-
Vinduekrog, c. crampon, m. [sée, f.
Vinduepost, c. pied droit de la fenêtre, jambage, m.
Vinduepude, c. coussinet, accoudoir, m.
Vinduetamme, c. châssis, m.
Vinduerude, c. vitre, f.; carreau de vitre, m.
Vindueskierm, c. jalousie, f.
Vinduesk odde, c. contrevent, volet, m.
Vinduestang, c. tringle, f.
Vindviser, c. T. anémoscope, m.
Vindvægt, c. T. barosanème, pèse-vent, m. [me, m.
Vindæg, n. oeuf vide, oeuf sans ger-
Vinge, c. aile, f.
Vingebeen, n. os de l'aile, m.; tage ved —, se saisir de q., emprisonner q.
Vingedækker, pl. élytres, f. pl.
Vingefier, c. penne, f.
Vingeslag, Vingekast, n. coup, battement des ailes, m.
Vinget, a. ailé.
Vink, n. signe; clin d'oeil, m.; give et —, faire signe de l'oeil à q.; * avertir secrètement q.
Vinke, v. a. cligner, faire signe; faire signe (des yeux, de la tête, de la
Vinkel, c. angle, m. [main).
Vinkeldannet, a. en angle, angulaire.
Vinkelhage, c. équerre, f. composteur, m.
Vinkelmaaler, c. T. récipiangle, rapporteur, transporteur, graphomètre; astrolabe, m.; planchette ronde; sauterelle graduée, f.
Vinkelret, a. & ad. rectangulaire; en
Vinter, c. hiver, m. [angle droit.
Vinteraften, c. soirée d'hiver, f.
Vinterarbeide, n. travail d'hiver, f.
Vinterbyg, n. orge d'hiver, f.
Vinterdag, c. jour d'hiver, m.
Vinterfrugt, c. fruits d'hiver, m. pl.
Vintergrøn, c. pyrole, pervenche, f. (plante).
Vinterhalvaar, n. semestre d'hiver, m.
Vinterklædning, c. habit d'hiver, m.
Vinterkorn, n. gros grains, m. pl.; f. Vintersæd.
Vinterkulde, c. froid de l'hiver, m.
Vinterlig, a. hivernal, d'hiver; comme en hiver. [m.
Vinterluft, c temps gris, temps froid,

Vintermaaned, c. mois d'hiver, mois de Novembre, m.
Vinterpære, c. poire d'hiver, f.
Vinterqvarteer, n. quartier d'hiver, m.
Vinterrug, c. seigle d'hiver, m.
Vintersmør, n. beurre d'hiver, m.
Vintersæd, c. semailles d'automne, f. pl.; grains d'hiver, m. pl.
Vintertid, c. temps d'hiver, m.; saison d'hiver, f. [tonte, f.
Vinteruld, c. laine de la première
Vintervei, c. **vise en** –, mettre q. à la porte, le chasser de la maison
Vintervejr, n. temps d'hiver, m.
Vippe, v. n. & a. estrapader; faire sauter; se balancer; – **op**, sauter.
Vippe, c. estrapade; balançoire, f.; épi, m. [balançoire; estrapade, f.
Vippebom, c. **Vippebræt**, n. bascule,
Vippegalge, c. estrapade; gancho, f.
Vipstiert, c. hochequeue, m.
Virak, c. encens, m.
Vire, c. fil de laiton à carcasse, m.
Virke, v. a. & n. opérer, effectuer, agir; faire; tisser, travailler au métier; fabriquer de la tapisserie de haute-lisse; – **paa**, influer (sur).
Virkejern, n. T. paroir, boutoir, m.; rénette, f.
Virkekreds, c. sphère d'activité, f.
Virkelig, a. actuel, effectif, positif; réel. – ad. actuellement, effectivement, en effet; – **sandt**, positivement vrai.
Virkelighed, c. existence, f.; effet, m.; réalité, f.; **bringe til** –, effectuer, réaliser.
Virkende, a. efficient; agent; opérant.
Virkning, c. effet, m.; efficace, opération, f.; **giøre** –, faire son effet; opérer.
Virksom, a. agissant; actif, efficace.
Virksomhed, c. activité, efficacité, efficace, f.
Vis, a. certain, sûr, assuré; – **paa**, sûr, certain, assuré (de qc.); **det Visse**, le certain; **noget Vist**, une pension réglée, une rente.
Vise, v. a. montrer, faire voir, enseigner; – **af**, refuser, renvoyer, rebuter; – **frem**, faire voir, produire, faire apparoir (de); – **ud**, éconduire, chasser, mettre dehors, montrer le chemin de la porte; – **igien**, faire retrouver, faire ravoir; – **sig**, se montrer, se faire voir; paraître; se signaler (de, **med**).
Vise, c. chanson; chansonnette, f.
Visebog, c. livre de chansons, m.
Viselig, ad. sagement, prudemment.
Viser, c. aiguille de cadran; reine abeille, f.
Visere, v. a. jauger, étalonner.
Viserer, m. jaugeur, m.
Viserestok, c. jauge, f. [geage, m.
Visering, c. action de jauger, f.; jau-
Vished, c. certitude, assurance, sûreté,
Visir, n. visière, f. [f.
Visit, c. visite, f.
Visitere, v. a. visiter; fouiller; faire l'inspection (d'une école, des armes).
Visitering, c. visite, visitation, f.
Visk, c. botte, f.; bouchon, m.; botte (de paille), f. [– **ud**, effacer.
Viske, v. a. torcher, frotter, essuyer;
Viskeklæde, n. torchon, m.
Vismut, c. bismuth, m.
Visne, v. n. se flétrir, se faner.
Visselig, ad. certes, vraiment, sûrement, certainement.
Vissen, a. flétri, fané, sec, aride.
Vissenhed, c. flétrissure, f.
Vist, ad. certainement, sûrement, certes; **ganske** –, à coup sûr.
Vitriol, c. vitriol, m.
Vitriolagtig, a. vitriolique.
Vitrioljord, c. terre vitriolée, f.
Vitriololie, c. huile de vitriol, f.
Vitriolspiritus, c. esprit de vitriol, m.
Vitriolsyre, c. acide vitriolique, m.
Vitriolvand, n. eau vitriolée, f.
Vitterlig, a. connu, notoire, public; **giøre** –, publier, notifier, intimer.
Vitterlighed, c. témoignage, m.; **til** –, en foi de.
Vittig, a. qui a de l'esprit; ingénieux, judicieux; spirituel; – **Hoved**, bel esprit, m.; – **Tanke**, **Svar** &c., une

pointe, saillie, un trait, bon mot.
Vittighed, c. esprit, m.; sagacité, pénétration d'esprit; saillie, pointe, f.; bon mot, m.
Vod, n. filets, rets, m.
Vogt, c. pus, m.; sanie, f.; sætte —, suppurer.
Vogn, c. chariot, carrosse, m.; voiture, f.; Heste og —, équipage, m.
Vognaxel, c. essieu, m.
Vognbolt, c. atteloire, f.
Vognbom, c. flèche, f. brancard, m.
Vognborg, c. barricade de chariots, f.
Vogndække, n. bache, f.
Vognfading, c. train de chariot, m.
Vognhavre, c. rancher, m. ridelle, f.
Vognhest, m. cheval d'attelage, cheval de carrosse; cheval de collier, m.
Vognhiul, n. roue de chariot, f.
Vognkiæde, c. enrayure, f.
Vognkurv, c. banne, f.
Vognleie, c. charroi, chariage, m.; voiture, f.
Vognlæs, n. charretée, f.
Vognmager, m. charron, m.
Vognmagerarbeide, n. charronnage, m.
Vognmand, m. charretier, roulier, voiturier, m.
Vognmandshest, m. cheval de harnais, m.
Vognmandskarl, m. valet de charretier, m.
Vognmester, m. vague-mestre, conducteur de chariots, m.
Vognrem, c. soupente, f.
Vognskuur, n. remise, f. hangar, m.
Vognsmørelse, c. graisse à graisser les roues, f.; vieux-oing; cambouis, m.
Vognspor, n. ornière, f.
Vognstang, c. timon, m.
Vogntrin, n. marche-pied, m.
Vogte, v. a. garder; mener paître (un troupeau); — sig, se garder, prendre garde; se précautionner; être en garde (contre q.).
Vogter, m. garde, gardeur, m. —euse, f.; gardien, m. —enne, f.
Vogtning, c. garde, f. guet, m.
Vokal, c. voyelle, f.
Vokalmusik, c. musique vocale, f.
Vold, c. rempart; boulevard, m.
Vold, c. force, violence, f.; pouvoir, m.; puissance, autorité, f.; i —, à la disposition (de q.); med —, par force, avec violence; giøre — paa, violenter.
Voldbakke, **Voldgang**, c. appareil, chemin taluté, m.; rampe, f.
Volde, v. a. causer, occasionner.
Voldelig, ad. par force, avec violence.
Voldføre, v. a. enlever par force.
Voldgift, c. compromis, m.
Voldgiftsmand, m. arbitre, juge compromissaire, m.
Voldgive, v. n. compromettre; — sig, se résigner.
Voldsbøder, pl. amende de violence, f.
Voldsgierning, c. violence, voie de fait, f.
Voldsherre, **Voldsmand**, m. usurpateur; violateur, m.
Voldsom, a. violent. — ad. forcément; par force; violemment.
Voldsomhed, c. violence, force, f.
Voldtage, v. a. forcer, violer, violenter une femme ou fille.
Voldtægt, c. viol, m.; violence faite à une femme ou fille, f.
Volfram, c. wolframe, m. (minéral).
Volontair, m. volontaire, m.
Volte, c. volte, f. estoc, m.
Vom, c. ventre, m.; panse, f.; ventre gros, m.
Vomere, v. n. vomir, rendre gorge.
Vomitiv, c. vomitif, m.
Vor, **Vores**, pr. notre; le nôtre.
Vorde, v. n. devenir, être, être fait.
Vorned, a. & m. serf, mortaillable.
Vornedskab, n. servitude, mortaille, f.
Vorte, c. verrue, f.; poireau, porreau; mamelon, m.
Vortet, a. plein de verrues.
Vorteurt, c. verrucaire, f.
Votere, v. n. voter, donner sa voix ou son suffrage.
Votering, c. votation, f.
Votum, n. voix, f. suffrage, m.
Vove, v. a. oser; hasarder; se hasarder à qc.; risquer; aventurer (une somme); — sig, s'exposer au hasard, s'aventurer.
Vove, c. hasard, risque, péril, m.; sætte i —, risquer, aventurer, exposer, mettre au hasard.
Vovehals m. homme téméraire, bravo; aventurier, m.

Vovelig, a. hasardeux, périlleux; hasardé.
Vovespil, n. jeu de hasard, m.
Vovestykke, n. action téméraire, f.; hasard, risque, m.
Vox, n. cire, f. [f.
Voxaftryk, n. empreinte sur la cire,
Voxbillede, n. image de cire, f.
Voxblege, c. blanchisserie, herberie, f.
Voxbleger, m. blanchisseur de cire, m.
Voxblegning, c. blanchiment de la cire, m. [f.; bougran, m.
Voxdug, c. Voxlærred, n. toile cirée,
Voxdugfabrik, c. fabrique de toiles cirées, f.
Voxdukke, c. poupée de cire. f.
Voxe, v. n. croître; végéter; venir; grandir; * augmenter, s'accroître; - fra, devenir plus grand que; grandir de manière à ne pouvoir plus mettre un habit; être hors de (discipline); - til, croître, grandir, pousser.
Voxen, a. d'une grandeur raisonnable; homme fait, m.; være -, capable de faire qc.; suffire à qc. [ciriers, f.
Voxfabrik, c. cirerie, f.; fabrique des
Voxfakkel, c. flambeau de cire, m.
Voxfarve, c. couleur de cire, f.
Voxhandler, m. marchand cirier, m.
Voxkage, c. gauffre, f.; gâteau de cire,
Voxklud, c. frottoir, m. [m.
Voxlys, n. bougie, f. cierge, m.
Voxlysstøber, m. cirier, m.
Voxmaleri, n. peinture encaustique, f.
Voxnæse, c. torquet, m.; sætte - paa, * donner le torquet à q.
Voxpapiir, n. papier ciré, m.
Voxplaster, n. ciroëne, m.
Voxpomade, c. pommade de cire, f.
Voxpousserer, m. ouvrier en ouvrages de cire en bosse ou en relief, m.
Voxsalve, c. cérat, m.
Voxstabel, c. bougie filée, f.; pain de bougie; rat de cave, m.
Voxtaft, n. taffetas ciré, m.
Voxtavle, c. table cirée, f.; rayon, gâteau ou pain de bougie, m.
Vraa, c. coin, endroit caché ou obscur, m.

Vraal, n. meuglement, cri, m.
Vraale, v. n. meugler, crier.
Vrag, n. débris, m.; kaste - paa, mépriser, rejeter qc.
Vrage, v. a. rebuter; jauger, velter.
Vrager, m. jaugeur, velteur, m.
Vraggods, n. rebut, frétin, m.
Vragning, Vragen, c. jaugeage, vel-
Vralte, v. n. canetter. [tage, m.
Vrang, a. injuste, faux, rebours; - Side, le dessus, le revers; - Mening, contre-sens.
Vrangt, Vrangelig, ad. à contresens, à rebours. [tre-sens, m.
Vrangen, c. le dessus, le revers, con-
Vranglære, c. doctrine erronée, f.; dogme faux, m.; hétérodoxie, f.
Vrangstrube, c. faae i -, avoir qc. de travers au gosier.
Vrangtroende, a. hétérodoxe.
Vrante, v. n. grogner, gronder.
Vranten, a. chagrin, fâcheux; morose; bourru, sombre, dépiteux.
Vrantenhed, c. gronderie, morosité, f.
Vranting, m. f. esprit chagrin, grondeur, m.
Vred, a. en colère, fâché, courroucé; blive -, entrer en colère, se fâcher, s'emporter; giøre -, fâcher, irriter, mettre en colère. [emporté.
Vredagtig, Vredladen, a. colérique,
Vrede, c. colère, f. courroux, m.
Vredes, v. n. se fâcher, entrer en colère.
Vredladenhed, c. humeur colérique, f.
Vrevl, n. peloton; entortillement, m.
Vrevle, v. a. entortiller, pelotonner.
Vrid, n. luxation, contorsion; colique, f.; tranchées, f. pl.
Vridblegn, c. cal, durillon, m.
Vridbor, n. foret, m.
Vride, v. a. tordre, tortiller; disloquer, luxer; - sig, se courber, se tortuer.
Vridskammel, c. sassoire, f.
Vrikke, v. n. se panader, se carrer.
Vrimle, v. n. fourmiller, grouiller.
Vrimmel, c. mouvement continuel et confus d'êtres vivans, m.; foule, f.

Vrinsk, a. hennissant, en chaleur, fougueux.
Vrinske, v. n. hennir.
Vrinsken, c. hennissement, m.
Vrippen, a. bizarre, quinteux, capricieux, bourru.
Vrist, c. cou-de-pied; tarse, m.
Vriste, v. a. arracher qc. des mains par force.
Vræle, v. n. pleurer, lamenter.
Vrænge, v. n. & a. grimacer; tordre la bouche.
Vrængen, c. grimace; mimologie; contorsion, f.
Vrøvl, n. *fa. babil confus, galimatias, discours privé de sens, embarras de mots, m.
Vrøvle, v. n. fa. babiller, parler confusément; faire des difficultés.
Vugge, c. berceau, m.; manne d'enfant, f.
Vugge, v. a. bercer; bercer un enfant.
Vuggebaand, n. bande de berceau, f.
Vuggebue, c. archet, m.
Vuggepenge, pl. présent qu'on fait à la nourrice d'un enfant nouveau-né, m.
Vuggevise, c. chansonnette pour endormir les enfans qu'on berce, f.
Vunde, c. plaie, blessure, f.
Vunden, a. gagné; - **Spil**, * beau champ, sûr de son fait.
Vundurt, c. consoude, f.
Vurdere, v. a. priser, estimer, taxer.
Vurdering, c. prisée, estimation, taxation, f.
Vurderingsmand, m. priseur, taxateur, m.
Væbne, v. a. armer; - **sig**, s'armer.
Væbning, c. armement, m.
Væde, v. a. mouiller, humecter, arroser, tremper.
Væde, c. humidité, humeur, moiteur, f.
Væder, **Vædder**, m. bélier; mouton, m.
Væderlam, n. agneau mâle, m.
Vædske, v. n. suppurer.
Vædske, c. humidité, humeur, f.
Vædskefuld, a. plein d'humidité, rempli de flegme.
Væg, c. muraille, paroi, f.; mur, mur de refend, m.
Vægelsindet, a. inégal, inconstant, variable, journalier.
Vægelsindighed, c. inconstance, instabilité, inégalité, f.
Væggelus, c. punaise, f.
Væggesmed, c. pou pulsateur, m.
Vægre sig, v. r. refuser qc., se défendre de faire qc.
Vægring, c. refus, déni, m.
Vægt, c. poids, m.; balance, f.; pèse-liqueur, m.; * force, énergie, f.
Vægtbielke, c. fléau de la balance, m.
Vægter, m. garde de nuit, garde, guet, m.
Vægtergang, c. T. balcon, m. galerie, f.
Vægterpenge, pl. gages du garde de nuit, m. pl.
Vægterpibe, c. sifflet du garde de nuit, m.
Vægtig, a. pesant, de poids, qui a le juste poids.
Vægtighed, c. poids, m.
Vægtskaal, c. bassin, plat de balance, m.
Vægttunge, c. languette de la balance, f.
Vække, v. a. éveiller, réveiller.
Vækker, c. réveil, réveille-matin, m.
Væld, n. source; fontaine, f.
Vælde, v. n. sourdre, jaillir, couler.
Vælde, c. puissance, force, f.
Vældig, a. fort, puissant.
Vælge, v. a. choisir; élire.
Vælig, a. courageux, en coeur (cheval).
Vælling, **Velling**, c. soupe ou bouillie au lait, f.
Vælt, **Velt**, c. atout, m.; tourne, f.; **være i** -, * valoir beaucoup, avoir grand pouvoir, être en vogue.
Vælte, v. a. & n. rouler, faire rouler; renverser, bouleverser; - **sig**, se vautrer (dans etc.); verser.
Væltestiel, c. **Væltebræt**, n. oreille de charrue, f.
Væmmelig, a. dégoûtant, rebutant.
Væmmelse, c. dégoût, m. aversion, f.
Væmmes, v. n. avoir du dégoût pour qc.
Væn, a. belle, douce.
Vænge, n. pré, enclos, m.
Vænne, v. a. accoutumer (à qc.), habituer; - **fra**, désaccoutumer, détourner de qc.; - **sig**, **vænnes**, s'accoutumer, s'habituer à qc.
Værd, a. de la valeur de, du prix de; * digne.

Værd, n. Værdi, c. valeur, f. prix, m.
Værdig, a. digne.
Værdige, v. a. daigner; estimer.
Værdighed, c. dignité, f. mérite, m.
Være, v. n. être; – til, exister.
Værelse, n. logis, appartement, m.; chambre; pièce, f.
Værft, Verft, n. chantier; carénage, m.
Værge, m. tuteur, curateur, m.
Værge, n. défense; arme, f.
Værge, v. a. défendre; – sig, se défendre. [* faible.
Værgeløs, a. sans armes; désarmé;
Værk, n. oeuvre, f. & m.; ouvrage, m.; gaae til –, commencer une affaire, faire, s'y prendre; sætte i –, mettre qc. en oeuvre.
Værk, n. étoupe, f. calfatage, m.
Værk, c. rhumatisme, m.; cuisson, douleur, f.
Værkbruden, a. paralytique, perclus.
Værke, v. n. cuire, faire mal.
Værkmester, m. maître-ouvrier; fabricant, m. [tique, f.
Værksted, n. atelier, ouvroir, m.; bou-
Værktøi, n. outil; instrument, m.
Værn, n. rempart, boulevard, parapet, m.
Værne, v. a. protéger, défendre.
Værnepligtig, a. sujet à la conscri- [ption.
Værnething, n. T. for, m.
Værre, a. & ad. pire, plus mauvais; pis; blive –, empirer, aller de mal en pis; giøre –, empirer, détériorer, rendre pire.
Værst, a. le pire, le plus mauvais.
Væsel, c. belette, f.
Væsen, c. être, m.; substance; essence, f.; * état; air, m.; manières, façons, f. pl.; giøre stort –, faire des façons, faire trop de cérémonies; faire beaucoup de bruit; (af)faire grand cas de qc.
Væsentlig, a. essentiel; réel, substantiel; constitutif; bien important, bien marqué.
Vætte, Vette, m. démon, gnome, m.
Vættelinds, c. bélemnite, f.
Vættelys, n. feu follet, m.
Væv, c. métier; tissu, m.; tissure, f.; * fa. lantiponnage, m.
Væve, v. a. tisser, tramer, travailler au métier; faire (de la toile, des bas etc.) au métier; * lanterner, lantiponner.
Væver, m. tisserand, m.
Væverarbeide, n. ouvrage de tisserand, tissu, m.; tissure, f.
Væverbom, c. ensouple, ensuble, f.; ourdissoir, m. [çon drapier, m.
Væverdreng, m. garçon tisserand, gar-
Væverhaandværk, n. métier de tisserand, m.
Væverrør, n. peigne, rot, m.
Væverskammel, c. marche, f.
Væverskee, c. châsse de tisserand, f.
Væverskytte, c. navette, f.
Væverslette, c. chas, m.
Væverspole, c. bobine, f. epoulin, m.
Væverstol, c. métier, m.
Vævet, a. fait au métier, tissu, tramé.
Væxe, v. a. cirer, encirer.
Væxlæder, n. cuir enciré, m.
Væxning, c. cirage, m.
Væxt, c. cru, m.; crue; taille, stature, f.; port (d'une plante), m.; herbe, plante, f.; végétal, m.
Væxtrige, n. règne végétal, m.

Y.

Yde, v. a. donner, payer; rendre (grâces); payer (le tribut, les dimes).
Yderdeel, c. partie extérieure, f.; extérieur; dehors, m.
Yderkant, c. extrémité, f. bout, m.
Yderlig, a. extrême, dernier, le plus grand. – ad. extrêmement.
Yderligere, a. & ad. ultérieur; outré; plus loin; à l'extrémité, à l'excès; ultérieurement.
Yderlighed, c. extrémité, f. [cela.
Ydermere, ad. davantage, de plus, outre
Yderside, c. extérieur, m.
Yderst, a. extrême, dernier; le plus juste. – ad. dernièrement, au dernier point; extrêmement.
Yderste, n. extrémité, f.; dernier point, m.; tous ses efforts, pl.; bringe til det –, pousser à bout.
Ydertøi, n. étoffe, m.

Ydmyg, a. humble, modeste, soumis.
Ydmyge, v. a. humilier, soumettre, abaisser; – **sig**, s'humilier (devant q.).
Ydmygelse, c. humiliation, mortification, f.
Ydmyghed, c. humilité, soumission, f.
Ydmygst, a. très-humble. – ad. très-humblement.
Ympe, v. a. enter, greffer; inoculer.
Ympe, **Ympeqvist**, c. ente, greffe, f.
Ympekniv, c. greffoir, m. [greffer, f.
Ympning, c. entement, m.; action de
Ymte, v. a. soupçonner, parler de qc.; **man ymter om**, le bruit court.
Ynde, c. grâce, f.; agrément, charme, m. [q.; favoriser.
Ynde, v. a. aimer; vouloir du bien a
Ynder, m. amateur, m.; curieux de qc.
Yndest, c. faveur, affection, bienveillance, bonnes grâces, f. pl.
Yndet, a. aimé, chéri; **gjøre sig** –, se faire aimer, gagner la bienveillance de q. [plaisant.
Yndig, a. agréable, gracieux, charmant.
Yndighed, c. grâce, f.; agrément, charme, m.; attraits, m. pl. [mignon, m.
Yndling, c. favori, m.; favorite, f.;
Yngel, c. couvée; engeance, f.; fretin; nourrain; alevin; couvain, m.
Yngelsom, a. fécond.
Yngle, v. n. engendrer, procréer, mettre au monde; peupler.
Yngletid, c. saison de couver; frai (des poissons), m.; ponte, f. [m.
Yngling, m. jeune homme, adolescent,
Yngre, a. plus jeune, moins âgé; * plus récent; postérieur.
Yngst, a. le plus jeune, cadet; dernier.
Ynk, c. misère, pitié, compassion; chose à faire pitié, f.
Ynke, v. a. **Ynkes**, v. n. avoir pitié de q., plaindre; compatir.
Ynkelig, a. pitoyable, digne de compassion, digne à faire pitié.
Ynksom, a. compatissant, miséricordieux, touché de pitié.
Ynkværdig, a. pitoyable.
Yppe, v. a. commencer, exciter; – **Trætte**, faire une querelle, chercher noise. [gué, admirable, parfait.
Ypperlig, a. excellent, exquis, distin-
Ypperst, a. suprême, cardinal, principal; – **Præst**, pontife, m.
Yppig, a. voluptueux; luxurieux.
Yppighed, c. volupté, f. luxe, m.
Yre, c. glande; glandule, f.
Yret, a. glanduleux.
Yttre, v. a. montrer, faire voir, faire paraître; témoigner, émettre, déclarer; dire; – **sig**, se montrer, paraître, se déclarer. [f.; dire, m.
Yttring, c. déclaration (des sentimens),
Yver, n. pis, m. tétine, f.

Z.

Zahlcasse, c. trésor, m.
Zahlcasserer, m. trésorier, m.
Zahlkammer, n. recette, f.
Zart, a. tendre; délicat; subtil.
Zarthed, c. tendreté; délicatesse, f.
Zechine, c. sequin, m. (ducat de Venise).
Zenith, n. zénith; point vertical, m.
Zephyr, c. zéphyr, m.
Ziffer, n. chiffre, m.
Zifferblad, n. **Zifferplade**, c. cadran (d'une montre), m.; plaque (d'une pendule), f. [ment, m.; parure, f.
Ziir, **Zirat**, c. ornement, enrichisse-
Ziirlig, **Sirlig**, a. élégant. – ad. élé-
Ziirlighed, c. élégance, f. [gamment.
Zink, c. zinc, m. (demi-métal).
Zinnober, n. cinabre; vermillon, m.
Zire, **Sire**, v. a. orner, parer, embellir, enrichir; décorer. [ne; perse, f.
Zirts, **Sirts**, n. calencar, m.; indien-
Zittre, v. n. trembler. [zibeline, f.
Zobel, c. **Zobeldyr**, n. zibeline, martre-
Zobelfangst, c. chasse des zibelines, f.
Zobelskind, n. zibeline, f.
Zone, c. zône, f.; ciel, climat, m.
Zvibel, **Svibel**, c. bulbe, f.
Zvibelagtig, a. bulbeux.

Æ.

Æble, n. pomme, f.
Æblegrød, **Æblemos**, c. marmelade de pommes, compote, f.
Æblehave, c. pommeraie, f.

Æblekage, c. tarte aux pommes, f.
Æblekierne, c. galette de pomme, f.
Æblemost, c. cidre doux, pommé, m.
Æbleskimmel, c. cheval gris pommelé, m.
Æbleskive, c. rouelle de pomme, f.
Æbleskrælling, c. pelure de pomme, f.
Æbletræ, n. pommier, m.
Æde, v. a. manger, devorer, avaler; * ronger, carier; – i sig, ronger.
Æde, c. manger, m.; mangeaille; pâture, f.
Ædekasse, c. auget, m.
Ædel, a. noble; * généreux; parfait (métal).
Ædelmodig, a. généreux, noble.
Ædelmodighed, c. générosité, f.
Ædelsteen, c. pierre précieuse, f.; pierreries, f. pl.
Ædelsteenhandler, m. jouaillier, bijoutier, m.
Ædelyst, c. appétit, m.
Æder, m. mangeur, gourmand, glouton, m.
Ædesyge, c. boulimie, faim canine, f.
Ædetrug, n. auge, mangeoire, f.
Ædevarer, pl. victuailles, denrées; vivres, comestibles, f. pl.
Ædru, a. désenivré.
Ædruelig, a. sobre.
Ædruelighed, c. sobriété, f.
Ædse, Ætse, v. a. ronger par des corrosifs; (corroder. ronger); cautériser; graver en acier, graver à l'eau forte.
Ædsekonst, c. gravure ou art de graver à l'eau forte, f.
Ædsenaal, c. pointe; échoppe, f.
Ædsning, c. corrosion; gravure à l'eau forte, f.
Æg, n. oeuf.
Ægdannet, a. oval; ové; ovoïde; oviforme.
Æggeblomme, c. jaune d'oeuf, moyen, m.
Æggehandler, m. coquetier, m.
Æggehvide, c. blanc d'oeuf, m.; glaire, f.
Æggekage, c. omelette, f.
Æggeskal, c. coque; coquille, écale, f.
Æggestok, c. ovaire, m.
Æggesøbe, n. soupe aux oeufs, f.
Ægrund, Æggerund, a. oval, ovoïde.
Ægt, c. chariage; charroi par corvée, m.
Ægte, a. vrai, véritable; légitime; fin (perle); pur, naturel; loyal; authentique.
Ægte, have til –, avoir pour femme ou pour mari.
Ægte, v. a. épouser.
Ægtebarn, n. enfant légitime, m.
Ægtefolk, pl. mariés; mari et femme.
Ægtefælle, m. & f. époux, m. épouse, f.
Ægtefødsel, c. naissance légitime, f.
Ægtefødt, a. légitime; propre.
Ægtekiærlighed, c. amour conjugal, m.
Ægtekone, Ægtehustru, f. femme, épouse; mariée, f.
Ægtemand, m. mari, époux; marié, m.
Ægtepagt, c. contrat de mariage, m.
Ægtepar, n. couple, m.
Ægteseng, c. lit nuptial, m. couche, f.
Ægteskab, n. Ægtestand, c. mariage, m.
Ægteskabsbrud, n. adultère, m.
Ægteskabsløfte, n. promesse de mariage, f.
Ægteskabsskilsmisse, c. divorce, m.
Ægtevie, v. a. donner la bénédiction nuptiale.
Ægthed, c. qualité de ce qui est véritable etc. (s. Ægte); vérité; bonté; authenticité; originalité, f.
Ælde, c. vieillesse; antiquité, f.
Ældes, v. n. vieillir.
Ældgammel, a. très-vieux; ancien, antique; décrépit.
Ældre, a. plus âgé, plus vieux; aîné; antérieur (à, end), majeur.
Ældst, a. le plus âgé, le plus vieux; aîné; plus ancien; Ældste, pl. sénieurs; anciens (d'une ville etc.), m. pl.
Ælling, c. caneton, m.; canette, f.
Ælm ou Alm, c. Ælmetræ, n. orme, f.
Ælte, v. a. pétrir, faire de la pâte.
Æltning, c. pétrissement.
Æmne, n. sujet, n.; matière, f.
Ænder, pl. canards, pl.; s. And.
Ændre, v. a. changer; corriger; remédier.
Ændring, c. changement, m.
Ændse, v. a. faire cas, estimer, faire réflexion (à), se soucier (de).
Æng, a. étroit; serré.
Ængbrystet, a. asthmatique.
Ænghovet, a. encastelé.

Engste, v. a. affliger, inquiéter, contrister, tourmenter.
Engstelig, a. craintif, troublé, inquiet; recherché.
Engsteligbed, c. inquiétude, f.; trouble, embarras, m. [anxiété, f.
Engstelse, c. affliction, f.; tourment, m.;
Eqvator, c. équateur, m.
Erbar, a. modeste, honnête, décent, retenu, chaste, sage.
Erbarhed, c. modestie, honnêteté, retenue, décence, f.
Erbødig, a. respectueux; déférant; pieux; révérencieux.
Erbødighed, c. respect, m.; vénération, f.; hommage; égard, m.
Ere, c. honneur, m.; gloire; réputation, f.
Ere, v. a. honorer, vénérer, respecter, révérer; faire ou rendre honneur (à).
Erefrygt, c. respect, m.; vénération; soumission, f.
Erefuld, a. honorable, glorieux.
Erekiær, a. ambitieux.
Erekiærhed, c. ambition, f.
Ereløs, a. sans honneur, lâche, infame, noté; diffamé; mal-honnête.
Ereløshed, c. infamie, note d'infamie; lâcheté, f.
Ereminde, n. monument d'honneur, m.
Erende, **Erinde**, n. commission, f. message, m.
Erenpriis, c. véronique, f.
Ereport, c. arc triomphal, arc de triomphe, m. [diffamatoire.
Ererørig, a. infamant; injurieux;
Eresag, c. affaire d'honneur, f.; point d'honneur, m. [honneur, m.
Eresbeviisning, c. respect, hommage,
Eresdag, c. jour de cérémonie; jour de noces etc., m. [neur, f.
Ereserklæring, c. réparation d'hon-
Eresfølelse, c. sentiment d'honneur, m.
Ereskiende, v. a. diffamer, calomnier.
Ereskiender, m. calomniateur, diffamateur, m. [m.
Eresmedlem, n. membre honoraire,
Eresord, n. parole d'honneur, f.
Erespost, c. dignité, f.; honneur; emploi d'honneur, m.
Eresteqn, n. marque d'honneur, f.
Erestrin, n. dégré d'honneur, grade, m.; dignité, f.
Erestøtte, c. statue, f.; monument, m.
Eresyg, a. ambitieux.
Eretitel, c. titre, m. qualité, f.
Ereværd, a. digne d'honneur, honorable.
Ergerlig, a. fâcheux, chagrinant, ennuyeux, dépiteux; chagrin; blive –, s'irriter, se fâcher.
Ergierrig, a. ambitieux.
Ergierrighed, c. ambition, f.
Ergre, v. a. chagriner, fâcher, dépiter, irriter; – sig, se chagriner, se fâcher, s'irriter. [tion, m.
Ergrelse, c. chagrin, dépit, mortifica-
Erlig, a. honnête; probe; loyal, droit; juste; – Mand, homme d'honneur.
Erligen, ad. en honnête homme, honnêtement, droitement. [yauté, f.
Erlighed, c. honnêteté; probité, lo-
Erme, n. manche, f.
Erteskok, **Artiskok**, c. artichaut, m.
Erværdig, a. vénérable, respectable; Révérend. [f.
Esel, n. âne, m.; bourrique; bête asine,
Eseldriver, m. ânier; chasse-mulet (dans un moulin).
Eselføl, n. ânon, petit d'une âne, m.
Eselmelk, c. lait d'ânesse, m.
Eseløre, n. oreille d'âne; oreille (dans un livre), feuille racornie, f.
Eske, c. boîte, f.
Eske, v. a. demander, exiger; faire un défi, appeler en duel.
Eskelaag, n. couvercle de boîte, m.
Esp, c. peuplier; tremble, m.
Espeløv, n. feuilles de peuplier, feuilles de tremble, f. pl.
Et, c. race, origine, naissance, extra-
Etse, s. **Ædse**. [ction, f.
Evred, **Evre**, n. regain, refoin, m.; seconde, troisième herbe, f.
Evredgræsning, c. seconde pâture, arrière-pâture, f. [m.
Evredsmør, n. beurre du mois d'Août,

Ø.

Ø, Øe, c. île, f.
Øbo, Øboer, m. insulaire, m.
Øde, a. désert, inculte, sauvage, vide.
Øde, n. désert, m.
Øde, v. a. prodiguer, dissiper. [teur, m.
Ødeland, Øder, m. prodigue, dissipa-
Ødelægge, v. a. ruiner, dévaster, ravager, désoler; gâter; user; prodiguer, dissiper (son bien); - sig, se ruiner; ruiner sa santé, se consumer.
Ødelæggelse, c. désolation, dévastation, destruction, f.; ravage, dégât, m.
Ødelæggende, a. désolant, destructif.
Ødsel, a. prodigue, luxueux.
Ødselhed, c. prodigalité, profusion, f.
Ødsle, v. a. & n. prodiguer; être prodigue; dissiper.
Øg, n. jument, rosse, haridelle, f.
Øge, v. a. raboutir, rentraire.
Øgenavn, n. sobriquet, m.
Øgle, c. vipère; lézard, m.
Øgleunge, Øgleyngel, c. engeance ou race de vipère, f.
Øgning, c. rentraiture, f.
Øie, n. oeil, m.; vue, f.; regard, m.; point (d'une carte); bouton, bourgeon (d'une plante), m. [yeux, f.
Øiebetændelse, c. inflammation des
Øieblik, n. clin d'oeil; * moment, instant, m.; i et -, dans un moment, à l'instant; hvert -, à tout moment.
Øieblikkelig, a. momentané, instantané. - ad. à l'instant, dans le moment.
Øiebryn, n. sourcil, m.
Øiefistel, c. fistule lacrymale, f.
Øieglas, n. oculaire, m.; lorgnette, lunette, f.
Øiehinde, c. T. rétine, f. [f.
Øiehuling, c. orbite, cavité de l'oeil,
Øiekast, n. oeillade, f.; coup d'oeil, m.
Øieklap, c. oeillère, f.
Øiekrog, c. coin de l'oeil, m.
Øiemaal, n. estimation à vue d'oeil, f.; coup d'oeil, m. [dessein, but, m.
Øiemed, n. visée; vue; intention, f.;
Øiendoktor, m. oculiste, m.
Øienhaar, n. cils, m. pl. paupière, f.
Øienlaag, n. paupière, f.
Øienpine, c. mal aux yeux, m.; ophtalmie, f.
Øienpulver, n. poudre ophtalmique, f.
Øienpunkt, n. mire, f.; point de vue, m. [collyre, m.
Øiensalve, c. onguent pour les yeux,
Øiensprog, n. langage des yeux, m.
Øiensynlig, a. visible, évident, clair.
Øientand, c. dent oeillère, f.
Øientjener, m. flatteur, faux complaisant; hypocrite, m.
Øientrøst, c. eufraise, f. (plante).
Øienvand, n. eau ophtalmique, f.; collyre liquide, m.
Øiesteen, c. prunelle, pupille de l'oeil, f.; * favori, bien-aimé, m.
Øiesyn, n. vue, apparence, f.; tage i -, faire l'inspection de qc.; faire une visite de lieu (sur les lieux).
Øievidne, n. témoin oculaire, m.
Øine, v. a. apercevoir, entrevoir.
Økonom, m. économe, ménager, m.
Økonomie, c. économie, f. ménage, m.
Økonomisk, a. économe, économique, [ménager.
Øl, Øel, n. courroie, f.
Øl, n. bière, f. [sur la bière, m.
Ølafgivt, Øltold, c. gambage, impôt
Ølbrygger, m. brasseur, m.
Ølbrygning, c. Ølbryggeri, n. brasserie, f.
Ølbærme, c. lie, f.
Øldunk, c. cruche à bière, f.
Ølflaske, c. bouteille à bière, f.
Ølglas, n. verre à bière, m.
Ølhuus, n. cabaret à bière, m.
Ølhuusskilt, n. enseigne de bière, bouchon, m. [m.
Ølkande, c. Ølkruus, n. pot à bière,
Ølkielder, c. cave à bière, f.
Ølkrukke, c. cruche à bière, f.
Øllebrød, n. birambrot, m.
Øllet, a. ivre, soûl de bière.
Ølsuppe, c. soupe à la bière, f.
Øltapning, c. vente de bière en détail, f. [à assiette, m.
Øltapper, Ølskienker, m. cabaretier
Øltønde, c. tonneau, muid à bière, m.
Øm, a. tendre, délicat, sensible; agacé (dent). - ømt, ad. tendrement.

Ømfindtlig, a. sensible; délicat.
Ømfindtlighed, c. sensibilité; délicatesse, f.
Ømhed, c. tendresse, délicatesse, f.; agacement (des dents), m. [tendre.
Ømhjertet, **Ømfølende**, a. sensible,
Ømskindet, a. sensible. [m. pl.
Ønske, n. souhait, désir, m.; voeux,
Ønske, v. a. souhaiter, désirer; – til Lykke, féliciter, complimenter q. de qc. [désirable.
Ønskelig, a. souhaitable, à souhaiter,
Ønskeqvist, c. baguette divinatoire, f.
Ønskværdig, a. souhaitable, désirable.
Ør, a. vertigineux.
Øre, n. oreille; anse, f.
Ørebrusk, n. cartilage de l'oreille, m.
Ørebyld, c. abscès qui suppure dans l'oreille, m. [véole, m.
Øredal, c. cavité de l'oreille, f.; al-
Ørefigen, n. soufflet, m.
Øreflod, n. fluxion d'oreilles, f.
Øregang, c. canal, conduit acoustique,
Ørehul, n. trou de l'oreille, m. [m.
Øreklingen, **Øresusen**, c. tintement ou bourdonnement d'oreille, m.
Ørelap, **Øreflip**, c. bout d'oreille, lobe, m. [dant d'oreille, m.
Ørenring, c. boucle d'oreille, f.; pen-
Ørentvist, c. perce-oreille, m.
Ørepine, c. otalgie, f.; mal d'oreille, m.
Øreskarn, **Ørevox**, n. cerumen, m.
Øreskee, c. cure-oreille, m.
Øretuder, m. rapporteur, délateur; flagorneur, flatteur, m. -euse, f.
Øretuderi, n. rapports, m. pl. calomnie,
Ørk, **Ørken**, c. désert, m. [f.
Ørkesløs, a. oisif, oiseux, fainéant.
Ørkesløshed, c. oisiveté, fainéantise,
Ørn, c. aigle, m. [f.
Ørneklo, c. griffe d'aigle, f.
Ørnenæse, c. nez aquilin, m.
Ørnesteen, c. aétite, m.
Ørneunge, c. aiglon, m.
Ørnevinge, c. aile d'aigle, f.
Ørred, c. ombre de rivière; alose, f.; (poisson).
Øse, v. a. puiser, tirer (de l'eau); – af, fra, ôter de dessus, verser; – op, puiser; remplir; – ud, * dissiper, dépenser inutilement (l'argent).
Øsekar, n. **Øsestrippe**, c. baquet à pui-
Øseskee, c. puisoir, m. [ser, m.
Øsken, c. maille, f. [puiser, f.
Øsning, c. puisage, m.; action de
Øst, **Østen**, c. est, levant, orient, m.; mod –, vers l'est. [m.
Østenvinden. vent d'est, vent d'amont,
Østerland, n. pays d'orient, pays orien-
Østerlandsk, a. oriental. [tal, m.
Østerlide, c. est, levant, m.
Østers, c. huître, f.
Østersbanke, c. banc d'huîtres, m.
Østershandler, m. huîtrier, m.
Østersskal, c. écaille d'une huître; ostracite, f.
Østersøen, c. mer baltique, f.
Østlig, a. d'est, du côté d'orient, à l'est, amontal.
Øve, v. a. exercer, faire, pratiquer; exercer, aguerrir (les soldats); cultiver (l'esprit); – sig, s'exercer (i, à qc.).
Øvelse, c. exercice, m.; pratique; routine, f.; exercice (du corps); ved –; par routine.
Øverst, a. le plus haut; suprême, premier; i øverste Etage, au-dessus. – ad. au plus haut, au sommet, au haut (d'une montagne); – paa, en haut, tout en haut. [colonel, m.
Øverst, **Øverste**, m. supérieur, chef;
Øvet, a. exercé, versé, expert, routiné.
Øvre, a. supérieur.
Øvrig, a. restant, résidu, superflu; det Øvrige, de Øvrige, le reste (de, des); les autres; i øvrigt, au reste.
Øvrighed, c. magistrat, juge, supérieur, m.; justice, f.; les supérieurs, m. pl.
Øvrigheds, a. de magistrat.
Øvrighedsperson, m. magistrat, m.
Øvrighedsembede, n. magistrature, f.
Øxe, c. cognée, hache; aissette; hache à charpentier, f.
Øxel, c. tubérosité; excroissance, surcroissance (du corps); monstruosité, f.
Øxen, **Øxne**, pl. bétail, m. boeufs, m. pl.
Øxendriver, m. bouvier, pique-boeuf, m.
Øxeskaft, n. manche de hache, m.

Fortegnelse over Egennavne.

Abel, m. Abel, m.
Abraham, m. Abraham, m.
Adalbert, m. Adalbert, m.
Adam, m. Adam, m.
Adelheid, Adelheit, f. Adelaïde, f.
Adolf, m. Adolphe, m.
Adrian, m. Adrien, m.
Agathe, f. Agathe, f.
Agnes, Agnete, Agnese, f. Agnès, f.
Alberik, m. Aubri, m.
Albert, Albrecht, m. Albert, Aubert, m.
Albin, m. Albin, Aubin, m.
Alexander, m. Alexandre, m.
Alexius, m. Alèxe, Alexis, m.
Amadeus, m. Amadé, Amédée, m.
Amalia, f. Amélie, f.
Ambrosius, m. Ambroise, f.
Andreas, m. André, m.
Angelika, f. Angélique, f. [f.
Anna, Ane, f. Anne, Nanon, Nanette,
Anna Marie, f. Anne-Marie, f.
Anette, f. Annette, f.
Anton, m. Antoine, m.
Antonette, f. Antoinette, Toinette, f.
Antonia, f. Antonie, Antoinette, f.
Arnold, m. Arnaud, Arnauld, m.
Arnulf, m. Arnoud, Arnoul, m.
August, m. Auguste, m.
Augusta, f. Auguste, f.
Augustine, f. Augustine, f.
Aurel, Aurelius, m. Aurèle, m.
Aurelie, f. Aurélie, f.
Baldus, m. Baud, m. [Balduin, m.
Balduin, Boldevin, m. Baudouin,
Baltasar, m. Baltasard, m.
Baptista, m. Baptiste, m.
Barbara, f. Barbe, f.
Bartholomeus, Bertel, m. Barthélemi,
Batilde, f. Baudour, f. [m.
Beate, Beatrix, f. Béatrice, f.
Benedikt, Bendix, m. Bénoît, m.
Benedikte, Bende, f. Bénoîte, f.
Bergitte, f. Brigitte, f.
Bernhard, Bernt, m. Bernard, m.
Bernhardina, f. Bernardine, f.
Bertel, m. Barthélemi, m.
Bertha, Birte, f. Berte, f.
Bertram, m. Bertrand, m.
Blasius, m. Blaise, Blaisot, m.
Bonifacius, m. Boniface, m.
Carl, m. Charles, m.
Caroline, f. Caroline, f.
Casimir, m. Casimir, m.
Catharina, f. Catherine, f.
Cecilia, Sille, Sidse, f. Cécilie, f.
Charlotte, f. Charlotte, f.
Christian, f. Chrétien, m.
Christiana, f. Chrétienne, f.
Christina, f. Christine, f.
Christoph, Christopher, m. Christophe,
Clara, f. Claire, f. [m.
Claudia, f. Claudine, f.
Claudius, m. Claude, m.
Clemens, m. Clément, m.
Conrad, m. Conrade, m.
Constantia, Constanze, f. Constance, f
Constantin, m. Constantin, m.
Cornelius, m. Corneille, m.

Cosmus, m. Côme, m.
Crispinus, m. Crépin, m.
Damianus, m. Damien, m.
Daniel, m. Daniel, m.
David, m. David, m.
Desideria, Diderike, m. Didière, f.
Desiderius, Didrik, m. Didier, m.
Didrik, m. Didier; Thierri, m.
Dionysia, Dine, f. Dénise, f.
Dionysius, Dines, m. Dénis, m.
Dominica, f. Dominique, f.
Dominicus, m. Dominique, m.
Dorothea, Dorthe, f. Dorothée, f.
Eberhard, m. Everard, m.
Ebert, m. Everard, m. [Emon, m.
Edmund, m. Edme, Edmond, Eme,
Eduard, m. Edouard, m. [m.
Egidius, Egede, m. Eloi, Gille, Gilles,
Eleonore, Leonore, Ellen, f. Eléonore,
Elias, m. Elie, m. [f.
Elisabeth, f. Elisabeth, f.
Elise, Else, f. Elise, Alison, f.
Emil, Emilius, m. Emile, m.
Emilie, f. Emilie, f.
Erasmus, m. Erasme, m.
Ernestine, f. Ernestine, f.
Erik, Erich, m. Eric, m.
Ernst, m. Erneste, m.
Esaias, m. Isaïe, m.
Eugen, m. Eugène, m.
Eva, f. Eve, f.
Fabian, m. Fabien, m.
Fabricius, m. Fabrice, m.
Ferdinand, m. Ferdinand, m.
Fransiska, Frantsine, f. Françoise, Fanchon, f.
Franz, Frants, m. François, m.
Frederik, Frits, m. Frédéric, Frédric,
Frederike, f. Frédérique, f. [m.
Georg, m. George, m.
Gerhard, Gert, m. Gérard, m.
Gertrud, f. Gertrude, f.
Gilbert, m. Gilbert, m. [defroi, m.
Gottfried, Gotfred, m. Geoffroi, Go-
Gotthard, Gothard, m. Godart, Godard, m.
Gottlieb, Gotlieb, m. Théophile, m.
Gottlob, Gotlob, m. Godlob, Dieudonné, m.

Gregorius, Gregers, m. Grégoire, m.
Grete, f. Marguerite, Margot, Margo-
Gustav, m. Gustave, m. [ton, Goton, f.
Gynther, m. Gonthier, m.
Hanne, Hannchen, f. Jeanne, Jeannette,
Hans, m. Jean, m. [Jeanneton, f.
Hansemand, lille Hans, m. Jeannot, m.
Hedwig, f. Hedwige, f.
Helene, f. Hélène, f.
Henrik, Hendrik, m. Henri, m.
Henrike, Henriette, f. Henriette, f.
Herman, Germanus, m. Armand, Germain, m.
Hieronymus, m. Jérôme, m.
Hilarius, m. Hilaire, m.
Hortensia, f. Hortense, f.
Hugo, m. Hugues, m.
Ida, f. Ida, f.
Ignatius, m. Ignace, m.
Innocentius, m. Innocent, m.
Isabelle, f. Isabeau, Isabelle, f.
Isaias, m. Isaïe, m.
Isak, m. Isac, Isaac, m.
Iver, Ivar, m. Yves, m.
Jacob, m. Jaques, Jacob, m.
Jacobe, Jacobine, f. Jacobée, Jaqueline, Jaquette, f. (Jacot).
Jeremias, m. Jérémie, m.
Jeronimus, m. Jérôme, m.
Joachim, Jochum, m. Joachim, m.
Johan, m. Jean, m.
Johanne, Hanne, f. Jeanne, f. (dim. Jeannette, Jeanneton).
Joseph, m. Joseph, m.
Josephine, f. Josephine, f.
Josva, m. Josué, m.
Julian, m. Julien, m.
Juliane, f. Julienne, f.
Julie, f. Julie, f.
Julius, m. Jules, m. [Jodelet, m.
Just, Jost, Justus, m. Juste; Josse,
Justine, f. Justine, f.
Karen, f. Caton, Cataut, f.
Karl, Karoline, f. Carl etc.
Kaspar, m. Gaspard, m.
Kilian, m. Kilien, m.
Kirsten, Kirstine, f. Christine, f.
Klara, f. Claire, f. [Claude, f.
Klaudia, Klaudine, f. Claudine,

Klaus (Nicolai, Klaudius), Colas,
Colin; Claude, m.
Klemens, s. Clemens.
Konrad, m. Conrade, m.
Krispin, m. Crépin, m.
Kristen, m. Chrétien, m.
Kristian, Kristiane, s. Christian ꝛc.
Kunigunde, f. Cunégonde, f.
Lambert, Lambertus, m. Lambert, m.
Laura, f. Laure, f.
Laurentse, Lorentse, f. Laurence, f.
Laurits, Lorenz, Lars, f. Laurent, m.
Lenchen, f. Madelon, f.
Leo, m. Léon, m. [f.
Leonora, Eleonora, Ellen, f. Léonore,
Leonard, m. Léonard, m.
Leonardine, f. Léonarde, f.
Lise, Lieschen, f. Lisette, Babet, Ba-
biche, Babichon, f.
Lotte, f. Charlotte, f.
Lucas, m. Luc, m.
Lucanus, m. Lucain, m.
Lucie, f. Lucie, f.
Ludolf, m. Loudolfe, m.
Ludvig, m. Louis, m.
Luise, f. Louise, f. [f.
Magdalene, f. Madelaine, Magdeleine,
Malene, Marlene, f. Madelon, f.
Marcus, m. Marc, m.
Margrete, f. Marguérite, f. (dim.
(Margot, Margoton).
Mariane, f. Mariane, f.
Marie, f. Marie, f. (dim. Marion, Ma-
non, Maïon). [Marton).
Martha, f. Marthe, f. (dim. Maron,
Martin, Morten, m. Martin, m.
Matthias (Matthis), Maths, Mads,
m. Matthias, m.
Matthæus (Matthes), m. Mathieu, m.
Maurits, Morids, m. Maurice, m.
Maurus, m. Maure, m.
Maximilian, m. Maximilien, m.
Michael, Mikkel, m. Michel, m.
Mikkeline, f. Michelle, f. (dim. Mi-
chon).
Minchen, f. Mimi, Minette, f.
Moses, m. Moïse, m.
Niels, Neels, m. Colas, Nicolas, m.
Nikodemus, m. Nicodème, m.

Nikolai, Nikolaus, m. Nicolas, Colas,
Nikoline, f. Nicole, f. [m.
Ole, m. Olave, m.
Ottilie, f. Otile, Odile, f.
Otto, m. Othon, m. [lot).
Paul, Povel, m. Paul, m. (dim. Pau-
Paulinus, m. Paulin, m. [Paulet).
Pauline, f. Pauline, Paule, f. (dim.
Peter, Peder, m. Pierre, m. (dim.
Philip, m. Philippe, m. [(Pierrot).
Philippine, f. Philippine, Philipote, f.
Pius, m. Pie, m.
Rahel, Rakel, f. Rachel, f.
Rebecca, f. Rebecque, f.
Reinhard, m. Régnard, m.
Reinhold, m. Regnauld, Renaud, m.
Remigius, m. Remi, m.
Robert, m. Robert, m.
Roderik, m. Roderic, Rodrigue, f.
Rogert, m. Roger, m.
Rosa, Rose, f. Rose, Rosette, f.
Rosalie, f. Rosalie, f. [de, f.
Rosimunda, Rosamunde, f. Rosemon-
Rosine, f. Rose, Rosine, f.
Rüdiger, m. Roger, m.
Rudolph, m. Rodolphe, Raoul, m.
Sabina, f. Sabine, f.
Salome, f. Salomée, f.
Salomon, m. Salomon, m.
Samson, m. Samson, m.
Sara, f. Sara, Sare, Sarotte, f.
Sebastian, Bastian, m. Sébastien, m.
Sebastiane, f. Sébastienne, f.
Severine, f. Séverine, f.
Severinus, m. Séverin, m.
Sidonie, f. Sidonie, f.
Sigfred, m. Sigefroid, m.
Sigismund, m. Sigismond, m.
Sivert, Sigfred, m. Sigefroid, m.
Sixtus, m. Sixte, f.
Sofie, Fikke, f. Sophie, f.
Stanislaus, m. Stanislas, m.
Stephan, f. Etienne, Tiennot, m.
Stephanine, f. Stéphanie, Tiennette;
Tiennon, f. [zon).
Susanne, f. Susanne (dim. Suson, Su-
Sylvester, m. Sylvestre, m.
Thekla, f. Thècle, f.
Theobald, m. Thibaud, m.

Theodor, m. Théodore, m.
Therese, Theresia, f. Thérèse, f.
Thilo, Thile, Tielman, m. Théau, m.
Thomas, m. Thomas, m.
Timotheus, m. Timothée, m.
Titus, m. Tite, m.
Tobias, m. Tobie, m.
Urban, m. Urbain, m.
Ulrich, m. Ulric, Udalric, m.
Ulrike, f. Ulrique, Udalrique, f.
Ursin, Ursinus, m. Ursin, m.
Valborg, f. Vaubourg, f.
Valentin, m. Valentin, m.
Valerian, m. Valérien, m.
Valerius, m. Valère, m.
Veit, m. Voit, m.
Veronika, m. Véronique, f.
Victorine, f. Victorine, f.
Vitus, m. Vit, m.
Walter, m. Gautier, m.
Werner, m. Guernard, m.
Wilhelm, m. Guillaume, m.
Wilhelmine, f. Guillemette, f.
Wilibald, m. Guillibaud, f.
Xaverius, m. Xavier, m
Yvo, Yve (Iver), m. Yves, m.
Zacharias, m. Zacharie, m.
Zachäus, Zaches, m. Zachée m.

Fortegnelse over Lande, Stæder, Folk, Vande, Bierge ꝛc.

Aachen, n. Aix-la-Chapelle, m.
Abyssinien, n. l'Abyssinie, f.
Abyssinisk, a. Abyssinier, m. -inde, f. Abyssin, -ine. [f.
Adriatiske Hav, n. la mer Adriatique,
Afrika, n. Afrique, f. [-aine, f.
Afrikaner, m. -inde, f. Africain, m.
Albaneser, m. -inde, f. Albanien, m.
Albanien, n. Albanie, f. [-enne, f.
Alexandrien, n. Alexandrie, m.
Algarve, Algarbien, n. Algarve, f.; les Algarves, le royaume des Algar-
Algier, n. Algèr, m. [ves.
Algierer, m. -inde, f. Algérien, m. -enne, f.
Alperne, pl. les Alpes, f. pl.
Amerika, n. Amérique, f. [-aine, f.
Amerikaner, m. -inde, f. Américain, m.
Ammoniter, m. -inde, f. Ammonite, m. & f. [-éenne, f.
Amoriter, m. -inde, f. Amorrhéen, m.
Amsterdam, n. Amsterdam, m.
Andalusien, n. Andalousie, f.
Andaluser, m. -inde, f. Andalusisk, a. Andalousien, m. -enne, f.
Andesbjergene, pl. les Andes, f. pl.
Anspach, Onolzbach, n. Anspac, Onolsbac, m.
Antilliske Øer, pl. les Antilles, f. pl.
Antiochien, n. Antioche, f.
Antwerpen, n. Anvers, m.
Appenniniske Bierge, pl. les Monts Apennins, m. pl.; l'Appennin, m.

Apulien, n. la Pouille, f.
Aqvitanien, n. Aquitaine, f.
Araber, m. -inde, f. Arabe, m. & f.
Arabien, n. Arabie, f. [que.
Arabisk, a. Arabe, Arabesque, Arabi-
Arkadien, n. l'Arcadie, f.
Armenien, n. l'Arménie, f.
Armenier, m. -inde, f. Armenisk, a. Arménien, m. -ienne, f.
Arragonien, n. Aragon, f.
Arragonier, m. -inde, f. Aragonien, m. -enne, f.
Arragonisk, a. Aragon, Aragonien, Aragonais, m. -aise, f.
Asianer, m. -inde, f. Asiatisk, a. Asia-
Asien, n. l'Asie, f. [tique, m. f. & a.
Lille Asien, Natolien, n. Asie mineure; la Natolie, f.
Assyrien, n. Assyrie, f.
Assyrisk, a. Assyrier, m. -inde, f. Assyrien, m. -enne, f.
Athenen, Athènes, f.
Atheniensisk, a. Athenienser, m. -inde, f. Athénien, m. -enne, f. & a.
Augsburg, n. Augsbourg, Ausbourg, m.
Australien, Sydindien, n. Terres australes, f. pl.; la Nouvelle-Hollande, f.
Babylon, Babel, n. Babylone, f.
Babylonisk, a. Babylonier, m. -inde, f. Babylonien, m. -enne, f. & a.
Baden, n. Bade, f. [pl.
Baden-Baden, n. Bains de Bade, m.

Bag-Pommern, n. la Pomeranie ultérieure, f.
Baiern, n. Bavière, f.
Baiersk, a. **Baierer**, m. -inde, f. Bavarois, m. -oise, f.
Balearisk Øer, pl. les Baléares, f. pl.
Barbados, n. Barbade, f.
Barbar, **Berber**, m. -inde, f. **Barbarisk**, a. Bérébère, Barbare, m. f. & a.
Barbariet, **Berberiet**, n. Barbarie, f.
Basel, n. Bâle, Basle, f.
Basler, m. -inde, f. Bâlois, m. -oise, f.
Batavien, n. Batavie, f.
Batavier, m. -inde, f. Batave, m. & f.
Bautzen, n. Budissin, m. Budisse, f.
Beduinerne, pl. les Bédouins, m. pl.
Belger (Nederlænder), m. -inde, f. Belge, m. & f.
Belgien, n. Belgique, f. n. c.
Belgisk, a. Belgique.
Belgrad, n. Belgrade, f.
Bengalen, n. Bengale, m.
Bergamo, n. Bergame, m.
Bergen op Zoom, n. Bergue op Zoom, f.
Berlin, n. Berlin, m.
Bern, n. Berne, f.
St. Bernhard, c. Bernard, m.
Biel, n. Bienne, f.
Bjergskotter, m. Ecossais montagnard, m. -aise -arde, f.
Bodensø, c. le lac de Constance, m.
Bonn, n. Bonne, f.
Bosporus, c. Bosphore, m.
Botzen, n. Bolzano, m.
Bourdeaux, n. Bordeaux, m.; **fra Bourdeaux**, Bordelais, m. -aise, f.
Brabant, n. Brabant, m.
Brabanter, m. -inde, f. Brabançon, m. -onne, f.
Brandenborg, n. Brandebourg, m.
Brandenborger, m. f. & a. Brandebourgeois, m. -oise, f.
Brasilien, n. Brésil, m.
Bregenz, n. Brigance, f.
Breisach, n. Brisac, m.
Breisgau, n. le Brisgau, m.
Bremen, n. Brème, f.
Britannien, n. Bretagne, f.
Brittannier, m. -inde, f. **Bretanisk**, a. Breton, m. -onne, f.
Brittisk, a. Brittannique.
Brunsvig, n. Brunsvic, m.
Brügge, n. Bruges, f.
Brüssel, n. Bruxelles, f.
Buchsweiler, n. Bouxviller, m.
Burgund, **Burgundien**, n. Bourgogne, f.
Burgunder, m. -inde, f. Bourguignon, m. -onne, f.
Bøhmen, n. la Bohème, f.
Bøhmer, m. -inde, f. **Bøhmisk**, a. Bohème, m. f. & a.
Cairo, n. le Caïre, m.
Calabrien, n. Calabre, f.
Calabrisk, a. Calabrois, -oise
Canaan, n. Chanaan, m.
Canarien, n. Canarie, f.
Canarisk Øer, pl. les îles Canaries, f. pl.
Candia, n. Candie, f.
Candier, m. -inde, f. Candiot, m. -ote, f.
Capua, n. Capoue, f.
Cappadocien, n. la Cappadoce, f.
Cappadocier, m. -inde, f. Cappadocien, m. -ienne, f.
Carthagena, n. Carthagène, f.
Carthago, n. Carthage, f.
Carthaginiensisk, a. **Carthaginienser**, m. -inde, f. Carthaginois, m. -oise, f. & a.
Caspisk Hav, n. la mer Caspienne, f.
Castiliansk, a. **Castilianer**, m. -inde, f. Castillan, m. -ane, f. & a.
Castilien, n. Castille, f.
Catalonien, n. la Catalogne, f.
Catalonier, m. -inde, f. **Catalonisk**, a. Catalan, m. -ane, f.
Caucasus, n. le Caucase, m.
Chaldæa, n. Chaldée, f.
Chaldæisk, a. Chaldaïque, a. **Chaldæer**, m. -inde, f. Chaldéen, m. -enne, f.
China, n. la Chine, f.
Chinesisk, a. **Chineser**, m. -inde, f. Chinois, m. -oise, f. & a.
Chur, n. Coire, f.
Cirkassien, n. la Circassie, f.
Coblenz, n. Coblence, f.
Constantinopel, n. Constantinople, f.
Constantinopolitaner, m. -inde, f. **Constantinopolitansk**, a. Constantinopolitain, m. -aine, f.
Corinth, n. Corinthe, f.
Corinthisk, a. **Corinther**, m. -inde, f. Corinthien, m. -enne, f.

Corsica, n. la Corse, f.
Corsicansk, a. Corsicaner, m. -inde, f. Corse, m. f. & a.
Cortrik, n. Courtrai, m.
Corunna, n. la Corogne, f.
Costnitz, n. Constance, f.
Cöln, n. Cologne, f.
Cracau, n. Cracovie, f.
Crain, f. Krain.
Croater, m. -inde, f. Croate, m. f.
Croatien, n. Croatie, f.
Curland, n. Courlande, f.
Curlandsk, a. Curlænder, m. -inde, f. Courlandais, m. -aise, f.
Cypern, n. Cypre, Chypre, f.
Cyprier, m. -inde, f. Cypriot, m. -ote, [f.
Dacien, n. Dace, f.
Dalerne, Dalecarlien, la Dalécarlie, f.
Damascus, n. Damas, m.
Danmark, n. Danemarc, m.
Dansk, a. Danois, m. -oise, f.
Dantzig, n. Dantzic, m. [-oise, f.
Dantziger, m. -inde, f. Dantzicois, m.
Dardanellerne, pl. les Dardanelles, m. [pl.
Delphi, n. Delphes.
Diedenhofen, n. Thionville, f.
Dnieper, c. Borysthène, Niéper, m.
Dniester, c. Niester, m. [f.
St. Domingo, n. l'île de St. Domingue,
Donau, c. le Danube, m.
Doornik, n. Tournay, m.
Dorpat, n. Derpt, m.
Dresden, n. Dresde, f. [(peuple).
Druserne, m. pl. les Druses, m. pl.
Dublin, n. Dublin, m.
Dünkerken, n. Dunkerque, f.
det Døde Hav, n. lac Asphaltite, m.
Ebro, c. l'Ebre, m.
Edinburg, n. Edimbourg, m.
Eger, n. Egre, Egra (Agria), m.
Eisenach, n. Isenac, m.
Elben, c. l'Elbe, m. (rivière).
Elsas, n. l'Alsace, f. [-enne, f. & a.
Elsasser, m. -inde, f. Alsacien, m.
Engelsk, a. Englænder, m. -inde, f. Anglais, m. -aise, f.
England, n. l'Angleterre, f.
Epirus, n. l'Epire, m.
Erfurt, n. Erfort, Erford, m.
Erlangen, n. Erlang, Erlangue, f.
Esthland, n. Estonie, l'Etonie, f.
Etsch, c. l'Adige, m. (fleuve).
Europa, n. l'Europe, f.
Europæer, m. -inde, f. Europæisk, a. Européen, m. -enne, f.
Euxinske Stræde, n. le Bosphore, m.
Fez, n. Fez, Fès, f.
Finland, n. la Finlande, f.
Finlandsk, Finnisk, a. Finlænder, m. -inde, f. Finlandois, m. -oise, f.
Finmarken, c. la Finmarchie, f.
Flamsk, a. fra Flandern, Flamand. m. -ande, f. & a.
Flandern, n. Flandre, f.
Florentz, n. Florence, f.
Florentinsk, a. Florentiner, m. -inde, f. Florentin, m. -ine, f. & a.
For-Pommern, n. la Poméranie citérieure, f.
Frankenberg, n. Frammont, m.
Frankrig, n. la France, f.
Fransk, a. Franskmand, m. Français, m. -aise, f. & a.
Frankfurt am Main, n. Francfort sur le Mein; - ved Oder, Francfort sur l'Oder, m.
Franken, n. la Franconie, f.
Frankisk, a. Franker, m. -inde, f. Franconien, m. -enne, f.
Freiburg, n. Fribourg, m.
Friaul, n. le Frioul, m.
Frisisk, a. Friser, Frislænder, m. -inde, f. Frison, m. -onne, f. & a.
Frisland, n. la Frise, f.
Fulda, n. Fould, Fulde, f.
Fyen, n. la Fionie, la Fune, f.
Galater, m. -inde, f. Galate, m. f.
Galatien, n. la Galatie, f.
Galilæa, n. la Galilée, f. [-enne, f.
Galilæer, m. -inde, f. Galiléen, m.
Galizien, n. la Galicie, la Galice, f.
Gallien, n. les Gaules, f. pl.
Gallisk, a. Gallier, m. -inde, f. Gaulois, m. -oise, f. & a.
Ganges, c. le Gange, m. (fleuve).
Gascogne, n. Gascogne, f.
Gasconsk, a. Gasconier, m. -inde, f. Gascon, m. -onne, f.

Geber, m. Guèbre, Parse, m.
Gefle, n. Gévalie, f.
Geldern, n. la Gueldre, Gueldres, f.
Genf, n. Genève, f.
Genfer, m. -inde, f. Génèvois, m. -oise, f.
Gent, n. Gand, Gant, m.
Genter, m. -inde, f. Gantois, m. -oise, f.
Genua, n. Gênes, m. (f.).
Genueser, m. -inde, f. Génois, m. -oise, f.
Gother, m. -inde, f. Goth, m. -othe, f.
Gothisk, a. Gothique.
Gothland, n. la Gothie, f.
Göttingen, n. Gottingue, f.
Graubünden, n. le pays des Grisons, m.; la ligue grise, f.
Graubündner, m. -inde, f. Grison, m. -onne, f.
Granada, n. Grenade, f.; fra -, Grenadin, m. -ine, f. & a.
Greifswalde, n. Gripswalde, f.
Grevelingen, n. Gravelines, f.
Grækenland, n. Grèce, f.
Græsk, a. Græker, m. -inde, f. Grec, m. Grecque (Grèque), f. & a.
Groningen, n. Groningue, m.
Grønland, n. le Groenland, m.; la Groenlande, f.
Grønlænder, m. -inde, f. Grønlandsk, a. Groenlandois, m. -oise, f. & a.
Guinea, n. la Guinée, f.
Guldkysten, la Côte d'or, f.
Haag, n. la Haye, f.
Hannover, n. Hanovre, m.
Hannoversk, a. Hannoveraner, m. -inde, f. Hannovrien, m. -enne, f.
Harz, Harzskoven, c. le Hartz, m.; la forêt Hercynie, f.
Helsingør, n. Elseneur, m.
Helvetien, n. Sveits, c. l'Helvétie, f.
Helvetier, m. -inde, f. Helvétien, m. -enne, f.
Helvetisk, a. Helvétique.
Hessen, n. Hesse, f.
Hessisk, a. Hesser, m. -inde, f. Hessien, m. -enne, f.; Hessois, m. -oise, f. & a.
Holland, n. Hollande, f.
Hollandsk, a. Hollænder, m. -inde, f. Hollandais, m. -aise, f. & a.
Holsteen, n. Holstein, m. Holsace, f.
Holsteensk, a. Holstener, m. -inde, f. Holsatien, m. -enne, f.
Hottentot, m. -inde, f. Hottentot, m. -ote, f.
Hveen, n. Hueene, Huene, f.
Høiburgundien, n. la Franche-Comté, la Comté, f.
Høiburgundier, m. -inde, f. Comtois, Franche-Comtois, m. -oise, f.
Illyrien, n. l'Illyrie, f.
Illyrisk, a. Illyrier, m. -inde, f. Illyrien, m. -enne, f.
Indien, n. les Indes, f. pl.
Indisk, a. Indianer, m. -inde, f. Indien, m. -enne, f.
Indostan, Hindostan, n. Indostan, m.
Indus, c. l'Inde, m. (fleuve).
Ingermanland, n. Ingremanie, Ingrie, f.
Irland, n. Irlande, Hibernie, f.
Irlandsk, a. Irlænder, m. -inde, f. Hibernien, m. -enne, f.; Hibernois, m. -oise, f.; Irlandais, m. -aise, f.
Island, n. l'Islande, f.
Islandsk, a. Islænder, m. -inde, f. Islandais, m. -aise, f.
Italien, n. Italie, f.
Italiensk, a. Italiener, m. -inde, f. Italien, m. -enne, f. & a.
Jamaika, n. Jamaïque, f.
Japan, n. Japon, m.
Japansk, a. Japaner, m. -inde, f. Japonais, -aise, f. & a.
Jena, n. Iène, f.
Jonien, n. l'Ionie, f.
Jonier, m. -inde, f. Ionien, m. -ienne, f.
Jordan, c. le Jourdain, m.
Jülich, n. Juliers, m.
Jøde, m. Juif, m. Jødinde, f. Juive, f.
Jødeland, Judæa, n. Judée, f.
Jødisk, a. Judaïque.
Karelen, Carelien, la Carélie, f.
Kärnthen, n. Carinthie, f.
Kærnther, m. -inde, f. Carinthien, m. -enne, f.
Kaschau, n. Cassovie, f.
Kirkestaten, c. l'Etat de l'Eglise, m.
Kiøbenhavn, n. Copenhague, f.
Königsberg, n. Koenigsberg, m.
Kosak, m. Cosaque, m.
Krain, Crain, n. la Carniole, f.
Kreuznach, n. Creuzenac, m
Krim, la Crimée, f

Lacedæmon, n. Lacédémone, f.
Lacedæmonisk, Laconisk, a. Lacédémonien, Laconien, m. -enne, f.
Landscrona, n. Landscron, m.
Lapland, n. Laponie, f.
Lappe, Laplænder, m. -inde, f. Lapon, m. -onne, f.; Laponien, m. -enne, f.
Lausitz, n. Lusace, f.
Lausitzer, m. -inde, Lusacien, m. -enne, f.
Leiningen, n. Linange, f.
Leipzig, n. Leipsic, m.
Leipziger, m. -inde, f. Lipsien, m. -enne, f.
Lemberg, n. Léopol, m.
Levante, c. le Levant, m.
Leyden, n. Leyde, f.
Lifland, n. la Livonie, f.
Liflænder, m. -inde, f. Liflandsk, a. Livonien, m. -enne, f.
Lissabon, n. Lisbonne, f.
Lithauen, n. Lithuanie, f.
Lithauer, m. -inde, f. Lithuanien, m. -enne, f.
Lithauisk, a. Lithuanique.
Livorno, n. Livourne, f.
Lombarder, m. -inde, f. Lombard, m. -arde, f.
Lombardie, n. Lombardie, f.
Lombardisk, a. Lombard, arde, Lombardique.
London, n. Londres, f.
Lothringen, n. Lorraine, f.
Lothringer, m. -inde, f. Lorrain, m.
Löwen, n. Louvain, m.
Lucca, n. Lucques, f.
Lusitanien (Portugal), n. Lusitanie, f.
Luxemburg, Lützelburg, n. Luxembourg, m.
Lüttich, n. Liège, f.
Lyon, n. Lyon, m.
Lyonsk, Lyonnesisk, a. Lyonnais, m. -aise, f.
Maas, c. la Meuse, f. (fleuve).
Madera, n. Madère, m.
Magdeburg, n. Magdebourg, m.
Mähren, n. la Moravie, f.
Mailand, n. Milan, m.
Mailandsk, a. Mailænder, m. -inde, f. Milanois, m. -oise, f.
Main, c. le Mein, m. (fleuve).
Mainz, n. Mayence, f.
Majorka, n. Majorque, f.
Majorkansk, a. Majorkaner, m. -inde, f. Majorquin, m. -ine, f.

Malta, n. Malte, f.
Mantua, n. Mantoue, f.
Maria Einsiedeln, n. Notre Dame des Hermites, f.
Marken, la Marche, f.
Markirk, n. St. Marie aux mines, f.
Marocco, n. Marocco, m.
Maursmünster, n. Marmoutier, m.
Mecca, n. Mecque, f.
Mecheln, n. Malines, f. pl.
Medien, n. Médie, f.
Medisk, a. Meder, m. Mède, Médois, m. -oise, f.
Meissen, n. Misnie, f.
Meklenborg, n. Meckelbourg, m.
Metz, n. Mets, Metz, m.
Metzer, m. -inde, f. Messin, m. -ine, f.
Middelhavet, n. la mer mediterranée, f.
Minorka, n. Minorque, f.
Minorkisk, a. Minorkaner, m. -inde, f. Minorquin, m. -ine, f.
Modena, n. Modène, f.
Moldau, la Moldavie, f.
Morea, n. la Morée, f.
Moskau, n. Moscou, m. Moscovie, f.
Moskoviter, m. -inde, f. Moscovite, m. f. & a.
Mosel, la Moselle, f. (fleuve).
Mümpelgard, n. Montbéliard, m.
München, n. Munich, m.
Murten, n. Morat, m.
Muselmand, m. -inde, f. Musulman, -anne.
Nanci, n. Nancy, m.
Natolien, la Natolie; l'Asie mineure, f.
Nazarener, m. -inde, f. Nazaréen, m. -éenne, f.
Nazareth, n. Nazaret, m.
Neapel, n. Naples, f.
Neapolitansk, a. Neapolitaner, m. -inde, Napolitain, m. -aine, f. & a.
Neckar, le Nècre, m. (fleuve).
Nederbretagne, Basse-Bretagne, f.
Nederbretagner, m. -inde, f. Basse-Breton, m. Basse-Brette, f.
Nederlandene, les Pays-Bas, m. pl. Belgique, f.
Nederlandsk, a. Belgique.
Nederlænder, m. -inde, f. Belge, f.
Nedersachsen, n. la Saxe inférieure, f.
Neger, m. -inde, f. Nègre, m. -esse, f.

Neuschatel, Welschneuburg, n. Neufchatel, m.
Nil, Nilstrommen, Nil, m.
Nimwegen, n. Nimègue, f.
Nordhausen, n. Nordhouse, f.
Norge, n. la Norvège, f.
Norsk, a. Normand, m. -inde, f. Norvégien, m. -enne, f.
Nubien, la Nubie, f.
Nürnberg, n. Nuremberg, m.
Oder, l'Oder, m. (fleuve).
Ofen, n. Bude, f.
Onolsbach, n. Onsbach, m.
Oranien, n. Orange, f.
Orleaner, m. -inde, f. Orléanais, m. [-aise, f.
Orleans, n. Orléans, m.
Ostfrisland, n. Ostfrise, f.
Ostgother, m. -inde, f. Ostrogoth, m. -othe, f.
Ost-Indien, n. les Indes orientales, les [grandes Indes, f. pl.
Oversachsen, n. la Saxe supérieure, f.
Padua, n. Padoue, f.
Paduansk, a. Paduaner, m. -inde, f. Padouan, m. -ane, f.
Palermo, n. Palerme, f.
Palma, l'île de Palme, f.
Palæstina, n. Palestine, f.
Paris, n. Paris, m.
Parisisk, a. Pariser, m. -inde, f. Parisien, m. -enne, f.
Parther, m. -inde, f. Parthe, m. & f.
Parthien, n. Parthe, f.
Pavia, n. Pavie, f.
Perser, m. -inde, f. Perse, m. & f. Persan, m. -anne, f.
Persien, n. Perse, f.
Persisk, a. Persan, -anne, Persique.
Peru, n. le Pérou, m.
Peruviansk, a. Peruvianer, m. -inde, f. Péruvien, m. -enne, f.
Petersburg, n. Pétersbourg, m
Pfalz, le Palatinat, m.
Pfalzburg, n. Phalsbourg, m.
Pfirt, n. Ferrette, f.
Philadelphia, n. Philadelphie, f.
Philipsborg, n. Philisbourg, m.
Philister, m. Philistin, m.
Phocier, m. -inde, f. Phocéen, m. [-éenne, f.
Phrygien, n. Phrygie, f.
Phrygier, m. -inde, f. Phrygisk, a. Phrygien, m. -enne, f.
Phœnicien, n. la Phénicie, f.
Phœnicier, m. -inde, f. Phénicien, m. [-enne, f.
Piacenza, n. Plaisance, f.
Pic, Pico, le Pic, m. (mont).
Picardisk, a. Picardier, m. -inde, f. [Picard, e.
Pisa, n. Pise, f.
Polen, n. Pologne, f. [m. -aise, f.
Polsk, a. Polak, m. -inde, f. Polonais,
Pommern, n. Poméranie, f.
Pommersk, a. Pommeraner, m. -inde, f. Poméranien, m. -enne, f. & a.
Portugal, n. le Portugal, m.
Portugisisk, a. Portugiser, m. -inde, f. Portugais, m. -aise, f.
Posen, n. Posnanie, f.
Prag, n. Prague, f.
Preussen, n. la Prusse, f.
Preussisk, a. Preusser, m. -inde, f. Prussien, m. -enne, f. & a.
Pyrenæiske Bierge, les Pyrénées, f. pl.
Ragusa, n. Raguse, m.
Rappoltsweiler, n. Ribauviller, m.
Ravenna, n. Ravenne, m.
Regensborg, n. Ratisbonne, f.
Rheinthal, le Rhinthal, m.
Rhin, le Rhin, m.
Rhodiser, Rhodier, m. -inde, f. Rhodiot, m. -ote, f.
Rhodus, n. Rhodes, f.
Rhone, le Rhône, m. (fleuve).
Rom, n. Rome, f.
Romersk, a. Romer, m. -inde, f. Romain, m. -aine, f. & a.
Rusland, n. Russie, f.
Russisk, a. Russer, m. -inde, f. Russien, m. -enne, f.; Russe, m. & f.
Ryssel, n. Lille, f.
Rætien, n. Rhétie, f.
Rætisk, a. Rætier, m. -inde, f. Rhétien, m. -enne, f.
Sachsen, n. Saxe, f.
Sachsisk, a. Sachser, m. -inde, f. Saxon, m. -onne, f.
Sanct-Gallen, n. Saint-Gall, m.
Samaritaner, m. -inde, f. Samaritain, m. -aine, f. [Sarrasin, m. -ine, f.
Saracenisk, a. Saracener, m. -inde, f.

Sardinien, n. la Sardaigne, f.
Sardinisk, a. Sardinier, m. -inde, f. Sarde, m. & f.; Sardiot, m. -ote, f.
Sau, Saufloden, la Save, f.
Savoien, n. Savoye, f.
Savoyisk, a. Savojard, Savoier, m. -inde, f. Savoyard, m. -arde, f.; Savoisien, m. -ienne, f.
Scandinavien, n. Scandinavie, f.
Schafhausen, n. Schafhouse, f.
Schelde, Escaut, m. (fleuve).
Schlesien, n. Silésie, f.
Schlesisk, a. Schlesier, m. -inde, f. Silésien, m. -enne, f.
Schlettstadt, n. Sélestat, m.
Schwaben, la Souabe, f.
Schwaber, m. -inde, f. Svabisk, a. Souabe, m. f. & a.
Schwarzwald, la Forêt Noire; Hercynie, f.
Schweitz, a. l'Helvétie, la Suisse, f.
Sclavonien, n. Esclavonie, f.
Sclavonisk, a. Sclavonier, m. -inde, f. Esclavon, m. -onne, f.
Seeland, n. Zélande, f.
Siberien, n. Sibérie, f.
Sicilien, n. la Sicile, f.
Sicilisk, a. Sicilier, m. -inde, f. Sicilien, m. -enne, f. & a.
Siebenbürgen, n. Transilvanie, f.
Sitten, n. Sion, m.
Sjælland, n. la Sélande, f.
Skaane, la Scanie, f.
Skotland, n. l'Ecosse, f.
Skotsk, a. Skotlænder, m. -inde, f. Ecossais, m. -aise, f. & a.
Sluis, n. Ecluse, f.
Solothurn, n. Soleure, f.
det Sorte Hav, Pont-Euxin, m.; la mer noire, f.
Spanien, n. Espagne, f.
Spansk, a. Spanier, m. -inde, f. Espagnol, m. -ole, f. & a.
Speier, n. Spire, f.
Spitsbergen, n. le Spitsberg, m.
Steiermark, n. la Stirie, f.
Stockholm, n. Stockholm, m.
Storbritannien, n. la Grande-Bretagne, f.
Stormarn, n. Stormarie, f.
[...]rg, n. Strasbourg, m.
Stuhlweissenburg, n. l'Albe-Royale, f.
Stutgard, n. Stoutgard, m.
Sundet, n. le Sund, m.
Sundgau, n. Sundgou, m.
Svensk, Svenske, a. Suédois, m. -oise, f.
Sverrig, n. Suède, f.
Sydhavet, n. la grande mer du Sud, mer pacifique, f.
Syrien, n. Syrie, f.
Syrisk, a. Syrer, m. Syrien, -ienne, f. & a.
Södermannland, n. la Sudermanie, f.
Tajo, Tago, c. le Tage, m.
Tartariet, n. la Tartarie, f.
Tartarisk, a. Tatar, Tartar, m. -inde, f. Tartare, m. & f.
Theben, n. Thèbes, f.
Themsen, Themsefloden, Tamise, f.
Thessalien, n. Thessalie, f.; [...] Thessalien, m. -enne, f.
Thessalonika, n. Thessalonique, f.
Thessaloniker, m. -inde, f. Thessalonicien, m. -enne, f.
Thracien, n. Thrace, f.
Thracisk, a. Thracier, m. -inde, f. Thrace, m. f. & a.
Thüringen, n. Thuringe, f.
Thüringer, a. -inde, f. Thuringien, m. -enne, f.
Tiber, le Tibre, m. (fleuve).
Trident, Trient, n. Trente, f.
Tridentinsk, a. Tridentiner, m. -inde, f. Trentin, m. -ine, f. & a.
Trier, n. Trèves, m.
Trondhiem, n. Drontheim, m.
Tydsk, a. Tydsker, m. Allemand, m. -ande, f. & a.
Tydskland, n. l'Allemagne, f.
Tyrk, m. -inde, f. Tyrkisk, a. Turc, m. Turque, f.; Mahométan, m. -ane, f.
Tyrkiet, n. Turquie, f. l'Empire Ottoman, m.
Ungarn, n. la Hongrie, Pannonie, f.
Ungersk, a. Unger, m. -inde, f. Hongrois, m. -oise, f.; Pannonien, m. -enne, f.
Valaker, m. -inde, f. Valakisk, a. Valaque, m. f. & a.
Valakiet, n. Valaquie, f.
Vallon, m. Vallonsk, a. Wallon, m. -onne, f.
Vendeen, la Vendée, f. n. e

endeer, m. -inde, f. Vendéen, m.
enedig, n. Venise, f. [-enne, f.
'enetianer, m. -inde, f. Venetiansk, a. Vénitien, m. -enne, f.
'estgothland, n. la Gothie occidentale, f. [othe, f.
'estgother, m. -inde, f. Visigoth, m.
'estindien, n. les Indes occidentales, f. pl.
'estmanland, n. Westmanie, f.
Vaadt, le pays de Vaud, m.
Valdenser, m. -inde, f. Vaudois, Albigeois, m. -oise, f.
Wallis (i Engelland), n. Galles, f.
Walliser, m. -inde, f. Valais, m. -aise, f.
Walliserland, n. le Valais, le Vallais, m.
Warschau, n. Varsovie, f.
Wasgau, n. Vôges, f.
Wasslenheim, n. Vasselone, f.
Weichsel, la Vistule, f. (fleuve).
Welsk, Velsk, a. Italien, m. -enne, f.
Welskland, n. l'Italie, f.
Welskneuburg, n. Neufchatel, m.
Weser, Weser, m. Visurge, f.
Westphalen, n. la Vestphalie, f.
Westphalsk, a. Westphaler, m. -inde, f. Vestphalien, m. -enne, f. & a.
Wetterau, la Vetteravie, f.
Wien, n. Vienne, f.
Zabern, n. Saverne, f.
Zweibrücken, n. Deux-Ponts, m. pl.
Zürich, n. Zuric, m.
Ægeiske Hav, n. la mer Egée, f.; l'Archipel, m.
Ægypten, n. l'Egypte, f.
Ægyptisk, a. Ægyptier, m. -inde, f. Egyptien, m. -enne, f.
Æthiopien, n. l'Ethiopie, f.
Ætna, c. l'Etna, m.
Østerland, n. Østerlandene, pl. l'Orient, le Levant, m.
Østerrig, n. l'Autriche, f.
Østersøen, la mer Baltique, f.

3 6105 026 087 366

